திருவாய்மொழி — ஆறாம்பத்து

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ— வைகல்பூங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள் *

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபாதுகா ஸேவாவாப்த ஸ்வாமிநே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(வைகல்பூங்கழிவாய்) எம்பெருமானோடுகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்னுடைய நிரவதி யத்தாலே என்னுடைய ஸகலகரணங்களையும் ஸஹமாக்கித்துப்போய் திருவண்வண்டூரிலுள்ள

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்டாநம் ஸேவ்ய ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ராமாநுஜ ஸ்வாமி தேசிகாய நம:.
ஸாங்கிந ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத் ஸமாகம் நமாம்யஹம் த்ராவிடவேத ஸாகரம் ।
ஸர்வேஷாம் ஸமஸ்தகல்யாணம் ஸ்ரீமதோ ஸ்ரீரங்கநாயக திவ்ய ஸம்பதாம் ॥

ஆறாம்பத்து.

இ— அஞ்சிறைய மடநாரைதுடங்கி ஸந்தேசங்களில் சொன்னந்யாயத்தாலே இத்திருவாய்மொழி ஸாவதேசமும் கடநாமநாஸங்கதியும் தாங்களே கண்டுகொள்ளலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யிரண்டையுஞ் சொல்லாதே அநந்யவதேசார்த்தத்தைத்துடங்கிக்கொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளுகிறார் (எம்பெருமானோடித்யாதியால்) ஆறுவிவை யிரண்டுமிருக்கும்படி யெங்ஙனே நோற்றநோன்புதுடங்கித் தாம் கூப்பிடச்செய்தேயும் எம்பெருமான் தமக்குப்ரயோஜநமாக ஸம்ஸ்ருதப்படி யெழுந்தருளாதொழிந்தவாறே வடிக்காவத்தாலே தம்முடையதசையை யெம்பெருமானுக்கு ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றித்திருவாய்மொழிக்கு ஸாவதேசமும் ஸங்கதியுமிருக்கும்படி. இத்தால்இத் மொழிக்கு ஸாராஸாரவிவேகமென்கிற ஸமக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இப்படி துவக்ரஹத்திலே வடிக்கார முன்னிடுகைபாலே வடிகவாஸ்ஸாரமான ப்ரவதநம் இப்பத்திலே ப்ரமாய் அத்தாலே ஸவேஶ்வரன் ப்ரவதநஸாஹஸனென்னுமிடம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரயோஜநமென்று ஸம்ப்ரதிபாய்த்து. இப்பத்துக்கு கீழ்ப்பத்தோடே ஸங்கதியை "அநாத்யஜ்ஞாநஸ்வாஸ்ஸ ஸ்வஜநிதப்ரபந்ந த்ராவ்யாவாஸ ப்ரவதநவிவாக ஸம்ருத்திக: । கராவாஸ்யம்வஜஸ்ரம் விஸ்வ தவடநஸ்வாஸ்யக்ஷேத்ர நிரஸ்ய ஸண்யாகிஸாரணம்" என்றுவாய்ஸர் அருளிச்செய்தருளினார்

முதற்பாட்டு

கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய் பெருமானைபென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்வித்யாதியால்) அதீயவர்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரித்யாதியால்) ஓ

ஸ— பூம் - ரமணீயமான, பதா - வாஸிதமான, வதோ த்ஸாஹிஸாயியானவென்றபடி. அவன் பிரிவாயிக்கிறவளவன்றிக்கே யிருந்ததேசமு மென்னை வாயிடா நிற்கிற தென்றுகருத்து. கழிவாய் லே, வாயென்று ஸப்தம்யர்த்தம். கழி - ஸமுத்ரஜலவரிவாஹம். வைகல் - ஸவதா, ஒருக் ஷிப்தத் தென்னை விட்டுப்போனவனைப் போலன்றிக்கே நீங்களெப்போதுமிங்கே வந்திருக்கப்பெ யென்று கருத்து. வந்து - ஆளிட்டறிக்கவேண்டின இத்தேசயிலே நீங்களே வந்து, வழிபறியுண்ட லே பெற்றதாய்முகங்காட்டினாப்போலே இத்தேசயிலேநீங்கள்முகம் காட்டப்பெற்றேனேயென்று "ஸம்பாதிதோ ஸமநாநந்த ஸங்கதோ நமோ ஸ்தம்" என்றுவிரஹதாவோக்ஷகமான தேசத்திலே

— செய்கொள செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூர் [illegible]*
கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையே* ॥ ௰௨ ॥
காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயுங்கருநாராய்* [illegible]

— [illegible]த்தாலே என்னை பறந்திருக்கிற [illegible]
வினையாட்டியேன் காதன்மையென்று [illegible] ॥ ௩ ॥

— பிராட்டியானவள் தானித்தனை [illegible]
[illegible]
[illegible] நம்மை நினையாதபடி [illegible]
[illegible]தான்; இந்த [illegible] யறிவித்தால வருமென் [illegible] (
[illegible]) தன் வாஹநங்களெல்லாரும் [illegible]
[illegible] அவர்களிலே அவன்பக்கல் போய்ச்சொல்லவொருவரையும் [illegible]
[illegible] இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே [illegible]
[illegible]கண்டு தான் [illegible] அதை [illegible]
[illegible] விவேகிக்கமாட்டாதே அவைத்தனைக்கும் [illegible]. ॥ ௪ ॥

— [illegible] ஜாதிவசநம். இனம் - கூட்டம், இதற்குச் சொல்லீரென்கிறது [illegible]. செய் - கழனியாய் [illegible]
[illegible], ஒரோரு முதல்தானே கழனியெல்லாம் வ்யாபிக்கும்படி [illegible]. செ
நெல் - [illegible]களான நெற்பயிர்கள், உயர் - உயராநிற்கிற, [illegible] நிற்கிறவென்ற
படி. திரு - ஸ்ரீமத்தான, [illegible]மான வென்றபடி. வண் - [illegible]
[illegible]களாலே [illegible]மான வென்றபடி. வண்டூர் - வண்டூரிலே, [illegible]" என்று
சொல்லப்பட்ட திவ்யதேசத்திலேயென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிற, 'செய்துபோனமாயங்களும்', [illegible]
ப்பி - வேண்டாதபடி [illegible]னை வென்றபடி. கைகொள் - கையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கைக்கெல்
லாம் தான்தானே [illegible]மாயிருக்கிற வென்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தை [illegible] சக்கரத்தை
யுடையவன் - சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாயென்று [illegible]. என் - என்னுடையவனை, [illegible]
[illegible] அழகாலும் கனியாய் [illegible]னை வென்றபடி. கனிவாய் - [illegible], கனி -
[illegible] இங்கே [illegible]. பெருமானை - [illegible], கண்டு - [illegible] விஷ
த்தை [illegible] கருத்து. கைகள் கூப்பி - [illegible], அங்கு
போன விடத்திலே பிராட்டி பக்கல் நின்றும் வந்தோமென்று [illegible]
படி குருதுகள் கைகூப்புகையாவது [illegible]. வினையாட்டியேன் - வி
[illegible] வாவதத்தை யுடையவளான வென்னுடைய, வினையை யுடையவள் [illegible]
சாலவிக் கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று [illegible]மாயிருக்கும். காதன்மை - [illegible]
தை. சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * * * * * ॥ ௧ ॥

காதல் - [illegible]மாயிருக்கையன்றிக்கே [illegible]
ல் - [illegible] மெல் - [illegible]களான, [illegible]களானவென்றபடி. பெடையோடு - [illegible]
[illegible], உடன் - கூட. [illegible]யுடைய காதலையறிந்து கூடத்திரியுமவை (விரஹ) [illegible]
யாய்ச்சொல்லுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற, [illegible]' என்னுமாப்போலே [illegible]
[illegible]த்திரிகிறவென்று கருத்து. கரு - கறுத்திருக்கிற, பெடையோடே கூடத்திரிகையாலே [illegible]
[illegible] காந்திபெற்றிருக்கிறவென்றபடி. என்னைப்போலே விரஹிகளாயிருப்பார்க்கு [illegible]
[illegible] கருத்து. நாராய் - நாராவ்ருந்தங்களே, இதுகருப்பணியீர் என்கிறத்தோடே [illegible]
[illegible] அழைத்துக்கொண்டு வருகிறீர்களென்றுதியிருக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் பின்னையும் [illegible]
[illegible]கிறாள் வேதவேள்வி - வேதங்களுடையவும் யஜ்ஞங்களினுடையவும். ஒலி - கோஷமானது, வேள்
வி - யஜ்ஞம், [illegible]கோஷமும் [illegible]த்தில் [illegible]

ரு — தண்திருவண்வண்டூர்* நாதன் ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக் கண்டு* பாதங்கைதொழுது பணியீர் அடியேன் திறமே* ||உ||

திறங்களாகியெங்கும் செய்களூடுழல் புள்ளினங்காள்* சிறந்த செல்வம் மல்கு திருவண்வண்டூருறையும்* கறங்கு சக்கரக்கைக் கனிவாய்ப் பெருமானைக் கண்டு* இறைஞ்சி நீர் தொழுது பணியீர் அடியேன் இடரே* ||௩||

இடரில் போக மூழ்கி இணைந்தாடும் மடவன்னங்காள்* விடலில் வேத வொலி முழங்கும் தண் திருவண்வண்டூர்*

ஆ — (காதல்) ஸம்ஸாரிகளைப் பக்ஷிகளுமிருந்த திருவண்வண்டூர் நாதனை ... பாதங்களைத் தொழுது பணியீர் அடியேன் திறமென்கிறாள். ||

(திறங்களாகி) ஸ்ரீகவிராஜ நிரவதிகைச்வர்யமுடைய திருவண்வண்டூரிலே எழுந்தருளின திருவாய்மொழி ... பக்ஷிகளுடைய ... ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு ... பெருமானைக் கண்டு இறைஞ்சித் தொழுது பணியீர் அடியேன் இடரென்கிறாள். ||

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— ஞாலமெல்லாமுண்ட என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளுக்கென்று) பெருமானை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிபால) |

மூன்றாம்பாட்டு

கறங்கு சக்கரக்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிபால்) கனிவாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷகாலிபால) இங்கு வடமொழி - திருப்பவளத்தை |

ஸ — காய்க்கிற தண் - ஸீதளமான, ஸாம்ஸாரிகதாபம் தட்டாதிருக்கிறவென்றபடி. திருவண்வண்டூர்நாதன் - திருவண்வண்டூருக்கு நாதனை, ஞாலமெல்லாம் - ஜகத்தையெல்லாத்தையும், உண்ட - வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனை, நம்பெருமானைக் கண்டு - நம்முடைய ஸ்வாமியைக் கண்டு, பாதம் - பாதங்களை, கைதொழுது - கையாலே தொழுது, தீர்க்கப்ரணாமம்பண்ணியென்றபடி. கைகள் கூப்பியென்னுமது போதாது; அவர் மிகவும் பெரியவராயிருப்பார்கிடீர்? ஸாவதானமாக தீர்க்கப்ரணாமம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. அடியேன் திறம் - என்னை வினையோடே கூடப்பண்ணவிருக்கிற உங்களுக்கு தாஸபூதையான என்னுடைய விஷயமாக, திறம் - வரவு. பணியீர் - பணிக்கவேணும், வார்த்தை சொல்லவேணுமென்றபடி. பணியீரென்று பஹுவசனமாகச் சொன்னது உடைகளையுங்கூட்டிச் சொன்னபடி. * * * * |

திறங்களாகி - கூட்டங்களாய், திறம் - கூட்டம், எங்கும் - ஸர்வத்ர, செய்கள் - கழனிகளுடைய, ஊடு - மத்யத்திலே, உழல - ஸஞ்சரிக்கிற, புள்ளினங்காள் - பக்ஷிகூட்டங்காள். புள் - பக்ஷி, இனம் - கூட்டம். பிராட்டியைப் பிரிந்த பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே வாநரமுதலிகளடங்கலும் திரண்டு அங்கு நின்றாப்போலே இவையுமிருக்கிறதென்றிருக்கிறாள். சிறந்த - உத்க்ருஷ்டமான, தன்னுடைய ஊஹார்த்துக்கு உசிதமானவென்றபடி. சிறக்கை - உத்க்ருஷ்டமாகை. செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - வர்த்திக்கிற, திருவண்வண்டூர் - ... திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸிப்பாக்கிற, இது பெருமானுக்கு விசேஷணம். கறங்கு - சுழலாநிற்கிற, ஸ்ரீசுதர்சனம் நிரவதிகமாக சுழலாநிற்கிறவென்றபடி. சக்கரக்கை - சக்கரத்தைக் கையிலேயுடையவனை, கனிவாய் - ... திருப்பவளத்தை யுடையவனை, பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு நீர்கள், இறைஞ்சித்தொழுது - கூடி நத்தைநிட்டு நன்றாக வணங்கி ப்ரணாமத்தைப்பண்ணி, அடியேனிடர் என்னுடைய காமம் உங்கள் ... வாதனையான என்னுடைய க்லேசம். இடர் - க்லேசம். பணியீர் - சொல்லவேணும், |

இடரில் — விச்லேஷமில்லாத. இடர் - விச்லேஷம் போகம் - போகத்திலே, மூழ்கி - அவகாஹித்து. நான் செய்தபடி செய்கிறேனோ? இப்படி ஸம்ஸ்லேஷித்த திருப்பாரையுங் காணப் பெற்றோமே என்று ஸுகத்தை யென்றுகருத்து. இணைந்து - கூடிக்கொண்டு, பிரியமாட்டாதே யென்றபடி. ஆடும் — ஸஞ்சரியாநிற்கிற, மட —

மூ:—கடல்மேனிப்பிரான் கண்ணனை நெடுமாலைக் கண்டு* உடலம் நைந்தொருத்தி யுருகுமென்றுணர்த்துமினே* ॥௪॥
உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேயுமடவன்னங்காள்* மணத்தவண்டல்கண்மேல் சங்குசேருந்திருவண்வண்டூர்*
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடிநம்பெருமானைக்கண்டு* புணர்த்தகையினராயடியேனுக்கும் போற்றுமினே॥

ஆ—(இடரில) ஸௌஹார்த்த ஸம்பந்தமுடைய ஸ்வாமியான அவனைக்கண்டு அப்பேயா! ஒரு நம்படும்பாடே யிதுவென்று சொல்லுங்கோளென்று பெயர்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௪

(உணர்த்தல) நாங்களுமுன் திறமாகச் சொல்லும்வார்த்தையை அவன் கேட்டருளாதொழிவிற் செய்வதென்னென்னில்? உங்களுடைய சேர்க்கைகளுங்கொண்டீர்கள் ஊடலாலே தொழுதுங்களை யூடல்தீர்த்தாப்போலே நீங்களுமெனக்காக வவனைத்தொழுது என்னோடூடலைத்தீர்த்துப் பின்னையென் தூதுஞ்சொல்லுவது

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— த்ருதீயவாக்யத்துக்குக் காத்யமுறுநிசெப்பிறார் (ஸாதுவெத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்கு காத்யமநுநிசெய்கிறார் (அப்பேயா வித்யாதியால்) ॥௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இப்பாட்டிலே அன்னங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவைகளைச்சொல்லுவானேனென்ன சுவ ரிப்பிக்கிறார் (நாங்களித்யாதியால) இழ தான் சொல்லச்செய்தேயு மவை போகாதிருந்ததாம்ற "அவன் நாங்கள் சொல்லுமவார்த்தையைக்கேளா தொழிவிற்செய்வதென்" என்று போகாதிருந்ததாகவுமிங்கே, கூசித்துச்சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. ஊடலைப்படித்துக்குக் காத்யமுருநிசெய்கிறார் (உங்களுடைய வித்யாதியால்) சேர்க்கை - ஸம்ஸ்லேஷம், ஊடல - ப்ரணயகலஹம். உங்களோடுள்ளவூடலையென்றது - உங்களுடே தங்களுக்குண்டான ப்ரணயகலஹத்தாலேயென்றபடி. ஊடல்தீர்த்தாப்போலே ஐகஸ்ஸம்ப்ரதாயவாக்யத் தாத்பர்யம். இப்வாக்யத்துக்கிப்படி காத்யமாமோவென்னில்; அடியேனுக்கும் போற்றுமினே என்றதிடத்தில் கைவல்யத்தாலே ஸம்பந்தத்தோற்றுகையாலிப்வாக்யத்துக்கிப்படி காத்யமாகக்கூடுமென்றுகருத்து

ப—ஸ்வாமிஸம்பந்தநிபந்தனம். திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. கடல்மேனி. ஸமுத்ரம்போலே ச்யாமளமாய் ஸுகுமாரமான திருமேனியையுடையவனை, பிரான் — உபகாரகனை, கண்ணனை — க்ருஷ்ணனுபவதரித்தவனை, நெடுமாலை - ச்ருதிகவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹமுடையானவனை, மால் - வ்யாமோஹம். கண்டு - இது உணர்த்துமின் எனகிறத்தோடே அந்வயம். ஒருத்தி - ஒருஸ்த்ரீயானவள், உடலம் நைந்து - சரீரம் சிதிலமாய், உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்று உணர்த்துமின் - அறிவியுங்கோள். ✳ ✳ ॥௪

உணர்த்தல் - உணர்த்தலையும், ஊடல் - ஊடலையும், உணர்ந்து - அறிந்து, அதாவது? முற்பட ஊடலை அநுபவித்து க்லேசித்துப்பின்பு உணர்த்தலைச்செய்தறிந்தென்றபடி. ஊடலாவது — சிலபோது நாயிகையிடை ஸந்நிதானத்தை விட்டிருந்துவந்துகூடின விபக்ஷத்துக்கு நிமித்தமாக வருவல் வரும் ப்ரணயகலஹ விசேஷம். அதாவது நானில்லாதிருக்க நீ ஸம்போகமுற்றுப், வாத்ஸல்யகளைப்பார்த்தாய், ஸம்பந்தமுள்ள வர்க்கமாயிராநின்றது, என்றுபோலேவரும்கலஹம். உணர்த்தலாவது அந்தத்தெளிவிக்கை. அதாவது உனக்காகவே தனேனென், உனக்கும்லனுமென்ன அவஸ்தைகள் பரார்த்தம்தன். என்றுப்போலே தெளிவிக்கை. இவ்வஹம்ஸவாசகளும்தங்களுடைய பாவத்தைகளோடேயிவ்வூடலையுமுணர்த்தலையு மநுபவித்திருக்கிறவென்று கருத்து உடன்மேயும் - கூடமேயாநிற்கிற, இப்படியூடலை அநுபவித்து க்லேசப்பட்டுப் பின்புணர்த்தலைச் செய்தறிந்து இனியொருக்காலுமிப்படி யூடல் வாராதிருக்கவேணுமென்று கூடவே திரியாநிற்கிற வென்றபடி. மட - ஸௌகுமார்யங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்களா, இதுக்குப்போற்றுமின் என்கிறதோடே அந்வயம். மணத்த - நிபிடமான, வண்டல்கள்மேல - தீர்த்தத்தில் வண்டல்மேல், சங்கு - ஸங்கங்கள், சேரும் - அ ஸம்ரம்பத்தாலே வந்து சேராநிற்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஸ்வாமிஸம்பந்தநிபந்தனம், அங்கேயிருக்கிறவென்றபடி இதுநம்பெருமானுக்கு விசேஷணம். புணர்த்த - தொடுக்கப்பட்டதான, பூம் - ரமணீயமான, தண் - சீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயையுடைத்தான, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நம்பெருமானை - ஸ்வஸ்வாமியை, கண்டு - , புணர்த்த. ஸாவதானங்களான கையினராய் - கைகளையுடையவர்களாய், கூப்பினவர்களாயென்றபடி, கைகளையுடையவர் கையினர், அடியேனுக்கும் - [illegible]

மூ— போற்றியானிரந்தேன்புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்* சேற்றில்வாளைதுள்ளுந் திருவண்வண்டூருறை
மாற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு* மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே

ஆ— உங்களுக்குத்தானித்தனைவருத்தம்வேண்டுவதில்லை, அவன் தானித்தனைபோதிங்கே யெழுந்தரு ளாக வொப்பித்தருளாநிற்கும், சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்கிறாள்.

(போற்றியான்) ஸ்ரீதர்க்காதஷாதம்பண்ணினாலும் ஒன்றுமசெய்யாதானாயிருக்கும் ஸம ஸ்ரீதவிரோயி நிரஸ்தஸமஸ்தமாக ஸநவரதஸேவ்யாகரயாயனாப், ஸ்ரீத ஸம்ஶ்லேஷஸெளா- ந்த வெம்பெருமானைக்கண்டு மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல் தீர்வதொருவண்ணமமென்கிறாள்.

(ஒருவண்ணம்) திருவண்வண்டூரிற் சோலைகளுடையவும், தாமரைத்தடாகங்களினுடையவும் ஸ-

இ— காரீபவாஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குத்தானித்யாதியால்) வருத்தம் - ப்ரயாஸம். ருளாநிற்குமென்றது - ஸங்கல்பித்துக்கொள்ளாநிற்குமென்றபடி. சொல்லுமித்தனையேவேண்டுவதெ நீங்கள்போய் என்ஸம்ஸ்ய யவனுக்கொருக்காலறிவிப்பிக்கிற மாத்ரமே வேண்டுவதென்றபடி.

✱ ஆறாம்பாட்டு. ✱

ஆற்றல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர்க்கித்யாதியால்) ஆழியங்கை தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத விரோயீத்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்கு த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத ஸம்ஶ்லேஷ.த்யாதியால்)

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

விதீயபாஷாஸத்தை ஸங்க்ரவிப்பித்துக்கொண்டு ஒருவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ய்கிறார் (திருவண்வண்டூரித்யாதியால்) உதாரஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— வும் போறறுமின்- போற்றுங்கோள், போற்றுகை - ஸ்லாகிக்கை. ஸ்தோத்ரஞ்செய்யும்படி மளாவ் வெத்தசொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுடையஸௌந்தர்யங்கள் ப்ராணயஸம்ஸாஷமெல்லாம் உங்களையெ து வாதைசொன்னாற்போலேநீங்களுமெனக்காக வெம்பெருமானை மௌனவித்து ஒருவார்த்தைசொ ணுமென்றாகருத்து. ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

புன்னைமேலுறை - புன்னைமேலே வஸிக்கிற, இப்படி ஸெளஹ்ருதமான் ஸ்ரயத்திலே ஸாவமாக நிற்கிற வுங்களைப்போலகவிடுகை யுக்தமானபாவிருந்ததாகிலும்என்னாற்றாமையாலேசெய்கிறேன், ராஜ பிருந்தால்வநகாஸம்கிடைய, தென்றுபெருமாளும்பிராட்டியும, கக்காட்டிலேஸங்காஸமொழத்துக்குப் ற்கச்செய்தே நடுவே ராவணன்வந்து தோற்றினாப்போலேஉங்கள்ஸமாமத்துக்குநான்விஸ்லேஷம்பண்ணத் னேனென்று கருத்து. பூம் - ஸௌந்தீயங்களான், குயில்காள் - கோகிலங்காள், யான் - ஸநர்ஹமதீ நான், போற்றி- உங்களுக்குமங்களாஸாஸநம்பண்ணி இரந்தேன்- ப்ரார்த்தித்தேன், உங்களையிதிஸேஷ கிறேனல்லேன்? ப்ரார்த்திக்கிறேனென்றபடி. சேற்றில் - சேறுகளிலே. வாளை - மத்ஸ்யங்கள், துள்ளு த்தாலே துள்ளாநிற்கிற, மத்ஸ்யங்கள் கவிஸம்ஹங்கள் போலே ஸந்தோஷத்தாலே ஸம்யஜ்ஞம சேறுக்கியதிலே துள்ளாநிற்கிறனவென்று கருத்து. திருவண்வண்டூர் - ஸ்தானம் X உதம். திருவண்வண் உறையும - வஸியாநிற்கிற, இது பெருமானுக்கு விஸேஷணம். ஆற்றல் - ஆற்றவேண்டுமவனை, ஆர் ஸ்ராவிப்பிக்கை, ஸ்ராவிபபிக்கவேண்டும்படி நோவுபட்டிருக்குமவனானவென்றபடி. அதர்வதுஸ்ரீத தாக்ஷம்பண்ணினாலும்ஒன்றும் செய்திலேனென்று நோவுபட்டிருக்குமவனானவென்றபடி. ஆழி - ஸுத்ர அம் - ஸௌந்தர்யமான், ஸலக்ஷணமான வென்றபடி. கை - ஹஸ்தத்தையுடையவனை, அமரர்பெருமானை . ஸங்ரிநாயகனை. கண்டு - இதுக்குகொண்டருளீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். [illegible] ஸேர்த்து, ரஹஸ்யத்தால் வந்த வென்னுடைய [illegible] தென்றபடி. தீர்வதொருவண்ணம் - தீரும்படியான ப்ரகாரத்தாலே, வண்ணம் - ப்ரகாரம். எப்படியானாலந்த ஸோகம்தீரும் அந்தப்படியாகவென்றபடி.

ஏ—ஒருவண்ணஞ்சென்று புக்கெனக் கொன்றுரை யொண்கிளியே* செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர் வேலைத் திருவண்வண்டூர்* கருவண்ணஞ்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்* செருவொண்சக்கரஞ்சங்கடையாளந்திருந்தக்கண்டே* ||எ||

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்* செருந்தி ஞாழன்மகிழ்புன்னைசூழ்தண் திருவண்வண்டூர்* பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோட்* கருந்திண்மாமுகில்போல்

ஆறு—ஹாஸ்யமான வழக்குகளிலே யகப்படாதே யொருவண்ணஞ்சென்றுபுக்கு, என்னோடுள்ளகலவியாலே புதுக்கணித்த திருநிறத்தையும் திருப்பவளத்தையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையுந் திருவடிகளையும் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தனக்கு வ்யாவ்ருத்தமாகவுடையனாயிருந்தவனைத் திருந்தக்கண்டு, எனக் கொன்றுரையொண்கிளியேயென்கிறாள். ||எ||

(திருந்த) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான வழக்குதானிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாள். ||அ||

ஏ—(என்னோடுள்ள விஶ்லேஷியால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீக்ருதமானவென்றபடி. இது திருப்பவளம் முதலானவைத்திலு மந்வயிக்கிறது. இப்படி உஜ்ஜ்வலங்களான அவயவங்கள் ஸர்வஜ்ஞர்களுக்கெல்லா மவனுக்கே அஸாதாரணங்களாகையாலே இவைத்தையும் விஶேஷணங்களாகச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இத்தால் அவனுக்கடையாளமேதென்று கேட்டகிளியைக்குறித்து அடையாளம் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகை. ||எ||

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஏ—ஒண் - விலக்ஷணமான, ஸ்வரவர்ணத்தாலும் வாயில்சிவப்பாலும் அவனோடொத்திருக்கிறவென்றபடி. கிளியே - ஸாங்கமே, இதுக்கு உரையென்கிறத்தோடே அந்வயம். செரு - ஸ்பர்த்தையாகின்ற, செருவை - ஸ்பர்த்தையை, இதுபொழிலுக்குவிஶேஷணம். ஒண்பூ - ஒள்ளியபுஷ்பங்களையுடையவையான, ஸாதுஸ்பர்த்தா ளுக்கள்போலே பிசலிபிசலி ஸ்பர்த்தமாகப்புஷ்பியாநின்றவையானவென்றபடி. பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - வளிவ்ருதமான, இதுவூருக்கு விஶேஷணம். செக்கர் - சிவந்ததான, ஸாவாமெதுஷ்யாமியவ ஷ்டிவமிஷிக லாவண்யஜ ஸெளஸ்தானமானவென்றபடி. வேலை - காவஸார தீரங்களையுடைத்தான, காவஸாரணாஸ்தாந ஸாதுஸ்வரவ்யாபாரஸ்தா தீரவாவியானவெளமஸ்தத்தாலே காவஸார தீரத்தையுபலக்ஷிக்கிறது. திருவண்வண்டூர் - ஆஶ்லிஷ்டவம், திருவண்வண்டூரிலேயென்றபடி, இதுக்குச்சென்றுபுக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருவண்ணம் - ஒருப்ரகாரம், சென்றுபுக்கு,போய்ப்ரவேஶித்து, அவ்வூரிலுள்ளவாமாஷிலளவுடனத்தி லேயகப்பட்டுதில்லாதேயொருப்ரகாரம்போய் அவன்ஸந்நிதியில்ப்ரவேஶித்தென்றபடி. கருவண்ணம் - திருமேனியில்நீலவர்ணம், செய்யவாய் - சிவந்தவாயும், செய்யகண் - "புண்டரீகாக்ஷனோ வநீ:" என்கிறபடியே சிவந்தகண்களும், செய்யகை - சிவந்தகைகளும், செய்யகால் - சிவந்ததிருவடிகளும், செரும் - ஸ்பர்த்தாவஹமான, ஸ்வாபந ஸம்ஶ்லேஷையாலே ஸாதாஸ்ஸெளந்தர்யமானவென்றபடி. ஒண் - ஶோபநமான, சக்கரம் - சக்ரமும், சங்கு - ஶங்கமுமாகிற, அடையாளம் - அவனுடைய சிஹ்நங்களை, திருந்தக்கண்டு - ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டு, ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டென்றபடி, எனக்கு - அவனைக்காணவாசைப்பட்டு க்லேஶிக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவனருளிச்செய்ததொரு வார்த்தையையென்றபடி. உரை - நீ அருளிச்செய்யவேணும். * ||எ||

ஒண் - அழகியதான, சிறு - சிறியதான, தூதுபோம்படி லகுஶரீரமானவென்றபடி. பூவாய் - ஸாரிகையே, இதுக்குஉரையாய் என்கிறதோடே அந்வயம். செருந்தி - வ்ருக்ஷவிஶேஷம், ஞாழல் - பச்சையாயிருப்பதொரு லதாவிஶேஷம், மகிழ - வகுளவ்ருக்ஷம், புன்னை - புந்நாகம், சூழ் - இவைகளாலே வளிவ்ருதமான, தண் - ஶீதலமான, ஸம்ஸார தாபஹரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர் - ஆஶ்லிஷ்ட ஸப்தமீ, திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. இது ஸ்வாமிக்கு விஶேஷணம். பெரும் - அதிவிஶாலங்களான, தண் - அதிஶீதலங்களான, தாமரைக்கண் - பத்மஸத்ருஶங்களான திருக்கண்களையுடையவரான, பெருநீள் - மிகவும்நீண்ட, விஶ்வாதிராஜ்யஸூசகமாம்படி அதிஸ்தூலமானவென்றபடி, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நாற்றடந்தோள் - விஶாலங்களான நான்கு புஜங்களையுடையவரான ... ...

மூ:—திருமேனியடிகளைபே* ॥அ॥

அடிகள் கைதொழுதலர்மே லசையு மன்னங்காள்* விடிவை சங்கொலிக்குந் திருவண்வண்டூருறையும்*
கடியமாயன்றன்னைக் கண்ணனை நெடுமாலைக்கண்டு*கொடியவல்வினையேன் றிறங்கூறுமின்வேறுகொண்டே ॥
வேறுகொண்டுமையாளிரந்தேன்வெறிவண்டினங்காள்*

ஆ—(அடிகள்) சென்றலெங்களுக்குக் காலதாயிருக்குமோவென்ன; நீங்கள் செல்லுமளவிலே திருப்பள்ளியுணராதநளுங்காலமாம், திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளினவாறே ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்ஶ்லேஷங்களையும் ஒருக்ஷணத்திலே போக்யநனும ஸ்நாநனுப், ஆஸ்ரித ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணியிருந்தவனைக்கண்டு, கொடிய வல்வினையேன் திறம் கூறுமின்வேறுகொண்டென்கிறாள். ॥௯॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—முன்பு இரண்டுபாட்டுக்களிலே ஹம்ஸங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஹம்ஸங்களைச்சொல்லுவானேனென்ன ஶங்கிக்கிறார் (சென்றலெங்களுக்கித்யாதியால்) முன்புபோகச்சொன்ன ஹம்ஸங்கள் பின்னையும்போகாதிருந்தவாறே நாங்களபோனால் காலமாயிருக்குமோவென்று போகாதிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்து அவைகளைக்குறித்து விஶ்ராமயோக நந்யாயத்தாலே உத்தரம்சொல்லுகிறாளென்று கருத்து சங்கொலிக்கும் விடிவையென்று ஸூசித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) திருப்பள்ளியுணர்ந்தவாறேயென்கிறதற்குக் கண்டு என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கடியமாயன்தன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடைய வித்யாதியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணியிருந்தவென்று) ॥௯॥

ப—யிருக்கிற, கருந்திண்மாமுகில்போலென்று ஸம்பந்தம். திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவரான, அடிகளை - ஸ்வாமிகளை, அடி - ஸ்வாமி. திருந்த - நன்றாக, பிறர்க்குச்சொல்லத்தெரியும்படி விஶதமாகவென்றபடி. கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, எனக்கு - அவரபிப்ராயத்தையறியவாசைப்பட்டிருக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவர்சொன்னதொருவார்த்தையையென்றபடி. உரையாய் - சொல்லவேணும், எனக்காக அவனுக்கொருவார்த்தைசொல்லவேணுமென்றுமாம். * * * ॥அ॥

அலர்மேல் - வ்ருக்ஷங்களின் மேலே, ஸரஸ்ஸிலதாமரஸ வ்ருக்ஷங்களின் மேலேயென்றபடி. அசையும் - அசையாநிற்கிற. அன்னங்காள்? - ஹம்ஸங்காள், தூங்குமெத்தையிலேபோலே ஸுகமாக பள்ளிகொண்டு ஸஞ்சாரத்தாலேடு ஸகமேயில அசையாநிற்கிற ஹம்ஸங்காளென்றபடி. இதுக்குக்கூறுமின் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நான் வ்ருக்ஷங்களைக்கண்டால் தப்தையாகாநிற்க உங்களுக்குவ்ருக்ஷங்களிலே கால்பொருந்துகை உசிதமேயென்றுகருத்து. சங்கு - ஶங்கமானது, ஒலிக்கும் - த்வநியாநிற்கிற, விடிவை - ப்ராதகால, திவ்யக்ஷேத்ரங்களை ஸேவாநபண்ணுகைக்குக்காலமாவும் த்வநிடாநிற்கிற ப்ராதகாலமாயென்றபடி. நீங்கள்செல்லுகிறபோதென்று ஸம்க்ஷேபம். திருவண்வண்டூர் - திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, கடிய - வேகவானான, ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்திலே அதிஶீக்ரகாரியானவென்றபடி. மாயன்தன்னை - ஆஸ்ரயணீயனான ஆஸ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் தாக்ஷிண்யமற்றிருக்கையாகிற ஆஶ்சர்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனயவதரித்து ஸம்பவனான, நெடுமாலை - தீவ்யவ்யாமோஹத்தை யுடையனானவனை, கண்டு - அடிகள் - திருவடிகளை, கைதொழுது - கைகளாலே ஸேவித்து, வேறுகொண்டு-விவிக்தத்தை ஸம்பாதித்து, ஏகாந்தஸமயத்தைப்பார்த்தென்றபடி. வேறு - விவிக்தம், கொடிய - க்ரூரமான, அத்யந்தவிரோதவமுமான வென்றபடி. வல் - ப்ரபலங்களான, வினையேன் - பாவங்களை யுடையவளானவென்னுடைய, திறம் - விஷயமாக, கூறுமின் - வார்த்தைசொல்லுங்கோள். * * ॥௯॥

வெறிவண்டினங்காள் - பரிமளப்ரசுர ஸஞ்சாரஸமூஹங்காள்? வெறி - பரிமளம் வெறிவண்டென்று ஸமாஸமாகவாய்ப்பவஸ்வஸமாஸம். இனம் - ஸமூஹம, உம்மை - யாசித்தாருடைய காரியஞ்செய்தல்லது நிற்கமாட்டாத உங்களை, வேறுகொண்டு - வ்யாவ்ருத்திபண்ணி, வேறு - வ்யாவ்ருத்தி. விஶேஷண தாத்பர்ய

ரு — [illegible] திருவண்வண்டூர்* [illegible] செவகனுர்க்கெல்லாமுமாயவர்கள* ॥ம॥

[illegible] குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

ஆ — (வேறுகொண்டு) [illegible] திருவண்வண்டூரான தன்னுடைய [illegible] தனக்கு [illegible] சொல்லவேணுமென்று இவ்வ [illegible] ॥ம॥

(மின்கொள்) [illegible] விரஹவ்யஸநமாறவும் [illegible] தன்னழகாலே [illegible] அவனாகலஞால

✱பதபட்டு✱

இ — [illegible] (தன்னுடையவிச்லேஷிபால) [illegible] (திருவண்வண்டூர்க்குஞ்சுபால) [illegible] ॥ம॥

✱ரசமனம்.✱

இத்திருவாய்மொழி திருவண்வண்டூரெம்பெருமான் விஷயமாயிருக்க; இதை “குறளாய்அகலஞாலம்கொண்ட” [illegible] இதுக்குத் [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (இப்பாட்டில்சப்தத்திபால்) [illegible] என்கிறதற்குச்சொன்ன என்கிறதோடே [illegible]. இப்பாட்டில் [illegible] திருவண்வண்டூரெம்பெருமான் [illegible] அவன் [illegible] [illegible] தோற்றுகைக்காக திருவண்வண்டூரெம்பெருமானுக்கு [illegible] அவன் [illegible] இத்திருவாய்மொழியை [illegible] அருளிச்செய்கிறாரென்றகருத்து. ‘கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்’ ‘[illegible] பணியீர்’ என்றாப்போலே பாட்டுதோறும் [illegible] தோற்றும்படியில [illegible] விசேஷங்கள் [illegible] (தன்னழகாலே [illegible]யைத்தோற்பித்த) என்றதுமின்கொள் சேர்புரி நூற்குறளாய் என்கிறதின் கருத்து. அவனாகலஞாலமென்றது-அவனுடைய அகலஞாலமென்றபடி.

[illegible] — பிரகாசிக்கிற, [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible]புடைத்தான, [illegible] - [illegible], [illegible] திருவண்வண்டூர் - [illegible] திருவண்வண்டூரிலிருக்கின்றபடி. [illegible] - [illegible], இது சேவகனுர்க்குவிசேஷணம். மாறில - [illegible] [illegible] - [illegible], போர் - [illegible]த்தையுடையவனை, போர் - [illegible], அரக்கன் - ராக்ஷஸனை [illegible], [illegible]யுமென்றபடி. மதிள் - அவன்பட்டணத்தின [illegible]த்தையும், நீறு - நீறுகவெருப்படி, [illegible] - [illegible], [illegible] பண்ணியென்றபடி. [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] சேவகனுர்க்கு - [illegible] சேவகத்தையுடையராய், சேவகம் - [illegible], “[illegible]” “[illegible]” என்கிறபடியே [illegible] [illegible] விசேஷங்கள் [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible] [illegible] இன்னும் [illegible] தெம்பெருமானுக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥ம॥

மின்கொள் - மின்னலைக் கொள்ளாநின்ற, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, காந்தியாலே [illegible] [illegible] என்றபடி. சேர் - [illegible], [illegible] திருமேனிக்குப [illegible] [illegible]வென்றபடி. புரிநூல் - பஞ்சவடீத்தை யுடையவனை, குறளாய் - வாமனனாய், [illegible] - [illegible], அகல் ஞாலம் - [illegible], கொண்ட - [illegible] [illegible], வன் கள்வன் - [illegible], அடிமேல் - திருவடிகளின் விஷயமாக - குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன -

மூ—பண்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்துந்திருவண்வண்டூர்க்கு* இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர் மின்னிடையவர்க்கே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஞ்கொண்டவன் கள்வனடிமேல் சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் மின்னிடையவர்க்கு மதனன் ஸ்ப்ருஹணீயனாப்போலே யெம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயராவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ—அந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தினுடைய ஸம்ஸ்லேஷமிவ்விசையென்கை. (வன்கள்வனிக்ருதி) இத்திருவாய்மொழி ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாயிருக்க இத்தை பிராட்டி சொன்னதாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; இத்திருவாய்மொழி யெல்லாம் பிராட்டி சொன்னதாகையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லை. மதனர் மின்னிடையவர்க்கே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மின்னிடையவர்க்கித்யாதியால்) மதனர்மின்னிடையவர்கு என்றது ஸர்வகாதிஸம்யாக்தியென்றுகருத்து. இங்கனன்றிக்கே பாவத்களுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயராவரென்று யோஜனையாகும் ஸம்ஸ்லேஷகொள்ளில் "பலகீகாட்டிப் படுப்பாயோ! புறத்திட்டேட்டமை யின்னும் கெடுப்பாயோ!" என்று ஸாத ஹாராஷஸம்ஸ்லேஷத்தை நிஷேதிக்கிற ஸவவசனத்தோடு விரோதமாமென்றுகருத்து. ||தக||

ஸ —ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, பண்கொள்-பண்ணிலே கொள்ளப்பட்டிருக்கிற, பண்-ராகம்,பண்ணிலே தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. அதாவது:—ராகமே ப்ராதான்யமாய்ப்பாட்டுக்கள் அதில் ஸாகஸ்யமாம்படி யிருக்கிறவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, திருவண்வண்டூர்க்கு - இங்குற்ற ஷஷ்டீ தாதர்த்யவமென. திருவண்வண்டூருடையஸம்பந்தியாகையாலே தத்விஷயங்களான வென்றபடி. இன்கொள் - இனிமையைக் கொண்டிருக்கிற, இன்னென்று- இனிமை, அதாவது! ஸ்ப்ருஹை, ஸ்ப்ருஹ்யங்களானவென்றபடி. பாடல்- பாட்டுக்களான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாடலும், இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையு மென்றபடி. வல்லார் - ஸமப்யஸித்தவர்கள், மின்னிடையவர்க்கு- மின்போலேயிருக்கிற இடையையுடையவர்களுக்கு, வித்யுத்தாஸத்ருஸ மத்யமத்தையுடையவர்களானபாவதிகளுக்கென்றபடி. மதனர்- மதனராவர், இதுஸர்வகாதிஸ்யோக்தி. பாவதிகளுக்குமதனன்போலே எம்பெருமானுக்கும்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயராவரென்றபடி. ||

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானவைபவஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வைகல்பூங்கழிவாய்.)

வக்த்ராப்ஜ, ஸங்ககரக, ஸோமவ்யூஹதீகாபஹிதம்ப: ப்ரதிவதநஸ்யாத்மயோகா
நீதிப்ரஸந்தோஷகாலம்யக்தான்யபதிஜநைஸ்வர்யபாவபாக: ।
ரக்ஷாஸக்தோஸ்கிஹஸ்தாவஷ்டப்பணாதகபாதுஷ்கராசயநாதுஷ்டிவிஸேஷ
த்ரைலோக்யஸ்வாங்கருஷ்ஞம்ஸம்ஜீவகபதேஷ்ணரிகசாசமத்யம் ||௭௦||

(வக்த்ராப்ஜ) தைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்பெருமானைக்கண்டு - திருவாழியைக்கையிலே யுடையவனுகையாலும்; (ஸங்ககரக) நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானை - ப்ரளயாவத்திலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேஸ்வரனுகையாலும், (விம்பப்ரதிமாதரம்) கனிவாய்பெருமானை - கோவைப்பழம்போலே தர்ஸநீயமான திருவதரத்தைபுடையவனுகையாலும், (சம்பூர்ணசந்த்ரகாந்த்ர) கடன்மேனிப்பிரான் - ஸமுத்ரம்போலே ஸ்யாமளமான திருநிறத்தையுடையவனுகையாலும், (புதகாலதீதய) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி - திருத்துழாய்மாலையாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான திருமுடியையுடையவனுகையாலும், (நிஜசமயயோமஹாவாக) அமரர்பெருமானை - அமரருமமரர்களதிபதியாகையாலும், (ரக்ஷாஸக்தோஸ்கி ஸாவாக) செய்யவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால் - சிவந்ததிருப்பவளம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் இவைகளையுடையவனுகையாலும், (ப்ரஸாத காடகய) பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் - தனக்குததகுதியான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனுகையாலும்.(ஸுஸ்யப்ரவர்த்தவிஸேஷ:)கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணனை-ஸத்யஸ்யங்களானவெஷிதங்களைச்செய்

ரு — தா — தருளுமவனாகையாலும், (லங்காப்ரஸாதம்) மாறில்போரரக்கன்மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த — "நந்தயம்" என்றே திரம்புகோத்த ராவணனுடைய லங்கையை யழித்தருளினவனாகையாலும், திருவண்வண்டூரெம்பெருமானை தேஶிகர் ஸாக்ஷாத்காரமாக அடையப்படுமவனாக "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிற ப்ரகரணத்தில் ஸகல ஜ்ஞானர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (மின்னிடைமடவார்கள்) இப்படி தன்னைநான் நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்திருக்கச்செய்தேயும் ஆஶ்ரிதவ்ருஷ

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பிறந்த உத்கண்டாதிஶயத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பக்ஷிகளைநோக்கி எம்பெருமானுக்கென்னுடைய தஶையை யறிவிக்கவேணுமென்று தூதுவிட்டதாயிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே "பந்துங்கழலுங்கொண்டுபோகும்பீ" "எம்மைநீகழறேலே" "கழகமேறேல் நம்பீ" என்றாப்போலே எம்பெருமானை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதமென்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லுகிறதாகையாலே ஸங்கதமென்றதாய்த்து. இப்படியென்றது - மாசறுசோதிதொடங்கி வைகல்பூங்கழிவாயுள்பட கீழ் உக்தரீத்யா என்றபடி. அவர்கள் பக்கலென்றது - என்னையொழிய வேறேசில ஸ்த்ரீமார்பக்கலென்றபடி. "ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூதபோர்த்திருந்" இத்யாதியாலே க்ருஷ்ணனுடைய வேணுநாதாதி ஸௌந்தர்யங்களிறே இங்குசொல்லுகிறது, இத்தால், க்ருஷ்ண ப்ரணயஸ்வாமிநிகளாயிருக்கிறவர்களோடொரு ஸ்த்ரீவ்ருத்தாந்தமென்று ஸூசிதமாய்த்து. ஆழ்வார்தாம் மாசறுசோதிதொடங்கி இவ்வளவாக விரஹத்தாலே ஸஹாவியவஸ்தைகளை யநுபவிக்கச்செய்தேயும் உத்கண்டாவத்தாலே தூதுவிடச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே யத்ருஷ்டவைஸ்வராய் ப்ரணயரோஷாவிஷ்டராய் இனி யவன் வந்தாலுமவனைக் கடாக்ஷித்தல் அவனோடு ஸம்பாஷித்தல் செய்யக்கடவோமல்லோமென்று ப்ரணயரோஷத்தாலே துணிந்துநிற்க, எம்பெருமானும் "வேறுகொண்டும்மையானிரந்தே" னென்று முன்பு தாமொரு ப்ரநம்பண்ணின வாக்யத்தைக்கேட்டு ஸ்ரீஉபஸ்ரு ஸாதிகள் ஸந்நிதியிலே நலிபாநிற்க அவள் "ஸ்த்ரீநா?" வென்று கூப்ரநம்பண்ணின வாக்யத்தைக் கேட்டபோதுபோலேயும் ஶரசஶ்ரதரான ஸ்ரீஹர்ஷர் தஶையை யநுஸந்தித்தபோதுபோலேயும் மிகவும்கலங்கி "நம்மைப்பிரிந்தவரிங்ஙனே நோவுபடாநிற்க நாமுதவப்பெற்றிலோமே நமக்கிஸ்வபாவமாவதென்!" என்று ஸந்தாபங்களினாலே விஹ்வலனாய் மிகவும் விளனாய் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தலல்லது தரிக்கமாட்டாதவனாய் "ஸுக்ஷ்ம [illegible]" என்கிறபடியே தாமிருக்குமிடத்தே ரக்ஷணமேயோடேவந்து தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே கிட்டவொண்ணாதபடியிருக்கிற இருப்பைக்கண்டு "[illegible]" என்கிறபடியே மிகவும் ஆகுலனாய், தம்மை யநுநயித்துத் தம்முடைய ப்ரஸாதத்தை யபேக்ஷிக்க அவனைக்குறித்துத்தாம் ப்ரணயரோஷாதிஶயத்தாலே யநாதரித்துச்சொன்னபடிகளையும் பின்னையுமவன் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் தன்னுடைய ஆர்த்ர்யாதிஶயத்தையும் ஆவிஷ்கரித்துத்தம்மை ப்ரஸாதிப்பித்துத் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷித்துக் கரைகண்டபடியையும் ஸந்த்ராவஸ்தையாலே யருளிச்செய்கிறார் இத்திருவாய்மொழியிலென்றுகருத்து. இத்தால் ஸ்வபதிமதத்ஆமென்கிற ஸமத்வலக்ஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

ஸ்ரீயாநஸலப்யரானை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு மதுக்கடியான ப்ரணயரோஷமும் ஸ்வாதீநரான விவர்க்குக்கூடுமோவென்னில்? "ப்ரணயபூர்வநாது ஸரிவிரோதவ்யவஸம்" ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் விஷ்ணுசித்தீயத்தில் ப்ரணயகோபம் ஸம்பாஷிக்ஷ்ணம்",

ஆ—ணைப்பண்ணைச்செய்தேயும் எம்பெருமான் எழுந்தருளாதே ஒழிந்தவளவிலே யுடையநிகஷ்டாநுஸந்தா நத்தாலே என்னை யுபேக்ஷித்து அவர்களபக்கலுள்ள வைராக்யத்தாலே யவர்களை விஶ்லேஷிக்கில் பரிஹாரமட்டா மைபாலேயென்று நிஶ்சயித்து க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷபாய், ப்ரணயகோபாவிஷ்டையுமாய்ந்த ப்ரணயகோபத் தாலே தோழிமாரோடேகிளிகள் பூவைகளென்றுள்ளதன்னுடைய லீலோபகரணங்களோடுங்கூட. இனிநாமவ ன்வந்தாலுமவனைக்கடாக்ஷிக்கவுங்கடவோமல்லோ, மென்றுவஸ்டமிட்டுக்கொண்டு அவனெழுந்தருளினாலும்வாரா னுக்கொண்டதொருபடி பக்ஷிவநிதைபாயிருக்க, எம்பெருமானுமவளைப்பிரிந்தவிரஹவ்யஸநத்தாலே

இ—உக்த்யாதிகளாலே ஜநகராஜன்திருமகள் பெருமாளோடொடானவிரஹவ்யஸநவிஶ்லேஷத்தா லா என்னுடையவரன்றோவென்கிற ஸம்பந்தத்தாலு மவரை யபேக்ஷித்து வார்த்தைசொன்னு ளிறே; அப்படியே "வக்த்ரோஸ்வாஸஹாபெப்ரணயிநிஜக: ப்ரடவஸீவாரதம்த்ர" மென்கிறபடியே எம்பெருமான்பக்கல் பிராட்டிமாரோடொத்த ரஸவிஶேஷத்தையுடையவரான வாழ்வாருக்கும் விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ப்ரணயகோபமுமதடியாக வநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையுமுண்டாகக் குறையில்லை. ஆனாலும் த்ருஷ்டாந்தத்திலே வேறேசில போக்யாரென்கிற ஸ்தாநத்திலே ஸ்வதேஶத்தி லே வேறேசில ஸமஸ்லேஷராவிநேயிறே சொல்லவேண்டுவது. ஆனபின்பு அந்த போலிகைக்கு க்ருஷ்ணன் வேறேசில போகிமார்பக்கலிலே யாஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோபமுண்டாகை யுக்தம். இத்தாலே ஸம்ஸாரிகளாலும் வாஸஸ்ரீப்ரபோஜநராய் ஸமஸ்தவிஶேஷஸ்வாதிகராயிருக்கிற வாழ்வாரு க்கு என்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலிலே ஆஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோப முண்டாகக்கூடு மோவென்னில்? இவர்க்கிங்ஙனன்று ப்ரணயகோபமுண்டானது - மற்றெங்ஙனேயென்னில்? தாம் நெ டுங்காலம் விஶ்லேஷித்து வ்யஸநபரம்பரைகளாலே நோவுபடுகையாலும் இனியவன்வந்தாலும் அவ னோடே ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று நிஶ்சயிக்கையாலு மவனோடின்னும் ஸம்ஶ்லேஷித்து. மீளவும் விஶ்லேஷித்து து:க்கபரம்பரைகளை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதே யொழிந்துமுடி ந்தாலிந்த து:க்கங்களை யநுபவியாதிருக்கலாமென்று இங்ஙனேயாய்த்திவர்க்கு ப்ரணயகோபமுண்டா னது. அந்த போலிகைக்கு ப்ரணயகோபமுண்டானதுமிப்படியேயென்று நஞ்சீயர்முதலானோர் நிர்வஹிப் பார்கள். (என்னையுபேக்ஷித்தவர்கள்பக்கலுள்ள) வித்யாதியான விவ்வாக்யத்துக்கு மப்படியே தாத்பர்யங் கொள்ளலாம் எங்ஙனேயென்னில்? அவர்கள்பக்கல் க்ருஷ்ணனுக்கு வைராக்யமிருக்கிறப்போலே என் பக்கலுமவனுக்கு வைராக்யமிருக்கப்பெற்றிலேன், நானுபேக்ஷாவிஷயமானேனென்று இப்படி தன் னிழவை யநுஸந்தித்து க்ருஷ்ணவிஸ்லேஷபாய் ப்ரணயகோபாவிஷ்டையுமாயென்று இவ்வாக்யத்துக் குத் தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. இப்படியானால் தன்னுடைய வாஸ்தவிஷாதஸாமக்ரியினாலே ப்ரணயகோ பமத்தனைபொழிய ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலவளுக்கிஷ்டாதிகளில்லையென்று ஸாதிக்கையால் இவளுடைய ஸ்வஜநமும் ஸ்வாரஸ்யமாயிறே. இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வத்யவஸாய ஸ்வதேஶங்களிரண்டிலு மிப்ப்ர ணயகோப பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலாஸக்தனாயிருந்தானென்னுமதடியாகவே பிறந்ததனுமிது ஸமஸ்தவிஷயாவிசேஷ விஶேஷமாகையாலே ஆஸ்ரிதவத்ஸலனென்று வருளிச்செய்வர். ஸகிகளை க்கொண்டாதல் ப்ரகாரங்கொண்டாதல் அவனுக்கிவளுடைய கௌபத்தைத்தீர்க்கலாமேயென்ன வருளிச்செ ய்கிறார் (அந்தப்ரணயகோபத்தாலேயித்யாதி) து:க்கவிஷணம் பண்ணைச்செய்தேயும் வாராதிருந்தவ னிப்போது வாராநின்றானோ? இவனித்தனை ஸம்ப்ரமம்பண்ணுகைக்கென்னில்? நான் தன்னைவிஶ்லேஷித்து. நெடுங்காலம் து:க்கப்படுகையாலும் பெரியவாக்கோடே தூதுவிடுகையாலும் அவன்வரவை ஸூசிப் பிக்கிற ஶுபநிமித்தங்களாலு மவன்தான் நமக்குவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாயிருக்க விஶ்லேஷித்துப்போனப்போ லே நமக்கு ஸம்ஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கவருவானொரு விவக்ஷையாலும் நம்முடைய ஸாம்யவைகல்யத்தாலு மவன் வரவுதப்பாதென்று பார்த்தாளென்றுகருத்து. ஸூசிதம் - ஸங்கேதம், அனு குகை - கிட்டுகை, அநபிமுகீயையாயென்றது - ஸம்ஶ்லேஷநாதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாத நிஶ்சய த்தையுடையவளாயென்றபடி. அநபிமுகியைகளாயிருக்கையாலே என்கிறத்துக்கும் அநபிமுகீயே தவாலேயென்று மேலிரண்டிடத்தைச்சொன்னத்துக்கும் பெருமையாலேயென்கிறதோடேகாரணம். இப்படியாக

ஈ—வனை * உன்னுடைய சுண்டாயம் நானறிவன் இனியது கொண்டு செய்வதென் * என்னுடைய பந்தும் கழலும் தந்து போகு நம்பீ * ௧

போகு நம்பி உன் தாமரை புரை கண்ணிணையும் செவ்வாய் முறுவலும் * ஆகுலங்கள் செய்ய அழிதற்கே நோற்றோமே

ஆ—என்பக்கலுனக்கு ஸ்நேஹமானது பொய்யிறே யென்ன, நானேனு மொருவரோடே பரிமாறினேனவர்களப க்கல் பொய்யான ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணுமவனோ வென்றருளிச்செய்ய, உனக்கு நானேனு மொருவாதிறத்திலே மெய்யான ஸ்நேஹமுண்டாகி லவர்களை யின்றொரன்று சேரவிக்கமாணென்ன? ஸம்ஸாக வதிலிகையிலே யிருந்த ஸ்ரீஜநகராஜ தநயை திறத்து நான் பண்ணின ஸ்நேஹம் மெய்யன்றோவென் றருளிச்செய்ய, அதுவும் பொய் யென்றிவள் சொல்ல, அவள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் பொய்யாகில அவளுக்காக ராவணனை யழிக்கக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்ய, அதென்னை யகப்படுத்துகைக்குச் செய்த வஞ்சனையென்னுமிடமறியேனோ? ஆதலால் என்னுடைய பந்தும் கழலுந்தந்து போகுநம்பி என்றுசொல்லுகிறாள். * * ௧

(போகுநம்பி) இப்படியெம்பெருமானையுபேக்ஷித்து தான்சொன்னவார்த்தைகளாகிற உத்ரகவசனத்தாலே யவனுஜீவித்து நிரதிசயபவ்யஸ்தனுமாய் புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுந் திருப்பவளத்தையுமுடையவனுமாயிருந்தவிடத்து, இதுவெல்லாமவர்களாகக் கருதி யிவனுக்கு வந்ததாகக்கொண்டு "இவ்வழகையானசிப்

இ—மெய்யுண்டென்று காட்டுகைக்காக ராஜாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தை இவனுபாதானித்தவாறே அதுவும் வஞ்சனமென்று சொல்லுகைக்காக விவனத்தை யநுபவிக்கிறாளாகையாலே ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. ப்ரதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதென்னையித்யாதியால்) ௧

அவர்களையுன்னுடைய ரூபத்துக்கு விஷயமாக்குகிறாய், நாங்களதுக்கு விஷயமாகுகிறோமல்லோமென்று கீழ்ப்பாட்டிலே வஸித்திருக்க விப்பாட்டிலுமதைச் சொல்லுவானேனென்ன வுபரிபதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்). புதுக்கணித்தவென்றது — உத்பூதஸௌந்தர்யமான என்றபடி. உன்தாமரையித்யாதி நோற்றோமேயாமித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகையித்யாதியால்) மாயவென்றது - மரிக்க

ம—கருத்து. உன்னுடைய சுண்டாயம் - உன்னுடைய ஸாமஸ்வபாவத்தைத் தன்னை யாச்ரயித்த பெண்பிள்ளைகளை இவன் கைவிடானென்று வ்யாதியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நீயென்னை வசீகரிக்கைக்காகச் செய்த வ்யாபாரத்தையென்றபடி. சுண்டாயம் - ஸாமஸ்வபாவம். நான் - நீசெய்கிறவையெல்லாம் மெய்யென்றிருக்கும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் போலன்றிக்கே உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களை யறியத்தக்கவளான நான், அறிவன் - முன்பே அறிந்திராநின்றேன், இனி - இப்படி நானறிந்திருந்தபின்பு, அதுகொண்டு செய்வதென்? - அதைக்கொண்டு செய்யத்தக்கதேது? அதை யாவிஷ்கரித்து உன்னாலே யென்னை வசீகரிக்கமுடியாதென்றபடி. நம்பி - வஞ்சனனே? இது ஸாவஜ்ஞமுகமாகப் பழக்கமுமின்றிக்கே வஞ்சகருமாயிருப்பாரைச் சொல்லுமாபோலே நம்பீ? என்று ஸம்போதிக்கிறாள், உன்னை நான் கண்டறியேனோ வென்றபடி. விரவிசேஷம் யுக்கசாக. என்னுடைய பந்தும்கழலும் - என்னுடைய பந்தையுங் கழல்களையும், என்னுடைய பந்தென்று தனக்கவனோடுற வறுத்துச்சொல்லுகிறாள். ஆணையிக ளொவ்விருப்பிலே உன்னதென்னதென்று விபாகமிங்கேயிறே யுறவறுக் கைபாவது. தந்து எனக்குக்கொடுத்துவிட்டு, உயிரைவைத்துப்போ, என்பாரைப்போலே இவனிவற்றைவிட்டுப் போகமாட்டானென்றிருந்ததுகொண்டு யாகையாலே, தந்துபோகு என்கிறாள். போகு - அவர்களுன்னையுபேக்ஷிக்கத் துடங்குவதற்கு முன்னே யங்கேபோ, ஸிகநீல ரக்தாதிவிவிதமான பந்தையும் கழல்களையும் க்ரீடைகளுடைய ஸ்ரீஸவிசேஷஸாமமாகையாலே வஞ்சஸம்வ்ருதகளாயிருக்கிற கழல்களையும் அவன் க்ரஹித்தானென்றது - ஸாவதிஸத்திலேயாழ்வாருடைய மாணத்யாதிகமான ஸம்ப்ரதத்தையும் ஸம்ப்ரயவகத்தையும் அவன் தன்விஷயமாகவவஸரித்து விரும்பினபடியைச்சொன்னபடி. இவரவற்றைத்தரச்சொன்னது உன்னைக்கிடையாவிட்டால் பழைய ஸம்ப்ரயங்களே யமையுமென்னுங்கருத்தாலே. * ௧

உன் - உன்னுடைய, தாமரைபுரை - தாமரைஸத்ருசமான, புரை - ஸத்ருசம். கண்ணிணையும் — சேர்ந்த அழகும், செவ்வாய் - சிவந்த திருப்பவளத்தில், முறுவலும் - ஈஷத்ஸ்மிதமும், ஆகுலங்கள் செய்ய - க்ஷோபத்தைப்பண்ண, ஆகுலம் — க்ஷோபம். உன்னையாசைப்பட்டுப்பெறாதேகிடக்கிறவர்களுக்கு க்ஷோபங்களைப்பண்ண என்றபடி. அழிதற்கு - அத்தாலே அழிந்துபோகைக்கு, சிதிலராய்ப்போகைக்கென்றபடி; நோற்றோமே

மூ.—யாம்* தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள் சூடுவார் செவியோசை வைத்தெழ* ஆகள்போகவிட்டுக்

ஆ—பட்டும்பெருத்த பலமெனக்கொண்டு போப்பட்டிருந்தவர்கள்தான் நாங்கள்; இவ்வழகைக்கண்டு வாழப்பிறந்தவர்களெல்லாம். தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள் சூடுவார்; நீபுகுந்தபடியவர்களோடே கலந்து பரிமாறு என்றிவள் சொல்லப் பின்னையுமவன் சூழ்ந்துநின்றவர்களை விட்டுப் போய் அவர்களைச் சந்திக்கைக்கு உபாயமறியாதிருக்கிறதோ? ஆகில் நல்லதே ரக்ஷணமுண்டு, அதென்னென்னில்? பசுக்களைக்கழியப் போகவிட்டவற்றை

இ—வென்றபடி. போகுநம்பீ என்கிறதற்குக் காதபரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் (நீபுகு த்ருதியால) அவர்களோடே ஸம்ச்லேஷி என்று சொன்னவர் பசுக்களைப்போகவிட்டுக் குழலூதுவென்று போவதற்குத் தருவதைச் சொல்லுகை பலமசமன்றோவென்ன வகசிப்பிக்கிறார் (பின்னையும் த்ருதி அதென்றென்னிலென்னுமளவாலே) நின்றவாறேதானென்றத்துக்குச் சொல்லுகிறாளென்கிறதோடே சம்பந்தம். சகஸ்ரங்கைக்குவென்கிறது - காணுகைக்கு என்றபடி. ஆகள்போகவிட்டு என்றதை யுரைக்கிறார் (பசுக்களையி த்ருதியால்) குழலூதென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திருக்க ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்கிறதைச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையழைக்கிறாப்போலன்று) பெண்களையழைக்கக் குழலூதுகிறானென்றெல்லாரும் சொல்லுவார்கள் அதெனக்கு யாக்யமன்றென்றிவள் சொல்லவதுக்குப்பரிஹாரஞ் சொல்லுகைக்காக ஆகள்போகவிட்டு குழலூதென்றிதனைச் சொல்லுகிறாளென்றதாய்த்து. குழலூதினமாத்திரத்திலே நாட்டாரப்படி மடக்கிறகை ஸம்பாவிதமோவென்ன? அந்தக்குழலினுவாஸத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆய்ச்சியர்கேட்டி த்ருதிய-ல்)

மு—யாம் - தோற்றுவைத்தவர்களே நாங்கள், நோன்பு- ஆசாரனுஷ்டானம். ஸ்திரீவாகைக்கு ஜனானந்திலே அபராதம்பண்ணிவைத்தவர்களோ நாங்கள்? அல்லது உன்னோடு ஸம்ச்லேஷித்து ரஸிக்கநோற்றவர்களான வந்த பாவிகளல்லோமென்றபடி. எங்களைபவர்களாக ஹ்ருதியாதே கொள்ளென்றுகருத்து. இப்படியென்னுடைய வழகைக் கண்டுங்களுக்கு பெண்பிறவிவருகிறதென்னோடு ஸம்ச்லேஷாமன்றோ- ஆதலாலிந்த பெண்பிறவிம்போம்படி மேல்காரியஞ்செய்துகொள்ளீகோள் என்னச்சொல்லுகிறாள், அழிந்தற்கேநோற்றோமென்று. நாங்கள் பெண்பிறவியிலராநாம் ஸம்ச்லேஷிக்கப் பிறந்தோமல்லோமோ? இங்ஙனே ஸ்திரீயாய்ப்போகப்பிறந்தோமென்றபடி. இப்படி சொல்லிவிட்டிவளவனைப்பாராதே, வ்யாஜவியாயிருக்க விவளுடைய கண்ணுமாரத்தைப் பார்த்து, இந்த கண்ணங்களிருக்கிற ஸ்வரூபமென்னென்றிவன் சொல்ல விதுவும் அதிபக்ஷமாகியதேசொல்லுகிறாளென்று பார்த்து, கண்டார்களெல்லாமவர்களாக ஹ்ருதிக்கும்படியுன்னை இங்ஙனேச்சேறப்பண்ணினார்களிறே, என்கிற அபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறாள். தோகைமாமயிலார்களி த்ருதி. தோகைமா- தோகையாலே உபாத்துக்களான, தோகை பக்ஷம். ஸ்ரீகாயகநீலபக்ஷ நிபக பக்ஷமாமிகளானவென்றபடி. மயிலார்கள - ஸ்ப்ருதிகளாயிருக்கிறவர்கள், இது பசுவெலாசிஸ்யோக்தி. விதசவக்ஷபுருஷிகள்போலே அக்நீஸவிலாசுகெளுகளெவகளாயிருக்கிற பாவிகளென்றபடி நின்னருள் உன்னுடைய க்ருபையை, சூடுவார்-ஸிரஸாவஹாப்பார்கள், தங்களுடைய பாக்யத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு உன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராயிருக்கிறவர்களென்றபடி. நாங்களவர்களல்லோம்? வேறேசிலாகிடாயுன் க்ருபைக்குவிஷயபூதராயிருப்பாரென்று உன்தாமரைபுரையி த்ருதியாக விவ்வளவுக்குப்பக்ஷம். நம்பி - பூர்ணனே, உனக்கு விபக்தரை கள்ஸம்ஸாரமுளராயிருக்க எங்களாலுனக்கு அபேக்ஷையுண்டோ என்று கருத்து. போகு - நீபுகுந்தே போ, அவர்களை விச்லேஷித்து நோவுபட்டிராதே யவர்களோடேபோய் ஸம்ச்லேஷி என்றபடி. அவர்களைக் காணுகைக்கெனக்கு உபாயமுண்டோவென்னச்சொல்லுகிறாள். ஓசை - வேணுத்வனியை, செவி - தங்கள் காதுகளிலே, வைத்து - ஸாவதானமாகக்கேட்டு, அவர்கள் குழலோசை கேட்பது எப்போதோவென்றுகாது கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறவர்களாகையாலே யத்ருச்சயா கேழ்க்கையன்றிக்கே இப்படி ஸாபேக்ஷமாகக் கேழ்ப்பாரென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வைத்து என்கிறது. எழ. எழும்படி, குழலோசை கேட்டவு க்ஷணமே இருந்தவிடத்திலே நின்றும் ஸஸம்ப்ரமமாக்கிளம்பியோடிவரும் படியென்கை. இதுக்குக்குழலூது, என்கிறதோடே அந்வயம் ஸமுத்ரத்திலே ஸமுத்ரங்கள்வந்து விழுமாப்போலே நீகுழலூதவே பெண்களெல்லாம் முன்காற்கிழே வந்து விழுவார்கள்காண் என்றுகருத்து. ஆகள் - பசுக்களை, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர். போகவிட்டு - மறியதேஷணத்திலேபோம்படிவிட்டுவிட்டு, பசுக்களையழைக்கிறோமென்று நாட்டார்க்கு பாவனை

மூ—குழலூதுபோயிருந்தே* ||உ||

போயிருந்து நின்புள்ளுவமறியாதவர்க்குரைநம்பிநின்செய்ய* வாயிருங்கனியுங்கண்களும்விபரீதமிந்நாள்*
வேயிருந்தடந்தோளினாரித்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல்*மாயிருங்கடலை

ஆ—பழைக்கிறுப்பாயச்சிடர்க்கே ஊதுகைத்திருகுழலைப்போயிருந்தூது என்று சொல்லுகிறாள். ||உ||

(போயிருந்து) இப்படி இவன் மேன்மேலான இவளுடைய வஸ்த்ரத்தையுமான வார்த்தைகளைக்கேட்டதி னாலே வந்த நிரவதிகஸ்ரீயாலே பதுநிரதிசயமான திருப்பவளத்தையுந் திருக்கண்களை யுமுடையனுக்கொண்டு விநீதனைபருளிச்செய்ய இவற்றையெல்லாமுன்னுடைய க்ருத்ரிமமறியாதார்க்குப் போயிருந்து சொல்லென்றவனை யுபாலம்பித்து வைத்து உனனுடைய திருக்கண்களினுடையவும் திருப்பவளத் தினுடையவு மழகிருந்தபடியென்? கண்டுக்கேட்டுமறியாததொருபடியான விலக்ஷணமான திருப்பாற்கடலிலே யத்ருஷ்டம ந பத்திலே பவதீமேனைப்பாய் அத்யந்தஸ்ரீகரமாய் வளர்ந்து வளர்ந்து வளர்ந்தாய்

இ—க்ருஷ்ணன் குழலூதுகிறதென்றால் மாயிகளுகத்தேயென்று உலீஸமாயிருக்கையாலே அப்படிஸங்கிகை ஸமாவிதமென்றுகருத்து

||உ||

உன்னுடையகண்டாயம் நானறிவனென்று கீழச்சொன்னத்தாலே இப்ப்ரபாவாதக்களும் கண்ணி ணையும் செவ்வாய்முறுவலுமென்று கீழப்பாட்டிலேசொன்னத்தாலே அதீபவாதக்களும நின்னருள்சூடு வாரென்று கீழச்சொன்னத்தாலே இவ்வுத்தாரத்தினவுகளும் வாஸாக்ஷமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக கிறார் (இப்படியிகத்ராஷியால) விநீதனைபருளிச்செய்ததென்றது - நான் ஜாதருத்ததாக்கியாகையாலே குழ லூதுகிறேனாதனைபோக்கிப் பெண்களையழைக்கைக்காகவோ நான் குழலூதுகிறது, உன்னையல்லது நானறி வேனோ? குழலூதுபோயிருந்தென்று நீ சொல்லுவானேன்? என்னுமபோலே சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செ ய்தவாறேயென்றபடி. வார்த்தைக்காட்டிலும் அதிஹ்ருதரநிரவதிகவளர்ந்த் அவனுக்குப்பிறக்கை யாலும் விநீதனைபருளிச்செய்கையாலும் முன்பு சொன்னவற்றையே பின்னையுமிப்பாட்டிலே அநுகாரமா ரண சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. அபவாதத்தையுரைக்கிறார் (இவற்றையெல்லாமிகத்ராஷியால்) உன் னாலே யென்னவேண்டியிருக்க பெருமானாலேயென்று பரோக்ஷத்தில்போலே சொல்லக்கூடுமோ என்ன? அவன்சொன்னதுக்கு உத்தரத்தைச்சொல்லிப் பின்னையும் வார்த்தைவியாக்கொண்டு தானாக அநுபலம்பிக்கி றாளென்று ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (உபாலம்பித்துவைத்துஎன்று) அதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (உன்னுடையவிகத்ராஷியால்) அத்யந்தஸ்ரீநத்தைச்சொல்லுகிற தாத்பவாதத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச

ஈ—பண்ணுகைக்காகவற்றைப்ரதத்திலேபோகவிட்டென்றபடி. குழலூத வேண்டும் குழலூதவேபெண்களெ ல்லாம் உன்காற்கீழே வந்துவிழுவாரெனறிவள. சொன்னத்தைககேட்டவன் இதுகே இருநதே யூததுடங்கின வாறே சொல்லுகிறாள. போயிருந்து - உன்னுடைய விருப்பங்கள்வந்து சேரும்படியானஸ்தானங்களிலே போ யிருந்தென்றபடி. குழலூதென்றுகிறோம்மட்டு ஸ்வபம். உன்னுடைய விருப்பங்கள்வந்துசேருகைக்கிற நானுபா யனுசொன்னது. உனக்கிங்கு விருப்பங்களில்லையே என்றுகருத்து. * ||உ||

நின்புள்ளுவம் - உன்னுடைய கள்ளவார்த்தைகளை, புள்ளுவம் - கள்ளவார்த்தை. அறியாதவர்க்கு - புதிதா க உன்னோடு கலந்தவர்களாகையாலே அறியாதிருக்கும்பெண்களுக்கு, இதுக்குஉரையெனகிறத்தோடே அந் வயம். போயிருந்து - உன்பொய்களை யறிந்திருக்கிற எங்கள் ஸந்நிதியினின்றும் போய்அவையறிய, தம்பெண்கள் கோஷ்டியிலே இருந்து, உரை - சொல்லு, நீ சொல்லுகிறவையெல்லாம் சொல்லு என்றபடி. நம்பி - பூர்ண னே, உனக்கெங்களால கொள்ளவேணுமோ வென்றுகருத்து, நின் - உனனுடைய, செய்யவாய் - சிவந்தவா யாகிற, இரும் - பெரியதான, ஸௌந்தர்யமானவென்றபடி. கனியும் பழமும், வி லக்ஷணமுமெனறபடி. கண்களும் லோசனங்களும், இந்நாள் - இப்போது, விபரீதம் - வார்த்தைமொருககாலத்திலுமில்லாத அதிஹ்ருதமென ஸௌபாக்யமாயிருக்கின்றது வேய- மூங்கிலிற்காட்டிலும், இரும்- அதிஸ்யாமளமான, ஸுகுமாரமாக காட்டிலும் வக்ரத்தையாலே அதிஸ்யாமளமான, வென்றபடி. தடம் - விசாலமான, ஸௌந்தர்யமானவென்ற படி. தோளினார் - தோள்களையுடையவர். இதுக்குப்பெறுவார என்கிறததோடே அந்வயம். மா - உன்னததான, ஸௌகுமார்யமானவென்றபடி. இரும் - விலக்ஷணமான, அதிவிஸ்தாரமானவென்றபடி. கடலை - ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த

மூ—க்கடைத்தபெருமானுலே* ॥௩॥

ஆலினீளிலையேழுலகுமுண்டன்றுநீ கிடந்தாயுன்மாயங்கள்* மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே*
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று* காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைநீகழறேலே* ॥௪॥

ஆ— ஸர்வஜ்ஞனான நாராயணன் ஸாக்ஷாத் மஹாலக்ஷ்மியோடே ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷங்களில் ஸுகதுக்கங்களை யனுபவித்த தைவ ஸ்வரூபியான பெரியபிராட்டியாரோடன்று கலந்தகலவியாலும் பிறந்ததில்லை, இப்படிபெரியபிராட்டியிற்காட்டிலும் முனைக்கவிநதைகளாய் உன்னை மாஜிக்கப்பிறந்தவர்களாரோவென்கிறாள். ॥௫॥

(ஆலினீளிலை) நம்முடையவிஸம்வைபிறே விவளுடையவிவ்வதிஸம்செகைக்கு காரணமென்றுபார்த்து நான் வாதம்துனல்லனோ? எனக்குப்பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவோ? நீ நினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ ஆகையால்விளம்பித்தேன், மறறொன்றால் விளம்பித்தேனல்லேன் என்றிவனருளிச்செய்ய ஸர்வலோகங்களையுமமுதுசெய்து ஓராலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின விசித்ரமான ஸ்வபாவத்தையுடையவுனக்குப் பசுமேய்க்கப்போனேனென்றொருபொய்யைக் கேட்டார்க்கு மெய்யென்றிருக்கும்படிசொல்லுகை யாஸ்சர்யமோ? பசுமேய்க்கப்போனமை பொய்யோவென்னில்? வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடும் மனைக்குன்றுகளிலேநின்றன்றோ

இ—செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே உதாஹரணத்தால்) இத்திருவருளபெறுவார்யவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபெரியவிருத்திகளால்) இவனுக்கிந்த நயநவிகாரஸாதிகளெல்லாம் நம்மை யவர்களாகஹ்ருதித்துவகதென்று நிரூபித்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥௬॥

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

க்ருஷ்ணனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே வடதளஸாயிவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் .(நம்முடையவிருத்திகள்) வாதம்துனல்லனோவென்றது - விருத்திகளுக்கென்றுகருத்து. ஸர்வலோகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகங்களையுமித்யாதி ஆஸ்சர்யமோ என்றுமளவாலே) பொய்யையென்கிறதற்குச்சொல்லுகையென்கிறதோடே அந்வயம். நீ பசுமேய்த்ததுபொய்யென்றுசொன்ன இவள் காலிமேய்க்கவல்லாயென்று

ஶா—ஶயநம்பண்ணினவனை, பெருமானுலே ஸாதியாலே - இத்திருவருள்-இந்த ஸ்ரீக்ருபையை,-தங்கள்தோள்வழகைக்கண்டால் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஸ்வரன் ஸ்வரூபநத்திற்காட்டிலும் அதிசயமான பரிபாலனங்களைக்கண்டு உகந்தருளுகையாகிற இந்த க்ருபையை யென்றபடி. பெறுவார் - அடைந்திருக்கிறவர்கள், யவர்கொல்- எந்தமாஹாத்மியவதிகளோ, நாமவர்கள்அல்லோமோ?இவளிங்ஙனே ஸூசிக்கிறாளென்றபடி.॥

ஏழுலகும் – ஸர்வலோகங்களையும், உண்டு - வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு, அன்று - அந்த ப்ரளயகாலத்திலே, ஆலின் – வடவ்ருக்ஷத்தினுடைய, நீள் - நீளாநிற்கிற ஸம்ஸாரமெல்லாம் கழிந்து அப்போதுதான்நீளாநிற்கிற வென்றபடி. ஆலின்நீள் என்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்தானத்தில் லகாரஸ்தாநேன் [உதாரஸ்வரவர்ணாஸ்வஸாமர்] இலைவத்ருத்திலே, நீ - ப்ரளயார்ணவத்தில் விழுவோமென்றறியமாட்டாதபடியான ஸௌலப்யத்தையுடையவனான நீ, கிடந்தாய். கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்மாயங்கள் - உன்னுடைய ஆஸ்சர்யங்களை, மேலைவானவரும் - ப்ரஹ்மாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸூரிகளும், அறியார்-அறியமாட்டார்கள், இனி - அவர்களுங்கூட அறியமாட்டாத பின்பு, எம்பரமே - எங்களுடைய பரமோ, எங்களுக்கறியப்போமோ வென்றபடி. வேலின்-வேலுக்கு, வேலென்கிற ஆயுதவிஸேஷத்துக்கு, வேலென்று ஸாமான்யமான ஶப்தத்துக்குப்பேர். ஏர் - ஸத்ருஸமான, வேல்போலே ஸத்ருஸ்யமான ஸாமர்த்தியத்தாலே ஸாதனத்தையுடைத்தக்கதான வென்றபடி. தடம் - விஸாலமான, கண்ணினார் - கண்களையுடையவர்களான பெண்களானவர், விளையாடு - விளையாடுகிற ஸ்தலமான, சூழலை - ஸ்தலங்களை, ஸங்கேதஸ்தலங்களை யென்றபடி. சூழவே நின்று - அவ்விடங்களை விட்டுப்போகமாட்டாதே அவற்றைச்சுற்றிக் கொண்டே நின்று என்றபடி. காலிகளைகளை, மேய்க்கவல்லாய் - வயிறு நிறைக்கைக்கு ஸமர்த்தனானவனே, இது உபாலம்பநமான ஸம்போதனம். த்ருணமும்கிடையாத ஸங்கேதஸ்தலங்களிலே பசுக்களைமேய்க்கை ஸம்பாவிதமோவென்று கருத்து. நீ, - ஸர்வஜ்ஞாதிகளுமே ஸாமான்யமான நீ, எம்மை - உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களை யறிந்திருக்கிற வெங்களை, கழறேலே - ஸாதிக்கவித்துவாதைச்சொல்லாதே கொள், கழறுகை - ஸாதிக்கவித்து வார்த்தைசொல்லுகை. * ॥௭॥

ரு — கழறேல்நம்பியுன் கைதவம் மண்ணும்விண்ணும் நன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவனான்* மழறுதேன்மொழியார்கணின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்கவெம்* குழறுபூவையொடுங்

ஆ — காவிமேப்பது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ||ரு||

(கழறேல்) இப்படிதன்னையுபேக்ஷித்தேன் மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்துக் கூப்பிடுவதின்றுகொண்டு 'என்பக்கல்பொய்புண்டோ' என்று தானருளிச்செய்ய, 'உன்னுடையபொய்யை யறியாதாருண்டோ? பகலையிரவாக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருவார்த்தைசொல்லக்கேள், அதேதென்னில்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்ஙனேநின்று எங்

இ — சொல்லுகை யவஸரமன்றேவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனமைப்பொய்யோவென்னிலென்று) எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களித்யாதியால்) ||ரு||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

உன்மாயங்களித்யாதியாலே உனக்கு க்ருத்ரிமங்கள் அநேகங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க உன்கைதவமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் உபஸ்மாரகங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று ஆக்ஷேபத்திலேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியொடுங் குழகேலென்கையும் ஸங்கதமோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆஸ்ரயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால). திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையித்யாதியால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்) குழறுபூவையென்றும்.

ஸ. — நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்யாக உபபாதித்ததாகவென்னை இப்படிக்ருத்ரிமனாகச்சொல்லலாமோ வென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேல்நம்பியென்று) நம்பி — பெரியவனே? கழறேல் — அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - பூலோகமும், விண்ணும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், நன்கு - நன்றாக, அறியும் - அறிந்திருக்கும். திண் - த்ருடமான ஜயத்ரதவதத்தினன்று பகலையிரவாக்க வேணுமென்று நீயொரு பொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தான என்றபடி. நிழறு - தேஜஸ்ஸையுடையான, நிழறுகை - தேஜஸ்ஸுகள் ப்ரகாசிக்கை. சக்கர - சக்ரமாகிற, தொல்படையாய் - ஸ்வாபாவிகமான ஆயுதத்தை யுடையவனே, தொல - ஸ்வாபாவிகம். படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான். படையா யென்று ஸம்போதநம். பகலையிரவாக்கின உன்னுபாயமே உன்பொய்க்கு ஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஜயத்ரதவ்ருத்தாந்தம் இந்த மௌஸலிகைக்கு ஸவிஷ்டத்தானலும் [illegible] ஸமஸ்தாந்த்ரஷ்டு [illegible] ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிணாம் ஸஞ்சயஸ்ய"என்று க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளையும் ஆயிரமென்றினுடைய வ்யூஹவைபவாதிகளையும் அவனுடைய ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலேயறிந்து சொல்லுகிறாப்போலே இந்த ஸவிஷ்டவ்ருத்தத்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளோதான்? ஆழ்வீர்நம்முத்தல க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ரதவத வ்ருத்தாந்தத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளோதான்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருவர்த்தத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்' ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு - மழலையான, ஸுஸ்வரமான ஜதித்வரஸமேதமாகையாலே முக்தமானவென்றபடி. தேன்மொழியார்கள் - தேனைபோலே ஸுஸ்வாதுவான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் — உன்னுடைய க்ருபையை சிரஸா வஹிக்கிறவர்கள், ஸாத்விகமான பரம்பராநவஸ்தைகள் ஸுக்ருதாவதாரமான பெண்களென்றபடி. மனம்வாடிநிற்க-நீவிளம்பித்தால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறதோடே அந்வயம். அவர்கள்மனஸ்ஸு வாடிவிட்டால பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் காணேன்று கருத்து. எம்-எங்களுடைய, குழறு - நன்றாகவார்த்தைசொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஸாரிகைகளோடேயும்

மூ—கிளிபோ, நின்குழகே* ।௫॥

குழகியெங்கள்குழமணன்கொண்டுகோயின்மைசெய்துகன்மமொன்றில்லை* பழகியாமிருப்போம்பரமேயி த்திருவருள்கள்* அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந்தேவிமைதகுவார்பலருளர்*

ஆ—களுடைய பூவைகளையும் கிளிகளையும் உன்திருநாமங்களைச்சொல்லிவித்துக்கொண்டு கேளாதே உன்னுடைய மற்றுந்தென்மொழியார்களைச்சொல்லுவித்துக்கொண்டு கேட்கின்றாள். ।௫॥

(குழகி) முற்படவிவ்வளவனுக்குக்கூசியிருந்த வெம்பெருமான் இப்படியிவள் தன்னைக்குறித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னவாறே அதுவேபற்றாசாகவிவளுடனேச்சென்றணுகி இவளுபாட்டியிருந்த குழமணனையெடுத்தருள "குழகியெங்கள் குழமணன்கொண்டு அடிக்கழிவுசெய்தானுனக்கென்னப்ரயோஜனமுண்" டென்றிவள் சொல்ல, என்னுடைய ஸ்பர்சஸுகமாக வெடுத்தேனென்று அவன் அருளிச்செய்ய, நாங்களிப்போய்களுந்துப் பழகிப்போமல்லோமோ? உன்னுடைய இந்தநிரவதிகமான ஸ்நிதிவைலக்ஷண்யத்துக்கு நாங்கள் விஷயமாகப்போதுவோமோ? என்றிவள் சொல்ல, பேலவுமுற்றேனக்கு ஸ்வரூபவிஷயமுண்டோ?

இ— மற்றுந்தென்மொழியென்றும் ஸாரூப்யவாக்யபோதகமாக விசேஷணம்வைத்ததுக்கு ஸவிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவித்யாதியால்) ஸ்ரேஷ்டம். ।௫॥

இப்பிராட்டி விச்லேஷவையாயிருக்கையாலே கிடப்பாட்டோடே வீதன்ரியிருந்த இவர் இப்போதும் இவர் ஸம்ச்லேஷவைபன்றிக்கேயிருக்க இவளுடைய குழமணனையெடுக்க ப்ராவச்யமில்லாமையாலே இப்ர யோஜனவாதத்தில் உக்தி ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமாதிபயிக்கிறார் (முற்படவிருத்தியால்) பாட்டு - ஸ்லீவத்திலே, ப்ரயோஜனவாதத்தையுரைக்கிறார் (குழகியித்யாதியால்) அடிக்கழிவு - ஸம்ச்லேஷம், அதாவது:-இவர்களுடைய ஸஞ்சலமும் நம்முடையபக்கலிலே யகப்பட்டபின்பு விவாதம்தீர்ந்ததென்று ஐயித்தவனுகை. இதி ப்ரவாதம் ஸம்ச்லேஷாதிகளொன்றோடும் ஸம்பிக்கவில்லையேயென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) பழகியாமிருப்போமென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களித்யாதியால்) பரமேயித்திருவருள்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிந்த நிரவதிகமானவித்யாதியால்) உனக்குவிபதிகள் ஸந்நிகரென்று விஸ்வஸித்து கீழே ஸங்க்ஷேபச்சொல்லியிருக்க பலருளர் என்றிப்போது ஸாயிக்கிறபடியாலே சொல்லுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (நீ அவர்களித்யாதியால்) இவ்வுலகமூன்றுக்கும் அழகியாரென்று ஸமிகதுக்கொண்டு ப்ரதீயவாதத்துக்குக் தாத்பர்ய

மூ —கிளிபோடும் - ஸாஹசங்களோடேயும். குழகல - ஸம்ச்லேஷம் கொண்டாட்டத்தை கொள. குழகுகை - ஸம்ச்லேஷம்பண்ணிரவிச்சை, எங்குழமணபூவை - மின்னருள்சூடுவார் - தேன்மொழியார்கள் - என்கிறவிவை ஸாஹித்யபதிக்ஷேஷங்கள். இப்பூவைகிளிகள் எங்களதாகையாலும் இவை உனக்கு ஸௌஹ்ருதமாமபடி வாமெய்க்சொல்லவறியாமையாலும் அவர்கள் மின்னருள்சூடுவாரகையாலும்தென்மொழியாராகையாலும் இவற்றைப்போகட்டு விட்டு அவர்கள் ஸந்நிதிக்கே போகைபேயுனக்கு ஹிதமென்று ஸவிப்ராயம். இந்தபூவையும கிளியுமென்கிறது ஸாவசேஷத்திலே ஆழ்வாருக்கு உசாத்துணையாகைக்கு யோக்யமான ஸ்வபாவத்தையுடைய ஸம்பந்தத்தையும், ஸ்லேஷ ஸம்பந்தமாய் ஆழ்வாருக்கு ரக்ஷணீயரான உபாஸகவிக்ஷையும் ஸம்வித்பதிக்கிறது.॥

குழகி - எங்களை ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக ச்சிலசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணி, எங்கள் குழமணன் - எங்களுடைய ஸம்ச்லேஷமான ப்ரதிமையை, குழமணன் - ஸம்ச்லேஷமான ப்ரதிமை கொண்டு - ஸ்பர்சித்துக்கொண்டு, கோயின்மை - பேன்மையை, நாம் ஐயித்தோமென்றிருக்கையைச் செய்து - ஸம்ச்லேஷம், கன்மம் - கர்மம், ப்ரயோஜனமான ப்ரயோஜனமென்றபடி. ஒன்றில்லை. யாம-நாங்கள், பழகியிருப்போம்-உன்னுடையபொய்களிலே பழகியிருப்போம், ஸம்ச்லேஷம்அறிந்திருப்போமென்றபடி. இத்திருவருள்கள் - இந்த ஸ்ரீக்ருபைகளானவைகள். நீ செய்கிற இந்த ப்ரயோஜனங்களெல்லாமென்றபடி. பரமே -எங்களுக்கு ஸமமோ, எங்களுக்குஸமர்த்தங்களோ - எங்களுக்கு ஸஹிக்கத்தக்கவைகளோ வென்றபடி. இவ்வுலகமூன்றுக்கும் - இந்தலோகங்கள்மூன்றுக்கும், ஸர்வலோகங்களிலுமுள்ள ஸ்த்ரீகளில் காட்டிலுமென்றபடி. அழகியார் - ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவர்களாய், தேவிமை-தேவிகளாகைக்கு, உனக்கு தேவிகளாயிருக்கைக்கென்றபடி. தகுவார்- யோக்யரானவர்கள், பலர் - பஹுக்கள், உளர் - உளராயிருக்கிறார்கள், அங்கேபோவென்று தாத்பர்யம்.

மூ—கழகமேறேனம்பியுனக்குமிளைதேகன்மமே* ।௬॥
கன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பதுகடல்ஞாலமுண்டிட்ட* நின்மலா நெடியாயுனக்கேலும்பிழைபிழையே

ஆ—வென்றவனருளிச்செய்ய, ஒத்தேகொக்காத்திலுள்ளாரிலும் அழகியாருண்டேகே இளைமைக்குறப்பாயிருப்பார் எத்தனையருளர்; அதுநிற்க, நீ ஸ்த்ரீகளுடைய வளிஷ்டத்திலேவந்தேறுவதோ, இது உனக்கு மிளையதானகர்மமென்கிறாள். ।௬॥

(கன்மமன்று) இப்படியவன் மீவாய்ப்பேணுபிருக்கச்செய்தேயும் இவளுடையவளிஷ்டத்திலேயேறி இவளுடையகையிற் பாவையைப்பறித்தருள, எங்கள்கையிற்பாவையைப்பறிப்பது உனக்கு ஸ்வத்ராவஹமாம்,

---

இ—ம நளிச்செய்கிறார் (ஒத்தொக்காத்தி ஸ்ரூக்தியால்) எத்தனைநளரென்றது - எத்தனைபேருண்டாயிருக்கிறார்களென்றபடி. ஸவ்வஸ்ர தரன் ஙேவென்று தாத்பர்யம். கழகமேறேல என்கிறதையுரைக்கிறார் (எங்கள் ஸ்ரூக்தியால்) * * * * * ।௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

கழகமேறேல்நம்பியென்றித்தனை யநாதரித்திருக்கச்செய்தே அவனிவளகையில் பாவையைப்பறிக்கை ஸம்பாவிதமல்லாதிருக்க "கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவையைப்பறிப்பது" என்கை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியி ஸ்ரூக்தியால்) கழகமேறேல் என்றிவள நிஷேதிக்கைபாலே இவளுடையகோஷ்டியில்புகிரப்பெறாதொழிந்த வெம்பெருமான்செய்யலாவதொன்றும் காணாமையாலே இவளுடைய லீலோபகரணமான பாவையைச்சென்றெடுப்போமென்றுபார்க்க, இவனுடைய ஐந்திதத்தையறிந்து பிராட்டியுந்தோழிமாருமாகப் பாவையைச்சென்று தாங்கள்எடுத்துக்கொள்ள, இவர்கள்கையில பாவையைப்பறித்தாரென்றுகருத்து. கன்மமன்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குஸ்வத்ராவஹமாமென்று) நின்ம

ப—இவளிப்படிசொன்னவாறே இவனிவர்களுடைய வளிஷ்டத்திலேவந்து புகிரப்புக்கான், அத்தைக் கண்டு சொல்லுகிறாள். நம்பி - வர்த்தணர்னே, கழகம் - எங்களுடைய வளிஷ்டத்தை, கழகம் - வளிஷ்டம், ஏறேல் - ஏறாதேகொள்ளீர், பெரியவராகையாலே ஸாமாந்யரானஎங்கள் கோஷ்டியிலே பேறுதேகொள்ளுமென்றபடி. "தீமை செய்யுஞ்சிரீதரா" என்று எனக்கு ஸ்வபாவமாகையாலே நாலுபெண்கள் இருந்தவிடத்தே தீம்புசெய்கையெனக்கு ஸ்வபாவமன்றோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கும் - தீமைசெய் ஸ்வபாவமுடைய உனக்கும். இளைதே - ஸ்வாமிஸமேயான, கன்மம - கர்மம. எங்கள் கோஷ்டியிலே புகுருகை யுனக்கும் ஸ்வாமிஸமான க்ருத்யமென்றபடி. இவ்விடத்தேபட்டர் அருளிச்செய்வதோர்வார்த்தையுண்டு, "ஸர்வஸ்வகாரணபூதனாக்களுக்குஸமயவிஸந்திபாத்தனுப்ஸவர்யத்துப் ஸவர்தியஞாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் நாலு இடைப்பெண்களிருந்தவிடத்தேபுக்கலலதுநிற்கமாட்டாதொழுதல்கா ஸ்ரீகிமம்பண்ணியவர்கள். நீஇங்குபுகிரா தேகொள் என்ன, விலங்கிட்டாப்போலே போகவும் திரியவும் மாட்டாதே தடுமாறு நின்றானென்கிற ஸ்ரீஸுக்தியும் ஆர்அறிந்துகொண்டாட வ்யாஸாதிகள் எழுதிவிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" வென்றருளிச்செய்வர் இங்குகுழமணனென்றது ஸாவமேதமத்திலே ஆழ்வார் ஸாக்ஷாத்ஸ்ரீபிலே ஸாமீபமேகள் ஒன்றுஞ்செய்யக் காணப் பெறாதிலேயென்று ஆராமையாலே வாத்ஸல்யமானமலேக்ளான உடையநங்கைபார் முதலானார் இவர்எழுந்தருளியிருக்கிற திருப்புளியின்கீழே கொண்டுவந்திட்டு வைத்திருக்கிற குழமணன் முதலான ஸாமஸ்ரீஸ்வோபகரணங்களை ஸம்ருஷிப்பிக்கிறது. * * * * * * * ।௬॥

எங்கள்கையில் - எங்களுடைய கையிலேயிருக்கிற, பாவை - ப்ரதிமையை, பறிப்பது - எங்களைத் திண்டிப்பறிக்கை, கன்மமன்று - கர்மமன்று, க்ருத்யமன்று? உனக்குஸ்வத்ராவஹமாமென்றபடி. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ரவேஷ்டிதமான ப்ருதிவியை, உண்டிட்ட - ஸம்ஹரித்தவனே, வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனேயென்றபடி. நின்மலா - நிர்மலனே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கொரு ப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷிக்கையாகிற தோஷமற்றவனேயென்றபடி. இப்படிக்காரணபூதராயிருக்கிறவனுக்கிது க்ருத்யமாமோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கேலும் - உனக்கானாலும், ஸர்வஜ்ஞனான விசிஷ்டனானவுனக்கானாலுமென்றபடி. பிழைபிழையே - அபலைகளானவெங்களைத்திண்டிப்பறிக்கையாகிற க்ருத்யமானது அக்ருத்யமேயாயிருக்கும்,

மூ— மழைபெய்* வன்மமேசொல்லியெம்மை நீவிளையாடுதியதுகேட்கிலென்னைமார்* தன்மபாவமென்னா ரொருநான்றுதடிபிணக்கே* ||௭||

பிணக்கியாவையும்யாவரும்பிழையாமற்பேதித்தும் பேதியாததோர்* கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக்கதிர் ஞானமூர்த்தியினாய்* இணக்கியெம்மையெந்தோழிமார்

ஆ—ஸ்வத்ருஷ்டப்ரஜனாய்க்கொண்டு ஸஹஸ்ராக்ஷர்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷணதனவிளைத்தாற் போலே இத்தலையுமுனக்கு ரக்ஷணீயவஸ்துத்தைவிளைக்குமென்றிவள்சொல்ல, அதின்மேலேபணிமொழிகளை யிவனருளிச்செய்ய, இங்ஙனே கதிதஸ்மனான் வாக்யங்களையேசொல்லி யெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகே ட்கிலென்னைமார், இதுகூடுங்கூடாது என்றுபாராதே உன்னையுபேக்ஷித்தொருநாளும் கடாக்ஷிப்பதும் செய் யாரென்கிறாள். ||௭||

(பிணக்கி) இப்படியிவன் க்ருத்ரிமஞ்செய்து நம்மையிங்கிருந்து விளையாடவொட்டானாகில் நாமிங்குநின்றும் போவோமென்றுபார்த்துத் தன்தோழிமாரோடே கூப்பிடப்போகப்புக நான்போகவொட்டேன் என்றவன்

இ—லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கரநொந்தாகியால்) ஞாலமுண்டிட்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகதாகியால்) உனக்கேதும்பிழைபிழையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (இத்தலையும் உதாகியால்) பாவையெடுத்து விளையாடுதியென்கையே இங்கு விவக்ஷிதமாயிருக்க வன்மமேசொல்லி விளையாடுதியென்பானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (அதின்மேலேயித்யாதியால்) பணிமொ ழிகளை - ஸ்ரீதஸ்வமானவுக்திகளை, வன்மமேசொல்லியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேஇத்யா தியால்) தன்மபாவமென்னாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுகூடுமித்யாதியால்) ஒருநான் றுதடிபிணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ||௭||

* எட்டாம்பாட்டு. *

சழக்கமேற்றேல்நம்பியென்று தோழிமாருந்தானுமாய் அவனைக்கிட்டவொட்டாதபடி வ்யூஹமிட்டுக்கொ ண்டிருக்கிற இவள் உணக்கிமேவிளைத்தாலென்று தங்களையவன்வளைக்கிறதாகச்சொல்லுகை ஸம்பதமன்றோவெ ன்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளையாடப்போதுமின் என்னப்போந்தோமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறியாதேயித்யாதியால்) உணக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—இப்போதுங்களைத்தீண்டலாகாதென்கிறதென்? வாத்ஸல்யம் ஸௌசீல்யதத்தில் நானும் நீங்களுமிங்ஙனே யன்றோ? வென்றுப்போலே சில வசனங்களை அவனருளிச்செய்தவாறேசொல்லுகிறாள். வன்மமே - வசனத்தையே, எம்மைச்சொல்லி - எங்களை நோக்கிச்சொல்லி, நீ விளையாடுதி - நீ விளையாடாநிற்கிறாய், அவன் மெய்யாக ஒருவசனம்சொல்ல இவள் அத்தைவிளையாட்டாக்குகிறாள். அது - அந்தவிளையாட்டை, என்னைமார் - என்னு டைய ஆனுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுடைய ஸஹோதரிகளென்றபடி. என்னைமாரென்று ஸஹோதரிகளுக்குப் பெயர். கேட்கில் - கேட்பார்களாகில், தன்மபாவமென்னார் - ஸ்வபாவமென்றுபாரார்கள், உன்னைமிகவும் வையுபரென்றபடி. அவர்களித்தைக்காணுங்களிறேயென்ன சொல்லுகிறாள்:—ஒருநான்று - ஒன் றேனுமொருநாள் வரையிலே, தடிபிணக்கு - தடியாலே ஸம்ஹாரமாம், உன்னை உபேக்ஷிப்பரென்றபடி.||

யாவையும் - ஸகல அசேதனங்களையும், யாவரும் - ஸகல சேதனரையும், பிணக்கி - பிணைத்து, ஏகமா க்கியென்றபடி. ப்ரளயகாலத்தில் ஸகலசேதநாசேதநங்களை ஏகமாக்கியென்கை. பிழையாமல் - தப்பாமல், அவ்வசே தனருடைய கர்மங்களுக்கு ஸாங்கர்யம் பிறவாமலென்றபடி. பேதித்தும் - ஸ்ருஷ்டித்தும், ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விபக்தநாமரூபங்க ளாக்கினாலுமென்றபடி. பேதியாதது - ஸ்ருஷ்டியாதானது, ஸ்வதவிகாரஸம் ஸ்வரூப விகாரங்களாலே ஸம்பந்தமில்லாததானவென்றபடி. ஓர் - அத்வதீயமான, இது ஞானத்துக்கு விசேஷணம். கணக்கில் - ஸங்க்யையில்லாத, கீர்த்திவெள்ளம் - கீர்த்திஸமூஹத்தை யுடைத்தா ன, கதிர் - திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரகாசகமான, ஞானமூர்த்தியினாய் - ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தை ஸ்வாதீனமாக - ஸ்வரூபமாகவுடையனே, ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூப நிரூபகமாக உடையவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. எம் தோழிமார் - எங்களுடைய ஸகிகளானவர்கள், எம்மை - எங்களை, இணக்கி - கூட்டிக்கொ ண்டு, நாங்கள் விளையாட இசையும்படி வாக்யங்களைச்சொல்லி எங்களையும் தங்களோடு கூட்டிக்கொண்டென்றபடி.

மூ—விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை* யுணக்கிநீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவரே* !அ!
உகவையானெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்றாமரைத்தடங்கண்விழிகளி* னகவலைப்படுப்பா

ஆ—தங்களைவளைத்தருள, அறியாதேவிளையாடப்போந்தவெங்களை உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலே விழுவித்துக்கொண்டு ஸர்வேச்வரனை நீ வளைத்தால் உன்னையுகவாதாருனக்கென்னபழிசொல்லார், உனக்கெங்களோடுஸம்ச்லேஷம் வ்ருத்தமென்றும் சொல்லுவரிறே. ஆனபின்பு இதிடல்லவென்று அவனை உபாலம்பிக்கிறாள்.!

(உகவையால்) தன்னை யெம்பெருமானிப்படிவளைக்கச்செய்தேயும் அவனைக்கடாக்ஷியாதேயிருந்து தான் தோழிமாரோடேகூடச் சிற்றிலிழைத்துச் சிறுசோறிட்டுவிளையாடாநிற்க இவளுடைய கடாக்ஷமல்லது தனக்கு தாரணையில்லாமையாலே ஏதேனுமொருபடியாகிலும் இவள் நம்மைக்கடாக்ஷிக்க அமையுமென்று பார்த்து இவள் தன்னைப்பார்த்தருளும்படியாக இவளுடையசிற்றிலைத் தன்னுடையதிருவடிகளாலே யழித்தருள, இவளுமவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து அவனுடைய திருக்கண்களின் அழகாலே வசீக்ருதையாய், உன்பக்கலுள்ள

இ—(உன்னுடைய இத்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வத்தாலே) என்சொல்லாருகவாதவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுகவாதார் இத்யாதியால்) ஸம்ச்லேஷம்வ்ருத்தமென்று விதவனுக்கிஷ்டாவ்ருத்தியன்றோவென்ன இதுக்குப் பரிஹாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையுபாலம்பிக்கிறாளென்று) நாங்களுமக்கநுகூலவிஷயங்களன்றோ? எங்களோடு ஸம்ச்லேஷம்வ்ருத்தமென்றால் உமக்கு அபவாதமன்றோவென்று உபாலம்பமாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. !அ!

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவனைமுகம்பாராதே உதாஸித்திருக்கிற விப்பிராட்டி தடங்கண்விழிகளின்கவலைப்படுப்பான் என்று தானவனுடைய கண்ணழகிலே அகப்பட்டதாக விப்பாட்டிலேசொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன்னை இத்யாதியால்) சிற்றிலிழைத்தென்றது - மாடங்கட்டியென்றபடி. சிறுசோறட்டென்றது - சிப்பிச்சோறமைத்தென்றபடி. சிற்றில் - சிறியவையான க்ருஹங்கள், இழைக்கை - விசித்ரங்களாக ரசிக்கை, சிறுசோறு - சிறியபாத்ரங்களிலே சமைக்குஞ்சோறு, அடுகை - பாகம்பண்ணுகை, இவன் போகவொட்டேனென்றுவளைத்தவாறே போகமாட்டாதேநின்ற இவள் இனியிவனுடையமுகம்பாராதேயிருப்போம் என்றத்யவஸித்து பேசாதேயிருந்தவாறே தன்னைநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாளென்றெண்ணியிருக்குமிவனென்றுபார்த்து அநாதரந்தோற்றச் சிலவ்யாபாரங்களைச் செய்யத்தொடங்கினாளென்றுகருத்து. ஏதேனுமொருபடியாகிலுமென்றது - கோபத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. (அவனுடையதிருமுகத்தை இத்யாதி) சிற்றிலையழித்தவாறே கோபம்பிறந்து தன்னுடையஸங்கல்பத்தைமறந்து அவன்முகத்தைப்பார்த்துவிட்டாளென்றுகருத்து. உகவையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கல் இத்யாதியால்) கண்டுநின்முக-

---

ப—விளையாட - விளையாடுகைக்கு. போதுமின் என்ன - போருங்கோள் என்ன, ஸகாமைகளாய் வாருங்கோளென்றுசொல்லுகையாலேயென்றபடி. போந்தோமை - போந்த வெங்களை, நீ இங்கிருக்கிறதை யறியாதேவந்த வெங்களையென்றபடி. உணக்கி - உணங்கும்படிபண்ணி, உணங்குகை சோஷிக்கை, உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி க்லேசப்படுத்தியென்றபடி. நீ - ஸர்வேச்வரனான நீ, பூர்வார்த்தத்தில் ஸர்வேச்வரத்வம் சொல்லிற்றே; வளைத்தால் - போகவொட்டோமென்று தகைந்தால். உகவாதவர் உன்பக்கல் ப்ரீதியில்லாதவர்கள், உதாஸீனரும் ப்ரதிகூலருமென்றபடி. என்சொல்லார் - என்ன அபவாதத்தைச்சொல்லார், ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிறவன் இடைப்பெண்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தானென்றிப்படி அபவாதத்தைச்சொல்லுவார்களென்றபடி. இங்கு இணங்கின தோழிமாரென்றது ஸஜாதீயத்தாலே கலந்து ஸ்வாபாவ்யாஜத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே கூட்டும் ஸமவர்களை ஸம்ப்ரவிப்பிக்கிறது. * * * * * !அ!

உகவையால் - உன்பக்கல் ப்ரீதியாலே, உகவை - ப்ரீதி, நெஞ்சம் - எங்களுடைய மநஸ்ஸானது, உள்ளுருகி - உள்ளுங்கூடவுருகி, இதுக்கு அகப்படவென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன் - உன்னுடைய, தாமரைத் தடம் - தாமரைபோலே தடாகம்போலேயிருக்கிற, தடீத்ரீகை விஸ்தீர்ணங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. கண் - தேவரீருடைய, விழிகளின்வலையென்றபடியிப்பது- விழிகளாகிறவலையிலே, வீக்ஷணங்களாகிற வலையிலே யென்றபடி. விழி - வீக்ஷணம். அகப்படுப்பான் - அகப்படப்பண்ணுகைக் கிச்சையுடையவனாய், எங்கள் சிற்றிலும் -

ழ்—ழித்தாயுன் றிருவடியாற்* றகவு செய்திலை யெங்கள் சிற்றிலும் யாமடு சிறுசோறுங் கண்டுநின்* முகவொளி
திகழ முறுவல்செய்து நின்றிலையே* ௧௰
நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்கா லரசுகளை கட்ட*

ஆ— ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபத்தாலே நெஞ்சு நெகிழ்க்கொண்டு உன் தாமரைத்தடங்கண்விழிகளாகிற வலையிலே நாங்கள் அகப்படுகைக்காக எங்கள் சிற்றிலும் யாமடு சிறுசோறும் உன் திருவடியால் அழித்தருளினாய் நாங்கள் விளையாடுகிறபடியைக் கண்டுகந்துகொண்டு நிற்கமாட்டிற்றில்லை, ஒன்றுங் க்ருபையில்லையாகாதேயென்று கொண்டு தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தை யெம்பெருமான் தன்னழகாலே யழித்ததாக அவனை பின்னாதாகிறாள். ௧௰

இ—வெளியிதழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள்விளையாடுகிறவிதழியால்) தாவிலையேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒன்றும்க்ருபையில்லையாகாதேயென்று) இவளை அவனதன்னுடைய திருக்கண்களினழகிலே யகப்படும்படிசெய்துகொண்டதே கூவாகாரமாயிருக்க க்ருபையில்லையென்கிற செங்கணையே ன்ன இதுக்குப் வாச்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதழியால்) வ்யவஸாயத்தையென்றது - இவனோடேநாம் ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்கிற நிஶ்சயத்தையென்றபடி. அழித்ததாகவென்றது - ஶிதிலமாக்கினதாகவென்றபடி. மேல்பாட்டிலேயிறே ஆணைகொவம் விஶ்லேஷநிவ்ருத்தமானதாகச்சொல்லுகிறது. இன்னாதாகிறாளென்றது - வெறுக்கிறாளென்றபடி. தன் வ்யவஸாயத்தை யழித்தானென்கிறவித்தை உபாலி லேவமாவதம்பண்ணிக்கொண்டு சிற்றிலையழித்ததற்கு வெறுக்கிறப்போலே வெளிக்குஶாவித்து வெறுகிறாளென்றுகருத்து. அவனோடுஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாஸஹமாயல்லதிராமையாலே அவனோடுஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து துஃகவாஸமபேரகளை அநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதேயிருப்பதே நமக்கு ஹிதமென்றுபார்த்துப்பண்ணின வ்யவஸாயத்தைக்கலக்கின லவனையிவள் வெறுக்கவேணுமிறே. அநுஸந்தம்பண்ணி இவன் சிற்றிலையழித்தவாறே சிற்றம்பலிகமாய் மிகவும் பேசாதிருக்கப்ராப்தமாயிருக்க அவனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகையும் நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையென்று அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே தனக்கபிநிவேஶம்தோற்றும்படி வர்த்திக்கையும் இவளுடைய வ்யவஸாயம் அழிந்ததற்கு ஜ்ஞாபகமென்றுகருத்து. ௧௰.

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அவனோடேஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்றுண்டான இவளுடைய வ்யவஸாயம் ஶிதிலமாய்த்தே-

ப—எங்களுடைய சிறிய இல்லுகளையும், இல் - க்ருஹம், க்ரீடார்த்தமாக மணல்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுமென்றபடி. யாம் அடு - நாங்கள் அடுகிற, எங்களாலே வலிக்கப்படுகிறவென்றபடி. அடுகை - வலிக்கை. சிறுசோறும் - சிறிய வாத்ரங்களிலே யிருக்கிற சோறுகளையும், உன் திருவடியால் - ஸ்பர்ஶம். ஸங்கல்பத்தாலழிக்கலாவது தன் சிற்றிலிறே; இவர்களுடைய சிற்றிலாகையாலே இவற்றை ஸ்பர்ஶித் தழிக்கவேணுமே யிவனுக்கு. “க்ரீடாஹேதோரிதம்ஸர்வம்” என்று ஜகத்தெல்லாம் அவனுக்குச்சிற்றிலிறே. அழித்தாய் - கலைத்துவிட்டாய், கண்டு - எங்களுடைய வ்யாஜ்ஞசேஷ்டைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு, இதுக்கு நின்றிலை யென்கிறதோடே அந்வயம். நின்முகவொளி - உன்னுடைய ஶ்ரீவக்த்ரகாந்தியானது, திகழ - ஸௌந்தர்யத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாய் ப்ரகாஶிக்க, முறுவல் செய்து - ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு, நின்றிலையே - நின்றாயில்லையே, தகவு - க்ருபையை, செய்திலை - எங்கள்பக்கல் பண்ணினாயில்லை, எங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை ரக்ஷிக்கும்படி க்ருபை பண்ணினாயில்லையென்றபடி. உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்று நாங்கள் பண்ணின ஸங்கல்பத்தை யெல்லாம் அழித்துவிட்டாயென்றுகருத்து. எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன்திருவடியாலழித்தாய் என்கிறவித்தாலே ஶ்ரீவஸுதேவஹ்ருத்தில் இனியெம்பெருமான் இத்தனையவெஷணணன்பு. இந்த ஸர்வஸ்வ டையாளிகளைக்கொண்டு பழையபடியை யுண்டுடுத்து ஸஂஸாரிகளாய்த் திரிவோமென்று ஆணைகொவத்தால் பிறந்த வாழ்வாருடைய ஸங்கல்பத்தைத் தன்திருவடிகளினழகைக்காட்டி யழித்தபடி ஸூசிதமாகிறது. * ௧௰

நின்று - ஸ்தாயியாய்நின்று, இலங்கு - விளங்காநின்றிற, முடியினாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் - முடியினான், முடியினாய் என்று ஸம்போதியில் ரூபம். இருபத்தோர்கால் - ஏகவிம்ஶதிவாரம், அரசு - ராஜக்களை, களைகட்ட - பரஶுராமாவதாரத்திலே உந்மூலநம்பண்ணின, களைகட்டுவைத-

மூ—வென்றிநீள்மழுவாய்வியன்ஞாலமுன்படைத்தாய் * யின்றிவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றியகருமாணிக்கச்சுடர் * நின்றன்னாலல்லவேபடுவோ மென்றுமாய்ச்சியோமே *
ஆய்ச்சியாகியவன்னையா லன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுட் சீற்ற | ௰ |

ஆ—(நின்றிலங்கு) இப்படியெம்பெருமானுடையவழகாலும் ஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகாநந்தத்தாலுமாகத் தன்னுடையவூடலெல்லாம்தீர்ந்து தலைமகள் அவனுடையஅழகையும், ஸௌசீல்ய காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையும்பேசி, இப்படி குணவானுமாய் நின்று விஶ்லேஷஸமயங்களாலே நெஞ்சை யென்று நீங்கள் நலிவுசெய்து போனாய், ஆய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்து நாங்களுன்னால்பட்டது உன்னைப்பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமறியாத நீயறிவாய்காண்? என்கிறாள். | ௰ |

இ—யாகிலும் பூர்வமெல்லாம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தமாம்படி அவனிவளுடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து ப்ரஸாதம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளாநிற்க "நின்றன்னாலல்லவேபடுவோமென்றுமாய்ச்சியோமே" என்றுதனக்கவனோடு நித்யமாகவுறவுதோற்றும்படி யிவள்வார்த்தைசொல்லுகை யஸம்ஶ்லேஷமென்றேயென்ன அனுஸந்திக்கிறார் (இப்படிப்ரஸாதியால்) இப்படியென்கிறதற்குத் தீருகிறதென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்படியென்றது- கீழ்ப்பாட்டிலுக்தஸ்ரீ கரிஷ்ணப்படி. அதாவது:—அவனைக்கண்டவமாகப்பாராதேயிருந்த இவள் தன்சிற்றிலை அவன் அழித்தவாறே சிறம்பிறந்து தன்பூர்வஸாபத்தைமறந்து பராங்முகமாக அவனைப்பார்க்கையாலே அவனுடைய அழகையெல்லாம் கண்டென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தம இந்தப்பிராட்டியைச்சொல்லுகிறது. ஊடல் - ப்ரணயகோபம், நின்றிலங்குமுடியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஅழகையுமென்று) கருமாணிக்கச்சுடர் என்கிறதின்தாத்பர்யமும் இதிலே ஸங்க்ருஹீதம். இருபத்தோரிக்ஷ்வாகு மழுவாயிதிருஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தாலே) அதிஸமர்த்தர்களாயிருந்த க்ஷத்ரியர்களைஜயித்தஸாமர்த்தியத்தாலே அவனுடையஸௌசீல்யத்தைக் கொண்டாடுகிறாளென்றுகருத்து. வியன்ஞாலமுன்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யத்தாலே) இன்றிவ்வாயர்குலத்தை தோன்றியவிதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யத்தாலே) ஸௌலப்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிகுணவானுமாய்நின்று) | ௰ |

ஸ—உத்ருஷ்டஜந்மண்ணுவை. வென்றி - ஜயத்தையுடைத்தான, நீள் - பெரியதான, மழுவாய் - பரசுவையுடையவனே, மழு- பரசு, மழுவுடையவன்-மழுவான், மழுவாயென்றுஸம்போதநம். ராஜாக்களையெல்லாம் ஜயித்தவுனக்கு - இடைச்சிகளை ஜயிக்கை ஒரு ஸ்வாதந்த்ர்யமோ வென்றுகருத்து. வியன் - விஸ்தீர்ணமான, ஞாலம்- ஜகத்தை, முன் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலேயென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுவும்ஸம்போதநம். இன்று- இப்போது, இவ்வாயர்குலத்தை - இந்தகோபர்களுடைய குலத்தை, வீடுய்ய- வீட்டோடேஉய்யும்படி, "ஸவாந்தவா ஸஹாமாத்யாஹ்" என்கிறபடியேஸபரிகரமாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. தோன்றிய - அவதரித்தவனே, கருமாணிக்கச்சுடர் - நீலரத்நதேஜஸ்ஸையுடையவனே? ஸம்போதநம். ஆய்ச்சியோம - இடைச்சிகளாகியநாங்கள், அறிவிலாத இடைக்குலத்திலே பிறந்தநாங்களென்றபடி. ஆயர் - இடையர், தஜ்ஜாதிஸ்த்ரீகள் ஆய்ச்சிகள். நின்தன்னால் - உன்னாலே, நின்னுடைய ஸ்வபாவத்தினாலே ஸாமீப்யதன் ஸவம. என்னும் - ஸர்வகாலமும், நலிவேபடுவோம் - பீடையையே அநுபவியாநின்றோம். உன்னுடைய விஶ்லேஷஸமயங்களால் நாங்கள் மிகவும் க்லேஶப்பட்டோமென்று தாங்கள்பட்ட நோவுகளையெல்லாம் ப்ரணயபூர்வகமாக அவனோடே சொல்லி க்ஷமிக்கிறபடி. * * * * | ௰ |

ஆய்ச்சியாகிய - இடைச்சியான, அன்னையால் - தாயாலே, க்ருஷ்ணனுக்கு க்ஷத்ரியஸ்த்ரீஒருதாயும் இடைச்சிஒருதாயுமாகையாலே வ்யாவ்ருத்திதோற்றுகைக்காக ஆய்ச்சியாகியவென்று விஶேஷிக்கிறது. யஶோதைப்பிராட்டியாலேயென்றபடி. இதுக்குச்சிற்றமுண்டு என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஒருக்கால்பெற்றுவிட்ட தேவகியைப்போலன்றிக்கே க்ருஷ்ணனுடைய சைஶவசேஷ்டிதமெல்லாம் அநுபவியாநிற்கிறவளாகையாலே அதிஶயமுடையவளான யஶோதைப்பிராட்டி பொறுத்தால் அதுபொறுக்கப்போகாது என்றுகருத்தாலே ஆய்ச்சியாகியவென்று விஶேஷிக்கிறது. அன்று - அக்காலத்திலே, வெண்ணெய்வார்த்தையுள் - கையிலே வெண்ணெய்களவுபோயிற்றென்கிற வார்த்தைபிறந்தவளவிலேயென்றபடி சீற்றம் - கோபத்தை,

மூ—முண்டப்* கூந்தவப்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோப* னேத்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர்
பத்திசையொடு* நாத்தன்னாலவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (ஆப்ச்சிபாதப) சக்ஷிலைஹீயான யசோதைப்பிராட்டி "வெண்ணெய்களவுகண்டாய்" என்று பொடிந்தபோதுபோலே ஆழ்வார்தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே "எம்பெருமானோடுகலப்பேனல்லேன்" என்றகலநினைத்துப்போருக்கமாட்டாதே தளர்ந்ததளர்த்தியை யநுஸந்தித்தினியராய் அவ்வெம்பெருமானையேத்தின வித்திருவாய்மொழியை ஏப்ரமாவவ்ருத்தியின்றிக்கே சொன்னார்க்கும் எம்பெருமான் ஸந்நிதியிலிருக்கச்செய்தே பிறங்கித்தாம்பட்ட தூர்வைப்படவேண்டாவென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ—ஆப்ச்சிபிரப்ருதி அப்பன்தன்னையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ஷிலைஹீஜ ப்ரப்ருதியால்) பொடிந்தபோதுஎன்றது - ஸக்ஷிநம்பண்ணினபோதென்றபடி. தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றது - க்ருஷ்ணன்தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றபடி. இனியராயென்றது - ஸ்ரீதராயென்றபடி. நாத்தன்னால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ரமாவவ்ருத்தியின்றிக்கேயென்று) நல்குரவுஇல்லையென்றதைத்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) பிறங்கியென்றது - விசேஷராயென்றபடி. ॥௧௧॥

ஸ.—உண்டு- அநுபவித்து, தாபாலே கொவதாபர்மான ஸக்ஷிநத்தை அநுபவித்தென்றபடி. அமு- ரோஷம்பண்ணினவனை, கூந்த - கூத்தையுடையவனை, தோப்புக்கரணமிடுகையாகிற கூத்தையுடையவனென்றபடி. ஸர்வேச்வரனான க்ருஷ்ணன் தோப்புக்கரணமிட்டது நத்நம்பண்ணினப்போலே ஸௌந்தர்யமிருக்கையாலே அத்தைக்கூத்தாகச்சொல்லுகிறார். அப்பன்தன்னை - அப்பனை, உபகாரகனையென்றபடி. தன்னையென்று ஸ்வரூபநிரூபணமாம். குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்பஷ்டம், ஏத்திய - ஸ்தோத்ரித்தான, எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யாதி குணவ்யஞ்ஜகமாகையாலே அவனுக்கு ஸ்தோத்ரரூபமானவென்றபடி. இதுபத்துக்குவிசேஷணம். தமிழ்மாலை - த்ராவிடஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஓர் - அத்விதீயமான, இவையுமென்கிறவிடத்தில் உகாரமர்த்தைப் பத்தோடேயந்வயிப்பது. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், இசையொடு - கானத்தோடே, நாத்தன்னால் - ஜிஹ்வையாலே, நா - ஜிஹ்வை, நா ஶப்தத்தின்மேலே ஸ்வார்த்தன்ஶப்தம். உபஸ்ஸிலோவிசேஷமின்றிக்கே வாஸ்தவாத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. நவில - ஶப்திக்கும்படி, நவிலுகை - ஶப்திக்கை, உரைப்பார்க்கு - சொல்லுகிறவர்களுக்கு, ஶப்திக்கும்படிசொல்லுகையாவது அர்த்தம்தோற்றும்படி உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச்சொல்லுகை. நல்குரவு - தாரித்ர்யம், இல்லை, நல்குரவென்று தாரித்ர்யத்துக்குப்பேர். ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷமாகிற தாரித்ர்யமில்லையென்றபடி. ஸர்வகாலமாக ஸம்ச்லேஷம்பெறுவரென்று தாத்பர்யம். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீமதேவராஜாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:

த்ருதீயவாதிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மின்னிடைமடவார்கள்,)

வாத்ஸல்யாதிகோவதாரஜநதாஸ்மதையாவோஸநாதப்ரேமரோ

த்யர்ப்பரயோஷாமாகதைதிஸதாஸ்ரீதேவிக்ஷுஸஸ்ம ।

நிஷ்காயமேவாஹ்ருத்யகமேஹவ்ருதிநிஷ்கஸ்வீகாரிதக்ர

ந்தோக்ஷஸமாலயாவலயதியாதீத்யாஸக்ருஷ்ணஶரி: ॥௭௧॥

(வாத்ஸல்யாத்) பாதுகுழலுத்தக்குபோகுநம்பி - சுவாபலாவலகதேநைகயாலும், (ரோவதாரிஜந்ஸாஷ்மதயா) தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார் - ஸ்ரீமஹிஷிமாருக்கு ஸாஷ்மனைகையாலும், (ஸோஸநாதம்ப்ரேமரோ) மாயிருங்கடலைக்கடைந்த- பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தருளு

ஞ்—தா—கையாலும், (ந்யக்ரோதே ஶயநாத்) ஆலினிலையிலே யேழுலகுமுண்டன்று நீகிடந்தாய்-என்றுலோ கங்களையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டாலிலைமேலே ஸதல்பமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (அரிஸம்ஹாரஹேதோ) திண்சக்கரநிறைதொல்படையாய் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாக வுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீபூமிநீளாதிபத்வாத்) அழகியபாரிவவுலகமூன்றுக்குந் தேவிமைதகுவார்பலருளர் - பெரியபிராட்டியாருக்கும் பூமிப்பிராட்டியாருக்கும் வல்லபனாகையாலும், (நிர்தோஷத்வாத்மஹாத்மாத்) நின்மலா நெடியாய்- ஹேயப்ரத்யநீகனாய் உபயாவஹனாகையாலும், (நிரவதிகயஶஸ:) கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளம் - நிரவதிக கீர்த்தியையுடையவனாகையாலும், (வஶீகாரித்ருஷ்டே:) தாமரைத்தடங்கண்விழிகளினகவலைப்படுப்பான் - ஆஶ்ரிதரை வஶீகரிக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (கோபஸம்பந்தபாவ) ஆயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றிய - ஆஶ்ரிதரான கோபர்களுடைய உத்தாரணத்தில உத்யோகமுடையவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தே தானேவந்து மேல்விழுந்து ரக்ஷித்தருளுமென்று "மின்னிடைமடவார்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௭௪

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நல்குரவுஞ்செல்வு நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்* வெல்பகையு நட்பும்விடமுமமுதமுமாய்* பல்வகையும்பரந்த

ஆ—(நல்குரவும்) இப்படி எம்பெருமான் பிறந்துபடுவோமல்லோமென்றிருந்த ஆழ்வார் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலேயெழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷாஜநிதமான ஸௌஸீல்யத்தாலும் விருத்தவிபூதியராய் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து தத்ஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸஸம்ப்ரமமாக அந்தத்திருவிண்ணகரிலே தாமவனைக்கண்டுஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஜகதைஶ்வர்யத்தையும் ஸமஸ்தசேதநாசேதநவிஶிஷ்டத்வ ஸௌந்தர்யாதிஸம்பந்த கல்யாணகுணங்களையும் பேசுகிறார். தாரித்ர்யஸாவகாஶஸ்வபாவ ஸௌந்தர்யஸௌலப்யவிஶாலத்வ

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி எம்பெருமானோடு கலப்போமல்லோமென்று விருத்தவிபூதியராயிருந்த ஆழ்வார்தன்னை யெம்பெருமான்வந்து நாயித்து ஸம்ஶ்லேஷமாகக்கொண்ட வநந்தரம் கீழ் விஶ்லேஷவாஸநையாலே தப்பட்ட க்லேஶங்களையெல்லாம் அவனுக்கு விஶேஷண அறிவித்து நீ இனியென்னையொருநாளும் விஶ்லேஷியாதிருக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ப்ராப்தமாயிருக்க அதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வாத்மகத்வாதிகளைப்பேசுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிபண்ணுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரீதிநிரவதிகமாகையாலே ஸ்வகார்யத்தைமறந்து அவனுடைய வைபவங்களைப்பேசுகை ஸங்கதமென்றதாய்த்து. ஸ்வஸம்ஶ்லேஷா ஹர்ஷமென்றது - ஆழ்வாருடைய ஸம்ஶ்லேஷா ஹர்ஷமென்றபடி. கீழ் ப்ரஸ்துதமானமென்றது - பிணக்கியாவையும்யாவருமென்கிறவிடத்திலே ப்ரஸ்துதமானமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்யேத்யாதியால்) விஷயமென்றது - ஸாரஸ்வ

ப—நல்குரவும் - தாரித்ர்யமும், செல்வும் - ஸம்பத்தும், நரகும் - நரகமும், சுவர்க்கமுமாய் - ஸ்வர்க்கமுமாய், தத்ஸ்வப்ரகாரகனென்றபடி. வெல் - வெல்லத்தக்கதான, வெல்லுகை - ஜயிக்கை. ப்ரதிவடரை ஜயிக்கும்படியான வென்றபடி. பகையும் - ஶத்ருவமும், நட்பும் - மித்ரமும், விடமும் - விஷமும், அமுதமுமாய் - அம்ருதமுமாய், தத்ஸ்வப்ரகாரகனென்றபடி. இச்ஶப்தங்களெல்லாம் தத்தத்ஸாதாரண ஶரீரக பரமாத்மவாசகங்கள், பல்வகையும்பரந்த - இப்படி, ஸமஸ்தப்ரகாரங்களாலே வ்யாப்தனான, விசித்ரஜகத்ப்ரகாரனாயும்

மூ— பெருமானென்னையாள்வானை* செல்வமல்கு குடித்திருவிண்ணகர்க் கண்டேனே* ॥௧॥

கண்டவின்பந்துன்பம் கலக்கங்களுந்தேற்றமுமாய்* தண்டமுந்தண்மையுந் தழலுநிழலுமாய்* கண்டு கொள்தற்கரிய பெருமானென்னையாள்வானூர்* தெண்டிரைப்புனல் சூழ்திருவிண்ணகர் நன்னகரே* ॥௨॥

ஆ— ஸ்ருஷ்டி விபவஷ்டாதிகளைத் தனக்கு ஸ்வேச்சாதீனமாகக் கொண்டு ஜகத்தை வைத்து என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்த எம்பெருமானை ஸம்ஸ்லேஷ விச்லேஷ ஸுகதுக்காதி ஜகத்வைசித்ர்யங்களான திருவிண்ணகரில் கண்டேனென்கிறார். ॥௧॥

(கண்டவின்பம்) உபயவிபூதி ஸாதாரணவைசித்ர்யங்களுக்கு நிர்வாஹகனான ஸ்ரீவேங்கடேசனான ஸர்வேச்வரனான நிர்வாஹகனாகத் தானே நிற்கிற ஸர்வேச்வரனை நான் கண்டு ஆளுகை கண்ட படியைச் சொல்லுகிறார். அருளினார் திருவிண்ணகரென்று திருநகரியை அனுபவிக்கிறார். ॥௨॥

இ—விரோதங்களானவெல்லாம். மேல்பாட்டில் ஸ்வரூபத்திலே அப்படிச்சொல்லப்புகுகிறாரிறே; இத்தால் பரஸ்பரவிரோதங்களான பதார்த்தங்களைத் தனக்கு விபூதியாக உடைத்தான் கொண்டு நிற்கையாகிற கடக ஸ்வபாவமென்கிற ஸமூஹத்தை இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இதுதான் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஒருஸங்கதிவிசேஷமும் ஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்? விரோதியாயிருந்த தம்மை அடிமையாக்கிக்கொண்டருளின இந்த விரோதபரிஹாரவைபவத்தாலே அவனுடைய கடக ஸ்வபாவமெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியிலே அனுபவிக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது. பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) என்னையாள்வானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) செல்வமல்கு குடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷேத்யாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

அவதாரிகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூதீத்யாதியால்) என்னையாள்வானூர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கண்டேனேயித்யாதியால்) ॥௨॥

ப—இவ்வநாதம். பெருமான்- ஸர்வேச்வரனை, என்னையாளவானை- விரோதியாயிருந்தவென்னை அடிமைக்கடிமைகொண்டவனை, செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - அதிசயமாயிருக்கிற, ஸம்பத்தோடேயிருக்கச் செய்தே கிட்டப்பெறாதே கிடந்த ஸாதாரணனைப்போலன்றிக்கே "ஸ்ருஷ்டிம் ததஸ்ஸம்ஸ்காரம்" என்னும்படி கிட்டி நின்றடிமைசெய்யுமிளையபெருமாளைப்போலே கைங்கர்ய ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான என்றபடி. குடி - ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டிகளை யுடைத்தான, திருவிண்ணகர் - தத்ஸம்பந்தியான, திருவிண்ணகரிலே, கண்டேனே - காணவேணுமென்றாசை யிருக்கச்செய்தே ஷடாக்ஷரமந்த்ரம் பண்ணி ஷடாக்ஷரந்தானேபோய்க் காண்கையன்றிக்கே பசித்த விடத்தே சோறு பெறுமாபோலே ஆசைப்பட்ட இடத்தே அநுபவிக்கப்பெற்றேனே என்றபடி. * * * * ॥௧॥

கண்ட - ப்ரத்யக்ஷமான, விஷயஜந்யமாய் ஸம்ஸ்லிஷ்டமானவென்றபடி. இன்பம் - ஸுகம், துன்பம் - து:கம், கலக்கங்களும்- து:கத்தாலவந்த வித்யாகலுஷதைகளும், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், ஸுகத்தால்வந்த வித்யாஸௌஷ்டவமுமாய், ஸுகது:காதிவஸ்துக்களுக்கு ஆஸ்ரயமானவென்றபடி. தண்டமும்-தண்டமும், நிக்ரஹமும், வித்யாக்ரஹ மடியாகவரும் ப்ரஸாதமுமென்றபடி. தண்மையும்- அநுக்ரஹமும், வித்யாஸௌஷ்டவமடியாகவரும் ப்ரஸாதமுமென்றபடி. தழலும் - கோபஸ்வமான ஔஷ்ண்யத்தை யுடைத்தான ஸூர்யனும், தழல்- ஸூர்ய. நிழலுமாய்- ப்ரஸாதஸமான சைத்யத்தை யுடைத்தான சந்த்ரனுமாய், தத்ததாகாரனென்றபடி. கண்டுகொள்தற்கு - ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே காண்கைக்கு, அரிய - அசக்யனான, பெருமான் - ஸர்வேச்வரனை, என்னையாள்வானூர் - என்னை இழக்கமாட்டாமல் இன்னிடைமடவாரில் நான்செய்த மிறுக்கெல்லாம் பட்டென்னை அடிமைகொண்டவனுக்கடிமை கொண்டவனுடைய திவ்யநகரமான, இது திருவிண்ணகருக்கு விசேஷணம். தெண் - தெளிந்ததான, திரை - தரங்கங்களையுடையவையான, தெண் திரையென்கிறவிடத்தில் ஸ்வச்சதாஸ்வ தரங்கத்வ ப்ரகாரவிசேஷம். புனல். ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் -திருவிண்ணகரானது, நன்னகர் - ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலும் நல்லநகரம். கீழ்நடந்த கல்யாணகுணவிசேஷமுதலானவற்றுக்கெல்லாம் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுமதிசயமாகுமாட்டுமேயென்று கருத்து. * * ॥௨॥

மூ:—நகரமும் நாடுகளும் ஞானமும் மூடமுமாய்* நிகரில் சூழ்சுடராய் இருளாய் நிலனாய் விசும்பாய்* சிகரமாடங்கள் சூழ் திருவிண்ணகர்ச் சேர்ந்தபிரான்* புகர்கொள் கீர்த்தியல்லால் இல்லை யாவர்க்கும் புண்ணியமே* ௨॥
புண்ணியம் பாவம் புணர்ச்சி பிரிவென்று இவையாய்* எண்ணமாய் மறப்பாய் உண்மையாய் இன்மையாய் அல்லனாய்த்* திண்ணமாடங்கள் சூழ் திருவிண்ணகர்ச் சேர்ந்தபிரான்*

ஆ—(நகரமும்) நகர ஜநபத ஜ்ஞாநாஜ்ஞாந தேஜஸ் ப்ரகாஶ அந்தமஸ ஸம்ஸ்லிஷ்டனாயிருந்த சிகரமாடங்கள் சூழ் திருவிண்ணகர்ச் சேர்ந்த பிரானுடைய நிரவதிக காருண்யமல்லது மற்று ஜீவனோபாயமில்லையென்று தமக்கு ஜீவனோபாயமான காருண்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ௨॥

(புண்ணியம்) புண்யபாபத்வந்த்வ ஸஹித விஷய ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ ஸ்மரண விஸ்மரண ஸதஸதாதி ஸகல பதார்த்தங்களையும் ப்ரகாரமாயிருந்து வைத்தே தத்தோஷ ஸம்ஸ்பர்ஶமின்றியிருந்த திண்ணமாடங்கள் சூழ் திருவிண்ணகர்ச் சேர்ந்த பிரானுடைய க்ருபையாலே ஸகல ஸாதுகள் பதார்த்தங்கள் ...

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ—வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகராத்யாதியால்) ஸமஸ்த வஸ்துபதார்த்தவ் பென்றது - ஸமஸ்த வஸ்துபதார்த்தவானென்றபடி. இங்கு விசும்பாய் என்னுமளவான ஸாமாநாதிகரண்யநிர்த்தேசம் ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்த நிபந்தமாகையாலே ஸமஸ்த வஸ்து ஸம்பந்தனாய் வ்யாப்தனாயிருப்பவனென்று கருத்து. புகர்கொள்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புண்ணியமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவனோபாயமென்று) ௨॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

இன்மையாயிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ஸத்ய்யாதியால்) ஸதஸத என்கிற ஶப்தத்தில் ஸதஸச்சப்தவாச்யமான தத்வாதிகளோம். அல்லனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்தோஷேத்யாதியால்) கண்ணனின்னருள் என்கிறதை த்ருதீயார்த்தமாக உரைக்கிறார் (க்ருபையாலேயென்று) கைதவமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) க்ருபையாலே

ய—நகரமும் - நகரங்களும், நாடுகளும் - ஜநபதங்களும், நகரஜநபதங்களுக்கு உபலக்ஷணமான ஸ்தானங்களாலே விலக்ஷண பதார்த்தங்களும் கண்டுகொள்வது. ஞானமும் - ப்ரகாசவஜ்ஞாநமும், மூடமுமாய் - அஜ்ஞாநமுமாய், நிகரில் - ஸத்ருஶரஹிதமான, ப்ரகாசகஶக்தியாலே வஸ்துக்களுக்குள் ஸர்வாதிஶயிதமான என்றபடி. சூழ் - வ்யாப்தமான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸாய், இருளாய் - தத்விரோதியான அந்தகாரமாய், நிலனாய் - ஸர்வாதாரமான ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - ஸர்வாவகாஶமான ஆகாஶமுமாய். தத்தத்ப்ரகாரனென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்த வென்கிறதோடே அந்வயம். சிகரமாடங்கள் - பர்வதஶிகரங்கள்போலே இருக்கிற ஸௌதங்களாலே மாடம் - ஸௌதம். சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, ரக்ஷித்து வரப்பார்க்கிறதென்றபடி. பிரான் - உபகாரகனுடைய, புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர் - தேஜஸ்ஸும். திருவிண்ணகரிலே சேருகையாலே ஶ்ரீவைகுண்டத்திலகாட்டிலும் விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. கீர்த்தியல்லால் - கீர்த்திபொழிய, இங்கே கீர்த்திஶப்தம் கீர்த்திஹேதுவான காருண்யத்தை லக்ஷிக்கிறது அவனுடைய காருண்யமொழியவென்றபடி. யாவர்க்குமே - ஸர்வர்க்கும், புண்ணியம் - உஜ்ஜீவனோபாயமானது, இல்லை -, அவனுடைய காருண்யமே உபாயமென்றபடி. * ௨॥

புண்ணியம் - ஸுகஸாதநமான புண்யமும், பாவம் - து:க ஹேதுவான பாபமும், புணர்ச்சி - ஸம்ஶ்லேஷம், புண்யபலமான இஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷம், பிரிவு - விஶ்லேஷம், பாபபலமான இஷ்டவிஷய விஶ்லேஷம், என்றிவையாய் - என்கிற இப்பதார்த்தங்களாய், இப்பதார்த்தங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனென்றபடி. எண்ணமாய் - ஸ்மரணமாய், மறப்பாய் - விஸ்மரணமாய், உண்மையாய் - ஸத்பதார்த்தங்களாய், இன்மையாய் - அஸத்துக்களாய், ஸத்ஸதஸச்சப்தவாச்யமான தத்வாதிகள் ப்ரகாரகனென்றபடி. அல்லனாய் - இப்பதார்த்தங்களெல்லாம் அல்லாதவனாய், தத்ப்ரகாரனாயிருக்கச்செய்தேயும் தத்தோஷ ஸம்ஸ்பர்ஶமில்லாதவனென்றபடி. திண்ண - ஸ்திரங்களான, மாடங்கள் - ஸௌதங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற பிரான் - உபகாரகனுடைய

மூ— கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே* ॥௪॥

கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்* மெய்பொய்யிளமை முதுமைபுதுமைபழமையுமாய்* செய்த
திண்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பெய்தகாவுகண்டீர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே* ॥ரு॥
மூவுலகங்களுமாயல்லனுமாயுகப்பாய்முனிவாய்ப்* பூவில்வாழ்மகளாய்த்தௌவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்த்*

ஆ— ஸமஸ்தகாரணபூதனான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தபதார்த்தங்களும் ஸ்வாதீனமான இவ்வர்த்தம் திருவிண்ணகரிலே ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௪॥

(கைதவம்) ஆர்ஜவானார்ஜவாதி ஸமஸ்த ஸாமாந்யவிசேஷ நவநவாதிவிசேஷணனாய் இருப்
பவன் ஸ்ரீஸந்நிதியிலே ஸர்வஜனாஸ்ரயணீயமான ஸர்வலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனென்கிறார் ॥ரு॥

(மூவுலகங்களுமாய்) நிகிலலோகவிலக்ஷணவிபூதியும் அஸ்தித்வஸ்திதிகளும் ப்ரக்ருதிகளு
மெல்லாம் ஸர்வேச்வரனதீனமாம்படியான ஸம்பந்தத்தாலே யாதொருபடிவிசேஷ

இ— என்கிற க்ருதிதையாலே மஹித்தவத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமியென்று) கண்டுகொண்மின்
களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவிண்ணகரிலேயித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்ஜவேத்யாதியால்) ஆர்ஜவம்- ஒன்றுபோலவாகை
நானேகவிதவம். பெருந்தேவுடை மூவுலகென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்)
பெய்தகாவுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனென்று) ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அல்லனுமென்கிறவிதமொழியப் வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலே
த்யாதியால்) விலக்ஷணமென்றது - விபூதிக்குவிசேஷணம். அல்லனுமென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலேசொ
ல்லியிருக்க இக்க்ரமத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வேச்வர

ஈ— கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய. இன் - போக்யதமமான. அருளே - க்ருபையாலே, க்ருதீயான
ப்ரயோகம். கைதவம் - க்ருதகம், ஸத்யமுதலான கரண கவடவாதிகளெல்லாமென்றபடி. இவையெல்லாம்
அவனுடையக்ருபையாலே யுண்டானவையென்றுஹம் தாத்பர்யம். கண்டு கொண்மின்கள்- கண்டுகொள்ளுங்
கோள், இவ்வர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு கொள்ளுங்கோளென்றபடி. எல்லாருக்கும்காணலாம்படி அவனு
டையக்ருபை திருவிண்ணகரிலே ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிற தென்றுகருத்து. * ॥௪॥

கைதவம - அநார்ஜவம், கபடஸ்வபாவமென்றபடி. செம்மை - ஆர்ஜவம். ஒன்றுபோலவாகையானா நேக
ஸ்வபாவமென்றபடி. கருமை - க்ருஷ்ணவர்ணமும், வெளுமையுமாய் - தவளவர்ணமுமாய், மெய் - ஸத்யமும், பொய் -
அஸத்யமும், இளமை - பால்யமும், முதுமை - வார்த்தகம், புதுமை - நூதநத்வம் - பழமையுமாய் - புராதந
த்வமுமாய், தத்தத்பதார்த்தப்ரகாரனாயென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்த வென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். செய்த-
செய்யப் பட்டதான, காலம் செல்லச் செய்தேயும் இப்போதுசெய்தாப்போலே உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிறவென்றபடி.
திண் - த்ருடமான, மதிள் - ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான. திருவிண்ணகர்- திருவிண்ணகரிலே, சேர்
ந்த - ஸந்நிஹிதனாய்வஸிக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், பெய்த - வைத்துவளர்த்ததான, காவுகண்டீர், உத்யானம்
கிடீர், காவு - உத்யானம். பெருந்தேவுடை-பெரியதெய்வங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மாதிதேவதாதிஸம்ஹிதமா
னதென்றபடி. மூவுலகு - த்ரைலோக்யமானது, பிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் என்றுகீழோடே ஸம்பந்தம். உத்யாந
மானது உத்யாநகர்த்தாவின் ரக்ஷையை யுடைத்தாயிருக்குமாப்போலே த்ரைலோக்யமும் ஸர்வேச்வரனுடைய
ரக்ஷையை யுடைத்தானதென்று தாத்பர்யம். * * ॥ரு॥

மூவுலகங்களுமாய் - க்ருதகம்- அக்ருதகம்க்ருதகாக்ருதகம். என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும்
ப்ரகாரங்களாக உடையனாய், உகப்பாய் - ப்ரீதியாய், முனிவாய் - அப்ரீதியாய், பூவில் - புஷ்பத்திலே, வா
ழ் - வாழாநிற்கிற, மகளாய் - பெண்ணாய், லக்ஷ்மியாயென்றபடி. தௌவ்வையாய் - ஜ்யேஷ்டாதேவியாய், தௌ
வ்வை- ஜ்யேஷ்டாதேவி. புகழாய் - அனுகூலருடையவர்க்கு வரக்கடவ கீர்த்தியாய், பழியாய் - ஜ்யேஷ்டாக
டாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ அபகீர்த்தியாய், ப்ரீத்யாதிதத்தத்வப்ரகாரகனென்றபடி அல்லனாய்-இனை

மூ—தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பாவியேன்மனத்தேயுறைகின்றபரஞ்சுடரே* ௬

பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்* கரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்துவிண்ணோர்

சிரங்களால்வணங்குந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையவர்க்கும்வன்சரணே ௭

ஆ— தட்டாதேயிருக்கும், அப்படியே ஸபவாதாஸர்ஸௌலப்யத்தியாலும்மிக்கநிரூபிக்கும், அதெங்ஙனே யறிந்தபடியென்னில்? ஸ்ஸ்வஹேயாஸ்பதமான என்னுடையநெஞ்சிலேபுகுந்துவைத்து ஒருதோஷமுந்தட்டாதே நிரதிசயதீப்தியுக்தனாயிருக்கையாலே யென்கிறார். ௬

(பரஞ்சுடர்) நிரவதிகதேஜோரூபதிவ்யவிக்ரஹனாய் ஸ்ஸ்வஹேயாஸ்பத ஸர்வஜநஸமாஸ்ரயணனாய் ஸ்ஸ்வஹேயாஸ்பதனாய் ஸம்ஸாரிகளோடு ஸஜாதீயனாய் அவதாரங்களைப்பண்ணியும் அவர்களோடு ஸம்ஸ்லேஷித்து அநுகூலர்க்குக் கைதவம்செய்தும் விண்ணோர்சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரானுடைய திருவடிகளல்லதொருவருக்கு உபாயமில்லையென்கிறார். ௭

(வன்சரண்) தன் திருவடிகளையாஸ்ரயிக்கைக்குவிரோதியான ஸர்வபாபங்களையும்போக்கிரக்ஷிக்கைத்

இ— ஸௌலப்யத்தியாலேயாத்ருஷியால்) இப்போது ஸதோஷமேயாயிருக்கப் பாவியேனென்கை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயித்யாதியால்) பாவியேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரித்யாதியால்) ௬

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பரஞ்சுடருடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ஸ்வஹேயாஸ்பதேத்யாதியால்) இங்கு ஹேதுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரித்யாதியால்) கரந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஜனமென்று) தோன்றியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிதாஸர்வமித்யாதியால்) நின்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) ௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வன்சரணவர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன் திருவடிகளையித்யாதியால்) தன்சரணிழந்

ப— இத்தனையுமாகாதவனாய், தத்துவஸ்வரூபதர்ஸனஸாக்ஷாத்காரனென்றபடி. இதுக்குசேர்ந்தவென்கிற தோடேசுவயம். தேவர் - நித்யஸூரிகள். மேவி - ஆஸ்ரித்து, தொழும் - ஸேவியாநிற்கிற. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ஸதித்து வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகன், பாவியேன் - ஸர்வஹேயாஸ்பதனானவென்னுடைய, மனத்தே - ஹ்ருதயத்திலே, உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிற, பரஞ்சுடர் - உத்க்ருஷ்ட ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபன், என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கச்செய்தேயும் நிரதிஸயதீப்தியுக்தனாயிராநின்றானென்றபடி. * * * * * * ௬

பரஞ்சுடருடம்பாய் - நிரதிஸயதீப்தியுக்தமாஸஸுத்த திவ்யவிக்ரஹஸாலியாய், அழுக்குப்பதித்த உடம்பாய் - ஸஜாதீயஸர்வஜனாபிமதப்ராக்ருதவிவாதஸ்ரீரனாய், கரந்தும் - மறைந்தும், ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கச்செய்தேயும் "யஸ்யாத்மாஸரீரம்" என்கிறபடியேஜ்ஞானஸக்யனென்றபடி. தோன்றியும் - ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண ப்ரகாஸித்தும், நின்றும் - ஆஸ்ரிதர்க்காக நூறாண்டு பதினோராயிரமாண்டு இந்த லோகத்திலேநின்றும், கைதவங்கள்செய்தும் - க்ருத்ரிமங்கள்பண்ணியும், அதாவது:— ஸமதரித்துநிற்கச் செய்தே தன்படிகள் ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தோன்றாதபடி பண்ணியுமென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென்கிறதோடே ஸமயம். விண்ணோர் - நித்யஸூரிகள், விண் - பரமவ்யோமம், விண்ணிலேயிருக்குமவர்விண்ணோர். சிரங்களால் - ஸிரஸ்ஸுக்களால், வணங்கும் - வணங்காநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, இதுக்குபாதமென்கிறதோடே ஸமயம். வரங்கொள் - ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வரம் - ஸ்ரேஷ்டம். "தேவாநாமதேவநாம ஸுஸாராத்யமிதேவதம்", என்கிறபடியே ஸத்யஜ்ஞானனும் கிட்டவொட்டும்படியான ஸ்ரேஷ்டத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. பாதமல்லால் - திருவடிகளல்லது, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞானவான்களுக்கும், வன்சரண் - வலியசரணம், த்ருடமானஉபாயம். இல்லை * * * * ௭

மூ—வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்த்* தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதும்*தென்சர ண்டிசைக்குத்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரா* னென்சரணென்கண்ணனென்னையாளுடையென்னப்பனே*அ॥
என்னப்பனெனக்காயிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்* பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்ப

ஆ—தன் திருவடிகளின்கீழிலே வைத்தருளும்ஸுரர்களைப் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைதன் திருவடிகளில்சேராதே அவர்களுக்கநிஷ்டகரமாய் ம்ருத்யுவாயிருந்த வெம்பெருமான் தென்திசைக்குப்புகலிடமான திருவிண்ணகரிலேபுகுந்தருளியிருந்தெனக்கு ப்ராப்யமாய் எனக்கு த்ருஷ்டியாய் என்னைக்கொண்டு ஸர்வசேஷவ்ருத்தியுங்கொண்டருளி எனக்குஸ்வாமியானானென்கிறார். ॥அ॥

(என்னப்பன்) சுட்டுரைத்தநன்பொன்னொளியையும் உஜ்ஜ்வலமான ரத்நத்தினொளியையுமுடைத்தான திருவுடம்பையுடையனுமாய் அழகியனாய்த்தன்னொப்பாரின்றியேயிருந்த திருவிண்ணகர்சேர்ந்த வப்பன்தன் னழகாலே எனக்குஸ்வாமியாய் தன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே பெற்றதாயும் வளர்த்ததாயும் பண்ணக்கடவவ்ருத்தை யெல்லாவற்றிலும் பண்ணி ஸர்வவிஶேஷஜநகமான என்னுடைய நிரவதிகஸம்பந்தமெல்லாம்போலபடி-

இ—கீழுலகமவைததுமஎன்கிறதற்குத காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரையிட்டதாலே) வையாதுமிட்டதுக் குத்காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிகளையிட்டதாலே) அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாயென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கிட்டதாலே) கார்யவாதத்துக்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிட்டதாலே) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

பொன்னப்பனென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுட்டுரைத்தவிட்டதாலே) மணியப்பனெ ன்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜ்வலமிட்டதாலே) முத்தப்பனென்கிறதற்குத் காத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அழகியனாயென்று) தன்னொப்பாரின்றியே யிருந்தவென்றது அப்பனுக்குவிஶேஷணம். என் னப்பனெனக்காயென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயிட்டதாலே) இகுளாயென்னை ப்பெற்றவளாயென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவாத்ஸல்யத்தாலே யிட்டதாலே) தந்தனன்தனதாளை யென்னமைந்திருக்க தனதாள்நிழலேயென்று நிழல்வயமாகச்சொன்னத்தால்

ப—சுரர்க்கு - தேவஜாதிகளுக்கு, வன்சரணாய்- த்ருடமானஉபாயபூதராய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டவிரோதிவர்க்கவாரவ நிவர்த்தகனென்றபடி. தன்சரண் - தன்னுடைய திருவடிகளுடைய, நிழல்கீழ் - சாயையின்கீழே, உலகம்- லோகத்தை, லோகஸ்தாவரஜங்கமாதி அந்தஆஶ்ரிதஜநங்களையென்றபடி. வைத்தும் - வைத்துக்கொண்டும், வையாதும் - ப்ரதிகூலரை அப்படிவைததுக்கொள்ளாதேயும், அசுரர்க்கு-அஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு, வெங்கூற றமுமாய் - க்ரூரமான ம்ருத்யுவுமாய், கூற்றம் - ம்ருத்யு. கூற்றமுமாய் என்கிறதற்குச சேர்ந்த என்கிற தோடேசம்பந்தம். தென் - தக்ஷிணமான, திசைக்கு - திக்குக்கு, சரண் - ரக்ஷகமான, ஸம்ஸாரஸம நிவ்ருத்திஸாதனமான வென்றபடி. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த — ப்ரீதித்து வஸிக்கிறவனை, பிரான் - உப காரகன், என்சரண்- எனக்கு சரணம், உபாயமான ப்ராப்யமென்றபடி. என்கண்ணன்- எனக்கு த்ருஷ்டிஹேதுவா ன், த்ருஷ்டிவக்ஸர்வகார்யஸாதநஹேதுவென்றபடி. கண்ணாயிருக்குமவன் கண்ணன். யதா — இருடீகேசன் என்கிறவிடத்திற்போலே கண் ஶப்தத்தின் மேலே ஸ்வார்த்தம் அன் ப்ரத்யயம். என்னை ஆளுடை - என்னை தாஸ னாகவுடையவன், என்னைக்கொண்டுஶேஷவ்ருத்திகளெல்லாம் பண்ணிக்கொள்ளுமவ னென்றபடி. என்னப்பன்— எனக்கு ஸ்வாமீ. * * * * ॥அ॥

பொன்னப்பன் - கநகம்போலே உஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனான ஸ்வாமியான, மணியப்பன் — ரத்நம்போலே கநகத் தில் காட்டிலும் - உஜ்ஜ்வலமான திருமேனியையுடைய ஸ்வாமியான, முத்தப்பன் - முக்தாஹாரஸத்ருஶ ஸௌந்தர்ய விக்ரஹனான ஸ்வாமியான, அப்பன் அப்பனென்று வ்யவஹாரம்சொல்லுகிறது ப்ரஸித்தத்தாலே. என்னப் பனுமாய் - எனக்குவகாரகனுமாய், இவ்வழகையெல்லாமெனக்குக் காட்டின மஹோபகாரகனென்றபடி. தன்னொப்பார் - உபகாரகத்வத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶர், ஒப்பார் - ஸத்ருஶர், இல்லப்பன் — இல்லாத ஸ்வாமியா ன, அதாவது. மின்னிடை மடவாரிலே அவன் வந்து மேல்விழ நீயெனக்குவேண்டா, வென்று நான்தள்ளத்தள் ள, நீ, உனக்குஹிதமறிந்தாயோ? நானுனக்குவேணுங்காணென்று தன்னையெனக்குத் தந்தவனாகையாலே

மு—மொய் * பொன்மதிள் சூழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்த அப்பன் * தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன் தன தாள் நிழலே ॥௯॥

நிழல் வெய்யில் சிறுமை பெருமை குறுமை நெடுமையுமாய் * சுழல்வன நிற்பன மற்றுமாய் அவையல்லனுமாய் * மழலை வாய் வண்டு வாழ் திருவிண்ணகர் மன்னு பிரான் * கழல்கள் அன்றி மற்றோர் களைகண் இலம் காண்மின்களே * ॥௰॥

ஆ— ஸர்வஸ்வமாய் ஸ்வதஸஞ்ஜீவநமான தன் திருவடிகளின் நிழலை எனக்குத் தந்தருளினானென்கிறார். ॥௯॥

(நிழல்) ஸாபேக்ஷ நிரபேக்ஷ ஸர்வ ஸ்வபாவங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாய், மதுரமாகப் பாடுகிற வண்டுகள் வாழுகிற திருவிண்ணகரிலே நித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுமவனையால் இனி ஸுகமாக இவ்விடத்தே இருந்தேன் என்றிருக்கதுளியிருந்த ஸ்வாமியுடைய திருவடிகளல்லது நமக்கு ரக்ஷகமில்லை. அவனுடைய ரக்ஷகத்வம் பெறுவதற்கு முன்பு என்னுடைய ஸர்வஶ்யலமையாலும் அவன் ரக்ஷகத்வத்தைக் காண்மின்களென்கிறார். ரக்ஷணத்தில் எல்லாருக்கும் ப்ரதானம் என்கிறார். ।௰।

(காண்மின்கள்) ஸ்ரீகாருண்யஸ்ரீசவிஸாமதின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுங் கண்டுவாழுங்கோளென்று அவ

இ—ஸாத்ரிஷிகமான கருணைதத்தைஅருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்மாத்பரத்வாதியால்) போம்படியென்கிறதற்குத் தந்தருளினனென்கிறதோடே கடம். ।௯॥

✳ பதார்த்தபாட்டு ✳

ஸாபேக்ஷநிரபேக்ஷ ஸ்வபாவங்கள் என்றது — ஸாமாந்யநிர்தேசம். ஸகலசேதநாசேதந ஸ்வபாவங்கள் என்றபடி. உடையவனுமென்கிறதற்கு எழுந்தருளியிருந்தவென்கிறதோடே கடம். திருவிண்ணகர்மன்னுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றேநித்யஸம்ஶ்லேஷிக்கவித்யாதியால்) காண்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய ரக்ஷகத்வாதியால்) ।௰॥

✳ நிகமனம். ✳

காண்மின்களுலகீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகதத்வாதியால்) ஆனாயென்கிற

ப— உபகாரகத்திலே தனக்கொப்பில்லாதவனை என்றபடி. மின்ன - மின்னும்படி, காந்திகள் ப்ரகாசிக்கும்படியென்றபடி. பொன்மதிள் - ஸ்வர்ணப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - வேஷ்டிதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த அப்பன் - சேர்ந்து வஸிக்கிற ஸ்வாமியானவன், என்னப்பனெனக்காய் - எனக்கென்னப்பனாய் என்றபடி. எனக்காளவன்னுடைய ஸ்வாமியாயென்றபடி. அதாவது. எனக்கே ஸாதாரணனான என்னுடைய ஸ்வாமியென்கை. இருளாய்-வளர்த்ததாயாய், இருளென்று வளர்த்ததாயாருக்குப்பேர். என்னைப்பெற்றவளாய்-வளர்த்துக்கொண்டதாய் போலன்றிப்பத்துமாஸம்வயிற்றிலே சுமந்துபெற்றவளான ஜநநியுமாய், இவர்களைப் போலே என்பக்கல ஸம்பந்தத்தையென்றபடி. தனதாள் - தன்திருவடிகளினுடைய, நிழல்-ஸாயையை, தந்தனன் - எனக்குத்தந்தருளினான், ஸ்வாமிதயையாயிருந்தவென்னைத் தன்னோடேஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தானென்று தாத்பர்யம். ॥

நிழல் - ஸாயாரூபியானவஸ்தை, வெய்யில - தாபஜநகமானசெய்ய, சிறுமை - ஸூக்ஷ்மம், பெருமை - ஸ்தூலம், குறுமை - ஹ்ரஸ்வம், நெடுமையுமாய், தீர்க்கமுமாய ஸமஸ்தவஸ்து ஸம்ஸ்தாநங்களை ப்ரகாரமாகவுடையனென்றபடி. சுழல்வன - ஜங்கமங்களான, ஸ்வர்ணாதிகளான, ஜங்கமங்களானவென்றபடி. நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, மற்றுமாய் - கீழ்ச்சொன்ன ஸாபேக்ஷவாதிகளான நின்றிகளே ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான மற்றுமுள்ள வஸ்துக்களையும் ப்ரகாரமாக உடையவனென்றபடி. அவையல்லனுமாய் - அந்த வஸ்துக்களிலே ஸ்வரூபபேதத்தாலே அசித்விலக்ஷணனுமாய் ப்ரகாரத்வேஷ ரஸஸம்பந்தனுமானவென்றபடி. இதுக்கு - மன்னுகிறதோடே கடம். மழலை - ஸூக்ஷ்மமான, வாய் - வாக்வ்யவஹாரத்தையுடையவையான, வண்டு - ஐ ஸ்ரீங்கள், வாழ் - ஸந்தோஷத்யஸம்ருத்தியாலே வாழாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. மன்னு - ஸ்திரமாக வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கழல்களன்றி - திருவடிகளொழிய, மற்றோர் - வேறேயொரு களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, இலம் - இல்லாதவர்கள். நாம் அவன் திருவடிகளையொழிய வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவையுடையோமல்லோமென்றபடி. காண்மின்கள் - கண்டுகொள்ளுங்கோள். இவ்வர்த்தம் என்னிடத்தில காணலாமென்றகருத்து.

* * * * * ॥௰॥

மூ—காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த* தாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
ஆணையாயிரத்துத்திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார்* கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே ||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ர்கள்கண்முகப்பேநிமிர்ந்த தாளிணையன்தன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துளெம்பெருமானுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அமரர்களுக்கு நிஸ்ஸம்ஶயமாக ஆஶ்ரயணீயராவரென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்ர்யாதியால்) கோணையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்ஸம்ஶயமாகவென்று) குரவர்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆசார்யத்வாதியால்) ||௧௧||

ஶ—உலகீர் - லோகத்திலிருக்கிறஜநங்காள்? காண்மின்களென்று - இந்த ஶ்ரீவாமநத்தைக்கண்டு க்ருதார்த்தராகும்கோளென்று, கண்முகப்பே - அவர்கள்கண்ணெதிரே, நிமிர்ந்த - த்ரிவிக்ரமாபதாநசமயத்திலே வளர்ந்த, தாளிணையன்தன்னை - பாதத்வந்த்வமுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வப்ரகாஶநம், குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸ்பஷ்டம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆணை - ஆஜ்ஞாரூபமான, அவனுடைய ஜகத்வ்யாபாரஸமர்த்வாதிகமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர்ப்பத்தும் - திருவிண்ணகர்விஷயமான பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கிறவர்கள், கோணை - வக்ரம், இன்றி - இல்லாமல், அதாவது:— ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற இவன் இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றமாத்ரத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குப் பூஜ்யனாகக்கூடுமோ என்கிற விவாதமில்லாமலென்றபடி. இவ்வர்த்தத்திலிப்படி ஒருவர்க்கும்விவாதம்பண்ணவொண்ணாதென்று கருத்து. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலே போயிருந்தபின்பு ஸாமீப்யாகாரத்தாலே நித்யவிபூதிஸ்தாநஸம்பாதநம்பண்ணுகிற வித்தை இங்கேயிருந்தே சிலர்பெற்றால் ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே தமதுடையவைபவமெல்லாமிவர்க்குண்டாமவதேயென்று நித்யஸூரிகள் இவர்களைப்பூஜிக்கையில விவாதமில்லையென்று தாத்பர்யம். விண்ணோர்க்கு - நித்யஸூரிகளுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், குரவர்கள் - ஆசார்யர்களாக, பூஜநீயராகவென்றபடி. ஆவர் —. ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்நஸ்ரீவேதாந்தாசார்யராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நல்குரவும்.)

ஸம்பத்தாரித்ர்யபாவாத்ஸுகாஸுகக்ருதே:பத்தநக்ராமபாவாத்
புண்யாபுண்யாதிபாவாத்கபடஸ்ருஜநதயாஸர்வலோகாதிபாவாத் |
திவ்யாதிவ்யாங்கபாவாதஸுரநிஜஜநம்ருத்யுஸந்த்ராணக்ருத்யாத்
சாயாதபாதிபாவாதபிகபடகம்ப்ராஹக்ருஷ்ணம்ஶடாரி: ||௭௨||

(ஸம்பத்தாரித்ர்யபாவாத்) நல்குரவுஞ்செல்வும் - ஐஶ்வர்யதாரித்ர்யாதிகளைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவனாகையாலும், (ஸுகாஸுகக்ருதே:) கண்டவின்பம்துன்பம் - ஸுகது:காதிகளைப்பண்ணுகையாலும், (பத்தநக்ராமபாவாத்) நகரமுநாடுகளும் - நகரக்ராமாதிகளை விபூதியாக உடையவனாகையாலும், (புண்யாபுண்யாதிபாவாத்) புண்ணியம்பாவம் - புண்யபாபஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷாதிகளைப் பண்ணுகையாலும், (கபடஸ்ருஜநதயா) கைதவஞ்செம்மை - கபடார்ஜவாதிகளை ஸ்ருஷ்டிப்பிக்கையாலும், (ஸர்வலோகாதிபாவாத்) மூவுலகங்களுமாயல்லனாய் - லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதியையும் உடையவனாகையாலும்; (திவ்யாதிவ்யாங்கபாவாத்) பாஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் - அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தையும் ப்ராக்ருதஜங்கமஶரீரங்களைக்கொண்டிருக்கையாலும், (அஸுரநிஜஜநம்ருத்யுஸந்த்ராணக்ருத்யாத்) வன்சரணசுரர்க்காயசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் - தேவர்களுக்கு ரக்ஷகனுமாய் அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுமாகையாலும், (சாயாதபாதிபாவாத்) நிழல்வெய்யில் - சாயாதபாதிகளையுண்டாக்கு

ஜீ—கா— கையாலும் இவற்றாலே; ஜமதக்நி ஹாயாதவஸ்த்ரோப்போலே ப்ரபஹிதகரமான "என்னப்பனெனக்காய்" இத்யாதியாலே வாஸுதேவமெய்யில் சொல்லப்படுகிற ப்ரத்யக்ஷ தர்ஶநம் ஸம்ருத்தமாக்கப்படுகிறது இப்படி விராஜவிஹுதிகளுகையாலே திருவிண்ணகர்ப்பெருமானை கவதிதவட நாமங்களை "நலகுரவும்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௪

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி.

மூ—குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங் குன்றமொன்றேந்தியதும் உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்ததும் உட்பட

ஆ—(குரவை) இப்படி திருவிண்ணகரிலெம்பெருமானைக்கண்டு அவனுடைய ஸௌஶீல்யஸௌலப்யஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களை யநுபவித்து நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ஸந்துஷ்டரான ஆழ்வாரைக்கண்டு எம்பெருமான்ஸ்ரீகனுப் பிறந்தவாற்றில் இவருடையவிழவெல்லாம் தீருமபடி தன்னுடைய திவ்யாவதாரம்தொடங்கித் திருநாட்டிலெழுந்தருளுகை பர்யந்தமாக நடுவுள்ள ஸகலதிவ்யசேஷ்டிதங்களையுங்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்து ஜநிதாநுபவஜநித நிரதிஶயப்ரீதியாலே வஸிஷ்டாதிநாராயணனை

நாலாந்திருவாய்மொழி

இ—இத்திருவாய்மொழியின் ஸங்க்ரஹத்தில் சொன்னபடியே ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமான் திருவிண்ணகரிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்க; இவர் அவனைவிட்டுத்திருவாய்மொழியிலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை யநுபவிக்கை ஸம்மதமன்றோவென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அவன் காட்டியருளுகையாலே இவரவற்றை யநுபவிக்கை ஸம்மதமென்றதாயிற்று மற்றவதாரங்களிருக்க க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களைக் காட்டியருளுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தவாற்றிலித்யாதியால்) ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தில் திருவடியைப்போலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தத்திலே ஸக்தராயிருந்த ஆழ்வார் அவற்றைக்காணவேணுமென்று பிறந்தவாற்றிலே வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே அந்த க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே காட்டியருளினனென்று கருத்து இத்தால் ஆஶ்ரிதாபிமதாவிஷ்க்ருதமென்கிற ஸமஸ்தகல்யாணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இங்குகாட்டியருளுகையாவது:— ஜ்ஞாநாநுபவத்தையாகிலும் நான் ஸஹிக்கமாட்டேனென்று பெறவேணுமென்று பிறந்தவாற்றில் அபேக்ஷித்தபடியே மெய்யேயன்றிக்கே ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணுவிக்கை. ஆனால் காட்டியருளவென்பானேனென்னில்? அந்த க்ருஷ்ணசரிதங்களெல்லாமிப்போ தாழ்வாருக்கு ப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோற்றுகைபன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தாற்றுகிற தென்கிறகருத்தாலே காட்டியருளினதாகச்சொல்லுகிறார் *

முதற்பாட்டு

"ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததி:" என்று நாமமாயிரமும் அவதாரகதையாகையாலே

மூ—குரவை - குரவையிலே, ஹஸ்தஸம்ஸ்லேஷம், ராஸகோஷ்டியிலேயென்றபடி. ஆய்ச்சியரோடு - கோபிகைகளோடே கோத்ததும் - மணிமாலையிலே மணிகோத்தாற்போலே விஜாதீயனென்று தெரியாதபடி தன்னைப் பெண்களிலே ஒருவனாக்கி அந்தபெண்மாலையிலே தன்னைத்தான்கோத்த ஸௌஶீல்யமென்றபடி, குன்றமொன்று - ஒருபர்வதத்தை, குன்றம் - பர்வதம். கோவர்த்தநத்தை யென்றபடி. ஏந்தியதும் - திருக்கையிலே அநாயாஸமாகப் பூவேந்துறப்போலே நிரதிஶய லாகவமாக கட்டையாலேந்தி தரித்துநின்றதுவும், உரவு - உரத்ததனை, வலியுடைமானை யென்றபடி. அதாவது - காளியவிஷஜ்வாலையாலே துர்தர்ஷமான வென்றபடி. நீர் - நீருடைத்தான, பொய்கை - மடுவிலே, பொய்கை - மடுவும். நாகம் - நாகத்தை, காளியநாகத்தையென்றபடி. காய்ந்ததும் - ஶிக்ஷித்ததும், நிக்ரஹித்ததுமென்றபடி, உட்பட - இவைமுதலாக

மூ—மற்றும்பலவாவிர்பள்ளிப்பிரான்றன் மாயவினைகளேயேபிதற்றி* யிரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறை வெனக்கே* ௱௧௱

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும்நிரைமேய்த்ததுங்கெண்டையொண்கண்* வாசப்பூங்குழற்பின்னைதோள்கண்மணந்ததும்

ஆ—னென்கிறார். நாமவைபவங் கராயிபான வாஸுதேவஷன் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனுய்வந்துபிறந்தருளியது வைபிஜநஸம்ஶ்லேஷகவிஷாதனைசபாலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளோடேதிருக்குரவைகோத்து ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினபடியையும் ஆஸ்ரிதஜநவாஸித்ராணாதைமொக்கபாலே தஸ்ஸம்ஶ்லேஷத்திற்காட்டி லும் தனக்கு ஸௌஹார்த்தமான ஸௌஸீல்யநகோமளாபி ஸழுஹாணமும் விஷாநஜுஞாநஸிஸ்வ்நீப ஹேனாஜ ஹிதிவாஸி காவிபநிராஸ்யாஹஸ்ருதப்யூப ஸங்கிர்வஷேஷிக்களையு மநாஸவித்தவ்ய நாஸஜநிசஷ்டி தையாலே சரிதங்களையநவரதமபேக்ஷியே பிதற்றி யிரவுநன்பகலும் நான் தவிர்கிலன் எனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ௱௧௱

(கேயத்தீங்குழல்) வேதநாதநஸம்ஸ்வநாக்களும் நீராயுருகும்படி குழலூதிக்கொண்டு திவத்தி லும் பசுநிரைமேய்ப்புகந்த நிரைமேய்த்தருளினபடியையும் பசுமேய்க்கவெழுந்தருளின ஆயாஸத்தால்வாத

இ— ஆரவிலப்பள்ளிப்பிரான் என்கிறத்தை முற்படவுரைக்கிறார் (நாமேதத்யாதிடால்) பிரானென்கிறதறத்த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவரித்யாதியால்) குரவையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஜநஸம்ஶ்லேஷ த்யாதியால்) குன்றமொன்று சுமந்ததும்என்னாதே குன்றமொன்றேந்தியதுமென்று சொன்னவித்தால் ஸூசிதமான சமத்கரத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஜநவாஸித்ராணார்த்தமித்யாதி யால்) உரவுநீர்ப்பொய்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷாநஜேத்யாதியால்) மாயவினை களேயேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்சர்யேத்யாதியால்) அலற்றியென்கிறவிடத்தில் ஸஹர்ஷவிகாஸத்தை அருளிச்செய்கிறார் (சரிதங்களையென்று) ௱௧௲

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கேயத்தீ மென்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநேத்யாதியால்) நிரைமேய்த் ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவத்திலுமித்யாதியால்) ''திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகந்த

ம—மற்றும்பல – இன்னும் ஸந்தங்களான, இதுவினைகளுக்கு விஶேஷணம். அரவில – ஸர்ப்பத்தில், பள்ளி- ஸ்பநத்தையுடையவனை, பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, ஸ்வாஶ்சர்யதன்மவை. "நாமவைபவங் கைங்கர்ய ஸ்யாத் பேராவாஸி", என்கிறபடியே, அந்தநாம ஸ்பநத்தில்நின்றும்வந்த உபகாரகனுடைய வென்றப டி. மாயவினைகளேயே – ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதங்களேயே, வினைஸ்வம்- சேஷ்டிதவாசகவாசகமாஷி. அலறறி - வீ்க்ஷிதமாதலே கூடுகவாரம்சொல்லி, இரவுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன்ஸ்வம்காலா நுஷ்யத்தாலே இழுமேலும் சுவைக்கும் நன் - நல்லதான, அநுஸந்தாநஸிவோவயாக்ஞசயா ஸோகமானவென்றபடி. விஶ்லேஷகாலமின்றே ஸ்வாஸஜ்ஞாநதுப்பமாயிருப்பதென்று கருத்து. இரவும்- ராத்ரியும், பகலும்- திவாவும், தவிர்கிலன் – ஒழிகிறேனில்லை, எனக்கு - இப்படியிருக்கிற வெனக்கு, என்ன குறை, ஒருகுறையுமில்லை யென்றபடி. ஸம்ஸாரவ்யஸங்கத்தால வருங்குறையுண்டோ? ஸம்ஸாரவிஷ யத்தால வருங்குறையுண்டோ?என்றுகருத்து. தவிர்கில மென்னகுறை நமக்கென்று பாடமுமுண்டு. ௱௬௱

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - கேயத்தோடே ஸ்ராவ்யமானவேணுநாதவையூதினதும். கேயம்- கேயம், பாட்டு, கீதம் என்றுபர்யாயத் துக்குப்பேர். தான்கினைத்தபெண்களுடைய பேரைவைத்துபபட்டாகவித்து வேணு விலேஸ்பஷ்டமாகஸ்பஷ்டம்பண்ணினஆஶ்சர்யமென்றபடி. நிரை – ஸமூஹமியை, மேய்த்ததும் - ஸ்வஷ்டம். பெ ணகளையழைக்கைக்கும்பசுமேய்க்கைக்கும் ஒன்றேவாசிகமாம். குழலையூதவேபசுக்கள்வயிறுநிறையும். உக்ரவதி ஸ் த்திருமகனுக்கு வில்லு மிகவும் வஸ்யமாயிருக்குமாப்போலே யாய்ந்த க்ருஷ்ணனுக்குக்குழல் மிகவும் வஸ்யமா யிருக்கும்படி. கெண்டை - மத்ஸ்யம்போலே, ஒண் - சகிஸாந்த்ரமான, கண் – நேத்ரங்களை யுடையவளான, வாச - வாஸநாஸுவியான, ஸ்நேஹமிக்க வாஸஸுஸுஹங்களான வென்றபடி. பூம்- ஸுந்தரங்களான; புஷ்பஸித்ததீக்ஷகங்கள்ளை ஸுஹங்களானவென்றபடி குழல்-கேஶங்களையுடையவளான, பின்னை-நீளையினுடைய, தோள்கள்-பாஹுங்களோடே, மணந்ததும்- ஸம்ஶ்லேஷித்ததும், வாரமயத்தினன்று, "ஸதாராம்வாஸிஷஸ்ஷஸ்ரு"

மூ— மற்றும்பல்* மாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* நேயத்தோடுகழிந்தபோ தெனக்கெவ்வுலகநிகரே* |௩|

நிகரின்மல்லரைச்செற்றது நிரைமேய்த்ததுநீணெடுங்கைச்* சிகரமாகளிறட்டதுமிவைபோல்வனவும்பிறவும்*

ஆ—முன்பும் நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்பரிகையால்வந்தஸந்தோஷமுடைய திருக்கைக்குமிழிமிறாவவாறமாக அவளுடைய நிரதிசய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களைப், அதீபலாவண்யாதி ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ஐச்வர்யாதிகளைப்பூர்த்தியைக்கொண்டு அவளுடைய நிரதிசயபவாவவு மைஸ்மான் திருத்தோள்களோடேபுணர்ந்ததுமுட்பட மற்றுமுள்ள லீலாதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நினைந்துமனங்குழைந்திப்படி ஸ்நேஹத்தோடே காலத்தைப்போக்கப்பெற்றவெனக்குத் திருநாட்டிலுத்தான் ஸத்ருசருண்டோவென்கிறார். ||௩||

இ—செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே" என்கிறபாசுரம் ஜயந்தேசாவிஸ்ருதம். நிலைத்திலுமென்றது - திவத்திற்காட்டிலுமென்றபடி. இத்ருநிவமாவது 'ஸ்ரீவைகுண்டத்வார்த்தஸ்தலி" என்கிறவுபலக்ஷணம். அங்குள்ளாரெல்லாரும் தம்மோடு ஸமாநாராயணராயிருக்கையாலே தம்மேற்றமதீத ப்ரஸம்ஸேஷாமிகளமாகிற லாபம் லீலாவாதத்துக்கங்கே விஷயமகிடையாமையாலே அவ்விடத்திற்காட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்பதே அவனுக்குநக்குமென்றாகருத்து. செண்டையோன்கள் என்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவெழுந்தருளினவிதாதிபால்) வாசப்பூங்குழல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீபவிலாதிபால்) தீப என்கிறதற்குக் கவரீபந்தத்தோடே ஸம்பம். நேயத்தோடென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்நேஹத்தோடேயென்று) எவ்வுலகம்நிகரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேலிதாதிபால்) ||௩||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

நிரைமேய்த்ததுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தை மிக்குஞ்சொல்லுகை லாபமாக்கியன்றோவென்ன

ஈ—என்கிறபடியே பிராட்டி அணைத்தாப்போலே பசுமேய்த்துவந்தஸ்ரமமெல்லாம்போம்படி நப்பின்னைப்பிராட்டி கண்ணாய் ஸௌந்தர்யாதிகளுமான தன் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி அழகிய திருக்குழலில் வாஸி நைத்தாலே அவன் திருமேனியை வாஸிதமாக்கித் தன்தோளோடே அணைக்க அவள்தோளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தது மென்றபடி, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுசெய்கைக்கு விசேஷணம். மற்றும்பல வென்றது மற்றப் பிராட்டிமாரோடு கலந்தபடிகளை நினைக்கிறது, வகுளவிகீர்த்திருமகனுக்கு ஸ்வயம்வரம் ஆவாய்த் தென்னை ஸௌசீல்யஸௌலப்யங்களுண்டாமாப்போலே யிவனுக்கெல்லா மிவையிறே. மாயக்கோல- ஆச்சர்யமான திருக்கோலத்தை யுடையவனை, நீலாவண்ணஸம்வளர்த்தாலே ஆச்சர்யமான அழகையும் தத் தத் அவதாரோசிதமான ரூபங்களையுமுடையவனையென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - திவ்யசேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - ஸ்மரித்து, மனங்குழைந்து - நெஞ்சு த்ரவீபூதமாய், நேயத்தோடு - ஸ்நேஹத்தோடே, நேயம் - ஸ்நேஹம், போது - காலங்கள், கழிந்த - போகாநின்றன, எனக்கு - இப்படி காலம்போக்காநின்றவெனக்கு, எவ்வுலகம் - எந்த லோகந்தான், நிகர் - ஸத்ருசம். ஒருவரும் ஸத்ருசராக மாட்டாரென்றபடி. ✳ ✳ ✳ ||௩||

நிரை - பசுக்கூட்டத்தை, மேய்த்ததும் - ஸ்பஷ்டம். இது மல்லரைச் செற்றதற்கு த்ருஷ்டாந்தம். நிகரில - ஸத்ருசரில்லாத, நிகர் - ஸத்ருசம். "ந யஸ்ய ந பாவீதத்வாதி ஸாந்தாநம்விசேஜ ஸ்திரீ யாருக்குமானவர் நாமஸ்யாமகோசர் என்கிறபடியே ஸாஸ்தரங்களால் தனக்கு ஒரு கோடி சங்கைக்குப் பிராப்தமானவ ஸத்ருசரில்லாதவென்றபடி. மல்லரை - சாணூரமுஷ்டிகாதிகளை, செற்றதும் - ஸம்ஹரித்த வ்யாபாரமும், நீள்நெடும் - ஆச்சர்யமான, நீள் என்றும் நெடும் என்றும் இரண்டுபதங்களும் தீர்க்கவாசிகளாகையாலே ஆச்சர்ய விவக்ஷிதம். கை ஸமுதாயத்தையுடைத்தான. மஹாமேருவையுடைத்தானவென்றபடி. சிகர - பர்வதசிகரம்போலே, மா - பெருத்தான, களிறு - யானை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்டதும் - நசிப்பித்ததும், இவைபோல்வனவும் - இவைபோன்ற த்ருஷ்டாந்தங்களான இந்த ஸம்ஹாராதிகளைப்போலே ஆச்சர்யங்களானவென்றபடி. பிறவும் - மற்

மூ—புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துபுலம்பியென்றும்* நகரவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கினிநோவதுவே* ॥௫॥

நோவவாய்ச்சிபுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும்வஞ்சப்பெண்ணைச்* சாவப்பாலுண்டதும்ஊர்சகடமிறச்சாடிய

ஆறு—(புகரில்) பசுமைப்பத்தருளி விளையாடினப்போலே ஸ்வாபாவிகசெப்தருளின ஸ்வஸ்திகவார்த்த ஜ்யோதிர்மயமான திவ்யவிக்ரஹ ஸௌலப்யாதி குணங்களை அநுஸந்திக்க வல்லவிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் அநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநத்தாலே ப்ரக்ருதிமறந்துக்கொண்டு அவற்றையநுஸந்திக்கப்பெற்றவெனக்கினி பொருநோவுமில்லையென்கிறார். ॥௫॥

(நோவவாய்ச்சி) உரலோடேகட்டுவைக்கலாய்ப்படி குழிந்திருந்து அதனாலேயுண்டானபடியையும் தயிரோடே வந்தநாமசகட்டுரவமபண்ணினபடியையும் அதுதுடக்கமாகவுள்ளதிவ்யசேஷ்டிதங்களை வேஷத்

இ—அநந்யார்ஹத்வத்தோடேமென்கிறார் (பசுமேப்பத்தருளியீத்யாதியால) புகரில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்திகத்யாதியால) சிகரமாகளிறென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யவிக்ரஹ்யாதியால) ஜ்யோதிர்மயமான திவ்யவிக்ரஹ ஸௌலப்யாதிகுணங்கள் இவைபோல்வனவும்பிறவு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால) புலம்பி என்கிறவிடத்தில் அநுஸந்தானமாக அநுஸந்தித்தபடியருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநத்தாலேயித்யாதியால) ॥௫॥

✻ காலம்பாட்டு. ✻

நோவவாய்ச்சிபுரலோடார்க்க விரங்கிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உரலோடேயித்யாதியால்) மனத்துறைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேஷத்தோடேயென்று) ॥௪॥

ஈ—நுமுள்ள கெம்பிரானுதிகளும், புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர்-தேஜஸ்ஸு. "ஸர்வைஶ்வர்ய தத்வம் ஸர்வம் ஸாக்ஷிண ஸ்வேதம்" என்றுபோபாதிகள் ஸாக்ஷாத்கரியமாக அநுஸந்திக்கும்படி ரணவிக்ரஹநிதமான விஶேஷத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ஸர்வகாமஸமஸ்தஸ்வரூப விக்ரஹத்தையுடையவனையென்றபடி. பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - செஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, புலம்பி - அது உள்ளடங்காதே வாய்விட்டலற்றிக்கொண்டு. என்றும் - ஸர்வகாலமும், நகர - ஸேவிக்கும்படி, அநுஸந்திக்கும்படியென்கை. நகருகை - ஸேவிக்கை. வைகல் - காலமானது, வைகப்பெற்றேன் - மிகவும் செடுகப்பெற்றேன், க்ஷணமாத்ராதிவ்யவதானங்களும் மேல் விச்சேதமும் இல்லாமையாலே காலமெல்லாம் இவ்வநுஸந்தானத்துக்கே உபயுக்தமாகப்பெற்றேனென்றபடி. இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கு, நோவது - வ்யஸனப்படுவது. என்? - எதற்காக, ஒன்றுக்கும் வ்யஸனப்படவேண்டாவென்றபடி. அநுஸந்தானமில்லாமல் வ்யஸனப்பட வேணுமோ? அநுஸந்தானம் ஸாவதமல்லாமல் வ்யஸனப்படவேணுமோ? என்றபடி. * * * ॥௫॥

நோவ - நோவும்படி, ஆழ்வார்கம்முடைய திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினப்போலேயிருக்கையாலே நோவவென்கிறார். ஆய்ச்சி - இடைச்சியானவள, யஶோதைப்பிராட்டியானவளென்றபடி. உரலோடு - உரலோடே, ஆர்க்க - இறுகக்கட்டினவாறே, இரங்கிற்றும் - இரங்கினதும், அகப்பட்டிருந்ததுவுமென்றபடி. இரக்கம் - ஸர்வஶக்தியும் ஸம்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கும் தானோர் அவளிட்டகட்டின கட்டவிழ்த்துக்கொண்டுபோகமாட்டாதே இங்குமங்குமாயிருந்த வாத்ஸல்யமுமென்றபடி. வஞ்சப்பெண்ணை - மாத்ருவேஷத்தைக்கொண்டு வஞ்சகையாய்வந்தபெண்ணை, வருத்தநைபையென்றபடி. சாவ - சாம்படி, மாத்ருவேஷம்போலே ஸம்ஹாரமிசைப்பண்ணிவிட்டு பூசலையிளைப்பாதே அவள்முடிந்தேபோம்படியாகவென்றபடி. பால் - ஸ்தந்யத்தை, உண்டதும் - பானம்பண்ணினதும், பெண்ணைப்பாலுண்டதுமென்று விஶேஷிக்கவும் ப்ரஸித்தம். நறுமுலைக்கு நஞ்சு ஞெய்நக்காபோலே பேய்த்தாய்க்குமவன் ஸ்வரூபிருக்குவிடாதொழியப்பெற்றேனென்றுகருத்து. ஊர் - ஸஞ்சாரவேகத்தாலேயுமிவ ஊர்ந்துவாரிக்கிற, சகடம் - ஶகடமானது, இற - முறியும்படி, இறுகை - முறிகை, சாடியதும - சாடினதும், திருவடியாலேயுதைத்ததுமாகிறதென்றபடி. இதுக்குச்செய்கையென்றது

௬௱—து‌க்*தேவக்கோலப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* மேவக்காலங்கள்கூடினேனெனக்கென்னினிவேண்டுவதே* ‖ ௪ ‖

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்ப்* பூண்டன்றன்னைபுலம்பப்போயங்கோராய்க்குலம்புக்கதும்* காண்டலின்றிவளர்ந்துகஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்தது* மீண்டுநானலற்றப்பெறநேனெனக்கென்னிகலுளதே* ‖ ௫ ‖

ஆ—தோடே ப்ரஸாவிக்கப்பெற்ற வெனக்கினிவேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். ‖ ௪

(வேண்டி) ஸம்ஸார நிஸ்தாரண ஸ்வரூபமாக ஸம்ஸ்ருதியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளவேணுமென்று தேவர்கள் ப்ரார்த்திக்கத் தானிசைப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலேவந்து பிறந்தருளினபடியையும் "ஸாந்தரூபரான கம்ஸன்காணிற்செய்வதென்" என்று ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியும் அப்பட்டலற்ற அவர்களுடையஸம்ப்ரமம்போம்படியாக ஸகலஜந ஸம்வேத்யமான அப்ராக்ருதத்திலே தன்னுடைய வ்யக்தாவஸ்தையிலிருந்து திரஸ்காரவாஸமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளினபடியும் அங்கே கம்ஸப்ரயுக்த ப்ரதிகூலர்கள் அறியாதபடி வளர்ந்தருளி கஞ்சனைத் துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும் இவை

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— தேவரிரக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரநிஸ்தாரணாதிபால்) வேண்டியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தானிசைப்பட்டுக்கொண்டென்று) அன்னைபுலம்பவென்று ஸ்ரீதேவகியைச்சொன்னது ஸ்ரீவஸுதேவருக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவருமித்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறவிடத்தில் ஸகிவேதமான ஸ்வாரஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜநேத்யாதியால்) ஆய்க்குலம்புக்கதுவென்கிறவிடத்தில் ஸகிவேதமான ஸ்வாரஸ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) காண்டலின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) இகலுளதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—தோடே ஸஹபம். தேவக்கோல - தேவஸௌந்தர்யத்தையுடையவனான, இவையெல்லாம் ப்ராக்ருததேஹத்தை பரிக்ரஹித்துச்செய்கையன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகதிவ்யவிக்ரஹவானாயிருந்தே செய்தவனானவென்றபடி. பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, மனங்குழைந்து - தத்ஸ்வாநுபவமாய். மேவ - அநுபவிக்கும்படி, இதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும்படியென்கை காலங்கள் கூடினேன் - காலங்கள் லபிக்கப்பெற்றேன், இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்குவேண்டுவதுஎன்? - எனக்கு அவாப்தவ்யமேது? இவ்வநுபவமே பரமப்ராப்யமென்றுகருத்து. ‖ ௪ ‖

தேவர் - தேவர்கள், இரக்க - ப்ரார்த்திக்க, ஸம்ஸார நிஸ்தாரணார்த்தம் அவதரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவாறே என்றபடி. வேண்டி - "விதாஸ்ரோஹபாவம்" என்கிறபடியே தானிசைப் பட்டு, வந்து - க்ஷீராப்தியில் நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலே வந்து. பிறந்ததும் - அவதரித்த க்ருஷ்ணத்தையும், அன்றன்னை - அன்றைக்குப் பெற்றவளான தாயாரானவள், தவப்ரபவையான தேவகியானவ ளென்றபடி. பூண்டு - பாதுகத்தாலே ஸ்நேஹகத்தைக்கட்டிக்கொண்டு, புலம்ப - கம்ஸன்காணில் செய்வதென்? என்று ப்ரலபித்தவாறே, இதற்குப் போய் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வீங்கு - வர்த்திக்கிற, இருள்வாய் - அந்தகாரத்திலே வரவென்று வாக்யசேஷம். போய் - அந்த தேவகியிருந்த காராக்ருஹத்திலின்றும் தப்பிப்போய், அங்கு - அந்த கம்ஸனுடைய தேசத்துக்குள்ளே, ஓர் - அத்விதீயமான, கம்ஸனுக்குஅஞ்சியபடாதே இவனைமறைத்து வைத்து ரக்ஷிக்கும்படி அத்விதீயமான வென்றபடி. ஆய்க்குலம் - கோபகுலத்தை, புக்கதும் - ப்ரவேசித்ததும் காண்டலின்றி - காண்கையில்லாமல், காண்டல் - காண்கை, கம்ஸாதிகள் காணுமல் என்றபடி. வளர்ந்து - ஸம்வ்ருத்தனாய். கஞ்சனை - கம்ஸனை, துஞ்ச - நசிக்கும்படி, துஞ்சுகை - நசிக்கை, வஞ்சம் - க்ருத்ரிமம். செய்ததும் - பண்ணினதையும், ஈண்டு - இப்போது, நானலற்றப்பெறறேன் - நான் ஸ்ரீத்ருதிஸமயத்தாலே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லப்பெற்றேன், எனக்கு - இப்படிப்பட்ட வெனக்கு, என்ன இகல் - என்னவிரோதம், இதென்றவிரோதத்துக்குப்போ, என்னஇகல் என்கிறவிடத்தில் ப்ரச்நாலங்காரமிதி. என்ன ஸம்பந்தம் விரோதமென்றபடி. உளது - உண்டு, ஒரு விரோதமுமில்லை யென்றபடி. ‖ ௫ ‖

ரூ—இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமிலேறுகள்செற்றதுவு* முயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்படமற்றும்பல* வகல்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே* ॥ ௬ ॥

மனப்பரிப்போடழுக்குடம்பிடைச்சாதியிற்றான்பிறந்து* தனக்குவேண்டுருக்கொண்டுதான்றனசிற்றத்தினைமுடி

ஆ—எல்லாவற்றையும இங்கேயனுபவிக்கப்பெற்றேன். எனக்கினிதுஃகமுண்டோவென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(இகல்கொள்) ஸம்ஸாரிகளுக்கு அபிமதமின்றியிலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமான ஸகலசேஷ்டிதங்களையும் ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்கப்பெற்ற நான் ஸர்வஜ்ஞனானால் துக்கிப்பதென்னென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(மனப்பரிப்போடு) ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் முதலான ஆஸ்ரிதர்க்காகச் செய்த

இ—யருளிச்செய்கிறார் (ஃகம்முண்டோவென்று) ॥ ௫ ॥

✳ ஆறம்பாட்டு. ✳

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேஸிப்ரப்ருதியால்) இமிலேறுகள்செற்றதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸப்தவ்ருஷவென்று) குருந்தொசித்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்ப்பப்ரப்ருதியால்), எனக்கென்னமனப்பரிப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞப்ரப்ருதியால்) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மனப்பரிப்போடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜநகப்ரப்ருதியால்) தான்பிறந்தவென்கிற

ப—இகல்கொள் - இகலைக் கொண்டிருக்கிற, இகல் - விரோதம், ஸம்ஹாரணத்தாலே யாதநாவமாயிருக்கிறதென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, பகாஸுரனையென்றபடி. பிளந்ததும் - விதாரணம் பண்ணினதும், இமிலேறுகள் - ஸ்கந்தப்ரதேசத்தையுடையவைகளானவ்ருஷபங்களை, இமில் - ககுத்து. செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததும், உயர்கொள் - உயரைக்கொண்டிருக்கிற, உயர் - உச்ச்ராயம், ஸம்வர்த்திதமானதென்றபடி. சோலை - சோலையாயிருக்கிற, ஸம்ருத்தமாயிருக்கிறதென்றபடி குருந்து - குருந்தவ்ருக்ஷத்தை, ஒசித்ததும் - முறித்ததும், உட்பட - இவைமுதலாக, மற்றுமபல - இன்னும் அநேகங்களான. இதுமாயங்களுக்கு விசேஷணம், அகல்கொள் - விஸ்தாரத்தையுடைத்தான, வையம் - ப்ருதிவியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனான, மாயன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனான, என்னப்பன்றன் - இந்த வரிசைகளையெல்லாமெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களை - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, பகலிரா - தினராத்ரம், நாட்டார் லௌகிகவிஷயங்களை ஸ்ருஜிக்கைக்குப் பகலிராவென்று கூறிட்ட காலமிரண்டும் எனக்கிவ்விஷயத்தை அநுபவிக்கைக்கு உபயோகமாகப்பெற்றேனென்றுகருத்து. பரவப்பெற்றேன் - ஸ்தோத்ரிக்கப்பெற்றேன், எனக்கு - ஸர்வஜ்ஞனானவெனக்கு, மனப்பரிப்பு - மநோதுக்கம் என்ன, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பரிவென்றுதுக்கம். அதிலேபரிப்பென்றபகாரம் ஆகமமானாலும் அவ்வர்த்தத்தையேசொல்லும். ✳ ✳ ✳ ॥ ௬ ॥

மனப்பரிப்போடு - மநோதுக்கத்தோடே, ஸ்ரீதேவகியார் ஸஹிதமாக கர்ப்பவாஸத்தோடே யென்றபடி. துக்கஹேதுவான பரிப்புமிங்கு லக்ஷணயா க்ரஹணமாம். அழுக்குடம்பிடைச்சாதியில் - ஹேயமான கோபஜாதியிலே, அழுக்குடம்பிடைச்சாதியென்று ப்ராக்ருத ஸஜாதீயமாய் ஸகலஹேயமான கோபஜாதியிலேயென்றபடி. தான் - ஸ்வாதீநஸர்வநிர்வாஹகனான தான், பிறந்து - அவதரித்து, பத்துமாஸம் கர்ப்பத்திலே வயிற்றிலேயாலும் தாயாருக்கு முலைசுரக்கையாலும் அவர்களுக்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி தன்னை வெளியனாக்கிவைக்கையாலும் ஸவதாரத்தைப் பிறப்பாகச்சொல்லுகிறார். நாநாவித ஜாதிகளிலே பிறக்கைக்கு ஹேதுபண்ணிவைத்த ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸஜாதீயமாகும்படியான ஜந்மத்திலே பிறந்தான்கிடீர்? ஸ்ரீதேவகியாருடைய துக்கம்போறுக்கமாட்டாமையாலேயென்றுகருத்து. தனக்கு வேண்டுரு - தனக்குவேண்டின ரூபத்தை, ஸ்வாபேக்ஷித ஸஜாதீயங்களான வேண்டினவிக்ரஹங்களை யென்றபடி. கொண்டு - பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, "க்ருஷ்ணரூபவாஸ்த்வாவ்யாதி" இறே. தான் - ஸ்வயம், தனசிற்றத்தினை - தன்னுடைய சீற்றத்தை, சீற்றம் - கோபம். முடிக்கும் - ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தாலே தீர்க்கும்

மூ—க்கும்* புனத்துழாய் முடிமாலைமார்பன் என்னப்பன் தன் மாயங்களே* நினைக்கு நெஞ்சுடையேன் எனக்கினி யார் நிகர் நீணிலத்தே* ‖௭‖

நீணிலத்தொடு வான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள் செய்து* வாணனாயிரந்தோள் துணித்ததும் உட்பட மற்றும்

ஆ—டொஷாவஹ ஸ்நேஹ்ஜாதியிலே வ்யாவ்யாமோஹத்தோடே வந்துபிறந்தருளி வ்யாஹித ஸ்நேஹ காலத்திலே உத்பன்னமான பாணாஸுர வ்யாபாரங்களை விரோதிநிரஸனம்பண்ணி வரிவண்டுணை ஸாதனமான யோகாலே உகிர்வு பிளவு தொகஷத்துளப்பூத்த வெம்பெருமானுடைய ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதங்களை நினைக்கும் நெஞ்சுடைமையையுடையனானவென்றேனாக்க இந்தலோகத்திற் பதிரண்டாவென்கிறார். ௭

(நீணிலத்தொடு) வாணவிஜயப்ரதானமான க்ருஷ்ணாவதார சேஷ்டிதங்களையும் மற்றும் ஸ்ரீவாமநனுடைய ஆஸ்சர்ய

இ—ந்த்தை காருப்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாமோஹத்தாலே) தனக்குவேண்டுருக்கொண்டென்கிறதற்குக் காருப்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஹித்தால்) தான்தனக்குறைத்தின்முடிகருமென்கிறதற்குக் காருப்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதிநிராஸத்தாலே) புனத்துழாயென்கிறதற்குக் காருப்யமருளிச்செய்கிறார் (உகிர்வாய்த்தாலே) ௭

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

இத்திருவாய்மொழி க்ருஷ்ணாவதார சேஷ்டிதங்களைப் பேசுகையிலே ப்ரவ்ருத்தமாயிற்றேயாகிலும் "அகல்கொள் வையகம்" என்று தொடங்கி ஸர்வஜ்ஞத்வமே மேணிய பகலங்கொண்ட" என்று இப்பாட்டிலும் சொல்லுகிற ஸர்வவ்யாப்தி காருப்யமத்தாலே ஸ்ரீவாமநாவதாரத்திலும் காருப்யமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார். (மற்றுமித்யாதியால்) வாமனமான அவதாரத்தையாலும் த்ரிவிக்ரமனைப் வளர்ந்து உலகையளந்தமை எல்லாரையுமதிண்டுகையாலும் ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் வாத்ஸல்யத்தாலும் ஆஸ்ரித

ஸா—ரனென்னுமவனை, ஆஸ்ரிதருக்குவிரோதியைப்போக்கிக்கொடுத்தானாயிருக்கையன்றிசகேதான்தன்னுடைய வடிவைத்தீர்த்துக்கொண்டு தன்காரியம் செய்துகொண்டவனாயிருக்குமவனை யென்றபடி. புனத்துழாய் - தன்னிலத்தில் துழாயை, புனம் - பயிர்விளைபத்தக்க நிலம் திருமேனியில் ஸ்பர்சத்தாலே தன்னிலத்தில் வெள்ளுபோலே உகிக்கொடுக்கும் ஸௌகந்த்யமான தாவலியை யென்றபடி. முடி - ஸிரஸ்ஸிலேயுடையவனை, மாலை மார்பன் - அந்த தாவலிமாலையை மார்விலுடையவனை, ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப் போக்கி அநுபவிப்பித்தருளுமாப் பருளி தாவலி மாலைகள்மேல் ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டுகிறவனை யென்றபடி. என அப்பன் தன் - இவ்வழகை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களை - ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதங்களை நினைக்கும் நெஞ்சு - ஸதா ஸ்மரிக்கும்படி விஸ்மயமான மனஸ்ஸை, உடையேன் - உடையவனான, எனக்கு, இனி - இப்படி ஸ்நேஹம்பெற்றபின்பு நீள - விஸ்தாரமான, நிலத்து - ப்ருத்வியிலே, நீணிலம் என்கிறபடத்தில் ஸ்நேஹ ஸகாரண ஸகலவிதமான ஸுஹ்ருத்துக்கு ஒப்பு. யார் நிகர் - யார்ஸத்ருஸர், ஒருவருமில்லை யென்றபடி. திருநாட்டிலும் தமக்குஸத்ருஸரில்லையென்று கீழ்ச்சொல்லியிருக்க இந்தலோகத்திலே ஸத்ருஸரில்லை யென்றிடம் சொல்லவேணுமோ என்னில்? அநந்தராக மேலாக ஸாக்ஷாத்கரமான தேசத்திலே யிருந்து எம்பெருமானை பரமபதவிப்பத்திரகாட்டில் இருள்தருமா ஞாலத்திலிருந்து அநுபவிக்கையே ஆஸ்சர்யமாகையால் இங்கிருந்து அநுபவிப்பாரிலும் ஸத்ருஸரில்லையென்கிறார் இதுவும் ஸ்நேஹ காரியமான ஸம்யாதம் பண்ணும்படி. * * * * * ‖௭‖

நீள - விஸ்தாரமான, நிலத்தொடு - ப்ருத்வியோடேகூட, வான் - ஆகாஸமானது, ஸ்நேஹ ப்ரபஞ்சமும் ஸகல ஸ்ருஷ்டி ஜாதிகளும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு இதுக்குச்செய்து என்கிறத்தோடேகூடம் நிறை - பூர்ணங்களான, பெரும்போர்கள் - மஹாயுத்தங்களை, வாணனொருவனாலும் தனித்தனியே அநேகங்களை யுத்தங்கள் பண்ணுகையாலே போர்களென்று பஹு வசனம். செய்து, வாணனாயிரந்தோள் - வாணாஸுரனுடைய ஸஹஸ்ர பாஹுக்களை, துணித்ததும், உட்பட - இதுமுதலாக, மற்றுமுபல - இன்னுமநேகங்களான, இது யாபங்களென்கிறதுக்கு

மூ—பல மாணியாய் நிலங்கொண்ட மாயனென்னப்பன்றன் மாயங்களே* காணுநெஞ்சுடையேனெனக்கினியெ
ன்னகலக்கமுண்டே* ॥அ॥

கலக்கவேழ் கடலேழ்மலையுலகேழுங்கழியக்கடாய்* யுலகத்தேர்கொடுசென்றமாயமுமுட்படமற்றும்பல*
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடைமால்வண்ணனை* மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்
ணின்மிசையே* ॥கூ॥

ஆ—திவ்யசேஷ்டிதங்களையே ஸதாநுஸந்தாயிக்கும் நெஞ்சுடையேனானவெனக்கு இனிகலக்கமுண்டோவென்கிறார்॥
(கலக்க) வைதிகவாஹநபூதமாக வெழுந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு ஸ்ரீத்ருஷ்டிஸம்பத்தாலே
வேதாவேதவேத்யவஸ்துக்களும் க்ஷோபிதமாம்படி ஸப்தலோகங்களையும்கழிய ஸாயாவேந திருத்
தேரைத்திருநாட்டிலே செல்லக்கடாவியருளின ஆஸ்சர்யமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸகலதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும்
ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யஸூசகமானவனாகையாலே தந்நிரோதாயிநாகமாக ஸாவதாநாதி ஸகலதிவ்யாயுத
ங்களையும் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற அழகையும் எம்பெருமானையும்கூட விடமிக்கும்படி செவிக்கினியசெஞ்சொ
லாலே தபயபேற்ற வென்னை யொப்பாருளரோ? இந்தலோகத்திலென்கிறார். ॥கூ॥

இ—ஸதாமாக தேவதாந்தரங்களான ஸாயங்களைசசெய்கையாலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடொக்கிருக்கையாலே
ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தை இங்கேயநுஸந்திக்கை யுசிதமென்றுகருத்து. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்கலக்கவென்றமைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(வைதிகேத்யாதியால்)ஏழ்
கடலித்யாதிவாக்யத்தைக் காகாக்ஷிந்யாயேந கழியவென்கிறவாக்யத்தோடேயும் ஸம்பந்தித்துத்தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார(ஸப்தேத்யாதியால்)உலக்கவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேசெல்லவென்று)
சேஷ்டிதங்களையுமென்கிறதற்கு அழகையுமென்கிறதோடே ஸம்பம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார்(ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) அழகையுமென்கிறதற்கு ஏற்றப்பெத்த என்கிறதோடே ஸம்பம் மலக்குநா
வுடையேற்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையுமித்யாதியால்) ஈடழிக்கை- விக்ருதனு
க்குகை, மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பாரித்யாதியால்) ॥கூ॥

ப—விசேஷணம். மாணியாய்- ப்ரஹ்மசாரியாய், வாமநப்ரஹ்மசாரியாயென்றபடி. நிலம் - ஸ்ருஷ்டியை, கொண்ட-
மஹாபலிபக்கல் நின்றும் ஸ்வீகரித்தவனை, மாயன்-ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, என்னப்பன்தன்-அந்தவிசித்ரசேஷ்டி
தத்தாலே என்னைவசீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவனுடைய, திருவுலகளக்கிறேனென்றேருவ்யாஜத்தையிட்டுஅள
ந்துகொண்டது தம்மையென்றிருக்கிறார். மாயங்களே- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, காணும் நெஞ்சுடையேன்-
காணும்படியான மநஸ்ஸையுடையேனான எனக்கு, ஆழ்வார் முடியானேயிற் கரணங்களை யுடையவராகையாலே
நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வாய்க் காணவும் வற்றாயிருக்கு மென்று பிள்ளான் பணிக்குமென்று பட்டர்கள்
அருளிச்செய்வார்கள். இனி- நெஞ்சு இப்படியானபின்பு,என்னகலக்கமுண்டு- ஒருகலக்கமுமில்லையென்றபடி. ॥அ॥

ஏழ்கடல் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களும், ஏழ்மலை - ஸப்தகுலாசலங்களும், உலகேழும் - ஸப்த லோகங்க
ளும், கலக்க - கலங்க, வைதிகவாஹநபூதமாக எழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு ஸ்ரீத்ருஷ்டிஸம்பத்தா
லே க்ஷோபிதங்களாம்படி யென்கை. கழிய – இவையெல்லாவற்றையும் அதிக்ரமிக்கும்படி, கடாய் - திருத்தே
ரைக் கடாவி, உலக்க - முடிய, திருநாட்டிலேசெல்லும்படியாகவென்றபடி. தேர்கொடு – ரதத்தைக்கொண்டு,
சென்றமாயமுமுட்பட – போனஆஸ்சர்யமும்முதலாக, மற்றும்பல – இன்னும் அநேகங்களும் வைதிகபுத்
ரர்களுடைய ஸஸரீரநயநம் ஸுக்ரீவமஹிஷி நயநம் முதலாக மற்றுமுள்ள ஆஸ்சர்யங்களுமென்றபடி. வலக்கை-
தக்ஷிணஹஸ்தத்திலே, ஆழி – சக்ரமும், இடக்கை - வாமஹஸ்தத்திலே, சங்கம – ஸங்கமும், இவையுடை – இ
வையித்தனையு முடையவனை, மால்வண்ணனை - நீலவர்ணனை, மால் - நீலம். மலக்கு - மலக்கப்பண்ணத்தக்
கதான, ஸ்ரீத்ருஷ்டிஸம்பத்தாலே வ்யாகுலமாம்படி பண்ணத்தக்கதான என்றபடி. நாவுடையேற்கு - நாக்கையு
டையவனான வெனக்கு,வாக்த்வாராநுபவமான ஆஸ்சர்யத்தைக் கவிதாவைபவமுடையவனானவெனக்குஎன்றபடி.
இம்மண்ணின்மிசை – இந்தமண்மேலே, இந்தலோகத்திலேயென்றபடி.மாறு- எதிர், உளதோ-உண்டோ, ஸம்ஸார
ஆக்குவெகாக்ஷைகலியானவாயுடையார் வேறு ஸ்ருஷ்டியிலில்லை யென்று ஸௌபாக்யத்தை அநுஸந்திக்கிறபடி.

மண்மிசைப் பெரும்பாரம் நீங்க ஓர் பாரதமாபெரும்போர்* பண்ணி மாயங்கள் செய்து சேனையைப் பாழ்பட
நூற்றிட்டுப்போய் விண்மிசைத் தனதாமமே புகமேய சோதிதன்றாள்* நண்ணி நான் வணங்கப்பெற்றேன் எனக்கார் பிறர் நாயகரே. ௰

[illegible]

நாயகன் முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகுந்தன்* வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்து அவையாயவையல்லனுமாம்*.

ஈடு—(மண்மிசை) ஸம்ஹாராவதாரணமாக ஸங்கல்பித்து ஸாஸ்த்ராத்யாதிகளைப் பண்ணியருளி ஸேனாஸமுதாயத்தைப் பண்ணுவித்து ஸங்கல்ப ஸேனையையும் நசிப்பித்து ப்ரதிகூலவிஜயஜநிதநிரதிசய தேஜோவிஷ்டருடைக்கொண்டு ஸ்ரீபதிவ்யவாஸவ்யாஸத்திலே எழுந்தருளின வெம்பெருமானுடைய ஸங்கல்ப திவ்யவைதாரங்களையும் ஸங்கல்ப திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸங்கல்ப திவ்யகல்யாணகுணங்களையும் ஸங்கல்பகாலமும் அநுபவிக்கப்பெற்ற வென்னில் மேற்பட்டாருண்டோ வென்கிறார். ௰

(நாயகர்) கீழ்ச்சொன்ன திருவாய்மொழியாலும் சொன்ன அர்த்தத்தை நிகமிக்கிறது. நிவிருத்தவநிரூ.

✳ பதார்த்தபாடம் ✳

இ—மண்மிசைப்பெரும்பாரம் நீங்கவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஹாராவதாரணமாகவென்று) இதற்கு பாரதத்தைப் பண்ணுவித்தென்கிறதோடே அந்வயம். மாயங்கள் செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பமெநந்த்ராதிபால்) பாரதமாபெரும்போர்பண்ணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஹாரமெந்த்ராதிபால்) சோதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலமெந்த்ராதியால்) விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேயவென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ரீபதாத்ராதிபால்) தாள்நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) எனக்கார்பிறர்நாயகரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிலித்யாதியால்) ௰

✳ நிகமனம். ✳

க்ருஷ்ணாவதாரத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறவிப்பாட்டிலே ஜகத்காரணாதிகளைச் சொல்லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (கீழித்யாதிபால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொன்ன அவயிக வ்யாக்யவைபவத்தில் ஸ்ரீக்ருதிமயத்தாலே ஸ்ஹாரவமோக்ஷநத்யாயத்தாலே அத்தை இங்கேநினைத்து நிகமிக்கிறாரென்றுகருத்து. ப்ரதிவாக்யத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியினர்த்தமும் கேசவன் என்கிறவதனத்திலே

௰—மண்மிசை - ஸ்ருஷ்டியின்மேலே, பெரும்பாரம் - விஸ்லேஷமொருபானவனுக்கும் பொறுக்கவொண்ணாதபடி பெரியதான ஸாரமானது, நீங்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, இதுக்குப்பண்ணியென்கிறதோடே அந்வயம். மாயங்களை - ஐ பதுமபத்தினன்று ஸங்கல்பமெநந்த ஸாஸ்த்ராத்யாதிகளான ஆஸ்சர்யங்களைச்செய்து, ஓர் - அத்விதீயமான, பாரதமா என்கிறத்தை மஹாபாரதவென்றுமாறி அந்வயிப்பது. ஸம்ஹாரமாகிற, பெரும்போர் - பெரிய யுத்தத்தை, பண்ணி - பண்ணுவித்து, சேனையை - ஸேனையை, பாழ்பட - ஸம்ஹ்ருதமெதையையடையும்படி வெல்லாமல்லாம நிஸ்ஸேஷமாக நசிக்கும்படி யென்கை. நூற்றிட்டு - ஸம்ஹரித்து. உபாயங்களை பண்ணியென்றபடி. போய் - வந்தகாலத்தில் நிவ்ருத்தமானவாறே இந்தஸம்ஸாரமண்டலத்தை விட்டுப்போய், விண்மிசை - ஆகாசத்தின்மேலே, பரமவ்யோமத்திலே யென்றபடி. தனதாமமே - தனக்கஸாதாரணஸ்தானத்தை, புக - ப்ரவேசிக்க, மேய - க்ருதித்தவனான, க்ருதித்துப்ரவேசித்தவனையென்றபடி. சோதிதன் - நிரதிசய தேஜஸ்ஸையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய, தாள் - திருவடிகளை, நண்ணி - கிட்டி, நான் வணங்கப்பெற்றேன் - நான் சேஷவ்ருத்திகளைப்பண்ணப்பெற்றேன், எனக்கு - ஸர்வவியனனவெனக்கு, பிறர் - அந்யர் - நாயகர், பெரியவர், ஆர், எனக்குமேற்பட்டாரொருவருமில்லையென்றபடி. * * ௰

முழு - க்ருத்ஸ்நங்களான, எழுலகுக்கும் - ஸப்தலோகங்களுக்கும், நாயகனாய், - ஸம்ஹாரனாய், முழுவேழுலகும் - க்ருத்ஸ்நங்களான ஸப்தலோகங்களையும், தன்வாய் - தன் வதனத்தினுடைய, அகம் - உள்ளே, புகவைத்து - ஜடரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி வைத்தும், ஜடரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி தன்வதனத்திலே வைத்தென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே நிகரணம் பண்ணியென்று வ்யக்தமாகிறது. உமிழ்ந்து - உத்கிரணம் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அவையாய் - அந்த ஸப்தலோகங்களுமாய், தத்ப்ரகாரனாயென்றபடி. அவையல்லனுமாம் - தத்விஜாதீயனுமாகாநிற்கிற, தத்கதஹேயரஸம்பந்தமில்லாதவனுமாகாநிற்கிற,

ஸூ — கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன* தூயவாயிரத்திப்பத்தால்பத்தராவர்துவ ளின்றியே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — மோக்ஷப்ரதனான ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தைப்புத்ருஷ்ணையையுடையனுப் ப்ராண தேஹாதிகள்போல விட்டு அபிநிவேஸித்து அந்த வெம்பெருமானைச்சொன்ன வாயிரத்துளித் திருவாய்மொழிவல்லவர்களை யித்திருவாய்மொழிதானே நிர்ஹேதுகமாய் ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்து விஷயீகரித்து அதிகாரிகளாக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — இத்திருவாய்மொழியினர்த்தம் ஸம்க்ஷேபிக்கிறதென்றுகருத்து. முழுவேழுலகுந்தன்வாயகம் புகவைத் துமிழ்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலஜகதாதிபால்) அவையாய்என்கிறவாதாநாயிக ரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரஷ்டாஸர்வத்தாலே) அவையல்லனுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்ப்ரபஞ்சஸ்வரூபத்தாலே) ஆஸ்ரிதம் நிர்த்தோஷஸ்வரூபமான ஸகலஸ்வரூ ஸ்வரூபம். நாயகன் முழுவேழுலகுக்குமாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசேஷித்வாதிபால) கேஸிஹந்தாவாயனான கேஸவனுடைய க்ருஷ்ணாவதாரத்தைப் புஜித்தபடியை ப்ரத்யக்ஷீகரித்துக்கொண்டு ஸ்வாவதாரஸ்வபாவ ஸௌலப்யாதிகளைப் புஜிக்கிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபமதாதிபால்) கவிபாசுரத்தி லஸந்நிதாநத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்களையென்று) இப்பத்தால்பத்தராவர்என்கிற இவ்வசநவ்யக்தியாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிதானேயென்று) துவளின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகவிஷயீகாராதிபால) பத்தராவர்என்றது — ஸம்ஸாரஸாகரஸ்வப்ரவாஹணம் ஸக்திமானமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸாதிகாரதாதிபால்) ||கக||

ஸ — வென்றபடி கேசவனடி - கேஸிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடையதிருவடிகளுடைய, இணைமிசை - யுகளத்தின்மேலே, க்ருஷ்ணவிஷயமாகவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன — ஸ்பஷ்டம். ஆயிரத்துள் — ஸஹஸ்ரத்தில். தூய - பரிஸுத்தமான, க்ருஷ்ணாவதார வ்ருத்தாந்தங்களையே சொல்லுகையாலே ஸுத்தமானவென்றபடி. இப்பத்தால் - இந்த தஸகத்தால், இதுக்குப்பத்தராவர் என்கிறதோடே அந்வயம். துவளின்றி - குறையில்லாமல், துவள் - குற்றம்- ஸர்வாபராதங்களும் நின்றுமில்லாமலென்றபடி. பத்தராவர் - பக்தராவர்கள், இப்பத்தைஅப்யஸித்தவர்களென்று ஸேஷம். * * * ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேகயிஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமுநிதேஸிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(குரவை.)

ராஸக்ரீடாதிக்ருத்யைர்ஜ்வலிதவிபவாநந்தஸம்மோஹநம்ஸ்வ
ஸ்வேச்சாவதாரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஜநநஸ்மாரணாத்ரூபதேஹைர் ஸஹஸ்ரே: ||
ப்ராதுர்பாவைர்விசித்ரைஸ்ஸகலஜநஸமாஸ்ரயணீயோஹி ஸர்வைர்ப்ராதுர்பூதஸ்ஸ
க்ருஷ்ணவர்த்மஸு ஸுலபதயா ஸ்வாஸ்ரிதாநாம் ஸதாம் ||ருக||

(ராஸக்ரீடாதிக்ருத்யை:) குரவையாய்ச்சியரோடு கோத்ததுமித்யாதி - கோபிமாரோடே குரவை கோத்ததும் — மேருவைத்தைபேடுத்ததும் காளியனையுதைத்ததும் முதலானவ்யாபாரங்களாலும், (விவிதசரித்ரஸ்வாஸ்யதே:) கேபத்தின்குழலூதிற்றும் - நாநாவிதமான நாதத்தோடேகூடக் குழலையூதினவேலைகளாலும், (ஸம்மோஹநை:) கிகரின்மல்லரைச்செற்றதும் — மிடுக்கரானமல்லரை ஸங்கரித்தபடி ஜயித்ததாலும், (ஸ்வாவீர்யப்ராதுர்பாவாக) கோவலாய்ச்சி புகமேலாடார்க்கவிசங்கிற்றும் - யஸோதை புரமேலோடே கூட்டும்படியிருந்த ஸௌலப்யத்தாலும், (வ்ரஜஜநஸ்மரணைர்ஸ:) வேண்டித்தேவர்கள்கையெடுத்தவ

ரு—தா—தேவகிக்குத் தனயனாய் வந்து பிறந்து அந்தக்ஷணத்திலே தானே ஸ்வயகாரத்தோடே கூடின ஸ்வ... [illegible] த்திலே அவ்வளம்ப கோகுலத்திலேபோய் ஸ்வஜனமறியாதபடி வளர்ந்த வ்ருத்தாந்தங்களாலும், (ஸம்ஸதே... [illegible]) இகல்கொள் புள்ளைப்பிளந்த தும்பி த்யாதி – ஸம்ஸாரஸம்பந்திகளான ஸாமான்யஜாதிகளை நிரஸி த்தது முதலான சேஷ்டிதங்களாலும், (ப்ராதுர்பாவெ விஷ்ணோர் நக்ஷத்ரே) மணப்பரிப்போட்டுக்குமாணிக்கத்துமுதல் ... [illegible] – ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோடே கூட ... [illegible] ஜாதிகளாலும், (ஸ்வாராஜ்ய நக்ஷத்ரே...) நீணிலமுற்றும் ... [illegible] – தேவர்களுக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கும் விஸஜாதீயமான பாணாஸுரஸங்க்ராமத்தாலும், மேலிரண்டுபாட்டில் "குலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்" "மண்மிசைப்பெரும்பாரங்கீங்க" இத்யாதிகளாற் சொல்லப்படுகிற சேஷ்டிதங்கள். ஸர்வத்ர இவ்விருத்தாந்தங்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் எல்லாருடையவும் ... [illegible] "குரவைபாய்ச்சியர்" என்கிற ... [illegible] அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:. ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரும்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(தவளில்) இப்படியெம்பெருமான் திருவிண்ணகர்துடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளிலே யெழுந்தருளியிருந்திருப்பையும் அவனுடைய திவ்யாவதாரங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகல்யாண குணங்களையும் அநுஸந்தித்த ப்ரீதியையும் அவனோடே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்பெறுமைபாலேவந்த ... [illegible] நாயகியின் அவஸ்தையாலே அருளிச்செய்கிறார். ஒருபெண்பிள்ளை திருத்துலைவில்லிமங்கல

❧ ஐந்தாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ—இப்படி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அநுஸந்தித்து ... [illegible] ஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் அன்னைமீர்காள்? இனியுமக்காசையில்லை இவளைவிடுங்கோள் என்றாப்போலே சிலவசனங்களைப்பேசுகை ... [illegible] வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதிபால்) உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே இத்யாதிகளாலே இத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரீதியுந்தோற்றுகிறதென்று அபிப்ராயம். (நிரவதிகேத்யாதி) ... [illegible] த்தால்வந்தப்ரீதியும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவத்தால் உண்டான வ்யஸநமுமிரண்டும் ... [illegible] மாய் உள்ளடங்காமையாலே வாய்விட்டவற்றை அலற்றுகிறாரென்றுகருத்து. (அந்யாபதேஸத்தாலேயித்யாதி) என்றும் அந்யாபதேஸந்தோறும் செல்லிக்கொண்டுபோந்தவரிகு ஸ்வாபதேஸமும் அந்யாபதேஸமும் தனித்துச்சொன்னது, இத்திருவாய்மொழிக்குக்கீழும்மேலும் எம்பெருமானைக்கவிபாடினார். இத்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய ப்ரக்ருதியைபருளிச்செய்கிறாரென்றுஉதாஹரணம். ஸ்வதநத்தாலே. அவ்வந்யாபதேஸமாவதெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபெண்பிள்ளையித்யாதி) கீழ் இப்படி க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களிலே ஸவஹாரித்து ... [illegible] ஆழ்வாருடைய இத்தலோநுஸந்தானம் முதிர்ந்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே ... [illegible] அவ்வஸ்திவெஸாநாரூபமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே ... [illegible] ஆவன் ... [illegible] இவர்படுகிற வ்யஸநங்களை ... [illegible] தாங்களே இவரை ... [illegible] போய்விட்ட இவருடைய பாவங்கள்கண்டிவரை யிழக்கிறோமென்னும்பயத்தாலே இவருடைய ... [illegible] நிவர்த்திப்பிக்கப்பார்க்க இவருடைய ப்ரக்ருதியறிந்த ... [illegible] இனிஇவரை நிவர்த்திப்பிக்கை அஸக்யமென்றுசொல்லிக்கொண்டு அஸக்யதைக்கு ஜ்ஞாபகமாக இவருடைய ... [illegible] விகாரங்களையும் அவர்களுக்குச்சொல்லுகிறபடியை இவ்வந்யாபதேஸத்தாலே ... [illegible] இத்தால் ஆஸ்ரிதரை எம்பெருமான் ஸவிஷயஸ்வரூபத்தாலே பாவங்களைவிடும் ... [illegible] இத்திருவாய்மொழிக்கு ... [illegible] மென்று ஸூசிதம். நோக்கிவெள்ளை ... [illegible]

மூ:— துவளில் மாமணி மாடமோங்கு தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்* இவளை நீரினியன்னைமீர் உமக்காசையில்லை விடுமினோ* தவளவொண்சங்கு சக்கரமென்றும் தாமரைத்தடங்கண் என்றும்*

ஆறு— நித்ய லெம்பெருமானைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப் பெறாமையாலே ஸந்நமனஸ்ஸாய் அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் திவ்யாயுதங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தையும் சொல்லி அலற்றுகிறபடியைக் கண்டு இவளுடைய திருத்தாயாரும் பந்துக்களும் இவளைப் பிழைக்கிறதென்றுமபத்தன்றே இவளுக்கவன்பக்கலுள்ள ஸக்திவிசேஷத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இவளுடைய தோழியை அபேக்ஷிக்க; இவளுமவர்களை நோக்கி நிரவத்ய நிரதிசய விஷயகணிகா நிக்ருஷ்ட விஷயமாகவேண்டியான திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைத் தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவள் அவனுடைய ஸந்நிதிவிசேஷமாய் ஸக்ருதஸ்ரீயமாயிருந்த திருச்சங்குதிருவாழியாகிற திவ்யாயுதங்களையும் வாத்ஸல்யாதிகளையும் சொல்லியலற்றி அத்தாமரைகளின் கீழிலே வளர்க்கடவ குவளைபோலேயிருந்த அழகியகண்கள்

ஸ்ரீமல்முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம்.

ஸ்ரீ—துவளில்லாதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரவத்யவென்று) மாடமோங்குதலையுரைக்கிறார் (நிரதிசயவென்று) மணிமாடம் வஸ்து ஸம்ருத்தமாகையாலே ஸர்வகுணஜாதீயவாமென்று காட்டுகிறார் (விலக்ஷணத்வாதிபால்) இத்திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் ஸ்வஸ்ருக்கெசொல்லப்படுகிறதென்று நம்முதலிகளெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியைப் ப்ராவிரும்பியிருப்பார்களென்று ஸ்லேஷிப்பிக்கைக்காகப் பாட்டுத்தோறும் ஸக்ருதஸ்ரீயஸங்காசவிஷய வடிவமுடியாலே வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார். தவளவொண்சங்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிர்மல்யத்வாதிபால்) குவளையொண்மலர் என்கிறவிடத்தில் ஒண்மலர்க்குத் தாதுபற்றமருளிச்செய்கிறார் (அத்தாமரையித்யாதிபால்) ௧௫

ப—துவளில் - துவளில்லாத, துவள் - தோஷமும், நிரவத்யங்களானவென்றபடி. மாடங்களுக்களான, நிரதிசயங்களாங்கிராமிகளான வென்றபடி. மணிமாடம் - ரத்னங்களாலே சமைந்த விமானங்கள், ஓங்கு — உயர்த்திகளாயிருக்கிற, அவ்வூருக்கு ஸம்ருத்திமாகையாலே விசேஷித்தபோது துடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாடங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வைத்தகண்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறாளென்று இவ்விசேஷணங்களுக்கு அபிப்ராயம். தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, தொழுமிவளை - தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளை, "ப்ராஜ்ஞம் ஸம்ப்ரவ்ருத்தஸ்வபாவம்," என்கிறகணக்கிலே தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளையென்றபடி. இதுவாலபிப்ராயவிசேஷம். இத்தனைஸக்தியுடையான இவளை நிவர்த்திப்பிக்கப்போமோவென்றபிப்ராயம். இதுக்குவிடுமினோ என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அன்னையீர் - தாய்மார்காள், ஸமவிஷயத்திலே ஸ்வமாஸக்கையென்றொன்றில்லையோ? ஸகலமும் ஸமீரத்தை யுண்டாக்கினவை ஸகலவிஷயகுத்தைவிடுமோ? என்று ஸம்போதனத்துக்குக் கருத்து. நீர் - அடியிலே இவளைக்கொண்டுபோய்த்தொலைவில்லிமங்கலத்திலழைக்கைக்காட்டின நீங்கள், விடுமினோ - விடுங்கோள், இவளைவிடுகையாவது - இவளுங்களுக்குவியையையென்கிற வாஸனையை விடுங்கோளென்றபடி. இவளுடைய ஸகல ஸௌந்தர்யத்தண்ணீர்த்துருமபாகாதே இவளுக்கொடுகிற ரஸத்தைக்கண்டுகொண்டு நிற்கப்பாருங்கோளென்று கருத்து- இனி-இவள் ஸகலத்து ஸ்வரூபானபின்பு, தொழுகையே ஸ்வபாவமாவதற்குமுன்னேயன்றோ மீட்கப்பார்ப்பதென்றுகருத்து. உமக்கு - தாய்மாரான உங்களுக்கு, ஆசையில்லை, இவளை ஆசைபடஸ்வகாரமும் இல்லைப்ராப்தியுமில்லை யென்றபடி. ப்ராப்யவஸ்துகளானுபக்கல் பெற்றவர்களுக்கு ப்ராப்தியுண்டோ? புக்கவிடத்தே ஸ்வலாகளாகா நிற்பாரைப்பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்கிறதைக்கொண்டு நிவர்த்திப்பிக்கையுமிகமோவென்றுகருத்து. இப்படி இவளை ஆசைப்பட ஸ்வகாரமில்லையென்கிறதுதாலே யென்ன? இவளுடைய படியைப்பார்க்கலாகாதோ வென்றவற்றைச் சொல்லுகிறாள். தவள - ஸ்வச்சமான, ஸுசிமான, அவன் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி சுத்தமான வென்றபடி ஒண் - ஒள்ளியதான, "உண்பது சொல்லிலுலகளந்தான் வாயமுதங்கண்படைகொள்ளில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே" என்றுபிராட்டிமார் கொண்டா

ர் பொடுகண்கணீர் மல்க நெக்கொசிந்துகரையுமே* ।உ௩
ர்பைம்பொழிற்றண்பணைத் துலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக* குரைகொளின்மொழியாளை நீரும
ன்றியகற்றினீர்* திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் திசைஞாலந்தாவியவந்ததும்*

திகொண்டமுது நெக்கொசிந்து கரையுநகாகிற்கும், ஆகலால் அங்கேகொண்டுபுக்கு வலிய இழந்
னி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்கிறார். ।உ௧।
சொள்) கஞ்சதொகைவலயமான ஸர்வாதிராஜதிமீ கலை விடவவிராஜித வகைஉவாவகாஷிதா
ந்தவைபவத்தைபுடைத்தான துலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்க அன்று தொடங்கி அவனைப்பி
தாலே கவுக்யமிமுறைகெபாய்க்கொண்டு கஷ்டரூபமான சொற்களாலே திருப்பாற்கடலிலே

செய்தார் (ஆகலாதிவ்யாக்யபால்) வலியவென்றது- வலுவிலென்றபடி. உமக்காசையின்றியான்
காதுயமருளிச்செய்கிறார் (இனிஇவளையிவ்யாக்யபால்). ।உ௩

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

ணபென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கதிரொளஸமெவாக்யபால்) பைம்பொழில்வ
ரிக்கிறார் (வகாவை வ்யாக்யபால்) கரைகொள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமி
பால்) இத்தால் திருநாளிலேதான் கொண்டுபோகவேண்டினும் அவ்வூரில் திருச்சோலையுள்ளிட்ட
போவாருண்டோ? இவளை அத்திருச்சோலைபுள்ளாகக்கொண்டுபோய்க்கெடுத்தீகோளென்கிறா
மதிவறுவதிஷே த. உதாரணத்திலே கஷ்டவிஷமான கஷ்டத்தையருளிச்செய்கிறார் (அன்று
க்யபால்). உரைகொளின்மொழியாளையென்றதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (கதுஷ்காவயமிவ்யா
வத்துசேர்ந்தது மென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேவிவ்யாக்யபால்) திரைகள்மேய்த்தது

மவிக்கக்கொடுக்கிற உபகாரகனென்றேசொல்லி, இதுக்குமேல் சொல்லமாட்டாதே இவ்வளவே.
ன்றிவ்வவ்யாரணத்துக்குத் தாத்பர்யம். நீயும் வாயொடு - உதடுநெளியாநிற்கிறவாயோடே,
ரிதல், கண்ணீர் - நேத்ரஜலங்கள், மல்க - ப்ரவஹிக்கும்படி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஆத்ம
ல ப்ரயோகம் ஷைவம்பம் நெகிழ்ந்து என்றபடி. ஒசிந்து - கதநோம் ப்ரஸ்யியமாய், கரை
ருகாநின்றாள். ✻ ✻ ✻ ।உ௫
ரீகலங்களான, வாஸவமாலைதயாகதீமீ கலைகளானவென்றபடி. பணை - பணைத்த, மர
புடையவையான வென்றபடி. கரைகொள் - கரைகளைக்கொண்டிருக்கிற, கரை - வயநைப்ரதே
நப்ரதேசங்களை யெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. பைம். பச்சைகளான், கதி
தலங்களான வென்றபடி. பொழில் - உத்யானங்களையுடைத்தான, துலைவில்லிமங்கலம் - திருத்து
ல மென்கிற திவ்யநகரத்திலே. கொண்டுபுக்கு - இவளைக் கொண்டுபோய் ப்ரவேசித்து இதுக்கு
ன்கிறத்தோடே கபம் உரைகொள் - உரைகொள்ளப் படுகிறதான, கஷ்டவைபவம் போகாதே
ம கேட்ட நாவலிக்கப் படுகிறதான வென்றபடி. இன் - ஹோம்யமான, சவயிருக்க ஸ்வேச்சா
ஸவிக்கும்படி கதிரஹமான வென்றபடி. மொழியாளை - ஸம்பத்தையுடையவளான இவ
வுள்ப்ரக்ருக்பைபயிருந்திருந்த நீங்களே, உமக்காசையின்றி - இவள்பக்கல் உங்களுக்க ஏது
ஆசை யுண்டானால் இப்படி செய்வீர்களோ இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபுகுகை யெ
பக்கலாசையில்லாமை யென்றும் வயர்யம். இவள்வேண்டாவென்றன்றோ நீங்கள் இவளை அ
புக்கதென்றகருத்து. அகற்றினீர் - விஶ்லேஷிப்பித்தீகோள், அகலுகை - விஶ்லேஷிக்கை. இவள்
வற்று விஶ்லேஷித்துப்போம்படி பண்ணிக்கொண்டீகோளென்றபடி. இவளிப்படியானதுக்கு ஹே
னச் சொல்லுகிறாள். திரைகொள் - திரையைக்கொண்டிருக்கிற, திரை - தரங்கம். உகீர்வவல
தவரங்க்ராந்த வவாவை மஞ்ச தராமதரணவிதயான வென்றபடி. பௌவத்து - க்ஷீரஸமுத்
ரவம் - ஸமுத்ரம். சேர்ந்ததும் ஸநகாதிகள் கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண்வளர்ந்ததும்

மூ— [illegible]கண் மெய்த்ததுமெ பெற்றி நெடுங்கண்ணீர் மல்க நிற்குமே*

நிற்கும் நான்மறைவாணர் வாழ் தொலைவில்லிமங்கலங் கண்டபின்* அற்கமொன்றும் அறவுறாள் மலிந்
துநின்றவன்னைமீர்* கற்கும் கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே* ஒற்கமொ
ன்றுமிலளுகந்துகந்துள் மகிழ்ந்து குழையுமே*

ஆ— கண்வளர்ந்தருளினபடியையும் இந்த [illegible]தைதை யனுஸந்தித்தருளினபடியையும் பசுமேய்த்
தையும் [illegible] திவ்யதேசத்தைச் சென்று தன்னுடைய திருக்கண்கள் பரப்புயாறுபட
[illegible] [illegible] இவளையழிய [illegible]கோளென்கிறாள்.

(நிற்குப) [illegible] [illegible] [illegible]ரான [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ஸா[illegible]கரித்துக்கொண்டு வாழு
[illegible] தொலைவில்லிமங்கலத்தைக் கண்டபின் ஸ்வரூபாநுகுணமான [illegible]யைக் கடந்து ஒருவர்க்கும்
[illegible] சொல்லும் சொல்லெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே யெப்போது
[illegible] அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லச் சொல்ல மேன்மேலெனவந்த ப்ரீதி[illegible]

இ— மென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பசுவிசூாதியால்) இது உபலக்ஷணமென்று காட்டுகிறார் (முத
[illegible]) நெடுங்கண்ணென்று கண்ணை விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடை
யால்) பரப்பு - விஸ்தாரம் மாறும்படி - [illegible]லே [illegible]படி, அதீயவாசத்துக்கருந்
மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வழியென்றது - வழுவிலென்றபடி.

நாலாம்பாட்டு.

[illegible]மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபவிஷயமென்று) இத்தால் ஹி
[illegible]கிறார் (நிஷ்டேஷயென்று) நான்மறைவாணரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
(வேதாத்யாதியால்) வாழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேத்யமித்யாதியால்) அ
[illegible]வுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகௌதுகாதியால) மலிந்தாள்கண்டீர்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமித்யாதியால்) கற்குங்கல்வியெல்லாமென்கிறதற்குத் த
[illegible]ளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமித்யாதியால்) ஒற்கமொன்றுமிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
[illegible]மித்யாதியால்) உகந்துகந்து என்கிற [illegible]க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்

[illegible]ண்டபம், [illegible] மெய்த்ததுமே - பசுக்களை மேய்த்ததுமே, [illegible] இவளுக்குநட
[illegible] [illegible] [illegible]. பெற்றி - [illegible]லே [illegible].
நெடுங்கண் - [illegible] [illegible]கள், இவையிரண்டும் [illegible]லாம்படி
[illegible] இக்கண்களுக்கும் - [illegible]படி [illegible]ண்டாவதே! யென்று கருத்து. நீர்ம
[illegible]ம்படி, நிற்கும் - [illegible] நின்றுள் [illegible]யென்றியே [illegible] யாயாநின்றாளெ
அன்னைமீர் - தாய்மார்களே? இவள், நிற்கும் - நிற்கததக்கவையான, ஸ்வரூபவிஷயமான நி
[illegible]படி. நான்மறை - நாலுவேதங்களுக்கு, வாணர் - நிர்வாஹகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், வா
[illegible] [illegible]த்தாலே [illegible]கிறவென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - திரு
[illegible]யென்கிற திவ்யதேசத்தை, கண்டபின் - கண்டபின்பு, அற்கம் - ஸ்வரூபாநுரூபமான
[illegible] - அடக்கம், ஒன்றும் - ஒருதேசத்தும், அற - மிகவும் உறாள் - அடையாநிற்கிறாளில்லை,
[illegible] - [illegible], நமக்கு [illegible]பாகத் தொழிந்தாளென்றபடி. கற்குங்கல்வியெல்
[illegible] [illegible], [illegible]லே [illegible] சொல்லுகிற [illegible]
[illegible] [illegible] என்றே என்கிறதோடே கூடவும் கருங்கடல்வண்ணன் - நீலவர்ணனான
[illegible] - [illegible] தன்படிவழுவை என்னை [illegible] உபகாரகன், என்றே - இப்படிச்
[illegible] [illegible]ல்லாம் [illegible]

குழையும்வாண்முகத்தேழையைத்தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* கிழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்
கட்பிரானிருந்தமைகாட்டினீர்* மழைபெய்தாலொக்குங்கண்ணநீரினொடன்றுதொட்டுமையாந்

ஸத்ருசவஸ்துவைக் கண்டு மோஹியாகாநின்றாள், இப்படி அவன் திறத்தில் அதிமாத்ரப்ரவணையான இவளை யென்செய்தால் நிறைவித்ததாவோமென்று அதென்கிறாள். ௪

(குழையும்) நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையுடைய ஸுந்தரியான திருமுகத்தையுடையவளாய் எம்பெருமான் திறத்தில் அதிப்ரவணையாயிருந்த இவளைத் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டு புக்குத் தன்னுடைய திவ்யாபரணங்களினுடைய நிரவதிகஜ்யோதிஸ்ஸின் வெள்ளமெல்லாம் தன்னுள்ளேயடங்கும்படி பெருகுகிற நிரவதிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸின் வெள்ளத்திலே விகஸிதமாய் அலர்ந்ததொரு தாமரைத் தடாகத்தினுடைய குளிர்த்தியையுமழகையுமுடைத்தான திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்த இருப்பைக்காட்டினீர்; அன்றுதுடங்கி மழைபெய்தாலொக்குங் கண்ணநீரோடு மயங்கி

(அதிப்ரவணையாயிருந்த ஸர்வாங்கஸுந்தரியால்) குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசமித்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவே பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமென்று கண்டுகொள்வது. ௪

ஐந்தாம்பாட்டு

குழையும்வாண்முகத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அதில் ஸௌந்தர்யஸப்தத்தாலே வாள்ஸப்தார்த்தமும் லாவண்யஸப்தத்தாலே குழையுமென்கிறதின் அர்த்தம் விவக்ஷிதம். ஏழையையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டேயித்யாதியால்) இழைகொள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சோதியென்கிறதை ஸவிஸேஷமாக்கி விவரிக்கிறார் (நிரவதிகமானஜ்யோதிஸ்ஸினித்யாதியால்) வெள்ளத்திலென்கிறதற்கு இருந்தஇருப்பையென்கிறதோ டன்வயம். செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விகஸிதேத்யாதியால்) இருந்தவிருப்பைக்காட்டினீரென்கிறவித்தாலே அவ்வூரில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்நிதியைக்காட்டினன்றிக்கே இவளுக்கு அவ்விடத்திலே எம்பெருமானுடைய அழகையும் காட்டிக்கொடுத்தீர்களென்கிறு ஸம்மதியும்ஸூசிதம். மையாந்தென்கிறதையுணர்க்கிறார் (மயங்கியென்று)

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், குழையும் - குழையாநிற்கிற, குழைகை - த்ரவமாகை. நிஸர்க்கஸௌந்தர்யமாயிருக்கிற என்றபடி. வாண்முகத்து - காந்திமத்வமானமுகத்தையுடையவளான, வாள் - காந்தி. முகமென்று ஸாகல்யவத்வாஸ:, வாள்முகத்தென்கிறவிடத்திலே ஸாமாஸ்யம்... வாள்முகத்தையுடையவள் வாண்முகத்தாள். வாண்முகத்தேழையையென்று ஸம்பந்தம். ஏழையை - பேதையை, பண்டே அவன்விஷயத்திலே ப்ரவணையாயிருக்கிற இவளை. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - கொண்டுபோய்ப்ரவேசித்து, இதுக்குக்காட்டினீரென்கிறதோடே அன்வயம். இழைகொள் - ஆபரணங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, இழை - ஆபரணம். திருமேனியிலேயிருக்கிற திவ்யாபரணங்களுடைய காந்திகளையெல்லாம் ஸமுத்ரத்திலே ஜலம்போலே தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸிலே, "ஸ்வாபரணபாதிப்ரதிபூஷணஸௌந்தர்யம்" என்னும்படியிருக்கிற ஸ்ரீதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு இருந்தமையென்கிறதோடே அன்வயம், செந்தாமரைக்கண் - சிவந்த தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய, ஜ்யோதிஸ்ஸிலே ஸூர்யோதயத்தில் தாமரைகளெல்லாம் ப்ரகாசிதங்களாம்படி அதிரமணீயங்களான விகஸிதநேத்ரங்களையுடையவனென்றபடி, பிரான் - "கபாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிறபடியே அவ்வடிவழகைக் காட்டிக்கொடுத்த உபகாரகன், கண்பிரான் என்கிறவிடத்தில் கண்ணாலே உபகாரனென்றபடி. இருந்தமை - இருந்தபடி, "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" வென்கிறபடியே ஸ்ரீதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்குள்ளே எழுந்தருளியிருந்த வாஸ்யத்தை யென்றுவ்யாக்யானம். காட்டினீர் - இவளுக்குக் காட்டினீர்கள். அன்றுதொட்டு - அன்று துடங்கி மழைபெய்தால் - வர்ஷித்தால், ஒக்கும் - ஒவ்வாநிற்கிற, மழைபெய்தாப்போலேயிருக்கிற

மூ — இவள் நுழையுஞ்சிந்தையள் அன்னைமீர் தொழுமத்திசையுற்று நோக்கியே* நோக்கும்பக்கமெல்லாங் கரும்பொடு செந்நெலோங்கு செந்தாமரை* வாய்க்கும் தண்பொருநல் வடகரை வண்தொலைவில்லிமங்கலம்* நோக்குமேல் அத்திசையல்லால் மறுநோக்கிலள் வைகல்தோறும்* வாய்க்கொள் வாசகமும் மணிவண்ணனுமமே இவளன்னைமீர்* ௬

ஆ — அக்கண்களையே நினைத்து. அந்தத்திக்கை நோக்கித் தொழாநிற்கும்; இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோ! என்கிறாள்.

(நோக்கும்) [illegible] வண்டொலைவில்லிமங்கலத்தைக் கொண்டு புக்கவன்று தொடங்கி கண்களாலே இக்கல்லது காணாள், வாயால் மணிவண்ணனாமே என்று சொல்லாள். இவளை [illegible] முடியுமோ என்கிறாள்.

இ — நுழையும் சிந்தையள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களையே நினைத்தென்று) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனி இவளை இத்யாதியால்),

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

[illegible] யருளிச்செய்கிறார் (சுத்தேத்யாதியால்) [illegible]. செந்நெலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேத்யாதியால்) [illegible], ஓங்கு செந்தாமரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] இத்யாதியால்) நோக்கும்பக்கமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] மானமென்று) நோக்குமேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டுபுக்கவித்யாதியால்) [illegible] மறுநோக்கிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலித்யாதியால்) இத் தொழுமத்திசையுற்று நோக்கி என்று கீழ்ச்சொன்னத்தை [illegible] அனுவதிக்கிறதென்று [illegible]. பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனியிவளை இத்யாதியால்)

பூ — இவள் - இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், நுழையுஞ் சிந்தையள் - நுழைபாய்கிற நெஞ்சையுடையவள். சிந்தை - நெஞ்சு, [illegible] த்தாலே அவனுடைய வடிவழகிலே உள்ளுள்ளே நுழைபாய்கிற [illegible] யுடையவளாய்க்கொண்டு என்றபடி. அத்திசை - அந்தத்திக்கை, அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தொலைவில்லிமங்கலத் திக்கையென்றபடி. உற்று - உறுதியாக, தன்பாவை யெல்லாம் அந்த திக்கிலேதானே [illegible] என்றபடி. "[illegible]" என்னுமாப்போலே. நோக்கி - பார்த்து, தொழும் - [illegible] பண்ணுகின்றாள். * * * * *

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், கரும்பொடு - [illegible] களோடே கூட, செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்கள். [illegible] ஓங்கு - செழிப்பாலே உயர்ந்தவைகளாக, கரும்புகளுக்கும் செந்நெல்களுக்கும் நிழலைச்செய்யும்படி உயர்ந்தவைகளான, செந்தாமரை - [illegible], நோக்கும்பக்கமெல்லாம் - பார்த்தவிடமெல்லாம், பக்கம் - [illegible], வாய்க்கும் - [illegible] வென்றபடி. தண் - சீதளமான, பொருநல் - [illegible], வடகரை - உத்தரதீரத்தில், வண் - உதாரமான, [illegible] மான வென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, வண்தொலைவில்லி யென்கிறவிடத்தில் [illegible]. நோக்குமேல் - நோக்கினதுக்குமேலே, அவ்வூரைக்கண்டபின்பு [illegible] இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், அத்திசையல்லால் - அந்தத்திக்கை ஒழிய, மறு - மற்றொன்றையும், நோக்கிலள் - பார்க்கிறாளில்லை, வைகல்தோறும் - கழிகிறநாள்தோறும், வைகுகை - கழிகை, நாள்தோறுமென்று [illegible], இவள் தன்வாயாலே சொல்லுகிற வென்றபடி. வாய்க்கொள் - வாயில் [illegible]. வாசகமும் - வார்த்தையும் மணிவண்ண

மூ—அன்னைமீரணிமாமயிற்சிறுமானிவணம்மைக்கைவலிந்* தென்னவார்த்தையுங்கேட்குறுந்தொலைவில்லிமங்க லமென்றல்லால்* முன்னநோற்றவிதிகொலோமுகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவவன்* சின்னமுந்திருநாம முமிவள்வாயனகடிருந்தவே* "எ"

ஆ—(அன்னைமீர்) நிரதிசயஸௌந்தர்யபரிவிசிஷ்டாக்ருதியையுடைத்தாலே பாலஹரிணசாவலோசனையா யிருந்த விச்சிறுப்பெண்பிள்ளை நம்முடைய விதிநிஷேதாதிகளையதிக்ரமித்துக்கொண்டு தொலைவில்லிமங்கலமென் னுஞ்சொல்லல்லது மற்றொருசொல்லுங்கொள்ளாள். வேதங்களும் வேதவித்க்ரேஸரான ஸநகாதிகளுமே த்தினைப்போலே விசுத்தாபசாரஜாதயாம்படி அவனுடைய திவ்யவிக்ரஹங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்க ளையும் அதிசயமானசொற்களாலே சொல்லாநிற்கும். இப்படி இவளுக்குத் தேவப்பிரான் திருவடிகளிலு ண்டான அபிநிவேசம் ஜந்மாந்தரக்ருத உபாஸநாதிஸமவேத ஸாதநஸமூஹத்தாலே வந்ததோ? அ ன்றியே அவனுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையாலே வந்ததோ? வென்று விஸ்மிதையாயிப்படி அபிநிவேசயான இவளைக்கூட விஷயமல்லளென்கிறாள். "எ"

(திருந்த) ஸவிஷ்வக்ஸேநவணக்குதமான ஸகலவேதங்களாலும் ஸம்ஸ்துதியமான ஸகலஸராயக

ஏழாம்பாட்டு.

இ — அணிமாமயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயவெத்யாதியால்). சிறுமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாலவெத்யாதியால்) ஆக்ருதியையாலே என்கிறத்தை யுபலக்ஷிதமா யென்றொ ருபதத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிப்பது. நம்மைக்கைவலிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) என்னவார்த்தையும் கேழ்க்குறுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றொருவித்யாதியால்) திருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால்) அ வன்சின்னமுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) திருநாமமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) இவள்வாயனகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிசயமானவித்யாதியால்) இத்தால் வாய்க்கொள்வாசகமுமென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறதிப்பாட்டெ ன்று ஸம்கீலநீயமிதி. த்ருதீயபாதத்தினுடைய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்), முன்னநோற்றவிதிகொலோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரேத்யாதியால்) முகில்வண் ணன்மாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரம தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியபிநிவேசயித்யாதியால்) "எ"

எட்டாம்பாட்டு.

திருந்துவேதமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷ்வக்ஸேநேத்யாதியால்) வேள்வியுமென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸராயநேத்யாதியால்) திருநாமங்களைச்சொன்னது உபலக்ஷண

ப— அன்னைமீர்- தாய்மார்காள்? அணி - அழகியதான, மா - நீளகாந்தியையுடைத்தான, மா மஹாம் மெரு த்யாதி. மயில் - மயூரியாயிருக்கிற, மயூரிபோலேடவிராஜமானவ யிருக்கிறவென்றபடி. சிறுமான் - பால ஹரிணியான, பாலஹரிணிபோலே சாவிலோசனையான என்றபடி. இவள்நம்மை - அன்னையருந்தோ ழிபருமானநம்மை, கைவலிந்து - அதிக்ரமித்து, நமக்குவிதேயையல்லாதவளாயென்றபடி. தொலைவில்லி மங்க லமென்றல்லால் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற பதத்தைத்தவிர, என்னவார்த்தையும் - வேறொருவா ர்த்தையையும், கேழ்க்க - கேழ்க்கைக்கு, உறாள் - ஸக்தியாள், கிட்டாளென்றபடி. அவன்சின்னமும் - அவனு டைய விக்ரஹங்களும், தவளவொண் சங்குசக்கரமென்று சொல்லப்பட்ட திவ்யாயுதாதி விக்ரஹங்களும், திருநா மமும் - ஸௌந்தர்ய ஸௌலப்யாதி குணவாசகங்களான திருநாமமும், இவள்வாயனகள் - இவள்வாயிலே, திருந்த - திருந்தும்படி, உஜ்ஜ்வலமாம்படி. விக்ரஹங்களும் திருநாமங்களுமிவள் வாயிலே பட்டபின்புஉஜ்ஜ்வலங்களாய் த்தன வென்றுகருத்து. முன்னம் - பூர்வஜந்மத்திலே, நோற்ற - இவளாலே அநுஷ்டிதமான, விதிகொலோ? - ஸாதநமோ, முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ - தேவபிரானுடைய ஸௌந்தர்யமோ, அவனழகைக் கண்டவா ஸ்வரூபமோ வென்றபடி. இவளிப்படி விக்ரஹங்களையும் திருநாமங்களையும் மித்தனையழகாகச் சொல்லும்படியான அபிநிவேசம் பூர்வஸாதநத்தால் வந்ததோ? அவன்ஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையால் வந்ததோ என்றபடி. "எ"

மூ— திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமலிந்* திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாள்தொடங்கியிந்நாடோறும்* இருந்திருந்தரவிந்தலோசனவென்றென்றேநைந்திரங்குமே* ॥அ॥

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்

—

ஆ— வேதாநுவசனாதிஸாத்விகஸமாராதநாதி நித்யநைமித்திகாதி ஸகலகர்மங்களாலே ஸதாரரா யிருக்குமாய்க்கொண்டு ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீஸஹாயனான ஸர்வேச்வரன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பிற்காட்டில் ஸௌஜந்யம்பொலிந்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே இழைகொள் சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு செய்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றொரு மிருந்திருந்தக்கணகளையேநினைத்து அரவிந்தலோசன! அரவிந்தலோசனவென்றென்றுசொல்லிநைந்து தளராநிற்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பித்—தீமெனகிறார் (ஸ்ரீயாகிய) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) மலிந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயிருந்தாகியால்) தொலைவில்லிமங்கலம்கைதொழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயிருந்தாகியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவிருந்தாகியால்) தொழுதவன்றுளிருந்தாகி - இத்தாலவனைத் தொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவுமுண்டான விவளுடையமேயிருத்தைச்சொல்லுகிறாள் என்று ஸமதியும்ஸங்கதியும். ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையிருந்தாகியால்)

—

ப— திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வரவர்ணாதிகங்கள் தப்பா திருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங்களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமாமகளிரும் - ஸ்ரீயாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு ஸ்ரீ, மா - மஹதீ, ஸர்வோத்க்ருஷ்டையென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் சப்தத்துக்கு மகளிரென்று பூஜார்த்தம் பஹுவசநம், பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி தாம் - தாமும். ஸர்வேச்வரன்தானு மென்றபடி. பூஜார்த்தமேகவசநம், மலிந்து. திருநாட்டிலும் ஸௌலப்யமிருந்து ஸாபல்யமாக எழுந்தருளியிருந்து, வாழ் - வாழாநின்ற, இது அவ்வூருக்கு விசேஷணம். பொருநல வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில், விரஜைக்கரை யென்னுமாப்போலே சொன்னபடி. வண் - ஸம்பத்ஸம்ருத்தியான, தொலைவில்லி மங்கலம் - திருத்தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஸஜாதீயஸ்யா அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழு தென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கரும் - கருத்தனவான, "அஸிதேக்ஷணா" வென்றபடியே தாவிதமான காமபதமான நீளங்களான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - தடாகம்போலே ஸாத்ருசமான கண்களையுடையவளான விவள், தடம் - தடாகம், கருங்கண்ணி - கண்ணழகுக்கு தோற்றவன் அவிவேகியென்னுமாப்போலிருக்கும். தடங்கண்ணிஎன்று அவளிற் காட்டில் விவளுக்கு வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. அனைபந்தாவனத்தைபால் வந்தவழகுதானுமிறே அவள்கண்ணுக்கு, அதிலதிசயமழகுமுண்டிறே விவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்றுதொடங்கி, கண்டு வேவித்து வந்தன்று தொடங்கி, என்றுதொடங்கியென்கிறவிடத்திலே வகாரரகாரலோப தகாரப்ரகார வர்ணவ்யத்யயம். இன்றொறும் - இப்போதுமான நாளெல்லாம், இதுக்கு இரங்குமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆற்றாமையாலே யழிந்திருக்கமாட்டாதவன் க்ஷணந்தோறும் வ்யவஸ்தாபனம்பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்த லோசன - ஸம்போதனம், என்றென்றே - ஒருக்காலசொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலும்பபடியே சொல்லிய ழைந்து, நைந்து - சிதிலையாய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகாநின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை ॥அ॥

இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரினுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய வென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொறும் - எந்நாளும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை பலகாலம் சொல்லியென்றபடி.

மூ—திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமலிந்* திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்டொலைவில்
லிமங்கலம்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாட்டொடங்கியிந்நாடொறு* மிருந்திருந்தரவிந்தலோசனவெ
ன்றென்றேநைந்திரங்குமே* ॥அ॥

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்

ஆ—வேதாத்யயநஸம்ஸித்தவைதிகாநுஷ்டாநநித்யசுத்திகாதிமஹாத்மாக்களாலே ஸமாராத்யனுமாய்க்கொண்
டு ஶ்ரீஸஹிதனான ஸர்வேஶ்வரன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பிற்காட்டில்
ஸம்ருத்தியோடெழுந்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்திலே இழைகொள்
சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு செய்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்க
ளாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவும் இருந்திருந்தக்கண்களையேநினைத்து அரவிந்தலோ
சந! அரவிந்தலோசந வென்றென்றேசொல்லிநைந்து தளராநிற்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பி

இ—மென்கிறார் (ஶ்ரீயித்யாதியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) மலிந்துஎன்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) தொலைவில்லிமங்கலம்கைதொழுமென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயித்யாதியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவித்யாதியால்) தொழுதவன்றுளித்யாதி - இத்தாலவளைத்
தொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவுமுண்டான இவளுடையவ்யஸநத்தைச்சொல்லுகிறாள் என்று ஸம
ஷ்டிபூர்வம் ஸூசிதமெத. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

அவ்வூர்த்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதியால்)

பா—திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வரவர்ணாதிகளுங்கள் தப்பா திருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங்
களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமா மகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு லக்ஷ்மீ, மா - மஹ
தீ, ஶ்ரீர்லக்ஷ்மீரித்யுக்தெ யென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் ஶப்தத்துக்கு மகளிரென்று பூஜாயாம் பஹு
வசநம், பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி தாம் - தாமும். ஸர்வேஶ்வரன்தானு மென்றபடி. பூஜாயாம்ப
ஹுவசநம், மலிந்து. திருநாட்டிலும் ஸம்ருத்தியோடெ இருந்து ஸாவதாநமாக எழுந்தருளியிருந்து, வாழ் - வா
ழாநிற்கிற, இது அவ்வூருக்கு விஶேஷணம். பொருநல வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில், விர
ஜைக்கரை யென்னுமாப்போலே சொன்னபடி. வண் - ஸம்பத்ஸம்ருத்தியான, தொலைவில்லி மங்கலம் - திருத்
தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, அஜஹல்லக்ஷணயா அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை
யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழு தென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கரும் - கறுத்தமையான, "அஸிதேக்ஷணா" வென்
கிறபடியே ப்ராவிருஷித காலமேக நீலங்களான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - தடாகம்போலே ஸாக்ஷாத்
அவிஶால ஶீதளங்களான கண்களையுடையவளான இவள், தடம் - தடாகம், கருங்கண்ணி - கண்ணழகுக்கு
அவன் அஸிதேக்ஷணையோடொக்கும். தடங்கண்ணிஎன்று அவளிற் காட்டிலிவளுக்கு வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிற
து. அவளைப்போல் அவனோடே ஸஹவாஸிக்கையால் வந்தவழகுமாத்ரமிறே அவள்கண்ணுக்கு, அதிலேவிஶேஷமழகுமுண்டிறே விஶ்லேஷ
த்தை யநுபவிக்கையாலிவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்றுதொடங்கி, கண்டுஸேவித்து வந்தன்று தொடங்கி,
நான்தொடங்கியென்கிறவிடத்திலே வகாரமாகவும தகாரமாக டகாரமாக ஆதேஶம். இன்றொடாறும் - இபபாலுண்
டான ஒவ்வொருநாளும், இதுக்கு இரங்குமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆற்றாமையாலே யமர்த்தி
ருக்கமாட்டாதவள் க்ஷணந்தோறும் வ்யவஸாயத்தை பாவநம்பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்த
லோசந - ஸம்போதநம், என்றென்றே - ஒருகால்சொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலும்பபடியே சொல்லிய
ழுந்து, நைந்து - ஶிதிலஹ்ருதயையாய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகநின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை ॥அ॥

இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரினுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய
வென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொ
றும் - நாடோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை பலகாலுமாகச் சொல்லியென்றபடி.

மூ—கண்ணநீர்களலமர* மரங்களுமிரங்கும்வகைமணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால்* துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்றுதன்* கரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே* கூ॥
பின்னைகொனிலமாமகள்கொ றிருமகள்கொல்பிறந்திட்டா* ளென்னமாயங்கொலோ விவணெடுமாலென்

ஆ—க்கக்கற்றதற்பின் விஶ்லேஷ வ்யஸநத்தாலேயுண்டான ஶோகஸம்ஶ்லேஷமாய்நாட்டாறுபவன்திருநாமத்தையே வாய்வெருவி அசேதநமான மரங்களுங்கூட இரங்கும்படி உலோகத்தியோடே மணிவண்ணவோவென்று கூப்பிட்டழைத்துத் துரங்கம்வாய்பிளந்தான் தன் ஸூகமெல்லாம்போம்படி யெழுந்தருளியிருந்த தொலைவில்லிமங்கலமென்றுசொல்லித் தன்கைகளைக்கூப்பித்தொழாநிற்கும். ஆதலால் அவ்வூரில்கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தைக்கற்பித்துக்கெடுத்திகோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(பின்னைகொல்) நீங்களிவளை திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்றுதுடங்கி அவனுண்டபதிரவயிகமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களையே சொல்லிக்கூப்பிட்டுத் தன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கேற்கத் தானவதாரம்பண்ணுவதற்குமுன்னே எம்பெருமான் பலவடிவுகளைக்கொண்டு நின்றிருந்துறைகின்ற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சென்னியால்வணங்கி அவ்வூர்திருநாமத்தையென்றே கேட்பதென்று சிந்தியாநிற்கும். இப்படி எம்பெருமான்பக்கலுண்டான பக்திவெள்ளத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற இவள் நப்பின்னை

இ—இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷத்யாதியால்) வாய்வெரீஇஎன்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமத்தையேயித்யாதியால்) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை என்கிறதற்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸூகமெல்லாமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

நெடுமாலென்றேநின்றுகூவும் என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) நெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிரவதிகேத்யாதியால்) கூப்பிட்டுஎன்கிறதற்கு வணங்கியென்கிறதோடே அந்வயம். முன்னிவந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடித்யாதியால்) தன்னோடுஎன்றது - இப்பிராட்டியோடேயென்றபடி. ஏற்கஎன்றது - அநுரூபமாகவென்றபடி. தானவதாரப்பண்ணுவதற்குஎன்றது - பிராட்டி அவதாரம்பண்ணுவதற்கு என்றபடி. நின்றிருந்துறையும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பலவடிவுகளையித்யாதியால்) அவ்வூர்திருநாமங்கேட்பது சிந்தையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரித்யாதியால்) பாவதாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெருமான்பக்கலித்யாதியால்) பின்னைகொல் நிலமாமகள்சொல்

ப—கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர - வ்யாகுலங்களாய் ப்ரவஹியாநிற்க, மரங்களும்- அசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களுங்கூட, இரங்கும்வகை- இரங்கும்படி தன்னுடைய த்வநியைக் கேட்டு உருகிப்போம்படியென்கை, ஓமணிவண்ண? என்று மாறியழைப்பது- ஓ! என்று ஆகூதத்வநிவிஶேஷம். மணிவண்ண - உணிஸ்வபாவனே, வண்ணம்- ஸ்வபாவம். மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனாய் ரமணீயனுமாயிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி. என்றுகூவும் - இப்படி கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - விஷாதே. துரங்கம்- அஶ்வரூபியான கேஶியை, வாய்பிளந்தான் - வாயைப்பிளந்தவனான க்ருஷ்ணன், உறை - வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலமென்று- திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லி, தன் கரங்கள் - தன்னுடைய ஹஸ்தங்களை, கூப்பி, - அஞ்ஜலியாகப்பண்ணி, தொழும் - ஸேவியாநின்றாள். * * * * * ॥கூ॥

இவள் - தொலைவில்லிமங்கலத்தை நீங்கள்காட்டக்கண்டநுபவித்தவிவள், நெடுமாலென்றே - ஆஶ்ரித விஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை உடையவனேயென்றே, மால் - வ்யாமோஹம், நின்று - ஸ்தாயியாய், நிரந்தரமாயென்றபடி. கூவும் - கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - ஆஶ்சர்யத்யோதகஅவ்யயம், முன்னிவந்து - இவளோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக இவள்பிறப்பதற்குமுன்னேவந்து. அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், நின்றிருந்துறையும் - அநேகரூபங்களை பரிக்ரஹித்து நின்றுமிருந்தும்வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலம் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, சென்னியால் - ஶிரஸ்ஸாலே, சென்னி - ஶிரஸ்ஸு, வணங்கும் - ஸேவியாநிற்கிறாள், அவ்வூர்திருநாமம் - அந்தவூர்திருநாமத்தை, கேட்பது- பிறர்சொல்லக்கேட்கை,

மூ— றேயின்றகூவுமாள* முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்*சென்னியால்வணங்குமவ்வூர்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே* ।ம॥

சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே* தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூரவர்சடகோபன்* மூந்தை

ஆ— ப்பிராட்டியோ! ஸ்ரீபிராட்டியோ! பெரியபிராட்டியோ! அன்று இவள் தானென்றுசொல்லாமித்தனை. ஸர்வேச்வரனான ஸர்வாதிசயங்கண்டறியோம், இதென்னவாச்சர்யமென்று விஸ்மிதையாய்க்கொண்டு இப்படிபஹிர்விசேஷமான விவளை என்றாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாதென்றுசொல்லி முடிக்கிறாள். ।ம।

(சிந்தையாலும்) வாங்மநஃகாயவ்ருத்திகளாலே தேவபிரானையே தந்தைதாயென்று அடைந்த குருகூர்ச்-

இ— திருமகள்கொல் என்றிவ்வளவேசொல்லவமையுந்திருக்கையாலேபிறந்திட்டாளென்கிறவசும்சயிசமசமகாலத்துக்குத் தனியே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிவள்தானித்யாதியால்) அவர்களுக்கு மிவள்படியல்லாமையாலே யிவளவர்களிலேயொருத்தியுமன்று;- லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவள்தானிப்படியொருத்தி பிறந்தாளென்று சொல்லலாமென்றபடி. அவதரித்தாளென்றுசொல்லாதே பிறந்திட்டாளென்றுசொன்ன வசனாரஸ்யத்தாலுமிப்பக்ஷத்திலிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னமாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபஹிர்விசேஷயித்யாதியால்) இவளுக்கிவ்வவஸ்தைசொல்லா முங்களாலேவந்ததென்கிற வஸ்துத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே-யுபபாதித்து இனியென்றுமிவளை நிவர்த்திப்பிக்கமுடியாதென்றுபபாதிக்கிறதிப்பாட்டிலென்று இவ்விரண்டுபாட்டுக்களுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ।ம।

ஈ— சிந்தை - ஸ்ரீவசனம், இவளுக்கிதில் ஸம்ஸஷ்டம். தான்சொல்லுகிறதிருக்கப் பிறர்சொல்லக்கேட்கவேணுமென்றிருக்கிறாளென்றபடி. தோழிதன்வாயில் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்றால் இப்பிராட்டிசொல்லும் பேரன்ன ஸம்பந்தம் ஸ்வாமித்வமையாலே ஊர்திருநாமத்தைச்சொல்லாதே பவ்யரென்றுசொல்லுகிறாள். ஆறு ஆயிரகுருக்கள் சொன்னாளென்னில்? அது ஸம்பந்த ஜ்ஞாநாதிசயமிருக்கையாலே இத்தையிப்போதுதவிருகிறாள். பின்னைகொல் - பின்னையோ, இவள் நீளைப்பிராட்டியோ! என்றபடி. நிலமாமகள்கொல் - ஒப்பில் க்ஷமாதிகுணங்களாலே சேர்ந்தியான ஸ்ரீபிராட்டியோ, நிலம் - ப்ருதிவீ. திருமகள்கொல் - பெரியபிராட்டியோ, பிறந்திட்டாள் - பிறந்தாள், இட்டாளென்றுவாசகம் ஸ்வரூபம் அவர்களிலேயொருத்தியுமன்று? லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவளொருத்தி பிறந்தாளென்றபடி. என்னமாயங்கொலோ - என்ன ஆச்சர்யமோ, எம்பெருமான்பக்கல் ஸர்வாதிசயமானதென்ன வாச்சர்யமோவென்றபடி. * ।ம।

சிந்தையாலும் - மனஸ்ஸாலும். சிந்தை - மனஸ்ஸு, சொல்லாலும் - வாக்காலும், செய்கையினாலும் - காயிகவ்யாபாரங்களாலும், இதுக்கு அடைந்தவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். தேவபிரானையே - தொலைவில்லிமங்கலத்திலிருக்கிற தேவப்பிரானையே. தந்தைதாயென்று - பிதாவும் மாதாவுமென்று. அடைந்த - அடைந்தவரான, இது ஆழ்வாருக்குவிசேஷணம், இத்தால்இப்பிராட்டி தன்தாய்மார்முதலான ஸம்பந்தங்களைவிட்டுத்தேவப்பிரானையே ஸர்வவிதபந்துவாகக் கொண்டுபற்றினாளென்று சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாவதேசத்தை ஆழ்வார்தாமே வெளியிட்டாராய்த்து. இரங்குநாடொறுமென்று, மனஸ்ஸாக்ஷிகவேந் பக்கல் ப்ராவண்யமும், மணிவண்ணாவோவென்று கூவுமாலென்று வாக்ப்ராவண்யமும், கரங்கள்கூப்பித்தொழுமென்றுகாயப்ராவண்யமும்ஒருபாட்டிலேயுபபாதித்துச்சொல்லிற்றிறே. வண்-விலக்ஷணரான, ஆழ்வார் அவனையேஸர்வவிதபந்துவாகப்பற்றினபோலே, 'அன்னையாய் அத்தனாய்', "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஃ சரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயணஃ" என்கிறபடியே ஆழ்வாரையே ஸர்வவிதபந்துவுமாய்ப்பற்றியிருக்கிறவர்களானஎன்றபடி. குருகூரவர், சடகோபன் - திருக்குருகூரிலிருக்கிறவர்களுடைய, சடகோபன், ஊரிலிருக்கிறவர்கள் - ஊரவர். அவர்களுக்கு ஸர்வநிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம் .மூந்தை - அநாதியான, அநாதியாயிருக்கிற வேதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதானவென்றபடி. "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே। வேதஃ ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா" என்னுமாப்போலே ஸஜாதீயனாய் வந்துபிறந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கநுரூபமாக வேதமும் தமிழாயவர்பக்கல் பிறந்ததாகையாலே மூந்தையாயிரமென்கிறது.

மூ—...யாயிரத்துள் இவை தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன* செந்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லார் அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறு—...கோபன் சொன்ன ஸகல வேத ஸாரஸமானமாயிருந்த திருவாய்மொழியிலும் ஸாரஸமானமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் எம்பெருமானுக்கு பிராட்டிகளும் ஸஹிதனாக ஸகல சேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவாரென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ—முந்துகையென்கிறதற்குக் காஞ்சபர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேத ஸாரமாகையால்) செந்தமிழ்ப்பத்துமென்கிற தற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரஸமானமான திருவாய்மொழியை ப்ரதிபாதிக்கையால்) திருமாலுக்கு என்கிறதற்குக் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டியாருக்கும்) ||கக||

ஈடு—ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துள், தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். செந்தமிழ் - செவ்வியதமிழான, ஸமஸ்தஸாஸ்த்ரத்திலே ஸ்வதேஜஸ்ஸானவென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், திருமாலுக்கு - லக்ஷ்மீபதிக்கு, திரு - லக்ஷ்மீ, மால் - ஸ்வாமீ, லக்ஷ்மீவிசிஷ்ட நாராயணனுக்கென்றபடி, அடிமைசெய்வார் - ஸகலவித கைங்கர்யங்களும் செய்யப்பெறுவார். * ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே நமோ ஶ்ரீஶைலநாதாய ஜகத்குரவே ஶ்ரீஶைலதே³ஶிகாய நம꞉.

த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி꞉.

(துவளில்மாமணிமாடம்)

ஶங்க²சக்ராதி³சிஹ்நா தே³வஸ்ரஷ்ட்ருத்வ ஶயநாத் ஸாரஸாக்ஷத்வ

ஔதா³ர்யாத் ஸாரஸாக்ஷத்வ விஷ்ணுநாமத்வத꞉ ।

தே³வீஸ்வத்வாதி³ ஸௌலப்⁴ய ஸ்வாபா⁴வஸ்ய தி⁴ஸ்ய

ஸௌலப்⁴யாத் ஸர்வாத்மாநம் ப்ரகடயதி ஹரிர் தி³வ்யதே³ஶே ||எ௪||

(ஶங்க²சக்ராதி³சிஹ்நா) தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் - அழகிய திருவாழி திருச்சங்குகளாலும், (தே³வஸ்ரஷ்ட்ருத்வத꞉) தேவதேவபிரானென்றே - தேவதேவத்தாலும். (ஶயநாத்) திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினமையாலும், (ஔதா³ர்யாத்) கருங்கடல்வண்ணன் - கடலுக்கு ஸத்ருஶமான ஔதார்யத்தாலும், (ஸாரஸாக்ஷத்வ) செந்தாமரைக்கட்பிரான் - புண்டரீகாக்ஷத்தாலும், (விஷ்ணுநாமத்வத꞉) அவன்சின்னமும் திருநாமமும் - விஷ்ணுத்வத்தாலும், விஷ்ணு என்கிற இத்தாலேதானே சின்னமும்திருநாமமும் என்று ஸர்வவ்யாபகமாய் வஸுதேவன்மகனாயிலே மணிவண்ணனுமமே என்றுசொல்லப்படுகிற திருநாமமும் ஸம்ஹ்ருதமாகிறதென்று திருவுள்ளம். (தே³வீஸ்வத்வாத்) திருமாமகளிருந்தாம் - ஶ்ரீஸம்ருத்தி நிலைகளாலே லேவிக்கப்படுகையாலும், திருமாமகளிரென்றது மற்றைப்பிராட்டிமாருக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். (ஸௌலப்⁴யத꞉) துரங்கமவாய்பிளந்தானுறை - க்ருஷ்ணனாய்வந்துபிறந்த ஸௌலப்யத்தாலும், (ஸ்வாபா⁴வஸ்ய தி⁴ஸ்ய) நெடுமாலென்றேநின்று - ஸௌஶீல்யத்தில் ஸர்வஸ்வம்வழிநெடியனாலும், திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலெம்பெருமான் தன்னிடத்தில ஸர்வாத்மாவாகனை உபாஜங்களோடே விளம்பியோதிற்கிறானென்று "துவளில்மாமணிமாடம்" என்கிற உலகத்திலே ஸம்ஶ்லேஷரான ஶடகோபன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[தி³வ்யாஸ்யா꞉, தே³வீஸம்ஶ்லேஷாத், என்று பதினெண்ணுபிரத்தில்வாமம். விஷ்ணுநாமத்வ ஸ்தி²தஸ்வ ஸ்வாம். ஸாரஸாக்ஷத்வ விஷ்ணு - ஈயிபாத - விஷ்ணுநாம்நா꞉ - செந்தாமரைக்கண், மணிவண்ணனுமமே, சின்னமும்திருநாமமும், ஆகையாலே]

ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் ஶ்ரீதே³ஶிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந் திருவாய்மொழி.

௱—மாலுக்குவையமளந்தமணாளற்கு நீலக்கருநிறமேகநியாயற்கு* கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கென்

ஆ—(மாலுக்கு) இப்படி மாங்களுமிரங்கும்வகை "மணிவண்ணனே" வென்று கூப்பிட்டு அவனைக்காணப்பெறாமையாலே சேதநாசேதநவிபாகமற்றுப் பெண்ணானாள் உடையவர்கள் ஆபரணங்களையிழந்து அத்யந்த விவசையாய்க் கண்டு திருத்தாயாரிவளிழ மகிழ்ந்த வ்யஸநாதிசயத்தைக் கண்டு எம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதங்களுக்குத் தோற்று இவளிழந்தவற்றைச் சொல்லி பறைந்துகிறாள். எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கு மாஸ்ரிதரக்ஷணமான சேஷ்டிதங்களுக்கும் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளுக்கும் வஸீகரமான காலமேகத்தினுடைய நிறத்தையும் குளிர்ச்சியையும் பெருமையையும் அழகையுமுடைத்தான திருமேனிக்கும் தேஜஸ்ஸையும் பழகியதொரு தாமரைத்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களுக்கும் தோற்று இந்த நீர்மையிற் கவள

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியெம்பெருமானோடே ஸம்ஸ்லேஷமில்லாமையாலே வாஹ்யமாக வ்யஸநப்பட்ட ஆழ்வார் அநந்தரம் திருவாய்மொழியிலே "என்பெண்பிள்ளைதங்கிறாள் மாமைநிறமிழந்தாள்" என்றுபோலே சிலவற்றைப்பேசுகை பெண்பெறுதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) நிரதிசய போக்யமான கல்யாணகுணமணியான ஸர்வேஸ்வரன்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த நீர்மையிஸ்தவத்தால் வந்த வ்யஸநாதிசயத்தாலே ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாமவனிட்டவழக்காம்படியவற்றில் தமக்கு ஸ்வாத்மநிவ்ருத்திபிறந்தபடியைக் கண்ட தம்முடைய நாயகிகள்தாவிதராய்ச் சொன்ன பாசுரத்தை பத்ரவேஷமதத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விநயலேசத்தையும் எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்று கருத்து. ஆத்மீயங்களையென்றது — வலயாதிவஸ்துக்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுமென்றபடி. இங்கு இழக்கையாவது - காணக்காணப்ரஷ்டமாகை. இத்தாலெம்பெருமான் ஸவிஷயவைசத்தாலே ஸ்வாஸ்ரிதர்க்காத்மீயங்களோடு ஸம்பந்தமறும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிடம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இத்தையே ஸாஸ்த்ரஸாரமென்றுவ்யாக்யாதாருளிச்செய்வர். அதில் ஸர்வஸ்ரூபத்ருத்திகவாம்.

*

* முதற்பாட்டு *

மாலுக்குவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடைய வித்யாதியால்) வையமளந்த மணாளற்குவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரக்ஷணமாக வித்யாதியால்) கருநிறனென்னச்செய்த நீலஸௌந்தர்யமெடுத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதி யித்யாதியால்) மேகவண்ணர்க்கென்னாதே மேகநியாயற்கென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையும் யித்யாதியால்) கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேஜஸ்ஸையும் பழகியதொரு வித்யாதியால்) கொங்கலர்நீலக்குழலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தநீர்மையிற் கவித்யாதியால்) ௧'

ஈ— மாலுக்கு - ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனுக்கு, மால் - வ்யாமோஹமென்றபடி. மின்னிடைமடவாரில் "நீயெனக்கு வேண்டா"வென்று பிராட்டிகளைச் செய்தேயும் மேலவிழுந்தாகிற வாஸ்ரிதவ்யாமோஹத்தைக் காட்டி இவளை பக்ஷபடுத்தினனென்று கருத்து. வையம் - ப்ருதிவீ, அளந்த + ஆஸ்ரிதரக்ஷணமாக வாமநனாய்ப் பிறந்தளந்தவனுக்கு, மணாளர்க்கு - மணவாளரான, வாழ்ஜாயாபதிவாசகம். மணம் - ஸம்ஸ்லேஷம், மணத்தையுடையவன் மணவாளன், நாயகனென்றபடி. இதறுமணாளனென்று அவதாரமாயும் மாவுமுளரே, - ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தில் குணசேஷ்டிதங்களாலே இவளை வஸீகரித்து இவளுக்கு நாயகனானவென்றபடி. நீல் - ஸௌந்தர்யமான, கருநிற என்று மேலே சொல்லி இருக்கையாலே இந்த நீலஸௌந்தர்யம் ஸௌந்தர்யபரம். கருநிற - நீலவர்ணமான, மேகநியாயற்கு - மேகத்தினுடைய ந்யாயத்தையுடையவரான, நியாயம் - ரீதி. நீலக்கருநிற மேகநியாயற்கு ஸௌந்தர்யத்தின் ஸௌகுமார்யமான தேஜஸ்ஸையுடையராணவென்றபடி. கோல - அலங்காரங்களான, நீலமான திருமேனிக்குப் பரபாகவர்ணங்களான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணற்கு - அரவிந்தலோசநரான தேஜஸ்ஸுக்களையுடையவர்க்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம்,

ஙூ—கொங்கல* ஏலக்குழலியிழந்ததுசங்கே* ॥௧॥
சங்குவில்வாட்டண்டுசக்கரக்கையற்குச்* செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணற்குக்* கொங்கலர்தண்ணந்
துழாய்முடியானுக்கென்* மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே* ॥௨॥
திறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட* திறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வனவற்கு*

ஆ—ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனை யெம்பெருமானையுங்கூடத்தோற்பிக்குந்திருக்குழலழகையுடையவளானவென் பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கிழந்தாளென்கிறாள். ॥௧॥

(சங்கு) அளந்தருளுகிறபோது வளர்ந்த ஸர்வேச்வரஸாமர்த்யாதி திவ்யாயுதங்களையேந்திய வழகுக் கும் ஸ்வாபாவிகமான ஸௌந்தர்யாதிகளான ஸ்வபாவங்களையுங்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்துக்கும் திருக்கண்களுக்கும் தொங்கலாநுவிருத்திகளாலுண்டான ஸௌரப்யம் நாநாவர்ணமாக அயர்வறுமமரர்கள் ஸமர்ப்பித்த தண்டுழாய்மாலைகளைக்கொண்டொப்பித்தருளின வழகுக்குந் தோற்று என்மங்கை மாமைநிறமிழந்தாளென்கிறாள். ॥௨॥

(திறங்கரியானுக்கு) ஸகலலோகங்களையு மமுதுசெய்தருளின சுவடுகாணலாயிருந்த திருப்பவளத்தினழகுக்கும் ஸகலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவானவந்த சிறியவடிவுதனக்கு மத்திருவடிவுடைய நீலதேவம்போலே

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—கீழ்ப்பாட்டில் திவ்யாயுதங்கள் ஸௌந்தர்யம் விப்பாட்டும் ஸௌந்தர்யமென்றுநினைத்து ஸௌந்தர்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகிறவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (தொங்கலாநுவித்யாதியால்)

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நீடுலகுண்ட திறங்கிளர்வாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகங்களுமித்யாதியா ல்) சுவடு-ரஸம், கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவித்யாதியால்) சிறுஅவர்க்கு கிறவடிவுகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவித்யாதியால்) திறங்கரியானுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருவடிவுடையவித்யாதியால்) ஈறங்கியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—மானுக்கு மணாளர்க்கு ஐத்யாதியாக விசேஷணந்தோறும் அவனுக்கு அவனுக்குஎன்றது அவ்விசேஷ ணங்களில் தனித்தனியே யீடுபட்டாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. இப்படிமேலுங்கண்டுகொள்வது. என் என்னுடையவளான, கொங்கலர்-ஸுகந்தபுஷ்பங்களான புஷ்பங்களை யுடைத்தான, கொங்கு-கந்தம், அலர்-புஷ்பம், ஏலக்குழலி-ஏலம்போலே ஸுகந்தமயமான கேசங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது-போக்கினது, செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கிழந்ததென்கிறது அவரையாசைப்பட்டு பெருமையாலே இழந்ததென்றபடி. சங்கு-வளையம், அவனைப்பெருமையாலே ஆசைப்பட்டதால்வந்த காமத்தாலே வளையத்தையிழந்தாளென்றபடி. ✳ ✳ ✳ ॥௧॥

சங்குவில்வாள் தண்டுசக்கரக்கையற்கு-ஸங்கசக்ராதிகளான பஞ்சாயுதங்களைக்கையிலேயுடையவரான, சங்கு-சங்கம், வில்-சார்ங்கம், வாள்-கட்கம், தண்டு-கதை, சக்கரம்-சக்ரம், செங்கனிவாய்-கனி போலேசிவந்தவாயையுடையவனை, செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு-சிவந்த தாமரைபோலேயிருக்கிற கண்களையுடையவரான, கொங்கலர்-பரிமளம் மிகவும்மிகுகின்ற, பரிமளம் ப்ரவஹியாநிற்கிறவென்றபடி. கொங்கென்று பரிமளத்துக்குப்பேர். தண்-சீதளமான, அம்-அழகியதான, துழாய்-திருத்துழாயை, முடியானுக்கு-கிரீடத்திலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, என்மங்கை-என்னுடைய மங்கையானவள், மங்கை-பருவமடைந்த பெண், இழந்தது-போக்கிவிட்டது, மாமைநிறம்-அழகியதான காந்தி, மாமை-அழகு, நிறம்-காந்தி, அவனையாசைப்பட்டும் பெருமையாலே தன் காந்தியையிழந்தாளென்று பாவம். ✳ ✳ ॥௨॥

நீடு-விசாலங்களான, உலகு-லோகங்களை, உண்டதிறம்-ப்ரளயத்திலேயுண்ட ப்ரகாரமானது, திறம்-ப்ரகாரம்-கிளர்-ப்ரகாசியாநிற்கிற, ஸ்பஷ்டமாகத் தோற்றுகிறவென்றபடி. வாய்-வாயையுடையவனை, சிறு-வடபத்திரத்திலே படுக்கும்படி சிறியவடிவையுடையவனை, கள்வர்-வஞ்சகனை, தன்ஸௌந்தர்யத்தாலே த்ருஷ்டிச் சித்தாபஹாரியான என்றபடி. அவற்கு-அந்தப்ரபுவினை, திறங்கரியானுக்கு-கறுப்பாயிருக்கிறவனை,

மூ— கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கென்* பிறங்கிருங்கூந்தலிழந்தது பீடே* ||௫||
பீடுடைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு* மாடுடைவையமளந்தமணாளற்கு* நாடுடைமன்னர்க்குத் தூது
செய்நம்பிக்கென்* பாடுடையல்குலிழந்தது பண்பே* ||௪||

ஆ— [illegible] கிறத்தாலும் [illegible] தவரித்தாண தலிரெராயி திரவலதங்களிலே எப்போதும் ஸஞ்சாரமான திரு [illegible] திருக்கையிலிருக்கும்தோறாறு நீவாதங்களினுடைய வெவ்ரிகள் திரண்டாப போலே [illegible] [illegible] திருக்குழலையுடையளான வென்பெண்பிள்ளை தன் பெருமையிழந்தாளென்கிறாள். ||௫||
(பீடுடை) [illegible] [illegible] காரணகெவரா [illegible] [illegible] [illegible] காரணத்துக் [illegible] [illegible] ஸ்வரூபங்களும் தன்திருவடிகளை ஸம்ச்ரயித்து நின்றநின்றவிடமு [illegible] கண்டு [illegible] இந்த லோகத்தை [illegible] ஸௌசீல்யாதிகுணங்களுக்கும் [illegible] [illegible] வரவர்கள் [illegible] அவர்களுக்கு தூத்யம்பண்ணி அதுவேதனக்கேற்றமாயிரு க்கிற [illegible] எம்பாடுடையல்குல தன் சீர்மையையிழந்தாளென்கிறாள். ||௪||

இ— ([illegible]) பிறங்கிருங்கூந்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலாலகங்களின் [illegible]) ||௫||

✻ ஸாரம்பாட்டு ✻

பீடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) மாடுடையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) வையமளந்தமணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய [illegible] ([illegible]) நாடுடையென்கிறவிசேஷணத்துக்கு அபிப்ராயமரு [illegible] ([illegible]) தூதுசெய் நம்பி என்கிற விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) சீர்மை — நல்லஸ்வபாவம், ஸௌசீல்யாதிகுணங்களென்றபடி. ||௪||

ஈ— [illegible] நிவணாவ்ரன் வென்றபடி. கறங்கிய [illegible] [illegible] நிரவலதங்களிலே எப்பொழுதுஞ் சுழலாநின்ற, கறங்குகை - சுழலுகை. சக்கரக்கையவனுக்கு - [illegible] கையிலேயுடையவனான [illegible], இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் என் - என்னுடையவளான, பிற [illegible] - [illegible] வ்யாஸங்களுமான, பிறங்குதல - நீட்சி, இருமை - [illegible]. இது [illegible] தைச் சொல்லுகிறது. கூந்தல் - [illegible] யுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது — போ [illegible] பீடு - பெருமை, [illegible] வுக்ஷமென்றபடி. அவனைக்காணாத [illegible] தன்னுடைய பெருமையையிழந்தாளென்றபடி. * * ||௫||

பீடுடை - ஸ்ருஷ்டி [illegible] ஜ்ஞாநசக்த்யாதி ஸாமர்த்த்யத்தை யுடையவனான, பீடு - ஸாமர்த்த்யம், நான முகனை - [illegible]. படைத்தானுக்கு - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, மாடுடை - இடமுடைத்தான, மாடு - இடம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யுடைத்தான வென்றபடி, வையம் - ப்ருதிவி [illegible] அளந்த - த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனான. மணாளற்கு - த்ரிவிக்ரமனாய் எல்லாரையும் தன்திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்சித்த [illegible] த்தைக்காட்டி இவளை வசீகரித்தவளுக்கு நாயகனான, மணாளன் — நாயகன். நாடுடை - [illegible] டையுடையவரான, நாட்டுக்கெல்லாம் உடையவர்களாகைக்கு யோக்யரான வென்றபடி. மன்னர்க்கு - ராஜா க்களுக்கு, மன்னர் ராஜாக்கள். பாண்டவர்களுக்கென்றபடி. தூதுசெய்ய - தூத்யம்பண்ணினவனான, நம்பிக்கு - [illegible], "[illegible]" இத்யாதிகள்படியே அந்த [illegible] த்தாலே [illegible] க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் என் — என்னுடையவ ளான, பாடுடை — விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பாடு - விஸ்தாரம். அல்குல் - நிதம்பத்தையுடையவளான பெ ண்ணானவள். அல்குல் - நிதம்பம். இழந்தது - போகவிட்டது, பண்பு — ஸ்வபாவம். தன்னுடைய [illegible] ஸௌசீல்யாதி குணமென்றபடி. அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன் ஸ்வபாவத்தை யிழந் தாளென்றபடி. * * * * ||௪||

மூ—பண்புடைவேதம்பயந்தபரனுக்கு* மண்புரைவையமிடந்தவராகற்கு* தென்புனற்பள்ளியெந்தேவபி
ரானுக்கென்* கண்புனைகோதையிழந்தது கற்பே* ।௫॥
கற்பகக்காவனநற்பலதோளற்கு* பொற்சுடர்க்

ஆ—(பண்புடை) தன்னுடையஸாரஸ்வாரஸ்யமான அபௌருஷேயத்வாதிகளாலே தன்னிலுஞ்சீரியதான வே
தங்களை ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குக் கொடுத்த பரமகாருணிகனும் பூமிப்பிராட்டியையெடுத்தருளி அவ
ளோடேஸம்ஸ்லேஷித்தருளின ஸ்ரீவராஹமூர்த்தியான திருவடிவிலழுக்கும் திருநாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற
இருப்பைக்கண்டநுபவிக்கிற அயர்வறுமமரர்களைப்புங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல, திருப்பாற்கடலி
லே பிராட்டியோடேகூட கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகுசுருந்தோற்று ஸ்பர்சநீயமான திருக்குழலையுடைய
வென்பெண்பிள்ளை தன்னுடைய கற்பிழந்தாளென்கிறாள். ।௫॥
(கற்பகக்காவன) திருப்பாற்கடலிலே பிராட்டியோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளுகையாலே ஒருகற்பகச்சோலை

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ—பண்புடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதிகளால) வேதம்பயந்தபரனு
க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களையித்யாதியால) வித்யாவதாரத்துக்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்யாதியால) தென்புனல்பள்ளி தேவபிரானுக்கென்கிற ஸந்நிவேசத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால) அடிமையாக்கவல்லவென்கிறதற்கு கண்வளர்ந்தரு
ளுகிறஅழகுக்கும் என்கிறதோடேஸம்பந்தம். ।௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே க்ஷீராப்திநாதனுடைய ஸௌந்தர்யமாகையாலே இப்பாட்டும் ததேகார்த்தமென்று
நினைத்து ஸ்வயம்வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) த்ருதீய்வாக்

மூ—பண்புடை - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையவையான, பண்பு - ஸ்வபாவம், ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸ்வமானாதிநூம ய
யாவத் ப்ரகாசகத்வ ஸ்வபாவத்தை யுடையவையான, வென்றபடி வேதம் - வேதங்களை, பயந்த - உண்
டாக்கினவனான, 'யோ ப்ரஹ்மணம் விததாதி பூர்வம் யோவைவேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை' என்கிறபடி
யே ப்ரஹ்மாவுக்கும் உபதேசித்தவனானவென்றபடி. பரனுக்கு - ஸர்வவிலக்ஷணத்தாலே ஸ
ர்வோத்க்ருஷ்டனான, இப்படியெல்லார்க்குமறிவு கொடுக்குமவன் கிடீர் இவளுடைய அறிவை அபஹரித்தா
னென்று அபிப்ராயம். மண்புரை - ப்ருதிவ்யாத்மகமான, புரை - ப்ரகாரம் ஸ்த்ரீலிங்கத்யா தூதமா தா
மான் வென்றபடி வையம் - பூமியை இடந்த - ஸ்வேதவராஹமாக ப்ரஸவித்தவனான, வராகற்கு - ஸ்ரீவ
ராஹரூபனான, தென் - தெளிந்ததான புனல் - ஜலத்தை யுடைத்தான க்ஷீரார்ணவத்திலே, புனல் -
ஜலம், தென்புனலென்று பஹுவ்ரீஹி பள்ளி - சயனத்தை யுடையவனான, என் - என்னுடையவனான, ஸ்வ
ஸாமியான வென்றபடி. தேவபிரானுக்கு - இங்கு தேவஸப்தம் நித்யஸூரிவாசம் நித்யஸூரிகளுக்கு உப
காரகனான ஸ்வாமிக்கு, க்ஷீரார்ணவஸயநமாகிய நித்யஸூரிகளையும் அங்கே அடிமைகொ
ண்ட ஸ்வாமிக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்ததென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். என் - என்னுடையவளான, கண்புனை -
கண்களைப்புனையாநிற்கிற, புனைதல் - கட்டுதல் கண்டார் கண்களையெல்லாம் தன்னோடே கட்டாநிற்கிற
வென்றபடி. அதாவது? வைத்தகண் வாங்கவொண்ணாதபடி ஸ்ப்ருஹணீயதமையான வென்கை கோதை - கோ
தையாகிய பேரையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, கற்பு - பாதிவ்ரத்யத்தை, அவனை
யாசைப்படும்படியாலே தன்னுடைய பாதிவ்ரத்யமிழந்தாளென்று வாக்யார்த்தம். ।௫॥
கற்பக - கல்பவ்ருக்ஷங்களினுடைய, காவு - உத்யானத்துக்கு, அன - ஸத்ருஸங்களான, அநஸப்தம் ஸாத்ரு
ஸ்யவாசி, கல்பவ்ருக்ஷ வ்யூஹம்போலே ரமணீயங்களானவென்றபடி. நல் - நல்லவையான ஸௌந்தர்ய லாவண்ய
பரிமளாதிகளாலே தர்சநீயங்களான வென்றபடி பல - பலவாகிய ஸஹஸ்ரங்களான, "ஸஹஸ்ரஸீர்ஷா புருஷ
ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத்" என்கிறகணக்கிலே ஸ்ருதிகளை அணைக்கைக்கும் அவர்களுக்கு
ஆதாரமாகைக்குமாக பாஹுக்களான வென்றபடி. தோளற்கு - பாஹுக்களை யுடையவரான, தோளை

மூ— குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு* நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கென்* விற்புருவக்கொடிதோற்றது மெய்ம்மை* ॥சு॥

மெய்ம்மைப்பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்குப்* பையரவினணைப்பள்ளியினானுக்குக்* கையொடுகால்செய்ய

ஆ—தழைத்தாப்போலேயிருக்கிற திருத்தோள்களிலழகுக்கும் கற்பகச்சோலையிலே ஒருதாமரைக்காடலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கைகளின் அழகுக்கும் நிரதிசயபோக்யமான திருவபிஷேகத்தினழகுக்கும், ஸ்ரீ மேருவிலேநின்றாப்போலேயிருந்த திருப்புருவத்தையுடையளான இவள்தன் திருமேனிதோற்றாளென்கிறாள். ॥சு॥

(மெய்ம்மை) அவனுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸூக்தாப்போலேயிருந்த ஸ்வாபாவிகமான திருவணிகலன்களாலே சோபித்தருளினவழகுக்கும் திருப்பாற்கடலிலே நிரதிசயஸௌகுமார்யமான திருவரவணையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகுக்கும் அந்த திருவணிகலன்களுடைய நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் திருவனந்தாழ்வானுடைய பணாமணிகளின் நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் விஞ்சிப்புறப்படாநின்ற வொளியையுடைய

இ—த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையிலேயித்யாதியால்) அபிஷேகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விற்புருவக்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமேருவிலேயித்யாதியால்) ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

மெய்ம்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகமித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளினவென்றது - அலங்கரித்தருளினவென்றபடி. அபிஷேகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்), தாமரைநாண்மலர்க்கையற்கென்று கீழ்ச்சொன்ன திருக்கையினழகை கையொடுகாலென்று இப்பாட்டிலும் சொல்லுகை வாசகமன்றோவென்ன? கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் காந்திவாஹுள்யம் விசேஷமானது பற்றவே வாசகமில்லையென்கிறார் (அந்தத்திருவணியித்யாதியால்) கையொடுகாலென்றது உபலக்ஷணம்

ம—முடையவர் தோளர். சுடர்ப்பொற்குன்று என்றுமாறி கூட்டிப்பது. சுடர்—காந்தியுக்தமான, பொற்குன்றுக்கு நிகரிக்க, அன்ன - ஸத்ருசமான, அன்ன- ஸத்ருசம். பூம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, திருமுடிக்கு ஸாவயவமான வென்றபடி. முடியற்கு- கிரீடத்தை யுடையவரான, முடி—கிரீடம். முடியையுடையவர்- முடியர். நல்- நல்லவையான நீரணிமேகங்களான ஸ்ராஜங்களுக்குப் பரதமங்களானவென்படி. பல் - பலவாக்களான, இவை கைகளுக்கு விசேஷணங்கள். தாமரை - தாமரையினுடைய, நாள்- ஸமீபமான, நாள் —ஸமீபம். நாள் மலர்- என்கிறவிடத்தில் எகாரஸ்வரம் மகாரமவருமான லகாரலோபம். மலர் - புஷ்பம் போலேயிருக்கிற, கையற்கு - கைகளை யுடையவரானவர்க்கு, இதற்குத்தோற்றது என்கிறதோடே கூட்டம். என்- என்னுடையவளான, வில்புருவ - பருவத்தையொப்போலேயிருக்கிற ப்ருவத்தையுடையவளான, வ்யாமோஹத்தை கொண்டுபட்டுக் கிடப்பாரைப்போலே விஜயமுடைத்தான வஸ்துத்தைக்கொண்டுசேர! இவள் தோற்றதென்று விஷாதம் இங்கே ஸஹிதம். கொடி - கொடிபோன்றதைப்போலேயிருக்கிறவள், தோற்றது - இழந்தது, மெய் — தன்னுடைய சரீரம், மெய்யென்று சரீரம், சரீரத்தை இழக்கையாவது சரீரம் ஸ்வகமன்றிக்கே யொழிகை. “ஸ்வஸ்ரீருசரணஜீவிதேஷு” என்னப்பண்ணும் தன்வடிவழகைக்காட்டி ‘ப்ரஜீவிதம் ஸ்வநந்தம்’ என்னப்பண்ணும் இவளுடைய வடிவைக்கிடீர் ஸ்வகரித்தானென்றுகருத்து. ॥சு॥

மெய் - திருமேனியிலே, அமர் - பொருந்தியிருக்கிற, தத்தவயவங்களுக் கநுரூபங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. பல் - பலவாகங்களாயிருக்கிற, கலன் - திவ்யாபரணங்களை, கலன் - ஆபரணம். நன்கு — நன்றாக, ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. அணிந்தானுக்கு - சாத்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, அணிகை - சாத்துகை, பையரவின் - படமுடைய பாம்பினுடைய, பை பாம்பு- படம். அரவு — நாகம், ஸாகவாஸுகியென்கிற ஸம்ஸ்பர்ஸஜநித நிரவதிகாநந்தத்தாலே விகஸிதமான திருவனந்தாழ்வானுடைய. அணை - படுக்கையிலே, திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே என்றபடி. பள்ளியினானுக்கு - கண்வளர்ந்தியையுடையவனை, பள்ளி— கண்வளர்த்தி, பள்ளியையுடையவன்- பள்ளியினான். கையொடுகால் - திருக்கைகளோடே

மூ—கண்ணபிரானுக்கென்* தையலிழந்தது தன்னுடைச்சாயே* ॥எ॥
சாயக்குருந்தமொசித்ததமியற்கு* மாயச்சகடமுதைத்தமணாளற்குப்* பேயைப்பிணம்படப்பாலுண்பிரானுக்கென்* வாசக்குழலியிழந்ததுமாண்பே* ॥அ॥
மாண்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்குச்* சேண்சுடற்குன்றன்னசெஞ்சுடர்மூர்த்திக்குக்* காண்பெருந்

ஆ— திருக்கைகள்திருவடிகள்திருக்கண்களிலழகுக்கு மிவள்தோற்றுத்தன்னொளியிழந்தாளென்கிறாள். ॥எ॥,
(சாயக்குருந்தம்) திருப்பாற்கடலில்நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமாளிகையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி க்ருத்ரிமசகடவதநிதாநாஸுர நிரஸநாயாஸவ்யேதகணிகாயம்க்ருதமான திருமுகத்திலழகுக்கும் தோற்றுததன்னழகிழந்தாளென்கிறாள். ॥அ॥
(மாணபமை) கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதாவென்றிரக்கிற ஸமயத்திலே நிரவதிகஸௌந்தர்யநிவாஸஸ்தமாய் ஸர்வேஷஜநநேத்ரநயநஹாரியாய த்ராஸ்யமான திருவடியினழகுக்கும் அளந்தருளுகைக்காக

இ—மென்கிறகருத்தாலே திருக்கண்களைச்சொன்னது. இங்குஒளியென்றது- தேஹாஸஜநிதஸௌந்தர்யம். ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இப்பாட்டிலே யஸோதாஸ்மீபமானவஸ்த்ரத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலில்நின்றுமித்யாதியால்) வ்யாக்யாதாவ்யத்தைஸம்க்ரஹிக்கிறார் (க்ருதி ஜேத்யாதியால்) ॥ரு॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மாண்பமைகோலத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொள்வனுனித்யாதியால்) எம்மாயக்குறளற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ராஸ்யமானவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகையித்யாதியால்) பெருந்தோற்றத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—கூடத்திருவடிகளும் செய்ய — சிவந்திருக்கிறவனை, கண்ணப்பிரானுக்கு — க்ருஷ்ண யுபகாரகனான வனுக்கு, இதுக்கு இழந்ததுஎன்கிறதோடேஸம்பந்தம். என்தையல்- என்னுடையபெண்ணானவள், தையலென்று பெண்ணுக்குப்பேர். இழந்தது — ஸ்வஷ்டம். தன்னுடைச்சாயே - தன்னுடையசாயை, தேஹாஸஜநிதஸௌந்தர்யமென்றபடி. சாயை — ஸௌந்தர்யம். * * ॥எ॥
குருந்தம் — அஸுராவிஷ்டமான குருந்தவ்ருக்ஷத்தை, சாய - வேரோடேசாயும்படி, ஒசித்த - முறித்தவனை, தமியற்கு - அஸஹாயவீரனை, தமியன் — ஏகாகீ, மாயச்சகடம் - மாயாசகடத்தை, உதைத்த - திருவடியாலே நாசநம்பண்ணினவனை, மணாளற்கு - மணவாளனை, சகடபஞ்ஜநாதிவிவிதாவஸ்தைக்காட்டி இவளுக்குநாயகனானவென்றபடி. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு தநுர்ப்பங்கம்போலே இச்சகடபஞ்ஜநமிவளுக்கு வஸீகரமாய்த்தென்றுகருத்து. பேயை - பிஸாசியை, பூதநையையென்றபடி. பிணம்பட - பிணமாய்விழும்படி, பாலுண் - ஸ்தந்யத்தையுண்டவனை, பேயைஸ்தந்யத்தையுண்டவனென்று அர்த்தத்ஸம்பந்தமஸ்ரீஷ்யாஸ். பிரானுக்கு - ஸ்தந்யபானத்தைப்போலே ஓரநர்த்தத்தைவிளைக்கும்படி உயிரோடேவிடாதே ஸ்வயம்படியாகப்பண்ணின மஹோபகாரகனுக்கு, என் - என்னுடையவளான, வாசக்குழலி - நைஸர்கிகபரிமளஸாலி குந்தளையானபெண்ணானவள், வாசம் - பரிமளம், இழந்தது - ஸ்வஷ்டம், மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அவனுக்காகவந்தவிரஹவ்யஸநத்தாலேதன் ஸௌந்தர்யத்தையிழந்தாளென்றபடி. ॥அ॥
மாணபு - ஸௌந்தர்யம், அமை - பூர்ணமாயிருக்கிற, கோலத்து - அவதார விக்ரஹத்தையுடையனை, கோலம் - வேஷம். இங்கு ப்ராக்ருதமான அவதாரவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. கோலமுடையவன்-கோலத்தன். கோலத்தெம்மாயக் குறளற்கு என்று ஸமஸ்தபதமாகையாலே கோலத்தனென்கிறவிடத்தில் அன்ப்ரத்யயலோபம். எம் - அஸ்மதீயனை, அவ்வழகாலே நமக்கு ஸ்வாமியான வென்றபடி. மாய - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, குறளற்கு - ஸ்ரீவாமநனை, சேண் - உந்நதமான, சேண்ஸப்தம் உந்நதவாசி. சுடர்குன்று — தேஜோமயமான பர்வதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருஸமான, செஞ்சுடர் - கௌஸ்துபாதிநகரத்நாபரணாதிகளாலே அதிசயகாந்தியை யுடைத்தான, மூர்த்திக்கு- திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவனை, காண - "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்கிறபடியேதர்ஸநீயதமரான, பெருந்தோற்றத்து "ஜநநீஸௌந்தர்யவைபவஸ" என்கிறபடியே

மூ—தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பிக்கென்* பூண்புனைமென்முலைதோற்றதுபொற்பே* ௬௰
பொற்பமைநீண்முடிபூந்தண்டுழாயற்கு* மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு* நிற்பனபல்லுருவாய்
நிற்குமாயற்கென்* கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே* ௰

ஆ—தாமரைக்காடலர்ந்ததொரு மாணிக்கமலைபோலே வளர்ந்தருளினபோதையழகுக்கும் "ஜநநாசதஸ்ய லோ கஸ்ய", என்னும்படி திவ்யமானஜநநத்தையுடையவனான தசரதாத்மஜனுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகுணங்களுக்கும்தோற்று ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வாபாவிகமான லக்ஷணங்களுக்கு விவசையான இவள் தன்னுடைய லாவண்யமிழந்தாளென்கிறாள். ॥ ௬௰ ॥

(பொற்பமை) அயர்வறுமமரர்களும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் காணும்படி, தன்னுடைய திவ்யாகாரவசீகரணமான திவ்யாபரணங்களைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வழகுக்கும் அவ்வழகுக்குறியழியாதபடி மற்பொருத வாதாபத்துக்கு மவனுடையஸ்வாபாவிகமான ஸௌந்தர்யாதிகத்துக்கும் தோற்றதுதன்,

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஜநநாசஸ்யேத்யாதிபால) நம்பிக்கென்கிறவசனத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸௌசீல்யேத்யாதியால்) பூண்புனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) ॥ ௬௰ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பொற்பமைநீண்முடியென்று ராஜாதிராஜசிஹ்நமான திருவபிஷேகத்தைச்சொல்லுகையாலே நித்ய ஸூரிஸேவ்யதையும் மற்பொருதோளென்று மல்லயுத்தத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவிபவாவதாரமும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) திவ்யாகாரவசீகரமானவென்கிறவிடத்திலே "ஸர்வாபரணபூஷிதம்" மென்கிறவசனமிஹவிவக்ஷிதம். தண்டுழாயைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே பஞ்சாயுதங்களும். ஒப்பித்தருளவென்றது - அலங்கரித்துக்கொள்ளவென்றபடி. த்விதீயவாக்யத்தில், மாயசப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குறியழியாதபடியால்) மற்பொருதவென்றது - மல்லரோடே யுத்தம்பண்ணினவென்றபடி. த்ருதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்; (அவனுடையவித்யாதியால்) அவனுடையவென்கிறத்துக்கு ஸர்வேச்வரனுக்கு,

ம—பெரிய வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனான, தோற்றம் - ஆவிர்ப்பாவம். அவதாரரஹஸ்யத்தின்படியே திவ்யமான ஆவிர்ப்பாவத்தை யுடையவனாயென்றபடி. தோற்றத்தையுடையவன் தோற்றதான். தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பி என்று ஸமாஸம். எம்- சேஷபூதராயுள்ளாரான, "தயரதற்குமகன் தன்னையன்றிமற்றிலே" னென்றாரிறே. காகுத்தநம்பிக்கு – காகுத்ஸ்தனாய் ஸகலகல்யாணகுண பூர்ணனானவனுக்கு, இதுக்குத் தோற்றது - என்கிறத்தோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பூண் - ஆபரணங்களை, புனை - தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற, புனைதல் - தொடுத்தல். ஆபரணங்களை யுடைவாக தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. மென் - ம்ருதுக்களான, விரஹாஸஹிஷ்ணுக்களான வென்றபடி. முலை - ஸ்தநங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், தோற்றது - இழந்தது, பொற்பு- அழகு, லாவண்யமென்றபடி. அவனுக்காகவந்த தாவாதிசயத்தாலே தன்லாவண்யத்தை யிழந்தாளென்றபடி. * * ॥ ௬௰ ॥

பொற்பு - அழகு, அமை - பூர்ணமாயிருக்கிற. நீள் - உத்துங்கமாயிருக்கிற, முடி - கிரீடத்தை யுடையவனான, பூம் - திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே வாஸிதமான, தண் - அந்த திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே சைத்யத்தையுடைத்தான, துழாயற்கு - தாழவிலியை யுடையவனான, மல்- மல்லரோடு, மல- சப்தம் த்ருதீயாவி. மல் பொரு, வென்கிறவிடத்தில் அகாரஸ்யலகாரோவா ரேபாலோபச். பொரு - யுத்தம் பண்ணினவையான, தோளுடை - தோள்களை யுடையவனான, மாய - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான, தோள்களிலே காணவேண்டியதை ஸந்நிதம் குறியழியாதே யுத்தம்பண்ணின ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான வென்றபடி, பிரானுக்கு - அவ்வழகை ஸ்ரீவைகுண்டவாஸிகளுக்குபகரித்தவனான, நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, இதுஜங்கமங்களுக்குமுபலக்ஷணம், பல்- வகைகளான, உருவாய் - வடிவுகளாய், வடிவு-சரீரங்களாயென்றபடி. நிற்கும் - நிற்கிறவனான, மாயற்கு - ஸர்வாந்தராத்மாவாயிருக்கச்செய்தே தத்கததோஷை ரஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற ஆச்சர்யசேஷ்டிதனுக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். - என்னுடையவளான, கற்புடையாட்டி - அறிவுடையளான பெண்ணானவள், கற்பு- அறிவு. கற்புடையவள்- கற்புடையாட்டி. இழந்தது- ஸஷ்டம். கட்டு- ஸகலமும்,

மூ—கட்டெழிற்சோலைநல்வேங்கடவாணனைக் கட்டெழிற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* கட்டெழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்* கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ப்ரபத்தி தனுபிருந்த விஶ்வாஸத்துக்கும்தோற்று ஸ்ரீஶ்வாதிஸகலஸம்பந்ந ஸம்மாநாவாஸமுடையையான வென்பெண்பிள்ளை தன்னையும் தன்னுடைமையையும் கட்டடங்கவிழந்தனளென்கிறாள். ॥௰॥

(கட்டெழில்) பரஸ்பரஷேஶேஷித்வைகரஸ்திகமாக ஸ்ரீயஃபதியாந்தபடிரு நமஸ்திஸபலஸம்பந்நமான வாணீஸஹஸ்ரத்திலும், வைத்துநகொண்டு காஸஸௌந்தர்யநாரணீயமான சோலைகளாலே படுக்கூதமான திருமலையிலேநின்றருளின திருவேங்கடமுடையானுடைய கல்யாணகுணவைஶிஷ்டங்களையே ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸாகஸம்யக்கல்யாணமான வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுடைய கல்யாணமானஸாவத்தை யடங்கவநுபவிக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைபபிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மென்கிறதோடேசுநயம். சற்புடையாட்டி என்று ஜ்ஞாநவைதக்த்யைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநி னைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீம்ஸ்வத்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

த்விதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஶப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்பரேத்யாதியால்) தென்குருகூரித்யாதியையுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) வைத்துக்கொண்டுஎன்கிறதுக்கு ஸாகஸம்யக்கல்யாணமான என்கிறதோடேசுநயம். ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காஸஸௌந்தர்யநவித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஶப்தத்தை பத்துக்குவிஶேஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (ஸாகஸம்யகேத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ப—ஶ்ருத்யர்த்தங்களெல்லாமென்றபடி, கட்டு ஶப்தம், ஸகலஶப்தபர்யாயம். * ॥௰॥

கட்டெழில் - ஸ்வஸந்முதாயமா யிருக்கிற, கட்டு - ஸ்வஸம், காஸஸௌந்தர்யநாரணீயமா யிருக்கிறவென்றபடி. சோலை - வநங்களை யுடைத்தான, நல் - நல்லதான, ஶேஷஶேஷிகளிருவற்கு மைஸ்வர்யமான என்றபடி. வேங்கட - வேங்கடாசலத்துக்கு, வாணனை - நிவாஸகனானவனை, வாணன் - நிவாஸகன், இதுக்குச்சொல்லென்கிறதோடே சுநயம். கட்டெழில் - காஸஸௌந்தர்யந உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஊரெங்கும் ஸமஸ்தஶேஷத்வைகரஸிகஸ்ரீமஜ்ஜநமான என்றபடி. தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர், ஸர்வகாமநந்தியிலிருக்கிற, சடகோபன்சொல் - ஸ்ரீகோவனருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலும் கட்டெழில் - காஸஸௌந்தர்யநகல்யாணதமமான, இப்பத்து - இந்தஶதகத்தை, வல்லவர் - அப்யஸித்தவர்கள், கட்டெழில் - அடங்க - உஜ்ஜ்வலமான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுடைய, போகம் - போகத்தை, உண்பாரே - ஸாஜிப்பார்கள். * * * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமஸமயிஸ்ரீமதேவராஜநாதஜஜகஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஶ்ருதப்ரகாஶிகாதாத்பர்யத்ராவிடி:

(மாலுக்கு.)

வாஸ்த்ரீவைத்ருஷ்யவஞாயாபவிஷ்யதிஸ்வைப்யக்ஷணஸ்ஸ ஷட்ஸாவாஸ:
தேவாநாம்ஸார்த்விஸாவாஸவிஸாமம தயாநூக்ருதகைந்தாமாஸ ।
ப்ராதாவக்ரேவெஶ்யவக்ராநியபதயாஸ்த்ரஸ்வேzகிவெய்யம்
ஸ்வதாயக்ரீம்ஸ்த்ருணாஸ்வஸ்ரதிஸ்ருத்யைக்யஸாணீஷ்ஷாரி: ॥௬௫॥

(வாஸ்த்ரீவைத்ருஷ்) மாலுக்குவையமளந்தமணாளற்கு - ஸர்வஸ்வாஸ்வாமித்தாலும் திருவுலகளந்தருளினத்தாலும், (வஞாயாபவிஷ்யதிஸ்வைவை:) சங்குவில்வாள் தண்டுசக்கரக்கையற்கு - ஸம்வந்தாநிவ ஆயுதாபவிஷாரத்தாலும், ஸாவண்யத்தாலே மேலில்பாட்டிலே நீடுலகுண்டதிறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வனவற்கு,

'ஸ்ரீ—ஸா— என்றுசொல்லுகிற வடிவுடையனாயிருக்கும் ஸம்ஹ்ஷிக்கப்படுகிறது. (ப்ரஹ்மணோஸ்ருஷ்டாவாக) முந்தைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு- ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கு ஸாதனமான ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (தேவாநாம்ஸ்ரஷ்டாவாக) தேணபுனற்பள்ளிமெந்தேவபிரானுக்கு – தேவர்களுக்கு ஸமஸ்த ஸம்பத்துகளுமுகையாலும், (ஸர்வஸமர்த்தர) கற்பகக்காவனவிசாலாதி - ஸர்வாபீஷ்டப்ரதங்களாயிருக்கிற திருத்தோள்கள்முதலான திவ்யாவயவங்களையுடையவனாகையாலும், (அலங்க்ருததே) மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்திருந்தானுக்கு - அந்த அவயவங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற திவ்யாபரணாலங்காரத்தாலும், (காருஸம்ஸ்தாக) சாயக்குருந்த மொசித்த - காருண்யஸம்ஜநத்தாலும், (ப்ராதுர்பாவவைபவ) காண்பெருந்தோற்றத்தென் காகுத்தநம்பிக்கு - அவதாரவைபவத்தையுடைய ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களாலும், (ஸர்வஜ்ஞப்ரியதயா) நிற்பனபல்லுருவாய்நிற்குமாயற்கு – ஸகலருக்கும் அந்தராத்மாயாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருடைய அஹங்கார மமகார ப்ரதிபந்தகாதிகளை அபஹரியாநிற்குமென்று ".மாலுக்குவையம்" என்கிற தசகத்திலே அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

௭௫௧

[வேதாநாம்ஸ்ருஷ்டாவாக, வேதம்பயந்த – வேதப்ரதானத்தாலும், ஸ்ருஷ்டி-ப்ரதாநம் என்று பதினெண்ணாயிரம்]

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❋ ✳ ❋

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆறு— (உண்ணுஞ்சோறு) இப்படியெம்பெருமானைப்பிரிந்தவ்யஸநத்தாலே பத்ருஜாவஸ்தையாய் சோகஸம்ஸ்கருதையான பிராட்டி தலிஷயநிரவதிகாதிகிவேசம்தேதாதிமெதபாய்க்கொண்டு திருக்கோளூரிலே பெழுந்தருள, திருத்தாயாரிவளுடைய நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே பத்ருஜாவஸ்தையாய் யதாத்ருஷ்டம் சொல்லுகையாலே விவளெழுந்தருளுகிறஸம்பத்து லவற்றைப நுஸந்திக்க க்ஷமையன்றியே பின்னை நெடும்

❋ ஏழாந்திருவாய்மொழி. ❋

ஈடு—இந்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமான்பககல் ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே தம்முடையவாதீயங்களெல்லாம் பவண்டவழக்காம்படி தமக்குப்பிறந்த வாரவஸ்த்தைப்பேசின வாழ்வார் அநுஸந்தித்திருவாய்மொழியிலே என்பெண்பிள்ளை தனியே திருக்கோளூரிலேபோனாளென்றும் இனியொருக்கால் வருவளோவென்றும் அங் கேபோய்க்கண்ணீரோடே நிற்குமோவென்றும் மற்றுமிப்படி சிலவற்றைப்பேசுகை யஸம்ஹமன்றோவென்ன அநுதபிப்பிக்கிறார் (இப்படிபித்ருஜியால்) இப்போதே எம்பெருமானை யநுபவிக்கவேணுமென்றுதனக்குப் பிறந்த அவாதிசயத்தாலே அநுபவவிக்னங்களையுபேக்ஷித்து அவனைப்ராபிக்கையிலே விசேஷணஉத்துக்தராய் அந்த ஸாதநாநுஷ்டாநத்தாலே திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே வணக்க விருத்தராய் அந்த ஸாதநாநுஷ்டாநத்தாலே தாமவ்வூரிலே போய்ப்புகுந்ததாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே தன்னுடைய விரஹதசையை யநுஸந்தி க்கக்கூசல்லாதபடி அந்த தேசவாஸநாநுஸந்தாநத்தாலும் முன்பே விரஹவ்யஸநத்தால் வந்திருந்த வைலக்ஷண்யத்தாலும் உபாதேயஸகலஸாஹ்யாஸ்வாரராயிருக்க; தம்முடைய தசையைக்கண்டநுஸந்தி க்கள் சொல்லித்தபடியை பத்ருதசத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடையவிந்ததசையை எம்பெருமானு க்கறிவிக்கிறாரென்றுகருத்து. அவற்றைபநுஸந்திக்கவென்றது - எழுந்தருளுகிறநீதிகளைக்கண்டநுபவிக்க வன்றபடி. நெடும்போதங்கூடவென்றது.- தீவ்ரமானபின்பென்றபடி.

❋ முதற்பாட்டு ❋

ப்ராப்யப்ராபகமும் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க சோறுநீர்வெற்றிலை யென் றெல்லாம் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுவானேனென்ன இங்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

மூ—உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங்* கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றேகண்கணீர்
மல்கி* மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூர்வினவித்* திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர்திருக்கோளூரே* ||க||

ஆ— போதுங்கூட ப்ரபாவெஸ்யாயிவளைக்காணாமையாலே இவளையிழந்தேனென்கிறாள். போகவிஷமான தாரகபோஷகபோக்யங்களை யிவள் ஸ்ருஜிக்கவேணுமென்றுகொண்டு சென்றால் அத்தையாதரியாதே எனக்கு தாரகமும் போஷகமும் போக்யமும் கண்ணனெம்பெருமான் என்றென்றேசொல்லி யவனைப்பெறாமையாலே கண்கள் நீர்மல்கியிருந்த வென்னுடையபெண்பிள்ளை ஸம்ருத்தியிலெங்குத்தைதிலும் ஸமவலக்ஷணங்கள் ஸம்ருத்தமாக விவனைவளைத்துக்கிடக்கிற திருக்கோளூரிலே யத்யாத்ருஸகுணமெஸ்யாங்கயாலே யவ்வூரை

இ—(போகேச்சாதிசயால்) கொண்டுசென்றாளென்றது— நாங்கள்கொண்டுபோய் ஸ்வீகரித்தாளென்றபடி. உண்ணுஞ்சோறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரகமுமென்று) பருகுநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போஷகமுமென்று) தின்னும்வெற்றிலையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமுமென்று) இத்தால் ஸுஹ்ருத்தாரகபோஷணாதிநிதானமென்கிறஸமவலக்ஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுஸூசிதம். என்னிளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையபெண்பிள்ளையென்று) மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தியிஷ்டத்யாதியால்) இவனைவளைத்துக்கிடக்கிறதென்றது - இந்த எம்பெருமானை வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. வினவியென்கிறவிடத்தில் ஸமஸ்தவிஷமானவஸ்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதிசயோக்த்யாதியால்) வினவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரையித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத்

ப—உண்ணுஞ்சோறு - பசித்தஸமயத்திலே சரீரதாரணார்த்தமாக உண்ணப்படுமதான ஓதநம், பருகுநீர்— த்ருஷ்ணாயிக்ய ஸமயத்திலே த்ருஷ்ணாஶமந தேவேநபோஷகமாகப்பருகப்படுமதான பாநீயம், பருகுகை- பானம் பண்ணுகை. தின்னும்வெற்றிலையும் - போகார்த்தமாகத்தின்னப்படுமதான வெற்றிலையும், எல்லாம்- இப்படி தாரகபோஷக பருகப்படும். போக்யங்களானவிவையெல்லாம், எம்பெருமான்கண்ணன்- ஸர்வஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன், அன்னபாநாதிகளெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளென்று "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" மென்கிறபடியே க்ருஷ்ணனெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளெல்லாமபிராநிற்கிறானென்றபடி. சோறுநீர்வெற்றிலை யென்றிவ்வளவே சொல்லவமையாதோ? இவற்றில் ப்ரத்யேகஞ்சொல்லுகிற விசேஷணங்கள் எதுக்கென்னில்? அன்னபாநாதிகள் ஓரவஸ்தையிலே அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கையாலே தத்ப்ராப்த்யர்த்தமிவ்விசேஷணங்கள் - அன்னபாநாதிகள் அபேக்ஷிதஸமயத்திலேயாதொருபடி இருக்கும்? அப்படியேயிருக்குமெப்போது மெம்பெருமானிவளுக்கு என்றதாய்த்து. என்றென்றே- இப்படியே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லி, கண்கள் நீர்கள் மல்கி - அவனைக்காணாமையாலேகண்களிலேஜலங்கள் ப்ரவஹித்து, இது ப்ரவஹமானாலும்மிங்குகண்களிலே ஜலம்ப்ரவஹித்திராநின்றவளான என்றபடி. "அமிதப்ரவஸ்வம் ஶோகஜம் ப்ராவ்ருஷஜலம்"மென்கிற விடத்திலே ப்ராவ்ருஎன்றது ப்ராவ்ருட்காலம் என்று ப்ராவ்ருட்காலமாறுப்போலே யிங்கும் நீர்கள்மல்கி என்றது நீர்கள் மல்கி யிராநின்றவளான் என்றதர்த்தமாகக்குறை யில்லை யிறே; என் - என்னுடையவளான, இது ஸாபிப்ராய விசேஷணம். என்னுடைய பெண்ணாகையாலே அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே போவளென்றபிப்ராயம். ஸ்ரீவைஷ்ணவகோத்ரத்தில் பிறந்தவர்கள் அவர்களைப் போலே யிருப்பார்களிறே. இளமான் — பாலஹரிணியானவள், மௌக்த்யமுடையான பெண்ணானவள் என்றபடி. இதுக்குப்புகுமூர் என்கிறத்தோடேஅந்வயம். மண்ணினுள் — ப்ருதிவிக்குள்ளே, அவன்சீர்- அவனுடையகல்யாணகுணங்களுடைய, வளம் - ஸம்ருத்தியானது, மிக்க- மிகுந்திருந்த, கல்யாணகுணங்கள் மிகவும் ப்ரகாசிதங்களாயிருந்தவென்றபடி. அவனூர் - அவனுடையவூரை, அவனுக்கு நித்யவாஸஸ்தானமான திருக்கோளூரை, வினவி - ப்ரச்நம்பண்ணி, அவ்வூரிலாஸக்திசயத்தாலே அவ்வூரெத்தனைதூரமுண்டென்று எதிரேவருகிற ஜனங்களை யெல்லாம் கேட்டு என்றபடி. புகுமூர்- போய்ப்ரவேசிக்கத்தக்கவூர், திருக்கோளூரே - ஸ்பஷ்டம். அவதாரணத்தால்வேறொரு வூரன்றென்று தோற்றுகிறது. திண்ணம் - இதுநிச்சிதம், என்னுடையபெண்ணாகையாலே அவ்வூரல்லதுபுகாமையாலும் பாலஹரிணிபோலே மௌக்த்யமாகையாலே வேறோரிடத்திலே தப்பிப்போகமாட்டாமையாலும் திருக்கோளூரிலேயே போவள், இதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று பாவம். * *

மூ.— ஊரு நாடு முலகமுந் தன்னைப் போல் அவனுடைய * பேருந்தார்களுமே பிதற்ற கற்பு வானிடறி * சேரு நல்வள ஞ்சேர் பழனத் திருக்கோளூருக்கே * போருங்கொலுரையீர் கொடியேன் கொடிப்பூவைகளே * ॥ உ ॥

ஆ.— வினவிவினவி தனக்கதுவே வார்த்தையாகக்கொண்டு திருக்கோளூரிலே போய்ப்புகும், இதிலொருவருக்கு ஸந்தேஹமில்லை. அங்ஙனே கண்களர் நீர்மல்க விருந்தவிருப்பையாகிலும் கண்டிருக்கப்பெறுகிறிலேன், இழந்தேனென்கிறாள். ॥ க ॥

(ஊருநாடும்) அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையும் திவ்யவிக்ரஹங்களையும் நிரவதிகமான வாத்ஸல்யத்தோடே கூப்பிடுகிற தன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தைக்கேட்டு ஊரு நாடு முலகமுந் தன்னைப்போலே ஸத்ருசவ்ருத்தாந்தராய்க்கொண்டு அத்திருநாமங்களையும் திவ்யவிக்ரஹங்களையுமே சொல்லிக்கூப்பிடும்படியாகக் கூப்பிடுகிறவிவள்.

இ.— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிவித்யாதிபால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேயித்யாதியால்), "ஸூஹ்ருதஸ்ஸ்நேஹம்ஸர்வேஸம்ஸ்ப்ருஹாதாமதாஞ்சாது । ஸர்வாவரணாவிமுக்தாத்ருஷ்டயத்ஸ்வபக்ஷிணீ" என்கிறபடியே வாவம்விமலமான விவளைக்கண்டுகொண்டிருக்கை நமக்குப்ராப்தமன்றோ என்றுகருத்து. ॥ க ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வாக்யார்த்தம் ஸம்க்ஷேபமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அதிலவனுடைய குணங்களையென்றது - பேர்கள்குணங்களுக்கு வாசகங்களாகையாலே இங்கு பேருமென்றது குணவாசகமென்கிறகருத்தாலே. ஆகையாலிறே மேல் அந்தகுணங்களையுமென்று சொல்லவேண்டின ஸ்தானத்திலே அத்திருநாமங்களையுமென்றுசொல்லிற்று. பிதற்றஎன்கிறவிடத்தில் ஸமர்த்தாஸமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசவ்ருத்தாந்தராய்க்கொண்டென்று) தார்களுமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யவித்யாதிபால்) விக்ரஹம் ஸர்வகந்தமாலாதிவாரம். பிதற்றஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிஉத்யாதிபால்) கற்புவானிடறி என்கிறவிடத்தில், ஸமர்த்தாஸமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்.

ப.— ஊரும் - தானிருந்தஊரும், நாடும் - அத்தோடேசேர்ந்த தேசமும், உலகமும் - அந்ததேசத்தோடே சேர்ந்த லோகமும், இஸ்ஸ்வங்கள் ஊரார்க்கெல்லாம்போலே தத்ஸ்த ஜநவாசகங்கள். அந்தந்தஜநங்களுடைய ஸ்வத்ருஷ்டாந்தாஸம் ஊரும் நாடு முலகமுமென்று நிதர்சனம். இதுக்குப்பிதற்றுவென்கிறதோடு ஸமயம். தன்னைப்போல் - ஸ்வபாவஸ்வாத்தாலே ஸ்வபாவ மலற்றுகிற்கிற தன்னைப்போலே, அவனுடையபேரும் - அவனுடையதிருநாமங்களையும், தார்களுமே - மாலைகளையுமே, இது ஸர்வகாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். பித ற்ற - ஸ்வபாவஸ்வத்தாலே ஸக்ரமமாகச்சொல்லும்படி, தேவதேவபிரானென்றும்சங்கென்றும்சக்கரமென்றும் தாமரைக்கணனென்றும்தான்பிதற்றுகிறாப்போலேயெல்லாரும்பிதற்றும்படியிருக்கிறவளானஎன்றபடி. அதாவது ஸர்வரும் அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவளானஎன்கை இதுபெண்ணுக்கு விசேஷணம் வான்-உபத்தான, வா ன் ஸர்வம் உபத்துக்குவாசகம். ஸர்வருக்கும் ப்ராதிகூல்யமான என்றபடி. கற்பு - தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வ ஸ்வபாவம், கற்பு - உபாயமே, இடறி - த்ருணீகரித்தது. இதுக்குசேருமென்கிறதோடே ஸமயம், நல்வளம் - நல்லஸம்பத்துக்களானவை, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, இதுஊருக்கு விசேஷணம். பழனத்திருக்கோளூர்க்கே - ந ல்ல கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோளூரிலே, பழனம்-கழனி, ஸாகவாத்திவ்யஸ்ஸ்வபாவ:. அக்கரைக்கேஇக் கரைக்கே என்னுமாப்போலேதிருக்கோளூர்க்கே என்று ஸப்தம்யர்த்தம், சேரும் - போய்ச்சேராநின்றவளான, கொடியேன் கொடி - க்ரூரமானபாவத்தை யுடையவனானவென்னுடையகொடியானவள், கொடிபோலே ஸுகுமாரமான பெண்ணானவளென்றபடி. கொடிது - க்ரூரம், அத்தையுடையவள் கொடியாள். இ ஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொளும்போது கொடியேனென்றுரூபமாயிருக்கும். பெண்ணைப்பிரிந்த து:கத்தாலே கொடியேனென்று தன்னைவெறுக்கிறாள். போருங்கொல் - திரும்பிவருவளோ, போருகை - வருகை. பூவை களே - அவளுடையபூவைகள், பூவை - ஸாரிகை. உரையீர் - சொல்லுங்கோள், அவள்தன்போக்குவரத்தை ஸத்யமாய் சொல்லவாகாதோ? உங்களுக்கெல்லாஞ்சொல்லிப்போவளே? ஆதலாலவள்வருவாள் வாராளென்கிறத்தை உங்களுக்குச் சொல்லவேணுமென்று கருத்து. பாவியானநானிருக்கையாலே வராதொழியவும் ஸம்பாவிதம்? வருகையாலே வரவும் ஸம்பாவிதம்? அதிலவள்ச்சொல்லிப்போனத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥ உ ॥

மூ — பூவைபைங்கிளிகள்பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள் * யாவையுந்திருமாறிருநாமங்களேகூவியெழுமென் * பாவை
போயினித்தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே * கோவைவாய் துடிப்பமழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ ॥

ஆ— அந்தவ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே ப்ராணதுல்யமான தன்னுடைய ஸத்வத்தை த்ருணவந்நத்யாகமெனயாய்க்கொண்டு போகட்டுநல்வளஞ்சேர்பழனத் திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புகும் ஸாஹஸிகையான என்னுடைய பெண்பிள்ளை யுங்களைநினைத்தாகிலு மொருககால வருமேயென்று என்றவளுடைய பூவைகளைக்கேட்கிறாள். ௨॥

(பூவை) ஸ்ரீ ஆஸ்ரயமாகக்கொண்டுவந்த ஸாரிகாதி ஸ்ரீ லீலோபகரணங்களைக்கண்டால் வரும்ஸ்ரீ ரஸமும் தனக்குப்பிராட்டியோடே ஸம்ஸ்லேஷ ஸ்ரீ வெம்பெருமானைக்காணுமதுவேயாகையால் அவனை நினைத்துக்காணப்பெறாமையாலே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட்டு அச்சொல்லினுடைய ஸாமர்த்யத்தாலும் குளிர்த்தியாலும் உஜ்ஜீவித்திருக்கிற என்பெண்பிள்ளை திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக்கு இனிதன்னுடைய

இ — (அந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்கு த்ருணவந்நத்யாகமெனயாய்க்கொண்டென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வானென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணதுல்யமானவென்று) கற்பென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸத்வத்தையென்று) இடறியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணவதித்யாதியால்) சேருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (போய்ப்புகுமென்று) புகுமென்றதுக்ரியாபதமன்று புகுமவளானவென்றபடி. இதுபெண்பிள்ளைக்கு விசேஷணம். கொடியேன்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹஸிகையித்யாதியால்) பேருங்கொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களையித்யாதியால்) வருமேயென்றது - வருமோவென்றபடி. அவளுடையபூவைகளை இத்யாதியாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிஸூசிதை. திருக்கோளூருக்குப்போனாளென்று கீழ்ப்பாட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்தாள்; திரும்பிவருவளோ!' வென்றிப்பாட்டிலே பூவைகளைக்கேட்கிறாளென்று ஸங்கதி. ௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

யாவையுந்திருமாலித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ ஆஸ்ரயலாலகவித்யாதியால்) திருநாமங்களேகூவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை நினைத்தித்யாதியால்) எழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமர்த்யத்தாலுமித்யாதியால்) என்பாவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்பெண்பிள்ளையென்று) என்செய்யுங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிதன்னுடையவித்யாதியால்) (அன்றியேஇத்யாதி) அவனிவளுக்கெதிரேவந்து ஸ்வாகதாதிகளைப்பண்ணி ஸம்ஸ்லேஷோபசாரம்

யு— பூவை - ஸ்ரீ ஆஸ்ரயமானஸாரிகைகள், பைம் - பச்சைவர்ணங்களான, கிளிகள் - ஸுகங்கள், பந்து - கந்துகம், தூதை - க்ரீடோபகரணங்கள். பூம்புட்டில்கள் - புஷ்பவெழிகைகள், யாவையும் - இந்த ஸ்ரீலீலோபகரணங்களெல்லாம், திருமால் - ஸ்ரியஃபதியே, இவளுக்கிதிஸேஷ:. இந்த ஸ்ரீலீலோபகரணங்களைக்கண்டால் இவளுக்கஸஹ்யமாயிவையெல்லாத்தாலும்வரும்ரஸமெல்லாம் ஸ்ரியஃபதியைக்கண்டநுபவிக்கை யென்று ஸேநாபயமாயிருக்குமிவளுக்கென்றபடி. திருநாமங்களேகூவி - அவனுடையதிருநாமங்களையே கூப்பிட்டு, தனக்குஸர்வவிஷயஹேதுவுமாயிருந்தவனைக்காணக்கிடயாவிட்டவாறேயவனுடைய திருநாமங்களையேயலற்றியென்றபடி எழும் — அதனாலே ப்ராணதாரணம்பண்ணி யுஜ்ஜீவித்திராநிற்கும், வேறொரு ஸ்ரீலீலோபகரணங்களைக் கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும்படியான போஜ்யகவஸ்திலும் அவன்திருநாமங்களையே கொண்டுஜ்ஜீவியாநிற்கும், இதென்ன வாஸ்ரயமோ வென்றபடி. என்பாவை - என்னுடைய பெண்ணானவள், பாவை - பெண். தண்பழன - ஜலஸம்ருத்தியாலேஸஸ்யஸங்களான கழனிகளை யுடைத்தான, பழனம் - கழனி, திருக்கோளூருக்கே - ஸ்வார்த்தஸம்பதம், போய் - இத்திருநாமோச்சாரணரஸமிருக்கவித்தை விட்டுப்போய், இங்கிருந்தநாள் மற்றொன்றுபாரசமாய் அங்கேபோயவனாலேயபிக்கப்போனாளோவென்று கருத்து. இனி - அவ்வூரிலே புக்கபின்பு, கோவைவாய் - பிம்பஸமம்போலேசிவந்திருக்கிற தன்னுடையவதரமானது, துடிப்ப - ப்ரேமாவேசத்தால் துடியாநிற்க, மழைக்கண்ணொடு - வர்ஷம்போலே தாராஸமானகண்களோடே, என்செய்யுங்கொலோ — என்னசெய்வளோ, அவனைக்கண்டு ஸம்ஸ்லேஷிப்பளோ? அன்றிக்கே யவனுதவியாமையாலே பின்னையும் நோவியாநிற்பாளோ வென்றபடி. * * * ௩॥

மூ—சொல்லைபெண்பர்கொலோ குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ* சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயல்சேரியுள்ளாருமெ
ல்லே* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* மெல்லிடைநுடங்கவிளமான்செல்லமேவினளே*ச॥
மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாளென்சிறுத்* தேவிபோயினித்தன் திருமாதிருக்கோளூரிற்* பூவியல்

ஆ—இதொரமெல்லாம் பரிவர்ஜநீயமாம்படியிருக்குமோ? அன்றியே தன்னுடைய கண்ணில் நீருமழுகையு
மொழிந்திருக்குமோவென்கிறாள். ॥ரு॥

(சொல்லை) ஸௌஶீல்யத்தால் ஸுலபனாய்க்கொண்டவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருக்கோளூர்க்கே
பதிவ்ரதையானவிவள் மெல்லிடைநுடங்கப்போனாள், ப்ராப்யபூமியைக்கடந்தாளென்று லோகத்தாரிவளுக்கு
குணமாகச்சொல்லுவரோ? அன்றியே திருக்கோளூரிலே ஒருத்திக்குள்ள வஸ்துவெல்லாமிருக்கும்படி
யென்? என்று தோஷமாகச்சொல்வரோ? அங்ஙனே தோஷமாகச்சொல்லுகை ஸம்பவிக்குமோ? லாபத்
தையும் தோஷத்தையும் தோஷமாகவேகாண்கிற லோகஸ்வபாவமிருந்தபடி என்னென்று இன்னாதாகிறாள். ॥ச॥

(மேவிநைந்து) பிள்ளையாய்விளையாடும்பதமானால் பிள்ளைகளோடேவிளையாடுகையில ரஸமின்றியே

இ—நாயகனோடே ஸம்ஶ்லேஷப்ரமையாலே பின்னையும் அழுதுகொண்டே நிற்குமோவென்றபடி. ॥ரு॥

நாலாம்பாட்டு

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யத்தாலி த்யாதியால்) இளமானென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதிவ்ரதையானவிவளென்று) சொல்லையென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யபூமியி த்யாதியால்) குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயி த்யாதியால்) சில்லைவாயென்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (அங்ஙனே தோஷமாகவி த்யாதியால்) ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

விளையாடலுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையாயி த்யாதியால்) பிள்ளை - சிறுபெண்,

ரூ—இளமான் - பால்யஸுலபையானவள், தத்வாபரிணையானவிவளென்றபடி. இதுக்கு மேவினளென்கிறத்தோடே
அந்வயம். செல்வம்மல்கி - ஸௌஶீல்யம் ஸம்ருத்தமாய்க்கொண்டு, அவன்கிடந்த - அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிற,
திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, இதுக்குச்செல்ல வென்கிறத்தோடே அந்வயம். மெல் - ம்ருதுவான,
இடை - தன்னுடைய மத்யமானது, நுடங்க - ப்ரயாஸத்தாலே துவளத்துவள, செல்ல - போகைக்கு, மேவி
னள் - ஆதரித்தாள், தன்னுடைய அவயவஸௌந்தர்யத்தையும் பாராதே ப்ராவண்யத்தோடே போனாளென்றபடி.
சில்லைவாய் - சிறுசே ஸ்வபாவமானவாயையுடையவர்களான, சிலுகு - கலஹம். பெண்டுகள் - ஸ்த்ரீஸமூ
கங்களான ஸ்த்ரீகள், அயல்சேரியுள்ளாரும் - அசல்தெருவிலே யிருக்கிற ஸ்த்ரீகளும், சொல்லை யென்பர்கொலோ -
சொல்லையென்று சொல்லுவர்களோ, சொல்லை - மர்யாதாதிலங்கிநீ, மர்யாதையையழித்தவளென்று ஶப்தார்
த்தமென்றபடி. குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ- தோஷமேமிக்கவளென்று சொல்லுவார்களோ, திரு
க்கோளூர் எம்பெருமான்பக்கல் தோஷதிஶயத்தை யறிந்து மேல்விழும்படியான ஸௌலக்ஷண்ய தோஷாதிஶய
த்தை யுடையவளென்று சொல்லுவர்களோ வென்றபடி. எல்லே யென்று விஷாதத்யோதகமவ்யயம், அவனையி
ழந்துபடுகிற நான் இத்தனை தோஷாதிகையான இவளைச் சிலர் பழிசொல்லவும் கேட்கில் என்செய்யக்கட
வேனென்றுகருத்து. * * * * * ॥ச॥

மேவி - கிட்டி, அவனைநெஞ்சாலே கிட்டி, அவனையாசைப்பட்டென்றபடி. நைந்து நைந்து - க்ஷணக்ஷ
ணமுமிளைப்பாய், விளையாடல் - லீலைகளிலே, உறாள் - ஸம்பந்திப்பாதவளான. “மால்பால் ம
னம்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு” என்கிறபடியே தோஷாத்ருஷ்டியாலே கைவிட்டு என்கிற கணக்கிலே யாத
ஸ்த்ரீகளோடேவிளையாடுவதை விரும்பாதவளானவென்றபடி. என் - என்னுடையவளான, சிறு - பால்யையான, தேவி -
தேவியானவள், சிறுபெண்ணாயிருக்கச்செய்தே ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ க்ஷணமறியும்படியான திவ்யஸ்வபாவத்தை
யுடையவளான இவளென்றபடி. போய் - இந்நின்றும்போய், இனி - இதற்குமேல், தன் திருமால - தனக் கஸா
தாரணனான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, திருக்கோளூரில்- ஸ்தலத்தில். பூவியல்—புஷ்பங்களையே ஸ்வபாவமாக உடைய
பொழிலும் - உத்யானம். ஸமஸ்த புஷ்பங்களையே உடைத்தானவென்றபடி. பொழிலும் - உத்யானங்களையும்

மூ—பொழிலூர்ந்தடமுமவன்கோயிலுங்கண்* டாவியுள்குளிரவெங்ஙனேயுகக்குங்கொலின்றே* ॥௫॥
இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்த்* தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே* சென்று
தன்றிருமாற்றிருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு* நின்றுநின்றுநையுநெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே* ॥௬॥

ஆ—எம்பெருமானைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டுப் பெருமையாலே நைந்துநைந்து இருந்தவென்சிறுத்தே விபோயினித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் பூவியல்பொழிலையும் அதுக்குள்ளே தாமரைத்தடாகங்களையு மது க்குள்ளே யவன்கோயிலையுங்கண்டு தன்னுடைய நிரவயிகஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஆவியுள்குளிரவின்று எங்ஙனேயுகக்கிறளோ? நானந்தஸமருத்தியைக் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥௫॥

(இன்றெனக்கு) இன்றுதன்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்படுகிற வெனக்குத்துணையாகாதே யென்னைப்போகட்டுப்போன வென்னிளமானினிப்போய்த் தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கேசென்று அவன்கோயிலுள்ளேபோய்த் தனக்குப்பிராட்டியோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையும் திருப்பவளத்தையுங்கண்டு நிரவயிகப்ரீதியாலே விகஸிதமான வவளுடையகண்களையுமாநந்தஜமான கண்ணில்நீரையுமாநந்தாமதமான ஸௌந்தர்யவாஸ்வரமையையுங் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥௬॥

இ—மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) தடமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானிதித்யாதியால்) ॥௫॥

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

இன்றெனக்குதவாதகன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்னையித்யாதியால்) திருமாலென்கிறவதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குப்பிராட்டியித்யாதியால்) தனக்கென்கிறவது மெம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது. நெடுங்கண்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) பனிமல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தஜ மித்யாதியால்) நின்றுநின்றுநையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாஸ்ருவமதமித்யாதியால்) [ஆநந்தாமதமானவென்று பாடாந்தரம்.] ॥௬॥

ப—தடமும்-அந்த வ்ருக்ஷங்களுக்குள்ளேயிருக்கிற தாமரஸதடாகங்களையும், 'தடம்-தடாகம்'. அவன் கோயிலும்-அவனுடைய திவ்யாயதநத்தையும், இன்று-தனக்குநல்லவிடிவானவின்றைக்கு, கண்டு-இங்கிருந்து நினைத்து ஸம்ருத்தியாக நின்றவிவள்தன்கண்ணாரக்கண்டு, ஆவி-ப்ராணனானது, ஸக்ஷணயா ப்ராணாஸ்ரயமான ஹ்ருதயமானதென்றபடி. உள்குளிர-விரஹஜநிததாபமெல்லாம்போய்உள்ளங்கூடக்குளிரும்படி, எங்ஙனே யுகக்குங்கொலோ-எப்படி ஸந்தோஷிப்பளோ, அந்தப்ரீதிஸந்தோஷாதிஶயஸம்ருத்தியைநான்காணப் பெற்றிலேனென்று கருத்து. * * * * * ॥௫॥

எனக்கு-தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநிற்கிற வெனக்கு, இன்று-இப்படி வ்யஸநதஶாபந்நமாயிருக்கிறகாலத்திலே, உதவாது-உதவாதே, ஸ்வேச்சாசுபம்படியாக ஸந்நிஹிதையாயிராதே யென்றபடி. அகன்ற-விஶ்லேஷித்துப்போனவளான, இளமான்-பாலஹரிணிபோலே முக்தையான பெண்ணானவள், போய்-ப்ரயாஸேந நடந்துபோய், இதுக்குச்சென்றென்கிறதோடே அந்வயம். தென்திசை-தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதமனைய-திலகம்போலேயிருக்கிற, திலதமென்று திலகத்துக்குப்பேர். அனையஶப்தம்-ஸாத்ருஶ்யவாசி. திருக்கோளூர்க்கே-திருக்கோளூரிலே, சென்று-ப்ரவேசித்து, இனி-அங்கேபோய்ப்புக்கபின்பு, தன்திருமால்-தனக்கஸாதாரணனான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, திருக்கண்ணும்-ஸ்ரீநேத்ரங்களான நயநங்களையும், செவ்வாயும்-சுபர்ணமான அதரத்தையும், கண்டு-தன்கண்களாரக்கண்டு, நெடுங்கண்கள்-அந்ததிவ்யாவயவங்களைக்கண்டவாநந்தத்தாலேயவிகஸிதங்களான தன்னுடைய நயநங்கள், பனிமல்க-ஆநந்தபாஷ்பப்ரவஹியாநிற்க, பனியென்றுஜலம். நின்றுநின்றுநையும்-ஆநந்தாதிசயத்தாலேபின்னையும் ஸம்ருத்தையாகாநிற்பள். அந்த ஸௌந்தர்ய நான்காணப் பெற்றிலேன் "ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு: புளகீக்ருதகாத்ரவாந்। ஸதா பரகுணாவிஷ்டோ த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி:" என்னும்படியான விவளுடைய ஸௌந்தர்யமாகிற பரமபாக்யத்தை யிழந்தேனென்றுகருத்து.

மூ—மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றமனத்தனளாய்* அல்லுநன்பகலுநெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய்ச்* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* ஒல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனேபுகுங்கொலோ, ஒசிந்த* ௭॥
ஒசிந்தநுண்ணிடைமேற்கையைவைத்துநொந்துநொந்து* கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ணநீர்துளும்பச்செல்

ஆ—(மல்குநீர்) எம்பெருமானைக்கண்டு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக ஸாதநமான அநுஷ்டானமெல்லாம் அவனோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே கண்ணநீர்மல்கி நெடுமால் நெடுமால் என்று அழைத்து, இனி இவள் தன்னுடைய [illegible]த்தாலும் [illegible]த்தாலும் [illegible] வர்த்திப்பவளாய்க்கொண்டு செல்வமல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே நடந்துபோய்ப்புகும்படியைக்காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ௭॥

(ஒசிந்த) வண்டாலே துகையுண்ட பூமாலைபோலே எம்பெருமானோடுள்ள கலவியாலே ஒசிந்த திருமேனி

ஏழாம்பாட்டு.

இ—நன்பகலுமென்கிறவிடத்தில் நன்ஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைப் [illegible]) அல்லும்பகலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலமெல்லாமென்று) காலமெல்லாமென்கிறத்துக்கு மல்கியென்கிறத்தோடும் அழைத்தென்கிறத்தோடும் அந்வயம். [illegible]த்தில் [illegible] தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடு [illegible]யால்) ஒல்கியொல்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய [illegible]யால்) ஒசிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்த்திப்பவளாயென்று) நடந்தெங்ஙனேபுகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (நடந்துபோய் [illegible]யால்). ௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

ஒசிந்தவொண்மலராளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (வண்டாலே [illegible]யால்) துகையுண்டென்றது [illegible]க்கப்பட்டவென்றபடி. ஒசிந்ததிருமேனியையுடையவென்றது—"[illegible] [illegible] [illegible]" என்கிறபடியே விலக்ஷணமான திருமேனியையுடையவென்றபடி.

[illegible]மென்கிறவிடத்தில் நன் ஸப்தம் [illegible] மேலும் அந்வயிக்கிறது. நன்—நல்ல [illegible] ஸம்ச்லேஷ [illegible] வரிகளுமானவென்றபடி. அல்லும்—ராத்ரியிலும், அல்லு ஸப்தம் ராத்ரி [illegible] வாசகம் [illegible]. நன்பகலும்—நல்ல திவஸத்திலும், மல்குநீர்—[illegible] [illegible]ங்களான, கண்ணொடு—கண்களோடே கூட, மையலுற்ற—மோஹத்தை யடைந்ததான, [illegible] அடைகை, மனத்தனளாய்—நெஞ்சையுடையவளாய், நெடுமாலென்றழைத்து—[illegible]வனேயென்று [illegible] நம்பண்ணி; மால்—வ்யாமோஹம். இனி—[illegible] இங்கிருந்து நாள்கடந்து இத்தனை [illegible]ங்களின்மேலேயென்றபடி. ஒல்கியொல்கிநடந்து—[illegible] அசைந்தசைந்து வழிநடந்து, ஒல்குதல்—அசைதல். ஒசிந்து—துவண்டு, ஒசிகை—துவளுகை. [illegible]த்தாலே [illegible] என்றபடி. இதுக்கு எங்ஙனே புகுமென்கிறதோ [illegible]. செல்வம் மல்கி—[illegible]ம் [illegible]மாய், அவன்கிடந்த—அந்த [illegible]தாலே இ[illegible] அந்தனைத்[illegible] நம்பண்ணுனேவென்று கருத்து. [illegible]? '[illegible]' என்கிறபடியே [illegible]மாய் அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற விடமானவென்றபடி. திருக்கோளூர்க்கே—திருக்கோளூரிலே, எங்ஙனே போய்ப் புகுங்கொல்—எப்படிபோய்ப் புகுவளோ, அத்தைநான் காணப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து.

* * * * ௮॥

ஒசிந்த—துவண்டவளான, [illegible] [illegible]யான [illegible]போலே [illegible]த்தாலே [illegible]வென்றபடி. ஒண்—அழகியவளான, அந்த துவட்சியாலே. பின்னையும் அழகியவளானவென்றபடி. மலராள்—[illegible]யுடைய, கொழுநன்—[illegible]னுடைய, கொழுநன்—[illegible], திருக்கோளூர்க்கே—திருக்கோளூரையடைகைக்காகவென்றபடி, கசிந்தநெஞ்சினளாய்—[illegible]மான [illegible] [illegible]வளாய், எம்மை—தாய்மாரானவெங்களை, நீத்த—நீக்கினவளான, அவ்வூரிலாஸக்தியாலேயெங்களை [illegible], என்னுடைய [illegible] [illegible]யான பெண்

மூ—னுங்கொ* லொசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன்றிருக்கோளூர்க்கே* கசிந்தநெஞ்சினளாயெம்மைநீத்தவெங்காரிகையே* ॥அ॥

காரியநல்லனகளவைகாணிலென்கண்ணனுக்கென்* றீரியாயிருப்பாளிதெல்லாங்கிடக்கவினிப்போய்* சேரிபல்பழிதூஉயிரைப்பத்திருக்கோளூர்க்கே* நேரிழைநடந்தாளெம்மையொன்றுநினைத்திலளே* ॥கூ॥

ஆ—யுடையபிராட்டியோடே திருக்கோளூரிலே அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைக் காணவேணுமென்னு மாசையாலே என்னைப்போகட்டுப்போன வென்காரிகை வ்யஸநத்தாலேமெலிந்து நுண்ணிடைமேலே ஸ்ரீஆஸ்ரயத்தாலே கையைவைத்து நொந்துநொந்து கண்ணீர்துளும்ப அவ்வஸ்திவெஸமேதுணையாக அவ்வூரிலேபுக்கு முடியவல்லளேயோவென்கிறாள். ॥அ॥

(காரியம்) ஈதிஸநாஹரமான ஸொஹ்ருவஸ்த்துக்களைக்காணில் இவையெல்லாமென்கண்ணனுக்கென்று சொல்லாநிற்குமிப்பெண்பிள்ளை தனக்காக நாங்கள்கொண்டுவந்த ஸொஹ்ருவடிகாபடங்களையும் எங்களையுமொரு

இ— கொழுநன்திருக்கோளூர்க்கே என்கிற ஸங்ஷிப்தஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஇத்யாதியால்) கசிந்தநெஞ்சினளாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்யாதியால்) எம்மைநீத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ஒசிந்தநுண்ணிடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யஸநத்தாலேஇத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தில் கசிந்தநெஞ்சினளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸ்திவெஸமேஇத்யாதியால்) செல்லுங்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலேஇத்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈதிஸநாஹரமித்யாதியால்) செல்லாநிற்குமென்கிறது க்ரியாபதமன்று; பெண்பிள்ளைக்குவிஸேஷணம். இதெல்லாங்கிடக்கஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்காகவித்யாதியால்) எம்மையொன்றும்நினைத்திலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஒசிந்த - வ்யஸநாதிஸயத்தாலே துவண்டதான, நுண் - ஸௌகுமார்யத்வந்தலமான, இடைமேல் - தன்னுடைய இடையின்மேலே, கையைவைத்து - ஸ்ரீஆஸ்ரயத்தாலே தன்னுடைய கையைவைத்துக்கொண்டு, நொந்துநொந்து - அந்தகைவைத்ததும்பொறுமையாலே பின்னையும்பின்னையும் க்லேஸப்பட்டு, கண்ணீர் - நேத்ரஜலங்கள், துளும்ப - அலைய, கசிந்தநெஞ்சினளாய் - அவன்பக்கல்ஸ்நேஹத்தால் ஆர்த்ரமான நெஞ்சையுடையவளாய், செல்லுங்கொல் - செல்லுவளோ, அவ்வூரிலேபோய்ச்சேரமாட்டுவளோ மாட்டாளோவென்றபடி, ॥அ॥

காரிய நல்லனகளவை - கார்யஸித்தங்களாய் நல்லவைகளான வஸ்துக்களை, தனக்காகவெங்களால் செய்யப்பட்டு நல்லவையானவைபோஷ்யநாதிவஸ்துக்களையென்றபடி. காரியநல்லன என்கிறவிடத்திலே நகாரமேவ மகாரவஸ்து லோபஃ. காணில் - கண்டால், என் கண்ணனுக்கென்று - எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுக்கென்று நாலம்பித்து. ஈரியாயிருப்பாள் - ஆர்த்ரஸ்வபாவையாயிருக்கிறவளான, ஸ்நேஹார்த்ரவிஸிஷ்டையாயிருக்கிறவளானவென்றபடி. நேரிழை - நேர்களான இழைகளையுடையவள், நேர் - ஸூக்ஷ்மம், இழை - ஆபரணம். ஸ்வமஹஸாகாரமாக திருமேனிக்கநுரூபமாக தந்தாரங்களான ஆபரணங்களையுடைய பெண்ணானவளென்றபடி. இதெல்லாம்கிடக்க - தனக்காக நாங்கள் கொண்டுவந்த ஸொஹ்ருவஸ்துக்களெல்லாமிங்கேகிடக்க, இவைத்தைத்ருணீகரித்துவென்றபடி. இனி - இதுக்குமேலே, கண்ட ஸொஹ்ருவஸ்துக்களெல்லாம்க்ருஷ்ணனுக்கென்கிற விப்ரதிபத்திக்குமேலே அவனுக்கு என்செய்யவங்கே போனாளென்று கருத்து, போய் - இவ்விடத்தை விட்டுப்போய். சேரி - வீதியானது, வீதிஸ்தஜநங்களானவர்களென்றபடி. ஜநங்களுடைய கார்ஸ்ந்யேநாதநாபடம் லக்ஷணயாப்ரயோகம். பல்பழி - பஹுக்களான அபவாதங்களை, அவன் வரவுபார்த்திராதே தான் புறப்பட்டுப் போனாள், தாயைவிட்டுப் போனாள், தனியே போனாள், ஊராருக்கஞ்சாதேபோனாள், என்றாப்போலே பஹுவிதங்களான அபவாதங்களையென்றபடி. தூஉய் - தூற்றி, தூறுதல் - குற்றமாக எல்லாரோடும் சொல்லுதல். இரைப்ப - கோஷிப்பாநிற்க, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே. நடந்தாள் - எழுந்தருளினாள், நடந்தாளென்றது ஆர்ஜவத்திலே வ்யஞ்ஜகமாகி. தன்னுடைய பெண்ணானவளையும் [illegible] சொல்லுகிறாள் ஸம்ஸ்லேஷத்திலவகாஹித்தவள் என்கிறத்தாலே - எம்மை - என்னை; [illegible]

மூ— நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள் நெடுங்கணிளமானினிப்போய்* அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனைத்*
தினைத்தனையும்விடாளவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே* மனைக்குவான்பழியுநினையாள்செல்லவைத்தனளே*॥ய॥

ஆ— த்ருணமாகநினையாதேபோகட்டு லோகமெல்லாம் இவள்தனியேபோனாளென்று பழிசொல்லியிரைக்கும்படியாகத் திருக்கோளூரிலேபோனாளென்கிறாள். ॥கூ॥

(நினைக்கிலேன்) தன்திருக்கண்களினழகாலே ஸகலலோகங்களையும் தோற்பித்தடிமைபாக்கிக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய திருக்கண்களைக்கண்டல்லதொரு க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற நெடுங்கணிளமான் இனிஇது குடிப்பழியென்னுமிடமொன்றுநினையாதே அவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்காள், இவளைப்பிரிந்தவ்யஸநாதிஶயம் நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லை, என்றுசொல்லிப்பின்னையும் தன்செயலறுதியாலே தெய்வங்காளென்றழைக்கப்படுகிறாள். ॥ய॥

(வைத்தமாநிதி) ஆழ்வார் விஶ்லேஷமாகிறவாபத்துக்குத் தமக்குவைப்பாகவைத்த ஸம்பந்நிதியாயிருந்த

இ—(எங்களையுமித்யாதியால்) சேரியலப்பழிதூஉய்இரைப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳பத்தாம்பாட்டு✳

அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனையென்கிற விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருக்கண்களித்யாதியால்) தினைத்தனையுமவிடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) மனைக்குவான்பழியும் நினையாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுகுடிப்பழியித்யாதியால்) நினைக்கிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளைப்பிரிந்தவித்யாதியால்) நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லையென்றது - நினைக்கவுமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. செயலறுதியாலேயென்றது - தன்னால்செய்யலாவதில்லாமையாலேயென்றபடி. ॥ய॥

✳நிகமனம்.✳

வைத்தமாநிதியாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதியால்) ஆழ்வார்தமக்கு

ப—வசநம். ஒன்றும் நினைத்திலள் - ஒன்றாகவும்நினைத்தாளில்லை, உறவுடையவளாகவும்நினைத்திலள், ஸஹவாஸிகளாகவும் நினைத்திலளென்றபடி. தன்னையவள் நினையாததற்குத் தாயார் ஶோகிக்கிறாள் ஸமவஸ்தாவாக்யமுடையவருடைய வசநமே உதாஹரணமாகையாலே, * * * கூர்

அனைத்துலகும் - வைதிகலௌகிகங்களையும். உபயவிபூதிகளையுமென்றபடி. உடைய - உடையவனான, அரவிந்தலோசனனை - கமலலோசனனை. தினைத்தனையும் - க்ஷணமாத்ரமும், ஒருக்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி. தினை - க்ஷுத்ரம், தனையென்றுவாசிப்ரமாணவாசித்வயம் எள்ளத்தனையுமென்னுமாபோலே தினைத்தனையுமென்கிறது. விடாள - விடாதவளான. நெடுங்கண் - ஆகர்ணாந்தவிஶாலமான, இதுவாகில் ஆக்ஷேபவிஶேஷணமாகிலீதுபோலே ஸௌந்தர்யமானவென்பெண்ணவள், இனி இதுக்குமேலே, தளர்க்கப்படி கண்ணழகுண்டாயிருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. இக்கண்ணழகுக்குத்தோற்று வரவேணும் அவனிங்கேவரவேண்டுமபடியாயிருக்க இவள் அங்கேபோனாளிதென்ன ஆஶ்சர்யமென்றுகருத்து. போய் - அவனைநாடிக்கொண்டுபோய், மனைக்கு - தனக்கு ஸம்பந்தமுடையவர். நினையாள் - எண்ணாதவளாய்க்கொண்டு, அவன்சேர் - அவன்வஸிக்கிறவிடமான, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, செல்லவைத்தனளே - போகவைத்தாள், ஸ்திதியாகப்போனாளென்ற படி. செல்லவைத்தாளென்கிற ப்ரயோகத்தாலே ஸ்திதிபோனாளென்கிறதாகிறது, - நினை - அவளுடையவதிவ்ருத்தியாலே பாக்யஹேதுகம்பண்ணுகிறபடி, இக்குதேவதாக்களோடு ஸம்போதநம் பண்ணுகிறாளென்று பழிசொல்லுவாரோடே பிந்துவைத்தச்சொல்லி யாறவொண்ணமையாலும் தெய்வங்கள் பழிசொலாதிருக்கையாலும் தன்னோடொக்கத்தன் திருக்கையாலும்தெய்வங்களோடே ஸம்வத்தைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாள்.

மூ—வைத்தமாநிதியாம்மதுசூதனையேயலற்றிக்* கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* பத்து நூற்றுள்ளிப்பத்தவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே*॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—எம்பெருமானையேயலற்றிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைத் திருக்கோளூர்க்கே ப்ரவணமான மநஸ்ஸையுடையராய்க்கொண்டு சொல்லுவாரிட்டவழக்காகும் திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வைப்பாகவைத்தவென்றபடியம். தமக்கு மஹாநிதியாக வயப்பவலித்திருந்தவென்றபடி. பொன் னுலகாள்வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இட்டவழக்காமித்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ— வைத்த - வைக்கப்பட்டதான, ஆபத்திலே ரக்ஷகமாகவேணுமென்று வைக்கப்பட்டதானவென்றபடி. மா - மஹத்தான, சிலகாலத்துக்கப்பால் மீண்டுபோகக்கடவதான லோகத்தில் நிதிபோலன்றிக்கே எத்தனை கார்யம்ஸாதித்தாலும் குறைபாததானவென்றபடி. நிதியாம் - நிதியாகாநிற்கிற, "தத்த்வாஹிரண்யநிதிம்நிஹித" மென்கிறபடியே நிதிபோலேயிராநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது:— ஆபத்திலேரக்ஷகமாய்த் தன்னையுடையவனொன்றுக்கும் விசாரப்படவேண்டாதபடியாய் ஸகலமநோரதங்களையும் தன்னைக்கொண்டேஸாதிக்கலாய் ஸகலமநோரதங்களும் தன்னையநுபவிக்கிற காலத்துக்குள்ளேகிடக்கும்படியாய் தன்னையுடையவனுக்கு வர்ணாச்ரம உந்நதியையுண்டாக்கவற்றாய்த் தன்னையுடையவன்காலிலே யெல்லாரும்விழும்படி பண்ணவைத்தாய் மற்று ஸகலவிலக்ஷணங்களையுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. இத்தால் ஊரார்பழிக்குமஞ்சாதே தாயையும்கைவிட்டுத் தனிவழிபோகைக்கு நிபந்தநஞ்சொல்லித்தாய்த்து. மதுசூதனையே - தனக்கு உதவனையே, ப்ரதிபந்தகநிரஸகனானவனையென்றபடி. உபேயமானதுதானே விரோதியையும்போக்கித் தன்னையநுபவிப்பிக்கவைத்தாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அலற்றி - அநுஸந்தானமான வாக்யாலே ப்ரலபித்து, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொத்து - வர்ஷஸமஷ்டிகள், அலர் - விகஸியாநிற்கிற, தாம் விரஹத்தெய்யைபநுபவிக்க அதேரல்லாதபடி திருக்கோளூரி லெம்பெருமான்பக்கல் வகாரவிக்ராகையாலே தமக்குப்பிறந்தவாஸ்வாஸத்தால்ஸம்ருத்தவர்ஷவஷங்களானவென்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸ்பஷ்டம், இதுபத்துக்குவிசேஷணம். பத்துபத்துப்படிகளான, "ஸஹஸ்ரசாகோ" என்கிறஸ்லோகத்தின்படியே ஸஹஸ்ரசாகைகளான பத்தங்களை யடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. நூற்றுள் - பதங்களுக்குள்ளே, இப்பத்து - ப்ராப்யப்ராப்யகாமகமான விசிஷ்டவாக்கத்தை, இதுக்கு உரைப்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவன்சேர் - அவனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, சித்தம்வைத்து - சித்தத்தைவைத்து, அவ்வூரிலேப்ரவணமான மநஸ்ஸையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. உரைப்பார் - சொல்லுகிறவர்கள், திகழ் - உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸமஸ்தநுபவாநந்தங்களாலே உஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி, பொன்னுலகு - ஸ்வப்ரகாசமான மானலோகத்தை, பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வாரே - ஆளுவர்கள், ஸமஸ்தாநுபவானுபவத்தாலே ஸ்வாதந்த்ரியம் ஸம்பாதிப்பரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்நஸ்ரீதேவராஜாசார்யதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயப்ரபந்தவ்யாக்யாநம்.

(உண்ணுஞ்சோறு.)

ஸர்வஸ்மாத்ஸௌலப்யாதிகுணைஸ்ரீமதேகரூபதேவ
ஸ்தலப்ரபந்நநாயிகாஸ்ரீதஸாஸர்வாக்ருதிகாமதே:।
ப்ராப்யாபேக்ஷிதப்ராப்யஸர்வப்ராப்ய்ஸஹ்ருதயஸ்ரீதாநாம
வேதாநாமர்த்ஸாமாந்யஸாதப்ரதிபாதகநாமஸ்ரீநாமப: ॥எகூ॥

(ஸர்வஸ்மாத்ஸௌலப்யாதி) கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே. ஸாக்ஷாத்தோடே க்ருஷ்ணனுய்வந்தவதரித்து

ஈடு— தா— படைத்தஸௌஹார்த்தாலும், (ஸுஹ்ருதஸ்ஸர்வே:) பேருமதார்களுமேபிதற்றி - திருநாமங்கீர்த்தநத்தாலும் திருமாலேயினுடையஉக்தியாலும், (ஸ்ரீமதே ஸ்வரூப ப்ரஹ்மோ) இத்தாலே நாலுபாட்டில் அபேக்ஷிதம் தமித்துணை ஸூசிக்கப்படுகிறது. யாவையுமதிருமால - செலவமமல்கியவன்கிடந்த - இனித்தன்திருமால்திருக்கோளூரில் - தன்திருமால் திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு - ஸ்ரீயப்பதித்வத்தாலும் அத்தாலுண்டானஸௌலப்ய்பீஸௌசீல்யத்தாலும் பிராட்டிபோட்டே பொருந்தியிருக்கையாலே நித்யவாஸமாகச்செல்லுகிற ஸர்வாதிகாரத்ருஷ்டகார்யைத்தாலும், தத்ஸம்ச்லேஷத்தாலே புதுககணித்ததிருக்கண்கள்முதலான திவ்யாவயவஸௌந்தர்யத்தாலும், (வைலக்ஷண்ய), நெடுமாலென்றழைத்தினிபபோய் - ஆச்ரிதர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலும் (ஆச்ரிதவாத்ஸல்ய) ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன் - வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாளுககநாதனமான ஸௌந்தர்யத்தாலும், (ஸ்ரீதவாரஸதா) என்கணணுக்கென்றீரியாயிருப்பாள் - ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலும், (ஸர்வலோகசரண்ய) அனைத்துலகு முடையவரவிந்தலோசனனை - ஸர்வஸ்வாமித்வத்தாலும், ஆச்ரயத்தாலே அத்தைக்கொள்சொலலுகிற சரவிநுமஞ்ஜ வசநம் ஸம்பூர்த்தமாகிறது. இப்படிகளாலே திருக்கோளூரெம்பெருமான் ஆச்ரிதர்க்கு விச்லேஷஸமயத்தில் ஸர்வாபேக்ஷிதமில்லாதபடி தியயஷ்தீகளாயுண்டாக்காநிற்கிறனென்று “உண்ணுஞ்சோறு” என்கிறதசகத்திலே ஸர்வஜநஜீவநாதீநமாக வேதங்களாலே ஸமாஷ்ரா ஸௌமாக ஸம்க்ஷேபித்த ஸபேகாவர் உபபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥எ௬॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆறு— (பொன்னுலகு) திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக் கெம்பெருமானோடே ஸம்ச்லேஷித்ததெல்லாம் மனோரதமாய்த் தோமபழையபடியே எம்பெருமானைக்காணப்பெறாமையாலே தீவ்ரஸம்ஸாரநராய் அந்யாபதேசத்தாலே ஒருபிராட்டியாய் அவனைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்; இப்படி திருக்கோளூரிலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

தீ— மாலுக்குவையத்திலே விரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைகல்யத்தாலும் உண்ணுஞ்சோற்றிலே திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே அதிகாமம் மிக்கவும் ப்ரவணமாகையாலும் “விஸஸ்மார ததாத்மாநம் நந்தநாதஜாந்த” என்னும்படியான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலே தம்மைமறந்து, தம்முடைய விரஹதசையை அநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதவராயிருந்த வாழ்வார் விரஹாநுஸந்தாநதசையிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே யொருபிராட்டி யெம்பெருமானுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறதாகச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஉதாஹரியால்) அப்படியிருந்தாரேயாகிலும் திருக்கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கலிலே ஸஹாவித்ராய் அவன்குணங்களை நெடும்போதநுஸந்திக்கையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டவர்கள் நீரிலேமுழுகி ஸம்ஷஜிக்குமாப்போலே அந்தவிரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைகல்யத்தால் ஸம்ஷஜித்து “ப்ரஹ்லாதோவஹ்நிஸ்பர்ச” என்னுமாப்போலே தம்மையுணர்ந்து தம்முடைய விரஹதசையும் அநுஸந்திக்கக்ஷமரானவாறே பழையபடியே தம்முடைய விரஹதசைக்கு ஸஹிஷ்ணுமாகையால் அந்தபலஹாநராய்க்கொண்டு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. காணப்பெறாமையாலே என்றது - விரஹஸம்ச்லேஷக்ரமம்படி காணப்பெறாமையாலேஎன்றபடி ஒருபிராட்டியாயென்றது, விலக்ஷணமானவொருபிராட்டி பூமியையுடையவராபென்றபடி. அந்யாபதேசத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றபடி. இப்படி ஸ்வாபதேசத்திலே திருவாய்மொழிஸங்கதமானாலும் மாலுக்குவையத்திலே சொல்லப்பட்டவள்தேயாயிருந்த பிராட்டி இத்திருக்கோளூரிலேசென்றாளென்று உண்ணுஞ்சோற்றிலே சொல்லப்பட்டிலே இவளுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணவேண்டாமையால் அந்யாபதேசத்திலே இத்திருவாய்மொழி ஸங்கதமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படி திருக்கோளூரிலேயெழுந்தருளினவிதாஹரியால்)

மூ— பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ * நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேனிரந்தேன் * முன்

ஆ— யெழுந்தருளின பிராட்டி போலுள்ள விரஹாவஸ்தையிலே ஸம்ஶ்லேஷஜநிதாநந்த [illegible] வெம்பெருமான் ஆதலால் [illegible] தனக்கு ஸாத்ம்யமானதொரு அதுவானதிக்கைக்காக விஶ்லேஷித்து நெடுங் காலம் எழுந்தருளாதிருந்தவாறே தத்விஶ்லேஷத்தாலே [illegible] பிராட்டி தன்னுடைய ஆற்றாமையாலே அவனைக்குறித்து, சிலபக்ஷிகளைத் தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாம். திருக்கோளூரிலே போய்ப்புக்க வேணுமென்று புறப்பட்டபிராட்டி தன்னுடைய [illegible] பின்னைபோகக்ஷமமேயன்றியே அங்கே உத்யானத்திலேயிருந்து எம்பெருமானைக்குறித்து [illegible] பண்ணுகிறாளென்றுமாம். [illegible] ஶ்லேஷக [illegible] விஶ்லேஷத்தையும் [illegible] என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறான், என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரித்துக்கொண்டென்னைத் தோற்பித்துத் தனக்கடிமையாக்கிக்கொண்ட எம்பெருமான் கண்ணைப்பிரிந்து நான்படுகிற வ்யஸநத்தைச்சென்று சொல்லவேணுமென்று புள்ளினங்களைக் குறித்துச்சொல்ல; பின்னையும் அவை போகாதிருந்தவாறே அவன் நம்முடைய [illegible] செய்யாதொழியில செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு

இ— தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாமெனகிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரதாயமானது மேல்வாக்யத்தில் ஸம்ப்ரதாயத்தோடே [illegible]க்கிறது. ஸர்வதேஶத்திலே திருக்கோளூரிலெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கேயிருக்க [illegible] தேஶத்திலே யவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் நடந்ததாகச்சொன்னால் [illegible] ஸாரஸ்யத்தாலே ப்ரகாராந்தரேண வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகவேணுமித்யாதியால்) *

முதற்பாட்டு

பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ இத்யாதியால்) பொன்னுலகாளீரோ இத்யாதியாலே உபயவிபூதியையும் பக்ஷிகளுக்கு இவள் கொடுக்கிறதாகச்சொல்லும்போது இவ்விபூதிகளெல்லாமிவளதீநமென்னுமிடமிப்பாட்டிலேசொல்லவேண்டுகையால் பிரானென்கிறவிடத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னலங்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷிக்கிறானித்யாதியால்) விஶ்லேஷிக்கிறானென்றது — விஶ்லேஷிபாநிற்கிறவனென்றபடி. ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றது - [illegible] த்யாதிகளையென்றபடி. த்ருதீயவாக்யத்தில்சொல்லுகிற விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்னவதுசொல்லுகைக்காக வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (பிரிந்துநான் படுகிறவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்றது - போகாதேயிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இந்தஶங்கையைப்

ப— நன்னல - நலத்தான நலத்தையுடையவையான, நலம் - கல்யாணகுணம். சக்தித்தார்களுக்கு காயக்லேஶம் செய்கைக்கடியான [illegible] கல்யாணகுணங்களை யுடையவையானவென்றபடி. புள்ளினங்காள் — பக்ஷிகணங்காள், புள் - பக்ஷி, இனம் - கணம், பிரிந்தாரைச்சேர்க்கை விஶ்லேஷித்தார்களுக்குக்காயக்லேஶமென்று இருக்கிறாள் ராமாவதாரத்தில வாஸனையாலே. இனங்காளென்று “[illegible]” என்கிறபடியே யெல்லா வீசுகிலும்போகவிடலாம்படி திரள் இருக்கிறபடியைக்கொண்டாடினபடி. முன் - [illegible]; இந்த ஜகத்துக்களெல்லாம் காரணங்களை யிழந்து தங்களுடைய [illegible] யறிவிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலே யென்றபடி. உலகங்களெல்லாம் - லோகங்களை யெல்லாவற்றையும், படைத்த - தன் காருண்யத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முகில்வண்ணன் — மேகஸ்வபாவனை வண்ணம் - ஸ்வபாவம் [illegible]னையென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனை, ஸுலபனையென்றபடி. [illegible] கள்நமக்குப்ப்ரகாஶிப்பது, என்னலம் — என்னுடையநன்மைகளை, என்னுடைய [illegible] ங்களையும் [illegible] களான - ஸத்குணங்களையும்ஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி. கொண்ட - அபஹரித்தவனை, விஶ்லேஷத்தாலேஸ்வாஸ்த்யமாம்படி பண்ணினவனை என்றபடி. பிரான்தனக்கு - உபகாரகனானவனுக்கு, இந்த விஶ்லேஷாவஸ்தையும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து [illegible] வாவிபூதிகளுமிருந்தவனுக்கென்றபடி. அவனுடைய ஸந்நிதானத்திலே யிவள் உபயவிபூதியையும் [illegible] மாகக் கொடுக்கும்படியிறே யவன் தன்னையும் தன் விபூதியையுமிவளுக்காக்கிவைத்தபடி, என்னிலைமை - என்னுடைய ஸ்திதியை, உரைத்து - விண்ணப்பஞ்செய்து, பொன்னுலகு - [illegible]

மூ— மூவுலகங்களெல்லாம் படைத்தமுகில்வண்ணன் கண்ணன்* என்னிலங்கொண்டபிரான் றனக்கென்னிலைமையுரைத்தே* ||க||

ஆ— அவன்வரகோபாலனாயிருக்கையாலும் ஆச்ரிதஸுலபனாகையாலும் நம் அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளும்; ஆதலால என்னுடைய தசையைச் சொல்லவேணுமென்று சொல்லி அவற்றின்பக்கலுள்ள ப்ரீதிவிசேஷத்தாலே திருநாட்டையும் லீலாவிபூதியான ஸம்ஸாரங்களையுமடங்க இவைசெய்கிற உபகாரங்களுக்குக் கைம்மாறாகக் கொடுத்துப் பின்னையும் நிரூபித்து இவை செய்கிற உபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாகப்போராதென்று பார்த்து வாசிகமாக்கின உங்களுடைய நிரவதிகதயையாலே த்வேஷமாஸமாநிதமான வென்னுடைய தசையைச்சென்று சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள். ||க||

(மையமர்) ஒருதாமரையிலே ஒருதாமரைபூத்தாப்போலே திருக்கையும் திருவாழியும்சேர்ந்திருக்கிற

இ— வர்ஷிக்கைக்காக விவ்விசேஷணங்களென்றுகருத்து. மூவுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வரதத்வாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதத்வாதியால்) என்னிலைமையுரைத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் இத்யாதியால்) ப்ரார்த்தனைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றின்பக்கல் இத்யாதியால்) கைம்மாறாக - ப்ரத்யுபகாரமாக, உபயவிபூதியுமிவளதீனமாம்படி யவன்பண்ணியிருக்கையாலும் "ஸர்வஸ்வமபி தேவாய ஸர்வலோகநிதிஃ" என்றுசொன்னவனவனுடைய திருவுள்ளத்தைப்பார்த்தால் இவளைத்தன்னோடுசேர்த்தார்க்கு உபயவிபூதியுங்கொடுக்கை யவனுக்கு அபிமதமாகையாலும் இப்புள்ளினங்களுக்கு இவள் உபயவிபூதியையுங்கொடுக்கத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு விஷயபூதரான உபயவிபூதிகளுமென்கிற ஸமவஸ்தானம் வ்யஞ்ஜிதமென்று ஸூசிதமாய்த்து இப்படி உபயவிபூதியையுங்கொடுத்தவிவள் நானிரந்தேனென்று அகிஞ்சனரைப்போலே ப்ரார்த்திப்பானேனென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையும் இத்யாதியால) வாசிகமாக்கினவென்கிறத்தாலே நன்றாகவுபஸம்ஹாரம். ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸகஸ்ரகரத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையிலே இத்யாதியால்) சக்கரத்

ஸ— ஸ்ப்ருஹணீயமான யோகத்தை, யதா- நித்யஸ்ப்ருஹணீயமானயோகத்தை, ஸ்ரீவைஷ்ணவயோகத்தையென்றபடி. ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், முழுது - க்ருத்ஸ்நமான, புவனி- விபூதியையும், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியையுமென்றபடி. ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், என் தசையை நீங்களவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தவந்தரம். உபயவிபூதியு முங்களதன்றோ வென்றுகருத்து. என் தசையை யவனுக்கு அறிவிக்கும்படி நீங்கள் ஸேஷராகப் பெற்றேனே, உங்களுக்கு உபயவிபூதியையும தருகிறேனென்று கருத்து. தருகிறேனென்று சொல்லாதே ஆளுங்கோளென்று சொன்னது உங்கள் விபூதியை நீங்கள ஆளுகையத்தனைபோக நான் தருகையென்றொன் றுண்டோவென்றுவயாத்யாகபாகச் சொன்னபடி. ஆளீரோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்கிற ஸப்தம் ஸாநுநயத்யோதகம். உங்களுடைய விபூதியும் நான் பட்டது படவேணுமோ; அப்படிப்படாதபடி இவைத்தை ரக்ஷித்தருளவேணும். இவைத்துக்கு ரக்ஷகர் நீங்களே யன்றோ, எங்களுக்கதில் ப்ராப்தியுண்டோ? நாங்களு முங்களுக்கு ரக்ஷ்யராயிருக்கு மத்தனையன்றோவென்று கருத்து. வினையாட்டியேன் - விஸ்லேஷித்து நோவுபடுகைக்கீடான பாபத்தை யுடையவளான, வினையயுடையவள் வினையாட்டி. இருவைத்தால் தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கு. நான்- என்னுடைய விஸ்லேஷத்திலே "ஸா ஸ்ரீ ஸம்ஹரணம் கதஃ" என்று தியக்கின்காலிலே யவன்போய்விடும்படியிருக்கிறவளான நான், இரந்தேன்- ப்ரார்த்தித்தேன், நீங்கள் செய்கிற உபகாரத்துக்கும் உபயவிபூதியும் ஸத்ருஸமல்லாமையாலே அகிஞ்சனனாய்க்கொண்டு உங்களை ப்ரார்த்தித்தேனென்றபடி. இரக்கிறேனென்று வர்த்தமானமாகச் சொல்லாதே பூதகாலமாகச் சொன்னது என்றால் ஸாரணவர்ணம் பண்ணிபார்த்து, இனி உங்களாலுபேக்ஷிக்கக் கூடாதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. யத்வா:— இரண்டு மூன்றுதரமிரந்தால் உங்களுக்கு அவமானமாமென்றறிந்து ஒருக்கால் இரந்தொழிந்தேனென்றபடி. ||உ||

மூ—மையமர்வாணெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பென்கையிருந்து* நெய்யமரின்னடிசினிச்சல்பாலொடுமேவீரோ*
கையமர்சக்கரத்தென் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு* மெய்யமர்காதல்சொல்லிக்கிளிகாள் விரைந்தோடிவந்தே॥

ஆ— வழுக்காதும் திருவாழியைக்கண்டவஸ்தியாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்தின் முகாந்தும் என்னையடிமையாக்கி னவனுடைய அழகைக்கண்டு நீங்கள் ஸந்துஷ்டராய்ப் பின்னை அவனுக்குண்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் மெய்யான ஸ்நேஹம் என்று அவனுக்குச்சொல்லி அவனருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளை நான்முடிவதற்குமுன்னே விரைந்தோ

இ—துவென்றுசொன்ன வசனம் கனிவாயென்று சொன்ன விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியைக்கண்ட வித்யாதியால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீநத்வமாய்ந்யமான என்றபடி. எம்பெரு மானென்றதை இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதயாதியால்) சொல்லியென்றபோதே காணுகை ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தே கண்டென்கிற பதம் ஸபோமித்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகைக்கண்டித்யாதியால்) மெய்யமர்காதல்சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக் குண்பக்கலித்யாதியால்) விரைந்துவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடிவதற்குமுத்யாதியால்) இவள் விரஹம் பொறுக்கமாட்டாதே யபித்திருந்தாலல்லது தோழிமார்க்கெளஜ்ஜ்வல்யங்கூடாமையால் மெய்யமர் வாணெடுங்கணென்று தோழிகளுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யஞ்சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸமாதிஸமான வ்யாக்யானத்தையருளிச

ஈ— கிளிகாள் - ஸ்ரீ ஸைந்யமுதலியாலே எனக்காதரணீயராய் ஆசார்யத்வத்தாலே அவனுக்காதரணீ யராயிருக்கிற ஶுகங்காள்! கையமர் - திருக்கையிலேயமர்ந்திருக்கிற, ஸர்வேஷ்வரஸ்வஜனஸத்ருஶமான தருக்கை யிலே ஸநாதநமாய்க்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. சக்கரத்து - சக்ரத்தையுடையவனுன், சக்கரத்தையுடைய வன் சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாய் என்று ஸமாஸபதம். என் - என்னுடைய, கனிவாய்ப்பெருமானை - பிம் பாபருஞ்ஞஷாதரை, கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலம் விவக்ஷிதம். கண்டு - நெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு, சோகிக்கிற வென்னைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணப்பெற்று, மெய் - ஸத்யமான, அமர் - ஸ்திதிகமா ன, காதல் - ஸ்நேஹத்தை, தம்முடைய ஸ்நேஹத்தைப்போலே பொய்யுமாய் - ஸஞ்சலமுமாயிராதே ஸத்யமாய் ஸ்திரமான வென்னுடைய ஸ்நேஹத்தை யென்றபடி. சொல்லி - அவனுக்கறிவித்து, விரைந்து - த்வரித்து, அவ னோடேகூட வருகிறோமென்று அங்கே நில்லாதே யென்றபடி. ராவணவதாநந்தரம் பெருமான் மீண்டெழுந்த ருளுகிறபோது திருவடி முன்னேவந்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை ப்ரஸாதிப்பித்தாப்போலே யென்னுடைய தா பத்தை யாற்றுகைக்காகவும் நீங்கள்வந்த வஸ்துக்கேயெனக்கு முற்பட ஸூசித்து பின்பு அவன்வந்த வஸ்துக்கேய ஸஹிக்கலாம்படி யிருக்கைக்காகவும் நீங்களவனுக்கு முன்னே வரவேணுமென்று கருத்து. ஓடிவந்து - வழி யிலேமெள்ளவாராதே வேகமாகவந்து, பிராட்டியைக்கண்டு மீண்டவநந்தரம் ஸ்ரீவாநரமுதலிகள் பெருமான் தாபத்தை யாற்றவேணுமென்றோடிவந்தாப்போலே நீங்களு மவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளைக்கொண்டுவந்தெ ன்னுடைய தாபத்தையாற்றுகைக்காக வேகமாக வோடிவந்தேனென்றபடி. இதுக்கு என்கையிருந்தென்கி றதோடே ஸம்பந்தம். மையமர் - மை அமர்ந்தவையான், அஞ்ஜநத்தாலே ஸநாதநமாக அலங்க்ருதமானவென்ற படி. நீங்கள் திரும்பிவந்தவன்வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டு எனக்குண்டான ஸந்தோஷத்தைக்கண்டு தோழி மார்தங்களை அஞ்ஜநாதிகளாலே அலங்கரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. வாள் - அந்தஸந்தோஷத்தாலே காந்திமான்களான, வாள் - காந்தி, வாணெடுங்கணென்று ஸமாஸமாயிருக்கவேண்டும். வாள்நெடுங் கண்ணென்றவிடத்தில் ளகாரணகாரங்களிரண்டும் ணகாரமாகவேணும். நெடும் - ஸந்தோஷாதிசயத்தாலே விஸ்த்ருதங்களான, கண் - கண்களை யுடையவர்களான, மங்கைமார்முன்பு - யுவதிகளுடைய முன்னே, மங்கை - யுவதி, உங்களைப்போலே ரக்ஷணீயங்களான என்ஸகிகளுடைய கண்முன்னேயென்றபடி. "ஸஹாநாம் ஸ்த்ரீணாம் ஸந்நிதௌ" என்கிறபடியிலே என்று கருத்து. என்கையிருந்து - என்னுடைய கையிலேயிருந்து, வஷ்ராங்கம்போலே அவன் ப்ரஸாதிக்கிற வென்கையையுங்களுக்கு வாஹநமாக அங்கீகரித்தென்று படி. இதுக்கு மேவீரோவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நெய்யமர் - நெய்யமர்ந்திருக்கிற, ஸநாதநமான நெ ய்யோடே கலந்திருக்கிறவென்றபடி. இன் - ஸ்வாதுவான, அடிசில் - போஜ்யங்களை, பாலொடு - க்ஷீ ரத்தோடேகூட, நிச்சல் - நித்யமும், மேவீர் - அங்கீகரியுங்கோள், மேவுதல் - அங்கீகரித்தல், ஓவென்கிறவவ்யயம் ஸம்ப்ரஶ்நார்த்தம். ஆதரத்தோடே ஸ்வீகரித்தென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணுமென்றபடி. இங்கு இன்னடி

மூ—ஒழிவந்தென்குழல்மேலொளிமாமலரூதீரோ* கூடியவண்டினங்காள் குருநாடுடையைவர்கட்காய்* பாரிய

ஆ—டிவந்தெனக்குச்சொல்லி என்னைப்பரிபடுத்தானுடையதோழிமாரெல்லாரும் நகரருடையபாவைகளை க்தண்டமைசப்படும்படி என்னைப்பிடித்திருந்து அவன்திருநாமங்களை நான்கற்பிக்கக்கற்று வாழ்கின்றீரென்று தன்கிளிகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ௧௨

(ஒழிவந்து) ராஜ்யஸ்தாபநம் ஸ்ரீக்ருஷ்ண பாண்டவர்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே பெருமை தூதுசெய்யாமல் கொடுத்து ஸாரத்யம் பண்ணி திருத்தேரிலேநின்று அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணி அருளிச்செய்த அவதரித்தருளின ஸ்வரூபத்திலே ப்ரதிபக்ஷரான துர்யோதநாதிகள் ஸம்ஹாரமாகச் சாற்றிப்ரதாபம்பண்ணின திவ்யமான திருக்குழலின் மேலுள்ள வைப் பாரம்பண்ணி அநேகமாயுள்ள வண்டுகளைக் கொண்டு ஒழிவந்து அவளைப்பு மிக்க ஸௌந்தர்யமான என்குழல்மேல் ஒளிமாமலர்களின்மேல்

இ—செப்பிறார் (எனக்குச்சொல்லியிருக்கிற) மங்கைமாருமுன்புஎன்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (தோழிமார்களிடம்), ஆசைப்படும்படியென்கையிலே யிருக்கின்றமைக்கிடத்தாலே கீழ்பாட்டிலே திருநாடு கொடுத்தான் இப்பாட்டிலே யதிற்காட்டில் மிகவும் ஸ்பஷ்டமாய் 'வாணிஜ்யஹீநவாணிஜ' என்ற வனுக்கு மிகவும்மாதுர்யமான தன்திருத்தையைக்கொடுக்கிறானென்று ஸங்கதிஸூசகம். அதியபாதத்துக்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைத்ரவிகையால்) உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணனென்றிருக்கிறவளாகையாலும் 'மேதிநோஷதி:' என்கிறந்யாயத்தாலே இவளுடையகிளிகளுக்கும் திருநாமங்களே வஸ்துக்களாகையாலும் கெப்படிசில்பாலென்றிவள் சொன்னது திருநாமங்களாகையாலென்றுகருத்து. ௧௨

மூன்றாம்பாட்டு.

குருநாடுடையென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யஸ்தாபகரென்று) ஸ்தாபகரென்ற, அது- பொருளென்றபடி. ஐவர்கட்காயென்றதுக்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ரஸ்ரீகருமிதாகியபால்) வாக்ஸாத்தாலேஎன்கிறதற்கு பண்ணியன்கிறத்தோடும் ப்ரவஸித்தருளினவென்கிறத்தோடு மாபம் நெடுந்தேரென்கிறவிடத்தி லர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பெருமைகொண்டிருக்கையால்) நெடுந்தேரென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (அத்ராஹகமிதாகியால்) படைநீறெழச்செற்றஎன்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (தவிரமாதாகியால்) நீறெழச்செற்றபிரான் சூடியஎன்கிறஸம்ஸ்காரத்துக்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபத்நிதாகியால்) தண்துளபமுண்டவென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாபரணதாகியால்) ஊதீரோவென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (அம்சயாவையுமிதாகியால்) இவள்விரஹாசமகேப்பாயிருக்க ஒளிமாமலரென்னக்கூடுமோவென்ன விதக்குத் காதுபமருளிச்

ஆ— செய்கிறார் கர்மணாஸமாஸ்ரிதமாதிபாகமாகயநாமங்களான திருநாமங்களைப்பாடென்றது அந்ததிருநாமங்களை மிகவும்ஸாவிக்கும்படியான ஸக்தியை, செப்பென்றது - அந்தஸக்திஜநமாய் திருநாமோச்சாரணத்துக்கு ஹேதுபாகங்களான மதங்களை. ௧௨

கூடிய - பாஸரம் ஸம்ஸ்லேஷித்து வதிக்கிற, வண்டினங்காள் - ஸமூஹமான நாள்? குருநாடுடை - காருண்யத்தை யுடையவர்களை, காருண்யத்தையாள ஸ்தாபரானவென்றபடி. ஐவர்கட்காய்- உ ஞபாவத்துக்காக, இதற்குநீறெழசெற்றபிரானென்கிறத்தோடே சுவயம். ஆடியமா - ஆடாநிற்கிற பாகங்களை யுடைத்தான, ஆகை - ஓநாஸமாக ஸஞ்சரிக்கை, மா - அஸ்வம் ஓநாஸமாஸஞ்சாரி தாராமரமியான வென்றபடி. நெடும் - "த்வஸக்ஷிநிதவி" என்கிறபடியே பதிதமான, தேர் - ரதவிசேஷம் தேரிலேயிருந்தென்றபடி. தேரிலேயிருந்தபாயிருந்தென்று காதுபம். படை - சேனையை, ஸத்ருசேனையென்றபடி. நீறெழ - நீறுபொழும்படி, ஸமமாய்ப் பறந்துபோம்படி யென்கை செற்ற - ஸம்ஹரித்தவனை. பிரான் - உபகாரகன், சூடிய - அந்தஸம்ரூபநாமாக்ஷமாகச் சூடிக்கொண்டிருக்கிற, தண் - குளிர்த்தியையுடைய, துளபம் - தாழவியை, உண்ட - ஸாஜித்தவையான, தாழவியில்ரஸத்தைஸாஜித்தவையான, என்றபடி. அமுது - அந்த தாழவியில் ரஸமானஸங்களான ரஸங்களையுடையவையான தாவென்றது; [illegible]. ஒழிவந்து - விரஹகாலத்தாலேயுண்டு

மூ—மதிநெடுந்தேர்ப்படை நீர் மறுத்தெழச்செற்றபிரான்* சூடியதண்ணந்துழாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டிட்டே*. ௩.

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்தென் முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள்* பூமதுவுண்ணச்செல்லில்வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற* மாமதுவார்தண்டுழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு*

ஆ—வஹிக்கவேனும்,வஹிக்கவே அவைமலர்ந்து புதுக்கணிக்கும் என்கிறபடி பண்டுபோலொக்குங்கெண்டையொண்கண்ணுந்துயிலும் என்று வாராமல்தமும்விஷமமான வண்டுகளை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ௩.

(தூர்ந்து) நீங்கள்பூமதுவுண்ணச்செல்லில் ஸாஹஸீக்ரியாணவெனக்கு ஸந்தேஷமென்றொரு ஸந்தேஜாயத்தைக்காட்டி என்னையகன்று திருநாட்டிலே திருமாமணிமண்டபத்திலே அயர்வறுமமரர்கள் திவ்யஸந்நிதியிலே பரமபதநாதனாயிருந்த அவர்களாலே சூழப்பட்டிருந்த அவனைக்கண்டு அவன் திருக்குழலில் திருத்துழாயின் மதுவெள்ளத்தை உங்கள் தூமதுவாய்கள்கொண்டு பருப்பின்னை உம்மை

இ—செப்கிறார் (வஹிக்கவேஜ த்யாதியால்) வஹிக்கவேயென்றது- வஹிக்கவுபகரித்தவளவிலே என்றபடி. புதுக்கணிக்குமென்றது - நவீநசோபையென்றபடி. இது உபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செப்கிறார் (என்கிறமித்யாதி) பண்டுபோலொக்குமென்றது - வஹித்தபோலே யதாபூர்வமாயென்றபடி. கெண்டையொண்கணணுமென்றது - கெண்டைபோலேயழகியதான வெண்கண்ணுமென்றபடி. துயிலுமென்றது - நித்ரையுமென்றபடி. கூடியவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராமலெ த்யாதியால்) ௩.

✳நாலாம்பாட்டு.✳

வினையேனைப்பொய்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செப்கிறார் (ஸந்தேஷமென்றொருவி த்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிறவிடத்திலே பரிவ்ருத்தமானவர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே த்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபதீத்யாதியால்) பூமதுவுண்ணச்செல்லிலென்றுபகரித்துமாமதுவாயென்று விசேஷணங்கொடுத்தவித்தாலே ஸ்வமாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டு என்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதமானவர்த்தையருளிச்செப்கிறார் (அவன் திருக்குழலித்யாதியால்) யாமிதுவோதக்கவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையொருத்

ம—முடியாதபடி ஸ்வரமாகவந்து, என்குழல்மேல்- என்னுடைய கேசங்களின்மேலே, ஒளிமாமலர் - காந்திமத்துக்களான வர்ஷங்களை, ஒளி - காந்தி, மாமலர் - ஸரஸமான. அவன்பக்கல் நின்றும்வந்தவுங்களுடைய ஸம்பந்தத்திலே பதார்த்தங்களாய் ஸ்வீகரானவர்ஷங்களையென்றபடி. ஊதீரோ - ஊதுங்கோள், ஓவென்கிற அவ்யயம் ப்ரார்த்தநத்யோதகம். அவன்சூடின திருத்துழாயில்நின்று மூக்கள்வாயில் கொண்டு வந்த மதுக்களெல்லா மென்குழல்மேலே வர்ஷங்களில்விழும்படி ஸஞ்சாரம்பண்ணவேணுமென்றபடி. "வாஹிவாத யதஃகாந்தா தாம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா மாமபி ஸ்ப்ருஶ। த்வயி மே காத்ரஸம்ஸ்பர்ஶஶ் சந்த்ரே த்ருஷ்டிஸமாகம:" என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாள். ௩

என் முல்லைகள்மேல் - என்னுடைய முல்லைகளின் மேலே, நான் வளர்க்கிற முல்லைக் கொடிகளின்மேலே யிருக்கிறவென்றபடி, தும்பிகாள் - ப்ரமரவிசேஷங்காள், தும்பி - ப்ரமரவிசேஷம், பூமது - வர்ஷங்களின் மதுக்களை. அந்தமுல்லைப் வர்ஷங்களில் மகரந்தங்களை யென்றபடி. உண்ணச்செல்லில் - பாநிக்கப்போனால், பாநிக்கவுத்யுக்தராகிறீர்களாகிலென்றபடி. இதுக்குத்தவோதக்கவாறென்னவேண்டு மென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வினையேனை - அவன் சொன்னதெல்லாம்மெய்யென்றிருக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளான வென்னை, இதுக்ககன்ற வென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். பொய் செய்து - என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷமென்றொரு வ்யாஜத்தைச்செய்து, அகன்ற - விஶ்லேஷித்துப்போனவனை, இது வானவர்கோனுக்கு விசேஷணம். மா - [illegible] மதுக்களை, வார் - வாராநிற்கிற, பெருகாநிற்கிற என்றபடி. தண் - திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலே ஶீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயை, முடி - கிரீடத்திலேயுடையவனை, துழாய்முடியென்று வ்யதிகரணபஹுவ்ரீஹி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக் கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. தூமது - பரிசுத்தமானமதுவையுடையவையான, [illegible] வாய் - [illegible] பேச்சுக்களை யுடையவையானவென்றபடி. இங்கு மதுஶப்தம் [illegible] பேச்சைச் சொல்லு [illegible] உங்களுடைய வாக்வ்யாபாரத்தினாலே இங்கேயாகவஹிக்குமென்று [illegible] வாய்கள்கொண்டு - [illegible]

௫ — — — யாதக்கயாசென்னமேயவாடுங்கண்டோ நாகட்கே* ௧௭
— — பொதுவுரைநகேள் வம்மின்யாள்வளர்த்தகிளிகாள் * வெங்கட்புள்ளூருந்து வந்து வினையேனைநெஞ்சங்

௭ — — நந்திஇனைரூசைபபடடுக்கப்பிடாகிறசு அவளைக்னைபாதிருக்குமிதுவோ உடமுடைய கூறுபாயவதே
— — யாதீபிமேலசொலலயேனுமென்று தனக்குப்பவாவலாஷ்த்துககளாய் தன்முல்லைகளிலே வாதிருந
தபடியைஅநோக்கிசசொல்லுகிறாள். ௧௮

(நாகட்கு) ஸ்ரீ ப்ராபகமாககாஞாநம்ஷிருந்தீதைஜனக்ஷ்ட பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயு
திடய்வாங்கிதன்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தது விஶ்லேஷிக்கிறபோது கைஶ்கமாய் ஸ்ரு கஸஞ்ஜீவநமான தீவு

௫ — — ஸ்ருதிபாகல்) என்முல்லைகள்மேல்என்கிறவிடத்திலவஷிவேஷமானவதை தைநயருளிசசெய்கிறார் (தன
கஙக்ருபால்) தன்முல்லைகள்மேலே வந்திருந்தவாறே தனக்குபவாகலாஷ்த்துக்களாக பாவிதததுசசொ
லலு — வென்றுகருத்து. ௧௯

✻ஐந்தாம்பாட்டு✻

வெங்கட்புள்என்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருமொரதஸ்ருதிபால்) ஊர்ந்துவந்தென்கிறத
ற்கு தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேஸ்ருதிபால) வினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்தவென்கிறதற
்கு தாதபர்யஞ்சொல்லச்செய்தே நடுவேதரீயவாக்த்துத்தங்கூடத் தாதபர்யமருளிசசெய்கிறார் (விஶ்லே
ஷிப்போதிஸ்ருதிபால்) அதில்கைஶ்கமிஸ்ருதியாலே செங்கண்பூகாதபர்யம் கைதிஷயபரஸ்ருதி

பா — கொண்டுஉவகந்து, உகந்து வடிதங்கங்களைக்கொண்டுக்கலகபாவது வடிவங்களாலேவந்த தாஷவியில
உபாயக்குப் வாக்யமன்றி வலெதாஷிக்கை. நாங்கட்கு - என்னுடைய விவ்வவலெழுயிலே என் முல்லைக்
கொடிகளிலே வந்திருக்கிற உங்களுக்கு, இதுக்கு என்ன வேண்டுமென்கிறதோடே ஊகயம். இதுவோ - இப
படி நிஸ்ருவாஷ்ரீ வெலிதனுப் வஷாவமெஷமுமின்றிக்கே பதிஶ்கமான உகாறூஷாஹி உாஷாஷங்க்ருத
முயிருந்திகொண்டுவிரஹ தகவாமெதகபாணவிவனை ஷாஷத்தும் கிடைபாதிருக்கிறவிதுவோ, யாமக்கவார
“ததிவெபஷிதவிதாதாகவிகேஷாம்” என்னும்படி வாஷகாணிகளை நாம் செய்யத்தக்க வூ
ஷாம், “தோனென்கிற வ்ருத்திலே நாமென்றுவஷாசொகிபாகச்சொன்னபடி தக்கது - உசிதம், ஆறு - வழக
ாம், தக்கவாறென்று வஷாவடிம். தக்க ஆறுஎன்கிறவிடத்திலே வ்யாகாரஷமே. என்னவேண்டுங் கண்டீர்
இப்படிசொல்லவேணுங்கண்டீர், கண்டீரென்கிறவஷ்ய உவஷாகதஷ்ஷுவ தெதுநதஷாஷம். என்முல்லைக்கொடி
களிலேஉபாவாஷம பண்ணப்பார்க்கிற உங்களுக்கு அவனைக்கண்டிவவாஷக யவஷூஷு சொலலவேணும். இ
து சொல்லாதபோது அவன் வார்த்தையாலே என் விஷஷாவஷம் போகாமையால “கவிவ்ருஷாவிஷ்ீரீ
ஷா” என்கிறபடியேயென்னுடைய தாவத்தாலே என்முல்லைக்கொடிகள் தாங்களும் சருகாயிருக்கையாலே
யவற்றிலே உங்களுக்கு வாஷஷவங் கிடையாதொழியும், நீங்களிவ்வாதைகச்சொல்லவே யவன்வருகை தப்பா
மையால் நாலுபாஷாஷதைபாய் என்னுடைய முல்லைக்கொடிகளும் கசஷீக வாஷவஷவ கோறூ வர்க்
கோவங்கா மாகையாலே அப்போதுங்களுக்கு உபாவாஷம் பணணலாமென்று பாடுகலேலவாம
ஷாஷம். ௨௦

யான்வளர்த்தகிளிகாள் - ஸ்ருஷாமெஷ்யான வென்னாலேவளர்க்கப்பட்டதான பாஷங்கள்? என்னால
வளர்க்கப்பட்ட உங்களுக்கு ஷுஷூராய்கிளைபாடிததிரிய வகைகாமுண்டோ? அவனுடைய வாரிகாமாயிரு
க்கிறீகோ ஷுஷூராயிருக்கலாமென்றுகருத்து. நாகட்கு - என்னிலகாட்டிலும் ஆதாராய்நகிறவுங
ளுக்கு, நீங்களிப்படிபாதாராயிருக்க உங்களைக்காயமேவுகிறது யாஷஷோவென்றுகருத்து, யானுரை
க்கேன் - நான்சொல்லுகிறேன், வம்மின் - வாருங்கோள், இவளைநாம் ஜீவிப்பிக்குமுபாயமேதோவென்று இ
வெனைப்பாாதிக்கிறவுங்களுக்கு ஒருஉபாயம்நான் சொல்லக்கேட்கவாருங்கோளென்றபடி. வெங்கண -
வெவ்விபகண்களையுடைத்தான, வடிகவூர்க்குஷாகங்களாயிருக்கிற ஆஷூவாககங்களையுடைத்தான
வென்றபடி. எம்பெருமான் என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபோது சுிவுளளவாதிஷாஷகளை மிராவிக்கும்படி
யான ஸ்ருஷியையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்புள்என்கிறவிடத்திலே ஷாகாரவஷ்யுாஷுவொடகாரா
தெமம். புள் - பக்ஷியை - அதாவேனயென்றபடி. ஊர்ந்து - ஊரப்பண்ணி, நடத்திக்கொண்டென்றபடி.

மூ— கவர்ந்த* செங்கட்கருமுகிலைச்செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை* யெங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு இதுவோத
க்கவாறென்மினே* ।।௫।।
என்மின்னுநூன்மார்ப னென்கரும்பெருமா னென்கண்ணன்*

ஆ— கடாக்ஷங்களாலும் அத்யுதாரமான பணிமொழிகளினாலும் திருமேனியிலழகாலும் ஸௌந்தர்யமான் வசீகரத்தாலு மென்னுடைய ஜ்ஞாநேந்த்ரியகரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டுபோனவனை த்திருநாட்டிலேசென்றாகிலுங்கண்டு உம்முடையதக்கவாறிதுவோவென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தகிளிகளைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ।।௬।।

(என்மின்னுநூன்மார்பன்) இதுவோதக்கவாறென்றுசொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தபூவைகளை அபேக்ஷிக்கப் பின்னையும்அவைபோகாதிருந்தவாறே நம்மபேக்ஷிதமவன் செய்தருளாவிடில்செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு ஸ்வீயாஸம்வேத்ய திவ்யஸம்ஸ்லேஷஸம்ஸ்லிஷ்டமான திவ்யாபரணத்தையும் தன்

இ—யர்லே செய்யவாய்ஸ்வாதுர்யமும் திருமேனியினழகாலுமென்கிறவித்தாலேகருமுகில்ஸ்வாதுர்யமும் ஸௌந்தர்யாதிகளாலே செழுங்கற்பகஸ்வாதுர்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. நெஞ்சைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே ஜ்ஞாநேந்த்ரியகரணங்கள். எங்குச்சென்றாகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஇத்யாதியால்) ।।௫।।

✳ ஆறும்பாட்டு:✳

அவனென்னையநாதரித்துப்போயிருக்கிறானென்றுகீழெல்லாஞ்சொன்னவ ளிப்பாட்டிலே நமக்கன்றி நல்காதானென்பானேனென்ன் வவதரிப்பிக்கிறார் (இதுவோவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்று மௌனமவதாரிகை. கொண்டென்றது — உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இதுக்கு உபாலாக்ஷத்தில் க்ரியை போடோஷயம். இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாததாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீயேத்யாதியால்) அதல் ஸம்ஸ்லிஷ்டமான

ஶ— ஊர்ந்துஎன்றது- சுஜஸம்ஶாவிதஜநிஜயுக்தம். வந்து-என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவிப்படிஸமேமாகவந்து, விளைப்பேனை- விஶ்லேஷித்தாலவன் யரித்திருக்கிறப்போலே யிருக்கவொட்டாதபாவத்தைப்பண்ணினவென்னை, நெஞ்சங்கவர்ந்த - ஜ்ஞஸ்ஸைஸம்க்ரஹித்தவனை, ஜ்ஞஸ்ஸையபஹரித்தவனைவென்றபடி. என்னை ஜ்ஞஸ்ஸை யபஹரித்தவனென்று அநுக்தமும் த்ருதீயஸமாஸவ்யாபாரவைவலும். என்னுடையஜ்ஞஸ்ஸையபஹரித்தவனைவென்றபடி. செங்கண் - என்பக்கல்வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்தகண்களையுடையவனை, செங்கட்கருமுகிலென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யககாரேவ டகாராதேஶ:. கருமுகிலை - காளமேகவர்ணனை, செய்யவாய் - என்னைவிஶ்லேஷிக்கிறஸமயத்திலே வாடீமுகம்சொல்லப்புக்கு ஸ்மிதம்பண்ணும்போது மிகவும் சிவந்தவதரத்தையுடையவனை, செழுங்கற்பகத்தை - அழகியதாகநிற்கிற கல்பவ்ருக்ஷத்தை, செழுப்என்றது அழகியது ஶோகத்தில் கல்பவ்ருக்ஷம்போலன்றிக்கே ஸாத்த்வைக்கொடுக்கிற விலக்ஷணகல்பவ்ருக்ஷமாயிருக்கிறவனை யென்றபடி. எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு — எங்கேபோயாகிலுங்கண்டு, திருநாட்டிலேபோயாகிலுங்கண்டென்றபடி. இதுவோதக்கவாறு - இப்படியவள்நெஞ்சையுமபஹரித்துக்கொண்டு உம்முடையநெஞ்சை அவள்பக்கலிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தும்வையாதேதிரப்போருகையோவுமக்குத்தக்கப்ரகாரம், என்மினே-என்னுங்கோள், இப்படிசொல்லுங்கோளென்றபடி. ।।௫।।

தீவினையேன்வளர்த்த - க்ரூரமான பாபத்தை யுடையவளான நான்வளர்த்த, உங்களுடைய காயமும் நான் செய்யவேண்டியிருக்க வுங்களைக்கொண்டென்காயஞ் செய்துகொள்ளும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினவ்ளான என்னாலே வளர்க்கப்பட்டவையான வென்றபடி. சிறு- ஜாதிபேதங்களான, பூவைகளே - ஶாரிகைகாள்? என் - என்னுடையவனை, மின்னுநூல்மார்பை யெனக்கு போக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. மின்னுநூல் மின்னாநிற்கிறநூலையுடையத்தான, ஶத்ருஜ்ஜைககநகயஜ்ஞோபவீதஸாலியானவென்றபடி. மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனை, என்- என்னுடையவனை, தன்னுடையகறுத்ததிருமேனியையெனக்குபோக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. கரும்பெருமான் - நீலவர்ணனானஸார்வபௌம, உத்க்ருஷ்டநீலஸ்வரூபமான் திருமேனியி னழகைக்காட்டி யென்னையடிமை கொண்டவனைவென்றபடி. என்கண்ணன் — என்னுடைய க்ருஷ்ணன், தன்ஸௌந்தர்யத்தை

மூ— தன்மன்னு நீள்கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கான்* கன்மின்களென்றும்மையான் கற்பியா வைத்த மாற்றஞ்சொல்லிச்* சென்மின்கள் தீவினையேன் வளர்த்த சிறுபூவைகளே* ।௬॥

பூவைகள்போல் நிறத்தன் புண்டரீகங்கள் போலுங்கண்ணன்* யாவையும் யாவருமாய் நின்ற மாயனென்னாழிப்பிரான்* மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுசூதற்கென் மாற்றஞ்சொல்லிப்* பாவைகள் தீர்க்கிற்றீரே வினையாட்டி

ஆ— யையும் எனக்கே ஸ்வாமித்வமாக்ஷப்பாக்ஷிதத்துக் கொண்டிருக்கிற என்கண்ணன் தன்மன்னு நீள்கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கான் ஆதலால் ஈண்டெனச் செல்லுங்கோளென்கிறாள். ।௬।

(பூவைகள்) நான்வளர்த்த சிறுபூவைகளினுடைய நிறம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையும் புண்டரீகங்கள் போன்றிருந்த கண்களையும் அக்கண்களாலே ஸூசிதமான வேதாந்த வேத்ய பரத்வ ஸௌலப்யாதிகளினுடைய நிருபாதிக ஸ்வரூபத்தையு மென்னைத் தோற்பித்தடிமையாக்கின திருவாழியையேந்தின அழகையும் திருக்கையில் தழும்பாலே ஸூசிதமான அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி க்ஷமத்வ பிரஸந்ந திவ்ய சேஷ்டிதங்களையும் உடையாள

இ—வென்னுமளவாலேயின்னுநூல்மார்பனென்கிறதற்குக் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாய்த்து திவ்யாபிவ்யக்தமாயதையென்னி நவித்தாலே கரும்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. தன்னையுமென்கிறவித்தாலே கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லித்தாய்த்து. எனக்கேஸ்வாமியாலே என்னென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லித்து, சென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் ஈண்டென) ।௬।

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

புண்டரீகங்கள்போலுங் கண்ணன்யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்கிற ஸம்ஹிதாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலே ஸூசிதமான வென்று) யாவையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வேதவேத்யாதியால்) என்னாழிப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத் தோற்பித்தியாதியால்) இத்தோடு த்ருதீயபாதஸம்ஹிதாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கையிலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாதியால்)

ஈ— யெனக்கு ஸ்வாமியாக்கினக்ஷணவனென்றபடி. தன் - தன்னுடைய, நீள்கழல்மேல் - ஸ்ரீஸரீரந்தவிடத்தளவும் நீண்டிருக்கின்ற திருவடிகளின்மேலே, மன்னு - மன்னியிருக்கிற, ஸ்திரமாயிருக்கிற' நித்யம் சாற்றப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. தண் - ஸாம்யமான, துழாய் - தாளவிலை, நமக்கன்றி - நமக்கொழிய, நல்கான் - உபகரிப்பான், நமக்கொழிய வேறொருவர்க்குக் கொடானென்றபடி. கன்மின்களென்று - ஸம்வியுக்தனென்று, ஸ்வஹ்ருதராய் விளையாடித்திரியாதே யித்தைக்ஷம்வியுங்கோளென்று நியோகித்ததென்றபடி. கற்கை - க்ஷம்வித்கை, உம்மை - ஸ்வஹ்ருதரான உங்களை, யான் - உங்களைக்கொண்டு காரியங்கொள்ளவிருக்கிற நான், கற்பியாவைத்த - கற்பித்து வைத்த; க்ஷம்விப்பித்துவைத்த வென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, இதுவோ தக்கவாறென்கிற வார்த்தையையென்றபடி. சொல்லி - இத்தை வழிக்குப் பாயமாகச் சொல்லிக்கொண்டு சென்மின்கள் - செல்லுங்கோள், அவன் ஸமீபத்துப்போங்கோளென்றபடி. அங்கேபோனபின்பு சொல்லுகிறேனென்றிராதே சொல்லிக்கொண்டே போங்கோளென்றபடி. * * ।௬।

பூவைகள்போல் - பூவைகளென்கிற பக்ஷிவிசேஷங்கள் போலே, நிறத்தன் - தேஹகாந்தியுடையவனை, புண்டரீகங்கள்போலும் - தாமரைகளுக்கு ஸத்ருசங்களாகாநிற்கிற, கண்ணன் - கண்களையுடையவனை, யாவையும் - அசேதனங்களும், யாவரும் - சேதனரும் - ஆய்நின்ற - "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி" என்கிறபடியே இவைபித்தன்மையுமாய்நின்ற, சர்வப்ரகாரனாய் நின்றவனை என்றபடி. மாயன் - ஆச்சர்யபூதனை, என் - என்னுடையவனை, திருவாழிபழகாலே யென்னை வசீகரித்தவனை வென்றபடி. ஆழிப்பிரான் - சக்ராயுதனாய் அவ்வழகை யெனக்குக்காட்டி யுபகரித்தவனை' ஸாகவாத்தியேவஸம்ஸாரஸ. மாவை - அஸ்வத்தை கேசியை யென்றபடி. வல் - த்ருடமான, வாய் - வதநத்தை, பிளந்த - விதாரணம் பண்ணினவனை மதுசூதற்கு - மதுஸூதநனுக்கு, என்மாற்றஞ்சொல்லி - என்னுடைய வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்து, மாற்றம் - வார்த்தை. இதுவோதக்கவாறு என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லி யென்றபடி. பாவைகள் - ஸ்ரீ பாவைகள்? ஸம்போதநம். பாவை ஸ்ரீ பாவை. வினையாட்டியேன் - உங்களை நானுபலாளிக்கவேண்டியிருக்க உங்களை யென் காரியத்திலேவரும்படியான பாவத்தையுடையவளானவென்னுடைய, பாசறவு - துக்கத்

மூ—யேன்பாசறவே* ௭௦.

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழிநெய்வே* ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே யருள்செய்தொருநாள்*
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு* ஏசறுநும்மையல்லால்

ஆ—ராகவுடைபவனும் நிருபதமபமபநமானுக்கென்ன றும்சொல்லின் னிழுவைநீங்களோதீர்க்கத்திருமித்தனையென்றலொருசெயலில்லையென்று தன்னுடையமிரகயிகவ்யஸநத்தாலேகலங்கிதன்பாவைகளோடு தயிக்கிருள். ௭

(பாசறவெய்தி) நீங்களும்செல்லவேணுமென்று சிலகுருகுகளைகவேக்ஷிக்க அவைபோகாதிருந்தவாறே பிரிந்தஉத்தரகஷணத்துமேலே உருகவெர்ஷணம்பண்ணுமித்தனையோ? அவன்விடைவைத்தாலல்லவோ? அப்படி பெருஷணம்பண்ணுவதென்று போகாதிருந்தனவாகச்கொண்டு அவனைபிழந்திப்படியே வ்யஸநப்படுகிறதைத் தனையாயிரம் ஊழிகளுமுண்டு! ஆதலால வாஞ்சைவா ஷைக்கை ஷ்வாவரான நீங்கள் விடைநீவு

இ—பாசறவெனகிறதற்குக தாதுபர்யமருளிச்செயகிறர்(எனனிழவையென்று தீர்க்கிறதீரேயென்கிறதற்குத்தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறர் (நீங்களேயிக்ருதிபால்) பாவைகள் ஸ்வகடங்களாயிருக்க வவற்றைஷ்ஷ்யிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறர் (தன்னுடையவிக்ருதி) வக்ஷிகளைப்போலேபறந்துபோகாதே பாவைகள் தன்வாஸஸ்தைவிடாதேநிற்கையாலே இவைதன்காயக்குஞ்செய்புமென்று பார்த்து அவற்றை ஷ்யிக்கிருளென்றுகருத்து. ௭௦ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எனையூழிநைகிறுளென்று அவனுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனையூழிநெய்வேனென்று தன்மெலிவைத்தை யிக்குருகுகளுக்கு அறிவிக்கை யஸமஞ்சமன்றே? வென்ன வவதரிப்பிக்கிறர் (நீங்களுமிக்ருதிபால்) பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறர் (அவனையிழந்துஎன்று) இன்னேவினையேன்எனையூழிநெய்வேனென்றநபித்துத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறர் (இப்படியேயிக்ருதியால்) எத்தனையாயிரமென்றது - அநேகமாயிரமென்றபடி. வெள்ளைக்குருகேயென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறர் (வாத்ஸல்யவெகநதியால்) மாசறுநீலச்சுடர்முடியென்கிறதற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறர். (விருவெதாதிபால்) வானவர்கோனைக்கண்டுஎன்கிறற்குத் தாதுபர்யமருளிசசெய்கி

ஸ—க்கை, பாசறவென்று உாவ. தீர்கவிற்றிரே-தீர்க்கக்கிற்றிகோளோ,கிற்கை - ஸமர்த்தராகை,தீர்க்கமாட்டுகிர்களோ என்றபடி. * * * ௭௦

ஆசறுதூவி - தோஷரஹிதங்களான வக்ஷங்களை யுடைத்தான, ஆசு - தோஷம், அறுகை - ராஹித்யம். தூவி - வக்ஷம் தோஷரஹிதமான குறைவற்றவையான வக்ஷங்களை யுடைத்தான வென்றபடி, வெள்ளைக்குருகே - வெளுத்திருக்கிற குருகே? மேலேகரியனுயிருக்கிறவள வன்றிக்கே யென்னைவிட்டுபோகையாலே உள்ளுங்கூட வவன் கரியனுயிருக்குமாப்போலே இவ்வாபத்திலே எனக்குதவுகையாலே உள்ளுங்கூட ஸுத்தமாயிருக்கிற குருகென்றபடி ஸம்போதி. வினையேன் - விரஹதாவம் முடியாதபடியான பாவத்தைப்பண்ணினவளானநான் பாசறவு - வியதவிஷத்தை,பாசு ஸம்பந்தம்,அறவு- விச்லேஷம்,விச்லேஷமென்றதாய்த்து. எய்தி - அடைந்து, இன்னே - இப்படியே உங்களுக்கெல்லார்க்கும் காணப்படுகிற விந்த ஆகாரமாயென்றபடி. இது ஸநத்வெகவஸ்துமத்தனைபோக்கி ஸ்வாதீநதோஷிகை யஸஹ்யமென்கிற கருத்தாலே இன்னேயென்று தன்மெலிவை யந்தக்குருகுக்குக் காட்டுகிறுள். எனையூழி - அநேகம் கல்பங்கள், எனையென் றது ஸங்க்யா விஸேஷவாசி. ஊழி - கல்பம். நெய்வேன் - க்ஷீணையாகாநிற்கிறேன், ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டாமென்றபடி. அருள்செய்து - என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்று ப்ரஸ்தாவிக்கப்புகுகிறவதத்தோடே ஸம்பந்தம். மாசறு - தோஷநிரஹிதமான, மாசு - தோஷம், அறுகை - ராஹித்யம். உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. நீல - ஸ்யாமநீலமான, சுடர்முடி - ஜ்யோதிரூபமான மயிர்முடியை யுடையவனுன, ஸ்வர்ணஸாஸநஸம்பந்நரூபநித்யசூரிகளான ஸாமியான என்றபடி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. இதுக்குச் சொல்லவேணு மென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். ஏச - ஏச்சு. ஊரார்தன்பக்கல்சொல்லும்பழி யென்றபடி. அறும் - அற்றவளாயிருக்கிறுள், உன்பக்க லிஹிதமான வுத்தாலே ஏக்கையெண்ணுதவளாயிருக்கிறுளென்றபடி. நும்மையல்லால் - உம்மையொழிய,,

மூ—மறுநோக்கிலள் பேர்ததுமற்றே* ॥அ॥

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேனொன்றிலே* னீர்த்திரைமேலுலவியிரைதேரும்புதாவினங்காள்* கார்த்திரண்மாமுகில்போற்கண்ணன் விண்ணவர்கோனைக்கண்டு* வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர்வைகல்வந்திருந்தே* ॥கூ॥

ஆ—ஜ்ஞாநதசையில் ஸ்வஸம்ரக்ஷணத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யவர்ஜநமும் ஸ்வரக்ஷணத்தில் உபாயாந்தரஸம்பந்தமும் இன்றியே யிருந்தவெம்பெருமானுக்கு ஸநாதநதயோக்யதையை மெய்யாம்படி உன்பக்கலிலே ஸந்நிதிவிசேஷயானுள், நீயுமெவஸ்திகளிலும் உன்னுடைய ரக்ஷகமல்லது வேறொருதுணையுண்டென்றிராளென்று சொல்லவேணுமென்று குருகுநாயகைவிரக்கிறாள். ॥அ॥

(பேர்த்து) ஸம்ஸாரிகளுலராநிற்கிற லோகங்கள் கடலிலே விழுக்குமாப்போலே தன்னுடைய ரக்ஷகமொழிய வேறொருமத்தியின்றியே நான்தளராநிற்கத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யவைலக்ஷண்யாதிகளை விஷயவஸ்துக்களான ஸாக்ஷாத்காரஜநிதமிரவயிக ஸதாதர்ஸநாநுபவஜநிதானந்த ஆயர்வறுமமரர்களுக்கே தன்னைய நாஸாக்கங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கு மித்தனைபோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துபின்னை அவன் அருளிச்செய்தருளின வார்த்தைகளைக்கேட்டு "வ்யவஸாயஸ்ய வஸ்ரிதः" என்னும் ஸூக்தியைபோலே விருந்தென்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி யெனக்கப்போது மவற்றைசசொல்லி என்னையாஸ்வதிக்கவேணு

இ—ஞர் (வாரமேதாதியால்)வசறுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (ஸநாதநமே தத்தாதியால்) நம்மைபல்லாவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமெவஸ்திக்கிலுமித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யஶேஷம் அத்யாஹரித்துயோஜிக்கிறார் (என்றுசொல்லவேணுமென்று) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

கார்த்திரண்மாமுகில்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதியால்) ஸூக்ஷ்மத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையரக்ஷகமித்யாதியால்) விண்ணவர்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) வார்த்தைகள்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையவனித்யாதியால்) வந்திருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயித்யாதியால்) அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலே இத்யாதியால்) உரையீர்வைகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கெப்போதுமித்யாதியால்) ॥

ஶ—பேர்ததுமற்று- பின்னைவேறொன்றிலே,மறுநோக்கு - மறிசதுபபாவை, உம்முடையரக்ஷத்தைதிருவனாக ஒருகாரணிகைகையைத் தவிர்ந்து வேறொன்றைத்துணையாகவெண்ணுகையென்றபடி. இலள் - இல்லாதவள், என்று- சொல்லவேணுமென்று அத்யாஹாரத்தையடயோஜிப்பது. * * அ॥

நீர்த்திரைமேல - ஜலதரங்கங்களின்மேலே, திரை - தரங்கம், உலவி - உலாவி, நிலத்திலே ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே ஸஞ்சரித்து, இந்த விவை ஸம்ஸாரஜத்தையுடைக்குறித்தப வரவேண்டதளவுமபோக வல்லவென்றுஇருக்கிறாள், இரைதேரும - ஆஹாரத்தைததேடாநிற்கிற, புதாவினங்காள் - பெருநாரைக்கூட்டங்காள்? புதா - பெருநாரை, இனம் - கூட்டம், வினையாட்டியேனநான் - அத்யந்தம்பாபவானான வெம்பெருமானாலே இப்படியுபெக்ஷிக்கபபடும்படி மஹாபாபியானநான், பேர்தது - அவனையொழிய, மற்று - வேறே, ஓர் - ஒருதேடனை, களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, ஒன்றிலேன் - ஒன்றுடையேனல்லேன், கார் - நீலவர்ணம், திரள் - ஸமூஹம், நீலவர்ணமெல்லாம் ஸமூஹமானாப்போலே யிருக்கிறவெனறபடி. மாமுகில்போல் மஹாமேகம்போலேயிருக்கிறவனை, ஸம்ஸாரிகளுலராநிற்கத் தம்மைப்போலே ஸமுத்ரத்திலே வர்ஷிக்குமாப்போலே நான்தன்னைப்பிரிந்து வரிதவிக்கசசெய்தே நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை யென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனென்னும் திருநாமமுடையவனை, விண்ணவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, வார்த்தைகளசொல்லி - அவன் அருளிச்செய்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு, வந்து - அங்கு நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - என்னிடத்திலேயிருந்து, அருளி - என்பக்கலிலேக்ருபையைபண்ணி, உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், வைகல - ஸர்வகாலமும், ஸகிருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம

மூ—வந்திருந்தும்முடைய மணிச்சேவலுநீருமெல்லா* மந்தரமொன்றுமின்றியலர்மேலசையுமன்னங்காள்* என்திருமார்வர்க்கென்னையின்னவாறிவள்காண்மினென்று* மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர்மறுமாற்றங்களே* ||௰||

மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டுமதுசூதபிரானடிமேல்*

ஆ—மென்று சிலபூதாவினங்களைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ।கூ।

(வந்திருந்து) திருவோலக்கத்திலேயெழுந்தருளியிருந்த ஸமயத்தில் திருவுள்ளமந்யபரமாயிருக்கிறபோது சொல்லாதே அவ்வோலக்கங்கிளம்பி திவ்யாந்தஃபுரத்திலேயெழுந்தருளினால் அங்கே பிராட்டியினுடைய திவ்யஸந்நிதியிலே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி யென்திறம் விண்ணப்பஞ்செய்து அவன் அருளிச்செய்தருளின மறுமாற்றங்கொண்டு என்னருகேவந்திருந்து சொல்லவேணுமென்று ஸுந்தரஸம்ஶ்லேஷஸமர்த்தமான, அன்னங்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ||௰||

(மாற்றங்கள்) பொலிந்துநின்றபிரான்திருவடிகளிலேநாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இ— மந்திரத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவோலக்கத்திலேயித்யாதியால்) என்னையின்னவாறித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறமித்யாதியால்) வந்திருந்துரையீரென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேஇத்யாதியால்) உம்முடையமணியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுந்தரஇத்யாதியால்) ||௰||

✱ நிகமனம். ✱

மதுசூதபிரானடிமேல்நாற்றங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொலிந்துநின்றவித்யா

ஈ—கிம்வாஸவஸெஜயிஷீ" என்கிறபடியே யவற்றைக்கேட்கையேஎனக்குப்போதுபோக்காயிருக்கும்படிஎப்போதுமந்தவார்த்தைகளையே சொல்லவேணுமென்றபடி. ।கூ।

உம்முடைய - உங்களுடைய, மணி - ஶ்லாக்யமான, என்னுடையநாயகனென்னைவிட்டுப்போனாப்போலன்றிக்கேஸதாஸம்ஶ்லேஷஶாலிகங்களானவென்றபடி. சேவலும் - பார்ஷ்வவர்த்திகளும், நீரும் - ஸ்த்ரீவ்யக்திகளானநீங்களும், பரஸ்பரத்திலே ஸ்த்ரீபும்ஸபேதமுண்டாயிருந்தாலுமது திவ்யதம்பதிகளுடைய மெய்கண்டத்துக்குவ்யாஜமாயிருக்குமாப்போலே இவற்றினுடைய ஸ்த்ரீபும்ஸ பேதமும் தன்கார்யஞ்செய்கைக் குவ்யாஜமென்றிருக்கிறாள். எல்லாம் - "ஸபார்த்வாஸஸஹாஃ" என்னுமாப்போலே மற்றுமுள்ள உங்களுடைய ஸம்பந்திக்களுமெல்லாருமென்றபடி. அந்தரம் - இடைவெளி, பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு விச்சேதமென்றபடி. ஒன்றுமின்றி - ஏகதேஶத்துமில்லாமல், அலர்மேல் - புஷ்பங்களின்மேலே, பத்மங்களின்மேலேஎன்றபடி. அசையும் - ஸம்ஶ்லேஷபலத்தாலே அசையாநிற்கிற, இவையும்தன்தோழிமாரைப்போலே தூதர்களாயிருந்து விடாதேயிப்படி ஸம்ஶ்லேஷங்களாயிருக்கை தன்கார்யத்துக்கு உபயோகமென்றிருக்கிறாள். அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், என்திருமார்வருக்கு - எனக்கு ஸ்வாமியான பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்குஉணர்த்தியென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை - அநந்யகதியாயிருக்கிறவென்னை உத்தேஶித்து, இதுக்கு ஒரு வார்த்தையென்கிறத்தோடே அந்வயம். இவளின்னவாறு - இவளிப்படிப்பட்ட ப்ரகாரத்தையுடையவளானாள், ஆறு - ப்ரகாரம். காண்மினென்று - கண்டுகொள்ளுமென்று, தன்ப்ரகாரம் வாசாமகோசரமல்லாமையாலேஇன்னவாறென்றுஸாமாந்யேநசொல்லுகிறாள். யத்வா:—இன்னவாறு காண்மினென்றுமலமான உங்களுடம்பைக்காட்டுங்கோளென்கிற கருத்தாலே யிப்படி நிர்தேஶிக்கிறாள். மந்திரத்து - மந்திரத்திலே. பிராட்டியுந்தானுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கிறஅந்தஃபுரஸந்நத்திலேயென்றபடி. ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, உணர்த்தி - அறிவிப்பித்து, மறுமாற்றங்கள் அவனருளிச்செய்த ப்ரத்யுத்தரங்களை, மறுமாற்றம் - ப்ரத்யுத்தரம், வந்து - அவன்பக்கல் நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - என்ஸாந்நித்யத்திலேயிருந்து உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும். ✱ ✱ ✱ ||௰||

மதுசூதபிரான் - ஜ்ஞாநமஹதந்வாநவேதத்தை யபஹரித்துக்கொண்டுபோன ஶோகைவநிரஸித்த அவதாரகனான பொலிந்து நின்றபிரானுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, பேசென்று ஸத்ருஶ்யமவ்யபு

மூ— நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்*தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுமோருபத்தும்வல்லார்* ஊற்றின்கணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்நீராயே* [௧௧]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு ஸுகந்தமான ச்ருங்காரரஸமயமான சொற்களாலே சொன்ன ஆயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்குச்சென்ற வ்யஸநத்தை அநுஸந்தித்தார் தத்பாராயணசீலரன்றியே ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போல் நீராயுருகாநிற்பரென்கிறார். [௧௧]

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—(ஈட்டினால்) "ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:" என்னும்படியிருக்கிறவவன் திருவடிகளிலே பொழில்கள் வாஸனைகளைக் கொள்ளாநிற்கிறனவென்று கருத்து. தோற்றங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சந்தஸ்ஸுக்கு ஏற்ற ஈடியால்) காவும்பண்ணுவோமென்கிற ஸங்கல்பவைபவமன்றிக்கே "யோகஸ்ஸூக்ஷ்மதம:" என்கிற கணக்கிலே ஸ்ரீ திவ்யஸ்வபாவமாகச் சொன்னதானவென்றபடி. மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ச்ருதிப்ரஸித்தி ஈடியால்) இவையுமொருபத்தும்வல்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியில் ஈடியால்) [௧௧]

ப—நாற்றங்கொள்— வாஸனைகளைக்கொள்ளாநிற்கிற, "ஸர்வகந்த:" என்றுசொல்லப்பட்டவன் திருவடிகளின்றும் வாஸனைகளை ஸம்பாதியாநிற்கிறவையானவென்றபடி. பூம்பொழில் - புஷ்போத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியிலிருக்கிறவாழ்வார், மாற்றங்கள் - சப்தங்களை, கொண்டு ஸம்பாதிக்கான சப்தங்களையென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு - எம்பெருமானுக்குத் தகுதியாயிருக்கும்படி பரிசோதித்துக்கொண்டு. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, தோற்றங்கள் - தோற்றங்களான, ஆவிர்ப்பாவங்களான. ஸர்வஜ்ஞத்வாதிஸ்வஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸ்வயமேவாவிர்ப்பூதங்களானவென்றபடி, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே; இவையுமொருபத்தும் - இப்படியொரு விலக்ஷணமான தசகத்தை, இவையுமே என்கிற விடத்தில் உகாரார்த்தத்தாலே இப்படியுமொருபத்துண்டோ!வென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. வல்லார் - பாவத்தோடே அநுஸந்திக்கவல்லரானவர்கள், ஊற்றின்கண், ஊற்றினிடத்திலே. கண் என்று ஸப்தமீ விபக்தியர்த்தப்ரதிரூபகம். ஊற்றுப்புறப்படுகிறவிடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. நுண் - ஸூக்ஷ்மங்களான, மணற்போல் - ஸிகதங்கள் போலே த்ரவீபூதராய், நீராயுருகாநிற்பர். தேஹேந்த்ரியங்களும் பிறந்து த்ரவமாயுருகுவரென்றபடி. "ஸர்வதாऽபி ஸுகீ ஸர்வத்ர ப்ரஸந்நோ பவேத்ஹரிர்" என்று ஆசார்யநீயமான ஹரிகதை சேர்த்தாலேவந்த ஸுகமுதிதத்திற்கு அதிலும் அதிகமாகுமிறே. உருகாநிற்பரென்கிற விடத்தில் வர்த்தமான நிர்தேசத்தாலே தேஹத்தினுடைய காலாந்தரத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. * * [௧௧]

ஜிதந்தமேவாப்ரதீபாதிமநோமயி ஸ்ரீமதே வேதாந்தாசார்ய மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீபோவநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பொன்னுலகு.)

லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வமுக்த்யாத்யவஸிதபதலக்ஷ்மீவரஸ்ய ப்ரதோஷா
ஸ்த்ரீலோலேவபாநாதசகாதபரா ஸாத்ரிதேவகவாதகை: ।
ஸ்த்ரோபாநரேகம ஈஸ்ஸூலயோஷ் வநதாரணபராஸ்வேவாத்ரபூதஸ்
பூர்வபக்ஷமுநிதி ஆயுராத்யபாவகமேவம்பராரி: ॥ ௭ ॥

(லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வமுக்த்ய) முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த - ஸமஸ்தலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனாகையாலும், (ஸுதர்சனஹஸ்த) கைபமர்சக்கரத்தென் - திருவாழியைத் திருக்கையிலே தரித்தவனாகையாலும், (த்ருஷ்டாந்தாபாவயோக்ய) குருநாடுடை ஐவர்க்காயாடியமாநெடுந்தேர் - பாண்டவர்களுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஸ்த்ரீலோலேவஸ்வாமி) மாமதுவார்தண்டுழாய் முடிவர்களைக்கண்டு - விஜ்ஞாபயித்தான திருத்துழாய்மாலையலங்காரத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான .. தேஜ

த்ரு—தா—ஸௌலப்யத்தாலும், (மராமரமெய்தமா) வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து - விரோதிநிரஸநம்பண்ணின மெய்ந்நிலையை வாஹநமாகவுடையனாகையாலும், (ஊர்த்தியேவைகுண்டநாதன்) என்கண்ணன்தனமன்றுநீள் கழல்மேல்தண்டுழாய்நமரசன்றிநல்காள் - சுர்ரீசர்ட்த்துளசீ ஷெ ஊடுவார்த்தத்தாலும்; (காஷேயா) பூவைகள்போலுகிறதன் - பூவைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தாலும், (ஸாமுராஜ்யமாமாஸ) யாசறுநிலச்சுடர்முடி- ஸிம்நீளகாஞ்ஜெநங்கமெல்லாம் சேர்ந்திருக்கிற திருவபிஷேகத்தாலே ஸூசிதமான விபூதித்வயஸாம்ராஜ்யமாதத்தாலும், (ஸவதாரணசுஸாவ்லஷ்வாரஸ்யூ) சாத்திரள்மாமுகில்போல் கணணன்விண்ணவர்-கோனே - ஸவதாரஜேமமயிலும் ப்ரகாசிக்கிற அபர்வதுமமராகளதிபதித்வத்தாலும், வகாரத்தாலே "என் திருமார்வற்கு" என்று மேலிற்பாட்டில்சொல்லுகிற ஸ்ரீயஃபதித்வம் ஸமுச்சிதமாகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமானை ஸகலபதார்த்தங்க ளிட்டமுக்காப்படியான விபூதிஉபத்தையுடையனாக ".பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறதுமுகத்திலே ஆழ்வார் ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரென்கிறார். ௰௭

ஸ்ரீசடகோபாய நமோ ஜகதாசார்யாய நமः.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

⁂ ✳ ⁂

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க் காலாய்நெடுவானாய்ச்* சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச்சிவனாயயனானாய்*

ஆ—(நீராய்) இப்படிதூதப்ரேஷணம்பண்ணியு மெம்பெருமான் வரக்காணாமையாலேயவனைத்தம்முடைய பெரியஆர்த்தியோடேகூடத் திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைக்கிறார். ப்ரஹ்மாதிஸர்வலோகஸ்ருஷ்டி

⁂ ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி. ⁂

இ— இப்படி தூதப்ரேஷணம்பண்ணினவநந்தர மவன்வருகை யவஸ்யம்பாவியாக வஞ்சிறைமடநாரைமுதலானவிடங்களிலே கண்டிருக்கிறவிவ ரித்திருவாய்மொழியிலே ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோ? தூதப்ரேஷணத்தாலே அவன்வரக்காணாமையாலே தாமாகவவனைக்கூப்பிட்டு அழைக்கிறாரென்றில்? தூதப்ரேஷணத்தால் வாராதவன் தாமாகவழைத்தால் வருவனென்றிருக்கைக்கு நிபந்தனமேதென்னவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிதூதப்ரேஷியால்) "மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோ! வென்றுகூவுமா" லென்கிறபடியே தம்முடையவார்த்த்யதிசயத்தாலே சமேதரங்களான மரங்களுங்கூட யிரங்கிறபடியைக்கண்டவிவர் கீழ்ப்பாட்டில் பெரியவார்த்தியோடேகூட தாமார்த்தராய்க்கூப்பிடம்பண்ணினால் ஸர்வேச்வரனும் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறவன் நீராயுருகிவந்து விழாதிருக்கமாட்டானென்று பார்த்து இப்படி கூப்பிட்டழைக்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * * * *.

⁂ ✳ முதற்பாட்டு ✳ ⁂

சிவனாயயனானாயென்று ப்ரஹ்மாதிகளுக்கிவன் அந்தராத்மாவென்றபோதே மற்றபேர்க்கந்தராத்மாவென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதி) (நீராயித்யாதி) சுடர்களி

ப— நீராய் - ஜந்துக்களுக்கு ஜீவநஸாதகமாயிருக்கிற ஜலமாய் நிலனாய் - ஸகலருக்கும் ஸர்வாதாரமாதிகாரங்களான குணங்களை யுண்டாக்குகிற ப்ருதிவியாய், தீயாய்- ஸர்வபதார்த்தங்களை வழிபாய், தீ - அக்நி, காலாய் - ஜகத்ஸஞ்சார ஸாதகமான வாயுவாய், காலென்றுவாயுவுக்குப்பேர், நெடு- விஸ்தீர்ணமான, ஸகலத்துக்குமவகாசப்ரதமாய்க்கொண்டுஸகலத்தையும்வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வானாய் - ஆகாசமாய், சீரார் - ஸ்ரீயினாலேபூர்ணங்களான, சீர் - ஸ்ரீ, ஸர்வஸங்காரவிரோதியாயி ஸகல ஸமஸ்தமாயும் ஸகலத்துக்கு ஆச்ரயமாயுமிருந்துள்ளசக்திகளாலே பூர்ணங்களானவென்றபடி. சுடர்களிரண்டாய் இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களாய், சந்த்ரஸூர்யர்களா யென்றபடி. சிவனாய் - ருத்ரனாய், அயனானாய் - சதுர்முகனானாய்? ப்ரஹ்மாவுக்குமவனானவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீராய்நிலனாயென்று துடங்கிசிவனாயயனானாயென்

மூ—கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்* ஒருநாள்மண்ணும்விண்ணுமகிழவே*
மண்ணும்விண்ணுமகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி* மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட ‖௧‖

ஆ—[illegible]வாக்யமாக அவைற்றுக்காத்தப்ரவ்ருத்தனாய் அவற்றுக்குவிரோதி நிவ்ருத்தி தொடங்கி தசௌ[illegible] [illegible] உபகாரத்தைப்பண்ணுகைக்காக [illegible] அவதாரங்களுக்கு மாத்ருமு [illegible]பிறந்த உபகாரகனே! உன்னைக்காணப்பெறாதே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தைக்கே ட்டு இவ்வாதிக்களான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளு மடையமுடியக்கி டாய்புகுகிறது, ஆதலால் உன்னுடைய ஸ்ரீமைவகாணமும் ஸௌசௌவகாணமும் மகிழும்படி கூராராழி வெண்சங்கேந்தின அழகோடே உன்னுடைய விபூதியெல்லாம் குறந்துதளரும்படி கூப்பிடுகிற கொடியேன் பால் ஒருநாளாகிலும் வாராய்?யென்று கூப்பிடுகிறார்.

(மண்ணும்) ஸ்ரீவாமனனாய்வந்துபிறந்தருளி உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யமாகிற பலத்தாலே [illegible] [illegible] லோகங்களைக்கொண்டருளிற்று, இவ்விபூதிகளான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலு ‖௧‖ [illegible]ண்டாமித்ருத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்துக்கித்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே [illegible]கிறவிடத்தில் [illegible]மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) அடையவென்றது – [illegible] [illegible]மென்றபடி. மண்ணும்விண்ணும் மகிழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியா ல்) ஸ்ரீமைவகாணமென்கிறவித்தாலே யவன்திருமேனியழகைக்காணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறவிவர் நீரா [illegible]த்யாதியாலே ஐஸ்வர்யகத்தைச்சொல்லுகையஸம்பந்தமன்றோவென்கிற ஶங்கையும் வரிஹரியதையாய் த்து. என்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தாலே ஐஸ்வர்யத்தெல்லாமழிந்துபோகாதபடி நோக்கிக்கொள்ளென்று சொல்லு [illegible]போது ஐஸ்வர்யத்துடைய விபூதியென்னுமிடம் சொல்லவேண்டுகையால் அதுக்காக ஐஸ்வர்யகத் [illegible]ன்றிருத்து. ‖௧‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

குறளாயென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவாமனனித்யாதியால்) வலங்காட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட என்கிறத்தை ஸங்ரஹிக்கிறார் (லோ கங்களைத்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விபூதித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லித்தாய்த்து. எங்ஙனேயென்னில்? கீழ்ப்பாட்டிலே என் [illegible]லே வ்யூஹ ஸூரிகளுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஐஸ்வர்ய கஷ்டதாரதம்யத்திலொ [illegible] வில்லையென்று [illegible]த்து. கூர் - கூர்மையாலே, தெக்ஷத்தாமேயென்றபடி. ஆர் - [illegible] [illegible], ஆழி- வகரத்தையும்,வெண்சங்கு - [illegible]மான ஶங்கத்தையும், ஏந்தி -யரித்துக்கொண்டு,மண்ணும் - [illegible]ம், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியும். விண்ணும் - பரமபதமும், மகிழ - ஸந்தோஷிக்கும்ப [illegible] என்னுடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே ஶிதிலமாய்ப் போகாநிற்கிற உபயவிபூதியும் [illegible]மாம்படியென்கை. இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். கொடியேன்பால்- [illegible] வென் விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமீவிபக்தியும். உன்னுடைய விபூதிகளெல்லாமழி [illegible] பண்ணுகையாலே யெல்லார்க்கும் [illegible]னை வெனக்காகவென்றபடி. ஒருநாள்- ஒரு [illegible]ளிலும் வாராய்?- நீவரவேணும், விடாய்ப்பட்டவர்கள் ஒருக்கால்நாகருகினைக்சத்துளிகீர்வேணுமென்னுமாப் [illegible] ஒருநாளைவாராயென்கிறார்.

* * *

மண்ணும் - [illegible]லோகமும், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியுமென்றபடி. விண்ணும் - பரமபத ‖௧‖ மும், [illegible]க்களுமென்றபடி. மகிழ – உன்னழகைக்கண்டுகக்கும்படி, குறளாய் – ஸ்ரீவாமனனாய், [illegible]த்தைக்காட்டி, [illegible]யானவன் ஔதார்யமென்றொரு குணத்தையுடையவனாயிருக் [illegible] [illegible]போலே யவனை நிரஸிக்கவொண்ணாமையாலே ஸௌந்தர்யமாகிற பலத்தைக் [illegible]ந்தைச்செய்தேயும் அவர்களைத்தங்கள் [illegible]மோடக்கும்படி பண்ணு [illegible]ந்தை ஸமோசச்சொன்னது. மண்ணும்- [illegible]யும், விண்ணும்- [illegible]லோகத் [illegible] – [illegible]னை, [illegible]க்கு வாங்கிக்கொடுத்தவனென்னவேண்டியிருக்கத்தான் ஹரித்த

ரூ—மாயவம்மானே * நண்ணி யுன்னை நான் கண்டுகந்து கூத்தாட * நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயே *॥
ஞாலத்தூடே நடந்துநின்றும்

ஆ—ள்ள நித்யஸூரிகளும் ஸ்ரீ கராகைக்கன்றோ? ஆதலால் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக போகா ஸக்திகயான என்னுடைய மாத்ருங்களாலே உன்னை ஸ்பர்ஶித்துன்னழகையு முன்னடையையுங் கண்ணாலே கண்டுகந்து அந்தஸ்ரீ ப்ரீதிஸயத்தாலே நான்கூத்தாடும்படி வந்தொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயென்கிறார். ॥௨॥
(ஞாலத்தூடே) வாஸநனும் வஸுதேவதிருமகனும் ஸ்ரீ தேவர்திருமகனும்மற்றுமுண்டாம்வ்ய

இ—ருகர்யதியைக் கேட்டுன்விஷ்ணுக்கியழியாமைக்காக நீ வரவேணுமென்றிவ ரருளிச்செய்தவாறே உம்மு டைய வாக்யதியாலேயிவை போகாவிஷ்டங்களாகுவிவைத்தைஸ்ரீ தங்களாக்குகைக்காக நமக்குவி தமல்லாத கார்யத்தை நாம் செய்யப்போமோவென்றருளிச்செய்ய ஸ்ரீயஃபதியாகு நீ உன்விஷ்ணுக்தியான வாக்ஜாக்கள் ஸ்ரீ கராகைக்காகவன்றோ ஸம்ஸாரன்பக்கலிலே யாவகனுப்சென்றது, அப்படியே இத்தைபுஞ்செய்யவே ணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. வ்யாக்யானத்தில் ஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உஜ்ஜீவநார்த்தமாகவென்கிறதற்கு நடவாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். நண்ணியுன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (போகாஸ்ருத்யாதியால்) 'யதாதம்வாஸுதேவஸ்யம் மஹேந்த்ரஸ்போகாவிஸ்தம் தை: ஸ்ப்ருஶ்யமானகாத்ரஸ்தம் கதாகஞ்சநபாதயி' என்கிறஶ்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம். கண்டுவென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

ஞாலத்தூடேநடந்தென்கிறவிடத்திலே பஸ்வஸம்ஹாரத்தையருளிச்செய்கிறார்(வாஸநனுமித்யாதியால்)

ய—தாகச் சொன்னது ஆஶ்ரிதர்பேறே தன்பேறாகயிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. மாய- ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதனே, ஸ்ரீயஃபதியானவன் க்ஷுத்ரயாய் வந்தபடியும்வடிவழகைக்காட்டி மஹாபலியை வஸீகரித்தபடி யும் "கொள்வனுன் மாவலிமூவடி" யென்றாப்போலே சில முக்தஜல்பிதங்களைப் பண்ணினபடியும் சிற்றடியைக் காட்டிப் பெரியவடியாலே யளந்துகொண்டபடியும் முதலான வ்யாபாரங்களை யுடையவனே யென்றபடி. அம்மானே- ஸர்வஸ்வாமி "ஸர்வாநாதாந்வாநாம் ஸாஸநதேவத" மென்கிறபடியேபொதுவான ஸ்வாமி த்வத்தாலேயிறே மஹாபலியையும் அநுவர்த்திக்கவேண்டித்தென்றுகருத்து. உன்னை- நிரதிஶயபோக்யபூதியா யான உன்னை, நண்ணி- கிட்டி, போகாஸக்திதங்களான வென்னுடைய அவயவங்களாலே ஸ்பர்ஶித்தெ ன்றபடி. கண்டு- கண்ணாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, உகந்து- மிகவும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷனுப், நான்கூத்தாட-நான் நர்த்தனம்பண்ணும்படி, ஐஶ்வர்யனைப்போலே உன்பக்கலொன்றைவாங்குகைக்காக வாதல் மஹாபலியைப்போ லே என்னுதென்றபிமானித்து வைத்ததொன்றை யுனக்குக்கொடுக்கைக்காகவாதல் நீ வரவேணுமென்கிறேனா ல்லேன் "ஸம்ஹத்ய ஜஸ்யாஷ்ஹஸாவிந வநதஶ்ச்வாஸயந்" என்கிறபடியே நான் ஸம்ஶ்லேஷக்கண்ட நாநுபவிக்கைக்காக ப்ரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு வேணுமென்றிருப்பாரோடும் என்னுதான வஸ்துவைக்கொ டுக்கிறேனென் றிருப்பாரோடுமோ நீ கலப்பது. உன்னைக்கண்டநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருப்பார் க்குன்னைக் காட்டலாகாதோ,வென்று கருத்து. நண்ணி- கிட்டி, நானிருக்கிறவிடத்திலே வந்தென்றபடி. ஒரு நாள்- ஒருநாளாகிலும், பலநாள் செய்யச் சொல்லுகிறேனோ. முற்புசெய்ததை பின்னையுமொருநாள் செய் தலாகாதோ. மண்ணும் விண்ணும் மகிழநடப்பது ஸம்ஸாரன் முன்பேபோ- அநந்யப்ரயோஜநர்முன்னே நடந்தா லாகாதோவென்று கருத்து. ஞாலத்தூடே- ஸம்ருத்தியிலே, ஊடு- மத்யம், ஸம்ருத்தியிலேயென்றபடி. நடவாய்- வெம்புதூ வாடித்திலே நடந்தாப்போலே நடந்துவரவேணும். ॥௨॥

ஞாலத்தூடே - ஸம்ருத்தியித்திலே, ஜநங்களில்லாத வொருமூலையிலேயன்றிக்கே ஸகலருங்காணும்படி யாக மத்யஸம்ருத்தியிலே யென்றபடி, ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் பண்ணுவர்முன்னே நடக்கக்கடவதையை- ஸாக்ஷாத்கரிக்க மாகத் தான்வந்தாலும் கூடாகூடியாதார் முன்னே நடந்தாய் இதென்ன ஸௌஶீல்யமென்று கருத்து. நடந்தும்- "கஹ தஸ்ப்ரயனாமஸ், ஸஹஸ்ராஶ்வமேதஸ்யவரோநாமஹாவஶ, விஷ்ணுர்மாநஷ்ரூபேண ஸ ஸாரவஸுந்தர" என்கிறபடியே ஸவிலாஸமாக ஸஞ்சாரங்களைப்பண்ணியருளியும், நடந்துமென்கிற விட த்தில் மகாரம் ஸமுச்சயத்திலே யாத்மமா யிருக்கிறது. நின்றும் "ஸவ்ஸ்யவதிஷ்டதம் ஊர்த்வ்யநஸ்ரஜித"

மூ— கிடந்திருந்து* சாலப்பலநாளுகந்தோறுயிர்கள் காப்பானே* கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே*
சாலப்பலநாளடியே னின்னுந்தளர்வேனோ* ।௩।
தளர்ந்துமுறிந்துஞ்சகடவசுரருடல்வேறாய்ப்* பிளந்துவீயத்திருக்காலாண்ட

ஆ— பங்களான திருவவதாரங்களைப்பண்ணி ஸகஜாதநஜநயநவிஷயதாமசனாய் ஸௌஷ்ஸ்ட்நாநயநஸா ரிதிவ்யசேஷ்டிதங் காவாணனைக்கொண்டு ஸவாத்மாக்களையும் யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுகிற ஸர்வ ஸகாரணிகனே? நீ பிராட்டியோடேகூட யெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பையு முன்னழகையு முன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நானொருத்தனும் ஸவங்களுமும் காணப்பெறாதே தளருமித்தனையோவென்கிறார். ।௩।
(தளர்ந்தும்) ஸகடாஸுரநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே உன்னைக்காண்கைக்கு விரோதியானவென்

இ— ஆஶ்ரிதபக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிடந்திருந்தித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவாத்மாக்களையுமித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறதென்கிறது எங்ஙனேயென்னில்? பாஷ்யத்திகமாக நாமொருக்கால் வாசநையுடனைத்தவனளவைக்கண்டு நீரின்னமிந்த ஆர்த்ரதஜநங்கள்கடுவே. நம்மைவரச்சொல்லலாமோ? வென்னவெண்ணுதப்படி நீயுகந்தோறும் ராக்ஷணார்த்தம் ஆதாரதாரங்களைப்பண்ணி ஸவாத்மாக்காக நாநாவிததிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் பண்ணும்ஸ்வபாவனாயிருக்க, நானொருவன்மாத்ரம் முன்னைக்காணாதே க்லேசப்படுகை யுக்தமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. உன்னைக் கூடாதேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) உன்னையென்கிறது ஸவநாமஸ்வரூபமாகையாலே ஸவாந்த்ரபாஷிஸ்வரூபாதிஸ்வரூபமிங்கே ஸாதநாதிவிசிஷ்டஸ்வரூபமென்று கருத்து. ।௩।

நாலாம்பாட்டு.

அவதாரிகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகடாஸுரேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு

ப— ராகவோஹஸ்ஸ ப்ரஜோவஹ” என்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளியும், கிடந்துயென்கிறவிடத்திலும் ஸ ஹாரமை நாதேஷ்ஜநீயம். கிடந்தும் ‘ஸாகரம்ஸமுத்ரஜோமஹ ஊவயபாரிவேஷ்டிநஃ। ஸம்ஜஹேஸ்ஸா ஆகும்வேதரா அதிஸிசேஷுமேஹாரிபுஃ” என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கடலுக்கு அர்த்தியாக விரண்டாந்கடல் கிடந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளியும், யிருந்தும் - ‘ஆஸீநம் ஸ்ரீமஹாம்ஸத்ரம், உடஜோராமமாஸீநம், ஸஹ ஸீதயா ஸபர்யாஸீநம் ஸரஸ்வதி” என்கிறபடியே பிராட்டியோடே தத்தஸ்தலங்களிலே யிருந்தருளியும், இதுக்கு காப்பானே என்கிறதோடே அந்வயம். சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், “ஸமஸ்த ஸம்ஸாரிணி நஷ்டதர்மாஸ்தஸ்மின்” என்கிறபடியே மிகவும் பஹுகாலமென்றபடி. உகந்தோறும் —“ஸம்பவாமி யுகேயுகே” என்கிறபடியே யுகந்தோறும், உயிர்கள் - ஆத்மாக்களை, காப்பானே — ரக்ஷித்தருளுகிறவனே ஸர்வாஸீ: கோலத் திருமாமகளோடு — கோலத்தை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட, கோலம் — அழகு, ஸாகவாத்ஸல்யவஸ்த்ரவஸ: “தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர் தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்” என்கிறபடியே அவதாரங்களுக்கநுரூபமான அழகுகளை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட என்றபடி. உன்னை - நிரதிஶயஸௌந்தர்யாதியுக்தனை. உன்னை, கூடாதே - கிட்டியநுபவியாதே, இன்னம் - கிழநாளிகாலமிழந்த மாத்ரமன்றிக்கே இதுக்கு மேலும், பக்ஷ:—ருசியில்லாத நாளிழந்தமாத்ரமன்றிக்கே ருசிபிறந்தபின்புமென்றபடி, சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே யநந்தகாலமென்றபடி. இதுக்குத்தளர்வேனோ என்கிறதோடே அந்வயம். அடியேன் - தாஸனானநான், உறவறியாதநாளில்தானிழந்தா லுறவறிந்தபின்புமிழக்கவோவென்றுகருத்து. தளர்வேனோ - ஸிதிலனாகக்கடவேனோ, உன்னைகாணாத து:கத்தாலே க்லேசப்படக்கடவேனோ என்றபடி. * * * * ।௩।

சகட வசுரர் - ஸகடாஸுரனுடைய, அசுரரென்கிற பஹுவசநம் கர்வோக்தி ஸகடாஸுரனுடைய ஸைந்யமாம். ஏகவசநார்த்தமென்னவுமாம். உடல் - ஶரீரமானது, தளர்ந்தும் - கட்டுக்குலைந்தும், முறிந்தும் - ஸந்திபந்தங்களற்றாயும், வேறாய் - இரண்டுமாமராக பிளந்து - ஸஹிதம். வீய - நசிக்கும்படி, யுதிர்ந்தாய் பேசும்படியென்கை. திருக்காலாண்ட - திருவடிகளை யாண்டவனை, திருவடிகளை ப்ரயோகித்தருளினவ

மூ— பெருமானே* கிளர்ந்தபிரமன்சிவனிந்திரன்விண்ணவர்சூழ* விளங்கவொருநாள் காணவாராய் விண்மீதே* ॥ச॥

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேனிற்பாய் கடற்சேர்ப்பாய்* மண்மீதுழல்வாயிவற்றுளெங்கு மறைந்துறைவாய்*

ஆ—பக்கலுள்ளவாவங்களை நிஶ்ஶேஷமாக நீயே நிரஸித்தருளி ஜீவநாயமாக வூர்தருளுகிறபடியைக் கண்டு ப்ரஹ்ம ருத்ராதி தேவர்களெல்லாம் உன்னைச்சூழ்ந்து ஸேவிக்க ... தேஜஸ்ஸமானமான உன்னுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியுடனே வந்து தோற்றினாப்போலே ஒருநாள்காணவாராய்? விண்மீதேயென்று கூப்பிடுகிறார். ॥ச॥

(விண்மீது) திருநாட்டிலும் திருமலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும் மற்றும் ஸம்ருத்தியிலுள்ள திருநகரிகளிலும்

இ— ஸம்பந்தியும்ஸம்ருத்தியும். எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரஹ்மாதிகள் வாரங்களாயிருக்க இன்னந்தளர் வேனோவென்று நீர்கூப்பிடப்போமோவென்ன? அதுக்குத்தாம் அருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. கிளர்ந்த யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜீவநேத்ராதியால்) விளங்கவென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாபாவிக ஸௌந்தர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பாவகத்ராதியால்) இன்னதுவிளங்கவென்று விசேஷியாதே விளங்கவென்று ஸாமாந்யேந சொன்னத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்ராதியால்), த்ரீயபாதத்தில விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹிஜேந்த்ராதியால்). ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

மண்மீதுழல்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தியிலித்ராதியால்) இவற்றுளென்கிற

ப—ஞனவென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிநிவர்த்தகங்களான திருவடிகளே உனக்கும் விரோதிநிவர்த்தகங்களாய்த்தென்றுகருத்து. பெருமானே - ஸ்வாமிந்? சேஷிவஸ்துவான உன்னையஸ்வாமின்பக்கல் நின்றும் ரக்ஷித்த உனக்கு சேஷவஸ்துவான வென்னை ப்ரதிபந்தகங்கள் நின்றும் ரக்ஷிக்கை அரிதையோவென்றுகருத்து. கிளர்ந்த - ஜ்ரும்பிதனை, யென்னைரக்ஷிக்கைக்காக ஸந்நாஹன வருகிறவுன்னைக் கண்டு ஸந்தோஷ ஸம்ப்ராந்த ரென்றபடி. இதுப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் விசேஷணம். பிரமன் - ப்ரஹ்மாவும், சிவன் - ருத்ரனும், இந்திரன் - இந்த்ரனும், விண்ணவர் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும், சூழ - உன்னைச்சுற்றிலும் ஸேவிக்க, விளங்க - உன்னுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி, விண்மீதே - ஆகாசத்தின்மேலே, விண் - ஆகாசம், மீதென்றுவரிசப்தபர்யாயம். ஆகாசத்தினுடைய ஊர்த்வதேசத்திலே என்றபடி. நானிருந்த ஸம்ருத்தியிலே வரச்சொல்லுகிறேனோ ஆகாசத்திலேயத்தை முயர்ந்த ப்ரதேசத்திலே வரவமையுமென்றுகருத்து. ஒருநாள் - "தஶவர்ஷஸஹஸ்ராணி தஶவர்ஷஶதாநிச" என்னுமாப்போலே பதினோராயிரயாண்டு வரச்சொல்லுகிறேனோ. ஒருநாள் வந்தாலமையுமென்றுகருத்து. காணவாராய் - நான்கண்ணாலே காணும்படிவரவேணும், என்தலையிலே திருவடிகளைவைத்தருளவேணுமென்கிறேனோ என்கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வரவேணுமென்று கருத்து. ॥சு॥

விண்மீது - பரமபதத்தின் மேலே, இருப்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்குபோக்யனாய்க்கொண்டிருக்கிறவனே? ஸம்போதி: இது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே பரிவாரங்களுடனேக்கொண்டே திருமலைமுதலான விடங்களிலுமிருக்கிறாயென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. மலைமேல்நிற்பாய். திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும் ஸம்ருத்தியிலுள்ளார்க்கும் ஸேவிக்கலாம்படி திருமலைமேலேநின்றருளுகிறவனே? கடல் - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, சேர்ப்பாய் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, சேருகை - ஶயனிக்கை, மண்மீது - ஸம்ருத்தியின்மேலே, திருவயோத்யை ஸ்ரீத்வாரகை ப்ருந்தாவனம்முதலான திவ்யதேசங்களிலேயென்றபடி. உழல்வாய் - ஸஞ்சரிக்கிறவனே, உழலுகை - ஸஞ்சரிக்கை. உன்னழகாலேஎல்லாரையும்வஶீகரிக்கைக்காக ராமாதிரூபேண ஸஞ்சரிக்கிறவனே, என்றபடி. இவற்றுள் - இந்த ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகவஸ்துக்களில், எங்கும் - எல்லாத்திலும், மறைந்து ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி. உறைவாய் - வஸியாநிற்கிறவனே.

கூ—எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தா யெனதாவி* யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ* ॥௫॥
பாமேயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாந்* தாமேயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த* மாயோனுன்னைக்
காண்பான்வருந்தியெனைநாளுந்* தீயோடுடன்சேர்மெழுகா யுலகிற்றிரிவேனோ* ॥௬॥

ஆ—இவற்றிலும் ஸம்ஸாரத்வ்ருத்திகளான வ்யாபகஜந்மாத்யநேகஸம்பந்தவிகாரங்களிலும் ஸம்ஸ்லேஷமான ஸம்ஸ்லேஷங்களிலும் என்னுடைய ஆவியினுள்ளும் எங்கும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாக ஸந்நிஹிதனாயிருந்துவைத்து எனக்கு ஒருத்தனுக்கு உன் திருவடியைக்காட்டாதொளிக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥௫॥

(பாமேயோரடிவைத்து) என்னை யுன் திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று லோகவிக்ராந்தவ்யாஜத்தாலே விலையில்லாதொரு ரத்நங்கெடுத்துத் தேடுவாரைப்போலே பெரியவருத்தத்தோடே யுன்திருவடியாலே என்னைத் தேடிக்கொண்டு திரிந்தவுன்னை நான்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று வருந்தித்தேடிக்காணப்பெறாதே ஸோகாக்நியாலே தீயோடுடன்சேர்மெழுகுபோலே உருகாநின்ற நானுமிவ்வுலகத்திலே

இ—த்துக்கு இவற்றிலுமென்று ப்ரதிவசனமிட்டு அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்வ்ருத்திகளை விக்ருதிபால்) எண்மீதியன்ற புறவண்டத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷ மித்யாதியால்) எனதாவியுண்மீதாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையாவியினுள்ளுமித்யாதியால்) உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) "ஸாம்ஸ்லேஷிகரூபவைலக்ஷண்ய" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸ்வாபாவ்யப்ரகாரணங்கொண்டு வாத்ஸல்யத்திலே யிருக்கிற நமக்கந்தர்யாமித்வத்தைவிட்டு வரப்போமோவென்ன? வாத்ஸல்யத்துடன் கூடின பெருங்குவஸிக்கிற நீ எனக்குன்னைக்காட்டாதிருக்கை யாதுக்காகவோவென்கிறாரென்று ஸம்ஹிதஸங்க்ஷேபம். ॥௫॥

ஆரும்பாட்டு.

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதி திரிந்தவுன்னையென்னுமளவாலே) வருத்தத்தோடேயென்றது — ப்ரயாஸத்தோடேயென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸம்ஹிதியும்ஸங்க்ஷேபம். ஸங்கல்பமில்லையோ? நாமெங்கும்ஸந்நிஹிதராயிருந்தோமேயாகிலும் நம்மைக்காண்கைக்கு நீர ஸாத்யரோவே ன்றவனுக்கவிவுபடமாகவெண்ணி நீயென்னைத்தேடித்திரியாநிற்க நானதஸாத்யனென்னக்கூடுமோவென்கி றானென்றகருத்து. காண்பான்வருந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்யாதி யால) தாரீபவாதத்தி லக்ஷணவிஸேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெறாதேயென்று) எனைநாளுமென்

ஈ—எண்மீது-ஸம்ஸாரத்வக்தமேயே, இயன்றவத்யாநின்றதான, ஸவ்யாதீதமானவென்றபடி புறவண்டத்தாய்-ஸம்போதி. எனது - ஸ்வீயமான, ஆவியுள் - ஆத்மாவுக்குள்ளே, ஸ்வரூபத்திலே யென்றபடி. மீது - மிசவும், ஆடி - நடையாடி, வஸித்தென்றபடி. உரு, ரூபத்தை, உன்னுடைய திவ்யரூபத்தையென்றபடி. காட்டா தே - என்கண்ணுக்குக்காட்டாதே, ஒளிப்பாயோ, மறைக்கக்கடவையோ.

ஓரடி - ஒருதிருவடியை, பாய்வைத்து - பரப்பிவைத்து, பாயென்றது வைகுடும். ஒருதிருவடியை ஸர்வ ஜீவர்க்கும் விஸ்ருதமாகநிறுத்தியிலே வைத்தென்றபடி. அதன் கீழ் - அந்த திருவடிகளின்கீழே, அந்தத்திருவடிகளுக்குள்ளே யடங்கும்படி யென்கை. பரவை நிலமெல்லாம் - ஸமுத்ரத்தோடே கூடினஸமுத்ரமுடைய, பரவை - ஸமுத்ரம், ஸாகவர்த்திஸமஸ்ஸாஸ: தாய் - தாவி, அளந்தென்றபடி. ஓரடியால் - மற் றதிருவடியாலே, எல்லாவுலகும் - ஸகலலோக வடங்களான வெல்லா லோகங்களையும், தடவந்த - கடாகத்திலேவிழுந்த ரத்நத்தை தேடுவார் காலாலேதடவுமாப்போலே என்னைத் தேடிக்கொண்டு தடவினவனையென்றபடி. மாயோன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனே? இப்படி யென்பக்கல் ஸந்நிதிவேஷத்தை யுடைய வாஸ்சர்யசேஷ்டிதனே யென்றபடி. ஸம்போதி. உன்னைக்காண்பான் - உன்னைக்காணவேணுமென்றி ச்சையுடையவனைக் கொண்டு, வருந்தி - ப்ரயாஸப்பட்டு, உன்னைக் காணப் பெறுமையாலே க்லேஸப்பட் டென்றபடி. எனைநாளும் - ஸர்வகாலமும், இதுசகுமெழுகா யென்கிறதோடே அந்வயம். தீயோடுடன் - தீயுடனேகூட, தீ - அக்நி, சேர் - சேர்த்ததான, அக்நிஸம்பந்தமானவென்றபடி. மெழுகாய் - மெழுகினுடை ய ஸ்வபாவமுடையனென்றபடி, உலகில் - லோகத்திலே, ஹேயமான லீலாநாட்டிலே யென்றபடி.

மூ— உலகிற்றிரியுங் கருமகதியா யுலகுமாய்* உலகுக்கேயோ ருயிருமானாய்ப்புறவண்டத்* தலகிற்பொலிந்த திசைபத்தா யருவேயோ* வலகிற்பொலிந்த வறிவிலேனுக்கருளாயே* ||௭||

ஈடு— நானுள்ளதனையும் திரியுமத்தனையோவென்கிறார். ||௧௬||

(உலகிற்றிரியும்) ஸ்வாஹிதவ்யாபாராஸம்பாதநஸாதநாநுஷ்டானமாயிருந்த யாகாதி ஸத்க்ரியைகளும், அந்த க்ரியாநுஷ்டானாதிகாரமான லோகமும், அந்த லோகத்திலே வர்த்தமானராய் க்ரியாநுஷ்டாதாக்களான ஆத்மாக்களும், ஸர்வஸ்வஹிதவர்த்தனராய் கர்மஹிரஸங்கவிதஜ்ஞாநராய் ஸம்வேத்யராயிருந்த ப்ரக்ருதாத்மாக்களும், இதெல்லாமுன் ஸங்கல்பாயத்தமன்றோ? ஆதலாலென்னுடலொருசெயலில்லை ஸர்வஸ்ரேஷ்டநாவாய விஷயஜ்ஞாநம்மயமின்றியேயிருக்கிறவெனக் குன்னுடைய நிரவதிகக்ருபையாலே உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ||௭||

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுள்ளதனையுமென்று) ||௧௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

உலகில்திரியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஹிதகத்யாதியால்) கருமகதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகாத்யாதியால்) உலகுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தக்ரியாத்யாதியால்) உலகுக்கேயோருயிருமானாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) திசைபத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மஹிரித்யாதியால்) அலகில்பொலிந்தவென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸம்வேத்யராயிருந்தவென்று) அருவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதத்யாதியால்) வாக்யத்வயவிவக்ஷாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. எங்ஙனேயென்னில்? நம்மைக்காண்கைக்கு நீரொருவாயா நுஷ்டானம்பண்ணவேணுமென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று. அலகில்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரேஷ்டநத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ||௭||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அறிவிலேனுக்கருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தையே இப்பாட்டிலும்சொல்லுகையாலே வாக்ய

ஸ—திரிவேனோ - திரியக்கடவேனோ. * * * ||௧௬||

உலகில் - லோகத்தில், திரியும் - திரியாநிற்கிற, தத்தஸமாப்திகளாலே யதநவதீபமாங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கருமகதியாய் - கர்மகதியாய், மதிராவாயம். யாகாதிகர்மங்களாகிற உபாயங்களாய்- கதிப தாவாயென்றபடி. உலகுமாய் - அந்த கர்மாநுஷ்டானயோக்யங்களான லோகங்களுமாயென்றபடி. உலகுக்கே - லோகங்களுக்கே, "ஜநாநாம் ஸமஷ்டி" போலே லக்ஷணை. லோகஸ்தவர்த்திகளான ஆத்மாக்களுக்கென்றபடி. ஏகாரம்ஸாகல்யவாசம். ஓருயிருமானாய் - அத்விதீயமான ஆத்மாவுமானவனே? ஸம்போ தி, புறவண்டத்து - பஹிரண்டவர்த்திகளான், ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதரான ஜீவர்களானவென்றபடி. அலகில் - ஸங்க்யையிலே, பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான ஸங்க்யைக்கு முடிவில்லாதவையான வென்றபடி. அலகு- ஸங்க்யை, திசைபத்தாய் - பத்துதிக்குகளுமாயிருக்கிற, "ஸர்வாநக்ஷ்ரயஸ்மித" என்கிறபடியே யதேஷ்டஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வதிக்குகளிலும் வ்யாப்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. அருவே- அஸ்வரூபவஸ்துவே? "நாம ரூபவிவர்ஜிதை:" என்கிறபடியே தேவமனுஷ்யாதிரூபரஹிதரான ஆத்மாக்களுக்கு அந்தராத்மபூதனேயென்றபடி. ஸம்போதி. அலகில் - ஸங்க்யையில், பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான, ஸங்க்யைக்கு முடிவில்லாதவையான வென்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞாநமாவங்களையுடையேனானவெனக்கு, அத்யந்த ஜ்ஞாநஶூன்யனானவெனக்கென்றபடி. அறிவு - ஜ்ஞாநம், இல் - இல்லாமை, அபாவமென்றபடி. அறிவிலுடையவன் அறிவிலான், இதுவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அறிவிலேனென்றாறுடைம். அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், என்தலையிலொரு வுபாயத்தைச்சுமத்தாதே நீயே வுன்னையெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்றபடி. அருவேயோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்றது ஆஸ்சர்யத்தாலேவந்த ஸம்போதநம். ||௭||

மூ— அறிவிலேனுக்கருளாயறிவார்குயிரானாய்* வெறிகொள்சோதிமூர்த்தியடியேன்நெடுமாலே* கிறிசெய்தென்,
னைப்புறத்திட் டின்னங்கெடுப்பாயோ* பிறிதொன்றறியாவடியே னாவிதிகைக்கவே* ॥௮॥

ஆ—(அறிவிலேனுக்கு) என்னையுள்ளபடியறிவார்க்கன்றோ நானென்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதென்னில்? ஸகேத்ர ஹணாரகையாலே யவர்களுக்கு, உன்னைக்காட்டிக்கொடுக்கை ப்ராப்தம். அவற்றிலெனக்குச்செய்தருளுகையன்றோ? தானமாவது:— ஆதலாலுன்னுடைய நிரதிசயஔஜ்ஜ்வல்யஸௌகுமார்யாதி வசீகர தேஜோரூபமான உன்திருமேனியை கேவலம் க்ருபையாலே யெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்று வெகுளிக்க, தத்க்ஷணத்திலே செய்தருளக்காணாமையாலே யதிசோகாவிஷ்டராய் நெடுங்காலமெல்லாமுன்னைக்காணப்பெறாதே விஸ்லேஷித்தபடி யெனக்கரியனான நீ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொரு ப்ராப்யமும், ப்ராபகமுமில்லையென்றிருக்கிற விவ்வறிவுங்கூடக்கலங்கும்படி உன்னைக்காட்டாதே என்னைவஞ்சித்து, ஸப்தாதிவிஷயங்களைக்காட்டி என்னைபின்னங்கெடுக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥௮॥

(ஆவிதிகைக்க) ஸப்தாதிவிஷயஸாவம் வ்யாமோஹகார்யமன்றோ? அத்தைய ஜ்ஞானகார்யமாகச்சொல்லுகிறதென்றோவென்ன? வதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) அறிவாருயிரானாய்? என்று ஸம்போதித்து அறிவிலேனுக்கருளாயென்றுசொன்னவிஸேஷவ்யாஹாரத்தாலே தோற்றுகிற வர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸகேதஹித்யாதிதானமாவதென்னுமளவாலே) "ஸவமேவ ப்ரணம் ஸகேத்ரஹணாரகா:" வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அருளாயென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) அருளாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் அவனுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க இன்னங்கெடுப்பாயோவென்றவனுடைய வாயகத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார், (தத்க்ஷணத்திலேயித்யாதியால்) ஸோகாவிஷ்டராயென்கிறதுக்கு பலாவஸ்தையில் க்ரியையோடே ஸம்பந்தம். நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுங்காலமித்யாதியால்) பிறிதொன்றறியாவடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வறிவுங்கூட, வித்யாதியால்) கிறிசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காட்டாதேயித்யாதியால்) புறத்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸப்தாத்யாதியால்) ॥௮॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோவென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸப்தாத்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்,

ப:— வெறிகொள் - வெறியைக்கொண்டிருக்கிற, வெறி - பரிமளம். "ஸர்வகந்த:" என்கிறபடியே பரிமளபஹுளமான வென்றபடி. சோதி - "தேஜஸாம்ராஸிமூர்ஜிதம்" மென்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான, மூர்த்தி - விக்ரஹமுடையவனே? அறிவாருயிரானாய் - அறிவார்க்குயிரானவனே? உன்னையுள்ளபடி யறியத்தக்கவர்களுக்கு நீயே உன்னைக்காட்டிக் கொடுத்து தாரகனாயிருக்கிறவனே என்றபடி ஸம்போதி - அறிவிலேனுக்கு - அறிவில்லாதவனான வெனக்கு, ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வஜ்ஞனான வெனக்கு. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், உன்னுடைய திவ்யரூபத்தைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்படிசொன்ன உதாஹரணம் காட்டியருளாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல். அடியேன்நெடு - தாஸனானவெனக்கு தர்சநத்தைத் தாராதவனானவென்றபடி. மாலே - பெரியவனே? மால் - பெரியவன், பிரிது - வ்யக்தான, ஸ்வரூபஸ்வபாவ வ்யதிரிக்தமானவென்றபடி, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, அறியா - அறியாதவனான, ப்ராப்யமாகவாதல் ப்ராபகமாகவாதல் அறியாதவனானவென்றபடி. அடியேனாவி - தாஸனானவென்னுடைய ஆத்மாவானது, இங்கே ஆவிஸப்தம் ஜ்ஞானாத்மாவைச் சொல்லுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி, நீயே வ்யாமோஹமென்றிருக்கிற ஸம்பந்தம்பெறும்படியென்கை. கிறிசெய்து - ஏதேனுமொரு உபாயத்தைப்பண்ணி, கிறி. உபாயம். என்னை - உன்னையொழிய வன்யமறியாதிருக்கிற வென்னை, புறத்திட்டு - புறம்பேவைத்து, ஸப்தாதிவிஷயங்களிலேயாக்கி இன்னங்கெடுப்பாயோ - நாளிறவாதவநாதிகாலமிழந்தது போராமல் உன்பக்கல்ஞானம் பிறந்தபின்னும், கெடுக்கப்பார்க்கிறாயோ.

॥௯॥

கூ—ஆவிதிகைக்கவைவர் குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்* பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ* தாவிவையங் கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே* கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ* ।கூ।

ஆ—வானோனென்னில்? ஜ்ஞாநந்லக்ஷணமாய் ஸ்வாபாவிகமாய் ஸத்யமாய் ஸத்ருசரக்ஷிரமாயிருக்கையாலே வைஷயிகஸுகமு ஸ்வாராஜ்யதிமோகையாலே அத்தவிஷயங்களைக்காட்டி யுன்னைப்பிழப்பித்தென்னைத்தகறப்படுத்தாதே லோகமெல்லாம் நிறையும்படி மலர்ந்த உன் திருவடிகளாகிற தாமரைத்தடாகத்திலே என்னைவாங்கியருளாயென்றபேக்ஷிக்க அப்போதே செய்தருளாமையாலே அக்காலம்வந்தால் செய்கிறோமென்றுகைக்கொண்டு அக்காலம் இக்காலமெல்லாம்முடிந்தாலும் வாக்கடவதன்றோவென்று கூப்பிடுகிறார்.

இ—செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேந்த்ரியால்) குமைக்குமெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்வோக்தாதி யால்) சிற்றின்பமென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்வமாயென்று), இது உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசரக்ஷிரமென்று) இவ்விசேஷணங்களெல்லாம் வைதர்ம்யங்களென்றுநினைததால் ஸங்கதமத்தைபருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகேத்யாதியால்) ஸ்வாராஜ்யதிமோகையாலே யென்கிறத்துக்கு தறைப்படுத்தாதேஎன்கிறத்தோடே ஸ்வயம். வைஷயிகஸுகஸ்வாராஜ்யதிமோகையாலே அத்தைக்கொடுக்கையே தறைப்படுத்துகையன்றோ வென்றுகருத்து. பலசிற்றின்பங்காட்டி என்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவிஷயங்களைக்காட்டியென்று) படுப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிழப்பித்தித்யாதியால்) இழப்பித்தென்றது - உன்னைநானிழக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. ஸ்வாதந்த்ரராயிருக்கிற விவரிந்தக்ஷணத்திலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொல்லாதேகாலமின்னங்குருகாதோவென்றுசிலகாலவிளம்பத்தை இசைந்துசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன உபதர்ப்பிக்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதி செய்கிறோமென்றுகைக்கொண்டென்னுமளவாலே) என்றுகைக்கொண்டென்றது - என்றெண்ணினதை உபேக்ஷித்தென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் லோகமெல்லாமித்யாதி தடாகத்திலேஎன்னுமளவாலே த்ருதீயவாக்யார்த்தமும் சொல்லித்தாய்த்து. வாங்கியருளாயென்றது - நீசேர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. சதுர்த்யர்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்காலமித்யாதியால்) இக்காலமென்றது - ஶாஸ்த்ரஸம்வத்ஸராதி

ப—ஆவி - ஆத்மாவானது, ப்ராணவாசியான ஆவி ஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா ஆத்மாவைக் காட்டுகிறது: திகைக்க - ஸோகிக்கும்படி. ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்தியாலே ஜ்ஞாநங்களெல்லாம் ஶூந்யங்களாமிறே ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், இந்த்ரியங்களென்றபடி. குமைக்கும் - பிடிக்கும்படியான, என்விஷயத்தைக் காட்டு என் விஷயத்தை காட்டென்று தனித்தனியே என்னைப் பீடிக்கும்படி பண்ணுகிறவையானவென்படி. ஒருசேதநனைப்பற்றி ஐந்து பகைவர் ஹிம்ஸிக்குமாப்போலே யிவையும் ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றுகருத்தாலே ஐவரென்று சேதநரொ நிர்தேசிக்குமாப்போலே நிர்தேசித்தது. பல - பஹுக்களான, சிற்றின்பம் - சிறியஸுகங்களை, இன்பம் - ஸுகம், க்ஷுத்ரங்களான விஷயஜந்யஸுகங்களை யென்றபடி. காட்டி - வஸ்துக்களைச்சொல்லுகைக்கு இடங்களைக்காட்டுவாரைப்போலேகாட்டி, பாவியேனை - விஷயங்களோடு பொருந்தாத தன்மையைப்பெற்றும் பின்னையுமந்தவிஷயங்களாகிற விஷபாநங்கள் நிவிடங்களாய் வர்த்திக்கிற தேசத்திலே யிருக்கும்படி பாவியானவென்னை, நீ - ரக்ஷகனான நீ, படுப்பாயோ - நசிப்பிப்பாயோ, உன்னை யறியாதே ஸம்ஸாரத்துணைப் போம்படி பண்ணபார்க்கிறாயோ வென்றபடி. இந்த விஷய விஷபாநங்களின் நடுவேஎன்னைவைத்தபோதே இப்படிசெய்கிறது நிஶ்சயமன்றோவென்றுகருத்துகருத்து. உம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்குங்காலம் வந்தவாறே யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறோமென்னச் சொல்லுகிறார்மேல். தாவி - "த்ரீணிபதாவிசக்ரமே" என்கிறபடியே விக்ரமணம்பண்ணி, வையம் - ப்ருதிவியை, கொண்ட - ஸ்வீகரித்ததான, தடம் - விஸ்தீர்ணமான, நிரதிஶயபோக்யமான என்றபடி. தாமரைகட்கே - தாமரைகளிலே, இதுபாதங்களின் போக்யதாதிஶயத்தைப் பறைசாற்றுகிற ஸாரஸம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளிலேயென்றபடி. அங்கே இங்கே என்னுமாப்போலே தாமரைகட்கேயென்று ஸப்தம்யர்த்தம். கூவிக்கொள்ளுங்காலம் - அடியேனை நீயழைத்துக்கொள்ளத் தக்ககாலம், கூவிக்கொள்ளுகை - அழைத்துக் கொள்ளுகை, திருவடிகளிலே யழைத்துக்கொள்ளுகையாவது - திருவடிகளிலே நிரந்தரகைங்கர்யம் பண்ணும்படியழைத்துக்கொள்ளுகை. இன்னம் - இத்தனைபாயிரங்காலம் போனபின்பும், குறுகாதோ - கிட்டிவாராதோ! குறுகுகை - கிட்டுகை

மூ—குறுகா நீளா இறுதிகூடா எனையூழி* சிறுகா பெருகா அளவிலின்பஞ் சேர்ந்தாலும்* மறுகாலின்றி மாயோற்
காளாகுஞ்* சிறுகாலத்தையுறுமோ அந்தோ தெரியிலே* ௰

ஆ—(குறுகா) வைஷயிகஸாவத்யஸ்வரூபாதி தோஷரஹிதமாகையாலே உபக்ஷேக்ஷமன்றுகில் ஸ்வா
பாவிகஸாத்ருஶ்யைகரூபமான கைவல்யாநந்தமஸாக்ஷாத்தை ஸ்வாப்யமாகக்கொள்
ளாதோவென்னில்? கைவல்யாநந்தம் ஸம்ஸாரதுக்கமஹிதமாய் நித்யமாய் நிரவதிகமாயுந்
தலிகைங்கர்யம் க்ஷணிகமாபத்துமாவது, ஆகிலுமிந்த வாத்ஸல்யாநந்தவமொருதட்டுமிந்த
கைங்கர்யமொருதட்டுமானால் இத்தைக்கைவிட்டதைப்பற்றுகை யுறுமென்றிருப்பாரோ அறிவுடை

இ—ஸ்வாதீநகைங்கர்யம் விபரீதமாயிருக்கிறகாலமெல்லாமென்றபடி. ௰

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நித்யமான பகவத்கைங்கர்யத்தைப்பெற்றாலும் அந்தவாநந்தம் முனக்கடிமைசெய்
யுங்காலத்தோடு ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ வென்றிப்பாட்டுக்கு கருத்தாகையாலே மோக்ஷத்திற்காட்டி
லிருந்து கைங்கர்யம்பண்ணுகையே பரமபுருஷார்த்தமென்றதாகத்தோற்றுகையாலிப்பாட்டு கூவிக்கொள்ளுங்கா
லின்னந்தூராதோவென்று மோக்ஷவிஷயமாகக் கீழ்ச்சொன்னத்தோடு விரோதியாதோவெ
ன்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (வைஷயிகத்யாதியால்) இங்கு ஸ்வ
ரூபம் வைஷயிகஸாவத்யரூபமான ஸுகம் ஸ்வரூபம். «ஸுக்ஷ்யம்ஹவைதாஞ்ஜ்யோதிராஜீவஸ்ய
ஸ்த» மென்னுமாப்போலே ஸ்வாநுபவம். ஸுதிரூபத்தாலே ஸம்ஸாரஹிதம் விவக்ஷிதம். இன்
பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யாதியால்) குறுகாநீளா சிறுகாபெருகாவென்கிற
திற்கு ஸாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரஹிதமென்று) இறுதிகூடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயென்று) ஸகிஸ்ராகாஸ்வாயியாயென்றபடி. யதா:— கைவல்யம் நித்யமா
யிருந்தாலும் கைங்கர்யம் க்ஷணிகமாயிருந்தாலும் இதுக்கது ஸத்ருஶமாக
மாட்டாதென்று சொல்லுகைக்காக நித்யத்வாதிக ளெல்லாம் ஹேதுவாகச் சொன்னதுகளாகவுமாம். அள
விலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகமாவதென்று) நிரவதிகமாகட்டுமென்றபடி.
உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யமென்று) சிறுகாலத்
தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணிகமாயென்று) மறுகாலின்றியென்கிறதற்கு ஸாரஸ்
யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஶமாவதென்று) ஸத்ருஶமாகட்டுமென்றபடி. சிறுகாலத்தையுறுமோவென்கி
றத்தில் ஸம்பந்தாகாரமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) உறுமோதெரியிலேயென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தைக்கைவிட்டித்யாதியால்) அந்தோவென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ஈ—ஜு - ன்று ஆகஸ்மிகமாதலாலே வந்த ஆக்ரந்தம். ௰

பாயோன் - உன்விஷயத்தில ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகளையுடையனாய் ஸர்வஸ்வாமியாமம்படி
ஸ்வரூபமுடையனவனே, குறுகா - குறுகாததான, நீளா நீளாததான், ஸங்கோச விகாஸ ரஹிதமானவென்
றபடி. இறுதி - நாசம், கூடா - கூடாததான, ஸகிஸ்ராகாஸ்வாயியான வென்றபடி. எனையூழி - பலகாலமும்,
சிறுகா - ஸங்கோசியாததான, பெருகா - விகஸியாததான், ஸங்கோச விகாஸங்களுமில்லாததான
வென்றபடி. அளவில்- அளவில்லாததான, வைஷயிக ஸாவத்யரூபமான வென்றபடி. இன்பம்-ஸ
ஸுத்தை, கைவல்யாநந்தத்தை யென்றபடி. குறுகா நீளாவித்யாதி விஶேஷணஸமுதாயத்தாலும் மேலே
ஸாதநபூர்வகமான கைவல்யரூபத்தைச் சொல்லுகை யாலுமிந்த இன்பஶப்தம் கைவல்யாநந்தவாசி
யென்று, சேர்ந்தாலும் - அடைந்தாலும், இதுக்கு உறுமோவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம் தெரியில் - நன்றாக ஆரா
ய்ந்து நிரூபித்தால், இதுக்கும் உறுமோவென்கிறதோடே அந்வயம். மறுகால் - பின்னையொருகால் இன்றி - இல்
லாமல், உனக்கேயாளாகும் - உனக்கேகிங்கரனாகிற, சிறுகாலத்தை - ஸ்வல்பகாலத்தை, ஒருகாலொழிய
பின்னையொருகாலில்லாமல்போகும்படியான முனக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணுங்காலத்தையென்று வடி
வாகும். உறுமோ-கிட்டுமோ! அதுக்குஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ என்றபடி. அந்தோ - அய்யோ! இவ்வளவு ஆவ
லிக்கவேணுமோ என்று நிர்வேதத்தாலே அந்தோ வென்கிறார். ௰

மூ—தெரிதல்நினைதலெண்ணலாகாத்திருமாலுக்*குரியதொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்* தெரியச் சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்* உரியதொண்டராக்குமுலகமுண்டார்க்கே* ।கக।

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இப்பொருளுவவாதநீயமோ? அந்தவைஷயிகஸுகத்தினுடைய ஸ்வல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷதர்சநம் பண்ணிற்று ஜநவேக்ஷிதஸுகமாகவன்று, ஸாத்விகமான ப்ரவணம் பண்ணினவித்தனை, வைஷயிகஸுகம் ஜநவேக்ஷிதமாகைக்கு ஹேது ஸுகத்வேந ப்ரதீதிமாகை, ஆதலாலந்த வைஷயிகஸுகத்தையும் கைவல்யஸுகத்தையுமொழிய ஸ்வநந்யப்ரயோஜநபகவதநுபவஸுகத்தை எனக்குத்தந்தருளவேணுமென் றெம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்துமுடிக்கிறார். ।ம।

(தெரிதல்) விப்ரதிபந்நாதிகளுடைய ச்ரவணமநநநிதித்யாஸநங்களுக்கவிஷயமாய் ஸ்ரீயப்பதியாயிருந்த வெம்பெருமானுக்குரியதொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துள் கண்ணுற்றண்டதிற்காட்டிலும் விசதமாம்படி சொன்னவித்திருவாய்மொழிதானே அவன்குணங்களுக்குத்தோற்ற அடிமையாம்படி பண்ணுமென்கிறார். ।கக।

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ய்கிறார் (இப்பொருளித்யாதியால்) இப்படி நிரவதிகஸுகாதிகளுவாதேயவைக்கும் ஸுகாதிகள் த்யாஜ்யவைக்கும் ப்ரயோஜநங்களல்லவாகில் சிற்றின்பம் பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோவென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ஸுகாபாஸங்களாலே வைஷயிகஸுகம் த்யாஜ்யமாகச்சொன்னது விரோதிப்பதோவென்ன வதுக்குத்தரமாக விப்பாட்டிலபிப்ரேதமான வர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தவைஷயிகஸுகத்தினுடையவித்யாதியால்) ஸுகாதிகீர்த்தநம் ஸாத்விகமாகில் த்யாஜ்யமத்தாலேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகஸுகஜநவேக்ஷிதமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரஸக்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ।ம।

✻ நிகமனம். ✻

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விப்ரதிபந்நேத்யாதியால்) இன்னாருடையதெரிதல் நினைதல்என்று பாட்டிலேவிசேஷியாமையாலே விப்ரதிபந்நாதிகளுடைய ச்ரவணமநநாதிகளுக்குங்கூட அவிஷயனென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஸ்ரீயப்பதியாயென்றது - ச்ரிய:பதியென்றபடி. தெரியச்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுற்றித்யாதியால்) உரியதொண்டராக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்குணங்களுக்கித்யாதியால்) ।கக।

ம—தெரிதல் - தெளிவாலே ஸம்ஜ்ஞாய யாதார்த்யக்ரஹணஜந்ய ஸவிகல்பக ஜ்ஞாநத்தாலே, நினைதல் - த்யாநத்தாலே, எண்ணல் - த்யாநத்தாலே, ஆகா - ஆகாதவனை, அசக்யனை யென்றபடி. பரிச்சேத்தும் அசக்யனல்லாதவனென்கை. திருமாலுக்கு - ஸ்ரீயப்பதிக்கு, உரிய - சேஷபூதரான, அநந்யார்ஹரான வென்றபடி. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் - தாஸர்க்கும் தாஸர்க்கும் தாஸரானவாழ்வார், தெரியச்சொன்ன - கரதலாமலகம்போலே யெல்லார்க்கும் ஸ்வரூபஸ்வபாவமும் ஸம்ஸாரதோஷமும் விசதமாகத் தெரியும்படி யருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர் - விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும். இந்த தசகமானது. உலகமுண்டார்க்கு - லோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனான ஸ்வாமிக்கு. உரியதொண்டராக்கும் - அநந்யார்ஹதாஸராகப்பண்ணும், தன்னை யப்யஸித்தவர்களை இதிசேஷ:. உரியர் - பொறுர், இங்கு அநந்யார்ஹரைச் சொல்லுகிறது, தொண்டர் - தாஸர். ।கக।

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதாநஸேவதிஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நீராய்நிலனாய்.)

ஸர்வத்ராஜஸ்ர த்ருஷ்ணஸ்ஸதஸம்ரக்ஷணாபிஷ்டவாந்
ஶத்ருவ்யூஹாஸ்வாஸ்வாத்ருஷ்டஸ்யாவஹ்யாவஸ்திதஸ்யாத் ।
நிர்வாஹாதிஷ்டிகோஷ்ட்யாவர்யாஸ்திதயாவஸ்ஸ்த்ருஷ்ணவ்யோமநா
ஶ்ரேயோவ்யோதாதிகஸ்யா: நிஜதநுமஹித்ருஹ்யஸ்திமோஹம் ॥ ௭௯ ॥

(ஸர்வத்ராஸ்ரயா) நீராய்நிலனாயித்யாதி - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கு முக்யாதாரமாகையாலும், (ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸஹணதி) மண்ணும்விண்ணும்மகிழ கொண்டமாயவமமானே - ஸர்வலோகங்களை நிறையும்படி யளந்தருளுகையாலும், (ஸம்ரக்ஷணாபிஷ்டவாநாம்) பலநாளுகந்தோரும்பிர்கள்காப்பானே - ஆதிகளும் லோகங்களை ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஶத்ருஹ்வம்ஸாத்) தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல் வேறுப்பிளந்துவீய - விரோதியான ஶகடாஸுரனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (வாக்யாத்ருஷ்டஸ்யாவஹ்யாவஸ்திதஸ்யாத்) விண்மீதிருப்பாயித்யாதி - வாஸ்யமவிஹாரஸ்தாநங்களெல்லாம் வணுவியமாயிருக்கையாலும், (நிர்வாஹாதிஷ்டிகோஷ்ட்யா) பாயோரடிவைத்ததன்கீழித்யாதி உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமித்யாதி - ஸத்யாஷ்டாங்களைக்கொண்டு ஸர்வங்களுக்கும் வ்யூஹவாஸ்தவதாரங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும், (வ்யாப்திதயா) அறிவாருயிரானாய் - ஜ்ஞாநிகளை ஆத்மாவாகவுடையவனாகையாம், அவ்வா ஜ்ஞாநிகளுக்கு ஆத்மாவாகையாலும், (ஸ்வஸ்த்ருஷ்ணவ்யோமநாத்) தாவிவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே - ஶரணாகதனாகவெண்ணாதே எல்லார்தலையிலுந் திருவடிகளைவைக்கையாலும், (ஶ்ரேயோவ்யோதாதிகஸ்யா:) குறுகாவோவித்யாதி - உதாரஸ்வபாவனாய் வேதவிஷயமாக ஶ்ரேயஸ்ஸிலே ஐச்வர்யமுண்டாக்குகையாலும், எம்பெருமானை விஶேஷித்துக்கநமன்று "நீராய்நிலனாய்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார்.

௭௯

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(உலகமுண்டபெருவாயா) இப்படி திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைத்து மவனைக்காணப்பெறாமை

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—என்னுடைய ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணும்படி நீ இங்கே எழுந்தருளுதல் ஸ்ரீவைகுண்டமாகவென்னைத் திருநாட்டிலேயழைத்தருளுதல் செய்தருளவேணுமென்றிப்படி கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வாராயொருநாளென்றும், தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோவென்று மாகந் நம்பண்ணின ஆழ்வார் ஸர்வஸம்ஸ்லேஷமொன்றிக்கே ஸர்வதாரஸர்வாதியோடே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை ஸமாஸ்ரயிக்கவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலே யலற்றுகை யஸம்கதமன்றோ? என்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்). திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளை யிங்கு ப்ராப்யமாகவபேக்ஷிக்கிறாரல்லர், கீழத்திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்தித்த ப்ராப்யாகாரஸமைத்துக்கு ப்ராபகமாய்ப்பற்றுகிறாரதலா லித்திருவாய்மொழி இங்கே மிகவும் ஸங்கதமென்றதாய்த்து.

இத்திருவாய்மொழியிலாரும்பாட்டிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்று நிஷேதிக்கிறதவும் ஸர்வதாரஸர்வதியிலகப்படாதே நிஸ்ஸேஷநிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய்க்கொண்டு நித்யருக்கொப்போலே ஸம்ஸ்காரதிஸ்யாகவநுபவிக்க வாசைப்படுகிறபடியென்னுமிடம் அந்தப்பாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே வ்யக்தமாயிருக்கையால் விரோதமில்லை. இவனைக்காண்கைக்குஎன்றது - தம்முடைய

மூ - உலகமுண்டபெருவாயா வுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே * நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனாருயிரே *
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே * குலதொலடியேனுன்பாதங்கூடுமாறுகூறாயே * ॥

ஆ — ஆகையாலே இனிப் பவனைக்காணைக்குபாயம் இவன் திருவடிகளைச் சரணம்புகுகைபோக்கி மற்றொன்றுமில்லை யென்றுபார்த்து இவனுடைய காருண்ய வாத்ஸல்யாதி குணங்களைப் பற்றாசாகச்சொல்லிக்கொண்டு பிராட்டி புருஷகாரமாக ஸர்வலோகசரண்யனான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை சரணம்புகுகிறார். காருண்யவாத்ஸல்யௌதார்யாதிசய பாவஸௌலப்ய ரக்ஷணகுணங்களையுடையனாகையாலும் ஸ்வதேஜஸா நிகிலஜகத்தை உஜ்ஜ்வலியாநின்ற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனாய் எனக்கு ப்ராப்யனாகையாலும் ஸர்வசேஷியுமானவனை

இ — ஆர்த்திஸாமான்யமெல்லாம் நிர்விஷயமாக அனன்யகதிகளான தம்மை அங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. மேல்பத்தின் முதற்றிருவாய்மொழியின் ப்ரமேயத்திலே இப்படியநுஸந்திக்கிறாரிறே; ஶரணாகதிலக்ஷண ஸங்க்ஷேபமாகையாலே யதுக்கொருபாட்டமைந்திருக்கப் பத்துப்பாட்டுக்கள் பாடுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இவனுடைய காருண்யாதிசயத்தாலே) ஒன்பதுபாட்டாலும் சரண்யகுணங்களையநுஸந்தித்துப் பத்தாம்பாட்டிலே சரணம்புகுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய சரண்யத்வமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. * * *

✱ முதற்பாட்டு ✱

உலகமுண்டபெருவாயா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸௌலப்யத்தாலே) உலப்பில்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதிசயத்தால்) நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வதேஜஸா ஸகலாதிசயத்தால்) அடியேனாருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிசைவாதியால்) நெடியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசேஷித்வாதியால்) விஷயமாகைக்காகவென்கிறதற்கு நின்றருளுகையாலுமென்கிறதோடே அந்வயம். குலதொலடியே.

ஸ — உலகமுண்டபெருவாயா - லோகங்களை யமுதுசெய்த பெரியவாயை யுடையவனே, வாயையுடையவன்ட வாயான் வாயாயென்று ஸம்போதி. பெரியவாயாது ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கைக்காக லோகங்களை அமுதுசெய்யும்போது ரக்ஷ்யங்களான லோகங்களுக்கு அளவான ஆத்ருமன்றியே காருண்யாதிசயத்தாலே யதிப்ரவ்ருத்தமான ரக்ஷணஸம்ரம்பத்தையுடைத்தானவாயென்றபடி. அந்த லோகரக்ஷணத்திலே யத்தனை ஸம்ரம்பம்பண்ணின நீயென்பாகலிலே இத்தனையுபேக்ஷை பண்ணவேணுமோ? ஜகத்துக்கெல்லாம் ஆபத்துவந்தாலோ ரக்ஷிக்கலாவது? ஜகத்துக்குவருமாபத்தெல்லாம் எனக்கொருவனுக்கே வந்தால் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ப்ரளயாபத்திலேவிழுந்தாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? ஸம்ஸாராபத்திலே யழுந்துவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ- அபேக்ஷிக்கமாட்டாதே அசித்கல்பராய்க் கிடப்பரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? அபேக்ஷிப்பாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. உலப்பில - அவதிரஹிதங்களான, உலப்பு - அவதி. கீர்த்தி - வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதி குணவத்தாப்ரதையை யுடையவனே, அம்மானே - எனக்கு ஸ்வாமியான, நிலவும் - வர்த்தியாநின்ற, நிலவுகை - வர்த்திக்கை, ஸ்வாபாவிகமாகையாலே நித்யமாயிராநின்ற என்றபடி. சுடர் - தேஜஸ்ஸாலே, சூழ - வ்யாப்தமான, "தேஜஸா பாஸயந் ஜகத்ஸ்ஸர்வம்" மென்கிறபடியே ஸகலஜகத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறவென்றபடி. ஒளிமூர்த்தி - ஸ்வஸங்கல்ப ப்ரகாசதிவ்யரூபகாந்தியையுடைய விக்ரஹமுடையவனே. அடியேனாருயிரே - தாஸபூதனான வெனக்கு வர்த்திக்கும் ப்ராணபூதனான, ஆர் - வர்த்திக்கும், உயிர் - ப்ராணன். நெடியாய் - ஸர்வோத்தமனே, ஸர்வசேஷியுடையனனவென்றபடி. இதுக்கு திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே யென்கிறதோடே அந்வயம் உலகுக்கு - லோகங்களுக்கு, திலதமாய் நின்ற - திலகமாய் நின்றதான, ஜகத்துக்கெல்லாம் அலங்கார ஹேதுவாய் ஸர்வச்ரேஷ்டமாயிருந்த என்றபடி. திருவேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலிருக்கிற, எம்பெருமானே - உன்னுடைய நிரூபாதிக ஸ்வாமித்வத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே. அம்மானேயென்று கீழ் ஸ்வாமித்வஞ் சொல்லுகையாலே எம்பெருமானென்கிற பதத்துக்கு ஸ்வாமித்வப்ரகாசத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதம். குலதொலடியேன் - க்ரமத்தினாலே பரம்பரயாக தாஸபூதனான நான், தொல்லென்று அநாதி. வம்சபரம்பரையாலே முன்பேயுனக்கு தாஸனாயிருக்கிறேனென்றபடி. உனபாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை. கூடுமாறு - அடையும் ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம். கூறாய் - அருளிச்

உ-கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக்கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாஞ்*சீறாவெரியுந்திருநேமிவலவாதெய்வக்கோமானே*சேறார்* சுனைத்தாமரைச்செந்தீமலருந்திருவேங்கடத்தானே*ஆறாவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே।

ஆ— நீ காரணபூதவிசித்ரசக்திபாகைபன்றிபே [illegible] ஸகலபோகார்த்தமாக ஸகலைஸ்வர்யத்துக்குமாச்ரயமான திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகையாலும் நானுனக்குக் குடியடியேனுகையாலு முன்திருவடிகளிலே என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ௧

(கூறாய்) ப்ரதிகூலங்களான பாபங்கள் போனாலன்றோ வென்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறலாவதென்னில்; ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு விரோதிகளான ஆஸுரவர்க்கங்களைத் திருவாழியைக்கொண்டு நிரஸித்தப்பேனே என்பக்கலுள்ள ப்ரதிகூலங்களையும் நிரஸித்து ஸ்வாமித்வத்தாலே திருமலையெல்லாம் விளங்கும்படி பரத்வ ஸௌலப்ய ஸ்வரூபஸ்வபாவமாய் உபகாரகமாயிருந்த ஸாமான்யரவிந்த வ்யூஹங்களாலே பரமபோக்யமான திருமலையிலே நின்றருளின உன்திருவடிகளை உபாயோபேயமாக ப்ராப்தமாக ஆராதநோபாயமாக ஆறாதவன்பிலடியேன் சேரும்படி க்ருபைபண்ணியருளாயென்கிறார். ௨

இ—னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுனக்கித்யாதியால) இப்படிங்களெல்லாம் ஸம்பந்தமென்னாகநடத்த' உன்பாதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ௩

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

அடியேனுன்திருவடிகளையடையும்படி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாநருக்தியன்றோ? வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரதிகூலங்களானவித்யாதியால்) ப்ரதிகூலநிவர்த்தநத்திலும் ப்ரதிகூலநிவ்ருத்திக்கும்ஸம் ஸ்வீகாரணாரவிந்த ப்ராப்தியென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் [illegible] வ்யாநருக்தியில்லையென்றதாய்த்து. தெய்வக்கோமானேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாமித்வதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாச்ரிதரித்யாதியால்) கூறாயித்யாதிவலவாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதித்யாதியால்) நிரஸித்தவென்கிறத்துக்குப் பண்ணியருளாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். செந்தீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வத்தாலேஇத்யாதியால்) சேறார்சுனையென்கிறவித்தாற் [illegible] தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரத்வஸௌலப்யித்யாதியால்) தாமரைமலருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரகமாயித்யாதியால்) ஆறாவன்பிலடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

[illegible]—செய்யவேணும், கூறுதல்-சொல்லுதல். அடியேனும் திருவடிகளையடையும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி. [illegible] யென்றதே கூறுயென்பானேனென்னில்? உனக்கொருசொல்லு மாத்ரம். எனக்குஉஜ்ஜீவநம் [illegible] யென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் "ஸம்பாவஃ" என்கிறபடியாலே ஒரு வார்த்தைசொல்லியென்னை [illegible] க்கவேணுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் கூறுயென்கிறார். * ௪

தெய்வக்கோமானே - தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமியான, கோமான் — ஸ்வாமீ. கொடு - க்ரூரரான, வல்லசுரரான, அசுரர்குலமெல்லாம் - அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களை யெல்லாத்தையும், கூறாய் - கண்டங்களாக பிளவுகளாயும். நீறாய் - கண்டமந்த ஸகலமும் தெரியாதபடி பஸ்மமாயும், நிலன்- கண்டமந்த [illegible] தெரியாதே வெறுந்தரையாகவும், ஆகி - ஆக்கி, சீறா- பின்னையும் ஸமம்போலே சீறுகின்ற [illegible], எரியும் - கோபமடங்காமையாலே ஜ்வலிக்கின்றதான, திருநேமி - வீரஸ்ரீயையுடைத்தான சக்ரத்தை, வலவா - வலத்திலேயுடையவனான, வலம் - தக்ஷிணபார்ச்வம், வலத்திலேயுடையவன் வலவன், வலவா என்று ஸம்போதநம். சேறார்- பங்கஜஸம்ருத்திக்கு உபாதானங்களான சேறுகளாலே பூர்ணங்களான, இத்தால் [illegible] ஸூசகம் சுனை- பர்வதஸரஸ்ஸுக்களில். தாமரை - தாமரைகள் [illegible], செந்தீ- [illegible] அக்நிகள் போலே, மலரும்- விகஸியாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே? [illegible] யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே, ஸம்போதநம். ஆறா- ஆறாததான, ஒருக்காலுமடங்காததான. [illegible] யுடையவனை, அன்பு - ஸ்நேஹம். இல்லென்று ஸப்தமீதத்புருஷம். அடியேன்— நிரா [illegible] என், உன்னடி - நிரதிசய போக்யமான உன்திருவடிகளை, சேர்வண்ணம் - சேரும் ப்ரகாரம், வண்ணம் - ப்ரகாரம், அடையும்படி என்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ௫

மூ—வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணா மாயவம்மானே* எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதே இமையோரதிபதியே* தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந் திருவேங்கடத்தானே* அண்ணலே உன்னடி சேரவடியேற்கு ஆவாவென்னாயே* ॥௩॥

ஆவாவென்று துலகத்தையலைக்கு

ஆ—(வண்ணமருள்கொள்) நிர்ஹேதுகமாகச் செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு அபர்வருமமரர்களுளராயிருக்கச்செய்தே கேவலக்ருபையாலே நிரதிஶயபோக்யமான நீலமேகஸத்ருஶஸ்வரூப ஸம்ருத்த திவ்யரூபவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து எனக்கினியையானாப்போலே இன்ன முன் க்ருபையாலே ஸாத்யஸாதநீய ஸமிஜஸாமித்ரமே வாமவாமநீதமான விஜயாதிவிவிதரத்னி கநகஜாதநிகரங்களாலே விராஜமானமான திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளிலே பிரானே? என்னைச்சேர்ந்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௩॥

இ—(உபாதாமீத்யாதியால்) ॥௨॥

✱ மூன்றாம்பாட்டு. ✱

அதிஶீக்ரமாக மோக்ஷத்தைத்தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவரிப்போதுண்டான போகாநுபவத்தைப்ரகாஶித்து வாய்விட்டுச்சொல்லவேண்டியிருக்கி எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதேயென்றித்தை ஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லுகை பலமென்னென்னே? அது த்ருஷ்டாபாயமாகையாலே ஸமமமென்றிப்படி காதயஞ்சொல்லுகைக்காக வலக்ஷிப்பிக்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) இமையோரதிபதியேயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கித்யாதியால்) வண்ணமருள்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு இனிமையாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். அணிமேகவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்). இனியையானாப்போலேயென்றது – நீ போக்யனானாப்போலேயென்றபடி. இனியன் – போக்யன், இஷ்டமெதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது இனியையென்றாகவுமாயிருக்கும். இன்னமுன் க்ருபையாலே என்கிறத்துக்கு சேர்த்தருளவேணுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். தெண்ணலருவி என்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸாத்யஸமேத்யாதியால்) மணிபொன்முத்தலைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமவாமநீதமித்யாதியால்) அடியேற்காவாவென்னாயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானே இத்யாதியால்) ॥௩॥

✱ நாலாம்பாட்டு ✱

ஆவாவென்றுதுலகத்தையலைக்குமசுரரென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(நிவர்த்திப்பித்யாதியால்)

ஸ— இமையோர் - அநிமிஷர்க்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. அதிபதியே - ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனை, வண்ணமருள் - ஸ்வாபமான க்ருபையை, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், கொள் - கொண்டவனை, ஆகந்துகமல்லாமல் ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கிற க்ருபையையுடையவனை என்றபடி. அணி - ஸுந்தரமான, மேகவண்ணா – மேகத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணமுடையவனை, மாய - "ஸம்ஸ்தாநரூபமிதி" மென்கிறபடியே ஆஶ்சர்யவிக்ரஹஸ்ஸம்பந்தியான, அம்மானே - ஸ்வாமியான, எண்ணம் - என்னுடைய மனஸ்ஸு, புகுந்து – ப்ரவேஶித்து, தித்திக்கும் எனக்கு அதிபோக்யமான, அமுதே - அம்ருதமாயிருக்கிறவனை, தெண் - தெளிந்தவையான, நல் - நல்லவையான, உஜ்ஜ்வலங்களானவென்றபடி. அருவி - நிர்ஜரங்கள், மணி - மாணிக்கங்களையும், பொன் - கநகங்களையும், முத்து - மௌக்திகங்களையும், அலைக்கும் - உபயபார்ஶ்வத்திலும் தாமவாமமென்ற ரேகைகளாலே யலைபாகின்ற, திருவேங்கடத்தானே – ஸ்ரீவேங்கடமிரியிலிருக்கிறவனை, அண்ணலே - உன்னுடைய ஸ்வாமித்வத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே, உன்னடி - உன்னுடைய திருவடிகளை, சேர் - சேரும்படி, அடியேற்கு - தாஸபூதனான வெனக்கு, ஸ்வதந்த்ர ஸாதநம். அடியேனுக்கென்றபடி. ஆவாவென்னாயே - ஹா! ஹா! வென்னவேணும். ஐயோ! வையோ! வென்று க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥

ஆவாவென்றுது - ஹாஹாவென்றுதே, ஐயோ வையோவென்று க்ருபைபண்ணுதேயென்றபடி. உலகத்தை - லோகங்களை, அலைக்கும் - வ்யாகுலப்படுத்துகிறவர்களான, க்ருபை பண்ணுத வசுரர்கள்

மூ—மசுரர்வாணன்மேல்* தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையா திருமாமகள்கேள்வா* தேவாசுரர்கள் முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* பூவார்கழல்களருவினையேன்பொருந்துமாறு புணராயே*॥

ஆ—(ஆவாவென்னாது) நிஷ்கருணரானவஸுரராலே யுபத்ருதமான லோகத்தினுடைய து:கஸம்பந்த மக்கமாட்டாமை அவ்வஸுரருடைய ஸ்வாமியான பாணன்படியவர்கள் ப்ராணங்களின்மேலே ஸரவர்ஷத்தை வர்ஷித்து லோகத்தை நிருபத்ரவமாக்கினாப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸேவ்யமான திருமலையிலே பிராட்டியோடேகூட நின்றருளின உன்னுடைய நிரவதிகபோக்யமான திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கென்னவேயுபாயமாயிருப்பதோருபாயத்தைப் பரிகல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே என்னைச்சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரவேதனையும் போக்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.௪

இ— வாணன்மேல்தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸுர ருடைய இத்யாதியால்) அடையென்றது - ஸம்ஹ்ருதருமென்றபடி. ஆக்கினாப்போலேயென்கிறதற்குப் போக்கி யருளவேணுமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரி இத்யாதியால்) பிராட்டியோடேகூடவென்கிறவித்தாலே திருமாமகள்கேள்வா என்கிறது வ்யாக்யாதம். பூவார்க ழல்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புணராயென்கிற வாக்யார்த்த த்தாலே பலித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (எனக்கென்னவே இத்யாதியால்) கைமுதல்க்ருபையாலே நீயென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளினாப்போலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்ப்பதும் கைமுதல்க்ருபையாலே செய்தருளவேணுமென்றிவர் விண்ணப்பஞ்செய்தவாறே நாமும்உம்முடைய நெஞ்சிலபுகுந்ததொருஸுக்ரு த்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு செய்தோமாகையாலே நம்மைப்ராபிக்கைக்கு மொருவ்யாஜமவேணுமென்றரு ளிச்செய்ய அப்படிவேணுமாகில் உபாயமுன்னால் பரிகல்பிதங்களான வுபாயங்களிலொன்றுமெ னக்குஸாத்யமாகிறதில்லை, எனக்கே பலஸாதனமாகக் கார்யக்ஷமமாமபடி ஸ்வதந்த்ரமாகவொரு உ பாயத்தை நீ கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே நீயென்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசி தை. அருவினையேனென்கிறவதத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடைய இத்யாதியால்)௪

ஈ—ஹிம்ஸிப்பதும் செய்கிறவர்களான வென்றபடி. ஸம்ஸாரனுக்கு அப்ரியஞ்செய்கையாவது ஸம்ஸார விஷ யமான லோகத்திலே க்லேசம் பண்ணுகையிறே; அது செய்யாதவளவன்றிக்கே அத்தை ஹிம்ஸிப்பதுமிசெ ய்தால் அவனுக்கு நிரஸநீயரிறே என்றுகருத்து. அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, வாணன் - பாணன் - பாணவிஷயமாக என்றபடி. பாணங்களைப் போக்குகைக்காக என்கை. இதுக்குப்பொழிந்த என்றதோடே ஸம்பந்தம். தீவாய் - அக்நிமுகங்களான, "தீப்த பாவக ஸங்காசை:" என் கிறபடியே அக்நிபோலே ப்ரகாசங்களான ஸமுத்ரசெளஷங்களையுடையவையான வென்றபடி. வாளிமழை - ஸர வர்ஷத்தை, வாளி - பாணம். பொழிந்த சிலையா - வர்ஷித்த பராக்ரமத்தையுடையவனே, சிலை யாலுடையவன் சிலையான். சிலையாவென்று ஸம்போதநம். திருமாமகள்கேள்வா - பெரிய பிரா ட்டியாருக்கு நாயகனே, கேள்வன் - நாயகன், கேள்வாவென்று ஸம்போதநம், ஸலாஸஹ் நிரஸநஜநி தம் வைதேஹீ: "தத்ருஷ்ட்வா ஸத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் । பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாருக்கு மிகவுமாதரணீயனான வென்றபடி. வீரஸ்ரீயிருக்க வதின்மேலே லக்ஷ்மீயானவள்பண்ணின உபி லாலனத்தாலே பிரத்யாஸந்நனான ப்ரஸாதீயமாஞ்சொன்னபடி. சுரர்கள் - நித்யஸூரிகளும், முனிகணங்கள் - ஸநகாதி முநிகளும், விரும்பும் - ஆதரம் பண்ணுகிற, போக்யமாக அநுபவிக்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனே, பூவார் - புஷ்பங்களாலே ஸ்ப்ருஹணீயங்களான, அத்யந்தபோக்யங்களானவையென்றபடி. கழல்கள் - உன் திருவடிகளை, அருவினை யேன் - அருவினைகளையுடையவனான நான், திருவடிகளில் ப்ராப்திக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான பாபங்களையுடைய நானென்றபடி. பொருந்துமாறு - சேர்ப்பதற்கு ஏற்றபடியான வுபாயத்தைப், பொருந்துகை, புணராய் - உபாயம் உன் திருவடிகளை நித்யமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படியான உபாயத்தை யென்றபடி.

மூ—புணரா நின்ற மரமேழன் றெய்தவொருவில் வலவாவோ* புணரேய் நின்ற மரமிரண்டின் நடுவே போன முதல்வாவோ* திணரார் மேகமெனக் களிறுசேருந் திருவேங்கடத்தானே* திணரார் சார்ங்கத் துன்பாதஞ்சேர்வதடியேனெந்நாளே* ।ரு।

ஆ—(புணரா) இதுக்கு முன்புகளவுமன்றியே ஸ்வரூபமாயிருப்பதோர் பயத்தை வரிகழிக்கமுடியுமோவென்னில்; ஒருதிருச்சரத்தாலே ஸுதீர்க்கஸங்கமான மராமரங்களேழையும் ஸுதீர்க்கத்தையும் பாதகத்தைமூறவும்படியெய்த உனக்கு முடியாததுண்டோ? ஆதலால் அன்றுனக்கொரு தீங்குவிளையாதபடி மருதின்நடுவேபோயென்னுடைய ஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கி என்னையுஜ்ஜீவிப்பித்தாப்போலே ஸர்வலோகசரண்யமான திருமலையிலே பூர்ணஷாட்குண்யநிரவதிகாஸ்யமான ஸ்ரீஶார்ங்கம் ஸஹ்ருதயம்வெவ்விய திவ்யாயுதமாகக்கொண்டு நின்றருளின உன்திருவடிகளிலே சேர்த்தென்னையுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாளோவென்கிறார். ।ரு।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ—ஸுக்ரீவாதிகளைப்போலே ஆஸ்ரிதவிரோதிகளல்லாமையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸாமர்த்ய ப்ரகாசநம்போலே இங்கு ஸௌலப்ய ப்ரகாசநம் ஸகிஷ்டிதக்ருத்யஸ்வரூபமாக மாட்டாமையாவித்தை பின்பேசொல்லுகை நிரர்த்தகமன்றோ? ஸாபேக்ஷமாகிறதென்னில்! அதுவுமப்ராப்தமாகச் சொன்னவிடத்திலே பலஸித்தியாகையாலே இது ஸாதநாநுஷ்டானமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு முன்பிரகாசிப்பால்) இந்தசங்கைக்குத்தானுஞ்சொல்லுகைக்காக விஜாதீயபலதத்தைச் சொல்லவந்ததாகையாலே ஒருதோஷமுமில்லையென்றதாய்த்து ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிருவிருத்தியுண்டோ என்னுமளவாலே) அதில்அன்றுஎன்று தங்காலத்தைவரிப்பிக்கையால் வ்யஞ்ஜகமாகிற ஸ்வரூபத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸுதீர்க்கத்தையும்பிரகாசியால்) ஆதலாலென்கிறதற்கு உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாள் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். அதீதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொருவிகாரப்பால்) தீங்கு - ஸங்கடம், மருதின்நடுவே - யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷமத்யத்திலே, அர்ஜுநவ்ருக்ஷமத்யேபோகப்புக்க க்ருஷ்ணனுக்கென்னதீங்குவிளையப்போகுதோ! வென்றெனக்குப்பிறந்தஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கியென்றபடி. களிறுசேருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமங்கலப்ரகாசியால்) திணரார்சார்ங்கத்துனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்ணத்தைப்ரகாசியால்) ॥ரு॥

ஶ—புணராட்- கழித்தருளவேணும், புணர்த்தல் - கழித்தல். * * ।ச।

புணரா நின்ற ஸர்வஸாம்யங்களாய் நின்றவையான, புணர் - ஸம்பந்தம், ஆகை - உண்டாகைசெய்வையாகவிலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி ஸமுதாயங்களாய்நின்றவையானஎன்றபடி. மரமேழு - வ்ருக்ஷங்களேழும். அன்று - "ஸாஶ்ரீர்க்கிஷ்கிந்தாம் ஸமீபிணம்" என்று ஸுக்ரீவஸம்ஸ்ருதராயிருந்த காலத்திலே, எய்த - வேபம் பண்ணினவனான, ஒரு - கழிதீயனான, வில்வலவா - தநுஸ்ஸையுடைய மஹாவீரனான, வலவன் - வீரன், வில்வலவா - வென்று - ஶார்ங்கப்ரகாசகஸம்போதநம், ஓ! வென்று திருவடிகளைப் பெருமையால் வந்த விஷாதாதிஶய த்யோதகம். புணரேய்நின்ற - ஸர்வஸம்பந்தம் பொருந்தியிருக்கிற ஏய்கை பொருந்துகை, நிர்வாமாம்படி நன்றாக ஸம்ஸ்ருஷ்டங்களாய் நிற்கிற என்றபடி. மரமிரண்டினடுவே - அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்களிரண்டுக்கும் மத்யத்திலே, போன - திருமேனியிலே ஒருதீங்கு வாராதபடி தப்பிப்போனவனான, முதல்வா - காரணபூதனான, மருதமரங்களாலேயுனக்கென்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்கிறவெனக்குப்பிறந்த பயத்தைப் போக்கியென்னை யுளனாக்கினவனான என்றபடி. ஓ! வென்று பூர்வவத் விஷாதாதிஶய த்யோதகம். திணரார் - திணராலேவ்யாப்தங்களான, திணர் - ஸாந்த்ரஸம்பந்தம், மிகவும் பெருத்திருக்கிறவையான என்றபடி. மேகமென - மேகங்களென்று சொல்லலாம்படி, களிறுசேரும் - கஜங்கள் கூடியிருக்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, திணரார் - திணராலேவ்யாப்தமான, திணர் - பெருமை. ஸர்வஸஹிஷ்ணுவானதான என்றபடி. சார்ங்கத்து - ஸ்ரீஶார்ங்கத்தை யுடையவனான, ஶார்ங்கத்தை யுடையவன் ஶார்ங்கத்தன். ஶார்ங்கத்துன்பாதமென்று ஸப்தஸ்வபம் உன்பாதம்- உன்னுடைய திருவடிகளை, அடியேன் - தாஸபூதனான நான், சேர்வது - அடைவது, எந்நாள் - எந்தகாலமோ! விஷாதாதிஶய த்யோதகங்களான ஓகாரங்களை- இங்கே காணலாம். * * ।ரு।

மூ—எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்* றெந்நாளும் நின்றிமையோர்கள் ஏத்தி இறைஞ்சி இனமினமாய்* மெய்ந்நாமனத்தால் வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே* மெய்ந்நானெய்தி எந்நாள் உன்னடிக்கண் அடியேன் மேவுவதே*

அடியேன் மேவியமர்கின்ற அமுதே இமையோரதிபதியே* [கூ]

ஆ—(எந்நாளே) பாதவ்யூஹத்திலேயிருக்கும் ஸ்வர்க்காதிக்கு ஸம்ஸ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகையன்றோ மன்ணிலிருக்கும் ஆத்ரவேற்றுமென்னில், அங்குள்ள அபர்வறுமமரர்களும் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளையன்றோ காண்பதென்றாசைப்பட்டு இங்கே இனமினமாகவந்துன்னுடைய திருவடிகளிலேயன்றோ வாஞ்சிக்கும் காலங்களாலே ஸர்வகாலமும் ஸம்ஸ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகிறது. அப்படியெனக்கு மிதுவேஷ்டாவும். ஆதலால் திருமலையிலே செல்லவேணும், என்னத்தக்கதாக நான் மெய்யாகத் திருமலையிலே வந்துன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வகரணங்களாலும் ஸம்ஸ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவதன்றோவென்கிறார். [கூ]

(அடியேன்மேவி) உபாயாநுஷ்டானம்பண்ணினாலன்றோ விருப்பமும் பெறலாவதென்னில்? உரை

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ— உன்திருவடிகளையடியேன் சேர்வதென்றோவென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு பூர்வாபரப்பாட்டின் அர்த்தமன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (பரமைகாந்தியால்) இமையோரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (அங்குள்ளவிதஸ்ரீயால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) இதுக்குப் பூர்வ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறவிடத்தில் ஸித்தாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்மெய்யாகவித்யாதியால்) உன்னடிக்கணடியேன் மேவுவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) [கூ]

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

எனக்கொரு உபாயமும் கர்த்தவ்யமாகிறதில்லை, நீயே என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் என்று கீழ்ச்சொன்னவர் "உன்னடிக்கணடைந்தோமே" யென்று இப்பாட்டிலே உன்னை யநுஷ்டிக்கைக்கு உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதேயானிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (உபாயாநுஷ்டானமித்யாதியால்) எனக்கென்னவேயவஸாயாரணமாக

ப—மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டியை அளந்தருளின, மாணாமாணங்களைப் பாராதே யெல்லார்தலையிலும்படும்படி ஸத்திமெல்லாம் வ்யாபித்தவென்றபடி. தாமரைகள் - தாமரைபோன்ற பாதங்களை, ரஸிகரான இமையோர் ஸங்கத்தைத் பருகலாகிறதாம். காண்பதற்கு கண்டநுபவிக்கைக்கு-எந்நாளென்று - எந்நாளையுண்டாகிறது எந்தகாலமோவென்றாசைப்பட்டு என்றபடி. திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை நாங்கள் ஸேவிக்கவென்றபடி. இமையோர் - ஸுரிகள், ஸ்வாமிகளான நித்யர் - திருமலையிலேவந்து நின்று, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, இறைஞ்சி - ஆஶ்ரயித்து, இறைஞ்சுதல் - ஆஶ்ரயித்தல். மெய்ந்நா மனத்தால் - ஶரீரவாங்மநஸ்ஸுக்களாலே, மெய் - ஶரீரம், நா - ஜிஹ்வை, வாக்கென்றபடி, வழிபாடு - கைங்கர்யத்தை, செய்யும் - செய்யும்படியான, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே? அடியேன் - ஸர்வஸம்ஸ்லேஷஸஜ்ஜனான, நான் - ஶரீரியான நான், மெய் - ஸத்யமாக, ஸாக்ஷாத்காரமாகவென்றபடி, எய்தி - அடைந்து - கிட்டி அநுபவித்தென்றபடி. அடிக்கண் - திருவடிகளிலே, கண்ணென்று ஸப்தமீ. மேவுவது - பொருந்துவது, நித்யகைங்கர்யம்பண்ணுவதென்றபடி. எந்நாள் - எந்தகாலம்.

இமையோரதிபதியே - நித்யஸூரிநாயகனான, அடி - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைத்தப்பிக்கும் ஸ்வபாவனான, [கூ]

அடியோங்களைப் புன் - பஞ்சியை, அருகவே பென்றபடி. கொடியா - த்வஜமாக, கொடி - த்வஜம், உடையானே.

மூ—கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே* செடியார்வினைகடீர்மருந்தே திருவேங்கடத்
தெம்பெருமானே* நொடியார்பொழுது முனபாதங்காணநோலாதாற்றேனே* ॥ எ ॥

ஆ—ஸ்ரீநிவாஸன் ஸம்ஸாரிகளாலேவாஸ்யதைக்கொண்டு உனக்குவிஜயத்வஜமாயாஸ்ரீகவிரோயிந்
ராவதைவஹனை பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி எனக்காகத்திருமலையிலேபுகுந்தருளி யென்
பக்கலுள்ள ப்ரதிவந்தகங்களைப்போக்கி. எந்நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தருளி, உன்திருப்பவளத்தினழகாலே
ப்ராக்ருதவிஷயங்களை யென்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கி ஒரு க்ஷணமாத்ரவிச்லேஷத்திலு
மநந்தபாரவச்யமென்றிப்படியவிச்லேஷ ஸ்தானுன்னை யநுபவிக்கும்படி யெனக்கு வாத்ஸல்யமாயிரு
க்கையாலே- உன்னைக்காண்கைக்கோருபாயமநுஷ்டித்திலேனாகிலும் முன்னைக் காணுந்தொழிலில் தரிக்கமா
ட்டேன், ஆதலால் உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ॥ எ ॥

இ—ஒரு உபாயத்தை க்ருத்வாகை விதி தூரஸ்தமானதாலுனக்கருமையோ என்றதிலே இவர்சொன்னவாறேஇது
நமக்கருமையன்றாகிலும் வைஷ்ணவ்யமாயிசாஸ்த்ரம் ஸர்வஸாதாரணமாக நாமநாதியாகக் க
ல்பித்துவைத்த உபாயங்களிராகிந்த உமக்கேபஸாதாரணமாக வேறொரு உபாயத்தை இப்போது க்ருத்தால்
நமக்கு வைஷம்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆதலால் ஸாதாரணங்களான உபாயங்களிலே ஒன்றை யநுஷ்டி
த்தாலன்றோ யிந்தப்ராப்யம்பெறலாவது என்றருளிச்செய்ய, அப்படியொரு உபாயமநுஷ்டித்திலேனாகி
லும், உன்னைக்காணுந்தொழிலில் க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டுகிறிலேன், ஆதலாலெனக் குன்னைக் காட்டியரு
ளவேணுமென்றப்படி. இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் இப்பாட்டு ஸமஸ்தமென்றுங்கருத்து. இமையோரதி
பதியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுடையானே என்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குவிஜயவைநதேயாதியால்) திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே என்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ள வித்யாதியால்) அடியேன்மேவி என்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமரு
ளிச்செய்கிறார் (எந்நெஞ்சிலே யித்யாதியால்) கோலக்கனிவாயென்கிற பதத்துக்கும் அடியேனென்கிற பத
த்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருப்பவளத்தினித்யாதியால்) மேவியமர்கின்றவென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரேத்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(எனக்குவாத்ஸல்யாதியால்) உனபாதங்காணநோலாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்கா
ண்கைக்கித்யாதியால்) ஆற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுந்தொழிலித்யாதியால்)
இதுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலுன்னையித்யாதியால) ॥ எ ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

கீழ்ஆறாம்பாட்டிலே நித்யஸூரிகளெல்லாருந் திருமலையிலேவந்தெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கிறார்க
ளென்றபோதே ப்ரஹ்மாதிகளிங்கேவந்தடிமைசெய்கிறாரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாமையால் அத்தை

ஸ—உடையவனே, திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே- ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யிருக்கிறஸ்வாமியான, செடியார்-
க்ஷாரம்போலே யத்ருஷ்டங்களான, செடி - க்ஷாரம், ஆர் – ஸத்ருசம், த்ருஷ்டமென்றபடி. வினை
கள் - துஷ்கர்மங்கள், தீர் - தீருகைக்கு, மருந்தே - ஔஷதமாயிருக்கிறவனே, கோல - ஸுந்தரமான, கனி
வாய் - பக்வபலம்போலேயிருக்கிற அதரத்தையுடையவனே, பெருமானே - பெரியவனே, வாத்ஸல்யத்திலே ஈ
ஸ்வரனே என்றபடி. அடியேன் - இந்த அழகுக்குத்தோற்றடிமைபுகுந்தநான், மேவி - க்ஷணிகத்து, க்ஷ
ணமாத்ர விரஹாஸஹனே யென்றபடி. அமர்கின்ற – அமராநிற்கிற, நிரந்தரமாக அநுபவியாநிற்கிற வெ
ன்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே. உனபாதம் – உன்னுடையதிருவடிகளை, காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு,
நோலாது - நோலாதே, நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - வ்ரதம், உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதிருக்கச்செய்தே
யும் என்றபடி. நொடியார் பொழுதும் - நொடியானது ஸமானமாம்காலமும், நொடி - அங்குலிஸ்போடம்.
ஆர்கை - ஸமானமாகை. ஒரு க்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி. ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக்காணாதே
க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டேனென்றபடி. ॥ எ ॥

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று நுண்ணுணர்வில்* நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும்* சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்பும்திருவேங்கடத்தானே* மாலாய்மயக்கியடியேன்பால்வந்தாய்

[illegible] (நோலாதாற்றேன்) [illegible] கிடைக்குமோவென்னில்; அறி[illegible] [illegible] தெய்வங்களுங்கூட [illegible] நாங்களுவாய [illegible] [illegible] உன்னைக் காணுதொழியில் தரிக்கமாட்டோமென்றாசைபட்டன்றோ உன்னைக் காணப்பெறுகிறது. [illegible] வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, அப்பொழுதே யெழுந்[illegible] இப்படி செய்கை திருவுள்ளமன்றாகில், உன்னைக் காணப்பெறாத [illegible] தாலேதந்[illegible]

இ— [illegible] சொல்லுகை [illegible]ம்ன்றோவென்ன [illegible] (உபாய[illegible]) நுண்ணுணர்வில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையரானவென்று) சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] - [illegible], நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்க[illegible]) [illegible]மென்றது - [illegible] பிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. விரும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்பெறுகிறதென்று) இப்[illegible]த்துக்குப் [illegible] தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]), இப்போது [illegible] தம்மோடு [illegible] [illegible] எம்பெருமான் முன்பு வந்ததில்லை திருக்க வந்தாய்போலே வாராயென்று, முன்புவந்தாய் போலே இப்போதும் [illegible]த்துக்கு வரவேணுமென்று சொல்லுகை [illegible]ன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக [illegible] (அப்போதேயி[illegible]) எழுந்தருளாவிட்ட [illegible]தென்கிறதற்கு [illegible]த்தில் [illegible] [illegible]. [illegible] (இப்படிசெய்கை[illegible]) இப்படிசெய்கையென்றது - நானுன்னை [illegible] [illegible], [illegible]தைகையென்றபடி. மாலாய்மயக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்,

ரு— நுண்ணுணர்வில் - [illegible]யுடையவனென், நுண் - [illegible], உணர்வு - [illegible]. இல்லென்று [illegible] [illegible] [illegible]முடையவனுமென்றபடி. நீலார் - நெ[illegible] [illegible] ஆர்ந்திருக்கிற, [illegible]தாலே [illegible]திருக்கிறவனென்றபடி. கண்டத்து - கண்டத்தை யுடையவனான, அம்மானும் - [illegible]னும், [illegible]த்தையுடையவனுய் [illegible]தாலே [illegible]னும் என்றபடி. நிறை - [illegible], அந்த [illegible] [illegible]. நான்முகனும் - [illegible]னும், இந்திரனும் - [illegible]னும், இதுக்கு விரும்புமென்கிறதோடே [illegible]. சேலேய்கண்ணார் - [illegible] [illegible]கள், சேல் - [illegible], [illegible] மலர் - [illegible]பேர், சூழ - சூழ்ந்திருக்க, [illegible] தங்களுடைய [illegible] [illegible]வர்தென்றபடி. இதுக்கும் விரும்புமென்கிறதோடே [illegible]. உன்பாதம் - உன்திருவடிகளை, காண - [illegible]க்கு, நோலாது - நோன்புபண்ணுதே; நோன்பு - விருதம்; உன்திருவடிகளைக்காண [illegible]க்கு ஒரு உபாய[illegible] திருக்கச்செய்தேயும் என்று [illegible]. ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக் காணுதே [illegible]த்திருக்கமாட்டே னென்றபடி. [illegible]கள் தனித்த [illegible] சொல்லுகிறபடியை [illegible]க்கைக்காக ஆற்றேனென்று [illegible] என்று [illegible] இப்படி [illegible] [illegible] சொல்லி, விரும்பும் - [illegible], [illegible]மாக [illegible] என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே - [illegible], மாலாய் - பிச்சாய், உன்னைக்காணப் பெறுமையாலே பிச்சேறி [illegible]. மயக்கி - மயங்கப்பண்ணி, [illegible]பண்ணியென்றபடி. உன்னைக்காணுமையாலே பிச்சேறி [illegible], [illegible] பண்ணுவித்தென்னை [illegible] ”மென்கிறவிடத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போலே மயங்கி [illegible] என்னை மயங்கப் பண்ணி [illegible] [illegible]கிறது. வந்தாய்போலே - [illegible] [illegible] வந்தாப்போலேவும் [illegible] திருவுள்ள மன்றாகில் [illegible] [illegible] வந்தாப்போலே [illegible]மென்றபடி. அடியேன்பால் - [illegible]

மூ— போலேவாராயே* ॥ அ॥

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே* செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே யெனதுயிரே* சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே* அந்தோவடியேனுன்பாத

ஆ— மபகலிருந்த வடியேன்பால ஸ்ரீமதுஜ்ஜாழ்வானுக்கு வந்துதோற்றினைப்போலேயாகிலும் வந்தென்னை யபிபேக்ஷித்தருளாயென்கிறார். ॥ அ॥

(வந்தாய்போலே) ஆச்ரிதருக்குக்கண்டவாற்றாலேயெளியாரைப்போலேயிருந்தரியையாகையாலும் ஆச்ரிதர்க்குக் கண்டவாற்றாலரியாரைப்போலேயிருந்தெளியையாயிருக்கையாலும், நீயென்னை ஸகலஸ்நேஹாஸ்பதமாக வொத்தமோகராணக்குகையாலும், திகோகிரணவதிவ்யமான ஸவுரமேகளாலே ராத்ரியையும் பகலாக்காநின்ற ரத்நங்களாலே யலங்க்ருதமான திருமலையிலே யெனக்காக நின்றருளுகையாலும், அடியேனுக்கு ஸாக்ஷாத்கரித்து முன் திருவடிகளை விச்லேஷிக்கமாட்டாமையாலும் முன் ஸ்வஸ்ரீசைபாலே யடியேனை

இ— பெருதவிக்ருதியால்); வந்தாய்போலேவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுஜ்ஜாழ்வானுக்ருதியால்). ॥ அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

வந்தாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதருக்கிக்ருதியால்) கண்டவாற்றால் என்றது - ஸ்வாதந்த்ரியத்தாலே என்றபடி. ஆறு - ப்ரகாரம், எளியார் - ஸுலபர், வாராதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியையாகையாலுமென்று) அரியை - துர்லபன், அருமையாயிருக்குமவன் அரியான், இப்படிஎதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கிக்ருதியால்) வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளியையிக்ருதியால்) எளியாயென்கிறபடியும் எதிரேயிருக்குமவனைப்பார்த்துச்சொல்லும்போது எளியையென்று ரூபமாயிருக்கும். செந்தாமரையிக்ருதி விசேஷணங்களோடே எனதுயிரேயென்கிறவிடத்தின் ஸம்க்ஷேபார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையிக்ருதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திகோதிக்ருதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்கு ஸாக்ஷாத்கரிக்ருதியால்) இதுக்குப் பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உன்ஸ்வஸ்ரீசையாலேயிக்ருதியால) இத்தால் நாமபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறுமையாலே

ஈ— பாலென்றுஸாத்ருச்யம். எனக்காகஎன்றபடி. வாராய் - வரவேணும். * ॥ அ॥

வந்தாய்போலே - வந்துகிட்டினவன்போலே, ஸுலபனானவன்போலேயிருந்து என்றபடி. வாராதாய் - வந்துகிட்டாதவனை, துர்லபனாயிருந்தவனையென்றபடி. சுநாஸ்ரீதற்கிதிசேஷ:. வாராதாயென்கிற பதமும் எதிரேயிருக்குமவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போது வாராதாயென்று ரூபமாயிருக்கும் வாராதாய்போல் - வந்துகிட்டாதவன்போல், துர்லபன்போலே யிருந்தென்றபடி. ஆச்ரிதர்க்குத் தங்களாலேயுள்ள நைச்யத்தைப் பார்த்தால் நமக்கவன் துர்லபனென்று தோற்றும்படி இருந்தென்றபடி வருவானே - வருமவனே, ஸுலபனாயிருக்குமவனே என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - ஆரூணதாமரஸலோசனனே, கட்செங்கனிவாயென்கிற விடத்தில் ஸகாரலோபம் ஸந்தேஹம். செங்கனிவாய் - அருணமாயிருக்குமான அதரத்தை யுடையவனே, விம்பாதரனேயென்றபடி. நாற்றோள் - சதுர்ப்புஜனே. அமுதே - ஸுந்தரமான, ஸகலமோஹனே யென்றபடி, எனது - மதீயமான, உயிரே - ப்ராணனே, இந்த ஸௌந்தர்யத்தை எனக்கு பாரதந்த்ர்ய மோஹங்களாக்கினவனே யென்றபடி. சிந்தாமணிகள் - சிந்தாமணிகளுடைய, பகர் - தேஜஸ்ஸானது, சிந்தாமணிகள்போலே அபேக்ஷிதார்த்தங்களைக்கொண்டு வேங்கடகிரிதடங்களிலே யிருக்கும்மாணிக்கங்களுடைய தேஜஸ்ஸானது என்றபடி. பகர் - தேஜஸ்ஸு, அல்லை - ராத்ரியை, அல்லு ராத்ரி, பகல்செய் - பகலாக்குகிற, "ஸகலஸ்ரீமஹாவாஹநக்ஷ" என்னுமாப்போலே பகலேயாம்படி ராத்ரியையுங்கூடப் பகலாக்குகிற என்றபடி, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அந்தோ - ஐயோ, அதிஸுலபனாயும் துர்லபனாய் - ஆச்சர்யத்தாலே அந்தோ என்கிறார். அடியேன் - நிரூபாதிக சேஷபூதனாகிய நான், உன்பாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, இறையும் - க்ஷணமாத்ரமும், அகலகில்லேனென்று

மூ—அகலகில்லேனிறையுமே*

அகலகில்லேனிறையுமென் றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா* நிகரிற்புகழாயுலகம்மூன் றுடையாயென்னையாள் வானே* நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந் திருவேங்கடத்தானே*

ஆ—உன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமெனகிறார்.

(அகலகில்லேன்) ஸ்வாமிகாருண்ய நிஷ்டையாய் வாத்ஸல்யாதியாய், உன்னுடைய குணங்களாலே ஸௌசீல்யாதியாய், திருநாட்டிலே ஸர்வேச்வரனென்கைக்கு ஸௌலப்யாதியாயும் ஸர்வகுணாநந்தயெனக் கொண்டாரும்

இ—இனி ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டேனென்கிறாரென்று ஸங்கிரஹித்தது.

பத்தாம்பாட்டு.

நிகரில்புகழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்) புகழாயென்றது - ஸ்வாமித்வாதிகமாயிருந்தேயாகிலும், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகள் நிரதிசயஸ்வரூபாணங்களாகை யாலும், வாத்ஸல்யாதிகளெல்லாம் காருண்யத்தின்கவடுகளாகையாலும், ஸர்வ குணோத்தமமான காருண்யகுணமே இங்கேவிவக்ஷிதமென்றுகருத்து. உலகமூன்றுடையாயெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யாதியாயென்று) என்னையாள்வானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிபூதியால்) அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேவிபூதியால்) "தேவாஃ ஜ்ஞாநவந்தஃ" என்றிப்படி தேவசப்தம் நித்யஸூரிகளிலே வ்யுத்பத்திசித்தமாகையாலே தேவசப்தம் ஸர்வஜ்ஞர்களான ஸூரிகளை ஸர்வேச்வரனென்கைக்கு ஸ்ரீமானைச் சொல்லுமென்றுகருத்து. முனிக்கணங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யாதியால்) முநிசப்தம் மநநசீலரைச்சொல்லுகிறதாகையாலே ஞானாநந்தநிஷ்டரைச்சொல்லுமென்றுகருத்து. அரு ளிச்செயலில் நிகரிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்) இப்படிநிகரிலென்று விசேஷிக்கை யாலே இங்கு ஸௌசீல்யமும் ஸௌலப்யமும் நித்யஸித்தமாகவாமென்றுகருத்து. விரும்புமென்கிறதற்குத்

ஈ—அகல- விச்லேஷிக்க, கில்லேன் - சக்தனாகிறிலேன், கிற்கை- சக்தனாகை.

இறையும்- க்ஷணத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி. அகல- விச்லேஷிக்க, நிரதிசயபோக்யமான வித்தத் திருமார்வை விச்லேஷிக்கவென்றபடி. கில்லேனென்று- மாட்டுகிறிலேனென்று, நித்யஸம்ச்லேஷம் நடவாநிற்கச் செய்தேயும் அவன் திருமார்வின் போக்யதாதிசயத்தாலே நவம்நவமாகப்பிறக்கிற ஸாத்ம்யத்திசயத்தாலே விச்லேஷிக்கமாட்டேன் விச்லேஷிக்கமாட்டேனென்று சொல்லாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்கு உரையுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலர்மேல்- புஷ்பத்தின் மேலேயிருக்கிற, பூவாஸிநியானவென்றபடி. புஷ்பத்திலே பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலே நிரதிசயபோக்யமாயிருக்கிறவளுங்கூட அகலகில்லேனி றையுமென்றம்படி யிருக்கிறது உன்னுடைய போக்யதையென்றுகருத்து. மங்கை - யௌவநியானவள், நித்ய யௌவனையான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி. உறைமார்பா - வஸியாநிற்கிற திருமார்வையுடையவனே; உறைகை - வஸிக்கை. நிகரில - ஸத்ருசரஹிதங்களான, நிகர் - ஸாத்ருச்யம். புகழாய்- புகழையுடையவனே, புகழ் - குணத்ரவ்யமே, புகழையுடையவன் புகழன். புகழாயென்று ஸம்போதனம். இத்தால்காருண்ய குணத்தைச்சொல்லித்து. மூன்றுலகமென்றுமொழியப்படுவது. மூன்று - த்ரிவிதங்களான, உலகம்- லோகங்களை, போக்யபோகோபகரண போகஸ்தானங்களான சேதநாசேதநங்களையென்றபடி, உடையாய்- உடையவனே, இத்தால் தன்பேறாக ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஸௌசீல்யத்தைச்சொல்லித்து. என்னை - அடியேனை, ஆள்வானே - ஸ்வாமித்வம் ஸம்பந்தம் ஸ்வீகரித்தாளாநின்றவனே, இத்தால் ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லித்து. நிகரில - ஸமஸ்த சேதநவர்க்கங்களிலே ஸத்ருசரஹிதரான, அமரர் - தேவர்களும், ஸம ஸ்தகல்யாணகுணங்களைக் கைகூடயிருக்கிறவரான நித்யஸூரிகளுமென்றபடி. முனிக்கணங்கள் - முநிகணங்களும, ஸர்வஜ்ஞரான ஸூரிகளுடைய கூட்டங்களுமென்றபடி. விரும்பும் மிகவுமாதரிக்கும்படியான, திருமலையிலேயிருக்கிறாப்போலே எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகுணங்களை மிகவும் ஆதரிப்ப துஸ்ஸஹமாகையாலே இப்பாட்டு நிர்ஹேதுக [illegible] ஸம்பந்தத்தையிட்டு ஸூரி களுக்கும் நித்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணுகிற [illegible] திருவேங்கடத்தானே.

மூ—புகலொன்றில்லா வடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே* ௰॥
அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந் தடியீர்வாழ்மின்னென்றென்றருள்

ஆ—நிரபேக்ஷராயிருந்த நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே, அநாலோசித விசேஷ அசேஷலோக சரண்யனாய்க்கொண்டு நின்றருளுவதுஞ்செய்த உன் திருவடிகளை, அநந்யசரணனான அடியேன். அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக சரணம் புகுந்தேன், இப்போதே நிரதிசயஸுகஸ்வ ப்ரீதியுக்தனா யுன்திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வவிதகைங்கர்யமு மடியேன் பண்ணப்பெறவேணு மென்கிறார். ௰॥

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) திருவேங்கடத்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதியால்) புகலொன்றில்லாவென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (அநந்யசரணனித்யாதியால்) அமர்ந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டென்று) ப்ரயோஜநத்திலபிப்ரேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபித்யாதியால்) இங்குபிராட்டிக்குப்புருஷகாரத்வஞ்சொன்னது இவளுடைய ஸம்ஸ்லேஷவிசேஷணத்துக்கு உபலக்ஷணம். அல்லதவ்விசேஷணத்தை வ்யவச்சேதித்தபடியன்று. த்வயத்திலும் த்வயவிவரணமான மந்த்ரத்திலு மிப்பாட்டிலுமிவளுக்கு ஸம்ஸ்லேஷவிசேஷணமும் ஸர்வஸாதாரண்யஸ்வபாவமாயிருக்கையாலே அத்தையிங்கே வ்யவச்சேதிக்கக் கூடாதிறே; ஆகையாலிவ்விசேஷணத்தை விடாதே புருஷகாரத்வத்தையெடுத்தது எம்பெருமானிற்காட்டில் இவளுக்குள்ளவேற்றஞ்சொல்லுகைக்காகவாமத்தனை. புகுந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரணம்புகுந்தேனென்று) பாட்டிலபிப்ரேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயித்யாதியால்) "அந்தோவடியேனுன்பாதமகலகில்லேனிறையு" மென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி இப்பாட்டிலே உன்னடிக்கீழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனென்றுசொன்ன விஸ்லேஷாஸஹத்வாநுஸாரத்தாலு மிப்பாட்டு சரணாகதிபரமான த்வயத்தினுடைய பூர்வார்த்தாநுஸந்தானமாகையாலே உத்தரார்த்தமுமிங்கு சொல்லவேண்டுகையாலும் ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யப்ரார்த்தனமிங்கே அபிப்ரேதமென்றுகருத்து. இத்தால்ஸ்வரூபமாயிருப்பதோருபாயஸ்வீகாரத்தாலல்லது பரமபுருஷார்த்தம் ஸித்தியாதென்று அவனருளிச்செய்தவாறே யிப்பாட்டிலேசரணாகதியைப்பண்ணுகிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதமாகை. இப்பாட்டு த்வயார்த்தாநுஸந்தானமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரயோஜநத்தாலே ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தமும் த்விதீயத்ருதீயபாதங்களாலே காருண்யாதிகுணகணாஸ்ரயமான நாராயணசப்தார்த்தமும் புகலொன்றில்லாவடியேனென் அநந்யகதித்வமென்கிற க்ரியாபதத்திலுத்தமனில் விவக்ஷிதமானவர்த்தமும் உன்னடிக்கீழென்று சரணசப்தார்த்தமும் புகுந்தேனென்று க்ரியாபதத்திலர்த்தமும் சொல்லி அமர்ந்தேனென்று அநந்யப்ரயோஜநத்வேந உத்தரார்த்தமும் ஸூசிதமாகிறதிறே. ௰॥

ஸ—ஸ்ரீமங்கைமீர்யிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனே? ஸம்போதி. இத்தால்ஸௌலப்யஞ்சொல்லித்து. உன்னடிக்கீழ் - கீழ்ச்சொன்ன ஐஸ்வர்யஸஹாயக காருண்ய வாத்ஸல்யாதிக ஸௌசீல்யஸௌலப்யவிசிஷ்டனான உன்னுடைய பாதரேணுத்திலே, புகலொன்றில்லாவடியேன் - ஸ்வரக்ஷணசக்திஸம்பந்நமான உபாயமொன்றுமில்லாதவனாய் நிருபாதிகசேஷபூதனான நான், புகல் - கதி, உபாயமென்றபடி. நானுனக்கு நித்யதாஸனாகையாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யகந்தரஹிதனான வெனக்கு மற்றொருபாயமில்லாமையாலும் என்னுடைய ரக்ஷணபாரத்தை நீ சுமவாதொழிய வொண்ணாதென்றுகருத்து. அமர்ந்து - ப்ரீதியுக்தனாய், ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வாங்கிக்கொண்டுஉன்னைவிட்டுப்போகாதே ஸ்வரூபானுரூப அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபானுரூப நித்யஸூரிகளைப்போலே தனக்கேயாக அநந்யப்ரயோஜநனான ப்ரீதியை யுடையனாயென்றபடி. புகுந்தேன் - ப்ரபந்நனானேனென்றபடி. உன்திருவடிகளே என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தைச்சுமந்தருளுகிறனவாக அத்யவஸித்தேனென்று பாவம். * ௰॥

அடியீர் - தாஸ்யரஸிகரானஜனங்காள்? அடிக்கீழ் - உங்களுக்கிஷ்டதமமான வென்னுடைய ஸ்ரீபாதரேணுத்திலே, அமர்ந்து - ப்ரீதியுக்தராய், ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ருசியன்றிக்கே இதிலேஸ்திரமான ருசியை யுடையவராயென்றபடி. புகுந்து - ப்ரவிஷ்டராய், அநந்யசேஷத்வ ப்ராப்திகளாயென்றபடி. வாழ்மின் - வாழுங்கோள்?

மூ—கொடுக்கும்* படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்*முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்* பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவானுண்ணிலாவுவரே* ||கக
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(அடிக்கீழமர்ந்து) ஐகங்கர்யாதிகளாய்க்கொண்டு தன்திருவடிகளை ஶரணம்புக்கவர்களுக்கு ஐகங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிரூபாதிகமான வாத்ஸல்யத்தையுடைய திருவேங்கடமுடையானைச்சேர்ந்து முடிக்கைக்காகத் திருமலையில் ஸந்நிதியைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை ஆஶ்ரயித்தவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களை, திருநாட்டிலே ஸமஸ்தவைஷ்ணவஸாம்ராஜ்யத்திலே யபிஷிக்தராய், ஸம்ஸாரிகளோடும் ஸமஸ்தாத்மவர்க்கமும் வ்ருத்தியும் பண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கப்பெறுவரென்கிறார். |கக
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— அடியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐகங்கர்யாதிகளி த்யாதியால்) அடிகழீஇ த்யாதி. படிக்கேழில்லாவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐகங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தையி த்யாதியால்) முடிப்பான்சொன்னவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(சேர்ந்துமுடிக்கைக்காகவென்று) அடைந்துதிருகைக்காகவென்றபடி. அடைந்து-ஶரணம்புகுந்து அநுபவிக்கைக்காகவென்கை. திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்துமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலி த்யாதியால்) பிடித்தார்பிடித்தாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரயித்தவர்களையி த்யாதியால்) பெரியவானுள்வீற்றிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே இத்யாதியால்) நிலாவுவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (வர்த்திக்கவி த்யாதியால்) |கக

அ— ஆநந்தியுங்கோன், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்குத்தனித்தனியே யிப்படிச்சொல்லியென்றபடி. அருள்கொடுக்கும்படி - க்ருபையைகொடுக்கும் ப்ரகாரத்துக்கு, க்ருபைபண்ணுகிற ப்ரகாரத்துக்கென்றபடி. கேழில்லா - ஸத்ருஶரஹிதனான, கெழ் - ஸாத்ருஶ்யம் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவனான என்று வ்யாக்யானம், பெருமானை- ஸர்வேஶ்வரனை, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் - நல்லகழனிகளை யுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற வாழ்வார், பழனம் - கழனி, இந்த ஶாகவாக்யம் ஸர்வத்ர ஸமம். முடிப்பான் - முடிக்கவிச்சையுடையவனாய், முடிக்கை - தீர்க்கை, எம்பெருமானையடைந்து அநுபவித்துத் திரிகைக்கு இச்சையுடையவராயென்றபடி. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், திருவேங்கடத்துக்கு - ஸ்ரீவெங்கடகிரிக்கு ஶேஷமான, தத்ஸம்பந்தியான ஸ்துதிகளை வர்ணித்ததானதென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், பிடித்தார் பிடித்தார் - ஆஶ்ரயித்தவர்களையாஶ்ரயித்தவர்கள், இத்தைஸாதநமாக வநுஸந்திக்கிறவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களென்றபடி. பெரிய - வைஶிஷ்ட்ய ஸாபேக்ஷமான, வானுள் - ஆகாஶத்திலே, வான் - ஆகாஶம், பரமபதத்திலென்றபடி. வீற்றிருந்து - வீறுபெற்றிருந்து, வீறு உத்கர்ஷம். ஐகங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைபெற்றிருந்தென்றபடி. நிலாவுவர் - வர்த்திப்பார், நிலாவுகை - வர்த்திக்கை. ஸாநந்தவ்ருத்தியன்றிக்கே நித்யமாக வர்த்திக்கப்பெறுவரென்றபடி. |கக
* * *

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீதிருவாய்மொழி த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.
(உலகமுண்டபெருவாயந.)

ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணாத்யாஶ்ரயம் ஶ்ரீநிவாஸம்
ஸாந்நித்யமாஶ்ரிதநிஜஸாம்ராஜ்யாநுபவமிஷ்டாவஹம்
த்ரிவிக்ரமவாமநத்வாதிஸம்ஸாரிஜநேஷு உபாயத்வம்
உபாயத்வேநாஶ்ரயணீயம் வேங்கடேஶம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||

(ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதி) உலகமுண்டபெருவாயா - ப்ரளயாபத்திலே எல்லாரையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தருளுகையாலும், (காருண்யகுணத்வாத்) கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீறுவெரியுந்திருநேமி வலவா - ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீறுகிற திருவாழியை யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (தேவ

ஸ்ரீ—தா—ஸாத்ய்யாதிஹ ஸ்ரீத்ரா) அணிமேகவண்ணு - வாத்ஸல்யாதிகவ்யாஹதஸௌஹார்த்தத்தையுடையவனாகையாலும், ஸ்ரீஸம்பந்தத்தாலே அநந்யார்ஹமாயிருக்கையிலே 'திருமாமகள்கேள்வா தேவா' என்று சொல்லப்படுகிற நிரதிசயபதித்வம் ஸூசிதம் ஸம்ஸூசிக்கப்படுகிறது, (ஸ்வாநாம்விஸ்ராஸநாத்) புணராநின்றமரமேழெய்த வொருவில்வலவாவோ - ஸப்தஸாலங்களையெய்துக்காட்டி "விஸ்வாஸ்யோ ஹ்யஸி" என்கிறபடியே ஸ்வாஸ்ரிதர்க்கு விஸ்வாஸத்தையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (ஸாமக்ஷஜநாத்) இமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய் இமையோரதிபதியே - அயர்வறுமமரர்கள் திரள்திரளாகவந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணியடிமைசெய்ய அவர்களாஸ்ரயணத்துக்கு சேஷ்யனாய் நிற்கையாலும், (திவ்யதேசாவஸ்தா) நீலார்கண்டத்தம்மானுமித்யாதி - தேவாதிஷ்யாதி விமாநமுற வெல்லாருமாஸ்ரயிக்கும்படி திவ்யமான திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், (ப்ராப்யப்ராபக்ய பாமாஸ்வஜநவிஜநயோ:) வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே - ஆஸ்ரிதர்க்கரியனைப் போலே ஸுலபனுமாய் அநாஸ்ரிதர்க்கெளியனைப்போலே துர்லபனுமாயிருக்கையாலும், (ஸகலப்ரபத்த்யாவாக:) அகலகில்லேனிறையுமித்யாதி- ஸர்வர்க்குமாஸ்ரயணீயையாய் தன்னை யாஸ்ரயித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனுமாய் வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஹார்த்தஸௌசீல்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ பரமகாருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வபரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணவிசிஷ்டனுமாகையாலே சகிக்கநான வெல்லாராலும் ப்ராப்யனாகையாலும், ஸர்வதேசங்களிலும் ஸர்வஸுலபனான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகசரண்யனாக "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வார் உபவாதித்தருளினரென்கிறார். ॥௭௯॥

> ஐச்வர்யஸாரஸ்ஸம்பத்திதுஸ்ஸஹஸ்த்ராயிநாம்போஜநாதம்
> க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ஸௌஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யவிதவிஜநம்ஸ்வார்த்திதஸௌஹ்ருதக்ஷம் ।
> ப்ராப்தாநீநாம்நிதாநம்பக்தவத்ஸலஹாஹூதிபாத்ரம்பராணி
> தேவப்ரஸ்ஸாப்யநாதம்ப்ரபத்நஸுஹாஸம்ப்ராதஷத்தேசரண்யம் ॥ ॥௮௦॥

இப்படி ஷஷ்டசதகத்திலே பத்துதசகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான கல்யாணங்களைஸங்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யகாரணமாக ஸஹ்யனுமாய், ஆஸ்ரிதரிருந்தவிடத்தில் தானேவந்துமேல்விழுமவனாய், விரோதிகளானவஸ்துக்களை யழிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வகீயசரித்ரங்களாலே ஸர்வசித்தாகர்ஷகனுமாய், ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதிகளோடே விபூதிப்பிக்குமவனாய், ஆஸ்ரிதருடைய அஹங்காரமமகாராதிதோஷசமனுமாய் விஸ்லேஷஸம்பாதத்தில் ஆஸ்ரிதர்க்கு தாபாதிகளையுண்டாக்குமவனாய், ஆஸ்ரிதரைத் தன்னோடேகூடியிருப்பித்த ஜநங்களிட்டவழக்காம்படியான விபூதித்வயத்தையுடையனுமாய், விஸ்லேஷத்துக்கஸஹனுமாய், ப்ரபதநத்துக்கு ஸாதனமான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகசரண்யனாக ஷஷ்டசதகத்திலே பராங்குசர் ஸூசித்தருளினரென்கிறார். ॥௮௦॥

ஸ்ரீதேசிகதிவ்யபாதுகாப்யாம் நம:.

ஆறும்பத்தில் பத்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

கநாத்யஜாநந் ஸாரஸ்ஸாரூணா கதஜநித: ப்ரணதார்த்த்யபார: ப்ரபதநவிபாகாதித: தராவாயஸ்த்ரவஜ்ஞம் விரவிரஹித ஸுஸ்வாதவ்ய ஸ்வாதுஸக்தேதீந்த்ரஸாராணோபாஸதாணம் ॥௧௫॥
ஸாஸ்த்ராதரதேவம் ஸ்வயமேவ தம்தேவஸ்யகம் ஸ்ரீதேவக்ஷத்ரம்பாரவிவ்யக்நம் ஸ்வாந்தஹார்ம் ஸ்ரீநாநாஸ்த்ராதே ஸர்வக்ஷமாஹூதி அபராதநஸர்வதேவவ்யஜ்ஞவிகய சரண்யஸ்த்திதிம் ॥௧௬॥

இஸ்லோகத்தில் கீழ்பத்துகளுக்கும் மேல்பத்துக்குமுள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (கநாதீத்யாதி) ஸேவ்யத்வ ஸௌலப்ய ஸாமாஸ்ரயத்வ ஸர்வஸௌசீல்யாதிசயாதிகளாலேஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனாய் ஆஸ்ரிதரக்ஷகனைப் ப்ரதிபாதநஸாதனமாயிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, காரணவிசேஷமின்றி தென் றறுதியிட வொண்ணாமையாலே நிர்ஹேதுகமென்னலாம்படி ஸாரஸ்வாமியான க்ருபையென்னும் காரணமடியாக அவன்தான் சேதநனை ப்ரபதநத்திலேமூட்டும்படிகளிருக்கும் படியை ஐந்தாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். பரமபதஸோபாநத்தின்படியே விவேகநிர்வேத விரக்த்யாதிகளையுண்டாக்கினபடி யென்கை. மேல் ஆறும்பத்தில்— நெடுங்காலமிழந்த நம்மைத்திருவுள்ளம்பற்றுமவனென்றுகொண்டு அவனது

உபாயத்வாநுஸந்தாநத்தை ஸ்ரீ கரிபாரின்று கொண்டு தாம் ஸுகிக்கும் நாட்பட்டவர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு ப்ர பத்தி பண்ணியருளுகிறார் என்கிறார். * * *

ஸந்த்யக்ஷ்யந் ... வ்யாப்த: ... ப்ரணதாந: ... ஸ்வாதந்த்ர்ய ... ஶக்தி ... ஸ்வாமித்வம் ... இஃது ஸ்வாமித்வமிருக்கும்படி. * * ௬௫

இஶ்லோகத்தில் ப்ரபத்திநிஷ்டராகிய ஆழ்வார் ப்ரதிபாதகமான ஆறாம்பத்தில் பத்துத்திருவாய்மொழிகளாலும் உக்தமான பத்துக்குணங்களையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாராத்யத்வம் ...) முதல் திருவாய்மொழியில் 'வைகல் பூங்கழிவாய்' இத்யாதிகளில் ஸூசிதரான ஸ்வாமிகளை குருகு முதலானவை ஸ்வாகத நியமித்துத் தூதுவிடுகையாலே ஸ்வாமி ஆராத்ய ஸ்வரூபனென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், கேட்டாரடைய நீராயடி நெடும்போது கூடக்கூட்டிடாநிற்கச்செய்தே அவன் வாராமையாலே ப்ரணயகோபத்தாலே வாராதவனுமிருக்க ஸஹிக்கும் ஸாமர்த்யம் விஷயத்தில அவன்தானேவந்து மேல்விழுந்து இவன் ஸம்ஸ்லேஷத்தைமாற்றிக் கலந்தருளும்படியை ஸந்தர்ஶநத்தாலே அருளிச்செய்து அம்ஸ்லேஷத்தாலே ஸ்வஸ்ய ... ஸ்வபாவ ... ஸ்வயம் ... வென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், ... விருத்த விபூதிகளுடைகையாலே 'ஸம்ஶ்லேஷம்' என்றால் 'விஶ்லேஷம்' என்கிறத்தோடே நில்லாதே 'ஸம்ஶ்லேஷ' என்னும்படியானாலும் அவன் ஸங்கல்பத்திலே ப்ரவணத்திலே மூட்டிவைப்பன் என்றுகொண்டு விருத்தவிபூதியாந ஶக்தியானென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில்- தன் நிரவதிக காருண்யமடியாகத் தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷமானவர்கள் தன்னைவிட்டு ப்பிரியில தரிக்கமாட்டாதபடி பண்ணவற்றான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யருளிச்செய்கையாலே ஸாக்ஷாத்காரஸ்வாமித்வத்தை யருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் 'இப்படி தாயும் ஸ்ரீயும் ரைக்கிலடையாதபோது' விஶ்லேஷ ... ஸம்ஶ்லேஷம் என்று அருளிச்செய்த கணக்கிலே ஸ்ரீயும் ... ஸ்ரீயும் ராகிலுமாம் அவ ... ப்ரவணத்துக்கு ... மென்றுகொண்டு தாய்மாரைவிட்டுப்போந்தபெண்பிள்ளைபடியைப்பேசுகையாலே ... விஶேஷங்களென்றருளிச்செய்தார். '... ஸ்வாதந்த்ர்ய ...'' என்கையாலே அல்லாதார்எல்லாரும் ஸ்வாதந்த்ரியர்; ஆறாந்திருவாய்மொழியில் ஸ்வாதந்த்ர்ய விரோதிகளைப்போக்கி அவன்நம்மைக்கைக்கொள்ளுமவனென்றுகொண்டு ... என்கிறபடியே இவர் ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ண அவைதான்தனனடையையே போனபடியை யருளிச்செய்கையாலே ஸ்ரீ ... ஸங்கல்பத்தாலே ... விஷயங்களை ஸம்பாதியாநிற்பன் என்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எழுந்துநடக்கப்புக்கால் ஓரடிபேர்த்து வைக்கவும்மாட்டாதபடியான ஸௌகுமார்யமுடையவளும் நெடுந்தூரங்கடந்துவரும்படியான ஶக்தியையும் ... யபேக்ஷிதங்களையும் எம்பெருமான்தானே உண்டாக்கிவைக்கும்படியை யருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் தன்னிஷ்டத்தையும் ஸாதித்தன்னோடுசேர்த்தாரிட்ட வழக்காம்படி அவன்வைத்தருளினபடியை அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் அவனைக்காணும் பிரிந்திருக்கை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸஹ்யமென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸாங்கமாக ஸமர்ப்பிக்கையாலே ஶரண்யனாகவே ... ங்களில் குறைவில்லாதவனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ... எம்பெருமான் ப்ரபத்த்யுபாயமென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். ... ஶம்ஶ: ... என்கை. ௬௫. [௬௫]

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ... ஸ்ரீநிவாஸாய ... ஶ்ரீமதே நிகமாந்த ... தேஶிகாய நம:.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ[illegible] நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி - ஏழாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(உண்ணிலாவிய) இப்படி எம்பெருமானைக் காணப்புக்குளனனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப் போக்கி என்னை யடிமைகொண்டருளவேணுமென்று பெக்ஷிக்கச்செய்தேயும் அவனுக்குத் தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தாலுமிவரைக்கொண்டே திருவாய்மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலுமிப் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைத்தவிர்த்தருளாமையாலே பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு இவர் தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயவிஷயமாய் ஸ்வதந்த்ரங்களாயிருக்கச்செய்தேயும் விஷயங்கள் கரணஸஜாதீயமாகையாலுமின்றளவும் வரவநாதிகாலமெல்லாம் விஷயப்ரவணமாய் ஸ்வவிநாஶவிரோதியாகைபாலும்போது மஹிதஸம்ஶ்லேஷப்ரதிபாதகமாகையாலும் ஹேயமாகையாலே ஸ்வத: ஸம்ஶ்லேஷாநர்ஹமாகையாலுமிவற்றினுடைய தௌர்ப்பல்யத்தாலே விஷயங்களில் ப்ரக்ருஷ்டரானவரைப்போலே யதிசயித்தீக்ஷ்ணரப் எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே வீர்யஹீநராய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நோக்கி இக்கரணஸந்நிதானத்தைத் தவிர்ப்பித்தருள வல்லையாயிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே நீ இவற்றையிட்டு என்னை ஹிம்ஸிப்பித்து உன்திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய்? இத்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு ஸர்வஶரண்யனே இவற்றினின்றுமுன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று

ஸப்தமே ஶௌரிரேவாத்ர ப்ராக்ருதேந்த்ரியபீடநாத்।
ஸ்ரீ வைஷ்ணவஶரணாகதாநாம் ஸ்ரீரங்கநாயக ப்ரஸாதநாதயே॥

ஏழாம்பத்து.

இ—ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பத்ஸம்ருத்தாய் ஸர்வஶரண்யனாயிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே இப்படி ஸம்ப்ராப்தனானவனுடைய க்ருதக்ருத்யனாகையாலே நிஸ்ஸம்ஶயராய் நிர்ப்பராய் நிஸ்ஸம்பராய் ஹ்ருஷ்டசித்தராயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க விவரித்திருவாய்மொழியிலே இந்த்ரியங்களைக் கொண்டு ஹிம்ஸிக்கிறனையென்றும் நீ யென்னைக்கைவிடப்பார்த்தாயென்றும் சொல்லிக்கொண்டு க்ருஷ்ணனுடைய நம்பண்ணுகையெனக்கிறவென்ன வகுப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கிறபடியால்) பண்டுபோலேயென்றது - பண்டுபோலேயென்றபடி; முடிபானேயில் தான் சொன்னபடியே தம்முடைய கரணங்கள் ஸ்வதந்த்ரங்களாயிருக்க இக்கரணங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறவாதத்தாலே பித்தனையல்லாமை ஸம்ஸாரிகளோடொக்க அநுஸந்திக்கிறார் (தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயமாயிருக்கிறபடியால்) அநாதிகாலமிருந்தபடியாலே ஸம்ஸாரத்திலே இந்த்ரியங்கள் விரோதிகளாயிருந்தபடியும் இப்போது மிக்கபடியாலே ஸம்ஸாரத்திலும் விரோதிகளாயிருக்கிறபடியும் ஹேயமிகுதியாலே ஸவிஷயங்களோடிருக்கவும் விரோதிபாகத்தக்கபடியும் சொல்லிற்று. ஸ்வத: ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்ஶ்லேஷவிஶிஷ்டம். ஸ்வத: ஸம்ஶ்லேஷமானது ஸம்ஸாரநாஶரூபமான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம். இவருடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயப்ரவணங்களாயிருக்கும் எம்பெருமானின்த்ரியங்களாகையாலே அவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு அநர்ஹங்களாயிருக்குமென்று கருத்து. (தௌர்ப்பல்யத்தாலேயிருக்கிற) ஸம்ஶ்லேஷங்கள் கழியாதிருந்தாலும் அவைகளுடைய ஸம்பந்தமே ஸகிக்கை யரிதாயிருக்குமிறே யென்று கருத்து. (நீயிவற்றையிப்படியிருக்கிற) ஸ்வவிஷயத்திலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பண்ணுகிறபடியைச் சொன்னவித்தாலே, ஸம்ஶ்லேஷகாரகஸ்வரூபனை இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ஷேபமென்று ஸங்கதமாய்த்து. (இவற்றின்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூ—உண்ணிலாவிய ஐவரால் குமைதீற்றி யென்னை யுன்பாதபங்கய* நண்ணிலாவகையே நலிவான் இன்னுமெண்ணுகின்றாய்* எண்ணிலாப்பெருமாயனே இமையோர்கள் ஏத்துமுலகமூன்றுடை* யண்ணலே யமுதே யப்பனே என்னையாள்வானே*

௧.

ஆ—திருவடிகளைப் பூண்டு கொண்டு கிடந்த எம்பெருமானைக் கண்டபடியே பெருந்தவ ஸந்த்தாபமும் ஸம்ஸார ஸம்ப்ரவ்ருத்தி பயக ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ஜநித வ்யஸநத்தாலுமாக ஸம்ஸாரநிலையிலே பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே

இ—(அமித்ர) இப்படி அநிஷ்டங்களை நிவ்ருத்திப்பிக்கவேணுமென்று இடப்பத்தில் உக்தமான அதிலே சொல்லுகையாலே இப்பத்துக்கு எம்பெருமானுடைய உபாயபூத ஸ்ரீகமலம் ஸௌகுமார்ய அநிஷ்ட விஸம்ஸாரஸ்வரூபத்தை அதிவாதிகைகளிலே காதயபத்மமென்று ஸங்க்ரஹிதமாய்த்து. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே ப்ரபதநத்தைப்பண்ணி இப்பத்திலே அவனுடைய ஸ்ரீசரண நிஷ்ட விஸம்ஸாரஸ்வரூபத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய அநிஷ்ட நிவர்த்தநத்திலே விளம்பியாதபடி அவனை அர்த்திக்கிறாரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதி ஸங்க்ரஹிதம். இவ்வர்த்தத்தை "தமேவம் ஷஷ்டேந விஹ்தவிசேஷம் பதகமலவிஷயம் ஸம்ஸாரஸம்பந்தவிச்சேதம் ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸம்ப்ராப்தியம் அநிஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்ட ப்ராப்தி நிவ்ருத்திவ்யாக்ரஸ்வம்ஸ்தோத்ர ப்ரபந்நஸ்ய ஸஹ்ய ஸம்வ்ருத்தி தோஷம் வ்யத" என்று ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார்.

*

ப—எண்ணிலா - எண்ணில்லாதவையான, அஸங்க்யேயங்களானவென்றபடி. பெரு - பெரியதுகளான ஸர்வோத்க்ருஷ்டங்களானவென்றபடி. மாயனே - ஆச்சர்யங்களை யுடையவனே? விசித்ரசக்திகளை யுடையவனேயென்றபடி. ஸம்போதநம். நீ ஸர்வசக்தனாயிருப்பது என்னை இக்கரணங்களையிட்டு நலிகைக்காகவென்றறிந்தேனென்று கருத்து. இமையோர்களேத்தும் - நித்யஸூரிகளாலே ஏத்தப்படாநிற்கிறவரான, நித்யஸூரி இங்கே நித்யஸூரிகளைச் சொல்லுகிறது. உன் திருவடிகளைவிஸ்லேஷிக்கில் தரிக்க மாட்டாதாரை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலிவிக்கிற விப்பெருங்குணத்தை யேத்துகைக்குனக்கொரு விஷயமுண்டாயிருக்க நீயென்னை கடாக்ஷிக்க ப்ரஸங்கமுண்டோவென்று உபாலம்பிக்கிறபடி. உலகமூன்றுடை - லோகத்ரயத்தையு முடையவனான, அண்ணலே - ஸ்வாமீ, ஸ்வாமியாயிருக்குமவன் நம்மைநலியுமோ வென்று நான் நம்பியிருக்கும் என்னை என்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே? எனக்கு நிரவதிக போக்யனாயிருந்தே உன்னையே நினைத்து நான் போவுபடிகைக்காகச்செய்தாயென்று கருத்து. அப்பனே - உபகாரகனே! உத்ப்தி தொடங்கி இவ்வளவாக எனக்குபகரித்தவனே, இப்படி உபகாரகனாயிருக்கிறவன் நம்மை நலியானென்று நான் விஸ்வஸிக்கும்படி பண்ணி என்னை நலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. என்னையாள்வானே - இன்னமுள்ள உன்னுடைய குணங்களாலே என்னை வசீகரித்தவனே, இதெல்லாம் தம்மை நலிகைக்காகவென்றிருக்கிறார். உள் - உள்ளே, என்னுடைய சரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. உள்நிலாவிய என்கிறவிடத்திலே ணகாரம் ஒரெழுத்தாக சொல்லுகிறது. நிலாவிய - வர்த்தியாநிற்கிற, நிலாவுகை வர்த்திக்கை. ஓடிப்போய் தப்பவுமொண்ணாதபடி எனக்கு சரீரத்துக்குள்ளே வர்த்தியாநிற்கிறார்களென்று த்வநியாலே சொல்லுகிறது. ஐவரால் ஐந்து பேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. ஐந்துகளாலே என்று சொல்லாதே ஐவரால் என்று சேதநரைச்சொல்லுமாப்போலே சொன்னது இவையிவை அசேதநரைப்போலே யிருக்கிறனவென்று தோற்றுகைக்காக. ஐவரால் என்கிறவித்தால் ஒருவரிருவரானால் பரிஹரித்துக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது. இன்னும் - இதுவரையும், கீழ்ச்சொன்ன அநாதிகால அஜ்ஞாநத்தில் நலிந்ததுபோராதே ஸர்வஜ்ஞமானவிதுக்காலத்திலும் என்றபடி. குமை - வேதனை, தீற்றி - தின்னப்பண்ணி, அநுபவிக்கப்பண்ணி என்றபடி. இந்த்ரியங்கள் சிறிது நலிவைபண்ணினாலும் பண்ணவொட்டாமே தாமே இருந்துகொண்டு நலியப்பார்க்கின்றானென்றிருக்கிறார். என்னை உன்திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஸ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதவனை என்னை, உன்பாதபங்கயம் - உன்னுடைய பாதபங்கஜத்தை, நண்ணிலா வகையே - நண்ணாதபடியாகவே, நண்ணுகை - கிட்டுகை. நலிவான் - நலிவிக்கக் கடவனாக, திருவடிகளைக்கிட்டாமையே நலிவென்றிருக்கின்றார். எண்ணுகிறாய் - எண்ணாநிற்கிறாய், இவனை நம்பக்கல் கிட்டாதபடி பண்ணுகைக்கு உபாயமேதோ வென்று ஆலோசியா நிற்கிறாய்

மூ—என்னையாளும்வன்கோவோரைந்திவைபெய்திராப்பகல்மோதுவித்திட்டு* உன்னைநானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்* கன்னலேயமுதேகார்முகில்வண்ணனேகடன்ஞாலங்காக்கின்ற* மின்னுநேமியினாய்வினை

ஆ—கூப்பிடுகிறார். ஈஸ்வரன் நிரவதிக கருணா வாத்ஸல்ய யுக்தனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் நிரவதிகஸௌஹார்த்த காருண்யவாஞ்ச ஸ்வாமியுமா யிருந்துவைத்து இன்றளவும்வர அநாதிகாலமெல்லாமுன் திருவடிகளை யிழப்பித்து வைத்து இன்னமுமென்னுடைய ஶரீர ஸம்பந்தமுமாய் அத்யந்த துஸ்த்யஜமுமாய் பயங்கரமுமா யிருந்த இந்த்ரியங்களாலும் விஷயங்களிலே யென்னை யாகர்ஷிப்பித்து உன் திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் ஸஹிக்கமாட்டா திருக்கிற வென்னை யுன்திருவடிகளை யிழப்பிக்கவோ பார்த்தருளுகிறது பிரானே? யென்று கூப்பிடுகிறார். [illegible]

(என்னையாளும) ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயும ஸௌஹார்த்தத்தாலேயும நிரவதிகனான வென்னை உமக்குத்தந்து உம்முடைய ஶ்ரீஶேஷா ஸம்பந்தத்தையும் அறிந்து ஸர்வஜ்ஞனாக ஸ்வாமியுமாயிருந்து வைத்து நானும்மை இந்த்ரியவஶ்யராக்கி யென்னை இழப்பிப்பதேனோவென்னில் எனக்கு நிரவதிக ஸௌஹார்த்தாதிகளை யுடைய ஸ்வாமியாய் ஸர்வஜ்ஞனாகவும ஸ்வாமியாகவுமாயிருந்தாயேயாகிலுமுன்னை ஶரணம்புக்க பின்னுமிந்த

✻ முதற்பாட்டு ✻

இ— எண்ணிலாப்பெருமாயனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனேத்யாதியால்) உலகமூன்றுடைய பண்ணவேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்யாதியால்) அமுதேயப்பனேயென்னையாள்வானே என்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) இன்னமென்கிறவதத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்றளவுமித்யாதியால்) இன்னமுமென்கிறதற்கு இழப்பிக்கவோயென்கிறத்தோடேயன்வயம். உண்ணிலாவியவென்றதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய ஶரீரேத்யாதியால்) இந்த்ரியங்கள் சேதநங்களாயிருக்கச்செய்தே ஐவராலென்றிவற்றை சேதநரைப்போலே நிர்தேஶித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துஸ்த்யஜேத்யாதியால்) குமைதீற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலேயித்யாதியால்) என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) உன்பாதவித்யாதி எண்ணுகின்றாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையிழப்பிக்கவித்யாதியால்) [illegible]

✻ இரண்டாம்பாட்டு ✻

அவன்பக்கலிலே ஶரண்யத்வமேற்பண்ணுகிற விஶேஷணத்திலே கன்னலேயமுதேயித்யாதியாலே யவனுடைய ஸௌஹார்த்தாதிகளைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயுமித்யாதியால்) கன்னலேயமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌஹார்த்தனென்று) வினையேனுடைவேதியனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) கார்முகில்வண்ணனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமியென்று) கடல்ஞாலம்காக்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்யாதியால்) ஐந்திவைபெய்து என்கிற விடத்தில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைஶரணமித்யாதியால) வைத்தருளுகையாலேயென்கிறதுக்கு அயப்பட

ம்—யென்றபடி. ஶரண்யனுக்கொழிய வேறுகர்த்தவ்யமில்லை யென்றிருக்கிறார். உபகாரகனை விஶேஷணமிப்படி யுபகாரகனுக்குச் சொல்லுகிறது தனக்கவனேறவுமிகுந்தமையாலே. [illegible]

கன்னலே – மாதுர்யமே. அமுதே – அம்ருதமே, போக்யத்தாலுமாக அத்யந்தஸௌஹார்த்தனே என்றபடி. வினையேனுடை – உனைவிட்டொட்டாதபடியான பாவத்தை யுடையேனான வென்னுடையவனான, எனக்குன்னை ஸேவிக்க த்தந்தவனானவென்றபடி. வேதியனே – வேதவேத்யனே, ஸர்வஜ்ஞனானவிஶ்வரக்ஷகனாகினவன்று உண்டாக்கினயுடையவனே என்றபடி. கார்முகில்வண்ணனே – காளமேகம் ஸமானவனே. வண்ணம் – ஸ்வபாவம். வர்ஷாகாலமேகம்போலே ஔதார்யத்தைஸ்வபாவமாக வுடையவனே என்றபடி. ஸாத்விகப்ராணஸ்வபாவனே என்கை. கடல்ஞாலம் – ஸமுத்ராவ்ருதமான பூமியை, ப்ராக்ருத ஸகலலோகங்களையுமென்றபடி. காக்கின்ற – ரக்ஷிக்கிறவனான, மின்னுநேமியினாய் – மின்னாநிற்கிற நேமியை உடையவனே, நேமி – சக்ரம் – நேமியையுடையவன்நேமியன். இஶ்வரன் தன்னைச்சொல்லும்போது நேமியனு

ஸூ— யேனுடை வேதியனே* ॥௨॥

ஆ— ப்ரக்ருதியிலே என்னை வைத்தருளுகையாலே உனக்கு ஹ்ருத்யதமமான என்னை யத்ரூபங்களான விஷயங்களுக்கு ஶேஷமாக்கி அவற்றையிட்டு வாயிப்பித்துன் திருவடிகளைச் சேராதபடி பண்ணப் போகிறாயென்று ஸப்படாகின்றேனென்கிறார் ॥௨॥

(வேதியரிற்கும்) உம்மை நானிந்த ப்ரக்ருதியிலே வைத்ததொரு ப்ரயோஜநார்த்தமாக வாதலால் இந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்னில்? நிர்ஹேதுகமாக நிரூபணாதி க்ருதமோ,

இ— கின்றேனென்கிறத்தோடே ஆயம். என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கு ஹ்ருத்யதமமாமியால்) ஆளுமவன் நீ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிரூபமே த்ராஷியால்) போதுவித்திட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவற்றையி த்ராஷியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளைபித்ராஷியால்) ॥௩॥

* மூன்றாம்பாட்டு *

நீயென்பக்கல் அதிஶயவகாரகனாயிருந்தாயேயாகிலுமிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்காத ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு நான் ஸட்படாகின்றேன் என்றிப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே அவனை ரக்ஷகனாக ஒப்புக்கொண்டருளிச்செய்த வாழ்வார் என்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நீ வீவித்தாலுனக்கு ப்ரயோஜநம் ஸித்தியதொன்றுமில்லை கேவலமென்னைப் வீவிக்கைக்காகவே ப்ரவர்த்திக்கிறாயென்றிப்படி மேலிரண்டுபாட்டுக்களாலே யவனை கேவலநிஷ்டுரனாகச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்மையித்ராஷியால்). உமக்கு ஸ்வாமியுபகாரகனாயிருந்த நானும்மைப்வீவிப்பனோ வென்றவன்சொல்லுகையாலே அவனை ரக்ஷகனாகவொப்புக்கொண்டார் கீழ் இப்போது இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்று அவன்சொன்னவாறே யிப்படிக்குற்றஞ்சொல்லுகிறாராகையாலே இது ஸம்கதமென்றதாயிற்று ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவேயென்றது - திருவாய்மொழியை நிறைவேற்றுகையைச்சொன்னபடி. இத்தைச்சொன்னவிவ ரநாதிரிப்பிரென்று ஸபத்தாலே ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவென்று ஸாதாரண்யமாகச்சொல்லுகிறார். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிமெத்ராஷியால்), சோதிநீள்முடியாய் என்கிறவித்தாலே ஸம்புத்தி.

ஸ—யென்று ரூபமாயிருக்கும். ஜோகரக்ஷணோபகாரணமுமாய் திருமேனிக்குப்பாஸாமமாம்படி ஸாவர்ண்யமான திருவாழியை யுடையவனே என்றபடி. இத்தனைரக்ஷணங்களுமுனக்குண்டேயாகிலுமிப்போதென்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலியப்பார்க்கிறாயென்று ஸப்படுகிறேனென்று சொல்லுகைக்காக விக்ரஹணங்களைச்சொல்லும் அநுஸந்தித்தபடி. என்னை - உனக்கு ஹ்ருதயங்கமஶேஷபூதனை வென்னை, ஆளும் - ஆளாநிற்கிறவையான உனக்கே கிங்கரனை வென்னைத் தங்களுக்கு கிங்கரனாக்கிக்கொண்டு ஸ்வகார்யங்களிலே நியமித்துக்கொள்ளுமவையான,வன் - ப்ரபலங்களான எனக்கு அஜய்யங்களான வென்றபடி. கோ-ஸாமிகளான், எனக்குத்தாங்களே ஶேஷிகளாயிருக்கையன்றிக்கே தங்களுக்குக் கூறைசோறு தேடியிடும்படி குமைத் தென்னைஶேஷமாக்கிக்கொண்டவையான என்றபடி. ஓர்- அத்விதீயங்களான், ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶங்களாகாதபடி விஜாதீயகங்களை யுடையவையான யென்றபடி. ஐந்து வனுவஸங்க்யங்களான, "ஸங்க்யாஸங்க" என்கிற நிபதம் போய்விட்டது கிடீரென்று கருத்து. இவை - இந்த இந்த்ரியங்களை, பெய்து - வர்த்தித்து. என்மேலே - அகம் என்னைப்போலேயென்று கருத்து. அடியார்களகுழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' என்று ப்ரார்த்திக்கு மவனுக்கு இவற்றுடனே கூடும்படியாவதேயென்று கருத்து. இராப்பகல் - நக்தந்திவம், காலத்துக்கெல்லாம் விநியோகம் என்னை மோதுவிக்கையிலேயே யாய்விட்டதே, ஒழிவில்காலமெல்லாம் மடிமை செய்யவேணுமென்று சப்பட்ட ஸமம் அழியதாகப் படைத்தேனென்று கருத்து. மோதிவித்திட்டு - என்னைமிகவும் வீவிப்பித்து, மோதுவிக்கை - அதிவேகமாக ப்ரேரிக்கை, இட்டு என்று ஸமாப்தி ஸூசகம் ப்ரயோகம். உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனான உன்னை, நான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாநான், அணுகாவகை - கிட்டாதபடி, அருளிச்செய்கை - கிட்டுகை. செய்து - பண்ணுவித்து, போதி- கடாய் - போவாய் கிடாய். என் கண்ணுக்குத்தோற்றிலும் அழிவித்துப்போவாய் கிடாயென்றபடி.

மூ—வேதியாநிற்குமைவரால்வினையேனைமோதுவித்துன்றிருவடிச்*சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ*
வாதியாகி யகலிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட* சோதிநீண்முடியாய்தொண்டனேன்மதுசூத
-னனே* ॥ங॥

போதுநானனுகாவகைசெய்துபோதிகண்
சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டியுன்னடிப்*

ஆ—ஸாரணாதிதீனாய் ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்தனாய் ஹேயப்ரத்யநீகமான கல்யாணகுணங்களையுடைய வனாய் ஆச்ரிதவத்ஸலனாய் ஸ்வதந்த்ரனாய் நிரவதிகாந்த...
-மனை ப்ரயோஜநனுமாயிருந்த வுனக்குப்ப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்தநவரத ஸ்வாயத்வங்கொடுக்கவேண்டும் ஸாதன
மான விஷயங்களாலும்பாயிப்பித்துன் திருவடிகளைச்சேராதபடி தடுத்தாலென்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார்.॥
(சூத) இந்த்ரியவச்யமான வென்னுடைய வாஸனையைப்போக்கவல்லையுமாயென்னுடைய வாஸனையை
ப்போக்குகைக்காக ஸர்வஸ்வாமியுமாயிருந்துவைத்துன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்குபாய முன்திருவடிகளே

இ—மாகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) தொண்டனேனித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஹேயப்ரத்யநீகேத்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்திலே யர்த்தாந்தரமிருக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கி
றார் (ப்ரக்ருதியிலேயித்யாதியால்) வேதியாநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வநவரதே
த்யாதியால்) ஐவரால்மோதுவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலுமித்யாதியால்)
சாதியாவகையென்கிறதையுரைக்கிறார் (சேராதபடியென்று) என்பெறுதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
-ய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) ॥ங॥

✷ நாலாம்பாட்டு. ✷

யாதுமித்யாதி குழவியித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியேத்யாதியால்) வினையேனி
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வாஸனையைப்போக்குகைக்காக ஸர்வஸ்வாமியுமா
யிருந்துவைத்தென்று) சூதுநானறியாவகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளே

மூ—ஆதியாகி - காரணபூதனாய், அகலிடம் - விஸ்தீர்ணமான பூமியை, இடம் - பூமி. படைத்து -
ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து — ப்ரளயாந்தத்திலே உத்காரம்பண்ணி,
கடந்து - பிறர்ஸ்வமாகாதபடி த்ரிவிக்ரமனாயளந்து, இடந்திட்ட - வராஹனாயுத்தரித்தவனான, இப்படி ஸர்வ
ரக்ஷகனாயிருக்கிற உனக்கு என்னாலே ஸாதிக்கவேண்டியதொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. சோதிநீ
ண்முடியாய் - ஜ்யோதிர்மயமாய் உத்துங்கமான கிரீடத்தையுடையவனான, முடியையுடையவன்முடியான். முடியா
-ய் என்றுஸம்போதநமாயிருக்கும். ராஜாதிராஜனாய ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற உனக்குக்குறைக்குக் கா
ரணமாய் ஜகத்வ்யாபாரமொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. தொண்டனேன் மதுசூதனனே - தாஸனான
வென்னுடைய விரோதிநிரஸநனே, தொண்டன் - தாஸன், இஷ்டத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது
தொண்டனேனென்றுஸம்போதநமாயிருக்கும். உன்னுடைய ஹேயங்களைநிரஸிக்கையிலே தாஸனானவெனக்கு
மது என்கிற அஸுரனைப்போலே ஸம்ஸாரமாயிருந்தப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதிகளைப்போக்கும்ஸ்வாமியனே என்றபடி.
வேதியாநிற்கும் - வேதியாநிற்கிற, வேதநம்பண்ணுகை — பலாத்தாலேஉருவும்படிபோடுகை. மிகவும்ஹிம்ஸியா
நிற்கிறஎன்றபடி. ஐவரால் - ஐந்துபேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. வினையேனை - உன்னுடையரக்ஷ
ணத்துக்குவிஷயமாகவொட்டாதபடியான பாபத்தையுடையவனானவென்னை, மோதுவித்து - ப்ரவர்த்திப்பித்து,
மோதுகை - ஸர்வமாகப்ரவர்த்திக்கை, உன்திருவடி - உன்னுடையதிருவடிகளை, சாதியாவகை - ஸாதியாதபடி.
ஞானடையாதபடி என்கை. தடுத்து - நிரோதித்து, நீஎன்பெறுதி - நீ என்னப்ரயோஜநம் பெறப் புகுகிறாய்,
ஒருப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. ஸ்ரீநாதாழ்வானை நீ ஸத்ப்ரவ்ருத்திஜனனைக்காகப் பிரித்துவைத்தாய், என்
னைவிமுகீகரிப்பித்து வைக்கிறதுக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நான் படுகிற வ்யஸநத்தாலுனக்கு ஒருப்ர
யோஜநமுண்டாகில் எனக்கிதுவே யமையுமென்று கருத்து. அந்தோ! — ஐயோ, ரக்ஷகனாயிருக்குமவனே
ஸ்வாயகனாவதே என்று சோகிக்கிறபடி. ॥ங॥

யாதும் - ஸகலசேதநங்களும், யாவரும் — ஸகலசேதநரும், இன்றி - இல்லாமல், சேதநாசேதநங்க
ளிலே ஒன்றும் விடாமல்என்றபடி. நின்னகம்பால் - உன்னுள்ளுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு. பாலென்று ஸப்தமீ
விபக்த்யர்த்தம். உன்வயிற்றுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒடுக்கி - ஒடுங்கப்பண்ணி, ஓரலின் - ஒருவடவ்ருக்ஷத்தினுடைய

[illegible]— டாய்* பாதும்பாவருமின்றிநின்னகம்படிலொடுக்கியோராலினிளிலே* மீதுசேர்குழவிவினையேன்வினை தீர்மருந்தே* ॥ ௪ ॥

தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை* நேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துநெகிழ்ப்பானொக்கின்று* யார்மருந்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்* வேர்மருங்கறுத்தாய்விண்ணு

[illegible]— யென்றிருக்கிற என்னுடைய வறிவுங்கூட வழியும்படி இந்த்ரியங்களைக்காட்டி என்னைக்கலக்கி யுன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணிப்போகவாகாதே புகுகிறதென்கிறார். ॥ ௫ ॥

([illegible]) [illegible] [illegible] இந்த்ரியங்களாலே [illegible] [illegible] ப்ரக்ருதியிலே இவ்வாத்மாவை [illegible] விஷயங்களாலேசுற்றும் [illegible] ப்பெறுகைக்கிதந்த்ராதியால்) சுழற்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (கலக்கியென்று) உன்னடிப்போதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளைச்சேராதவித்யாதியால்) இத்தாலென்னை இந்தப்ரக்ருதியிலேநிறுத்தினவித்தானுனக்கொரு ப்ரயோஜனமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி ஆதலால் என்னைப்வீடிக்கைக் [illegible] இப்படிசெய்கிறதென்று இப்பாட்டிலேசொல்லுகிறாரென்று [illegible]. ॥ ௫ ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அசுரர்வன்குலம்வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) [illegible] ஆழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறவிடத்தில் [illegible] மருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) தீர்மருந்தின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]என்று) ஐந்துநோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) அடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ஐவரைநேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களா[illegible]

[illegible]— [illegible]த்திலேமூளைத்தெழுந்ததென்று தெரியாததொருவ்ருக்ஷத்தினுடையவென்றபடி. நீள் - நீளா[illegible] - [illegible]ப்போதான் [illegible]மாகாநிற்கிறஎன்றபடி. இலைமீது - இலையினுடையமேலே. சேர் - கண்வளர்ந்தருளினவனை, குழவி - [illegible]வானவனே, குழவி - [illegible], வினையேன்வினை - பாபமே [illegible] [illegible]வென்னுடையபாபங்களை, தீர்மருந்தே - தீர்க்கவௌஷதமானவனே, ஓர் - [illegible] ஐவரை - ஐந்துபேர்களை, [illegible]ங்களையென்றபடி. காட்டி, என்மேலே கொண்டுவந்துவிட்டுஎன்று [illegible] [illegible] - [illegible]யாதபடி, [illegible] - உறுவது, [illegible]மான தென்றபடி, உன் திருவடிக[illegible] [illegible] போம்படியென்கை. சுழற்றி - யென்னை [illegible]த்து, உன்னடிப்போது - [illegible], போது, [illegible], இக்கே[illegible]தம். நானனுகாவகைசெய்து - நான்கிட்டா[illegible] [illegible] நீயிப்படி செய்வாயென்றுமிடத்தில் [illegible]மில்லையென்று தோற்றுகிறது ॥ ௪ ॥

அடலாழி - [illegible]த்தை, அடல் - [illegible], [illegible]. ஏந்தி - [illegible], அசுரர்வன்குலம் - [illegible]டைய [illegible]மான [illegible]த்தை, வன் - [illegible] மருங்கு வேரென்[illegible] மருங்குவேர் - [illegible]த்திலவேரோடே, மருங்கு - [illegible], [illegible]மாக என்றபடி. [illegible] - [illegible], [illegible]. தீர்மருந்தின்றி - தீர்க்கத்தக்க[illegible]ல்லாமல், ஒன்றாலும் [illegible] [illegible]மிலென்றபடி. ஐந்துநோய் - [illegible]களாலே, [illegible] விஷயங்களாகிற [illegible] [illegible]பிடி, அடும் - [illegible]க்குமவையான, இது இந்த்ரியங்களுக்கு[illegible], செக்கிலிட்டு - [illegible]த்திலே [illegible]கிற [illegible]லே வைத்தென்றபடி. திரிக்கும் - இவ்வாத்மாவை [illegible] [illegible] இந்த்ரியங்களை யென்றபடி. நேர்மருங்குடைத்தாய் - நேர்மரு[illegible] [illegible], நேர் - முற்புறம், மருங்கு - பார்ச்வம், என்னுடையமுற்புறத்திலும் பக்கங்களிலும் [illegible] - அடைத்து - [illegible] மாகநிறுத்தி, [illegible] என்றொருவாயிலை [illegible]

ணுளார்பெருமானேயோ* ॥ரு॥

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுஞ்செறுமைம்புலனிவை* மண்ணுளென்னைப்பெற்றாலென்செ

ஆ— நிரோபாதிகனென்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே யிராநின்றாய், நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனக்கு ரக்ஷகருளரோ? ஆதலால் ஸம்ஸாரஸம்பந்தயங்களுக்கஸந்நிதியாயிருந்த திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவிருந்தருளியிருந்த வுன்திருவடிகளிலே யடியேனைவாங்கியருளாயென்கிறார். ॥ரு॥

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்த உன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கிற வயர்வறுமமரர்களையுங்கூட ஸவ்யவணமாக்கி யுன்திருவடிகளையிழப்பிக்கவல்ல விந்த்ரியாதிவிஷயங்கள் தன்னிலமாவது பின்னைநீயுங்கைவிடுவது ஆனாலென்னைஎன்செய்யா இவைசெய்யும்வாமெயே சொல்லவிலமல்ல இந்தவாமெயபாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடையசொற்களிலும் ஸுவிஶேஷாஸக்ஷணஸ்வாநுபவமான வென்னுடையவிஷயத்திலு முன்னைக்காணப்பெறாமையாலே யவஸனுமானவென்னுடைய அக்ஷராதிகரணங்களிலு

இ— உத்யாதியால்) நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவிடுவாரையுத்யாதி யால்) ஆர்மருந்தினியாகுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) விண்ணுளார்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால் நீயென்னைப் பேக்ஷிக்கப்பார்க்கிறாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி இப்பாட்டிலே இப்படிகைவிடாதே என்னையாமீகரிக்க வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே உத்யாதியால்) செறுமைம்புலனிவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவ்யவணமித்யாதியால்) விஷயங்களென்கிறதற்கு என்செய்யாவென்கிறத்தோடேகவயம். மண்ணுள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதியால்) தன்னிலமென்றது - தங்கள்கார்யங்களைத்தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்தலமென்றபடி. இவ்விடம் ப்ராக்ருதவிஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என்னைஎன்னபாடுபடுத்தாவென்றுகருத்து. என்செய்யாஎன்கிறவிடத்தில் ஸவிதாபர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைசெய்யுமித்யாதியால்) பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாமெயாலேகூப்பிடுகிறவித்யாதியால்) பத்தியினுள்ளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுவிஶேஷித்யாதியால்) கண்ணுளாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) இப்படிஙம

ஸ— ஶத்ருக்களெல்லாருஞ்சூழ்ந்திருந்தாப்போலேஎன்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்தினென்றபடி. நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் - நெகிழ்க்க விசேஷமுடையவனுக்கு ஸத்ருஶனாகா நிற்கிறாய், என்னை விஶ்லேஷிக்க விசேஷமுடையவனைப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி. இனி - ரக்ஷகனானநீகைவிட்டபின்பு, மருந்தாகுவார் ஆர்?- இந்த்விஷயாவ்யஶனவ்யாதிக்கு நிவர்த்தகராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார்பெருமானே - பரமபதவாஸிகளானநித்யஸூரிகளுக்குநிர்வாஹகனானவனே, ஓ என்று ஶோகாதிஶயத்தாலேநிர்வேதமாக வாக்ருதநம்பண்ணுகிறபடி. "ஶாரீரஶாரீரக்ஷண ஶாஸ்த்ரதுஶாரீரஜாத ஸஹஜேஜநந்ய" என்னுமாப்போலேதமக்குறவுமுறையாரான அயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடையவார்த்திஶய த்தாலே கூப்பிடுகிறார். ॥ரு॥

விண்ணுளார் பெருமாற்கு - பரவ்யோமத்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய ஸாதியானஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறவர்களையும், நித்யஸூரிகளையுமென்றபடி. செறும் - கதிக்ருதிக்குமவையான ஹிம்ஸிக்கத்தக்கவையான என்றபடி. செறுதல்- கதிக்ருதித்தல், பெரியதிருவடியையுங்கூட ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலேஅவதரித்திருக்கும்போது ஸௌவனென்கிற வொருஸர்ப்பமாகிறவாஶாரம்தப்பிப்போனவாறே உபெம்ருத்துயிருக்கிற ஸவேஶ்வரனையும் த்ருணீகரித்து வார்த்தை சொல்லப்பண்ணி வைத்ததிறே இவ்விஷயமென்றுகருத்து. ஐம்புலனிவை- இவைஐம்புலனென்றுமாறி கூட்டிப்பது. இந்தஸப்தாதிவஸ்துவிஷயங்களானவை, புலனென்றுவிஷயங்களுக்குப்பேர், மண்ணுள் - ஸம்ஸாரிக்குள்ளே, தங்களுக்குஉபாயஸ்தமான

மூ— ஈபர மற்றுநீயும்விட்டால்* பண்ணுளாய் கவிதன்னுளாய்பத்தியினுள்ளாய்* பரமீசனேவந்தென்* கண்ணு ளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளாயொன்றுசொல்லாயே* ||கூ||

ஒன்றுசொல்லியொருத்தனினிற்கிலாதவோரைவர்வன்கயவரை* யென்னுயரன்வெல்கிற்பனுன்திருவருளி

ஆ— ஸர்வஶக்தனும் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்த நீ என்னுடைய விந்த்ரியஸங்கமெல்லாந்தீரும்படி என்னையுன்திருவடிகளிலே வாங்குகிறேனென்றுசொல்லுதல் நானுசையறும்படி வாங்கக்கடவதன்றென்று சொல்லுதலிரண்டத்தொன்று சொல்லாயென்றுகூப்பிடுகிறார். ||கூ||

(ஒன்றுசொல்லி) இப்படி இத்தவிஷயங்களுமக்குவஶ்யகமாகி விவற்றில் ப்ரவணமாகாதபடி உம்முடைய விந்த்ரியங்களை ஜயிக்கமாட்டீரோவென்னில்? ஸர்வதேவதேவர்களான தேவர்களுங்கூட உன்னையொழிய தனியதற்கு ஸமர்த்தராயிற்றிலர் ஸர்வஶக்தி ஸர்வஜ்ஞனுமாயதிவ்யமாய் உபஸம்ஹாரங்களுமாயிருக்கிற

இ— களிலஹிதோபாதாஸ்மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமாயென்று) பரமீசனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்தஎன்று) ஒன்றுசொல்லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிந்த்ரியஸங்கமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்னை ஸ்வீகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவரிப்பாட்டிலே இரண்டத்தொன்றுசொல்லவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமித. ||கூ||

ஏழாம்பாட்டு.

இந்த்ரியங்களினின்றும் என்னையிப்போதே உன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநின்ற விவரின்னஞ்சிலகால மிந்த்ரியங்களோடிருக்கையை இசைந்தார்சொல்லுமாப்போலே உன்னுடையக்ருபைவியில்லையாகி விவ்விந்த்ரியங்களை நானென்றைக்குஜயிக்கப்புகுகிறேன் என்றுசொல்லுகை யனுசிதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தேவாஸுராதி குன்றம்வைத்தஉத்தரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேவதாதியால்) ஒன்றுசொல்லி ஒருத்தனில்நிற்கிலாதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்திதேதாதியால்) வன்

ஈடு— இந்த ப்ராக்ருத லோகத்திலே என்றபடி. என்னை- விஷயங்களைஜயிக்கமாட்டாத ஸர்வஜ்ஞனைவென்னை; பெற்றால்- தங்களுக்குவஶ்யமாக வடைந்தால், மற்று - இதுதவிர, இப்படிமண்ணுக்குள்ளே என்னைப் பெற்றவித் தேருமன்றிக்கே என்றபடி. நீயும்விட்டால் - ரக்ஷகனான நீயும்கைவிட்டால் -என்செய்யா - என்னை நீவெயைப் பண்ணாது, ஸர்வஹிம்ஸைகளையும் பண்ணுமென்றபடி. பண்ணுளாய் - பண்ணுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, பண் - ராகம், பண்ணுக்குள்ளே யிருக்குமவன் பண்ணுளான். பண்ணுளாயென்று ஸம்போதி. ஆகிப்பாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய வாக்யஸாரத்துக்குள்ளே இருக்கிறவனே என்றபடி. என்கூக்குரல் கேளாதவனல்லையே என்றுகருத்து. கவிதன்னுளாய்- கவிதைக்குள்ளே இருக்கிறவனே, அந்தஸாரத்துக்கார்யமானவென்னுடைய உக்திகளைக்கேளாதாயல்லைஎன்றுகருத்து. பத்தியினுள்ளாய் - என்னுடையபக்திக்குள்ளே இருக்கிறவனே? எனக்குன்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தையறியாதாயல்லையேஎன்றுகருத்து. என்கண்ணுளாய் - என்னுடைய சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, நெஞ்சுளாய் - மனஸ்ஸுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, சொல்லுளாய் - சொல்லுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, வாகிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெறாதே ஸங்கடங்களான வென்னுடைய சக்ஷுராதி கரணங்களை யறியாதாயல்லையே என்றுகருத்து. வந்து - எனக்காக காலடிநடந்து வந்து, ஒன்றுசொல்லாய் - ஒன்றுசொல்லவேணும், என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கையையாதல் சேராமையையாதல் விவற்றிலேதேனுமொன்றுசொல்லவேணும். ||கூ||

அன்று - அந்தக்ஷீராப்திமதனவ்யாபாரத்திலே, தேவர் - தேவதைகளும், அசுரர்- அஸுரர்களும், வாங்கினவாறே, அவர்கள் கடையமாட்டாதேகைவாங்கினவாறேஎன்றபடி. இதுக்குவைத்த என்கிறத்தோடே கடையும். அலைகடல் - அலைகிறகடலிலே, அரவம்-ஸர்ப்பத்தை, வாஸுகியைஎன்றபடி. அளாவி - வ்யாபிக்கப்பண்ணி, சுற்றிஎன்றபடி. ஓர்குன்றம் - ஒரு பர்வதத்தை, மந்தரபர்வதத்தை என்றபடி. வைத்த - வைத்தவனே, அவர்களுக்குக்கடையலாம்படி நிறுத்தினவனை என்றபடி, எந்தாய்- ஸ்வாமி, கொடியேன்- க்ரூரனான நான், உன்னை பரிஹரிக்க வொட்டாதபடி அதிக்ரூரமான பாபத்தைப்பண்ணினநான், பருகு- பருகும்படி, பருகுகை - பானம்பண்ணுகை, நன்றாக அநுபவிக்கும்படிஎன்றபடி. இன் - அதிபோக்யமான, அமுதே

மூலமாயல்லையே* லன்றுதேவரசுரர்வாங்கவலைகடலரவமளாவியோர்* குன்றம்வைத்தவெந்தாய்கொடியேன்பருகின்னமுதே* ॥எ॥

இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவரையுமயக்கநீவைத்த* முன்னமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்தென்னை

ஆ— விஷயங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனேஜயிக்கும்படி ஆதலாலுன்னுடைய க்ருபையாலே நீயென்னுடைய ப்ராசீநமான பாபத்தைப்போக்கி நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தனான வுன்னையெனக்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தருளினாப்போலே இன்னமுமுன்க்ருபையாலே நீயேயிந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப்போக்கி யுன் திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ॥எ॥

(இன்னமுதென) ஸந்தோஷத்தைத் தருவதாய் விஷயபோக்யதையையுடைய விஷயமாய் ஸர்வர்க்கும் விலக்ஷணமாய் யாதொரு விஷயமோ ப்ரதிகூலரான ஷடிந்த்ரியங்களையுங்கூட மோஹிப்பிக்கும்படி ஶப்தாதிவிஷயங்களை உன்னாலே நிர்மிதமான ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை ஸமூலமாகப்போக்கி அயர்வறுமமரர்கள் வஸிக்கும் இடத்திலேயென்னைவாங்கி ப்ராக்ருதவிஷயங்களைத் தவிர்க்கவேணுமென்கிறார்.

இ—என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்பந்தமாயென்று) யாவரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையக்ருபையை யித்யாதியால்) கொடியேன்பருகின்னமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥எ॥

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

இன்னமுதெனத்தோன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தோஷமித்யாதியால்) தோன்றியென்கிறவித்தாலே ஸ்வரூபதோஷமில்லாமல் தோற்றுகிற வித்தனையொழிய வஸ்துவ்ருத்தியில் விஷயமென்றும் ஸர்வதா ஸித்தமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (விஷயமித்யாதி) யாவரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்யாதியால்) மயக்கவென்கிறதையுரைக்கிறார் (மோஹிப்பிக்கும்படியென்று) ஓரைவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தாதியால்) நீவைத்தமுன்னமாயமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னாலேயித்யாதியால்) எல்லாம்முழுவேரரிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமூலமித்யாதியால்) ப்ராக்ருதஸம்பந்தமூலமான அநாதிகர்மத்தோடே என்றபடி.

ப—ஸ்வரூபமே, ஒன்றுசொல்லி-ஒருவார்த்தையைச்சொல்லி, ஒரு விஷயத்தைத்தரவேணுமென்றொரு வார்த்தை சொல்லி — என்றபடி. ஒரு விஷயத்தைக்ஷணத்திலே ஸம்பாதிக்கும்படி குமைத்துஎன்று தாத்பர்யம். ஒருத்தனில் - ஒருபடியிலே, ஏகரீதியிலே என்றபடி. ஒருத்து - ஏகரீதியாயிருக்கை. நிற்கிலாத - நிற்கமாட்டாதவையான, ஒருவிஷயத்திலே பலபேதமுண்டாம்படிகுமைத்துபின்னையந்தவிஷயத்தை ஸம்பாதித்த நாஶிக்குந்தனையுமே அந்தரீதியாயிருக்கமாட்டாதவையான என்று பாடபேதம். ஸ்வவ்யவஸ்தித ஸ்வபாவங்களான என்றபடி. ஓர் - அத்வீதீயங்களான, தனிதனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற, வன் - அதிப்ரபலரான. கயவரை - க்ஷுத்ரரை, கயவர் - க்ஷுத்ரர், பரஹிம்ஸகரான ஸஹாயரை என்றபடி. நின் திருவருளில்லையேல் - உன்னுடைய ஶ்ரீக்ருபையில்லையாகில், நீ க்ருபை பண்ணாவிட்டாலென்றபடி. என்று - என்றைக்கு, வெல்கிற்பன் - வெல்லமாட்டுவேன், வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிற்கை - ஶக்தனாகை- ஒருகாலத்திலும் ஜயிக்கமாட்டேனென்றபடி. ஆதலாலிந்தஶத்ருக்களினின்றும் என்னை விடுவிக்கவேணுமென்றுகருத்து. ॥எ॥

என்னம்மா - என்தாயே, தாய்போலே எனக்குப்பரிவனானவனே என்றபடி. என்கண்ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, உன்னுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே என்றபடி. இமையோர்தங்குலமுதலே - நித்யஸூரிகளுடைய ஸமூஹத்துக்கு ப்ரதானனானவனே, இமையோர்- அநிமிஷர்- இங்கே நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. தம் என்று ஸ்வாமித்வத்தைப்பற்றியோமம். குலம் - ஸமூஹம். முதல்- ப்ரதானன். ஓர்- அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர்- ஶப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்கள், இன்- ஸௌந்தர்யமான, அமுதென- அம்ருதமென்னும்படி, தோன்றி- "யத்தத்ரே விஷமிவ" என்கிறபடியே ஆபாதவேளையிலே தோற்றிஎன்றபடி. அமுதென்னவே ஸௌந்தர்யம்ஸித்தியாகிற்க ஸௌந்தர்யவிஶேஷணம் ஏதுக்கென்றோவென்னில்? பழியும்அபகீர்த்தியுமாய் மேல் நரகமுமானாலும் விடப்போகாதபடி அத்யந்தஸ

அ—உன்* சின்னமுந்திருமூர்த்தியுஞ்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருளெனக்* கென்னம்மா வென்கண்ணா வி
மையோர்தங்குலமுதலே* ॥அ॥

குலமுதலடுந்தீவினைகொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை* வலமுதல்கெடுக்கும்வரமேதந்தருள்கண்டாய்*

ஆ—உன்னுடைய சங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும் அவற்றாலே அலங்க்ருதமான திரு
மேனியையும் நன்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருள் எனக்கு எம்பிரானே ஆஶ்ரிதஸுலபனே என்றெம்பெரு
மானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ॥அ॥

(குலமுதல்) ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டியை பண்ணினவனாய் ஸ்வ
ஸ்ருஷ்ட ஸகலபதார்த்த நிர்வாஹகனாய் நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனாயிருந்தவனே

இ—இமையோர்தங்குலமுதலென்கிற விசேஷணத்துக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்)
கைதொழுமென்கிறவிடத்தில் கரணத்ரயத்தாலே தோற்றுகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதே
த்யாதியால்) உன்சின்னமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையசங்கேத்யாதியால்) என்
னம்மாவென்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானேயித்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப்
பாட்டிலே பரிவுதங்களாயிருந்த வஸ்து நிவ்ருத்தி ப்ராப்திப்ரார்த்தனைகளை யிப்பாட்டிலே கரணத்ரய
வெளியிடுகிறாரென்று ஸூசிதமாயிற்று. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

குலமுதலித்யாதி படைத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பேத்யாதியால்) அதில
ஶப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தியாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்

யங்களைத் தோற்றுகிறனவென்கைக்காக விவ்விசேஷணம். யாவரையும்- எல்லாரையும், ஸர்வஜ்ஞரான ப்ர
ஹ்மரோடு ஜ்ஞாநவான்களான வஸிஷ்டாதிகளோடு வாசியறவெல்லாரையுமென்றபடி. மயக்க- மோஹிப்பிக்கும்படி
க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஶூந்யராகைக்காக என்றபடி. நீ வைத்த- உன்னாலே வைக்கப்பட்டவையான, முன்னை-
அநாதியான, மாயம்- ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை, எல்லாம்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்னை. ஸம்ஸாரிதனான வெ
ன்னை, முழுவேரரிந்து, முழுக்கவேயறுத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துக்கு காரணமானகர்மத்தோடேகூட நிஶ்ஶே
ஷமாக அறுத்து என்றபடி. என்னை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைஎன்றுவிகரிக்கவும் என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்
பந்தத்தை அறுத்து என்றபடி. உன்சின்னமும்- உன்னுடையசிஹ்நங்களையும், சங்கசக்ராதிகளையுமென்றபடி.
திருமூர்த்தியும் - ஸ்ரீமத்தான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், சிந்தித்து - மநஸ்ஸாலே த்யானித்து, ஏத்தி- வாயாலே
ஸ்தோத்ரித்து, கைதொழ- கையாலே தொழும்படி, வாயாலேயொன்றைச்சொல்லி நெஞ்சாலே வேறொன்றை நினைத்
திருத்தல் நெஞ்சாலே- உனக்குஶேஷமென்றநுஸந்தித்து வைத்து கையாலே வேறொருவர்க்கடிமை செய்
கையன்றிக்கே மநோவாக்காயங்கள்மூன்றும் ஸ்வாமிநிகைகப்ரவணங்களாமயென்றபடி. கைதொழ என்கிறவி
டத்திலேவகாரத்தை எனக்கு என்கிறதோடேயவிப்பது. எனக்கேயருள்- எனக்கேக்ருபைபண்ணு, எனக்
கேயஸாதாரணமாக க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥அ॥

குலமுதல் - ஸ்ருஷ்டிமுதலாக, இனிமேலவுலகுக்கும் – இன்னமுள்ள ஸர்வலோகங்களுக்கும், லோகங்கள்
நிரம்பியிருக்கைக்காக என்றபடி. இதுகருப் படைத்தாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். நிற்பன - ஸ்தாவரங்கள்,
செல்வன - ஸஞ்சரிக்குமவைகள், என - என்னும்படி, ஸ்தாவரங்கள் ஜங்கமங்களென்று சொல்லப்படுமவையான
வென்றபடி. பல - பலவாக்களான, பொருள் - பதார்த்தங்களை, முதல் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, "ஸதேவஸோம்
யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்" மென்று ஸஹாயாந்தரமில்லாதபடியான ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே
யென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, அத்விதீயமாயிருக்கையாலே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே
யென்று பாடம். என்கண்ணா,- என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, லோகங்களுக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணனே தம
க்காக அவதரித்தவனாக நினைக்கிறார். என்பரஞ்சுடரே-என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே. எனக்கு போக்யமான
திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவனேஎன்றபடி. குலமுதல்- கூட்டத்துக்கு முதலானவர்களையும், வம்சத்துக்கு
ப்ரதிஷ்டரான பூர்வபுருஷர்களையுமென்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸிக்குமவையான, ஒருவன் பண்ணினபாவம்
அவன் தன்னளவிலே நிற்கையன்றிக்கை கூடஸ்தரையுங்கூட ஹிம்ஸிக்குமென்று கருத்து. தீவினை.- க்ரூரம்

மூ— நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்கு நிற்பனசெல்வனவெனப்பொருள்* பலபடைத்தாயெனகண்ணனே என்பரஞ்சுடரே* ॥ க ॥
என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றியுன்னிணைத்தாமரைகட்* கன்புருகிநிற்குமதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய்*

ஆ— ஸாதாரணரான ப்ரஜைகள் ... ஸம்ஸாரமாகிற மஹார்ணவத்திலே ... மான இந்த்ரியங்களினுடைய பலத்தை ஸம்ஹாரிக்கக்கெடுக்கையாகிற என்னுடைய ஸௌபாக்யத்தைச்செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥ க ॥

(என்பரஞ்சுடரே) ஆஸ்ரிதருடையவபேக்ஷிதத்தை முடிப்பானொருவனுமாய் முடிக்கவல்லானொருவனுமாயிருக்கச்செய்தே உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களாகிற நிரதிசயபோக்யதையாலே யனுபவிக்கவொட்டாதவனுக்கொண்டு என்பரஞ்சுடரே யென்றுன்னையலற்றி உன்திருவடிகளிலுள்ள ப்ரேமாதிசயத்தாலே நீராயுருகிநிற்கையாகிற வென்னுடைய ஸ்வபாவத்தையொழிய விஷயாந்தரப்ராவண்யமான ப்ரவ்ருத்தியை

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்யாதியால) பரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணதேத்யாதியால) நிலமுதலநிர்தீவினை யென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமயேத்யாதியால்) கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிகோரேத்யாதியால்) ... ஐவரால்வலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பஞ்சேத்யாதியால்) முதல்கெடுக்கும்வரமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளிரண்டையும் ப்ரார்த்தித்தவரிவ்விந்த்ரியங்களின்றும் பயாதிசயத்தாலே பின்னையுமநிஷ்டநிவ்ருத்தியை விசேஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ க ॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்) இருக்கச்செய்தே என்கிறதற்குத் தந்தாயென்கிறதோடே அந்வயம். அலற்றியென்கிறவிடத்திலே பதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகல்யாணேத்யாதியால்) அன்புருகிநிற்குமது நிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேமாதிசயத்தாலேஇத்யாதியால்) சுமடுதந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—களான பாவங்களாகிற, கொடுவன் குழியினில்- கோரமாய் ப்ரபலமான நரகத்திலே, வீழ்க்கும்- விழப்பண்ணுமவையான, ஐவரை - பஞ்சேந்த்ரியங்களை, வலம்- பலத்தை, கெடுக்கும்வரமே - நசிப்பிக்கையாகிறவென்னுடையவபேக்ஷிதத்தையே, வரம் - அபேக்ஷிதம், அவதாரணத்தாலே இந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தியே ப்ரதானமென்று தோன்றுகிறது. தந்தருள்கண்டாய் - நீதந்தருளவேணும் கிடாய், கண்டாயென்கிற அவ்யயம் இந்த வாக்யத்துக்கு அவஸ்யகர்த்தவ்யத்யோதநார்த்தமான வர்ணநியோகி. ॥ க ॥

மூன் - பூர்வகாலத்திலே, தேவாஸுரர்களால்வந்தஆபத்காலத்திலேயென்றபடி. பாலை- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்து - உபக்ரம்பண்ணி, அமுதங்கொண்ட - அம்ருதத்தை ஸ்வீகரித்தவனே. மூர்த்தி - ஸ்வாமிந், அந்த அம்ருதத்தைக் கொடுத்து தேவர்களுக்குபகரித்த ஸ்வாமித்வத்தை யுடையவனே என்றபடி. ஓ என்கிறதற்கு எற்றுகின்றனர் என்கிறதோடேஅந்வயம், என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்கு மோஹனாய் நிரதிசயபோக்யனானவனே என்றபடி. என்றுன்னையலற்றி - இப்படி யுன்னைகுறித்து ப்ரலபித்து, உன் - உன்னுடைய, இணைத்தாமரைகட்கு- ஸத்ருசமான திருவடித்தாமரைகளுக்காக, இணை- ஸத்ருசம், தாமரையென்று ரூபகாதிசயோக்தி, ஸாரஸ்யமுள்ளசேர்த்தியாலேபத்மஸத்ருசங்களான திருவடிகளென்றபடி, அன்பு - ப்ரேமத்தாலே, சதுர்த்தி தாதர்த்யார்த்தம். உருகிநிற்குமது நிற்க - த்ரவீபூதனாயிருக்கையாகிற வந்த ஸ்வபாவம்கிடக்க, தத்ஸ்வபாவமே யிவ்வாத்மாவுக்கு உசிதமாயிருக்கச்செய்தே என்றபடி. சுமடுதந்தாய் - சும்மாட்டைத்தந்தாய், சுமடு என்று பாரம் வஹிக்கைக்காகத் தலையிலே கட்டுகிற சும்மாடு. விஷயாந்தரப்ராவண்யமான ஹேயஸரீரத்தைத் தந்தாயென்றபடி. ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், பஞ்சேந்த்ரியங்களென்றபடி. ஒருவரிருவரானால் நான் பொறுத்திரேனோ வென்று கருத்து. வன் - ப்ரபலங்களான, சுமக்கப் போகாதவையான வென்றபடி. சுமக்கலாம்படியான சுமைகளை யெடுத்திறுக்கவா

மூ—வன்பரங்களெடுத்திவையைவர் திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்* முன்பரவைகடைந்தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ* ॥௰॥

கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்குமப்* புண்டரீகக்கொப்பூழ்புனற்பள்ளியப்பனுக்கேதொண்டர்* தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும்*

ஆ—எனக்குத்தாய் இந்த்ரிய த்வாரமான விஷயங்கள் உத்க்ருஷ்டமான விஷயஸாரங்களையெடுத்து ப்ரதிஸமீக்ஷித்துத்தன்னை வாய்பாகின்றனகிடா யென்றெம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறார். ॥௰॥

(கொண்டமூர்த்தி) ஜ்ஞானாத்யாஶ்ரயத்தை உடையனாயிருக்கை ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை பண்ணுகிறவனும் ஸ்ருஷ்டனான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவஶயனனும் பாண்டரீகவஸ்த்ரமான திருநாபியையுடையனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களுக்குத்தோற்று அநந்யப்ரயோஜநரானவர்களுடைய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் அநந்யார்ஹங்களையே தமக்குப்பற்றாசாகக் கொண்டு கூப்பிட்ட இத்திருவாய்மொழியில் ஸாவசேஷத்தை யுள்ளபடியேகண்டு பாடுவாருடைய ப்ரக்ருதி

இ— (விஷயேத்யாதியால்) வன்பரங்களெடுத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டமானவித்யாதியால்) திசைதிசைஉத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிஸமீக்ஷ்யேத்யாதியால்) மூர்த்தியோ வென்கிறவிடத்தில் ஓ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறாரென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேதாம் ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயு மவன் செய்யாதொழிந்தவாறே அத்யந்தார்த்தராய் கூப்பிடுகிறாரென்று ஸூசிதமாயிற்று. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ஆத்யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானாத்யேத்யாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தில் ஸஹித்தவஸ்துக்களையருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறவிடத்தில் ஸஹித்தவஸ்துக்களையருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) இப்பத்துங்கண்டு பாடவல்லாரென்கிறவிடத்தில் ஸஹித்தவஸ்துக்களை யருளிச்செய்கிறார் (அந்தரங்கத்

மூ—நான் சுமவேனே யென்றுகருத்து. பரங்கள் - ஸாரங்களை, விஷயங்களாகிற சுமைகளையென்றபடி. எடுத்து - என்தலையிலே சுமத்தி, திசைதிசை - தங்கள்தங்களுக்கிஷ்டமானதிக்குகளிலே, ஒருதிக்கிலே போக இழுத்தார்களாகில் நான்பொறுக்கேனே யென்றுகருத்து. வலித்து - இழுத்து, எற்றுகின்றனர் - எற்றுகின்றார்கள், வீவியாநின்றனரென்றபடி. ராஜபுத்ரன் தலையில் கிரீடத்தை தவாங்கி சும்மாடுந் தலையுமாய் வழியிலேநின்றுலறியார் இவன் தலையிலே சுமையை எடுத்துத் தள்ளிக்கொண்டு போமாப்போலே ஹேயஶரீரத்தோடே இருக்கிறவென்னை இந்த்ரியங்கள் விஷயங்கள்தோறுமிழுத்துப்பீழிபாகிறனவென்றுகருத்து. ஓ என்று உச்சாரிக்கிறதிலே முறையிடுகிறபடி. ॥௰॥

குணங்கள்கொண்டமூர்த்தியென்றதைப்பது - ஸகலஜகத்காரணங்களைக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்தியை யுடையவர்களான, ஓர் - அத்விதீயமான, மூவராய் - ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவருமாய், ப்ரஹ்மருத்ரஶரீரகனும் ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹனுமாயென்றபடி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து - ரக்ஷித்து, கெடுக்கும - ஸம்ஹரிக்குமவனை, ப்ரஹ்மாவாய்ஸ்ருஷ்டித்து விஷ்ணுவாய்ரக்ஷித்து ருத்ரனாய் ஸம்ஹரிக்குமவனையென்றபடி. புண்டரீகக்கொப்பூழ் - பாண்டரீகஸத்ருஶமான திருநாபியையுடையவனை, சதுர்முகனுக்கு உத்பத்திஸ்தாநமான பாண்டரீகத்தை நாபியிலேயுடையவனை என்றுமாம். புனல்பள்ளி - ஜலத்தை ஶயநமாகவுடையவனை, புனல் - ஜலம், பள்ளி - ஶயநம், ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவஶாயியான என்றபடி. அப்பனுக்கே - உபகாரகனுக்கே, தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் — தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும், தொண்டன் - தாஸபூதரான, தாவாதன்மடுவிலே தாழ முழுகுகைப்படிக்கு விஷயவைஷம்யமுடையவனென்கை ப்ரதிஷ்டிதத்தின்பான ஹேதாதவத்தாலே ஶேஷவத்தினுடை [illegible] கின்றிருர். சடகோபன்சொல் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ர

மூ— கண்டுபாடவல்லார்வினைபோங்கங்குலும்பகலே* ‖கக‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— [illegible] மான பாபம்நிஶ்ஶேஷமாகப்போமென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— [illegible] வினைபோங்கங்குலும்பகலென்கிறதற்குத் [illegible] அருளிச்செய்கிறார் [illegible] ‖கக‖

ப— த்திலே, இப்பத்தும்— இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும், கண்டுபாடவல்லார்— [illegible] ங்களைத்தெளிந்து [illegible] ண்ணத்தக்கவர்களுக்கு, கங்குலுமென்கிறவிடத்தில் [illegible] ளிரண்டிலுமாயிப்பது. கங்குலும்பகலும் — ராத்ரியிலும் திவஸத்திலும், கங்குல் - ராத்ரி, [illegible] களானவென்றபடி. வினை - [illegible] களான பாபங்கள், போம் - நிஶ்ஶேஷமாகப்போய்விடும். ‖கக‖

[illegible]

ஸ்ரீ:.

[illegible]

(உண்ணிலாவிய.)

[illegible] ‖௭க‖

([illegible]) எண்ணிலாப்பெருமாயனே - எண்ணிமுடியாத [illegible] ங்களையுடையவனாகையாலும், ([illegible]) கன்னலேஅமுதே - கருப்புக்கட்டிபோலேயும் [illegible] போலேயும் [illegible] மாகையாலும், ([illegible]) ஆதியாகியாதி - [illegible] ங்களுக்கெல்லாம் காரண [illegible] ஆயிருக்கையாலும், ([illegible]) ஓராலினீளிலைமீதுசேர்குழவி - [illegible] ங்களொன்றும் பிரியாதபடி வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஓராலின் தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ([illegible]) விண்ணுளார்பெருமானேயோ - அபர்வறுமமரர்களுக்கதிபதியாகையாலும், ([illegible]) பண்ணுளாயகவிதன் - ஸ்ரீதிருடையவர [illegible] களிலே [illegible] இருக்கையாலும், ([illegible]) அன்றுதேவரசுரர்வாங்கஅமுதாதி - திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தேவர்களுக்கு [illegible] தைக்கொடுத்தருளுகையாலும், ([illegible]) என்னம்மானென்கண்ணா - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், ([illegible]) நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்கும் — லோகங்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளுகையாலும், [illegible] த்தாலே [illegible] யிலே "என்பாஞ்சுடரேஎன்றுன்னையலற்றி" என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீதிருக்குத்தன் வடிவழகைக்காட்டி [illegible] விப்பிக்கிற உபகாரகத்வம் [illegible] க்கப்படுகிறது. ([illegible]) கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராயிதாதி - [illegible] களையும் [illegible] யும் [illegible] எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே [illegible] ரான நம்மை [illegible] ங்களோடே [illegible] ப்பித்து [illegible] த்திலேவைத்தபோதே கைவிடநினைத்தாயென்று ஆழ்வார் மிகவும் [illegible] தராய் இனிநாம் இவனிடத்தில்பண்ணும் [illegible] யை [illegible] க்குமவனென்று "உண்ணிலாவிய" என்கிற [illegible] த்திலே [illegible] த்தருளினரென்கிறார். ‖௭க‖

[illegible]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் முதற்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கங்குலும்பகலும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷ வ்ருத்திஸமய க்ருத்யுபஸ்தித ஜநித வ்யஸநத்தாலும் மத்யஸ்தவைஸஸ்ரா யவன் திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடந்துகூப்பிட்டுப் பின்னையுந்தம்முடைய வலெக்ஷிதம்பெறாமையாலே இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்றுவிழுந்தாலல்லது என்னுடைய க்லேஶம் போகாதென்றுபார்த்துப் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலேசென்று விழுந்து அங்குமொரு கடாக்ஷம்பெறாமையாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி எனக்குச்செல்லுகிறவ்யஸநமொன்றுந்தெறிகிறதில்லை, சொல்லக்ஷமனாகிறிலேன், பிரானே! என்னை என்செய்யநினைத்தருளினாயென்று, தாம் பெரியபெருமாளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறபாசுரத்தை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி வ்யஸநாதிஶயத்தாலே மோஹமாவஸ்தையாயிருக்கிறபடியைக்கண்டவளினுடைய ஶ்ரீயிருந்த விவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச்செல்லுகிற ஸ்திதியைச்சொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடையதஶையை பெரியபெருமாளுக்குக்காட்டி இவளுடைய வ்யஸநகாரிதமான வெஷ்டிதங்களையுஞ்சொல்லி இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்று பெரியபெருமாளைநோக்கிக்கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச்சொல்லுகிறார். உன்னைக்காணப்பெறாத நிரவயிகவ்யஸநத்தாலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஈ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ப்ராக்ருதவிஷயங்களைன்னைப் பீபிபாகிற்கிறனவென்று தம்முடையதஶையைச்சொல்லியலற்றின விவர்களுகா மித்திருவாய்மொழியிலே ஒரு பெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களைப் பேசுகை பஸம்கதமன்றோ? தாம் கூக்குரலாய்க்கூப்பிடச்செய்தேயு மவன் தம்முடைய வபெக்ஷிதஞ்செய்யக் காணாமையாலே தமக்குப்பிறந்த வுக்கடவ்யஸநங்களை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்னில்? அதுபோலுமிடத்தில் தாம்ஸாக்ஷாத்ஸம்பண்ணின திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துப்பேசுகை யுசிதமாயிருக்க திருவரங்கத்தாவென்று பெரியபெருமாளைக்குறித்துப்பேசுகை பஸம்கதமன்றோவென்ன? வஸதஸிப்பிக்கிறார் (இப்படிபித்யாதிபால்) இனிக்கோயிலிலேஇத்யாதி "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம்பவதி து:கித:" என்கிறபடியே வாத்ஸல்யகுணங்களுள்ள பெருமாள் ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகளாய்க்கொண்டு தம்மைப்வாமெறுமெதபடிக வாராயிக்கும்படி வாத்ஸல்யகுணங்கொண்டாயிருக்கிற பெரியபெருமாள் திருமுன்பே தம்முடைய வ்யஸநங்களை யறிவித்தாலவர் திருவுள்ளம் புண்படப்புகுகிறதென்று ஸ்ரீயபிபத்திதனைகாஞ்சும் ஸத்வகுணங்களி லெம்பெருமான்களைக்குறித்துத் தம்மார்த்தியைச்சொல்லி யலற்றின வாழ்வார் தமக்கு வ்யஸநங்கடமானவாறே இனி பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று விழுந்தாலல்லது தீராதென்று பார்த்தாரென்றபடி. (அங்குமொருகடாக்ஷமித்யாதி) வாத்ஸல்யகுணகரான பெரியபெருமாள் இவருடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹாதிகளைகாட்டுகிற திவ்யாத்ருத்வஷ்டங்களாலே ஸம்ஸாரவஹ நதீவஹ த்ரந ஜநாஜாதங்களை பாவ்யாயநம்பிக்கைக்குளத் திருவுள்ளமாயிவரைக்கொண்டே இப்ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகைக்காக விவரை இப்போதநுபவிப்பிக்கைக்குடாய. மேதோவென்று விஷித்துக்கொண்டு ஸ்ப்ருதராயிருந்தவாறே தம்மை பெரியபெருமாள் ஒரு விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணிற்றிலராகக்கொண்டு விஷாதிக்கிறாரென்றுகருத்து. கலங்கியென்கிறதுக்கு கூப்பிடுகிறவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தம்முடையதஶையை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறதானவ் நானுன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாகின்றேன் நீயென்னைக்கடாக்ஷிக்கிறாயில்லை யென்றிப்படி இத்திருவாய்மொழி பிராட்டியினுடைய வாக்யாமாயிருக்கவேண்டாவோ உம்மைப்பிரிந்தப்பிராட்டி நோவுபடாநின்றாள், இவளைநீர், கடாக்ஷிக்கிறீரில்லையென்று வாக்யாமாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளோடேஇத்யாதிபால்) பெரியபெருமாள் தம்மை விஶேஷித்துக் கடாக்ஷிபாதாகக்கொண்டு தாம்மிகவும் ஸ்ப்ருஹராய் மோஹமாவஸ்தராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு தம்முடைய ஸம்பந்திகளிருதஶையைப் பெரியபெருமாளுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட்டபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். தம்பக்கல் பெரியபெருமாள்திருவுள்ளம். நீராய்க்கரைந்துருகியிருக்கைக்காக வென்றபிப்ராயம். *

முதற்பாட்டு

கங்குலும்பகலும்கண்டுயிலறியாளென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார். (உன்னைக்காணவித்யாதி

மூ— கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாள்கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்கும்* சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பும் தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்* எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்டென்றுமிருநிலங்கைதுழாவிருக்கும்*

ஆ— திவாராத்ரவிபாகமின்றியேயொருக்காலும் நித்ரையானதெங்ஙனேயிருக்குமென்றறியாள், உன்னைக்காணுகைக்காகப் பேராற்றாக ஊறுகிற கண்ணீராகிறகடலைத் தன்னுடைய வஹ்நிஸமத்தாலும் ஶைத்யத்தாலும் தன் சிறுகைகளாலே இறையாநிற்கும், "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்" என்று சொல்லத்துடங்கி முடியச்சொல்ல ஶக்தையல்லாமையவ்விரப்புத்தோன்றும்படி கைகளாலே தொழாநிற்கும் தாமரைக்கண்களாலே நோக்காயென்றுசொல்ல வ்யவஸாயத்திலே தளரும். என்னையுங்கூடத்தோற்பித்தடிமையாக்கின கண்களையுடைய உன்னைப்பிரிந்து தீக்ஷ்ணமானவிஷத்தைப் பானம்பண்ணினாற்போலே ஒருபடியாலும் தரிக்கமாட்டேனென்றுசொல்லாநிற்கும். தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பொறுக்கமாட்டாமை ஜகதீதலத்திலே விவேஷ்டநம்பண்ணாநிற்கும். நிகிலஜநஶரண்யனே கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற இவளுக்காக

இ— றியாளென்றுமளவாலே) கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுகைக்காகவித்யாதியால்) காண்கைக்கு என்கிறதற்கு இறையாநிற்குமென்கிறதோடே அந்வயம். பேராற்றாக ஊருகிறவென்றது - பெரியவாறாக ஊறாநிற்கிறவென்றபடி. தான்மிகவும் ஆர்த்தையாயிருக்கையாலே இப்போதவன்வருகை தப்பாதென்றுபார்த்து அவன்வந்தால் காணுகைக்கு வ்யவதாயகமாய்ப் ப்ரவஹிக்கிற பாஷ்பங்களைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. ஶைத்யத்தாலுமென்றது - இந்தபாஷ்பஸமுத்ரமானது தன்சிறுகைகளாலே இறைக்கமுடியாதென்றறியமாட்டாமையாலுமென்றபடி. சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்புமென்கிற வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூராராழியித்யாதியால்) அவ்விரப்புஎன்றது - வாராயென்கிற இந்தப்ரார்த்தநையானது என்றபடி. தாமரைக்கண்ணென்றே தளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைக்கண்களாலித்யாதியால்) உன்னைவிட்டெங்ஙனே தரிக்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுங்கூடவித்யாதியால்) இருநிலங்கைதுழாவிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸ்வபாவத்தையித்யாதியால்) செங்கயல்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈ— கங்குலும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், கண்டுயில் - கண்களிலேநித்ரையை, துயில - நித்ரை. கண்துயிலென்கிற விடத்தில் ணகாரஸவர்ணஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஶ꞉. அறியாள் - விரஹஸந்தாபத்தாலே நித்ரை யின்னபடி இருக்குமென்றறியாளென்றபடி. நாயகனோடு ப்ரணயரோஷமறியாதநாட்டாருறங்குமிராத்ரியிலும் நாயகஸம்ஶ்லேஷத்தாலேராத்ரியெல்லாம்போதுபோக்கின ப்ரணயிகளுறங்குகிறபகலிலுமிவளுக்குநித்ரையிலே ஜ்ஞானமுங்கூட இல்லையென்றபடி. நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷமறியாதிருந்தால் ராத்ரியுறங்கலாம். நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தால்பகலிலேயுறங்கலாம் இரண்டுமில்லாத தஶையாய்த்து இவளுக்கென்று கருத்து. கண்ணநீர் - நேத்ரஜலங்களை, கைகளாலிறைக்கும் - இவளுடைய கண்வட்டத்திலே ஶோகாஶ்ருவெள்ள மெடுக்கொள்ளாலேயத்தைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றபடி. இத்தனையார்த்தியான தஶையில் நீவருகை தப்பாதென்று நினைத்து உன்னைக் காண்கைக்காக அஶ்ருவெள்ளத்தைக்கடலைக்கையிட்டு இறைக்குமாப்போலே இறையாநிற்கிறாளென்று கருத்து. சங்குசக்கரங்களென்று - ஶங்கசக்ரங்களென்று, கைகூப்பும் - கைகளைக்கூப்பாநிற்கிறாள், ஶங்கசக்ரங்களை யேந்திக்கொண்டு வரவேணுமென்று யாசிக்க வுபக்ரமித்து முடியச்சொல்ல மாட்டாமையாலே சங்குசக்கரங்களென்று ஶப்தமாத்ரத்திலே மேல்சொல்லமாட்டாதே அந்த யாச்ஞையை அஞ்ஜலியாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாளென்று கருத்து. தாமரைக்கண்ணென்றே - தாபஹரமான விஶாலநயநங்களென் றிவ்வளவே சொல்லி, தளரும் - ஶிதிலையாகாநிற்கிறாள். தாபஹரமான விஶாலநயநங்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்று சொல்ல வுபக்ரமித்து தாமரைக்கண்ணென்றிவ்வளவுசொன்னவளவிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே ஶிதிலையாகாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. உன்னைவிட்டு - அதிமநோஹரமான கண்ணழகை யுடையவனான உன்னைவிட்டு, எங்ஙனே தரிக்கேன் - எப்படி தரிக்கக் கடவேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், இரு - விஶாலமான, நிலம் - பூமியை, கைதுழா - கையாலேதுழாவி. யென்றுகொண்டு, இருக்கும் - இராநிற்கிறாள். எங்ஙனேதரிக்கேனென் [illegible]

மூ—செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாய்இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே* ‖௧‖

என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்னுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவ
ரங்கத்தாயென்னும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண்ணா

ஆ—வன்றோ? இவளுடைய உம்மையிருக்கிறபடி பாராதருளாய் பிரானே? இவள்திறத்து என்செய்யநினைத்தருளி
றாயென்கிறார். ‖௧‖

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப்பார்த்தருளநினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய வலமொக்ஷநாஸாவ ஜநிதஸ ஞாவத்தாலே யக்கண்ணநீர்வெள்ளமெல்லாம் ஸோஷிக்கையாலே கரைகுட்பட்ட கண்ணநீரையுடையவளா பொரு வெஷிதக்ஷமேபன்றியே இருக்கும். என்னுடைய ஸஞாவத்தையெல்லாம் பொறுகைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளிற்று. இஸஞாவமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ—செய்கிறார் (கோயிலிலேஉத்யாதியால) இவளென்கிறவடித்தில ஹ்ருதயமருளிசசெய்கிறார் (இவளு
டையவித்யாதியால்) ‖௧‖

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

என்தாமரைக்கண்ணாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்கிற ஸம்வ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களாலேயித்யாதியால) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்று ஸோகாஸ்ருக்களுடைய வத்யவஸாநத்தைச்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று நேத்ரஜலம் பெருகிற ஆத்த்தைச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவமொகஷேத்யாதியால்) எறிநீர்திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (என்னுடையஸஞாவத்தையித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (இஸஞாவமொன்று

ஈ—நேயுமவன்வரக்காணாமையாலேயாமெத்யாயித்தஉஸாவ்யயிவியையெல்லாம்தன்கையாலே துழாவிக்கொண்டிரா நிற்கிறாளென்றபடி. செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ஸம்ஷோஷித வர்ணங்களானவென்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஊக்ஷ்வக்ஷத்தாலே குறுக்கும்நெடுக்கும் ஸவெறமாக ஓடாநிற்கிற வென்றபடி. நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படி இருக்குமென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடையவ்யஸநங்களொன்றும் வாயாலேசொல்லி முடியாமையாலே "வஸமி வஸ்யஸ்ரீணி" என்னுமாப்போலே இவள்திறத்தென்று இபபெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். ‖௧‖

என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாபஸ விமோசநனே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்ன செய்யாநிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோ வென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே ஸோகாஸ்ருவ்ருத்திகள, இருக்கும் - ஒருசேஷ்டையுமின்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரை யுடைத்தான ஸம்ஸ்லேஷப்ரவாஹங்களான ஜலங்களை யுடைத்தான என்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஸக்தனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற நீ பொருந்தும் செய்யாதிருந்தால நானெத்தைச்செய்யக்கடவேனென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், உயிர்த்துயிர்த்து- பின்னையும் பின்னையும் மூச்சுவிட்டு, உருகும்- உருகாநிற்கிறாள், என் செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வசிம்வநுஸந்தாநத்துக்கும வாராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷண்ணையாய், மூச்சுவிட்டுருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே, முகப்படாயென்றும்-ஆவத்திலே ஸம்பவியா யென்றுசொல்லா நிற்கும் என்கண் முன்னேதோற்றும்படி வந்துநில்லாய்-என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை க்லேசப்படச்செய்தே யுமவனுஞ்செய்யா தொழிந்தவாறே "மமைவதுஷ்க்ருதம் கிஞ்சித் மஹதஸ்தி நஸம்ஸய:" என்கிறகண

மூ—செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்செய்கின்றாயே* ‖௧‖

என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்னுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவரங்கத்தாயென்னும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண

ஆ— வன்றோ? இவளுடைய உயிரிருக்கிறபடி பார்த்தருளாய் பிரானே! இவளதிறத்து என்செய்யநினைத்தருளுகின்றாயென்கிறார். ‖௧‖

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலே பெண்ணைக்குளிரப்பார்த்தருளநினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய வலம்வொக்கு நாஹாவ ஜநிதஸுபாவத்தாலே யக்கண்ணநீர்வெள்ளமெல்லாம் ப்ரவஹிக்கைபாலே கரைக்குட்பட்ட கண்ணநீரையுடையவளாய் போருவேஷ்டிதக்ஷமம்பென்றியே இருக்கும். என்னுடைய ஸுபாவத்தையெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளிற்று. இஸுபாவமொன்றும பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ—செய்கிறார் (கோயிலிலேஉத்யாதிபால) இவளென்கிறவடித்திலஹிவுத்தாஸமருளிசசெய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதிபால) ‖௧‖

✳இரண்டாம்பாட்டு.✳

என்தாமரைக்கண்ணாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்று ஶோகாஶ்ருக்களுடைய வத்யவஸாயத்தைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று நேத்ரஜலம் பெருகிறதாத்தைச்சொல்லுகை பலம்மதமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவலம்வொக்கெத்யாதியால்) எறிநீர் திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஸுபாவத்தையித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸுபாவமொன்று

ஶ— தேவுமவன்வரக்காணமையாலேயாபெதேயாபித்தஹாவஸ்யியிலியையெல்லாந்தன்கையாலே துழாவிக்கொண்டிராநிற்கிறாளென்றபடி செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ஸம்ஷ்லேஷித வர்ணங்களானவென்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே குறுக்கும்நெடுக்கும் ஸ்வைரமாக ஓடாநிற்கிற வென்றபடி. நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படி இருக்கிறவென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடையவ்யஸநங்களொன்றும் வாயாற்சொல்லி முடியாமையாலே "ஸா ஹி ஸுஶ்ரோணி" என்னுமாபபோலே இவள்திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். ‖௧‖

என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாஸஸ்வ விஷயவனே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்னசெய்யாநிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோ வென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே ஶோகாஶ்ருப்ரவாஹங்கள், இருக்கும் - ஒருசேஷ்டிதமுமின்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரை யுடைத்தான, ஸம்ஶ்லேஷ ஸாபிகளான ஜலங்களையுடைத்தான என்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஸக்தனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற நீயொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெதைச்செய்யக்கடவே னென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - உஷ்ணம், உயிர்த்துயிர்த்து - பின்னையும் பின்னையும் ஶ்வாஸம்விட்டு, உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வாக்யநுஸந்தாநத்துக்கும் வாராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷண்ணையாய் உருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே; முகப்படாயென்றும் - ப்ரதாநத்திலே ஸம்பவியாயென்றுசொல்லாநிற்கும் என்கண்ணுக்குத்தோற்றும்படி வந்து நில்லாய்-என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை க்லேஶப்படச்செய்தேயும் ஒன்றுஞ்செய்யாதொழிந்தவாறே "கிமேதத்ஸ்யாத் கிஞ்சித் நஹ்யவஸி நவஸம்பய:" என்கிறகணக்கே

-மு—ணா தகுவதோ வென்னும்* முன்செய் திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கொலோமுடிகின்றதிவட்கே* ||உ||

ஆ—னும். தன்னுடைய ஸந்தாபஜநிததீர்க்கநிஶ்வாஸங்களாலே யுருகாநிற்கும். ஶோச்யமான வ்யஸநத்தை யநுபவிக்கைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே யென்ன பாபத்தைப்பண்ணினேனோ வென்னும். பரமோதாரனே! என்னுடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழிகை யுன்னுடைய ஔதார்யத்துக்குப் போருமோ வென்னும், நிர்ஹேதுகமாக லோகத்தைப்படைத்து ரக்ஷித்தருளுகிற பரமகாருணிகனே இவளுக்கென்னாய் விளையுமோவென்கிறார். ||உ||

(வட்கிலள்) உன்னைக்காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஸ்த்ரீகுணங்களையுமிழந்தாள், பின்னைநெடும்போதுங்கூட லப்தஸம்ஜ்ஞையாய் நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையவனே யென்னும். ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்துதோன்றினப்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளிவந்து தோன்றுவதுகாணென் றாகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், அங்குக்காணாதொழிந்தவாறே மயங்கும். விரோதஸஞ்ஜாதஶக்திமத்த்வ ஶூரசக்ரவர்த்திகளாய் அதிபலவாந்களான ஸுராரரையெல்லாம் நிரஸித்து நிரவதிகமான ஸாமர்த்யத்தையுடையவனே உன்னைக்காண்கைக்கென் பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையெல்லாம் போக்கியருளாயென்னும். பின்னையும் அவன்வரக்காணாமையாலே நெஞ்சுருகும். ப்ராக்ருதமான சக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கு நாளொருநாளும் விஷயமாகே

இ—மித்யாதியால்) வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய ஸந்தாபஜநிதேத்யாதியால்) முன்செய்தவினையே முகப்படாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶோச்யமானவித்யாதியால்) முகில்வண்ணா தகுவதோவென்று மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமோதாரேத்யாதியால்) முன்செய் திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) ||உ||

* மூன்றும்பாட்டு. *

வட்கிலளிறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) ஸ்த்ரீகுணங்களுமென்றது - ஸ்த்ரீத்வத்துக்கஸாதாரணமான லஜ்ஜாதிகளையுமென்றபடி. மணிவண்ணாவென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வானமேநோக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதியால்) மையாக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குக்காணாதித்யாதியால்) ப்ரதிபந்தகமென்கிறத்துக்கு போக்கியருளாயென்னுமென்கிறவிடத்தில் என்னுமென்கிறக்ரியையோடே அந்வயம். உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்டவொருவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶூரேத்யாதிபோக்கியருளாயென்னுமித்யந்தம்) கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிற ஸஹவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதமானவித்யாதியால்) மணிவண்ணாவென்று ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தவள் காகுத்தா கண்ணனேயென்று பின்னையும்பின்னையுமந்த ஸௌ

ஸௌ—கிலே தனக்கொரு ஸாக்ஷாத்கார ப்ரதிபந்தகமுமாயிருக்கிறதாக நினைத்து பரமகாருணிகனையுங்கூட ப்ரதிஷ்டம்பிக்கிறவுன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைநாளொருக்கால்கண்ணாலே காணவாராயென்று தன்னாற்றாமையாலலற்றுகிறாளென்றுகருத்து. முகில்வண்ணா - ஜலதவர்ணனே, வண்ணம் - வர்ணம், நிர்வ்யாஜ பரமோதாரனே என்றபடி. தகுவதோ என்னும் - உசிதமோ வென்றுசொல்லாநிற்கிறாள், தகுவது - உசிதம், நீ யிப்படிமுகங்காட்டாதிருக்கிற விதுவ பரமோதாரனானஉனக்கு உசிதமோ என்னாநின்றாளென்றபடி. முன் - பூர்வகாலத்திலே ஜந்துக்களெல்லாம் அசித்விஶேஷிதங்களாய் தங்களுக்கொரு இஷ்டங்களை யபேக்ஷிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற ஸமயத்திலேயென்றபடி. இவ்வுலகம் இந்தலோகத்தை, செய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - பஹிஸ்ஸ்ருஷ்டித்து, அளந்தாய் - பிறர்கொண்டுபோகாதபடி த்ரிவிக்ரமனாய் யளந்து கொண்டவனே, நீ யித்தனை பரமோதாரனன்றோ வென்றபடி. இவட்கு - உம்மையொழியத்தரிக்கமாட்டாதவளான இவளுக்கு, முடிகின்றது. பர்யவஸிக்கப்புகுகிறது, என்கொலோ— என்னவாயிருக்கிறதோ, இவளுடைய ஸத்தையே நஶிக்கப்புகுகிறதோ உன்னுடைய ஆந்ருஶம்ஸ்யமே நஶிக்கப்புகுகிறதோவென்றுகருத்து. ||உ||

மூ—வட்கிலளிறையு மணிவண்ணாவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கும்* உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனேயென்னுமுள்ளுருகும்* கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தா கண்ணனேயென்னும்* திண்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே* ॥௩॥

ஆ—என்றுனக்கொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகில்நான் அநுஷ்டிக்கும்படி, உன்னைக்காணும்படி க்ருபை பண்ணுமென்னும் இங்ஙனே செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டார் காண்கைக்காகவன்றோ சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் பிறந்தநாளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக த்வஜவஜ்ரகாஸம்ஸக்தமான ப்ராகாரங்களாலேவரிஷ்டமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்கிறார். ॥௩॥

இ—ஸம்ஸ்லேஷதசையில் அங்கங்களைச்சொல்லுவானேனென்ன அவற்றுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிக்கிறார் (அங்ஙனேசெய்யவித்யாதிபரல்)அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமித்யாதிபால்) திண்கொடிமதிள்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடேஇத்யாதிபால்) ॥௩॥

ஈ—இறையும் - லேசத்தும், வட்கு - லஜ்ஜை, இலள்—இல்லாதவளானாள், வட்குதல்- வெட்குதலாய், லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேயென்ன? சொல்லுகிறாள். மணிவண்ணா வென்னும் - நீலஸ்வபாவனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தாணியிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனும் ஸுலபனுமானவனேஎன்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றதாய் முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானா ளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும்- ஆகாசத்தையேபாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற கூப்பீட்டைக்கேட்டவன் வருகைதப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேசமான ஆகாசத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற ஏவகாரத்தாலே நிரந்தரமாகப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், மையாக்கை - மோஹிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்த்யத்தை, உடை- உடையவர்களான, ஐஸ்வர்யாதிகளை ஐயிகரும்படி, ப்ரபலரானவென்றபடி. உட்குஎன்று ஸாமர்த்த்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம்- ப்ராணன்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - முடித்தவனான, ஒருவனே என்னும்- ஏகவீரனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்த்யமில்லையோ வென்று கருத்திலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும், நீவாராமையாலே நெஞ்சுநீராயுருகாநிற்குமவள், கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லாதவனேயென்றபடி, உன்னை - ஸர்வஸ்வமான வுன்னை, காணுமாறு- காணும் ப்ரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்படியென்றபடி. அருளாய் - க்ருபை பண்ணவேணும், ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லனென்கிற நியமத்தை எனக்கொருத்திக்கு ஶிதிலமாக்கினாலாகாதோ என்று பாவம். நாமந்த நியமத்தைப்பிறரொருவர்க்கு ஶிதிலமாக்கினதுண்டோ வென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா - காகுத்ஸ்தா, அந்த வம்சத்திலே பிறந்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்றும் "ரூபௌதார்யகுணை: பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" "ஸர்வஸத்த்வமனோஹரம்" என்றும் நாட்டோடும் காட்டோடும் வாசியறவெல்லாருக்கும் முன்னே நீ காட்டினாயில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருக்கால்செய்ததத்தனையன்றோவென்ன சொல்லுகிறாள் கண்ணனே?- க்ருஷ்ணனே? "தாஸாமாவிரபூச்சௌரி:" என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்குமுன்னே நீ காட்டினாயில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும்- இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண்- த்ருடமான, ஶத்ருக்களாலே பக்நமாக்கவொண்ணாதபடி விரசிதமாகையாலே த்ருடமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு விசேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரபரத்வாத் டகாராதேசம். கொடி- த்வஜவஜ்ரகாஸம்ஸக்தமான ப்ராகாரத்தாலே, கொடி- த்வஜம், மாகவாக்ய ஸமாஸ:. சூழ்— சூழப்பட்ட, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, ஸம்ஸாரத்திலே யுதவாதாரிழக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து- இவள்விஷயத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இடு என்று ஸ்வார்த்தத்திலே ஸமாப்தியோகம். என்செய்யநினைத்தாய்

மூ—வட்கிலளிறையுமணிவண்ணாவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கு* முட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனேயென்னுமுள்ளுருகும்* கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தா கண்ணனேயென்னும்* திண்கொடிமதிள்சூழ் திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே* ॥ந॥

ஆ—ஜனன்றனக்கொரு நிவ்ருத்தியுமுண்டாகில்லாதென நத்தியுமுன்னைக்காணும்படி க்ருபைபண்ணுமென்னும் அங்ஙனேசெய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டார் காணகைக்காகவன்றோ ஸ்ரீ தசரதசக்ரவர்த்தித்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் பிறந்தநளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக பஜனீயதாகாரங்களாலேவரிஷ்டமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினையென்கிறாள். ॥ந॥

இ—ஸ்ம்ருத்யாதிகளைச்சொல்லுவானேனென்ன அவற்றுக்குதாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அங்ஙனேசெய்யவித்யாதியால்)அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமித்யாதியால்) திண்கொடிமதிள்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடேஇத்யாதியால்) ॥ந॥

ப—இறையும் - லேசமாத்ரமும், வட்கு - லஜ்ஜை, இலள்—இல்லாதவளானாள், வட்குதல்- வெட்குதலாய், லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேஎன்ன? சொல்லுகிறாள்- மணிவண்ணாவென்னும் - நீலஸ்வபாவனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தாணியிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனாயிருக்குமவனேஎன்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றதாய் முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானாளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும்- ஆகாசத்தையேபாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற கூப்பீட்டைக்கேட்டவன் வருகைதப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேசமான ஆகாசத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற அவதாரணத்தாலே நிரந்தரமாகப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே சோகியாநிற்கும், மையாக்கை - சோகிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்த்யத்தை, உடை- உடையவர்களான, இந்த்ராதிகளை ஜயிக்கும்படி, ப்ரபலராணவென்றபடி. உட்குஎன்று ஸாமர்த்த்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம்- ப்ராணங்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - நிரஸித்தவனான, ஒருவனே என்னும்- ஏகவீரனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்த்யமில்லையோ வென்று கருத்திலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும், நீவாராமையாலே நெஞ்சுநீராயுருகாநிற்கிறாள், கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லாதவனே என்றபடி. உன்னை – அப்படிப்பட்டவுன்னை, காணுமாறு- காணும் ப்ரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்படியென்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லனென்கிற நியமத்தை எனக்கொருத்திக்கு சிதிலமாக்குவித்தாலாகாதோ என்று வடதாத்பர்யம். நாமந்த நியமத்தையாரேனு மொருவர்க்கந்யதாகரித்ததுண்டோ வென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா – காகுத்ஸ்த, சக்ரவர்த்தித்திருமகனாயவதரித்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்றும் "பூர்வவஸம் ஹநநம் ஜக்ஷுஸ்ஸளகா ஸாயம் வயோவ்ருத்தா பாலாஶ்ச ப்ரபாஷ்வரதந்தப்பார ராமோ ந வஸ்திதம்" என்றும் நாடோடும் காடோடும் வாசியற எல்லாருக்கு முன்னை நீ காட்டினையில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருக்கால்செய்ததத்தனையன்றோவென்ன சொல்லுகிறாள் கண்ணனே?- க்ருஷ்ணனே? "தாஸாஶ்சவிரஹ-க்ஷளிர:" என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்குங்கூட உன்னை நீ காட்டினையில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும்- இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண்- த்ருடமான, அல்லவரிலைகள உஜ்ஜ்வலிதமாக விரவி தமாகையாலே த்ருடதரமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு, விசேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸஹித ககாரமேவமே டகாரார்த்தேசம். கொடிமதிள் - த்வஜாலங்க்ருதமான ப்ராகாரத்தாலே, கொடி- த்வஜம், பாகவாத்ரிம்வக ஸுகாஸ:. சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, கவதாரகாலத்திலே யுதவாதாரிழக்கவேண்டாதென்று பார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிதிசனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள் திறத்து- இவள்விஷயத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இடி என்று ஸாதனம் சநப்ரயோகம். என்செய்ய நினைத்தாய்

மூ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமெழுந்துலாய் மயங்குங்கைகூப்பும்* கட்டமே காதலென்று மூர்ச்சிக்குங் கடல்வண்ணா கடியைகாணென்னும்* வட்டவாய் நேமிவலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றே மய

ஆ— (இட்டகால்) இவள் வ்யாபாரயோக்யமான கரசரணாத்யவயவங்களை யுடையவளாயிருக்கும். இப்படி வேஷ்டிக்கக்ஷமையன்றியே யிருக்கச்செய்தே யவஸாநஸமயத்திலே ப்ரதீபம்போலே ஸஹஸா எழுந்துலாவி மயங்கிக்கிடக்கும். பின்னையும் ப்ரபோதமெய்தித் தன்னுடைய வ்யஸநாதிசயத்தாலே உன்னைத்தொழாநிற்கும். ஸ்நேஹமான தொன்றைப்பொல்லாததாகாதே; ஸ்நேஹவ்யக்திகளல்லாதார் என்னஹாநியும்பண்ணினாரோ வென்று சொல்லி மோஹிக்கும். அநவதிகாதிசயஸௌந்தர்ய ஸமுத்ராணமாணமணனே யென்றுன்னைச்சொல்லுகிற விதெல்லாம்போய் நீ சாலநிஷ்டுரனென்காணென்றுசொல்லும். வலத்திருக்கையிலே திருவாழியை யேந்திக்கொண்டிருக்கிற வழகைநான்காணும்படி வந்திடாயென்று சொல்லவுபக்ரமிக்கும். முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமை வட்டவாய் நேமிவலங்கையாவென்னும், பின்னையும் நெடும்போதுங்கூட வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே பின்னையும் வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே மயங்கும். இங்ஙனேசொல்லாநிற்கும்.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவள் வ்யாபாரயோக்ய இத்யாதியால்) எழுந்துலாய்மயங்குமென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி வேஷ்டிக்கக்ஷமை இத்யாதியால்) கட்டமேகாதலென்று மூர்ச்சிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹமான இத்யாதியால்) கடல்வண்ணா கடியைகாணென்கிற ஸம்போத்யாகாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவதிகாதிசய இத்யாதி சொல்லுமென்னுமளவாலே) சாலவென்றது - மிகவுமென்றபடி. க்ஷமையல்லாமையென்றது - க்ஷமையல்லாமையாலே என்றபடி. நெடும்போதுங்கூட என்றது - தீர்க்ககாலமானபின்பு என்றபடி. தீர்க்ககாலமவன் வாராதிருந்தவாறே என்கை. என்றென்றேயென்கிற வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணாமையாலே பின்னையும் இத்யாதியால்), மயங்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணாமையாலே மயங்குமென்று) இவ்வளவுக்கும் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனே சொல்லாநிற்குமென்று) இப்படியே மோஹமும்தெளிவுமாய் நடவாநிற்குமென்றபடி. சிட்டனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ப— என்றபடி. உபேக்ஷிக்கநினைத்தாயோ ஸம்ஹரிக்கநினைத்தாயோ வென்கை.

இட்டகாலிட்ட கையளாயிருக்கும்- இடப்பட்டகால்களை யுடையவளாய் இடப்பட்ட கைகளை யுடையவளாயிருக்கிறாள், தான் வேஷ்டிக்க க்ஷமையல்லாமையாலே '[illegible]' என்கிறபடியே ஸகிகளிட்டு வைத்தபடியே நிஸ்சேஷ்டமாய்க்கிடக்கிற கரசரணங்களை யுடையவளாயிருக்கிறாளென்றபடி. எழுந்து - கிளம்பி, அணையப்புகுகிற விளக்குப்போலே ஸஹஸாத்தாக எழுந்திருந்து என்றபடி. உலா - உலாவி, ஸஞ்சரித்தென்றபடி. மயங்கும் - மோஹித்துக்கிடக்கும், கைகூப்பும் - மோஹந்தெளிந்தவாறே வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாதே அஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், காதல் - ப்ரேமமானது, கட்டமென்று - கஷ்டமென்றுசொல்லி, பஹுவ்யஸநத்துக்கு நிதாநமேயொழிய அத்தாலொரு ஸாவமில்லையென்று அத்தை நிந்தித்தென்றபடி. மூர்ச்சிக்கும் - மோஹியாநிற்கும், கடல்வண்ணா - ஸமுத்ரஸத்ருஸஸ்வபாவனே, அபரிச்சிந்நனே என்றபடி. அநவதிகாதிசய ஸௌந்தர்யஸாகரனே என்கை. கடியைகாணென்னும் — நீகடியன்காணென்று சொல்லாநிற்கும், கடியன் - க்ரூரன், இங்கு நிஷ்டுரனைச் சொல்லுகிறது. கடல்வண்ணா என்றது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்னை ஸௌந்தர்யஸாகரனாக ஹ்ருதித்தோம், நீ நிஷ்டுரன்காணென்று வாக்யாபிப்ராயம். கடியன் சப்தம் ஸஹிதவனைச் சொல்லும்போது கடியையென்று ரூபமாயிருக்கும், வட்டவாய் - வட்டமானவாயையுடைத்தான, ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகச்சுற்றிலும் வாயையுடைத்தான என்றபடி. நேமி - சக்ரத்தை யுடைத்தான, வலங்கையாஎன்னும் - தக்ஷிணஹஸ்தத்தையுடையவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், திருவாழியையேந்தினவழகோடேவரவேணுமென்றுசொல்லவுபக்ரமித்துமுடியச் சொல்லமாட்டாமையாலேப்ரலாபம்பண்ணாநிற்குமென்றபடி. வந்திடாயென்றென்றே - நீவரவேணுமென்றென்றே பலகாலுஞ்சொல்லி, இடாயென்று ஸாபேக்ஷவசநம். அபேக்ஷிதத்திலே விளம்பித்தவநாதரம்குறைவாலே கேட்குஞ்சொல்லிஎன்றபடி. மயங்கும் - பின்னையும்நீ வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், சிட்டனே - ஶிஷ்டனே, ஸத்வ்ருத்தமுடையவனே

ரூ— க்குஞ்* சிட்டனே செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய் இவள்திறத்தென் சிந்தித்தாயே*

சிந்திக்குந் திசைக்குந் தேறுங் கைகூப்புந் திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வந்திக்குமாங்கே மழைக்கண்ணீர்ம
ல்கவந்திடாயென்றென்றே மயங்கும்* அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே*

ஆ—செழுநீர்த்திருவரங்கத்தா யிதுவோவுன்னுடைய ஶீலவத்தம், இவள்திறத்தென் செய்ய நினைத்தருளினாய் என்கிறாள்.

(சிந்திக்கும்) உன்னழகையு முன்னோபண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் நினைக்கும். நினையா மோஹிக்கும் நெடும்போதுங்கூட அவஸம்ஜ்ஞையாம், தன்னுடைய அபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும், தன்னுடைய வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், ஸஹாயையாயிருந்து வைத்தே ஶ்ரீஸஹதேவையைப்போலே திருவடிகளிலேவிழுந்துகிடக்கும், அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்து தன்னுடையவழகியகண்கள் நீர்மல்க வந்திடாயென்றென்றே மயங்காநிற்கும். உன்திருவடிகளை பொருக்கால்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்னுமாசையாலே தன்னை யரிதத்துக்கொண்டிருக்கிற விப்பெண்பிள்ளையை இப்பாடு

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இதுவோஉத்யாதியால்)

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

சிந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) திசைக்குமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையாமோஹிக்குமென்று) நினையாஎன்றது - நினைத்தவாறேஎன்றபடி. தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுமித்யாதியால்) தன்னுடையவித்யாதி வாக்யத்வயம் வஸ ஷ்டார்த்தம். வந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹாயையித்யாதியால்) ஆங்கேயெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்துஎன்று) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—என்றபடி. இது மஹாபரிஹஸிதமான ஸம்வோதநம். உம்முடையஶீலத்வமழகியதாயிருந்தது. ஸ்த்ரீகள் குடிகெடுக்கைக்கு அழகியதாக க்ருதஸங்கல்பராயிருந்தீர். ஐஹிகஸௌக்யங்களைப்பண்ணிப் பூணாணாலேவளக்க யரித்துக்கொண்டு கையிலே உவிதத்தைத்தையுமிட்டு லோகயாத்ரையுஞ் சொல்லிக்கொண்டுதிரி வாரைப்போலேயிருந்ததுஉம்முடையரீதியென்றுகருத்து. செழு - ஶ்லாகநீயமான, செழு ஶப்தம் ஶ்லாகநீயவாசி. நீர்- ஜலங்களை யுடைத்தான, திருவரங்கத்தாய் - ஶ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனே, ஶிஷ்டாசாரனை பண்ணிக்கொ ண்டு நீர்க்கரையிலே கிடக்கிறவனேஎன்றபடி. தண்ணீர்ப்பந்தலிலேவாதகரோதிங்கினைப்போலேயா யிருக்கி றது நீ யிவ்வூரில் வஸிக்கிறதுஎன்றுகருத்து. இவள் திறத்து- உம்முடைய விஶ்லேஷாதத்திலே மோஹிக்கும் ஸ்வபாவையான விவள்விஷயத்திலே, என்சிந்தித்தாய் - என்னவிசாரித்தாய், இவனை மோஹிப்பிக்கவே விசாரி த்திருக்கிறாயோ? தேறப்பண்ணிவைக்கநினைத்திருக்கிறாயோ? என்றபடி. இபபடி யிப்பாட்டிலே யவனை பரிஹஸிக் கையாலே ஆழ்வார் வ்யஸநாதுரராய்த்தன்னை பரிஹஸித்தால் "நக்ஷத்ரங்கள் த்ருஷிரவேத்வாவி கொள்ளயநீயாநி வஜ்ரபஞ்ச। ஸாதுவஸ்ரீச ஸஞ்சாதாரம்ஶக்ஷவாதீவராவடீ। வாலைக்யாதயாபரஸ ஸம்பத்ம ஸஹாநபஞ்சரம்" எ ன்கிறபடியே யவர்களைத்தான் ரஞ்ஜிப்பித்து அந்த மஹேஹாதையைஶமிப்பிக்குமென்கிறமஹத்ஸ்தாண மித்திருவாய் மொழிக்கு வ்யங்க்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து.

அந்திப்போது- ஸம்ஸாரர்களுக்கு பலம் வர்த்திக்கிற ஸாயங்காலத்திலே, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனு டைய தேஹத்தை, அவுணன் - ஹிரண்யன், இடந்தானே - ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகப்பிளந்தவனே, இடக்கு கை - நகத்தாலே பிளக்குகை, "ஊத்யதஸ்யதேஹாவர்த்ஸம்ஸவத்" மென்று தெளிவோடே இருப்பார்க்கோ நீ யுதவலா வது, ஶோகத்தாலே மோஹித்துக்கிடப்பார்க்குதவலாகாதோ. அந்தஸம்வெய்ய யென்றொரு காலநியமம் பார் த்தாப்போலே இவனை ரக்ஷிக்கைக்கு அப்படியே ஒருகால நிபந்தனப்பார்க்கவேணுமோ வென்று கருத்து. ப்ரஹ்லாதனென்ப தொருவனுக்கொருக்காலுதவினை மென்றால் அப்படி யெல்லாருக்கும் நாமுதவப்போமோ வென்னச்சொல்லுகிறாள். அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை. தேவஸம்ஸாரர்களுக்குங்கூட நினைத்தபடி காயப்பிரயோக்கொள்ள வொண்ணாதபடி உபஹாஸ்திமஸங்கடமாயிருக்கிற க்ஷீரஸமுத்ரத்தை என்றபடி. கடைந்த-அவ ர்களுக்காகவேமநம்பண்ணிக்கொடுத்தவனை, ஆரமுதே-வாசியோக்ய த்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யஸ்தனே

மூ— சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்ததையலைமையல்செய்தானே* ॥௫॥
மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானேயென்னுமாமாயனேயென்னுஞ்* செய்யவாய்மணியேயென்னுந்த

ஆ— படுத்தவேணுமோ உன்னுடையநிரவதிகமான ஆச்ரிதவாத்ஸல்யமெல்லாம் எங்ஙனேபோயிற்றென்கிறாள். ॥
(மையல்செய்து) அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைவிட்டருளின உன்னுடைய ஸௌசீல்யகாரணமான வ்யாமோஹத்தாலே என்னுடையமநஸ்ஸை அபஹரித்தவனேயென்னும், வக்ஷ்ய

இ— (உன்னுடையநிரவதிகமித்யாதியால்) ॥௫॥

ஆறும்பாட்டு.

மையல்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிக்ஷுத்ரேத்யாதியால்) பெரியபெருமாளுக்கு ராமாவதாரம் ஸந்நிஹிதமாகையால் மையல்செய்தென்றது ராமாவதாரத்தில் வ்யாமோஹகார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதுஎன்கையே யுக்தமென்றுகருத்து. என்னைமனங்கவர்ந்தானேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாமாயனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—என்றபடி. உன்னைக்கொண்டொருப்ரயோஜநாந்தரங்கொள்ளுவார்க்கோ நீயுதவலாவது. உன்னையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குதவலாகாதோவென்றுகருத்து. சந்தித்து- ஸம்யித்து, உன்னைக்கிட்டி என்றபடி. மநஸா வாசா மநஸாவ மாத்ரமன்றிக்கே வக்ஷுராதிகரணங்களாலும் அநுபவிக்கும்படி உன்னையடைந்து என்றபடி. உன்சரணம் உன்னுடைய திருவடிகளை, சார்வதே- சார்வதாகவே, உன் திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் பெறுகைக்காகவே என்றபடி. வலித்த- வலித்தவளான, வலிக்கை- கரைந்துபோகாதே த்ருடமாயிருக்கை. "ஜாநகீஜீவஜநநோ நாரவஷ்டம்பதாருவி" என்கிற கணக்கிலே என்றேனு மொருநாளுன் திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் பெறவேணுமென்று மாசையாலே தன்சரீரத்தை நீராயுருகிப் போகாதபடியரித்துக்கொண்டு இருக்கிறவளான என்று வ்யுத்பத்யர்த்தம். தையலை-பெண்பிள்ளையை, தையலென்று பெண்பிள்ளைக்குப்பேர். மையல் செய்தானே - மோஹம்பண்ணிவித்தவனே, மையல் - மோஹம், இவளை இப்படி மோஹிப்பித்து க்லேசப்படுத்துகிறவனே என்று மஹாவிஷ்ணுமஹிமமான ஸம்போதநம். சிந்திக்கும் - உன்னுடைய அநீய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் உன்னோடுதான் பண்டு ஸம்ச்லேஷித்தபடியையும் சிந்தியாநிற்கும், திகைக்கும் அந்த ஸம்ச்லேஷமிப்போது பெறாமையாலே மோஹியாநிற்கும், தேறும் - தெளியும், நெடும்போது போன பின்பு பின்னையும் அவஸம்ஜ்ஞையா மென்றபடி. கைகூப்பும் - மோஹந் தெளிந்தவாறே தன்னபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக வுன்னைக்குறித்து அஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும். திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளேஇருக்குமவனே என்றுசொல்லாநிற்கும், இப்படி நீ ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தே யெனக்குதவாதொழிகைபென்றுதன்னுற்றமையாலே சொல்லாநிற்கு மென்றபடி. வந்திக்கும்- வந்தநம்பண்ணாநிற்கும், அநாதையைப்போலே காலுந்தோற்ற உன் திருவடிகளைநினைத்துதெண்டனிட்டுக்கிடக்கு மென்றபடி. அங்கே - அவ்வவஸ்தையிலே, அப்படி தெண்டனிட்டபடியே கிடக்கச்செய்தே என்றபடி. மழைக்கண் - மழைபோலே குளிர்ந்திருக்கிற கண்களுடைய, நீர் - ஜலங்களானவை, மல்க - ப்ரவஹிக்க, வந்திடாயென்றென்றே - நீர் வரவேணுமென்றென்றே சொல்லி, மயங்கும்- பின்னையும் வாராமையாலே மோஹியாநிற்கும், காமகார்யங்களுடைய விகாரங்களில் இவளுக்கில்லாதவை யில்லையென்றுகருத்து. ॥௫॥

மையல் செய்து – பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்தைச் செய்து, மையலென்று பிச்சுக்கும் பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்துக்கும் பேர். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பிச்சாலே அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின் மேலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரப்ரயோகத்தைப்பண்ணி என்றபடி. இப்படி ப்ரணயிகள் பக்கலிலே தனக்குள்ள ஆஸக்தியுள்ளதாகக்காண்பித்தென்கை. என்னை - உன்னுடைய சேஷ்டிதங்களறியாதவென்னை, மனம் - மநஸ்ஸை, ஷஷ்டியர்த்தேத்விதீயை. என்னுடையமநஸ்ஸைஎன்றபடி. கவர்ந்தானேஎன்னும் - அபஹரித்தவனே என்று சொல்லாநிற்கும், கவருகை - க்ரஹிக்கை. இங்கேஅபஹரிக்கையைச் சொல்லுகிறது. மாமாயனேஎன்னும் - மஹாச்சர்யசேஷ்டிதனே என்று சொல்லாநிற்கும், மஹாச்சர்யமான ஸௌந்தர்யமுடையவனே என்றுசொல்லாநிற்கும் என்றபடி. அதையே விவரிக்கிறாள் மேல். செய்யவாய் மணியே என்னும் - அதரமாரத்தையுடைத்தான நீலமணியேஎன்றுசொல்லாநிற்கும். நானுன்னுடையசொத்தன்றோஎன்றுப் போலே ஸம்ச்லேஷதசையிலே

(த)ண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வெய்யவாடண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்விண்ணோர்முத லென்னும்* பைகொள்பாம்பணையாயிவடிறத்தருளாய்பாவியேன்செயற்பாலதுவே* ||௬||

ஆ—ஆச்ரயணீயனானவனுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிகளையும் ஸௌலப்யத்தையும் அநுஸந்தித்தும் ஸ்வரூபஸ்திதிகளை யன்றுசொல்லும், நிரதிசயபோக்யமாயிருப்பதொரு நீர்நிலத்தில் செந்தாமரைபூத்தாற்போலேயிருக்கத் திருவுடம்பையும் திருப்பவளத்தையுமுடையவனே என்றவ்வழகைச்சொல்லும். அடியேனுக்கு ஸுலபனா னென்னைக்காக்கவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறதென்னும் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வசக்தியுமாயு முள்ளமாயிருந்த ரக்ஷணோபகரணமான திவ்யாயுதங்களை ஏந்தியருளுகிற தெனக்காகவன்றோ வென் னும், இவளுக்காக நீ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே இவள்பக்கல் கூடுகை பண்ணியரு ளுகிறதில்லை, இதுக்கு ஹேது என்னுடையபாபமேயிறே என்கிறாள். ||௬||

(ஜலதுன்பங்கள்) ஸாவத்யங்களை யநாதிகாலப்ரவ்ருத்திகமோக்ஷஸாதனமாக நீ பண்ணின வ்யூ

இ—(ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) செய்யவாய்மணியேயென்று ஸௌந்தர்யம்ஸந்தோஷகாரணமிறே. செய்யவாய்மணியே யென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விண்ணோர்முதலென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமித்யாதியால்) வெய்யவாளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (கத்யாத்ருதித்யாதியால்) பைகொள்பாம்பணையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ ளுக்காகவித்யாதியால்) இவள்திறத்தருளாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவள்பக்கலித்யாதியால) பாவியேன்செ யற்பாலதுவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குஹேதுவித்யாதியால்). ||௬||

ஏழாம்பாட்டு.

ஜலத்துன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவத்யேத்யாதியால்) (அநாதிகாலேத்யாதி) ஸம்ஸாரிகளுக்கும் முக்தர்களுக்கும் ஸாதனங்களாக என்றபடி.

ஈடு— ஸம்ஸ்பர்சமாக விவளைக்குறித்து சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது ஸௌந்தர்யஸமானாதிகரண னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் தன்கண்ணுத்தில் திருமேனியொளியையும் நினைக்கிறாளென்றுகருத்து. தண்புனல் - குளிர்ந்த ஜலங்களாலே' ஸ்ரீவிராஜாவிரஜாநதீ ஸரோவரங்களாலே என்றபடி. சூழ் - வரிவ்ருத ஸ்வர்ணமணிமயமான ஸுவர்ணமணிப்ரகாரங்களுடைய குளிர்ச்சிபோலே யிராநின்றதவ்வூரிலகுளிர்ச்சியுமென் றுகருத்து. திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிதிதனுயிருக்கிறவனேஎன்று சொல்லா நிற்கும். வெய்ய - உக்ரங்களான, ஆஸ்ரிதவிரோதிகள்பக்கல் அதிதீக்ஷ்ணங்களான என்றபடி. வாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில் - பஞ்சாயுதங்களை, ஏந்தும் - ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, "வாதா வைகுண்டாதீசரம் விஹங்கேஶ்வரம் த்ருதிம் ஸதாரவிந்தமாலினீம் ஸர்வனோ ஸ்ரீரங்கநாயகः" எனனும்படியே, அவ்வாயுதங்கள் தோன்றும்படி. ஸர்வதா தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை என்றபடி. உன்னுடைய திவ்யா யுதங்கள் தெளிவிகளை கவிபுடைப்போலேகாந்திகளையும் நலியாநின்றது. ஸ்வாமியே அநாதமன வாவேசா கஜேந்த்ரவாதிகள்" என்னும்படியான திவ்யாயுதங்களையே கொண்டு நீ பெண்பிள்ளைகளை இங்கே அழிப்பன்னன்றோ. இங்ஙனேயோ ஸ்வதந்த்ரர்கள்பக்கல் ஸஹஜமிருப்ப தென்கிறாளென்று கருத்து. வி ண்ணோர் முதலென்னும் - நித்யஸூரிகளுக்குமேதனமாகனென்னாநிற்கும். அவர்களுடையஸத்தை ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனும்படி ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வசக்தியுமாயிருக்குமவனென்று சொல் [illegible] என்றபடி. பைகொள் - பையைக்கொள்ளாநிற்கிற, பையென்று பணத்துக்குப்பேர். ஸ்ரீபதிவ்ருத [illegible] ஸம்ஸாரிகளைக்காப்பதற்காக விகஸிதபணாமண்டலனான என்றபடி. பாம்பு - அனந்தனை, அணை [illegible] யுடையவனே, இவளுக்காக இங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே என்றபடி. இவள்திற [illegible] ஸம்பந்தத்திலே ஸம்ஸாரியாயிருக்கத் தளைப்பட்டுகிடந்து அலற்றுகிற இவள் விஷயத்திலே, [illegible] - கூடுகைபண்ணுகிறாயில்லை. பாவியேன் - இவளை இப்படி காண்கைக்கீடான பாபங்களை யுடை [illegible] யென்னுடைய, செயற் பாலது - கர்மத்திலே யிருப்பது, செயல் - கர்மம், பால் - இடம், பாவியே [illegible] பாலது. இப்படி நீ இவள்பக்கல் கூடுகைபண்ணாமைக்கு நிமித்தம் என்னுடைய பாபகர்மத் [illegible] யிருக்கிறதென்று பாவம்.

மூ—பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்றநின்றானே*காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்டகட-
ல்வண்ணா கண்ணனேயென்னும்* சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னுமென்தீர்த்தனேயென்
னும்* கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்குமென்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே* எ ॥

ஆ—லோகத்தை என்னளவிலே விமுகமாக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்னும். உன்னுடைய ஶரண்ய ஶரண்ய
த்வம் எங்கேபோயிற்றென்னும் ஆஶ்ரித விரோதிகளுடைய வ்யாபாரவ்யாவர்த்தநமனைக ஸமர்த்தமான திரு
வாழியையேந்திக்கொண்டிருக்கிற தடிபேனுக்காகவன்றோவென்னும், திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளு
கிறதும் ஸ்ரீராமவர்திருமகனாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளினதும் கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்த
ருளுகிறதும் ஆஶ்ரிதார்த்தமாகவன்றோவென்னும். ஸ்வஸமாஶ்ரயணைகப்ராப்ய போஷக மோஹவிரோதியாய்.

இ—பற்றிலார்பற்றநின்றானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) காலசக்கரத்
தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுடையவித்யாதியால்) கடலிடங்கொண்
டஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேஇத்யாதியால்) கண்ணனேஎன்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராமவரித்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (கோயிலிலேஇத்யாதியால்) என்தீர்த்தனேஎன்னும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்வஸமாஶ்ரயணைகத்யாதிசொல்லிக்கொண்டென்றுமளவாலே) கோமளக்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ஶ—பால் - பாலாக, இரண்டுபாலாக என்றபடி. பாலென்றுஸ்தானம். ப்ரத்யக்ஷர்க்கு. துக்கமும் ஸம்ஸாரி
லர்க்கு ஸுகமும் என்றிப்படி இரண்டுஸ்தானமாக என்றபடி.. துன்பங்களின்பங்கள் - ஸுகங்களையும் துக்
கங்களையும், துன்பம் - துக்கம், இன்பம் - ஸுகம், படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுஸாதிப்ராயஸம்
போதநம். இப்படி யதாஸ்திபாக நீ கட்டினஉபகாரத்தை என்பக்கலிலேவிபர்யஸ்தமாக்கிறாயேவென்றபி
ப்ராயம். ஶரணங்களொன்றுமில்லாதாரை விஷயீகரிக்கப்போமோவென்ன? சொல்லுகிறாள், பற்றிலார் - அவ
லம்பநமில்லாதார், பற்று - அவலம்பநம், ஒருஶரணமுமில்லாதாரென்றபடி. பற்ற - ஆஶ்ரயிக்கும்படி.
நின்றானே, நின்றவனே, ஶரணமொன்றுமின்றியே யவஸ்தாயமாயிருக்கிற காகாஸுரன் முதலானவர்க
ளு முன்னே யாஶ்ரயிக்கும்படி நின்றவனே என்றபடி. இவ்வஶரண்ய ஶரண்யத்வஸமாவ முனக்கு இப்போது
போய்விட்டதோவென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகங்களிருக்க விப்போது ஸ்வீகரிக்கக்கூடுமோ வென்
ன? சொல்லுகிறாள். காலசக்கரத்தாய்- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு ம்ருத்யுவாயிருக்கிற சக்ரத்தை யுடையவனே.
காலோம்ருத்யு: ப்ரதிபந்தகநிரஸநார்த்தமாகவன்றோ நீதிருவாழியேந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று
கருத்து. ஆனாலும் த்ருஷ்டிகோசரனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யன்றோ நாமிருக்கிறதென்ன? சொல்லுகிறாள்
மேல், கடலிடங்கொண்ட - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே ஸ்தாநத்தைக்கொண்டவனான, கடல்வண்ணா - ஸமுத்ரவ
ர்ணனே, ஒருகடலிலேயொருகடல்சாய்ந்தாப்போலேஇருக்கிறவனேஎன்றபடி. ஆஶ்ரிதஸமாஶ்ரயணார்த்தமாகவ
ன்றோக்ஷீரஸமுத்ரத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்று கருத்து. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, க்ஷீரார்ணவத்திலே
வரமாட்டாதார்க்குமாஶ்ரயணீயனாகைக்காகவன்றோ "நாமவதார்யஸஶ்ரகத்ருஹ ஹ்ருதயம் காளம்வரம்" (?)
என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தருளிற்றென்றுகருத்து. என்னும் - என்னாநிற்கும், இப்படி சொல்லா
நிற்கு மென்றபடி. சேல்கொள் - மத்ஸ்யங்களைக் கொண்டிருக்கிறவையான, சேல் - மத்ஸ்யம். மத்ஸ்யங்களை யுடைத்
தானவையான என்றபடி. மத்ஸ்யங்கள் ஜலத்தைப்பிரிந்துபரிக்கிலன்றோநானுன்னைப்பிரிந்துயரிக்கவல்லளாவது,
என்றுகருத்து. தண்புனல் - ஶீதளங்களான ஜலங்களாலே,சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாயென்னும் -
ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அந்த க்ருஷ்ணாவதாரத்திலும்உதவாதார்க்காகவன்றோ
கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்கிறாளென்றுகருத்து. என்தீர்த்தனேஎன்னும் - என்னுடைய
தீர்த்தனேஎன்னாநிற்கும், எனக்கு பாவநமாகிறதனே என்னாநிற்குமென்றபடி. எனக்கு ஸமாஶ்ரயணவிரோதி
விரோதிகளையெல்லாம் போக்கினவனே என்னாநிற்கிறாளென்கை. என்னுடைய - என்னுடைய, கோமளக்
கொழுந்து - ஸுகுமாரமான லதாக்ரம்போலே ஸௌகுமார்யமுடையவளான வென்னுடையவள், கொ
ழுந்து - லதாக்ரம், கோல - ரமணீயங்களான, மா - மஹத்துக்களான, விஶாலங்களான என்றபடி. ம
ழை - வர்ஷம்போலே ஶீதளங்களான, கண் - நேத்ரங்கள், பனிமல்க - ஜலம்ப்ரவஹிக்க, இருக்கும் -

மூ—கொழுந்துவானவர்கட்கென்னுங்குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும்* அழுந்தொழுமாவியனலவெ வ்வுயிர்க்குமஞ்சனவண்ணனேயென்னும்* எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்குமெங்ஙனேநோக்குகே னென்னுஞ்* செழுந்தடம்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்செய்கேனென்திருமகட்கே* ॥அ॥

ஆ—உக்தமான விஶேஷசேஷ்டிதங்களையும் போக்கினபோலே ஸகலஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான வென்னு டையபாபங்களையும் போக்கியருளாயென்னும் சொல்லிக்கொண்டுபிரிவென்னுஞ் சொல்லுங்கூடப்பொறுக் கமாட்டாதபடி ஸுகுமாரையான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை தன்னுடைய வழகியதிருக்கண்கள்நீர்மல்கவிரு க்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(கொழுந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருந்துவைத்து ஸௌசீல்யப்ரகாஶிதனாய்க்கொண்டு பிறந்தருளி வர்ஷத்திலே ஶக்திஶூந்யராந கோவத்ஸஜாதங்களை யும் பசுக்களையும் ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தை யெடுத்துரக்ஷித்தருளின உன்னுடைய நிரவதிகமான காருண்ய த்துக்குங்கூட விஷயமல்லேனோவென்னும். பின்னையும் நீ பார்த்தருளாதொழிந்தவாறே யழாநிற்கும். தன் னுடைய ஸ்வாபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும். தன்னுடைய வாத்ஸல்யாதிஶயமா

இ—செய்கிறார் (பிரிவென்னுஞ்சொல்லும் இத்யாதியால) ॥அ॥

எட்டாம்பாட்டு.

கொழுந்துவானவர்கட்கென்கிறவிடத்தில் ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்ட இத்யாதியால்) அத்தையுரைக்கிறார் (அயர்வறும் இத்யாதியால்) இங்கே ஸௌசீல்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்ய இத்யாதியால்) குன்றேந்தியென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (கோவத்ஸ இத்யா தியால்) குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷத்திலே இத்யாதி அல்லேனோவென்றும் இத்யந்தம்) ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (தன்னுடையவார்த்தி இத்யாதியால்) எழுந்துமேல்நோக்கி இமைப்பிலளிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ—நிஶ்சேஷ்டமாயிருக்கும், தன்னுடைய வார்த்தியுந்திக்கெல்லா மவன்வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீ ர்மல்கவிருக்குமென்றுகருத்து. ॥அ॥

வானவர்கட்கு - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. கொழுந்தென்னும் - கொ ழுந்துபோலே ஶிரோபூஷணமென்று சொல்லாநிற்கும், அவர்களுக்கு நிரவதிகவாத்ஸல்யசேஷபூத னாயிருக்கிறவனென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. குன்று - பர்வதத்தை, கோவர்த்தனத்தையென்றபடி. ஏந்தி - கையிலேதரித்து, கோநிரை - கோவர்க்கத்தை, காத்தவனென்னும் - ரக்ஷித்தவனென்றுசொல்லாநிற் கும், அவனுக்குப்பக்ஷமில்லாமையாலே யென்னபேக்ஷிதமிழக்கிறேனோ வாத்ஸல்யமில்லாமையாலே இழக்கி றேனோவென்று வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். அழும் - பின்னையும் நீ வாராதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும், தொழும் - உன்னைக்குறித்தஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், ஆவி - ஶ்வாஸமானது, அனலவெவ்வு - அனலாலேவேகும்படி, ஶோகாக்நியாலே உஷ்ணமாம்படி, உயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடாநிற்கும், அஞ்சனவண்ணனேயென்னும் - என் னைப்படுபாடுபடுத்தின நீலவிக்ரஹத்தையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், எழுந்து - இவளார்த் தியைக்கேட்டு நீ வருகை ஸம்பாவிதமென்று ப்ராந்தியாலே எழுந்திருந்து, மேல்நோக்கி - மேலேநோக்கி, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்தாப்போலே ஆகாஶத்திலே நீ வரப்புகுகிறாயென்று கருத்தாலே ஊர்த்வதேஶத் திலே பார்த்தென்றபடி. இமைப்பு - நிமேஷம், இலள் - இல்லாதவளாக, இருக்கும் - இராநிற்கும், நீ வருகிற தை அடியே தொடங்கிக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கண்கொட்டாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்குமென்ற படி. இமைப்பென்று நிமேஷம். எங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் - அப்படி வரக்காணாதவாறே உன்னைநானெ ப்படி காணப்புகுகிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள். செழும் - ரமணீயங்களான, செழுமென்று ரமணீயம். தடம் - விஸ்தீர்ணங்களான, புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, “[illegible]” யென கநகாவ்யமெயாலே பரிவ்ருதமானதென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிற வனே, என்திருமகட்கு - என்னுடையவளான லக்ஷ்மீஸத்ருஶையான இப்பெண்பிள்ளைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், இவ்வார்த்திக்கடியான [illegible] நிவ்ருத்திபடுத்துவேனோ, வாராதவனை

மூ—என்திருமகள்சேர்மார்வனேயென்னுமென்னுடையாவியேயென்னும்* நின்திருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண்டநிலமகள்கேள்வனேயென்னும்* அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்டவாய்மகளன்பனேயென்னுந்* தென்

ஆ—ம்படி தீர்க்கநிஶ்வாஸத்தைப்பண்ணும். என்னுடையஸந்தாபமெல்லாம்போம்படி உன்னுடையஶீதளமான ஸம்ஹநநமேனியைக் காட்டியருளாயென்னும். நீவரும்படி காணவேணுமென்றெழுந்திருந்து ஸந்நிதிவைபவமெடியா யாகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குங்காணாதொழிந்தவாறே உன்னைக் காண்கைக்கு உபாயமேதோவென்னும். செழுந்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய் என்திருமகட்கினிநான்செய்வதென்னென்றுகூப்பிடுகிறாள். ॥அ॥

(என்திருமகள்) ஸர்வலோகமஹேஶ்வரியாய் ஸகலகல்யாணகுணாகரையாயிருந்த பெரியபிராட்டியார்க்குமஶேஷியாய் உன்னுடைய குணங்களாலே ஊர்ஜ்ஜிதவாத்ஸல்யையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும் ஶேஷியாய் தன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌரப்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதி ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களாலே பரமபோக்யையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும் ப்ரணயியாயிருந்த நீ தத்ஸம்பந்தமாகையாலே என்னை உபேக்ஷியாதவகையாக்கினாப்போலே இன்னமும் தத்ஸம்பந்தமென்றென்னை யுன்திருக்கண்களாலே பார்த்தருளாயென்றுசொல்லும். இவளுக்காகக்கோயிலிலே கண்

இ—ருளிச்செய்கிறார் (நீவரும்படி இத்யாதியால்) எங்ஙனேநோக்குகேனென்னு மென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குங்காணாதித்யாதியால்) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

திருமகள்சேர்மார்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோக இத்யாதியால்) நீகொண்டநிலமகள் கேள்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகுணங்களாலே இத்யாதியால்) அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்ட என்கிறவிடத்தில் ஸித்தமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையநிரவதிக இத்யாதியால்) ஆய்மகளன்பனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னை இத்யாதியால்) என்திருமகளென்கிறவிடத்திலே என்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்பந்தமாகையாலேஎன்று) என்னுடையாவியேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைரக்ஷிக்கை இத்யாதியால்) வாக்யத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும் இத்யாதியால்) ஶேஷவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காக இத்யாதியால்) ॥கூ॥

ஸ—வாரப்பண்ணுவேனோ, இவ்விரண்டுமஶக்யமன்றோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

என்திருமகள் - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிறவென்றபடி. மார்வனேஎன்னும் - வக்ஷஸ்ஸ்தலம். பெரியபிராட்டியார்க்கு நான் ஸ்வநிஷ்டஸம்பந்த ஶேஷிகஸேஷ்யயான ஶேஷத்வத்தையென்றன்றோ நீ என்னையென்றுமாதரிக்கிறது, இப்போதுமவளுடைய ஸம்பந்தப்ரயோஜநமாக வென்னைக்கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாளென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, திருவெயிற்றால். ஸ்ரீவராஹவேஷியால், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரா. "உத்த்ருதாஸி வராஹேண தம்ஷ்ட்ராக்ரேண..." என்னும்படி அதிரமணீயமான திவ்யதம்ஷ்ட்ரையாலே என்றபடி. இடந்து - ஸம்ஹிதிதலத்தில்நின்றுங்கீண்டெடுத்து, உன்னை ப்ரியாகரித்துக்கொண்டாகிலும் ப்ரணயிநிகளுக்கு நீ காரியஞ்செய்யுமவனல்லையோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. நீகொண்ட - இப்படி உன்னுடையப்ரணயித்வகுணத்தைக்காட்டி நீயுனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்ட, நிலமகள் - பூமிப்பிராட்டிக்கு, கேள்வனே என்னும் - வல்லபனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அன்று - க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுவேனோவென்று நப்பின்னைப்பிராட்டிவிஷாதப்படாநின்றவந்த காலத்தில், உரு - இடிபோலே பயங்கரமான ரூபத்தையுடையவையான வ்ருஷபங்களை, உருவென்று இடிபோலே பயங்கரரூபிபாணவஸ்துவுக்குப் பேர். ஏழு - ஏழுகளையும், தழுவி - ஆலிங்கநம் பண்ணி, மாஜத்துநத்தாலேவலீபித்தென்றபடி. நீலாகாஸகம் ஸம்ஶ்லேஷஸாதநமாகையாலே தத்ஸம்ஶ்லேஷம்போலே க்ருஷ்ணனுக்கு போக்யமாயிருந்ததென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மர்த்தநத்தை தழுவுதலாகச் சொல்லுகிறாள். நீகொண்ட - நீயுனக்காக்கிக்கொண்ட. ஆய்மகள் - கோபகந்யகைக்கு நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கென்றபடி. அன்பனேயென்னும் - ப்ரியதமனேஎன்று சொல்லாநிற்கும், இப்படியவர்கள்பக்கலிலே ஸ்நேஹியாயிருந்த நீ அவர்களுக்கு ஶேஷமான வென்பக்கலிலே க்ருபை

மூ:— றிருவரங்கங்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவடனக்கே* ॥௧௦॥

முடிவிவடனக்கொன்றறிகிலேனென்னுமூவுலகாளியேயென்னும்* கடிகமழ்கொன்றைச்சடயனேயென்னுநான்முகக்கடவுளேயென்னும்* வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னும்வண்டிருவரங்கனேயென்னும்*

அ:— வளர்ந்தருளுகிற நீ இவளைப்பார்த்தருளுகிறதில்லை, இனியிவளுக்கென்னாய்விளையுமென்றேனென்று மறிகி றிலேனென்கிறாள். ॥௧௦॥

(முடிவிவள்தனக்கு) இப்பெண்பிள்ளைதனக்கு முடிகைக்கொருபாய மறிகிலேனென்னும், ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு ஸஹாயனாகவிருந்து அவர்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளை யநுஷ்டிக்கிறவனே? உன் திருவடிகளிலவர்களோபாதி யுறவுபோராதோவென்னும், அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுன்னைக்காட்டியருளாயென்னும், கோயிலிலேபுகுந்து கண்வளர்ந்தருளி ஆஸ்ரிதர்க்காதரம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற ஸமாதானனேயென்னும்.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ:— மூவுலகித்யாதிகடவுளேயென்னுமித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யானத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கித்யாதியால்) இதுக்குப் ஸமாதாநத்தையருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலித்யாதியால்) வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வண்டிருவரங்கனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேஇத்யாதியால்) அடியடையாதாள்போலிவளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாள்திருவடிகளையித்யாதியால்) சேர்ந்துமுடியவென்றது - சேர்ந்துதலைக்கட்டஎன்றபடி. போய்முடிந்தாளென்றது - மிகவும் ஸ்தைபாணுளென்றபடி.

ஸம்பன்னை. தொழுவதெங்ஙனே யென்றாளென்றுகருத்து. தென் - ஸுந்தரமான, திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்கத்தை, கோயில் கொண்டானே - கோயிலாகக்கொண்டவனே, அவதாரத்திலே யுதவாதாருன்னை யிழந்து போகாதபடி கோயிலை நித்யவாஸஸ்தானமாக ஸ்வீகரித்தவனே என்றபடி. இவள்தனக்கு - இப்பெண்பிள்ளைக்கு, தன்னென்று ஸ்வாதந்த்ர்யாபாவம். முடிவு - ஈஸ்வாவஸானத்தை, முடிவு - அவஸானம், தெளிகிலேன் - தெளியமாட்டுகிறேனில்லை, நீ தன்னை ரக்ஷகனானேயாகிலு மிவளுடைய வ்யஸனஸங்கட்யத்தைப் பார்த்தாலிதுக்கு முடிவுண்டாகப் புகுகிறதாகவெனக்குத் தோற்றுகிறதில்லைஎன்றபடி. ॥௧௦॥

இவள் - இப்பெண பிள்ளையானவள், தனக்கு - விரஹாக்நிதக்தையானதனக்கு, முடிவொன்று - முடிவை யொன்றையும், முடிக்கைக்குபாயமொன்றையு மென்றபடி. இங்குமுடிவு பாவம் முடிக்கைக்கு வ்யாபாரம். அறிகிலேனென்னும் - அறியமாட்டுகிறிலே னென்றுசொல்லுகிறாள். இந்தவிரஹதசையிலே தனக்கு முடிகையே நன்மை யென்று நினைத்து அதுக்குபாய மொன்று மறியமாட்டுகிறிலே னென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்று கருத்து. மூவுலகாளியே என்னும் - மூன்றுலோகங்களையு மாளுகிறவனேஎன்னாநிற்கிறாள், மூன்றுலோகங்களையுமாளுகிற விஷ்ணுவுக்கு ஸஹாயபூதனே என்றுசொல்லுகிறாளென்றபடி. கடி - வாஸனை மானது, கமழ் - வாஸியாநிற்கிற, கமழ்கை - வாஸிக்கை. வாஸனம் ப்ரஸரியாநிற்கிற என்றபடி, கொன்றைச் சடையனே யென்னும் - கொன்றைப்பூவை ஜடையிலே யுடையவனேயென்னாநிற்கிறாள். ருத்ரனுக்கஹாயபூதனே என்றுசொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. நான்முக - சதுர்முகனான, கடவுளேயென்னும் - தெய்வமேஎன்னாநிற்கிறாள். கடவுள் - தெய்வம், சதுர்முகதேவதைக்கஹாயபூதனே என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடுள்ள வுறவு அனன்யகதியான என்றோடுனக் கில்லையோ வென்று வயங்காகவபிப்ராயம். வடிவுடை - திவ்யரூபத்தை யுடையவர்களான, அமலநாதவ ரஸமெல்லாம் வடிவிலேதோன்றும்படி யுஜ்ஜ்வலராகளான என்றபடி. வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவனேஎன்னும்-ப்ரதானனே என்னாநிற்கிறாள், உன்னழகாலேயவர்களை தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஸேஷியாயிருக்கிறவனே என்றுசொல்லுகிறா ளென்றபடி. அவர்களுக்கு நீயுன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலேஎனக்கு முன்னைக்காட்டியருளா யென்கிறாள் என்று தாத்பர்யம். வண் - உதாரமான, திருவரங்கனேயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேஎன்னா நிற்கும். நித்யஸூரிகள் போதுமநுபவிக்கிறதாய்ப்போகாதே ஸம்ஸாரிகளுமநுபவிக்கும்படி கோயிலிலே

மூ—அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள்முகில்வண்ணனடியே* ||௰||
முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்மொய்புனற்பொருநற்* றுகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பன்
வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலையாயிரத்திப்பத்து

ஆ—இனி பெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து முடியமாட்டாள் போய்முடிந்தாளென்னும்படி ஊஷ்மாவஶேஷையானவிவள் ப்ரஸித்தமானவிந்த விஶ்லேஷநிபந்தநமான நிரவதிகது:க்கமெல்லாம் விஸ்ம்ருதமாம்படி தானாசைப்பட்டபடியே பெரியபெருமாள்திருவடிகளையே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றாள் என்றிவளுடைய திருத்தாயார் ப்ரீதையாகிறாள். ||௰||

(முகில்வண்ணன்) பெரியபெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து ஸர்வப்ரகாரஸம்ஶ்லேஷமும் பண்ணப்பெறுகையாலே உஜ்ஜீவநாய் ஸாபராதஸஹிஷ்ணுவான திருப்பொருநலாலும் ஸ்ப்ருஹணீய திவ்யஸம்ஸ்தாநாதிகாரங்களாலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திவ்யநகரியையுடையிருந்த சடகோபன் முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் பெரியபெருமாள்திருமேனியில் நீலமான ஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளத்தாலே தேஜோமயமான திருநாட்டிலே யயர்வறுமமரர்கள்சூழ ஸுகி

இ—த்தவராமெய்யாரென்றுகருத்து. அணுகியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஸித்தமான வித்யாதிகளால்) இத்தால் ஸர்வேஶ்வரனிவளுடைய வார்த்தியையறிந்து தன்ஸௌலப்யத்தாலும் ஔதார்யத்தாலு மிவளுடையவாஞ்சாஸம்ஶ்லேஷத்தை விஶேஷித்து ப்ரகாஶிப்பிக்க இவளுக்கத்தால்பிறந்த வாத்ஸல்யத்தைக்கண்டு தாயார் ஸந்தோஷயாய்ச்சொல்லுகிறாளென்று ஸம்ப்ரதாயம். ||௰||

✱ நிகமனம். ✱

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடி யுயர்ந்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) மொய்புனற்பொருநல்துகில்வண்ணத்தூ நீர்சேர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபராதஸஹித்யாதியால்) வண்பொழில்சூழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யமங்களேத்யாதியால்) வண்குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யநகரேத்யாதியால்) முகில்வண்ணவானத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளித்யாதியால்) இமையவர்சூழஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்வறுமித்யாதியால்) பேரின்பவெள்ளத்தேஎன்கிற

ஸ—வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸரஸோதாரனேஎன்கிறாளென்று ஸம்ப்ரதாயம். நீ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸௌந்தர்யம்நான் பெறவேண்டாவோ என்கிறாளென்று ஸாரதாத்பர்யம். அடி - அவன்திருவடிகளை, அடையாதாள்போல்- அடையாதவள்போலே இருந்தவளான, இந்த விரஹத்தாலே யிவள் முடிந்து போமித்தனையொழிய இனியவன்திருவடிகளை யடையமாட்டாளென்னும்படி இருந்தவளான என்றபடி. இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், முகில்வண்ணன் - ஔதார்யவானவனுடைய, முகில்-மேகம், ஜலஸ்தலவிபாகமற வர்ஷிக்கும் மேகம்போலே ஸர்வர்க்கும் முகங்கொடுக்கும் ஸ்வபாவரான பெரியபெருமாளுடைய என்றபடி. அடி - திருவடிகளை, அணுகி - கிட்டி, அடைந்தனள் - அடைந்தாள், உகப்பிலேவிஶதமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்று ஸுகித்தாளென்று கருத்து. ||௰||

முகில்வண்ணன் — ஔதார்யவானான பெரியபெருமாளுடைய, அடியை - திருவடிகளை, அடைந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, உகப்பிலே விஶதமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. அருள்சூடி - க்ருபையை ஶிரஸாவஹித்து, அவருடைய ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றுஎன்றபடி. உய்ந்தவன் - உஜ்ஜீவித்தவரான, விரஹதாபந்தீர்ந்து ஸுகித்தவரான என்றபடி. மொய் - நிபிடங்களான, ஸம்ருத்தங்களான என்றபடி. புனல் - ஜலங்களை யுடைத்தான, பொருநல் — தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்கு, நீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். துகில்வண்ண - பட்டவர்ணம்போலே, துகில் - பட்டவஸ்த்ரம், தூ - ஶுத்தமான, "ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா" என்கிறபடியே ஸுஸ்வச்சமானஎன்று ஸம்ப்ரதாயம். நீர் - ஜலத்தை, சேர்ப்பன் — சேர்ந்தவரான, தாம்ரபர்ணீதடவர்த்தரான என்றபடி. வண் - ஸௌந்தர்யங்களான, பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, வண்குருகூர் - ஸ்ப்ருஹணீய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன- ஔதார்யவான்விஷயமாகவருளிச்செய்ததான, சொல்மாலையாயிரத்து — ஸூக்திஸஹஸ்ரத்தில்

மூ—மவல்லார்* முகில்வண்ணவானத்திமையவர் சூழவிருப்பர்பேரின்பவெள்ளத்தே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸ்துதிகலாபேஷு ஸம்ஸாரஜநித நிரவதிகாநந்த ப்ரஹ்மாநுபவாந்தர்கதத்வ ப்ராப்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸ்துதிகே தத்ப்ராப்யால) ॥௧௧॥

ப—இப்பத்தும்- இந்த பத்து பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸிக்கவல்லார்கள், முகில்வண்ணன்- மேகவர்ணமான, பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியில் ஸௌந்தர்யாதிகுணாநுபவத்தாலே நிறம்பெற்றவர்களென்றபடி. வானத்து- பரமவ்யோமத்திலே, இமையவர்-தேவர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. சூழ- இவர்கள்பக்கலாதரா திசயத்தாலேசூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பேரின்ப வெள்ளத்தே - ப்ரஹ்மாநுபவாநந்தத்திலே. இன்பம் - ஆநந்தம் பரிபூர்ண ஸமஸ்தாநந்தத்திலேஎன்றபடி. இருப்பர் - நித்யமாக ப்ரதிஷ்டிதராயர்கள். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்டாநமஸ்யை ஸ்ரீவேதாந்தாசார்ய ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(கங்குலும்பகலும்)

ஸ்ரீரங்கேஸஞ்சாரீஜடநிவஹஸம்ப்ராப்தவிபவ
விஸ்வஸ்ரஷ்டாவாஸமயநத:வாஸ்யகுப்ராதித்வம் ।
ஸுகாஸநப்ருதாநாஜடநிதேயோயத்தாஸ
ஸாவ்யாநாம்விமலாஸாஸ்யாதிவேதாரம் ஸாஸம்ஸாரி: ॥

(ஸ்ரீரங்கேஸஞ்சாரீ) செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - கியக்குகளுக்குங்கூடக் களித்துவ திக்கும்படி ப்ரஸித்தமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீரங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (விஸ்வ ஸ்ரஷ்டாஸ்ரஷ்டா) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் - எல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கை யாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே அநந்யமாலெயிலே "காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்" என்றுசொல்லுகிற அவதீர்ணவகங்களை ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறது. (ஸாஸிகாஸ) சிட்டனே - அசிஸாதனைகையாலும், (விஸ்வ நிஷ்டாவாஸ) அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே - விரோயியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (உரமஸபநத:) பைகொள்பாம்பணையாய் - தன்திருமேனிஸ்பர்சத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே விகஸித மான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (பாஸாதிநாதத்வம்ஸுகாஸநப்ருதாநாஸ) பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் - வேதனுடைய கர்மாநுரூபமாக ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஜடநிதேயோயத்தாஸ) இங்கேகூடவிலக்ஷிதமன்று குன்றேந்திகோநிரைகாத்தவனென்னும் - நின்திருவெயிற்றுவிஸ்த்ரதி - முகில்வ ண்ணனடியை - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகோபாலகர்களுக்காக்ஷகையாலும், ஸாகஸத்வத்தை க்கொண்டு ஸ்துதிக்குமவனாகையாலும், வர்ஷாகாலமேகம்போலே ஸ்யாமமாய்க்குளிர்ந்திருக்கிற வடி வையுடையனாகையாலும், எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியான ஸ்ரீரங்கநாயன் ஸ்வாஸ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸதிபதி யாகிறகிறானென்று "கங்குலும்பகலும்" என்கிறதசகத்திலே காரிமாறன் அருளிச்செய்தானென்கிறார். ॥

ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

ஆ—[illegible]

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

இ—[illegible]

மூ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே* புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீரென்சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழா

ஆ— நீங்களேயென்னைத் தென்திருப்பேரையிலே யுடனேகொண்டுபோய்விடுமிகோளென்கிறாள். நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய பரிபூர்ண சந்த்ரமண்டலம்போலேயிருந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், நிரதிசயதீப்தியுக்த பாலஸூர்யமண்டலம்போலேயிருந்த திருவாழியையுமேந்தி, பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி இலங்கொளிசேரரவிந்தம்போன்ற நீண்டகண்களையுடையனானவனென்னெஞ்சினூடே சாரிகைத்திரிதருகிறபடி நீங்கள் காணகிற்றிலிகோள். இன்னபடியென்றெனக்குச் சொல்லநிலமாகிறதில்லை, ஆதலாலவனையொருக்ஷணங்காணுந்தொழிலல்லாமிக்கமாட்டேன் வேதகோஷத்தாலும் உத்ஸவகோஷத்தாலும் க்ரீடாபரரான பாலர்களுடைய பரஸ்பராலாபகோஷத்தாலும் பரிபூர்ணமான திருப்பேரையிலே உத்கம்ச்லேஷஜநித நிரவதிகஸாவ

முதற்பாட்டு

இ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யேத்யாதியால்) ஆழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதீப்தீத்யாதியால்) புள்ளைக்கடாகின்ற என்கிறவிடத்தில ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பொன்மலையித்யாதியால்) மீமிசையென்றது - உபரி என்றபடி. கநககிரிவுபரி காளமேகம்போலேயென்றபடி. தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்கு திருமொழிப்பாசுரத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொளியித்யாதியால்) இலங்கொளி – விளங்காநிற்கிறகாந்தியானது, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, காந்திப்ரசுரமாயிருக்கிற என்றபடி. அரவிந்தம்போன்ற – அரவிந்தஸத்ருசமான, புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்) என்சொல்லிச்சொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) பர்யவஸிதார்த்தத்துக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வேதவொலியுமித்யாதி விளையாட்டொலியுமறாவென்பதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) க்ரீடாபரரானவென்கிறவிடத்திலே “பாலாகவிக்ரீடநா ஹ்ருஷ்டாஸ் ஸாரஸ்வதஸம்வஸ: । ராஜவீதிஷு ஸம்யாதா ப்ருக்ஷாரேவதியஃகயா:” என்கிற ச்லோகமபிப்ரேதம். வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க

ப— அன்னைமீர்காள்? - மாத்ருஜநங்கள், வெள்ளை - தவளமான, ஸ்யாமளமான திருமேனிக்கு ப்ரதிபடமாம்படி சுக்லமான என்றபடி, சுரிசங்கொடு - சுரியையுடைத்தான சங்கத்தோடே, சுரி - சுழல், சுழித்தக்சுழிபோலே வர்த்துலமான ஸுந்தராவயவஸந்நிவேசவிசேஷத்தையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடேகூட என்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தை, அப்படியொருவிசேஷண மிட்டுச்சொல்லவொண்ணாதபடி சுத்தஸுந்தரமான ஸ்ரீஸுதர்சநத்தையென்றபடி. ஏந்தி - அவற்றில்ப்ரீதிசயத்தாலே திருக்கைகளாலே ஏந்திக்கொண்டென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன் - தாமரைபோன்ற ஸௌந்தர்யவிசேஷவான், ஆயுதங்களையும் திருக்கண்களையுஞ்சேர அநுஸந்தித்தது இவைகளுடைய நேத்ரஸம்பந்தம் நேத்ரத்துக்குண்டாயிருக்கையாலே. அதாவது:— திருக்கண்களைப்போலே திவ்யாயுதங்களும் திருமேனிக்கலங்காரமாயிருக்கையாலும் திவ்யாயுதங்களைப்போலே திருக்கண்களும் எல்லாரையும் தோற்றுக்காலிலே விழப்பண்ணுகையாலுமென்றபடி. என்னெஞ்சின் - என்னுடைய, ஊடே - மத்யத்திலே, புள்ளை - பக்ஷியை, ஸ்ரீகருடனை என்றபடி, கடாகின்ற - சங்க்ரமமாக நடத்துகிற, ஆற்றை - ப்ரகாரத்தை. ஆறு - ப்ரகாரம், கடாகின்ற ஆற்றையென்கிறவிடத்திலே ஸப்தமியிலேயர்த்தம். காணீர் - காண்கிறீகோளில்லை. உங்கள்நெஞ்சிலே தோற்றுதலாதத்தைக்கொண்டு நீங்களிதுகூடாதென்றிருக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. நாங்கள் காணுமாகில் நீசொல்லலாகாதோவென்ன? உத்தரஞ் சொல்லுகிறாள். என் சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி, சொல்லுகேன் - என்னெஞ்சில்நடக்கிற வாச்யார்த்தத்தைச் சொல்லக்கடவே னென்றபடி. அதுவாசாமகோசரமென்றுகருத்து. வெள்ளச் சுகம் - வெள்ளமான ஸுகங்களை யுடையவனை, நிரவதிகாநந்த ஸஹிதனை யென்றபடி. அவன் - அந்த பாரம்யஷாத்குண்யன், வீற்றிருந்த - வீறு தோன்றும்படி இருந்த, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வோத்கர்ஷந்தோன்றும்படி எழுந்தருளியிருந்தவிடமான என்றபடி. இது திருப்பேரைக்கு விசேஷணம். வேதவொலியும் - வேதகோஷமும், ஒலி - கோஷம், விழா

மூ—லொலியும்* பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியுமறாத்திருப்பேரையிற்சேர்வன்நானே* ||௪||
நாணக்கருங்குழற்றோழிமீர்காளன்னையர்காளயற்சேரியீர்காள்* நானித்தனிநெஞ்சங்காக்கமாட்டேனென்

ஆ— உபஸ்லேஷதித்ருஷ்ணைப் பரிவ்ருடனைப் கொண்டிருக்கிற விருப்பைக்காணவேணும், நீங்களென்னைக் கொண்டுபோய்விடீர்களாகில் நானேயாகிலும்போவேனென்று தன்னை நிஷேதிக்கிற தாய்மாரையும தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ||௧||

(நாணக்கருங்குழல்) லஜ்ஜாவநத நீலாலகாலங்க்ருத வதநாரவிந்தங்களையுடைய தோழிமாருமன்னையும் மற்றுமுள்ளபந்துஜநங்களும் நீதனியேபோகை யீடல்லவென்றுசொல்ல, அவர்களைக்குறித்து நானென்னுடைய ஸ்வதந்த்ரமானநெஞ்சைக் காக்கமாட்டேன், எனக்குவியெயமன்று, ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணைகஸ்வபாவத் திருநாட்டிலநின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர்தருமகனாய் வந்துபிறந்தருளி, அக்காலத்தில் பெறாதாருடைய விழவுதீரும்படி தேன்மொய்த்தபூம்பொழில தண்பணைசூழ் தென்றிருப்பேரையில் பரிவ்ருடனையெழுந்

இ—ஸம்ஸ்லேஷத்ருஷ்ணாதிபால்) சேர்வன்நானேஎன்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களென்னையித்யாதியால) சேர்வன்நானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானேயாகிலுமித்யாதியால்) ||௧||

நான் திருப்பேரையிலேபோயல்லது நில்லேனென்று சொல்லவந்தவிவள் அத்தைப்பிப்பாட்டிலே என்னெஞ்சவன்பக்கலிலே கிடக்கிறதென்றுசொல்லுகை பஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (லஜ்ஜாவநதேத்யாதியால்) இத்தால் ப்ரபந்நத்வத்தில் பந்துக்களுக்கநுமதியும் ஸித்தமாயிற்று. அதிப்ரவ்ருத்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவேத்யாதியால்) அக்காலத்திற்பெறாதாருடையவென்றது - அந்த க்ருஷ்ணாவதாரகாலத்திலே ப்ரத்யக்ஷிக்கப்பெறாதாருடைய என்றபடி. வானப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரிவ்ருடனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—லொலியும்- உத்ஸவகோஷமும், விழா- உத்ஸவம்; உத்ஸவங்களிலுண்டான ஜயஜயஶப்தாதிகோஷமுமென்றபடி. பிள்ளைக்குழா - பாலஸமூஹத்தினுடைய, குழா - ஸமூஹம்; விளையாட்டொலியும் - க்ரீடநத்திலுண்டானகோஷமும், க்ரீடநகாலத்திலே பரஸ்பரமவர்கள் சொல்லுகிற ஸம்ஜ்ஞா ஜயாதிகோஷமுமென்றபடி. அறா - அறுதலான, விச்சேதியாததானஎன்றபடி. இதுவெல்லாம் நித்யமாக நடவாநிற்கிறதானவென்றபடி. திருப்பேரையில்- திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே. நானே- நான்தானே, நீங்கள் கொண்டுபோய் விடீர்களாகில்நான்தானேயாகிலுமென்றபடி. சேர்வன் - போவேன். ||௧||

நாணக் கருங்குழல் - லஜ்ஜாவநதங்களாய நீலங்களான குந்தளங்களையுடையவர்களான, நாணமென்று மயிர்முடிக்கிடும் மங்கலத்ரவ்யத்துக்குப்பேர். நாணக்கருங்குழலென்று பாகவிஶிஷ்ட ஸம்போதநம். இப்படிவர்ண உபசரிதகரஜ்ஞசேஷ்டைகளானவுங்கள ஸந்நிதியில்லையாகில் நானங்குப்போகநில்லேனோவென்று கருத்து. இவளோடு ஸம்ஶ்லேஷகாலத்திலே தானேசாற்றிக்கழித்தவையாய் "வாஸஸஸ்வபாவநாதோ" என்கிறகணக்கிலே தங்களுக்கவன் ப்ரஸாதித்தருளினவையான பரிச்சத்ரவ்யங்களை யெல்லாமித்தோழிமார்கள் அவன்பக்கல ப்ரீதியாலே சத்யாவி யமித்துக்கொண்டிருக்கையாலே யவர்களுடைய ஸந்நிதியேயிவளுக்கு த்ருஷ்ணாவஹி தாதி ஸாரகமாய்க்கொண்டு பாயகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். தோழிமீர்காள் - ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், அயல்- அசலாரான, ஸவிஜாதீயஜந வ்யதிரிக்தரான என்றபடி. சேரியீர்கள்- ஊரிலிருக்கிறவர்காள், சேரி- ஊர். சேரியிலிருக்குமவர்கள் சேரியார், சேரியீர்களென்று ஸம்போதநம் அநுகூலதமைகளான தோழிமாரோடு அநுகூலதமைகளான தாய்மாரோடு அநுகூலரல்லாரானவூராரோடு வாசியற இவளுடைய பாவத்தை யெல்லாருமறியும்படியாய்த் திவளுடைய வாத்ஸல்யதிஶயம். நான் - அவன்பேர் சொன்னால் நையும் ப்ரக்ருதியான நான், இத்தனி நெஞ்சம் - இந்த தனிநெஞ்சத்தை, சொல்லிற்றுக் கேளாதே, ஸ்வதந்த்ரமான விந்த ஹ்ருதயமென்றபடி. "மாமவகிஞ்சிதஸ்ய" என்றுகொண்டு ஒருவரையும் பாராதேபோகாநின்ற விந்த ஹ்ருதயமென்கை. காக்கமாட்டேன்- அவன் பக்கல் போகாதே தகையமாட்டேன்

மூ—வசமன்றி இராப்பகற்போய்* தேன்மொய்த்தபூம்பொழிற்றண்பணைசூழ் தென் திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த* வானப்பிரான் மணிவண்ணன் கண்ணன்செங்கனிவாயின் திறத்ததுவே* ‖உ‖

செங்கனிவாயின் திறத்ததாயுஞ்செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுஞ்* சங்கொடுசக்கரங்கண்டுகந்துந்தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துஞ்* திங்களுநாளும்விழாவறாததென் திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த* நங்கள்பிரானுக்கென்னெஞ்சந்தோழிநாணுநிறையுமிழந்ததுவே* ‖௩‖

ஆ—தருளியிருந்தவவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்திலே என்னெஞ்சிராப்பகல போய்ப்படிந்துகிடக்கும், இனிநானென்னெஞ்சைப் போகாதிருக்கும்படி யென்கிறாள். ‖உ‖

(செங்கனிவாயின்) உன்னுடைய லஜ்ஜைக்கும் நிறைவுக்கும் போருமோ தனியேபோகையென்று தோழிசொல்ல திருப்பவளத்தினழகிலே போய்ப்படிந்தும் திருப்பவளத்திலொளிசொரிந்துவிட்டு மேனோக்கிவளர்ந்ததோவென்னும்படி நீண்டிருந்த திருவபிஷேகத்திலழகிலே தாழ்ந்தும், திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தின வழகைக்கண்டுகந்தும், மற்றோரழகுக்குறித்தல்லாதபடி தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும், என்னுடையநெஞ்

இ—(இனிநானிதற்யுபால்) ‖உ‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

ஜ்ஞாநவஸ்பக்கலிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலிப்பாட்டு வ்யாக்யாநாபேக்ஷையில்லையென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவிதற்யுபால்) லஜ்ஜாதிகள் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போயிற்றென்கையிலே பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமாகையால் வ்யாக்யாநாபேக்ஷையில்லையென்றதாய்த்து. நிறைவு - அடக்கம், அதாவது:— நெஞ்சிலேயோடுகிறது ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடியிருக்கை. செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பவளத்திலொளியிதற்யுபால்) தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—என்வசமன்று - எனக்கு விதேயமன்று, இது, ஜ்ஞாநமானது, இராப்பகல் - ராத்ரிந்திவம், சிலபோது ஸம்ஶ்லேஷமும்சிலபோது விஶ்லேஷமுமாயிருந்ததாகிலிறே ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கலாவதென்று கருத்து. போய் - விட்டுப்போய், இதுக்கு திறத்ததுவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தேன் - வண்டுகளானவை, தேனென்று வண்டுக்குப்பேர். மொய்த்த - நிபிடமாக ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கிற, பூம்பொழில் - புஷ்பிதோத்யாநங்களாலும், தண்பணை - ஶீதளங்களான, பணை - நீர்நிலங்களாலும், பணை - நீர்நிலம், சூழ் - வளைப்புண்ட, தென் - தக்ஷிணதேஶஸ்தமான திருப்பேரெயில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்று - வீறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வோத்கர்ஷம் வைபவமெல்லாம தோற்றும்படி என்கை. இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவனை, வானப்பிரான் - பரமவ்யோமத்திலிருக்கு முபகாரகனை, வானம் - பரமவ்யோமம், பரமபதத்திலே தானிருக்கிறபடியை யெல்லாம் நமக்காகவிங்கே யிருந்துகாட்டுகிற வுபகாரகனையென்றபடி. மணிவண்ணன் - நீலமணிஸ்வபாவனை, மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனை என்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய' செங்கனிவாயின்திறத்தது - சிவந்தகனிபோலேயிருக்கிற அதரத்தின் விஷயத்திலே யிருக்கிறது. கனி - பழம், இங்கே பிம்பபலமும் விவக்ஷிதம். திறம் - விஷயம்' திறத்திலிருக்குமது திறத்தது, தத்ஏகப்ரவணமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஆதலால்நானிருப்போய்சேராதிருக்கமாட்டேனென்றுகருத்து. ‖உ‖

தோழி - வயஸ்யையே, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய ஜ்ஞாநமானது, செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும் - சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற அதரவிஷயத்திலே ஏகப்ரவணமாயும், செஞ்சுடர் - ஸ்வாபாவிகமான ஒளியையுடைய: நீண்முடி - உத்துங்கமான கிரீடத்திலே, தாழ்ந்ததாயும், ப்ரவணமானதாயும், சங்கொடு - ஶங்கத்தோடு, சக்கரம் - சக்ரத்தையும், கண்டுகந்தும் - ஸந்தர்ஶித்து ஸந்தோஷித்தும், தாமரைக்கண்களுக்கு - தாமரைபோன்ற திருக்கண்களுக்கு, அற்றுத்தீர்ந்தும் - மற்றொரு அவயவங்களுக்கும் ஶேஷமாகாதபடி யவற்றுக்கே ஶேஷமாயுமென்றபடி. இதுக்குநிறையுமிழந்ததுவென்றதோடே ஸம்பந்தம். திங்களும் - மாஸங்களிலும், நாளும் - தினங்களிலும், விழா - உத்ஸவங்கள, மாஸோத்ஸவங்களும் நித்யோத்ஸவங்களுமென்றபடி. அறாத - விச்சேதமில்லாத, தென்திருப்பேரெயில் வீற்றிருந்த - வைஶிஷ்ட்யம், நங்கள் பிரானுக்கு - நம்முடைய வுபகாரகனுக்கு, உபகாரத்தாலே நம்மையுபகாரகனானவனுக்கு, நாணும் - லஜ்ஜையும், நிறையும் - அடக்

மூ—இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போனவென்னெஞ்சினுருமவங்கேயொழிந்தார்* உழந்தினியாரைக்கொண்டெ
ன்னுசாகோவோதக்கடலொலிபோலவெங்கு* மெழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்குதென்றிருப்பேரையி
ல்வீற்றிருந்த* முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேனன்னையர்காளென்னைமுனிந்தே* ॥௪॥

ஆ—சானது திங்களும்நாளும் விழாவறாத தென்றிருப்பேரையிலேவீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்குநாணும்நிறைவு
மிழந்தது, இனிஎனக்கு நாணும்நிறைவுமுண்டோவென்று தோழியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௩॥

(இழந்த) யாத்ருச்சிகமோ ஸாத்ருச்சிகமோவென்று நிரூபிபாதே போகப்பெறலாமோவென் றன்னைமார்தன்
னைமுனிய இழந்தவெம்மாமைதிறத்துப்போன வென்னெஞ்சினுரு மவனுடையவழகைக்கண்டு என்னைமறந்து
வாராதேயங்கேயொழிந்தார், இனி இங்கிருந்தென்ன வ்யாபாரஸாம்யமாயிப்பது, ஆரோடேயெத்தைநிரூ
பிப்பது, ஓதங்கிளருகிற கடலினுடைய வொரஷம்போலேஇருந்த ஶப்தமான வேதகோஷத்தாலே ஸ
ம்ருத்தமான தென்றிருப்பேரையிலே வீற்றிருந்தருளினவிவனுடைய நண்ணுவசுரர் நலிவெய்துநல்ல வமரர்பொலி

இ—செய்கிறார் (மறந்தோரழகுக்கித்யாதியால்) உரித்தல்லாதபடியென்றது - ஶேஷமாகாதபடியென்கை, உரித்து—
ஶேஷபூதம். ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

திருப்பேரைக்கு நான்தானேபோவேனென்றபோதே தானவன்பக்க லத்யாஸக்தையென்னுமிடம் ஸ்ப
ஷ்டமாயிருக்க விப்பாட்டிலுமவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமு
சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (யாத்ருச்சிகமோவித்யாதியால்) அங்கேயொழிந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்ப
ர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவழகையித்யாதியால்) உழந்தினியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (இனியித்யாதியால்) ஆரைக்கொண்டென்னுசாகோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆ
ரோடேயித்யாதியால்) நல்வேதஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஶப்தமித்யாதியால்) ஓங்குஎன்கிறத்தையுரைக்கி
றார் (ஸம்ருத்தமானவென்று) முழங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நண்ணுவசுரரித்யாதியால்)
ஸ்வாரஸ்யம்; நண்ணு- தன்னையாஶ்ரயியாதவர்களான, அசுரர் - அஸுரர்களானவர்கள், நலிவு- வ்யஸனத்தையும், இழந்தது — ஸ்பஷ்டம், ஸகாரம்வாக்யபூரணம். ॥௩॥

இழந்த - என்னாலே இழக்கப்பட்டதான, அவனபஹரித்துக்கொண்டுபோனதான வென்றபடி. எம்மா
மை - என்னுடைய மாமையுடைய, திறத்து - விஷயத்திலே, மாமை - காந்தி, அவனபஹரித்துக்கொண்டு
போன வென்னுடைய காந்திக்காக வென்றபடி. போன - அவன்பக்கலிலே போனதான, என்னெஞ்சினும் -
என்னுடையமனஸ்ஸும், அவனுக்காக வன்றிக்கே என் காந்திக்காகப்போன வென்மனஸ்ஸு மென்றபடி.
நெஞ்சினுமென்கிறவபஹாவம் அங்கேபோயவரோடேகூடினவாறேமிகவும்பெரியவராயென்னைமறந்துவிட்
டாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அங்கே - அவ்விடத்திலேதானே. ஒழிந்தார் - நின்றுவிட்டார், அவனழகை
க்கண்டவாறே அங்கே நின்றுவிட்டாரென்றபடி. இனி - இப்படி நெஞ்சுபோனபின்பு, உழந்து - க்லேஶப்பட்
டுவ்யாபாரஸாம்யமொன்றுமின்றிக்கேதுவேப்பட்டுஎன்றபடி. ஆரைக்கொண்டு- ஆரைஸஹாயமாகக்கொண்டு,
என் - என்னத்தை, எந்தவஸ்துத்தைஎன்றபடி. உசாகோ - உசாவுவேன், ஸம்வாதம் பண்ணி நிரூபிக்கக்கட
வேனென்றபடி. உசாவுகை - ஸம்வாதம்பண்ணுகை, கோ வென்றது கிம்ஶப்தபர்யாயமாய்க்கொண்டு க்ஷேபா
ர்த்தகம். மனஸ்ஸுபோனபின்பு யாத்ருச்சிகம் நிரூபிக்ககூடுமோ வென்றுகருத்து. ஓதக்கடல் - ஓதத்தை
யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தில்' ஓதம் - தரங்கஜ்ரும்பணம், ஒலிபோல - வொரஷம்போலே, எங்கும் - ஸர்வப்ர
தேஶத்திலும், எழுந்த - உஜ்ஜ்ரும்பிதங்களான, நல் - ஶப்தமான, வேதத்து. வேதங்களினுடைய, ஒலி - வொ
ஷமானது, நின்று - ஸ்தாயியாய்க்கொண்டு, ஓங்கு - ஓங்காநின்ற, ஸம்ருத்தமாகாநின்றவென்றபடி. தென்றிருப்பே
ரையில்வீற்றிருந்த - ஸ்பஷ்டம், முழங்கு - ஶப்தாயமானமான், அந்த வேதகோஷ ப்ரதித்வநியாலே ஶப்
தாயமானமாகா நின்றவென்றபடி. சங்கக்கையன் - ஶங்கத்தைக்கையிலே யுடையவனான வெம்பெருமானுடைய,
மாயத்து - மாயையிலே, ஆஶ்சர்யமான வழகிலே, ஆழ்ந்தேன் - மக்நையானேன்' அன்னையர்காள்?- தாய்மார்
களே? என்னை - இப்படியிருக்கிற வென்னை, முனிந்து - கோபித்து, என்?- என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நீங்கள்
தாய்மாரான ஸம்பந்தத்தாலே கோபிக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ॥௪॥

மூ— முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்பேய்முலையுண்டுமருதிடைபோய்* கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ண பிரானுக்கென்பெண்மைதோற்றேன்* முனிந்தினியென்செய்தீரன்னைமீர்காண்முன்னியவன்வந்துவீற்றிரு ந்த* கனிந்தபொழிற்றிருப்பேரையிற்கேகாலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே* ॥ரு॥

ஆ— வெய்தும்படி முழங்குகிற ஸ்ரீவாமனஜந்த்தையேந்தினவழகு வெள்ளத்திலேபுக்கழுந்தினேன், இனியெ ன்னை முனிந்து ப்ரயோஜநமென்னென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥சா

(முனிந்து) உன்னுடையஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோவென்றவர்கள் பின்னையுந்தன்னைமுனிய, ஸந்நாயிட்டு யாய், ரோஷத்தாலே ஸகடத்தைப்பாய்ந்த விரோதிநிரஸநத்துக்கும் வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமாயும் படி முலையுண்டவிரோதிநிரஸநத்துக்கும், கனிந்தவிளவுக்குக் கன்றெறிகைக்காக விளங்கனியைக்குறித்துப்பார் த்தருளின பார்வைக்கு மென்பெண்மைதோற்றேன், நீங்களினியென்னைமுனிந்துசெய்வதென்? என்னுடைய வரவுபார்த்து முன்னமேபோயவன் வீற்றிருந்த நிரவதிகபோக்யமான சோலையையுடைத்தான தென்திரு ப்பேரையிலே கொண்டுபோயவன்பக்கலிலே யென்னை யீண்டக்காட்டிக்கொடுங்கோளென்கிறாள். ॥ரு॥

இ— எய்து - அடைந்து, நல்ல - நல்லவர்களான, தன்னையாச்ரயித்தவர்களானவென்றபடி. அமரர் - தேவர்க ளானவர்கள், பொலிவு - வ்ருத்தியை. எய்தும்படி - அடையும்படி, மாயத்தாழ்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அழகிதாரதியால்) ॥சஅ

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவன்பக்கல்நானதீதனவதெண்பானேன், என்னைநீங்கள் முனிந்தென்னப்ரயோஜநமென்று கீழ்ச் சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகையாலேயிப்பாட்டு வ்யாக்யானமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உன் னுடையவிதாரதியால்) முனிந்துசகடமுதைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நத்தாரதியா ல்) மாயப்பேய்முலையுண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சனையாவிதாரதியால்) முன்னிய வன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவரவிதாரதியால்) கனிந்தபொழிலெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேதாரதியால்) திருப்பேரையிதாரதிக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தென்திருப்பேரையிலேஉதாரதியால்) ॥ரு॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

எனக்கவன்பக்கலிலே ஸம்பந்தமெஸஞ்சாஸகடமென்னும் என்னைத்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய்க் காட்டுங்கோளென்னும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலேயிப்பாட்டு வ்யாக்யானமன்றோ

ஸ்ரீ— முனிந்து - கோபித்து, "ஸந்நாத்தீவ்ராரோஷம்" என்கிறபடியேஸந்நாத்திரியாய் அது விளம்பித் துவாறே கோபித்தென்றபடி. சகடம் - ஸகடத்தைஉதைத்து - திருவடிகளாலே தாடநம்பண்ணி, ஸ்ரீயு அணு கையான, பேய் - வஞ்சகையினுடைய, முலை - ஸ்தநத்தை, உண்டு - அமுதுசெய்து, மருது - அர்ஜுந வ்ருக்ஷங்களுடைய, இடை - மத்யத்திலே, போய் - ஸஞ்சாரவிஷயங்களானவவற்றிலகப்படாதே தப்பிப்போய், கனிந்த - பக்வமான, விளவுக்கு - கபித்யவ்ருக்ஷத்துக்கு, விளவு - கபித்யம், கன்றெறிந்த - வத்ஸத்தை எ டுத்தெறிந்தவனை, கபித்யாஸுரனாய்நின்ற வஸுரன்மேலேவத்ஸாஸுரனாய்வந்திருந்தவஸுரனைஸம்ஹரிவா க்ரமத்தைக்கல்லெறிவாரைப்போலே எறிந்தவிரோதிநிரஸநனென்றபடி. கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ணனான உபகாரகனுக்கு, அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் விரோதிநிரஸநங்களையெல்லாம் எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உப காரகனுக் கென்றபடி. என்பெண்மை - என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, தோற்றேன் - இழந்தேன், இனி - இப்ப டியானபின்பு, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், முனிந்து - என்னைகோபித்து, என்செய்தீர் - என்னகார்யஞ்செய் யக்கடவீர்கோள், இத்தால்முனிவாலொரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. முன்னி - வருவதற்குமுன்னமே, என்னுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு எனக்கு முன்னேதானே என்றபடி. அவன்வந்து வீற்றிருந்த - அவன்வந்தெழுந்தரு ளி யிருந்தவிடமான, கனிந்தபொழில் - பரிபக்வமான உத்யாநங்களையுடைத்தான, திருப்பேரையிற்கே - திருப்பேரையென்கிறதிவ்யநகரத்துக்கு, காலம்பெற - ஸீக்ரமாக, என்னை - அவன்வருமளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாதவென்னை, காட்டுமின் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலிருக்கிறவனுக்கு என்னைக் கொண் டுபோய் ஸீக்ரமாகக்காட்டுங்கோளென்றபடி. ॥ரு

மூ—காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்காதல்கடலின்மிகப்பெரிதா* நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமானிற்கு முன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்* ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்தநான்மறையாளரும்வேள்வியோவாத* கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசுங்கூடுபுனற்றிருப்பேரையிற்கே* ||௬||

ஆ—(காலம்பெற) வேட்டைக்கெழுந்தருளினவத்தனையன்றோ இப்போதே யெழுந்தருளுகிறானிறே, இங்ஙனே பதறவேணுமோ, என்று அவர்கள்சொல்ல, எனக்கவன்திறத்திலுள்ள அபிநிவேசவெள்ளத்துக்கொரு முடிவில்லை, நீலமேகஸத்ருசமான திவ்யரூபத்தினுடைய வழகாலே யென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவனென்கண்ணிலேவந்துதோற்றாநிற்கும், என்கைக்குமெய்தான், ஸர்வலோகாதிசயாவஹ நித்யநைமித்திகாதி ஸத்கர்மாநுஷ்டாநநிரதராய் வேதவிதக்ரேஸரான திவ்யஜநங்களாலே ஸததவாஸிதமாய், ரமணீய வர்ண சாமரங்களாலே வீஜ்யமாநமாய் ஸஸ்யஸம்ருத்த காவே

இ—வென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (வேட்டைக்கித்யாதியால்) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலமேகேத்யாதியால்) வேள்வியோவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நான்மறையாளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவிதித்யாதியால்) கோலச்செந்நெற்கள் கவரிவீசுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரமணீயேத்யாதியால்) கூடுபுனலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸ்யஸம்ருத்தேத்யாதியால்) ஞாலத்தவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்-

ப—காதல் - அபிநிவேச மானது, எனக்கவனைக் காணவேணுமென்கிற அபிநிவேசமான தென்றபடி, கடலில் - ஸமுத்ரத்தைக்காட்டில், மிகப்பெரிது - மிகவும் பெரியதாய் இருக்கிறது, ஆலென்று கேதத்யோதகம் ஆதலால் அவனுகவருமளவும்விளம்பம் பொறுக்கமாட்டேனென்றுகருத்து, ஆனாலும் காதலை யளவுபடுத்திக்கொண்டு நீ நாங்கள்சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேட்கவேண்டாவோவென்ன? சொல்லுகிறாள். நீலமுகில் வண்ணத்து - நீலமேகவர்ணத்தை யுடையவனான, வண்ணத்தை யுடையவன் வண்ணத்தன், வண்ணத் தெம்பெருமானென்று ஸமாஸம். எம்பெருமான் - அவ்வழகாலே என்னை யடிமை யாக்கிக்கொண்டவன், முன்னே வந்து - என்கண் முன்னேவந்து- நிற்கும் - நில்லாநிற்கிறான், கண்ணுக்குத் தோற்றுமாப்போலே தோற்றாநிற்கிறானென்றபடி. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றிலனாகில் நாலுங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு மீளேனோ அவனிப்படி வந்து முன்னேநிற்க வென்னால் மீளப்போமோ வென்றுகருத்து. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றானாகில் உன்னபிமதந் தலைக்கட்டித்தே யென்ன? சொல்லுகிறாள். என்கைக்கும்- என்னுடைய கைகளுக்கும், எய்தான் - எட்டான், வார்த்தைசொல்லுதல் அணைத்தல்செய்யாமை தாத்பர்யம். கைக்குங் கூடக்கிட்டுகிறானில்லை யென்றபடி. ஆனால் - நீ செய்யநினைக்கிறதென்னென்னில் சொல்லுகிறாள்மேல், ஞாலத்து - ப்ருதிவியிலே, அவன் - அந்தஸர்வேச்வரன், வந்து - தன்னழகோடே வந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, தன்னுடைய ஸர்வேச்வரத்வ வைபவம் ப்ரகாசிக்கும் படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளிஇருந்த ஸ்தலமான, இது திருப்பேரைக்கு, விசேஷணம். நான்மறையாளரும் - சதுர்வேத பாரகர்களான திவ்யப்ராஹ்மணர்களும், மறை - வேதம். மறையுடையவர்கள் மறையாளர், மறையாளருமென்கிற பஹுவசநத்தின்மே லிருக்கிற உகாரம் கவரி வீசுமென்கிறத்தோடே ஸமுச்சயார்த்தம். ஸர்வஜ்ஞரான ப்ராஹ்மணர்களும் அஜ்ஞங்களான செந்நெற்களும் ஒக்க கைங்கர்யம்பண்ணும்படி யிருக்கிற என்று ஸமுச்சயத்துக்குத் தாத்பர்யம். வேள்வி - யாகங்களிலே, நித்யநைமித்திக ரூபங்களான ஸமாராதநங்களிலே என்றபடி. ஓவா - ஓயாதவிடமான, ஸர்வதா நித்யநைமித்திக ஸமாராதநங்களை யநுஷ்டியாநிற்கிறவிடமானவென்றபடி. இதுவுந்திருப்பேரைக்குவிசேஷணம். கோல - ரமணீயங்களான, செந்நெற்கள் - சாலிவர்க்கமாய் மேலே சிவந்திருக்கிறநெல்லுகளானவை, கவரிவீசும் - சாமரம் வீசாநிற்கிற, வ்யஜநங்களான கதிர்கள் மந்தமாருத ப்ரஸங்கங்களைக்கொண்டு அசைகிறபோது சாமரம் வீசுகிறாப்போலே யிருக்கிறதென்றுகருத்து. நான்மறையாளரும் வேள்வியிலே ஓயாதவர்களாய் செந்நெற்களும் கவரிவீசுகிறனவா யிருக்கிறஸ்தலமான என்று வாக்யார்த்தம். கூடுபுனல் கூடினஜலங்களை யுடைத்தான, சேர்ந்தஜலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. அந்தஸமாராதநங்களுக்கும் செந்நெற்களுக்கும் ப்ரதாநமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான வென்கை. திருப்பேரையிற்கே - திருப்

மூ—பேரெயிற்சூழ்கடற்றென்னிலங்கைசெற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* பேரெயிற்கேபுக்கென்னெஞ்சநாடிப்
பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேன்* ஆரையினியிங்குடையந்தோழியென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை*
யாரையினிக்கொண்டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனே* ||எ||

ஆ—ஸர்வஸ்ரீக ஸம்ருத்தமாயிருந்த திருப்பேரெயிலே யெழுந்தருளியிருந்த பெரியபெருமான்
பக்கலிலே காலம்பெற வென்னைக்காட்டுமின்களென்று தன்னுடைய அன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ||௬||

(பேரெயில்) உனக்கவன்பக்கலுள்ள ஸக்திவிஸேஷம் நிரவதிகமாயிருந்ததாகிலும், அவனெழுந்தருளும்
ஸவ்யதேசமிருக்குமத்தனை, அங்குப்போகை ஸாத்யமன்றென்று தோழிசொல்ல, ஸத்ருஸஹித ப்ராகாரஜ
ஸம்ருத்தமான லங்கையிலே ராவணனை ஸபுத்ரபந்துவர்க்கமாகக் கொன்றருளின விஜயலக்ஷ்மீ
ஸம்ருத்தனுக்கொண்டு தென்திருப்பேரெயிலே யெழுந்தருளியிருந்த விருப்பைக்கண்டென்னெஞ்சின்னம்
மீண்டுவாராது, எனக்கிங்கொருதுணையுமில்லை. துணையானவென்னெஞ்சை யழைக்கவல்லாருமில்லை, இங்கா
ரைக்கொண்டென்ன ப்ரயோஜனம் ஸாதிப்பது இனியென்னெஞ்சு புக்க தேஸத்திலேபோய்ப்புகுமித்
தனையென்று தன்தோழியைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ||௪||

இ—செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால) ||௬||

ஏழாம்பாட்டு.

நெஞ்சங்கேபோயிற்றென்றும் திரும்பிவரக்காணேனென்றும எனக்கிங்காருமில்லையென்றும், நானுமங்
கேபோவேனென்றும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வ்யதிரேக
கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) பேரெயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஸஹிதேத்யாதி
யால்) சூழ்கடற்றென்னிலங்கை செற்றபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயஸ்ரீத்யாதியால்)
வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜயேத்யாதியால்) பேர்த்துவரவெங்குங்காணமா
ட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சின்னமித்யாதியால்) ஆரையினியிங்குடையமென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிங்கித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லையென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவென்னெஞ்சையித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்
டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னெஞ்சித்யாதியால்) ||எ||

ப—பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திற்கே, என்னை- விஸ்லேஷாக்லேஸபான வென்னை, காலம்பெற - ஸீக்ரமாக,
காட்டுமின்கள் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலேகொண்டுபோய் விடுங்கோ ளென்றபடி.
பேர் - பெரியதான, ஸத்ருஸஹி தமானவென்றபடி. எயில் - ப்ராகாரத்தாலே, எயில் - ப்ராகாரம் ||௬||
சூழ் - ஸம்ருத்தமான, கடற்றென்னிலங்கை - கடலையுடைத்தான தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற லங்கையை, ஸமு
த்ரத்தை யகழாகவுடைத்தாய் பர்வதம்போலே பயங்கரமான லங்கையிலிருக்கிற ராவணாதிகளையென்ற
படி. செற்ற - ஹதித்தவரான, பிரான் - அத்தாலே ஜகத்துக்கெல்லா முபகாரகனானவன், வந்து - உத்தரத்
திலேதேடிக்கொண்டுபோகவேண்டாதபடி தானேகிட்டிவந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, விஜயலக்ஷ்மியெல்லாம் ஸ
ஸம்ருத்தமாய்த்தோன்றும்படி, இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவிடமான, அவன் ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணி
விடாய்த்துவந்திருக்கிறான் "ஹதராவணஸ்ஸமாஜ" என்கிறபடியே ஸிஸிரோபசாரம்பண்ணப்போக
வேணுமென்றுகருத்து. பேரையிற்கே - திருப்பேரையிலே, புக்கு - ப்ரவேஸித்து, நாடி - அவனைத்தேடி,
என்னெஞ்சம் - என்னுடையநெஞ்சானது, பேர்த்து - மீண்டு, எங்கும் - ஒருவிடத்திலேயும், வரக்காணமாட்
டேன் - வரும்படிகாணமாட்டுகிறேனில்லை, இனியது வராமாட்டாதென்றுகருத்து. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாரா
தொழிந்தபின்பு. தோழி - என்னோடு ஸமதுக்கையான ஸகியே, இங்கு - இவ்வவஸ்தையிலே, ஆரையு
டையம் - ஆரைஸஹாயமாகவுடையோம், ஒருவரும்ஸஹாயமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சம் - அங்கேபோன
வென்னுடையநெஞ்சை, கூவவல்லாருமில்லை - அழைக்கத்தக்கவருமில்லை, நெஞ்சுதிருப்பவும் ஒருவரா
லுமாகாதென்றபடி. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதேபோய், நீயுமென்னைப்போலே துக்கிதையாயி
ருக்கின்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - எத்தஸஹாயத்தைக்கொண்டு, என் - என்னப்ரயோஜனத்தை,
சாதிக்கின்றது - ஸாதிக்கிறது, இனியிங்கே நமக்கொருப்ரயோஜனமுமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சங்
கண்டதுவே - என்னுடையநெஞ்சுகண்டவிஷயத்தையே, கண்டேனே - நானுங்கண்டுவிட்டேன். ||எ||

மூ—கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனோடென்திறத்துக்* கொண்டலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்கொண்டவென்காதலுரைக்கிற்றோழி* மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலும்நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்* தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்திருப்பேரெயிற்சேர்வன்சென்றே* ॥அ॥

ஆ—(கண்டதுவேகொண்டு) ஆகாரமான அபிநிவேசம் ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கச்செய்தே புறம்புதோற்றுகிற ஆகாரத்தையேகொண்டு ஸகலஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான வென்னபிநிவேசத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு லோகமெல்லாங்கூடி ஒருத்திக்கெம்பெருமான்பக்கலுள்ள அபிநிவேசமே, இப்படியபிநிவேசிக்கை குடிப்பழியன்றோ? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த வென்னபிநிவேசத்தின்பெருமை சொல்லநிலமன்று, சொல்லில் தோழி இவ்வண்டங்களு மளவிறந்ததிருநாடும் நிறையப்பெருகி அதுவுமிடம்போராமை பொங்கிப்பெருகாநின்றது, ஆதலாலவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலுஞ்சென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கை தவிரேனென்கிறாள். ॥அ॥

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறானிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போகைதானுமிடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா,

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— கண்டதுவேகொண்டெனக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாரமானவித்யாதியால்) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) என்திறத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னபிநிவேசத்தையித்யாதியால்) உரைக்கிலென்கிற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸித்தமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வண்டமித்யாதியால்) நீள்விசும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவித்யாதியால்) கழியப்பெரிதுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இங்கபிப்ரேதார்த்த

ய— தோழி - ஸகியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற ஆகாரத்தைக்கொண்டு, உள்ளேயிருக்கிற வென்னபிநிவேசத்தைபறியாதேமேல்காணப்படுகிற தவாகாரிகவிகாரவிஷயாகாரத்தைக்கொண்டென்றபடி. எல்லாருங்கூடி - த்வேஷிகளான தோழிமாரும் ஹிதவாதிகளானவன்னைமாரு மெல்லாரு மைகமத்யமாய்க் கூடிக்கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணனோடு - வர்ணத்தை யுடையவனோடே, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ஶப்தம் திறத்திலே யிருக்கிற ஸம்பந்தத்தைக்காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தை யென்றபடி. அவனோடெனக்குண்டான ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை யென்றபடி. கொண்டு - க்ரஹித்து, அத்தையொரு குற்றமாக க்ரஹித்தென்று தாத்பர்யம். அலர்தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினபதுவேமுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திறளாக அபவாதஞ்சொன்னதுவே உத்தம்ஸகமாகவென்றபடி. கொண்ட - இடங்கொண்டதான, அத்யந்தவ்யாப்தமானதானஎன்றபடி. நீங்கள் பேசாதிருந்தீர்களாகில் என்னுடைய அபிநிவேசமளவுபடாதோ வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய அபிநிவேசத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால்' மண் - ம்ருத்திகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, ப்ருதிவ்யாத்மகமானஎன்றபடி. ஞாலமும் - பூலோகமும் - ஏழ்கடலும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், நீள் - அதிவிஸ்தாரமான' விசும்பும - ஆகாசமும், பரமவ்யோமமுமென்றபடி. கழிய - அதிக்ரமமாம்படி, இவைஎல்லாம் அதிக்ரமமாம்படி இவையித்தனையும்விஞ்சிஎன்றபடி, பெரிது - பெரியதா யிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதகம். தெண் - தெளிந்தவையான, திரை - தரங்கங்களாலே, தாம்ரபர்ணீ ஸம்பந்தி தரங்கங்களாலே என்றபடி. சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தஸ்யாவஸநஷம்பேஷாநாவ்யாஷஸாஹம்யிஷ்டா । விஸ்ருத்யஸ்மிந்நிஷுதவாம்கேஸமாவாவிஶ" என்கிறபடியே அநாயாஸமான தேசத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணதேசஸ்திதமான திருப்பேரையிலே. சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன். ॥அ॥

மூ— சேர்வன்சென்றெனதுடைத்தோழிமீர்காளன்னையர்காளென்னைத்தேற்றவேண்டா* நீர்களுரைக்கின்ற தென்னிதற்கென்னெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லை* கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்வந் துவீற்றிருந்த* ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்தென்திருப்பேரையின்மாநகரே* ||௯||

ஆ—போகைக்கு நீங்கள்சொல்லும்விரோதமென்? போனால்வரக்கடவ விரோதமுண்டோவென்றிவள்சொல்ல; உன்னுடைய மெய்ப்பாடுகளுக்குப் போராது என்று அவர்கள்சொல்ல, அவனுடைய ஸௌந்த்ர்ய ஸௌசீல்ய காருண்யாதிகுணங்களாலே என்னுடைய மெய்ப்பாடுகளெல்லாம் அஸ்தங்களாயிற்றன, ஆதலால் திவ்யஸ்ம்ருதி ப்ரதிபத்திபண்ணி என்னோடேஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்த தென் திருப்பேரையிலே சேர்வன்சென்றென்கிறாள். ||௯||

(நகரமும்) அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நீயேபோகில் ஊருமநாடும் மற்றுமெல்லாருமுன்னைப் பழிசொல்வாரோவென்று தோழிமார்சொல்ல, அவர்களையிறே நான் தேடுவதென்றிவள்சொல்ல, பழிசொன்னாலுனக்கு ஸம்ஜ்ஞையாகாதோவென்று பின்னையுந்தோழிமார்சொல்ல,

---

இ—மருளிச்செய்கிறார் (போனால் இத்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமில்லையென்கிறவுத்தமமே உக்தமாயிருக்கையாலே லிங்கத்தைச்சொல்லுகை வ்யாக்யானமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையமெய்ப்பாடு இத்யாதியால்) கார்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸௌந்த்ரத்தாலே) கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யஸௌந்த்ரத்தாலே) கார்க்கடல்ஞாலமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்ய இத்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஏர்வளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யஸ்ம்ருதியென்று) ஒண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபத்திபண்ணியென்று) வந்துவீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடே இத்யாதியால்) ||௯||

பத்தாம்பாட்டு.

திருப்பேரைக்கேபோவேனென்று சொல்லுகின்றவிவள் நகரமும்நாடுந்தேர்வேனென்றுசொல்லுகை யுக்தமோ அன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) நகரமுநாடும் பிறவுந்தேர்வேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையிறே இத்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தென் றிப்பாட்டிற்சொல்லுகிற விதுஇதோடே வ்யாக்யானமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பழிசொன்னாலித்யாதியால்) மாயன்மகரநெடுங்குழைக்காதன் என்

வ—என்னுடைத்தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், என்னை - அங்குப்போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை, தேற்றவேண்டா - நீங்களாஶ்வாஸநம் பண்ணவேண்டா, இதற்கு - நானங்கேபோகிறவிதுக்கு, என் - என்னத்தை, என்னவிரோதத்தை, நீர்கள் - நீங்கள், உரைக்கின்றது - சொல்லுகிறது இதுக்கொரு விரோதமுண்டோ சொல்லுகைக்கென்று கருத்து. நீபோகையுன்னுடைய மெய்ப்பாடுகளுக்குவிருத்தமன்றோவென்னில், நெஞ்சும் - உள்ளம், நிறைவும் - மாதாபித்ருப்ரதிபன்னமாயிருக்கும், எனக்கிங்கில்லை - ஸ்பஷ்டம். எல்லாமவனாலேஅபஹ்ருதமாயிற்றென்றுகருத்து. கார்வண்ணன் - நீலவர்ணனான, கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை யுடைத்தான ஸ்ருஷ்டியை ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தவனான, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்துஉபகாரகனானவன், என்னுடையநெஞ்சையும் நிறைவையு மபஹரிக்கைக்கீடான ஸௌந்தர்யகாருண்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையுடையவனானவனென்று பாவம். வந்து - என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக முன்னமேவந்து, வீற்றிருந்த - ஸவைபவங்களைக்கொண்டு வஸிக்கிற இடமான, ஏர்வள - ஏர்களுடைய ஸம்ருத்தியை யுடையவையான, ஏர் - க்ருஷியிலே உபயுக்தமான ஹலாயுதம், வளம் - ஸம்ருத்தி, ஒண் - ரமணீயங்களான, கழனிப்பழன - கழனிகளையும்பழனங்களையு முடைத்தான, கழனி - வயல்கள். பழனம் - நீர்நிலம், தென் - தக்ஷிணதேஶஸ்தமான. திருப்பேரையின்மாநகர் - திருப்பேரையிலாகிற உத்தமநகரத்தை, சென்று - போய் - நீங்கள்சொல்லுகிறவாதைக்கு மீளாதே போவேனென்றபடி. சேர்வன் - அடைவேன், வழியிலே நில்லாதே சேர்ந்துவிடுவேனென்றபடி. ||௯||

மூ—நகரமுநாடும்பிறவுந்தேர்வேனானெனக்கில்லையென் றோழிமீர்காள்* சிகரமணிநெடுமாடநீடுதென் றிருப் பேரையில்வீற்றிருந்த*மகரநெடுங் குழைக்காதன்மாயனூற்றுவரையன்றுமங்க நூற்ற* நிகரின்முகில்வண்ண னேமியானென்னெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியானே* ||௰||

ஊழிதோறூழி புருவும்பேரும்செய்கையுமவேறவன் வையங்காக்கும* ஆழிநீர்வண்ணனையச்சுதனையணிகு

ஆ—அவனுடைய நிரதிசயஸ்வரூபரூப ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களாலுமவனுடைய ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலு மென்னுடையநெஞ்சமும் லஜ்ஜையுமபஹ்ருதமாயெத்தனைகாலமுண்டு, ஆதலாலினித் தென்றிருப் பேரையிலே நானேயாகிலும்போமத்தனையென்றத்யவஸிக்கிறாள். ||௰||

இ—இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிரதிசயஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) நூற்றுவரையித்யாதி நேமி யானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஆஸ்சர்யசேஷ்டிதத்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந் தெனையூழியான் நானெனக்கில்லையென்கிற விரண்டுக்குங்கூடத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய நெஞ்சுமித்யாதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம் ✳

ஊழிதோறூழிபுருவும்பேருஞ்செய்கையும் வேறவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—என்தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், நகரமும் - நகரங்களையும், நாடும் - ஜநபதங்களையும் பிறவும் - மற்றுமுள்ள ப்ரதேசங்களையும், ஸகலபதார்த்தங்களான ஐச்வர்யங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. தேர்வேன் தேடாநிற்கிறேன், அவர்களெல்லாருங்கூடி எனக்குப்பழிசொல்லவேணுமென்று அவர்களைத்தேடா நிற்கிறே னென்றுகருத்து. நீங்களென்னைக் கொண்டுபோயவனோடே சேர்க்கோளாகில் அவன்தானும் வாரானாகில் இனியவனோடே யென்னைக்கூட்டிப் பழிசொல்லுவாருடையவார்த்தைகளாகிறவம்ருதங்களைக்காதாலேபாநம்ப ண்ணியிறே யெனக்குப்ப்ராணதாரணம்பண்ணவேண்டுமென்றுகருத்து. அவர்கள்பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோவென்னில? நானெனக்கில்லை - லஜ்ஜையெனக்கில்லை, நான் - லஜ்ஜை. என்னையவனோடேகூட்டிச்சொல்லு கிற பழிகளைக் கேட்கையே யெனக்குப் பரமபோக்யமானபின்பு லஜ்ஜைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று க ருத்து. இவ்வளவேயன்று, சிகர - சிகரங்களை யுடையவையான, மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உன்னத ங்களான, மாட - மாடங்களையுடைத்தான, நீடு - தீர்க்கமான, சிரகாலஸ்தாயியான என்றபடி. தென் - தக்ஷி ணதிக்ஸ்திதமான, திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்றிருந்த - ஸர்வாதிகனாக வெழுந்தருளியிருந்தவனான, மகர - மகரத்தை யுடைத்தான, மகராகாரங்களான ஆபரணங்களை யுடை த்தான, நெடும் - தீர்க்கங்களான, குழை - கர்ணாபரணவிசேஷங்களான என்றபடி. குழைக்காதன் - கர்ணாபரண ங்களான கர்ணங்களை யுடையவனான, மாயன் - இவ்வவயவசோபைகளாலே ஆஸ்சர்யபூதனான, அ ன்று - அந்த பாரதயுத்தஸமயத்திலே, நூற்றுவரை - சதஸங்க்யரான துர்யோதனாதிகளை, மங்க - நசிக் கும்படி, நூற்ற - ஸங்கல்பித்தவனான, நூற்கை - ஸங்கல்பம்பண்ணுகை, நிகரில் - ஸத்ருசமில்லாதவரான, மு கில்வண்ணன் - மேகவர்ணனான, ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்தாலே ஸமுஜ்ஜ்வலனான என்றபடி. நேமியான் - சக்ரபாணியானவன், ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பகலை இரவாக்கும் ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை யுடையவனான உ பகாரகன், என்னெஞ்சம்கவர்ந்து - என்னுடைய நெஞ்சை அபஹரித்து, எனையூழியான் - எத்தனையோ கல்பத்தையுடையவன், அநந்தகாலத்தையுடையவனென்றபடி. அவனென் நெஞ்சை அபஹரித்துக்கொண் டுபோய் அநந்தகாலமாயிற்றென்றுகருத்து. ||௰||

ஊழிதோறூழி - ஊழியூழிதோறுமென்றபடி. கல்பங்கல்பந்தோறுமென்றபடி. உருவும் - ரூபங் களும், பேரும் - திருநாமங்களும், செய்கையும் - திவ்யசேஷ்டிதங்களும், வேறவன் - வேறாக வுடையவனைக் கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணந்ருஸிம்ஹாதிரூபவைலக்ஷண்யவிலக்ஷணரூபவைபவாவதாரங்களை யுடையவனைக்கொண் டு, வையம் - ஸமஸ்தலோகங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனான, ஆழிநீர்வண்ணனை - ஸமுத்ரஜலம் போலேஸ்யாமளவர்ணத்தையுடையவனை, ஆழி - ஸமுத்ரம் ரக்ஷியாதேயுபேக்ஷகனாயிருந்தாலும் விட வொண்ணாதபடியான வடிவழகை யுடையவனை யென்றபடி. அச்சுதனை, ஆஸ்ரிதரைக் கைவிடாதவனானவனை அணி - அலங்காரமான, ஜகத்துக்கெல்லாமலங்காரமாயிருக்கிற என்றபடி. குருகூர் - திருநகரியி லிருக்கிற,

மூ—ருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவைதிருப்பேரையின்மேயபத்து* மாழிய ங்கையனையேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத்தாழியாரே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

ஆ—(ஊழிதோறூழி) ஆதிபாமஹிஷயாகிய நாச்சியாரோடே கூடக்கொண்டு ஸ்வாஸ்ரயாணதிருவா வெணாலகீணனை யாஸ்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் ஸ்வாமியாயிருந்த வச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொ ன்ன ஸகலகுணங்களாலும் நிரவத்யமாயிருந்த திருவாய்மொழியில் தென்திருப்பேரையைச்சொன்ன இ த்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அவனுடைய திருவாழிபங்கையுமாயிருக்குமழகை யேத்தவல்லார் திருவாழி போலே அடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்கிறார். ||கக|| திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—(ஆதிபரமகி த்யாதிபால்) ஆழிநீர்வண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸ்யாரணத்யாதிபால்) வையங்காக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஆஸ்ரித த்யாதிபால்) இவ்வளவாலே ஸ்வாஸ்ரிதர்க்குத் தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைத்தானே ப்ரகாசிப்பிக்குமென்கிற ஸௌந்தர்யம் இத்திருவாய் மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. கேழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸகலே த்யாதிபால்) ஆழிபங்கையனையேத்தவல்லாரவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவாழி யுமித்யாதிபால்) அடிமைத்திறத்தாழியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழிபோலே த்யாதியால்)

ஶ—சடகோபன் சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். கேழில் - ஸத்ருசமில்லாதான, கேழ் - ஸத்ருசம், அந்தாதி - சப்தாதிகு ஸமான, ஓர் - விலக்ஷணமான, ஒருபடியாலுமொப்பில்லாததான என்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில் திருப்பேரையில் மேய - திருப்பேரையின் மேலேசேர்ந்த, ஸம்பந்தமான என்றபடி இவைபத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுக்களையும் கொண்டு, ஆழியங்கையனை - ஸ்ரீஸுதர்சனத்தாலே அழகியதான கையையுடையவனை, ஏத்தவல்லாரவர் - ஸ்தோத்ர ஸமர்த்தரானவர்கள், அடிமைத் திறத்து - கைங்கர்யவிஷயத்திலே, ஆழியார் - ஸுதர்சனத்தாழ்வார்கள், ஸ்ரீஸுதர்சனத்தாழ்வானைப் போலே அநேக கைங்கர்யங்கள் பண்ணப் பெறு வரென்றபடி, ||கக|| ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷிதநிக்ரஹ ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகாய நம:.

ஆத்யோபநிஷத்தாத்பர்யாநுஸாரேண. (வெள்ளைச்சுரிசங்கு.)

வக்ஷாஸ்கேநஸக்ஸு:ஸ்வாபதிருபம:ஸௌஸுகாரீவிமர்ஜ

ஸம்வேஷ்டிதஸ்பதஸம்தமிலாயஸ்வ்ருதஸுஸம்ஸ்லோகோத்ஸாஹ்யஸத்யரங்கள்:

ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷக:ஸ்ரீகரவரதஸகலஸம்பத்ஸம்யகாதக்

தேஷாம்ஸ்வாமிப்ரதாநம்ஸ்வாந்தப்ரகாசஸ்ரீமஹிமஸ்ரீஸம்பத்ஸங்க்ரஹ: ||அரு||

(வக்ஷாஸ்கேநஸக்ஸு:) தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே - ஸர்வஸ்வாமியாயிருப்பானைக்கொ ண்டு ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசிக்குமவனாய், (வாஸுதேவ:) வானப்பிரான் - வாஸுதேவனுமாய், (ஸௌ வகாரீ) தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்கு - ஆஸ்ரிதாநுகூலமாகத் தென்திருப்பேரையி லே வந்து வீற்றிருந்துபகரிக்குமவனாய், (மர்ஜஸம்வ:) முழங்குசங்கக்கையன் - சத்ருக்களை வாழவும் ப்ரதிகூலர் நடுங்கவும் முழங்காநிற்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையனுமாய், (ஸ்திதஸ்பதஸம்) முனிசுதி சகடமித்யாதி - சகடாஸுரநிரஸந தேனுகநாசந யமளார்ஜுநபஞ்ஜநாதிகளைப் பண்ணுமவனாய், (ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷ) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் - ஆஸ்ரிதர்களுக்குத்தன்னிடத்திலே ஸ்நேஹத்தைவர்த்திப்பி க்குமவனாய், (ரக்ஷக:) பேரையில்சூழகடலித்யாதி - அவதரித்தருளி விரோதிநிராகரணம்பண்ணுமவனாய், ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ரக்ஷகனுமாய், (ஸௌந்தர்ய:) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்திறத்து - கடல்போ லே ஸௌந்தர்யமான வடிவையுடையவனுமாய், (ஆஸ்ரிதரக்ஷக:) கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட கண்ணபிரா - ப்ரளயகாலத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாய், (ஸ்ரீகரவரதஸகலஸம்பத் ஸம்யகாதக்) மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன் - ஸகலஸம்பத்யுக்தமாய்த் திருமேனிகாந்தியாலே விளங்கா நிற்கிற திருக்காதுகளை யுடையனுமாயிருக்கிற தென்திருப்பேரையிலெம்பெருமான் ஸ்வாஸ்ரிதவிஷயத்தி லே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறானென்று “வெள்ளைச்சுரிசங்கு” என்கிறதசகத்திலே யாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார். ||அரு||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ— ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழத் திசை* வாழியெழத்தண்டும்வாளுமெழ வண்டம்* மோழையெழமுடிபா தமெழ வப்பன்* ஊழியெழவுலகங்கொண்டவாறே* ௧

ஆ— (ஆழியெழ) இப்படி தென்திருப்பேரையிலே தாமேபோக வ்யவஸித்திருந்த ஸமயத்திலே "யதா ப்ரஜாபதிஸம்ஸ்ருஷ்டாம் ஸ்ருஷ்டிமேதாம் ஸநாதநீம் । மஹாஸாம்ருதி ஸமாக்ஷிப்தா ஸுரஜித்வாஸவோ யதா ॥ ஸம்ஹ்ருஷ்ட ஸேநா ஜநாநாம் ஜயோத்யாம் ஜநார்த்தநம் । ஜநாஜ்ஞேஸநோ ஸம்ஜ்ஞா பரிவ்ருஷ்டி" என்னும் ஸூக்தியாலே தென்திருப்பேரையிலே ஸமுதாயமாக வெழுந்தருளின பெரியபெருமாள் விஜயஸூசகமான வாத்யங்களைக்கொண் டெழுந்தருளினபடியைக் கண்டு நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஹ்ருஷ்டசேநராய்க் கொண்டு "தம் த்ருஷ்ட்வா ஸத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் । பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்னும் ந்யாயத்தாலே ஆஸ்ரித ஜநஸம்ரக்ஷணத்துக்கு ஸிஸிரோபசாரமாகப் பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து தத்திவ்யசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லி என்னப்பன்செய்தருளினபடியென்? பிரான்செய்தருளினபடியென்? என்று அநுபவிக்கிறார், உத்பாடிஸாதநபரம்பரைகளான ஸாஸ்த்ராங்களினுடைய ஸர்வஸ்வமான ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ஸ்திதிகளைச் சொல்லும்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களையுடைய திவ்யாயுதங்களைக்கொண்டு என்னப்பன் மஹாபலியை ஜயித்து லோகத்தையளந்து

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி விரஹார்த்தராய் இப்போதே தென்திருப்பேரையிலேபோய் அவனோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணு மென்றலற்றின வாழ்வார்க்கு நகர மித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய சௌர்ய வீர்ய பராக்ரமாதிவிசேஷ சரித்ரங்களைப்பேசுகை யபேக்ஷிதமன்றோவென்ன? வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிஉத்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவத்தாலே வந்த வைலக்ஷண்யத்தாலே ஜ்ஞாநஸாநுபவமும் கலங்கித் தென்திருப்பேரையிலேபோக வ்யவஸித்த விவருடைய வார்த்தையைக்கண்டு பெரியபெருமாளிவர்க்குத்தாம் விஜயஸூசகவாத்யங்களைக்கொண்டெழுந்தருளுகிறபடியை யத்யுஜ்ஜ்வலமாக ஜ்ஞாநாலோகமநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள அத்தாலே ஹ்ருஷ்டரா யிப்படிபேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

திசைவாழியெழவென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்பாடிதோத்யாதியால்) அண்டம்மோழையெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிமயித்யாதியால்) முடிபாதமெழ ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழத் தண்டும் வாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வர்த்தேத்யாதியால்) உலகங்கொண்டவாறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பன்மஹாபலியைஉத்யாதியால்)॥

ப— திசை - திக்குகளிலே, ஸர்வதிக்குகளிலேயு மென்றபடி. வாழி - மங்களாஸாஸநமாய்த்து, எழ - கிளம்பாநிற்க, தேவர்ஷி ஸித்தஸம்யமிகளுடைய வாழி வாழியென்றுப்போலே சொல்லுகிற மங்களாஸாஸநங்கள் திக்குகள்தோறுங்கிளம்பாநிற்கவென்றபடி. எழுகை - கிளம்புகை, அண்டம்மோழையெழ முடிபாதமெழ - அண்டம்குமிழி கிளம்பும்படி முடியும் பாதமும் வளராநிற்க, மோழை - குமிழி. திருமேனிவளர்த்திக்கு அண்டாவகாசமிடம் போராமையாலே நெருங்கிப்பேதித்துபிளந்து ஆவரணஜலமுள்ளே புகும்படி திருமுடியும் திருவடிகளும் வளராநிற்க வென்றபடி. ஆழி- ஸுதர்சநம்' எழ - ஜ்ரும்பியாநிற்க, வாமநன் வளர்த்துடங்கினவாறே மஹாபலியினுடைய படரான அஸுரவீரர்கள் மேல்விழப்புகுகிறாரென்று ஸௌஹார்த்தாதிசய ஸுக்ஷ்மஸம்பந்நரான திருவாழியாழ்வான் ஸஸம்ப்ரமமாகத் திருக்கையிலேவந்தேறி யாம்பக்ஷாதிதீக்ஷ்ண ஸக ஸஹஸ்ர தேஜஸ்ஸுக்கொண்டு அண்டமெல்லாம் நிறையும்படி ஜ்ரும்பியாநிற்கவென்றபடி. சங்கும்வில்லுமெழ - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும் ஸார்ங்கமும் ஜ்ரும்பியாநிற்க, தண்டும்வாளுமெழ - கதையும்வாளும்ஜ்ரும்பியாநிற்க, ஹேயமான ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான்முன்னேகிளம்பப்பின்னேடே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும் ஸார்ங்கமிரண்டுகளும் ஜ்ரும்பியாநிற்கவென்று பூர்வ தாத்பர்யம். ஊழி - கல்பமான்று, எழ - ஜ்ரும்பிக்கும்படி, மஹாபலியாலே பீடிக்கப்பட்ட காலம்போய்க் கல காலமாம்படி யென்கை. அப்பன் - உபகாரகனான ஸர்வேஸ்வரன், உலகங்கொண்டவாறே -

மூ—ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியர*வூறுசுலாய்மலைதேய்க்குமொலி கடல்*மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலி யப்பன்* சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே* ॥௨॥

நான்றிலவேழ்மண்ணுந்தானத்தவேபின்னும்* நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவே பின்னும்* நான்றிலவேழ்

ஆ—கொண்டருளினபடியென்னென்கிறார். ॥௧॥

(ஆறு) கடைந்தருளுகிறபோது மலைகளிற்காட்டில் கடலுக்குகையாலே ஆறு மலையை நோக்கி யோடுகிற த்வனியையும், பாம்பினுடம்பைச்சுற்றி மலையைத்தேய்க்கிற த்வநியும், ஸமுத்ரத்தை மதித்தபோதுஇடமும்வலமுமாய்ச்சுழன்று கோஷிக்கிறகோஷமும், என்னப்பன் நீர்கோதாம்படி பசைபடக்கடைந்தம்ருதம் வாங்கினநாளிலையெல்லா முளவாயினவென்று ஸமுத்ரமதநக்ரியையை அநுபவிக்கிறார். ॥௨॥

(நான்றில) என்னப்பன் ரஸாதலகதமான ப்ருதிவியைத் திருவெயிற்றிலே யிடந்தெடுத்தருளின போது ஸப்தத்வீபங்களும் ஸப்தகுலபர்வதங்களும் ஸப்தஸமுத்ரங்களும் தந்தாமுடைய ஸ்தாநங்களிலே,

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தருளுகிறவித்யாதியால்) உக்குகையாலேயென்றது - த்ரவரூபமாக த்ரவீபூதமாகையாலேயென்றபடி. அரவூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாம்பினித்யாதியால்) கடல்மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரத்தையித்யாதியால்) சாறுபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீரித்யாதியால்) பசைபடவென்றது - ஸாரமுண்டாகவென்றபடி. அமுதங்கொண்டநான்றேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தம்ருதமித்யாதியால்) ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

ஊன்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸாதலகதேத்யாதியால்) நான்றில தானத்தவேயென்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) பாட்டுதோறு மப்பனப்பனென்கிறது

ஶ்ரீ—லோகங்களை யளந்துகொண்டப்ரகாரம், கொண்டஆறு என்கிறவிடத்திலே ஸந்தி வகாராகம:. இப்படி லோகங்களை யளந்துகொண்ட ப்ரகாரமென்ன ஆஶ்சர்யமென்றுகருத்து. ॥௧॥

அப்பன் - உபகாரகனை யென்னுடையவன்' சாறுபட - ஸாரமுண்டாம்படி, க்ஷீரஸமுத்ரத்தில் நீரெல்லாம் கோதாயதிலே ஸாரமுண்டாம்படியென்கை. அமுதங்கொண்ட நான்று - அம்ருதத்தைக்கடைந்தெடுத்த வந்தகாலத்திலே, ஆறு - நதிகளானவை, மலைக்கு - ஸ்வஸ்வோத்பத்தி ஸ்தாநங்களான பர்வதங்களுக்கு, எதிர்ந்து - எதிர்த்து, ஓடுமொலி- ஓடுகிறகோஷமும். மதநவேக வசீகாரிதமாய்க்கொண்டு ஸாகரம்-ஸம்வேக ஸம்ப்லாவிதம்படி உஜ்ஜ்ரும்பிக்கையாலே ஆறுகளெதிர்த்து கதிவேகமாகத்திரும்பிக்கொண்டோடுகிற கோஷமு மென்றபடி. அரவூறு - ஸர்ப்பத்தினுடைய உடலாலே, அரவு - ஸர்ப்பம், ஊறு - உடல, வாஸுகியினுடைய உடலாலே என்றபடி. சுலாய் - சுற்றி, மலை - மந்தரபர்வதத்தை, தேய்க்குமொலி - தேய்க்கிற கோஷமும், மதநஸமயத்திலே வாஸுகியாகிறகயிற்றை யிழுக்கும்போது மந்தரகிரியோடுரைத்தலாலே உண்டான சரசரவென்கிற கோஷமு மென்றபடி. கடல் - ஸமுத்ரமானது, மாறு சுழன்று - மாறி மாறிசுழந்து, மதநவேகத்தாலே ஸவ்யாபஸவ்யமாகச் சூழ்ந்தென்றபடி. அழைக்கின்ற - கூப்பிடாநிற்கிற, அழைக்கை - கூப்பிடுகை, ஒலி - கோஷமும், அம்ருதமதநத்திலேயிந்த வ்ருத்தாந்தங்களெல்லாம் நடந்தனவென்று விஸ்மிதராயவனுடைய அம்ருதமதந சேஷ்டிதத்தை யநுபவிக்கிறபடி. ॥௨॥

அப்பன் - என்னுடையவன், ஊன்றி - குத்தி, ப்ரளயத்திலே அண்டபித்தியோடொட்டிக்கிடந்த ப்ருதிவிக்கு, அதோடே ஒட்டிவிடும்படி தம்ஷ்ட்ராக்ரத்தாலே குத்தியென்றபடி. இடந்து- அண்டபித்தியில்நின்றுமிடந்து, எயிற்றில் - தம்ஷ்ட்ரையில், எயிறு- தம்ஷ்ட்ரை, கொண்டநாள் - எடுத்துக்கொண்டருளின காலத்திலே, நான்றில — நான்றதில்லை, நான்றுகை - ஸ்வஸ்தாநத்தை விட்டு நழுவுகை, ஸ்வஸ்தாநத்தைவிட்டுச்சலியாதவையாய்க் கொண்டென்றபடி. ஏழ்மண்ணும்- ஸப்தத்வீபங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, தானம் - ஸ்தாநம், தானத்திலேயிருக்குமவை தானத்த, ஏகாரமவதாரணம். தானத்தவென்கிறவிடத்திலேஸந்தி வகாராகம:. பின்னும் - இன்மேலே, இந்தவாஶ்சர்யமொன்றுமே யமைந்திருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. நான்றில- நான்றுதலையாய்

மூ—கடல்தானத்தவே யப்ப* னான்றிடந்தெயிற்றிற்கொண்ட நாளே* ||௩||

நாளுமெழநிலநீருமெழவிண்ணும்* கோளுமெழவெரிகாலுமெழமலை* தாளுமெழச்சுடர்தானுமெழவப்ப* னூழியெழவுலகமுண்டவூணே* ||௪||

ஊனுடைமல்லர்ததர்ந்தவொலிமன்ன* ரானுடைச்சேனைநடுங்குமொலிவிண்ணு* ளானுடைத்தேவர்

ஆ—விஸ்மயமாயிருக்கும்படி யெடுத்தருளினான், இதென்னவாஶ்சர்யம், என்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ||௩||

(நாளுமெழ) ஸம்வத்ஸராதிரூபமான காலத்தையும், ப்ருதிவ்யாதிபஞ்சபூதங்களையும், ஸகலகுலாசலங்களையும், நக்ஷத்ரஜ்யோதிஸ்ஸமூஹங்களையும், ப்ரளயகாலஸமயப்ரவாஹரூபமான ஸமுஜ்ஜ்ரும்பத்தையும், ஸுநாயாஸேந அப்ரக்ஷணம்பண்ணினாப்போலே நிரவஶேஷமாக வுண்டருளினானென்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ||௪||

(ஊனுடைமல்லர்) அதிபலவான்களான மல்லருடைய வ்யாயாமத்வநியும், ஸமஸ்தவீராதிவீரரான அஸந்க்யஸைந்யஸஹிதரான ராஜாக்களுடைய ஸைநிகரான ஸமாகோஷமும்,

இ— நிரவதிகவீர்யத்தாலே வாயணிக்கவமுதூறச்சொல்லுகிறதென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனென்னப்பனென்கிறரென்று) ||௩||

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

நாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலகத்யாதியால்) நிலவிதயாதிகாலுமெழவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூம்யவீத்யாதியால்) மலைதாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலகுலேத்யாதியால்) சுடர்தானுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நக்ஷத்ரேத்யாதியால்) உலகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயகாலேத்யாதியால்) ஊழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுநாயாஸேநேத்யாதியால்), உண்டவூணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவஶேஷமித்யாதியால்) ||௪||

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

ஆனுடைச்சேனைமன்னர் நடுங்குமொலியென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவீரா

ம—க்கொண்டு, ஸ்வஸ்தாநத்தில்நின்றும் வழியாதவையாய்க்கொண்டென்றபடி. ஏழுமலை— ஸப்தகுலாசலங்கள், தானத்த- ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம். ஆஶ்சர்யத்யோதகமவா. இதென்ன வாஶ்சர்யமென்றபடி. பின்னும்- இதின்மேலேயும், இந்தஸமாஶ்சர்யத்தின் மேலேயும் என்றபடி. நான்றில- வழியாதவையாய்க்கொண்டு, ஏழ்கடல் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாய்த்தன, ஏகார மாஶ்சர்யத்யோதகம். இதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. ||௩||

நாளும் - ஸம்வத்ஸரங்களும், இது உபலக்ஷணம், க்ஷணமுஹூர்த்த பக்ஷமாஸாதி காலங்களுமென்றபடி. எழ - போக, எழுகை - போகை, நிலைகுலைந்துபோக என்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியும். நீரும் - ஜலமும், எழ - நிலைகுலைந்துபோக, விண்ணும்- ஆகாஶமும், கோளும்- தேஜஸ்ஸம், நவக்ரஹாதிதேஜஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. கோள்- தேஜஸ்ஸு. எழ- நிலைகுலைந்துபோக, எரி- அக்நியும், காலும்- வாயுவும், எழ- நஷ்டம், மலைதாளும்- பர்வதங்களுடைய அடிகளும், எழ- நிலைகுலைந்துபோக. குலபர்வதங்களெல்லாம் போகவென்றபடி. சுடர்தானும்- நக்ஷத்ராதிகளானஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. தானுமென்றுவாசோத்தநாத்பர்யம். எழ- நஷ்டம், இதுக்கு உலகமுண்ட வூணே என்கிறத்தோடே அந்வயம், அப்பன்- ப்ரளயாபத்ஸகன். ஜகத்காரகனான ஸர்வேஶ்வரன், ஊழி- உறுஞ்சுகிற வ்ருத்தியானது, எழ- கிளப்பும்படி, உறுஞ்சினாற்போலே யநாயாஸமாகவென்று தாத்பர்யம். உலகமுண்டவூண்- லோகங்களை ஸம்ஹரித்தலக்ஷணம். இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களும் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படி ப்ரளயதஶையிலே லோகங்களை ரக்ஷித்தவித்து என்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. ||

அப்பன் — ஆஶ்ரித ரக்ஷகனான வென்னப்பன், காணுடை- காண்கையை யுடைத்தான, ஸுதர்ஶநீயமான வென்றபடி. பாரதம் — பாரதத்திலே. பாரதஸமரத்திலேயென்றபடி. கையெறிபோழ்து- கையெறிந்தபோது, அதாவது ஸேநையை ப்ரோத்ஸாஹித்து நீங்களின்னபடி செய்யுங்கோள் நாங்களின்னபடி செய்கிறோமென்று பாஞ்சஜந்யத்திலே கைதட்டினபோதென்றபடி, ஊனுடை— ஊனையுடையவரான, பலகரமான

மூ— வெளிப்பட்டவொளியப்பன்* காணுடைப்பாரதங்கையெறிபோழ்தே* ।௫।
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரில்வான்றிசை* சூழுமெழுந்துதிரப்புனலாமலை* கீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்த
தாலப்ப* னாழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லுமாறே* ।௬।

ஆ—ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸவிஷயஸந்தோஷமுமெழும்படி துஸ்ஸஹமான ஸம்ஹார ராதயுத்தத்திலே பணிவகுத்தென்னப்பன் ஸம்ரம்பம்பண்ணினபடியென்னென்கிறார். ।௫।

(போழ்து) பஶ்சிமஸந்த்யாஸமயத்திலே ஸகலதிக்கவிஸரமும் ரக்தவர்ணமாம்படி ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தாலே யேறி யொருஸிம்ஹமானது ஒருமஹாபர்வதத்தைப்பிளந்தாப்போலே ஹிரண்யனை வ்யதிக ஞம்படிபண்ணி யென்னப்பன் பிளந்தருளினபடியென்னென்கிறார். ।௬।

(மாறுநிறைத்து) சரிகைவருகிற மௌஸ்த்ராதிஶயத்தாலே ஸமஸ்திகருகளிலும் நின்றுவிட்ட திருச்

இ—திபால) ஏனுடைத்தேவர்வெளிப்பட்டவொளியெனகிறதறகுத தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரான விதயாதியால்) காணுடையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துஸ்ஸஹமானவித்யாதியால்) ।௫।

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பஶ்சிமேத்யாதியால்) வான்றிசைசூழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) எழுந்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்தேத்யாதியால்) இதுக்கும் பிளந்தருளினபடியென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலைகீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமஹாவித்யாதியால்) ஆழ்துயர்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனையித்யாதியால்) ।௬।

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மாறுநிறைத்திரைக்குஞ் சாங்கனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்)

அ— ஸஹாரங்களை யுடையவரான வென்றபடி. யுத்தத்திலே உத்ஸாஹயிதவ்யமுண்டாகைக்காக உபகாரமான ஶங்கநாதாதிஸஹாரங்களைஸஹித்து யுத்தத்திலே ப்ரவ்ருத்தரான வென்கை. மல்லர் - மல்லரானவர்கள், ததர்ந்தவொலி - நெருங்கின வொலியும், ததர்த்தல் – நெருங்குதல், யுத்தத்திலே பரஸ்பரம் நெருங்கி ஶரீரம்முறிகிற படபடாரவமும் மென்றபடி. ஆணுடை - பௌருஷத்தை யுடைத்தான, ஆண் - பௌருஷம். சேனை - ஸேனையை யுடையவர்களான, மன்னர் - துர்யோதனஸேனையில் ராஜாக்கள், நடுங்குமொலி - பயத்தினாலே நடுங்குகிற வொலியும், தான் ஸாரதியாய்க்கொண்டு அர்ஜுனரதத்தை நடத்திக்கொண்டெழுந்தருளிறவேற பயத்தாலே நடுங்காநிற்கிற ஶத்ருராஜாக்களுடைய வொலியுமென்றபடி. ஏனுடை – ஏனையுடையவர்களான, லோகத்திலெண்ணப்பட்டவர்களான வென்றபடி. மிகவும் ப்ரஸித்தர்களான வென்கை. தேவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், விண்ணுள் - ஆகாஶத்திலே, வெளிப்பட்டவொலி – வந்துதோன்றினவொலியும், யுத்தஶ்ரவணார்த்தமாக ஆகாஶத்திலே வந்து தோன்றி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌர்ய ஸாதநாதிகளைக் கொண்டாடுகிற ஸ்தோத்ரவொலியும், இவையெல்லா முண்டாயிற்றன, இதென்ன வத்யத்புதமென்றுகருத்து. ।௫।

போழ்து – காலமானது, ஸந்த்யானதென்றபடி. மெலிந்த - க்ஷயித்த, மெலிகை - க்ஷயிக்கை, புன் - புல்லியதான, அல்பமானவென்றபடி. செக்கரில் – சிவந்ததத்திலே, ரக்தவர்ணமான ஸந்த்யாகாலத்திலேயென்றபடி. செக்கர் - சிவந்தது, ஸந்த்யாக்ஷயித்த ஸந்த்யாகாலமாவது பஶ்சிமஸந்த்யாகாலம், பஶ்சிமஸந்த்யாகாலத்திலென்று பொருள். வான் - ஆகாஶமும், திசை - திக்குகளும், சூழும் - சுற்றிலும், எங்குமென்றபடி. எழுந்து - கிளம்பி, உதிரப்புனலா - ரக்தப்ரவாஹமாக, எங்கும் ரக்தப்ரவாஹமாம்படியென்கை. அப்பன் – ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்குப்போலே ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்கும் அஸாதாரண உபகாரகன், ஆழ் - அபாரமான, அதிவிஶிஷ்டமானவென்றபடி. துயர் - து:க்கத்தை, செய்து - பண்ணிவித்து, மிகவும் க்லேஶப்படுத்தியென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, தஸ்யுகதிபலக்ஷ்ணைகநாஶம் பஹுவசநம், கொல்லுமாறு - ஸம்ஹரிக்கும்ப்ரகாரம், மலை - பர்வதத்தை, கீழ்து - கீழாக, தனக்குக்கீழாம்படி, தான்மேலேயேறிக்கொண்டென்றபடி. பிளந்த – விதாரணம்பண்ணின, சிங்கம் - ஸிம்ஹத்துக்கு ஒத்தது – ஸத்ருஶமாயிருந்தது, ஆவென்றாஶ்சர்யத்யோதகம். இதென்னவத்யத்புதமென்றபடி.

மூ—மாறுநிறைத்திரைக்குஞ்சரங்களின* நூறுபிணமலைபோல்புரள* கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவப்ப*
னீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே* ||௭||

நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழிகொண்டான்பின்னு* நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன்பின்னும்* நேர்சரிந்தான்

ஆ—சரங்கள் ஆஹவமெவ தன்னிலேசந்தித்திரைக்கும்படியாகவும் ராக்ஷஸசரீரங்கள் ஸிம்ஹமாம்படியும் ஸிம்ஹமாம்படியும் ஸமரோத்ஸ்ருஷ்டமாம்படியும் ப்ரஹ்ருஷ்டமாம்படியும் ஸசைவஜீவிதமாம்படியும், ருதிரவெள்ளத்தாலே கடலெல்லாம்நிறைந்தாறுகளிலே எதிர்க்கும்படியும் ஸாவஷ்டம்பத்தை வஹித்தென்னப்பன் பொடிபடவிலங்கையைச்செற்றானென்கிறார். ||௭||

(நேர்சரிந்தான்) வாணனுடையதோள்களைத்துணித்தவன்று தோற்கைக்குக்கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாற்போலே ஸுப்ரஹ்மண்யன்முகமாகத்தோற்றான், கிளர்ந்தெரிகிற வஹ்நியுமப்படியேதோற்றான், த்ரிணேத்ரனும் வராஜயவ்ரீடையாலே அவகாஹித்தனைக்கொண்டுபோனான். என்னப்பன் ஜயித்தருளினபடியென்

இ—சாரிகை- ஸம்ப்ரஹாரமாகயாடீஸஹாரணம். இனநூறுபிணம்மலைபோல்புரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸசரீரங்களானவை) இங்கு "ஸிம்ஹம்ஸிம்ஹம்ஸமரோத்ஸ்ருஷ்டம் ப்ரஹ்ருஷ்டம்ஸசைவஜீவித" மென்கிற ச்லோகமபிப்ரேதம். கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருதிரவெள்ளத்தாலே) இங்கு அவஷ்டம்பத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸாவஷ்டம்பத்தைவஹித்தென்று) ||௭||

எட்டாம்பாட்டு.

வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாணனுடையதோள்களைத் துணித்தவன்றென்பதால்) கொடிக்கோழிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்கைக்கிடாஷிபால்) நேர்சரிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முகமாகத்தோற்றானென்று) ப்ரயோஜனந்தோற்றானென்றபடி. நேர்சரிந்தானெரியுமனலோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிளர்ந்தவிடாஷியால்) கண்டோரென்கிறவிடம் ப்ரயோஜித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வராஜயவீடாஷியால்) முக்கண்

ப—இனநூறு - நூறுஇனமென்று மாறியநயிப்பது. நூறுநூறாகக்கூட்டமாயென்றபடி. இனம் - கூட்டம், பிணம் - சவங்களானவை, ராக்ஷஸசவங்களானவையென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதங்கள்போல், புரள- ஸம்ருத்தியிலேகிடந்து புரளும்படியாகவும், கடல்- ஸமுத்ரமானது, ஆறு மடுத்து- ஆறுகளிலே எதிர்த்து, உதிரப்புனலா- ருதிரஜலமாகவும், ஸமுத்ரமெல்லாம் ரக்தப்ரவாஹங்களாலே கலங்கி ப்ரவாஹமாய் நதிகளிலே எதிர்க்கும்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு இலங்கை செற்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். அப்பன்- ஸகலஜகத்காரகனான ஸர்வசக்திமகன், இலங்கை- லங்கையை, நீறுபட- பஸ்மமாம்படி, செற்றநேரே- ஜயித்த காலத்திலே, ஸம்ப்ரஹாரகாலத்திலேயென்றபடி. நேரென்று காலம். சரங்கள்- பாணங்களானவை மாறு- எதிர்க்க, ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்க வென்றபடி. நிறைத்து- வழிவழியாக ஸம்ஸக்தங்களாயென்றபடி. இரைக்கும்- ஸப்திக்கும், பெருமாள் ஸம்ப்ரஹாரமாக ஓடியோடி சரங்களை வர்ஷிக்கும்போது மேற்குதிக்கில் நின்றும்புறப்பட்ட சரவர்ஷங்கள் கிழக்கே வருவதற்கு முன்னே இவருடைய லாகவத்தாலேகிழக்கில் நின்றும் சரவர்ஷம் எதிரேபுறப்படுகையாலே இப்படிஎட்டுதிக்கிலும்இவருடைய சரஜாலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்த்தடிபட்டு வடவடவென்று ஸம்க்ஷோபாக ஸப்திக்கும். இதென்ன வத்ருஷ்டமென்றபடி. ||௭||

அப்பன் - என்னப்பனானவன், சேர்சரி - நேரில் நின்றும் சரிந்தவனான, நேர் - எதிர், தான் முன்னேவந்து நிற்கமாட்டாதே ருத்ராதிகளை முன்னிட்டுப்பின்னே ஒதுங்கி இருந்தவனானஎன்றபடி. வாணன் - வாணனுடைய, திண் - த்ருடங்களான, ருத்ரவரபலத்தாலே த்ருடங்களான என்றபடி. தோள் - புஜங்களை, கொண்டவன்று, ஜயித்தவன்றைக்கு, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, ஜயித்தவன்றைக்கென்றபடி. கோழி - மயிலை, கோழியென்றுமயிலுக்கும்பேர். கொடி - த்வஜத்திலே, கொண்டான் - கொண்டிருக்கிறவன், ஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்யனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் - நேரில் நின்றும் சரிந்துபோனான், எதிரே நிற்கமாட்டாதே ஒதுங்கிப்போனானென்றபடி. பின்னும் - அதின் மேலே, எரியும் - ஜ்வலிக்கிற, அனலோன் - அக்நியும், நேர்சரிந்தான் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே போனான், பின்னும் - இவ்வளவுமன்றிக்கே அதின்மேலே, முக்கண் -

மூ— முக்கண்மூர்த்திகண்டீரப்ப* னோசரிவாணன்றிண்டோள்கொண்டவன்றே* ॥௮॥
அன்றுமண்ணீரெரிகால்விண்மலைமுத* லன்றுசுடரிரண்டுபிறவும்பின்னும்* மன்றுமழையுயிர்தேவுமற்றும-
ப்ப* னன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே* ॥௯॥
மேய்நிரைகீழ்புகமாபுரளச்சுனை* வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவின* வாநிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்*

ஆ—னென்கிறார். ॥௮॥

(அன்று) ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தாலே ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணியருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கு சத்ருவர்க்க நிரஸந மொருபொருளோவென்கிறார். ॥௯॥

(மேய்நிரை) பசுக்களுக்குமிடையர்க்கும் கீழ்ப்புக்கு நிலயமாக வர்ஷிக்கும்படியாகவும், உதீர்ணமான வர்ஷத்தில் பசுக்கள் கீழே புரளும்படியாகவும், வர்ஷதாராஸம்பாதங்கள் அத்யாச்சர்யமாய்,

---

இ— மூர்த்திகண்டீரென்று இவரவனை முக்கண்ணனாக விசேஷித்தது எல்லாருக்குங்காட்டுகையாலே யவன் வ்ரீடையாலே தன்னைமறைத்துக்கொண்டுபோகிறதாகத் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பாட்டுக்குப் ஸாரார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பேத்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

மேய்நிரைகீழ்புக இனவாநிரைபாடியங்கே யொடுங்கவென்கிறவிரண்டுக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (பசுக்களுக்குமித்யாதியால்) மாபுரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதீர்ணேத்யாதியால்) சுனைவாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷணேத்யாதியால்).

ழு— த்ரிநேத்ரனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமியானவன், உருத்திரஸ்வம் ஸ்வாமிவாசகம். தான்ஜகத்ஸ்வாமியென்கிற அபிமாநத்தை யுடையவனை ருத்ரனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் கண்டீர் - முன்னே நிற்கமாட்டாதேஓடிப்போனான்கிடீர், அவன் வ்ரீடையாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோக இவர் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீரென்று கண்ணைக்காட்டுகிறார். ॥௮॥

அப்பன் - ஜகதுபகாரகனான மஹோபகாரகனானவன், மண் - ப்ருதிவியையும், நீர் - ஜலத்தையும், எரி - அக்நியையும், கால் - வாயுவையும், விண் - ஆகாசத்தையும், மலைமுதல் - பர்வதங்கள்முதலானவற்றையும், ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிகளான செய்து மென்கிறவிதத்தை கீழ்மூன்றுவாக்யத்திலுமநுஷங்கிப்பது. செய்ததும் - ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - அன்றைக்கே, ஸங்கல்பித்தபோதே யென்றபடி. க்ஷணமாத்ரத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தானல்லது விளம்பித்துஸ்ருஷ்டித்தானல்லனென்றபடி. இரண்டு. சுடரென்று மாறியமைப்பது. இரண்டு தேஜஸ்பதார்த்தங்களை, சந்த்ரஸூர்யர்களை யென்றபடி. பிறவும் - மற்றவையும் மற்றுமுள்ள நக்ஷத்ராதி தேஜஸ்பதார்த்தங்களையும்யென்றபடி. செய்ததுவும்-ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- தத்க்ஷணத்திலே, பின்னும்-அதுக்குமேலே, மழை-வர்ஷத்தையும் உயிர்-அந்த வர்ஷோபஜீவிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்-அந்த வர்ஷப்ரதரான தேவதைகளையும். மற்றும்- இன்னுமுள்ளபதார்த்தங்களையும், செய்ததுவும்- ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- ஸங்கல்பித்தக்ஷணத்திலேதானே, முதல்-ஆத்யஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, உலகஞ்செய்ததும்- லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று-தத்க்ஷணத்திலேதானே, இதென்ன ஆச்சர்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸங்கல்பமாத்ரத்திலே ஸகலஸ்ருஷ்டியும் பண்ணுகிறவனுக்குச்சொன்ன சத்ருநிரஸநாதிகள் ஒரு ஆச்சர்யமோ வென்று பாட்டுக்குத்தாத்பர்யம். ॥௯॥

மேய்நிரை - பசுக்களுடைய கூட்டங்கள், மேய் - மேயுமவை, பசுக்களென்றபடி. கீழ்புக - கீழேபுகும்படியாகவும், கீழேபுக்கு வர்ஷபீடையின்றிகே ஸுகமாயிருக்கும்படியாகவு மென்றபடி. மா - திர்யக்குக்களானவை' வநமஜாதிகளென்றபடி. மா சப்தம் திர்யக்வாசகம். புரள - புரளும்படியாகவும், சுனை - பர்வதஸ்தலங்களுடைய, வாய்நிறை - வாயளவும் நிறைந்தவையான, நீர் - ஜலங்கள், பிளிறி- வொலித்து, பிளிறுகை - வொலிக்கை, சொரிய - திரளாக வர்ஷிக்க, கோவர்த்தந கிரியை யெடுத்துத் தலைகீழாகப் பிடிக்கைபோலே சுனைநீரெல்லாம் சொரியும்படியாகவு மென்றபடி. இன - கூட்டங்கூட்டமாக, ஆநிரை - கோவர்க்கங்களை யுடைத்தான, பாடி - திருவாய்ப்பாடியானது, அங்கேயொடுங்க - அதின்கீழேவந்தடங்கும்படி

மூ— தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே* ॥௰॥

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு* மொன்றிநின்றசடகோபனுரைசெய* னன்றிபுனைந்தவோராயிரத்துள்ளிவை* வென்றிதரும்பத்தும்மேவிக்கற்பார்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸர்வரக்ஷமாய் ரக்ஷிக்கும்படியாகவும், ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தையெடுத்தருளி, பாதகமானவர்ஷத்தைத்தடுத்தருளி, இந்த்ரனை ஜயித்தருளின வென்னப்பனென்கிறார். ॥௰॥

(குன்றமெடுத்த) ஆழ்வார்தாமும் கோவர்த்தநத்தின்கீழே திருவாயரோடேகூடிநின்று கோவர்த்தநோத்தாரணவ்ருத்தாந்தவிஷயமான ஸகலசேஷ்டிதங்களையும் ஏத்தின திருவாய்மொழியை ஸாதரமாகக்கற்பவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியிலோரோர்பாட்டே விஜயத்தைக்கொடுக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—தீமழைகாத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாதகமித்யாதியால்) பாட்டுதோறுமப்பனப்பனென்றது வீர்யாதிஶயக்யாபகமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக இஹோக்தி:. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு மொன்றிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்தாமுமித்யாதியால்) நன்றிபுனைந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவர்த்தநேத்யாதியால்) மேவிக்கற்பார்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதரமாகவித்யாதியால்) இவைபத்தும்வென்றிதருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ—யாகவும், அப்பன்—ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணன், தீமழை—க்ரூரமான மழையை, காத்து—நிவாரணம்பண்ணி, குன்றம்—கோவர்த்தநபர்வதத்தை, எடுத்தானே—ஆஶ்சர்யம், இதென்னவிசித்ரமென்றபடி. ॥௰॥

குன்றமெடுத்த—கோவர்த்தநகிரியை யெடுத்தவனான, பிரான்—உபகாரகனுடைய, அடியாரோடும்—தாஸர்களோடே கோவர்த்தநதாரணனுடைய ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணங்களாலே தாஸ்யரூபதரரான கோபரோடே, ஒன்றி நின்ற—ஸஹவஸித்து நின்றவரான, அவர்களுக்கு தாஸ்யத்தை வஹித்து நின்றவரானவென்றபடி. சடகோபன்—ஆழ்வாருடைய, உரைசெயல்—உக்திசெய்கையான, வாசிககைங்கர்யவ்ருத்திரூபமானவென்றபடி. நன்றி புனைந்த—நன்மையைப்புனைந்ததான, புனைகை—தொடுக்கை. ஸர்வேஶ்வரனுடைய விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைவடைவே ப்ரதிபாதித்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர்—அத்விதீயமான—ஆயிரத்துள்—ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும்—இந்தபத்து பாட்டுக்களும், இதுக்குத்தருமென்கிறத்தோடே அந்வயம். மேவி—ஆதரித்து, கற்பார்க்கு—அப்யஸிக்கிறவர்களுக்கு, வென்றி—ஜயத்தை, தரும்—கொடுக்கும், ஸ்வர்க்கார்த்திகளுக்கு ஸ்வர்க்கவிரோதிவிஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். கைவல்யார்த்திகளுக்கு தத்விரோதிஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். மோக்ஷார்த்திகளிலுபாஸகர்க்கு தத்விரோதிவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ப்ரபந்நர்க்கு கைங்கர்யவிரோதிவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்குமென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸேவதயே ஸ்ரீமதேவாதிஹம்ஸாம்புவாஹராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஆழியெழ.)

விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாத்ரிதஶயநதஶோக்ஷ்யகேஶாதயாத்ய:

கல்ப்யே லோகாதநாத்யக்ஷதிமதரஹராணா வேதத்ராஜபூஹராஶ: ।

ஸங்காஸங்கோசகக்ஷாதலம்பராஜயநத்தோதநாஶோகஸ்யஷே.

ஸ்வர்த்யாகோவர்த்தநாத்ரே: ஸ்வஜநவநக்ருத்யம் ஸ்ரீஶதாஹ ॥எச॥

(விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாம்) உலகங்கொண்டவாறே—த்ரிவிக்ரமனைக்கொண்டு லோகங்களையளக்கையாலும்,

ஸ்ரீ—கா—(அம்ருதமதநதஸ்) அமுதங்கொண்டநான்றே - அம்ருதம் நிமித்தமாகக்கடலைக்கடைகையாலும், (உத்த்ருதஸ்தோணீ) ஊன்றிபிடந்தெயிற்றிற்கொண்டானை - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு பூமியை உத்தரிக்கையாலும், (க்ரஸ்தலோகாதிகஸ்) உலகமுண்டானை - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும்விழுங்குகையாலும், (க்ஷிதிபாரஹரணாத்) காணுடைப்பாரதங் கையறைபோழ்தே - பாரதயுத்தத்தை நடத்தி பூபாரத்தைப்போக்கிக்கையாலும், (தைத்யராஜப்ரஹாராத்) அசுரரைக்கொல்லுமாறே - நரஸிம்ஹனாய்க்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லங்காஸம்சோஷணாத்) நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே - துளவிக்கூடுபோலே ராக்ஷஸாவாஸமான விலங்கையை நீறாக்குகையாலும், (பாணபாஹுவநச்சேதநாத்) வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றே - கையிற்சினவாணாஸுரனுடைய பாஹுக்களைக்கழிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்டே:) அன்றுமுதலுலகம்செய்ததுமே - முதலிலே லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (பஶுத்ராணதீக்ஷா:) திமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே - கோகோபாலர்களை நிமித்தமாக ரக்ஷிக்கையாலும், எம்பெருமானை தன்னுடைய ரக்ஷாப்ரகாரங்களை வெளியிடாநிற்கிறவனாக 'ஆழிபெழச்சங்கு' என்கிறதிருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். [illegible]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

* * *

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ—கற்பாரிராமபிரானைபல்லார்மற்றுங்கற்பரோ* புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே* நற்பால்

ஆ—(கற்பாரிராமபிரானை) ஸ்ரீராமாதிதேதும்ஸ்ரீகிருஷ்ணாத்யவதாரவிஷயமான திவ்யசேஷ்டிதங்களுடைய ஸௌலப்யகாரகத்வஸூசகமான குணவிஶேஷத்தை யநுஸந்திக்கிறார், அதாவது, ஸ்ரீராமாவதாரதிவ்யசேஷ்டிதங்களிலே திருவுள்ளம்தாழ்ந்து மற்றும் க்ருஷ்ணாதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் அந்நியமென்னுமிவ்வாகாரத்தாலே யநுஸந்திக்கிறார், ஸ்ரீகிருஷ்ணவதாரங்களை யாரகமோக்ஷமோஹ்யராயிருக்கக்கடவ

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன திவ்யாவதாரசேஷ்டிதங்களையே யித்திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யித்திருவாய்மொழி ஸங்கதியன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீராமசேஷ்டிதங்களில்) இப்படியாகில் முக்தனவையான வராஹாதிஅவதாரங்களை முற்படச்சொல்லாதே கற்பாரிராமபிரானை ப்ரதிபாதிக்கிறார் (அபவேதாதியால்) தாழ்ந்துளன்றது - மிகவும்ப்ரவணமாயென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராமசேஷ்டிதியால்) *

ப— நான்முகனார் - சதுர்முகனை, நிபுணசேதந உத்க்ருஷ்டஸம்ஸ்ருஷ்டநாய் ப்ரஹ்மாவதாரம். பெற்றதுமானென்று தாத்பர்யம். நாட்டுளே - ஜகத்துக்குள்ளே, இதுக்கு நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதோடேயன்வயம். புற்பாமுதலா வென்கிறத்தை பாபுல் முதலாவென்று மாறியநயிப் பது, பா - பாவினவையான பாவுகை - பாம்புகை, ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் படர்ந்தவையான வென்றபடி. புல்முதலா - ஸ்தாவரஜாதி த்ருணங்கள் முதலாக, புல் - ஸ்தாவரங்களான, புல்லென்று ஸ்தாவரத்துக்கும் பேர். எறும்பாதி - எறும்பும்முதலாக, ஜங்கமங்களிற் கடையான த்ருணங்களும், ஜங்கமங்களிற் கடையான சிற்றெறும்பும்முதலாகவென்று வடார்த்தம் ஸர்வஸ்வமானது நிர்ஹேதுகத்திலே முற்படவோடுமாப்போலே யித்த ஸ்தாவரஜங்கமங்கள் பக்கலிலேயிறே ஸ்ரீராமனுடைய க்ருபையானது முற்பட ப்ரவஹிக்குமென்றுகருத்து. இதுக்குச்சராசரமென்கிறத்தோடே யன்வயம், நற்பால் - நல்லஸ்வபாவங்களை யுடைத்தான, அகிஞ்சநரான வுபாயமொன்று மில்லாதாருக்கும் ஸம்ருத்திஸம்பந்தத்தாலே ஸ்ரீராமஸம்பந்திகளாயிருந்த ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. அயோத்தியில் - அயோ

மூ—யோத்தியில்வாழுஞ்சராசரமுற்றவு* நற்பாலுக்குய்த்தனனான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே* ௧௯

ஆ—விப் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்திலே வைத்துக்கொண்டு திருவயோத்யா திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற சராசராத்மக ஸமஸ்த ஜந்துக்களையும் கர்ம்மவைஷம்யாவமானம் பண்ணிருக்கச்செய்தேயும் திருநாட்டிலுள்ளாரைப்போலே தன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாக்கியருளின விம்ஸ்வாமித்வத்தையுடையனாயிருந்த விராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோவென்றவனுடைய குணங்களைய நுஸந்திக்கிறார். ௪௭௫

(நாட்டிற்பிறந்தவர்) தான் திருவவதாரம்பண்ணியருளின திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற ஜந்துக்களைத் தன் திருவடியே ப்ராப்யமாகப் பண்ணியருளினனென்னுமிதோரேற்றமோ ஸந்தேஹமோ ஸௌசீல்யத்தி லுடைய வைலக்ஷண்யம் பொறுக்கமாட்டாமை தவிரவாய் நிரவதிகம்பண்ணியருளின ஸ்வாமித்வத்தைப்பார்த்தாலென்கிறார். ராவணவதார்த்தமாக தேவர்களாலே யர்த்திதனாய் தனக்கு விஸத்ருசமான ஸம்ஸாரத்திலே ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி ஒருஸந்தேஹமும் வைலக்ஷண்யப்படியும் தான் கண்டு ஸாதுவைலக்ஷண்யனாய் ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணிணரான விராதப்ரப்ருதி ராவணபர்யந்தரான ராக்ஷஸரையு

இ—வைத்துக்கொண்டுஎன்கிறதற்குத் தன்திருவடிகளேயிதயாதியோடேயக்ஷயம். புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சராசரேத்யாதியால்) ஒன்றின்றியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மவைஷம்யேத்யாதியால்) நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதி ஸ்வாமித்வத்தையுடையனென்னுமளவாலே). இத்திருவாய்மொழியினுபக்ரமத்திலே யிப்படிசொல்லுகையாலே நிகிலஜந்துப்ராப்யத்வமென்கிற ஸம்பந்தம் இங்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ௪௭௬

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வஜந்துப்ராப்யத்வத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு ப்ரஸ்தாவனை யன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தான்திருவித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தென்கிறவிடத்தி லவதாரஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குவிஸத்ருசமித்யாதியால்) இவ்விடத்திலே "ஸஹிதேவைர்ருஷிகணைஸ்ஸர்வை ராவணஸ்யவதார்த்திபி: । அர்த்திதோமாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்கிறவசநமிவ்வர்த்தம் மனிசர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸந்தேஹேத்யாதியால்) படாதனபட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதியால்) நாட்டைநலியுமரக்கரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வேத்யாதியால்)

ஈ—ஜ்ரவ்யத்தில், வாழும் - வாழாநிற்கிறவையான, ராமகுணாநுபவத்தாலே ஸாத்விகமாகிற்கிறவையானவென்றபடி. சராசரம் முற்றவும் - ஸ்தாவரஜங்கமமெல்லாவற்றையும், ஒன்றின்றியே - கர்ம்மவைஷம்யமொன்றில்லாதிருக்கச் செய்தேயும், நற்பாலுக்கு - நல்ல ஸ்வபாவத்திலே, பரமபதநிர்விசேஷ ப்ராப்யஸாம்யமாகிறநல்ல ஸ்வபாவத்திலேயென்றபடி. அங்கு இங்கு என்னுமாப்போலே பாலுக்கென்று ஸப்தமீ. உய்த்தனன் - ப்ரவேசிப்பித்தான், உய்க்கை - ப்ரவேசிப்பிக்கை, நல்லஸ்வபாவ நிஷ்டராக்கினனென்றபடி. "விஷயேதே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஷிதா: । அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: । உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநிஸராம்ஸி ச" என்னும்படி பண்ணியருளினனென்கை. ஆதலாலென்று ஒரு பதங்கூட்டிக்கொள்ளுக. கற்பார் - கற்குமவர்கள், ப்ரியஹிதங்களை யநுஸந்திக்க வேண்டுமென்று இச்சையுடையவர்களென்றபடி. இராமபிரானையல்லால் - ராமனைப் ஸர்வோபகாரகனானவனை யொழிய. மற்றும் - வேறொன்றையும், உபகாரத்தைப்பவதாரங்களையுமென்றபடி. கற்பரோ? - அநுஸந்திப்பாரோ, "ஸௌஹார்த்தோ ராஜபுத்ரஸ்ய நித்யம்ப்ரதிஷ்டித: । ஸத்ருஸோ ஹ்யேஷ நாஸ்த்யந்ய: ஸாக்ஷாத்" என்றிறே யிருப்பார்களென்று கருத்து. இவனையொழியவேறு ப்ரியமும்ஹிதமுமுண்டோவென்று கருத்து. இராமனென்கிறவித்தாலே ப்ரியமும் பிரானென்கிறவித்தாலே ஹிதமும்சொல்லிற்று. ரமயதீதிராம: என்றிறே. "அதீவப்ரியதர்சநம், த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம், நவதூர்வாதளச்யாமம் ஸ்வஹஸ்தோதகராம: । ஸர்வஸௌந்தர்யஸாரம் ராமம் ராஜீவலோசநம் யதேஷ்டபோஜநம் ஹிதம்" என்னும்படியிறே ப்ரியமும்ஹிதமுமிருக்கும்படி. ௪௭௭

மூ—நாட்டிற்பிறந்தவர் நாரணர்க்காளன்றியாவரோ* நாட்டிற்பிறந்து படாதனபட்டு மனிசர்க்காய்* நாட்டைநலி யுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு* நாட்டையளித்துய்யச்செய்து நடந்தமைகேட்டுமே* ||௨||

ஆ—ஸர்வேஸ்வரன் [illegible] வாஸநத்திலே யெழுந்தருளித் தேடித்தேடி வதித்தருளி இப்படி லோகத்தை ரக்ஷித்தருளி "[illegible]" என்று [illegible] விண்ணப்பஞ் செய்தபோதே யெழுந்தருளாதே விஶ்லேஷத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருநகரியில் ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகத்தை யெல்லாமீண்டெழுந்தருளி யுய்யச்செய்து பின்னை திருநாட்டிலேயெழுந்தருளின விஶேஷ வ்ருத்தாந்தத்தைக்கேட் டும் வேதநராயிருப்பார் "[illegible]" என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வாத்மாவான நாராய ணனுக்கடிமையாகாதிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்கிறார். ||௨||

இ— நாடியென்கிறவிடத்தில் [illegible] த்தையருளிச்செய்கிறார் (விதூவவ்நெ தாதியால்) நாடித் தடிந்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேடியித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி லோகத்தையித்யாதியால) நாட்டையளித்தென்றிருக்கச்செய்தே உய்யச் செய்தென்று சொல்லுகை [illegible] வின்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ("[illegible] த" இத்யாதிசெய்தென்னுமளவாலே) நடந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைதிருநாட் டிலேயித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென் று) ஸர்வாத்மாவுக்காளாகாதவர் நாட்டிற்பிறந்தாரோடுகூடன்று, வேதநமில்லாத [illegible] யரெ ன்கிறாரென்றுகருத்து. ஸர்வாத்மாவை நாராயணனென்று சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மேத்யாதியால்) ஆளன்றியாவரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) ||

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

ஸர்வ [illegible] க்களையும் ரக்ஷித்தஸ்வரூபத்தைச்சொன்னவ ரிப்பாட்டிலே ஸர்வேஸ்வரனை

ஈடு—நாட்டில் - ஸம்ஸாரிகளுங்கூட ஜ்ஞாநமில்லாப்படும்படி யிருக்கிறவிந்த ஸம்ஸாரிலோகத்திலே, பிறந்து - [illegible] தான்வந்துபிறந்து, மனிசர்க்காய் - ஸம்ஸாரிக்காக, திருவயோத்யையிலுள்ளார் மற் றையூராரென்கிற வாசியற வெல்லாஸம்ஸாரிக்காகவுமென்றபடி படாதனபட்டு - ஒருவரும் படாதது:கங்க ளைப்பட்டு, "[illegible]" என்கிறபடியே யெண்ணிலுமொருவன் து:கிப்பட்டாலும் தான்மிகவும் து:கிதனென்றபடி, இதுக்கு தடிந்திட்டு என்கிறதோடே யந்வயம். நாட்டை - லோகத்தை, நலியும் - ஹிம்ஸிக்குமவர்களான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, விராதவாதி [illegible] களைகளையென்றபடி. நாடி - தேடி, அவர்களிருந்தவிடந்தேடிக்கொண்டு போயென்றபடி. தடிதல் - ஸம்ஹரித்தல், இட்டென்று [illegible] யோகம். தடிந்திட்டு - ஸம் ஹரித்து, [illegible] த்தைரக்ஷித்து, உய்யச்செய்து - உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி, ராவணவதமான மட்டிலே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்த ருளாதே மீண்டு திருவயோத்யைக்கெழுந்தருளி "[illegible]" என்னும்படிகிடந்தஸ்தாவரங்க ளெல்லாவற்றையும் "[illegible]" என்கிறபடியே நெடுங்காலந்தன்னுடைய [illegible] களாலே ராஜ்யப்பித்து ஸர்வாத்மநப்பண்ணியென்றபடி. நடந்தமை - பின்பு - எழுந்தருளின [illegible] த்தைக்கேட்டும் - [illegible] த்தைக்கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இதுக்குஆளன்றியாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம் - நாட்டில் - நாடென்றால் [illegible] மாயல்லாதிராதென்றிருக்கிறார். பிறந்தவர் - ஜநித்தவர்கள் - இன்னாரினியாரென் று விஶேஷமில்லை பிறப்புடையவர்க ளெல்லாருமென்றபடி. ஸர்வாத்மாவுக்கு ஆளாகாதாரென்ன பிறப்பு டையான ஸர்வாத்மாவுக்கென்றபடி. ஆளன்றியாவரோ - அடிமையாகாதவர்களாயிருப்பார்களோ, "[illegible]" என்னுமிளையபெருமாளைப்போலே பெருமாளுக்கடிமையாகாதே யிருப்பாருமுண்டோவென் றபடி. பிறந்தாராளன்றியாவரே. "[illegible]" என்னுமாப்போலே ஜனித்தவர்கள் ஜந்மத்தை விருப்பரேதுவென்றுகருத்து.

||௩||

மூ—கேட்பார்கள் கேசவன் கீர்த்தியல்லால் மற்றுங் கேட்பரோ* கேட்பார் செவிசுடு கீழ்மை வசவுகளே வையும்*
சேட்பாற் பழம்பகைவன் சிசுபாலன் திருவடி* தாட்பாலடைந்த தன்மை யறிவாரை யறிந்துமே* ||௩||

ஆ—(கேட்பார்கள்) ஈத்ருஶாதிஶய விஸ்மயம் பண்ணியருளும் ஒரு குணமோ, ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஶிஶுபாலனுக்குங்கூடத் தன்திருவடிகளைக்கொடுத்த விமலகுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். ஸர்வேஶ்வரனுமெண்கொண்டோமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய செவிகளும் வேம்படி வாக்ஷேபங்கள் பண்ணுவானும் ப்ரதிஸமம் ஸ்வாபராதங்களையுமுடைய ஶிஶுபாலனுக்குங்கூடத் தன்திருவடிகளைக்கொடுத்தருளின இ ஸ்வபாவத்தை யறிவாரையறிந்துவைத்தும் ஸம்ஶயோபாயமாயிருப்பதொன்றைக் கேட்கவேண்டியிருப்பா ரவர்கள்பக்கலிலே சென்று குணத்தையன்றி மற்றுமொன்றைக் கேட்பாரோ வென்கிறார். ||௩||

(தன்மையறிபவர்) ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஶிஶுபாலனை ரக்ஷித்தருளினானென்று இதுதானுமொரு குணமோ? ஸர்வேஶ்வர ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாய் ஸகலஜகஜ்ஜாதத்துக்கும் ஸர்வஶேஷி ஸர்வாத்மா ஸர்வஸ்வாமி ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வகாரணபூதன் ப்ராரம்பம் பண்ணின விமலகுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார்

இ—ஒருத்தனை ரக்ஷித்தவிதை ஒரு குணமாகச்சொல்லுகை யஸமஞ்சமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (ஸந்தேஶ்யாதியால்) ஸகலர்களையும் ரக்ஷிக்கிறதிற்காட்டில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ரக்ஷிக்கை யாஶ்சர்யமாகையாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. கேட்பார்செவிசுடு என்கிறவிடத்திலே கேட்பாரென்கிற ஸாமாந்யநிர்தேஶத்தாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணருங்கூட விவக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வராதியால்) இந்த ஸ்வபாவம் க்ருஷ்ணபரம். கீழ்மைவசவுகளே வையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்ஷேபாதியால்) சேட்பால்பழம்பகைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிஸமயாதியால்) திருவடிதாட்பாலடைந்த தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையாதியால்) கேட்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶயோபாயாதியால்) கேட்பரோவென்கிறவிடத்தில் அர்த்தவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவர்களியாதியால்) அவர்கள்பக்கலிலே என்றது - அந்த க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யறிவார்பக்கலிலேயென்றபடி. கேசவனியாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குணத்தையியாதியால்) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் அவதாரங்களைச் சொல்லாநிற்க நடுவே இந்தப்பாட்டிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகை யஸமஞ்சமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனையாதியால்) இப்படி மேற்பாட்டுக்களிலும் பரத்வஸௌலப்யகுணாபேக்ஷயா உத்க்ருஷ்டமான குணங்களை உத்தரோத்தரமாகச் சொல்லுகிறாரென்று

ஶ—கேட்பார்செவி - கேட்கிறபேர்களெல்லாருடைய காதுகளும், சுடு - சுடுகைக்கு யோக்யமாய்க்கொண்டு சுடுமவையான; கீழ்மை - நிக்ருஷ்டவாக்யங்களான, கீழ்மை - நிக்ருஷ்டம். வசவுகளே வையும் - வாக்ஷேபங்களையே சொல்லுமவனான, வசவுகளே வையுமென்றது, ஒருவர்க்கொருவர் என்னுமாப்போலே ஔபசாரிகம். சேட்பால் - உத்தரத்தில், உத்தரகாலத்திலென்றபடி. ஹிரண்யராவணஜந்மங்கள் தொடங்கி விரகாலத்திலேயென்றபடி. சேண் - உத்தரம், பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தவ்யயம், சேண் பாலென்கிறவிடத்திலே ஸந்தியிலே ணகாரலோபம் காரிஷ்யதி. பழம் - பழையவனான பகைவன் - வைரியான, பகை - வைரம், பகையுடையவன் பகைவன், ஹிரண்யாதி ஜந்மந்தொடங்கி விரகாலமாக ஸஹஜ வைரியானவனென்று பதார்த்தம். சிசுபாலன் - ஶிஶுபாலனானவன், திருவடி - ஸ்ரீஸ்வாமியினுடைய, நிருபாதிக ஸ்வாமியானவனுடைய வென்றபடி, அடியென்று ஸ்வாமிவாசகம். தாட்பால் - ஸ்ரீபாதத்திலே, தாள் - பாதம். பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தகம், அடைந்ததன்மை - அடைந்த ஸ்வபாவத்தை; தன்மை - ஸ்வபாவம். அப்படிப்பட்ட ஶிஶுபாலனுங்கூட திருவடிகளை யடையும்படி பண்ணின க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிவாரை - அறிந்த ஜ்ஞாநாதிகரை, அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச் செய்தேயும்; கேட்பார்கள் - உபாயமாயிருப்பதொன்றைக் கேட்கவேணுமென்றிச்சையுடையவர்கள், கேசவன் கீர்த்தியல்லால் - கேஶிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடைய கீர்த்தியொழிய, ஶிஶுபாலனுக்குங்கூட மோக்ஷங்கொடுத்தவிந்த கீர்த்தியொழிய வென்றபடி, மற்றும் - வேறொன்றையும். கேட்பரோ - ஸந்தேஹம். ||௩||

௫— தன்மையறிபவர் தாமவர்க்கன்றியாவரோ* பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து* நன்மைப்புனற்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணித்தன்னுள்ளே* தொன்மைமயக்கியதோன்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே॥

ஆ— தேவாதிஸ்தாவராந்தநிகிலஜந்துக்களும் ப்ரளயகாலம் ஸூக்ஷ்மமாய்ச் சேதநாசேதநாய ஸகலபதார்த்தஜா
ணமாய் ஸகலசேதநாசேதநஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிருக்க ஸ்வகீயநிரவதிககாருண்யத்தாலே ஸமஸ்தசேத
வாதி வேதநாவேதநஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின ஸர்வேஶ்
வரனுடைய ஸமஸ்தவஸ்துபரத்வத்தை யறிவார், அந்தஸர்வகாரணனுக்கன்றி
ஆளாவரோவென்கிறார். ॥௪॥

(சூழல்கள்) கிணற்றிலேவிழுந்த தன்னுடைய ப்ரஜையை மாதாவானவள் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே வீ
ழ்ந்தெடுக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரத்திலே நிமக்நரான ப்ரஜைகளை உத்தரிப்பானாய் அகடிதக

இ— கண்டுகொள்வது. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) ப்ரளயகாலம்
மென்கிறவித்தாலே நெடுங்காலத்துஎன்றது வ்யாக்யாதம். ஸூக்ஷ்மஸ்ரீநமித்யாதியாலே ஆதுமிலென்றது
வ்யாக்யாதம். ஸகலசேதநாசேதநமென்கிறவித்தாலே பாழென்றது வ்யாக்யாதம். த்விதீயபாதத்
திலர்த்தவிஶேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) நன்மைப்புனலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) தன்னுள்ளேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய
வித்யாதியால்) ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு✳

பாடிலஸிந்தமான த்ருஷ்டாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (கிணற்றிலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்
த்தை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (அகடிதேத்யாதியால்) உணர்ந்துஎன்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதமித்யாதியா

ப— பன்மைப் படர்பொருள் - பஹுத்வத்தை யுடையவையாய் படர்ந்தவையான பதார்த்தங்கள், பன்
மை - பஹுத்வம், ஸாமாநாதிகரண்ய ஸமாஸம், தேவாதிரூபேண பஹுவிதமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யேண
தானும் விகஸிதமாய் வ்யாப்தமான பதார்த்தங்களென்றபடி. ஆதும் - ஒன்றும், இல் - இல்லாத, எல்லாம்
மூலப்ரக்ருதியிலே லீநமானவென்றபடி. பாழ் - ஶூந்யமான, ஸகலசேதநாசேதந ஶூந்யமான
வென்றபடி. நெடும் - தீர்க்கமான, ப்ரளயரூபதயா அதிதீர்க்கமான வென்றபடி. காலத்து - காலத்தி
லே, ப்ரளயகாலத்திலே யென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே யென்று விவக்ஷிதம். நன்மைப்புனல் - நன்மை
யை யுடைத்தான ஜலத்தை, ஸாமாநாதிகரண்ய ஸமாஸம். ஸம்ஹரிக்கைக்கு ஸம்பந்தம் வேண்டா
ததான ஜலம்போலன்றிக் கேவலமொழிக்கே யெல்லாவுபயோகமாகிற நன்மையையுடைத்தான ஜலத்தைஎன்
றபடி. பண்ணி - ஸ்ருஷ்டித்து, "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே முற்பட ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. நான்
முகனைப் பண்ணி - சதுர்முகனை அண்டத்துக்குள்ளே ஸமஷ்டிரூபனை ஸ்ருஷ்டித்து, ஸ்ருஷ்டித்தென்றதே பண்ணியென்ற
து ஸமஷ்டிவ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி விஶேஷப்ரதிபாதநார்த்தம். குழமணனைப் பண்ணியென்னுமாப்போலே. தன்னு
ள்ளே - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே, தொன்மை - ப்ரளயகாலத்திலே, தொல் - ப்ராக்காலம், தொன்
மை - ப்ராக்காலமும். இப்படியர்த்தவிவக்ஷை யிங்கே லக்ஷணயாலப்யமாம். மயக்கிய - தான்மயக்கின, ஒரு
வர்க்குந்தெரியாதபடி, 'தமஸாகீர்ணதீ' என்னும்படி பண்ணிவித்தனென்றபடி. ஸம்ஸாரஸமுத்ரங்களெல்லாம்
ஸாகரம்படிவேதநாவேதநங்களை ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமாயிருக்கை, தோன்றிய - ஆவிர்ப்பவிப்பித்த, தி
ரும்புகாரணக்ஷேத்ரப்ரதாநத்தாலேயெல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. சூழல்கள் - உபாயங்களை,
இப்படிஜகத்ஸ்ருஷ்டிகாரகனவன்பண்ணினஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களையென்றபடி. சிந்தித்து - விசாரித்து, வேதா
ந்தங்களாலே பர்யாலோசித்தென்றபடி. தன்மை - ஸ்வபாவங்களை, தன்மை - ஸ்வபாவம், "ஸம்ஸ்திதிப்ரளய
ஸர்வகாரணத்வமுமுபாதாநத்வம்" என்கிறபடியே அவன்காரணமாயிவையெல்லாமவனுக்குக்கார்யமாயி
ருக்கிறவித்த ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், ஸ்வாமி
ஸ்வத்வமறிந்த வென்றபடி. அவர்க்கன்றி - அந்த ஜகத்காரணபூதரான பெருமானுக்கல்லது, ஆளாவ
ரோ - அடிமையாவார்களோ. ॥௪॥

௫—சூழல்கள்சிந்திக்கின்மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ* வாழப்பெரும்புனற்றன்னுளழுந்தியஞாலத்தைத்* தாழப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட* கேழற்றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே*॥௫॥
கேட்டுமுணர்ந்தவர்கேசவற்காளன்றியாவரோ* வாட்டமிலாவண்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்* டீட்டங்கொடேவர்கள்சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய* கோட்டங்கைவாமனனாய்ச்செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே*॥௬॥

ஆ—திலேசென்று முழுகியெடுத்தருளின வ்ருத்தாந்தத்தைக்கேட்டு ப்ரமாணத்தை ஸ்மரித்திருந்துவைத்துந் தங்களுக்கொரு வ்யவஸாயத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றுநினைக்கில் அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையல்ல தாச்ரயிப்பரோவென்கிறார். ॥௫॥

(கேட்டுமுணர்ந்தவர்) மஹாபலியாகிற மஹாஸுரனாலே பீடிதமாய் நிராலம்பநாயிருப்பான தேவஸ

இ—ல்) சூழல்கள்சிந்திக்கிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்கதிகாரியால்) மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்யாஸ்ரயணத்யாகியால்) ॥௫॥

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

மாவலியிடத்தில் இரந்தார்க்கிரங்குத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாபலி த்யாகியால்) வாட்ட

வ—பெரும் - பெரியதான, அவஸ்தைஹ்யமான, வென்றபடி. புனல் தன்னுள் - ஜலத்துக்குள்ளே; புனல்-ஜலம், தன்னென்று ஸாமாந்யநிர்தேசம். ஆழ - ஆழும்படி. அவகாசத்தளவும்தாழவிழும்படி யென்கை. அழுந்திய - மக்நமான, ஞாலத்தை - ப்ருதிவியை, இதுக்குக்கொண்டவென்கிறத்தோடேயந்வயம் தாழப்படாமல் - விளம்பிக்கப் படாமல், தாழ்கை - விளம்பிக்கை, சீக்ரமாக வென்றபடி. தன்பால் - தன்னிடத்திலே, தன்திருமேனியிலே என்றபடி. ஒரு - அத்விதீயமான, கோட்டிடை - தம்ஷ்ட்ராக்ரத்திலே, கோட்டு - தம்ஷ்ட்ரை இடை - அக்ரம், தம்ஷ்ட்ரையிலேஎன்றபடி. கொண்ட - தரித்தவனை, கேழற்றிருவுருவாயிற்று - வராஹமான வழகிய ரூபவனைதை, கேழல் - வராஹம். கேட்டும் - வைதிகமான ப்ரமாணாதிகளாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், உணர்ந்தும் - அறிந்தும், கேட்டிருந்தவித்தை ஸ்மரித்திருக்கச் செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்குக் கழலன்றிச் சூழ்வாரோ வென்கிறத்தோடே யந்வயம், சூழல்கள் - உபாயங்களை, வ்யவஸாயங்களை யென்றபடி. சிந்திக்கில் - அநுஷ்டிக்கவேணுமென்று சிந்தித்தால். மாயன்கழலன்றி - க்ருஷ்ணனவனுடைய திருவடிகளை யொழிய, சூழ்வரோ - ஆச்ரயிப்பரோ வென்றபடி. ॥௫॥

வாட்டமிலா - ஹாநியில்லாததான, ஒருக்காலும் ஔதார்யங் குறையாததான வென்றபடி. வண்கை - உதாரமானகையை யுடையவனை, எத்தனைகாலம் தானம்பண்ணினாலும் ஔதார்யம்வாடாதே உதாரதாரமானகையையுடையவனைவென்றுவ்யாக்யாநம். இப்படி மஹாபலி ஔதார்யமாகிற மஹாகுணமிருக்கையாலே அவனை ராவணாதிகளைக்கொன்றுபோலேகொல்லமாட்டாதேதான்யாசகனாய் வந்தானென்று கருத்து மாவலி - மஹாபலியானவன், வாதிக்க - பாதிக்க, பாதித்ததினாலேயென்றபடி. வாதிப்பு - பாதை, உண்டு - அநுபவித்து. ஈட்டங்கொள் - கூட்டங்கொண்டவர்களான, ஸமுதிதராான வென்றபடி. ஈட்டம் - ஸமூஹம், ப்ராணிகள்போலே பரஸ்பரரக்ஷணம் ஸமர்த்யாமையாலே சேராச் சேர்ந்தியாயிருந்துவைத்து. மஹாபலி பீடிக்கத்துடங்கினவாறே ஸநாதிராய் காயார்த்தமாக க்கூட்டங்கூடினவர்களான வென்றபடி. தேவர்கள் - தேவதைகள், சென்று - தான் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்திலேவந்து, இரந்தார்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, பூர்வம்தேவதாஸ்ரமிகளாயிருந்துவைத்து இப்போது தீநராய்வந்து யாசித்தவர்களுக்கென்று வ்யாக்யானம் இடர்நீக்கிய - து:க்கத்தைப்போக்கினவனை, இடர் - து:க்கம். யாசித்த வஸ்த்துத்தைச் செய்கிறோமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞா வசனத்தாலே யவர்களுடைய மனோது:க்கத்தைப் போக்கினவனை வென்றபடி. கோட்டு - குவிந்ததான, மஹாபலியினுடையதாநஜலம் ஏற்கைக்காகக் குவிந்ததான வென்றபடி. அம் - அழகிய அழகியதான, கை - ஹஸ்தத்தை யுடையவனை, வாமனனாய்; வாமநவேஷத்தைதரித்தவனாய் செய்த கூத்துக்கள் - பண்ணினவாச்சர்யசேஷ்டிதங்களை, அதாவது அன்றேபிறந்து அன்றேவளர்ந்து அன்றே விச்வாமித்திலே யபிகமித்து மஹாபலி யஜ்ஞவாடத்திலே க்ருஷ்ணாஜிநமும் யஜ்ஞோபவீதமும் முஞ்சியுமான விசித்ர வேஷத்துடனே வந்துநின்று "கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதா" வென்று யாசித்தத்தைப்பண்ணிச்சிறியகாலைக்காட்டிப்பெரியகாலாலேயளந்துகொண்டவிந்த வாச்சர்யசேஷ்டிதங்களை

மூ.— கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றார்க்கண்ணாற்காளன்றியாவரோ* வண்டுண்மலர்த்தொங்கன் மார்க்கண்டேயனுக் குவாழ்நாள்* இண்டைச்சடைமுடியீசனுடன்கொண்டுசாச்செல்லக்*

ஆ.— ஸ்வஸத்தாலே யபிமதனானவெம்பெருமான் அவனுடையவச்யதாத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர் வஹிக்கமாட்டாமை ஸ்ரீவாமனனைவந்துபிறந்தருளி ஆச்ரிதார்த்தமாக "ஹ்ருஷீகேசஸ் ஸர்வஸ்வஹீபாஸ" என்கிற- தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுங்கூட ஸந்யாகரித்துக்கொண் டவனுடையஜன்மத்தை 'கொள்வனுன்மாவலிமூ- வடிதா' வென்றிரந்துகொண்டுசெய்தருளின வ்யாபாரங்களைக்கண்டுவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார் ப்ரஹ் மேசாநாதிகளுக்குக் காரணபூதனான ஸ்ரீவாமனனுக்கல்லது ஆளாவரோவென்கிறார். ௭௬௫

(கண்டும்தெளிந்தும்) ப்ரமாணாந்தரங்களாலே ப்ரஸித்தவைபவனுப் ஸர்வாந்தர்யாமியானபிரு ந்த மார்க்கண்டேயன் தன்னுடைய ஆபத்தசயாக ருத்ரனையாச்ரயிக்க, அவனும் ப்ரதீக்ஷிதவிஷயமாக மாக நாலும் ஸர்வேச்வரனைநோக்கி தவஸ்ஸைப்பண்ணிவதிக்கிறதென்றுசொலவி தன்னுடைய தர்மவேஷத்தைபுங்காட்டி, அவனுடையதிருவடிகளை யாச்ரயிக்கப்போரென்று அவனைக் கொண்டு ருத்ரன்வந்தாச்ரயிக்க, அவனுக்காக மார்க்கண்டேயனுக்கு ஸநாதனமான வாயுஸ்ஸைக்கொடுத்தருளி

இ— மிலாவண்ணகளன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவஸ்தாபத்தாலேஜத்யாதியால்). கோட்டங்கைவாமனனெனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமனனித்யாதியால்) செய்தகூத்துக் களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஜன்மத்தையித்யாதியால்) கேட்டுமுணர்ந்தவரென் கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையராயிருப்பாரென்று) கேசவஸம்பந்தத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேசாத்யாதியால்) ௭௬௫

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் என்கிறவிடத்திலே ஸ்வபாவஸமிக்கிற வசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (மா தேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாந்தமித்யாதியால்) வாழ்நாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்கு ஸமிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனையி த்யாதியால்) இண்டைச்சடைமுடியீசனெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதீக்ஷிதமித்யாதியால்). உடன்கொண்டுசாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவடிகளையித்யாதியால்) ஆச்ரயிக்கப்போரென்றது - ஆச்ரயிக்கவாருங்கோளென்றபடி. செல்லஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய் கிறார் (அவனைக்கொண்டித்யாதியால்) கொண்டங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்காக

ஸ— வென்றபடி. கண்டும் - நன்றாகவறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்கு ஆளாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம். கேட்டும் - பிறர்சொல்லக்கேட்டும், உணர்ந்தவர்- அறிந்திருக்கிறவர்கள், ஸநகாதிகளைப் பிறசொல்லக்கேட் டும், தாங்கள் ப்ரதநத்தாலே நிரூபித்துமறிந்திருக்குமவர்கள், கேசவர்க்கன்றி - 'ப்ரஹ்மேசானௌ ஸமுத் பந்நௌ ஸர்வலோகேச்வரௌ, ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸம்ஸ்ருதௌ தஸ்மாத்கேசவ நாமவாந்' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ரயோ: காரணபூதரானவர்க்கல்லது, "ஏகஸ்ஸ்ரீவாஸுதேவோ நாராயண: ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டா ஸர்வலோகேச்வரஸ்ஸர்வேச்வரோ ஹி ஸர்வஜ்ஞ:" என்னும்படி யவர்களுக் காரணபூதனான ஸ்ரீவாமனனுக் கல்லது என்றபடி. ஆளாவரோ— அடிமையாவர்களோ. ௭௬௫

வண்டுண் - வண்டுகளுண்ணுகிறகிற. ப்ரஸந்நமதுவாகையாலே வண்டுகளாலே பாநம்பண்ண ப்படாநிற்கிற வென்றபடி. மலர் - புஷ்பங்களையுடைத்தான, தொங்கல் - மாலையை யுடையவனான, மார்க்கண்டேய ஸக்திகளாலே ப்ரஹ்மாதிஸ்பத்தாலேஸம்ஸ்தா ஸம்பந்தனானவென்றபடி. மார்க்கண்டேயனுக்கு- மார்க்கண்டே யனுக்கு, வாழ்நாள் - வாழுநாளைக்காக, ஜீவித்திருக்குமகாலமுண்டாகைக்காகவென்றபடி. ஸர்வதாதப்பி ஜீவித்திருக்குங்காலமுண்டாகைக்காகவென்கை. இதுக்குச்செல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். இண்டைச்ச டை - பந்தமான ஜடையை, இண்டை - பந்தம். முடி - சிரஸ்ஸிலேயுடையவனான, தன்னுடை ய தர்மவேஷமும் தோற்றும்படி யிருக்கிறவனான வென்றபடி. ஈசன் - ருத்ரனானவன், உசா - உசாவி, ஸ ல்லாபம்பண்ணி, உசாவுகை - ஸல்லாபம்பண்ணுகை, நான் நாராயணனாச்ரிதன், நீயுமவனையாச்ரயிக்க வாவென்று, மார்க்கண்டேயனோடே ஸல்லாபம்பண்ணியென்கை; உடன்கொண்டு - மார்க்கண்டேயனையுங்கூட

மூ—கொண்டங்குத்தன்னொடுங்கொண்டுடன்சென்றதுணர்ந்ததுமே* ।எ॥

செல்லவுணர்ந்தவர்செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ* எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாற்பலசெய்மிறை* அல்லலமரரைச்செய்யுமிரணியனாகத்தை* மல்லலரியுருவாய்ச்செய்தமாயமறிந்துமே* ॥அ॥

ஆ—நித்யகிங்கரம்ஸ்வந விஷயீகரிப்பதுஞ்செய்தருளின விமஹாமாஹாத்ம்யத்தையறிந்துவைத்தும் ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருப்பார் அந்தக்ருஷ்ணனுக்காளன்றியாவரோவென்கிறார். ॥எ॥

(செல்லவுணர்ந்தவர்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே தேவர்களுக்கு ஸர்வாபகாரவாயகனான ஹிரண்யனுடையஶரீரத்தை யவலீலையாக நரஸிம்ஹரூபியாயனுப்கொண்டு பிளந்தருளின வாஶ்சர்யத்தையறிந்துவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார், ஶ்ரீதஸௌஶீல்யாதிவ நிரதிஶயஸௌலப்யத்தையுடையனானவனுடைய வந்த வாஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணத்தைபல்லது கற்பரோவென்கிறார். ॥அ॥

இ— விதாழியால்) தன்னொடுமிதாழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்ய தாழியால்) கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமர்த்யாழியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதாழியால்) பலவிதாழிசெய்யுமித்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக்கிதாழியால்) மல்லலரியுருவாயிதாழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவலீலைகதாழியால்) செல்லவுணர்ந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவிதாழியால்) செல்வன்றன்னிதாழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீதஸௌஶீல்யதாழியால்) ॥அ॥

ஶ—வழைத்துக்கொண்டு, செல்ல - ஸர்வேஶ்வரனைவந்துகிட்டினவாறே, அங்கு - அந்ததேஶத்திலே, ஶாகல்ய வெபணிப்படி ஶ்ருத்யாதிகளுய்வந்த தேஶத்திலேயென்றபடி. கொண்டு - அங்கீகரித்து, அப்படி தேவதாந்தர நிஷ்டனான ஶாகல்யனையும் ரக்ஷித்தெனவே அங்கீகரித்தென்றபடி. தன்னொடுங்கொண்டு - தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு, ரக்ஷித்த ஶத்ருமன்றிக்கே யவனைத்தனக்கு கிங்கரனுக்கியுங்கொண்டென்றபடி. உடன்சென்றது - கூடச்சென்றத்தை, அவனினிதன்னைப்பிரியாதபடியாக வவனை நாராயணைகநிஷ்டனுப்படி பண்ணிக்கொண்டத்தை. உணர்ந்தும் - புராணாதிப்ரபாவத்தாலே யறிந்திருந்தும், இதுக்குஆளாவரோ வென்கிறத்தோடே யன்வயம். கண்டும் - ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலேயறிந்தும, விபவதிகங்களை யித்ஶேஷ:. தெளிந்தும் - ஸம்ஶேக கள் தீரும்படி ஶ்ரவணத்தாலே தெளிந்தும், கற்றார் - இப்படிஶாஸ்த்ரங்களை யப்யஸித்திருக்குமவர்கள், ஸாரா ஸாரவிவேகம்பண்ணி யிருக்குமவர்களென்றபடி. கண்ணற்கன்றி - க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - அடிமையாவாரோ. ॥எ॥

எல்லையிலாத - அவதியில்லாத, அஸாவெப்பங்களான, பெருந்தவத்தால் - பெரியதபஸ்ஸுக்களால், பல - வஹுக்களான, செய் - தன்னால் செய்ப்பட்டவையான, மிறை - மிறுக்குக்களையுடையவனான, ஶரீரக்லேஶங்களை யுடையவனான வென்றபடி. தபஸ்ஸுக்களைப் பண்ணி வரங்களைப் பெற்றுலோகங்களையெல்லாம் பஹுப்ரகாரமாக பீடிக்கிறவனான வென்றபடி. அமரரை - தேவர்களை, அல்லல்செய்யும் - உபத்ரவம் பண்ணுமவனான, அல்லல் - உபத்ரவம், இரணியனாகத்தை - ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை, ஆகம் - ஶரீரம், மல்லலரியுருவாய் - பெருமையையுடையநரஸிம்ஹரூபியாய், மல்லல் - பெருமை அரி - ஸிம்ஹமென்றபடி. ஶ்ரீநரஸிம்ஹ ரூபியானென்றபடி. செய்தமாயம் - பண்ணின வாஶ்சர்யங்களை, அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ஸ்தம்பத்தில் நின்று மாவிர்ப்பவிக்கையும் ஶ்ரீமஹாஸுரனுடைய உடலை நகாக்ரங்களாலே பிளக்கையும் முதலான வாஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையென்றபடி. அறிந்தும் - புராணாதிப்ரபாவத்தாலே கேட்டறிந்திருக்கச் செய்தேயும், இதுக்குச் சீரன்றிக் கற்பரோவென்கிறத்தோடே யன்வயம். செல்ல உணர்ந்தவர் - எல்லையளவும் செல்லவறிந்தவர்கள், பூர்ணஜ்ஞானராயிருக்குமவர்களென்றபடி. செல்வன்தன் சீரன்றி - ஸர்வேஶ்வரனுடைய கல்யாணகுணங்களை யல்லது, ஶ்ரீதஸௌஶீல்யதாதி ஶ்ரீமஹாஸௌலப்யத்தை யுடையவனுடைய வாஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யென்றபடி. கற்பரோ - அப்யஸிப்பரோ, வேறொன்றை ஶ்ரவண மநநாதிகள்பண்ணுவாரோ வென்றபடி. ॥அ॥

மூ— மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காய்* தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை* நாசஞ்செய்திட்டு நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே* ௯

வார்த்தையறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை*

ஆ—(மாயமறிபவர்) பாண்டவர்களுக்கு ஸர்வலோகஸாக்ஷிகமாக ஸாரத்யம்பண்ணி யவர்களுடைய தாயப்ராப்தராஜ்யாபஹாரிகளான துர்யோதநாதிகளையும் அவர்களுடையஸேநைகளையும் நாசஞ்செய்திட்டு திருநாட்டேறவெழுந்தருளின க்ருஷ்ணசரித்தைபறிந்துவைத்து நல்லதறிவார் அந்தஸ்வாமிதனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ௯

(வார்த்தையறிபவர்) 'ஸிம்வஸஃவெஷ்ணவஜ்ஜைஸுஸரீரஷஹாநஃ' என்றுகொண்டாச்ரிதரை யாதாத்ம்யவேதிசோபாதகஜந்மாதிஜராமரணாதி நிரவதிகதுஃகாகரஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி கெவ

ஒன்பதாம்பாட்டு:

இ— ஓரைவர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்கென்று) தேசமறியவோர் சாரதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேசாதியால்) தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவிசேஷாதியால்) நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவிசேஷாதியால்) அறிந்துவைத்துளன்கிறதற்கு ஆளாவரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். உபதேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நல்லதிசேஷாதியால்) ॥

பத்தாம்பாட்டு.

போர்த்தவிசேஷாதி போர்ததிசேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விசேஷசேஷாதியால்) நாரகசரீரஸம்பந்தமும் ஜந்மவிசேஷமாகையால் போர்த்தபிறப்பொடுவென்று ஜந்மநிவ்ருத்தியைச்சொன்னபோதே

ஈ— தாயம் – தாயதத்தை, தாயப்ராப்தமான ராஜ்யாம்சத்தையென்றபடி. செறும் – செறுக்கினவர்களான, செறுக்குதல் - பாதித்தல், தாயத்தைபாதிக்கையாவது இவர்களாலாஜிக்கவொட்டாதே தாங்களபஹரிக்கை, ஓர் – தைவஸம்பத்திலும் ஸ்வஸம்பத்திலுமத்விதீயரான, நூற்றுவர் – சதஸங்க்யரான துர்யோதநாதிகள், மங்க – நசிக்கும்படி, இதுக்குச்சாரதியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஓர் – அஸஹாயரான, ஒரு ஸாரதியொழிய வேறுதுணையில்லாதவர்களான வென்றபடி. ஐவர்க்காய் – பஞ்சஸங்க்யரான பாண்டவர்களுக்காய், அவர்களுக்குத்தானொருவனுமே ஸர்வவிதபந்துவுமாயென்றபடி. தேசமறிய - தேசமெல்லாமறியும்படியாக, இது நிக்ருஷ்டக்ருத்யமாகையாலே இத்தைரஹஸ்யமாகச்செய்யவேணுமென்றெண்ணாதே "வாஸுதேவஸ்ய ஸாரத்யம் ஸர்வலோகஸாக்ஷிகளுக்காக" என்னும்படி உபயஸேநைகளுக்கும் நடுவே ஸர்வதேசங்களிலும் ப்ரஸித்தமாம்படியாகவென்றபடி. ஓர் – அத்விதீயனான, சாரதியாய் – ஸாரதியாய், சென்று – தேரைநடத்திக்கொண்டு ஸஞ்சரித்து, சேனையை – ஸேநையை, நாசஞ்செய்திட்டு – நாசம்பண்ணிவித்து, நடந்த – 'ஸ்வஜநம்திரோபாவ்ய ஸ்வம்ஸ்தாநமாச்ரித' மென்கிறபடியே தன்னுடைய இந்த ஸௌசீல்யாதிகுணங்களை யறியமாட்டாதே கலியைப்படுகிற இந்த லோகத்திலேயிராதே ஸாதாரணமாகமே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளின, நல்வார்த்தை – நல்லவார்த்தையை, இப்படி யெழுந்தருளினபடியைப்பேசின இதிஹாஸத்தையென்கை. இப்படி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கையிலே ப்ரதாநதாத்பர்யமாகையாலே நல்லதான இதிஹாஸததையென்கை. அறிந்தும் – அறிந்திருக்கச்செய்தேயும, இதுக்காளாவரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாயம் - ஆச்சர்யத்தை, ஆச்சர்யமான இந்த சரித்ரத்தையென்றபடி. அறிபவர் – அறிந்தவர்கள், மாயவற்கன்றி – அந்த ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ – வேறொருவர்க்கு அடிமையாவர்களோவென்றபடி ௯

போர்த்த – போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸ்வஸ்வரூபாதிகளைக் காணவொண்ணாதபடி யாத்மாவைமறைத்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. பிறப்பொடு – ஜந்மத்தோடே, நோயொடு – அந்த சரீரஸம்பந்தமடியான வ்யாதிகளோடு, மூப்பொடு – ஜரையோடு, அந்தவ்யாதிகள்போலே ஔஷதாதிகளையிட்டுப் பரிஹரித்துக்கொள்ளவுமொண்ணாதபடியான ஜரையோடென்றபடி. இறப்பு – மரணமும், அப்படி ஜரையோடேயாகிலும் ஜீவித்திருக்கவுமொட்டாத மரணமுமென்றபடி. அவை – அவையத்தனையும், போர்த்து – அதுபோலே

மூ— போக்குப் பெருந்துன்பம் வேரறநீக்கித் தன் றாளின் கீழ்ச்* சேர்த்து அவன் செய்யுஞ் சேமத்தை யெண்ணித்
தெளிவுற்றே* ॥ம॥
தெளிவுற்று வீவின்றி நின்றவர்க்கின்பக்கதி செய்யும்* தெளிவுற்ற கண்ணனைத் தென் குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— ஸ்ராதுவ ஸாதநத்திலும்புகாமே தன் தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து ஆத்மஸம்ரக்ஷணத்தைப் பண்ணியருளும் ஸாமர்த்யத்தை உள்ளபடியே யறிந்துவைத்தும் வேதநராயிருப்பார் ஆஸ்ரிதவத்ஸலனான ஸர்வஶக்தி நமகனுக்கல்ல தாளாவரோவென்கிறார். ॥ம॥

(தெளிவுற்று) அநந்யப்ரயோஜநமாக வொருக்கால் தன்னை நினைத்தவர்களுக்குத் தன் திருவடிகளை ஆத்மஜ

இ— நாசநிவ்ருத்தியும் தனித்துச்சொல்லவேண்டாமையாலே பெருந்துன்பமென்றது கைவல்யமென்றுகருத்து. அவன்செய்யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மைகத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸம்மதியும்ஸூசிதமாகை. கீழ்ப்பாட்டுகளிற்சொன்ன வுபகாரங்களெல்லாம் மிச்சேதநர் ஸம்ஸாரத்தேயிருக்கச்செய்தே யிவர்களுக்குப்பண்ணுமுபகாரங்கள் அவ்வளவன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்தை நிஶ்ஶேஷமாகப் போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகையாகிற ஸாமர்த்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்றதாயிற்று. வார்த்தையறிபவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென்று) மாயவர்க்கென்று ஸௌஶீல்யவிஶிஷ்டமாயிருந்தாலும் கற்பாரிராமபிரானையென்றுவக்ஷ்யமாணத்தாலே யிவ்வுபஸம்ஹாரமும் ராமவிஷயமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவத்ஸலனித்யாதியால்) ॥ம॥

✱ நிகமனம். ✱

வீவின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யத்யாதியால்) தெளிவுற்று நின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதியால்) இன்பக்கதிசெய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) தெளிவுற்றகண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— போக்கி, பெருந்துன்பம் - பெரியது:க்கத்தை, கைவல்யமாகிற ஸாதநத்தையென்றபடி. ஜந்மஜராமரணாதிகளை நிஶ்ஶேஷமாகக்கழிக்க யத்நம்பண்ணுவாரையும் "ஜராமரணமோக்ஷாய" மென்கிறபடியே ஆத்மப்ராப்திக்குமதாகையாலே ஸாதநமிறே கைவல்யம். வேரற - வேரற்றுப்போம்படி, கைவல்யத்தில் ஸம்பந்தமும் கிட்டாதபடியென்கை. நீக்கி - தள்ளிவிட்டு, தன்றாளிணைக்கீழ் - "பாதாரவிந்தயுகளம் தவ பக்திபூர்வம் ஸம்ஶ்ரயாமி ஶரணம் நஹி மேऽஸ்தி கதிர்" என்னும்படியிருக்கிற தன்திருவடிகளின்கீழே, சேர்த்து - சேரப்பண்ணி. ஆஶ்ரிதரையிதிஶேஷ:. அவன் - "விதித: ஸஹி தர்மஜ்ஞ:" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதவத்ஸலனான திருமகன், செய்யுஞ்சேமத்தை - பண்ணும்க்ஷேமத்தை, ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கு அவர்களுக்குபுநராவ்ருத்திவாராதபடி யாவதாத்மபாவி பரிபூர்ணாநுபவத்தையவர்களுக்கு நடத்தும்படியையென்றபடி. எண்ணி - ஸநம்பண்ணி, தெளிவு - நிஶ்சயத்தை, உற்று - நன்றாக வடைந்து, உறுகை - ஸாக்ஷாத்காரம் அவனுடைய விம்ஸாமர்த்யத்தை நன்றாகத்தெளிந்துஎன்றபடி. இதற்கு மாயவற்காளன்றியாவரோ வென்கிறத்தோடேயந்வயம். வார்த்தையறிபவர் - வ்யவஹாரமறிந்தவர்கள், வேதநராயிருப்பாரென்றபடி. விஶேஷஜ்ஞராயிருப்பாரென்று தாத்பர்யம். மாயவற்கன்றி - ஆஶ்ரிதவத்ஸலனான ஸர்வஶக்திக்கல்லது, ஆளாவரோ, மற்றொருவர்க்கடிமை யாவாரோ வென்றபடி. ॥ம॥

வீவு - நாஶம். விச்சேதமென்றபடி, இன்றி - இல்லாமல, அநந்யப்ரயோஜநமாயென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரஸங்கியுண்டாகிலிறே ஸம்பந்தஸம்ஶ்லேஷத்தில் நின்றும்விச்சேதம்வரும், ஆகையாலே வீவின்றியென்றவாறே அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்று ஸமிக்குமிறே! தெளிவு. நல்லஜ்ஞானத்தை, உற்று - அடைந்து, ஸ்வவிஷயமாக நல்ல ஸ்மரணத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவனே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றத்யவஸித்துஎன்கை. நின்றவர்க்கு - இப்படி யொருக்கால்நினைத்து அப்பால் ஸ்திராத்யவஸாயராயிருக்கிறவர்களுக்கு, இன்ப - ஆநந்தரூபமான, கதி - ப்ராப்யத்தை, ஆநந்தரூபமான தன்திருவடிகளினுடைய அநுபவத்தையென்றபடி. செய்யும் - பண்ணுமவனை, தெளிவுற்ற - விஶேஷஜ்ஞானத்தையடைந்தவனை' அதாவது, அப்படி திருவடிகளையவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இவர்களுக்கொன்றும் செய்யமாட்டித்திலோமென்று "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" என்று நினைத்திருக்குமவனையென்றபடி, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரி

மூ — சொற்*றெளிவுற்றவாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லாரவர்*தெளிவுற்றசிந்தையர்பாமருமூவுலகத்துள்ளே॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — மோக்ஷமாகக்கொடுத்துவைத்துப் பின்னையுமவர்களுக்கொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென்று அவர்கள்திகலைநினைத்துக்கொண்டிருக்குமந்த ஸௌசீல்யகுணவிசிஷ்டனையெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்துச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் இந்தலோகத்திலேயிருந்துவைத்தே யவனையறிந்து அநுபவிக்கவல்லராவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ— (பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதியால்) திகலையென்றது - க்ருமெய்யையென்றபடி. அவர்களசெய்த கிஞ்சித்காரத்தையென்கை. தெளிவுற்றவாயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்தித்யாதியால்) தாமீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥கக॥

இ—யிலிருக்கிற ஆழ்வாருடைய, சொல் - உக்தியான, தெளிவுற்ற - விசதஜ்ஞானத்தை யுடைத்தான, "தமிழ்மாலைகள் நான்தெளியவோதித்தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே" என்னும்படி விசதஜ்ஞானரூபமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் வல்லார் - ஸ்பஷ்டம். பாமரு - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பா - பரப்பு, விஸ்தாரமென்றபடி. மருவுதல் - ஸம்பந்தித்திருத்தல், வேதநருடைய கர்மாநுஸாரமாக அதிவிஸ்த்ருதமான வென்றபடி. மூவுலகத்துள்ளே - ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே த்ரிவிதங்களான லோகங்களுக்குள்ளே, தெளிவுற்ற சிந்தையர் - தெளிவை யுடைத்தான சிந்தையையுடையவர்கள், ப்ரஸந்நமான ஸ்வபராவராகாரஸாக்ஷாத்கார ஸகலேதரவிஷய வைராக்யயுக்தராவரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாய ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கற்பாரிராமபிரானை.)

ஸாகேதஸ்தாக்ஷிதாநாகஸ்திரசரஜநதாஸம்ஸாரமோக்ஷகத்வாத்
சைத்யஸாயுஜ்யதாநாஜ்ஜகதுபக்ருதேருத்த்ருதேர்ப்ருத்வ்யா: ।
பாதாளஸம்வாதநாத் ஸஹஜகரநிர்மோக்ஷதாநாத் க்ருததே:
வேதஸம்ஸ்தாபநாத் ஸம்ப்ரதிஹதிஸ்ருத்யாஜ்ஞாயிநோ நு ॥ருகு॥

(ஸாகேதஸ்தாக்ஷிதாநாகஸ்திரசரஜநதா) புற்பாமுதலாவித்யாதி - சக்ரவர்த்திதிருமகனைப்பெற்று திருவயோத்யையில ஜங்கமஸ்தாவரவிஷயமன்றிக்கே எல்லார்க்கும் மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், (ஸம்ஸாரமோக்ஷகத்வாத்) நாட்டிற்பிறந்தித்யாதி - லோகத்தார்படும்பாட்டைத் தானேபட்டு அவர்களுக்கு வ்யஸநங்களை ராவணனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ஹரித்து ஸம்ரக்ஷணத்தாலும் லோகத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (சைத்யஸாயுஜ்யதாநாத்) சிசுபாலன்திருவடிதாட்பாலடைந்த - க்ருதிகமொழியைக்கொண்டு மிக்கவும் பரிவாதங்களைப்பண்ணின சிசுபாலனுக்கும் ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கையாலும், (ஜகதுபக்ருதே:) ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்தித்யாதி - ஒன்றுமின்றிக்கே பாழாய்க்கிடக்கிறகாலத்திலே "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிறபடியே கலிக்கூராயிருக்கிற ஸகலசேதநருக்கும் கரணகளேபரயோகமாக லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (உத்த்ருதேர்ப்ருத்வ்யா:) ஆழப்பெரும்புனலித்யாதி - மிக்கஜலத்திலே யழுந்தின ப்ருதிவியை வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு எயிற்றுலேயெடுக்கையாலும், (பாதாளஸம்வாதநாத்) ஈட்டங்கொள்தேவர்களித்யாதி - ஹிரண்யனாலே பாதிக்கப்பட்டதேவர்களிரக்க அவர்கள்நிமித்தமாகத் தான் வாமநனாய்க்கொண்டிருப்பானைகையாலும், (சிவஹஸ்தகரநிர்மோக்ஷதாநாத்) வண்டுண்மலர்த்தொங்கலித்யாதி - சிவனை ஹஸ்தத்தில் கபாலமுடனே விவர்ந்தன் கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க, அவனுக்கு மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், குதிரைஸ்வத்தாலே விரோதிநிவர்த்தகங்களான பாம்பவதாரங்கள் லோகோபகாரங்கள். ஸாம்யலீதங்கள். அல்லலமரரைச்செய்யுமித்யாதி - ஸமாஸ்ரிதரானதேவர்களுக்கு விரோதிகளான ஹிரண்யாதிகளை நிரஸிக்கையாலும், ஓரைவர்க்காய் தேசமறியவோர்

ஈ—தா—சாரத்யபாய்ச்சென்று 'பாண்டவாநாமஸி பஞ்சாநாம் ஸாரதிர் லோகஸாக்ஷிகஞ்சுகாரா" என்கிறபடியே எல்லாருமறிய ஜகத்தை ரக்ஷியாக்கிக்கொண்டுநின்றசெயலாலும், போர்த்தபிறப்பொடித்யாதி- ஸேதுநிர்ம்மாணாதிநிவாரணவ்ருத்தமாகத தன்திருவடிகளிலேசேர்க்கையாகிற மோக்ஷத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வாபாவிகமான தன்னுடைய ஸர்வஸ்ரேஷ்டத்தை ப்ரகாசிப்பியா நிற்கிறானென்று "தந்பாரிராமபிரானே" என்கிறதுஸ-த்திலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ௧அகு௯

ஸ்ரீமதேரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

✳

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—பாமருமூவுலகம்படைத்தபற்பநாபாவோ* பாமருமூவுலகுமளந்தபற்பபாதாவோ* தாமரைக்கண்ணாவோ

ஆ— (பாமருமூவுலகம்) இப்படியாச்ரிதரை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலேசேர்த்தருளும் ஸ்வபாவங்கள்கிடக்கச்செய்தே நான்பின்னையுமிப்ப்ரக்ருதியோடேகூட வர்த்திக்கிறவத்தனை யாகாதேயென்று தத்ஸம்ச்லேஷவிரோதியான தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே அதிசங்கிதராய் இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளி யுன்திருவடிகளிலேயென்னைச் சேர்த்தியருளவேணுமென்று ஸர்வேச்வரனான திருமகளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறார். தேவாதிஸ்தாவராந்த நிகிலஜகஜ்ஜாலகாரணபூதமான ஸகலலோகங்களையும்படைத்த பரமகாரணிகனே? பின்னையுமந்த ஸ்ருஷ்டமானலோகத்திலே ஸ்ரீவாமனனாய்வந்து அவதரித்தருளி அநாயாஸேந த்ரிவிக்ரமாபதானமாக ஸர்வாத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸகலலோகத்தையு

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸ்ரீதசரதாத்மஜனுடைய கல்யாணகுணாம்ருதங்களை யநுபவியாநின்றுகொண்டு ஸம்ஸ்திதராயிருந்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே யாகாரநம்பண்ணுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியாச்ரிதரையித்யாதிபால்) ஸர்வேச்வரனான திருமகளையித்யாதி - இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஆச்ரிதரக்ஷணவ்ருத்தமென்கிற ஸமவதாரணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

பாமருமூவுலகம்படைத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) பாமருமூவுலகுமளந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனியேன்தனியாளாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குநீயித்யாதிபால்) பற்பநாபா பற்பபாதா தாமரைக்கண்ணா

ஸ— பா - பதார்த்தங்கள், தேவாதி ஸ்தாவராந்த நிகிலஜகஜ்ஜாலங்க ளென்றபடி. பாவென்று பதார்த்தங்களுக்குப்பெயர் - மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வர்ணங்களாகச்சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி- மூவுலகம் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, இப்படி காரணவைபவ ப்ரதாநத்தாலே ஸத்ஸங்கல்பஸித்தாவதாரகனான வென்றபடி. இப்படி பெற்றதாயாயிருந்து வைத்தென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோவென்று கருத்து. பற்பநாபா - பத்மநாப? பத்மம்போலே பதிதரணீயமான நாபியை யுடையவனே யென்றபடி. லோகங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கின பத்மத்தை நாபியிலே யுடையவனேயென்று சொல்லுவாருமுண்டு. ஓவென்று ஆதங்கதிசயத்தாலே யாகாரநம்பண்ணுகிறபடி. பா - தேவாதி ஸ்தாவராந்த பதார்த்தங்கள், மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வர்ணங்களாகச்சேர்ந்திருக்கிற வென்றபடி, மூவுலகும்- மூன்று லோகங்களையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமாபதேசத்திலே யளந்துகொண்டதான, பற்பபாதா? - பத்மஸத்ருசபாதங்களையுடையவனே, லோகங்களைஸ்ருஷ்டித்த வளவன்றிக்கே ரக்ஷணமும் பண்ணுமிருக்கிறவனே யென்றபடி. ஓவென்றாகாரநம், தாமரைக் கண்ணா - தாமரைவிலோசநனே? லோகங்களைப்பெற்று வளர்த்தவுபகாரக ஸ்ரீமொழிய ஸௌந்தர்யமும்யின்றிக்கேயிருந்தாயாகில் நானாறியிரேனோ,

மூ—தனியேன் தனியாளாவோ* தாமரைக்கையாவோ உன்னை என்றுகொல் சேர்வதுவே* ||க||
என்றுகொல் சேர்வது அந்தோ அரன் நான்முகன் ஏத்தும் செய்ய* நின் திருப்பாதத்தை யான் நிலம் நீர் எரி கால் விண்ணுயிர்* என்றிவைதான் முதலா முற்றுமாய் நின்ற எந்தாயோ* குன்றெடுத்து ஆநிரை மேய்த்து அவை காத்த எம் கூத்தாவோ* ||உ||

ஆ—மனத்தருளின வாத்ஸல்யவானே? எனக்கு நீயல்லது கதியில்லை, ஆனபின்பு உன்னுடைய ஸௌந்தர்ய விகஸித ஸரஸீருஹஸத்ருஶமான திருநாபியையும் விகஸித நளிநஸத்ருஶமான திருவடிகளையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் கண்களாரவும் நின்று காணும்படி உன்னை என்றோ நான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ||க||
(என்றுகொல்) விதிவிதாத்ருக ஸகலஸத்வங்களுக்கு மாதாபிதாக்களே? நிர்ஹேதுகமாக ஸ்ரீஶைலநாதனாக ... அவதரித்தருளிப் பஶுக்களை ரக்ஷித்தருளின உபகாரகனே? ஸர்வஶக்தராயுள்ள ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட ஸமாஶ்ரயணீய நிரதிஶயபோக்யமான உன் திருவடிமலர்களை என்றோ நான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ||உ||

இ—தாமரைக்கையா வென்கிற ஸம்போதநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்வாதியால்) நளிநஸத்ருஶமானவென்றது - திருக்கண்கள் திருக்கைகளுக்கும் விஶேஷணம். கண்களாரவுமென்றது - கண்கள த்ருப்தங்களாமளவுமென்றபடி. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நிலநீர்த்யாதிஶப்தாயித்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விதிவிதாத்யாதியால்) குன்றெடுத்த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகத்யாதியால்) அரனான்முகனேத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தயாதியால்) இதனால் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட போக்யமான உன்திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டும்படிபண்ணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறார் என்று ஸமதிஸந்தித. செய்யவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யமானவென்று) ||

ஈ—வென்று கருத்து. ஓவென்றுகத்ரநம். தனியேன்தனியாளா - தனியேனானவெனக்குத் தனியாளானவனே, உபாயாந்தரமில்லாமையாலே அஸஹாயனானவெனக்கு அத்விதீய ரக்ஷகனானவனே. ஆளன் - ஆண்டவன், ரக்ஷகனென்றபடி. ஆளாவென்று ஸம்போதநம். தாமரைக்கையா - தாமரஸஸத்ருஶ ஹஸ்தனே, உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனான உன்னை, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - நானடைவது. ||க||
நிலம் - ப்ருத்வி, நீர் - ஜலம், எரி - அக்நி. கால் - வாயு, விண் - ஆகாஶம், உயிர் - ப்ராணிகள், என்றிவைதான் முதலா - என்கிறவிவைமுதலாக, தாமென்று ஸாமாநாதிகரண்யப்ரயோகம், முற்றுமாய்நின்ற - க்ருத்ஸ்நப்ரகாரகனாய் நின்றவனை வென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமி, ஶரீரஶரீரிபாவஸம்பந்தமாக ஸகலத்துக்கும் மாதாபிதாவாய் நின்றவிந்த ஸௌஶீல்யத்தாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனே யென்றபடி. ஓவென்று கத்ரநம். ஆநிரை - பஶுஸமூஹத்தை, மேய்த்து - ஸம்ரக்ஷணம், குன்றம் - கோவர்த்தநத்தை, எடுத்து - ஆதும்போலே யுயர்த்தரித்து, அவை - அந்தபஶுக்களை, காத்த - ரக்ஷித்தவனான, உபாவர்ஷத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தவனானவென்றபடி. ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவனான வென்கை. என்கூத்தா - என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து - விசித்ரசேஷ்டிதம், கூத்தை யுடையவன் - கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம். கோவர்த்தநோத்தாரணாதியான தன்னுடைய விசித்ரசேஷ்டிதத்தை யெனக்கு போக்யமாக ப்ரகாஶிப்பித்தவனேஎன்றபடி. ஓவென்று கத்ரநம். அரன் - ஹரனும், நான்முகன் - சதுர்முகனும். ஏத்தும் - கொண்டாடும்படியான, ஸர்வஜ்ஞராயுள்ளவர்க்குங்கூட போக்யமானவென்றபடி. செய்ய - சிவந்ததான, காருண்யவிகஸிதமான வென்றபடி. நின்திருப்பாதத்தை - உன்னுடைய ஸ்ரீபாதத்தை, யான் - அநந்யப்ரயோஜநனான நான், என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது- கிட்டுவது, அந்தோ - அய்யோ, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு ஸாதாரணமான திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டுகைக்குக் கூப்பிடவேண்டுவதே யென்றுகருத்து.

௩—காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக்கன்மாரிதன்னைப்* பூத்தண்டுழாய்முடியாய்ப்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்* வாய்த்தவென்னான்முகனே வந்தென்னாருயிர்நீயானால்* ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயுன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே* ||௩||

எங்குத்தலைப்பெய்வனானெழின்மூவுலகுநீயே* யங்குயர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவனீ* வெங்கதிர்

௩—(காத்தவெங்கூத்தாவோ) ஸர்வேச்வரன் ஸர்வ ஸுலப ஸ்வபாவ ஸௌஹார்த்தகனாய் ஸர்வேச்வரஸ்வரூபனுமாய் ஐச்வர்யஸம்பந்நமாகையாலே பரமஸௌலப்யமான ஸௌந்தர்யமாண விசிஷ்டனுமாயிருக்கிறவனே? வர்ஷாவேகிதரான பசுக்களை ரக்ஷித்தருளுகைக்காக ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தைப்பெடுத்துக்கொண்டு நின்றருளின வுன்னுடைய ஸௌசீல்யமான வடிவையும் அப்போது திருவாயர் திருத்துழாயைக்கொண்டு பரித்தருளப்பண்ணின வவ்வழகையும் கேவலமுன்னுடைய க்ருபையாலே யென்றோ காண்பதென்கிறார். ||௩||

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ— கொன்றையிக்ருஷ்ணன்முகனேயிக்ருதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்) வந்தென்னாருயிர்நீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரஸ்வரூபனுமாயென்று) ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யஸம்பந்நமாகையால்) ஸௌலப்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷாவேகிதராதியால்) பூத்தண்டுழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போது திருவயர்க்ருதாதியால்) இத்தாலே ஸம்ருத்தியும் ஸௌலப்யமுமாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லுகிற ஸௌசீல்யம் ஸ்வாநுபூதமானவாறே அவ்வழகை நான் காண்பதென்றோவென்று கூப்பிடுகிறாரென்று ஸங்கதி. எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) ||௩||

௩—மலையேந்தி - கோவர்த்தனத்தை யெடுத்து, கன்மாரி தன்னை - கல்வர்ஷத்தை, அத்யுக்ரமான வர்ஷத்தை யென்றபடி. காத்த - நிவாரணம் பண்ணினவனான, காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை என்கூத்தா - என்னுடையகூத்தனே! கூத்து - ஸௌசீல்யசேஷ்டிதம். கூத்தையுடையவன் கூத்தன். கூத்தாவென்று ஸம்போதி. பூத்தண்டுழாய் முடியாய் - வாஸனைகளையும் சீதளஸுகுமார தாளவிகளையும் முடியிலே யுடையவனே, புனைகொன்றை - புனைந்தகொன்றையை யுடைத்தான, புனைதல் - தொடுத்தல், தொடுக்கப்பட்டகொன்றைப்பூவை யுடைத்தான வென்றபடி. அம் - அழகிய அழகியதான, செம் - சிவந்ததான, சடையாய் - ஜடையை யுடையவனே, ஸம்வ்யஜடையையுடையவனான ருத்ரனே யென்றபடி ருத்ரசரீரகனே யென்கை. ருத்ரனுடைய ஜடைவிசேஷமென்று ஸூசிப்பிக்கிறது, வாய்த்த - ஸித்தமான, உனக்குப் புத்ரனாகப் பிறந்தவனான வென்றபடி. என்னான்முகனே - என்னுடைய சதுர்முகனே, எனக்குலோகாதிபாப் சதுர்முகசரீரகனாயிருக்கிறவனே யென்றபடி. ஏத்தரும் - ஏத்துகைக்கருமையான, ஸ்தோத்ரங்களாலே ஸ்தோத்ரங்களான வென்றபடி. கீர்த்தியினாய் - கீர்த்திகளையுடையவனே, கீர்த்தியையுடையவன் கீர்த்தியினான்; கீர்த்தியினாயென்று ஸம்போதநம். நீ ஸர்வநியந்தாவான நீ, வந்து - என்னைவிஷய நிரவத்ய ஸுலபனாய்வந்து, என்னாருயிர் - எனக்கு ஸ்வாத்மாவானவனாக, ஸர்வாத்மாவாய் ஸ்திதியஸ்ருஷ்டி ப்ரயோஜகனென்றபடி. ஆனால் - இப்படியானால், நீ ஸர்வநிர்வாஹகனாய் நான் க்ருதார்த்தனாயிருந்தபின்பு என்றபடி. உன்னை - கோவர்த்தநோத்தாரணசேஷ்டியில் அதிமநோஹரனாயிருந்தவுன்னை, எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுவேன். உன் க்ருபையொழியவெனக்கு வேறுமக்கையிலையென்றபடி. தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை ||௩||

கொங்கலர் தண்ணந்துழாய்முடி - ஸௌரப்யயுக்தவிகஸித சீதளஸுகுமார தாளவியை முடியிலே யுடையவனான, கொங்கு - ஸௌரப்யம், வாஸனை. அலர் - விகஸிதம், தண் - சீதளம், அம் - ஸுந்தரம். என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடைய கோபாலனே, உன்னழகையென் கண்களுக்கு ஸ்வாமிபித்த கோபாலனே யென்றபடி. எழில - உஜ்ஜ்வலங்களான, நாநாவித ஸ்வரூபயுக்தங்களான வென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களும், நீயே, சரீரகன் நீயேயென்றபடி ஸ்ருஷ்டங்களான ஸகலபதார்த்தங்களெல்லாம் ஸர்வேச்வரனுடைய சரீரம் என்கையிலே தாத்பர்யம். அங்கு அந்தலோகஸம்ஸ்தாநங்களிலும், உயர் - உத்க்ருஷ்டனான, ப்ரஹ்மாதிகளாலேயு ஸ்துத்யனானவென்றபடி, முக்கட்பிரான் - த்ரிநயனனாய்

ரு — வச்சிரக்கை யிந்திரன் முதலாத் தெய்வம் நீ* கொங்கலர்த்தண்ணந்துழாய் முடியென்னுடைக் கோவலனே* ௬।
என்னுடைக் கோவலனே யென்பொல்லாக் கருமாணிக்கமே* யுன்னுடையுந்தி மலருலக மவை மூன்றும் - ரு*

ஆ — (எங்குத் தலைப்பெய்வன்) ப்ரஹ்மாதிகளாகிற ஸ்ருஜ்யவர்க்கங்களுடைய ஸத்தா ஹேதுபூதனாய் அவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் ஸ்வாதீனமாயிருக்கும் த்வத்தாலே, ஆதலால் உன் ஸ்வாபகத்தைப் பெறாதே உன்னுடைய திருவடிகளிலே சேர்ந்தலாவேணுமென்கிறார்.

(என்னுடைக்கோவலனே) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸத்தாஸம்ருத்திகள் உன் அதீனமாயிருக்கையாலே அவர்களையும் கார்யத்தைத் தீர்ப்பனாயிருக்கவேணுமென்கிறார் ஸர்வேச்வரன் ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதனான உன்னுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களிலும் ஸாக்ஷியாக உள்ள என்னுடைய ப்ரத்யக்ஷமாக்கிப் பண்ணி நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளிலே புகுந்தருளின்ப ௫।

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ — ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸர்வ ஸம்ருத்திகள் ஸ்வாதீனங்களென்னுமிடத்தை இப்பாட்டிலே ஸாரஸ்வாமியானவர்த்தாலே சொல்லிநின்ற விப்பாட்டிலுமந்த ஸாரஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லுகை ஸாமான்யமான்றோ வென்ன? விசேஷ ஸ்வாமித்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளால) எங்குத் தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் இத்யாதியால) இதலால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிகளைச் ஸ்வாதீனமென்று சொன்னவிப்பாட்டிலே யவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் ஸ்வாதீனமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஸ்வாமித்வத்தைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதியாகவும் ச. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

என்னுடையாருயிராரென்று தம்முடைய பர்த்தாவை ஸம்போதனத்தாலே சொல்லுகை யஸம்பத்தமன்றோ வென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காக அவதாரிக்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளால) இது ஆழ்வாரைக்குறித் தெம்பெருமானருளிச்செய்த வாக்யமாகச் சொன்னபடி. உண்டாகிலென்கிறதற்கு முடியாதுண்டோ வென்கிறத்தோடே பரம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமி இத்யாதியால்) என்னுடையாருயிராரென்கிறதைப் புரைக்கிறார் (என்னுடையவாத்மாவென்று) த்ருதீயபாதத்தின் ஸ்வரூபம் விஸ்தாரத்தைப் பருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாதித்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதி

பத — ஸமஸ்த உபகாரகனாயிருக்கிறவனும், முக்கண் பிரானென்கிற விடத்திலே ஸகலோபகாரியென்றபடி. அவன் - அந்த ருத்ரனை, பிரமபெருமான் - ப்ரஹ்மாவாகிற ஸ்வாமியும், நீ, ஸர்வேச்வரனும் நீயென்றபடி, அவர்களுடைய உபாஸகர்களுக்கு ப்ரஜாபதிக்ஷங்கள் ஸ்வாதீனங்கள் என்றபடி. வெங்கதிர் - வெவ்வியதான கதிரையுடைத்தான, வெம் ஸூர்யன் - உஷ்ணரச்மி. கதிர் - கிரணம். ருத்ரனை ப்ரஹ்மாவை ஸ்வாதீனமான வென்றபடி. வச்சிரக்கை - வஜ்ரத்தைக் கையிலேயுடைத்தான, இந்திரன் முதலா - இந்த்ரன் முதலான, தெய்வம் - தேவதைகளும் - நீ, ஸர்வேச்வரனும் நீயென்றபடி. அவர்களுடைய ஸகலங்களும் ஸ்வாதீனங்களென்றபடி. நான் - ஸத்தாதிகளை நானான், எங்குத் தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன்னையிதி சேஷம். அந்த ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸாரம் ஸ்வாமித்வங்களைக் கொடுத்தாப்போலே யென்னுடைய ஸம்ருத்தத்தையும் நீதானே செய்தருளவேணுமென்று கருத்து.

என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடைய கோவலனே, பசுக்களை மேய்த்து வாவென்று நியமிக்கலாம்படியான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே யென்றபடி. என் - என்னுடைய, எனக்குள் ஸௌலப்யமுடைய ப்ரகாசிப்பித்தவனை யென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான, துளையாததான வென்றபடி. ஸஹஜஸுகுமாரமென்று தாத்பர்யம். கருமாணிக்கமே - நீலரத்னமே, ஸஹஜஸுகுமாரமான நீலரத்னம் போலே ஸௌந்தர்யமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைய நாபியில், மலர் - புஷ்பத்தில், தாமரைப் புஷ்பத்திலே புண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரம் முதலானவற்றை உலகம் - லோகங்களுடைய, அவை - ப்ரஸித்தங்களான, மூன்றும் - மூன்று விஷயங்களையும், மற்றுமுள்ள திவ்யங்களான விஷயங்களையென்றபடி. பாந்து - வ்யாபித்து, ப்ராக்ருதஸகலவிஷயங்களிலும் அதிசயமாயிருந்து வைத்தென்றபடி. இதுக்கெல்லாமே தொல்லைத்தெய்வமென்கிறத்தோடே பரம். என்னு

மூ—உன்னுடைய சோதிவெள்ளத்தகம்பால் உன்னைக்கண்டுகொண்டிட்டு* என்னுடைய ஆருயிரார் எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவரே* ‖ ரு ‖

வந்தெய்துமாறறியேன் மல்குநீலச்சுடர்தழைப்ப* செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் பூத்தொருமாமணிக்குன்றம்சேர்வது போல்* அந்தரமேல் செம்பட்டோடடியுந்தி கைமார்பு கண்வாய்*

ஆ— ஸ்ரீயவிசக்ரம்படியெம்பெருமானை நிமக்ஷாத்காரவுக்கு முடியாததுணையென்று தம்மையபேக்ஷித்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார். ‖ ௬ ‖

(வந்தெய்துமாறறியேன்) சுலோகப் நீலமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸாஸந்தழைத்து சிவந்தவொளியாயப்பூத்தொரு மாணிக்கக்கீடந்தாப்போலே திவ்யாங்கமாக நீலஜ்யோதிஸ்ஸாயும் பீதாம்பரவாண திருநாபி ஸ்ரீகரகமலயுகளயுக்தமான வக்ஷஸ்ஸ்தலவிராஜித கௌஸ்துப விபூஷணங்களுக்கு நாயகனைக்கண்டிகளாலுமழகாலுமாய், ஸ்ரீவத்ஸம் கோயிலிலிலேகணவனாந்தருளுகின்ற வுன்னைக்

மூ— மல்குநீலபால்) என்னுமியித்கருக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயவிசக்ரதிகாரியால்) என்னுடைய ஆருயிராரென்கிற வஸ்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மோதிகாரியால) ‖ ௬ ‖

✻ ஆறாம்பாட்டு ✻

மல்குநீலச்சுடர்தழைப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுலோகரதிகாரியால) செஞ்சுடர்ச் சோதிகள்பூத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்ததிகாரியால்) சேர்வதுபோலென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (கிடந்தப்போலேயென்று) நீலரத்னத்தாலே சுதிப்பதுமானவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (திவ்யதிகாரியால்) செம்பட்டோடிகாரி சோதிவிடவித்ருத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பீதாம்பரதிகாரியால்) பீதாம்பரனுமானாய திருநாபிகமலமும் காரகமும் கௌஸ்துபமுமக்ஷிவிராஜி தவக்ஷஸ்தலமும் வியோமஙளும் வடிவுகளுகிறதாம். திருமார்பனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸமென்று) உறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயிதிகாரியால்)

ஈ—டையாருயிரார் - என்னுடையவருமையானவாத்மாவானவர், அந்த ஸகலவிஷயங்களுக்கும் தம்மையே போக்யமாக வழிமேலித்து வருமையாயிருக்கிறவாத்மாவானவரென்றபடி. இவர் உபாதாவன்றோ, இவர் ஸாயிக்கமாட்டாத துணையோவென்று தம்மாத்மாவையபேக்ஷிக்கிறபடி. உன்னுடை - உன்னுடைய தான, உனக்கே பலாபாலணமான வென்றபடி சோதிவெள்ளத்து - ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹத்தை யுடைத்தான "ஏதத்த்ரயமயம் ஸ்வரூபம் வித்யாத்" என்கிறபடியே கதிஜஜிஷ்ணுவானவென்றபடி. அகம்பால் - அகத்தைப்பாலாகவுடையவனை, அகம் - ஹ்ருதயம், பால் - இடம் - சுகப்ரஜிஷ்ணுவான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸ்தாநமாகவுடையவனை வென்றபடி. உன்னை, இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடையவனை யென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு - விசேஷமாக அநுபவிக்கப்பெற்று, எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவர் - எப்படிதான் வந்தடைவர், கதிக்கு ஒருவிதியாத்மா தானுமுடையமாட்டா ரென்றபடி.

மல்கு - ப்ரபூதமான, நீலச்சுடர் - நீலஜ்யோதிஸ்ஸானது, தழைப்ப - தழையாநிற்க, ஸகலதிக்குகளிலும் நிலியாப்பரம்ப நிறக்கவென்றபடி. இதுக்குச் சேர்வதுபோலென்கிறத்தோடேயந்வயம். செஞ்சுடர் - சிவந்தவர்த்தையுடையவையான, சோதிகள் - தேஜஸ்ஸுக்களை, சுவர்ணவர்ணங்களான ப்ரபைகளை யென்றபடி. பூத்து - ப்ரகாசித்து, நீலஜ்யோதிஸ்ஸின் நடுவே நடுவே ப்ரகாசித்தாப்போலே சுவர்ணகாந்திகளை யுடைத்தாயென்றபடி. ஒருமாணிக்கம் - விலக்ஷணமான ஒரு நீலரத்நமானது, சேர்வதுபோல் - படிந்து கிடந்தாப்போலே, இதுக்கு உறையென்கிறதோடே யந்வயம். அந்தரமேல் - ஸ்தானத்தின்மேலே, ஸ்தானம் - ஹ்ருதயம், கடிப்ரதேசமென்றபடி. பரிமாணத்துக்கு ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டப்ரதேசம். செம்பட்டோடு - சிவந்தபட்டோடே, கடிதடவிராஜமான பீதாம்பரத்தோடேயென்றபடி. அடி - திருவடிகளும், உந்தி - திருநாபியும், உந்தியென்று நாபிக்குப்பேர். சுவர்ணவர்ணமாகையாலே நாபியையும் சுவர்ணாதிகளோடேகூட வெடுக்கக்குறையில்லை யிறே! கை - திருக்கைகளும், மார்பு - வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், லக்ஷ்மீகௌஸ்துபவிராஜிதமாகையாலே திருமார்பையும் சிவந்தவஸ்துக்களோடே சேரவெடுக்கக்குறை யில்லையிறே! கண் - திருக்கண்களும், வாய் - திருவாயும் செஞ்சுடர்ச்சோதி - சுவர்ண வர்ணங்களானப்ரபைகளை, விட - ப்ரகாசிப்பியாநிற்க, உறை -

மூ— செழுங்கடர்ச்சோதிவிடவுறையென்றிருமார்பனைநீயே* । கூ

என்திருமார்பன்றன்னை யென்மலைமகள்கூறன்றன்னை*யென்றுமென்நாமகளையகம்பாற்கொண்டநான்முகனை*

நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்த*

ஆ—சாணுதொழிப்பில் பரிக்கமாட்டுகிறிலேன், காண்கைக்கோருபாயமுங் காண்கிறிலேனென்கிறார். । கூ

(என்திருமார்பன்றன்னை) உன்னுடைய சௌசீல்யாதிகள் கூடியீடுமானபோலே வ்யூஹாவதாராதிக

இ—வந்தெய்துமாறறியேனென்கிறவிடத்து வெளிப்பா காரணமருளிச்செய்கிறார் (காணுதொழிப்பிலி க்ருபதியால்)

இதுக்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (காண்கைக்கி க்ருபதியால்) । கூ

❋ ஏழாம்பாட்டு.❋

என்திருமார்பன்தன்னையென்று ஸ்ரீபதித்வத்தை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாசாலகிடன்றோ வென்ன விதுக்குத்தாரமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிக்ருதிபல்) மஹாமஹதவ்யாப்திகளென்றது ஸம்பந்த ஸம், ஸௌலப்யங்களும் வ்யாப்திகளுமென்றபடி. ஸௌலப்யத்தாலே திருமார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் வ்யாப்திரூபத்தாலே நிலங்கீண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. வ்யூஹாவதாராதிகளோடே ஸம்பந்தமுண்டு ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேசம்பண்ணியிருக்க விப்பாட்டிலுமப்படி ஸாமாநாதிகரித்துச்சொல்லுகை வாசாலகிபன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யூஹாதிபல்) மஹாமஹதவ்யாப்திகளுமென்றது - வடிவுகளுக்கு ஸம்பந்தம். அவர்களுடைய ஸௌஹார்த்தங்கள் கூடியீடங்களென்கிற விஶ்வாஸத்தாலே மலைமகளிக்ருதி சசிபதியைக்ருதத்துக்குத் தாத்பர்யமும் வ்யாப்திகள் கூடியீடங்களென்கிற விஶ்வாஸத்தாலே எயில்மூன்றிக்ருதிகருத் தாத்பர்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இங்கு ஸாமாநாதிகரண்யேந நிர்தேசிக்கப்படுகிற ருத்ராதிகளை மலைமகளிக்ருதியாலே பார்வதீவ்யாப்திக வைத்தீஶ்வர்களாக நிர்தேசிக்கையாலே இஸ்ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு அவர்களுடைய ஸௌஹார்த்தம் கூடியீடமென்கையிலே தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையிலும் எயில்மூன்றெரித்த க்ருதியாலே திவ்யாவதாரதி

ஸ—கண்வளர்ந்தருளுமவனை, கோயிலேயென்றுகருத்து. என்திருமார்பனை - என் மாதாவான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலேயுடையரான பெரியபெருமானையென்றபடி. வந்தெய்துமாறு - வந்துகிட்டுமுபாயத்தை, எய்துகை - கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். அறியேன் - நான்காணேன், நீயேயென்னஹிதத்தைச் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. । கூ

என்திருமார்பன்தன்னை - என்னைப்பெற்றதாயான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலேயுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாதிகம். என் - என்னுடையவனை, என்னாண்டவனையென்றபடி. தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்கை. மலைமகள்கூறன்றன்னை - பார்வதியை ஶரீரபூதமத்திலேயுடையவனை, மலைமகள் - பார்வதீ, கூறு - பாகம், கூறிலேயுடையவன் - கூறன், பார்வதீபதியான ருத்ரனுக்கு அந்தராத்மாவானவனென்றபடி. என் - என்னுடையவனை, இது வ்யாவ்ருத்திக்கும் விசேஷணம். யஶோதைக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்றபடி. நாமகளை - ஸரஸ்வதியை, நாவென்று நாக்கு, மகள் - பெண், நாவிலிருக்கும்மகள் நாமகள். என்றும் - ஸர்வதா, அகம்பால் - உள்ளே, அகம் - உள்ளு, பால் - பக்கம், தன் வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலே வைத்துக்கொண்டவனையென்றபடி. கொண்ட - வைத்துக்கொண்டவனை, ஸரஸ்வதியைப்போலே நித்யமும் ஸம்பந்தமுடையவனையென்றபடி. நான்முகனை - சதுர்முகனை, வாக்கு பதியாகிய வராஹகனையென்றபடி. நின்ற - "ஸர்வாஸ்ரயமாக நிற்பவன்" என்றியர்கள்போட்டுச் சொல்லலாம்படி நின்றவனை, சசிபதியை - இந்த்ரனை, சரீரமாக்கியவனையென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கு ஸம்ஶ்லேஷங்களிலே ஸம்பந்தம்பண்ணிவைக்கும் விஷ்வக்ஸேநனைப்போலே தனக்குப்பிராட்டிபோல் வ்யூஹாவதாரங்களுக்கு ஸந்தாநவைபவத்தைப் பண்ணிவைத்தவனையென்று பாவம். நிலங்கீண்ட - வராஹாவதாரத்திலே பூமியை யெடுத்து. எயின்மூன்று - ப்ராகாரங்கள்மூன்றை, எயில் - ப்ராகாரம், த்ரிபுரத்தைக்காட்டுகிறது. த்ரிபுரத்தையென்றபடி. எரித்து - ருத்ரனைக்கொண்டு தஹித்து, புலன் - இந்த்ரியங்களை வென்று துரந்த - ஜயித்துத்துரத்தினவனை, வெல்லுகை, ஜயிக்கை, விஷயங்களைக்கொண்டுவ்யாப்தவ

ஆ—வென்றுபுலன்றுறந்தவிசும்பாளியைக்காணேனே ||எ||

ஆளியைக்காண்பரியா யரிகாணரியாயரக்கர்*களையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப* மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விரன்மாலியைக்கொன்றுபின்னு*மாளுயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ*॥

ஆ—னுடைய போகப்ரவ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீனம்; ஆனபின்பு என்னுடையவபேக்ஷிதமும் ஸகலப்ரவ்ருத்திகளு
ம்பும், இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தே நீயோவென்னபேக்ஷிதம் செய்தருளுகிறிலை, நானினிபுன்னைக்காணப்பெ
றுதே போமத்தனையாகாதேயென்கிறார். ||எ||

(ஆளியை) ஆளியைக்கண்டகுதிரையைப்போலேயும், ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரியைப்போலேயும் ஹத
ஶேஷரான ராக்ஷஸரெல்லாரும் பீதபீதராய் ஊரையிட்டு லங்கையினின்றும் ரஸாதலத்திலே புக்கொளிக்கும்

டி—தத்வ்யாபாரங்களாலே அவர்களைவிரோதிக்கையாலே தத்ஸம்ப்ரவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீனங்களென்கையிலே
யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையுங் கூடுமென்றுகருத்து. விசும்பாளியையித்யாதிக்குப் பரம
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) காணேனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இங்ஙனேயிருக்கவித்யாதியால்) ||எ||

* எட்டாம்பாட்டு. *

ஆளியைக்காணபரியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆளியையித்யாதியால்) அரிகாணரி
யாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹத்தையித்யாதியால்) பிலம்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸாதலத்திலேபுக்கென்று) மீளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— பூர்ணமாக விஜயப்ரஜயத்தைப்பண்ணினவனையென்றபடி. ஸஹஸ்ர ஜயப்ரஜயம்பண்ணினத்தையே
அநுபவாதிஶயமாகச்சொல்லுகிறார். விசும்பாளியை - நாகாதிபதியை, விசும்பு - நாகம், ஐம்
பூதஶரீரகளுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தையாளுகிற ஸர்வேஶ்வரனையென்றபடி. ராமக்ருஷ்ணாதிகளுடைய திவ்ய
போகாதிவ்யாபாரங்களும் ஸ்வாதீனங்களென்று பாவம். காணேனே - காணமாட்டேனே, இப்
படி ஸஹஸ்ராதிஸவிஜயாஜாத பரமபோகப்ரவ்ருத்திநிபாதகனானவன் என்காபமுஞ்செய்யக்காணா
மையாலே யினிநானவனை யிழந்துபோமித்தனையென்றுகருத்து. ||எ||

ஆளியைக்காண் - ஆளியைக்கண்டதான, ஆளியென்று யாளிக்குப்பேர். அதாவது - கஜகேஸரி யாயி
ருப்பதொரு ம்ருகவிஶேஷம். பரியாய் - அஶ்வமாய், பரி - அஶ்வம், யாளியைக் கண்ட அஶ்வம்போலே ஸதா
பீதரா யென்றபடி. கஜகேஸரியைக்கண்டால் அஶ்வம் நடுங்கும்படி சொல்லவேண்டாமிறே, அரிகாண் -
ஸிம்ஹத்தைக்கண்டதான, அரி - ஸிம்ஹம், நரியாய் - ஜம்புகமாய், காண்நரியென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸவர்ண
நகாரே ணகாரவதகாராதேஶ:. ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரிபோலே பீதராயென்றபடி. "ஶரபேணயதாஸிம்ஹா:
ஸிம்ஹேந த்விரதாயதா ! த்விரதேநயதாவ்யாக்ரா: வ்யாக்ரேண த்வீபிநோயதா ! தயாதே ராக்ஷஸாஸ்ஸர்வே
விஷ்ணுநா ப்ரபவிஷ்ணுநா" என்று ஶாகாஶாகிகளுடைய பாஷத்திலே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் சொ
ன்ன த்ருஷ்டாந்தஸாம்யையாலே சொல்லுகிறார். அரக்கர் - ராக்ஷஸரானவர்கள், ஹதஶேஷரான ராக்ஷஸர்
களென்றபடி. அன்று - அந்தயாதகாலத்திலே, ஊரையிட்டு - ஸபாதிஶபத்தாலே ஸ்வதேஶமாகக்கூப்பிட்
டு, இலங்கைகடந்து - லங்கையை பரித்யஜித்து, குளவிகள் கூண்டைவிட்டுப்பறந்து போமாப்போலே லங்
கையை விட்டென்றபடி. பிலம்புக்கு - பிலத்தை ப்ரவேஶித்து, ருத்தாஜகங்கள் பயத்தாலே பிலத்தை
ப்ரவேஶிக்குமாபோலே ரஸாதலத்திலே ப்ரவேஶித்தென்றபடி. ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, இதுக்கடாத்
தானை யென்கிறதோடேயந்வயம். மீளி - ம்ருத்யுவான, மீளியென்று ம்ருத்யுவுக்குப்பேர். ப்ரதிகூலர்
க்கு ம்ருத்யுவான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான, ஸகலஜநர்க்க த்ருஷ்டிமோஹநரான வென்றபடி. புள்
ளை - கருடனை, கடாய் - கடாவி, ஸவேகமாக நடத்தியென்றபடி. விரல்மாலியை - பராக்ரமவானான
மாலியென்கிற ராக்ஷஸனை, ஶரகவாத்திபரவஶகோஷ:. கொன்று - ஸம்ஹரித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும்,
ஆளுயர் குன்றங்கள்செய்து - ஆள்களாலே யுயர்ந்த குன்றங்களைச் செய்து, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்று தரா
க்ஷஸர்களை பர்வதங்களாகக்குவித்தென்றபடி. அடர்த்தானையும் - இப்படி யவர்களை ஸம்ஹரித்த வவனையும்,
அடர்த்தானையுமென்கிற உகாரபாவத்தாலே யவனைக்காண்கை அதிதுர்லபமன்றோவென்று தோற்றுகிறது.

மூ—காண்டுங்கொலோ நெஞ்சமே கடியவினையே முயலும்* ஆண்டிறல் மீளிமொய்ம்பிலரக்கன் குலத்தைத்தடிந்து*
மீண்டுமவன்றம்பிக் கே விரிநீரிலங்கையருளி* யாண்டுதன்சோதிபுக்கவமரரரியேற்றினையே* ॥௯॥

ஆ—படியாக ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுஸத்ருசரான பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறி லங்கையைச்செ ன்றடர்த்து அதிவிஸ்தாரமாயிருந்த ஜலஸ்தலங்களை ஸ்வஸைந்யமாகக்கொன்றருளினாற்போலே விரோதியான வென்னுடையபாபங்களையும்போக்கி யெனக்கென்றே தன்னைக்காட்டியருளுவதென்கிறார். ॥அ॥

(காண்டுங்கொலோ) பின்னையும் க்ரூரகர்மத்திலேநிரதனாய் வீர்யதேஜோவிஶிஷ்டனாய் ம்ருத்யுஸத்ருஶனுமாயிருந்த ராவணனுடைய கோத்ரஸஹிதநாஶத்தைப்பண்ணி அவனைக்கொன்றேமென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து அவன்றம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு லங்கைஶ்வர்யத்தைக் கொடுத்தருளி மீண்டெழுந்தருளி ஸர்வேஶ்வரஜநித நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருவயோத்யாநகரியிலுள்ள

இ—(ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேயித்யாதியால்) அடர்த்தென்றது - வீசித்தென்றபடி. விரமலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவிஸ்தாரேத்யாதியால்) ஜலதியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ஜலதீத்யாதியால்) பின்னுமித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸைந்யமித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

கடியவினையே முயலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்றது - மிகவுமென்றபடி. ஆண்டிறலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வீர்யேத்யாதியால்) மீளிமொய்ம்பிலென்கிறதர்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ம்ருத்யுவித்யாதியால்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராவணனுடையவித்யாதியால்) அவன் தம்பிக்கேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொன்றேமித்யாதியால்) மீண்டுமாண்டென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மீண்டெழுந்தருளியித்யாதியால்) தன்சோதிபுக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ— காண்டுங்கொலோ - காணப்போமோ, அப்படியும் நமக்கொருகாலம் வருமோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

கடியவினையே - க்ரூரகர்மங்களையே, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப் பிரிகைத்தொடக்கமான அதிக்ரூரகர்மங்களை யென்றபடி. ஏவகாரத்தாலே ஸத்கர்மலேஶமுமில்லையென்று தோற்றுகிறது. முயலும் - அபிநிவேஶத்தோடே ப்ரவர்த்திக்கிறவனை, முயலுகை - அபிநிவேஶத்தோடே ப்ரவர்த்திக்கை. ஆண் - ஆண்மையிலே, பௌருஷத்திலேயென்றபடி. திறல் - பராபிபவநஸாமர்த்யத்தை யுடையவனை, திறல் - பராபிபவநஸாமர்த்யம். ஆண்திறலென்று வ்யதிகரண பஹுவ்ரீஹி. ஆண்திறலென்கிற விடத்திலே டகாரலோபம். பௌருஷத்திலே பார்த்தால் ஸர்வாதிஶாயி ஸாமர்த்யனானவனென்றபடி. மீளிமொய்ம்பில் - ம்ருத்யுவைப்போலே மிடுக்கையுடையவனை. மீளி - ம்ருத்யு, மொய்ம்பு - மிடுக்கு, இல்லென்று ஸப்தமீயும், ம்ருத்யுவைப்போலே அத்யுக்ரஶக்தியை யுடையவனை யென்றபடி. அரக்கன்குலத்தை - ராக்ஷஸனுடையகோத்ரத்தை, ராவணனுடைய ஸஹோதரர்களாகவும் பௌத்ரர்களாகவும் ப்ரஹஸ்தாதி மந்த்ரிகளுமான கோத்ரத்தையென்றபடி. தடிந்து - சேதித்து, தடிகை - சேதிக்கை. அவன்றம்பிக்கே - அவனுடையதம்பிக்கு த்தானே, விபீஷணாழ்வானுக்கென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு லங்கைஶ்வர்யங்கொடுத்த அவனநுகூலனா யிருந்தானென்கிற வித்தாலே யன்று. ராவணனைக் கொன்றேமே யென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து இனியவன்றம்பிக்காகிலும் ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றுபார்த்து நம்முடைய ஸாஹ்யாதிஶயத்தாலேயிவனவன்றம்பியா யிருக்கப்பெற்றோமென்றிவ்வாகாரத்தாலேயென்றுகருத்து. விரிநீர் - விஸ்த்ருத ஜலத்தையுடைத்தான, அதிவிததஸமுத்ர பரிவ்ருதமான வென்றபடி. இலங்கை - லங்கையை, அருளி - கொடுத்தருளி, மீண்டுமாண்டு - பின்னையும் பரிபாலநம்பண்ணி, ராவணவதாநந்தரம்மீண்டெழுந்தருளி திருவயோத்யையிலே ஸகலஜநங்களையும் பதினோராயிரமாண்டு பரிபாலநம்பண்ணி யென்றபடி. தன்சோதி - தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை, அப்ராக்ருததேஜோரூபமான தன்னுடைய பரமபதத்தையென்றபடி. புக்க - 'விவேஶ வைஷ்ணவம் தேஜஸ்ஸஶரீரஸ்ஸஹாநுக:', என்கிறபடியேயெல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு ப்ரவேஶித்தவனை, அமரரரியேற்றினை - அமரருடைய ஸிம்ஹவ்ருஷபத்தை, அரி - ஸிம்ஹம், ஏறு - வ்ருஷபம்,

மூ— ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை யருளுநமக்காயர்குலத்** தீற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்குமாயங்களேயியற்றிக்*கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்றைவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்* தாற்றன்மிக்கான்பெரியபரஞ்சோதிபுக்

இ— ஸ்வாராஜ்யமஹாத்ம்யமான ஸஜாதீயராஜ்யத்தையும்ரக்ஷித்தருளி அவர்களையுங்கூடக்கொண்டு திருநாட்டிலேயெழுந்தருளி திருமாமணிமண்டபத்திலே யபர்வருமமரர்கள்நடுவே ஆஸ்ரிதநிரபேக்ஷமான ஜபத்தோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை நெஞ்சே! நாமொருநாள் காணவல்லோமோவென்கிறார். ॥௰॥

(ஏற்றரும்) ஸ்ரீநந்தகோபகுமாரனாய்வந்துபிறந்தருளி திண்கொளசுரரைத்தேயவளர்ந்தருளி பால்யத்திலே போய்ப்புக்கு ஆஸ்ரிதவிரோதியான கம்ஸனை வதித்துக்கொன்றருளி பின்னை பாண்டவர்களுக்காக ஆஸ்ரிதவிரோதியான துர்யோதனனையும் க்ரூரமானவனுடைய ஸேனையையும் நிஸ்ஸேஷமாக நசிப்பித்து பாண்டவர்களுக்குராஜ்யத்தைக்கொடுத்து பின்னையுமவர்களுக்கொன்றும செய்யாதானாய்த் திருநாட்டிலே

ஜீ—மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையுமித்யாதியால்) அமரரரியேற்றினையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாமணியித்யாதியால்) காண்டுங்கொலோநெஞ்சமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயித்யாதியால்) ॥௰॥

* பத்தாம்பாட்டு *

ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்த இத்யாதியால்) மாயங்களேயியற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திண்கொளித்யாதியால்) அஸ்யார்த்த:, திண்கொள் - திண்மையைக்கொண்டிருக்கிற, வஜ்ரகோடிகடினமாத்ரானவென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, ஆஸுரப்ரக்ருதீன், த்ருணாவர்த்த ஸகடாத்யஸுரர்களையென்றபடி. தேய - க்ஷயிக்கும்படி, வளர்ந்தருளி - அவர்களைக்ஷயிக்கப்பண்ணிக்கொண்டே வளர்ந்தருளியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பால்யே இத்யாதியால்) கூற்றியல்கஞ்சனைக் கொன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதியித்யாதியால்) ஐவர்க்காய்கொடுஞ்சேனைதடிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபாண்டவர்களுக்கித்யாதியால்) ஆற்றன்மிக்கானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்குராஜ்யத்தையித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்)

அ— இதிஹபகவந்நத்திலே ஏற்றினையென்று ரூடமாயிருக்கும், நித்யஸூரிகளுடைய ஸிம்ஹஸ்ரேஷ்டத்தையென்றபடி. ராவணாதிஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷநாவ்ருத்தியாலே நித்யஸூரிகள் நடுவே ஸிம்ஹாஸநம்போலே ஸ்ருஷ்டனாயெழுந்தருளியிருக்குமவனை லக்ஷ்மீபதித்திருமகனையென்கை. நெஞ்சமே?- என்னுடையமனஸ்ஸே, ஸம்போதநம். காண்டுங்கொலோ - காண்போமோ, காணமாட்டோமோ வென்றபடி. ௰॥

ஆயர்குலத்து- கோபர்களுடைய குலத்திலே, ஈற்றிளம்பிள்ளை- ஈன்றப்பட்ட பாலகோபாலனை, ஈன்றுகை- ஜநிக்கை, இது க்ருஷ்ணனுக்கு விசேஷணம். மாயங்களேயியற்றி- ஆஸ்சர்யங்களையே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இயற்றுகை- ப்ரவர்த்திப்பிக்கை, பூதநாத்ருணாவர்த்த ஸகடாத்யஸுரநிரஸநாதிகளான ஆஸ்சர்யங்களையே நடத்தியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கு- ஒருவ்யாஜத்தாலே ப்ரவேசித்து, யாகார்த்தமாக வருகிற பாலர்களோடே தானும் பாலவ்யாஜத்தாலே ஸபையிலே ப்ரவேசித்தென்றபடி. கூற்றியல்- ம்ருத்யுஸ்வபாவனை, கூற்றம்- ம்ருத்யு, இயல்- ஸ்வபாவம். ம்ருத்யுவுக்கு ஸ்வபாவமாவது ப்ராணனையும் தேஹத்தையும் பிரிக்கையிறே. ஸ்ரீவஸுதேவதேவகிகளுக்கு ப்ராணஸமனான தன்னை யவர்கள் பக்கல் நின்றும் பிரிக்குமவனையென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்று- ஸம்ஹரித்து, ஐவர்க்காய்- பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக, ஸர்வவிதபாந்தவ மவர்களுக்காயென்றபடி. கொடுஞ்சேனை- கொடியதான ஸேனையை, அதிக்ரூரங்களான துர்யோதநாதிஸேனைகளையென்றபடி. தடிந்து- நசிப்பித்து, ஆற்றன்மிக்கான்- பொறுமைமிஞ்சினவனை, ஆற்றல்- பொறுமை. நாம் பாண்டவர்களுக்காகமெல்லாம் ஸாதித்துக் கொடுத்தோமென்று அபிமானமில்லாதே "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" என்கிறபடியே யிவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானாயிருக்குமவனையென்றபடி. பெரிய- அபரிச்சேத்யமான, பரஞ்சோதி- பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையென்றபடி. புக்க- ப்ரவேசித்தவனை, ஸம்ஹாராவதாரணாநந்தர மெழுந்தருளினவனை, அரி- ஹரியானவன்

மூ— கவரியே* ௰௧

புக்கவரியுருவா யவுணனுடல்கீண்டுகந்த*சக்கரச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* மிக்கவோராயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவரைத்*தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே* ‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—போய்ப்புக்கருளின ப்ராதுர்பாவவிஷேத்தை அந்தநுபவஸ்தாநமான திருநாட்டை நமக்கும்தந்தருளுமென்று தம்திருவுள்ளத்தை ப்ரஸாதிப்பிக்கிறார். ௰௧

(புக்கவரியுருவாய்) வாத்ஸல்யாதிசயப்படி ஸ்வரூபமான ஸிம்ஹரூபத்தையுடையனாய்ப்புக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளி ப்ரஹ்லாதனைத் தத்ஸம்ருத்திகரனென்று ஸந்தோஷித்த ஸர்வேச்வரனாய ஸம்ஸ்கரிவருணை ஸ்ரீஸர்வலோகநாதனாய் ஸர்வதோமுகஸுந்தரனான ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ப்ரதிபாத்யத்திலும் ப்ரஸந்நமான திருவாய்மொழியி லித்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு ஸமஸ்தவிபூதியேந்ரகர ஸாமராயிருப்பாரெல்லாரும், திரள்திரளாக ஸர்வசேஷவ்ருத்திகளும் பண்ணுவார்களென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஏற்றருமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அநுஷ்டவமானவென்று) வைகுந்தத்தையருளும்நமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டைநமக்குமித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டுபாட்டுகளாலே ப்ராப்யனவனென்று சொல்லுமிடத்தைச்சொல்லி மேலெந்துபாட்டுகளாலே ப்ராபகனவனென்னுமிடத்தைச்சொல்லி ஈறிலிரண்டுபாட்டாலே பகவானுடைய விரோதிநிரஸநசீலத்வத்தையச்சொல்லி யிப்பாட்டிலே யிப்படியிருக்கிறவனே நமக்கபிமதத்தைச்செய்தருளுமென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தை ப்ரஸாதிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௰௧

✳ நிகமனம். ✳

புக்கு அ அரியுருவாயென்று அவதாரோதம்பண்ணி அ அரியுருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதிசயாதியால்) அவுணனுடலகீண்டுகந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யாரியித்யாதியால்) சக்கரச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரீத்யாதியால்) மிக்கவோராயிரத்துளென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யத்திலுமித்யாதியால்) ஏழையரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தித்யாதியால்) தொக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திரள்திரளாகவென்று) பல்லாண்டித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசேஷத்யாதியால்) ‖

ப— க்ருஷ்ணனவனென்றபடி. ஏற்றரும்- ஏறுகைக்கருமையான, ஸமஸ்தக்ருபையொழிய அநுஷ்டவமான வென்றபடி. வைகுந்தத்தை- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, நமக்கருளும்- அவன் க்ருபையொழிய வேறுஉபாயமின்றிக்கே நமக்குத் தந்தருளும். ௰௧

அ அரியுருவாய் - அந்த ஹரிரூபனைப், ப்ரஸித்தமான ஸிம்ஹரூபத்தை யுடையனை யென்றபடி. அ என்று ப்ரஸித்திவாசகம். அத்புதஸிம்ஹரூபனையென்கை. புக்கு- சத்ருவிஷயத்திலே ப்ரவேசித்து, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய சரீரத்தை, கீண்டு - பிளந்து, உகந்த - ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானாலே ப்ரஹ்லாதனை, சக்கரச்செல்வன்றன்னை - சக்ரபாணியை ஸ்ரீமானை. சக்ரவர்த்தி த்வயஸம்பந்தி. தன்னையென்று - ஸர்வேச்வரனாமம். குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். மிக்க - அதிசயிதமான, ஸமஸ்தமான ப்ரதிபாதகமாகையாலே அதிசயிதமான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துளிவைபத்தும் - ஸ்பஷ்டம். வல்லாரவரை- அப்யஸிக்கவல்லவர்களை, ஏழையர் - வதூஜனங்கள், ஸமஸ்தவிபூதியேந்ரகர் வதூஜனங்களாய் ஸாமந்தராயிருக்கிற திவ்யப்ரஸாதங்களென்றபடி, தொக்கு - ஸம்ஹிதைகளாய், தொக்குதல் - ஸம்ச்லேஷித்தல். பல்லாண்டு - மங்களாசாஸநமாயுள்ளவை, இசைத்து - பாடி, கவரி - சாமர வீஜநத்தை, ஸர்வவிதவ்யாபாரங்களையு மென்றபடி. செய்வர் - பண்ணுவர்கள். ௧௧

ஆசார்யஹ்ருதயாநுஸாரிணீ ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸம்ப்ரதாயதீபிகா.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பாமருமூவுலகம்.)

நாபீபத்மஸ்வஜந்மாதிபிஸிவஹஜநீயாம்ஹ்ரிஸாரஸாரஸாரா
த்ராணார்த்தேஷ்வஸ்ருஷ்டாஸ்த்ரசாரமிபதேந ஸ்வஸம்ச்ரிதேஷ்வஸ்யுஸாராத் ।
ஸூரஸாத்யாவமிதோக்ஷாதஸ்தாநிரஸநாத்ஸாதரக்ஷோநராஜகாத்
ஸ்வயாக்ருஷ்டாவஹாரீஸவிதஹஸ்வாநித்யாதீஹாஸ்ஸி: ॥அக॥

(நாபீபத்மஸ்வஜந்மாத்) பாமருமூவுலகம்படைத்த பற்பநாபாவோ- ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஹேதுவான திருநாபீகமலத்தாலே யஜந்நனுகையாலும், (வியிஸிவஹஜநீயாம்ஹ்ரிஹாவாத்) அரனுன்முகனேற்றுஞ் செய்யதின்திருப்பாததைதை - ஸ்ஹஸ்ராக்ஷர்களாலே ஸேவ்யமானதிருவடிகளை யுடையனுகையாலும், (ஸ்வாணுத்ராணார்த்தே:) காத்தவெங்கூத்தாவோமலையேந்தி - கோவர்த்தநத்தைபெடுத்து கோகுலத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸ்வஸ்ருஷ்டாஸ்த்ரசாரமிபதேந:) எழில்மூவுலகுநீயேயித்யாதி - ஸகலஸ்ருஷ்டங்களையும் ஸங்கல்பவிஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (ஸம்ச்ரிதேஷ்வஸ்யுஸாராத்) என்னுடைகோவலனே - க்ருஷ்ணனுயவதரித்தாச்ரிதர்க்கு ஸுலபனுகையாலும், இத்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் என்திருமார்பனையென்று ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷ்மத்தக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மீஸம்பந்தமுண்டாயிற்றென்று திருவுள்ளம். (ஸூரஸாத்யாவமிதோக்ஷாத்) நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்தித்யாதி - "விஷ்ணுராத்மா பகவத:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸுராஸுரர்களை விசேஷித்துநிர்ணயித்து அவர்கள்துடங்கின த்ரிபுராஸம்ஹாராதிகளைத் தலைக்கட்டி அந்தந்தவாபத்துக்களினின்றும் விடுவிக்கையாலும், (ஸ்தாநிரஸநாத்) ஆழியைக்காண்பரியாயித்யாதி- விரோதிகளானஸுரர்களை போரிடத்திலும்தரிக்கவொட்டாதே நிரஸிக்கையாலும், (ஸாதரக்ஷோநராஜகாத்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து மீண்டுமவன்றம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி - தர்ப்பஸ்ருஷ்டியான ராவணனை பந்துமித்ரர்களோடேகூட ஸம்ஹரித்து ஸத்ப்ருக்ருதியான விபீஷணாழ்வானுக்கு லங்காராஜ்யத்தைக்கொடுத்துரக்ஷிக்கையாலும், இவற்றாலேதானே மேலிற்பாட்டிலே ஸகலஸுரஸமமாய் இவர்க்காய் கொடுஞ்சேனைதடிந்து என்றுசொல்லுகிற ஸ்வதேச்ருதிகளான ஸ்வதேயநாதிநிரஸநஸ்ருஷ்டிகமான லாபஸ்வரக்ஷணமுண்டாகிதமென்றுகருத்து. இப்படிகளாலே யெம்பெருமான் ஸ்வாச்ரிதர் தன்னை யநுபவிக்கப்பெறுதே கூப்பிடுகிறவற்றைப் பரிஹரியாநிற்கிறானென்று "பாமருமூவுலகம்" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வார் ஸ்ருதிபாதிததருளினாரென்கிறார். ॥அக॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஏழைப்ராவி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாச்ரிதவாத்ஸல்ய குணாநுஸந்தாநத்தாலே ஸ்வாபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளுமென்று ஸுஸ்தரானவாழ்வார், அவன் செய்தருளாமையாலே, பின்னையுமவனோடே ஸம்ச்லேஷிக்க வாசைபட்டு, தத்ஸௌந்தர்யாநுஸந்தாந ப்ரகர்ஷஜநிததத்ஸாக்ஷாத்காரராய், தத்ஸம்ச்லேஷ

ஏழாந்திருவாய்மொழி

இ— ஏறரும் வைகுந்தத்தையருளும் நமக்கென்றிப்படி யாஸ்வஸ்தரான வாழ்வார் ஸந்தரமே யித்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநதசையிலேபோலே விரஹிணியான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யஸம்சமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) குணாநுஸந்தாநத்தாலேயென்கிறதுக்கு ஸுஸ்தரான வென்கிறதோடே யந்வயம். தத்ஸாக்ஷாத்காரராயென்று ப்ரநஷ்டஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னபடி.

மூ—ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன்* ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ

ஆ—ஏழையராய். ஸாக்ஷாத்க்ருதாதிரமணீயதிவ்யாவயவங்களாலே வ்யாமோஹிதராய்க்கொண்டுகந்த வஸ்த்ரத்தாலே கூப்பிடுகிறார். பரமேஶ்வரஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷவிநோதாஜநப்ராணஹாரி த்ருஷ்டியை? அன்றியே ஸுபகாதிரமணீய விஶோபநவிஜித ஸகலமேஶங்களான வெம்பெருமானுடைய திருக்கண்கள்கொலோ வறிகிறிலேன், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே சூழவந்துதோன்றி என்னை வாயிபாகின்றன, தோழியர்காள் அன்னைமீரென்றும் ப்ராவேமேபடப் பிறந்தேனாகாதேயென்று "ஹாராஜஹாஜ்ஜீ

இ—தத்ஸம்ஶ்லேஷமென்றது-ஸாஹஸ்ஸம்ஶ்லேஷத்தை யென்றபடி. ஸாக்ஷாத்க்ருதாதிரமணீயேத்யாதி. இத்தாலே ஸரணவிஷயமென்கிற ஸமஸ்தமான மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ஆனாலிங்ஙனேயோ வன்னைமீர்காட்டிலித்திருவாய்மொழிக்கு விஶேஷமேதென்னில், அதிலே ஸ்ரீதஶ்ரீதிகளிரண்டும் ஸமமாயிருக்கும். இதிலே ஸ்ரீதஶ்ரீதிகமாயிருக்கும். இவ்வஸம்வ்யாமோஹிதராயென்கிறவத்தாலே ஸூசிதம். ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோ வென்றெம்பெருமானுடைய திருக்கண்களை த்ருஷ்டாக்களாகச்சொல்லுகையாலே கத்ருஶவ்யாமோஹமும் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. (கந்தாவஶேஷேத்யாதி) ஸாத்ருஶ்யஸாக்ஷாத்காரமாகத் தம்முடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்துதோற்றுகிறவனுடைய திவ்யாவயவஶோபைகளாலே வ்யாமோஹரான வாழ்வார் தம்முடையவாதீலையைக்கண்டு நிவிஷ்ணரான ஸாஹ்யத்துக்களுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் தமக்குமுண்டாக்கிற விஶ்லேஷத்தாலாவிஷ்ரித்துக்கொண்டலற்றுகிற ப்ரகாரத்தை விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே பேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேஶ்வரேத்யாதியால்) ஆவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணஹரேத்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுபகேத்யாதியால்) வேதநாவேதநரையகப்படுத்துவது கண்ணாலேயாகையாலே தன்னையகப்படுத்தினகண்களை மற்றையவயவங்களுக்கு முன்னே யநுஸந்திக்கிறாரென்று கருத்து. தாமரைநாண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதியால்) தோன்றுங்கண்டோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) தன்னுடைய வத்யந்தப்ராவண்யத்தை நிவேதிக்கக்கடவாளை. தோழிமார்க்கு மன்னைமார்க்கும் தன்னுடையவ்யஸநங்களைச் சொல்லுவானேனென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (ஹாராஜேத்யாதியால்) அவனைப்பிரிந்திருக்கமாட்டாதே வவமெளபானவிவள்

அ— ஏழையராவி - ஏழைகளுடைய ப்ராணனை, ஏழைகள் - வலமெகள, அவன் பக்கலிலே வரவருத்தப்பண்ணி அவனைக்கிடையாவிடில் பரிக்கமாட்டாத சபலைகளுடைய ப்ராணனை யென்றபடி. இவை சபலைகளையே நாடிநலிகிறன வத்தனையொழிய இச்வரவஸ்த்தை யுண்டாக்கின வவனையும் இதுவேண்டாவென்று மீட்கப்பார்க்கிற வன்னைமுதலானோரையும் கிட்டுகிறதில்லை. அவனையும் நமைப்போலே நலிந்தாகில் இவைபடுத்துகிற பாட்டை யறிந்து நம்பக்கலிரங்கானோ. அன்னைமுதலானோரைநலிந்ததாகில அவர்களும் இவைபடுகிறதெல்லாம் பாக்யமென்றிரார்களோவென்று கருத்து. உண்ணும் - நஶிக்கக்கடவதான, ஏழையரையவிய மிடத்திலும் அவர்களுடைய தேஹமும்ஸகாரமு மிருந்தபடியே யிருக்க ராக்ஷஸம் போலே ப்ராணனையே உண்கிறனவென்று கருத்து. இணை - அம்அமான, இவை பரஸ்பரம் ஸங்கேதம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாப்போலே யிருக்கிறனவென்றுகருத்து. கூற்றங்கொலோ - த்ருஷ்டாக்களோ, கூற்றம் - த்ருஷ்டா, கொலோ வென்றவ்யயம் ஸம்ஶயஸூசகம். அறியேன் - நிரூபிக்கமாட்டுகிறேனில்லை, இவை த்ருஷ்டாக்களோ விப்படி ஶோபைகளையிருக்குமோவென்றுகருத்து. அன்றிக்கேயென்று ஒருவ்யாக்யாஸம். ஆழியங்கண் - ஸௌந்தர்யஸம்பந்நங்களாய் ஸாந்த்ரங்களானகண்களையுடையவனான, ஆழி - கம்பீரம், அம் - ஸுந்தரமான, கண்ணுடையவன் கண்ணன், கண்ணபிரானென்று ஸமாஸம். கண்ணபிரானுடைய ஸுபதவிஶாலஸீதல ப்ரபாவங்களாய் அதிஸுந்தரங்களான திருக்கண்களுடையவனென்றபடி. பிரான் - முன்பெனக்கு விமேபனு மென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துவகரித்தவனுடைய திருக்கண்கள்கொலோ திருக்கண்களோ அறியேன் - அதுவும் நிரூபிக்கமாட்டுகிறிலேன்,

ஆ—வறியேன்* சூழவுந்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றுங்கண்டீர்* தோழியர்காளன்னைமீரென் செய்கேன் றுயராட்டியேனே ||௧||

ஆட்டியுந்தூற்றியுநின்றன்னைமீரென்னைநீர்நலிந்தென்?*மாட்டுயர்கற்பகத்தின்வல்லியோகொழுந்தோவறியே*

ஆ—ண ஹா ஸர்வேச்வரன் ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யம் என்றுசொல்லி நிகையிற்பிராட்டிகூட்டிட்டாப்போலே கூப்பிடுகிறாள். ||௧||

(ஆட்டியும்) ஸௌந்தர்யாவாஹநமாய்க்கொண்டு மூலைத்தெழுந்தகற்பகத்தினுடைய கொடியோ அன்றிக்கே அதினுடையகொழுந்தோ அதுவுமன்று, ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான்றிருமூக்கு அந்தவெ

இ—அவனுடையதிருமூக்கினழகை மிகவும்நினைத்துக்கொண்டுபோருகையாலே யித்திருமுகஸௌந்தர்யத்திலேயீடு னுடையஸௌந்தர்யமகப்பட்டு பாஹ்யவிஷயாநுபவிக்கைக்கு வசஸ்ஸாதிகரணங்களுக்குத்தான் ஸஹகாரியாகமாட்டாதே யதாவஸ்திதரூபத்தையே நிரந்தரமாகவநுபவிக்கையாலே கண்முன்னேவந்துநின் றப்போலே ப்ரத்யக்ஷதாவனுமாய்க்கொண்டவ்வழகு ப்ரதிபாஸிக்கத் தானுக்கென்றெழுந்திருந்திவள் கிட் டச்செல்ல, நினைத்தபடிஸம்ஶ்லேஷிக்கப்போகாமையாலே நடுக்கடலிலேயகப்பட்டாப்போலே ஸ்ரவ்யாகுலை யாய் துஸ்ஸஹது:க்கமெய்யாய் உஜ்ஜநங்களையெல்லாம்நினைத்து முறையிடுகிறாளென்றுகருத்து. ||௧||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

மாட்டுயரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால்) ஸௌந்தர்யத்தையே தனக்குவாஹநகாரணமாகவுடைத்தாய்க்கொண்டென்றபடி. இதுமகோத்ஸவப்ரக்ஷை. ப்ரதீபவாதத்தி லஹிப்ரேதாயமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவெண்ணெயினுடையவித்யாதியால்) மாட்டியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய

ஈ— இவையவனுடைய திருக்கண்களாகில் இப்படி வீங்கங்களா யிருக்குமோ, ஸூதிகஸஞ்ஜீவநங்களன்றோ வவனுடைய திருக்கண்களென்று கருத்து. இப்படி வாயகங்களானலவற்றில் அகப்படாதேதப்பிப்போ வல்லேனென்னச்சொல்லுகிறாள். தாமரை நாண்மலர் போல் - தாமரைத்தினுடைய வஹிநவவாஸம்போல, நாள் - அபிநவம், நாண்மலரென்கிறவிடத்திலேளகாரஸ்யமகாரேவரே ணகாராதேசம். சூழவும் - சுற்றி லும், ஸர்வதேசத்தினன்று பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்பெருமாளையா யிருந்தாப்போலே யிருக்கிறது. ஸ்வஸர்க்குராகங்களைத்தப்பிப்போகலாகிலன்றோசுவைமைகளுக்கிக்கண்களைத் தப்பியோகலாவதென்று கருத்து. வந்துதோன்றும்- வந்துதோன்றாநின்றது, ஏதோவொன்றிதிம்ஸஷ:. கண்டீர் - கண்டீர்களோ; உங்களுக்குத்தோற்றுகிறதில்லையோவென்றுகருத்து. தோழியர்காள் - ஸகிகாள், அன்னைமீர் — தாய்மார்காள். துயராட்டியேன் - து:க்கங்களை யுடையவளானநான், துயர் - து:க்கம், துயரையுடையவள் துயராட்டி. இவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போதுதுயராட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். து:க்கவெ கரீரமேயானநானென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன், இந்த து:க்கத்துக்கு என்ன பரி ஹாரம்பண்ணக்கடவேன், தோற்றுகிறதிருக்கண்களைமறைக்கமாட்டேன் கிட்டியநுபவிக்கவும்மாட்டே னென்றபடி. ||௧||

மாட்டுயர் - மாட்டிலே யுயராநின்ற, மாடு - பார்ச்வம், ஸமீபத்திலே டகாரமதிகம். க்ஷீராணவபார்ச்வ ஹ பார்ச்வத்திலே அந்த க்ஷீரஸாகரமத்யேஸகத்தாலே ஸ்நிக்தமாயொரு கல்பகக்கொடி வளருமாப்போலே திருக்கண்களின் பார்ச்வத்திலே வளராநின்றவென்றபடி. கற்பகத்தின் — கல்பகதருவினுடைய, வல் லியோ - கொடியோ, கொழுந்தோ - அதாவதமோ, ஊர்த்வமாக நீண்டிருக்கையாலே கொடியென்னவுமாம், அ க்ரஸீமை கொழுமாய் கூர்மையா யிருக்கையாலே கொழுந்தென்னவுமாமென்று கருத்து. அறியேன் - ஸவ ஞம், என்னெஞ்சிலே தோற்றுகிற விது கல்பகமோ, அதின் கொழுந்தோ, அறியேனென்று வெட்கு முதும். ஈட்டிய - திரட்டின, ஈட்டுகை - திரட்டுகை, கடைந்தெடுத்து திரட்டி வைத்ததான வென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கு, மூக்கைக்கிட்டி - மண்டி உண்ணலாம்படி திரளாயிருந்ததான வெண்ணை. வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு - வெண்ணெயையுண்டவனான க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யநாஸிகை, இது கல்பகக்கொடியுமன்று, கொழுந்துமன்று, அவனீசவஸ்வரூப முடைத்தா யிருக்கையாலே இந்த க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கேயென்று அனுஸந்தேயம். இது நிரூபகத ஸம்ஶயாலங்காரம். ஸைஜநாவப்ரதக்ஷர்த்திகத வெளிப்படுக்கிறபடி

மூ— ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கெனதாவியுள்ளே* மாட்டியவல்விளக்கின் சுடராய்நிற்கும்வா லியதே* ॥௨॥

வாலியதோர்கனிகொல்வினையாட்டியேன்வல்வினைகொல்* கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோ

ஆ— க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யாவயவபூதமான திருமூக்கு என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளே ப்ரோஜ்ஜ்வலித ஸ்நேஹமத்தாயிருப்பதொரு விளக்கினுடைய ஜ்வாலையைப்போலே நின்று ப்ரகாசியாநின்றது, அவ்வளவன்று அதிலும் போக்யமாயிராநின்றது, என்னை பலகாலுந்தொடர்ந்து வருகின்றதென்னை போலித்தால் அன்னை மீர்களுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறாள். ॥௨॥

(வாலியதோர்) ஸுகுமாரதாஸமாயிருப்பதொருகனியோ, அன்றியே போக்யமாகையாலே ஸஹஜ

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரோவிகமித்யாதியால்)வாலியதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவ்வ ளவித்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்பலத்தித்யாதியால்) இத்தால் தோழியர்களன்னைமீரென்று கீழே இவர் முறையிட்டவாறே அவர்களெல்லாரும் வந்து இப்படி நீயலற்றுகிறது யா துக்கமென்றென்று இவளைக்கேட்பிட அவர்களைக்குறித்து இப்படிசொல்லுகிறாளென்று ஸம்கதிஸூசிதமெ.த. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

வினைபாட்டியேன்வல்வினைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமித்யாதியால்) போ க்யமாகையாலேயென்கிறத்துக்கு பாவமேயென்கிறத்தோடேயந்வயம். கோலந்திரளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ— க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கில் நவநீதஸௌரப்யங்கூடவிவளுக்குப்போதம் ஸம்ஸ்பர்ஶநமாகையாலேயிப்படி சொல்லுகிறாள். எனதாவியுள்ளே - என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளே, உள்ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே யென்றபடி. மாட்டிய - மாட்டப்பட்டதான, ஏத்தப்பட்டதானவென்றபடி. மாட்டுகை - தூண்டுகை, ஏத்துகை என்றபடி. வல் - வலியதான, ஸமர்த்தானவென்றபடி. விளக்கின் சுடராய் - தீபத்தினுடைய ஜ்வாலையாய், நிற்கும் - ஸ்திரமாயி ருக்கிறது, அந்த திருமூக்கின் விசேஷம். அவனுடைய திருக்கண்கள் சுற்றிலிருந்த உபாத்யமாகையாலே அவ ற்றைகடந்தால் தப்பிலும் தப்பலாம். இது என்னுடைய ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே பற்றி நிற்கையாலே ஒருபடியா லு மிதைத் தப்பிப்போக முடியாதென்று கருத்து. இங்கு திருமூக்கை ஆத்மாவைப் பற்றின தீபஜ்வாலை யாகச் சொன்னது ஸத்ருஜ்ஜுவான நீபதமே ஸம்ஸ்லேஷமாயிருக்கச்செய்தே தான் பற்றின வஸ்து வைப் பிரிக்கிறதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. வாலியது, வலியது, பலவத்தென்றபடி. தீப ஜ்வாலையைக்காட்டிலும் அதிகமாக ப்ரகாசிக்கிறதென்றபடி. அதை உண்டியாதிகளாலே ஶாந்திபண்ணிக்கலாம், இதையொன்றாலும் ஶா ந்திபண்ணிக்கமுடிகிறதில்லை யென்றதாகவுமாம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், நீர் - எனக்குப்ரியவரைகளான நீங்கள், ஆட்டியும் - அலற்றியும், ஹிதவார்த்தைகளான நிஷ்டுராவாக்யங்களாலே யென்னை யிருந்தவிடத்தி லே யிருக்கவொட்டாதே பண்ணியுமென்றபடி. தூற்றியும் - ஸவஸ்திரஸங்கதி பண்ணிவைத்தும்; தூற்றுகை - ஸ வஸ்த்ரீபண்ணுகை. நீங்களாகவென்னை யலற்றுகிற வளவன்றிக்கே ஊரெல்லாரோடும் என்பக்கல் குற்ற ங்களைச்சொல்லியு மென்றபடி. நின்று - ஸ்தாயிபாய், ஒருக்கால் - சொல்லிவிடுகை யன்றிக்கே யெப்போது மிப்படியே சொல்லிக்கொண்டு நின்றென்றபடி. என்னைநலிந்து - இப்படி யென்னைப்பீடித்து, என்?- என்ன ப்ரயோஜநம். ॥௨॥

வாலியது - வலியதான, பலவத்தான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, அத்விதீய உபமாநமில் லாததான வென்றபடி. கனிகொல் - பழமோ, வினையாட்டியேன் - இப்பலத்தை இப்போதேபநுபவிக்கப் பெறாதபடி ப்ரதிபந்தங்களை யுடையவளான வென்னுடைய. வல் - ப்ரபலமான, அநுபவித்துங்கழிக்க முடி யாததான வென்றபடி. வினைகொல் - பாவமோ, அன்றுகிலித்தனை ஸ்வாபஜநகமாயிருக்குமோ வென்றுக ருத்து. வாஸ்யவாசகங்களாவன அபேக்ஷிதகொடுங்களாகையாலே தன்னுடைய பாவத்தையவன்பக்கலி லே யிருக்கிறதாகச் சொல்லக்குறையில்லையிறே. கோலந்திரள் - ஸௌந்தர்யம் திரண்டதான; கோலம் - ஸௌந் தர்யம். ஸௌந்தர்யங்க ளெல்லாங்கூடி ஸமூஹீதமானாப்போலே யிருக்கிறதான வென்றபடி, பவளம் - ப்ர வாளத்தினுடைய, வித்ருமத்தினுடைய வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான, ஸ்நிக்தமாக வளர்ந்தான வென்றபடி. துண்டங்கொலோ - கண்டமோ, அதியேன் - ஸ்வேதஸௌந்தர்யத்தை ஆபதமாயிருக்கையாலே வாசுக

மூ—வறியேன் * நீலநெடுமுகில்போற்றிருமேனியம்மான்றொண்டைவாய் * யேலுந்திசையுளெல்லாம்வந்துதோன் ||௩||
றுமெனின்னுயிர்க்கே *

இன்னுயிர்க்கேழையர் மேல்வளையுமிணை நீலவிற்கொல் * மன்னியசீர் மதனன்கருப்புச்சிலைகொல்மதனன் *

ஆ—விரஹவ்யஸநேநயாயிருந்தவென்னுடைய ஹாவாவமோ? ஸௌந்தர்யஸாரஸர்வஸ்வமான பவளத்தினு டைய கொழுந்தாயிருப்பதொருமுறியோ? அவையெல்லாமல்ல நீலமேகவர்ணமாக ரமணீயதிவ்யவிக்ரஹனு டையவனுடைய ஆதாரபிம்பஸத்ருசமான திருப்பவளம், தத்தீயதிவ்யவிக்ரஹஸௌந்தர்யஸம்ருத்தமாய்க் கொண்டென்னை முடிக்கைக்காக வெல்லாதிக்குகளிலும் வந்துதோன்றாநின்றதென்கிறார். ||௩||

(இன்னுயிர்க்கு) ஸர்வேச்வரனுடைய ஸௌந்தர்யஸமுத்ரத்திலே ஸாரமான காந்திஜநத்தினுடைய ப்ராணனையே ஹரிக்கைக்கு வுடையவையாய் நக்ரமாய் நீளமாயிருப்பனவிரண்டுவிற்களோ அன்றிக்கே? மதனனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸம்ருத்திக்குக்காரணமான விக்ஷேபகோதண்டமோ? இவையெல்லாமல்ல ஸௌந்தர்யஸாரனான மதனனுக்கு ஜநகனான வாஸுதேவனுடைய புருவங்களே இவையென்னுடைய ப்ராணன்களையெப்போதும் பாதிக்கிறனவென்கிறார். ||௪||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) கொழுவியது - கொழுத்தது, ஸ்நிக்தமாகவளர்ந்ததென்றபடி. முறி - பல்லவம், த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாமித்யாதியால்) நீலநெடுமுகில்போலென்கிறவிசேஷணத்தாலே ஸூசிதமானதையருளிச்செய்கிறார் (தத்தீயேத்யாதியால்) எனின்னு யிர்க்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைமுடிக்கைக்காகவென்று) ||௩||

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) இன்னுயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணனையேயித்யாதியால்) வளையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நக்ரமாயித்யாதியால்) மன்னியசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸம்ருத்திக்குக்காரணமான வென்று) மதனன்றன்னுயிர்த்தாதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸாரனானவென்று) சதுர்த்தபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ||௪||

மு—மென்று நிரூபிக்க மாட்டுகிறிலேன்- ஸஜாதீயமாயிருக்கைபாலேகனிபவளமென்று நிரூபிக்கவும் மாட்டுகிறிலேனென்றபடி. நீல - நீலவர்ணமான, நெடு முகில் போல் - மஹாமேகம்போலே யிருக்கிற திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனான, அம்மான் - ஸ்வாமியினுடைய, தொண்டைவாய் - பிம்பாதரமானது. தொண்டை - பிம்பம், வாய் - அதரம், ஸ்நிக்த நீலமணிஸத்ருசமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி சிவந்திருக்கிற திவ்யாதரமானதென்றபடி. என் - என்னுடைய, இன்னுயிர்க்கு — இனியதா ன ஆத்மாவுக்கு, யோக்யமான ஸஞ்சாரத்திற்கென்றபடி. ஸஞ்சாரத்தைக் கொல்லுகைக்காக வெ ன்கை. ஏலும் - பொருந்துமான, இதிலகப்படாதே தப்பிப் போகைக்கு யோக்யமான வென்றபடி. திசையு ளெல்லாம் - திக்குக்களிலெல்லாம். பார்த்த பார்த்த திக்குக்க ளெங்குமென்று பரிவதிதாத்பர்யம். வந்து ||௩||
தோன்றும் - வந்துதோன்றாநின்றது.

இன்னுயிர்க்கு - போக்யமான ப்ராணனுக்காக, ப்ராணனை யபஹரிக்கைக்காக வென்றபடி. ஏழையர் மேல் — அபலைகள் மேலே. ஸர்வேச்வர ஸௌந்தர்யரஸிகைகளான அபலைகள்மேலே யென்ற படி. வளையும் - தாந்தானே நக்ரமாகாநிற்கும், இணை - ஸமமாயிருக்கிற, நீலவிற்கொல் - ஸ்நிக்தநீலவர்ணமாயுங் களான புருவங்களோ, மன்னியசீர் - ஸ்திரமானஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தான, சீர் — கல்யாணகுணம், இங்கு ஸௌந்தர்யம விவக்ஷிதம். இதுகருப்புசிலைக்கு விசேஷணம், மதனன் கருப்புச்சிலைகொல் - மதனனு டைய விக்ஷேபசராஸனமோ, சிலை — சராஸநம்,- ஏதேனுமொரு நீலசராஸநங்களாகில் ஏழையர்மேலே வளையவேணுமென்று நியமமில்லையிறே, ஆதலாலிவை மதனனுடைய சராஸநங்களென்று கருத்து மதனன்றன் — மதனன் தனக்கு, ஸௌந்தர்யத்தாலே லோகங்களை யெல்லாம் மோஹிப்பிக்கிற வந்தமதனு னுக்குங்கூட வென்று தன் ஸௌந்தர்யத்துக்குக்கருத்து, உயிர் - ஸூதாவான, அவனுக்குங்கூடஸத்தாஹேதுவித்யாதிவே

மூ—றன்னுபிரத்தாதைக்கண்ணபெருமானபுருவமவையே*யென்னுயிர்மேலனவாயடுகின்றனவென்றுநின்றே*॥
என்றுநின்றேதிகழுஞ்செய்யவீனசுடர்வெண்மின்னுக்கொ* லன்றியென்னுவியடுமணிமுத்தங்கொலோவ
றியேன்* குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவலெனதாவியடு* மொன்றுமறிகின்றிலேனன்னைமீரெனக்குய்விடமே*॥

ஆ—(என்றுநின்றே)தோன்றிமாயாதேயென்றும நின்றுவிளங்காநின்று சிவந்தசுடரையீன்றுநின்ற வெள்ளை மின்னோ? அன்றிக்கே என்னாத்மாவை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள வழகியமுத்துநிரையோ? அறிகிறிலேன், கோவர்த்தநோத்தாரணம்பண்ணி யாஶ்ரிதர்பக்கல வாத்ஸல்யமுள்ள க்ருஷ்ணனுடைய முறுவலானது என்னுடைய ப்ராணனை நலியாநின்றது. அன்னைமீர் அவனுடைய திருவழகாலேவந்த நலிவைத்தப்பியுஜ்ஜீவிக்கலாமிடமொன்றுமறிகிறிலேனென்கிறாள். ।ரு॥

(உய்விடம்) ஸர்வேஶ்வரனுக்குமஸுரருக்கும் ராக்ஷஸருக்குமுய்விட மெவ்விடமென்றிலங்கி திருமகளூண்டலந்தளிர்க்கிறதன்றோ? தன்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகஸிதமான ஸ்தனங்களையும் ஹ்ருதிகம் பூர்க்கணு? கேவாண்ணுதபடி நஞ்சைப்புமுடையனைப் தன்னுடையதிருவழகுக்கு உத்தம்ஸகனான திருவனந்தாழ்வானை.

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

இ— என்றுநின்றேதிகழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) செய்யசுடர் ஈன்றனபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதியால்) அணிமுத்தங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முத்துநிரையோவென்று) எனதாவியடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) உய்விடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்). ।ரு॥

✻ஆறாம்பாட்டு.✻

உய்விடமென்கிறவடிக்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோட்டையித்யாதியால்) பாம்பணையானென்கிறவிடத்திலே ஸம்ஶ்லேஷவைபவத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) கைவிடமுடியாதானவென்றபடி. தாதை - ஜநகனான, கண்ணபெருமான் - க்ருஷ்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, புருவமவையே - புருவங்கள்தானே, அழகிலே ஸ்ருஷ்டிகளான வந்தபுருவங்கள்தானே யென்றபடி. ஸம்ஸாரிகளுக்கித்தனை யதிஶயங்கூடுமோ? அவனுக்குங்கூட ஜநகனான க்ருஷ்ணனுடைய திருப்புருவங்களே யிவையென்று கருத்து. என்னுயிர் மேலனவாய் - ப்ராணவிஷயங்களாய்க்கொண்டு, உயிரின்மேலே யிருக்கிறவை உயிரின் மேலன, ப்ராணாபஹாரங்களாய்க்கொண்டென்றபடி. என்றும் - ஸர்வகாலமும், என்றும் என்கிற மகாரத்துக்கு ஸமுச்சயமே யோகம், நின்று - ப்ரத்யக்ஷத்திலே ஸ்தாயியாய்நின்று, அடுகின்றன - அபிபவிக்கிறன. ।சு॥

என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஸ்துள மகாரம் ஸமுச்சயம் யோகம். நின்றே திகழும் - ஸ்திரமாய் விளங்காநிற்கிற, ஜகத்தில் மின்போலன்றிக்கே ஸ்தாயியாய் விளங்காநிற்கிறதானவென்றபடி. இது வெண்மின்னுக்கு விஶேஷணம். செய்யச்சுடர் - சிவந்த காந்தியை, ஈன் - ஈனுகிற்கிற, வெண் மின்னுக்கொல் - வெளுத்தமின்னோ, ஶுத்தஸ்வச்சகாந்தியானது பிம்பாதரகாந்தி விஶிஷ்ட ஸம்ஶ்லேஷமா யிருக்கையாலே சிவந்த காந்தியை யீனுகிற்கிற வெள்ளை மின்னாக வத்தைச்சொல்லுகிறாள், அன்றி - அன்றிக்கே, என்னாவி - ப்ராணனை, அடும் - அபிபவிக்கும் ஸ்வபாவமான, அடுகை - அபிபவிக்கை, அணி - பங்க்தியான, முத்தங்கொலோ - முத்துக்களோ, அறியேன் - நிஷ்கர்ஷிக்க மாட்டுகிறிலேன், குன்றமெடுத்த - கோவர்த்தநமலையை யெடுத்தவனான, பிரான் - அத்தாலே பெண்பிள்ளைகளை மழையினின்றும் காத்துரக்ஷித்த உபகாரகனானவனுடைய, முறுவல் - அவர்களை ரக்ஷித்த ப்ரீதியாலேயுண்டான ஸ்மிதமானது, எனதாவி - என் ப்ராணனை, அடும் - அபிபவிக்கிறது, கோவர்த்தநத்தின் கீழே நின்ற பெண்பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் ஸந்தோஷமான முறுவலை, என்னொருத்திக்கும் அபிபவகமா யிருக்கிறதென்றுகருத்து. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், எனக்கு - இப்படி யவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே அகப்பட்ட வெனக்கு, உய்விடமொன்றும் - உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கவிடமொன்றையும் இவற்றில் நின்றும் தப்பிப்போ யுஜ்ஜீவிக்கும்படியான ஸ்தானத்தை யொன்றையுமென்றபடி. அறிகின்றிலேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எங்கேபோனாலுமிவை யென்னை விடாவென்றுகருத்து. ।ரு॥

மூ—உய்விடமேழையர்க்குமசுரர்க்குமரக்கர்கட்கு* மெவ்விடமென்றிலங்கிமகரந்தழைக்குந்தளிர்சொல்* பைவிடப்பாம்பணையான்றிருக்குண்டலக்காதுகளே* கைவிடலொன்றுமின்றியடுகின்றனகாண்மின்களே* ||௬||
காண்மின்களன்னையர்காளென்றுகாட்டும்வகையறியேன்* நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொலயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்* சேண்மன்னுநாற்றடந்தோட்பெருமான்றன்றிருநுதலே*

ஆ—பணையாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய திருக்குண்டலக்காதுகளை ப்ரஸாதமாக நலியாநின்றன பாரீர் கோளென்கிறார். ||௬||

(காண்மின்கள்) (நாள்மன்னு) வாஸுதேவஸ்வரூபத்தில் ஸ்ரீவாத்ஸல்யந்தேன்! அன்றிக்கே ஆசைப்பட்டார்க்கு நச்-

இ—லொன்றுமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஸாதமாகவென்று). ||௬||

✻ ஏழாம்பாட்டு. ✻

ஸ்ரீகௌஸ்துப ஸ்மரணம்பண்ணினதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவத்வாதியால்) வெண்டிங்கள்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரஸீதத்வாதியால்) நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதியால்) நச்சவேண்டாதிருக்கிறதோவென்றது - நச்சவேண்

வ— ஏழையர்க்கும் - ஸம்ஸாரஷின் பக்கல் ஸக்தைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கும், அசுரர்க்கும் - தேவஷிகளான ஸுராஸுரர்களுக்கும், அரக்கர்கட்கும் - ராக்ஷஸர்களுக்கும், உய்விடம் - உஜ்ஜீவிக்குமிடம், தப்பிப்போய்ப் பிழைக்குமிட மென்றபடி. எவ்விடமென்று - எந்தவிட மென்று; இது ஆக்ஷேபார்த்தகம். தப்பிப்போய்ப்பிழைக்குமிட மொன்றுண்டோ வென்று கொண்டென்றபடி. இலங்கி - விளங்கி அதாவ திவ்வழகைக்கண்டால் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸுராஸுரராக்ஷஸர்களுக்கு பிழைக்கவிட முண்டோவென்று கொண்டென்றபடி. இவ்வழகைக்கண்டால் ஸுராஸுரராக்ஷஸர்கள்பொறுக்கமாட்டாதேமுடிந்துபோவார்கள், ஸ்த்ரீகள் ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறுமையாலே முடிந்துபோவார்களென்றுகருத்து. மகரந்தழைக்கும் - மகரமாகத்தழையாநிற்கிற, தளிர்சொல் - பல்லவங்களோ, மகராகாரமாகத்தழையாநிற்பன சிலபல்லவங்களோ வென்றபடி. பைவிடப் பாம்பணையான் - பையையும் விடத்தையு முடைத்தான பாம்பை யணையாக வுடையவனுடைய, பை - பணம். விடம் - விஷம். ஸாகவாதி-லவண ஸரோஸ:. ஸமவஷியுதமஸ விகூஹ ஸுஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதங்களான பணங்களையும் ஸத்ருக்களுக்குக் கிட்ட வொண்ணாதபடி விஷத்தையு முடையவனை திருவனந்தாழ்வானை ஸய்யாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. திருக்குண்டலக்காதுகளே - மகராகாரமான கர்ணபூஷணங்களான திருக்காதுகள்தானே, பல்லவங்களென்றபடி. அவற்றுக்கித்தனை போக்யதை ஸக்தியுண்டோ வென்றுகருத்து. கைவிட லொன்று மின்றி - கைவிடுகை யிஷத்து மின்றிக்கே, ஈஷத்து மொட்டாதேயென்றபடி. அடுகின்றன - வியாபாதிக்கின்றன, காண்மின்கள் - பாருங்கோள், தன்னைப்போலே யவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுமென் றிருக்கிறாள். ||௬||

நாள்மன்னு - நாள்களிலே மன்னுநிற்கிற, நாள்தோறும் க்ஷயியாமல் வர்த்தியாநிற்கிற வென்றபடி. வாஸுதேவஸமனான வென்றதாயிற்று. வெண் - வெளுத்தவனான, ஸந்தாபகானுபிருக்கையாலே ஸஹஸ்ரகிரணனான ஸூர்யனான வென்றபடி. திங்கள்கொல் - சந்த்ரனோ, திங்கள் - சந்த்ரன் - நயந்தார்கட்கு, ஆசைப்பட்டவர்கட்கு. நயக்கை - ஆசைப்படுகை, தன்னையாசைப்பட்டார்க்கென்றபடி. நச்சிலைகொல் - ஆசையிலையோ; நச்சு - ஆசை, தன்னை யாசைப்பட்டாரை முடித்துவிடுகையாலே இனியவர்களுக்கு தன்னை யாசைப்படவேண்டாதபடி யிருக்கிறதோ வென்றபடி. இப்படி யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருப்பதொரு விலக்ஷணவஸ்துவோ வென்கை. சேண்மன்னு - தைவ்யாவஹமாயிருக்கிற; சேண் - ஔன்னத்யம். இத்தால் தைவத்தைக் காட்டுகிறது. "சதுர்புஜஸ்ஸுதாதஸ்" என்கிறபடியே சதுர்புஜமானவைகளான வென்றபடி. நால் - நாலுதோளான, தோளழகுகண்ட ஸம்ஸாரிப்பார்க்கு ரஸமிட்டிக்கும்படி நாலுகளாயிருக்கிறவையான வென்றபடி. தடம் - விசாலங்களான, பெருங்களானவென்றபடி. தோள் - புஜங்களை யுடையவனான, பெருமான்றன் :- அவ்வழகாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, தன்னினன்று ஸ்வாமிபரஸேவ்யோஹம். திருநுதல் - திருநெற்றியே, நுதல் - நெற்றி, மற்றவையொன்றும் இத்தனை ஸஞ்சாரஜனகங்க ளாகமாட்டாவென்று

மூ—கோண்மன்னியாவியடுங் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே* ।௭।

கோளிழைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமும்வில்லும்* கோளிழைத்தண்முத்தமுந்தளிருங்குளிர்வான்பிறையும்* கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்கண்ணன்*

ஆ—சவேண்டா இருக்கிறதோ! கொழுத்துவிட்டுச்சுற்றுடைத்தானநாலு திருத்தோளையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய திருநெற்றியே. இப்படிதேவ்வுபடுகைக்கு பாபத்தைப்பண்ணின என்ப்ராணனை முடிக்கையிலே துணிந்து பரிச்சேதித்துநலியாநின்றது, இத்தைத்தாய்மார்காள் கண்டுகொள்ளும்க்காளென்று காட்டும்வகையறிகிறிலேனென்கிறாள். ।எ।

(கோளிழைத்தாமரையும்) தன்னொளியைத்தனக்காபரணமாகவுடைய தாமரையும், கொடியும், பவளமும், வில்லும், அழகைபாபரணமாகவுடைய குளிர்ந்தமுத்தும், தளிரும், குளிர்ந்துபெருத்தபிறையுமாய் தன்னழகேதனக்காபரணமாயிருக்கிற ஜ்யோதிர்மண்டலமோ? தன்னொளியேதனக்காபரணமாகவுடைய க்ரு

இ—டாதபடியிருக்கிறவொரு விலக்ஷணவஸ்துவோவென்றபடி. சேண்மன்னுநாற்றடந்தோளென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொழுந்திசாதியால்) திருநுதலேயென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (திருநெற்றியிலேயென்று) கொடியே னிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிசாதியால்) கோள்மன்னியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரிச்சேதித்தென்று) ஆவியடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலியாநின்றதென்று) ।எ।

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

கோளிழை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னொளியை யிசாதியால்) இரண்டாங்கோளிழைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகை யிசாதியால்) வான்பிறையு மென்னுமத்தை யுரைக்கிறார் (பெருத்த பிறையுமென்று) கோளிழையாவுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகை யிசாதியால்) சோதிவட்டங்கொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்யோதிர்மண்டலமென்று) இதுக்குநலிகிறதென்று

ப—கருத்து. கொடியேனுயிர்- பாபிஷ்டையான என்னுடைய ப்ராணனை, கொடுமை - க்ரௌர்யம். பாபமென்றபடி, கொடுமையை யுடையவள் கொடியாள்' இஸ்ஸ்வபத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேனென்று ரூபம். உயிர் - ப்ராணன், கோள் - கொள்ளுகையை, ப்ராணனையபஹரிக்கையை யென்றபடி. கோள் - அபஹாரம். இழைத்து - நிரூபித்து, இழைக்கை - ரசிக்கை, இங்கு நிரூபித்தையைச் சொல்லுகிறது. ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே துணிந்தென்று வடதாத்பர்யம். கோண்மன்னி - கொள்கையிலே ஸ்திரமாய், ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே யத்யவஸிதையாயென்றபடி. ஆவி - என் ப்ராணனை, அடும் - பீடிக்கிறது, இது நலியாநின்றதென்று சொல்லாநின்றாய், எங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லை, எங்களுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிக்காணுமென்ன? அதுக்குத் தாமே சொல்லுகிறாள். அன்னையர்காள்?- தாய்மார்காள், காண்மின்களென்று - இத்தைக்கண்டுகொள்ளுங்கோளென்று, காட்டும்வகை - காட்டும்ப்ரகாரத்தை, அறியேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எனக்கதுகையிலே யகப்படுகையாதல், என்னைப்போலே யுங்களுக்கும் ஸாக்ஷாத்கார விஷயமாகையாதல், செய்யிலிறே யுங்களுக்குத் தெரியச்சொல்லலாவதென்று கருத்து. ।எ।

கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் - காந்தி, இழை - ஆபரணம். தாமரையும் - தாமரை பாதங்களும், கொடியும் - கல்பகலதையும், "கற்பகத்தின்வல்லியோ" வென்றதிறே. பவளமும் - வித்ருமமும், வில்லும் - இந்த்ரநீலமணிமயமான சாபலதைகளும், "இணைநீலவிற்கொ" லென்றதிறே. கோளிழை - தன்னழகையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் ஸ்வபத்திலே யழகைக்காட்டுகிறது. தண் - சீதளங்களான, முத்தமும் - மௌக்திகங்களும், தளிரும் - பல்லவங்களும், 'மகரத்தழைக்குந்தளி" ரென்றதிறே. குளிர் - சீதளமான, வான் - பெரியதான, வான் ஸ்வபம் விபுலவாசி, பிறையும் - அர்த்தசந்த்ரனும், அஷ்டமீசந்த்ரனுடைய கலையு மென்றபடி. இவை யித்தனையும் ஸம்ஹிதமாயிருக்கிற வென்றபடி. இது சோதி வட்டத்துக்கு விசேஷணம். கோள் - தன்னழகையே, இழையாவுடைய- ஆபரணமாக வுடையதான, கொழும் - கொழுத்ததான, ஸம்ருத்தமான வென்றபடி. சோதிவட்டங்கொல் - ஜ்யோதிர்மண்டலமோ, இதுக்குக் கொள்கின்ற தென்கிறத்தோடே யன்வயம். கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய,

மூ— கோளிழைவாண் முகமாய்க் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே* கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளின்* உள்கொண்ட நீலநன்னூற்றழைகொலன்றுமாயன்குழல்* விள்கின்ற பூந்தண் துழாய்விரை நாறவந்தென்னுயிரைக்* கள்கின்றவாறறியீரன்னைமீர்கழறுகின்றீரே* ॥அ॥ ॥கூ॥

ஆ— கிருஷ்ணனுடைய அழகியதிருமுகமென்றொருபேரையிட்டுக்கொண்டு இப்படி நோவுபடுகைக்கீடான பாவத்தையுடைய வென்னுடைய ப்ராணனை நலிகிறதென்கிறாள். ॥அ॥

(கொள்கின்ற) ப்ரளயகாலத்தில் திவாராத்ரவிபாகமின்றிக்கே ஜகத்தையடைய வ்யாபியாநின்ற மிக்க தமஸ்ஸைப்புறவாயிலே வெளிறானவம்சத்தைக்கழித்து அதினுள்ளேயுண்டான கொழுவியவிருண்டசுருளினுடைய ஸாரமானகறுத்தநூற்றிரளோ? அங்ஙனமன்று, ஸத்ருஶ்யரஹிதமானவழகையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய திருக்குழல் அலர்ந்துநின்றுள்ள அழகியதிருத்துழாயினுடைய பரிமளம்நாறவந்து என்னுடையப்ராணனை இறந்தோடேயபஹரிக்கும். வாண்முகமாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகிய திருமுக மித்யாதியால்) இத்தால் கீழேழு பாட்டுக்களாலே திருமுகத்திலவயவ ஶோபைகளை தனித் தனியே சொல்லி, இப்பாட்டிலே யதின் ஸமுதாயஶோபையைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கொள்கின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதியால்) கோளிருளை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மிக்க தமஸ்ஸை யென்று) சுகிர்ந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புறவாயிலே யித்யாதியால்) புறவாயிலேயென்றது- பஹிரவயவங்களிலே யென்றபடி. வெளிறானவென்றது- நைல்யம் போராதத்தன வென்றபடி. கொழுஞ்சுருளின் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுள்ளேயித்யாதியால்) கொழுவிய - கொழுத்த, அதாவது:— அத்யந்தநீலமானவென்றபடி. உள்கொண்ட நீல நன்னூற்றழைகொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாரமானவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்

ப— இதுக்குவாண்முகத்தோடே யந்வயம். கோளிழை - தன்காந்தியையே தனக்காபரணமாகவுடைத்தான, வாண்முகமாய்- அழகியதிருமுகமண்டலமாய், திருமுகமண்டலமென்று பேரிட்டுக்கொண்டென்றபடி. வாள் - உஜ்ஜ்வலம், அழகியதென்றபடி. கொடியேனுயிர் - அவனழகாலே நோவுபடும்படியான பாவத்தையுடையவளான வென்னுடைய ப்ராணனை. கொள்கின்றது - அபஹரியாநின்றது. ॥அ॥

கொள்கின்ற - ஜகத்தை யெல்லாம்வ்யாபியாநிற்கிற, ப்ரளயகாலத்திலே ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்கவில்லாமையாலே நிராதாரமாக வெங்கும் வ்யாபியாநிற்கிற வென்றபடி. கோள் - பலிஷ்டமான, நிபிடமான வென்றபடி. இருளை - தமஸ்ஸை, சுகிர்ந்து - எஃகி, கந்தல் கழியும்படி பண்ணியென்றபடி. சுகிருகை - எஃகுகை, அதாவது:- சுஸாரம்மெல்லெம்போய் நூல்நன்றாக விழுகைக்காக பஞ்சையில்லாலே தறிக்கை யை எஃகுகை யென்பார்கள் - இட்ட - இடப்பட்டதான, அந்த தமஸ்ஸாலே ரசிக்கபபட்டதான வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான், அதிநீலமான வென்றபடி. சுருளின் - சுருட்டினுடைய, உள்கொண்ட - உள்ளேகொண்டதான. கைபழுக்குப்படாதேயுள்ளே நூர்க்கப்பட்டதானவென்றபடி. தமஸ்ஸின் ஸாராம்ஶத்தைத் தனியே ஒருகாவலிவம்போலே சுருட்டியதினுள்ளே நூர்க்கப்பட்ட தானவென்று பூர்வயோஜநம். இத்தனை விஶேஷித்தாலாயிற்று இந்நூற்றழையுபமானமாகப்போரதென்றுசொல்லயோக்யமாவது. நீல- அதிநீலங்களான, நல் - நல்லவையான, ஸ்நிக்தகோமள ஸூக்ஷ்மங்களானவென்றபடி, நூற்றழைகொல்- தந்து ஸமூஹமோ? இது ஸம்ஶயோக்தி. உத்ப்ரேக்ஷையன்று. அந்தநூற்றழை இத்தனை யழகியதாயிருக்கமாட்டுமோ வென்றகருத்து. அன்று - ஆதலாலித்த நூற்றழையு மன்று, மற்றென்னில்? மாயன்குழல் - ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களாலே அத்யாஶ்சர்ய ஸங்கதனான க்ருஷ்ணனுடைய கேஶபாஶங்கள், விள்கின்ற - விகஸ்வரங்களான, பூம் - அதிஸுகுமாரங்களான, பூம் ஸௌம்ய ஸுகுமாரவாசி. தண் - ஸுஶீதளங்களான, துழாய் - துளஸிகளுடைய, விரை - பரிமளமானது, நாற - பரிமளிக்க, வந்து - சுற்றிலும்வந்து, என்னுயிரை - ஆத்மாவை, கள்கின்றவாறு - அபஹரியாகிற்கிற ப்ரகாரத்தை, கள்கை - அபஹரிக்கை, ஆறு - ப்ரகாரம், ஸம்பந்தவகாரமாகும். அறியீர் - அறியமாட்டுகிறீர்களில்லை, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? கழறுகின்றீர் - கழறுகின்றீர்கோள்,

மூ—கிற்றிமுற்றத்துளென்றுநெரித்தகைவிரலையெம்மைநீர்* சுற்றியுஞ்சூழ்ந்துமவைதிர்சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய்* முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே* யொற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமன்னைமீர்நசையென்னுங்கட்கே* ॥ய॥

கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றவர்க்கும்* கட்கரியகண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வுட்கு

ஆ—ஸவஹாஸிக்கிறபடி யதிகிறியிகோள்,ஏதேனுமொன்றைச்சொல்லிப் பொடியாநிற்கிறிகோளென்கிறாள்.॥க॥

(கிற்றிமுற்றத்துள்) தன்னகத்துமுற்றத்தேநின்றுயென்று ஸபாஷ்ஞ்செய்தேனுகக்கொண்டு என்னுடைய ஹேமையையறிந்தநீங்கள் விடாதேசுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும் வையாநின்றிகோள், நிரவயிகதேஜஸ்ஸான ரத்நங்களினுடையவொளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு ஸமஸ்தலோகங்களையு மோரிடமொழியாமே வ்யாபிக்கிற தேஜஸ்ஸையுடைய திருவபிஷேகத்திலேயென்னுடைய ஹ்ருதயமகப்பட்டது, இனியென்னைப்பொடிந்தன்னைமீருங்களுக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறாள். ॥ய॥

இ—கிறாள் (அலராகின்றாளவிதத்ரஷியால்) கள்கின்றவாறென்கிறதையுரைக்கிறாள் (சவுஹாஸிக்கிறபடியென்று), கழறுதிற்றிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமொன்றைபிதத்ரஷியால) ॥க॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

கிற்றிமுற்றத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னகத்திதத்ரஷியால்) நீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதத்ரஷியால்) சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேதத்ரஷியால்) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்ற சுடர்முடிக்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தத்ரஷியால்) ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஹ்ருதயமித்ரஷியால்) நசையென்னுங்கட்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னையித்ரஷியால்) ॥ய॥

ஈடு—நிருஹ்த்துவாதேசொல்லாகின்றீர்களென்றபடி.கழறுகை—நிருஹ்த்துவாதேசொல்லுகை.॥க॥

முற்றத்துள் - ப்ரஸவ்ராங்கணத்திலே, கிற்றியென்று - கில்லாகிற்கிறுயென்று, 'யாபமக்ருவேபாக்ஷ ஸாதுதோகாமரேமரவ்'என்னும்படி யிருக்கக்கடவ நீயெல்லாருங்காணும்படிமுற்றத்திலேபுறப்பட்டு கில்லாகின்றுயென்று கொவித்தென்றபடி. நெரித்த - நெரிக்கப்பட்ட, கையினிராய் - கையை யுடையவர்களாய், கையை யுடையவர்கள் கையினர். ஸஹிரவரைச் சொல்லும்போது கையினிரென்றுரூவம் கோபித்துவையும்போது கையைநெரித்து வைகிறார்களென்றுகருத்து. நீர் - என்னுடைய ஹேமையையறிந்த நீங்கள், எம்மை - அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸாவண்யங்களாலே வசீகரிக்கப்படாகிற்கிறவென்னை, சுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும் - போயும்வந்தும், சுற்றுகை - வெளியிலே திரிகை. சூழ்கை - வந்து கிட்டுகை, வைதிர் - வையாநிற்கிறிகோள், சுடர்ச்சோதி - தேஜஸ்ஸினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போலே தக்க ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடையவையான, ஸதிப்ரஷ்டி தேஜஸ்ஸுக்களுடையரூபமேபோலே தக்கரூபத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. மணிநிறமாய் - ரத்நங்களினுடைய ரூபத்தை யுடைத்தாய், இம் மூவுலகும் - இந்த மூன்று லோகங்களையும், முற்ற - காலத்ஸ்ந்த, விரிகின்ற - வ்யாபியாநிற்கிற, சுடர் - காந்தியையுடைத்தான, முடிக்கே - முடியிலே, திவ்யகிரீடத்திலே யென்றபடி. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே முடிக்கேயென்று ஸப்தமி. உள்ளம் - என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒற்றுமை - ஐகாக்ர்யத்தை, கொண்டது- அடைந்துவிட்டது. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? நுங்கள்க்கு - உங்களுக்கு, நசையென் - ஆசையென்ன, ப்ராப்யபரவதேநகளாய் நாயகஸம்ஶ்லேஷரஸமறிந்த பெண்கள்பக்கலிலே தாய்மார்களுக்காசையுண்டோ வென்று கருத்து ॥ய॥

கட்கு - கண்ணுக்கு, அரிய - அஸக்யமான, நேத்ரவிஷயாஸ்ஸக்கு க்ராஹ்யரல்லாதவரானவென்றபடி. பிரமன் - ப்ரஹ்மா, சிவன் - ருத்ரன், இந்திரன் - இந்த்ரன், என்றுஅவர்க்கும் - என்றுப்ரஸித்தரான வந்த தேவர்களுக்கும், கட்கரிய - கண்ணுக்கஸக்யனான, அவர்கள் கண்ணுக்கும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கவொண்ணாதபடி நெஞ்சிலே கிற்கின்றுனென்றபடி. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்ருஷ்டம், உட்குடை - உட்கை யுடைத்தான, உட்கு-ஶக்தி. ஸர்வஜ்ஞ ஶக்திவாதக ஶக்தியுக்தமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் - இப்படியுமொரு

மூ—டையாயிரத்துளிவையுமொருபத்தும்வல்லார்* ருட்குடைவானவரோடுடனாயென்றுமாயாரே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(கட்கரிய) ஸர்வேச்வரனுடைய விஸ்மயஜநகங்களான விஷயங்களாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநாதிகனான க்ருஷ்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன (உட்குடையாயிரம்) வாக்யத்தைத் தவிக்க வல்ல ஶக்திப்ராபல்யத்தையுடைய வாயிரத்திலித் திருவாய்மொழி வல்லார் ஸமஸ்தகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாக அநுஸந்திக்கவல்லவர் அமரர்களோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— கட்கரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனுடைய விஸ்மயாதியால்) இரண்டாங்கட்கரியவென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனைச் சொன்னாதியால்) உட்குடையாயிரமென்று ப்ரதீகம் ஸமர்ப்பணிப்பதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்யத்தை தவிக்காதியால்) இரண்டாமுட்குடையென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகல்யாணாதியால்) வானவரோடிகாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அமரருமிதாதியால்) ॥கக॥

மூ—விலக்ஷணங்களான, ஒரு - அத்விதீயங்களான, பத்தும் - பத்துப்பாட்டுகளையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லார்கள், உட்குடை - ஶக்தியையுடையவரான, ஸமஸ்தகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாக அநுஸந்திக்கும் ஶக்தியையுடையவர்களான வென்றபடி. வானவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, உடனாய் - ஸஹவாஸராய், என்றும் - ஸர்வகாலமும், மாயாரே - நஶியார்கள், அவர்களைவிட்டுப் பிரியார்களென்றபடி, ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஸ்ரீமதாண்டாள்ஸ்ரீராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ருதிப்ரகாஶிகாதாத்பர்யதீபிகா.

(ஏழையராவி)

த்ருஶ்யந்தேந்தீவராபா தரளதநதிகாதீர்கயோணா

ஸாநுவாதேந விம்பாதரமதுரம் தந்தபங்க்திமுக்தா வியஸ்ஹ: ।

ஸம்பந்நாஸ்ஸ்ருங்காரா ஶருதிவலஸத்மயோராமிகாஜா

ஸ்ரீஶாரதாங்கிரீடா ஸ்வாஸ்யதிமிஷ்டநாஸ்தி நைதவ்யாப ॥அஎ॥

(த்ருஶ்யந்தேந்தீவராபா) ஆழியங்கண்ணபிரான்றிருக்கண்கள்கொலோவித்யாதி - ஸரஸிஜஸத்ருஶங்களான திருக்கண்மலர்களோடும், (தரளதநதிகாதீ:) மாட்டியர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோவித்யாதி - கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய லதைபோலேயிருக்கிற திவ்யநாஸிகையோடும், (தீர்கயோணா) கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோவித்யாதி - அழகிய பவளமுறிபோலேயும், பக்வமானகோவைப்பழம்போலேயுமிருக்கிற திருவதரத்தோடும், (ஸாநுவாதேந) மண்ணியசாமதனனித்யாதி - ஸூர்யனுடைய விம்பம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளங்களோடும், (விம்பேந) வெண்மின்னுக்கொவித்யாதி - வெளுத்தமின்போலேயும் முத்துநிரைபோலேயுமிருக்கிற ஸ்மிதத்தோடும், (மகரமஹஸ்ஸாங்காங்கி) மகரந்தழைக்குந்தளிர்கொலோவித்யாதி - தளிர்போலேயிருக்கிற திருச்செவியிலே மகரஸந்நிவேசமாய் விளங்காநிற்கிற திருக்குண்டலங்களோடும், (ஸம்பந்நாஸ்ஸ்ருங்காரா) நாணமன்னுவெண்டிங்கள்கொலோவித்யாதி - அஷ்டமீசந்த்ரன்போன்ற வடிவாய் ப்ரகாஶிக்கிற திருநெற்றியோடும், (ஶருதிவலஸத்மயோராமிகாஜா) கோளிழைத்தாமரையுமித்யாதி - திருக்கண்மலர் - திவ்யநாஸாவம்ஶம், திருவதரம், திருப்புருவம், ஸ்மிதம், திவ்யகர்ணபாஶம்; திருநெற்றி, இவைகளாலே ஶோபமாநமாய், நிரவதிகவைலக்ஷண்யஸாம்யமான திருமுகமண்டலத்தோடும் விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு, (ஸ்ரீஶாரதாங்கிரீடா) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய் அத்தாலே ஸர்வாதிகனாய் விளங்காநிற்கிற "கிரீடீ" என்கிறவித்தாலேதானே முன்னில்பாட்டிலே "கொள்கின்றகோளிருளை" இத்யாதியாலே சொல்லப்படுகிற திருவபிஷேகத்தோடே ஸஹபாவியாயிருக்கிற திருக்குழல்கற்றையையுடையனாகையும் ஸூசிதமாயிற்று

ஈ—சா—வென்றுகருத்து. ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமான் ஸ்ரீதர்க்கவிஷயமாக ஸ்வேஷ்டம் கிறதே ன்று 'வனசூடராமியுண்ணும்' என்றதிலே யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ||அஎ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாயாவாமனனே மதுசூதாநீயருளாய்* தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்த்* தாயாய்த்தந்தையாய்

ஆ—(மாயாவாமனனே) கீழ் உருவு வெளிப்பாட்டுடன் றறிந்து நோவுபடச் செய்தே தன்னைக்காட்டி யாகி—திரா தொழிகிற படியையும், அங்ஙனேயிருக்க முடியாதபடி தம்மை நடத்துகிற படியையுங்கண்டு, 'இவ்வாஶ்சர்யமிருந்தபடியென்' என்றெம்பெருமானுக் கறிவிக்க, அவனும் இவ்வளவோ வென்படி என்று தன்னுடைய விசித்ர விபூதியைக் காட்டியருளக் கண்டு, இதிருந்தபடியென்? என்று விஸ்மிதராகிறார் ஆஶ்சர்யஶக்தியுக்தனே யாஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனை நீயென்னைத் தெளிவிக்க வேண்டும், லோகத்தில்,

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலும் ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான ஸங்கல்பங்களாலே வ்யாகுலராகையாலும், க்லேஶப்பட்டவாழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விசித்ரவிபூதியை விஸ்மிதராய்ப்பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்னவ அநுபபிக்கிறார் (கீழிசூத்ரதியால்) உருவுவெளிப்பாட்டென்றது - மாநஸஸாக்ஷாத்காரமென்றபடி. அதாவது:— விரஹிணிக்குவருவதோரவஸ்தாவிஶேஷம். நாயகனைப்பிரிந்துதரிக்கமாட்டாத நாயகியானவள் பிரிந்தக்ஷணந்தொடங்கி யவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை நிரந்தரமாக நினைத்துக்கொண்டேயிருக்க; அந்தபாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே 'அக்ரத: ப்ருஷ்டதஶ்சைவ பார்ஶ்வதஶ்சாபி த்ருஶ்யதே' என்கிறகணக்கிலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் அவன்ரூபம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோற்றுகை. (உருவுவெளிப்பாடென்றறிந்தி சூத்ரதி) எம்பெருமானுடையரூபம் ப்ரத்யக்ஷஸமானமாய்த்தோற்றினவாறே யவன்வந்ததாகவேயெண்ணி ஸஸம்ப்ரமாகவெழுந்திருந்து திருவடிகளைப்பிடிக்க, அதுகையிலேயகப்படாதொழிந்தவாறே இதுஉருவுவெளிப்பாடென்றறிந்து நோவுபட்டாரென்றுகருத்து. முடியாதபடியென்றது - ஶரீரவிஶ்லேஷம் வாராதபடியென்றபடி. 'வ்யவஸிதேஷு தேஹ ப்ராணஸம்ஶயமவகீர்ணவிதம்' என்னும்படியிருக்கிறவன் ஆழ்வார்நோவுபடாநிற்க ஆத்மாவைத்தீராதொழிகிறவிதுவும். இத்தனைவிஸ்தாரம்நடக்கச்செய்தேயு மிவரைமுடியாதபடி நடத்துகை யுமத்யாஶ்சர்யமன்றே! (விசித்ர சூத்ரதி) இத்தால்விசித்ரவிபூதிகமென்கிற ஸங்கதியைதிருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு

மாயாவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்சர்யயோக்யசூத்ரதியால்) மதுசூதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதசூத்ரதியால்) நீயருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈடு— மாயா - ஆஶ்சர்யஶக்தனே, இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லப்புகுகிற ஆஶ்சர்யப்ரகாரங்களையெல்லாம் ஸாமாந்யாக நிர்தேஶித்தபடி. அதிலேயொன்றை யுதாஹரிக்கிறார், வாமனனே - மஹாமேருவை மாட்டும்மணியாகச் சுருக்கினாப்போலே ஆஶ்சர்யமான வாமநரூபத்தையுடையவனே, மதுசூதா - மதுஸூதனனே, ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனேயென்றபடி. நீயருளாய் - நீயேயருள செய்யவேணும், மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற ஸந்தேஹங்களை நீயேயருள் செய்யவேணு மென்றபடி. தீயாய் - அக்நியாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - ஆகாஶமாய், காலாய் - வாயுவாய், தத்தத்ருக்காரகனென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே மாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய் - பிதாக்க

மு—மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்* நீயாய்நீநின்றவாறிவையென்னநியாயங்களே* ॥௧॥

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடி யச்சுதனேயருளாய்* திங்களுநாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்ப்* பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னுநீ* வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா யிவையென்னவிசித்திரமே* ॥௨॥

ஆ— ஸஹஜஸம்பந்திகளாய் ஸஹாயர்க்களையும் தாயையும் தந்தையையும் மக்களையும் மற்றெல்லாரையும் வ்யாப்தியாகவுடையையாய், இவற்றோடுபிரியவஸாமாநாதிகரண்யத்தையுமுடையையாய்க்கொண்டுநீநின்றபடிஎன்னென்று விஸ்மிதராய் எம்பெருமானைக் கேட்கிறார். ॥௧॥

(அங்கண்மலர்) அழகிய ஸௌந்தர்யத்தோடேகூடின பூவையுடைய திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையையாய், இவ்வழகுக்கொருநாளுமொருவ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனே, திங்களும்ஞாயிறுமாயழகிய தாய்பலவகைப்பட்ட நக்ஷ

இ—செய்கிறார் (நீயித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலேயித்யாதியால்) நீயாய்நின்றவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றோடித்யாதியால்) இவற்றோடுபிரியவென்றது - இவற்றிற்காட்டில்வ்யாவ்ருத்தமாகவென்றபடி. இவையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மிதரித்யாதியால்) ॥௧॥

இரண்டாம்பாட்டு.

அங்கண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கித்யாதியால) செழும்பல்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாயித்யாதியால்) வெங்கண்வெங்கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—ளாய், மக்களாய்- புத்ரர்களாய், மற்றுமாய்- இன்னுமுள்ளபந்துக்களாய்;முற்றுமாய் - ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுமாய், காரணஸூக்ஷ்மசேதநாசேதநங்களுமாய் கார்யஸ்தூலசேதநாசேதநாதிகளுமாய் என்றபடி. நீயாய் - உன்னுடைய ஸாமாநாதிகரண்ய விசிஷ்டனுமென்றபடி. இத்தனையுமா யிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வதோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுமாய்க்கொண்டு "ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தஸத்யகாம" என்கிறபடியே கல்யாணகுணாகரனுமென்கை. இவைநீ நின்றவாறு - நீநின்றவிந்த ப்ரகாரங்கள், ஆறு - ப்ரகாரம், என்ன நியாயங்கள், என்ன ந்யாயங்கள், என்னஉபபத்திகளென்றபடி. காரணமும்கார்யமும் நீயேயாயிருக்கச்செய்தேயும், நீ ஸ்வதோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுமாயிருக்கிறவிப் ப்ரகாரங்களுக்கு ஸாதகங்களான வேதாந்தவாக்யங்களென்ன வாக்யார்த்தங்களாயிருக்கிறன, இவற்றை நீயேசொல்லவேணுமென்றுகருத்து. இந்த ஜ்ஞாநகாரணாதிகளைக்கீழே அநேகஸூக்தங்களிலே யநுஸந்தித்தாரேயாகிலும் "அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாராவமுத" மென்கிறகணக்கிலே யபூர்வம்போலே ரஸிக்கையாலே இப்படிவிஸ்மிதராய்ச் சொல்லுகிறார்.॥

அங்கள் - அழகியதான கள்ளை யுடையவையான, கள் - மாதுர்யம். ஸௌரப்யாதிகளான வென்றபடி. கள் மலர்என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய மகாரேபரே ணகாராதேசம். மலர் - புஷ்பங்களை யுடையவையான, தண்டுழாய்முடி - ஸ்ரீதுளஸீமாலிகைகளை கிரீடத்திலே யுடையவனான, அச்சுதனே - அச்யுதனே? இந்த திவ்யஸௌந்தர்யத்துக்கொருக்காலும்வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனேயென்றபடி. அருளாய் - நீயருள்செய்யவேணும், மேல்சொல்லபுகுகிறவைசித்ரியையென்றபடி. திங்களும் ஞாயிறுமாய் - விஸ்வாஹ்லாதகரனான சந்த்ரனும் தாபகரனான ஸூர்யனுமாய். செழும் - அழகியதுகளான, செழுமென்றழகியதுகருப்பேர், பல் - பஹுவிதங்களான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸுக்களாய், நக்ஷத்ரங்களாயென்றபடி. இருளாய் - பதார்த்த தர்சநம் பண்ணவொட்டாத தமஸ்ஸாய், பொங்கு பொழி - பொங்கிப்பொழியாநிற்கிற, ஸத்ருசம் வர்ஷிக்கிற வென்றபடி. மழையாய் - வர்ஷமாய், புகழாய் - கீர்த்தியாய், பழியாய் - அபகீர்த்தியாய்; பின்னும்- அதின்மேலேயும், ஸர்வாதிகமான அபகீர்த்தியாயிருக்கிற விதுக்கு மேலேயு மென்றபடி. இதுக்குக் கூற்றமுமா யென்கிறதோடே யந்வயம். நீ - கல்யாணகுணஸம்பந்நனான நீ, வெங்கண் - வெவ்விய கண்ணை யுடைத்தான, க்ரூரமானத்ருஷ்டிபாதத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. வெங்கூற்றமும் - க்ரூரமான ம்ருத்யு வும், க்ரூரஸ்வபாவமானம்ருத்யுவுமென்றபடி. கூற்றம் - ம்ருத்யு, ஆமிவை - ஆகிறவிவை, நீயே யித்தனையு மாகிற விந்த ப்ரகாரங்க ளென்றபடி. என்ன விசித்திரம் - என்னவிசித்ரம், என்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. ॥௨

மூ—சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளா*யெத்தனையோருகமுமவையாயவற்றுள்ளியலு*மொத்தவொ
ண்பல்பொருள்களுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வித்தகத்தானிற்றிநீ யிவையென்னவிடமங்களே* ॥௩॥

ஆ—தாங்களுமாய் தேஸகாலமாய் பொங்குபொழி மழையாய் புகழாய்ப்பழியாய், பின்னும்நீ வெவ்விய கண்ணையுடையவெவ்விய ரூபத்வமான படிகளென்ன வைசித்ர்யமென்கிறார். ॥௨॥

(சித்திரத்தேர்வலவா) ஸாரத்யம்பண்ணும்போது ஆஶ்சர்யமாம்படி தேரைநடத்தவல்லவனே? ஐஶ்வர்யத்தினன்று பகலை யிரவாக்கின ஆஶ்சர்யபூதமான திருவாழியை யுடையவனே? க்ருதாதிகளான அநேகயுகங்களையும், அவ்வவகாலங்களிலுண்டான ஓரோர்வகையாலேயொத்தும், ஓரோர்வகையாலே வேறுபட்டும், தேவமநுஷ்யாதிரூபேண பலவாய், ப்ரதிவ்யக்த்யஸங்க்யேயமான பதார்த்தங்களையும் விபூதியாக வுடையையாய், இப்படி விஸ்மயநீயனாய் நில்லாநின்றாய்? இவையென்ன சேராச்சேர்த்திக ளென்கிறார்.॥

(கள்ளவிழ்) ஸௌரப்யஶாலியான தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையகண்ணனே? எனக்கொன்றருளிச

இ—(வெவ்வியவித்யாதியால்) வெவ்வியது - உக்ரமானது. ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு

சித்திரத்தேர்வலவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்யமித்யாதியால்) திருச்சக்கரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதியால்) எத்தனையோருகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதாதீத்யாதியால்) அவற்றுள்ளியலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவகாலங்களிலுண்டானவென்று) அந்தந்தகாலங்களிலுண்டாயென்றபடி. ஒத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையித்யாதியால்) வியவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையாலேவேறுபட்டுமென்று) பலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) உலப்பிலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிவ்யக்தீத்யாதியால்) பொருள்களாயென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதார்த்தங்களையித்யாதியால்) துரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவிஸ்மயநீயனித்யாதியால்) ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு.

கள்ளவிழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌரப்யஶாலியானவென்று) உள்ளதுமென்கிறதற்

ப— சித்திரத்தேர் வலவா - விசித்ரமாகத் தேரிலே வலவனே, வலவன் - ஸமர்த்தன், ஸாரத்ய பண்ணும்போது விசித்ரமாகத் தேரைநடத்தவல்லவனானவனே, பீஷ்மத்ரோணாதிகள் விடுகிற பாணங்கள் தப்பிப்போம்படியாகவும் அர்ஜுநன் விடுகிறபாணங்கள் தப்பாதே இலக்கிலேவிழும்படியாகவும் அர்ஜுநன்விட்ட பாணங்கள் தன்தேருக்குப் பிந்தும்படி பாணவேகாதிகவேகமாகும்படியும் மற்றுமிப்படி விசித்ரமாகத் தேரை நடத்தவல்லவனே யென்றபடி. திருச்சக்கரத்தாய் – ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை யுடையவனே, சக்கரமுடையவன் சக்கரத்தான், ஸம்போதியிலே சக்கரத்தா யென்று ரூபம். பகலை யிரவாக்கின வாஶ்சர்யபூதனே யென்றபடி. அருளாய் – நீயருள் செய்யவேணும், எத்தனை - அநேகங்களான, க்ருதத்ரேதாதி ரூபேண பஹுவிதங்களான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶங்களாகமாட்டாமையாலே யத்விதீயங்களான வென்றபடி. அவை - ப்ரஸித்தங்களான, உகமுமாய் – யுகங்களுமாய், அவற்றுள். அந்த யுகங்களுக்குள்ளே, இயலும் – ப்ரவ்ருத்தியாநிற்கிற, அந்தந்தகாலவஸ்துக்களாய் நடவாநிற்கிற வென்றபடி. ஒத்த - ஸத்ருஶங்களான, ஓரோரா காரங்களாலே பரஸ்பர ஸத்ருஶங்களான வென்றபடி. வியவாய் – விலக்ஷணங்களாயிருப்பதுகளான, மற்றோராகாரத்தாலே பரஸ்பர விலக்ஷணங்களான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதுகளான, ஶோபாவஹங்களான வென்றபடி. பல் - தேவமநுஷ்யாதி ரூபேண பஹுவிதங்களான, உலப்பிலன - அவதியில்லாதவைகளான, உலப்பு - அவதி, தேவாத்யேகைகஜாதிகளிலு மஸங்க்யாதங்களான வென்றபடி. பொருள்களாய் – பதார்த்தங்களாய். தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. வித்தகத்தால் – விஸ்மயநீயதையால், இப்படி விசித்ரபதார்த்தப்ரகாரகனுமாகிற விஸ்மயநீயதையாலே யென்றபடி. நிற்றி - நீ நில்லாநிற்கிறாய், இவை யென்னவிடமங்கள் - இவையென்ன விஷமங்கள், இந்த வைபரீத்யங்கள் அத்யாஶ்சர்யங்களென்றபடி.
॥௩॥

மூ— கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனேயெனக்கொன்றருளாய்* யுள்ளதுமில்லதுமாயுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வெள்ளத்தடங்கடலுள்விடநாகணைமேல்மருவி* யுள்ளப்பல்யோகுசெய்தியிவையென்னவுபாயங்களே* ॥௪॥ பாசங்கணீக்கியென்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டுநீ* வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்* காய

ஆ— செய்யவேணும் நித்யமாயிருக்கையாலேயுண்டென்றுசொல்லலாம் சேதநனும் பரிணாமஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ப்ரதிக்ஷணாவஸ்தாந்தராபந்நமாகையாலே யில்லையென்னலாம் ப்ரக்ருதியுமாய் வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி திருவுள்ளத்தாலே பலப்ரகார விசேஷங்களைப்பண்ணாநிற்றி? இவையென்ன விரகுகளென்கிறார். ॥௪॥

(பாசங்கணீக்கி) ஸுஜாதபரிமளதாமதுளஸீதாமபூஷிதமான திருமுடியையுடையையாய் ஆஶ்சர்யஸ்வபாவனான நீ ப்ராக்ருதவிஷயப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து அநந்யப்ரயோஜனனாம்படி என்னைப்பண்ணிவைத்து பின்னையுமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிட்டுவைக்கிற ஆஶ்சர்யத்தை யருளிச்செய்யவேணும், ஶரீரஜீவஸம்பந்தகாரணாதிநிமித்தங்களும் அவித்யாதிகளாகிற ஸாதநங்களைப்பண்ணிவையாநின்றாய் இவையென்ன ஆஶ்சர்யப்ரவ்ருத்திகளென்கிறார். ॥௫॥

இ— குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயென்று) இல்லதுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரிணாமேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தாலேயித்யாதியால்)॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஜாதேத்யாதியால்) பாசங்கணீக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) என்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரீரேத்யாதியால்) மாயங்கள் செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவித்யாதிகளித்யாதியால்) ஸாதநங்கள் - காரணங்கள். ॥௫॥

ஶ— கள்ளவிழ் - கள்ளாக அவிழாநிற்கிற, கள் - மதுஸ்ராவம், அவிழ்கை - ஸ்தநம், ஸ்தநகரமான வென்றபடி. தத்க்ஷணவிகஸிதமான வென்கை. தாமரைக்கண் - தாமரைபோலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனை, கண் கண்ணனே என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேண ஸவர்ணாதேஶ:. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே? எனக்கொன்றருளாய் - எனக்கொன்றருளிச்செய்யவேணும், உள்ளதும் - ஸதேகரூபமாகையாலே அஸ்திஶப்தவாச்யமான சேதநவஸ்துவும், இல்லதுமாய் - ஸததவிகாரஶீலமாகையாலே நாஸ்திஶப்தவாச்யமான அசேதநமுமாய், த்ரிகுணப்ரக்ருதியுமா யென்றபடி. உலப்பிலனவாய் - அவதியில்லாதவையாய், வியவாய் - விலக்ஷணங்களானவஸ்துக்களாய், தத்ப்ரகாரகனுயென்றபடி. வெள்ளம் - வர்ணஜலமான, தடம் - விஸ்தீர்ணமான, கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, விடநாகணைமேல் - விஷத்தையுடைத்தான நாகஶயநத்தின்மேல், விடம் - விஷம், ஸாகவாத்ர்வவகஸ்ஸ்வரஸ:. ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷஶாலியான ஶேஷஶயநத்தின்மேலே யென்றபடி, மருவி - ஆஶ்ரித்து, ஸாதரமாகக்கண்வளர்ந்தருளியென்றபடி. உள்ளப்பல்யோகு - உள்ளத்தாலே பஹுவிதயோகங்களை, செய்தி - செய்யாநிற்கிறாய், யோகம் - விசேஷ, திருவுள்ளத்தாலேபஹுவிதப்ரகாரவிசேஷங்களைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற யென்றபடி. இவை யென்னவுபாயங்கள் - ஸ்வதந்த்ரவுபாயமோ? ஸம்ஹிதநிவ்ருத்த்யுபாயமோ? ஸம்ஶ்லேஷப்ரவ்ருத்த்யுபாயமோ? ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷோபாயமோ? அறிகிறிலேன். ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யவேணும், ௪॥

வாசமலர் - வாஸனையையும் மலரையு முடைத்தான, பரிமளப்ரசுரமாய் விகஸிதமுமான வென்றபடி. தண்டுழாய்முடி - ஶீதளதுளஸியை முடியிலே யுடையவனை, மாயவனே - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனே, அருளாய் - ஸ்பஷ்டம், பாசங்கள் - ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்திகளை, நீக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பாசங்கள் நீக்கி என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய நகாரேண ணகார ணகாராதேஶ:, என்னை - அநந்யப்ரயோஜனனான வென்னை, உனக்கேயற - உனக்கேயறும்படி, மற்றொருவர்க்கு மன்றிக்கே யுனக்கே ஶேஷமாகத் தீரும்படி என்னைக் கொண்டிட்டு - ஸ்வீகரித்து, பின்னும் - இப்படி ஸ்வீகரித்தும், இதுக்கு மாயங்கள் செய்து வைத்தி

௪—மூஞ்சீவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னுநீ*மாயங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னமயக்குகளே। ௫
மயக்காவாமனனேமதியாம்வண்ணமொன்றருளா* யயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயழலாய்க்குளிராய்வியவாய்*
வியப்பாய்வென்றிகளாய்வினையாய்ப்பயனாய்ப்பின்னுநீ* துயக்காநீநின்றவாறிவையென்னதுயரங்களே* ॥

ஆ—(மயக்காவாமனனே) ஸ்ரீவாமநனான வழகாலேபிச்சேற்றி நினைத்ததுமுடித்துக்கொள்ள வல்லவிரகனானே தெளிவுடையேனும்படி யொன்றுபண்ணியருளாய், ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநசோஷ்ணஶீதவிஸ்மய விஸ்மயவாவ்யவர்ணந்த துஃகஸுகங்களைப் அதுக்குமேலே அந்யதாஜ்ஞாநாதிஜநகனைப் நீநின்றப்ரகாரமென்ன துஃகாவஹங்களென்கிறார். ॥௫॥

• (தூரங்கள்செய்யுங்கண்ணாசுடர்நீண்முடியாயருளாய்) உன்னுடைய திருவபிஷேகத்திலழகாலே நலியும் க்ருஷ்ணனே? அப்படியேபவிஷ்யத்தியினுடைய வாஸ்யத்தாலேயும் நலிவுபடாமே தெளிவிக்கவேணும், துஃகா

ஆறாம்பாட்டு.

இ— மயக்காவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனித்யாதியால்) மதியாமவண்ணமொன்றருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெளிவித்யாதியால்) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவென்று) அழலாய்க்குளிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஷ்ணஶீதவென்று) வியப்பாய்வியவாயென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயேத்யாதியால்) வினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாவவர்ணவென்று) பயனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துஃகஸுகேத்யாதியால்) துயக்காவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்யேத்யாதியால்) ॥௫॥

ஏழாம்பாட்டு.

ஸுப்ரவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) துயரஞ்செய்மானங்களா

ஶ—என்கிறதோடேயன்வயம். காயமும் - ஶரீரமும், சீவனுமாய் - ஜீவாத்மாவுமாய், கழிவாய் - நிவ்ருத்தியாய், ஶரீர நிவ்ருத்திரூப மரணமா யென்றபடி. பிறப்பாய் - ஜந்மமாய், நீமாயங்கள் செய்து வைத்தி - நீ மாயங்களைச் செய்து வையாநின்றாய். அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளாகிற ப்ரதிபந்தகங்களைப் பண்ணிவையா நின்றாயென்றபடி. இவையென்ன மயக்குகள் - இவையென்ன மோஹக வ்யாபாரங்கள். இந்தஸம்ஸாரத்திலே ருசியில்லாதவனைப் ஸம்ஶ்லேஷகாமனாம்படி என்னைப்பண்ணி பின்னையுமிந்த ஸம்ஸாரத்திலே நிறுத்தி யபித்திருக்கும்படி பண்ணுகையாகிற விவைகளென்ன மோஹகவ்யாபாரங்களென்றபடி. இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதாநமிப்பாட்டினர்த்தம். இவ்வர்த்தத்தைக்கேட்கவந்து தத்த்வஸம்ஶயத்தாலேயிறே மற்றுள்ளவிற்றுக்களையெல்லாம் ப்ரஸங்கித்தது. ॥௪॥

மயக்கா - மயக்குமவனான, வடிவழகாலும் நடையழகாலுமுக்தியாலு மெல்லாரையும் மோஹிப்பிக்குமவனானவென்றபடி. வாமனனே - ஸ்ரீவாமநரூபத்தையுடையவனே, மதியாம் வண்ணம் - வைஶத்யமுண்டாம்படி, எனக்குக் கலக்கந்தீர்ந்து தெளிவுண்டாம்படி யென்கை. ஒன்றருளாய் - ஒன்றுபண்ணியருளவேணும், அயர்ப்பாய் - அஜ்ஞாநமாய், லோகத்திலுள்ள அஜ்ஞாநத்தை யெல்லாம்தனக்கு ஶரீரவத்யாகவுடையவனான வென்றபடி. அயர்ப்பு - அஜ்ஞாநம், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், விஶதஜ்ஞாநமுமா யென்றபடி. லோகத்தில் விஶதஜ்ஞாநங்களை ப்ரகாரமாக வுடையவனான யென்கை. அழலாய் - உஷ்ணப்ரகாரனாய், அழலென்று உஷ்ணத்துக்குப்பேர். குளிராய் - ஶீதமாய், வியப்பா யென்கிறத்தை முற்பட வநுபிப்பது. வியப்பாய் - விஸ்மயமாய், தத்ப்ரகாரகனா யென்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயம். வியவாய் - விலக்ஷணமாய், விஸ்மய விலக்ஷணமான வஸ்துபத்தையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனாயென்றபடி. வியந்தது - விலக்ஷணமானது. வென்றிகளாய் - ஜயங்களாய், வினையாய் - கர்மங்களாய், வர்ணாவாவங்களா யென்றபடி. பயனாய் - ஸுகங்களாய், பயன் - ஸுகம். பின்னும் - அதின்மேலேயும், நீ துயக்கா - நீயந்யதா ஜ்ஞாநத்தை ஶரீரமாகவுடையனாய், துயக்கு - அந்யதாஜ்ஞாநம். நீநின்றவாறு - நீநின்றப்ரகாரங்கள், இவையென்னதுயரங்கள் - இவையென்ன துஃகாவஹங்கள், இப்படிஶீதோஷ்ணாதி வஸ்துஶரீரகனாயிருக்கிற விந்தவிசித்ரப்ரகாரங்களுனக்குமீமெயாயிருக்கின்றன, எங்களுக்கிவைதுஃகாவஹங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥௫॥

மூ—துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா சுடர்நீள் முடியாயருளாய்* துயரஞ்செய்மானங்களாய்மதனாகியுகவைகளாய்த்* துயரஞ்செய்காமங்களாய்த்துலையாய்நிலையாய்நடையாய்த்* துயரங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னசுண்டாயங்களே* ||எ||

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா* இன்னதோர்தன்மையையென்றுன்னையாவர்க்குந்தேற்றரியை* முன்னியமூவுலகுமவையாயவற்றைப்படைத்துப்* பின்னுமுள்ளாய்புறத்தாயிவையென்

ஆ—ஸௌந்தர்யாபிமாநம், அர்த்தாபேக்ஷம், உகப்பு - து:க்ககரமானகாமம், வஸீகரணம், ஸ்திதிகமநங்கள், ஸர்வரூபமாய் து:க்கோதர்க்கமான வ்யாபாரங்களைப்பண்ணிவைத்தாய், இவையென்னவிளையாட்டுகளென்கிறார். ||எ||

(என்னசுண்டாயங்கள்) என்னவிலாஸங்களைப்பண்ணுகின்றாய் என்னையடிமைகொள்ளுகிற க்ருஷ்ணனே? இன்னதொரு

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (து:க்கோதர்க்கமானவித்யாதியால்) துலையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸீகரணமென்று) நிலையாய்நடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்திதிகமநங்களென்று) துயரங்கள்செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமித்யாதியால்) ||எ||

* எட்டாம்பாட்டு. *

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னலீலைகளித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னதொருவித்யாதியால்) முன்னியமூவுலகுமவை

ஶ— சுடர் - தேஜோரூபமான, நீள் - உத்துங்கமான, முடியாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்போதி. துயரங்கள் செய்யும் - து:க்கங்களைப் பண்ணாநிற்கிற, துயரம் - து:க்கம், உன்னுடைய திருவடிவிஷயத்தில் ஆசைக்காட்டி என்னை க்லேசப்படுத்தாநிற்கிற வனானவென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ணனே, அருளாய் - நீ க்ருபை பண்ணவேணும், இந்தவிஶ்லேஷித்வத்தைக்கண்டு என்னவிவுபடாதபடி யென்னைத்தெளிவித்து க்ருபைபண்ணவேணும், துயரஞ்செய் - து:க்கங்களைப் பண்ணக்கடவதான, மானங்களாய் - அபிமாநங்களாய், மலங்களா யென்றபடி. மதனாகி - கர்வமாய், அபிஜநாதிபி: ஸ்வஸ்யோத்கர்ஷ பாவ்ய: மத:. க்ருத்யாக்ருத்ய ப்ரஸங்கவிமோஹகோ மத:. மதமென்கிற ஶப்தத்துக்கு மதனென்று னகாராந்த ப்ரயோகமுமுண்டு. உகவைகளாய் - ப்ரீதிகளாய், துயரஞ்செய்- "ஶோகராகமயே ப்ரஜாயதே" "பவேஸிநாஶக ப்ரஸக்தி" என்கிறபடியே து:க்கங்களை யுண்டாக்கக்கடவதான, காமங்களாய் - ஸங்கம், துலையாய் - தூக்கமாய், ப்ரமாணப்ரமேயங்களா யென்றபடி. துலை - தூக்கம். நிலையாய் - ஸ்திதியாய், நடையாய் - கமநமாய், துயரங்கள் செய்து வைத்தி - து:க்கங்களைப் பண்ணிவையாநிற்கிறாய். இவை யென்ன சுண்டாயங்கள் - இவையென்ன லீலாசேஷ்டிதங்கள், உனக்கிவை லீலாரூபலீலாசேஷ்டிதங்களாயிருக்கிறன, எங்களுக்கு து:க்கங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. ||எ||

என்ன சுண்டாயங்களால் - என்ன லீலாசேஷ்டிதங்களாலே, நின்றிட்டாய் - நின்றருளினாய், எத்தனை பாரதந்த்ர்யமான லீலைகளை யுடையவனாய் நின்றருளினாயென்று பாவம். என்னை யாளுங்கண்ணா - உன் குணங்களைக்காட்டி என்னையடிமைகொள்ளுகிற க்ருஷ்ணனே, இன்னதோர் தன்மையையென்று - இன்னபடியானதொரு ப்ரகாரத்தை யுடையவனென்று, தன்மை - ப்ரகாரம், உன்னை - அபரிச்சேத்யஸ்வபாவனான வுன்னை, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கும், தேற்றரியை - நீ தேருகைக்கரியனானவன், அறிகைக்கஸக்யனென்றபடி. அரியன் - அஸக்யன், அபிதாநத்தைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும், முன்னிய - ஸநாதியான, ப்ரவாஹாநாதியானவென்றபடி. மூவுலகுமவையாய் - அந்தமூன்று லோகங்களுமாய் க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று ப்ரஸித்தங்களான த்ரிவிதலோகங்களுக்கும் ஶரீரியாயென்றபடி. அவற்றைப்படைத்து - அந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், உள்ளாய் - அந்த: ப்ரவிஷ்டனாயிராநின்றாய், உள்ளே யிருக்குமவன் உள்ளான். அபிதாநத்தைச் சொல்லும்போது உள்ளாயென்று ரூபமாயிருக்கும். புறத்தாய் - பஹிஷ்டனாயிராநின்றாய்? புறத்திலே யிருக்குமவன் புறத்தான். அபிதாநத்தைச்சொல்லும்போது புறத்தாயென்று ரூபம். இவை யென்ன வியற்கைகள். வியற்கை - ஸ்வபாவம்,

மூ— னவியற்கைகளே* ॥௮॥

என்னவியற்கைகளாலெங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா* துன்னுகரசரணமுதலாகவெல்லாவுறுப்பு* உன்னுசுவையொளியூறொலிநாற்றமுற்றுநீயே* யுன்னையுணரவுறிலுலப்பில்லைநுணுக்கங்களே* ॥௯॥

இல்லைநுணுக்கங்களே யிதனிற்பிறிதென்னும்வண்ணம்* தொல்லைநன்னூலிற்சொன்னவுருவுமருவுநீயே*

ஆ—ஸ்வபாவமென்று ஜ்ஞாநாதிகருக்கு மறியவொண்ணாதநீ பழையதான மூவுலகுக்குங்கடைவயாய் அவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து பின்னையுமவற்றை ஸம்ஹரித்துநின்றாய், இவையென்னஸ்வரூபஸ்வபாவமென்கிறார். ॥௮॥

(என்னவியற்கைகள்) என்னஸ்வபாவங்களையுடையனாய் எந்தப்ரகாரத்திலே நிற்கிறாய் எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனே? நெருங்கினகரசரணம் முதலானவெல்லா (உறுப்பும்) அவயவங்களுக்கும், ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்சம், ஶப்தம், கந்தம், இவையெல்லாவற்றுக்கும் கடவையானவுன்னை யநுஸந்திக்கப்புக்கா லுன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு முடிவில்லையென்கிறார். ॥௯॥

(இல்லை) இதிற்காட்டில் (பிறிது) வேறுஸூக்ஷ்மமில்லையென்னும்படி பழையதான வேதாந்தத்திலேசொன்ன

இ—பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உள்ளாய்ப்புறத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தர்பஹிரித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

எங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எந்தப்ரகாரத்திலேநிற்கிறாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) துன்னு என்கிறதையுரைக்கிறார் (நெருங்கினவென்று) திவ்யங்களானவென்றபடி. உறுப்புமென்று ப்ரதீகக்ரஹணம். அவயவங்களுக்குமென்றது - அதினர்த்தத்தைச்சொன்னபடி. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸமித்யாதியால்) உன்னையுணரவுறிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) உலப்பில்லைநுணுக்கங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

தொல்லைநன்னூலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உருவுமருவுநீயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அசித்துக்குமித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

---

ப— இதென்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களென்றபடி. ॥௮॥

என்கண்ணா- என்னுடையக்ருஷ்ணனே, எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனேயென்றபடி. என்னவியற்கைகளால்- என்னஸ்வரூபஸ்வபாவங்களாலே, என்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களோடென்று தாத்பர்யம். எங்ஙனே நின்றிட்டாய்- என்ன ப்ரகாரத்திலே நின்றருளினாய், எத்தனை விசித்ரவிபூதிகனாய் நின்றருளினாயென்றபடி. துன்னு- திவ்யங்களான, ஶரீரத்திலே திவ்யங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கரசரணமுதலாக- கரசரணப்ரப்ருதிகளான, எல்லாவுறுப்பும்- எல்லாவவயவங்களும், உறுப்பு- அவயவம், இதுக்கு நீயேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன்னு- உன்னப்படுமதான, போக்யமாகையாலே யாசைப்படும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. உன்னுகை- ஆசைப்படுகை, சுவை- ரஸம், ஒளி- ரூபம், ஒளியென்று ரூபத்துக்குப்பேர், ஊறு- ஸ்பர்சம், ஊறுகை- ஸ்பர்சிக்கைபிறே. ஒலி- ஶப்தம், நாற்றம்- கந்தம், நாற்றமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் லோபியிலே சாந்தஸம். முற்றும்- க்ருத்ஸ்நமும், நீயே- இவையித்தனையையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயேயென்றபடி. உன்னையுணர- உன்னையறிகைக்கு, உறில்- அபேக்ஷிக்கில், நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்கள். நுணுக்கம்- ஸூக்ஷ்மம், வைலக்ஷண்யங்களென்றபடி. உலப்பில்லை- அவதியில்லை, அநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥௯॥

இதனில்- இதிற்காட்டில், பிறிது- வேறு, நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்களானவை, இல்லையென்னும் வண்ணம். இல்லையென்னும்படி இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறத்தோடே அந்வயம். தொல்லை- அநாதியான, நன்னூலில்- நல்ல ஶாஸ்த்ரத்திலே, நூல்- ஶாஸ்த்ரம், அபௌருஷேயமான வேதாந்தத்திலேயென்றபடி. சொன்ன- சொல்லப்பட்டதான, "அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே அக்ஷரம் தமஸி லீயதே" இத்யாதி வேதாந்தவாக்யங்களிலே அவ்யக்தாக்ஷராபேக்ஷயா ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லப்பட்டதானவென்றபடி. உருவும்- ரூபவித்ரவ்யமும், ஸ்தூலமாயிலே ரூபாஶ்ரயமாகத்தக்க ஸ்தூலப்ரக்ருதியுமென்றபடி. அருவும்- அரூபியு-

மூ— யல்லித்துழாயலங்கலணிமார்பவென்னச்சுதனே* வல்லதோர்வண்ணஞ்சொன்னாலதுவேயுனக்காம் வண்ணமே* ॥௰॥

ஆம்வண்ணமின்னதோன்றென்றறிவதரியவரியை* யாம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த* வாம்வண்ணவொண்டமிழ்களிவைபாயிரத்துளிப்பத்து* மாம்வண்ணத்தா

ஆ—வலித்துக்கும் ஹிதத்துக்கும் நிவர்த்தகனானவனே அல்லியையுடைய திருத்துழாய்மாலையாலே யலங்க்ருதமான அழகியமார்பையுடையையாய் இவ்வழகுக்கொருநாளுமொழிவில்லாதவனே? வேதங்களும் ஸநகாதிமஹர்ஷிகளும் உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைப் பேசப்புக்கால் பேசினஸம்ஶம் பேசிற்றுமத்தனைபோக்கி பேசாததுக்கவதியில்லை, ஆஸ்ரிதர் உனக்கு நல்லராய் உன்குணங்களிலேயீடுபட்டிருப்பார் உன்னைபேதேனுமொருபடிபேசினால் அதுவேயுனக்காம்ப்ரகாரமென்கிறார். ॥௰॥

(ஆம்வண்ணம்) ஒருவராலுமொருவகையுமறியவொண்ணாத ஸர்வேஶ்வரனை யுள்ளபடியேயறிந்தருளிச்செய்த வாயிரத்திலுமித்திருவாய்மொழியை யர்த்தஸஹிதம் சொல்லுமவர்களே என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்யரென்கிறார். ॥௧௪॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கித்யாதியால்) தாஶ்ரீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால்) இந்தயோஜனைபிலே உனக்காம்வண்ணமென்கிறவிடத்திலே காகாக்ஷ்யுநிகவிக்கவேண்டுகையாலே இந்தயோஜனைநக்லிஷ்டமாகையாலே யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலுமித்யாதியால்) ஆம்வண்ணத்தாலறிந்தென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயறிந்தென்று) த்ருதீயபாதத்தில் ஆம்வண்ணஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தத்தைக்குஸஹிதமாகவென்று) ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதாஶக்தித்யாதியால்) அமைந்தார்தமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதக்ருத்யரென்று) ॥௧௧॥

ஸ—காரணாவஸ்தாவஸ்தனான ஜீவாத்தாவும். நீயே-இவையித்தனையையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயென்றபடி. அல்லித்துழாய்- வர்ஷங்களையுடையவையான தாஸலிகளுடைய, அலங்கல்- மாலையை, அணி- அலங்காரமாக வுடைத்தான, மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, அணி- அலங்காரம், என்னச்சுதனே- என்னுடைய வச்யுதனே, இவ்வழகுகொருநாளும் ச்யுதியில்லாதபடியை யெனக்குக் காட்டினவனே யென்றபடி. வசுவர்ஜத்தாலே ஸ்ரீவிபூதியோமமும், த்ருதீயபாதத்தாலே யப்ராக்ருதவிக்ரஹாதி நித்யவிபூதியோமமும் சொல்லிற்றுபிற்று. வல்லதோர்வண்ணம்- தாங்களறிந்ததொரு ப்ரகாரத்தை, சொன்னால்- சொன்னார்களாகில், வேதங்களும் ஸநகாதிகளுமிதிஶேஷ:. அதுவே- தந்தாத்மே, உனக்காம்வண்ணமே- உனக்கஸாதாரணமான ப்ரகாரமோ வென்றபடி. அவ்வளவேயுனக்குப் ப்ரகாரமன்று. இன்னுமுன்னுடைய ப்ரகாரங்களவரிச்சேத்யங்களென்றபடி. இது ஆறுயிரப்படியில் ப்ரதமயோஜனைக்கநுகுணமான ஸ்வாரஸ்யம். த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாரஸ்யமென்னவெனில்; வல்லதோர்வண்ணம் சொன்னால்- உன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தர்களாயிருப்பார் தாங்கள் வல்லதேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தைச் சொன்னால், ஏதேனுமொருபடி யுன்னைப்பேசினாலென்றபடி. அதுவே யுனக்காம்வண்ணம்- அதுவே யுனக்கு நல்ல ப்ரகாரமாம்படி ஆஸ்ரிதஸௌலப்யமிருப்புதி யென்றபடி. ॥௰॥

ஆம் வண்ணம்- ஆகாநிற்கிற ப்ரகாரம், அவனுக்குண்டாயிருக்கிற ப்ரகார மென்றபடி, இன்னதொன்றென்று இப்படிப்பட்டதாயிருப்பதொன்றென்று, அறிவதரிய- அறிவதிலே யரியவனான, அறிகைக்கஶக்யனானவென்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஆம் வண்ணத்தால்- உண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரத்தாலே, உள்ளபடியேயென்றபடி. அறிந்து குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த- ஸ்பஷ்டம், ஆம்வண்ணம்- ஆகத்தக்கபடியான, அவனுக்கநுரூபமாம்படியான வென்றபடி. ஒண்- அழகியதான, தமிழ்களிவை- இந்த த்ராவிடமாலைகளுடைய, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துபாட்டுக்களையும், ஆம் வண்ணத்தால்- ஆன ப்ரகாரத்

மூ—அரைப்பாரமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே.* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈடு—தாலே, உக்தமான அர்த்தத்தாலே யென்றபடி. ஸஜ்ஞாநத்தோடே யாதல், அதன்றிக்கே யாதல், ஸாதநமாக வாதல், ப்ரயோஜநமாக வாதலென்றபடி. உரைப்பார் - சொல்லுமவர்கள், என்றைக்கும் - ஸர்வகாலத்திலும், தமக்கமைந்தார் - தமக்கு பர்யாப்தரா யிருப்பார்கள், அமைவு - பர்யாப்தி. அவர்களுக்கு ஸம்ஸாரத்தை யநுபவிக்க வேண்டா, இத்திருவாய்மொழியின் ஸம்பந்தத்தாலே க்ருதக்ருத்யராய் விடுவார்களென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமஸ்மை ஶ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாயாவாமனனே.)

ஸங்கைஸ்தாராப்ஜராத்யைஸ்ஸகலயுகமஹத்திவஸம்பத்பிரேஷ்ய சேதநாத்யை:
÷ லோகஸ்யபந்தமோக்ஷநிபந்த்ரா ஸ்மரணகதிகரோதாநகை * ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவேத்யை: |
ஏதைர்ஜ்ஞாபகைஸ்ஸ்வாஶ்ரிதஸத்யஸம்ஹகரணாத் வேதவேத்யஸ்வபாவாத்
ஶ்ரீஶாநாம்ஸம்பந்தநாநாவிதமுதிதத: ஶ்ரீபராங்குஶ்ர்வாதி ||அஅ||

(ஸங்கதை:) நீயாய்நின்றாய்நீ - ஸஹஸங்கதங்களாலும், (சந்த்ரார்காத்யை:) திங்களும்நாயிறுமாய் நீ - சந்த்ராதித்யநக்ஷத்ராதிகளாலும், (ஸகலயுகமஹத்திவஸம்பத்பி:) எத்தனையோருகமுமவையாய் நீ - க்ருதத்ரேதாதிஸகலகாலவிபாகங்களாலும், (சேதநாத்யை:) உள்ளதுமில்லதுமாய் நீ - நித்யாநித்யங்களான சேதநாசேதநவஸ்துக்களாலும், (லோகநாந்திபத்ரா) காயமுஞ்சீவனுமாய் நீ - பந்தமோக்ஷஜநிநாஶாதிகளை யுண்டாக்கிறதாகத்தான் கட்டிவைத்த லோகபந்தத்தாலும், (ஸ்மரணகதிகரோதாநகை:) மறப்புந்தேற்றமுமாய் - ஸ்மரணவிஸ்மரணங்களை யுண்டாக்குகையாலும், (தாநதாமிதை:) துயரஞ்செய்மானங்களாய் நீ - தாநபேதாதிகளாலும், (ஏதைர்ஜ்ஞாபகைஸ்) இன்னதோர் தன்மையையென்றுன்னை யாவர்க்கும் தேற்றரியை - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்று எத்தனை பேரும் அதிஶயிதஜ்ஞாநராலும் அறியவொண்ணாதபடி நிற்கையாலும், (ஸ்வாஶ்ரிதஸத்யஸம்ஹகரணாத்) நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா - தன்னையாஶ்ரயித்தபேர்களுக்கு நன்மைகளைப் பண்ணுகையாலும, (வேதவேத்யஸ்வபாவாத்) தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவும் அருவும் நீயே - ஸர்வஶ்ருதிபிரபிஹிததயா "ஸவேதவோ த்ருதேஹு குவீஸ:" இத்யாதியாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தியென்று "மாயாவாமனனே" என்கிற தஶகத்திலே மாறனாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ||அஅ||

+ காயஶிக்ஷாத்ரஜ்ஞாநவேத்யை:, * ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவேத்யை:" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டுபோகிய* அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னை*

ஆ—(என்றைக்குமென்னை) இப்படிஉபாஸ்யமான ஜகதாகாரத்வத்தையும், ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸாஸ்த்ரப்ரமாணத்வத்தையும், இவையவன்பக்கலிலே ஸம்பந்தமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து த்ருப்தஸவிஶிஷ்டராய் நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் நிரஸ்தஸமஸ்தாஸ்தவ்யஸநராயிருந்து நிரவதிகாஸ்வாத்யரூப வ்யாபாரத்தை யுள்ளபடியேசொன்னார், இதுதானும்நிரூபித்தவாறே யவன்செயலாயிருந்தது, இத்தையநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞனாயிருந்த வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவித்தருளுவதே என்றுதம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின அவனுடைய ஸர்வஶக்தித்வ ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணாநுஸந்தாநஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலேசொல்லுகிறார். ஸூத்ராதிகிங்கரஸேவநஸ்வீகரித்து ப்ரீதிஜநமுமென்னைத்தன்னைப்

இ— ஸம்ஸாரதாபத்தைப்பொறுக்கமாட்டாதே வ்யஸநிக்கிறதம்மை இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேவைத்து யரிப்பிக்கிற வாஸ்யத்தைய நுஸந்தித்து தத்ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யவனுடையவிபூதிவிஷயிகஸத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் ப்ராஸங்கிகமான வவ்வநுஸந்தம் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே யவிளம்பிதஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபை ப்ரார்த்திக்க ப்ராப்தராயிருக்க ஸம்ஸாரத்திலேபொருந்துவார்சொல்லுமாப்போலே தம்மையிச்ஶரீரத்தோடேவைத்து கவிபாடுவிக்கிறவித்தை யித்திருவாய்மொழியிலே கொண்டாடிக்கொண்டுபேசுகை யஸாம்ப்ரதமன்றோவென்ன? வித்தையவதரிப்பிக்கைக்காக வ்ருத்தாநுபத்தையநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரஸ்தேத்யாதி, இங்குவ்யஸநமாவது- வரிவருணாநுஸந்தவ ப்ரீதிஸம்பந்தத்தை யவன்நிவர்த்திப்பியாமையாலே வந்ததுக்கம். அவனுடைய வைசித்ரியைக்கண்டவப்ரீதியாலே யித்துக்கம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்றுகருத்து. இந்தவ்ருத்தாநுவாதத்தாலே யஸாம்ப்ரதத்வஶங்கைக்குப் பரிஹாரமென்னாயிற்றென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இதுதானுமித்யாதி) இதுதானுமென்றது - இப்படிதான் சொன்னதுதானுமென்றபடி. இதுதானுமென்கிறவிடத்தில் உகாரரஸத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவாஸ்யங்கள்போலே இதுவுமொருவாஸ்யமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. நிரூபித்தவாறேயித்யாதி - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் பொறுக்கமாட்டாதே வ்யஸநியாநின்றதாய் அந்தக்லேஶங்களைமறந்து அவனுடைய விசித்ரவிஷயிகியோகத்தைப்பேசி விஸ்மிதராய் ப்ரக்ருதியோடுபொருந்தாத நாமப்ரக்ருதியோடேயிருந்துகொண்டு இதென்ன செய்கிறோமென்றுவிசித்து ஸகலப்ராப்திவிரோதியாயுள்ள ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யறுத்தருளவேணுமென்று பலகாலுமபேக்ஷிக்கச்செய்தேயு மவன்செய்தருளாமைக்குக் காரணமென்னென்றுநிரூபித்தவாறே ஶரீரத்திலே ஸ்த்திரமைவைத்து லோகத்தாருக்கு யுபதேசிச்சொல்லிவைத்தாப்போலே தன்னையாஶ்ரயித்தார்க்கும் தனக்கும் போகமாத்ரமாகத்தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ள நினைக்கிறவவனுடைய வ்யாபாரமென்னுமிடத்தைக் கண்டாரென்றபடி. க்ருதஜ்ஞனித்யாதி - வேதங்களும் ஶ்ரீவால்மீகிபகவான்துடக்கமாகவுண்டான ரிஷிகள்சொன்னகவிகளும் எனக்குமுந்தினவர்களான முதலாழ்வார்கள்அருளிச்செய்த கவிகளும்கிடக்க க்ருதஜ்ஞனானவென்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளுகிற விதென்னவாஸ்யமென்றபடி. சொல்லுவித்தருளுவதேயென்றென்கிறத்துக்கு சொல்லுகிறானென்கிறத்தோடேயந்வயம். *

என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்ராதீத்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) என்னாற்றன்னையின்றமிழ்

ப— என்றைக்கும்- எல்லாக் காலத்துக்கும், மேலுள்ள ஸர்வகாலத்துக்குமென்றபடி. யாவதாத்மபாவியாக மேலெல்லா மநுபவிக்கும்படி யென்கை. என்னை- ஸகலஞனவென்னை, உய்யக்கொண்டு- உஜ்ஜீவிப்பித்து, கிங்கரஸேவந ஸ்வீகரித்தென்றபடி. போகிய- போனவையான, அன்றைக்கன்று- திநம்திநந்தோறும், என்னைத்தன்னாக்கி- என்னைத் தன்னாகவாக்கி, ஸாயுஜ்யனவென்னைத் தன்னைப்போலே வஶ்யனாக்கி யென்றபடி, என்னால்- ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னைக்கொண்டு, தன்னை- வேதங்களுக்கு

மூ— யின்றமிழ்பாடியவீசனையாதியாய்* நின்றவென்சோதியையென்சொல்லிநிற்பனோ* ॥௧॥
என்சொல்லிநிற்பனென்னின்னுயிரின்றொன்றாய்* யென்சொல்லால்யான்சொன்னவின்கவியென்பித்துத்* தன்
சொல்லாற்றான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென்* முன்சொல்லுமூவுருவாமுதல்வனே* ॥௨॥

ஆ— போலேவாஸிஸங்களுக்கு என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுந்தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தையும் ஸகலப்ரபஞ்சநிர்வாஹகத்வக்ருத நிரவதிகதேஜஸ்ஸையும் எத்தைச்சொல்லி வ்யவஸிப்பன், காருணிகத்வமுள்ளதெல்லாம் சொன்னாற்றுணர்விலேனென்கிறார். ॥௧॥
(என்சொல்லி) என்னையுமொருவஸ்துவாகக்கொண்டு என்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்து வ்யாஸாதிகளுக்காதாரமாய்நின்று ஸாஹித்யாதிகளைப்பண்ணினாப்போலே என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு

இ— பாடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகரணமித்யாதியால்) ஈசனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தையுமென்று) ஆதியாய்நின்றவென்சோதியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலப்ரபஞ்சேத்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தைச்சொல்லியித்யாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்னின்னுயிரின்றொன்றாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) மூவுருவாமுதல்வனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஈ—மித்திஹாஸ புராணாதிகளுக்கும் வாசிஹுஷிக்க முடியாத தன்னை, இன்- ஸௌந்தர்யங்களான, ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யத்தானே அதிமநோஹரமாயிருக்குமவையான வென்றபடி. தமிழ- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடங்களான மாலைகளை, பாடிய- பாடின, ஈசனை- ஸர்வநியந்தாவான, ஸர்வகாரணபூதனை வென்றபடி. ஸர்வேச்வரனைகையாலே த்ருணத்தை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கினாப்போலே யென்னைக்கொண்டு தன்னைக்கவிபாடவும் வல்லவனென்று கருத்து. நாமொரு வுபகரண மிருந்தோமாகிலும் கவிபாடினவனவனென்று திருவுள்ளம். தன்னையின் தமிழ்பாடியவென்று விசேஷிக்கவும். ஆதியாய் நின்ற- இதுக்கு உபாதாநகாரணமாய் நின்றவனை, எனக்காதாரமாய் நின்று கவிபாடுகையாலே யிக்கவிக்கு ப்ரதாநகாரணமாய் நின்றவனையென்றபடி. என்சோதியை- என்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை. தானிப்ரபந்தத்தைச் செய்தருளி யத்தாலே ஸதா உஜ்ஜ்வலனாயிருக்குமிருப்பை யெனக்குக் காட்டினவனை வென்றபடி. என் சொல்லிநிற்பனோ- என்னவாசகஞ்சொல்லி நிறக்கடவேன். அவனுடைய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே எத்தைச்சொல்லி நிற்கக்கடவேனென்றபடி. ஒரோருகுணங்களைக் காருணிகத்வமுள்ளதனையும் பேசினாலும் முடியுமோவென்று கருத்து. ॥௧॥

என்- என்னுடைய, இன்- இனியதான, நல்லதான வென்றபடி. விபரீத லக்ஷணயா ஹேயமான வென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, இன்று- இன்றைக்கு, ஒன்றாய்- ஒரு பதார்த்தமாய், இத்தனைநாள் அஸத்கல்பமான விதுஇன்றைக்கொரு வஸ்துவாயென்றபடி. என்சொல்லால்- என்னுடைய சொல்லாலே, யான்சொன்ன- நான்சொன்னதான, இன்கவி- ஸௌந்தர்யமானகவி, என்பித்து- என்னும்படிபண்ணிவித்து, உக்தியுமென்னதன்றிக்கே கவிபாடினவனும் நானன்றிக்கேயிருக்க; உக்திகளுமென்னதாய கவிபாடினவனும் நானேயென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாம்படி பண்ணிவித்தென்று பதார்த்தம். த்ராவிடத்திலே கவியென்று பாட்டுக்குப்பேர். தன்சொல்லால்- தன்னுடைய சொல்லாலே, தான்றன்னைக் கீர்த்தித்த- தான் தானேதன்னை ஸ்துதித்தவனை, மாயன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, என்முன் சொல்லும்- நான் கவிசொல்லும் போதெனக்காதாரமாயிருந்துகொண்டெனக்கு முன்னுருசொல்லுமவனை, அவன்தான்முன்னே சொல்லிக்கொண்டுபோக நான்பின்னேசொன்னேனத்தனையென்று கருத்து. மூவுருவாம்- மூன்றுரூபமாக நின்ற, த்ரிமூர்த்திரூபவனாகநிற்கிறவென்றபடி. மூவுருவமென்கிற விடத்தில் மகாரத்துக்கு லோபமில்லையாவம். விஷ்ணுவதாரரூபவனைப்பக்கொண்டு ரக்ஷணம்பண்ணுகிறாப்போலே ப்ரஹ்மருத்ராந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுந்தான் பண்ணச்செய்தே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் செய்தார்களென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தம்பண்ணிவித்தாப்போலே தான்பண்ணச்செய்தேயுமிப் ப்ரபந்தத்தைநான் பண்ணினதாக ப்ரஸித்தம்பண்ணிவைக்கிறானென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக விவ்விசேஷணம். முதல்வனே—

மூ—ஆமுதல்வனிவனென்றுதற்றேற்றியென்* நாமுதல்வந்துபுகுந்துநல்லின்கவி* தூமுதற்பத்தர்க்குத்தான் றன்னைச்சொன்னவென்* வாய்முதலப்பனையென்றுமறப்பனோ* ||௩||

அப்பனையென்றுமறப்பனென்னாகியே* தப்புதலின்றி தனைக்கவிதான்சொல்லி*

ஆ—திருவாய்மொழிபாடியருளினதன்னுடையவிந்தமாணத்தை யெத்தைச்சொல்லி வயாக்யவிப்பதென்கிறார். ||

(ஆமுதல்வன்) ஆமிவனேஸர்வேஶ்வரனென்று தன்னையுள்ளபடியேயறிவித்து என்னாவைநியமித்துக் கொண்டுவந்து புகுந்து அயர்வறுமமரர்களுக்குபோக்யமாக நல்லவாயினியவான கவிகளைத்தான்றன்னைசொல்லுகையாகிற விம்ஸோபகாரத்தை யென்றுமறப்பனென்கிறார். ||௩||

(அப்பனையென்று) என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லாநிற்கச்செய்தே தப்பாதபடிசொல்லி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தையித்யாதியால்) ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஆமுதல்வனிவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆமிவனேயித்யாதியால்) தற்றேற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) என்னாமுதல்வந்தென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாவையித்யாதியால்) தூமுதற்பத்தர்க்குநல்லின்கவியென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அப்பனையென்றுமறப்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹோபகாரத்தையித்யாதியால்). ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

என்னாக்கியென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்)உய்யக்கொண்டேனென்கிறதற்குத்

ரா— காரணபூதனானவனை, என்சொல்லி நிற்பன் - எத்தைச்சொல்லிநிற்கக்கடவேன். இந்த வாக்யம். மென்னாலே சொல்லிமுடியாதென்று கருத்து. ||௨||

முதல்வன் - ஜகத்காரணபூதன், இவனு மென்று - இந்த நாராயணனே யென்று - நான்கவிபாடி யேத்தும்படி ஜகத்காரணதயா ஸர்வேஶ்வரனு யிருப்பானிவனேயென்றபடி. தற்றேற்றி - தன்னை நான் தேறும்படிபண்ணி, தன்னை நானத்யவஸிக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. தற்றேற்றியென்றது ஸ்வயம்வடிமாய் தன்னைத் தேற்றியென்கிற வசனத்தைக்கொடுக்கும், என்னாமுதல் — என்னுடையநாக்குமுதலாக, என்னுடைய வாகிந்த்ரியத்துக்குக் காரணபூதனு யென்றபடி. வந்துபுகுந்து - என்னுக்கிலே வந்து ப்ரவேஶித்து "ஹ்ருதஸ்தைவ தேவீஸா ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்கு சதுர்முகன் ஸாமர்த்யமாக ஸரஸ்வதிவந்து நாக்கிலேபுகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் ப்ரஸாதத்தினாலே தான் தானே வந்து புகுந்தென்றபடி. தூ — பரிஶுத்தரான, முதல் - அநாதிகளான, அநாதியாக ஸ்வஸ்வரூபம் ஸம்ஸாரரானவென்று கருத்தாத்பர்யம். பத்தர்க்கு - பக்தர்களுக்கு, நிரதிஶயபோகஶாலிகளான நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. நல்லின் - நல்லவினியவையான, நிரதிஶய போக்யங்களான வென்றபடி. "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றதிறே. இன் என்கிறதற்கு ஈன்என்று தீர்க்கமாக பாடமுண்டு. கவி — கவிகளை, தான்றன்னைச்சொன்ன — தான்தானே தன்னை யுபதேஶித்துச் சொன்னவனான, என் வாய்முதல் - என்னுடைய வாக்ப்ரவ்ருத்திகளுக்குக் காரணபூதனான, அப்பனை - உபகாரகனை, என்று மறப்பனோ.— என்றாகிலும் மறப்பேனோ, ஒருநாளும் மறவேனென்றபடி, ||௩||

என்னாகியே - தானென்பக்கலிலேயாயே - என்னையுபகரணமாகக் கொண்டே யென்றபடி. உபயாரண த்தாலேயவதாரத்தை வென்னைக்கொண்டே யிப்படிதப்பாமல்சொல்லுகை யாஶ்சர்யமன்றோவென்று அநுஸந்திக்கிறது. இங்கே எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி. தான் பாடினுனாகில் நிர்வஹ்யமாய் தலைக்கட்டும்; நான் பாடினேனாகில் ப்ரயாஸப்பட்டு தப்புந்தாருமாக வொருபடி தலைக்கட்டும், என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்னோட்டை ஸம்பந்தத்தால் வரும்தோஷந்தட்டாதபடி தலைக்கட்டினு னிதென்ன ஆஶ்சர்யமென்று, தப்புதலின்றி- தப்புகையில்லாமல், ஶப்ததோஷ அர்த்ததோஷமொன்றுமில்லாம லென்றபடி

ரூ—பொப்பிலாததீவினையேனையுய்யக்கொண்டு* செப்பமேசெய்துதிரிகின்றசீர்கண்டே* ॥ச॥
சீர்கண்டுகொண்டுதிருந்துநல்லின்கவி* நேர்படயான்சொல்லுநீர்மையிலாமையில்* ஏர்விலாவென்னைத்
தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைப்* பார்பரவின்கவிபாடும்பரமரே* ॥ரு॥

ஆ—திரிகின்றசீர்கண்டு அப்பனையென்றுமறப்பனென்கிறார். ॥ச॥
(சீர்கண்டு) தன்னுடையகல்யாணகுணங்களை யுள்ளபடிகண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவிநான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் எனக்குஸாத்ருஶ்யமில்லை, இப்படிகுணலேஶமின்றியே யிருந்தவென்னைத் தன்னைப்போலே ஜ்ஞானசக்த்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாக்கி என்னாற்றன்னை ஸர்வேஶ்வரனாக்கொண்டு கவிபை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவிக்கும்படி யின்கவிபாடும்பரமனையென்று மறப்பனென்கிறார். ॥ரு॥
(இன்கவி) இன்கவிபாடும்பரமகவிகள் தனக்குளராயிருக்கச்செய்தே அவர்களைக்கொண்டு தன்னைக்கவி பொப்பில்லாததீவினையேனையிருக்கச்செய்தே யென்னைபாத்ரமாக வடிமைகொண்டு மேன்மேலனநன்மைசெய்து

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஜ்ஞாநாதிபால்) செப்பமேசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேன்மேலித்யாதியால்) ॥ச॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

சீரென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால) ஏர்விலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா (இப்படியித்யாதியால்) பார்பரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

வசுவதாயத்திலஸ்வாரஸ்யத்தைபருளிச்செய்கிறார் (தனக்குளராயிருக்கச்செய்தேயென்று) இத் தால்ஸர்வஜ்ஞரான கவிகளில்லாமையாலே யும்மைகொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டா னித்தனையாகையாலி

அ— தன்னைக்கவிதான் சொல்லி - தன்னைக்குறித்துக்கவிகளை த்தான்தானே சொல்லி, ஒப்பிலா - ஸத்ருஶ ரஹிதனான், ஸர்வேஶ்வரன் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளிலே பொப்பிலாதவனாயிருக்கு மாப்போலே அஜ்ஞாநஶக்திகளி லே யொப்பிலாதவனென்றுகருத்து. தீவினையேனை - க்ரூரகர்மாவானவென்னை, தீ - க்ரூரம், வினை - கர்மம். வினையுடையவன்வினையான். தன்னைச்சொல்லும்போது வினையேனென்று ரூடமாயிருக்கும். உய் யக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஆத்மஜ்ஞாநாதி ரஹிதனாக்கியென்றபடி. செப்பமே செய்து - மேலும் நன் மைகளேயேசெய்து, செப்பம் - செவ்வை, இங்கே நன்மையைக்காட்டுகிறது. திரிகின்ற சீர்கண்டு - இதுவே காலக்ஷேபமாய்த்திரிகிற சீலத்தைக் கண்டிருந்து, அப்பனை - இப்படி உபகாரகனானவனை, என்றுமறப்பன்-என்றாகிலும் மறப்பனோ, இனியவ னுபகாரம் பண்ணிலனாகி னென்றால் மறக்கஶக்யமோவென்றபடி. ॥ச॥
சீர் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, கண்டுகொண்டு — ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு, திருந்து - திருந்தி நிற்கிற, ஸாமர்த்யங்களை நன்றாகப் ப்ரதிபாதியா நிற்கிற வென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஸர்வார்த்த ப்ரகாஶமான, இன் - இனியதான, ஸம்ஶ்ரவ உபமானமான வென்றபடி. கவி - கவிபை, நேர்பட -வர க்கும்படியாக, அவனுக்கு மவன்பக்கல் ப்ரேமவான்களுக்கும் போஜநகமாய்க்கொண்டு ஸேவிக்கும்ப டி பென்கை. யான்சொல்லு நீர்மையி லாமையில் - நான் சொல்லும்படியான நீர்மை யில்லாமை யிலே, நீர் மை - ஸ்வபாவம், சொல்லுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்பந்தவம். நான்சொல்லுகைக்கிடான ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி ஸ்வபாவங்களில்லாமையிலே யென்படி. ஏர்விலா — ஸத்ருஶரஹிதனான, ஏர் - ஸத்ருஶம், என்னை-இப்படி குணலேஶஶூந்யனான வென்னை. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஸத்ருஶரஹிதனாப் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விஶிஷ்டனாக்கி, என்னால் - என்னை புவகரண மாக்கிக்கொண்டு, தன்னை ஸ்வவிஷய ஸ்தோத்ரத்தை, இதுக்குப்பாடுமென்கிறத்தோடே யன்வயம். பார் - ஸம்ருத்தியானது, பாரென்று ஸம்ருத்திக்குப்பேர், ஸர்வலோகமுமென்றபடி. பரவு - கொண்டாடும்படி, பரவுதல் - கொண்டாடுதல், இன்கவி - உபாதானமானகவி கள், பாடும் - பாடாநிற்கிறவனான, பரமர் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை, இத்தனைஶேஷனான வென்னைக்கொண்டி ப்படி [illegible]த்தாலே யவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸாக்ஷாத்கொண்டறியவேண்டாதபடி ப்ரத்யக்ஷ [illegible]கருத்து. [illegible]. என்றுமறப்பனென்று மேலோடேயன்வயம். ॥ரு॥

மூ— இன்கவிபாடும்பரமகவிகளாற்* றன்கவிதான்றன்னைப்பாடுவியாதின்று* நன்குவந்தென்னுடனாக்கியென்
னூற்றன்னை* வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே* ‖ கூ ‖
வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச்* செய்குந்தன்றன்னையென்னாக்கியென்னாற்றன்னை* வைகுந்தனைக்

ஆ— பாடுவியாதே, இன்றுநான்வந்து என்னுள்ளேபுகுந்து வேதங்களினுள்ளுமடங்காத தனக்குங்கூடவடங்
காதகவிகளைப்பாடின வென்வைகுந்தநாதனை யென்றுமறப்பனோவென்கிறார். ‖ கூ ‖
(வைகுந்தநாதன்) ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனாயிருந்துவைத்து என்னுடைய வல்வினைகளையெல்லாம்போக்கி
ஆதலால் குந்தனென்னும்திருநாமத்தையுடையனாய் என்னைத்தன்னைப்போலே தூயனாக்கி என்னாற்றன்னைவை
குந்தனைப் புகழவண்டின்கவிசெய்குந்தன்றன்னைக்கால தசமெல்லா மநுபவித்தாற்றுனர்வனோவென்கிறார். ‖ எ ‖

இ— தொருமரணமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டாலேயென்று ஸங்கதிஸூசி
தே. என்னுடனாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) வன்ஸூத்துக்
குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களிதர்த்யால்) அடங்காதவென்றது - ஸ்வரூபவிஷயமானவென்றபடி.
தயாவியகலூணமானவென்கை. ‖ கூ ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

என்வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்)
குந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ,,குந்தகுதிகுந்தமுதிகுந்தம்” என்
றதிறே. தன்னையென்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தன்னைப்போலேயித்யாதியா
ல்) தூயனாக்கி - பரிசுத்தனாக்கி. ‖ எ ‖

ஸ— இன் - “வால்மீகேஸவ்யாஸ” மென்கிறபடியே சதுஷ்டயசம்பந்தங்களான, கவி - வசனங்களை, பா
டும் - பாடத்தக்கவர்களான, பரமகவிகளால் - பரமகவிகளாலே, ஸ்ரீவால்மீகிபராசரவ்யாஸாதிகளாலும் முத
லாழ்வார்களாலுமென்றபடி. தன்கவி - தனக்குஸத்ருசங்களான கவிகளை, தான்றன்னைப்பாடுவியாது -
ஸம்போஜகனானதான் நிரவதிகஸௌஹார்த்தனான தன்னைமுன்புபோலே யிப்போதும் பாடுவித்துக்கொள்ளாதே.
இன்று - இப்போது, நன்கு - நன்றாக, உவந்து - உகந்து, இக்கவிபாடுகைதானே ஸம்போஜனமாகவுகந்தென்ற
படி. என்னுடனாக்கி - என்னையவிநாபூதனாக்கி, உடன் - அவிநாபூதன். என்னையவிநாபூதமான வு
பகரணமாக்கியென்றபடி. என்னால் - அவலம்பனனானவென்னாலே, தன்னை - ஸ்வரூபிணஸௌஹார்த்தனா
னதன்னை, வன்கவி - ப்ரபந்தங்களானகவிகளை, ஸர்வேச்வரனுக்கும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதபடி நிரதிசய
கல்யாணமான கவிகளையென்றபடி. பாடும் - பாடாநிற்கிற, என்வைகுந்தநாதனே - என்னுடையவைகுண்ட
நாயனை, தான் வைகுண்டநாயகனாயெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமையைப்போலே திருவாய்மொழிபாடுவிக்கிற
வித்தைத்தனக்கு மிகவும் பெருமையாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை யெனக்குப்ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்ற
படி. என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயன்வயம். ‖ கூ ‖

வைகுந்தநாதன் — வைகுண்டநாயனானதான், ‘,லோகநாயகவாராஹலஸ ஸுஶீலனாயதிஷ்டதி”
என்கிறகணக்கிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்துவைத்து ஒருஸம்ஸாரிபக்கலிலே இத்தனைமேல்விழுந்தா
லென்னா லாறியிருக்கப்போமோவென்று கருத்து. என் - பாவம்போகவேணுமென்றிசைவுமில்லாதவெ
ன்னுடைய, வல் - ப்ரபலங்களான, வினை - பாவங்களை, மாய்ந்து - நசித்து, அற - அறும்படி, நிச்சேஷ
நிவ்ருத்தங்களாம்படியென்கை. செய் - செய்தவனான, குந்தன் - குந்தபுஷ்பம்போலே பரிசுத்தனான, தன்
னையென்னாக்கி — என்னைத்தன்னாக்கியென்று ப்ரத்யயங்களை மாறியன்வயிப்பது. ஸ்வயனானவென்னைத் தன்னை
ப்போலே யஜ்ஞாநாதிதோஷரஹிதனாக்கியென்றபடி. என்னால் - இப்படிதான் விஷயீகரித்தவென்னால், தன்
னை - ஸ்வரூபிவேஷ்யவனானதன்னை, வைகுந்தனைப்புகழ - வைகுண்டனாம்படி ஸ்துதிக்க, அவனுக்கு
வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி நான்ஸ்துதிக்கவென்றபடி. வைகுண்டத்வமாவது— நித்யஸூரிநாயகத்வம்.
ஜ்ஞாநசக்தியாதிகுணங்களுக்கொருக்காலும் குண்டமில்லாதார்- விகுண்டர். விகுண்டாநாமயம்பதிவைகுண்டம்,
அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி யிவன்ஸ்துதிக்கையாவது- லோகத்திலேயின்னான்வாக்காலே கவிபா
டினபின்பு யிவனுக்கைச்வர்யமுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே இவர்புகழ்ந்தவித்தால் தனக்கு விபூதியுண்

மூ—புகழுவன்உடன்கவி* செய்குந்தன்றன்னையெந்நாள்சிந்தித்தார்வனோ* ‖ எ ‖

ஆர்வனோவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்* பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகிலு* மேர்விலாவென்னைத்தன்

னாக்கியென்னாற்றன்னைச்* சீர்பெறவின்கவிசொன்னதிறத்துக்கே* ‖ அ ‖

திறத்துக்கேதுப்புரவாந்திருமாலின்சீர்* இறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ* மறப்பிலாவென்னைத்தன்னாக்

ஆ—(ஆர்வனோ) என்னைக்கொண்டு தானுளனும்படி கவிபாடினவிந்தகுணத்தை இவ்வண்டாண்டங்களான லோகவ்யவஸ்தாக்களுடைய வாமாத்யவகரணங்களையும அயர்வறுமமரர்களுடைய வாமாத்யவகரணங்களையுங்கொண்டு அநுபவித்தாற்றுனார்வனோவென்கிறார். ‖ அ ‖

(திறத்துக்கே) ஜ்ஞாநத்துக்குங்கூட வாச்யமல்லாமையாலே பசிக்கஷ்டனுயிருந்த வென்னைத்தன்னைப்போலேயாக்கி யென்னைக்கொண்டு பிராட்டியுந்தானுமாக திருவாய்மொழியாடின விம்ஸ்லேஷாவகாரத்தை

எட்டாம்பாட்டு.

இ— சீர்பெறவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுளனும்படியென்று) இன்கவிசொன்னவென்கிறதுக்கையாலே யெம்பிரான்புகழென்கிறது கவிபாடினவிந்தகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (கவியி த்யாதியால்) பிதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வண்டாண்டத்தீத்யாதிஅநுபவித்தாற்று னென்றமைவாலே) ‖ அ ‖

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மறப்பிலாவென்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநத்துக்குமித்யாதியால்) திருமா லென்கிறவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுந்தானுமாகவென்று) சீரென்கிறவிடம் ஸ்ரீ யவாக்ஷமாநுபாவத்தாலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடினகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுகாட்டுகிறார் (தி ருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்னுள்சிந்தித்தார்வனோவென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே இறப்பெதிர் காலம்பருகிலுமென்று சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டுவாநராக்தியன்றோவென்ன? விங்கவிவேதாவ

டானதாக வவன்நினைத்திருக்குமென்றுகருத்து. வண்—உதாரங்களான, தீன்—ஸ்திவாதாவான, தீன்என்று வாதவுக்குப்பேர். கவி - கவிகளை, செய் - செய்யாநிற்கிறவனை, குந்தன்றன்னை — கூந்தவாஷம்போலேயி ருக்கிறவனை, என்னைக்கவிபாடுவிக்கை தன்பேறாயிருக்கையாகிற ஸௌஸீல்யத்தையுடையவனை யென்றபடி. சிந்தித்து — அவனுடையவிந்தகுணங்களை யநுபவித்தென்றபடி. எந்நாளார்வன் - எந்தகாலத்திலே த்ருப்த னாவேன், காலமெல்லாமநுபவித்தாலும் த்ருப்தனாவேனாதென்றபடி. ‖ எ ‖

ஏர்விலாவென்னை — ஏர்விலாதவனானவென்னை, ஏர்வு - யோக்யதை, கவிபாடுகைக்கு யோக்யதையான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளில்லாதவனான வென்னையென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஜ்ஞாநாதியுக்தனாக்கி, என்னாற்றன்னை - ஸ்வஸ்மிம், சீர்பெற - கல்யாணகுணங்களுண்டாம்படி, ஸ்வஸ்வஸ்வகல்யாணகுணநிதியானவன் நான்கவிபாடினவித்தால் தனக்கு கல்யாணகுணங்களுண்டாயிற்றாக நினைத்திருக்கிறானென்றுகருத்து. இன்க விசொன்னதிறத்துக்கு - மதுரங்களானகவிகளைத் தான்சொன்னப்ரகாரத்துக்கு, திறம் — ப்ரகாரம், இது க்குப்பருகிலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஆழியங்கை - திருவாழியாலே யழகியதானகையையுடையவனை, எம்பிரான் - இவ்வழகைகாட்டி யென்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியினுடைய, புகழ் - கல்யாணகுணத்தை, என னால்தன்னைக்கவிபாடுவித்த விக்ரமகுணத்தையென்றபடி. இதுக்குப்பருகிலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். பார் - ஸ்ருஷ்டியும், தத்ரத்யப்ராணிகளுமென்றபடி. "ஸௌ:கெள ராஸஙீ" திவசூஷணா. விண் - பரமவ்யோமமும். தத்ரஸ்ஜநங்களுமென்றபடி. நீர் - ஜலங்களும், தத்ரஸ்த்ப்ராணிகளும், முற்றுங்கலந்து — இவையித்தனையையு ங்கூட்டிக்கொண்டு, இவைற்றினுடைய வாமாத்யவகரணங்களெல்லாத்தையுங் கொண்டென்றபடி. பருகிலு ம் — பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவிக்கிலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. ‖ அ ‖

மறப்பு - விஸ்மரணம், இலா வென்னை — இல்லாதவனான வென்னை, ஸ்மரணமுண்டானவனுக்கிறே தத்வி பரீதமான விஸ்மரணமுண்டாவது. ஒருக்காலும் ஜ்ஞாநப்ரஸங்கமில்லாமையாலே அஜ்ஞாநப்ரஸங்கமு மில்லா தபடி பசிக்கஷ்டனானவென்னை யென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே பஹுமுகஜ்ஞாநவானாக்கி, என்னால் "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" மென்கிற வநாதரமுங் கூடவில்லாத வென்னால், தன்னையுற—தன்னை மதுரமாக

மூ—என்னாற்றன்னை* யுறப்பலவின்கவிசொன்னவுதவிக்கே* ||கூ||
உதவிக்கைம்மாறென்னுயிரென்னவுற்றெண்ணில்* அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்னாற்றன்னைப்* பதவிய
இன்கவிபாடியவப்பனுக்கு* எதுவுமொன்றுமில்லைசெய்வதிங்குமங்கே* ||ய||

ஆ—முன்புசொன்ன ஸர்வோபகாரகத்வத்தைக்கொண்டு பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாநகாலமெல்லா மநுஸந்தித்தாற்றுனார்வனோவென்கிறார். ||கூ||

(உதவி) இப்படியென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின மஹோபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாக வென்னாத்மாவை யவனுக்கடிமையாகக்கொடுக்கவேண்டில் அதுவும் பண்டேயவனுக்கடிமையாதலால் இங்குமங்கு மிதுக்கொரு கைம்மாறுசெய்யலாவதில்லையென்று அவனுடைய மஹோபகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார். ||ய||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னவித்யாதியால்) இறப்பெதிர்காலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூதமித்யாதியால்) ||கூ||

பத்தாம்பாட்டு.

என்னாற்றன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரபந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹோபகாரேத்யாதியால்) அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவும்பண்டேயித்யாதியால்) ||ய||

ஈ— ஸம்ச்லேஷிக்கும்படி, உறுகை - ஸாக்ஷாத்ஸம்ச்லேஷிக்கை. "விரசித்வேதஸ்ய ப்ரத்யக்ஷமிவதர்சித" மென்னுமாப்போலே தன்னுடைய ஸ்வரூபகுணாதிகளை யெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷமாக ப்ரகாசிக்கும்படி யென்றபடி. பல் - பஹுக்களான, இன் - அத்யந்தபோக்யங்களான, "வசாம்ஸி ஸஹஸ்ராணி ஸ்தோத்ராணி ஆசுஷவாந்ருஷி:" என்னுமாப்போலே யிந்த ஸம்ஸாரத்திலே யிப்படி விலக்ஷணங்களான வாயிரம் பாட்டுக்களைப் பாடினானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. கவி - பாட்டுக்களை, சொன்ன வுதவிக்கு - சொன்ன உபகாரத்துக்கு, உதவி- உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். திறத்துக்கு- ஸகலகார்யப்ரகாரங்களுக்கு, திறம் - ப்ரகாரம், ஏய்- அநுரூபமான, ஏய்கை- அநுரூபமாகை, துப்பரவாம்- ஸாமர்த்த்யமுண்டாயிருக்குமவனான, துப்பரவு - ஸாமர்த்த்யம், ஸர்வகார்யங்களையுமுண்டாக்குகைக் கநுரூபமான ஸாமர்த்த்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி. திருமாலின் - ஸ்ரிய:பதியினுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, இறப்பு - அதீதகாலத்திலே, இறப்பென்றதீதகாலங்களுக்குப்பேர், எதிர்காலம் - பவிஷ்யத்காலத்திலும், இதுஉபலக்ஷணம், வர்த்தமாநகாலத்திலுமென்றபடி. பருகிலும் - பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவித்தாலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. ||கூ||

உதவி - உபகாரத்துக்கு, என்னைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வுபகாரத்துக்கென்றபடி. கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரம், என்னுயிரென்ன - ஆத்மாவென்ன, உற்று - ஸாக்ஷாத்ஸம்ச்லேஷித்து, ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தென்றபடி. எண்ணில் - நினைத்துப்பார்க்கில், ஆங்கு - அவ்வவஸ்தையிலே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யமைக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே யென்றபடி. அதுவும்- அந்த ஆத்மவஸ்துவும், மற்று- தத்ஸம்பந்திகளான ஆத்மீயங்களும், அவன்றன்னதே- அந்த ஸர்வேச்வரனுடையதே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யமைக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே என்னதாயிருப்பதொன்றுமில்லாமல் போய்விட்டதென்று வக்த்ருதாத்பர்யம். என்னால்- ப்ரத்யுபகாரசிந்தைக்குங்கூட யோக்யதையில்லாதவென்னாலே, தன்னை - மஹோபகாரகனானதன்னை, பதவிய - ம்ருதுக்களான, பதவியது - ம்ருதுவானது, இன்- ஸ்வாதுக்களான, கவி - பாட்டுக்களை, பாடிய - பாடினவனான, அப்பனுக்கு - உபகாரகனுக்கு, இங்கும் - இந்தலோகத்திலும், அங்கும் - திருநாட்டிலும், இங்கு - ஸம்ஸாரிஜ்ஞானனாயிருந்த பத்ததசையிலே ப்ரத்யுபகாரமில்லையாகிலும் முக்ததசையிலேயுண்டாகலாமேயென்ன வங்குமில்லையென்கிறார். இங்கே அவிவேகஸம்ஸாரிதசையாகையாலே யேதேனுமொன்றை யென்னதாக ப்ரமித்து ப்ரத்யுபகாரமாகக்கொடுக்கநினைத்தாலும் நினைக்கலாம். முக்ததசையிலே இப்படிநினைக்கவுங்கூட வவகாசமில்லையென்றுகருத்து. செய்வது - ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யத்தக்கது, எதுவுமொன்றுமில்லை - ஏதேனுமொருவஸ்துவில்லை. ||ய||

மூ— திருமாலன்றியின்மைகண்டு* அவனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* இங்ஙனே சொன்ன ஓராயிரத்து இப்பத்தும்* எங்ஙனே சொல்லினும் இன்பம் பயக்குமே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (இங்குமங்கும்) ஸ்ரீபதியானவனல்லது உபகாரகரில்லையென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து அநந்யோபகாரரானவாழ்வார் தம்மைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின விம்மஹோபகாரத்தைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழி யங்ஙனே சொல்லினு மின்பம்பயக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— திருமாலன்றியிங்குமங்குமின்மைகண்டென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதீத்யாதியால்) அங்ஙனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யோபகாரரானவென்று) இங்ஙனே சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மையித்யாதியால்) ||கக||

ஈ— திருமாலன்றி - ஸ்ரீபதியல்லது, இங்குமங்கும் - உபயவிபூதியிலும் ஸம்ஸாரத்திலும், இன்மை- இல்லாமை, வேறுபகாரகரில்லாமையை, கண்டு - அநுஸந்தித்து, ‘பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீய்த்து” என்றதிறே. அங்ஙனே - அப்படியிருக்குமவனை. ஸுவயம்புவதேசிக்கிறஸம்பத்திலே செவ்வையாயிருந்து புறம்போனால் க்ருதஜ்ஞராய்ப்போருகிற நம்மைப்போலன்றிக்கே ஸ்ரீஸுவனே ஸம்ரக்ஷகனென்கிற ஸாவமொருக்காலும் மாறுதவருனவென்றபடி. வண் - உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்வாமீ, இங்ஙனே சொன்ன - இப்படிசொன்னதான, என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தான் இதுக்கொருப்ரத்யுபகாரமில்லையென்றிப்படி யருளிச்செய்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்குவிசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுக்களும், எங்ஙனே சொல்லினும் - ஏதேனுமொருபடிசொல்லினும், ஸாவபாவத்தோடேயாதல் ஸாவபாவமன்றிக்கேயாதல் ஏதேனுமொருப்ரகாரஞ்சொல்லினுமென்றபடி. சடகோபனுடையபாசுரங்களைக் கற்றவர்களன்றிறே ஸம்ஸாரிகளை கடாக்ஷிப்பது. ஆதலாலிவர்களுடைய ஸாவபாவஸம்ஸாரங்களிரண்டுமப்ரயோஜகங்களென்றுகருத்து. இன்பம் - ஆநந்தத்தை, மோக்ஷாநந்தத்தையென்றபடி. பயக்கும் - ஸம்பிக்கும், உண்டாக்குமென்றபடி. பயக்கை - ஸம்பிக்கை. ||கக||

ஜகதேகவிராஜநாதஜாதஸுவயம்ப்ரீவேதாந்தாசார்யராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(என்றைக்குமென்னை)

ஸாத்மீபாவப்ரதாநாத்ஸ்வபரவஸதயா தத்த்வபக்ஷ்யம் ஸௌம்ய

உஜ்ஜீவாநாதஸகல்பாக்யஸ்வபுத்யவநாசகேவாஜ்ஞயோர்வாஸா |

ஸந்ஸ்தவகப்ரயோஜநயதாமோஹஸ்விதமத்யாஸ

ஸர்வம்ஸ்தவிஷ்ணோமப்ரத்யகஸூதிவிஷயஸந்தோஷஸம்ஸ்ஸம்பூர்ணாயஸ் ||அகூ||

(ஸாத்மீய) இன்றமிழ்பாடியவீசனை - ஸஹஸ்ரதியாகையாலும், (ஸூஸ்யபதாவாக) தன்சொல்லாற்றன்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன் - ஸத்யஸ்வயம்ஸக்ஷிப்யஜனாகையாலும், (காருண்யாதத்வாஜ்ஞஸம்ஹஸ்வாக) என்வாய்முதலப்பனை - ப்ரணவனுக்குப்போலே தன்க்ருபையாலே தானேபாஸ்ரிதர்க்கு வாக்கையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவாவாநகஸ்வாக) ஒப்பில்லாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு - ஸத்ருஜநிக்ருஷ்டர்களையுமுஜ்ஜீவிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வபுத்யவநாசதி) ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியித்யாதி - தன்னைக்கவிபாடுகைக்கு ஸம்ப்ரகாரத்தாலுமயோக்யரானவர்களையுங்கொண்டு பாடுவித்துக்கொள்ளவல்ல ஸ்வபுத்யவநாஸாமர்த்யத்தையுடைத்தாகையாலும், (வைகுண்டயோகாஸ) வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸந்ஸ்தவகஸ) வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்குந்தன்றன்னை - ஆஸ்ரித

த்ரு—தா— ருடையபாபங்களை நிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணவல்ல ஶக்திஸம்பந்நனாகையாலும், (ஸகலஶ ரண்ய) ஆர்வனோவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஐஶ்வர்யஸ்தானஸூசகமாக) திருமாலின்சீர் - ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், (விசேஷமாக) பதவியவின்கவிபாடியவப்பனுக்கு- உபகாரகனாகையாலும், எம்பெருமானுக்கு ஸந்நிதியோஜந விஷயஸ்தோத்ரத்திலே மூட்டுதிறத்தினரென்று "என்றைக்குமென்னை" யென்கிறவிஷயத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். (அக)

ஸ்ரீமதேரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— இன்பம்பயக்கவெழின்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகை* யின்பம்பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்தாள்கின்ற

ஆ— (இன்பம்பயக்க) இப்படி என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளுகைக்காகத் திருநாட்டினின்றும் அங்கேயெழுந்தருளியிருந்தபடியை ஸவிஸ்தரமாகத் திருவாறன்விளையிலேவந்துபுகுந்து என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்துப் பாட்டுக்கேட்டருளி திருவடி பெருமாள்குணங்களைச்சொல்லக்கேட்டருளி ஸௌபாக்யஸம்பந்நையாயிருந்தாப்போலே நிவ்ருத்தனாயிருந்த திருவாறன்விளையை யென்றோசென்றுநாமநுபவிக்கப்பெறுவதென்று உபநாஸிக்கிறார். ஸாஹாஸாமர்த்யத்தாலே தங்களுக்கின்ப

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— என்னுடையப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை யிப்போதேபோக்கி யென்னையுன்திருவடிகளிலேசேர்த்தருளவேணுமென்று "பரமருஞ்ஜ்யுலகிலே" யலத்தினவாழ்வார் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாகவந்த விவிதவிஷயாதிகஸாநுஸந்தாநமும் தம்மைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த ஸாஹாய்யத்தைபநுஸந்தித்தவிதுவும் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தித் தலையெடுத்தென்னை யிப்போதேதிருநாட்டிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டியிருக்க வின்னமிச்சரீரத்தோடேயிருந்து திருவாறன்விளையிலே போயடிமைசெய்யவேணுமென் றித்திருவாய்மொழியிலேபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) *

முதற்பாட்டு

இன்பம்பயக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹாய்யேத்யாதியால்) இனிதென்கிறதற்குத்

ஸ— இன்பம்- ஆநந்தமானது, பயக்க- ஜநிக்கும்படி, ஸந்நிதாநஸாமர்த்யத்தாலே தங்களிருவருக்குமாநந்தவ்ருத்தி யுண்டாம்படி யென்றபடி. இனிது- இனிதாக, நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யமாகவென்றபடி. இதுக்கு வீற்றிருந்தென்கிறதோடே யந்வயம். எழில்- உஜ்ஜ்வலையான, "ராவணோ ரதமாஸ்தாய" மென்று வக்ஷஸ்தலத்திருமகனே யிவளுக்கநுரூப னென்னும்படி நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய லாவண்யாதிகளான வென்றபடி. மலர்மாதரும்- ஸரஸிஜவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரும், தானும்- அவளும் மேல்விழும்படி ஸந்நிதாநனான தானும், உடன்- இருவருங்கூட, வீற்றிருந்து- வீறுதோற்றவிருந்து, வீறு- உத்கர்ஷம். ஸர்வஶேஷித்வரூபமான வுத்கர்ஷந்தோற்றும்படி திருமாமணி மண்டபத்திலே யிருந்தருளி யென்றபடி. இவ்வேழுலகை- இந்த ஸப்தலோகங்களை, லோக்யந்த இதி லோகா:- ஸஞ்சாரிணஸ் ஸ்தாவராதயஸ் ஸர்வேஜ்ஞாநரூப ஸதாவிஷயா வேதநமும் ஸஞ்சாரஸ்திதிரூப த்விவிதவேதநருமென் றிப்படி ப்ரதாந ஸிஜங்களான ஸப்த ஸஞ்சாரங்களையுமென்றபடி. இதுக்காள்கின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். இன்பம்பயக்க- ஆநந்தம் பிறக்கும்படி, "ராஜஸ்ரீதாநோ ப்ராப்ய ராஜ்யம் ஸாம்ராஜ்யவாங்" ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதா லோகா:" என்கிறபடியே மாதாபிதாக்களான தாங்களிருவருங்கூட விருந்து ரக்ஷிக்கத் துடங்கினவாறே லோகங்களுக்கு நிரதிஶயாநந்தமுண்டாம்படி. யென்கை,

மூ— வெங்கள்பிரா* னன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யன்புற்றமர்ந்துவலஞ்
செய்து கைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ* ॥௧॥
ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியகலிடமுற்றவுமீரடியே* யாகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையு*

ஆ— ணுண்டாம்படியாகவும், அபர்வறுமமரர்களுக்கினிதாம்படியாகவும் பிராட்டியோடேகூடத்திருமாமணிமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தருளி யிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்கவாள்கின்ற வெங்கள்பிரான் அன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளையன்புற்றமர்ந்து வலஞ்செய்து கைதொழுநாள்களுமாக வற்றேயோவென்கிறார். ॥

(ஆகுங்கொல்) ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கே யகலிடமுற்றவு மீரடியேயாகும்படி யளந்தருளின ஸ்ரீவாமநனெழுந்தருளியிருக்கிற திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற உபகாரத்துக்காகக் கொடிகட்டி பஸம்ருத்தமானதிருவாறன்விளையை உத்யாநவாபீஸராதி ஸம்ருத்த்யாவாஸிதமாய் ஸுஶீதளமான நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமோவென்கிறார். ॥௨॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வறுமித்யாதியால்) ஆகவற்றேயோவென்றது - ஆகமாட்டுமோவென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கேயென்று) எழுந்தருளியிருக்கிறவென்கிறது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். மாகந்திகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) மாகந்தநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்யாநேத்யாதியால்) ॥௨॥

ஶ— ஆள்கின்ற- பரிபாலியாநிற்கிற, எங்கள்பிரான்- எங்களுடைய உபகாரகன், தன்னுடைய ஸம்பத்தையெங்களுக்குக் காட்டி யென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தெனக்கு மென்னநுபந்திகளுக்கும் உபகாரகனானவென்றபடி. அன்பு- ஸ்நேஹத்தை, உற்று- ப்ரசுரமாகஸ்வீகரித்து, திருவாய்மொழிகேட்கைக் கநுகூலமாயிருப்பதொரு தேஶத்தைப்பெற்றோமென்றந்ததேஶத்திலே ப்ரஸ்நேஹயானனு வென்றபடி. அமர்ந்து- ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேஶத்திலிருந்துதிருவாய்மொழி கேட்கையிற்காட்டில் வேறொருப்ரயோஜநத்தைய பேக்ஷியாதவனாயென்றபடி. உறையும்- அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம்ப்ரஸாதித்துப்போகாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ஸ்ரீவால்மீகிபகவானு பாடின ஸ்ரீராமாயணம் கேட்கைக்குத் திருவயோத்யையிலே திருத்தம்பிமாருந்தாமுங்கூடப்பெருமாள் பேரோலக்கமாக விருந்தாப்போலே நான்பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக்காகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே நாய்ச்சிமாரோடேகூட நித்யஸூரிஜநங்களோடேகூட வவன்வஸிக்கிற தேஶமானவென்றபடி. அணிபொழில்- ஊருக்கலங்காரமான வ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, இதுக்குக் கைதொழுமென்கிறதோடே யந்வயம். அன்புற்று- திருவாய்மொழி கேட்கைக் கநுகூலமான தேஶமிதுவென்று அத்தேஶத்திலே ப்ரஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, அமர்ந்து- அத்தேஶவாஸத்திற்காட்டில் வேறொருப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷியாமல், வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணி, கைதொழுநாள்களும்- கைகளாலே தொழும்படியான தினங்களும், “ஸப்ராஞ்ஜலி ப்ரஹ்ருஷ்டா:” என்கிறபடியே அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கும் தினங்களுமென்றபடி. நாள்களுமென்கிற பஹுவசநத்தாலே யவற்றினுடைய தைர்க்யமும் ப்ரதீக்கிறது. ஆகுங்கொலோ- உண்டாகுமோ. “ஸுவீடாநீம் ஸகாஶஸ்யாநுதேஶோக க்ஷயஶ்ரிவ: । ஸஹாயாம் பத்ஸஹஸ்ராத்ர வஶ்யுபதிஹாராவஸ:” என்னுமாப்போலே யிக்காலமே யக்காலமாகாதோ வென்றபடி. ॥௩॥

ஆகுங்கொல்ஐயம்- ஆகமாட்டுமோ வென்கிற ஸந்தேஹம், இது ஶக்யமாமே,வென்கிற ஸந்தேஹமென்றபடி. ஐயம்- ஸந்தேஹம், ஒன்றின்றி- லேஶமுமில்லாமல், இத்தனை உபூஞன விஶ்வாஸநவ்யூஹவானிக்கு லோகங்களளக்க ஶக்யமோவென்று கலங்கின தேவர்களுடைய ஸந்தேஹமெல்லாம்போம்படி யென்கை. இதுக்கு நிமிர்ந்தவென்கிறதோடே யந்வயம். அகலிடம்- விஸ்தீர்ணமான ஸ்ருஷ்டியானது, இடம்- ஸ்ருஷ்டி, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நமும், ஈரடியேயாகும்பரிசு- இரண்டடியே யாகும்படியாக, நிமிர்ந்த- த்ரிவிக்ரமனையளந்தவனை, திருக்குறளப்பன்- ஸ்ரீவாமநனான உபகாரகன், குறள்- வாமநன், அமர்ந்துறையும்- வாஸத்திற்காட்டிலும் பொருந்திவஸிக்கிற ஸ்தலமான, மாகம்- ஆகாஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்-

மூ—மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கணீடுமதிட்டிருவாறன்விளை* மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக் கூடுங்கொலோ* ।௨।

கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை* ஆடும்பறவைமிசைக்கண்டுகைதொழுதன்றி யவனுறையும்* பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்தாறங்கப்பன்னினர்வாழ்* நீடுபொழிற்றிருவாறன்விளைதொழவாய்க்குங்கொனிச்சலுமே* ॥௩॥

ஆ—(கூடுங்கொல்) ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேயெழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக்கண்டு கைதொழுகையன்றியே அவனுக்குங்கூட ப்ராப்யமாய், ஸாங்க ஸகலவேதவித்ப்ரவரராய், த்ரயீவிஹிதவர்ணாஶ்ரமாசாரபராயண ஸதாநுஷ்டிதபஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிநித்யாநுஷ்டானபரராயிருந்த திவ்யஜனங்கள்வாழ்கிற திருவாறன்விளையை நிச்சலுந்தொழக்கூடுமேயோவென்கிறார். ॥௩॥

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— கோவிந்தனையித்யாதிவசனங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) ஹரிஶப்தத்தாலே விரோதிநிரஸநக்ஷமத்வமும் ஶத்ருஸம்ஹாரநிஸ்ஸங்கத்வமும் விவக்ஷிதம். ஆடுபறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியால்) அவனுறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்கேத்யாதியால்) அதில்ஸாங்கஶப்தத்தாலே ஆறங்கமென்றது வ்யாக்யாதம். பஞ்சமஹாயஜ்ஞஶப்தத்தாலே வேள்வியைந்தென்கிறது வ்யாக்யாதம். ॥௩॥

ஶ—ஸுகரமென்றபடி. திகழ்- விளங்காநிற்கிற, கொடி- த்வஜங்களையுடையவையான, மாடங்கள்- ப்ராஸாதங்களையும், நீடு- உந்நதங்களான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையு முடைத்தான, மதிள் திருவாறன் என்கிறவிடத்திலே ளகாரரகாரயோ தகாரறகாரயோஸ்ஸ்தாநே டகாரஶிலாதேஶ:. திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளை யென்கிற திவ்யதேஶத்தை, மாகந்த- உத்தமமயமான, வந்தநகல்பத்ராதி திவ்யமயவாஸிதமான வென்றபடி. நீர்கொண்டு- ஸலிலங்களைக்கொண்டு, தூவி- "ஸிஞ்சந்து ஸர்வாம்ஸ்து ஸகல்யாண மிஶ்ரீகேந வாரிணா" என்கிற கணக்கிலே யெங்கும் திருநீர்பரிமாறி. வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணி, கைதொழக் கூடுங்கொலோ- அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கக்கூடுமோ. ॥௨॥

வைகலும்- ஸர்வதா, கூடுங்கொல்- இது ஶ்லோகாதிஶயத்தாலே கீழ்ச்சொன்னதுக்கநுஷங்கம். கோவிந்தனை- கோவிந்தனை, கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யகுண விஶிஷ்டனையென்றபடி. மதுசூதனை- மதுஸூதனனை, ரக்ஷ்யவிரோதிநிரஸநனையென்றபடி. கோள்- பலிஷ்டமான, அரியை- ஹரியை, ஸிம்ஹத்தை, ஸிம்ஹம்போலே ஶத்ருக்களுக்கநபிபவநீயனான வெம்பெருமானை யென்றபடி. ஆடு- ஆடாநிற்கிற, ஆடுகை- நர்த்தனம்பண்ணுகை. எம்பெருமானுக்கு வாஹநமாயிருக்கிற ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே நர்த்தனம்பண்ணுமாப்போலே தர்ஶநீயகதிஶாலியான வென்றபடி. பறவைமிசை- பக்ஷியின்மேலே, தார்க்ஷ்யன்மேலே யென்றபடி. கண்டு- திருவாறன் விளையினின்றும் என்னைக் கடாக்ஷிக்கைக்காக விங்கே யெழுந்தருளக்கண்டு, கைதொழுதன்றி- கைகளாலே தொழுகையன்றிக்கே, இதுக்குத்தொழவாய்க்குங்கொலென்கிறத்தோடே யந்வயம். எழுந்தருளினவிடத்திலே யவனைக்காண்கை போராது. அவ்வூரிலேபோயவனைக் காணவேணும் என்றுகருத்து. அவனுறையும்- அவன் நித்யவாஸம் பண்ணாநிற்கிற விடமான, இது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். பாடும்- பாடாநிற்கிற, உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச் சொல்லப்படாநிற்கிறவையான வென்றபடி. பெரும்புகழ்- விஶ்வஸமஸ்த ப்ரதிபாதகங்களான, நான்மறை- நாலுவேதங்களையும். வேள்வியைந்து- யஜ்ஞங்களைந்தையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையுமென்றபடி. ஆறங்கம்- ஷடங்கங்களையும், பன்னினர்- நன்றாக நிரூபித்தவர்கள், வாழ்- ஸம்பத்ஸமத்தாலே வாஸியாநிற்கிற ஸ்தலமான, நீடுபொழில்- விஸ்தீர்ணோத்யானஶாலியான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, நிச்சலும்- நித்யமும், தொழ- ஸேவிக்க, வாய்க்குங்கொல்?- கிடைக்குமோ, நித்யமும் ஸேவிக்கும்படி என்றைக்குக் கிடைக்கப்புகுகிறதென்று ஶங்கிக்கிறபடி. ॥௩॥

ரூ—வாய்க்குங்கொனிச்சலுமெப்பொழுதுமனத்தீங்குநினைக்கப்பெற* வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ்திருவாறன்விளை* வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன்வடமதுரைப்பிறந்த* வாய்க்குமணிநிறக்கண்ணபிரான்றன்மலரடிப்போதுகளே* [௪]

மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்* பலரடியார்முன்பருளியபாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும்* மலரின்மணிநெடுமாடங்கணீடுமதிள்

ஆ—(வாய்க்குங்கொல்) ஸ்ரீமதுரையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளுகையாலே யதோசிதமான வாத்ஸல்யகுணங்களையும் ஸௌலப்யகுணங்களையுமுடையனாயிருந்த வவனெழுந்தருளியிருந்த திருவாறன்விளையிலே அவன்திருவடிமலர்களை நெஞ்சாலென்றநுபவிக்கக்கூடுமோவென்கிறார். [௪]

(மலரடிப்போதுகள்) தன்திருவடிமலர்களை யென்னெஞ்சத்தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கித் திருவாய்மொழிபாடியநுபவிக்கும்படி திருவனந்தாழ்வான்முதலாகவுள்ள பலரடியார்முன்பருளிய ஸர்வகாரணிக

நாலாம்பாட்டு.

இ— வடமதுரைப்பிறந்தவாய்க்கும்பெரும்புகழென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேயித்யாதியால்) வாய்க்குமணிநிறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) [௪]

ஐந்தாம்பாட்டு.

வணங்கவென்கிறதற்குப் ப்ரகாரநாமமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கியித்யாதியா

ஈ— வடமதுரை - உத்தரதேசஸ்தமான ஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனை, வாய்க்கும் - அத்தாலேவாய்த்திருக்கிற, ஸ்ரீமதுரையிலே யவதரிக்கையாலே ஸத்யஸங்கல்ப ப்ரகாசியாநிற்கிறவையானவென்றபடி. பெரும்புகழ் - அவதாரதினங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவனை, மூவுலகீசன் - த்ரிவிதசேதநாசேதநநியந்தாவான, வாய்க்கும் - ஸம்பாதிக்கிற, அவதரிக்கையாலே மிகவும்ப்ரகாசியாநிற்கிறவென்றபடி. அணி - அலங்காரமான, அதிமநோஹரமானவென்றபடி. நிறம் - காந்தியையுடையவனை, கண்ணபிரான்றன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை உபகாரகனுடைய, தன்னையென்றுஸர்வஸ்வமாய் ப்ரியமாம். மலர் - விகஸிதங்களான, அடிப்போதுகளை - சரணகமலங்களை, போது - புஷ்பம், இங்குகமலம்விவக்ஷிதம். இதுக்கு நினைக்கவென்கிறதோடே யந்வயம். ஈங்கு - இந்ததேசத்திலே, வாய்க்கும் - ஸஹஜமாகஸம்பாதிக்கிற, கரும்பும் - இக்ஷுக்களும், பெரும் - பெரியதுகளான, கரும்புகளுக்கும்நிழலாம்படி யுந்நதங்களானவென்றபடி. செந்நெலும் - சிவந்தகதிர்களையுடையவையான நெல்லுப்பயிர்களுமான, வயல் - கழனிகளாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, திருவாறன்விளை, திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, நிச்சலும் - நித்யமும், எப்பொழுதும் - ப்ரதிக்ஷணந்தோறும், மனத்து - மநஸ்ஸிலே, நினைக்கப்பெற - ஸ்மரிக்கப்பெறுகைக்கு, பெறவென்கிறத்தாலே ஸ்மரிக்கையே பேறென்றுதோற்றுகிறது. "ஸம்வத்ஸரேஸ்ம ஸம்ஸ்ம்ருதிஃ" என்றதிறே! வாய்க்குங்கொல் - கிடைக்குமோ. [௫]

மலர் - விகஸிதமான, அடிப்போதுகள் - தன்திருவடித்தாமரைகளை, என்னெஞ்சத்து - என்னுடையநெஞ்சிலே, எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணங்களிலும், இருத்தி - ப்ரதிஷ்டிதங்களாக்கி, வணங்க - நான்ஸேவிக்கும்படி, திருவாய்மொழிபாடி யநுபவிக்கும்படியென்கை. இதுக்கருளியவென்கிறதோடே யந்வயம். பலரடியார்முன்பு - ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் ஸ்ரீபராசரபகவான் முதலாழ்வார்களென்கிற விலக்ஷணர்களான அடியார்முன்னே, அடியார் - தாஸ்யரஸிகர்கள், அருளிய - என்பக்கல் விசேஷித்துக்ருபைபண்ணினவனை, "மஹாத்மநேத்யாதி" என்றுமுதலிகளெல்லாருமிருக்கச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினாப்போலே யென்றுகருத்து. பாம்பணை - நாகசயநனை, அப்பன் - ஸர்வகாரணிகன், அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேசவாஸத்திற்காட்டில் வேறொன்றையபேக்ஷியாமலென்றபடி. உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, மலரில் - புஷ்பங்களையுடையவையான, இல்லென்றதுகேயம், புஷ்பாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. மணி - ரத்நங்களான, நெடு - உந்நதங்களான, மாடங்கள் - க்ருஹங்களையும், நீடு - உந்நதங்களான, மதிள் - ப்ராகா

ரு—திருவாறன்விளை* யுலகுமலிபுகழ்பாடநம்மேல்வினையொன்றுநில்லாகெடுமே* ॥ரு॥
ஒன்றுநில்லாகெடுமுற்றவுந்தீவினையுள்ளித்தொழுமின்றொண்டீர்* அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கைய
ணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தா* னென்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரா* னின்ற
வணிதிருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே* ॥கூ॥
நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருவாறன்விளை* நீணகரத்துறைகின்றபிரானெடுமால்கண்ணன்விண்

திருவாறன்விளையினுடைய வுலகமலிபுகழ்பாட நம்முடையக்லேசமெல்லாந்தீரும், திருவாற
னமர்ந்துறையும் திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ॥ரு॥
(ஒன்றுநில்லாகெடும்) அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கை யணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தருளி அத்திரும
ணம்புணர்ந்தருளின திருவழகையென்று மென்னெஞ்சந்துதிப்ப வென்னெஞ்சுள்ளேபுகுந்திருக்கிற பிரான்
னின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவே உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர்? உங்கள்ஸகலதுக்கங்
களும்போமென்கிறார். ॥கூ॥

ல்) பாம்பணையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானிருக்கையால்)
பாட்டுக்குவழிதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளிருக்கையால்) ॥ரு॥

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

என்னெஞ்சந்துதிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமணமிருக்கையால்) ॥கூ॥

நங்களைபுமுடைத்தான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, இதுக்குப்புக
ழோடேயநயம். உலகமலி - லோகத்திலேமலிந்ததான, ஸர்வாதிகமானதென்றபடி. புகழ - கீர்த்தியை, பா
ட-பாடினால், நம்மேல்வினை - நம்முடையமேலேயிருக்கிறதுக்கங்கள், ஒன்றுநில்லா - லேசமும்நில்லாமல், ॥ரு॥
கெடும் - நஷ்டங்களாம்.

அன்று- சிசுபாலன் விவாஹம்பண்ணப்புகுந்ததாக ஸன்னத்தனாய் வந்திருந்த காலத்திலே, அங்கு- அந்த யுத்த
பூமியிலே, அமர்- யுத்தத்திலே, வென்று- ஜயித்து, சிசுபாலாதிகளை யிதிசேஷ:. நங்கை யுருப்பிணி
யென்று மாறியநயிப்பது. நங்கை- ஸர்வகுணபூர்ணையான, நங்கை- ஸ்த்ரீ. உருப்பிணி-
ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடைய, அணி- அலங்காரபூதங்களான, அணி- அலங்காரம். சாகவாத்திவ வசுவா
லங:. நெடும்- பெரியதுகளான, அதிசயிதஸௌந்தர்யங்களான வென்றபடி. தோள்- புஜங்களை, புணர்ந்
தான்- ஸம்ச்லேஷித்தவனை, என்றும்- ஸர்வதிநங்களிலும், எப்போதும்- ஸர்வக்ஷணங்களிலும்,
என்னெஞ்சம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது, துதிப்ப- ஸ்தோத்ரிக்கும்படி, அவ்வவதாநத்தையு மவ்வழகையுங்கொ
ண்டாடும்படி யென்றபடி. உள்ளே- என்னெஞ்சுக்குள்ளே, இருக்கின்ற- ருக்மிணிப்பிராட்டியை கல்யா
ணம் பண்ணினபோதுள்ளவடிவத்திருக்கோலத்தோடே வந்திருக்கிறவனை, பிரான்- உபகாரகன், நின்ற-
எல்லாருங்கண்ணாலே காணும்படி நின்றருளுகிற ஸ்தலமான, அணி- ஜகதலங்காரமான, திருவாறன் விளை
யென்னும்- திருவாறன்விளையென்கிற, நீணகரமது- அந்தப்ரஸித்தமான உத்தாநநகரத்தை, நீள்நகரமென்கிற
விடத்திலே ளகாரக்ஷகார நகாரோ உச்சாரணகார னகாதேச:. தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்திலே வா
ஸமுடையவர்காள்? தொண்டு- தாஸ்யம், தொண்டுடையவர் தொண்டர், தொண்டீரென்று ஸம்போத
னம். உள்ளி- மநஸ்ஸாலே யநுஸந்தித்து, தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், தீவினை- க்ரூரபாபங்கள்,
ஒன்றுநில்லா- லேசமும் நிற்கமாட்டா, முற்றவும்- ஸமஸ்தபாபமும், கெடும்- நஷ்டமாய்விடும், கெடு
மென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. ॥கூ॥

அதுவே - அந்ததிருவாறன்விளையே, நீணகரம்- தீர்க்காலமிருந்து ஸகலவியபதேசங்களும் ப
ண்ணும்படியான ப்ராசுர்யமும், மலர்ச்சோலைகள் - ஸம்பந்நகுஸுமங்களாலே, சூழ-
வரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளைநீணகரத்து - திருவாறன்விளையாகிற உத்தாநநகரத்திலே, உறைகின்ற - நி
த்யவாஸம்பண்ணுகிற்கிறவனை, பிரான் - என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்த உபகாரகனை,
நெடுமால் - ஆச்ரிதர்பக்கலிலே தீர்க்கவ்யாமோஹத்தை
யுடையவனை, விண்ணவர்கோன் - நித்யஸூரிநாயகனை, கண்ணன்- அதவா க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தவனை, வாணபுரம்புக்கு- பாணாஸுரனுடைய

மூ— ணவர்கோன்* வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலையவெம்போர்கள்செய்து* வாணனையாயிரந்தோடுணி

த்தான்சரணன்றிமற்றொன்றிலமே*
௭௨

அன்றிமற்றொன்றிலநின்சரணேயென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்* நின்றுதன்னீள்கழலேத்தியவானையி

ன்னெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்* சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யொன்றிவ

ஆ— (நீணகரமதுவே) திருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவேஸாத்யஸாதநமும், அதுபெறுகைக்குபாயம் ஆதிமூலமென்றருளின அவன், அவனுகிறான் அயர்வறுமமரர்களதிபதியோடிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமஹோ ததியாகையாலே ஸ்ரீஜயந்த்யமாயிலே யாஸ்ரிதவிரோதிநிராஸார்த்தமாக வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணன், அவனல்லதுபாயமில்லை, அவனை ஶரணம்புகுங்கோ ளென்கிறார்.
௭௩

(அன்றிமற்றொன்றிலம்) ஶரணம்புக்கால் நம்மவேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமோவென்னில், ஸாதவாதவ

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ— நீணகரமதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனித்யாதியால்) நீணகரத்துறைகி ன்றபிரான்சரணென்கிறவடிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுபெறுகைக்கித்யாதியால்) நெடுமாலி த்யாதிதோள்துணித்தானித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகிறானித்யாதியால்) அதில்நெடு மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜயந்த்யமாயிலேயித்யாதியால்) பண்ணியருளினவென்கிறதற்கு க்ருஷ்ணனுடைய ஶ பம். வாணபுரமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) அன்றிமற்றொன்றில மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனல்லதித்யாதியால்) இதுக்குப்ஸாதாதாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (அவனையித்யாதியால்)
௭௪

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

அகலிரும்பொய்கையின்வாய் நின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமேத்யாதியால்)

ஸா— ஸாரத்யத்தையேவெஸித்து, முக்கட்பிரான்- த்ரிபுரஸம்ஹாரத்வேநப்ரஸித்தமான நேத்ரத்ரயத்தையுடைய பா ணாஸுரனுக்குபகாரகனான ருத்ரனை, இதுக்குப் போர்கள்செய்தென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்பிரான் என்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்ய பகாரேவரே டகாராதேஶ:. தொலைய - ஸர்வஜ்ஞனும்படி, பாணாஸுர ரக்ஷணம்பண்ணினது போருமென்று உபாதனும்படியென்கை. வெம்போர்கள்செய்து - உத்க்ருஷ்டங்களான யுத்தங்களைப்பண்ணி, வெம்மென்று - உஷ்ணம், போர் - யுத்தம், ருத்ரனை யுத்தங்களைப்பண்ணியென்று அந்வ யேகவும் த்ருதியஸமாஸாவ்யாக்யாநவமும். வாணனை - பாணாஸுரனை. ஆயிரந்தோள் — ஸஹஸ்ரஸங்க்யா காரணபூஜங்களை, அநேகமெனவும். துணித்தான் - வாலித்தவன், சரண் - ஶரணம், திருவாறன்விளையை ப்ராபிக்கைக்குபாயம் என்றபடி. அன்றி - அவனன்றிக்கே, மற்றொன்றிலம் — வேறொரு வுபாயமுடை யோமல்லோம்.
௭௫

அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இரும்- பெரியதான, கம்பீரமானவென்றபடி. பொய்கையின்வாய்- ஸரஸ்ஸினி டத்திலே, வாய்- இடம். நின்று- ப்ராணரக்ஷணத்துக்கொண்டு வழிக்கமாட்டாதேநின்று. இதுக்கேத்திய வென்கிறதோடே யந்வயம். நின்சரணேயன்றி- உன்திருவடிகளேயொழிய, மற்றொன்றிலமென்று- வேறொரு கதியுடையோமல்லோமென்று, தன்- தன்னுடைய, நீள்- நீளுமவையான, ஆவனிருந்தவிடத்தளவும் வரத் தக்கவையான வென்றபடி. கழல்- திருவடிகளை, ஏத்திய- ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, ஆனையின்- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் வானுடைய, நெஞ்சிடர்-ஹ்ருதயில் து:க்கத்தை, தாமரைபுஷ்பத்தை திருவடிகளிலே சாத்தப்பெற்றிலேனென் கிற அந்தர்து:க்கத்தை யென்றபடி. தீர்த்த- நிவாரணம்பண்ணினவனான, பிரான்- உபகாரகன், ஆனை யிடரைப் போக்கினதுவும் தமக்குபகரித்ததாக நினைத்திருக்கிறார். சென்று- ஆஸ்ரிதஸமீபத்தாலே வந்து, அங்கு - அவ்விடத்திலே, இனிது - இனிதாக, ஸௌக்யமாக உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிறஸ்யமான, இதுஊரு க்குவிஶேஷணம், செழும் - அழகியதான, பொழில் — உத்யானங்களாலே, சூழ் — பரிவ்ருதமான, திருவா றன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஒன்றி- கிட்டி, வலஞ்செய்ய - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணினல்,

௬— லஞ்செய்யவொன்றுமே, தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே* ॥ அ ॥

தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித்தெளிவிசும்பேறலுற்றால்* நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளுமமைந்ததொழிலினுள்ளுநவின்று* யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை* மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே* ॥ ௯ ॥

ஆ— றனைப் ஶரணாகதனை ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுடைய பாபத்தையெல்லாம்போக்கி யவனை ரக்ஷித்தருளின ஶரணாகதவத்ஸலனல்லனோ திருவாறன்விளையிலே யிருக்கிறான், அவன்நம்முடைய ப்ரவேஶம் ரக்ஷிதஞ்செய்தருளும் ஆதலாலுங்களுடைய ஸம்ஶ்லேஷங்களும்போம்படி திருவாறன்விளையிலே போய நுபவியுங்கோ ளென்கிறார். ॥ அ ॥

(தீவினை) திருவாறன்விளையோ ப்ராப்யம், திருநாடன்றோவென்னில்? நிரவஶேஷ ஸ்வரூபாதிப்ரதிபந்தகராய்த்தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையைக்கண்டால் திருநாட்டைவிட்டு இத்தையே ப்ராப்யமாகக்கொண்டு ஸர்வகரணங்களாலுமநுபவிப்பார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு மிதுவே ப்ராப்யம், என்னெஞ்சும் திருவாறன்விளையைமேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமேயோவென்று மநோரதிப்பாநிற்கும், அதுவே ப்ராப்யமென்கிறார். ॥ ௯ ॥

இ— அன்றியித்யாதிக்கும் தன்னீள்கழலேத்தியவென்கிறதற்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாகதனை யென்று) ஆனையின்நெஞ்சித்யாதி விளையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிபீஷணேத்யாதிஇருக்கிறானென்னுமளவாலே) இவ்வளவுக்கும் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥ அ ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

திருவாறன்விளை ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கைக்காக வீஶ்வரனாலே பரிக்ரஹமாயிருக்க வித்தை நிவ்ருத்தப்ரதிபந்தகராய்த் திருநாட்டிலேபோமவர்கள் வந்தநுபவிப்பரென்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகை யபிமதமன்றோ வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருவாறனித்யாதிபால்) தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவஶேஷேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தி லபிப்ரேதமாகவிவக்ஷிக்கிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைக்கண்டாலித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகரணேத்யாதியால்) யாவருமென்கிறபதத்திலே யபிப்ரேதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேப்ராப்யமென்று) ॥ ௯ ॥

ஶு— தீவினையொன்றும் — க்ரூரபாபங்களொன்றும், ஓவென்று ஸம்போதநம். பாரீரஜநங்காளென்றபடி. உள்ளதின்சார்வு - உளளத்திலேசார்வையுடையவை, அல்ல - மநஸ்ஸிலேஸ்திதியுடையவையல்ல, மநஸ்ஸிலேநில்லமாட்டாதே நஶித்துப்போமென்கை. ஆதலாலங்கேபோய் அநுபவியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ॥ அ ॥

என்சிந்தனை— என்னுடைய சிந்தையானது, என்னுடைய மநோரதமானதென்றபடி. இதுக்குக் கூடுங்கொலென்று மென்கிறதோடே யந்வயம். தீவினை- க்ரூரபாபங்கள், உள்ளத்தின்சார்வு- மநஸ்ஸிலே சார்வையுடையவை, மநஸ்ஸிலே ஸ்திதியை யுடையவை. அல்லவாகி- அல்லாதவைகளாய், ஸகலமும் நிவ்ருத்தங்களாயென்றபடி. தெளிவிசும்பு- தெளிவைக் கொடுக்கு மாகாஶத்திலுடைய, பரிபூர்ணாநுபவஸ்தானமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுடைய வென்றபடி. ஏறல்- ஆரோஹணமானது, உற்றால்- கிட்டினால், உறுகை- கிட்டுகை, ப்ரதிபந்தகங்களும் நிவ்ருத்தங்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டாரோஹணமும் வந்து கிட்டினாலென்று பரார்த்தம் இதுக்கு வணங்குமென்கிறதோடே யந்வயம். நாவினுள்ளும்- வாக்கிலும், உள்ளத்துள்ளும்- மநஸ்ஸிலும், அமைந்த- அந்த வாக்மநஸங்களுக் கநுரூபமாம்படி பூர்ணமான, அமைவு- பூர்த்தி. தொழிலினுள்ளும்- காயிகவ்யாபாரங்களிலும், த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ. மநோவாக்காயங்களாலே யென்றபடி. நவின்று- அப்யஸித்து, நவிலுகை- அப்யஸிக்கை. ஆதராதிஶயத்தாலே பஹுப்ரகாரமநுபவித்தென்றபடி. யாவரும்- எல்லாரும், முக்தராய்ப்போவாரெல்லாருமென்றபடி. இது நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். வந்துவணங்கும்- இவர்களெல்லாரும் வந்து ஸேவிக்கிற ஸ்தலமான, பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை- பொழில்களையுடைத்தான திருவாறன்விளையாகிற வந்ததிவ்யதேஶத்தை, மேவி- ஆஶ்ரித்து, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கைதொழ- கைகளாலேயஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண் டநுபவிக்க, கூடுங்கொலென்னுமை—

மூ—சிந்தைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்சிந்தையினாற்செய்வதானறியாதனமா யங்
களொன்றுமில்லை* சிந்தையினாற்சொல்லினாற்செய்கையானிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்* சிந்தைமகிழ்தி
ருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே* ௰

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணித் தீர்த்தனுக்கே* தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்

ஆ—(சிந்தை) திருநாட்டுக்காஸ்வும், என்னுமஸ்திபாலே யும்மைத்திருநாட்டேறக்கொண்டெழுந்தருளிச்செ
ய்வதென்னென்னில், திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான வாஸனைத்தைபோக்கி
யென்னைத்திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கப்பண்ணினபின்பு திருவாறன்விளையென்றால் என்னெஞ்சு
தாழ்ந்துகிடக்கும்படியறியானோ, ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்கிறார். ௰॥

(தீர்த்தனுக்கற்றபின்) திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியானவென்னுடைய
வாஸனைத்தைப்போக்குகையாலே ஸவிதரும். அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் அதிலும்ஸவிதரும். அவனை

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

இ—திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றை யென்னெஞ்சறியாதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தைச்
சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாக்யார்த்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக
வவதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிவித்யாதியால்) தீர்த்தனுக்கென்கிறவதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(திருவாறன்விளையேப்ராப்யமித்யாதியால்) தாஸீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையி
த்யாதியால்) ப்ரஸ்வபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையென்றாலித்யாதியால்) சிந்தை
யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்று) ௰

✻ நிகமனம். ✻

மனத்தனாகியித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனித்யாதியெம்பெருமானென்னுமள

ரூ—கிடைக்குமோ வென்று நினையாநின்றது. ௯॥

நிலத்தேவர்குழு - ஸம்ஸாரான ஸாமவதருடையஸமூஹமானது, குழு - ஸமூஹம், சிந்தையி
னால் - மநஸ்ஸாலே, சொல்லினால் - வாக்காலே, செய்கையினால் - காயிகவ்யாபாரத்தாலே, வணங்கும் -
ஸேவியாநிற்கிற, இவ்வூருக்குவிசேஷணம். சிந்தைமகிழ் - அநுபவிக்கிறவர்களுடைய சித்தத்தை யாநந்
திப்பிக்கிறதான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறை - வஸியாநிற்கிற, தீர்
த்தனுக்கு - தீர்த்தனுக்கு, பரமபாவநசரித்ரனுக்கென்றபடி. அற்றபின்னே - அறுதியாகத்தீர்ந்தபின்பு,
அவ்வூரிலெம்பெருமானுக்கே யநந்யார்ஹசேஷமாக வத்யவஸித்துத்தீர்ந்தபின்பென்றபடி. சிந்தை - என்
னுடையமிசேஷபானது, மற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மை - திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றின்விஷய
த்திலேயிராத ஸ்வபாவத்தை, இங்குவேறென்றது திருநாட்டை. அதின்பேர்சொல்லுகையுங்கூட ஸஹ்ய
மாகையாலே வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாகநிர்தேசிக்கிறார். திறம் - விஷயம், திறத்திலேயிருக்குமது
திறத்தது, தன்மை - ஸ்வபாவம், வேறொன்றையுத்தேச்யமாக வுடைத்தாயிராத ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. தேவ
பிரான் - நித்யஸூரிநாயகன், அறியும் - அறிவன், சிந்தையினால் - என்னுடையமநஸ்ஸாலே, செய்வ - செ
ய்யப்பட்டவையான, மாயங்கள் - ஒருவர்க்குந்தெரியாதே மறைக்கப்பட்டவர்த்தங்கள், தானறியாதன - ஸர்
வஜ்ஞனானதானறியாதவைகள், ஒன்றுமில்லை - என்னுடையமநஸ்ஸிலேயிருக்கிற வர்த்தங்களிலே அவனறி
யாததொன்றுமில்லையென்றபடி. ஆதலாலென்னைத் திருவாறன்விளையிலேதானே கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பனென்
றுகருத்து. ௰॥

தீர்த்தனுக்கு - பாவநசரித்ரனானவனுக்கு, அற்றபின் - அநந்யார்ஹசேஷமாகத் தீர்ந்தபின்பு, மற்
றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி - வேறொருஉபாயமில்லையென்று நிஶ்சயித்து, தீர்த்தனுக்கே - திருவாறன்வி
ளையிலேயிருக்கிற பரமபாவநனுக்கே, தீர்த்த - அத்யவஸிதமான, ஸ்ரீவைகுண்டநாதனையும்விட்டு இவனு
க்கேயடிமையாக வத்யவஸிதமானவென்றபடி. மனத்தனாகி - மநஸ்ஸையுடையவனாய், செழும் - செழித்
ததான, குணங்களைச் செழிப்பிக்குமதானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - திருநகரியிலே

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லார்களைத்தேவர்வைக* தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர்தந்தேவியர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ப்ரதிபாதித்த திருவாய்மொழிகள் இவைவல்லாரவைற்றிலும்பவித்ரதமரென்று ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்ஸத்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் ப்ரணயிநிகளுக்குச் சொல்லுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாலே) அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் பாவநத்வத்தைப்பேசுகையாலே பவித்ரமென்றபடி. பவித்ரஶப்தத்தாலே தீர்த்தஶப்தம்வ்யாக்யாதம். த்ருதீயபாதத்தில் தீர்த்தஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலுமித்யாதியால்) திருவாய்மொழிகளதிலும்பவித்ரமென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைவல்லாரித்யாதியால்) ப்ரதிபாதித்ததிருவாய்மொழிகளென்னுமளவு மாழ்வார்தாமாக வருளிச்செய்ததைச்சொன்னபடி. இவைவல்லாரதிலும் பவித்ரதமரென்றது - ப்ரஹ்மாதிகள்சொன்னதாக வாழ்வாரநுவதித்ததைச்சொன்னபடி. ॥கக॥

ஶ—இருக்கிற வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, தீர்த்தங்கள் - தீர்த்தங்களான, பாவநங்களான. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆயிரம்பாட்டுமாயிரந்தீர்த்தமென்றுகருத்து. இவைபத்தும்வல்லார்களை - இந்தபத்துபாட்டுக்களையு மப்யஸிக்குமவர்களை, தேவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவதைகள், வைகல் - ஸர்வதா, க்ஷணிகடலைத்தீண்டலாகாதென்றாப்போலே யொருகாலநியதியன்றிக்கேயென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்று - பாவநபவித்ரதமரேயென்று, ஏகாரத்தாலே அதில் ஸம்ஶயலேஶமில்லையென்றபடி. இதுக்கு உரைப்பரென்கிறத்தோடேயன்வயம். பூசித்து - பூஜித்து, நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தம்தேவியர்க்கு - தங்களுடைய தேவிகளுக்கு. உரைப்பர் - ப்ரீதிப்ரவாஹத்தாலே சொல்லாநிற்பர்கள். ॥கக॥

ஸஹஸ்ரஶாக்யஶம்காரே பவித்ரதமதாம் ப்ருகட்யது
ஸ்வோக்தஸ்ய ஸம்ஸ்தவிதுஷாம் ப்ரணயிகாம் ।
ஶ்ரீதாத்ருவேதஸாரணவிதிஷ்டவிதவ:
ஸ்வாநளயாநுவர்ணநமசிதகீர்த்திமுவாசிஹ ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதயே ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இன்பம்பயக்க.)

வைகுண்டே நித்யயோகாத் ஸ்ரிதவிவஶதயா ஜநகீர்த்யூர்ஜிதத்வாத்
ஶேஷே ஶாயித்வாத் ருக்மிண்யபிமதவஸநாத் பாணதோஸ்ஸ்தம்பநாத்யை:।
க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷாவிரசிதவிஷயே வஸதியாநாத்ஸ்வஹாநாத்
ஸ்வாதந்த்ர்யாத்யைர்வ்யஞ்ஜிதம்விபவயதி ஹரிஸ்ஸ்வைர்ஸ்வஸம்ஶ்லேஷயாத்யை: ॥௯௦॥
ஸாம்ராஜ்யாங்காவஹிஷ்ணும் ஸ்ரீதஜநதமஹிம்ஸ்வாந்தரக்ஷம்
வ்யக்தவைலக்ஷண்யம் ஸ்வரக்ஷாக்ருதவிஜநவைஷ்ணவிதாந்தயம் ।
ஸ்வீயாக்ரூத்யோத்ஸாஹம் ஸ்வரக்ஷணஸாவிஶேஷம்விஸ்மயாஸக்திஸம்புதம்
ஸ்வாதந்த்ர்யாஞ்ஜநவரஸ ஸ்வதிக்ருதவஸாரஸ்வத்வோத்ஸந்நிஷ்டமோஹம் ॥௯௧॥

(வைகுண்டே நித்யயோகாத்) இன்பம்பயக்கவித்யாதி - பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக நலமந்தமில்ல தோர்நாட்டுக்குள்ளே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஸ்ரிதவிவஶதயா) அகலிடமுற்றவுமித்யாதி - கூடுங் கொல்வைகலுங் கோவிந்தனையித்யாதி - வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலே வவஶரித்தாஸ்ரிதர்க்குச் சொல்லிற்றுச் செய்யுமவனுகையாலும், (ஜநகீர்த்யூர்ஜிதத்வாத்) வாய்க்கும்பெரும்புகழ் மூவுலகீசன் - நிரவதிககீர்த்தியாலே பூர்ஜிதனுகையாலும், (ஶேஷேஶாயித்வ) பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையவனுகையாலும், (ருக்மிண்யபிமத) உருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள் புணர்ந்தான் - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்கபிமதஸ்பர்சத்திலே யுதவுகையாலும், (பாணதோஸ்ஸ்தம்பநாத்யை:) வாணபுரம்புக்கு முக்கட்பிரானைத்தொலைய வெம்போர்கள்செய்து வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான் - நெற்றியிலே கண்படைத்தருத்ரனை ரக்ஷகனாகப்பற்றினேம் என்றிறுமாந்து தேவர்களோடேவிரோதித்த பாணாஸுரனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸௌலப்யாதிஶயத்தாலே அவனுக்கு ரக்ஷகனான ருத்ரனை முன்னே பராஜிதனாக்கப்பண்ணி பின்னையவனுடைய வாயிரம்கரங்களைக்கழிக்கையாலும், (க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷ) அகலிரும்பொய்கையின்வாயித்யாதி - ப்ரபலமானமுதலைகையிலே யகப்பட்டநத்யந்தமக்யாய்நின்ற கஜேந்த்ராழ்வானைக்ருபைபண்ணி அதில்நின்றும் விடுவித்து ரக்ஷிக்கையாலும், (உசிதவிஷயே வஸதியாநாத்) யாவரும்வந்துவணங்கும் பொழில்திருவாறன்விளையதனை - அயர்வறுமமரர்களும் வந்தாஸ்ரயிக்கும்படி அதிஸ்ரவ்யமான திருவாறன்விளையிலே யெழுந்தருளுகையாலும், (ஸ்வஹாநாத்) திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே - தன்னிடத்திலே அநந்யராயுள்ளாரை ஐதரவிஷயநிஸ்ஸ்ப்ருஹராம்படி பண்ணவல்லவாசிஷ்ணுகையாலும், திருவாறன்விளை யெம்பெருமான்தன்னை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறபேர்களுடைய தீர்வ த்தையெல்லாம் ஶமிப்பியாநிற்கிறானென்று "இன்பம்பயக்க" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலேயருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ॥௯௦॥

இப்படி ஸப்தமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங் களானகுணங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

ஸாம்ராஜ்யங்களை வஹிக்குமவனாய், ஆஸ்ரிதருடையதமோமலத்தை ஶமிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடை வைலக்ஷண்யத்தை வெளியிடுமவனாய், அதினுடையப்ரகாரங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடையவ விஜநஸம்ஸாதத்தை தர்ஶிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வாஸ்ரிதருடையகூப்பீட்டைப் பரிஹரிக்குமவனாய், அவர்களுக்குவிஸ்மயமாக ஸ்வரக்ஷிவிஷயனுமாய், ஆஶ்சர்யவிஶேஷசக்திகனுமாய், ஆஸ்ரிதரை ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே யோஜிக்குமவனாய், ஸ்தோதாக்களுடையதுர்வத்தை ஹரிக்குமவனான வெம்பெருமானை ஸப்தமஶதகத்திலே ஆஸ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனாக ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௯௧॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

தத்வம்ஷஷ்டாநாம் விஹிதவிவிதேஷு ப்ரபதநஸ்ஸோபாயோபாயஸாங்கவிக்ஷஸ்யாதிகத்ருஷ்டிபஸ்யஸ்வதே ।
ஸதிஷ்டாவதாரஸ்யத்ருதிஹிரநிஷ்டப்ரயாஸெநஸ்ஸ்ய தஸ்ஸிஸ்யஸ்ஸ்ம்ப்ரஸாதிதம்ஸம்ஸ்பஸதி ॥௬௫॥
ஸமநுஸாராப்ராஸம்காத்வாயதிதமஸ:ப்ரகடயந்நஸ்வோபாயக்ஷம்மாவ்ருத்திர்திவிஜஜநப்ரணயிதாம் ।

இஸ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே ஏழாம்பத்துக்குள்ளஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (தத்வதி த்ருஷ்டி) ப்ராப்யப்ராபகங்களாக ஸாத்யஸாதநவிமுக்த ஸகலாதிவிஸிஷ்டனான ஸ்ரீபதிதிருவடிகளிலே ஸம்ஸ்வ ஞ்ஞஸம்ஸமாய் ஸ்வாபராதக்ஷணத்தோடே ஸாஸ்ஸ்ரமணம்பண்ணச்செய்தேயும் தமமபெருமைதம்தலைக்கட்டக்காணாமையாலே விஷண்ணராய் ஆற்றாமையின்மிகுதியாலே “ஸம்ஸாரியங்களைவிட்டென்னை ஸம்ஸித்துன்திருவடிகளைச் சேராதபடிபண்ணப்பார்த்தாயாகாதே” என்று ‘ப்ரணயாத் ஸமீபநாத் ஸதிஷேவாஸ்” என்கிறகணக்கிலே உபாலம்பியாநின்றுகொண்டு ஸ்ரீதஜநாநிஷ்டநிவர்த்தந தக்ஷனான எம்பெருமானை ஸமீக்ஷிகரித்தருளுகிறாரென்கிறார். ॥௬௫॥

இஸ்லோகத்தில் ஸ்ரீதாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வப்ரதிபாதகமான ஏழாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளிலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகுணங்களையும் அடைவேஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (ஸமநுஜதி) கீழுலகமுண்டபெருவாயாவில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ப்ரபதநம்பண்ணச்செய்தேயும் ஸம்ஸாரைபுருஷமையாலே விஷண்ணராய் நீஎன்னை உன்திருவடிகளிலே சேரவொட்டாதபடி பண்ணுகிறாயாகாதே இப்படிபண்ணுகிறஸாமர்த்தாலே உனக்கென்னப்ரயோஜநமுண்டென்று முதற்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானைவைத்துக்கொண்டுநிற்கையாலே எம்பெருமான் தன்திறத்தில் ஸ்ரீதர்பண்ணும் ஸாமர்த்யஸம்பெகையை ஸஹித்தருளுமவன் என்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியினுடைய திருத்தாயார் எம்பெருமானைநோக்கி இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே என்று ஸமீக்ஷகுமபாசுரத்தாலே ஸ்வஜநமஹாயாஸம் எம்பெருமானுக்குள்ள ஸீதியையும ஸீதிஸமயித்ருத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸ்வாஸ்ரிதமஹாஸாதகனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் ஸமவஸரணப்ரஸங்கத்தாலே மோஹித்தபிராட்டி பாசுரத்தாலே திருப்பேரைக்குப்போகாமல் நிற்கவல்லேனல்லேன் ஐயோதேயென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீதாகக்ஷகப்ரகாஸகனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில எம்பெருமானுடைய அவதாராவதாநங்களை அநுஸந்தித்து அவன்பண்ணும்ரக்ஷாப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கையாலே ரக்ஷாக்ஷணப்ரகாஸகனென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் “அன்றாசாரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி” என்கிறபடியே கோஸலஜநவஜநி ஐஸ்வர்யதிசாஜநஜாத திவ்யமதிஷாநப்ரவர்த்தநத திவ்யாவதாரங்களை அநுஸந்தித்து அவன் நிகிலஜநஜாதஸரண்யனென்றுகொண்டு ஸகலஜநஸுலபஹேதுப்ரகாஸகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் “உன்னையொன்று

ச்ரிதாக்ரந்தச்ரவணவிவசஸ் ஸ்த்ரீத்வஸம்ஸ்தோத்பாதம் ஜந்மஸ்தோத்ரவ்யஸநஜிதுசி ...

கொல்சேர்வதுவே" என்றுகேட்டாருடைய நீராம்படிகூப்பிடுகையாலே எம்பெருமான் ஸ்வாச்ரிதர்பண்ணும் ஆக்ரந்தங்களை ஸஹிப்பியாநிற்பனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் ஸாவநாவ்ருக்ஷத்தாலே வ்ருத்யுக்ஷஸந்நாகாரமாகத் தோற்றுநிற்கச்செய்தேயும் பாஹ்யஸம்ச்லேஷமின்றியாமையாலே கரைந்து நோவுபடும் பிராட்டி பாசுரத்தாலே எம்பெருமான் ஆச்ரிதர்நினைக்குந்தோறும் மனதிலேவ்ருத்காசியாநிற்பனென்றுகொண்டு ஸ்ம்ருதிவிஷயத்வத்தை உபபாதித்தருளினார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தனது ஆச்சர்யபூதநாநாவிபூதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு அவனது விசித்ரவிபூதிகத்வத்தையருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் "நீயென்னை இவ்வ்ருத்தியிலேயேன்வைத்தா" யென்று எம்பெருமானைக்கேட்க லோகோபகாரார்த்தமாக நம்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை உள்ளீடாக வைத்த திருவாய்மொழியைப் பாடுவிக்கைக்காகவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, 'ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் உள்ளிட்டாரிற்க என்னைக்கொண்டு பாடுவிப்பதே' என்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ரப்ரியக்ரஹணத்தை அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானைக்கவிபாட வினைகளொன்றுநில்லாகெடுமென்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ருஜநாவஹாரகத்வத்தை அருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஸாரூப்யஸம்ஸாரஸஹகத்வாதிகளாலே எம்பெருமான் ஆச்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். ॥௭௰॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீசைல ஸ்ரீநிவாஸார்ய மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணபாதஸூநுவரவரமுநயே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழி-எட்டாம்பத்து.

மூ— தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவமற்றமராட்செய்வார்* மேவியவுலகமூன்றவையாட்சிவேண்டுவேண்

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். *

ஆ— (தேவிமாராவார்) கீழில்திருவாய்மொழியிலே மநோரதித்தபடி பெறாமையாலே க்ருத்யாக்ருத்யவஸ்தை சாய் எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை சங்கிக்கும்படி கலங்கி 'காணுமா

* ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவ ஸ்ரீமதேவராஜராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:. *

க்ருஷ்ணஜந்மாயோகஸம்பத்திதீநா ப்ரபந்நோமஹாவஸ்தாபயோகாஸ்ரயமேதோஷகு: ।

ஸ்ரீவாஸீஜநமாஜாஸாவரியஞ்ஜநாநா மநோவர்த்திவாசியத்வா மஹாஸம்ப்ராவசித்வா: ॥

* எட்டாம்பத்து. *

இ— தாம்மநோரதித்தபடியே ஸம்ஸ்லேஷிக்கலாம்படி திருவாறன்விளையிலே அவன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணுமாறருளாயென்றிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அலற்றுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வதரிக்கிறார்- (கீழில்த்யாதி) மநோரதித்தபடியே பெறாமையாலேயென்றது - நினைத்தக்ஷணத்திலே திருவாறன்விளையைக் காணப்பெறாமையாலே யென்றபடி. சங்கிக்கும்படி என்கிறவிடத்தில் 'வ்யாதக்ருஜ்ஞ க்ருத ஜ்ஞாஸாநா க்ருபஸ்ஸ்ராவக: । ஸத்யத்மநிப்ரநோ க்ருபா ஸம்கேஹிதாஸ்யஸம்க்ஷயாக" என்கிறஸ்லோகம் ஸ்மர்த்தவ்யம். காணுமாறருளாயென்கிறவித்தாலே ஸ்வஷ்க்ஷாயாம்ஶ்ருஷ்யமென்கிற ஸமஸ்தாணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. அதாவது:— ஆஸ்ரிதர்காணவேணுமென்று இழித் தால அவனுக்குத்தான்ஶுஸ்ருஷைகை. இப்பத்தினுடைய ப்ரதிலே இப்படிசொல்லுகையாலே ஸகத்ஹ்ராநாவ தித்வம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால்கீழ்ப்பத்திலே கதிஷ்ட்யஸம்நமியக்ஷ த்தைசொல்லி இப்படிகதிஷ்ட்யஸகஸ்வம் தனக்குஸ்வஹாவமானாலும் உத்தேஸ்யாநிஷ்டநிவ்ருத்திகளெல்லாம்

ஸ— தேவிமாராவார்- உனக்கநுரூபமஹிஷிகளாயிருப்பார், திருமகள்பூமி- ஸ்ரீதேவியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், தம்ஸ்தித ஸராயீநனைக்கொண்டு நீ கார்யம் செய்யும்படி உனக்கு ஸஹாயைகளாயிருப்பார் ஸ்ரீஸூக்திகள், இபபடி "நகஸ்ரீணாவாஜ்ஞ்கீ" என்பாரும அருகேயிருக்க எனக்கு க்லேஸப்படவேண்டின ஹேதுவென்னென்று கருத்து. ஏவ- நீ ஆஜ்ஞாபிக்க, கைங்கர்யம் ப்ரியமானப்போலே "க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்கிறபடியே ஏவி அடிமை கொள்ளுகையும் மிகவும் ப்ரியமாயிருக்குமிறே; "க்ஷாமம்ஸீயாவாஷா" என் கிற ஸ்லோகத்தை இங்கே அநுஸந்திப்பது ஆட்செய்வார்- கைங்கர்யமபண்ணுவார், மற்றமரர்- ஸ்ரீஸூக்திக ளுக்கு வேறான அமரர், அவர்களுக்கு ப்ரதிநிதிகளான அமரரென்றபடி. ஷநதட ஸரிஷம்ஹத்தாலே பிராட்டிமாருக்குப் பிறக்கும் ரஸாதிஸயம் அவர்களோடவனுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணப் பெறுகையாலே தங்க ளுக்குமுண்டாகையாலே அவர்களோடு ஸாம்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி இருக்கிற நித்யஸூரிகளென்கை. "வேதம வல்லார்களைக்கொண்டு" என்கிறபடியே இவர்களெல்லோரும் ஸாக்ஷிகாரமாயிருக்க நான் க்லேஸ படுவதே என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸௌஸ்யத்தில் குறையுண்டாகில கார்யம் செய்யமுடியுமோ வென் னில்; மேவிய- ஸரிவிதங்களான, ஆத்ருதமானவென்றபடி. 'ஐஹாலோகி மஹாவிஹம்" என்கிறபடியே உன்பக்கல் பொருந்தினவையான என்கை. உலக மூன்றவை- அந்த ப்ரஸித்தங்களான மூன்று லோகங்கள். லோகத்ரய ஜிதலோக:, வதாகாதை:. த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களென்றபடி. ஆட்சி- ஆளப்படுமவை, நியாம்யங் களென்றபடி., வேண்டுவேண்டு- இந்த ஐஸ்வர்யத்துக்கு தத்காலங்களிலே வேண்டின வேண்டினவையான

மூ—டுருவநின்னுருவம்* பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே* யாவியேயமுதே
அலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய்* ||க||
காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணநீர்களலமரவினையேன்* பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பேரே

ஆ— றருளாய்” என்றுகூப்பிடுகிறார். ஸகலஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரநாயகனாய் ஶேஷஶேஷாஶந ஶரீரவருத்வ நாநாவிதாநந்த வஸ்திஜநவஸ்திவாஸிகா வஸ்திவஸ்திதவாரணயாமஹனாய், நிவிஷாஸந நிருபாணத்ராண ஸம்ஹார ராதிஶீலனாய், சூத்திதவஸ்திதாரணாஸமோசக ஐஶ்வர்யநாதக்ஷணவிக்ரஹனாய், ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யதாஶேஷ ஜேநாநயநஸௌந்தர்யாதிதிஶோபநனாய், கதவாஜ்ஞவித்யாஸகோமலநனாய், நீலரத்நஸத்ருஶதிவ்யரூபனாய், எனக்குதாரகனாய், போக்யனாய், ப்ராணதஜநஸம்ரக்ஷிதநிவர்தநதசந்தேஹனாய் இருந்த- உன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிறார். ||க||

இ—ஸர்வஸ்வதாநமாகவே செய்தருளுமென்னுமிடத்தை இப்பத்திலேயருளிச்செய்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸங்கதியாகிறது. இவ்வர்த்தத்தை “அயாநிர்வேதம்வைஸம்பும தே” என்றுவாயநாயர் அருளிச்செய்தார். *

முதற்பாட்டு

பூர்வார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஏவமற்றமாராட்செய்வார்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷேத்யாதியால்) உலகமூன்றுடையயாட்சிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஶேத்யாதியால்) பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ணதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) ஆவியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குதாரகனென்று) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யனென்று) அலைகடல்கடைந்தவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணதேத்யாதியால்) ||க||

ஈ— உருவம்- ரூபங்கள், நின்னுருவம்- உனக்கு திவ்யவிக்ரஹங்கள், பாவியேன்றன்னை- உன்னழகுகளை அநுபவிக்கப் பெறாதபடி பாவத்தையுடையவனான வென்னை, பாவத்தை யுடையவன் பாவியான். இஸ்வபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது பாவியேன் என்று ரூபமாயிருக்கும். தன்னை யென்று ஸார்வநாமபூர்வகம். அடுகின்ற- வ்யாபாதிக்கின்ற, ஸ்மிருதிவிஷயமாகக் கொண்டு வ்யாபாதிக்கின்ற என்றபடி. கமலக்கண்ணது- கமலஸத்ருஶநயநங்களை யுடைத்தான, கண்ணை உடைத்தானது கண்ணது, இதுமணிக்கு விஶேஷணம். ஓர்பவளவாய் விலக்ஷணப்ரவாளாதரமான. வாய்- அதரம், கதவாஜ்ஞப்ரவாளஸத்ருஶாதராதரமான வென்றபடி. மணியே- நீலரத்நமே, ஒரு நீலரத்நமானது கமலவிஶேஷமாய் ப்ரவாளஸத்ருஶாதராதரஶோபியாயிருந்தாப்போலே இருக்கிறவனே என்றபடி. ஆவியே- ப்ராணனே, விஶ்லேஷித்தால் எனக்கு ஜீவிக்கப்போகாதபடி இருக்கிறவனே என்றபடி. ஒரு வாயுவிஶேஷமன்று இவருக்கு ப்ராணன், நாய்ச்சிமாரோடும் விபூதியோடும்கூடி அழகிய கண்ணும் வாயும் வடிவுமாயாயிற்றிவருடைய ப்ராணனிருப்பது. அமுதே- நிரதிஶயபோக்யனே, தாரகமான ப்ராணமாத்ரமாய் போக்யவஸ்து புறம்பேதேடவேண்டியிராதே போக்யமும் நீயேயாயிருக்கிறவனே என்றபடி. அலை- தேவாஸுரர்களாலே கடைந்து தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அலைபாநிற்கிற, கடல்- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- மதநம்பண்ணிக்கொடுத்தவனை, அப்பனே- உபகாரகனே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கும் அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தாகிலும் உபகரிக்குமவனே என்றபடி. காணுமாறு- உன்னை நான் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்குமபடி, அருளாய்- நீ க்ருபை பண்ணவேணும். அவர்களுக்குப்போலெனக்குக் கடல் கடையவேண்டா, அவ்வடிவைக்காட்ட அமையும், ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் நீயே என்றிருப்பாருக்கிவ்வளவும் செய்யலாகாதோ என்று கருத்து. ||க||

காணுமாறருளாய் என்றென்றே- உன்னைநான்காணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்றலற்றியலற்றியே, கலங்கி- மோஹித்து, கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர- வ்யாகுலங்களாய் ப்ரவஹிக்க, வினையேன்- உன்னைக்காணப்பெறாதபடி பாவங்களையுடையவனான நான், பேணுமாறெல்லாம்பேணி- ஆசைப்படும்படியெல்லாமாசைப்பட்டு, பேணுகை- ஆசைப்படுகை. சூதனும் தூதுவிட்டும் மடலெடுக்கப்புகுந்தும் மோகித்துக்கிடந்தும் இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக வாசைப்பட்டேனென்றபடி, நின்பெயரேபிதற்றுமாறு •

மூ— பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ* காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணா தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே* பேணுவாரமுதேபெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா* ||௨||

எடுத்தபேராள னந்தகோபன்ற னின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்* கடுத்த

ஆ—(காணுமாறருளாய்) இப்படிகாணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீர்களலமறவினையேன் இதற்குமேல் இல்லையென்னும்படி யாசைப்பட்டாலும் உன்திருநாமங்களையே சொல்லிக்கூப்பிடப்பெறுமிதுவோ எனக்கருளுமருள். இங்ஙனன்றிக்கே காணுமாறருளாய் காணவேணுமோஎன்னில், காணவேணுமென்ற பேக்ஷித்தாருக்கு ஸ்வஸந்நிதியைத்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணியன்றோ உன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளிற்று. நெஞ்சாலே அநுபவிக்கலாம்படி உன்னையெனக்கு போக்யமாகத் தந்தருளின ஔதார்யமல்லையோ? மற்றுமாசைப்பட்டாரெல்லாருக்கும் உன்னைபோக்யமாகக்கொடுக்கும வனல்லையோ? மஹாப்ரளயஸமுத்ரமான ஜலத்தையெடுத்து ரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனல்லையோ? காணுமாறருளாயென்கிறார். ||௨||

(எடுத்த) அயத்நமாக எடுத்தாப்போலே எடுத்தநுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் யசோதைக்கும்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பேணுமாறெல்லாம்பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்இத்யாதியால்) நின்பெயர்பிதற்றுமாறருளெனக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருநாமங்களையேயித்யாதியால்) உதாஹரணத்தில் விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமெதென்ன அவற்றிற்குப்ரயோஜநம்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (காணவேணுமோஎன்று) காகுத்தாகண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவர்க்கித்யாதியால்) தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) பேணுவாரமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாப்ரளயேத்யாதியால்) ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

எடுத்தவித்யாதி களிறேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயத்நேத்யாதியால்) அடுத்ததோருரு

ஈ—பின்னையும் காணப்பெறாமையாலே யுன்திருநாமங்களையே அலற்றும்படியே. பெயர் – நாமம், பிதற்றுகை– அலற்றுகை, பிதற்றுமாறுஎன்றது க்ரியாபதம். எனக்குஅருள்என்று மாறியவிப்பது. எனக்கு - அநந்யசரணனானஎனக்கு, அருள் - நீபண்ணும்க்ருபை, உன்னைக்காணப்பெறாதே நான் க்லேசப்பட்டலற்றுகையேயோ நீயெனக்குப்பண்ணும்க்ருபையென்று பாவம். அந்தோ - அய்யோ! இது விஷாதோக்தி. காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, அயோத்யையுடையஸகலசேதநங்களும் கிடைக்கும் காகுத்ஸ்தவம்சத்திலே பிறந்தவனேயென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ண, பெண்பிறந்தாரும் கலந்தநுபவிக்கும்படி அத்யந்தஸுலபனான க்ருஷ்ணனாய்ப்பிறந்தவனேயென்றபடி. தொண்டனேன்கற்பக- தாஸனானஎன்னுடைய கல்பகமே, தொண்டன்- தாஸன், இந்தஸ்வரூபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேன்என்று ரூபமாயிருக்கும், ஸர்வாதிவிஷயங்களிலே தாஸனாய்த்திரிகிற எனக்குங்கூட மநஸ்ஸாலே அநுபவிக்கும்படி உன்னைத்தந்தவனேயென்றபடி. கனியே - பழமே, எனக்குபோக்யனானவனேயென்றபடி. பேணுவாரமுதே – உன்னைஆசைப்பட்டாருக்குநிரதிசயபோக்யனானவனே, பெரிய - அதிவிஸ்தாரமான, சேதநாசேதநவ்யாப்தமானவென்றபடி. தண் – சீதளமான, ப்ரளயமாகையாலே ஸூர்யகிரணஸம்பந்தமில்லாமையாலே அத்யந்தசீதளமானவென்றபடி. புனல் - ப்ரளயார்ணவஜலத்தாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, எடுத்த- உத்தரித்தவனான, பேராளா - மஹாபுருஷனே, காணுமாறு - உன்னைநான்காணும்படி, அருளாய் – க்ருபைபண்ணவேணும். ||௨||

எடுத்த – அயத்நமாக நீயெடுத்தாப்போலே உன்னைக்கண்டெடுத்தவரான, பேராளன் – மஹாபுருஷரான, ஸாம்ராஜ்யகரானவென்றபடி. நந்தகோபன்தன் - ஸ்ரீநந்தகோபருடைய, இன் - நிரதிசயபோக்யனான, உயிர் - ப்ராணனான, சிறுவனே – பாலகனே, அசோதைக்கு - யசோதைப்பிராட்டிக்கு, அடுத்த-

மூ— பெற்றிபக் குலவிளங்களிறே படியனேன்பெரியவம்மானே* கடித்தபோரவுண னுடலிருபிளவாக் கையுகிராண்டவெங்கடலே* யடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே* ।௩।

உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரானார்* அவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன் றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* அமரதுபண்ணியகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே* யமரர்தமமுதே

ஆ— பிராட்டிக்கும் ஸாத்ருஶ்யனுப் ஸ்ரீப்ருதிவ்யாதிஜ்ஞாநஶக்த்யாதிமத்வேந அபி‌ஶ்ரயணீய ஸுலபனான இவன் ஸர்வாங்கஸுந்தரமான கொழுவிதாரித ஸகல ஜாதனாய் அவதாரணம் ஸஹஸ்ரிதமான நிரவதிக ஆஶ்ரித வாத்ஸல்ய ஸௌஹார்த்தாதிகளைவைத்து ஆஶ்ரிதனுனவென்கரியையாயின்று நீவருகிறிலை, வாராதொழிந்தால் உன்னுடைய ஆஶ்ரித வாத்ஸல்ய குணவிஶேஷமுடையனாக ஸாஶ்ரிதஜநங்களெங்ஙனே? யபிக்கும்படியென்கிறார். ।௩।

(உமருகந்து) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனும், ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யனும், ஆஶ்ரிதவிரோதி இடவாயென்கிறவிடத்திலே பதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீப்ருதிவ்யாதி ஶப்தத்தாலே) அடுத்த தோருருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தவிரோதீத்யாதியால்) கடித்தவித்யாதிகையுகிராண்ட வித்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நவரேத்யாதியால்) எங்கடலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தவிதாரணேத்யாதியால்) அடியனேன்பெரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதனுனவெனக்கித்யாதியால்) எங்ஙனந்தேறுவருமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால்) ।௩।

நாலாம்பாட்டு.

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்தமமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யனுமென்று) அசுரர்கணஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநாஶகனென்பத்யாதியால்) என்னுடையாருயிரென்கிறதற்குத்

மு— உபத்ருதமாகக்கிட்டின, உபத்ருதமாக ப்ராப்தமானவென்றபடி. இதுகளிறுக்குவிஶேஷணம். பேரின்பம்- நிரதிஶயஸுகமான, இதுவும் களிறுக்குவிஶேஷணம், குலவிளங்களிறே — கோத்ரத்துக்கு இளங்களிறானவனே, களிறு — கஜம், ஶ்ரேஷ்டகோத்ரத்திற்கு பாலகஜம்போலே தேஜோ விஶிஷ்டநீயனானவனே? யென்றபடி. அடுத்தது - உசிதமான, அடுத்தது - உசிதம், வஜ்ரகொடிகூடி ஹிரண்யஸம்ஹாரம் விதாரணாநுகூணமுமானவென்றபடி. ஓருருவாய் - லோகவிலக்ஷணவிக்ரஹனுய், ஆஶ்ரிதஸுலப ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹவிக்ரஹயுக்தனுயெ ன்றபடி. போர - யுத்தத்திலே, கடித்த — கோபித்தையுடையவனுன, அவுணன் — ஹிரண்யனுடைய, உட ல் - ஶரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாக, இரண்டுஹாமமாம்படியாகவென்றபடி. கையுகிர் - கரநக ங்களை, ஆண்ட — ஆண்டவனுன, நியமித்தவனுனவென்றபடி. நகங்களைவ்யாபரித்தவனுனவென்கை. எங்க டலே - எங்களுடைய ஸமுத்ரமே, ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஜலநிதியானவனேயென்றபடி. அடியனேன் - தாஸனுனவெ னக்கு, பெரிய - பெரியவனுன, எட்டவொண்ணுதவீஶ்வரனுனவென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமிந், இன்றுநீ வாராய் - எனக்கிப்படி பாவத்துநடவாநிற்கிற விப்போதும்வருகிறுயில்லை, உமர் - உன்னுடையவர், உன்னு டையகுணங்களையே ஜீவநமாகவுடையவர்களென்றபடி. எங்ஙனந்தேறுவர் - எப்படிவிஶ்வஸிப்பர்கள, தே றுகை - விஶ்வஸிக்கை, ஆஶ்ரிதரெல்லாருமுன்னை விஶ்வஸிக்கைக்காக நீயென்னபேக்ஷிதம் செய்யவேணுமெ ன்றுகருத்து. ।௩।

அமரதுவென்கிறவித்தை அதுஅமர்என்று மாறியனுபிப்பது. அது - அந்தப்ரஸித்தமான, அமர் - யுத்த தைப்பண்ணி, பாரதஸமரஶௌர்யாதிபாவத்தாலேயுண்டாக்கி, இதுக்குஅவித்தஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். அக லிடம்புடை - விஸ்தீர்ணையான ஸம்ருத்தியினுடைய பார்ஶ்வமெங்கும், இடம் — ஸம்ருத்தி, புடை- பார்ஶ்வம் சூழ - வ்யாப்தமான. அடு - ஹிம்ஸகஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஸேனையை, ஸாரத ஸேனையையென்றபடி. அவித்த - நஶிப்பித்தவனுன, அவித்தல் — நஶிப்பித்தல், அம்மானே — ஸ்வாமிந், அ மரர்தம் - அமரர்களுக்கு, தைவப்ரக்ருதியானவாஶ்ரிதர்க்கென்றபடி. தம்மென்று ஸ்வார்த்தேஷ்டநாஶ்ரயமம் அமுதே - அம்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யபூதனேயென்றபடி. அசுரர்கணஞ்சே - அஸுரர்களுக்கு நஞ்ச

மூ— அசுரர்கணஞ்சே யென்னுடைய ஆருயிரேயோ* ॥ ௪ ॥
ஆருயிரேயோ அகலிடமுழுதும் படைத் திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்த*

ஆ— நாஶகப்ரகாஶகஸ்வரூபனுப், எனக்குதாரகனுயிருந்த உன்னுடைய ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாய் ஆவிஷ்க்ருதமான ஸ்வரூபமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணமொன்றுமே யெனக்குதாரகம். நீவாராமையாலே அதுவுமென்னுடைய பாபத்தாலே பொய்யோவென்று ஸம்ஶயிக்கின்றேனென்கிறார். ॥ ௪ ॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) உமருகந்தஉகத்யாதி செய்கைஉக்ருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தேத்யாதியால்) அதில்ஆவிஷ்க்ருதஶப்தத்தாலே செய்கையுன்மாயை யென்கிறதற்குத தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸமுதாயார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணமென்று) உன்மாயையறிவொன்று மென்கிறவிடத்தி லத்யாஹாரத்தாலே ஸித்திதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமேயெனக்குதாரகமென்று) இதொன்றுமன்றே எனக்குதாரகமாயிருந்தது, இத்தையும் ஸம்ஶயிக்கின்றேனென்று அத்யாஹாரத்தாலே ஸித்திதமாகிறதென்றுகருத்து. அமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையென்கிறவித்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே அறிவுஶப்தம் வாத்ஸல்யகுணவிஷயமானவறிவைச்சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. சங்கிப்பன்வினையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீவாராமையாலே யித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

ஈ—அவனே, ஆஶ்ரிதப்ரக்ருதிகளான ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகஸ்வபாவனுனவனே யென்றபடி, அசுரர்கள் நஞ்சேயென்கிறவிடத்திலே ளகாரத்வித நகாரத ணகார உஸமொசகாரலோபம். என்னுடை- என்னுடைய, ஆர் - ப்ராப்யமான, உயிரே - ஆத்மாவே, எனக்குஸதாதாரகனேயென்றபடி. அதாவது:— ஆஶ்ரிதர்க்குசத்ருக்களாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகனுயிருக்கிற வியாபாரங்களைக்காட்டி யென்னை யபிபவித்தவனேயென்கை. ஓ! என்றது அவனைக்காணுமையாலேவந்த விஷாதாதிஶயத்யோதகம். உமர் - உன்னுடையவர்கள், ஸ்வாஶ்ரிதரென்றபடி. உகந்துகந்த — வளர்ந்தோர்ந்த்ரூந உகந்ததான, உருவம்- ரூபமானது, நின்னுருவமாகி- உனக்குரூபமாய், இன்னரூபமெங்களுக்கு ஹாத்யமென்று ஆஶ்ரிதர்மிகவுமுகந்ததான ரூபமேஉனக்கு திருமேனியாயென்று வாக்யார்த்தம். இதுக்கஸ்யாஹாரிஷ்டாணகிருமயோடேயவயம். உந்தனக்கன்பரானுர்- அவர் உன்விஷயத்திலே ப்ரேமவாரவஶராயிருக்குமவர், ஷஷ்டியானது ஸம்பந்தஸாமாந்யவாசகமாகையாலே உன்றனுக்கு என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டியானது விஷயத்வமமரோ. அன்பர் - ஸ்நேஹிமான்கள், உகந்து - அபிநந்தம்பணணி, அமர்ந்தசெய்கை - ப்ரதிஷ்டிதங்களான வெஷ்டிதங்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்வந்து கிட்டும்படியான வெஷ்டிதங்களென்றபடி. உன்மாயை - உன்னுடையவாஶ்சர்யவெஷ்டிதங்கள், ஆயிருக்குமென்று க்ரியாத்யாஹாரமொஜிப்பது. ஆஶ்ரிதர் ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்க்கொண்டு நிரந்தரமாக வுன்னைவந்துகிட்டும்படி யவர்களுக்குமிகவும் ப்ரியங்களாயிருந்த வெஷ்டிதங்களே யுனக்குவ்யாபாரங்களாயிருக்குமென்று வாக்யார்த்தம். அறிவொன்றும்- இப்படிநீ யாஶ்ரிதவத்ஸலனுயிருப்பதென்கிற வறிவையொன்றையும், வினையேன்- ஶரண்யமாயிருக்குமவற்றிலும் அதிஶங்கைபண்ணும்படியானபாபத்தையுடையவனுன நான், சங்கிப்பன்- ஸம்ஶயிக்கின்றேன், நீயாஶ்ரிதவத்ஸலனென்கிற வறிவொன்றுமேயெனக்கு தாரகமாயிருந்தது, நீவாராமையாலே அதுவும்பொய்யோவென்று ஸம்ஶயிக்கின்றேன், பாபியாகையாலேயென்று வாக்யார்த்தம், "ப்ராதஸ்ப்ராஜ்ஞஃக்ருதஜ்ஞஶ்ச" என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. என்னுடைய ஸாதுஸாரியாலே நானதிஶங்கைபண்ணுகிறேனத்தனைபோக்கி அவர்பக்கலிலே ஸம்ஶயத்துக்குக்ஷாணஹாநியில்லையென்கிறீரே. ॥ ௪ ॥

ஆர்- பரிபூர்ணமான, உயிரே- ப்ராணனே, "ப்ராணஸ்யப்ராணஃ"என்கிறபடியே தாரகமான ப்ராணாதிகளுக்கும் தாரகனுகையாலேயெனக்கு பரிபூர்ணதாரகனுனவனே என்றபடி. ஓ! வென்று வெதநத்யோதகம். ஸ்வேதகதாரணனுன நான் என்னத்தைபநுஷிப்பது. எனக்கு தாரகனுன நீயே என் காரியஞ்செய்ய வேண்டாவோவென்று கருத்து. அகல்- விஸ்தீர்ணையான, இடமுழுதும்- ஸ்ருஷ்டியெல்லாத்தையும், படைத்து- நீ ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயார்ணவத்தாலே யழிந்துபோகாதபடி பாலித்து. உண்டு- ப்ரளயகாலஃ ப்ரளயவேலையி வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து- ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்தாரணம்பண்ணி,

மூ—பேருயிரேயோபெரியநீர்படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்துடைத்த* சீருயிரேயோமனிசர்க்குத்தே
வர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ*வோருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லா முன்னைநானெங்குவந்துறுகோ*॥ரு॥

ஆ— (ஆருயிரேயோ) நீரே உபாயங்களை அநுஷ்டித்து என்னை ப்ராபிக்குமத்தனையன்றோவென்னில், எனக்குபாயகனும் நிவிஷ்டமனுஷ்டான ஸஹாயமும் நிர்ஹேதுக ஜகத்காரண நிமித்தமாயிருக்கிற ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்த வாத்ஸல்யமுமுடையவனுமாய், வ்யோமாதீதமான பரமபதத்தையும் விட்டு ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் ஆச்ரித ப்ராப்ய ஸகல குணங்களாலும் ஸௌசீல்ய குணங்களாலும் உபாஸகர்களைக்காட்டில் தேவர்க ளைத்தனை விலக்ஷணராயிருப்பார். அப்படியே தேவர்கள் உபாஸகர் என்னும்படி அந்தகுணங்களால் விஷ

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஸர்வஜ்ஞ ப்ராப்தி தமக்கு ஸம்பவிக்குமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே சாணுமாறநுளாயென்று தந்ப்ராப்தியை ப்ரார்த்திக்கிற விவரிப்பாட்டிலே யுன்னைநானெங்குவந்துறுகோவென்று தந்ப்ராப்திதனக்கு ஸம்பவியாதென்று சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (நீரேயித்யாதியால்) நீரேயென்றது - ஸர்வஸ்வாமி நிரபேக்ஷமாகை நீரேஸ்வதந்த்ரமாயென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞஸஹாயநிரபேக்ஷ ஸ்வபத்தத்தாலே தம க்கு ஸர்வஜ்ஞப்ராப்தி ஸம்பவியாதென்கிறார். ஆகையாலே ஸம்பந்தமென்று ஸங்கதமாயிற்று. உபாயங்களை யென்றது - ஸக்திப்ரவ்ருத்திகளிலேதேனுமொரு வுபாயத்தையென்றபடி. அவனிப்போது விஷேஷித்தவாறே முன்புதான்பண்ணின ப்ரவ்ருத்தி "ஸ்வஸ்திஸ்ருஷ்ட்யாதிஸம்ஸ்ப" மென்கிறபடியே யவன் ப்ரயாஜநகதயாவாய்ப் பண்ணினதாகையாலே யங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வஸஹாயநிரபேக்ஷமாக நீரேயேதேனுமொரு வுபாயத்தை யநுஷ்டிக்கவேணுமென்றீஸ்வராபிப்ராயமோ வென்றுகலங்கி யிப்படிசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ஆருயிரே யோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) அகவித்யாதிபேருயிரேயோஉத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஷ்டேத்யாதியால்) பெரியநீரித்யாதிசீருயிரேயோவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யோமாதீத்யாதியால்) மனிசர்க்கித்யாதிதேவாவோஉத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகுணங்களாலுமித்யாதியால்) ஓருயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— ஸாதயஸ்யஷித்தென்றபடி. அளந்த - உபாஸவிபவ ஸாதித்தவாறே யத்தையளந்து மீட்டுக்கொண்டவனை, பேருயிரே - உபாதாநமே, ஸாதகாரணிகனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவேஷ், ஸக்திபை ஸக லாவத்துக்களிலும் ரக்ஷித்தநீயே என்னையும்ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, என்னாலொருவுபாய மநுஷ்டிக்கமுடியுமோவென்றுகருத்து. பெரியநீர் - ஸகலலோகஸ்ருஷ்டிஹேதுவான ஏகார்ணவத்தை, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அங்கு - அந்தஏகார்ணவத்திலே, உறைந்து - கண்வளர்ந்தருளி, அது - அந்தஸமுத்ரத்தை, க்ஷீரார்ணவத்தை வளர்த்த வந்தஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்து - பிராட்டியைலபிக்கைக்காக மதனம்பண்ணி, அடைத்து - லவணார்ணவாகாரமானவத்தை பிராட்டிக்காகவே ஸேதுவாலேபாயித்து, உடைத்த - ஸாவாரிகளுக்கு தீர்த்தஸேவாம்படி யநுஷ்டாநபாலேயுடைத்தவனை, சீருயிரே - ப்ராப்திகுணமாயிபான ஸத்தாவே, சீர் - கல்யாணகுணம், வ்யோமாதீதநாதி ஸம்ஹிதாஸாரத்தாலே பிங்கேப்ராப்திகுணம் விவக்ஷிதம். உயிரேயென்றது ஸத்தாபோலேயிருக்குமவனேயென்றபடி. அதாவது:— ஸம்பந்தரக்ஷணத்தில்வந்தால் ஒருவன்தான் தன்னுடையரக்ஷணத்திலே ப்ராப்தியாயிருக்குமாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவேஷ், பெரியபிராட்டியாரோடு ஸாகத்தேடுவாசிபற ப்ராப்தியானநீ யென்தலையிலேயொரு ஸாரத்தைச்சுமத்தப்பார்க்கலாமோவென்று கருத்து. மனிசர்க்கு - உபாஸகர்க்கு, தேவர்போல - தேவதைகள்போலே, தேவர்க்குந்தேவா - தேவதைகளுக்கும் தேவதையாயிருக்கிறவனே, தேவதைகளை உபாஸ்யஸ்தாநமாக்கி யவர்களைக்காட்டில் ஸர்வப்ரகாரேணஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவேஷ், இத்தனையுத்க்ருஷ்டனானவுன்னை நீயே ப்ராபித்தாலல்லது என்னால்கிட்டமுடியுமோவென்றுகருத்து. உலகங்கட்கெல்லாம் - ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஓருயிரே - சுவிதீயாத்மாவே, ஓ! ஐதிவேஷ், ஶரீரரக்ஷணமாத்மாவுதன்றோ? ஶரீரம் தான்றன்னைரக்ஷித்துக்கொள்ளுமோவென்றுகருத்து. உன்னை - ஸர்வஸமந்தனானவுன்னை, நான் - அத்யந்தபாரதந்த்ர்யவ்யக்திகனான நான், எங்குவந்துறுகோ - எங்கேவந்துகிட்டுவது, உறுகை - கிட்டுகை, கேவலஸ்வீயதத்தாலே யவனைக்கிட்டமுடியாதென்றுகருத்து. ॥ரு॥,

மூ — எங்குவந்துறுகோ என்னையாள்வானே ஏழுலகங்களு நீயே* அங்கவர்க்கமைத்த தெய்வமு நீயே அவற்றவை கருமமு நீயே* பொங்கிய புறம்பாற் பொருளுளவேலும் அவையுமோ நீயின்னே யானால்* மங்கிய அருவா நெற்பமு நீயே வான்புலனிறந்ததும் நீயே* ॥ சு ॥

ஆ — ஸகலப் ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருந்த உன்னை நான் என்னுடைய பதத்தாலே எங்ஙனே ப்ராபிக்கும்படியென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(எங்குவந்து) ஸர்வலோகங்களும் தத்ஸாரஸ்யமான ப்ரஹ்மாதி தேவரும் அவைற்றினுடைய க்ரியைகளும் லோகத்துக்குப் புறம்புள்ள பதார்த்தங்களும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாய் ஜ்ஞாநஸங்கோசமாய் ஸூக்ஷ்மமாயிருந்த ஆத்மவஸ்துவும் இந்த்ரியாகோசரமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய், பரிசுத்தமா

இ — (ஸர்வேத்யாதியால்) நானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) ॥ ௫ ॥

✳ ஆரும்பாட்டு. ✳

புறம்பாற்பொருளென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகத்துக்கித்யாதியால்) மங்கியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்பந்தமாயென்றது - ஹீநமாயென்றபடி. அருவானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதியால்) நெற்பமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மேத்யாதியால்) வான்புலனிறந்ததுமென்கிறவிடத்தில் அபேக்ஷிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கர்மஸம்பந்தேத்யாதியால்) புலனிறந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) பரிசுத்தமாயென்றது - அவித்யாவாஸநாதிதோஷ த்ரயரஹிதமாயென்றபடி. இன்னேயானுலெங்கு

ம — ஏழுலகங்களும் - ஸப்தலோகங்களும், உபலக்ஷணமாஸப்தலோகஸ்தஜநங்களுமென்றபடி. நீயே - தத்ப்ரகாரகன் நீயேயென்றபடி. அவதாரணமந்யவ்யவச்சேதார்த்தம். அங்கவர்க்கு - அங்குள்ளாருக்கு, அங்கென்றது ப்ரவிஷ்டவாசம். ப்ரவிஷ்ட தத்தேஹஸ்தஜநங்களுக்கென்றபடி. அமைத்த - வ்யவஸ்தமாக்கிவைத்த, "தேவாநுஹாயதாநேநதேவாஸாவயதாவ:" என்கிறபடியே ஆராத்யதேதயிலும் ஆராதகாயிதேயிலும் வ்யவஸ்தமாக்கிவைத்தஎன்றபடி. தெய்வமுநீயே - ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவசரீரகனும் நீயேயென்றபடி. அவற்றவை - அந்த தேவதாவிசேஷங்களான, கருமமும் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களுமென்றபடி, நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீதானேயென்கை. பொங்கிய - அபிவ்ருத்தங்களான, உபசாரணிதோத்துமங்களானவென்றபடி. புறம்பாற்பொருள் - பஹி: ப்ரதேசத்தில் பதார்த்தங்களும், பால் - ப்ரதேசம். ஸம்பாத்ய ஹிரண்யங்களான மஹாகாராதிபதார்த்தங்கள், உளவேலும் - உண்டாயிருந்தாலும், "விகாரஜநநீமஜ்ஞாமஷ்டரூபாம்" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே யவையுண்டாயிருந்தாலும் என்றபடி. அவையுநீயென்றதுவிப்பது. தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் த்வததீநங்களாயே யிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவஸ்யாஸமர்த்தித்வ பஹுகாரணவாதிகளானநமக்கு ஸாங்க்யாதிகள் ஜகத்காரணமாகச்சொன்ன ப்ரக்ருதிமஹதாதிபதார்த்தங்களை யில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் த்வததீநங்களிறே ச்ருதிகளாலேஸித்திப்பதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது ஸர்வாதாரனை உன்னை நானெங்ஙனே வந்துகிட்டுவதென்கிற விஷாதத்யோதகம். ஓரென்றுவாசமானுல் நானுன்னைக்கிட்டவல்லேனோவென்கிறவர்த்தத்தை நீ விசாரித்துப்பாரென்றபடி. ஓருகை - விசாரிக்கை, மங்கிய - நஷ்டமான, மங்குதல் - நசித்தல், ப்ரக்ருதியிலே ஹீநமானவென்றபடி. அருவான் - அரூபமான, ரூபம் - ஆகாரம், தத்ஜ்ஞாநஸங்கோசித ஜ்ஞாநமென்றபடி ஆத்மஸ்வரூபமானது ஜ்ஞாநைகாகாரமிறே. அருவானெற்பமும் என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹிதாயாம் அபேதநிர்தேசாஸ்யாத் லோப:. நெற்பமும் - ஸூக்ஷ்மவஸ்துவும், ஸூக்ஷ்மரூபமான க்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டியுமென்றபடி. நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்கை. வான்புலனிறந்ததும் - பரமவ்யோமத்தில் நித்யவிநிர்முக்தமான வஸ்துவும், வான் - பரமவ்யோமம், புலன் - இந்த்ரியம், இறந்தது - ரஹிதமானது, பரமவ்யோமத்திலேபோய் இந்த்ரியதேஹாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரஹிதமான முக்தஸ்வரூபமுமென்றபடி. நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. இன்னேயானுல் - இங்ஙனேயானுல், இப்படி நீ ஸர்வாதாரனானபின்பென்றபடி. எங்குவந்துறுகோ - நானென்னுடைய பதத்தாலே உன்னையெங்குவந்துகிட்டுவது. என்னையாள்வானே - என்னை ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இவ்வளவாக கேவல

மூ— இறந்ததும்நீயேயெதிர்ந்ததும்நீயேநிகழ்வதோநீயின்னேயானால்* சிறந்தநின்றன்மையதுவிதுவுதுவென்
றறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* கறந்தபாலெய்யேநெய்யினின்சுவையேகடலினுள்ளமுதமேயமுதிற்*

ஆ— யிருந்த ஸ்வரூபஸ்வபாவமுநீயே, ஆதலால் என்னுடையபக்ஷத்தாலே உன்னைநான் எங்ஙனேப்ராபி
க்கும்படி, இதற்குமுன்பு நிர்ஹேதுகமாக என்னைவிஷயீகரித்தாப்போலே இன்னமும் உன்க்ருபையாலே
விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வரூபஸ்வபாவம் இந்தஸாமாநாதிகரண்யமென்னுமிடஞ்
சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

(இறந்ததுநீயே) பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமான ஸகலஜகஜ்ஜாதத்துக்குமாத்மாவாய் ரக்ஷகனுமிருந்த வுன்

இ—வந்துநோக்காயென்றபேக்ஷித்தார் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது - நீயி
ப்படிஸர்வஸ்வாமியாகையாலென்றபடி. என்னையாள்வானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இதற்குமுன்பித்யாதியால், இப்படிநீயென்னை விஷயீகரிப்பதற்கு என்பக்கலுள்ளது ஒருவ்யாஜமாத்ரமன்றோ?
இதுவொருஹேதுவென்னப்போருமோவென்று நிர்ஹேதுகத்வத்துக்குக்கருத்து. ஒருயிரேயோவுலக
ங்கட்கெல்லாமென்று கீழ்ச்சொன்ன வாத்மஶரீரபாவத்தை ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேசங்களாலே இப்பாட்
டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன இந்தஸாமாநாதிகரண்ய வையதிகரண்யநிர்தேசங்களிரண்டுக்கும் ப்ரயோஜந
மருளிச்செய்கிறார் (வக்ஷ்யமாணேத்யாதியால்) ஆத்மாவே ஶரீரத்தைரக்ஷிக்க ப்ராப்தனென்னுமிடம்
சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாத்மஶரீரபாவத்தை யிப்பாட்டிலே வரமஸாவயமாக வி
ஸ்தரித்தப்படி. ஸர்வஸ்வாமியானவுன்னை யென்னால்கிட்டக்கூடுமோவென்று சொல்லவந்தவிடத்திலே ஸாமா
நாதிகரண்யநிர்தேசம்பண்ணுகையால் வக்ஷ்யமாணாத்மஶரீரபாவ நிபந்தநமிந்த ஸாமாநாதிகரண்ய
மென்றபிப்ராயமாகிறதென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இறந்ததுமித்யாதிஉதுவென்றுஉக்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபேத்யாதியால்) இத்
தால்ஸித்தார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனுமிருந்தவென்று) அறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பனென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) "தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே"

ஸ— க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளினாப்போலே மேலுஞ்செய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ॥௬॥

கறந்தபால் - கறக்கப்பட்டபாலாயிருக்கிறவனே, ஸத்யோத்பந்நமான க்ஷீரம்போலே ஸ்வாதுதமமா
யிருக்கிறவனேயென்றபடி. நெய்யே - அதில்ஸாராம்ஶமான நெய்போலேயிருக்கிறவனே, நெய்யின் - அந்த
நெய்யினுடைய, இன்சுவையே - ஸர்வோத்தமமான ஸாரமாயிருக்கிறவனே, தத்வதிபோக்யனாயிருக்கிற
வனேயென்றபடி. கடலினுள்ளமுதமே - இப்படிலௌகிகபோக்யமன்றியே திவ்யபோக்யமாம்படி க்ஷீரஸாகரத்
திற்பிறந்த அம்ருதம்போலிருக்கிறவனே, அமுதிற்பிறந்த - அம்ருதத்திலுண்டான, இன் - அதிமதுரமான,
சுவையே - ரஸம்போலேயிருக்கிறவனே, அதுசுவையென்று மாறியநயிப்பது. அதுசுவைபயனே - அந்த
ரஸத்தாலுண்டானப்ரயோஜநமே, பயன் - ப்ரயோஜநம், ஸாரமென்றபடி. அம்ருதரஸாஸ்வாதஜந்யஸா
வஸர்வோத்தமபோக்யனேயென்றபடி. இப்படி யுத்தரோத்தரோத்க்ருஷ்டங்களான ரஸங்களாக நிரூபித்துச்
சொல்லி இவையித்தனையும் அவனுடையபோக்யதைக்குப் போராமையாலே ஸர்வாதிகபோக்யனான வவ
னற்றன்னையே நிர்தேஶிக்கிறார்மேல். பின்னைதோள்மணந்த - நீளையினுடைய திருத்தோளோடே ஸம்ஶ்லே
ஷித்தவனான, ஸம்ஸாரியாயிருந்து போக்தாவனுக்கு அவன்போக்யமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்று இவ
ளுக்கவன் போக்யனாயிருப்பனென்கிறது அத்தம்பதிகளிருவருங்கூடியேயாயிற் றிவருக்குபோக்யராயிருப்ப
து. பேராயா - பெரியஆயனே, மஹாப்ரபாவனான கோபாலனேயென்றபடி. இறந்ததும் - அதீதமானவ
ஸ்துவும், நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. எதிர்ந்ததும்நீயே - பவிஷ்யத்வஸ்தாஶரீரகனும்
நீயே, எதிர்ந்தது - பவிஷ்யத், நிகழ்வதோநீ - வர்த்தமானவஸ்துப்ரகாரகனும்நீ, நிகழ்வது - வர்த்தமானம்,
இங்கு ஓவென்றதுஸமுச்சயார்த்தகம். இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், நீ காலத்ரயவர்த்திவஸ்துஶரீ
ரகனானபின்பென்றபடி. அதுவிதுவுது - விப்ரக்ருஷ்ட ஸந்நிக்ருஷ்ட மத்யஸ்தவஸ்துக்கள், சிறந்த - ப்ராப்
தனான, ஶேஷிகளுக்கெல்லாம் ஸர்வாதிகனானவென்றபடி. நின்தன்மை - உன்னுடையப்ரகாரங்கள், என்றறி

மூ— பிறந்தவின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னைதோள்மணந்தபேராயா* ॥௭॥
மணந்தபேராயாமாயத்தால்முழுதும்வல்வினையேனையீர்கின்ற* குணங்களையுடையாயசுரர்வன்கையர்கூற்

ஆ—னுடையவித்த நிரவதிககாருண்யத்தையும் பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன், அப்படி அதிஶங்கை பண்ணுவானேனென்னில், நிரவதிகஸௌஹார்த்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாதொழிந்தால் ஶங்கைபிற வாதோவென்கிறார். ॥௭॥

(மணந்தபேராயா) உம்முடையவபேக்ஷிதஞ் செய்யவேண்டுமாகில் ஸஞ்சாரமாத்ரமாகிலும் பண்ணமா ட்டீரோவென்னில், அதுக்குத்தாம் மேலிட்டு ஆஶ்ரயஸ்வாவனுகையாலும் "ஹ்ருதயாந்யாமமந்தேவ ஜநஸ்ய குணவத்தயா" என்னும்படியாலே முழுதும்வல்வினையேனையிருந்த வென்னையுங்கூடவீராநின்ற ஸௌசீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை யுடையையாயிருக்கையாலும் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநசீலனாயிரு க்கையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்துக்குதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை த்வஜவாஹநமாகவுடைய

இ— என்று ஸம்ஶ்லேஷதசையிற்சொல்லுமத்தை கறந்தபாலித்யாதியாலே இந்தவிரஹதசையிலேசொல் லுகை ப்ரஸக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும்பண்ணும்படி நானுன்னைக்காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநிற்கிற இவர் இப்பாட்டிலே வணங்குமாறறியேனென்று வணக்கமாகிற கைங்கர்யமாத்ரமும் தம்மாலேசெய்யமுடி யாதென்கை ப்ரஸக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஐந்தாம்பாட்டிற்சொ ன்னபடியே ஸ்வஸ்வரூபநிரபேக்ஷமாக நீரே ஸங்கல்பித்து ஸர்வத்ராதிகள்பண்ணமாட்டீராகில் ஸ ஞ்சாரமாத்ரமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்ன இப்படி உபாயத்வமும் கைங்கர்யஸ்வதந்த்ரஸாத்யமன்றென்கை யிலே பாட்டுக்குப் பர்யவஸாநமாகையாலிது ப்ரஸக்தமென்றதாயிற்று. மணந்தபேராயா மாயத்தாலென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேலிட்டித்யாதியால்) மேலிட்டென்றது - மிகவுமென்றபடி. முழுது மித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ருதயாநீத்யாதியால்) உக்தியாலே முழுதுமென்கிறப தங்களுக்கு ஈர்கின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவி ரோதீத்யாதியால்) கொடியபுள்ளுயர்த்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவா

ப—வொன்றுஞ்சங்கிப்பன் - என்கிறவறிவையொன்றையும் அதிஶங்கைபண்ணுகின்றேன். இவையுனக்கு ஸ்வ ரூபாநுபந்திகளாகையாலே பிறர்க்குவந்தக்லேஶத்தை ஸ்வக்லேஶமாகநினைத்து காருணிகனாயிரு ப்பதென்கிற ஜ்ஞாநமொன்றும் எனக்குதாரகமாயிருந்தது. அத்ருஷ்டஸௌஹார்த்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெ றாமையாலே அந்தஜ்ஞாநத்தையும் பொய்யென்று ஶங்கியாநின்றேனென்றபடி. வினையேன் - து:க்கங்களையு டையவனானநான், உன்னுடையகாருண்யம் பொய்யாகாதிறே. இப்படி அதிஶங்கைபண்ணுகைக்குஹேது என்னுடையது:க்கமிறே! என்றுகருத்து. ॥௭॥

மாயத்தால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலே, மணந்த- ஸர்வாத்மாக்களும் ஸம்ஶ்லேஷித்தாநந்திப்பித்தவனே, உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டம் பாராதே ஆஶ்ரிதரெல்லாரையும் ஸர்வாத்மாக்களையும் ஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தாநந்திப்பித்த வனென்றபடி. மணமென்று நாயிகாநாயகயோர்பரஸ்பராநுராகமான ஸம்ஶ்லேஷம், அத்யந்தாநுரா கமான ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. பேராயா- ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதிகுணங்களாலே பெ ரியவனான கோவாலனே, முழுதும்- க்ருத்ஸ்நமும், இதுக்கு ஈர்கின்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். சில குணங் களீராநிற்கச் சிலகுணங்கள் பாதகங்களாகையன்றிக்கே யெல்லாங்கூடவென்னை யீராநிற்கிறன வென்று கரு த்து. வல்வினையேனை- மஹாது:க்கங்களையுடையவனானவென்னை, சிலர் ஸ்வீயகுணஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவித் திருக்க அந்த குணம் பாதகமாம்படி மஹாபாபத்தைப் பண்ணினேனென்று கருத்து. ஈர்கின்ற- விதா ரணம் பண்ணுகின்ற, ஸ்மரணங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பீடிபாநின்றனவென்றபடி. குணங் களை யுடையாய்- ஸௌசீல்யஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை யுடையவனே, வன்கையர்- வலியகைகளையுடையவர் களான, வலிஷ்டர்களான வென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக் கென்றபடி. கூற்றமே;

மூ—கூற்றமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய்* பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா* வணங்குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானுநீதானே* ॥ அ ॥
யானுநீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையுநீயானால்* வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்

ஆ—வணங்கையாலும், திருநாட்டில்நின்றும வந்து ஆஶ்ரிதருடைய பாவத்தைப்போக்கப்பற்றாமை யணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், உஜ்ஜீவநோபகரணமே விஷயங்கள் ஸ்வஸங்கல்பாயத்தமாய் ஸ்வாதீனமாய் ஸ்வஶரீரமாகையாலும் என்னாலொருசெயலில்லை; ஆதலால் அவனை வணங்குமாறறியேனென்கிறார். ॥ அ ॥

(யானுநீதானே) உம்முடையவுஜ்ஜீவநமுள்பட ஸர்வமும்நானேயென்னுமிட மறிந்தீராகி லுமக்கென் பக்கல் ஔதாஸீந்யமுண்டோவென்னில், ஸர்வமும்நீயே ஆதலால் இவ்விடத்தேயிருந்தத்தோடு திருநாட்டி

இ—வத்துக்கித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதியால்) பற்றாமையென்றது - அத்தனைவிளம்பாஸஹியாமையாலென்றபடி. அணித்தாக - ஸமீபமாக, யானும்மனமுமென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநேத்யாதியால்) (என்னுமித்யாதி) ஸ்வஸம்பந்தமாய நிரபேக்ஷமாக வென்னாலொருவுபாயஞ்செய்ய ஸம்பவியாதென்றபடி. ॥ அ ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஸம்ஸாரத்தில்நின்றுமெடுத்தென்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றிவ்வளவே சொல்லவுசிதமாயிருக்க வானுயரித்யாதியாலே திருநாட்டிலிருந்ததோடு ஸம்ஸாரத்திலிருந்ததோடு வாசியில்லையென்றிதைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஔதாஸீந்யமுண்டோவென்றதுக் கிங்கிருந்தத்தோடு திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு வாசியுண்டோவென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ஶ— ம்ருத்யுவாயிருக்கிறவனே, கூற்றம்- ம்ருத்யு. கொடிய- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான, புள்- பக்ஷியாலே, கருடனாலே யென்றபடி. உயர்த்தாய்- வஹிக்கப்பட்டவனே, பணங்களாயிரமுடைய- ஃபணா ஸஹஸ்ரஶாலியான, ஸ்வீயமாத்ருஸ்பர்ஶஜநித ஹர்ஷப்ரகாஶ விகஸிதங்களாய் ஸ்வநாஶக ஊஹநத்துக்கு ஸஹாயமாக ஸ்ருஷ்டிஸேவத்தாலே போக்குவிடலாம்படி ஸஹஸ்ரஸங்க்யங்களான ஃபணங்களையுடையவனென்றபடி. பைந்நாக- பிராட்டிமாருக்கு முனக்கும் விலாஸமாக விருக்கலாம்படி ஶக்திவிஶிஷ்டனான திருவனந்தாழ்வானாகிற, பையென்று விஸ்தீர்ணவாசி. பள்ளியாய்- படுக்கையை யுடையவனே, பள்ளியுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம். பாற்கடற்சேர்ப்பா- க்ஷீரார்ணவஶாயியானவனே, சேர்ப்பன்- ஶயிதன், சேர்ப்பாவென்று ஸம்போதநம். யானும்- நானும், மனமும்- மனஸ்ஸும், வாசகமும்- வாக்கும், செய்கையும்- அநுஷ்டாநஸாதநமான ஶரீரமும், செய்கையென்று யத்வ்யாபியான வடிவிலே லக்ஷணையைக் காட்டுகிறது. நீ தானே- கர்த்தாவான நானும் கரணங்களான மநோவாக்காயங்களும் நீயே யென்றபடி. தத்ஸ்வரூபகாரகன் நீயேயென்கை. வணங்குமாறு- வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன்- இவையெல்லாம் ஸ்வஸ்வரூபகாரதயா ஸ்வாதீனங்களான பின்பு நான் ஸ்வதந்த்ரமாக வணங்கும் ப்ரகார மறிகிறிலேனென்றபடி. ॥ அ ॥

யானுநீதானே யாவதோ- ஸர்வப்ரகாரகன் நீயேயாயிருக்கிற விவ்வர்த்தமோவென்றால், மெய்யே- "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" என்று ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஸத்யம். அரு- அருமையான, எனக்கு துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. நரகவையும்- நரகதுல்யமான ஸம்ஸார துःகத்திலிருக்கிற பதார்த்தங்களும், நீ - தத்ஸ்வரூபகாரகனும் நீயேயென்றபடி. ஆனால் - ஸர்வாத்மத்வஸித்தியிப்படியானால், வான - பரமபதத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, இன்பம் - ஆநந்தத்தை, எய்தில் - அடைந்தால், என் - என்னதிஶயம், மற்றை - அதுக்கெதிர்த்தட்டான, நரகமே - பாவத்துக்கும் ஶேஷஜ்ஞாநத்துக்கும் விரோதியாகையாலே நரகதுல்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரதுःகத்தையே, எய்தில் - அடைந்திருந்தால், என் - என்னகுறை, ஶேஷஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶிதமாயிருந்தாலிரண்டும் துல்யமென்று பாவம் தாத்பர்யம். எனினும் - என்றாலும், இப்படிநிரூபித்தறிந்தாலுமென்றபடி. யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் — நானும்நீயாய்த் தெளிகைதோறும்,

மூ—திலெனினும்*யானுநீதானாய்த்தெளிதொறு நன்றுமஞ்சுவனரகநானடைதல்* வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே* ॥கூ॥
தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறாத்* தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயி

ஆ— விருத்தத்தோடு வாசியில்லை நிர்பந்திக்கில் அப்படியேயாகிலும் ஸர்வமும்நீயேயென்னுமிடத்தை யறியச்செய்தேயும் திருநாட்டிலே நீயேயாயிருக்கிறவிருப்பைக் காணாதேயிருக்குமிவ்விருப்பாகிற நரகத்தை மிகவுமஞ்சாநின்றேன், அருளுநின்தாள்களை யெனக்கேயென்கிறார். ॥கூ॥

(தாள்களை) ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் ப்ராக்ருதவிஷயைக தாரகபோஷகபோக்யராயிருக்கச்செய்தே என்னையுன்திருவடிகளையே தாரகபோஷகபோக்யமாயிருக்கும்படி பண்ணியருளின இந்த மஹோபகாரமேயமையாதோ, இவ்வுபகாரத்துக்குக்கைம்மாறாக வென்னுடையவாத்மாவை யுனக்கே யடிமையாக

இ—வித்யாதியால்) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமும்நீயேயென்னுமிடத்தையித்யாதியால்) கேசவன்றமர் கீழ்மேலெமரென்றிருக்கிறவிவருக்கு நரகப்ரஸக்தியில்லாமையாலே நன்றுமஞ்சுவன்னரகநானடைதலென்கை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேநீயேயித்யாதியால்) (அதிலிருக்குமிருப்பையென்னுமளவாலே) வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தாயென்கிறதினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. நீயேயாயிருக்கிறவென்றது - ஸாம்ஸாரிகவஸ்துப்ரகாரங்களைக் கலசாதே நீ ஸர்வப்ரகாரகனாயிருக்கிறவென்றபடி. ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

எனக்கேயென்கிறவவதாரணத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதியால்) தாளித்யாதிதந்தவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) பேருதவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தமஹதித்யாதியால்) பாட்டிலே தந்த பேருதவிக்கைம்மாறாவென்று ஸாகாங்க்ஷமாயிருக்கச்செய்தே பண்ணியருளினவென்றிவர் வாக்யசேஷம்பண்ணிற்றும் தமக்கவன்ப்ரஸங்கம்பண்ணின உபகாரங்களைக்கண்டு கொண்டாடுகிற விவ்வர்த்தமிப்பாட்டுக்கு விசேஷமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதிகொடுத்துஎன்னுமளவாலே) அதில்ப்ரீதியாலே ஸம்ச்லேஷித்துஎன்கிறவித்தாலே தோள்களையாரத்தழுவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தந்தேனென்னுமென்கிறதற்குக் கொடுத்துமென்கிறத்தோடேயந்வயம். ப்ரீதியாலேயென்றது - இவ்வாத்மா அவனுக்கு சேஷமாயிற்றென்னும் ப்ரீதியாலேயென்றபடி. ஸம்ச்லேஷித்து

ப—ஸர்வப்ரகாரகன் நீயாகையாலே உக்தப்ரகாரகனும் நீயேயாய்த் தெளியச்செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்கு அஞ்சுவனென்கிறத்தோடே யந்வயம். நான் - சேஷத்வைகநிரதியான நான், நரகம் - நரகத்தை, நரகதுல்யமான ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. அடைதல் - அடைந்திருக்கையை. நன்றுமஞ்சுவன் - மிகவுமஞ்சாநின்றேன், சேஷத்வஜ்ஞானவிரோதியாகையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருக்கையைப்பற்ற மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றபடி. வான் - பரமவ்யோமத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, நிரதிசயமானவென்றபடி. இன்பம்மன்னி - ஆநந்தம்பூர்ணமாய், வீற்றிருந்தாய் - வீறுபெற்றிருந்தவனே, வீறு - உத்கர்ஷம், சேஷித்வோத்கர்ஷம்தோன்றும்படி ராஜாதிராஜனாயிருந்தவனேயென்றபடி. நின்தாள்களை - சரணங்களை, எனக்கு - இப்படி ஸம்ஸாரிதனானவெனக்கு, அருளு - க்ருபைசெய்து ப்ரகாசித்தருளவேணும். ॥கூ॥

எனக்கே - மற்றஸம்ஸாரிகளொருவருக்குமன்றிக்கே யெனக்கேயஸாதாரணமாக, தாள்களை - உன்திருவடிகளை, தலைத்தலைச்சிறப்ப - மேன்மேலெனச்சிறக்கும்படி, சிறக்கை - பரிபூர்ணமாகை, தலையென்று மேலைச்சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தரம்பரிபூர்ணமாம்படியென்கை. தாரகமும்போஷகமும்போக்யமும் எல்லாமிதுவே பர்யாப்தமாம்படியென்று பர்யவஸிதார்த்தம். தந்தபேருதவி - ப்ரகாசித்தருளின மஹோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக, இதுக்கு விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னுயிரை - என்னாத்மவஸ்துவை, இதுக்குத்தழுவி விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடேயந்வயம். "எனதாவியார்யானார், அதுவுமற்றாங்கவன்றனதே" என்கிறவிடங்களையிங்கே ஹர்ஷாதிசயத்தாலே மறந்து என்னுயிரையென்கிறார். தோள்களையார - தோள்களுப்ராவிக்கும்படி, தோள்களிரண்டும் நிரம்பும்படியென்கை.

மூ— ரைபறவிலைசெய்தனன்சோதி* தோள்களாயிரத்தாய் முடிகளாயிரத்தாய்துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்* தாள்களாயிரத்தாய்பேர்களாயிரத்தால்தமியனேன்பெரியவப்பனே* ॥௰॥

பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனையுருத்திரனப்பனைமுனிவர்க்* குரியவப்பனையமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்

ஆறு— த்தாமேதென்னும் ரீதியாலே ஸம்ஹரித்து தம்முடையவாத்மாவை ஶேஷமாகக்கொடுத்து இந்த உபகாரத்தைப்பண்ணினவுன்னை பொருக்கால்காணவேணும் காணவெளிதோவென்னில? காணவே ணுமென்றபேக்ஷித்த வாஶ்ரிதர்க்காகவன்றோ நீ பஸம்வெயஶிவ்ய ரூபங்களையும் ஸம்வெய்யகல்யாணகு ணங்களையும் உடையையாயிருக்கிறது, உன்னையொழிய வொருக்ஷணகாலமும் செல்லாதிருக்கிறவெனக்கு ஸரியையாகலாமோ பிரானே? யென்கிறார். ॥௰॥

இ— என்றது- ஸஹாரநம்பண்ணியென்றபடி. கொடுத்தனென்கிறதற்கு உஹாவாக்யாஷகதில் க்ரியையோடே யவயம். சோதியென்று காஷிவிஶிஷ்டதயா ஸம்வோயநம்பண்ணுகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவுபகாரத்தைப்பித்ருதியால்) ஸகலப்ராணிகளை ஸஹாரநம்பண்ணுகைக்காகத்தானிவரை ஸம் ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வாரணார்விமோதக யாரகவொஷகஹொம்ராக்கினபடியை ப்ரகாஶிப்பி க்க இவரும் அக்குணத்தைக்கொண்டாடி யதுவே ஹேதுவாக வவனையாசைப்படுகிறாரென்று ஸம்கதி ஸூசிதமாயிற்று. உத்தராயத்தில் விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன வதுசொல்லுகைக் காகவவதரிப்பிக்கிறார் (காணவெளிதோவென்னிலென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவித்யாதியால) அதில் ரூபங்களையுமென்கிறவித்தாலே தாள்களாயிரத்தாயி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமும் குணங்களையுமென்கிறவித்தாலே பேர்களாயிரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்ப ர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தமியனேன்பெரியவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னை யொழியவித்யாதியால) ॥௰॥

ஶ்ரீ— கதிமாஜமாகவென்று வபரிவஸிதாஸம். தமுவி - ஸம்ஶநம்பண்ணி, ஸ்ரீஜநகராஜன்றன்றிரு மகளை "ஜயம்ஸீதாஸஹதர்மசரீ" என்றத்யாஷத்தோடே அணைத்துகொடுக்குமாப்போலே உனக்குத்தரப்புகு கிற வஸ்துவென்கிறரீதியாலே மஹாமாகவாஶிதநம்பண்ணியென்றபடி. உபதிதமானவஸ்துவானது அ ணைத்துக்கொள்ளலாம்படி தானுந்தோளுமாய்ப் பணைத்ததாயிற்று. உபகாரஸ்ம்ருதியால்வந்த ஹர்ஷப்ரக ர்ஷத்தாலே தழுவிக்கொள்ளுமாப்போலே கதாஷாம்பண்ணியென்று வபரிவஸிதாஸம். அற - அ றும்படி, மற்றொருவரோடு ஸம்பந்தமற்று உனக்கேயஸாதாரணமாம்படியென்கை. விலைசெய்தனன் - விக்ர யம்பண்ணினேன், மீளாதபடிவஸதிசெய்தேனென்றபடி. ஆத்மதாநத்தை விக்ரயமாகச்சொன்னது உஹா வமானாத்தத்தை யஹுத்ருவ்யத்தாலே பெற்றவனுகரிக்குமாப்போலே அவன்தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூ பவிக்ரஹாதிகளைக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்ட ஆத்மாவினுடையவாத்மாவை "ஸஹோதாஹ..." என்றுதன் ஸ்வரூபாதிகளிற்காட்டில் அதிகமாகவாதரிக்கைக்காக, சோதீ - ஸ்ப்ருஹணீயமான காந்தியை யுடையவனே, தோள்களாயிரத்தாய் - ஸஹஸ்ரபாஹுவமுடையவனே, ஆயிரமுடையவன் ஆயிரத்தான், ஆயிரத் தாயென்றுஸம்போதநம். முடிகளாயிரத்தாய் ஸஹஸ்ரஶிரஸ்ஸமுடையவனே, துணைமலர்க்கண்களாயிரத் தாய் - அலர்ந்திருக்கிற தாமரைப்பூக்கள்போலிருக்கிற ஸஹஸ்ரநயநமுடையவனே, துணை - ஸ த்ருஶஸமூஹம், ஸஹமென்றபடி. தாள்களாயிரத்தாய் - ஸஹஸ்ரபாதமுடையவனே, பேர்களாயிரத் தாய் - நாமஸஹஸ்ரமுடையவனே, தத்தாகுணவாசகமான ஸஹஸ்ரங்களையுடையவனேயென்று தாத் பர்யம். தமியனேன் - அஸஹாயனானவெனக்கு, உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியானவெனக்கென்ற படி. பெரியவப்பனே - உபகாரகனானவனே, ஸர்வஸ்வாமியான நீயெனக்கு ஸுலபனாகலாமோவென் றுகருத்து. விலைசெய்தனனென்று கீழோடேயவயம். ॥௰॥

பெரியவப்பனை - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, ஸர்வஸ்வாமிஜகாரணபூதனென்றபடி. பிரமனப்பனை - ப்ர ஹ்மாவுக்கீஸ்வரனை, உருத்திரனப்பனை - ருத்ரனுக்கீஸ்வரனை, முனிவர்க்கு - ஸநகாதிகளுக்கு, உரியவப்ப னை - அஸாதாரணஸ்வாமியான, ஸநகாதிகள் கேவலப்ரஹ்மோபாஸநநிஷ்டராகையாலே அவர்கள்பக்கல் வி ஶேஷகடாக்ஷமுடையவனென்றபடி, அமரரப்பனை - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, உலகுக்கு,

மூ—பன்றன்னைப்* பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளும்* முரியசொன்மாலையிவையு
ம்பத்திவற்றாலுய்யலாந்தொண்டீர்நங்கட்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(பெரியவப்பனை) ப்ரஹ்மாதிஸகலஸம்ரக்ஷணங்களுக்கும் ஸர்வலோகத்துக்கும்ஸ்வாமியாயிருந்தநீயே யுன்
திருவடிகளைத் தந்தருளவேணுமென்றாசைப்பட்டு "ஸம்ஶ்லேஷஸஹ்ருதஸங்க்ஷயாய" என்றுபிராட்டிசொன்னப்போ
லேசொன்ன வுரியசொன்மாலையான வித்திருவாய்மொழியைவல்லார்க் கெம்பெருமானைப்பெறலாம், நான்ப
ட்டபாடுபடவேண்டாம். நீரிப்பாடுபடுவானேனென்னில், இக்கண்ணாலேயிப்போதே காணவேணுமென்றுபடுகி
றேன், எம்பெருமானைப்பெருதொழிகிறேனென்று படுகிறேனல்லேனென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— பிரமனிதாதி அமரரப்பனையிதாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிபால்) உலகு
க்கு ஊதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பேணினவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதிசொன்னஎன்றுமளவாலே) உய்யலாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(எம்பெருமானையித்யாதியால்) இங்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) ॥கக॥

ரா—ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஓர் - அத்விதீயமான, தனியப்பன்றன்னை - ப்ரதாநநாயகனானவனை, இதற்கு
ப்பேணினவென்கிறத்தோடே யன்வயம். பெரியவணகுருகூர் - மஹாஸம்பந்நமான திருநகரியில்,
வண்ணென்று ஸம்பந்நம். வண்சடகோபன் - திவ்யப்ரபந்தநிர்மாணத்தாலே உதாரரான ஸம்ஶ்லேஷ
வன். பேணின - ஆசைப்பட்ட, எம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டுச் சொன்னவையானவென்றபடி. இது
பத்துக்குவிசேஷணம். இவைபத்துமென்று வகாரார்த்தத்தைப் பத்தோடேகூட்டியன்வயிப்பது. இந்தபத்துப்
பாட்டுகளுமென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளும் - ஆயிரம்பாட்டுகளிலும், உரியசொன்மாலை - யோக்யமானஸூக்தி
ஸமூஹம், ஸமஸ்தகல்யாணஸூக்திப்ரதிபாதநயோக்யமான ஸமூஹமென்றபடி. தொண்டீர் - விஷ
யாஸக்தராய்த்திரியும்ஜநங்காள், தொண்டர்- பக்தர், தொண்டரென்று ஸம்போதநத்திலே ரூப
மாயிருக்கும். நங்கட்கு - இப்படிபக்தரானநமக்கு, உங்களுக்கென்றபடி. நங்கட்கென்று நிர்த்தேசித்தது,
அவர்களை ஸ்வீயத்வேநபரிக்ரஹித்து ஸ்நேஹத்தாலேசொன்னபடி. இவற்றால் - இந்தபத்துப்பாட்டால், உய்
யலாம் - உஜ்ஜீவிக்கலாம், எம்பெருமானைக்கிட்டி யநுபவிக்கலாமென்றபடி. ஆகையாலிவற்றை யப்யஸியுங்
கோளென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதியி ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவலி:.

(தேவிமாராவார்.)

ஶ்ரீபூம்யாத்யைஸ்ஸ்ததேவ்யா பரமபதவாஸாஸ்ஸ்வாஶ்ரிதேச்சா
ஸ்வீயாநேஹாவிக்ரஹஶ்சாத்யாக்ஷிதிவிதாநேதராதர்ஶநாய ।
ஸத்வஸாஸ்வாஶ்ரிதாவேஶ்யவிகமநதயாஜ்ஞாநிநாமவ்யபேக்ஷ்ய
ஸ்வாநேச்சாவாப்தநாவேத்ய ஸத்விராகயிவாஸ்வேஶமேநச்சாஸ்வாப்யஶ்ய: ॥கூஉ॥

(ஶ்ரீபூம்யாத்யைஸ்ஸ்ததேவ்யாஸ) தேவிமாராவாரித்யாதி - லக்ஷ்மீமுக்யாதிகளை பத்நிகளாகவும், ஶேஷஶே
ஷாஶநப்ரதாநதேயர்களை பரிஜநமாகவும் உடையவனாகையாலும், (பரமபதவாஸாஸ்ஸ்வாஸ)
காணுமாறருளாய்காகுத்தா - எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்றனித்யாதி - ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ராமக்ரு
ஷ்ணாதிரூபேண அவதரிக்கையாலும், (ஸ்வாஶ்ரிதேச்சாஸ்வீயாநேஹாவிக்ரஹஶ்சாஸ) உமருகந்துகந்தவுருவம் நின்
னுருவமாகியித்யாதி - தனக்கபிமதனாயிருந்தவடிவைத் தனக்குத்திருமேனியாகவும், அவர்களுக்கபிமதத
மான க்ரியைகளைத் தனக்கு அபிமதங்களாகவும் கைக்கொள்ளுமவனாகையாலும், (ஸகலக்ஷிதிவிதாநே

ஸ்ரீ— தா— (ராக்ஷஸ ஸ்ரஷ்டா) ஒருவிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாம் ஏழுலகங்களுமி த்யாதி - ஸமஸ்த சேதநா சேதநங்களுக்கு மஹாதாரமாய்நிற்கையாலும், (ஸ்வாதீநாஸ:) இறந்ததும்நீயேயி த்யாதி - காலத்ரயத்திலுள்ள வஸ்துக்களையும் ஸ்வஸங்கல்பமுடையவனுகையாலும், (ஸர்வஜ்ஞாதிவிஶிஷ்டகுணஸ்ய) வல்வினையேனை யீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்- சூழ்சியுடைய நீ என்னை யாகர்ஷிக்கவல்ல கல்யாணகுணங்களை யுடையனுகையாலும், (ஆஸ்ரிதாதிவ்யூஹவிபவாதிநா ஸௌலப்யஸ்ய) யானுந்தானுய்த்தெளிதொறும் நன்றுமஞ்சவனித்யாதி – ஸௌஶீல்யப்ரகாஶகராய், ஸௌலப்யானதன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபாரராயிருப்பாரையும் ஸ்வாத்மாநத்திலே ஸ்வரூபத்தையுண்டாக்கித் தன்னைஸ்பர்ஶிக்கப்பண்ணுமவனுகையாலும், சூழ்சியத்தாலே ஸம்ஸார வெயிலே என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதீ என்றுசொல்லப்படுகிற நிரதிஶயதீப்திகவும் ஸம்பு ஷிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமான்தன்னைக் காணவேணுமென்றுசைப்படுமவர்களுக்குத் தானேஶ்ரூ ஷுநாகிற்கிறுனென்று ‚‚தேவிமாராவார்'' என்கிறஶப்தத்திலே யாழ்வாராலேதெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறுர்.॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (நங்கள்வரிவளை) இந்தஸ்வஸம்ருத்தி எம்பெருமானோடே கலந்துபிரிந்த பிராட்டியாய்க் காணவேணுமென்றுகூப்பிடுகிறுர். ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுன ஸர்வேஶ்வரனும் ‚உன்னுடைய கடாக்ஷலக்ஷ்யமாகப் பெறுவது காண்'' என்றுசைப்படவேண்டும்படியான வடிவையுடைய நீயாசைப்படுதற்கீடாயிருப்பதொரு விஷயமுண்டோ?

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஎம்பெருமானைக்கண்டு அநுபவிக்கவேணுமென்றபிநிவேஶித்து ப்ராபிக்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே அந்யாபதேஶத்தாலே சங்கஞ்சரிந்தனவென்றும் சங்குமணிநிறையுங் கொள்வானென்றும் கோலவளையொடுமாமை கொள்வானென்று மிப்புடைகளிலே யவன்பக்கல்நின்றும் ஸம்பாதிஸமிஷணங்களையும் தேஹகாந்தியையும் நான்பெறவேணுமென்றும் அதற்காகவவனைக்காணவேணுமென்று மாசைப்படுகை ஸம்மதமன்றோ, ஸவாமிப்ரான வஸ்துவதேஶோக்திபால் சிலப்ரயோஜநாந்தரங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் நான்பெறவேணுமென்றன்றோ ஸ்வாபதேஶத்தில்ஸவிப்பது. ஆகையாலிதுகூடுமோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறுர் (இந்தஸ்வஸம்ருத்யாதிபால்) முறுகியென்றது - அத்யர்த்தமாயென்றபடி. அந்யாபதேஶோக்திரூபமான வித்திருவாய்மொழிக்கு மவனைக்காணவேணுமென்கையே ப்ரயோஜநப்ரதிபாத்யம். அல்லது ஸம்பாதிகளைப்பெறவேணுமென்கை ப்ரதிபாத்யமன்று, ‘நஜீவேயம் க்ஷணமபி விநாதாமஸிதேக்ஷணாம் । ஸ்வம்த்யாராக்ஷஸீமத்யே விநாராமம்மஹாபலம்'' என்றிருக்கிறபிராட்டிக்கு அவனைக்காண்கையேயொழிய ஸம்பாதிகளைப்பெறுகை யபேக்ஷிதமன்றிறே. ஆதலாலதைச்சொல்லுவானேனென்னில், தன்னுடைய ஸ்வஸம்ருத்திபடியை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக சங்கொடுசாயிழந்தேனென்று ஸம்பாதிகளையும தன்திருமேனியொளியையு மிழந்தேனென்றுசொன்னவித்தனை, சங்கும்நிறையுங்கொள்வானித்யாதியாலே யவற்றைப்பெறவேணுமென்றசஹஸ்ரஞ்சொன்னதுக்கு மிவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலவனைக்காணவேணுமென்கையே ஸ்வாபதேஶத்திலும் ஸவிக்கையாலிது ஸம்மதமென்றுகருதது. முறுகியென்கிறதற்கு பிராட்டியாயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். பிராட்டியாயென்றது – பிராட்டிதன்மையையுடையராயென்றபடி. இதுக்குக் கூப்பிடுகிறுரென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம்.

முதற்பாட்டு

அவனைக்காணவேணுமென்றுசைப்படுகிற பிராட்டி யிவ்வஸ்துத்தை யவனுக்குஅறிவிக்க விரகுபாராதே தோழிமாரோடே ஸல்லாபம்பண்ணுவரேனென்ன. வருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்ரீவைகுண்டநாதியால்) ஸர்வேஶ்வரனுமென்கிறதற்கு ஆசைப்படவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். பெறுவதுஎன்றது ஸமவெழுந்தருபீடு

மூ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளோநம்முடையேதலர்முன்புநாணி* நுங்கட்கியானொன்றுரைக்குமாற்ற

ஆ— நீயாசைப்பட்ட விஷயமேது என்றும் உனக்குச்சொல்லுகிற வ்யவஸாயமேது என்று இவளுடைய தோழிமார்கேட்க உகவாதார்முன் பென்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலுள்ள லஜ்ஜையாலும், வ்யவஸாயந்தான் நிரவதிகமாயிருக்கையாலே யதுக்கு வாசகமாயிருப்பதொரு சப்தம் காணாமையாலு மென்னுடையவ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், இப்படி யவ்யவஸாயம் வருகைக்கு ஆசைப்பட்டதென்னென்னில்

இ— மமாய் ப்ராஸாதநாஸாதகம். பெறவேணுமென்றபடி. தோழிமார்கேட்கவென்கிறதற்கு உஹாவாக்யஜத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். நம்முடையேதலர் முன்புநாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகவாதாரித்யாதியால்) இங்குகவாதாரென்றது நீயவன்பக்கல ப்ரஸக்தியுண்ணலாகாதென்று தன்னையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கிற வன்னைமார்களைச்சொன்னபடி. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயந் தானித்யாதி மாட்டுகிறிலேனென்னுமளவாலே) உங்களுக்கென்றது ஸஹநாதரஸ்யமாகையாலே பாஹுள்யவாமாகையாலே உகவாதாரென்று ப்ரஸ்துதைகளான வன்னைமார்களையும் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்களையுஞ்சொல்லுகிறது. அன்னைமார்களுக்கும் தோழிமார்களுக்குமென்றபடி. ததா லஜ்ஜையாலும் சப்தங்காணாமையாலும் உங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன். லஜ்ஜையாலே யன்னைமார்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், சப்தங்காணாமையாலே தோழிமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. இங்கு அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றது ஆர்த்தாஸாதநம். உகவாதவர்களான வன்னைமார்களுக்கன்றோ உன்னவ்யவஸாயத்தைமறைக்கவேண்டுவது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்கும் மறைக்கலாமோவென்ன லஜ்ஜையாலே அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே இதுக்கொரு வாசகசப்தங்காணாமையாலே யுங்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்கிறாளென்றுகருத்து. இப்படி யவ்யவஸாயம் நிரவதிகமென்று சொன்னபின்பு சங்குஞ்சரித்தனசாயிழந்தேனித்யாதியாலே யத்தைச்சொல்லுகை ஸாமாந்யமன்றோவென்ன வதனிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வருகைக்கு என்கிறதற்கு ஏதுஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னாலே யபிலஷிக்கப்பட்டதாய் இத்தனையவ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவானவிஷயமேதென்றபடி. இவ்வவ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகையிலே யுத்தராயத்திற்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸாமாந்யமல்லையென்றதாயிற்று. ஆனாலும் த்ருதீயவாக்யம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னில், என்னவ்யவஸாயத்தை நான்சொல்லவேணுமோ, என்னுடம்பிலே இதுஸ்பஷ்ட

ஸ— நங்கள் - நம்முடைய, இது ஸ்வாதந்த்ர்யவசநம், இதுக்காயங்காளென்கிறத்தோடே யந்வயம் நமக்கந்தரங்கைகளானவென்றபிப்ராயம். வரிவளையாயங்காள் - தர்சநீயவலயசாலிகளான ஸகிகாள், வரி - தர்சநீயம், வரிவளையென்று பஹுவ்ரீஹி. ஆயங்காள் - ஸகிகாள், சங்குஞ்சரிந்தனவென்னும்படி நான் க்ருசவலையாய் நிற்கச்செய்தே நீங்கள் தர்சநீயவலயவதிகளாயிருப்பதே "ஸகலம் ஸாவதானா" என்றிருக்கிற வுங்களுடைய வந்தரங்கத்வம் கைமேலேகாணலாமன்றோ என்றுகருத்து. இவளைபார்ஷ்வத்திற்கைக்காகத் தங்களுடையவ்யவஸாயத்தை மறைத்துக்கொண்டு ப்ரியவசநவாதிகள் ஸமேதங்களையபிநயித்துக்கொண்டிருக்கிற விந்த ஸகியாபிப்ராயத்தை யிவளுமறிவளேயாகிலும் அறியாதவள்போலே யவர்களையிப்படி யுபாலம்பிக்கிறாள். இவர்கள்தன்னை யவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுத்யோகிக்கிற வ்யஸநியைச்சில லிங்கங்களாலேகாண்கையால் ஓ! என்று விஷாதோக்தி. அவர்களை ஸம்போதித்துவைத்து வார்த்தைசொல்லுவதற்குமுன்னே விஷண்ணையாகிறாள், வ்யஸநாதிசயத்தாலே உன்னவ்யவஸாயத்தை ப்ரதிகூலர்க்கன்றோ மறைப்பது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டாவோ என்ன அதுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறாள். நம்முடையேதலர்முன்பு - நம்முடைய சத்ருக்கள்முன்னே, ஏதலர் - சத்ருக்கள், நாயகாபிஸரணாத்யுத்யோகரானவென்னை ப்ரதிபந்தயிக்கப்பார்க்கையாலே சத்ருக்களான 'தாய்மார்கள்முன்னே' யென்றபடி. என்னுடையேதலரென்னாதே இப்போது ப்ராதிகூல்யவ்யவஸிதைகளான ஸகிகளையும் தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு நம்முடையேதலரென்று நிர்தேசித்தது நாயகஸம்ச்லேஷாநுகூலைகளான ஸகிகளும் ப்ரதிகூலைகளென்கிறகருத்தாலே, நாணி - லஜ்ஜித்து, தாய்மார்கள்முன்னே யவ்யவஸாயத்தைச்சொல்ல லஜ்ஜித்தென்றபடி நுங்கட்கு - அந்தரங்கைகளான உங்களுக்கு, உரைக்குமாற்றமொன்று என்றநயிப்பது - சொல்லத்தக்கவார்த்தையொன்று, மாற்றம் - வார்த்தை, இவ்வவ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லும்படியான

மூ—நோக்குகின்றேனெங்குங்காணமாட்டேன்* சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன்* வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே* வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர் நுங்கட்கேலு* ௨॥

ஆ—தீக்ஷ்ணத்ருஷ்டியுக்தமான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையதிருவேங்கடமுடையானை யாசைப்பட்டு சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த் தளர்ந்தேனென்கிறாள். ௨॥

(வேண்டிச்சென்று) நீயாசைப்பட்டவிஷயம் திருவேங்கடமுடையானாகில்? அதுயுக்தம், உனக்குங்கூட

இ— மன்றோவென்று ஸமுச்சயிப்பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே த்ருதீயவாக்யமும் ஸாபேக்ஷமென்று கருத்து. வெங்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீக்ஷ்ணத்ருஷ்டியால்) பறவையின்பாகனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியித்யாதியால்) ஸ்பஷ்டம்- ஸ்பஷ்டம். ௨॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டில் வாக்யத்ரயத்திற்சொன்னவர்த்தத்தையே யுரைக்கும்படியை யந்தோகாண்கிறிலே னென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டில் வாக்யத்ரயமும் ஸாபேக்ஷமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நீயாசையித்யாதியால்) ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரி

ஸ— ஸாபேக்ஷையென்றபடி. யான் - இவ்வவஸாதத்தை யநுபவியாநிற்கிறயான், நோக்குகின்றேன் - வாராதொழியாய்கின்றேன், எங்குங்காணமாட்டேன் - ஒருவழியிலுமத்தைக் காணமாட்டுகிறிலேனில்லை, நிரவதிகமான இவ்வவஸாதத்திற்கு வேறாகமானஸ்வபதத்தை யொருவ்யாபாரத்தாலும் காணமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஆனாலுன்னுடையவவஸாதம் எங்களுக்குத்தெரியும்படியெங்ஙனே, நிரதிசயகல்யாணியான வுனக்குங்கூடவித்தனை ஸ்வஹணீயமான விஷயந்தானேதென்னச் சொல்லுகிறாள்மேல், வெங்கண்- வெவ்வியகண்களையுடைத்தான. ப்ரதிகூலவிஷயத்திலே க்ரூரத்ருஷ்டமான நேத்ரங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்பறவையென்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்வரூபகாரோவரோ டகாராதேசம். பறவையின் - பக்ஷியி னுடைய, கருடனுடையவென்றபடி. பாகன் - நேதாவான, கருடனையேறிக்கொண்டு நடத்துமவனையெ ன்றபடி. பாகனென்று ராஜஜாதிகளைநடத்துமவனுக்குப்பெயர். எங்கோன் - அந்தகருடாரோஹணஸௌ ந்தர்யத்தாலே என்னையடிமைகொண்டெனக்கு ஸ்வாமியான, வேங்கடவாணனை - வேங்கடநிவாஸகனை, வாணன் - நிவாஸகன், ஸ்ரீவைகுண்டநாயன்போலன்றிக்கே ஸுலபனாகைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளினவென்றபடி. வேண்டிச்சென்று - ஆசைப்பட்டடைந்து, நிரந்தரமாகவாசைப்பட்டென்றபடி. சங்கம் - வளை, ஜாத்யேகவசநம், என்னுடையவளைகளானவையென்றபடி. சரிந்தன - கட்டோடேவிழுந்துபோயி ன, அவனைக்காணாதவ்யஸநத்தால்வந்த கார்ஶ்யத்தால் கரத்திலிருந்தும் ப்ரம்ஶமுற்றதுங்களா யிற்றுகளென்றபடி. சாய் - காந்தியை, ஸௌந்தர்யஶோபையையென்றபடி. இழந்தேன் - அதுவுமெனக்கு ப்போய்விட்டதென்றபடி. தடமுலை - விஶாலங்களானஸ்தநங்கள், தடம் - விஶாலம், "லக்ஷ்மீகுமுதேசுதாந்தமஹாஸ்தநவைகவதனம்: ஸ்ரீரங்கராஜஹ்ருதயௌ ரஜநீசராநஸாம்பஜே" என்கிறபடியே நாயகனுமேக தேசத்திலேயடங்கும்படி அதிவிஶாலங்களான ஸ்தநங்களென்றபடி. பொன்னிறமாய் - பொல்லாதநிறத்தை யுடையவையாய், பொலலென்று - பொல்லாதது, பொல்கிறமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்வரூபகாரோவரோ னகாராதேசம். விவர்ணமாயென்றபடி. தளர்ந்தேன் - ஶிதிலையானேன், ஶிதிலகாத்ரையானேனென்ற படி. என்னவஸாதமென்னுடைய ஶரீரத்திலே காணலாகிறதில்லையோவென்று கருத்து. ௨॥

சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், ஒன்று- ஒருப்ரயோஜநத்தை, வேண்டி- அபேக்ஷித்து, பெறுகிற்பாரில்- பெறுகைக்கு, ஸமர்த்தரானவர்களில், கிற்பார்- ஸமர்த்தர்- அபேக்ஷிதமெல்லாம் பெறும்படியான அதிஶயத்தை யுடையவர்களிலே என்றபடி. இங்கதிஶயமாவது அவனுக் கத்யந்தமபிமதையாயி ருக்கை, தலைவியானவென்றொரு வ்யதிரேகஸ்வரூபமாவது- ப்ரதாநையான வென்றபடி. யதா- பெறுகிற்பாரி லென்றது பெறுகிற்பா ரில்லாதவளான வென்றபடி. அதாவதுதானொழிய அபேக்ஷிதம் பெறத்தகுவாரினி வேறில்லாதவளானவென்கை. அவர்களெல்லாரிலும் ப்ரதாநையானவென்று வ்யவஸிதார்த்தம். என்னு டைய- என்னுடைய, தோழியர்- ஸகிகாள், நுங்கட்கேலும்- உங்களுக்கேயாகிலும், அன்னைமார்களைப்போ

மூ—ஈண்டிதுரைக்கும்படியையந்தோ காண்கின்றிலேனிடராட்டியேனேன்* காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள்
வன்விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால்* ஈண்டியசங்குநிறைவுங்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்

ஆ—ஸ்ப்ருஹணீயனானவனாகிலும் நீயாசைப்பட்டால் கிடையாததுண்டோவென்னில், ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரெல்லாரிலும் தலையாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆசைப்பட்டுப்பெறாதே நான்படுகிறவ்யஸநம் வாசாமகோசரமாகையாலே வ்யஸநப்படுமத்தனையல்லது உங்களுக்குச்சொல்லுகைக்கொரு சொல்லுச்சொல்லக்காண்கிறிலேன், அவனையாசைப்பட்டார் ஆர்த்தக்ஷணம்பெறுதொழியில் தளர்ந்துகொண்டிருக்குமித்தனையோவென்னில், ஸதாதர்சநீயமானாலும் அபரிச்சேத்யமாய் ஸௌந்தர்யஸாகரமான திருக்கண்களையுமுடையனாய் சக்ஷுஸ்ஸௌந்தர்யவிசிஷ்டித ஸகலஜநமநோநயநனுமயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத் தென்னை

இ— அநந்யார்ஹையாயிருக்கச்செய்தேயு மத்தைப்பெறமாட்டாதே க்லேசப்படுகிறேனென்கையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாசாமகோசரமில்லையென்றதாயிற்று. இவளையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுபக்ரமிக்கிறவவிகள் அவனுனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனும்படியான குணமுடையவனல்லன், ஆதலால் அவன்பக்கல் ஸ்ப்ருஹையைவிட்டுவிடென்றிப்படி சொல்லாதே நீயாசைப்பட்டால்கிடையாததுண்டோ வென்றிப்படிசொல்லும்போது திருவேங்கடமுடையானை இவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயனாக அங்கீகரித்ததாக வேணுமென்கிறகருத்தாலே யாக்ஞாக்ருத்ஸஹிதமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானுகி லென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுகில் யாகமன்றென்றுதோற்றுகிறது. ஸௌந்தர்யமுண்டாகிலு மவனுக்கித்தனை ஸௌலப்யமில்லையிறே. வேண்டிச்சென்றொன்று பெறுகிற்பாரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டபொருளித்யாதியால்) தலையாய் - ச்ரேஷ்டையாய், த்விதீயபாதத்தி லபிப்ராயஸூசிக்கிற வசநத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலுத்தராயத்திற்சொன்ன பரிவாதவாதத்தையே எத்தனைகாலமிளைக்கின்றேனென் றிப்பாட்டிலுத்தராயத்திலும் சொல்லுகையாலே இதுவாநாத்க்யமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வதரிப்பிக்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டாரித்யாதியால்) வ்யஸநம்வந்துவிசாரமாயிற்றென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வாநாத்க்யமில்லையென்றதாயிற்று. காண்டகுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாதர்சநீயமானேத்யாதியால்) கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) நங்கள்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—வன்றிக்கே அநந்யார்ஹைகளாயிருக்கிற வுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்று பார்த்தாலு மென்றபடி. ஈண்டு- இப்போது, முன்பெல்லாமென்னவஸாதம் சொன்னேனேயாகிலும் இப்போது சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்று கருத்து. இது- இந்த வ்யஸநத்தை, மத்த வ்யஸநங்களைச்சொல்லிப் போந்தேனேயாகிலுமிந்த வ்யஸநஞ்சொல்ல முடிகிறதில்லையென்று கருத்து. உரைக்கும்படியை- சொல்லும் ப்ரகாரத்தை, இடராட்டியேன்நான்- துர்த்தசையான நான், இடர்- துக்கம், இடரையுடையவளிடராட்டி. இச்சப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது இடராட்டியேனென்று ரூடமாயிருக்கும். காண்கின்றிலேன்- காண்கிறிலேனில்லை, அந்தோ- ஐயோ, உங்களுக்குச் சொல்லியாறவேண்டி யிருக்கச்செய்தே சொல்லும்படியைக் காணேனென்று விஷண்ணையாகிறபடி. காண்டகு- காண்கைக்குத் தகுதியான, ஸதாதர்சநீயங்களான வென்றபடி. காண்டகு என்கிறவிடத்திலே ணகாராத்தரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேசம். தாமரைக்கண்ணன்- தாமரைபோலேயிருக்கிற கண்களையுடையவனான, கள்வன்- வஞ்சகனான, அக்கண்ணழகாலே ஸகலஜநமநோநயநஹாரியான வென்றபடி. விண்ணவர்கோன்- நித்யஸூரிநாயகனான, நங்கள்கோனை- அவர்களுக்குப் போலேயக்கண்ணழகாலேநமக்கும் ஸ்வாமியானவனை, கண்டால்- காணப்பெற்றால், காணப்பெற்ற வநந்தரமென்கிறபடி. இதுக்குக் கொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈண்டிய- குவிந்ததான, என்பக்கல்நின்றும் அவன்பக்கலிலேபோய் ஸமீபஸ்தங்களான வென்றபடி. தன் பக்கல் தனித்திருக்கமாட்டாதவை யெல்லாத்துக்கும் மதியவனே யென்றிருக்கிறாள். சங்கும்- வளைகளையும், நிறைவும்- என்னுடைய மநோவ்ருத்திகளையும், கொள்வான்- வாங்கிக்கொள்ள விச்சையுடையவளாய், கொள்வானென்றது ஸந்தேஹவ்யஞ்ஜகம், ஆகையாலிது வாக்யமன்று, ஸகலத்திலும் ஸாதாரணமானதுவும். இப்படிதிருத்துவான் தொழுவான்

॥௨॥

மூ— தேனே*
காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேனானிளைக்கின்றிலன்கண்டுகொண்மின்* ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேனன்னுதலீ

ஆ—படிமைகொண்ட வாமஸ்ரீஜனாபி நந்தவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதே யென்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிபூஷணங் களையும் ஆத்மகுணங்களையுமிழந்து அவைகொள்கைக்கு நான்வருந்துகிற தெத்தனைகாலமுண்டென்கிறாள். ॥௨॥
(காலமிளைக்கில்) அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாதே யுனக்குள்ளவையுமிழந்தவை பெறுகைக்கு நெடுங்காலம்

இ—(என்னடிமையித்யாதியால்) தாரீபவாதத்தி லக்ஷணாஸஹிக்கிற பக்ஷத்தைய ருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) தாரீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைகொள்கைக் கென்றித்யாதியால்) ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு

நான்ப்ராணஜெயாகாகின்றேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவளிப்பாட்டிலே நானிளைக்கின்றிலனென்று தனக்கு விரஹஜநிதக்லாநியில்லாததாகச்சொல்லுகை பஸம்பத்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) காலதத்வமெல்லாம் முடிந்துபோனாலும் நான

— செய்வானித்யாதியான ஸகஜஸம்ப்ரதாயங்களிலெங்கும் கண்டுகொள்வது. எத்தனைகாலம் - ஸம்வ்ய யகாலமெல்லாம், சதுர்யுகஸம்பொமஹேத்ராதநாஸ்யுக்தம் ஸவுர்வ்ரயொமாஹாவ:. இளைக்கின்றேன் - ப்ராணஜெயாகாகின்றேன், வத்ஸரநிமேஷமாத்தாலே இதுக்கு விரகிதானேனென்றுதோற்றுகிறது. அவனைக் கண்டு அவன்பக்கல்நின்றும் ஸௌபாதிகளைவாங்கிக்கொள்ளவேணும் என்றவிதுக்கு விரஹதசாபலிதங்க ளான ஸௌபாதிகளை அவன்வந்து ஸம்ச்லேஷித்தென்னை பரிஷ்வஜிப்பித்து ஸௌந்தர்யாதிகளுடனுக்கொ ண்டு "ஸௌபாதிமேஹவ்யபாதிஹஸ்யொ:" என்னும் ந்யாயத்தாலே தன்கையாலே பூட்டியருளப்பெற வேணுமென்று கருத்து. ஆகையாலிப்படியவன் ப்ரீதிபண்ணும்படி அவனோடேஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென் கையிலே யிவ்வுக்திக்குத்தாத்பர்யமாயிற்று. ॥௨॥

நீல - நீலரூபமான, மலர் - விகஸிப்பான, ஸவுர்தஸ்வாஸிபானவென்றபடி. நெடும் - விசால மான. ஸ்வரிஸெஹவ்யமானவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸாலே, ப்ரகாசத்தாலேயென்றபடி. சூழ்ந்த- வ்யாப்தமான, நீண்டமுகில்வண்ணன்- காளமேகவர்ணனை, ஸர்வதேஹநீலஜ்யோதிஃ வ்யாப்தகாளமேகவ ர்ணனென்று ஸம்போதனம். கண்ணன்- க்ருஷ்ணன், இவ்வடிவழகைபபெண்களுக்கே யாக்கிவைக்குமவனெ ன்றபடி. கொண்ட - ஸ்வீகரித்த, அவனாலேபஹரிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோலவளையோடு - அழகியவளைகளோடேகூட, மாமை - காந்தியை, ஒளிபவர்ணத்தையென்றபடி. கொள்வான் - வாங்கிக்கொ ள்ளவிச்சையுடையவளாய், காலமுமென்கிறவித்தி லவ்யாஸத்தை சென்றுளன்கிறத்தோடே ஸம்யிப்பது. எத் தனைகாலங்கூடச்சென்றும் - காலமெல்லாங்கூடநடந்தும், காலமுள்ளதனையும் துடந்தாகிலுமென்றபடி. கொ ள்வனென்றொரு க்ரியாபதமத்யாஹரிப்பது. அவன்பக்கல்நின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுவேன், இளைக்கில் காலமென்றொருவாக்யமும் அல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலனென்றோரு வாக்யமுமாக யோஜிப்பது. இளைக்கில் - ஒழியில், அந்தஸௌபாதிகளை யவன்பக்கல்நின்றும் கொள்ளுவதற்குமுன்னே யவஸாநமாய்ப்போகி லென்றபடி. காலம் - காலதத்வம், அல்லால் - அல்லது. இதுக்கு இளைக்கின்றிலனென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வினையேன் - அவன் ஸம்ச்லேஷமொன்றாலும் விடவொட்டாத பாபத்தையுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாள். இஸ்ஸூக்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்றாநூவம். நான் - சதுர் தசதுர்வ்யாக்நிவேஸவதியான நான், இளைக்கின்றிலன் - இளைக்கிறேனில்லை, உபரதையாகிறேனில்லை, உப ரதமாகில் காலமுபரதமாமத்தனையல்லது நானுபரதையாகிறேனில்லையென் றிவ்வாக்யத்திற்கும் த்ருஷ்டாந்தம் இதுவாவாசொல்லு மத்தனைபல்லது உன்னால்நடத்தமுடியுமோவென்னில், கண்டுகொண்மி ன் - என்நடத்தப்புகுகிறபடியை நானிப்போது சொல்லவேணுமோ நீங்களே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டுகொள் ளுங்கோள், நீ லோகத்தார்க்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோவென்னில், ஞாலமறிய - லோகமெல்லாம் ப்ரஸித் தமாம்படி, பழி - அபவாதத்தை. துணிந்துபுறப்பட்டாளென்கிற அபவாதத்தையென்றபடி. சுமந்தேன் - ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளவும் ஸம்ருத்திக்கே ஆச்சமாகவஹித்தேன், நன்னுதலீர் - நல்லதான நுதலையுடைய

மூ—ரினிநாணித்தானென்* நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தநீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட* கோலவளையொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே* ||௩||
கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத்தொடக்கமெல்லாம்* பாடற்றொழியவிழந்துவை

ஆ—வருந்தியும் பெறுகபிராபு இனித்தான்வருந்தினால் கிடைக்குமோ இனியவைபெறுகைக்கு வருந்தாதேவிட்டாலோவென்னில் நிரவதிகநீலஜ்யோதிர்வ்யூஹ ஹேமஸமஸகஸமந்ஸ்வரூபமான திருமேனியையுடையவனை க்ருஷ்ணனாலேபவஹ்ய த்மான கோலவளையோடு மாமைகொள்வானுத்யுக்தனான நானெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றாகிலும் கொள்வன் இக்காலத்தவந்தான் முடிந்துபோமத்தனையல்லது நான்கொண்டல்லது விடேன் இத்தைக்கண்டுகொண்மின், அவன்றானைசைப்பட வவனுக்கு மரியையாயிருக்கக்கடவ நீயவனையாசைப்பட்டால் உனக்குப்பழிவருமென்று ஸகிஜநமிலலைபோவென்னில ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீரினி நாணித்தானென்னென்கிறாள். ||௩||

(கூடச்சென்றேன்) இதுக்குமுன்பு அவனையாசைப்பட்டு உன்னுடையஉவகரணங்களை யிழந்தாப்போலே

இ—வனைக்கண்டாலல்லது ஒழியேனென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலிது ஸங்கமென்றதாயிற்று, நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நீண்டவித்யாதிக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேமவமஸகேத்யாதியால) கொள்வானுத்யுக்தனானவென்றது - கொள்ளவேணுமென்றிச்சையுடையவனா யுத்யுக்தனானவென்றபடி. கொள்வனென்றொருவசனத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிக்கிறார் (சென்றாகிலுங்கொள்வனென்று) ப்ரயத்னத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்காலத்தவமித்யாதியால்) ஸ்வநாயகனிடத்திலே ப்ரீதிபண்ணினால் பழியுண்டாகப் ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே பழிசுமந்தேனினி நாணித்தானென்னென்றுசொல்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவன்தானித்யாதியால்) அரியையாய் - உசிதையாய், அவனுக்குசிதமாம்படி யடைக்கலமாயிருக்கிற நீ மேல்விழுந்தாசைப்பட்டால் பழிவாராதோவென்றபடி. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

சங்கஞ்சரிந்தனவித்யாதியாலே யவனையாசைப்பட்டு வளையாதிகளையிழந்தேனென்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமாகியன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) முதற்பாட்டிலே தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னாள். உனக்கின்ன

ஶ—வர்காள், நுதல் - லலாடம், நல்நுதல்என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய நகாராதேசமும் நகாரலோபமும். ஶோபநலலாடைகளான ஸகிகாளென்றபடி. இனி - இப்படிபழிசுமந்தபின்பு, நாணித்தானென் - லஜ்ஜித்துத்தானென்ன ப்ரயோஜநம், ஸம்வாதம் ப்ரவ்ருத்தமானபின்பு லஜ்ஜித்து ப்ரயோஜநமில்லையென்றபடி. இப்படிகொள்வனென்றொரு க்ரியாவசநத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிப்பது இவ்வத்யாஹாரமில்லாதபக்ஷத்திலே ப்ரயத்நஸ்வாரஸ்யம். ககனாரம் நீலமலரித்யாதி வளையொடுமாமை யெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் கொள்வன்ஞாலமறியப்பழியித்யாதியென்றிப்படியந்வயம். இப்பக்ஷத்தில் இவ்வாறாயிரப்படிவ்யாக்யானத்தில் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி யிப்பத்துப்பாட்டினவயவ்யாக்யானம் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமில்லையென்று கண்டுகொள்வது. ||௩||

மாடக்கொடிமதிள் - மாடங்களையும் கொடியோடேகூடின மதிளையுமுடைத்தான, மாடங்கள் - க்ருஹங்கள், கொடி - த்வஜம், மதிள் - ப்ராகாரம், கொடியுடையமதிள் கொடிமதிள், கொடிமதிளென்று மத்யமபதலோபிஸமாஸம். மதிள்தென்குளந்தை என்கிறதுவும் ஷஷ்டீதத்புருஷஸமாஸம் மதிள்தென் என்கிறவிடத்திலே ளகார தகாரயோ: ப்ரத்யேகம் டகாராதேசம். தென்குளந்தை - தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற குளந்தையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, வண்குடபால - ஶ்ரீமத்ஸ்ரீமத்திலே, வண் - ஶ்ரீமத்தும், குட என்று பஶ்சிமம், பாலென்று - ஸ்தானம், நின்ற - விஶ்வத்தில் ஸ்திதனானவனை, ஆடல்பறவை - ஆடலையுடைத்தான பறவையாலே, ஆடல் - ஜயம், பறவை - பக்ஷி, ஷஷ்டீதத்புருஷஸமாஸம். ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வாஹநமாயிருக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே தாண்டவிதனான பெரியதிருவடியாலேயென்றபடி. உயர்த்த - வஹிக்கப்பட்டவனை, வெல்போரென்கிறதை போர்வெலென்று மாறியந்வயிப்பது. யுத்தங்களிலே ஜிஷ்ணுவானவென்றபடி. போர் - யுத்தம், வெல் - ஜயஶீலவசநம். வெல்என்று ஜிஷ்ணு, ஆழி - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை, வலவனை - வலத்திலேயுடையவனை, ஆழிவலவனை

மூ— கல்பல்வளையார் முன்பரிசழிந்தேன்* மாடக்கொடிமதிள்தென்குளந்தைவண்குடபானின்றமாயக்கூத்த*
ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே*
ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவனம்மில்வரவுமெல்லாந்* தோழியர்காணம்முடையமேதான்சொல்லுவதோ || ௪ ||

ஆ— இனிபுள்ளவற்றையுமிழவாதே யவனை யாசைப்படத்தவிர்ந்தாலோவென்னில், ஸௌதமிஸிவாஸதுல்ய ப்ராஸாதஶோபிதமாய், த்வஜப்ராஜிதப்ராகாரவேஷ்டிதமாய், தக்ஷிணதிக்கிலுண்டாயிருந்த திருக்குளந்தையில் ஸர்வோத்தரமானமேலைத்திக்கிலே வேதவேத்யனை, விஜிதஸர்வஶத்ருவான ஸர்வேஶ்வரனை, ஸ்வாத்ருதவதூஸம்ரக்ஷணீயனும்படி நின்றருளினவனை யாதரித்துக்கூடச் சென்றேன், சென்று கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம் பாடற்றொழியவிழந்து வைகல்பல்வளையார்முனே யென்ஸர்வஸ்வமெல்லாமிழந்தேன், இனியென்கொடுக்கேனென்கிறாள். || ௪ ||

(ஆழிவலவனை) அவனையாசைப்பட்டால் பெறவொண்ணாது, துஷ்ப்ராபன், அவனையாசைப்படவேண்டா இ— முள்ளவற்றையுமிழக்கப்புகுகிறாயென்று தோழிமார்சொல்ல முன்பேயெல்லாமிழந்தேன் இனியெத்தையிழக்கப்புகுகிறேனென்றிப்பாட்டிலே யதுக்குத்தரஞ்சொல்லப்புகுகிறாளாகையாலே வாக்யாந்தரமில்லையென்றதாயிற்று. மாடக்கொடிமதிளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌதமிஸீத்யாதியால்) தென்குளந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தக்ஷிணேத்யாதியால்) வண்குடபாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாருணேத்யாதியால்) உதாரம் - உத்கர்ஷமும், ஆடற்பறவையுயர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேத்யேத்யாதியால்) வெல்போராழிவலவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜிதேத்யாதியால்) நின்றமாயக்கூத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்ருதவதூத்யாதியால்) || ௪ ||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கச்சென்று அதுபெறுமையாலே என்னுடையஸர்வோபாதிகளையுமிழந்தேனென்று இப்பாட்டிலே அவனுடைய துஷ்ப்ராபத்வஞ்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே அவன்நம்மில் வரவுமித்யாதியாலே அவனாதியாக எல்லாருக்கும் துர்லபனென்றுபதேசிக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஸதிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இப்படியவனுக்கு துஷ்ப்ராபத்வஞ்சொல்லுகிற ஸகிகளுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே வ்யதிகரணபஹுவ்ரீஹி. திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனைவென்றபடி. மாயக்கூத்தன்-ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதம். ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம். ஸ்வாத்ருதபாஶ்யானவனை, "கிம் வித்யாம ஸ்வஹம் ஸம்ஹநந" மென்கிறபடியே ஸ்வாத்ருதவதூஸம்ரக்ஷணீயமான நிலையுடையவனை ஸாதுவையென்றபடி. ஆதரித்து- ஆசைப்பட்டு, கூடச்சென்றேன் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்போனேன், கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கம்- அலங்காரமான, வலயங்கள் உன்ஸ்ஸமுதலானவெல்லாம், பாஹ்யாப்யந்தரங்களான வலயங்களும் ஆந்தரமானஉன்ஸ்ஸமுதலாக என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. இதுக்கு இழந்து என்கிறத்தோடே யன்வயம். பாடு-என் பரிஸரத்திலே, அற்று- இல்லாமல், ஒழிய- போம்படி, என்னிடத்திலே ஸம்ஶ்லேஷத்துமில்லாமல் நிஶ்ஶேஷமாகப்போம்படி என்றுவ்யுத்பத்தி. இழந்து போக்கிவிட்டு, வைகல்பல்வளையார்முன் – ஸர்வகாலமும் பஹுவலயவதிகளான ஸ்த்ரீகள்முன்னே, வைகலென்று ஸர்வகாலவாசகம். பரிசுஅழிந்தேன் - ப்ரகாரமிழந்தவளானேன் - பரிசு - ப்ரகாரம், இங்கு லஜ்ஜையாகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. சிலபோதுகழத்தி சிலபோதுபூணத்தக்க ஸாதாரணமான வலயங்களும், ஒருக்காலுமிழவாத ஸ்த்ரீகள்முன்பே ஒருக்காலும்கழத்தவேண்டாத ஸாதாரணமான லஜ்ஜையையுங்கூட இழந்தவளானேனென்று பாவம். இனியென்கொடுக்கேன் – இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன்; இனியெத்தை யிழக்கப்போகிறேனென்றபடி. எல்லாம்முன்பே இழந்துபோனபின்பு இனிஇழக்கைக்கு ஒன்றுமில்லையென்கை. || ௫ ||

தொல்லையஞ்சோதி- அநாதிஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸை, தொல்லை- அநாதி, அம்- ஸுந்தரம், நித்யஸுந்தரஜ்யோதிர்மய விக்ரஹஶாலியான என்றபடி. ஆதி- ஜகத்காரணபூதனை, நினைக்குங்கால்- சிந்திக்கும்போது, ஸாதரமாய்த்துப் பார்க்கும்போது என்றபடி. இதற்குசுடர்கொளென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்கு- நன்றாக, உணர்வார்க்கும்- அறியத்தக்கவர்களுக்கும் தங்களை பராவஸ்திதங்களாக வறியத்தக்க ஸ

மூ—விங்கரியது தா* னூழிதோறூழியொருவனாக நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளா
தித்தொலலையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே* ||ரு||

ஆ—வேரொவென்னில், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேச்வரனை நினைக்கப்புக்கால் ஜ்ஞானவத்தமரான ஸநகாதிமுனிகளுக்கும் ஊழிதோறூழிகூடிலும் ஒருவனாக உணரவொண்ணாத திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், தேஜ:ப்ரஸரரூபஸம்வேத்ய கல்யாணகுணத்தையுமுடையானொருவனாகிலு மந்தஸம்வத்ஸரமத்யமாயிருந்த வனை யாசைப்படுகையும் ஆசைப்பட்டநம்போல்வர் பக்கலவன்வருகையும் நாம்துடங்கியோ? இப்படியரியனு மிருக்கசெய்தே ய.சைப்படுவாரும் பெறுவாருமெத்தனைவர், அவனரியன், அவனையாசைப்படவேண்டாவென்று சொல்லுகையெளிதென்னுச் சொல்லுமித்தனையோவென்கிறாள். ||ரு||

இ—யாலே இதுஸம்மதம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னது "யோ(ஏ)வக்ஷ்யதாம்கிஞ்சித் ஹ்ருதி ஸம்சய:" என்கிற படியே நமக்கு ப்ரத்யக்ஷங்களினுடையாலே விச்வஸிக்கிறானென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது ஸத்யவ தர்சனன்றுசொன்னபடி யல்லாமையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினை க்குங்காலென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸி த்யாதியால்) நன்குணர்வார்க்குஎன் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானவத்தமரி த்யாதியால்) சூழலுடையசுடர்கொளாதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்ய த்யாதியால்) உணரவொண்ணாதஎன்றது - உணரவொண்ணாதபடியானவெ ன்றபடி. ஒருவனாகிலுமென்கிற வ்யதிரேகத்தாலே அவர்கள்சொன்ன துர்லபத்வமான வனு டைய ப்ராப்யத்வத்தை யிவள்தானுமநுபவிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸாதகங்க சொல்லவந்தவள் துர்லபத்வஞ் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கையமாயிற்று. ஆழிவலவ னையாதரிப்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸம்வத்யாதியால்) ஆங்கவனம்மில் வரவு மெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டவித்யாதியால்) நம்போல்வரென்றது - ஸஜாதீயரென்றபடி. நம்முடையமேதானென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (நாம்துடங்கியோவென்று) இவ்வள வுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சொல்லுவதோவிங்கரியதுதான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (அவனரியனித்யாதியால்) ||ரு||

ஈ—ஸநகாதிகளுக்கு மென்றபடி. ஊழியூழிதோறு என்றதயிப்பது. கல்பம்- கல்பந்தோறுமென்றபடி. ஸர்வகாலத் திலுமென்கை. ஒருவனாகை - ஒருபடிப்பட்டவனாக, ஸாவதியனென்று பரிச்சின்னஸ்வபாவனாகஎன்றபடி. உண ரலாகாச்சூழலுடைய- அறியவொண்ணாத வசீகரணோபாயங்களை யுடையவனை, சூழல்- வசீகரணோ பாயம், அவனை பரிச்சேதித்தறியவொட்டாதவையாய் ஆச்ரிதர்க்கு ஆகர்ஷகங்களான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனையென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்குமவன், சுடர் - தேஜஸ்ஸு, இதுஉபலக்ஷ ணம், தேஜ:ப்ரஸரரூபஸம்வேத்ய கல்யாணகுணாச்ரயனாயிருக்குமவனென்றபடி. ஆகிலுமென்றொருபதம் கூட்டிக்கொள்வது, ஆழிவலவனை- திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனை, ஆதரிப்பும் - ஆதரிக்கை யும், ஆசைப்படுகையுமென்றபடி. ஆங்கு - அந்த ஆதரணவேளையிலே, அவன்வரவும்போலே ஸௌசீ ல்யத்தையுமுடையவனானவன், நம்மில் - நம்பக்கலிலே, வரவும் - வருகையும், ஆசைப்பட்டவர்களான நம் மையுபேக்ஷித்து வருகையுமென்றபடி. எல்லாம் - அவனையாசைப்படுகையு மவன்வருகையுமாகிற விவையெல் லாம், நம்முடையமேதான் - நம்முதாகவுடையோமோ, தானென்றது வாக்யாலங்காரம், ஸ்வாதீனமாக வு டையோமோஎன்றபடி. இவையெல்லாம்நாமதுடங்கி நடக்கக்கடவனவாக நாம்செய்கிறோமோ. அநாதியாக நட க்கிறவையன்றோவென்கை, தோழியர்காள் - என்னோடே ஸமானசீலைகளாகையாலே யவனுடையஸ்வபாவ ங்களிலே நீங்களுமவகாஹித்திருப்பதிகோளோஎன்று ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். சொல்லுவதோ - அவ ன்துர்லபனென்றுசொல்லுகையோ, இங்கரியது - இங்கரியதாமைபாவிக்கிறது, அவன்துர்லபனென் றுசொன்னால் நிவாரணம்பண்ணுவாரில்லாத விங்கேயிப்படிசொல்லுகை யருமையோ, அருமையில்லாதவா றே ஸத்யத்தைச்சொல்லுமித்தனையோவென்று கருத்து. தானென்றது வாக்யாலங்காரம், யத்வா, அவனை யாதரிப்பும் அவன்நம்மில்வரவுமாகிற விவையெல்லாந்தான் நாம்துடங்கியுண்டாமவையோ அவன்துர்லப னென்றுசொல்லுகைதானரியதோ இவையிரண்டுமிப்படியன்றிறே என்றிப்படி தான் ஸம்சயத்துக்கு மறுமா

மூ—தொல்லைஞ்சோதி நினைக்குங்கா லென்சொல்லளவன் றிமையோர்தமக்கும்* எல்லையிலாதன கூழ்ப்புச்செய் யுமத்திறநிற்கவெம்மாமைகொண்டா* னல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாரா னார்க்கிடு கோவினிப்பூசல்சொல்லீர்* வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே* ॥ சு ॥

ஆ—(தொல்லைஞ்சோதி) அவனறியனல்லேனோவென்னில், நான்சொல்லுமளவோ வவனுடையவருமை? ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குங்கூட வறியவொண்ணாத ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையுடையா னொருவனல்லனோ, அத்திறம்நிற்க என்னைவிஷயீகரித்தருளுகைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே புகுந்துவைத்தென்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையு

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ—இப்படியவனுக்கு ஸௌஹார்த்தமநாதிஸித்தமென்று சொன்னவிவள் என்சொல்லளவன்றித்யாதியாலே யவனுக்கு தௌர்ஜந்யமுண்டென்றுசொல்லுகை பஸம்மதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அவனுக்கு ஸௌஹார்த்தமே அநாதிஸித்தமென்றாகிலும் தௌர்ஜந்யமொருக்காலுமில்லையோவென்றபடி. 'யஸ்ய ஸமஸ்த ப்ரஹ்மராஜநாதிவராவைஷாத்தம்' 'நஹ்யஸ்யகேநசித்கச்சித்' என்றுசொல்லிற்றில்லையோ வென்றுகருத்து. இப்படிஶங்கித்த ஸகிகளைக்குறித்து அவனுக்கு தௌர்ஜந்யமுண்டென்றுசொல்லி யிப்படிக விஶிஷ்டதௌர்ஜந்யனானாலும் என்பக்கலிலே ஸௌஹார்த்தத்தைக்காட்டிப் பின்னையும்விளம்பிக்கிறவனை நான்கூப்பிட்டதொழியேனென்று சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. என்சொல்லளவன்றித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இமையோரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ஆஶீர்வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) எம்மாமைகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥ சு ॥

மூ—ஸ்பஷ்டமாகவுமாம். ॥ ரு ॥

நினைக்குங்கால் - பராமர்ஶிக்கும்போது, தொல்லைஞ்சோதி - அநாதிஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸானது, நித்யமாய்ஸ்வாபாவிகமான ஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹமுடையானவனென்றபடி. என்சொல்லளவன்று - என்னுக்தியிலடங்கத்தக்கதன்று, அளவு - அடங்கத்தக்கது, 'நஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம் । ஸ்வாபாவிகத்தஸ்ய கதம்யோவக்ஷ்யதி' என்றபடி. இமையோர்தமக்கும் - அநிமிஷர்க்கும், தம்மென்று ஸ்வஶேஷத்வாபாகம். அதிஶயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமென்றபடி. எல்லையிலாதன - அவதியில்லாதவையான, கூழ்ப்பு - ஸம்ஶயங்கள், செய்யும் - பண்ணுநிற்கும், ஜநிப்பிக்குமென்றபடி. அத்திறம் - அந்தப்ரகாரமானது, அந்த அதிஶயோக்தைமானதென்றபடி. நிற்க - நிற்கச்செய்தே, வல்லிவளவயல்சூழ் - வாஸஸ்தலங்களாலும் அழகியவயல்களாலும் சூழப்பட்டதான, வல்லி - கொடிகள், வளம் - அழகு, குடந்தையிலே, மாமலர்க்கண் - ஸ்ராவ்யமாஶ்ரிகஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்கள், மா - ஸ்ராவ்யம், வளர்கின்ற - நித்ரைபண்ணுகின்ற, மால் - ஶ்ரிதவ்யாமோஹஸ்வரூபனானவன், நித்ரைபண்ணுகிற நேத்ரங்களையுடைய, ஶ்ரிதவத்ஸலனென்று பதார்த்தம். இப்படி ஸந்நிஹிதனுப் வாத்ஸல்யனானவனுடைய ஸாவிநய ஸத்ருஶநேத்ரங்களென்ன வளவில்மாலாசக்கரனேனென்றுகருத்து. கூப்பிட்டுக்கேட்கும்படி திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனென்றுமபிப்ராயம். நித்ரைகண்களுக்குப் போஷணஹேதுவாகையாலே அத்தைக் கண்ணுக்குவளர்த்தியாக வுபசரித்துச்சொல்லுவார்கள். எம்மாமை - என்னுடையகாந்தியை, கொண்டான் அபஹரித்தான், திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனுபிருக்கிறவித்தாலே தன்னுடைய ஸௌஹார்த்தத்தைக்காட்டி வைத்து ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷம்தாராதே விளம்பிக்கையாலே என்காந்தியை அபஹரித்தானென்றபடி. அல்லிமலர்த்தண்டுழாயும்- ஸௌரப்யாதிஸ்வபாவமாய் ஶீதளமான திருத்துழாயையும், அல்லி ஸௌரம் ஸாகவாயிருவஸ்ஸரஸ:. யத்வா அல்லியென்றுமாலையாய் மாலையினுடைய விகஸிதஶீதள ஸாவியையுமென்னவுமாம். யத்வா, அல்லிகந்தமுமாய் தத்வஸாவிகஸித ஶீதளதாஸியையுமென்னவுமாம். தாரான் - தருகிறானில்லை, என்னையிப்படி நோவுபடுத்திவைத்து தான்வந்துஸம்ஶ்லேஷியாவிட்டால் தன்னோடு ஸம்பந்தமுள்ளவற்றையாகிலும் தரலாமிறே, அதுவும்தரிகிறிலனென்று கருத்து. இனி - அவனிப்படி நம்மைப்படுத்தினபின்பு, ஆர்க்குப்பூசலிடுகோசொல்லீர் - இப்படிநம்பக்கலுறவுபண்ணி நம்மைப்படுத்தினவனையொழிய மற்றூர்க்குக்ரந்தநம்பண்ணுவது சொல்லுங்கோள், பூசல் - க்ரந்தநம், இடுகை- பண்ணுகை, இடுகை

மூ—மாலரிகேசவனாரணன்சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றென்று* ஓலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட்
டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டா* னேலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷித்துத் தன் திருவடிமலர்களில் அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந் தருகிறிலேன், இப்படி ஸந்யாஸஞ்செய்
தவனையொழிய மற்றாரைக்கூப்பிடுவோம் சொல்லீரென்கிறார்.

(மாலரி) இப்படிகூப்பிடச்செய்தேயுந் தன்னைக்காட்டாதிருக்கிறவனை யாசைப்படுவாருண்டோவென் ॥ ௬ ॥
னில், ஆஶ்ரிதவத்ஸலன், ஆஶ்ரிதார்த்திஹரன், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தன், ஸர்வஶக்தி, ஸர்வஜ்ஞ
கல்யாணகுணநிதி, ஸ்ரீயஃபதி, பரமஸ்வாமி, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்று கூப்பிடும்படி பண்ணிவிட்டொ
ன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் ஸ
ஸம்போக்குக்கலாயிருக்கிறதில்லை காலம்பலசென்று முங்களாணையேகண்டல்லதுவிடேன் நீங்களிதரர்க்குவி
ரோதத்தைப்பண்ணி உங்களோடுமுதவில்லையென்கிறார். ॥ எ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளென்று தனக்கந்தரங்கைகளாகச்சொல்லப்பட்ட ஸகிகளைக்குறித்து உங்க
ளோடே எங்களிடையில்லையென்றுறவறுக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுரை
டி ஸந்திக்ஷிக்கையாலே யுறவறுக்கிறாளென்றுகருத்து. அவர்களிப்ப
(ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அரியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) கேசவனெ
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) சீமாதவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ன்று) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதிபெ
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்யாதியால்) ஓலமிடவென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூப்பிடும்படியென்று) உ
ங்களோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) ॥ எ ॥

ஸ—யென்றது ஸம்வேஶ்யமாம் ஓஎன்று கிம்ஶப்தார்த்தகம். உறவுண்டானவனைக்குறித்து முறையிடும
த்தனையொழிய வுறவில்லாதாரைக்குறித்து முறையிட்டு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்றுகருத்து.

மால்- ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமே வடிவாயிருக்குமவன், அரி- ஹரி, ஆஶ்ரிதார்த்திஹரன்- கேசவன்- ॥ ௬ ॥
கேஶிஹந்தா, இது உபலக்ஷணம். கேஶிமுதலான ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்றபடி. நார
ணன்- உபாதாநத்வஸஹித ஸர்வகாரணபூதனாகையாலே ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிறவன்
ங்களாக்குமவளான லக்ஷ்மிக்கு வல்லபனானவ னென்றபடி. கோவிந்தன்- கோவிந்தன், கோக்களோடே மரு
வும்படியான ஸௌஶீல்யத்தையுடையவ னென்றபடி. வைகுந்தன்- வைகுண்டன், ஸ்ரீவைகுண்டநிலய
னென்றபடி. ஸௌஶீல்யாதிகளைக்கண் டாஶ்ரயித்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி கல்யாணமான விபூதியையுடைய
னென்கை. என்றென்று. இப்படி நிரந்தரமாகச் சொல்லி, ஓலமிட- கூப்பிடும்படி, என்னைப்பண்ணி 'ஸர்வ
ஸம்ஸ்வபாவாய" என்ற கணக்கிலேயிப்படி கூப்பிடும்படியாகவே என்னைப்பண்ணி என்றபடி. விட்டு-
தன்பக்கல்நின்றும் என்னைப்பிரித்து, இட்டு- ஒரு த்ருணத்தைப் போடுமாப்போலே போகவிட்டு, ஒன்றும்-
ஸம்ஶ்லேஷத்தும், உருவும்- ரூபத்தையும், மற்ற வடிவையுமென்றபடி. சுவடும்- தானிருந்தவிடத்துக்கு ஒரு
அடையாளமும். சுவடு- அடையாளம், காட்டான் "காஸாஸாவிரஹங்க" என்கிற கணக்கிலே தன் திருமே
னியை யாதல் ராமாயணத்தில் ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு பாதுகாதிகளைப்போலே தானிருந்த விடத்துக்கு அடை
யாளமாயிருப்பதொன்றை யாதல் காட்டுகிறதில்லை என்றபடி. ஏலமலர்க்குழல்- ஏலம்போலே குளிர்ந்து
வாஸிக்கின்ற வாஸநைகளையுடைத்தான கூந்தலங்களை யுடையவர்களான, குழல்- கூந்தலம், இப்போது
ஸம்ஶ்லேஷிதைகளாயிருக்கிற உங்களை இப்படி யலங்க்ருதைகளான நான்காண்பதெப்போது என்று கருத்தா
லே இவ்விஶேஷணம். அன்னைமீர்காள்- தாய்மார்காள், என்னுடைத்தோழியர்காள்- அன்னைமார்களைப்போ
லன்றிக்கே எனக்கந்தரங்கைகளாயிருந்த ஸகிகாள் என்செய்கேன்- எத்தைச் செய்யக்கடவேன், ஓரடை
யாளமுங்காணாத நானெத்தைச் செய்வேனென்று வ்யஸநாதிஶயத்தாலே சொன்னபடி. காலம்பல சென்றும்-

மூ — காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணையுங் களோடெங்களிடையில்லையே* ।எ।
இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள்பூவைகள்காள்குயில்காள்மயில்காள்* உடையநம்மாமையுஞ்சங்குநெஞ்சுமொன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டான்* அடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய*

ஆ — (இடையில்லை) தன்னை ப்ரதிஷேதிக்கிற வன்னைமாரோடுந்தோழிமாரோடு முறவறச்செய்தேயு மவனைக் காணாதொழிந்தபாதே தான்வளர்த்த தன்னுடைய லீலோபகரணமான கிளிகள், பூவைகள், குயில்கள், மயில்கள், என்கிறவிவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தமுமாகாதே யவனைக்காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்று பார்த்தவற்றை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள். அவன் நம்முடைய நிறமும் வளையும்நெஞ்சுந்துடக்கமாகவுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக்கொண்டுபோனானாகிலும் வாஸஸ்தாநமான திருநாடும் திருப்பாற்கடலுந்திருமலையுந் தன்னையாசைப்பட்டார்க்குக் காணலாணியவாகில் காட்டாதொழிவானேனென்னில், உங்கள்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தம் நிஶ்ஶேஷமாகப்போனாலல்லதவனவை காண்கொடான், ஆதலாலினியுங்களோடு முறவில்லையென்கிறாள். ॥அ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ — இப்படி ஸஹிகளைத்துறந்தாளேயாகிலு மவர்களைப்போலே தன்னை ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு யோக்யதையு மில்லாதபடி திர்யக்குகளாயிருக்கிற ஶுகஶாரிகாதிகளை யிப்பாட்டிலேதுறக்கிறவிது அஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன பரிஹரிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) ஸம்பந்தமாகாதேயென்றது - ஸம்பந்தமன்றோவென்றபடி. அதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அடையும்வைகுந்தமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸஸ்தாநேத்யாதியால்) நணியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையாசையித்யாதியால்) காணல்நணியவென்கிறது - காண்கைக்குக்கிட்டினவையென்றபடி. நணியவென்று திருநாடுமுதலான திவ்யதேசங்களுக்கு ஸாந்நித்யத்தைச்சொல்லி யஞ்ஞாரமே யவைகாண்கொண்டானேயென்று அவைத்துக்கு தூரஸ்தவங்கஞ்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன பரிஹரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலித்யாதியால்) தாத்பர்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) இத்தால் நணியவென்று ஸாந்நித்யஞ்சொன்னது விஷயஸம்பந்தாமிகளுக்கென்று ஸமிக்கையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ப்ரபத்திவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஸாரஸங்கமென்கிற ஸமவக்ரமணம் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஸ — பலகாலம் சென்றபின்பாகிலும், காலமெல்லாமதீதமாகிலு மென்றபடி. காண்பது - காணக்கடவது, ஸாவேயிமிதிப்ரயோகம். நானவனை அவஶ்யங்காண்பே னென்றபடி. ஆணை - இதுக்கு ஶபதப்பண்ணுகிறே னென்றபடி. நானிந்தவ்யவஸாயத்தை விடேனென்கை. உங்களோடு - இத்தை ப்ரதிபந்திக்கிற வுங்களோடே, எங்களிடையில்லை - எங்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லை, ஸ்வாதந்த்ர்யவசநம். இடை - ஸம்பந்தம், எனக்கொரு ஸம்பந்தமில்லையென்றபடி. உங்களோடு ஸம்பந்தத்தைவிட்டேனென்கை. ॥எ॥

யான்வளர்த்த - என்னாலேவளர்க்கப்பட்டவையான, ருஷிஹூதன்வளர்த்த மான்போலே நீங்களும்வளர்த்த ஸம்பந்தத்தாலே எனக்கு பாதகங்களாய்விட்டிகோளென்று கருத்து. யான்வளர்க்கிறவென்னாதே யான்வளர்த்தவென்று அதீதகாலமாக நிர்தேசித்தது இப்போதுங்கள்பக்கலெனக்காஸக்தியற்றது தோற்றுகைக்காக, கிளிகாள் - ஶுகங்காள், பூவைகள்காள் - ஶாரிகைகாள், குயில்காள்மயில்காள் - ஸ்பஷ்டம், உடையநம்என்கிறத்தை தம்முடையவென்று மாறியநயிப்பது. நம்முடையமாமையும் - ஸ்வாதந்த்ர்யவசநம் என்னுடைய [illegible]யுமென்றபடி. சங்கும் - வளைகளையும், நெஞ்சும் - மநஸ்ஸையும், ஒன்றுமொழியவொட்டாது - ஒன்றுமென்பக்கல வஶேஷிக்கவொட்டாதே, கொண்டான் - அபஹரித்தான், தான்வந்துஸம்ஶ்லேஷியாதே விஶ்லேஷித்தபஹரித்தானென்றபடி. ஆனாலுமென்று ஒருவாக்யங்கூட்டிக்கொள்ளுக. இப்படிவிரோதிவன்னப்போலே யிருந்தாகிலுமென்றபடி. இதுக்கு நாணியென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடையும் - அடையவேண்டுவதான, வாஸஸ்தாநமானவென்றபடி. வைகுந்தமும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், பாற்கடலும் - க்ஷீராப்தியும், அஞ்சனவெற்பும் - அஞ்ஜநாசலமும், ஸ்வர்காவதாரஸ்தலங்களுக்குள்ளே திருமலையும் வாஸஸ்தாநத்தோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதென்று கருத்து. அவை - அந்தத்திவ்யதேசங்கள், ஸ்ரீவைகுண்டமும் க்ஷீராப்தியும் அஞ்ஜநாத்ரியுமாகிற வந்த திவ்யதேசங்களென்று யதாஸங்க்யம். நணிய - கிட்டினவை, அவனைக்

மூ— கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே* ॥அ॥
காண்கொடுப்பானல்லனார்க்குந்தன்னைக் கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்* மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டிமண்ணும்விண்ணுநிறையமலர்ந்த* சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத்த தேவபிராற்கென்னிறைவினொடு*

ஆ—(காண்கொடுப்பானல்லன்) உனக்குத்தன்னைக்காட்டானோவென்னில்; ஸ்வவ்ருத்திநிஷித்தவிஷயஸங்கம் விட்டாலல்லதார்க்குந் தன்னைக்காட்டானென்று அவற்றைநோக்கிச்சொல்லி ஸ்வரூபநாசகமான ஸௌந்தர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக நீ அவனைபாசைப்பட்டிதற்குமுன்பு உன்னுடையவுபகரணங்களையிழந்தாப்போலே யின்னமுள்ளவற்றையிழவாதே யிருக்கப்பார்க்கிலத்தைவிடு என்றநந்யராயிருப்பார்சொல்ல; அவர்களைநோக்கி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருந்த ஸர்வேச்வரனாலுமிப்படி நிர்வஹிக்கமுடியாதென்னும்படி யாச்சர்யமாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யவிசிஷ்டமுமாய் ஸர்வவசீகரணமான தன்னுடைய மாண்குறள் கோலவடி—

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— காண்கொடுப்பானல்லனென்கிறவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாபேக்ஷமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) நீபத்ருஹாஸித்தெயன்றோ உனக்குக்காட்டானோவென்றுகருத்து. அந்த ஸங்கஸாரிகாதிகளைக்குமித்து என்னுடைய வ்ரீடாதிகளையெல்லாமிழந்தேன் இனியென்கொடுக்கேனென்று நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸ்வரூபநேத்யாதியால்) ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காகவென்கிறதற்கு அநந்யராயிருப்பார் சொல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அநந்யரென்றது - ஸஜாதீயரென்றபடி. கீழேஸகிகளுக்குச்சொன்னாள், இங்கே அநந்யருக்குச்சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தன்னால்கைசெயப்பாலது என்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) மாயமென்றதையுரைக்கிறார் (ஆச்சர்யமென்று) ஓரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) மாண்குறளென்கிற

ஙு—காணவாசைப்பட்டார்க்கு ஸாக்ஷாத்கரிக்களென்றபடி. ஆகிலவற்றையுனக்கவன் காட்டாதொழிவானேனென்ன ச்சொல்லுகிறாள். கடையற - சேஷமற்றுப்போம்படி, கடை - சேஷம், நிச்சேஷமாகவென்றதாயிற்று அதாவது:— வாஸனையுங்கூட நஷ்டமாம்படியென்கை. பாசங்கள் - ஆஸக்திகள், ஸமவத்ருத்திநிஷித்தவிஷயாஸக்திகளென்றபடி. விட்டபின்னையன்றி - நம்மைவிட்டுப்போனபின்பல்லது, அவன் "வ்யதீதஸர்வஸங்கரஸ்ய கேவலாத்மபஸ்ய வசஸ்த்ரக்ஷ்யாம்பஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரதர்சநாய நம:" என்னும்படியான ஸ்வபாவவிசேஷத்தையுடையவன், அவை - அந்தவிக்ரஹங்களை, காண்கொடான் - காணும்படிஸங்கல்பியான், உன்பக்கலெனக்குள்ள ஆஸக்தியாலே அவற்றையெனக்கவன்காட்டுகிறிலன் என்றுகருத்து. உங்கள்பக்கலாஸக்தியைவிட்டேனென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஆர்க்கும் - எத்தனையேனுந்தனக்கபிமதரானார்க்கும், தன்னை - அநந்யப்ரயோஜநருக்கு போக்யனானதன்னை, காண்கொடுப்பானல்லன் - அநுபவிக்கக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனல்லன், அவர்களுக்கு விஷயாந்தரஸங்கமுண்டாயிருக்கிலென்றுகருத்து. தன்னால் - ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தனான தன்னாலும், கைசெய் - கையாலேசெய்கைக்கு, நிர்வஹிக்கைக்கென்றபடி. அப்பாலது - அப்பாற்பட்டதான, நிர்வஹிக்கைக்கு சக்யமல்லாததென்னும்படியானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, நிஸ்ஸமாப்யதிகமானவென்றபடி. மாயம்-ஆச்சர்யமான, மாண்குறள்கோல- வாமநவேஷமான. மாண் - வாமநகம், குறள் - வாமநன், வாமநப்ரஹ்மசாரிவேஷமானவென்றபடி. வடிவு - ரூபத்தை, காட்டி- மஹாபலியைவஞ்சிக்கைக்காக அவனுக்குக்காட்டி, மண்ணும் - ப்ருதிவ்யாதிலோகமும், விண்ணும்- ஆகாசமும், ஊர்த்வலோகங்களுமென்றபடி. நிறைய- நிறையும்படி, மலர்ந்த - விஸ்த்ருதனான, த்ரிவிக்ரமரூபவேணாவிஷ்டனானவென்றபடி. இதுதேவபிரானுக்குவிசேஷணம். அவிவ்ருத்தியை வர்ஷபதமான மலர்த்தியாலே உபவரித்துதிருமேனியை ஐச்வர்யமிரிபோலே ஸ்ரீ ஸாகாரஸாரஸமென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. சேண்சுடர்- மஹாதேஜஸ்ஸையுடையான, சேண்- உன்னதம், நிரதிசயதேஜஸ்ஸானவென்றபடி. பலதோள்கள்-அநேகபாஹுக்கள், தழைத்த-கல்பவ்ருக்ஷசாகைகள்தழைத்தாப்போலே தழைத்திருக்கிறவனை, தேவபிரார்க்கு- தேவோபகாரகனானவனுக்கு, மஹாபலிபக்கல்நின்றும் ராஜ்யத்தைமீட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்குபகாரகனுக்கு என்றபடி. என்னிறைவினோடு- என்னுடையவாத்ருதிரூபையோடே

மூ— நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கேனென்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள்* ॥௯॥
என்னுடைநன்னுதனங் கைமீர்காள்யானினிச்செய்வதென்னென்னெஞ் சென்னை* நின்னிடையேனலலே னென்றுநீங்கிநேமியுஞ்ச ங்குமிருகைக்கொண்டு* பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடுபான்மதியேந்தியோர்

ஆ— வகாட்டி, ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியினுடைய ஸௌந்தர்யங்களையு மனுஸரித்து நெய்தல்பூ அலர்ந்தாப்போலே ஸ்வாபாவிகமாகும் நிறையும்படி மலர்ந்ததிருமேனியையும் கற்பகச்சோலைதழைத்தாப்போலே தழைத்த நிரதிசய போக்யமான திருத்தோள்களையு முடையனாயிருந்த தேவபிரார்க்கென்னிறைவினோடு நாண்கொடுத்தேன் இனி யென்கொடுக்கேன் என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காளென்று சொல்லுகிறாள். ॥௯॥

(என்னுடை) ஆகிலுமவனையாசைப்படுகை யீடல்லவென்றவர்கள்சொல்ல; நான் தோழிமாரைவிட்டாப்

இ—விடத்தில் ஸ்வாதாரியமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால்) ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியினுடைய ஸௌந்தர்ய வசீகரணமிறே. வடிவுடையனென்னாதே வடிவுகாட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மியாதியால்) நிமிர்ந்தவென்னாதே மலர்ந்தவென்றதால் ஸ்வாபாவிகத்வம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்த ருளிச்செய்கிறார் (நெய்தலித்யாதியால்) தழைத்தவென்றதால் சோலைபோடுஸாத்ருஶ்யந் தோற்றுகிறதென்று நி னைத்து உசிதமானசோலையை யருளிச்செய்கிறார் (கற்பகசசோலையித்யாதியால்) செஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமானவென்று) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

லஜ்ஜையையுங்கூடவிழந்தேனென்றபோதே தன்னெஞ்சவன்திருவடிகளிலே ஸக்தமென்னுமிடம் ஸித்த மாயிருக்க விப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யா தியால்) சொல்லவென்கிறதற்கு ஸ்ரீமஹாவாக்யத்தில் க்ருபையோடேயன்வயம். இப்படி சொன்னவர்களைக்குறித் தென்னெஞ்செனக்கு ஸ்வாதீனமன்றிக்கே போயிற்றென்றுசொல்லுகிறாளாகையாலே யிதுஸங்கதமென்றதா யிற்று. தன்னெஞ்சுதன்னைவிடுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன இது ஸம்பாவிதமென்கைக்கு ஸத்ருஶ மான த்ருஷ்டாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நான்தோழிமாரையித்யாதியால்) இவ்வர்த்தமுங்கீழோடேங்களிடை

ஈ—நிறைவு- ஸம்ருத்தி, ஸாம்பூர்ணமென்றபடி. ஸம்பூர்ணமாகிய ஸ்வபாவமென்கை. நாண்- நாணத்தை, லஜ்ஜையையெ ன்றபடி. கொடுத்தேன் - இழந்தேன் அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே யிழந்தேனென்றுவ்யாக்யாஸம். நன்னு தல் - நன்னுதலையுடையவர்களான, நுதல் - லலாடம், துக்கமறியாமையாலே காந்தியுக்தமாயிருந்த லலாடங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, என்னுடைநங்கைமீர்காள் என்றந்வயிப்பது. என்னுடையஸகி யெனக்கோள், நங்கை - ஸம்பூர்ணை, எனக்குஹிதஞ்சொல்ல ஸமர்த்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸாம்பூர்ணம் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இனியென்கொடுக் கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன், எல்லாம்முன்பே யிழந்தபினபெத்தை இழபபதென்றபடி. ॥௯॥

என்னெஞ்சு- எனக்கெப்போதும் ஸ்வாதீனமாயிருந்த வென்னெஞ்சானது, நின்னிடையேனல்லேனென்று- உனக்கவகாஶ முடையதல்லேனென்று, இடை- அவகாஶம், இடை யுடையது இடையது. இஸ்வபாவத் தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது இடையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். என்பக்கலுனக் கவ காஶமுண்டாம்படி நானுனக்கு காரணமாயிருப்பேனல்லேனென்றென்றபடி. என்னை- தன்னைக்கொண்டு உஜ்ஜீ விக்கவிருக்கிற வென்னை, நீங்கி- விட்டுப்போய், "ஸஞ்ந்யஸ்ய ஸம்ஶய:" என்று போவாரைப்போலே இனிமீட்க் கவொண்ணாதபடி ஸம்பந்தமறுத்துவிட்டுப் போயென்று வ்யாக்யாதம். இதுக்கு அடைந்ததென்கிறதோடே அந்வயம். நேமியும்- சக்ரத்தையும், சங்கும்- ஶங்கத்தையும் இருகைகொண்டு- இரண்டுகைகளிலும் தரி த்துக்கொண்டு, இதுக்கு வருவதெப்பாரென்கிறதோடே அந்வயம். பல்- பஹுக்களான, சுஸம்வ்ருத்தங்க ளானவென்றபடி. நெடும்- தீர்க்கங்களான, திமஹத்வாதிகளான வென்றபடி. சூழ்- சூழ்ந்தவையான, திருமிஷத்துகளிலும் வ்யாப்தங்களான வென்றபடி. சுடர்- தேஜஸ்ஸுகளையுடையவையான, ஞாயிற்றோடு- ஸூர்யனோடே. ஞாயிறு- ஸூர்யன், பான்மதி- பால்போலேயிருக்கிற சந்த்ரனையும், மதி- சந்த்ரன், பால போலே யஹ்லாதகத்வாதி குணங்களை யுடையனான சந்த்ரனையுமென்றபடி. ஏந்தி- தரித்துக்கொ ண்டு, இதுக்குவருவதென்கிறதோடே அந்வயம். ஓர்கோல- அத்விதீயமான ஸௌந்தர்யமான, நீல- இந்த்ரநீல

மூ—கோலநீல* நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பா னாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே* ॥௰॥
பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக்* கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல்வண்
குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்

ஆ—போலே யென்னெஞ்சென்னை யின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி ஸம்வ்ருதாகாரனாய், நீலமான திருமேனியையுடையனாய், ப்ரகாஶிகத்வ ப்ரஸாதக ஸ்வாகார நிரஸநகாரணாலங்க்ருத நிரதிஶயாரோஹணீய ஸரணீய ஜங்கம நீலஶைலவஸ்துப்போலேயிருந்த வவனுடைய நாண்மலர்ப்பாதமடைந்தது, யானினிச்செய்வதென்? என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காளென்கிறாள். ॥௰॥

(பாதமடைவதன்) திருவடிகளைச்சேரவேணுமென்னுமாசையாலே க்ஷுத்ரவிஷயஸங்கத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவிட்டு ஸர்வஜ்ஞஸகலவிஷயஸங்க நிவர்த்தகமான கல்யாணகுணங்களையுடையனான கண்ணன்

இ—யில்லையென்று தான்சொன்னப்போலே யின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியென்று தன்னைக்குறித்துத் தன்னுடை நெஞ்சுசொன்னதாகச் சொல்லுகிறவித்தால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. நீலநன்னெடுமித்யாதி நொசுநீலமிஸிச்ரஶ்ரவணத்தாலே ஸுலக்ஷணமான வஸ்துவத்தைபுரைக்கிறார் (நீலமானவித்யாதியால்) பன்னெடுஞ்சூழ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாஶிகேத்யாதியால்) நாயிற்றோடுபான்மதி யேந்தியென்கிறத்தைபுரைக்கிறார் (ஸ்வாகாரேத்யாதியால்) ஓர்கோலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) நீலநன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஸரணீயேத்யாதியால்) அதில் ஸரணீயஶப்தத்தாலே நன்ஶப்தம்வ்யாவ்ருத்தம். ஜங்கமஶப்தத்தாலே வருவா தென்றதுவ்யாவ்ருத்தம். ॥௰௨॥

✳ நிகமனம். ✳

கோதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞஸகலவிஷய ஸங்கநிவர்த்தகமான

ஸா—வணமான, நல்- நல்லதான, உத்தானுக்த ஸர்வஸ்வரூப நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமான வென்றபடி, நல் நெடுமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய நகாரோவரோ ணகாராதேஶ:. நெடும் உத்துங்கமான, குன்றம்- பர்வதமானது, வருவதொப்பான்- நடந்து வருவதற்கு ஸத்ருஶமானவனுடைய, ஒப்பு- ஸாத்ருஶ்யம், ஒப்புடையவன்- ஒப்பான், நாண்மலர் பாதம்- ஸத்யம், அடைந்தது- வஸ்த்ததிலேவண்டுபடிந்தாப்போலே சேர்ந்துவிட்டது. நன்னுதல்- நல்லநுதலை யுடையவர்களான, லகாரஸ்ய ணகாராதேஶ:. வத்வஸ்த, நுதல்- லலாடம். தைவமறியாமையாலே யொளியழியாத தேஹத்தையுடையவர்களான வென்றபடி. என்னுடை நங் கைமீர்காள்- என்னுடைய ஸகிஜனங்காள், நங்கை- ஸகிஜன், எனக்கு ஹிதஞ்சொல்ல ப்ராப் தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸௌந்தர்யவர்த்தாத்ருஷ்டகுணங்களில் குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென் றபடி. யான்- உங்களைப்போலன்றிக்கேயெல்லாத்தையு மிழந்திருக்கிறநான், இனி- நெஞ்சு என்னைத்துறந் துபோனபின்பு, செய்வது- செய்யத்தக்கது, என்- எது, என்னால்செய்யலாவதொன்றுமில்லை யென்றபடி. நெஞ்சுஸ்வாயீநமன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போனபின்பு நீங்கள் சொன்னஹிதத்தை யென்னால்கேட்கமுடியா தென்று கருத்து. ॥௧௦॥

பாதமடைவதன் பாசத்தாலே- ஶரணஸ்வாத்ப்ராப்தியிலாஸக்தியாலே, பாசம்- ஆஸக்தி, இதுக்குவிட்டு என் றதோடே அந்வயம். மற்ற- க்ஷுத்ரங்களான, இதர ஸாமாந்ய விஷயங்களான என்றபடி. வன்- த்ருடங்களான, பாசங்கள்- ஆஸக்திகளை, முற்ற- காத்ஸ்நத்தையும், விட்டு, இதுக்குச்சென்ற வென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஸாரஹேதும் ஆகிஞ்சந்யமென்னுமிடத்தை யிவர்தாமே யருளிச்செய்தாராயிற்று. கோதில்- கோதில்லாததான, கோது- அஸாரம், தன்னை யநுபவிப்பாருக்கு இதர விஷயஸங்கம் விட்டுப்போம்படி அத்யந்தாஸாவஹமான வென்றபடி. புகழ் - கல்யாணகுணங்களையுடையவ னான, கண்ணன்தன்னடிமேல் - க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளின்விஷயமாக, வண் - பரமோதாரனான, குரு கூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸத்யம், தீதில் - தீதில்லாததான, தீது - அவத்யம், ஶப்தகுணமொழிய அபார்த்தவ்யாபகமாகிற அவத்யமில்லாததானவென்றபடி. யதா விஷயாநுபவஸம்பாதிவாவத்ய நிவர்த்தகமான வென்றபடி. இது பத்துக்குவிஶேஷணம், அந்தாதி - அந்தாதிப்ரபந்தமான, ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள்-

மூ—வரிவையுமோர்பத்திசைசொடும்வல்லார்*ஆதுமோர்தீதிலராகியிங்குமங்குமெல்லாமமைவார்கடாமே* ॥கக॥

ஆ—தன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன நிரவத்யமான இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் நிரவத்ய ஸ்வபாவராய் அங்குமிங்குமெல்லாப்படியாலும் பரிபூர்ணரென்கிறார். ॥கக॥

இ—(வென்று) தீதில்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யமானஎன்று) ஆதுமோர்தீதிலராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யஸ்வபாவ) எல்லாமமைவார்களென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்படியாலும்பரிபூர்ண) ॥கக॥

ப—ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, ஓர்இவைபத்தும் என்றனிப்பது. அதிதீபமான இந்தபத்துப்பாட்டையும், இசைசொடும் - காநத்தோடே, அலம்ஸமாக மாநமுண்டாம்படியான ஸ்ருதிதோடேயென்றபடி. வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், ஆதுமோர்தீது - அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளிலே ஏதேனுமொருதோஷமும், இலராகி - இல்லாதவர்களாய், ஆதுமென்கிறவிடத்திலே உபாஸம்ஹாரமற்றிருக்கச்செய்தே ப்ரஸங்கம் தலைக்கட்டுகைக்காக யிருக்கையாகிற வைக்ஷ்யமுமவர்களுக்கில்லையென்று தோற்றுகிறது. தாமே - தாங்கள்தானே, இவர்களுக்குப்பலவிஷயவிஸ்ரேணையுமவேக்ஷிக்கவேண்டாவென்று கருத்து. இங்குமங்கும் - உபயலோகத்திலும் பரமலோகத்திலும், எல்லாமமைவார்கள் - எல்லாம்பரிபூர்ணராவார்கள், அமைவு - பரிபூர்த்தி, உபயலோகத்திலே க்ருதக்ருத்யஸமாதாநவாதிகளிலும் பரமலோகத்திலே ப்ரஹ்மாநந்தவைகல்யாதிகளாலும் பரிபூர்ணராவர்களென்றபடி. ॥கக॥

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நங்கள்வரிவளை.)

தார்க்ஷ்யாரூடாஹநத்வாத் ஸ்மிதநயநதயா நீலமேகாக்ருதித்வா
தாஸ்சர்யோதாரசேஷ்டிதத்வாதீயத்தயா யோகிபிர்நிர்ணேயத்வாத் ।
ஸேவ்யவ்யாமோஹபூர்ணபாவாத் ஸ்ருதிமதிவிரஹாத் துர்ஜநாத்ருஸ்யபாவாத்
ஸ்வாம்ஸாநாஞ்ச நாநாம்ஸஹதந உதித ப்ராஹநாயஸ்ஸ்வஸாஸி: ॥கஉ॥

(தார்க்ஷ்யாரூடாஹநத்வாத்) வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் - விரோதிநிரஸநத்திலே உத்யுக்தனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸ்மிதநயநதயா) காண்டகுதாமரைக்கண்ணன் - ஸதாதர்ஸநீயமாய் ஸரஸிஜஸத்ருஸமான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (நீலமேகாக்ருதித்வாத்) நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன் - வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (ஆஸ்சர்யோதாரசேஷ்டிதத்வாத்) வணங்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் - அத்யாஸ்சர்யமான சேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (ஈயத்தயா யோகிபிர்நிர்ணேயத்வாத்) ஒருவனுகன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா - எத்தனையேனும் அதிஸயிதஜ்ஞாநரான யோகிகளாலும் ப்ரஹ்மாதிகளாலும் இன்னபடியென்றறியவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனாகையாலும், (ஸேவ்யவ்யாமோஹபூர்ணபாவாத்) மலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே - ஆஸ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஸ்ருதிமதிவிரஹாத்) காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணை - ஆஸ்ரிதர்காணுமிடத்தில் ப்ரதிபந்தகரஹிதனாகையாலும், (துர்ஜநாத்ருஸ்யபாவாத்) கடையறப்பாசங்கள்விட்டால் - காண்கொடுப்பானல்லார்க்குந்தன்னை - ஸர்வஸமமாக உபாயவிஷயஸம்பந்தத்தைவிடாதே ஸ்வயத்நத்தாலே காணவுமேக்ஷிக்குமவர்களுக்கு அத்ருஸ்யனாகையாலும் (ஸ்வாம்ஸாநாஞ்சநாநாம்ஸஹதநத:) என்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியத்ராதி- உபாயவிஷயஸம்பந்தருடைய மநஸ்ஸு தன்னிடத்திலேசேரும்படி யிருக்குமவனாகையாலும், எம்பெருமான் உபாயவிஷயத்தில் பற்றற்றபேர்களுக்கு அத்யந்தஸுலபனாயிருக்கிறனென்று "நங்கள்வரிவளை" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார் நிர்ணயித்தருளினரென்கிறார். ॥கஉ॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம:.

எட்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர்யாவரு* மெங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி* யங்கஞ்

ஆ— (அங்குமிங்கும்) இப்படிஎம்பெருமானைப்பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற தமக்கொருதுணையின்றியே யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலு மிந்தலோகத்திலும் மற்றெங்குமவஸ்திக்கிற தேவாஸுரமநுஷ்யாதி ஸர்வஸத்வங்களும் ஸௌலப்யகுணனென்றுன்னை யுள்ளபடியறியாதே ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளும், ஸம்ஸாரிகளும், பரமபதவாஸிகளுமிருந்த உன்னைத்தங்களுக்கு அநுபவ்யமான க்ஷேத்ரஸ்த

இ— இப்படியவனைக்காணவேணுமென்றுள்ள தம்முடைய அபிநிவேசாதிசயமாகத் தாமவனைக்காணப் பெறுமையாலே அந்தவ்யஸநமின்னம் பாதமாகாதிருக்கச்செய்தே யிப்போது ஸந்தோஷமெய்திற்போலே அங்குமிங்கும் வானவர்தானவரித்யாதியாலே யவனாலொழிந்தவிசேஷமாக ஸர்வஸமாச்ரயணீயனென்றும் அவனையாச்ரயித்து நம்ஸம்ஸாரக்லேசங்களை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டோமென்று மவனைக்கொண்டாடுகை யஸம்பாவிதமென்னவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தமக்குத்துணையில்லையென்று சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸம்பதமென்றதாயிற்று. தாமிப்படி வ்யஸநப்படச்செய்தேயு மவன் வாரா தொழிந்தவாறே ஸமஸ்தஸம்ச்லேஷவிச்லேஷைக ஸாபேக்ஷராயிருப்பார் சிலரோடே பாஷாவநம்பண் ணியாகிலும் தரிப்போமென்றுபார்த்து தயாவிஷ்ணங்கே தமக்குஅநியாதொழிந்தவாறே மிகவுமார்த்தராயத் தைச்சொல்லி விலாவிக்கிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு

இனையையென்றுன்னை யறியகிலாதலற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யகுணி த்யாதியால்) ஸௌலப்யகுணனென்றது - நிரதிசயஸௌஹார்த்தனென்றபடி. ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வ ஸௌஹார்த்தநிரதிசயத்தாலே ஸித்தமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பரமபதவ்யென்று) இன்ன ப்ரயோஜநத்துக்கென்று விசேஷியாதே ஸாமாந்யகாரணமென்றிருந்தாலும் தேவாஸுரமநுஷ்யாதி வ்யவஹாரத்தாலே இஷ்டுமிங்கே வைலக்ஷண்யாபாதமாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்

அ— அங்கும் - அந்தலோகங்களிலும், ஊர்த்வதேசஸ்தங்களான ஸ்வர்க்காதிகளிலுமென்றபடி. இங்கும் - இந்தபூலோகத்திலும், எங்கும் - ஸர்வலோகங்களிலும், இன்னுமுள்ள பாதாளாதிகளிலுமென்றபடி. வானவர் - தேவதைகளும், தானவர் - அஸுரர்களும், யாவரும் - ஸர்வரும், மநுஷ்யாதிகளாக விண்ணமு ள்ளவெதநரெல்லாருமென்றபடி. இங்கு லோகங்களையெடுத்தது இவர்களெல்லாரும் ஸ்வஸ்வலோகஸ்தாயிகளா ரூபவிசேஷபேதங்களென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் ஒருலோகத்திலும் தமக்குத்துணையில்லையென் று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். இங்கு அஸுரரையெடுத்தது பரமேச்வரஸௌஹார்த்தமறியாமையா லே, அது ஆநாகாரதேவத்ருஷ்டிகரோடு அல்லாதாரோடு வாசியில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. புரா ணத்திற்சொன்னபடியே ஸாத்யபுராணத்திலே ரயிகாரவிசேஷம்பெற்றவர்களான ப்ரஹ்லாதவிபீஷணா திகளைப்போலே அஸுரர்களிலேயும் சிலர் ஸ்வாபிமத விஷயத்தில் ஸர்வேச்வரனையாச்ரயித்தி ருப்பார் ஸம்பாவிதரிறே. உன்னை- ச்ரிய:பதியாய் ஸர்வேச்வரனாய் ஸௌலப்யாதிகளாலும் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலு மத்யந்தஸௌஹார்த்தனான உன்னை, இனையையென்று- ஸௌலப்யகுணனென்று, நிரதிசயஸௌஹார்த்தனென்று என்ற படி. இனையான்- ஸௌலப்யகுணன். எதிரேயிருக்கிறவனைச் சொல்லும்போது இனையையென்று ரூபமா யிருக்கும். அறியகிலாது- அறியமாட்டாதே, அலற்றி- ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வாதிகளைச்சொல்லிக் கூப்பி ட்டு, ஸௌஹார்த்தவ்யஞ்ஜகங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகளைச்சொல்லி யநுபவிக்கவ றியாதே ரக்ஷகத்வவ்யஞ்ஜகங்களான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிமாத்ரத்தை யலற்றி என்றபடி. இதுக்கு என்பாரெ ன்கிறத்தோடே அந்வயம். பூமகள்- பூவிற்பெண், பூவில்வாஸிக்கும்வடிவு கொண்டாப்போலே வஸ்வா ஸிநியாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி. மண்மகள்- மண்ணில்பெண், பூமியிலபிமானியாய் க்ஷமாவத்வஸம்பந்தியான பூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. ஆய்மகள்- கோபகுமாரியும், ஆயர்- கோவர், நாயகஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யங்களையுடையவளான நீளையுமென்றபடி. அங்கஞ்சேரும்- திருமேனியைச்

மூ— சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள்* சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே* ||௧||
சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே*

ஆ—த்துக்குபாயமென்பர் ஆதலாலெனக்கவர் துணையல்லரென்கிறார். ||௧||

(சரணமாகிய) இப்படி தேவதாந்தரங்கள் துணையல்லரென்றருளிச்செய்து கைவல்யார்த்திகளுந் தனக்குத்துணையல்லரென்றருளிச்செய்தார். தேவதாந்தரவிஷயமான ப்ரமாணங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாயப்ரதிபாதகசாஸ்த்ரத்தை யவலம்பித்த நாமும் ப்ராப்யப்ராபகங்களாய் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தோடுங்கூடின, ஸர்வேச்வரனை ஸர்வாதாரமாக ப்ராப்யமாக வுபாஸித்து ஐச்வர்யபதத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றினோ மித்தனையிறே, அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றிற்

இ—கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரராகையாலே ஸர்வஸ்வாமித்வவிசிஷ்டனைப் பற்றாமைக்கு ஹேதுவல்லாமையாலென்றபடி. ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கிற விவரிப்பாட்டிலே எம்பெருமானையாச்ரயித்து ஜராமரணமோக்ஷமான கைவல்யத்தைப்பெற்றோமென்று சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதனிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தேவதாந்தரங்களை யநாதரித்தது த்ருஷ்டாந்தமும். தமக்குத் துணையில்லையென்று சொல்லுகிற ப்ரகரணஸங்கதமாகவுமாம். ப்ராப்யப்ராபகஸதருக்குத் துணையல்லராகில் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபநாவலவர் துணையாகலாமேயென்ன வாஸ்தவஸம்பந்தாநிரூபணாதிகாரல்லாமையாலே தேவதாந்தரங்களைப்போலே யவர்களுமெனக்குத் துணையல்லரென்கிறாரென்றுகருத்து. ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதேத்யாதியால்) அதீயவாதத்திலஸங்கதிவிஸாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷேத்யாதியால்) மோக்ஷஸப்தோக்தமாய் கைவல்யமாம். நாமுமென்றவிடத்தில் உம்மையும் அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றாமையாலே கீழ்ச்சொன்னதேவதாந்தரங்களோடே இக்கைவல்யார்த்திகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. யதாயோக்யஞ்சொல்லுகிற உத்தராபாதத்தில ஸங்கதிவிஸாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதியால்) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஈசர்க்காளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கரணப்பல்படையித்யாதியான விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யேத்யாதியால்) அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இங்கு ஸம்ஸாரமும் ஜராமரணாதிரூபம். இதுக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்)

—சேரும்படி யிருக்கிறவனை, ஸர்வாவஸ்தைகளிலே யகப்பட்டுப்பிரியமாட்டாமல் தன் திருமேனியோடே நித்யஸம்ச்லேஷைகளாம்படி யிருக்கிறவனை என்றபடி. "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயு" மென்கிற கணக்கிலே உபயவிஷய வைதக்ஷ்யவஹமான வித்திவ்யதம்பதிகளுடைய சேர்த்தியைக்கண்டால் "வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு" என்று மங்களாசாஸனம்பண்ணி யநுபவிக்க வறியகிலர். இவர்கள் தங்களுடைய க்ஷுத்ரப்ரயோஜந ஸாதனத்துக்கு ஸாதனமாக நினைக்கிறார்கள். இவர்களை த்தனை ஸாம்யவீநரோ என்றுகருத்து. சங்கு சக்கரக்கையவன்- ஸர்வ பூஷணபாணியானவன், கையுந் திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் பரவசராய் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ்சுடராழியும்பல்லாண்டு" என்று மங்களாசாஸனம் பண்ணியநுபவிக்க வறியகிலர். தங்களுடைய க்ஷுத்ரதேவதாவிரோதிகளை நிரஸிக்கைக்குஉபகரணமுடையவனென்று ஸமாச்ரயிக்கிறார்கள். இதென்ன ஔதார்யமென்றுகருத்து. சரணமென்பர்- உபாயமென்று நம்புவார்கள். அவனை நிரதிசயபோக்யபாவமென் றநுபவியாதே ஸாதனமாகவும் ஸாத்யமாகவும் ஸாதநமென்றபுத்திபண்ணுவாரென்றபடி. ஆகையாலெனக் கவர்கள் துணையல்லரென்று கருத்து. ||௧||

'சரணமாகிய - உபாயமான, தேவதாந்தர ஜ்ஞாநஸாதநமானவென்றபடி. நான்மறை நூல்களும்- சொல்லுகின்ற ஸாஸ்த்ரங்களையும், மறை - வேதம், நூல் - ஸாஸ்த்ரம், தத்வேதகங்களான ருக்வேதாதிகளையுமென்றபடி. சாராதே - ஆச்ரயியாதே, இதுக்கு ஆராய்மாய்த்தோமென்கிற விரண்டிடத்திலுமன்வயம். நான்மறை நூல்களுமென்கிறவிடத்தி லவ்யயத்தை சாராதேயென்கிறவிடத்திலே கூட்டிப்பது

மூ— மரணந்தோற்றம்வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்* கரணப்பல்படைபற்றறவோடுங்கனலாழி*
யரணத்திண்படையேந்தியவீசற்காளாயே* ||௩||
ஆளுமாளார்ஆழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்

ஆ—றிலோமிறே. ஆதலால் நீங்களுமெனக்குத துணையல்லீரென்கிறார். தம்மோடவர்களுக்குண்டான வைஷ்ணவத்வ ப்ரயுக்த ஸாதர்ம்யத்தாலே தெய்வங்காள் என்று ஸம்போதித்தாலே வ்யபதேஶிக்கிறார். ||௩||
(ஆளுமாளார்) தன்தனிமையினுடைய அநுஸந்தாநத்தாலே அவன்தனிமையை நினைத்து அவன்தனிமைக்கு

இ—மாய்த்தீரென்னவேண்டியிருக்க மாய்த்தோமென்று தம்மையுமவர்களைக் கூட்டிச்சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடி த்யாதியால்) பாட்டிலே ஸம்போதநமில்லையாகிலும் மாய்த்தோமென்கிற உத்தமபுருஷனாலே ஸம்போதநவ்யபதேஶ மஸாதாரணமென்றுகருத்து. வைஷ்ணவத்வ ப்ரயுக்த ஸாதர்ம்யத்தாலே தாமுமவர்களோடொன்பட்டுநின்று தம்மைக்கூட்டி வ்யபதேஶிக்கிறாரென்றபடி. ||௩||

* மூன்றாம்பாட்டு. *

தமக்குத்துணையில்லையென்று விலக்ஷிக்கிறவிவர் அத்தைவிட்டு இப்பாட்டிலே அவன்வஸகாயனாய் ஸஞ்சரிக்கிறானென்றநுஸந்திக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன்தனிமையி த்யாதியால்).

ஈ—சாராதேயும் - ஆஶ்ரயியாதிருந்தும், இதுக்கு மாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். காத்ருகர்தவ்ய ஸாதநங்களை அநுஷ்டியாதேயிருந்தும் ஜராமரணாதிகளைப் போக்கினோமித்தனையொழிய அவனை ஸாத்யமாகப் பற்றிலோமென்றிப்படி வைஷ்ணவத்வ ப்ரயுக்தமு மவர்கள்தமக்குத்துணையாகைக்கு ஸாதகமன்றென்றிவ்வ ஸ்வபாவத்தாலே ஸூசிதமாம், கரணப்பல்படை - இந்த்ரியஸமூஹமானது, படை - ஸேனை, பல்படை - பஹுஸேனை, இப்பஸ்வபமிங்கே ஸமூஹவாசம், பற்றற - ஸம்பந்தமில்லாமல், பற்று - ஸம்பந்தம், அறவென்றுகிரியாவிஶேஷணம், ஶப்தாதிவிஷயஸம்பந்தமில்லாமல் என்றபடி. ஓடுங்கனல் - ஓடும்படிஜ்வலியாநின்ற, கனலுகை - ஜ்வலிக்கை, ஆஶ்ரிதருடையகரணக்ராமம் நிவ்ருத்தவிஷயஸம்பந்தமாய் நடக்கும்படி ஜ்வலியாநின்றவென்று பரமார்த்தம். இத்தாலிவர்களவனை யாஶ்ரயிப்பது இந்த்ரியஜயார்த்தமென்று ஸூசிதம். ஆழி - சக்ரமாகிற, இதுக்குப்படையோடேயந்வயம். அரணம் - ஆஶ்ரிதர்க்குஅரணான, க்ஷேமகரமானவென்றபடி. அரண்—ரக்ஷாவாசகமான ஸம்ரக்ஷணஸாதநம், இதுக்குஅரணமென்று ஸகாராந்தமாயும் ப்ரயோகமுண்டு. அதா, அரண்அத்திண்படையென்று விக்ரஹம், அஎன்றுப்ரஸித்திவாசம், அரணுப்ரஸித்தமானஎன்றபடி. திண்- த்ருடமான, ஶத்ருநிரஸநஸமர்த்தமான என்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, ஏந்திய - தரித்தவரான, ஈசர்க்கு- ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ப்ரஜாஸம்போதநம். ஆளாய் - தாஸபூதராய், "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே" என்கிறகட்டளையாலே அவனையுபாஸித்துஎன்றபடி. மரணம் - ஸ்தூலஶரீரவியோகம், ஸூக்ஷ்மஶரீரவியோகமாவது ப்ரணஸம்பந்தவியோகிக்கையாலே கைவல்யத்திலே ஸூக்ஷ்மஶரீராநுவ்ருத்தியுண்டென்று ஸூசிதம் தோற்றம் - ப்ராதுர்பாவம், ஜநநமென்றபடி. வான்பிணி - மஹாவ்யாதி, வான் - மஹத், பிணி - வ்யாதி, நிவர்த்தயிதுமஶக்யங்களான வ்யாதிகளென்றபடி. மூப்பு - ஜரை, என்றிவை - என்கிறவிதுகளை, மாய்த்தோம் - நஶிப்பித்தோம், வைஷ்ணவத்வ ப்ரயுக்தத்தாலே வந்த உறவாலேயவர்கள்செய்ததைத்தாம் செய்ததாகவத்யவஸித்து மாய்த்தோமென்று உத்தமபுருஷனாலே நிர்தேஶிக்கிறார். ஜராமரணாதிநாஶம் விஶ்ராந்தமாகையாலே ஸம்பந்தநிர்தேஶம், இவ்வளவே உத்தேஶ்யமாகப்பற்றினோமித்தனையொழிய அவனை ஸாத்யமாகப்பற்றிலோமாகையாலே நீங்களுமெனக்குத துணையன்றென்றதாயிற்று. ||

ஆளுமாளார் - ஆளையுமாளுகிறாரில்லை, ஆள் - ஆளப்படுமவன், தாஸனென்றபடி. தாஸராயிருக்கிறவனையும் ஏவிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்றபடி. இளையபெருமாள் "ஸஹஸர்வம் கரிஷ்யதி" என்று கிங்கரஸந்நிதராயிருக்கச்செய்தேயும், ஶ்ரீவநிரஸநார்த்தமாகவாதல் ராக்ஷஸநிரஸநார்த்தமாகவாதல் எழுந்தருளும்போது அவரைஏவித் துணையாக்கிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்கை. ஶயாவிகளாய் நிவ்ருத்தரான ராக்ஷஸர்க்கு வாஸஸ்தாநமான தண்டகாரண்யத்திலே இப்படி தனியேயெழுந்தருளுவதே, ஐயோ! அப்போதைக்குநான் துணையாகவுதவப்பெற்றிலேனே, அவனுடைய வித்தனிமையையறிந்த நானினிஎங்ஙனே யாறியிருப்பதென்றுகருத்து. ஆழியும்சங்கும் - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், சுமப்பார் - சுமக்கிறவர்

மூ — தாம்* வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லை* தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக் காணேன்*

ஆ — தவப்பெற்றிலேனென்று சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய தனிமையைச்சொல்லுகிறார். ஸ்ரீவநவாஸ ஸமயமாகவாதல் வாஸுதேவக்ருஷ்ணாவதார ஸமயமாகவாத லெழுந்தருளும்போது துணையின்றியே தன்னுடைய ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களைத் தானே சுமந்துகொண்டு போகாநிற்கும், வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் செல்வார்மற்றில்லை, தானெழுந்தருளும்போதவனுடைய திவ்யாயுதங்களைச்சுமந்துகொண்டு அவன்திருவடி

இ — தனிமை - ஏகாகித்வம், இப்படி நான் ஏகாகியானேனென்று விலபித்தவிவர் ஶ்ரீஶேஷத்தல் தனக்குத் தனிமையில்லாமையாலே இறையவனென்னை யிப்படி ஸம்ரக்ஷிக்கிறதென்று விசாரித்துப்பார்த்தவிடத்தில் இஸ் ஸமயயிலே தனிமையுள்ளதாகத்தோற்றி யிப்படி வ்யஸநமாக அவனுடைய தனிமையைக்கண்டு மிகவும் உத்வேகிதராய் அவன்தனிமைக்கு நானுதவப்பெற்றிலேனென்று விலபித்து இப்படி இம்ஸேவத்தாலும் தமக்குள்ள தனிமையைச்சொல்லி விலபிக்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழியிலே ஸவிஶேஷகாகித்வமென்கிற ஸம்பந்தம் த்ருடீக்ருதமென்றதாயிற்று. இந்தஸ்வபாவம் ஆஶ்ரிதஸ்வ ரம். இளையபெருமாள்முதலானார் உளராயிருக்க ஆளுமாளாரென்னக்கூடுமோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டாதிபால்) எழுந்தருளும்போதுஎன்கிறதற்குத் துணையின்றியேயென்கிற விவ் வளவிலேயன்வயம். மேலேயன்வயமில்லை. ராமாவதாரத்திலே ஶங்கசக்ராதிகளில்லையிறே. ஸ்ரீவநவாஸஸமய மெழுந்தருளும்போது துணையின்றியேயிற்கும். க்ருஷ்ணாவதாராதிஸமயங்களிலே ஶங்கசக்ராதிகளைத் தானேசுமந்துகொண்டுபோகாநிற்குமென்று வாக்யார்த்தமுபபாத்யம். யதா, துணையின்றியேயென்கிறதற்கு போகாநிற்குமென்கிறத்தோடே அன்வயம். தானேசுமந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே அன்வயமில்லை. ததா ஸ்ரீவநவாஸாதிஸமயயிலே துணையின்றியேயும் க்ருஷ்ணாவதாராதிஸமயங்களிலே ஶங்கசக்ராதிகளைத் தானே சுமந்தும் போகாநிற்குமென்றதாயிற்று. அபவா, வாஸுதேவஸமயத்தில் விம்பவிநிர்கணத்ருதாவதாரத்திலே "த்ரிஸம்ஸவிஸாஜஸாமம் ஸ்ருஜவணம்கிரீடிநம் | ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் த்ருதஸுதர்ஶநம் பதாராமவதாஹமஜம் | உதரத்ஶுடாஶம் வாதமஸவயநாயனம் | கநராஜம் தேவதிகம் ஸமுத்தஸ்ஸஜ்ஞகணம் | அவயாஹ்ய ஸுமுஸாஹ்யா ஶங்கசக்ராயுதம்பக" என்றுசொல்லுகையாலே ஒருதவ்விஶேஷத்திலே ராமனுக்கும் சதுர்ப்புஜத்வமுண்டென்றுகருததாலே யிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்ததாகவுமாம். சுமப்பார்தாம் பின்செல் வார்மற்றில்லை யெனகிறவிடத்திலே வ்யநிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானெழுந்தருளும்போதிசாரி பால்) அதாவது:— ராமஜாதிவாஸந்தன்றிக்கே ".ஶத்ருநாஶமஹாதிந" மென்னும்படி மஹாவீரமெனாஹார மாய் நடந்தெழுந்தருளும்போது என்கை. நடுவனென்று ஸாரதேஶநசொல்லாதே ஞாலத்தேநடுவனென் றுசொன்னதால் காஹாரஶ்ரூஹத விரஹிணீஸாத்ருஶ்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்

ஈ — தாம் "ஸ்ரஶராமொகம்நெரம்ஸ்வாநி" என்னும்படி சக்ஷுகோசரரானதாமே "திவ்யாஸ்த்ரவஸ்திதவதா ஸஹஜ" மென்கிறபடியே ஆபரணமான திவ்யாயுதங்கள் மலையெடுத்தாப்போலே சுமையாய்த்தோற்றுகிறது அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்தையே யநுஸந்திக்கிறவிவருக்கு எப்போதும் கைகழலாதேனயானன்றோ, அத்தைமற்றொருவர் தொடக்கூடுமோவென்ன, இவற்றையாகிலும் ஒருவர்சுமக்கலாகாதோ வென்கிறார்மேல. வாளும் - கட்கத்தையும், வில்லும் - ஶார்ங்கத்தையும். கொண்டு - சுமந்துக்கொண்டு, பின்செல்வார் - "த்ருத ஸ்ஸ்யநஶ்யாணிஸ்வகஞ்சனஜமாஸ" என்கிறகணக்கிலே பின்னேபோவார், மற்றில்லை - வேறொ ருவருமில்லை, தாமேஇவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டுபோகாநிற்பரென்றபடி. தாளும் - திருவடிகளையும், தோ ளும் - புஜங்களையும், இதுக்குக்காணேனென்கிறத்தோடே அன்வயம், கைகளையார - என்னுடையகைகள் த்ரு ப்திகளாம்படி, கைகளையென்கிறவிடத்திலே ஏகாரமத்யமாய் வாக்யாலங்காரமாயிருக்கிறது. ஆருகை- த்ரு ப்தமாகை, அவனைப்பிரிந்துவிடாய்த்திருக்கிற வென்கைகள் விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்கை. தொழ - வெ ளிக்கைக்கு, காணேன் - என்கண்ணாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அந்த வாளையும்வில்லையும் நான்சுமந்து கொண்டு ".ஶத்ருநாஶமஹாதிநம்" என்னும்படி அதிரமணீய ஸ்ருங்காரமான திருவடிகளையும் "ஆஜாநுபாஹுஸம்ஶ்ருதா" என்னும்படி ஆஶ்ரிதர்க்கவலம்பங்களாய் ஸவிஸ்மயஸ்வபாவங்களாய் நடை,

மூ—நாளுநாளுநாடுவனடியேன்ஞாலத்தே* ॥௩॥

ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றாவுருவாகி* யாலம்பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே* காலம்போவ

ஆ— கழலையும் திருத்தோள்களையும் என்னுடைய கைகளினுடையவிடாய்தீரும்படி தொழக்காணப்பெறுகிறிலேன், ‘‘காங்க்ஷாம்யேஷ்வியஜநெவிஷ்ணுஸ்வாமிநெவகந்ராவிஜஸ்ரவஸீதா’’ என்றபிராட்டியைப்போலே அவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு நாளும்நாளுமிந்த ஶோகமாகிறகாட்டிலே தனியேகிடந்து கூப்பிடாநின்றேனென்கிறார், ॥௩॥

(ஞாலம்) ஓர்முற்றாவுருவாய் அந்தப்பிள்ளைத்தனத்தாலே ஸர்வலோகங்களையுமமுதுசெய்து பெரியவெள்ளத்திலே சிறியதோராலிலையிலே யஶோதைப்பிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டிருப்பாளொரு தாயாருமன்றியே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஶைஶவத்தில் துணையாயிருக்கப்பெறுமை

இ—(காங்க்ஷாமிதீத்யாதி) என்றபிராட்டியைப்போலேயென்றது- சொல்லப்பட்டபிராட்டியைப்போலேயென்றபடி.॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

ஞாலம்போனகம்பற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிள்ளையித்யாதியால்) பிள்ளைத்தனம்- ஶிஶுத்வம், ஶிஶுவானதுதனக்கு ஸாத்யாஸாத்யங்களை நிரூபிக்கவறியாதே தன்னெதிரேகிடந்ததெல்லாவற்றையும் விழுங்கிவைக்குமிறே! வ்யதிரேகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவெள்ளத்திலேயித்யாதி பெறுமையாலுமென்னுமளவாலே) அதில் யஶோதையித்யாதி கடாக்ஷவிஷயம், இத்

மா—யிலேவீசுகிற திருத்தோள்களையும் ஸாக்ஷாத்காரித்துப் ஸேவித்துக்கொண்டு பின்செல்லவேணுமென்று நினைத்தால் அவற்றைக்காணப்பெறுகிறிலேனென்றுகருத்து. அடியேன் - ஶேஷத்வமேஸ்வரூபமானநான், நாளும் நாளும் - தினம்தினமும், ஞாலத்தே - ஸ்ருஷ்டியிலே, இந்த ஸம்ஸாரகாந்தாரத்திலேயென்றபடி. நாடுவன் - தேடாநிற்பன். ॥௩॥

ஓர்- அத்விதீயமான, முற்றா- முற்றாததான, பாலாவஸ்த்தமான என்றபடி. உருவாய்- ரூபத்தையுடையவனாய், இவ்வளவென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணாதபடி அதிஸூக்ஷ்மத்வத்தையுடைத்தான விக்ரஹத்தையுடையவனாயென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலே அகிலஜகத்தை யுதரத்திலேவைத்துக்கொண்டு நீ கிடந்தமையை நினைத்தால் நானெங்ஙனே பொறுத்திருக்கும்படி யென்று கருத்து. அவனுடைய அகடிதகடநா ஸாமர்த்யம்போதிவருக்குத் தோற்றுகிறதில்லை, அந்த ஶிஶுத்வ ஸௌகுமார்யமேயாயிற்று இவர் நெஞ்சிலேயுரைப்பது, அத்தாலே இப்படியஞ்சுகிறார். ஞாலம்போனகம்பற்றி- ஸ்ருஷ்டியை போஜநமாக ஸ்வீகரித்து, போனகம்- போஜநம், கீழ்ச்சொன்னவிவ்வளவேயோவெனக்கு ஸம்பந்தம், என்னையும் ஸாத்யமாதென்னும்படி. அதிஶைஶவத்தை யுடையவனான நீ அந்த ஶைஶவத்தாலேயிது ஸாத்யமாதென்றறியாதே ஸ்ருஷ்டிப்பரப்பையெல்லாமெடுத்து விழுங்கிவைத்தாய், உனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றுகருத்து. இத்தனையுமானாலுமொரு தொட்டிலிலேதான் கிடக்கப் பற்றாதோவென்கிறார் மேல், ஆலம்பேரிலை- ஆலமரத்தினுடைய பேர்ஶாகமானவிலையிலே, இலையென்று பேர்மாத்ரமாயிருக்கிறதத்தனையல்லது ஸாக்ஷாத் இலை யன்றென்றபடி. இலை என்று சொல்லப்போராதபடி அத்யல்பமான வடபத்ரத்திலே என்கை. ‘‘வடவடஸ்ய ஶிஶோஶ்ஶயநே ஶயாநம் பாலம்முகுந்தம் ஶிரஸா நமாமி’’ என்னக்கடவதிறே! ஒருதொட்டில்தானில்லையாயிற்று, இவ்வாலிலையு மித்தனை சிறியதாகவேணுமோ என்வயிறெரிகைக்கு என்றுகருத்து. அன்னவசம் செய்யும்- உதாஸீநஸ்தையிருக்குமவனான, அன்னவசஞ்செய்கையாவது:— ஸாத்விகமான ஸுகம்வஶமாம்படி படுக்கையிலே இடமும் வலமுமாக மாறிமாறிப் புரளுகை. ஶைஶவத்தாலே அதிவாத்ஸல்யமுடையனாய் யஶோதைப்பிராட்டி யிட்ட தொட்டிலிலே செய்யும் சேஷ்டையெல்லாமிதிலே செய்யுமவனானவென்றபடி. கீழ்ப்ரளயார்ணவமாய் அதின்மேல் ஒரு தொட்டிலுமின்றியே ஆலிலையுமித்தனை சிறியதானால் அகிலஜகத்காரணபூதனான நீ அதில்கிடந்த விடத்திலேயாகிலும் கிடக்கலாகாதோ! இங்ஙனே துருதுருகையாகப்படவேணுமோபிரானே, ஐயோ! இந்த ப்ரளயத்துக்கு நானென்னசெய்வேனென்று மோஹமயாகுலராய் விஷாதிக்கிறார். அம்மானே- எனக்குஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே, நான் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் கிம்கரிக்க

மூ—ஓர்கூரிருளூழியொத்துளதாலுன்* கோலங்காரெழில்காணலுற்றாழுங்கொடியேற்கே* ॥௪॥
கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடிபு* மடியாதின்னேநீதுயின்மேவிமகிழ்ந்ததுதான்* அடியாரல்லற்
விர்த்தவசைவோவன்றேலிப்* படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே* ॥௫॥

ஆ—யாலும் உன்வடிவழகைக்காண வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலும் அஸஹ்யமான து:க்கார்ணவத்திலே நிமக்நனாய்க்கிடக்கிற வெனக்கொருக்ஷணமானது கல்பஸஹஸ்ரமான ராத்ரியாமமாய்ச்செல்லுகிறதென்கிறார். ॥௪॥

(கொடியார்) அந்தவிழவுதீரவேணுமென்று ஆஸ்ரிதர்க்கு ஆஸ்ரயணம்பண்ணுகைக்குக் கொடிகட்டிக் கொண்டிருக்கிற திருக்கோளூரிலுந் திருப்புளிங்குடியிலும் போய்ப்புக்கவிடத்திலே தம்மைத்திருக்கண்ணாலேபார்த்தருளுதல், ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், ஒருதிவ்யசேஷ்டிதத்தைப்பண்ணுதல் செய்தருளாதே யொருபடியே கண்வளர்க்கண்டவாறே நீயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநித

இ—தாலவனுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தனிமையைக்காட்டில் அஸஹ்யமானதனிமையைநினைத்து விஷண்ணராகிறாரென்று ஸங்கதிஸித்திசெய்தாயிற்று. கோலங்காரெழில்காணலுற்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வடிவித்யாதியால்) ஆழும்கொடியேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸஹ்யமான வித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) ராத்ரியாமமா யென்றது- திவாவின்றியே கேவலராத்ரிரூபமான யாமமாயென்றபடி. ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவனுடையதனிமையைநினைத்து விஷண்ணராகிற விப்ரகாரத்திலே அநந்யப்ரயோஜநஸாத்யமான திருக்கோளூர்முதலான திவ்யதேசங்களிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுஸந்திக்கை யஸம்பந்தமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (அந்தவிழவுதீரவித்யாதியால்) இங்குஇழவானது தாமவனுக்குத் துணையாயிராமையாலும் அவனழகைக்காணப்பெறுமையாலுமுண்டான தம்முடையது:க்கம், தீரவேணுமென்றுஎன்கிறதற்கு புக்கவிடத்திலே யென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயொருபடியே

ஈ—வேண்டும்படி ஸஞ்சரியாயிருக்கிற உனக்கித்தனிமையிலே துணையாயிருக்கப் பெற்றிலேனென்றுகருத்து. காரெழில்- நீலகாந்தியையுடைத்தான, எழில்- காந்தி, நின்கோலம்- உன்னுடைய வழகிய விக்ரஹத்தை, காணல்- காண்கையை, உற்று- ஸங்கல்பித்து, ஆசைப்பட்டு என்றபடி. ஆழும்- ஆழாநிற்கிற, து:க்க ஸாகரத்திலே மக்நனாகாநிற்கிறவென்றபடி. கொடியேற்கு- மஹாபாபியானவெனக்கு, அதீதமான ஸுகங்களை நினைத்திப்போது வீதனுபிந்த ஸ்பத்துக்கொரு பரிஹாரமும் காணாதே இது நித்யமாக அநுபவிக்கும்படியான மஹாபாபத்தைப் பண்ணின வெனக்கு என்றபடி. காலம்போவது- ஒருக்ஷணம்போகிறது, ஒருக்ஷணம் போய் த்விதீயக்ஷணம் வருகிற ஸந்தியென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயமான, கூரிருளூழி- மஹாந்தகார அயமான கல்பத்துக்கு, ஊழி- கல்பம், ஒத்து- ஸத்ருசமாய், உளது- இராநிற்கிறது. ॥௪॥

கொடியார்மாட - த்வஜங்களாலலங்க்ருதமான ப்ராகாரங்களையுடைய, கொடி - த்வஜம், மாடம் - ப்ராகாரம், கோளூரகத்தும் - திருக்கோளூர்க்குள்ளேயும், அகம் - உள்ளு, புளிங்குடியும் - திருப்புளிங்குடியிலும், இதுக்குத்துயில்மேவிஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். பலவிடங்களிலேகண்வளருகை ஸுசரிக்ருத்தாலே யன்றோவென்று கருத்து. மடியாது - திரும்பாதே, இடம்வலமாக வரியாதேயென்றபடி. இன்னே - இப்படியே, ஸதைகரூபமாயேயென்றபடி. துயில்மேவி - நித்ரையையாஸ்ரித்து, துயில் - நித்ரை, மகிழ்ந்ததுதான் - அதிஸந்தோஷனை நீயுகந்திருக்கிறது, கண்வளரக்கண்வளர மிகுத்துவருகிற திருமுகத்திலொளியாலே கண்வளர்த்தியிலுகப்புத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. இதற்கு அசைவோஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். தானென்றது வாக்யாலங்காரம். அடியாரல்லல் - ஆஸ்ரிதருடைய து:க்கங்களை, தவிர்த்தவசைவோ - போக்கின ஸ்ரமமோ, அசைவு - ஸ்ரமம், ராவணாதிவிரோதிகளான தேவரிஷிஸிஷ்டஸமுதாயங்களுக்காக ராவணாதிகளுடனே மஹாஸமரங்களைப்பண்ணி அந்த தேவாதிகளுடைய து:க்கங்களைப்போக்கின ஸ்ரமமோஎன்றபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது- து:க்கங்களைப்போக்கின ஸ்ரமமோஎன்றது ஹேதுகார்யபோரோக்யாவதாரதகாலே சொன்னபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது து:க்கங்களைப்போக்கியருளின ஸ்ரமத்தாலேயோவென்று தாத்பர்யம். அன்றேல் - அன்றாகில், இப்படிதான் - இந்தப்ருதிவியைத்தான், படி - ப்ருதிவி, நீண்டு - தீர்க்கமாக, நீபிறந்த

மூ—பணியாவமரர்பணிவும்பண்புந்தாமேயா* மணியாழியுஞ்சங்குமேந்துமவர்காண்மின்* தணியாவெந் நோயுலகிற்றவிர்ப்பான்றிருநீல* மணியார்மேனியொடென்மனஞ்சூழவருவாரே* ।௬॥

ஆ—ஜந்மத்தாலேயோ, அன்றிக்கே வ்ருத்தாத்யதிகுணஜநிதஜந்மத்தாலேயோ வென்றுகொண்டு இவனுக்கொருவ்யஸநமுண்டானதாக ஶங்கித்துவ்யஸநப்படுகிறார். ॥௫॥

(பணியாவமரர்) ஸ்வாஶ்ரிதஸ்வதந்த்ரவாதிதேவர்களுக்கு ஸ்வகாரஸங்கோஜநாதிவ்ருத்தி நிரதிஶயவை ஸ்வரூபத்தைக் ஸகலலோகரக்ஷைவநிரவஸநாஸக்தமாக ஸ்வாத்மவிஷயத்தை ஶம்வக்ராதி திவ்யாயுதயானை

இ—யித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதி த்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேஹயோகத்யாதியால்) ॥௬॥

ஆறாம்பாட்டு.

பணியாவென்றுவிஶேஷிக்கையாலே அமரர்ஶப்தம்ப்ரஹ்மாதிபரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஶ்ரிதேத்யாதியால்) அதில்ஸ்வாஶ்ரிதவென்றது கடாக்ஷவிஶேஷகதநம். பணிவுமென்கிறதற்கு பணியாவென்கிறத்தோடே ஸந்நிவ்யாஹாரத்தால்ஸித்த ஸ்வதத்தைய‌ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேத்யாதியால்) ஸ்வஶப்ஸம்ஸமஸ்வாமம். பண்புஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயஸ்வரூபமென்று) பணிவும்பண்புந்தாமேயாம் என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவமென்னுமாபோலே காரணகாரணபாவமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தையென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகேத்யாதியால்) அணியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்மவிஷயவென்று) என்மனம் சூழவருவாரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதியால்) தாவியவசைவோ பணியாவென்று தாம் விஶ்வஸிக்கச்செய்தேயும் தமக்கொருவாத்தை யருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே விஷண்ணராய் கலங்கி கடிநஸ்வபாவமானவிஷயத்தை யாசைப்பட்டு வ்யாகுலப்படுகிறேனென்று ஶங்கித்து க்ஷணகாலம்நிரூபித்துப்பார்த்து அப்படி கடிநஸ்வபாவமானவிஷயமன்று நானாசைப்பட்டது, ஆஶ்ரிதஜநாநுகூலரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மநோவாக்குகளுக்கு விஷயமற மற்று

ம— தினத்திலேதானேஎன்றபடி. தாவியவசைவோ- அப்போதான்பிறந்தவனுன வுன்னுடைய ஸுகுமாரமான திருவடியாலே யளந்தருளினஜந்மமோ, பணியாய்- அருளிச்செய்யவேணும், ராவணாதிஸமரஸமத்திலே ஸுவிரதஶரஸந்தாநஜ்யாகர்ஷணாதிகளாலே திருத்தோள்கள்நொந்தோ, காடும்மலையுமான ஹமியளந்தருளினதாலே ஸுகுமாரமான திருவடிகள்நொந்தோ இங்ஙனேகண்வளர்ந்தருளுகிறது, திருத்தோள்கள் நொந்தாகில்அவைதநான்பிடிப்பன், திருவடிகள்நொந்தாகில் அவைதன்னைப்பிடிப்பனென்றுகருத்து. ।௫॥

பணியா- பணியாதவர்களான, பணிதல்- ஸேவிக்கை, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே ஒருவரையும் ஸேவியாதவர்களான வென்றபடி. தாங்களே ஸர்வருக்கும் ஸேவ்யராயிருக்குமவரான என்கை. அமரர்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுடைய, பணிவும்- ஸேவையும், பண்பும்- ஸ்வபாவமும், ஸ்வரூபமுமென்றபடி. தாமேயாம்- தாமேயாயிருக்குமவரான, ப்ரஹ்மாதிகள் விஷயமாக ஸர்வரும் பண்ணுகிறஸேவைக்கு மவர்களுடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் தாமே ஹேதுவாயிருக்குமவரான வென்றபடி. உலகில்- லோகத்திலே, தணியா- தணியாதவையான, ஒருக்காலும்முடியாதவையானவென்றபடி. வெந்நோய்- வெவ்வியநோய்களை, தாபகரங்களான வ்யாதிகளை, து:க்கஹேதுவங்களை என்றபடி. தவிர்ப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கக் கடவனுய், அணி ஆரென்கிறதை ஆர் அணி என்று மாறியந்வயிப்பது. பூர்ணாபரணமான என்றபடி. அணி- ஆபரணம், ஸர்வாபரணமும் தாமேயாயிருக்கிறதான என்கை. ஆழியும்சங்கும்- ஸஹிதம். ஏந்துமவர் காண்மின்- எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்குமவர் கிடீர், திருநீலமணி- ஶ்ரேஷ்டமான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற, ஆர்- பூர்ணமான, த்ருப்திகரமானவென்றபடி. ஸர்வஶரீரமான என்கை. யதா- என்னெஞ்சினரென்னுமாப்போலே மணியாரென்று பூஜாபாம்ஸம்பந்நமாய் ரத்நமணிபோலே யிருக்கிற மேனி, என்பது, ஸுவா- ஆரென்கிறதைதிருமேவாடே ஸுவயிப்பது. திருவார் நீலமணி- ஶ்ரீமத்மான நீலரத்நமணிபோலே யிருக்கிறவென்றபடி. மேனியொடு- திருமேனியோடேகூட, இதுக்கு வருவாரென்கிறதோடே ஸுவயம். என்மனம்- என் ஹ்ருதயம், சூழ- தன்னைச்சூழும்படி. தன்னை யாசைப்படும்படி என்கை. வருவார்- இந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தில்

மூ— வருவார்செல்வார்வண்பரிசாரத்திருந்தவென்* திருவாழ்மார்பற்கென்திறஞ்சொல்லார்செய்வதென்* உருவார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ* டொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளனென்றே* ॥எ॥

ஆ— ப்ரதிஸ்பர்த்திநீய நித்யஸம்ஸாரியாயிருந்தவனை யாசைப்பட்டுக்கிடீர் நானிப்பாடுபடுகிறதென்கிறார். ॥

(வருவார்) நானிப்பாடுபடாநிற்கச்செய்தே அவனெழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய வ்யஸநமறியாமையென்று பார்த்து ஸ்வகார்யார்த்தமாகப் போகிறாரும்வருகிறாரும் திருப்பரிசாரத்தே போகிறாராகவும் அங்குநின்றும் வருகிறாராகவும் நிரூபித்து, அவர்கள்திருப்பரிசாரத்திலே எனக்குத்தாயுந்தந்தையுமாய் என்னைத்தேடிக்கொண்டிருக்கிற வென்திருவாழ்மார்பற்கு ப்ரதிஸ்பர்த்திநீய ஸாதநஸம்வாதி திவ்யாயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டிந்த லோகத்திலே தனியேயெழுந்தருளும்போது பின்னேஸாயையைப்போலே திரிவானோரடியானு முளனென்று என்திறஞ்சொல்லார், செய்வதென்னென்கிறார். ॥எ॥

இ— முள்ளஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனாய்க்கொண்டு நிஜஸ்வபாவனாயிருக்கிற வவனை யாசைப்பட்டேகிடீர் நானென்னுடைய ஸாஹஸாதிசயத்தாலே இப்பாடுபடுகிறது என்கிறாரென்றுகருத்து. ॥ஈ॥

* ஏழாம்பாட்டு *

இப்படி ஸத்யஸங்கல்பஸ்வபாவனாயிருக்கிற வவன் "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு" என்னும்படியிருக்கிற தாம் த்ருஷம் வ்யஸநப்படச்செய்தேயும் வாராதொழிந்தவாறே அவனைவெறுக்கவேண்டியிருக்க என்திறஞ்சொல்லாரென்றிப்பாட்டிலே பாகவதர்களைவெறுக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (நானிப்படி த்யாதியால்) அவன் நம்முடைய வ்யஸநத்தையறியாமையாலே நாமவனைவெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றிருக்கிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் பாகவதர்களும் ஸ்வஸ்வாபிமத தேசங்களுக்கு ஸஞ்சரிக்கிறாரத்தனை போக்கித் திருவண்பரிசாரத்துக்கு ஸஞ்சரிக்கிறார்களல்லாமையாலே யவர்களையும்வெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகார்யார்த்தமித்யாதியால்) பார்த்துஎன்கிறதற்கு நிரூபித்துஎன்கிறத்தோடே பர்யாயம். நிரூபித்துஎன்கிறதற்கு வ்யாக்யாநத்தில் க்ரியையோடே பர்யாயம். என்திருவாழ்மார்பனென்கிறவிடத்தில் என்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தாயுமித்யாதியால்) மார்பற்கு என்கிறதற்குச் சொல்லாரென்கிறத்தோடே பர்யாயம். உருவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிஸ்பர்த்திநீயமென்று) உம்மோடொருபாடுழல்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥எ॥

ஸ— வாராதிற்பர், ஆதலாலவர் கடிநஸ்வபாவரன்று, நிஜஸ்வபாவரென்றபடி. ॥ஈ॥

வருவார்செல்வார்- திருவண்பரிசாரத்துக்கும் திருநகரிக்கும் வருவது போவதுமாய்த்திரிகிற ஜநங்கள், வண்- ஸௌந்தர்யமான, பரிசாரத்து, திருப்பரிசாரமென்கிற திவ்யதேசத்திலே, இருந்த- எழுந்தருளியிருந்தவரான, என்- என்னுடையவரான, எனக்குத்தாயுந் தந்தையும் ரக்ஷகனும் மற்றுமுள்ள ஸர்வவித பந்துவுமான என்றபடி. திருவாழ்மார்பர்க்கு- லக்ஷ்மிவாழுகிற திருமார்பையுடைய ஸ்வாமிக்கு, உருவார்- ரூபஸம்ருத்தமான, உரு- ரூபம், ஸௌந்தர்ய ஸம்ருத்தமான என்றபடி. சக்கரஞ்சங்கு- திருவாழி திருச்சங்குகளை, சுமந்து- விநயமஹாபாவத்தாலே ப்ரஸாவஹித்துக்கொண்டு, இங்கு- இந்த லோகத்திலே, உம்மோடு- ஏதேனுமொரு காலவிசேஷத்திலே தனியே எழுந்தருளுகிற உம்மோடே, ஒருபாடு- ஒரு பார்ச்வத்திலே, பாடு- பார்ச்வம், பார்ச்வத்தைவிடாமல் ஸாயைபோலே அநுசாரனாயென்றபடி. உழல்வான்- திரியுமவனான, ஓர்- ஒருவனான, "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு" என்றுனக்குத்தேடவேண்டும்படி துர்லபனானவென்றபடி. அடியானும்- தாஸபூதனும், உளனென்று- வித்யமாநனென்று, இல்லையென்றுகைவிடவேண்டும்படி ஸத்யஸங்கல்பனானவனுமுளனானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அடியானுமென்கிறவிடத்தி லும்மை. என்திறம்- என்விஷயமான வார்த்தையை, சொல்லார்- சொல்லுகிறார்களில்லை, செய்வதென்? இனி என்னால்செய்யலாவதெது! போவதுவருவதற்கு ஸஞ்சாரமானவர்கள் என்பக்கல்வந்தபின்பு ஒரு ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் க்ஷமனன்றிக்கே "ஸ்திதஸ்ஸ்வாஸஜ:" என்னும்படி கிடக்கிறவனான நான் எதைச்செய்யக்கடவேனென்றபடி. ॥ஞ॥

மூ—என்றேலென்னையுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்* நின்றேயாட்செய்யநீகொண்டருளநினைப்பதுதான்*
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடன்ஞாலமுழுவேழு* நின்றேதாவியநீள்கழலாழித்திருமாலே* ॥அ॥
திருமாலுன்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்* பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேசியே* ஞெ

ஆ—(என்றேலென்னை) அவன்ஸர்வஜ்ஞனல்லனோ, அறிந்தருளாமையுண்டோ நினையாமையல்லதென்றுபார்த்து என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிகீழ்நின்றே யாட்செய்யும்படி நீ விஷயீகரித்தருளநினைப்பதுதானென்றென்றபேக்ஷித்து பின்னையும் ஸபேக்ஷிதஞ்செய்தருளாதொழிந்தவாறே நாமொருவாயானுஷ்டானம் பண்ணமையாலாகாதே யபேக்ஷிதஞ்செய்தருளா தொழிகிறதென்றுபார்த்து உன்னுடைய க்ருபையாலே நிர்ஹேதுகமாக ஸர்வலோகத்தையுமளந்தருளினாப்போலே யடியேனுடைய வபேக்ஷிதஞ் செய்தருளாயென்கிறார். ॥அ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— தம்முடையவ்யஸநத்தையவனறியான், அதையவனுக்குச் சொல்லுவாருமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே என்னைநீ யங்கீகரிக்கநினைப்பதென்றைக்கென்று சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதர்யாதியால்) நினையாமை - உஹியாமை, இவ்வுத்தராயத்தில் த்ருவிக்ரமாவதாரகத்துக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன வதுசொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இங்குவாயமெல்லாம் க்ருதிபொருமாதிமாதவொரவாயவாரம், உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

என்னையங்கீகரிப்பதுதானென்னறக்கென்று கீழச்சொன்னத்துக்கும் ப்ரஹ்மாதிகள் அவனுடைய வைவ

ஶ— என்னை- க்ருதஜ்ஞனை வென்னை, இதுக்குக்கொண்டருள என்கிறதோடே யந்வயம். உன்- நிரதிஶயபோக்யனை உன்னுடைய, ஏரார் கோலம்- ஸௌந்தர்யப்ரசுரங்களான வலங்காரங்கள், ஏர்- ஸௌந்தர்யம், கதிஶோபநங்களான பூஷணங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, நபூஷணாதிபூஷணங்கள் நன்றாகச்சாத்தியிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே "ஶேஷஶேஷாதி தே" என்றொருக்ஷாந்தப்ரயோஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றிஎன்று மொக்கஸ்திரமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீஸ்வீகரித்தருள, நீயேஸ்வீகரித்தாலல்லது நானாகசெய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - உஹிப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலேன்றது வாக்யாலங்காரம், இப்போதுஎன்னை ஸ்வீகரியாயாகில் ஸ்வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தான்பர்யத்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் – குலபர்வதஸப்தகத்தையும், பாரேழ் – பூமிஸப்தகத்தையும், பார் – பூமி, த்வீபஸப்தகத்தையுமென்றபடி. சூழ்- த்வீபங்களைச்சூழ்ந்திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றநயிப்பது. ஸமுத்ரஸப்தகத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிக்ருத்ஸ்நபூமியையும், நின்றேதாவிய – நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - ஶேஷவஸ்துவிருந்தவிடமெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனை, ஆழித்திருமாலே - ஸஹாயனான ஸ்ரீயப்பதியே, திவ்யாயுததிவ்யபூஷிதிகளாலே கதிஶோபநனானவனே, என்றபடி. நினைப்பதுதானென்றேலென்று கீழோடே அந்வயம். ॥அ॥

திருமால்?- இது ஸம்போதநம். திருமாலே என்றபடி. பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கையாகிற வைபவத்தையுடையவனே என்றபடி. எம்பெருமான். தன்மை- ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவத்தை, தன்மை- ஸ்வபாவம், ஸர்வேஶ்வரனை உன்னுடைய ஸ்திதிகளை என்றபடி. இதுக்கு அறிகிற்பாரென்கிறதோடே அந்வயம். நான்முகன்- வேதவதார்யமும் பாடவஸ்வபிக்கலாம்படி நாலு முகங்களையுடையவனான ப்ரஹ்மா, செஞ்சடையான்- சிவந்தஜடையை யுடையவன், ஸதா தபஸ்வியாகையாலே ஜடாநாயிகனான ருத்ரனென்றபடி. என்றிவர்கள்யார் என்று அந்வயிப்பது. ப்ரஹ்மருத்ரனென்கிற விவர்கள் ஆர்தானென்றபடி. அறிகிற்பார்- அறியமாட்டுவார்கள்,இவர்களொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி.பேசியென்-இதைச்சொல்லியென்னப்ரயோஜநம்,இது உபபாதிக்கவேண்டுமோ என்றபடி. ஆதலால் நானுன்னை யறிந்தேத்தமாட்டேனே-

மூ—திருமா முதல்வா வூழிப்பிரானென்னையாளுடைக்* கருமாமேனியனென்பனென் காதல் கலக்கவே* ॥கூ॥

ஆ—(திருமால்) ஆகிலுமென்னையுள்ளபடியறிந்தேத்தநிலையல்லது உம்முடையவபேக்ஷிதஞ் செய்யக்கடவ தன்றோவென்னில், திருமால்? எம்பெருமானாயிருந்த வுன்னுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வ விக்ரஹ குணங்களை ஸவர்ஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகள்தானறியவல்லரோ, இவ்வர்த்தம் ஸர்வஸம்மதமோ, ஆனபின்பு அகிஞ்சநனான நானறிந்தேத்துகையாவதென்னென்ன, அங்ஙனேயாகில் ஜகத்காரணபூதனே "காரணஞ் ஜகதாம் ஸ்ருஷ்டிரேவாத்ர காரணம்; ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் ஆபத்ஸகனாகையாலும் வரிவரதாயமிருக்கிறவ" னென்று சொன்னபோலே ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸகலமுமுண்டாக்கவல்லவனே ப்ரளயகாலத்திலே விஷயங்களையுண்டவனானவென்னை யுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தாலே ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தை யுடையாய், நீலமேகஸத்ருசமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனேயென்று சொல்லுவானேனென்னில் காதலாலே கலக்குண்டு சொன்னேன் நானறிந்து சொன்னேனல்லேனென்கிறார். ॥கூ॥

(கலக்கமில்லா) அவனையறிந்தேத்தினீராலோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞராய் நிரதிசயஸுக்ருதிகளு

இ— ஹந்தைதையறியார்களென்கிறதற்கு மென்னசேர்த்தியுண்டென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) ஏவம் கீழே, ஸர்வரையுமுன் திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்சித்தாயென்று த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில ஸௌசீல்யத் தையநுஸந்தித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாகத் தம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்கைக்கு இன்னுமொருவாள ஸௌசீல்யவிசேஷத்தை யநுஸந்திக்கை யுசிதமாயிருக்க ப்ரஹ்மாத்யாதிகள் தெய்வத்தையறியார்களென்று பரத்வத்தையநுஸந்திக்கை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். திருமால்நான் முகனென்று ஸமாநாதிகரணமாயிருந்தாலும் திருமாலென்கிறது ஸம்போதனமாயிருக்கை யுசிதமென்றுகொண்டு அதைப்பிரித்துசங்கிக்கிறார் (திருமாலெம்பெருமானாயிருந்தவென்று) எம்பெருமான் தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானாயித்யாதியால்) பேசியென்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமித்யாதியால்) ஸர்வஸம்மதத்துக்குப் ஹேதுவர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) நான்ஸ்தோத்ரிக்கமாட்டேனென்றவர் ப்ரேமத்தாலே ஸ்தோத்ரிக்கிறேனென்றிவ்வுத்தரார்த்தத்திலே சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அங்கனேயாகிலித்யாதியால்) அதில்ஜகதீயேத்யாதியாலே ஒருமாமுதல்வாஎன்றதுவ்யாக்யாதம். காரணஞ்ஜமித்யாதியாலே ஊழிப் பிரானென்றதுவ்யாக்யாதம். காரணஞ்ஜம் - ஜகதோ ஹேதுபூதவீரவரிவரதாரம், ஜகதாம் - வாராவ ரணம் ஸர்வேஷ்வாதிவிஷயதயா வர்த்திஷ்யமாணவரிவரதாரம், ஸர்வஜ்ஞம் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸர்வவரிவரதாரம், ஆபத்ஸகம் - ஸர்வாபத்ஸு, வரிவரதாயதே - ப்ரவர்த்தயதீத்யர்த்த:. ப்ரளயகாலேத்யாதியாலே ஸத்தையுடையவனேயென்னுமளவாலே என்னையாளுடைக்கருமேனியனென்றது வ்யாக்யாதம். என்பனென் காதல்கலக்கவேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காதலாலேயித்யாதியால்) ॥கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு ✱

நாணவனையறிந்தேத்த ஸமர்த்தனல்லேனென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே நாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதென். றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) நற்றவஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) முனிவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ன்னுமிடம்கேட்டதுவிஷமன்றோவென்றுகருத்து. என்காதல் என்ப்ரேமமானது,கலக்கஎன் ஹ்ருதயத்தைக் கலக்கைபாலே, இதுக்கு என்பனென்கிறதேபாடே யஸம். ஓர்- ஜகதீயமான, மாமுதல்வா- மஹாகாரண பூதனே, வரகாரணபூதனே என்றபடி. ஊழிப்பிரான்- கல்பங்களுக்குவகாரகனானவனே, கல்பாதி காலப்ரவர்த்தகனானவனே என்றபடி. என்னையாளுடை- என்னையாளாக உடைத்தான, கருமா மேனியன்- நீலமேகஸத்ருச திவ்யமங்கள விக்ரஹமுடையனானவனே, என்னை வசீகரிக்கும்படி ஸஸ்ரணீய விக்ரஹ முடையனானவனே என்று வசனார்த்தம். என்பன்- என்று நின்றேன், இப்படி சொல்லாநின்றேனென்றபடி ॥கூ॥

கலக்கமில்லா - ஒரு காலத்திலும் ஜ்ஞானத்துக்குக்கலக்க மில்லாதவர்களான நற்றவர் - நல்ல தவ முடையவர்களான, நிரதிசய ஸுக்ருதரான என்றபடி. முனிவர்- மநநசீலர்கள், பரவகாரண விஷயமநநசீலரான வஸிஷ்டாதிகளென்றபடி. கரைகண்டோர்- பரவஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தைக் கண்டவர்களுடைய விக்ரஹத்தைக

மூ— லக்கமில்லா நற்றவமுனிவர்கரைகண்டோர்* துளக்கமில்லா வானவரெல்லாந்தொழுவார்கள்* மலக்கஞ்செய்
தமாகடறன்னைக்கடைந்தானை* உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதுரையீரே* ॥ய॥
உரையாவெந்நோய்தவிரவருள்நீண்முடியானை* வரையார்மாடமன்னுகுருகூர்ச்சடகோப* னுரையேய்

ஆ—ராய் ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடந்த அபர்வ ருஷிகள் அவனுடைய கல்யாண குணங்களை அநுபவித்துக் கரைகண்டார் ஸம்ஸாரபயத்தைக் கடந்த நித்யஸூரிகள் அவன் திருவடிகளில் ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பண்ணுவார், க்ஷீராப்தியை கடைந்தருளினவன் வ ரிவஸ்யைப்பண்ணப்படுகிறவன், இப்படியிருக்கிறவனை நாமுள்ளபடியறிந்து புகழுகையாவதென்? ஆகில் நீர்புகழ்வானேனென்னில், என்காதலென்னைக்கலக்காநின்றால் நான்செய்வதென், ஆனபின்பு உன்க்ருபையா லேயடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார். ॥ய॥

(உரையா) ஸம்ஸாரமாய் கர்மரூபமாயிருந்த விரஹ தாபத்தாலுள்ள ஸந்தாபந்தவிரும்படி நிரஸி

இ— (ஸம்ஸாரஇத்யாதியால்) கரைகண்டோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய கல்யாண குணஇத்யாதியால்) தொழுவாரென்கிறவிடத்திலே ஸித்தஸாதநத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரபயத்யாதியால்) துளக்கமில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரியென்று) நித்ய ஸூரிகளிலே சிலபோது சிலர் குணாநுபவபரராயும்சிலர் பரிசர்யைபரராயு மிருப்பாரென் றுகருத்தாலே இப்படி இருவகையாகப்பிரித்தருளிச்செய்தது. தொழுவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷீராப்தித்யாதியால்) உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற வித்யாதியால்) செய்வதுரையீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்காதலித்யாதியால்) பாட்டுக் குப் பாவத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஆனபின்பு- என்னால்ஸஹிக்கமுடியாதபின்பு. ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

உரையாவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரமாயென்று) வெந்நோயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ரா—ண்டவர்கள், “நாஹம்குணாநாம் ஸம்கீர்த்தநாய ஶக்தோ” என்கையாலே அக்கரையைக் கண் டவர்கள் என்னக்கூடாதிறே. இக்கரையிலேயிருந்து கடலைக் காணுமாப்போலே ஸம்ஸாரகுணங்களை ஸர்வ ஜ்ஞமாகக் காணுமவர்களென்றபடி. மற்றுள்ளாரெல்லாம் ஸம்ஸாரகுணஸமுத்ரமறியாரென்று கருத்து. துளக்கமில்லா— ஒரு காலத்திலும் சலநமில்லாதவர்களான, துளக்கம்- சலநம், நித்யஸூரரான என்றபடி. வானவரெல்லாரும்- ஸூரிகளெல்லாரும், கைங்கர்யரஸிகரான ஸூரிகளெல்லாருமென்றபடி. தொழு வார்கள்- ஸேவிப்பார்கள், அடிமை செய்வார்களென்றபடி. மலக்கம்- க்ஷோபத்தை, எய்த- அடையும்படி. மாகடல்தன்னை— க்ஷீரோததியை, கடைந்தானை- மதநம் பண்ணினவனை, ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்த்யாதிகுணங்களை யுடையவனை என்றபடி. உலக்க- முடிய, குணங்களொன்றும் விடாதே என்றபடி. நாம்- ஸம்ஸாரதோ ஷதுஷ்டராஜாநாம், புகழ்கிற்பது, ஸ்துதிக்கஶக்தராகையாவது, கிற்கை- ஶக்தனாகை, என் — எது, நாம் ஸ்துதிக்க ஶக்தராகை யென்றொருபொருளில்லை என்றபடி. ஆனால் நீர்ஸ்துதிப்பானேனென்னில், செய்வது ரையீர்-, என்னால் செய்யலானத்தைச் சொல்வீர், நிரவயிகமான ப்ரேமமானது என்னைக்கலக்கினால் என்னால் ஸ்துதியாயிருக்க முடியுமோ என்றபடி. உரையீரென்றெம்பெருமானை கேட்கிறபடி. ॥கO॥

உரையா- உரைக்கப்போகாததான, சதுர்வ்யூஹ மாகையாலே உபதாபகமான என்றபடி. வெம்- கடூரமான, நோய்- வ்யாதியானது, விரஹஜ்வரமான தென்றபடி. தவிர- நிவ்ருத்தமாம்படி, அ ருள்- க்ருபைபண்ணினவனை, நீள்முடியானை- உத்துங்ககிரீடதாரியான எம்பெருமானை, அஷ்டகர்ண தோஷதா ஸேவக ஸ்ரீரங்கபதிஶேகித கிரீடதாரியானவனை என்று பாவம். வ ரையார்- வரைபோலே யார்ந்திருக்கிற, வரை- பர்வதம், சிகர பர்வதங்கள்போலே விசாலங்களாயிருக் கிற என்றபடி. மாட- ஸௌதங்கள், மன்னு- ஸ்திரமாயிருக்கிற, குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபனுரை— ஆழ்வாருரைத்ததான, ஆழ்வார்நீள்முடியானைச் சொன்னதான என்று பாவம். இதுபத்துக்கு. விசேஷணம். ஏய்- பொருந்தியிருக்கிற, ஏய்கை- பொருந்துகை, ‘ஷடாநாம்ஸஹஸ்ராதிஷு நிர்திஷ்டம் ஶ்ரவணம்”

மூ—சொற்றொடையோராயிரத்துளிப்பத்தும்* நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே* ।௧௧।

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸம்பந்தவிஷயீகாரஸாபேக்ஷகமான காருண்யாதிஶயத்தைப்ரகடிதமாக விஷயீகரித்த வெம்பெருமானைச் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தில பிறவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— (காமம் த்யஜதி) அருள்நீள்முடியானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶய வ்யாதிபால) அவன்விஷயீகாரஸாபேக்ஷக ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணினானென்னுமிடம் நோய்தவிரவருள்நீள்முடியென்றிவரிப்போது அருளிச்செய்கையாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ।௧௧।

ஈ—என்கிறபடியே ஶப்தங்கள்ஸந்தானம்பொருந்தியிருக்கிற என்றபடி. சொற்றொடை— ஸங்கீதஸந்தர்ப்பத்தையுடைத்தான, ஓர்- விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டையும், நிரையே- அடைவிலே, அதில்சொன்ன விரஹவ்யஸநத்தை யநுஸந்தித்துப்பார்க்கைத்தை யடைவுபடக்கறகை யறிகைதன்று கருத்து. வல்லார்- அறிந்தவர்கள், நீடுலகத்தில்- விஸ்தீர்ணமான லோகத்திலே, கேவலவிஸ்தாரமாய்- ஸம்வத்ஸரணாவஸிகர் கிடையாதபடியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்திலென்றபடி. பிறவார்- நித்யஸூரிகளிலே நித்யராயிருப்பரென்றபடி. ।௧௧।

ஜ்ஞாநவைராக்யராஶயே ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அங்குமிங்கும்.)

ஸ்ரீஸம்ருத்தீநாயகத்வாத்ஸ்வீகாரதநுஸ்தஸ்வஸம்யமீஶாஸ்வாத்

ஸ்ரீஸ்தாநேஸந்நிதாநாத்ஸாராஹிதகரணாத்ஸ்ரீநிவாஸத்வயோகாத் ।

விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாம்விபுதாரயிமதாத்வைஶ்வாஸௌஹ்ருஸம்ருத்த்ர

வைகாவீஸ்பஷ்டதாநாம்விஹாரணஸவயேஸ்ரீயர:ப்ரத்யவாதி ॥௨௪॥

(ஸ்ரீஸம்ருத்தீநாயகத்வாத்) அங்கஞ்சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள் - லக்ஷ்மீஸம்ருத்தி நீளைகளுக்கு வல்லபனாகையாலும், (ஸ்வீகாரதயா) கனலாழியரணத்திண்படையேந்திய ஆழியுஞ்சங்குமசுமபார்தாம் - திருவாழிதிருச்சங்குகளாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளையுடையனாகையாலும், (ஸ்வஸம்யமீஶாஸ்வாத்) ஓர்முற்றுவுருவாகி யாலம்பேரிலையன்னவசஞ்செய்யும் - ப்ரளயகாலத்திலே லோகங்களைக்கொண்டாலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீஸ்தாநே ஸந்நிதாநாத்) கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் - மதிள்களாலே லக்ஷணங்களான ப்ராஸாதங்களையுடைய திருக்கோளூர் திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (ஸாராஹிதகரணாத்) பணியாவமரர்பணிவும் பண்பும்தாமேயாம் - நித்யஸூரிகளுடையபணிவுக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தானேவிஷயமாய்நிற்கையாலும், (ஸ்ரீநிவாஸத்வயோகாத்) திருவாழ்மார்பர்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாம்) குன்றேழ்பாரேழ் சூழ்ந்த - த்ரிவிக்ரமனேயெல்லாலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளக்கையாலும், (விபுதாரயிமதாத்) திருமாலகான்முகனிதாதி - ப்ரஹ்மாதிகளாலே உபஜீவ்யனாகையாலும், (வைஶ்வாஸௌஹ்ருஸம்ருத்த்ர) கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவரிதாதி - தன்னைஶரணமாகவடைந்த பேரிடத்திலே மிகவும்ஸௌஹார்த்தத்தையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் விஹாரணஸமயத்திலே வகாகியாகையாலே சூழ்ந்திர்ப்பரியவேண்டும்படி ஸத்யஸௌஶீல்யாதிஸம்பத்தை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "அங்குமிங்கு" மென்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௨௪॥

ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி* யூர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேல்* போர்கடாவரசர்புறக்கிடமாடமீமிசைக்

ஆ—(வார்கடாவருவி) இப்படி விரஹவ்யஸநாதிஶயரான ஆழ்வாருடைய இடரைப் போக்கியருளுகைக்காக முன்னமே திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஒருதாமரைத்தடாகம் நின்றாப்போலே தான்நின்றருளினபடியைக் காட்டக்கண்டு ப்ரீதியாலே ஸகலஜநநேத்ரநயநஹாரி திவ்யவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுணகண ஸம்ஶ்லேஷங்களைப்பேசி அந்த தாமரைத்தடாகமிருந்தவிடத்தேறச்செல்லவேணுமென்கிறார். நிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற ஜலத்தையுடைத்தான காலயவதிஸமாகிற ஶைலவத்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருவாறன்விளையிலே எம்பெருமானையநுபவிக்க வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே தேவிமாராவார்துடங்கி மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே வ்யஸநப்பட்டவாழ்வார் அத்திருவாறன்விளை யெம்பெருமானைவிட்டு திருச்செங்குன்றூரி லெம்பெருமானையனுபவிக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வெவ்விதனு ஶரணமணாவ ஸம்ஶ்லேஷஸ்ஸுகிதாத்மா. போக்கியருளுகைக்காக என்றதுக்கு காட்டவென்கிறதே, கண்டு கமலம் தாமரைத்தடாகம்போலே ஸுகுமாரணீயவிஶாலஶீதல விசித்ரதரமான திருமேனியழகைக்கண்டவாறே திருவாறன்விளையைமறந்து விரஹவ்யஸநபரமெல்லாம் ப்ரஶமமாய் ஸந்துஷ்டராய் ஸம்ஶ்லேஷமவரைப்போலே ஸத்யஸங்கல்பராய் ஸுகமேவ ப்ரீத்யாஸ முள்ளடங்காமலவனையனுபவிக்கிறாராகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

வார்கடாவருவியென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிஷ்யந்தமநேத்யாதியால்) ஆனைமாமலையினென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஶ— வார்கடா- வார்கிற மதஜலமாகிற, வார்தல்- பெருகுதல், கடா- மதம், ஸமதேவதிரம் நிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற என்றபடி. அருவி- நிர்ஜரத்தை யுடைத்தான, அய்யோ! ப்ரமாதத்தாலேகைத்தப்பு வந்ததேயென்று ஶோகித்துத் தானும்மான்ஹானிபண்ணி யிருக்கவேணுமென்றுபார்த்து கம்ஸன் மதகாரத்ரவ்யங்களாலே கஜத்தை உந்மத்தமாக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ஆனைமாமலையின்- காலயவதிஸமாவ்ருதமான ஶைலாமிர்யியினுடைய, மருப்பு- தந்தங்களாகிற, இணைக்குவடு- அந்யமாயிருக்கிற ஶிகரங்களிலே, குவடு- ஶிகரம், இறுத்து- முறித்து, உருட்டி- அந்த யானையைஉருட்டி, தந்தஸம்பந்தவேகத்தாலே கால்மடங்கியுட்கார்ந்த வானையை கரிப்பானையை யுருட்டுமாப்போலே தன் திருவடியாலே உருட்டியென்றபடி. இதுக்குச் செகுத்து என்கிறதோடே அந்வயம். ஊர்கொள்- ஊர்கையைக்கொள்ளாநிற்கிற, ஊர்கை- ஸஞ்சரிக்கை, ஸஞ்சாரத்தை ஸஹஜவியாகிறகிற என்றபடி. அப்படி ஸமர்த்தமாய் நியமிதமான கஜத்தையும் ஶிக்ஷாபலத்தாலே நடத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிறவனான என்கை. திண்- த்ருடனான, கஜம் ஸமர்த்தமாயும் தான் ஸமர்த்தனாதவனான என்றபடி. பாகன்- கஜஸாதியினுடைய, உயிர்- ப்ராணனை, செகுத்து- நஶிப்பித்து, ஆனையையுருட்டினாலு மிவனுயிரை நஶிப்பியாதபோது அந்தயானையை நஶிப்பித்ததாகாதென்று கருத்து. அரங்கில்- ரங்கத்திலே, அரங்கிலென்கிறவிடத்திலே லகாரவஸ்து ஸம்ஹிதாபரம் ணகாராதேஶம். மல்லயுத்தவிநோதார்த்தமான ரங்கத்திலிருக்கிற என்றபடி. மல்லரை- சாணூராதி மலலர்களை, கொன்று- ஸ்ரீவஸுதேவனுந்தானும் கஜதந்தஹஸ்தராய்க்கொண்டு, கஜிதராய் ரங்கத்திலேபுகுந்தவாறே தஶாவிஶேஷமேஸஹஸாநராய்க்கொண்டு பாலகர்நேராரான மல்லர்களை ஸம்ஹரித்து என்று பூர்வகாதுபம், சூழ்- சூழ்ந்திருக்கிற, அந்த ரங்கஸ்தலத்தில் சுற்றிலுமுண்டாயிருக்கிற என்றபடி. பரண்மேல்- மஞ்சங்கள்மேலிருக்கிற, பரண்- மஞ்சம், இது அரசர்க்கு விஶேஷணம். போர்- யுத்தத்தை, கடா- கடாவுகிறவர்களான, ஸமர்த்தமாகாநிற்கிற தங்களுடையஸேனையை யுத்தோத்ஸாஹிப்பித்து உததோத்தமம் யுத்தத்தை நடத்துமவர்களான என்றபடி. அரசர்- கம்ஸாநுவர்த்திகளான ராஜாக்கள், புறக்கிட- பின்புறம் காட்டிப்போம்படி, புறக்கு- பின்புறம், பராங்முகராய் ஓடிப்போம்படி என்கை. இதுக்கு தகர்த்த என்கிறதோடேயந்வயம். மாடமீமிசை- மாடத்தினுடைய உந்நதஸ்தலத்தில்;

மூ—கஞ்சனைத்தகர்த்த* சீர்கொள்சிற்றுயன்றிருச்செங்குன்றூறிற்றிருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே* ॥க॥
எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதமிமையவரப்பனென்னப்பன்* பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன்*செங்கயலுகளுந்தேம்பணை

ஆ—தின்னுடைய உத்பாதமாகிற ஶிவாங்களைமுறித்துநட்டி யூர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்து மஜ்ஜகஶைல ராயபாரிபாய் நம்பிமூத்தபிரானும் தானும் மல்லீஶாவிலோகிதங்களையுடைய பிரண்டுஸிம்ஹங்கள் க்ஷுத்ரம்ருகங்கள்நடுவே புக்காப்போலே ரங்கமத்யத்திலேபோய்ப்புக்கு மல்லரைக்கொன்று உக்ரஸேநாவஸிஷ்டராய் உதக்ஷிணபுஸ்தம் ஸ்தானத்தில்ஆஸாஜிதரான ராஜாக்கள் த்ரஸ்தராய்க்கெடும்படி யெழப்பாய்ந்து உக்ரஸேநாதக்ஷனான கம்ஸனை வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டதனோசைகேட்டு விளையாடினாப்போலே தகர்த்த சீர்கொள்சிற்றயன்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு ப்ராப்யமென்கிறார். ॥க॥

(எங்கள்செல்சார்வு) நமக்குப்ராப்யமாய், நமக்குபோக்யமாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், நிகிலஜகதுதயவிபவலய ஸம்ஹாராதிலீலனாய், த்ரிமூர்த்திஸ்வரூபனாய், ப்ரத்யக்ஷமஜஜ

இ—(காவலில்புலனைவைத்தென்கிறபடியால்) மருப்பிணைக்குவடிறுத்து என்கிறதை உரைக்கிறார் (த்வஜரத்ராதியால) அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று என்கிறவிடத்திலே பக்ஷஸ்வீகாரபக்ஷத்தை யுரைக்கிறார் (மஜ்ஜராதியால்) சூழ்பரண்மேல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உக்ரஸேநாவஸிஷ்டராதியால்) போர்கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதக்ஷிணபுஸ்தம்ராதியால்) புறக்கடஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரஸ்தராதியால்) மாடமீமிசையென்கிறதையுரைக்கிறார் (உக்ரஸேநராதியால்) வாராணஸஹிதமான கம்ஸவதப்ரகாரத்தைநினைத்து கம்ஸனைத்தகர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸஶுஶ்ரூஷையிராதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பொருந்துமூவுருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்திராதியில்) அருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷமஜராதியால்) ஆதியான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—மாடம்- க்ருஹம், மீமிசை- உபர்யுபரி, கஞ்சனை- கம்ஸனை, ஸபரிவாரவரிஷ்டனான கம்ஸனைஎன்றபடி. தகர்த்த- ஒருபானையை உடைக்குமாப்போலே உடைத்தவனான, தகர்த்தல்- உடைத்தல், "கேஶேஷ்வாக்ருஷ்ய விகலத்கிரீடமவநீதலே। ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச" என்றும், "ஸஞ்சூர்ணிதம் க்ருஷ்ணே க்ருஷ்ணேந தேஹாரம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அநாயாஸேந விளையாடி ஸம்ஹரித்தவனான என்றபடி. சீர்கொள்- ஸ்ரீயைக்கொண்டிருக்கிற, சீர்- ஸ்ரீ, சிற்றயன்- வாமனாவதாரனுடைய, ஸாகாரவாமனாவதாரனையிருந்துவைத்து காலயவநஜராஸந்த கம்ஸ ஸம்ஹாரஜநித வீரஸ்ரீயையுடையவனான க்ருஷ்ணனுடைய என்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில்- திருச்செங்குன்றூரென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, திருச்சிற்றாறு- "ஆஸ்தாம் தஸ்ய பார்ஶ்வே" என்றுப்ரஸித்தமான திவ்யநதியானது, எங்கள்செல்சார்வு- எங்களுக்கு செல்வத்தக்கசார்வு, எங்களுக்கு செல்லவேண்டும்படியான ப்ராப்யஸ்தானமென்றபடி. ॥க॥

எங்கள் செல்சார்வு- எங்களுக்குத்தானிருந்தவிடம் தேடிச் செல்லவேண்டும்படி ப்ராப்யபூதனான, ப்ராப்யமெங்ஙனேயென்னில்; யாமுடையமுதம்- நமக்கு போக்யபூதனான, போக்யத்வாத் ப்ராப்யமென்றபடி. கேசவன்தமரில்படியே தம்மநாஸம்பந்திகளும், தம்மோடு ஸாஹசரென்றுகருத்தாலே எங்கள் யாமுடை என்கிற பஹுவசநம். இமையவரப்பனென்னப்பன்- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவென்னப்பன், நித்யஸூரிணாமபி ஸ்வாமியாகையாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாயிருந்துவைத்து அவர்களையடிமைகொள்ளுமாப்போலே என்னை யடிமைகொள்ளுகிறவனான என்றபடி. பொங்கு- ஸம்ருத்தமான, மூவுலகும்- மூன்று லோகத்தையும், படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து- ரக்ஷித்து, அழிக்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவனான, பொருந்துமூவுருவன்- பொருந்தின மூன்று ரூபங்களை யுடையவனான, அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குவிதமான த்ரிமூர்த்திரூபத்தையுடையவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, நமக்குத்தன்னவிஸயங்களையெல்லாம் ப்ரகாஶிப்பித்தவனான என்றபடி. அருவன்- அரூபனான, ப்ராக்ருதரூபரஹிதனான என்றபடி. செங்கயல் சிவந்தமத்ஸ்யங்கள், கயல்- மத்ஸ்யம், பலவர்ணமான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- துள்ளும்படியான, உகளுகை- துள்ளுகை, தேம்பணை- தேன்மிஞ்சின பணைகளாலே, ஸகாலவஸந்தகாதிதரா வ்ருக்ஷ

மூ—புடைசூழ்திருச்செங்குன்றூர்த் திருச்சிற்று*றங்கமர்கின்றவாதியானல்லாலியாவர் மற்றென்னமர்துணையே॥
என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமானிருநிலமிடந்தவெம்பெருமான்*முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள

ஆ—ஜகத்துக்கு காரணபூதனாய், ஸர்வேச்வரனாய், ... திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனல்லது மற்றெனக்கொருதுணையில்லையென்கிறார். ॥உ॥

(என்னமர்) ... விருந்துவைத்து ... ஸம்ச்லேஷிக்கும் ... ஸ்வாமியாய் ... யெடுத்தருளினாப்போலே ... யென்னை ... திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்நின்ற வெம்பெருமானுடையதிருவடிகளல்லது மற்றுமினைப்பினுமெனக்கொருவராவ்யமில்லையென்கிறார். ॥௩॥

இ—செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) பாட்டிலேஆதியானென்றது விசேஷ்யமாயிருக்க இதை விசேஷணமாக்கி திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனென்கிறதை விசேஷ்யமாக்கிஉரைத்தது அவன் திருச்சிற்றாற்றிலிருப்பே ஆழ்வாருக்கு உத்தேச்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. செங்கயல்உகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...த்யாதியால்) தேம்பணைபுடைசூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...த்யாதியால்) பணைசப்தம் ... வாசியானாலும் தேம்பணையென்று அதற்கு ... சொன்னபோதே ... மென்றுகருத்து. கீழ்த்திருவாய்மொழியி லாழ்வார்க்குச்சென்ற ... இத்திருவாய்மொழியில் செல்லுகிற ... மென்று இப்பாட்டுக்களின் ... த்தாலே தோற்றுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகத் தாமுமதிகொ... வசனங்களாலே விவரித்தருளுகிறார். இந்த விவரணம் ... ஸாவின் ... மாம். ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இமையவர்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...த்யாதியால்) என்னமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...த்யாதியால்) ... த்தில்மாளஉத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீர...த்யாதியால்) என்னையாள்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்விஷயேத்யாதியால்) ॥௩॥

ஶ—... களாகையாலே ... ங்களான நதீதீரங்களாலே என்றபடி. பணை- நதீதீரம் ... தேம்பணையென்று ... புடை- பரிஸரமெல்லாம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூர்- திருச்செங்குன்றூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், திருச்சிற்றாற்றங்கு- ஸ்ரீமத்தானசிற்றாறுகிற வந்திவ்ய ப்ரதேசத்திலே, சிற்றாற்றிலென்று சொல்லாயிருக்க அங்கு என்றொரு ... மாக ... அந்த ப்ரதேசத்தினுடைய ஸ்ரீத்வம் ... மென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அமர்கின்ற- ... நிற்கிற, ... தாரங்கள்போலே ... யாதே, "..." என்னும்படி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற்கிறவனான என்றபடி. ஆதியானல்லால்- ஸர்வகாரண ... னைவொழிய, மற்று- வேறே, என்னமர்துணை- எனக்கமர்ந்ததுணை, எனக்கு நித்யமான ஸஹாயமென்றபடி. யாவர்? யார், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ॥உ॥

இமையவர்பெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்குஸ்வாமியான, ... னையென்றபடி. என்னமர்பெருமான் - எனக்கமர்ந்தஸ்வாமியான, என்னோடு நித்யஸம்ச்லேஷரஸிகனான ஸ்வாமியானவென்றபடி. இருநிலம் - விஸ்தீர்ணையானபூமியை, இரு- விஸ்தீர்ணம், இடந்த- ... த்தினின்று ... வனான, எம்பெருமான் - என்னுடையநாயனான, முன்னை - முன்புநடந்ததான, கீழ்த்திருவாய்மொழியிற் சொன்னதானவென்றபடி. வல் - ... ங்களான, வினைகள் - வ்யஸநங்கள், ... யான வினைசப்த ... வாம், முழுது - க்ருத்ஸ்நமும், உடன் - ... வ, மாள - நசிக்கும்படி, என்னையாள

ரு — வென்னையாள்கின்றவெம்பெருமான்* தென்றிசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்
கரைமிபா* னின்றவெம்பெருமானடியல்லால்சரணில்லைப்பிறும்பிறிதில்லையெனக்கே* ॥௩॥
பிறிதில்லையெனக்குப் பெரியமூவுலகுநிறையப்பேருருவமாய்நிமிர்ந்த* குறியமாணெம்மான்குரைகடல்
கடைந்தகோலமாணிக் கமென்னம்மான்* செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்திருச் செங்குன்றூரில்த்
திருச்சிற்று* றறியமெய்ம்மையேநின்றவெம்பெருமானடியிணையல்லதோரரணே* ॥௪॥

ஆ— (பிறிதில்லை) நிரதிசயபோக்யபூதனாய்க்கொண்டு கிம்கரீக்ருதத்ரிவிக்ரமனாய் ஸம்பந்தீக்ருதவாமனனாய் பாவனதீர்த்தத்யனாப், பதிதபாவனனாய், ஸௌலப்யநிலைநீர் ராதஸமஸ்தாஸ்ரிதனாப், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸஹ்யஜவ்ய ஸம்ஜாதவ்யோம நாமதேயமாநவரத ஸமேதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்னை யுள்ளபடியேயறியலாம்படி நின்றருளின வெம்பெருமானடியிணையல்லது ஓரரண்பிறிதில்லையென்கிறார். ॥௪॥

(அல்லதோரரணும்) மற்றுள்ள திருநகரிகளில் ஸ்ரீவாமனனாயிருக்கிறவனும் திருச்செங்குன்றூரில்நின்றரு

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— குறியமாணெம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யாதியால்) த்ரிவிக்ரமனாய் - ஸர்வேஸ்வரனாப், பெரியமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தீக்ருதாதியால்) மெய்ம்மையேயறியவென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்னையித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மற்றுமுள்ளதிவ்யதேசத்திலெம்பெருமான் ப்ரஸ்தாதிவ்யதேசத்தெம்பெருமானிற்காட்டில் வேறல்ல னென்றுசொல்லுகை யிங்கநபேக்ஷிதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (மற்றுள்ளவித்யாதியால்) நல்ல

ரு— நின்ற - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, எம்பெருமான் - என்னுடையஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன், என்னையடிமை கொள்ளுகிறத்தாலே ஸ்வாம்யம்பெற்றவனாயிருக்கிறவனென்றபடி. தென்திசைக்கு - தக்ஷிணதிக்குக்கு, அணிகொள் - அணியாகக்கொள்ளப்படுமதான, அலங்காரமாக எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்படுமதானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் - ஸ்தானம், திருச்சிற்றாற்றங்கரை - திருச்சிற்றாற்றங்கரையினுடைய, மிபால் - வஸ்திரோபத்திலே, பால் - ஸாமம், நின்ற - நின்றருளினவனான, எம்பெருமான - அவ்வழகாலேயென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, அடியல்லால் - திருவடிகளையொழிய, எனக்கு - அநந்யகதிகனானவெனக்கு, நினைப்பிலும் - ஸங்கல்பத்திலும், பிறிதுசரண்இல்லை - வேறானவுபாயாந்தரமில்லை. ॥௩॥

குறியமாண் - வாமநரூபனானவனான, எம்மான் - அந்தஸௌந்தர்ய வைலக்ஷண்யத்தாலே யென்னை யடிமையாக்கிக்கொண்டவனான, பெரிய - அதிவிஸ்தீர்ணங்களான, மூவுலகும் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களானலோகங்களும், நிறைய - தன்திருமேனியாலே நிறையும்படி, பேருருவமாய் - அதிவிஸ்த்ருதரூபமாய், நிமிர்ந்த - வளர்ந்தவனான, தேவாதிகளான ஆஸ்ரிதர்க்காக ஸ்வாமிபக்கல் தானபேக்ஷித்தகார்யத்தலைக்கட்டின ஸந்தோஷத்தாலே தன்னையறியாமல் திருமேனிவளர்ந்ததென்னும்படி க்ஷணத்திலே வளர்ந்தவனானவென்றபடி. குரைகடல் - கோஷிக்கிறஸமுத்ரத்தை, கடைந்த - மதனம்பண்ணினவனான, கோலமாணிக்கம் - அதிஸுந்தரமாணிக்யமான, ... நீலமணிவர்ணரூபனானவென்றபடி. என்னம்மான் - ஸௌந்தர்யத்தையும் அழகையுங்காட்டி என்னையடிமைகொண்டவனான, செறிகுலை - ஸாந்த்ரங்களான பழக்குலைகளையுடையவையான, செறிவு - ஸாந்த்ரம், இது கமுகுதெங்குகளுக்கு விசேஷணம், வாழைகமுகுதெங்கு - கதலீக்ரமுகநாளிகேரங்களுடைய, அணி - பங்க்தியாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - "ஸஹ்யாத்ரேஸ்ஸரஸீ" இதிலக்ஷணா. அந்த திவ்யநதீதீரஸ்தஜநங்களெல்லாமென்றபடி. மெய்ம்மையேயறிய - உள்ளபடியேயறியும்படி, மெய்ம்மையேயென்கிறவிதாலே அதத்வயாதாத்ம்யம்விவக்ஷிதம். இவனே ஸர்வேஸ்வரனென்றெல்லாரும் நன்றாகவறியும்படியென்கை. நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனான, எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமியினுடைய, அடியிணையல்லது - சரணத்வந்த்வமொழிய, பிறிது - வேறு, எனக்கு - ப்ராப்யப்ராபகவிரோதியானவெனக்கு, ஓரரணில்லை - ஒருரக்ஷகமுமில்லை, அரண் - ரக்ஷகம், ரக்ஷகாந்தரமில்லையென்றபடி. ॥௪॥

மூ— அல்லதோராணுமவனில்வேறில்லை அதுபொருளாகிலுமவனை* யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லாதாதலால அவனுறைகின்ற* நல்லநான்மறையோர்வேள்விபுண்மடுத்தநறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும்* நல்லநீண் மாடத்திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே* ॥ரு॥

எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரையிமையவர்தந்தைதாய்தன்னைத்* தனக்குந்தன்றன்மையறிவரியானைத்

ஆ— இனி அவனையல்லதென், ஆனபின்பு அவனேயரணென்னும் நிர்ப்பந்தமென்னென்னில்? அல்லாததிருநகரிகளில் அரணாயிருக்கிறவனும் அவனையல்லதுவேறில்லை. பொருளது ஆகிலும் என்னெஞ்சு அவனையல்லது அமர்ந்தணைகில்லாது ஆதலால் அவனுக்காயதனமாய் ஸத்யஸங்கல்பரான விப்ரோத்தமரானவர்களுடைய யாகங்களிலே ஸாதமான ஹவிர்த்தூமத்தாலே திரஸ்க்ருதமமநந்தமநிவிஶதேஜஸமாய் உபஶோபிதமான ப்ராஸாதாலங்க்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறெனக்கு நல்லரணென்கிறார். ॥ரு॥

(எனக்குநல்லரணை) எனக்குநித்யரக்ஷகனாய், எனக்குப்ராணனாய், அயர்வறுமமரர்களுக்குப் பிதாவாய், மாதாவாய், ஸ்வநாவிதாரவஸேயஸ்வஸ்வருபஸ்வபாவனாய், க்ஷீராணவஶாயியாயிருந்த வெம்பெருமானை ஸகலவேதஸார ஸம்ப்ரணமாணவிஶிஷ்டராய், தனித்தனியே ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ரவாஸ ஜமஜநவஸ்திஸம்ஸார

இ— நான்மறையோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்த்யாதியால்) வேள்வியுண்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகங்களிலேயித்யாதியால்) நல்ல நீண்மாடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபஶோபிதேத்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மனக்கொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதேத்யாதியால்) வண்சிவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன தம்முடைய தனிமைதீருகைக்குவிதமானவுபாயம். திருச்சிற்றாறென்று ஐந்துபாட்டாலேயருளிச்செய்து இனி யாருமோரித்யாதியாலே யவன்தனிமையைநினைத்துத் தாம்ஶோகித்தஶோகமும் தீரும்படி நிரதிஶயஜ்ஞாநஶக்த்யைஶ்வர்யவீர்யஶக்தி தேஜஸ்ஸாதிவிஶிஷ்டத்வ ஸம்ஸாரஸம்வ்யாதத்வ்யஜநஸந்தேஶ உபதேஶநிர வஶிகரண

ஶ— அல்லது - வ்யதிரிக்தமான, வ்யாதாவருதாத்ம வ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. ஓராணும் - ஏதேனு மொருரக்ஷகரும், மற்றுள்ளதிவ்யதேஶங்களில் ஶேஷாவதாரவிவனாயிருக்கிறவனுமென்றபடி. அவனில் - திருச்சிற்றாற்றிலிருக்கிறவனிற்காட்டில், வேறில்லை - வேறாயிருப்பதில்லை, அதுபொருள் - அதுவேஸமர்த்தமும், ஆகிலும் - இப்படியானாலும், அவனல்லது - திருச்சிற்றாற்றிலெம்பெருமானையொழிய, என்னாவி - என்னெஞ்சானது, அமர்நது - ஸ்திரமாய், ஸந்நிதமாய்க்கொண்டு ஸகலதேவநிஷ்டமாயென்றபடி. அணை - கிட்டுகைக்கு, கில்லாது - மாட்டாது, ஸ்ரீவைகுண்டநாயன் வக்ஷஸ்தலத்திருமகனிற்காட்டில் வேறுபட்டவனென்றன்றோதி நவடி "ஸாவோநாந்யத்ருஷ்டி" என்றதென்னுகருத்து. ஆதலால் - ஆகையாலே, அவனுறைகின்ற - அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமான, நல்ல - நல்லவர்களான, ஸத்யஸங்கரானவென்றபடி. நான் மறையோர் - சதுர்வேதிகளுடைய, வேள்வியுள் - யாகங்களிலே, மடுத்த - ஸமிதேவத்திலே ஸமர்ப்பித்ததுகளாலே, ஸாதங்களான ஹவிஸ்ஸுக்களாலேயென்றபடி. நறும் - பரிமளிக்கின்ற, புகை - தூமமானது, விசும்பொளி - ஆகாசத்தில், தேஜஸ்ஸுகளை - ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களையென்றபடி. மறைக்கும் - ஸூரோதமாய்பண்ணும்படியிருக்கிற, இது திருச்செங்குன்றூருக்கு விஶேஷணம். நல்ல - உபஶோபிதங்களான, நீண்மாடம் - உத்துங்கப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - ஸ்தலம், எனக்கு - இவன்பக்கலிப்படி பாலகத்திதனைனக்கு, நல்லரண் - நல்லரக்ஷாஸ்தானம், விபூதிஸ்தவாணஸத்ர ஸ்தானமென்றபடி. ॥ரு॥

எனக்குநல்லரணை - நல்லரக்ஷகனை, நித்யரக்ஷகனையென்றபடி. எனதாருயிரை - ஜீவப்ராணனை, தன்னுடைய ரக்ஷகத்வாதிகுணங்களைக்காட்டி ஸகலகாலங்களிலும் எனக்குஸத்தாதாரகனையென்றபடி. இமையவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தந்தைதாய்தன்னை - பிதாவும்மாதாவுமானவனை, தன்னையென்றதுசுநதிரிக்தாஸகம். தனக்கும் - ஸர்வஜ்ஞனான தனக்குங்கூட, தன்தன்மையறிவு - தன்ஸ்வரூபமறிகைக்கு, அரியானை - அஶக்யனானவனை, "யோஸ்யாத்யக்ஷ: பரமேவ்யோமந், ஸோஅங்கவேதயதிவா

ரு— தடங்கடற்பள்ளியம்மானை* மனக்கொள்சீர் மூவாயிரவர் வண்சிவனுமயனுந் தானுமொப்பார்வாழ்* கனக்கொள் திண்மாடத் திருச்செங்குன்றூரிற் றிருச்சிற்றாறதனுட் கண்டேனே* ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரிற் றிருச்சிற்றாறதனுட் கண்டவத்திருவடியென்றுஞ்* திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுஞ்செவ்வடியுஞ்செய்யகையுஞ்* திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ்

ஆ— ஸர்வேச்வரனாய், த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யாஸங்க்யாதரான ஜனங்களாலே ஸத்ருசஸ்ரேஷ்டனுமாய், த்ருடதரப்ராஸாதோபசோபிதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டேனென்கிறார். ॥௬॥

(திருச்செங்குன்றூரில்) திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்ட அந்தசீர்கொள்சிற்றாயன் ரமணீயதாச்ரயமான திருக்கண்களும் வித்ருமஸத்ருசமான திருப்பவளமும் கமலஸத்ருசமான திருக்கைகளும், கமலஸத்ருசமான திருநாபியும், நிஜஸாஜாதராஜிவிராஜிதவ்யூஹவைபவ [illegible]

இ— திவ்யதேசத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கும் நம்பியைக் காணப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்றுவம்ஸதி ஸங்க்ஷிப்தே. கனக்கொள்திண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருடதரோத்துங்காதிபால்)॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

திருச்செய்யகமலமார்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜஸாஜாத்யாதியால்) படையுமென்

ஸ—நவேஷ" என்றதிறே. தன்னுலும் ஸர்வேச்வரனானவனாவென்றபடி. தடம்- விஸ்தீர்ணமான, கடல- க்ஷீரஸமுத்ரத்தை, பள்ளி - படுக்கையாகவுடையவனை, ஸ்வசக்திவாஸிகளானவர்களைக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளைத்தான் ரக்ஷிக்கைக்குமாக க்ஷீரார்ணவசாயியானவென்றபடி. அம்மானை - ஸ்வாமியை. இதற்குக் கண்டேனென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கொள் - உத்தமர்க்களைக்கொள்ளுமவையான, உபாஸகரானவென்றபடி. ஸர்வஜனஸ்துத்யங்களானவென்கை. சீர் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவர்களான, வண் - ஸம்பந்நரான, ஜ்ஞானாதிஸம்பத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி. சிவனும்அயனும் - ருத்ரனும்ப்ரஹ்மாவும் தானும் - ஸர்வேச்வரனானதானும், ஒப்பார் - ஸத்ருசமாம்படிமிருக்கிறவர்களான, ஒரொருவர் த்ரிமூர்த்தி ஸத்ருசமான ஸ்ருஷ்ட்யாதித்ரயத்தையும் செய்ய க்ஷமரானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யர்களான வைஷ்ணவர்கள், அத்திருமேனிக்குப் பரிவாரித்தனையாயிரவருண்டாயிருக்கப்பெறறோமென்று ஹ்ருஷ்டராகிறபடி. வாழ் - வாழ்கிறவிடமான, ஸமஸ்தகாணார்த்தஸம்ருத்தராய்க்கொண்டு வஸிக்கிறவிடமானவென்றபடி. கனக்கொள் - கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கனம - உன்னதம், உத்துங்கங்களானவென்றபடி. திண - த்ருடங்களான, மாட - ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, அவனுக்குப்பரிவார்தானும் தன் னேத்தமாம்படி அவ்வூர்தானே ரக்ஷகமாயிருக்கு, த்ருஷ்டமாயிருக்கப்பெற்றோமென்று கருத்து. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - திருச்சிற்றாறு என்கிற திவ்யதேசத்துக்குள்ளே, கண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - வஸிஷ்டம், கண்ட - எல்லாராலும் காணப்பட்டவனை, அத்திருவடி - அந்தஸ்வாமியானவன், அடி - ஸ்வாமி, திருவென்றுவ [illegible], திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் - ஸ்ரீமத்துக்களாய் ரக்தகமலஸத்ருசங்களான நேத்ரங்களும், ப்ரணதஜனங்களை முற்பட ஸநவயிக்ஷபாவன ஸாக்ஷாத்ராமாம ஸமஸ்தவேதாந்த வீக்ஷணவிசேஷங்களாலே ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யகருணராக்குமவையாய் [illegible] கோகநதஸத்ருசங்களான திருக்கண்களுமென்றபடி. செவ்வாயும் - சிவந்தவாயும், அவர்களைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்வாதரமாக்கியருளிச்செய்ய வருமாப்போலே ஸுஸ்மிதாபாஷிதவிசேஷிதமாயிருக்கையாலே அருணதரமான பிம்பாதரமுமென்றபடி. செவ்வடியும் - சிவந்ததிருவடிகளும், அந்த ப்ரணதஜனங்களின் ஹ்ருதயங்களாலே விதரான ப்ரேமவசர் ஸம்ஸாவிருத்த , ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணிக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விகஸிதாரவிந்தம்போலே [illegible]ங்களாயிருக்குமவையான வடிகளுமென்றபடி. செய்யகையும் - சிவந்த திருக்கைகளும், திருவடிக [illegible]வர்களை ப்ரேமத்தாலே யவன் ஸம்ச்லேஷிக்கும்போது அவர்களுக்கு ஸந்தோஷவிசேஷம் [illegible], ஸகலபுண்யாபயாஸ்திகங்களாயிருக்கும் திருக்கைகளுமென்றபடி. திருச்செய்யகமலவுந்தியும் [illegible] ரக்தகமலஸத்ருசமான திருநாபியும், உந்தி - நாபி, 'திருவடிகளிலேவிழுந்'

மூ—செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுந்* திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையுந்திகழவென்சிந்தையுள்ளானே ॥
திகழவென்சிந்தையுளிருந்தானைச்செழுநிலத்தேவர்கணான்மறையோர்* திசைகைகூப்பியேத்துந்திருச்செங்
குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானைப்* புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந்தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்

ஆ—மாகையாலே சிவந்ததாமரைபோலேயிருந்த திருமார்பும், திவ்யபீதாம்பரமும், நிரதிசயதேஜோரூபமான திருவபிஷேகமும், திவ்யஹாரமும், ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களும், திகழவென்சிந்தையுளிருந்தானென்கிறார். ॥எ॥

(திகழவென்சிந்தையுள்) ஸ்வகுணாநுஸந்தாந ஸகலஜநஸம்ஜநந வைபவ ஸம்ஹர்த்ருத்வ [illegible], [illegible] ஸகலஸாமாஜநஶரண்யனாய், தத்ரோபாஸஜந [illegible], [illegible] வாராய், [illegible] யாக்ஞராய், க்ருதாஞ்ஜலிகளான ஶ்ரௌதஸாராலே ஸம்ஸ்துதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே நின்றருளி என்னெஞ்சிலே ஸ்வைரஸ்தனாயிருந்தருளினவனை யெத்தைச்சொல்லிப்புகழுவது,,

---

இ—கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஶம்வ த்யாதியால்) அவன்தனிமையைநினைத்துவந்த ஶோகந்தீர்ந்தவாறே அவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥எ॥

✱ எட்டாம்பத்து. ✱

பொருந்துமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகுணேத்யாதியால்) கல்யாணம் - கல்யாணகுணமாகும், புகர்கொளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்யாகேத்யாதியால்) அசுரரி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ரோபேத்யாதியால்) செழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வரவேதாகேத்யாதியால்) திசைகைகூப்பி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருதேத்யாதியால்) நிலத்தேவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஶ்ரௌதேத்யாதியால்) ॥அ॥

ஶ—தவர்களை யவனெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்போது விநயஸாத்யஸாதநதரான வவர்களுக்கு நிரஹரமாகவ நுபவிக்கும்படி அழகியதாய் காஞ்சீகுணகிரண விஸாரணாமாய் வரிதஸ்வாநுத நிர்நயவ் ஸ்ஸிவேஶத்தாலே ஊரவிகஸித கமலஸத்ருஶமான திருநாபியுமென்றபடி. செய்யகமலமார்பும் - லக்ஷ்மீ நாஸ்யாதிரஞ்சிதமாகையாலே அரணநஸிநகாந்திபாகமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், செய்யவுடையும்- ஐஞ்ஞீ ரோருகதட வரிஷ்கம்மிஸம்யாதவஸாமமான பீதாம்பரமும், உடை - வஸ்த்ரம், திருச்செய்யமுடியும்- பத்மராகமணிமணவத்தமாகையாலே உத்யத்ஸூர்யஸத்ருஶமான திருவபிஷேகமும், ஆரமும்- திவ்யஹாரமும், படையும் - ஸத்ருஶரீரதாரணமாய் ஹோமஶரீரதாரணமாயிருக்குமவையான திவ்யா யுதங்களும், படை - ஆயுதம், திகழ - விளங்க - என்றும் - ஸர்வகாலமும், என்சிந்தையுள்ளான் - எ ன்னெஞ்சிலேயிருக்குமவன், சிந்தையிலேயிருக்குமவன் சிந்தையுள்ளான். ॥எ॥

பொருந்து- பொருந்துமவையான, தன்னுடைய குணாதிகளாலே கல்யாணங்களாகத்தக்கவையா னவென்றபடி. கல்யாணமொழூமாம்படி நிரவாயிக ஶேஷங்களான வென்கை. மூவுலகும்- மூன்று லோகங்களுடையவும், படைப்பொடு- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, கெடுப்புக்காப்பவன்- ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களை யுடையவனான, கெடுப்பு- ஸம்ஹாரணம், காப்பு- ரக்ஷணம், கெடுப்புக்காப்புகளையுடையவன் கெடுப்புக்காப் பவன், ஸ்ருஷ்டியையும் ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனானவென்று வட்டாதம், "ஸ்ருஷ்டிஸ் தாநி [illegible] நிரோதம் ஜகத: । [illegible]" என்கிறபடியே [illegible] மாகையாலே ஸம்ஹாரணமும் [illegible] ரக்ஷணவிஶேஷ மாகையால, ஸ்வகுணாநுபாதஜயாஸ்யவிஷயத்திலே [illegible] ஸம்ஹாரத்தையும் சொல்லக்குறை யில்லை. புகர்கொள்- தேஜஸ்ஸைக் கொண்டிருக்கிறவர்களான, தேஜஸ்விகளானவென்றபடி. [illegible] கிற ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவர்களானவென்கை, வானவர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும், புகலிடந்தன்னை- ஶரண்யவிஷயமான, புகல்- ஶரணம், ஶரண்யனானவென்றபடி. வன்கையர்- வலியகையை யுடையவர் களான, வலிமை- வைஶிஷ்ட்யம், வைஶிஷ்ட்யரானவென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, வெங்கூற்றை- [illegible]

கூ— கூம்பைப்* புகழுமாறறியேன்பொருந்துமூவுலகும்படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே* ॥அ॥
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே* இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லைய வனேபுகழ்வில்லையாவையுந்தானே* கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்தன்னார்கூரியவிச்சையோடொழுக்கம்*

ஆ—புகழுமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(படைப்பொடு) ஸாமர்த்யராய், வ்யவஸாயராய், ஸத்ப்ராஸராய், நிரதிசயஸகல வேதவேதாந்த ஞராய், ஆசாரநாதாநுஷ்டாநவான்களாய், நித்யநைமித்திகாத்ய ஸகல கர்மங்களுமாய் நித்தமும் ப்ரவ்ருத்தராய் ஸந்தாந ஸம்பந்நராய் நிற்கும் வைதிகோத்தமர்களானவர்கள் திவ்யதேசமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையமர்ந்தநாதன் ப்ரஹ்மாதிகளான தேவதைகளுக்கும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் பண்ணுகிறவனை, ஸர்வஜ்ஞ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— கொடைப்பெரும்புகழாரென்கிறதை ஸங்க்ரஹித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாசேத்யாதியால்) இனையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயராயென்று) ஸிஷ்டயாஜ்ஞவல்க்யாதிகளென்ற படி. தன்னாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ப்ராஸராயென்று) ஸம்பந்தமுடையவர்களாம் கூரியவிச்சையோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வேதவ்யாஸநிரதிசய ஜ்ஞானமாவது வேதாந்தஞானஸந்தானம். ஒழுக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசாரேத்யாதியால்) நடைப்பலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யநித்யாதியால்) இயற்கை யென்கிறவிடத்தில் ஸமாஸவிக்ரஹத்தையருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாத்யாதியால்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) அதில் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரமென்கிறவித்தாலே இடைப்புக் கோருருவுமொழிவில்லையவனேயென்றது வ்யாக்யாதம். யாவையுந்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அதில் ஹேதுஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வத்யாதியால்) புகழ்வில்லை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவுத்திலித்யாதியால்) இதற்கு ஹேதுஸம்பந்தமருளிச்

ஸ— ஸாரவிஷயேதிஹாஸ ப்ரதிபாத்யமான வென்றபடி. நான்மறையோர்- சதுர்வேதங்களையுடையவர்க ளான, மறை- வேதம், மறையுடையவர் மறையோர், செழு- விலக்ஷணரான, வாசஸ்பதிப்ரபாவ ஸமாநரான ஸாமிகளான வென்றபடி. நிலத்தேவர்- பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திசைகைகூவி- திக்குகள்தோ றும் ஈஜ்ஜிபண்ணி. கூவியென்றது கூப்பியென்றபடி, ஏத்தும்- ஸ்துதிக்கும்படி யிருக்கிற, திருச்செங்குன்றூ ரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை- அவ்வாற்றங்கரையிலே யிருக்குமவனை, திகழ்- ப்ரத்யக்ஷமாக, என்- சி ந்தையுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்தவனை, புகழுமா(று)- ஸ்துதிக்கும் ப்ரகாரம், அறியேன்- அவனுடைய ஸௌஸீல்யஸௌலப்யங்கள் வாங்மநஸ ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு அகோசரங்களாகையாலே என்னால் ஸ்துதிக்க முடியாதென்றபடி.

கொடைப் பெரும்புகழார்- வித்யாதாநாதி ஜநிதமஹாகீர்த்தியை யுடையவர்களான, கொடையென்று ॥அ॥
தானம். புகழ்- கீர்த்தி, புகழையுடையவர் புகழார், இனையர்- இன்னாரின்னாரென்று ப்ரஸித்தரான, தன்னார்- தனக்கு ஸத்ப்ராஸராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவென்றபடி கூரியவிச்சையோடு- ஸூக்ஷ்மங்களான வித்யையோடே, விச்சை- வித்யை, ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநம் முதலான ஸூக்ஷ்மவித்யைகளோ டே யென்றபடி. ஒழுக்கம்- ஆசாரநாதாநுஷ்டாநங்களான வ்யவஹாரங்களும், நடைப்பலி- நித்யம் நடவாநிற்கிற பலிகளும், யாகாதிநித்யநைமித்திக ஸகலகர்மாநுஷ்டாநாதிகளு மென்றபடி. இயற்கை- ஸ்வபாவமாயிருக்கிற, இவைகளையே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு- அந்த திவ்யநதீ தீரத்திலே, அமர்ந்த- ப்ரதிஷ்டிதனை, நாதன்- ஸர்வேஸ்வரன், படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்- ஸ்ருஷ்டி யோடேகூட ஸம்ஹாரரக்ஷணங்களையு முடையவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேஸ்வரனே, பிரமபரம்பரன்- ப்ரஹ்மாவாகிற பரதத்வன், தேவதைகளிற்காட்டில் பரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பரனிறே ப்ரஹ்மா, இப்படி பரதத்வனை ப்ரஹ்மாவைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடை யவனென்றபடி. சிவப்பிரான்- "ப்ரஹ்மா ஸர்வதேவதா:" என்கிறபடியே, தேவதைகளுக்கெல்லாம்

மூ—கடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே* ॥௯॥
அமர்ந்தநாதனையவரவராகியவர்க்கருளருளுமம்மானை* அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானை* அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள்தம்பதியவனிதேவர்வாழ்வு* அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானைநான்முகனையமர்ந்தேனே* ॥௰॥

ஆ— ஜாதாஹங்காராத்மஸ்துதனாய், ஸர்வஶப்தவாச்யனாயிருக்கும், இவ்வர்த்தத்தில் ஸ்துதியில்லை, புகழுமாறறியேன் என்கிறார். ॥௯॥

(அமர்ந்தநாதனை) ஸ்ரீதஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனாய், 33நாயகனாய், ஸ்ரீதஸீஹிதநிவர்த்தகனாய் த்ரிநேத்ரவதார்த்திவிமுக்திகனாய், ஸுலபதடாகவாபீவ்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையை ஸௌஹார்த்தியாகவுடையவனாய், வைதிகஶ்ரேஷ்டர் வாஸுதேவபராஷ வாரணாரவிந்தபாதஸேவாநுராக ஈஹிதாவதாத ஸாத்யபாரவிந்த த்ரிஸஹஸ்ர திவ்யஸர்வஸௌராஜநங்கள் வாழ்வமர்ந்தமாயோனை யமர்ந்

இ—செய்கிறார் (புகழுமாறி த்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே புகழுமாறென்றருளிச்செய்தவாறே படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனென்றருளிச்செய்த ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யாதிவர்த்தநமே ஸ்துதியன்றோவென்ன, அதுஸ்வவேகவேதரஶோக்தோத்தமல்லது ஸ்துதியன்று, ஆதலால்புகழுமாறறியேனென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸந்திதை.॥

✷பத்தாம்பாட்டு.✷

அவரவராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநேத்யாதியால்) அவர்க்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதஸீஹிதேத்யாதியால்) அமர்ந்ததண்பழனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபேத்யாதியால்) தம்பதி யென்கிறதை திருச்சிற்றாற்றங்கரைக்கு விஶேஷணமாக்கியதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹார்த்யாதியால்) அமர்ந்தசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவபராஷேத்யாதியால்) த்ரிஸஹஸ்ரம்- த்ரிஸஹஸ்ரம், தம்பதியவனிதேவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே த்ரிஸஹஸ்ரதிவ்யஜநஸந்நிதியை வர்ணித்

ஈ—உபகாரகனான ராமானுஜனுமவனே யென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேஶ்வரனே, இடைப்புக்கு- நடுவேபுகுந்து, ப்ரஹ்மஶிவயோர்மத்யே கவதரித்து என்றபடி. ஓருருவும்- ஒருவ்யக்தித்தையும், உரு- வ்யக்திம், ஒழிவில்லை- ஒரு வ்யக்தித்தையும் விடாதே ஸர்வத்தையும் ரக்ஷிபாநிற்பனென்றபடி. யாவையும்- ஸகல வ்யக்திங்களும், தானே- ஸர்வவஸ்துக்களையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனவனே யென்றபடி. புகழ்இல்லை- இதில் ஸ்துதியில்லை, புகழ்வு- ஸ்துதி. இவையெல்லாம் தத்பரஹிதோக்த்ர த்ரிலோகிய மத்தனையொழிய ஸ்துதியாகமாட்டாதென்றபடி. ॥௯॥

அமர்ந்தநாதனை - ஸநாதநநாயகனான, நிரவாயிகநாயகனானவென்றபடி. அவரவராகி - அந்தந்த ஸ்ரீதராய், "ராமஸ்ரீ வரபரமேஶ்வரம் தேவம்ஸஜ்ஜாயத" என்கிறபடியே அவர்களோடேகீபூதனாயென்றபடி. அதாவது:— "ஸ ஸர்வாநஶ்நோதாஶ்ரிதஸம்தேஹக்ருதோ" என்கிறபடியே ஸ்ரீதஸம்ஶ்லேஷாஸ்திகனாயென்கை. அவர்க்கு - அந்தஸ்ரீதர்க்கு, அருள் - அருளப்படுமவைகளை, அபேக்ஷிதார்த்தங்களையென்றபடி. அருளுமம்மானை - ப்ரஸாதித்தருளும்ஸ்வாமியான, முக்கணம்மானை - த்ரிநேத்ரனாய்- "ராமஸ்ரீதரமேவாஹ" என்கிறபடியே தேவர்களுக்குஸ்வாமியான ருத்ரனுக்காதாராவான, நான்முகனை - சதுர்முகாவாதாராவான, தம்பதி - தனக்குவாஸஸ்தானமான, பதி - ஸ்தானம், தம்மென்று வந்த ஜாபாஸ்வபாவஸம். தனக்கு ஸௌஹார்த்தியானவென்றபடி. இது திருச்சிற்றாறுக்கு விஶேஷணம். அமர்ந்த - ஸநாதநங்களான, தண்பழன - ஸுஶீதமான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, தடாகங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை - அவ்வாற்றங்கரையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனான, வேதியர் - வைதிகரான, வைதிகஶ்ரேஷ்டரானவென்றபடி. அமர்ந்தசீர் - ஸநாதநவரகுணங்களையுடையவர்களான, ஸமஸ்தகுணாநாமஶாலிகளானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யரான, அவனிதேவர் - பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வாழ்வு - ஸௌபாக்யத்துக்கு, அமர்ந்த- ஸநாதநனான, அவர்களுக்கு நிரதிஶயாநந்த ஸௌபாக்யங்களுண்டாகைக்கு உசிதமாம்படி நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யாதிவிஶிஷ்டனானவென்றபடி. மாயோனை - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, அமர்ந்தேனே-

மூ—தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை* வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ் மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனைக்* கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்* வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே* ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தேனென்கிறார். ||ஙு||

(தேனை) உபாயோபேயபூத: ஸர்வரஸ ஸௌந்தர்யாதிகனுப், நிகிலலோகைகநாதனுப், ஸ்வநாபிகமலோத்பன்ன சதுர்முகனுப், ஆச்சர்யசேஷ்டிதனுப், ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இப்பத்தும் அருள்செய்து வானின்மீதேற்றிப் பின்னை ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப் போக்குமென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—கையாலே கிட்டியவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றவிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனாகிலும் நன்றாக அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது. ||௯||

✳நிகமனம்.✳

கன்னலையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸ்ருத்தாலே) ஸம்ஸம் கண்டசர்க்கரை, கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வாதியால்) ||௧௧||

ஈ—கிட்டப்பெற்றேனே, அநுபவிக்கப்பெற்றேனேயென்றபடி. ||ஙு||

தேனை - உபாஸ்யபோக்யனை, நாநாவர்ண ரஸ ஸமாஹாரதயா ஸ்வாதுவாயிருந்துள்ள தேன்போலே "ஸர்வரஸ:" என்னும்படி யிருக்குமவனையென்றபடி. நன்பாலை - நல்லபாலனை, சாபக்ஷீரம்போலே நைஸர்க்கிகபோக்யமாயிருப்பவனையென்றபடி. கன்னலை - ஸம்ஸ்க்ருதசர்க்கரைபோலே ஸம்ஸ்காரவிசேஷங்களைக் கொண்டு போக்யனை, கன்னல் - இக்ஷுவிகாரம், இங்கே ஸம்ஸ்க்ருதசர்க்கரையைச்சொல்லுகிறது. அமுதை - அத்யந்தபோக்யனை, திருந்து - திருந்தியிராநின்ற, வ்யவஸ்திதஸ்வபாவங்களாயிருந்துள்ளவென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, உண்ட - ப்ரளயகாலத்தில் வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை, அம்மானை - ஸ்வாமியான, ஸர்வாதிகனையென்றபடி. வானநான்முகனை - வானத்திலேயிருக்கிற நான்முகனை, ஸத்யலோகவாஸியான சதுர்முகனையென்றபடி. இதுக்குப் படைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். மலர்ந்த - விகஸிதமான, தண் - சீதளமான, ஸுந்தரமானவென்றபடி. ஸுந்தரமானவென்கை. கொப்பூழ்மலர் - திருநாபீபத்மத்தினுடைய, மிசை - மேலே, படைத்தமாயோனை - ஸ்ருஷ்டித்த ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, கோனை - ஸ்வாமியை, கோன் - ஸ்வாமி, வண்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன - நிரதிசயஔதார்யத்தையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற பராங்குசராரான வாழ்வாராருளிச்செய்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும் - ஸஹஸ்ரத்தில் இத்தசகமானது, அருள்செய்து - க்ருபைபண்ணி, இங்கிருந்தநாள் கைங்கர்யரஸங்களையுண்டாக்கி என்றபடி. வானின்மீது - பரமபதத்தின்மேலே, ஏற்றி - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே யேறவிட்டு, பிறவி - ஸம்ஸாரமாகிற, மாமாயக்கூத்தினை - துஸ்ஸ்வரூபமானநாடகத்தை, முடிக்கும் - ஸமாப்தமாக்கிவிடும். ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேயஸ்ரீஸௌம்யஜாமாத்ருமுநயே நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வார்கடாவருவி.)

தேஹேந்த்ரியாத்ம ஸம்பந்தநிவர்த்தநஸ்ய துஷ்கரத்வம்

ஸ்ரீவத்ஸலாஞ்சந ... ஸவித ஸம்ஸேவ தஸ்ய ஸேவித ஸம்ஸேவ ।

...

ஸ்ரீ ... ஸமநுஸந்தத்தவாந் ॥௬௯॥

(தேஹேந்த்ரியாத்மஸம்பந்தாச) வார்கடாவருவியித்யாதி - இதத்திலுடையமிகுதியாலே யொருவனாலும்

ஶ்ரு — கா — கிட்டப்போகாத காலதோஷத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கிஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஶாஸநிஷ்டயா) செங்கயலுகளுந்தேமபணைபித்யாதி - உத்துங்களகளிதனுவதிக்கிற நீர்நிலங்களாலேசூழப்பட்ட திருச்செங்குன்றூரிலேயெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாத்யத்வேந ப்ரஷ்டா)இத்தால் மூன்றுபாட்டிலவைம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமான - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற வேதநருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வாசிபற ஸ்வாமியாகையாலும், பெரியமூவுலகும்நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த- தெதாேர் ஸ்யூம் வஞ்ணமாம்படியாக த்ரிவிக்ரமாபதானத்தைக்கொண்டு, நிரபேக்ஷமாக வெங்கும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், அல்லதோராறுமவனிலேவறில்லை - தன்னாலே கவிநாஶமான ஸ்வாதந்த்ரமிலலாதபடி வெவஷ்ரூமின்றிக்கே நிற்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாயத்தோபாந) எனதாருயிரை - தனக்காத்மாந்தரமில்லாதபடி வாமோத்தாவாகையாலும், (ஸா நாகஸ்ரீ கஹ்ருதிஷ்தா) திருச்செய்யகமலக்கண்ணுமித்யாதி - ஶ்ரீதருடையஸ்வரூபத்திலே திருக்கண்மலர்முதலான திவ்யாவயவங்களோடேகூட ப்ரகாஶிக்கையாலும், (தேவ தேஜஸ்விஸம்வேத்யாதிதர்கயோமாஸ) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வன்கூற்றை - தேவர்களுக்குரக்ஷகனும் அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுமாகையாலும், (ஜகத்ரக்ஷகதே) படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் - ஜகஸ்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (தேவதாத்மவ்ரும்மவேத்யை) முக்கணம்மானைநான்முகனை - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், (திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றெம்பெருமான், ஶ்ரீதர்தனக்குப்பிரிந்து நோவுபடவேண்டாதபடி ஸமீபவிஷவனுப்க்கொணடெழுந்தருளியிருக்கிறனென்று "வேர்கடாவருஷியிலே" யாழ்வாராலே யநுபவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ௧௬௫

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (மாயக்கூத்தா) இப்படியந்ததாமரைத்தடாகமிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றேறச்செல்லவேணுமென்று மநோரதித்துப்போக உத்யோகித்தவர் எம்பெருமானைக்காணப்பெறாத விடாயின்மிகுதியாலே போகக்ஷமரன்றியே நான்வரக்ஷமனாகிறிலேன் நீவாராயென்று அத்தாமரைத்தடாகத்தைக் கூப்பிட்டழைக்கிறார். வாமநனும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி ஸுலபனாய், ஸ்ப்ருஹணீயமான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகிறது அடியேனுக்காகவன்றோ, பின்னையும்நான் ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அடியேனுடைய கண்களின்விடாய்தீரும்படி யொருநாள்காண வுன்னுடைய

இ — இப்படிதிருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை ஸகிஹ்ருதாயநாஸவித்துக்கொண்டு வணிபாநின்றவர் இத்திருவாய்மொழியிலே ஶ்ரீகோராயலற்றுகை யஸம்ஹதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாமரைத்தடாகமென்று ரூடிவகாதிஶயோக்தியாலே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. நீவாராயித்யாதியாலே "ஜிவேக்ஷாஸாவேக்ஷ" மென்கிற ஸமவஸ்ரூண மிதிருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

வாமனா கண்ணாவென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமநனித்யாதியால்) மாயக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபனாய்மித்யாதியால்) வினையேன்கண்ணாவென்று க்ருஷ்ணை ஸமீபத்வேநஸம்போதித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்காகவன்றோவென்று) இங்கு கண்ணனுக்குச்சொன்னது உபலக்ஷணம்வதாரமாதலாலே வாமநனுக்கும் ஸாம்யமென்று கருத்து. தம்மை வினையேனென்று ஸம்போதித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) நிரந்தரங்காணவென்னாதே ஒருநாள்காணவென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்)

மூ— மாயக்கூத்தாவாமனா வினையேன்கண்ணா கண்கைகால்* தூயசெய்யமலர்களா சோதிச்செவ்வாய்முகிழ தா* சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா தாமரைநீள்* வாசத்தடம்போல்வருவானே யொருநாள்காண வாராயே* ॥௧॥

காணவாராயென்றென்றுகண்ணும்வாயுந்துவர்ந்தடியேன்*

ஆ—திருக்கண்கைகால்கள் தூயசெய்யமலர்களாகவும், சோதிச்செவ்வாய் முகிழதாகவும், உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கும் திருமேனியைக் குளிர்ந்தஇலையாகவுமுடையையாய், வாஸநைபரிமளமுடைய நீ ஒருதாமரைத்தடாகம் நடந்துவருமாப்போலே வாராயென்று கூப்பிடுகிறார். ௧௭॥

(காணவாராய்) காணவாராயென்றென்று கூப்பிட்டுக் கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து நாணிப்பாடுபடச்செய்தேயும் நீவாராதொழிந்தவாறே உன்னை நிவ்ருத்தனென்று லோகத்தார்சொல்லுகிறாரென் றடியேன்லஜ்ஜித்

இ—ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கால் நாக்குநீனக்கக்காணவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. பக்ஷா- வாசத்தடமித்யாதியாலே தாமரைத்தடாகம்போலே வரவேணுமென்றதுக் கவிப்ராயமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். காணவென்கிறதற்கு தாமரைபித்யாதியோடே யந்வயம். தண்பாசடையாவென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தவித்யாதியால்) வாசமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வாஸநைத்யாதியால்) தடம்போல்வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரைபித்யாதியால்) ௬௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணிப்பாடித்யாதி லஜ்ஜித்தென்னுமளவாலே) இதுக்கலமர்ந்தாலென்கிறத்தோடே யந்வயம். நன்னாட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால) தம்மைப்போலேகூப்பிடக் காணாமையாலே நாடெல்லாமவனைக்காணப்பெற்று ஸம்விதமா

ப—வாமனா- எனக்காக வாமநனானவனே, என்கண்ணா- த்ருஷ்டாந்தனான வென்னுடைய க்ருஷ்ண? எனக்காக க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனே யென்றபடி. திருவவதாரம் தமக்குகார்யகரமாகாமையாலே வினையேனென்கிறார். மாயக்கூத்தா- ஆஸ்சர்யமாய் ஆஸ்வாதநீயங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே, கூத்துஶப்தமிங்கு வாசகனோடு மகபிக்கையால் மனோவ்ருத்த்யாஸ்வாதநீய திவ்யசேஷ்டிதங்களெல்லாவற்றையுங்காட்டுகிறது, நவநீதநாட்யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. கூத்துடையவன் கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம், கண்கைகால்- அவயவ உபகரணங்கள், கிட்டினாரோடு முதலுறவுபண்ணும் திருக்கண்களும், அக்கண்ணழகி லகப்பட்டாரையணைக்கும்திருக்கைகளும், அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத்தோற்று செருக்காகவர்விழுந்த திருவடிகளுமென்றபடி. தூய- நிர்மலங்களான, செய்யமலர்களா- சிவந்த புஷ்பங்களாக, ஶ்யாமமான திருமேனிக்கு ப்ரகாஶமாம்படி காருண்யங்களாக வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஷ்மத்தான, உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. செவ்வாய்- காருண்யமாகமாகத்து, முகிழ்தா- அந்த மொக்கு ளமாக, அந்த காருண்யகுட்மளமாக வென்றபடி. முகிழ — மொக்குளம், “ஸ்வாக்ருநாஞ்ஜீவ:” என்கிற ந்யாயமாகையாலே, ஹாஸப்ரதிஶப்தாலே உத்துங்க விகாஸோந்மேஷமாயிறே திருப்பவளமிருப்பது சாயல்சாமத்திருமேனி காந்திமத்தாய் ஶ்யாமளமான திருமேனியானது, சாயல்- காந்தி, சாயல்சாமத்திருமேனியென்று மத்யமபதலோபிஸமாஸ:. தண்பாசடையா— குளிர்ந்த பச்சிலையாக, அடை- இலை, பாசடை- பச்சிலை, ஶீதலஶ்யாமள ஸ்நிக்த்வமாக வென்றபடி. இப்படி இங்குதிருமேனி ஸ்நிக்த்வஸ்தரநீயமாய், ஸ்வஸ்வரூபதீபகிரணஜாலமானது, ஸமிஶ்ராநீயமாயிருக்கிறது என்றுகருத்து. தாமரைநீள்வாசத்தடம்போல்- தாமரஸாஸ்யமாய், நிரதிஶய விஸ்தாரமாய், பரிமளபரிதமான தடாகம்போலே, வாசம்- வாஸனை, தடம்- தடாகம், வாசத்தடமென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. வருவானே- வரும்வஶவனே, முன்புதன்பக்கல்வரும்படியை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. ஒருநாள்காண- ஒருநாளானுமுன்னையென்கண்ணாலேகாணும்படி, வாராய்- வந்தருளவேணும். ௬௧॥

காணவாராய் என்றென்று- நானுன்னைக் காணும்படி நீவரவேணுமென்றென்று பலகாலமலற்றி, காணவாராயென்றொருக்கால்சொல்லி, வரக்காணவிட்டால் ஆறியிருக்கவல்லவரன்றே, பின்னையுங்காணவாராய் காணவாராயென்பராயிற்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து- நீ வருகிறாயோவென்று திக்குகள்தோறுமோயாதேபார்

மூ — நாடுநன்னாட்டலமர்ந்தாவிரங்கியொருநாள் * காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க * நாணன்மலைபோல்சுடர்ச்சோதி முடிசேர்சென்னியம்மானே *
முடிசேர்சென்னியம்மாநின்மெய்பூந்தாமத் ॥ ௨ ॥

ஆ — து உன்னைக்காணப்பெற்று ஸத்தையமானவிந்நாட்டிலே நானொருவனு முன்னைக்காணப்பெறாதே கிடந்தலமர்ந்தால் என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி ஜாஜ்வல்யமாந நீலஸ்ஸ்வபாவமானஸ்ரோத்ரமுடையை, நீலஜ்யோதிஷ்யதிவ்யரூபனைப், உதித்த நீலமஹா ஸூர்யரிஸியதாய், ஸ்வஷ்ஸ்வாரமாயிருப்பதொரு கருமாணிக்கமலை நடந்துவருமாப்போலே காணவாராயென்கிறார். ॥ ௨ ॥

(முடிசேர்) நிரதிஶயபரிஶுத்த தாஉபாஸ்ய கதமான ஸௌகுமார்த்தையுடையவனே? யென்றேன்

இ — ஸிருக்கிறதென் றிருக்கிறரிவரென்று கருத்து. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயிருக்கையால்) முடிஶப்தத்திங்கே கருநாயிறுவென்கிறார் ஸௌந்தர்யத்தாலே மயிர்முடியைச்சொல்லுகிறதென்றுநினைத்து சுடரிருக்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜாஜ்வல்யமாநதயாலிபால்) ஸம்பாரம் - ஜநோஜ்ஞம், இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலென் விடாய்கெடும்படி தாமரைத்தடாகம்போலே வந்தருளவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலே என்விடாய்கெடும்படி யழகியமயிர்முடியோடேவந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்கதியுமிதெயாயிற்று. நீலரத்நப்ரபாவமையாலே நிகிலத்தவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீலஜ்யோதிஷிகயால்) கருநாயிறுதிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதித்த நீலதயால்) நாணன்மலையென்கிறவிடத்தில் நன்ஸமூத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதயால்) இது ஸாதோபமேயென்றுகருத்து. ॥ ௨ ॥

மூன்றும்பாட்டு.

முடிசேர்சென்னிகடிசேர்கண்ணி யென்கிறவாக்யங்களுடைய ஸஹிவ்யாஹாரத்தாலே நிகித்தவத்தை

ஸஷ்க்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் உலர்ந்து, கண்ணீர் கைகளாலிறைக்கும் ஈஸ்வரபமென்று தோற்றும்படி கண்பசையற வுலர்ந்தது, கூப்பிடும்வாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றுகருத்து. அடியேன்- உனக்கு மவஶ்யமென்னலாம்படியான நிரவாயிகஸம்பந்தத்தை யுடையவனானான், நாணி- லஜ்ஜித்து, இப்படிவாராதொழிந்தவாறே, நாட்டாருன்னை யென்சொல்லுவார்களோவென்று லஜ்ஜித்து என்றபடி. நன்னாட்டு- நல்லநாட்டிலே. உன்னைக்காணப்பெற்று ஸாவிதமாயிருக்கிற நாட்டிலே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெற்ற தில்லையாகில் என்னைப்போலே கூப்பிட்டலைபாதோ வென்றுகருத்து. அலமர்ந்தால்- தடுமாறினால், உன்னைக்காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டாலென்றபடி. இரங்கி- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, உனக்கென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அபேக்ஷையில்லாதொழிந்தாலும் பாரநத்தங்கண்டா லிரங்கவேண்டாவோவென்று கருத்து. சுடர்ச்சோதி- ஸ்வாபாவிகமாய் அத்யாக்ருதிதிவ்யஜ்யோதிரூபமான, சுடர்- தேஜஸ்ஸை, முடிசேர்- மயிர்முடியோடே சேர்ந்திருக்கிற, திவ்யாஸ்வபாவஸம்ஶ்லிஷ்டமான வென்றபடி. சென்னி- ஶிரஸ்ஸை யுடையவனே, அம்மானே- ஸர்வேஶ்வரனே, கருநாயிறு- நீலகாந்தியானபிருப்பதொரு ஸூர்யன், உதிக்கும்- ஶரீரத்திலே உதியாநிற்கிற, இதுமலைக்கு விஶேஷணம். உதித்த நீலஸூர்யஸ்வரூபமான ஶரீரமானவென்றபடி. கருமாமாணிக்க- நீலரத்நரூபமான, நாள்- நூதநமான, நாளென்று நூதநவாசி. நாள்நன்மலையென்கிற விடத்திலே, ளகாரலோபம் ஸமாஸாந்த:. நல்- நல்லதான, லோகத்தில் பர்வதங்கள்போலன்றிக்கே ஸுகஸ்பர்ஶமான வென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதம்போலே, இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே யன்வயம். நீ- ஒருநாளும் பிரியவொழியாதவழகையுடையவனான நீ, அந்தோ- அய்யோ, உன்னுடைய வழகின் வைலக்ஷண்யத்தை நீயறியாதொழிந்தால் என்னுடைய நிலையையுமறியாதொழிய வேணுமோவென்று கருத்து. ஒருநாள்- பலநாள் வரவேணுமென்கிறேனோ, காண- நான்காணும்படி, ஏகஸ்யோஜநாதைலாக்ஷி யா யழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. வாராய்- வந்தருளவேணும். ॥ ௨ ॥

முடிசேர் சென்னி- ஸௌகுமார்த்தோடேசேர்ந்த உத்தமாங்கத்தை யுடையவனான, அம்மா- ஸர்வேஶ்வரனே, அம்மாவென்று அம்மானுக்கு ஸம்போதநம். நின்- உன்னுடையதான, உனக்கஸாதாரணமான வென்றபடி. மொய்- நிபிடமான, தொடுக்கப்பட்டதான வென்றபடி. பூம்- புஷ்பமயமான, தாம- மாலை

மூ— தண்டுழாய்* கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்* படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நாற்றோளுந்* துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகில்போற்றோன்றாயே* ௩.
தூநீர்முகில்போற்றோன்றுநின்சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயுந்* தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா* மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்* தூநீர்கடலுட்டுயில்வானேயெந்தாய்

ஆ—ஏங்கியழுதக்கால் [illegible] வந்து தோன்றுகிறிலையென்கிறார். ௩.

(தூநீர்) விச்லேஷவ்யஸனமாயிருப்பதொரு வர்ஷம்போலேயிருந்த உன்னுடைய உஜ்ஜ்வலமானதிருவடியும், கனிவாயும், [illegible]மாய், [illegible]மாய், [illegible]

இ—யருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய [illegible]யால்) துடிசேரிடையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]). சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ௩.

✳நாலாம்பாட்டு.✳

தேநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) இவ்விசேஷணத்தால் [illegible] அருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) வர்ஷித்தமேகம்போலே வந்தென்சிந்

[illegible]—ப்ராப்தமான, [illegible]வான வென்றபடி. கடிசேர் என்கிறத்தை யிங்கேயநுவிப்பது. பரிமளம் சேராநிற்கும், கடி- பரிமளம், நாட்செல்ல நாட்செல்ல பரிமளம் விஞ்சி வாராநின்றுள்ள வென்றபடி. தண்டுழாய்கண்ணி- சீதள [illegible]யான, பெருமானே- பெரியோனே, என்றென்று- இப்படியே நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லி யாறியிருக்கிறேனென்று தான்தேறியிருக்கிறாயோ. ஏங்கி- தீவ்ரசோகவேகத்தாலே ஸ்ப்ருஹியும்பிறப்பிடமாட்டாதே [illegible]யனாய், அழுதக்கால்- நானழுதால், இதுக்குத் தோன்றுமென்கிறத்தோடே [illegible]. படிசேர்- படியாய்சேர்ந்திருக்கிற, படி- ஸ்வபாவம் [illegible]ங்களுக்கு மிகவும் [illegible]ளாயிருக்கிற வென்றபடி. மகரக்குழைகளும்- [illegible]ங்களும், பவளவாயும்- [illegible]மும், நால்தோளும்- [illegible]க்களும், துடிசேர்- துடிக்கு ஸத்ருசமான, துடி- [illegible] விசேஷம், [illegible]மான வென்றபடி. இடையும்- மத்யமும், அமைந்தது- சமைந்ததான, இவையித்தனையுமுடைத்தாம்படி பரிணமித்ததானவென்றபடி. தூய்நீர்- விமலஜலத்தையுடைத்தான, விச்லேஷ [illegible]மாகையால் ஸ்நிக்தமான வென்றபடி. ஓர்- [illegible]மான, [illegible]மான வென்றபடி. முகில்போல்- மேகம்போலே, தோன்றாய்- தோன்றுகிறாயில்லை, உபாயநனனவுனக்கு இது உசிதமோ பிரானேயென்றபடி. நான்காணும்படி வந்துதோன்ற வேணுமென்று கருத்து. ௩.

மாநீர்- [illegible]த்தில், [illegible]மான ஒரு ஜலௌகத்தில் கிடக்கிற வென்றபடி. வெள்ளிமலைதன்மேலே - ரஜதகிரியின்மேலே, தன்னென்று [illegible]. வண் - உதாரமான, ரமணீயமான வென்றபடி. கார்நீலமுகில்போல - வர்ஷாகாலத்து நீலமேகம்போல, கார் - வர்ஷாகாலம், தூநீர் - [illegible]மான, வெளுத்தஜலத்தையுடைத்தானவென்றபடி. கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, துயில்வானே - கண்வளர்ந்திருக்கிறவனே, ரஜதகிரி [illegible], [illegible] சேஷசயநத்தின் மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனனவென்றபடி. கடலுள்துயில் என்கிறவிடத்தில் ளகாராகவ்ர தகாரெடகாராதிகம் [illegible]. எந்தாய் - [illegible], தூநீர்முகில்போல் - விச்லேஷவ்யஸனமான மேகம்போலே, கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வர்ஷோந்முகமேகம்போலே என்றபடி. தோன்றும் - ப்ரகாசிக்கும்ஸ்வபாவமான, நின் - அஸாதாரணமான, சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர் - ப்ரபை, உஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி. வடிவும் - திருமேனியும், கனிவாயும் - பிம்போஷ்டமும், கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலம். தேநீர் - தேனாகிறநீரையுடைத்தான, [illegible]மானவென்றபடி. தேன்நீரென்றவிடத்திலே நகாரலோபம் [illegible]. கமலக்கண்களும் - [illegible] நேத்ரங்களும், வந்து - என்கண்ணுக்குத்தெரியாதபடிவந்து, என்சிந்தைநிறைந்தவா - என்

மூ— சொல்லமாட்டேனே*

॥ ௪ ॥

சொல்லமாட்டேனடியேனுன்துளங்குசோதித்திருபாதம்* எல்லையில்சீரிளநாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ளவா* அல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்* மல்லைஞாலமுழுதுண்டமாநீர்கொண்டல்வண்ணனே*

॥ ரு ॥

ஆ— விகஸிதமான பத்மஸரஸ்ஸம்போலேயிருந்த திருக்கண்களும், நயனமனோஹரமன்றியே வந்தென்சிந்தைநிறைந்த வ்யவஸ்தாநமாகிறபடி சொல்லகிலமல்லவென்கிறார்.

॥ ௪ ॥

(சொல்லமாட்டேன்) ப்ரத்யக்ஷமான ஸகலஜலஸமூஹவர்ணமான மேகத்தின்நிறம்போலேயிருந்த திருநிறத்தையுடையவனே உன்னுடைய நிரதிசயதீப்தியுக்தமான திருவடிகள் நிரதிசயதேஜோரூபமாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யவிசிஷ்டமாயிருப்பதிளநாயிறிரண்டுபோலே என்னுள்ளே விளங்குகிறபடி மறக்கவும்முடிகிறதில்லையென்கிறார்.

॥ ரு ॥

(கொண்டல்வண்ணா) ஸர்வஸ்வாமியானவனே, ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதி திவ்யகுணங்களையுடையவனே

இ— சிந்தைநிறைந்தவாவென்று ஸௌந்தர்யத்தைப்பேசுகை யிங்கே ஸங்கதமன்றோவென்ன, இதுக்கு ப்ரகரண ஸாமஞ்ஜஸ்யமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமோ நமவித்யாதிபடியென்னுமளவாலே) இத்தால் ஸர்வ ஸ்மரணமாக த்யாநஸாமக்ரிநடவாநிற்க விஸ்மரிக்கப்படுவானேனென்ன அதுவேயெனக்குமிகவும் பாதகமாகிறதென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை.

॥ ௪ ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆழிசூழி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷ த்யாதியால்) துளங்குசோதியென்கிறத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய த்யாதியால்) எல்லையில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதேஜோரூபமித்யாதியால்) அல்லலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மறக்கவித்யாதியால்). இத்தாலுன்னழகு என்னெஞ்சிலேநின்று என்னைநலிகிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவ மிப்பாட்டிலே அதுமறக்கவும்முடிகிறதில்லை என்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை.

॥ ரு ॥

ஆறும்பாட்டு.

குடக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்ய த்யாதியால்) ஆளென்கிறதற்குத்

ஸ— சிந்தைநிறைந்தபடியை, சொல்லமாட்டேன் - இந்தப்படியென்றுசொல்ல சக்தனாகிறிலேன்.

॥ ௪ ॥

ஆழிசூழ்- ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான, ஆழி- ஸமுத்ரம், மல்லை ஞாலம்- மஹாப்ருதிவியை; மல்லை மஹத், முழுது- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- கபளீகரித்ததான, ப்ரளயகாலத்திலே, வ்யாபித்ததானவென்றபடி. மாநீர்- மஹாஜலத்தையுடைத்தான, முழுதுண்ட மாநீரென்று பஹுவ்ரீஹி. ப்ரளயகால ப்ரவ்ருத்தஸகல ஜலவர்ணமானவென்றபடி. கொண்டல்வண்ணனே- ஸமஸ்த மேகத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணத்தையுடையவனே, அடியேன்- உன்னழகுக்குத் தோற்றடிமையாயிருக்கிற நான், சொல்லமாட்டேன்- ஸமஸ்தமென்றுசொல்ல சக்தனாகிறிலேன், இப்படிசொல்ல முடியாததேதென்னில்; உன்- உன்னுடைய, துளங்குசோதி- விளங்காநிற்கும் ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனான, துளங்குதல்- விளங்குதல், திருப்பாதம்- திருவடிகள், எல்லையில்- நிரவதிகமான, சீர்- அழகையுடையவையான, இரண்டு இளநாயிறு போலென்று மாறியமைப்பது- இரண்டு பாலஸூர்யர்கள்போலே, என்னுள்ளவா- என்னுள்ளத்திராநின்றன, திருவடிகளை பாலஸூர்யர்களாகச்சொன்னது காருணஸ்வபாவதையாலும் கண்ணாலே பருகலாயிருக்கையாலும் பாயிக்கத்துடங்கின வித்தனையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். அல்லலென்னும்- து:கரூபமதாகச் சொல்லப்படுமதான, அல்லல்- து:கம். இருள்- அந்தகாரமானது; அஜ்ஞாநமானதென்றபடி. விஸ்மரணமென்கை. சேர்தற்கு- வந்து கிட்டுகைக்கு. உபாயமென்னே- உபாயமேது, உபாயமொன்றுமில்லையென்றபடி. நாட்டார துக்கரூபமாகச் சொல்லுகிற அஜ்ஞாநமே இத்தசையில் எனக்குமுத்தேஸ்யம். து:கநிரஸநக்ஷமமான ஸ்மரணமானது என் ஹ்ருதயத்திலே விளங்குகையாலே விஸ்மரணாந்தகாரம் வருகைக்கு ஒரு உபாயமும் காண்கிறிலேன், ஆதலாலதை மறந்துபிழைக்க வழியில்லையென்று கருத்து.

॥ ரு ॥

மூ — கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா வினையேன் கண்ணா கண்ணா வென் * னாண்டவாணா வென்றென்னையாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால் * விண்டன்மேற்றான் மண்மேற்றான் விரிநீர்க்கடற்றானமற்றுத்தான் * றொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே * ‖ சு ‖

ஆ — ஸர்வஜ்ஞனைவென்னுடைய கண்ணா கண்ணாவென்று என்னை அடிமைகொண்டருளுகைக்காகக் கூப்பிட்டழைத்தக்கால் திருநாட்டில் நின்றுதல் ஸம்ருத்தியிலுள்ள திருநகரிகளில் நின்றுதல் திருப்பாற்கடலில் நின்றுதல், ஒருதூணில் நின்றுதல் தொண்டனேன் உன்கழல்காண வொருநாள்வந்துதோன்றாயென்கிறார். ‖ சு ‖

(வந்துதோன்றாய்) ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணமான நயநமணிவாசகங்களையுடைத்தாய்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டி த்யாதியால) விண்டன்மேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலநின்றி த்யாதியால்) மண்மேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தி த்யாதியால்) மற்றுத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதூணி த்யாதியால) நரஸிம்ஹாவதாரத்தை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. தாமித்தனைபாடாய் கூப்பிட்டழைக்கச்செய்தேயும் அவன் வாராதொழிந்தவாறே திருச்செங்குன்றூரில்நின்று மெழுந்தருளத திருவுள்ளமில்லையாகிலும் மற்றெங்கணுமிருந்தாலும் வந்துதோற்றியருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸமதிஸம்ருதிதை. ‖ சு ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

செந்தண்கமல உத்யாதியையுரைக்கிறார் (ஆதாரே த்யாதியால்) வடிநமஸ்யுறிங்கே ஸுயாதவாம். அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பி யலர்ந்ததென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகே த்யாதியால்)

ஸ — கொண்டல்வண்ணா - மேகவர்ண, "த்ருஷ்ட்வைவ ஹி நமஸ்யாகமேவம் நஷ்டதிராவவ:" என்கிறபடியே கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வடிவையுடையவென்றபடி. குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே குடக்கூத்துடையவனே, குடக்கூத்தாவது - பால்குடத்தை தலையிலேவைத்துக்கொண்டு இடையர்களிப்பாலே யாடுங்கூத்து, இது உபலக்ஷணம். ஸமோஹாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே யென்றபடி. வினையேன்கண்ணா - துஷ்கர்மங்களையுடையவனான வெனக்கு த்ருஷ்டிஸத்ருசனானவனே, கண்போலே யெனக்குஅழகாய் ஆதாரமுமாய் ஸகலகார்யஸாதகனுமா யிருக்குமவனே யென்றபடி. இப்போதவனைக்காணப்பெறாத நிர்வேதத்தாலே வினையேனென்கிறார். கண்ணையிழந்திருக்கும்படியான ஸமாபாவத்தைப் பண்ணினேனென் றாகருத்து, கண்ணா - ஆச்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனாயிருக்கும் க்ருஷ்ணனே, என்னாண்டவாணா - எனக்காக ஸம்பாயிவஸ்தியானவனே, வாணன் - நிர்வாஹகன், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக ஸம்பாயிவஸ்தியானவனே யென்றபடி. ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளாச்ரிதாதீனமாயிருக்குமாப்போலே விபூதியோகமும் தமக்காக வென்றிருக்கிறார் என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி என்னை - ஸ்வாமித்வஸ்வீகாரவிஷயனானவென்னை, ஆளடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஒருப்ரயோஜநாந்தரத்திற்காக வழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. கூப்பிட்டழைத்தக்கால் - விளம்பஸஹியாமையாலே பெரியசப்தமாய் முறையிட்டழைத்தக்கால், இதுக்குத் தோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னுடைய சப்தமஞ் செவிப்பட்டானுனக்கு விளம்பிக்கவும் நினைக்கலாயிருக்கிறதோவென்றுகருத்து. விண்டன்மேற்றான் - விண்மேலநின்றுதல, விண் - பரமபதம், விண்தன் என்கிறவிடத்தில் ணகாரசவர்ணம் தகாரஸ்ய டகாராதேசம். தன்னென்று ஸார்வநாமிகப்ரயோகம். பரமபதத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மண்மேற்றான் - ஸம்ருத்திமேல்நின்றுதல், ஸம்ருத்தியிலுள்ள திவ்யதேசங்கள் நின்றுமாதலென்றபடி. விரிநீர் - விஸ்தீர்ணஜலஸம்ருத்தியான, கடற்றான் - ஸமுத்ரத்தினின்றுமாதல், க்ஷீரார்ணவத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மற்றுத்தான் - இதரப்ரதேசத்தில் நின்றுமாதல், உக்தவ்யதிரிக்தமான வேதேனுமொருப்ரதேசத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. "ஸம்செளகஜேந்த்ரநாவிகரீமநாநம ஸேத்ரகாச்மகேவிநம் நரஸிம்ஹம்" அன்றோவென்றுகருத்து. இதுக்கு வந்துதோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். தொண்டனேன் - தாஸனானநான், தொண்டன் - தாஸன். இவ்வார்த்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொண்டும்பேசுது தொண்டனேனென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கும். ஸ்வரூபாநுரூபதாஸனான நானென்றபடி. உன்கழல்காண - திருவடிகளைக்காணும்படி, ஒருநாள் - பலநாள்வேணுமென்கிறேனோ, வந்துதோன்றாய் - வந்துதோன்றியருளவேணும்.

‖ சு ‖

மூ—வந்துதோன்றாயன்றேலுன்வையந்தாயமலரடிக்கீழ்* முந்திவந்துயானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்*
செந்தண்கமலக்கண்கைகால்சிவந்தவாயோர்கருநாயி* றந்தமிலாக்கதிர்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மானே* ॥
ஒக்குமம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்துநாணாளும்* தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணுந்தோறுந்தொலைவன்

ஆ—நிரவதிகதீப்தியுக்தமாயிருப்பதொரு கருநாயிறுபோலேயிருக்கிற நீ வந்துதோன்றாய், அன்றேல் அநாலோசிதவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்யமாய், லோகவிக்ராந்தமாயிருக்கிற உன்திருவடிமலர்களின்கீழே உன் திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்குமுன்பே அறிந்துசெய்யக்கடவனாய்ச் சமைந்துநிற்க முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறார். ௭॥

(ஒக்குமம்மான்) உன் திருமேனிபோடொக்குமென்று தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்

இ—வையந்தாயவென்கிறவிடத்தில் ஸூசிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநாலோசிதேத்யாதியால்) வையந்தாயவென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (லோகவிக்ராந்தமாயென்று) முந்திவந்துயானிற்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவுள்ளத்திலித்யாதிநிற்கவென்னுமளவாலே) பின்னையுமவன் விளம்பித்தவாறே நீ யிங்கேயெழுந்தருளுகல் அது திருவுள்ளமன்றாகில் என்னையங்கே யழைத்துக்கொண்டருளுதல் செய்ய வேணுமென்று ஸம்மதிவிவக்ஷிதமாயிற்று. ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வருமவர்த்தத்தில் ஸங்கதாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (உன்னைமறந்தித்யாதியால்) இத்தால் நாமுமை யழைத்துக்கொள்ளுமளவும் பாஹ்யவிஷயங்களிலே வ்யாபரித்து நம்மைமறந்திருமென்ன? அவற்றில் ஸங்க

ப—செம்- ஆதாம்ரமான, தண்- ஶீதளமான, கமலம்- கமலம்போலிருக்கிற, கண் கை கால்- நயநபாணி பாதங்களையுடைத்தான, சிவந்தவாய்- ஸாருணாதரமான, ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, ஆதித்ய னுக்கு இவ்விஶேஷணங்களில்லாமையாலே அஸம்பவிதோபமைக்காக இப்படி யருளிச்செய்தபடி. கருநாயிறு- நீலஸூர்யனானது, அந்தமில்லா- அபரிமிதங்களான, கதிர்- கிரணங்களை, பரப்பி- ஸகலதிக்குகளிலும் வ்யாபிப்பித்து, அலர்ந்ததொக்கும்- விகஸிதனானதற்கொத்திருக்குமவனான, விஷ்வக்ஸாரூப்யம் வ்யாபகிரணதயாவிகஸிதனான நீலஸூர்யனுக்கு ஸத்ருஶனானவென்றபடி. அம்மானே- ஸர்வஸ்வாமிந், வந்துதோன்றாய்- என்கண்ணவட்டத்திலே நீவந்து தோற்றவேணும், அன்றேல்- அன்றாகில், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கிறவுனக்கு என்னிலைக்காண வ்யவஸாயிக்கையாலே, இங்ஙனேயெழுந்தருளத் திருவுள்ள மன்றாகில் என்றபடி. இதுக்கு கூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறதோடே அந்வயம். உன்- உன்னுடைய, இது க்குமலரடியோடே அந்வயம். வையந்தாய- வையத்தைத் தாவின, வையம்- லோகம், லோகவிக்ராந்தமான அவிஶேஷஜ்ஞ விஶேஷஜ்ஞபாதே ஸர்வஜநங்கள் தலையிலும் ஸம்ஸ்பர்ஶித்ததானவென்றபடி. மலரடிக் கீழ- ஸௌகுமார்யமான திருவடிகளின்கீழே, முந்திவந்து- உன் திருவுள்ளத்தி லபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீ யருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயறிந்து செய்யுமவனாய்க்கிட்டி, யான்நிற்ப- நானிற்கும்படியாக, முகப்பே- உன்முன்பே, கூவி- என்னையழைத்துக்கொண்டு, பணிகொள்ளாய்- நீ கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும், ஶோகத்தாலே யபித்திருக்கும் ஸ்ரீபரதாழ்வான் ப்ரக்ருதியல்லேன், "ஜடாதரஸசீர விஶேஷஜ்ஞர்" என்று இளையபெருமாள் ப்ரக்ருதியானவனென்றபடி. அடிமைகொண்டல்லது நிற்க வொண்ணாதெனக்கென்று கருத்து. ௭॥

அம்மானுருவம் — ஸ்வாமியுடையரூபத்தோடே, ஐஶ்வர்யஸூசகமான திருமேனியோடேயென்றபடி. ஒக்குமென்று — ஸத்ருஶமாமென்று, நீலஸ்நிக்தஶீதளஜோதிராதிகளாலே இந்தமேகங்கள் ஸத்ருஶங்களாமென்றபடி. இதுக்கு உள்ளங்குழைந்து தொலைவனென்கிற விரண்டிடத்திலுமந்வயம். தொக்க — ஸம்ஹதங்களான, மேகம் - மேகங்களுடைய, பல் - பஹுப்ரகாரங்களான, குழாங்கள் - வ்ருந்தங்களை, காணுந்தோறும் - காணும்பொழுதெல்லாம், நாணாளும் - நாளும்நாளும், ப்ரதிதினமுமென்றபடி. நாள்நாளுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரமாகவுள்ள நகாரமே ணகாரமாகவுமிதேஶம். உள்ளம் - ஹ்ருதயமானது, குழைந்து - ஶிதிலமாய், நான் - நாட்டார்க்கு ஆஶ்சர்யஹேதுவான வேஷநிஷ்டன் ஊர்த்வஹேதுவாம்ப ஷயான நான்; தொலைவன் - மாண்டுபோகாநிற்பன், தொலைவு - மாளுகை, ப்ராணவியோகத்தை யடையாநிற்பு

மூ— ஞன்* றக்கவைவர் தமக்காய் அன்றீரைம்பதின்மர் தாள்சாயப்* புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா வாராயிதுவோ பொருத்தமே* ௮

இதுவோ பொருத்தம் மின்னாழிப்படையாய் ஏறுமிருஞ்சிறைப்புள்* அதுவே கொடியா வுயர்த்தானே

ஆ—நானும் உள்ளங்குழைந்து துவளுவன நான் உன்னை மறந்திருக்கவொட்டுகிறதில்லை இந்தப் பேய்கள், உன் திருவடிகளையே த்யேயமும் த்யேயமுமென்றிருக்குமவர்க்கு ஸ்ரேஷ்ட ப்ரமேயனுப், அன்றீரைம்பதின்மர் தாள்சாயப்புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா? அத்தேரை இங்கே நடத்திக்கொண்டு வாராய், இதுவோ உன்னுடைய த்யாகமென்கிறார். ௮

இ—ஸத்ருஸவஸ்துக்களென்னை மறக்கவொட்டுகிறதில்லையென்கிறோரென்று ஸம்ஸக்தப்ரதீதிமத் தக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையே யித்யாதியால்) ராஜ்யாதிகளிலே ஆஸக்தியுண்டாயிருந்ததாகிலும் பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீ நாரதாவலிதமதநவைஷ்ணவ ஸ்ரீவிஷ்ணு-க்ஷாத்ர வைஸ்ய ஸம்ப்ரேஷ்யபடியாலே ஸமசரணகூடஸ்த்யமுண்டென்னைக்குறையில்லையிறே! தேர்த்தனிப்பாகா வாராயென்கிற ஸம்ஸ்ரவாரத்தாலே ஆஸாம்ஸத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தேரையித்யாதியால்) திருத்திக்கொண்டென்றது- திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ௮

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

மின்னாழியென்று திருவாழிக்கு விசேஷணஸாத்ருஸ்யஞ்சொன்னதால் ஸமிதவக்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார்

ரா—னென்றபடி. தக்க- யோக்யமான, ஆஸ்ரயணஸமய த்யாகத்யேயங்களான பாண்டவர்களானவென்றபடி. ஐவர்தமக்காய் - ஐவர்களுக்கும்ஸ்வம்மாய், தம்மென்று ஸாமாந்யத்யோகம், பாண்டவர்களுக் கிஷ்டவிநியோகஸத்தனென்றபடி. அன்று - பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமான காலத்திலே, ஈரைம்பதின்மர் - பஞ்சபாண்டவர், துர்யோதனாதிகளென்றபடி. ஈரைம்பது - இரண்டைம்பது, ஈரைப்பது ஸங்க்யையுடையவர் ஈரைம்பதின்மர், தாள்சாய - கால்சாயும்படியாக, ஸமீரணவசவ்ருக்ஷங்கள்போலே ஸம்ஹரிக்கும்படியென்றபடி. புக்க - ப்ரவேசநஸ்ய யோக்யமான, நல்தேர் - நல்லதேருக்கு, உன்னை ஸாரதியாகவுடைத்தாகைபாலே ஸ்லாக்யமான ரதத்துக்கென்றபடி. தனிப்பாகா?- அத்விதீய ஸாரதியானவனே, பாகன் - ஸாரதி, ரதியான அர்ஜுநன் முதுகின்கீழேயொதுங்கும்படி த்யாகத்தைக் கொண்டு ஸாரதியானவனேயென்றபடி. வாராய் - வருகிறாயில்லை, "ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேऽச்யுத" என்றலப்படிசெய்பலாவது அர்ஜுநனுக்கேயோ எனக்காக அந்தத்தேரை யிங்கே நடத்தலாகாதோ, ஆஸ்ரிதர் ஐவருமாய் ஸகலஸௌகர்ய தவஸ்யாதிகருமாலோ வுதவலாவது, நான்வனகாகியுமாய் ஜீவிக்கிற தேவஸ்தானங்கள் ஆஸாவ்யாதங்களுமோ வுதவலாகாதோவென்றுகருத்து. இதுவோ பொருத்தம் - இங்ஙனேயோவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ச்லேஷஸ்வபாவம், ஆஸ்ரிதர்க்காக தூத்யஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணினதும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்ததும் எல்லாம்பொய்யோ, 'நாராயண ஆஸ்ரிதா' மென்று கவிபாடினவனும் உன்பக்கல் கைக்கூலியாகப்பொய்யைப்பாடினானித்தனையோவென்று கருத்து. வாராய் – எனக்கதெல்லாஞ்செய்யவேணுமோ, ஒருகால்முகங்காட்ட வமையுமேயென்று திருவுள்ளம். ௮

மின்னாழி- மின்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற, ஸ்வநீலஜீமூதஸத்ருசமான திருமேனிக்கு வித்யுந்நுணம்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற வென்றபடி. படையாய்- ஆயுதமுடையவனே, படை- ஆயுதம், படையுடையவன் படையான், படையாயென்று ஸம்போதநத்தில் ரூபம ஏறும்- ஏறப்படுமதான, திவ்யவாஹநமான என்றபடி. இருஞ்சிறை- பெரியசிறகை யுடைத்தான, இரும் என்று பெரியது, சிறை- பக்ஷம், ஸகிலவேதவக்ஷஸாலியான வென்றபடி புள் அதுவே- அந்த பக்ஷியையே, வேதாத்ம ப்ரசாந்தி த்யவலிங்கன பெரியதிருவடியையே என்றபடி கொடியா- த்வஜமாக, உயர்த்தானே- உயரவகித்தவனே, ஆரோஹநகாலத்தைப் ஸ்ரீமகஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே ஸகிலதேவேப்யோ வந்தருளி யெனக்கு வடிவழகைக்காட்டிய நாளவேணுமென்று ஸம்போதநம்பத்துக்கும் தாத்பர்யம். யதா- த்யோஜநகரணாதிகல்சின பாண்டவர்களளவன்றிக்கே வெங்கட்சேஷ்டாவலிகரான திருவாழியாழ்வான் முதலானோடு ஸம்ச்லேஷிப்பதும் பொய்யோவென்று கருத்தாகவுமாம். இதுவோ பொருத்தம - இங்ஙனே

மூ - என்றென்றேங்கிபழுதக்கா* லெதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்* மதுவார் சோலையுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே* ||௧௦||

பிறந்தமாயா பாரதம்பொருதமாயா நீயின்னே* சிறந்தகால்தீநீர்வான்மண்பிறவுமாயபெருமானே* கறந்தபாலுண்

ஆ—(இதுவோபொருத்தம்) திருவாழியைபின்னாகவுடைய திவ்யாயுதமாகிற ஐச்வர்யத்தையுடையவனே ஆச்ரிதருடைய ஆபத்துக்கு உதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையவனே இதுவோமுடிந்ததென்றென்றேங்கிபழுதக்கால் ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷவாஸநையாலே ஸம்ச்லேஷஹேதுபூதமாகிற ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாக மதுவார்சோலை புத்தரமதுரைப்பிறந்த வாத்ஸல்யாதிகனே நீயெதுவாக நினைத்திருக்குமென்கிறார். ||௧௦||

(பிறந்தமாயா) ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாகவும், து்ஷ்க்ருதிநாசார்த்தமாகவும், ஸ்ரீமதுராபுரியிலே பிறந்தருளின ஆச்சர்யசக்தனே, நீயிப்படி ஸர்வரக்ஷகனாயிருந்துவைத்து உன்னைக்காட்டியருளுகிறிலை இனியுன்னை யெங்கேகாண்கேனென்கிறார். ||ய||

இ— (திவ்யாத்யாதிபால்) இருந்நிறையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதருடையவித்யாதிபால்) இதுவோபொருத்தமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவோமுடிந்ததென்று) பொறைதீர்ப்பானென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷாதியால்) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷஹேத்வாதியால்) எதுவேயாகவித்யாதியாலே தாமித்தனைகூப்பிடச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே நம்பக்கலவனெது நினைத்திருக்கிறானோவென்று ஸம்சயமாக விசாரிக்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தமிதி. ||௧௦||

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

பிறந்தமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதுபரித்ராணாதியால்) இதில் து்ஷ்க்ருதிநாசார்த்தமாக என்கிறவித்தாலே "பாரதம்பொருதமாயா" என்கிறத்தின் தாத்பர்யம்ஸூசிதம். சீர்தீவான்மண்ணாத்யாதி பெருமானேயித்யஸ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயிப்படியித்யாதியால்) கறந்தபாலாத்யாதிபெருமாயாவித்யஸ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) நாம் ஸர்வரக்ஷக

ம—யோவுன்னுடைய ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷஸ்வபாவம், ஸாதுக்கள்பக்கல் ஸம்ச்லேஷமும் பொய்யோவென்றபடி. என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஏங்கிபழுதக்கால் - ஸ்ரீடம், இதுக்கு எதுவேயாகக் கருதுங்கொலென்கிறத்தோடே யந்வயம். இம்மாஞாலம் - இந்தமஹாப்ருதிவியினுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்கு இச்சையுடையவனாய்க்கொண்டு, இதுக்குப் பிறந்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். மதுவார்சோலை - மதுநிஷ்யந்திகளான உத்யானங்களையுடைத்தான, உத்தரமதுரை - உத்தரதிக்கிலுண்டாயிருக்கையான ஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனான, மாயன் - ஆச்சர்யசக்திகன், "ததோகிலஜகத்பத்மபோதாயாச்யுதபாநுநா தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்பூதம் மஹாத்மநா" என்கிறபடியே ஸர்வகல்யாணகுணங்களோடே பிறந்த வாத்ஸல்யாதிகனென்றபடி. எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் - எதுவாகநினைத்திருக்குமோ, என் (கண்ணுறக்காண) கண்ணனீர்மாற) வருவதாக நினைத்திருக்கிறானோ, கூப்பிட்டேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ வென்றபடி. ||௧௦||

பிறந்தமாயா - அப்ராக்ருததிவ்யஸம்ஸ்தானத்தை மநுஷ்யஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தவாத்ஸல்யாதிகனே, பாரதம் - பாரதயுத்தத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனான, "ஒருநவாசும்வுதீ" திவஸ ஸாரதயுத்தத்தைச் செய்தருளினவனாவென்றபடி. மாயா - ஆச்சர்யசக்திகனே, ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்தல், பகலையிரவாக்குதலான ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே என்றபடி. சிறந்த - ச்ரேஷ்டமான, காரணகார்யங்களாலே அதிசயிதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - அக்நி, நீர் - ஜலம், வான் - ஆகாசம் - மண் - ப்ருதிவீ, பிறவுமாய் - அந்யங்களுமாயிருக்கிற, வாய்வாதிகார்யங்களான தேவமநுஷ்யாதிபதார்த்தங்களுமாயிருக்கிற வென்றபடி. தத்தச்சரீரகனாயிருக்கிறனென்கை. பெருமானே - ஸர்வேச்வரனான, நீயின்னே - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி ஸர்வரக்ஷகனாயிருந்துவைத்துமென்றபடி. கறந்த - கறந்ததொரு தூமான, காலத்தளநாதி க்ருதவிரிஷ்டஸூக்திகயானவென்றபடி. பாலுள் - க்ஷீரத்துக்குள், நெய்

மூ—நெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங் கண்டுகொள்* இறந்துநின்றபெருமாயாவுன்னையெங்கேகாண்கேனே* ॥௰॥
எங்கேகாண்கேனின்துழாயம்மான்றன்னையானென்றென்று* தங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்* செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்* இங்கேகாணவிப்பிறப்பேமகிழ்வரெல்லிபுங்காலையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

ஆ—(எங்கேகாண்கேன்) எங்கேகாண்கேனின்துழாயம்மான்றன்னை யானென்றென்றங்கே ப்ரவணராய் ப்ரேமார்த்ர ஹ்ருதயராய் த்வநிஹ்ருதமான சொற்களாலே அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் ஸ்ருஜுவான வேதமாகச்சொன்ன வாயிரத்துளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள் இந்தலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே யெல்லாருங்காண வெம்பெருமானை யெப்போதுங்காணப்பெற்று மகிழ்வரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

இ—ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கச்செய்தே இப்போதாகவேணுமென்கிறதென்னென்ன? அதுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறு ரென்று ஸங்கதிஸூசிதமிதி. ॥ய॥

✻ நிகமனம். ✻

அங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலென்கிறவிடத்தில் ஸாத்விகதாபர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரவணசித்தரென்று) தாழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேமார்த்ராதிபால்) ப்ரேமார்த்ர ஹ்ருதயராய் த்வநிஸ்வரஸ:. செங்கேழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஜுவேதாதிபால்) ॥கக॥

ஸ—நெய்யேபோல்- நெய்போலே, ததுதஸர்வேஷு பூதேஷு வஸ்தி: ஸ்ரீநம் கண்ணாலேகாணப்படச்செய்தே அதிலுள்ளிருக்கிற நெய்யைத்தான் காணவரிதானாப்போலேயென்றபடி. இவற்றுளெங்கும் - காணப்படுகிற ஸமஸ்தபதார்த்தங்களெங்கும், இதுக்குநின்றவென்கிறதோடே யந்வயம். கண்டுகொள் - கண்டுகொள்ளு மவர்க, இறந்து - இல்லாமல், கண்ணாலே காண்கையில்லாதவனை யென்றபடி. "வ்யாப்திவ்யாப்திமத்ருஸ்யம் ஸர்வதேவ ஸர்வமித்யுச்யதேமதி விஜ்ஞானம் ஸர்வபூதேஷு ஸர்வாத்மா ஸர்வநியந்தா" என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்காரத்தால் ஸ்திதத்துக்காணுமத்தனையொழிய கண்ணாலேகாணவரியனையென்றபடி. நின்ற - இப்படிபேதாவஸ்தமாயிருந்தவனை, பெருமாயா - ஆஸ்சர்யபூதனே, உன்னை - இப்படி நிரவதிகமஹிமையையுடையவுன்னை, எங்கேகாண்கேன் - எவ்விடத்தில் காணக்கடவேன், திருநாட்டிலேகாண்கைக்கு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமறவேணும், அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடனாய்விட்டேன், ஸர்வாவதாரம் நானினைத்தபடி ஸம்ஸ்லேஷாதிகளைச்செய்யாது, அந்தர்யாமித்வம் கண்ணுக்குவிஷயமன்று, இனி இவ்வழியாலே முடிந்துபோமித்தனையாகாதேயென்றுகருத்து. ॥ய॥

இன்- இனிதான, நிரதிசயபோக்யமான வென்றபடி. துழாய்- ஸர்வகந்தவிஹமான திருத்துழாயையுடையவனை, அம்மான்தன்னை ஸர்வேஸ்வரனை, யான்- கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி அவனானதான், எங்கேகாண்கேன்- எங்கேகாணக்கடவேன், என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லிச் சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லியாறியிருக்க மாட்டாதே, ஆர்த்தனாயிப்படியே சொல்லாநிற்பரித்தனையிறே. அங்கே- தோளுந்திருத்துழாய்மாலையுமான அவனுடையவழகிலே, தாழ்ந்த- ப்ரவணங்களான, சொற்களால்- ஸூக்தங்களாலே, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறதோடே யந்வயம். அம்- ஸுந்தரமான, தண்- ஸீதளமான, ஸம்ஸாரஸந்தாபஹரமான வென்றபடி. குருகூர்- திருநகரியிலே, சடகோபன்- ஸர்வ வைஷ்ணவர்கள் பக்கல் கௌரவராமியான ஆழ்வார், செங்கு- ஸ்ருஜுவும், ஏழ்- எழும்படி, ஸ்ருஜுவேதமாக வென்றபடி. உபநிஷத்துக்களிங்க ளேகஸ்ரூபமாகவென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்- இவையும் என்கிறவிடத்தில் உம்மைம் இத்திருவாய்மொழியில் சொன்ன ஸமவாயம் துர்லபமாகையாலே, இவற்றையும் சிலர் அப்யஸிக்க வல்லரோவென்றிவ ற்றினுடைய வைலக்ஷண்யத்யோதகம். பத்துமென்கிறவிடத்தில் உம்மைம் இத்தசகத்தினுடைய கார்த்ஸ்ந்யவாசகம். இங்கே- இந்தலோகத்திலேதானே, காண- எல்லாருங்காணும்படியாக, ப்ரத்யக்ஷமாக வன் றிக்கே கதிஸாக்ஷாத்மாகவென்றபடி. இப்பிறப்பே- இந்த ஜந்மத்திலேதானே, எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், திவாராத்ரமொழியாதே என்றபடி. மகிழ்வர்- ஆநந்திப்பார்கள், ஸர்வதா பகவதநுபவம் பண்ணுவார்களென்றபடி. ஸ்ரீ ஜநந்யாமாத்ரு முநீந்த்ரபாதாரவிந்தஸேவாதிகாரிணாக்: ॥கக॥

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:

(மாயக்கூத்தா.)

ரூபேணாத்யத்புதேந ப்ரசுரமகுடதயா ஸ்வார்த்ர்யதோ தல்பஶாயித்வாத்
நீலமேகஶ்யாமலத்வாத் ஸ்ரீதஸாம்யதயா பக்ஷபாதாதிமத்வாத்
ஸாரஸ்யாத் பாந்தவ்யாத் நிகமமஹிமதோ ஜ்ஞாநாத்யைர்வ்யோமதாஸ்
ஜீவாபேக்ஷாப்ரதீக்ஷாஸ்திதிவத உதிதோ ஸ்ரீவதிஷ்டஸ் த்ருஷாணி ॥ ௬௫ ॥

(ரூபேணாத்புதேநாத்) மாயக்கூத்தாவாமனா - ரூபங்களாய் விநோதமானவைகளான வேஷங்களையுடையனாகையாலும், (ப்ரசுரமகுடதயா) சுடர்ச்சோதிமுடிசேர் சென்னியம்மானே - நிரவதிகதேஜோமயமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்வார்த்ர்யத:) முடிசேர்சென்னியம்மான் - அத்திருவபிஷேகத்தாலே ஸர்வஸ்வாமித்வந்தோற்ற நிற்கையாலும், (தல்பஶாயித்வாத்) தூநீர்கடலுள் துயில்வானே - பரிமளமான பர்யங்கத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நீலமேகஶ்யாமலத்வாத்) மாநீர்க்கொண்டல்வண்ணனே - நீலமேகஸத்ருஶமான திருநிறத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீதஸாம்யதயா) கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸாம்யனாயிருக்கையாலும், (பக்ஷபாதாதிமத்வாத்) செந்தண்கமலக்கண்கைகாலித்யாதி - செந்தாமரைப்பூத்தாப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையும், திருக்கைகளையும், திருவடிகளையும், நிரவதிகஸௌந்தர்ய நீலஸந்நிபமான திருமேனியையுமுடையனாகையாலும், (ஸாரஸ்யாத்பாந்தவ்யதோ) தக்கவைவர்தமக்காயித்யாதி - ஆஸ்ரிதரான பஞ்சபாண்டவர்க்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (நிகமமஹிமத:) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான் - வடமதுரையிலேயவதரித்து ஶ்ருதியினுடையஸாரத்தை உபதேசிக்கையாலும், (ஜ்ஞாநாத்யைர்வ்யோமதாஸ்) அந்தமாநுள்நெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள் - க்ஷீரத்திலே வ்யாப்தமிருக்கிறாப்போலே எல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாப்தனாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் சேதநருடைய அபேக்ஷாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாயக்கூத்தா" என்கிறதஶகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ ௬௫ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எல்லியுங்காலையும்) எம்பெருமானென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி யருள்செய்தருளினான். ஒருவன் செய்தருளினபடியேயென்றென்று நினைத்துக்கிடக்கும்படி யருள்செய்தருளினான், அவ்வருள்தானென்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இ— நல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்று) த்யாதேவாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனித்யாதியால்) பாட்டில்வ்யவாயம் ஏகவாக்யமாயிருக்க தவ்யூஹம் வாக்யபேதமாய் வ்யவஹித்தது அருள்நல்லதென்றும் அது யாவக்கர்மநாஸம்ஶயமென்று மிவ்வஸந்தபத்திலும் இப்பதவ்யாக்யாநத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையாலே க்ருதக்ருத்யராயிருந்த ஆழ்வார் நல்லவருளென்றும் யாவக்காநஸம்ஶயமென்று மித்தனை கொண்டாடுகைக்கு விஷயம் திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதிவிஶேஷமாக மாட்டாமையால் இவ்வர்த்தத்தில் ஸமந்தமன்றோவென்று ஶங்கிக்கிறார் (அவ்வருளித்யாதியால்) எதுவென்றது க்ஷேபமானவாக்யம், திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதிவிஶேஷமும் ஸம்ஶ்லேஷவிஷயமாகாதென்று க்ஷேபஹ்ருதம். இவ்வர்த்தம் ஸமந்தமாம்படி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார்

மூ— எல்லியுங்காலையுந்தன்னை நினைந்தெழ* நல்லவருள்கணமக்கேதந்தருள்செய்வா* னல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடியப்பனூர்* செல்வர்கள்வாழுந்திருக்கடித்தானமே* ॥க॥

ஆ— முன்னம்திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார். ॥க॥

(திருக்கடித்தானமும்) பின்னையஞ்செய்தருளுகிறன், திருக்கடித்தானத்தையும் என்னெஞ்சையுமொக்க,

இ—(முன்னமித்யாதியால்) முன்னமென்றதுக்குமேல்பாட்டுக்களிலருளிச்செய்யப்புகுகிற கல்யாணகுணவிசேஷங்களுக்கும் மேல்த்திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்யப்புக்கிற ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் முன்னமென்றுகருத்து. இப்படி திருக்கடித்தானத்தில் அவன்வந்துநிற்கிறவிது பஹுவிதகல்யாணகுணவிஶிஷ்ட ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷ ப்ரகாஶகமாயிருக்கிறதாகையாலே இது ஆழ்வார்க்கிப்போதுமிகவும் ஸ்வாநுபவிஷயமாகவற்றாகையாலிவ்வுத்தரார்த்தம் ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? மாயக்கூத்தனிலாழ்வாருடைய ஆர்த்தியுக்தியைக் கேட்டு தத்க்ஷணமுபயவருடைய ஆர்த்திதீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுகைக்காக வருகையிலே உத்யுக்தனானவெம்பெருமான் இனி நாம் கடுகச்சென்றால் ஸஹஸா ஸ்வதர்ஶநஜந்ய ப்ரீதிவேகத்தாலே தடுமாறி யழியும்படியாய்ப் படுவாராகையாலே ப்ரீதியைஸாத்மிப்பித்துப் பின்பு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து பதினாலாண்டு பிரிவாலேநொந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாமெழுந்தருளின ப்ரீதி ஸாத்மித்தபின்பு திருவயோத்யையிலே புக்கருளுகைக்காகத் திருவடியை முற்படப்போகவிட்டு பெருமாள்தாம் ஸ்ரீபரத்வாஜாஶ்ரமத்திலே விட்டிருந்தருளினப்போலவும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகன் தூதுஎழுந்தருளுகிறபோது பாண்டவஸரான ஸ்ரீவிதுராதிகளுக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதிஸாத்மித்தபின்பு ஹஸ்திநாபுரத்திலே புக்கருளுகைக்காக "காஶ்யஸ்தேனிவஸதிவஸந்ப்ராதரிஹைஷ்யதி" என்கிறபடியே காஶ்யபஸ்த்தலத்திலே விட்டருளியிருந்தாப்போலவும் ஆழ்வாருக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதிஸாத்மித்தபின்புவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளி யிவர்பக்கல் ஆதிப்ரவணனாயிருக்கிறபடியை யிவரநுஸந்தித்து ப்ரீதராய் இதைப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று இங்கேஸூசிதமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸவிதாரணஸஜ்ஜ" மென்கிறஸமஸ்தகல்யாணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்திலிருப்பை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ஸாதனமன்றோவென்ன விங்கு தகோசிதமான கல்யாணகுணவிஶேஷத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) (செய்தருளுகிறன்) ஒருகல்யாணகுணவிஶேஷத்தைஉதிஶேஷ: உமக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் கழலும்

ஶ— அல்லியம்- புஷ்பங்களாலே அழகியதான, அல்லி- புஷ்பம், புஷ்பஶாஸநாஷ்டகதயா ஆதிஸுந்தரமான வென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அம்- ஸுகந்தவிஸ்தாரமான, துழாய்- திருத்துழாயை, முடி- திருமுடியிலே யுடையவனான, அப்பன்- ஸ்வாமியானவன், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே "மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய்கடிசேர்கண்ணிப் பெருமானே" என்றுநானசைப் பட்டபடியேவந்து தோற்றின ஸ்வாமியானவனென்றபடி. எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், ஸர்வகாலமு மென்றபடி; தன்னை- என்பக்கல் நிர்ஹேதுக ஸௌஹார்த்தத்தைப்பண்ணின தன்னை, நினைந்து- இதென்ன ஸௌஹார்த்தமென்று விஸ்மயாவஹனைப் ஸ்மரித்துஸ்மரித்து, எழ- எழும்படி, உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. நல்ல- நல்லவையான, என்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படியான என்றபடி. அருள்கள்- க்ருபைகளை, நமக்கே- மற்றொருவருக்குக் கிடையாதபடி நமக்கே அஸாதாரணமாக, தந்து- ப்ரஸாதித்தருளி, க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளியென்றபடி. அருள்செய்வான்- மேல்இடைவிடாதே க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளாநிற்கிறன், ஊர்- இப்படி உபகாரியாயிருக்கிறவனெழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யநகரம், செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம்- ஸ்ரீமான்கள் வாழ்கிற திருக்கடித்தானம், "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே கைங்கர்யஸம்பத்ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பத்தையுடையவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமஸ்தஸ்வகைங்கர்யங்களாலே நித்ய ஸ்ரீமான்களாய் வஸிக்கிற திருக்கடித்தானமென்றபடி. ॥க॥

மூ— திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையு* மொருக்கடுத்துள்ளேயுறையும்பிரான்கண்டீர்* செருக்கெடுத்
தன்றுதிகைத்தவரக்கரை* யுருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே* ॥௨॥
ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்* றுருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்* திருவமர்மார்பன்றிருக்கடித்
தானத்தை* மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே* ॥௩॥

ஆ— தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டருளினன். அவனாரென்னில்? செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை யுருக்கெடவாளிபொழிந்த அத்விதீயன், கண்டீரென்கிறார். ॥௨॥

(ஒருவர்) பின்னையுமொருவரா யிருவராய் மூவராய்த்தோன்றி உருவுதெரியாதபடிவந்து வாளிபொழிந்தவனென்று அவன்சிகலையே யநுபவித்து அதுக்குமேலே இன்றுதிருக்கடித்தானத்திலு மென்னெஞ்சிலும்

இ— ளாயிருக்க இப்படி யநுஸந்திக்கமாட்டாதேனென்கிற வதிசங்கையைக் காட்டுகிறார் (அவனாரென்னி லென்று) ஆரென்றுகேஷபாக்ஷேபகம். ஒருவனுமாகமாட்டானென்றபடி. ராவணாதிநிரஸநம்பண்ணின மஹாவீரனாகையாலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையும் நிரஸநமாக்கினனென்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (செருக்கெடுத்தித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

உபாயாத்யவஸாயமாகையாலே "வஸிஷ்டவசனமேவ ப்ராஜநம்வாஸநிவாஸிநம்" என்கிறபடியே யாழ்வாரை மேல்போகவொட்டுகிறதில்லையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்கிறதற்கு அநுபவித்துஎன்கிறதோடந்வயம். திருக்கடித்தானத்தில் திவ்யமங்களவிக்ரஹமொன்றேயாயிருக்க இருவர்மூவரென்கையும் அதிப்போது அநுபவமொவாரமாயிருக்க உருவுகரந்து என்கையும் ஸம்மதமல்லாமையால் கீழ்ச்சொன்ன வாளிபொழிந்தவிஷயிலே இதுக்கந்வயமாகவேணுமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வந்தித்யாதியால்) சிகலை - வ்யாபாரத்தை, கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதில்காட்டில்

ஈ— செருக்கு- மதம், எடுத்து- தலையெடுத்து, உத்க்ருஷ்டமாயென்றபடி. ஸர்வஸஹஸ்ரஜய்யத்வத்தாலே மதத்விகமாயென்கை. திகைத்த- ஜோஷித்தவரான, சக்ரவர்த்தித்திருமகனை ஜயிக்கலாமென்று ஹர்ஷித்த மதிகேடரான வென்றபடி. அரக்கரை- ராக்ஷஸர்களை, ராவணாதிகளைக்குறித்து என்றபடி. இதுக்குப்பொழிந்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அன்று - அக்காலத்தில், ஸிவதனுர்பங்கஜ்ஞனான தன்திருவுள்ளத்திலும் நீரிலேநெருப்பெழுந்தாப்போலே சிற்றம்விளையும்படி அவர்கள் அபசாரங்களைப்பண்ணின அந்தகாலத்திலே, உருக்கெட — ரூபங்கெடும்படி, "ஹிநஸ்திநாஸ்மென்றோ" என்கிறபடியே யவர்கள்ஸரீரங்களழியும்படியென்கை. வாளி - பாணங்களை, பொழிந்த - "ஸரவர்ஷம்வவர்ஷஹ" என்கிறபடியே வர்ஷித்தவனை, ஒருவன்கண்டீர் - ஏகவீரன்கண்டீர், கண்டீரென்றது ஸகலப்ரதிபந்தகநிரஸநமஹாவீரஸூசகம். திருக்கடித்தானமும் - அந்த திவ்யநகரத்தையும், என்னுடைச்சிந்தையும் - என்னுடையசித்தத்தையும், ஒருக்க - ஒருபடிப்பட, எடுத்து - ப்ரஹ்மித்து, இரண்டையும்ஏகரூபமாக ஸங்கல்பித்தென்றபடி. இரண்டிலுமேகரூபமாக ஆஸக்திசெய்தருளியென்கை. உள்ளே - இவற்றுக்குள்ளே, உறையும்பிரான் - வஸிப்பாகிற்கிறமஹோபகாரகன். ॥௨॥

ஒருவர் இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று - ப்ரதமத்தோடு யாஜம்பண்ணியருளுகிறபோது ஆச்சர்யமொருவராய், பின்பு பாவநாதிஸேஷம் விஞ்சவிஞ்ச இருவர்மூவரென்னும்படிநின்று, அநேகரூபனைத்தோன்றி என்றபடி. உருவுகரந்து- அதிதீடமான ரூபமமறைந்து, வக்ஷஸ்திவ்யஸௌமத்துக் அவகாசமில்லாதபடியாதிஸேஷம்பின்னையு மதிகமானவாறே நிரதிஸயதேஜோரூபமான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் அத்ருஸ்யமாயென்றபடி. வாளிபொழிந்தவனென் றநுஸந்திப்பது. ஸரங்களைவர்ஷித்தவன், திரு - ஸ்ரீயானவள், அமர்- அமர்ந்திருக்கிற, மார்வன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனைக்கொண்டு, அந்த வீரஸ்ரீயோடே வந்தானென்றபடி. லக்ஷ்மியைத் திருமார்பிலே யுடையவனைக்கொண்டு என்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம், மருவி - ஆஸ்ரித்து, உறைகின்ற - அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்ற, மாயப்பிரான் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனான உபகாரகனாய், உள்ளுந்தோறும் - அநுஸந்திக்குந்தோறும், உள்ளுகை - அநுஸந்திக்கை, தித்திப்பான் - போக்யனாகின்றான். ॥௩॥

மூ—மாயப்பிரானென்வல்வினைமாய்ந்தற* நேசத்தினாலெனெஞ்சநாடுகுடிகொண்டான்* தேசத்தமரர்திருக்கடித்தானத்தை* வாசப்பொழில்மன்னுகோயில்கொண்டானே* ॥௪॥
கோயில்கொண்டான்றன்திருக்கடித்தானத்தைக்* கோயில்கொண்டானதனோடுமென்னெஞ்சகம்* கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழவைகுந்தம்* கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே* ॥௫॥

ஆ—பிராட்டியோடேகூடவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். ॥௩॥

(மாயப்பிரான்) இவன்திருக்கடித்தானத்தைக்காட்டிலு மென்னெஞ்சிலே வல்வினைகள்திரும்படி ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு குடியாகவிருந்தருளினானென்கிறார். ॥௪॥

(கோயில்கொண்டான்) அங்குமிங்குமாயிருந்தருளுகையன்றியே ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தையுங்கண்டு என்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளினானென்கிறார். ॥௫॥

இ— அதிசயிதாநுராகவிசேஷத்திலே யிப்பாட்டுகளுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன அநுராகத்துக்குமேலென்றபடி. உள்ளுந்தோறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலுமென்று) திருவமர்மார்வன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) ॥௩॥

✱ நாலாம்பாட்டு ✱

திருக்கடித்தானத்தை வாசப்பொழிலித்யாதியாலே உத்யாநாதிகளுமாகச்சொல்லி நெஞ்சைக்குடியாகச்சொன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதிகொண்டென்னுமளவாலே) இத்தால் கீழச்சொன்ன அநுராகத்திற்காட்டில் அதிகமான அநுராகஞ்சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதிஸூசிதை. நெஞ்சிலே என்கிறதற்கு ஸ்நேஹத்தையித்யாதியோடே யந்வயம். ஸ்நேஹஸத்வத்தாலே நேசத்தினாலென்கிறவிதுமும் வ்யாக்யாதம்.॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் அதீயவாதாத்பர்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுநினைத்து த்ருஷ்டாந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குமித்யாதியால்) ॥௫॥

ப—தேசத்தமரர் - தேஜஸ்ஸையுடையவரானவமரருடைய, தேசம்- தேஜஸ்ஸு, தேசமுடையவர்- தேசத்தார், தேசத்தமரரென்று ஸமாஸவிதம், நித்யாநுபவத்தாலே தேஜிஷ்டராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ராப்யமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம். வாசப்பொழில் - வாஸனையுடையவையான உத்யாநங்கள், வாஸ்தவ்யஸ்தலபாஹ்யாவாரங்களான உத்யாநங்களென்றபடி. மன்னு - மன்னியிருக்கிற, நித்யமாகவுண்டாயிருக்கிறவென்றபடி. கோயில்- வாஸஸ்தாநமாக, உத்யாநோபேதமாகவென்று யத்யாஹாரம். கொண்டான்- பரிக்ரஹித்தவனான, மாயப்பிரான் - ஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடைய உபகாரகனான, என்வல்வினை- என்னுடைய ப்ரபலபாபங்கள், வினைசப்தமிங்கே லக்ஷணயாபாபவாசம். காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து துவர்ந்துபட்டபாபமெல்லாமென்றபடி. மாய்ந்து - நசித்து, அற - நிஶ்ஶேஷமாம்படி, நேசத்தினால் - ஸ்நேஹத்தினாலே. த்ருதீயத்தில் யகாரஶகாரயோ: அபேதத்தினாலே இப்பாட்டில்வாஷக்ஷாஷ்டபத்திலும் அதீயவர்ணாநுப்ராஸத்துக்குக் குறையில்லை. நெஞ்சம்நாடு - நாடுபோலேவிஸ்தீர்ணமான என்னுடையநெஞ்சை, ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களை அநுபவித்தநுபவித்துப் பெரியநாடுபோலேவளர்ந்திருக்கிற நெஞ்சையென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷங்களிலும் விஶ்லேஷங்களிலும் அவனுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை வளர்த்வாதேந்த்ர அநுஸந்திக்கையாலே த்ருடதரஸம்ஸ்காரவாஸனையால் அநவரததீயாநதகந்யாணகுணசேஷ்டிதாத்யநாஸநஸீலதயா விஶாலமானநெஞ்சையென்கை. குடிகொண்டான் - ஸவாஸநமாக நித்யவாஸம்பண்ணும்ஸ்தாநமாகவரிக்ரஹித்தான். ॥௪॥

கோயில்கொள்- கோயில்களைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிற, எம்பெருமானைப்போலே தாங்களும் ஐஸ்வர்யஸ்த்ரலையாலே தனித்தனியேயொரு கோயில்களையுடையவர்களான வென்றபடி. தெய்வமெல்லாம - தேவங்களெல்லாம், அநந்தவிஷ்வக்ஸேநாதிக ளெல்லாமென்றபடி. தொழ - ஸேவிக்கும்படி, வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, கோயில்கொண்ட - தனக்குநிவாஸமாகவுடையவனான, குடக்கூத்தவம்மான் - க்ருஷ்ணாவதாரித்து குடக்கூத்தாடினஸ்வாமியானவன், திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம், கோயில்கொண்டான்தன்- தன்கோயில்

மூ—கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவு* மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை* பூத்தபொழிற்றண்டிருக்
 கடித்தானத்தை* யேத்தநில்லா குறிக்கொண்மினிடரே* ॥௬॥
 கொண்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்* மண்விண்முழுது மளந்தவொண்டாமரை* மண்ணவர்தாந்

ஆ—(கூத்தவம்மான்) இஸ்ஸம்பத்தியெல்லாம் திருக்கடித்தானத்தை யாஶ்ரயித்ததினாலே வந்ததென்னும் ஸ்ரீ பாலே மதுகைடபாதி ஶத்ருநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே ஸ்வகீயமாணவேஷ்டிதாவிஷ்காரத்தாலே ஸ்வவிஶேஷஜநிதமான வென்னுடைய து:க்கத்தைப்போக்கியருளினவனுறைகின்ற திருக்கடித்தானத்தை யேத்தவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்துக்கொண்டு அவர்களோடேகூட வேத்துவாஜிக்கிறார். ॥௬॥

*** ஆறும்பாட்டு. ***

இ— அவன் தம்பக்கல்பண்ணுகிற அநாதரவிஶேஷங்களை அநாதரிக்கப்புக்கவிவர் திருக்கடித்தானத்தை யேத்துங்கோளென்று வஶீகவஷ்டம்பண்ணுகை யுக்தமன்றோவென்ன? வகதனிப்பிக்கிறார் (இஸ்ஸம்பத்தியதாதியால்) ஸ்ரீயாலேயென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையித்யாதியோடே யநயம். மதுசூதவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மதுகைடபாதியால்) கூத்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) கொடியேனிடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஶேஷேத்யாதியால்) தாமீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தவாருங்கோளித்யாதியால்) ॥௬॥

ப—கொண்டானென்று மாறியவப்பது. தனக்கு அஸாதாரணமான வாஸஸ்தானமாக வபிநிவேஶித்தவனைக் கொண்டு, அதனோடும் - அந்ததிருக்கடித்தானத்தோடேகூட, என்னெஞ்சம் - என்னுடையநெஞ்சுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு, கோயில்கொண்டான் - வாஸஸ்தானமாகவபிநிவேஶித்தான், கோயிலுக்குவெளியில் செருப்பை வைத்துஉள்ளேபுக்குத் திருவடித்தொழுவாரைப்போலேயாக வொண்ணாதென்று திருக்கடித்தானத்தோடே என்னெஞ்சிலேபுகுந்தருளினானென்றபடி. ॥௫॥

கூத்தவம்மான்- கூத்தையுடைய ஸ்வாமியான, நாநாவிதவேஷ்டிதங்களாலே லோகத்துக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. கொடியேனிடர் முற்றவும்- க்ரூரனானவென்னுடைய து:க்கங்களெல்லாவற்றையும், இடர்- து:க்கம், காணவேணுமென்று மிகவும்விலம்பித்து க்ருத்யம்பண்ணின க்ரூரனானவென்னுடைய விரஹது:க்கங்களையெல்லாமென்றபடி. மாய்த்தவம்மான்- போக்கினவென்ஸ்வாமியான, மதுசூதவம்மான்- மதுவென்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய ஶத்ருக்களை நிரஸிக்கும் ஸ்வபாவனான ஸர்வேஶ்வரன், உறை- உறையாநிற்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிற ஸ்தானமானவென்றபடி. பூத்தபொழில்- ஸர்வதா புஷ்பிதமான, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே நித்யவஸந்தமான உத்யானங்களையுடையவென்றபடி. கடாக்ஷவஶம்மாறினாலே! ஸர்வஷம்மாறலாவதென்று கருத்து. தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை- ஸ்பஷ்டம். ஏத்த- ஸ்தோத்ரம் பண்ணினவளவிலே, இடர்- து:க்கங்களானவை, நில்லா- நிற்கமாட்டாதுகள், அதை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வே து:க்கங்களெல்லாம் நமக்கிதுதேஶமன்றென்று சும்மெனாதேகைவிட்டோடும் என்றபடி. குறிக்கொண்மின்- லக்ஷ்யமாகக் கொள்ளுங்கோள், இது ஸ்துதிமாத்ரமென்றிராதே இதை நன்றாக த்ருஷியுங்கோளென்றபடி. ஆகையால் திருக்கடித்தானத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வாருங்கோளென்று கருத்து. ॥௬॥

கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய, திர்யக்குக்களுக்குங்கூட ஸுலபனானவென்றபடி. இதற்குத் தாமரையென்கிறத்தோடே யநயம். மண்விண் - பூமியையும் ஆகாஶத்தையும், முழுதும் - அதில் ஏகதேஶத்தும் விடாதே க்ருத்ஸ்நத்தையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமவேஷத்திலே அளந்தவையான, ஒண் - ஒள்ளியதான, அதிரமணீயங்களானவென்றபடி. தாமரை - தாமரஸஸத்ருஶங்களை, ஒரு தாமரைப்பூவைக்கொண்டாயிற்று பூமி அந்தரிக்ஷங்களையளந்துகொண்டது, ஏகவசநாதிஶயோக்தி. திருவடிகளையென்றபடி. ஒண்தாமரையென்கிற விடத்தில் ணகாராகாரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. மண்ணவர் - பூமியிலிருக்கிறவர்கள், இடக்கை வலக்கையறியாத ஸகலஸம்ஸாரிஜாதிகளெல்லாமென்றபடி. தாம்தொழ - தாங்களேதொழாநிற்க, தங்களுக்கே அஸாதாரணபோக்யமாக ஸேவியாநிற்கவென்றபடி. பரமபதம் நித்யர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே

மூ—தொழுவானவர்தாம்வந்து* நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரே* ॥எ॥

தானநகர்கடலேச்சிறந்தெங்கெங்கும்* வானிந்நிலங்கடன்முற்றுமெம்மாயற்கே* யானவிடத்துமென்னெஞ்சுந்திருக்கடித்* தானநகருந்தனதாயப்பதியே* ॥அ॥

ஆ—(கொண்மின்) கோவிந்தனுடைய மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்தாமரையை மண்ணவர்தாந்தொழுகிறபடியைக்காண்கைக்காக வானவர்தாம்வந்து நண்ணு திருக்கடித்தானநகரைநினையுங்கோள் இடர்கெடுமென்கிறார்.

(தானநகர்கள்) இப்படி திருக்கடித்தானத்தைய நுஸந்தித்துப் பின்னையுந்தன் றிறத்துச் செய்தருளின நன்மையைச்சொல்லுகிறார். உம்முடையநெஞ்சும் திருக்கடித்தானமு மெம்பெருமானுக்கிருப்பிடமாகச்சொன்னீர் வானின்னிலங்கடல் முற்றுமவனுக்கிருப்பிடமல்லவோவென்னில்? அங்ஙனேயாகிலு மென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்தானமு மவனுக்குப்பிறந்துடைய திருநமரியாயிருக்குமென்கிறார். ॥அ॥

✳ஏழாம்பாட்டு✳

இ— உள்ளத்துக்கொண்மினென்று கூறயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையுங்கோளென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஏத்துங்கோளென்றார், இப்பாட்டிலே நெஞ்சாலே நினைக்கவமையுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகை. ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

தாம்பெற்றஸம்ருத்திகளுக்கெல்லாம் நிதாநம் திருக்கடித்தானமென்னுமப்ரீதியாலே அதைக்கொண்டாடாநின்றவிவர் அதோடொக்கத் தம்முடையநெஞ்சையு மவனுக்கிருப்பிடமாகச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருத மநுஸரிக்கிறாரென்றபடி. ஆனாலும் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும் என்கிறவிரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுபுநருக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) தனதாயப்பதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துடையவித்யாதியால்) பிறந்துடையது - தாயப்ராப்தமானது, திருக்கடித்தானமும் தம்முடையநெஞ்சமும் மற்றஸ்தலங்களிற்காட்டில் அவனுக்கு விசேஷாபிமாநவிஷயமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாபிமாநியாயிருக்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தை "திருக்கடித்தானத்துளாயர்க்கதிபதி யற்புத"னென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகையாலே இதுபுநருக்தியன்றோ

ஸ—உகந்தருளினதேசம் ப்ராப்யமென்று ஸம்ஸாரிகளுக்கேயாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம். வானவர்தாம்வந்து- நித்யஸூரிகள்தாங்களேவந்து, ஸம்ஸாரிஜநங்களுக்கு ஸெளலப்யமிருக்கிற ஸௌசீல்யகுணத்தாலே ஆக்ருஷ்டராய்க்கொண்டு அவசராய்த் தாங்களேவந்துவென்றபடி. இங்குள்ளார் பரமபதத்துக்குப்போவது பரமபதத்தைய நுபவிக்கைக்காக, அங்குள்ளாரிங்குவருவது ஸௌசீல்யகுணாநுபவம் பண்ணுகைக்காக வென்றுகருத்து. நண்ணு- கிட்டாநின்றுள்ள, திருக்கடித்தானநகர்- அந்தநகரத்தை, இடர்கெட- உங்களுடைய து:க்கங்கள் எல்லாம்கெடும்படியாக, உள்ளத்துக்கொண்மின்- ஹ்ருதயத்திலேகொள்ளுங்கோள், த்யானத்தாலே ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. கொண்மினென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்யணகாரமாகவும் ணகாரலோபமுமாதேசம். ॥எ॥

வான்- பரமபதம், இந்நிலம்- இந்த பூமி, கடல்- க்ஷீரார்ணவம், எங்கெங்கும் முற்றும்- கண்ட கண்டவிடங்களெல்லாம், பரமவ்யோமபூமி க்ஷீரார்ணவங்களாகிற வெல்லாவிடங்களுமென்றபடி. தலைச்சிறந்து- தலையாகச்சிறந்து, தலையென்று உத்க்ருஷ்டம், சிறக்கை- அதிசயிதமாகை. மிகவும் ச்லாக்யங்களென்றபடி. எம்மாயற்கே- என்பக்கலிலே அபிநிவிஷ்டனான ஆச்சர்யபூதனுக்கே, தானநகர்கள்- ஸ்தானங்களான நகர்கள், ஆனவிடத்தும்- ஆனவிடத்திலேயும், அவை வாஸஸ்தானங்களாயிருந்தாலும் என்றபடி. என்னெஞ்சும் திருக்கடித்தான நகரும்- ஸ்பஷ்டம். தனதாயப்பதி- தன்னுடைய தாயஸ்தானம், தனக்குஸம்பாதநமாய் தாயப்ராப்தமான ஸ்தாநமென்றபடி. இதையவன் தனக்கு தாயப்ராப்தஸ்தானமாக அபிமானித்திருக்குமென்கை. ॥அ॥

மூ—தாயப்பதிகடலைச்சிறந்தெங்கெங்கு* மாயத்தினான்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை* தேசத்தமரர்திருக்கடித்தானத்து* ளாயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே* ॥கூ॥

அற்புதனாராயணனரிவாமன* னிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சக* நற்புகழ்வேதியர்நான்மறைநின்றதிர்*

ஆ—(தாயப்பதிகள்) எல்லாமவனுக்குத் தாயப்பதிகளன்றோவென்னில்? அதப்படியேயாகிலும் திருக்கடித்தானமென்று லவன்திருவுள்ளம் விழுந்துகிடக்கும்படி ஸூசிப்பிக்கிறாரென்கிறார். ॥கூ॥

(அற்புதன்) இப்படி திருநாடு திருப்பாற்கடல்தடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளெல்லாவற்றிலு மதிசயிதமாயிருந்த திருக்கடித்தானத்திலேநிற்பது மேவியிருப்பதென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥ய॥

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) வக்ஷ்யமாணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயாகிலுமென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானமித்யாதியால்) தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தி லாஸக்தியாலே திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விஶேஷாபிநிவேசியாயிருக்குமென்று கருத்து. ॥கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு ✱

திருக்கடித்தானத்தை யவன் விஶேஷித்து விரும்பாநிற்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவிடத்தில் அத்தனைவிரும்புகைக்கு நிபந்தநம் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தி லாஸக்தியென்னுமிடம் கண்ணாலுமன்றிக்கே ஸூசிப்பிக்கையாலே அதைவெளியிடுகிறதாகையா லிப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்குஶேஷமென்று ஸங்கதிகாட்டுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை அநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானத்திலேயித்யாதியால்) ॥ய॥

மூ— தாய- தாயமான, தனக்கு நிருபாதிகஸ்வம்மான வென்றபடி. பதிகள் எங்கெங்கும்- ஸ்தானங்களெல்லாவற்றிலும், இதுக்கு வீற்றிருந்தானென்கிறதோடே அந்வயம். தலைச்சிறந்து- தலையாயிருக்குமதொருபடி அதிசயிதனாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்குமதொருபடி அதிசயிதனா யென்றபடி. ஸர்வவிஷயஸௌஶீல்யாதிகுண ஸம்பந்நனென்கை. மாயத்தினால்— ஆஶ்சர்யமான ஸங்கல்பத்தினாலே, ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தாலே என்னுதல். "மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்" மென்றதிறே. மன்னி- ஸ்திரமாய், விடாமலென்றபடி. வீற்று- வீறுமைபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், ஸர்வத்ரஷ்டாதிகளைப் போலன்றிக்கே ஸர்வேஶ்வரத்வோத்கர்ஷத்தை யுடையவனாயென்றபடி. இருந்தான்- எழுந்தருளியிருந்தவனாவென்றபடி. தேசத்தமரர்- ஸர்வதேசவைத்தாலே தேஜஸ்விகளான நித்யஸூரிகளுடைய, திருக்கடித்தானத்துள் - அவர்களுக்கு ப்ராப்யமான திருக்கடித்தானத்திலே, தானேயுறை – தானேநித்யவாஸம்பண்ணுகிற்கிற, தானேஎன்றவதாரணத்துக்கு "நாஹம்வஸாமிவைகுண்டே நயோகிஹ்ருதயே ரவௌ । மத்பக்தாயத்ர காயந்தி தத்ரதிஷ்டாமிநாரத" என்கிறபடியே மற்றஸ்தலங்களிலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு அவனுக்கிருப்பாய்த்தோன்றுகிறதில்லை, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமதுவே அவனுக்கிருப்பாகத் தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. ஆயர்க்கதிபதி - ரக்ஷகனானவன், அற்புதன் - ஆஶ்சர்யபூதன், திவ்யதேஶங்களெல்லாம் தனக்குத்தாயப்பதிகளாய் தானுமவற்றிலே வீறுபெற்றருளி யிராநிற்கச்செய்தேயு மென்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு உறுப்பானநிலமென்று திருக்கடித்தானத்தை விஶேஷித்து விரும்பாநிற்கிறவவ னாஶ்சர்யபூதனன்றோவென்றபடி. ॥கூ॥

அற்புதன் - ஆஶ்சர்யபூதனை, ஆஶ்சர்யமான சேஷ்டிதங்களையுடையவனாவென்றபடி. நாராயணன் — ஸங்கீபரைக்கைவிடாதபடி வாத்ஸல்யாதிகுணஸம்பந்நனான, அரி - ஹரியான, ஸர்வதேவதாதிபந்தகஹரனாவென்றபடி. வாமனன் - தானர்த்தியாய்ப்பிறந்தாகிலு மாஶ்ரிதருடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொடுக்குமவனான வெம்பெருமான், நிற்பது - வஸிப்பது, இதுக்குத் திருக்கடித்தானமென்கிறதோடேயந்வயம். நற்புகழ் - நல்லபுகழையுடையவர்களான, நல புகழ்என்கிறவிடத்திலே வகாரஸ்ய பகாரோவர்ணவிகாரஶ்சாந்தஸ:. புகழ் - கீர்த்தி, ஆநந்த்யயாஜநர்களென்கிற கீர்த்தியையுடையவர்களான வென்றபடி. வேதியர் - வைதிகர்களுடைய, நான்மறை – நாலுவேதங்கள், அவர்களாலே உச்சரிக்கப்படுகிற நாலுவேதங்களென்றபடி. நின்று – ஸ்திரமாக, நிரந்தரமாகவென்றபடி, அதிர் - அதிராநிற்கிற, முழங்குகிற

மூ— கற்பகச்சோலைத்திருக்கடித்தானமே* ॥௰॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிரு* மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாலோடமுதன்னவாயிரத்

திப்பத்து* மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(சோலை) சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிருமால் கவிக்கு ப்ரதிவாத்யன், மதிள்குருகூர்ச்சடகோபன் கவிபாடுகிறான், ஆறாயிரமும் இவைவெய்ந்நேயிருக்கிறன, இவைவல்லாரை எம்பெருமானொருக்ஷணம் பிரியிலும் ஸ்ஹிக்கமாட்டானென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

* நிகமனம். *

இ— பாலோடமுதன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆறாயிரத்தியால்) ஆறாலென்றது - விஷயமும் அதிஸ்வாதுவாய் வக்தாவும் ஸ்ரஷ்டாரவிகரான பின்பு என்றபடி. எங்ஙனேயிருக்கிறனவென்றது - இதினுடைய ஸ்வாதாகஸ்வாத்யஸாரமென்றபடி. வைகுந்தத்திருத்துமென்கிறவஷங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—வென்றபடி. கற்பகச்சோலை - கல்பகவனங்களையுடைத்தான, திருக்கடித்தானம் - இது ஸப்தம்யர்த்தே ப்ரதமை, திருக்கடித்தானத்திலேயென்றபடி. மேவியிருப்பது - ஆஸ்ரிததிருப்பது, திருக்கடித்தானத்திலிருப்புக்கு ஸமமாக உத்தேஸித்திருப்பதுஎன்றபடி. என்னெஞ்சகம் - என் நெஞ்சினுள், அகம் - உள், என்னெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தருளுகைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறானென்றுகருத்து. ॥௰॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்து - உத்யானவனங்களையுடைத்தான திருக்கடித்தானத்திலே, உறை - நித்யம் வஸிபாநிற்கிற, திருமாலை - ஸ்ரீபதியை, மால் - ஸ்வாமீ, உதீர்ணஸ்ரீகிரோஷ்டம். மதிள்குருகூர் - ப்ராகாரங்களையுடைத்தான திருநகரியிலே, ஸம்ஸாரதுர்த்தர்ஷிதம் புகவொண்ணாதபடி ரக்ஷையையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிறவென்றபடி. சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய ஸூக்திபான. "ரஸாவஸ்த்யந்த ஸ்வதிப்ரணீதம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீவதிவிஷயமாய் ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாகையாலே நிரதிஸயகல்யாணமானவென்று பாவதாத்பர்யம். பாலோடமுது - க்ஷீரத்தோடேகூடின அம்ருதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருஸமான, இதுபத்துக்குவிஸேஷணம். பாலென்கிறது - திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலாகிற வாச்யத்தை, அமுதெனகிறது - சடகோபன்சொல்லாகிற வாசகத்தை, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும், உகாரத்தாலிவை கவிந்த்ராந்ருஸந்தித்தமாய்க்கொண்டு காரணங்களென்றுதோற்றுகிறது. வியந்து - விஸ்மயப்பட்டு, ஸம்ஸாரத்திலே நம்மை அநுஸந்திப்பானொருவனுண்டாவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டென்றபடி. மேலைவைகுந்தத்து - உத்க்ருஷ்டமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, இருத்தும் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கும், ஸாந்நாரவ்ருத்திரஸிகராக்குமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுக்கு க்ஷணவிஸ்லேஷாஸஹிஷ்ணுபதராக்குமென்கை. இத்திருவாய்மொழியில் ஸம்பந்தமுடையாரை உக்திஸேஷம். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸேவயிஸ்ரீதேஸிகார்யார்த்தநாஜஸமாதேஸிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ருதிஸோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(எல்லியுங்காலை)

ஸாந்தஸ்வச்சீகந்யஸ்ய ஸ்ரீதஸ்மத்ஸ்வாஸநாஸ ஸ்ரீஸக்ஷஸமாவஸ

தாஸ்யைகவத்யவதாரமணஸஜநாநவசிரிஸம்ஸக்ககாஸ ।

ஸோவிந்த்ராதிஸேஷாஸதவிஷயதாரஹீஷ்டஸந்ததாஸ்

ஸவர்காராஸ்ஹந்தகாஸஸம்ஸதிவிதரணைஸஜ்ஜத்ராஸகுஷ்ணம் ॥௬௭॥

(ஸாந்தஸ்வச்சீகந்யஸ்ய) அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி - ஸௌரபமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்ரீதஸ்மத்ஸ்வாஸநாஸ) என்னுடைச்சிந்தையு மொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்

வ்யா—தா—பிரான் - ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:) திருவமர்மார்வன் - பெரியபிராட்டியார் பொருந்திவர்த்திக்கிற திருமார்வையுடையவனாகையாலும், (ஆஸ்ரிதவத்ஸல:) மாயப்பிரானென் - ஆஸ்ரயணீயனாக உபகரிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வேஸ்வர:) கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழ — நித்யஸூரிகளாலே நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்படுகையாலும், (ஸர்வஸேவ்ய:) மதுசூதவம்மானுறை - விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனாகையாலும், (ஸர்வஸக்த:) உள்ளத்துக்கோவிந்தன் - ஸவுலப்யமுடையனாகையாலும், (ஸமாஸ்ரிதவிஷயதோஷாஸக்த:) வானின்னிலங்கடலித்யாதி - வாமனரூபியாய் ஸ்ரீமானாகவந்து காட்டியும் ஆஸ்ரிதருடைய ஸர்வஸ்வத்தை ஸ்வீகரிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வகாரணஸ்வாமிக:) ஆபர்க்கதிபதியற்புதன்றானே - ஸர்வஜ்ஞகாரணத்தானு மாஸ்ரயணீயனாகையாலும், ஸர்வஜ்ஞகாரணத்தானுமென்கிறவித்தை விவரணம்பண்ணுகிறது. “அற்புதநாராயணனரிவாமனன்” என்றுமேலிற்பாட்டு, தன்னுடைய ஸ்வரூபமான நாமத்தைத்தான் வாஸஸ்தானமாகவுடையனாவது, வியாபகங்களான விரண்டுவடிவைக்கொண்டு விரோதியைநிரஸிப்பது, சிறுகாலைக்காட்டி பெரியகாலாலேயளப்பது, இப்படிகளால் திருக்கடித்தானத் தெம்பெருமானாஸ்ரிதருக்கு ஸுலபவிதரணத்திலே ஸந்நிதியிருக்கிறானென்று “எல்லியுங்காலை” என்கிற ஓரகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||கூ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இருத்தும்வியந்து) இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளுகிறான், நான்தன்னைப்பிரிந்து பட்டபாடெல்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாயக்கூத்தனில் தமக்கோடின விடாயெல்லாம்மாற்றுகைக்காக எழுந்தருளின வெம்பெருமான்தம்பக்கல்செய்கிற அநந்த ஹவிஶேஷஸம்பந்தங்களை ஸ்வீக்ருதிமயத்தாலே அநுஸந்தித்துக்கொண்டநுஸந்திக்கத்தொடங்கின ஆழ்வார் அவற்றில திருக்கடித்தானத்துநின்று செய்தருளின சிலஅநந்த ஹவிஶேஷங்களை கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுஸந்தித்து அநந்தரமவன் செய்தருளாநின்றதாய் தமக்கு ஸாக்ஷாத்ஸ்ருஷ்டமான ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷாநுபவாநந்தஹத்தை யித்திருவாய்மொழியிலே யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியென்று வ்யாஜிபூிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்று) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுக்தரீத்யாஎன்றபடி. அதாவது:— தான் ஹார்த்தாகவெழுந்தருளினால தத்க்ஷணஸந்நிதிவிசேஷ பிராப்திவிஶேஷம்கிவெள்ளமெனக்கு ஸாத்ம்யமோதெனறுபார்த்து ஸடிதியெழுந்தருளாதே திருக்கடித்தானத்தில்நின்று தானெழுந்தருளினஸ்ரீதியை எனக்கு ஸாத்ம்யமித்தருளியென்றபடி. “என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தும்” என்கிறவித்தாலும், கருத்தையுறவீற்றிருந்தா” னென்கிறவித்தாலும் நான் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெக்ஷித்தால் தானென்நெஞ்சிலே புகுந்திராநின்றானென் றிப்பாட்டுக்குப் பொருளாகததோற்றுகிறதாகையாலே “ஸூத்ராநுவ்யாக்கோவிதாராநாவஷ்டு” என்கிற உபாஸமவாக்யம்போலே இப்பாட்டும் உபாஸமவாக்யமாய்த்தோற்றுகிறவிது “பொருத்தமுடைவாமன” னென்று அவனுக்கு ஆணையிடுஞ்சொல்லுகிறவித்தோடுவிரோதமன்றோவென்ன? “என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழ்” இத்யாதிவாக்யத்துக்குத் தமக்குள்ளபாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமன்றிக்கே கீழ் தாம்பட்டவ்யஸநாதிஸத்தை ஸ்வோபாஸநமாக அநுவதித்தமநோவத்தாலே “எனக்கவன்பக்கலுள்ள ஆஸக்தியைக்காட்டிலு மவனுக்கென்பக்கலாஸக்தி ஸஹஸ்ரகுணாதிகமாயிராநின்றதென்கையிலே தாத்பர்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகாட்டுகிறார் (என்னெஞ்சிலேஐத்யாதி பட்டுஎன்னுமளவாலே) இவ்வநுவாதத்திற்கு ஸ்வோபாஸநம் ஸம். பாட்டின்ஸ்வாரஸ்யநத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. புகுந்தருளுகிறானென்றது— க்ரியாவசநமன்று, புகுந்

மூ— இருந்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழென்று* அருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்குப்*
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்தென்றன்* கருத்தையுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே* ||க||

ஆ— ஸர்வமொன்றன்றென்னும்படி தானென்னைப்பிரிந்து வ்யஸனப்பட்டு ஒருவண்ணமென்னைக்கண்டுகொண்டு புகுந்து வரிவளையிணைஞனாயிருந்தருளினான். ஒருவனுடைய ஔதார்யமிருக்கும்படியென்? இவனையாகாதே நான் இதுவேபொருத்தமென்று சொல்லிற்றென்கிறார். ||கூ||

(இருந்தான்) என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகிறான், என்னுடைய ஸகலகரணங்களுமிக்கமனமல்லது மற்றொரு

இ— தருளுகிறவனென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஒன்றன்றென்னும்படியென்றது - இதொருவ்யஸநமன்றென்று சொல்லலாம்படியென்கை. ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரைப்பிரிகையாவது - தன்னையிவர் அநுபவியாதவஸரத்தில் தனக்கிவரோடு ஸாம்யமன்றிக்கேயொழிகை, ஜகத்திலும் ஸாதனுக்குவிரஹமாவது ஸாதெஹயினுடைய ஆஹிதாக்நிவ்யாஹ்ருத்தால் பிறந்த ஸாம்யமாமிறே! வீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரிவளையிணைனிதாதி யகல்) பொருத்தமுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுடையவிதாதியால்) இவ்வாக்யத்தாலே மாயக்கூத்தனில் தாமபேக்ஷித்த பாஹ்யஸம்ச்லேஷமிப்போது லபிக்கவில்லையேயாகிலும் அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த தம்முடைய க்ருத்ஸ்நநிகர்ஷத்தையும் ஸர்வேச்வரன்தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்பாராதே தம்பக்கலபிநிவிஷ்டனாயிருக்கும்படிகளைக்கண்டு தஜ்ஜநிதநிரவதிகஹர்ஷத்தாலே இம்மாநஸஸம்ச்லேஷமாத்ரத்திலு மவனையிப்படி கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால், "ஹ்ருதிஸ்தஸ்" மென்கிறமஹாவகுமான மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ||கூ||

இரண்டாம்பாட்டு.

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயிதாதிபால்) இம்மனமென்றது. இந்தவௌதார்யமனமென்றபடி. மற்றொருமனமென்றது - இங்கு ப்ரஸ்துதாவஸரமாயாதி ப்ராக்ருதமனமாம். தத்ஸா இக்மனத்தை யநுபவிக்கும்போது தஜ்ஜநிதநிரவதிகநிவ்ருத்தியாலே பாஹ்யகரணங்களும் ஸ்வவிஷயாபேக்ஷையில்லாமல் க்ருதக்ருத்யங்களாம்படியென்கை. பெருந்தாளிதாதி

பதா— என்னை- தன் விரஹத்தில ப்ராணதாரணமஸமர்த்தனான வென்னை, இதுக்கு இருந்து மென்கிறதோடே அந்வயம். வியந்து- விஸ்மயப்பட்டு, இந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே நம்மை அபேக்ஷிப்பானொருவனுண்டாவதேயென்று விஸ்மயப்பட்டு என்றபடி. தன்பொன்னடிக்கீழ்- தன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளின்கீழே, இருத்தும் என்று- ப்ரதிஷ்டிதனாக்கி யருளுவனென்றத்யவஸித்து, அருத்தித்து- அர்த்தித்து, இதுக்கு அழைத்தேற்கு என்கிறதோடே அந்வயம். எனைத்து- அநேகமாக, ஓர்- ஒருபடிப்பட்டவையான, ஸஹஸ்ரஸங்க்யைகளான வென்றபடி. ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரம் க்ஷிப்ரஸ்லேஷ ஸம்பவங்களான என்கை, பலநாள்- அஸங்க்யாதங்களான தினங்கள்தோறும், மாயக்கூத்தனில் நாளும்நாளுமென்றதை அநுபாஷிக்கிறபடி. அழைத்தேற்கு- ஆக்ரந்தனம் பண்ணினவனாயிருக்கிற வெனக்காக, ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக் காலென்கிறதை யநுபாஷிக்கிறபடி. இது ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தம், நாமிவனுடைய ஔதார்யத்தைபறியாதே இவன் விஜயாபேக்ஷிதனாகவும் நாமஸித்திவிஷயராகவும்நினைத்து ஆக்ரந்தனம்பண்ணி என்னகாரியஞ்செய்தோமென்று மதிதம், இப்படி ஆக்ரந்தனம் பண்ணினவனாயிருக்கிறவென்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வென்றபடி. பொருத்தமுடை- ஔதார்யத்தை யுடையவனான, வாமனன்- ஸ்ரீவாமநனானவன், தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத்தான் அர்த்தியாயிருக்குமவனை நானர்த்தித்து என்செய்தேனேனென்று கருத்து. தான்கண்டுகொண்டு- என்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டதான் ஜநநீயானவன் நிதியைக்கண்டாப்போலே யென்னைக்காணப்பெற்று, என்தன்கருத்தை- என்னுடைய ஆசயத்தை; தன்மேலும் ஸாபேக்ஷம். என்னுடைய மநஸ்ஸையென்றபடி, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உற- உறுதியாக, ஸாவதிரமாகவென்றபடி. வீற்றிருந்தான்- வீறுபெற்றிருந்தான், வீறு- உத்கர்ஷம், தத்ஸ்லேஷ ஜநநஜ்ஞானத்தாலே வரிவளையிணைனையெழுந்தருளியிருந்தானென்றபடி. ||க||

மூ — இருந்தான் கண்டுகொண்டெனதேழைநெஞ்சாளும்* திருந்தாதவோரைவரைத்தேய்ந்தறமன்னிப்* பெருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்* தருந்தானருடானினியானறியேனே* ॥ உ ॥

ஆ — மரணமறியாததொருபடி யிருந்தருளினான், ஆதலாலதின்மேலில்லை யென்னும்படி பண்டெனக்குச்செய்தருளினவருளை யோரருளாகமதியேனென்கிறார். ॥ உ ॥

(அருள்தான்) என்னுள்ளேயிருந்தருளின யிவ்வருளல்லது மற்றோரருளை நானோருளாகமதியேன் அவனு

இ — அருள்தானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) "ஸ்ரீ வ...ஷ" உதாஹரிகளிற்படியே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவியதாகையாலே யிதின்மேலில்லையென்கிறவர்த்தம் த்ருதீயவாதத்திலே ஸம்பாவிக்குமென்றுகருத்து. எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருக்குச்செய்ததெல்லா மிவர்தமக்குச்செய்ததாக நினைத்திருப்பாரொருவராகையாலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச் செய்தருளின தெனக்கென்கிறாரென்றுகருத்து. யானறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரருளாகவித்யாதியால்) ॥ உ ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நானிப்படி யவனென்பக்கல்பண்ணுகிற வாஸக்தியைக்காட்டில் வேறொருக்ருபையை மதியேனென்று இருந்தாப்போலே அவனுமென்பக்கல் பண்ணுகிறப்போலே மற்றொன்றிலு மாஸக்திபண்ணுகிறானில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக "அருள்தானினியானறியே"னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதிக்கிறாரென்று நினைத்

மூ — எனது- ஸ்வீயமான, ஏழை- சபலமான, கண்ட விஷயங்களெல்லாத்திலும் சபலமானவென்றபடி. நெஞ்சு- மநஸ்ஸை. ஆளும்- ஆளாநிற்குமவரான, 'விஷயஸவிதேஷு ஸ்வகாயேஷு விஷ்ரந்யவிக்ருத்ய...தே நாவதிஷ்டதே நாநாவிதே ...' என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே வ்யாபாரக்ஷமமாகிற்குமவரான வென்றபடி. திருந்தாத- ஸ்வத்திலேயசிக்ஷிக்கஸக்யமல்லாதவரான, எத்தனையேனும் வலியவான்கள் நிக்ரஹிக்கப்புக்காலும் நிக்ரஹிக்க ஸக்யமல்லாதவரான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணரான, ஸ்வத்திலே நிஸ்ஸமாப்யிகரான வென்றபடி. ஐவரை- பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற ஸத்ருக்களை, "ஸ்ரேயஸாம் ...விதீய" இவை நாஜயங்களாய்க்கொண்டு படுத்தினபாடுகளை நினைத்து இவற்றை வைரநிஸ்ஸாமியாலே ஐவரென்று நிர்தேசிக்கிறார். தேய்ந்து- க்ஷயித்து, அற- நஸிக்கும்படி, ப்ராக்ருதஸப்தாதிகளிலாஸக்திமாண்டு நிவ்ருத்தவ்யாபாரங்களாயடங்கும்படி யென்கை; ஸம்வஸித்...ணயிக ...நாஸவ நிவ்ருத்தபாவிஷயாஹார விவ்ருஷங்களாகும்படியென்று தாத்பர்யம். மன்னி- ஸ்திரனாய், என்னெஞ்சிலே ஸ்திதனாயென்றபடி. கண்டுகொண்டு - பார்த்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகருணையநாஸமுண்டானால் அதைப்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்குமாப்போலே "ஸோவநாஸ்யோவதி..." என்கிறபடியே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டென்றபடி. இருந்தான் - ஸ்திதம், பெருந்தாள் - பெருந்தாளையுடைத்தான, தாள் - கால், உத்தம்பஸ்ஸம்ஸாரபாதசமானவென்றபடி. ஸஹஸ்ரவருஷம் க்ராஹக்ரஸ்தஜநிதவேதனை பொறுக்கமாட்டாமைக்கு ஹேதுவென்றுகருத்து. களிற்றுக்கு - கஜத்துக்கு, களிறு - கஜம், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கென்றபடி. அருள் செய்த - க்ருபைபண்ணினவனை, பெருமான் - ஸர்வேஸ்வரன், தான்தருமென்று மாறியநயிப்பது. தான் - ஸ்வயமேவ, கருட்வாஹநாதிகளன்றிக்கேயென்றபடி. தருமருள் - தான்தந்தருளினக்ருபையையும், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் செய்தருளின க்ருபையையுமென்றபடி. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு க்ருபைகொடுத்தது தமக்குத்தந்ததாகத் தோற்றுகையாலே தருமருளென்கிறார். தருமருளென்றது தந்தவருளென்றபடி. தருமென்கிறவர்த்தமாநநிர்தேசம் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்க லுபகாரகமான க்ருபைக்கு பாவகாலம் அநுவ்ருத்திதோதநார்த்தம். அருள்தானென்கிற தான்ஸப்தம் ஸ்வாரஸ்யார்த்தகம். இந்தக்ருபை லோகத்திலேதானுண்பண்ணின க்ருபையெல்லாத்திலு மதிகமாயிருந்தாலுமென்றபடி. இனி - இங்ஙனம் பரமஸௌக்யமுண்டிருந்தும் படி என்பக்கல் க்ருபைபண்ணினபின்பு, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக எண்ணுகிறிலேனென்றபடி. சிலநாளொருஸரஸ்ஸிலே ஒருமுதலையாலேகௌவப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் அருளினது அநாதிகாலஸம்ஸாரஸாகரத்திலே ஐந்துமுதலைகளாலே நலிவுண்ட என்பக்கலருளினதோடொக்குமோ வென்றுகருத்து. ॥ ௩ ॥

மூ—அருடானினியானறியேனவனென்னு* ளிருடானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லாற்* பொருடானெனின்மூவு லகம்பொருளல்ல* மருடானீதோமாயமயக்குமயக்கே* ॥ ௩ ॥

ஆ—என்னுள்ளேயிருந்தருளின இவ்விருப்பல்லது மற்றுமீச்வரத்வகாரணமான ஸம்பந்தங்களையும் திருநாட்டையுமொருபொருளாக மதியானென்கிறார், இப்படி யெம்பெருமானுக்குத்தம்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தைப்பேசி தம்முடைய நிகர்ஷத்தையநுஸந்தித்து ஸர்வஸ்ய ஸர்வாதிகவிசேஷவிஷயஸாரஸ்யவ்யவஸாயத்தானது எனக்குஸம்பவியாது. என்னுடைய ஸ்நேஹமோதல் அவனென்னை ஸ்நேஹிப்பித்தானுதல் அல்லதிதுகூடாதென்கிறார். ॥ ௩ ॥
(மாயமயக்கு) நிரவதிகவாத்ஸல்யஸௌசீல்யத்தையுடையனாயிருந்தவனே என்னுடையநிகர்ஷத்தைப்

இ—ததக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே இத்யாதியால்) இதுவல்லான் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுமென்னுள்ளேயித்யாதியால்) இப்படியவனுடைய ப்ரணயித்வகுணத்தாலே ஸந்தோஷிக்கிறவிவர் மருள்தானித்யாதியாலே இதுபொய்யென்றுஸங்கித்தது ஸம்பந்தமன்றோவென்ன? அவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸர்வேச்வரன் என்பக்கலித்தனை யபிநிவேசஞ்செய்தருளுகி றவிது என்னவாச்சர்யமென்று இப்படியுமிகர்ஷம் ப்ரஸங்கமாகையால் ஸந்தேஹிக்கிறாரென்றுகருத்து. தாத்பர்யவாக்யத்தி லபிப்ராயவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வயித்யாதியால்) மருள்தானீதோவென் கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாயவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனென் னையித்யாதியால்) ராக்ஷஸராஜஸம்ருத்தமான அசோகவனிகையின்நடுவே ராமகீர்த்தநத்தைப்பண்ணிக் கொண்டுவந்த திருவடியைக்கண்டருளி மிகவும்ஸந்தோஷியான ஜநகராஜன்திருமகளார் ஸந்தேஹவதிகளாயி ருப்பாரித் தேசத்தில்வரக்கூடாது, ஆனபின்பு "ஸ்வப்நோஸ்யம் மயாத்ருஷ்டோ வாநர: சாஸ்த்ரகர்ஹித: । உந்மா தஜோ விகாரோவா ஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா" என்று இத்யாதிகளிலே யொன்றென்று ஸந்தேஹமேஸம் ஸேகபண்ணினாப்போலே யிவரும ஸந்தேஹிக்கிறாரென்றுகருத்து. ॥ ௩ ॥

நாலாம்பாட்டு.

ஆபன்னனதும்மானென்கிறவடிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ப்ரஸங்கவா க்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) தூயசுடர்ச்சோதி என்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ஈ—இனிதானென்றுமாறியருளிப்பது. இனிதான் - இதுக்குமேல், அருள் - க்ருபையை, என்னுள்ளே பு குந்தருளியிருந்த விதிற்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருக்கிற க்ருபையையென்றபடி. யானறியேன் - நானொ ருக்ருபையாகவெண்ணுகிறிலேன், இத்தாலித்தனை ஸம்ப்ரமமேதென்ன அவ்வஸம்பத்தைச்சொல்லுகைக் காகத் தம்நெஞ்சிலவனிருந்ததை யநுபவிக்கிறார். அவன் - என்பக்கல் ஸத்ருசாபிநிவேசனான ஸர்வே ச்வரன், என்னுள் - என்பக்கலுள்ளவையான, இருள்தான் - ஸம்ஸ்காரங்களெல்லாம். அத்யாநாதிகா லமாகையாலே தானென்கிறதிங்கே காகஸ்வரூபம். அஜ்ஞாநஸம்ஸ்காரமெல்லாமென்றபடி. அற - அற் றுப்போம்படி, வீற்றிருந்தான் - ஸாம்ராஜ்யம்பெற்றாப்போலே ஸர்வேச்வரனாயிருந்தருளினான், இதுவல் லால்- என்னெஞ்சிலிருந்தருளுகிற விதுவல்லது, பொருள்தான்- பொருளுண்டோ, ப்ராப்யவஸ்துமுண் டோவென்றபடி. இங்குதான்ஸ்வரூபம் வாஸ்தவமாய்க்கொண்டு விசாரவாம் எனில் - என்றுவிசிக்கில், என்னெஞ்சிலிருந்த விருப்பிற்காட்டி லவனுக்கு வேறொருவாஸஸ்தாநமுண்டோவென்று நிரூ பித்துப்பார்க்கிலென்று வஸ்தாநம். மூவுலகும் - த்ரிவிதவஸ்துமும், உலகு - லோகம், லோக்யதஇதி லோகவஸ்துக்கள், த்ரிவிதவிசிஷ்டவஸ்துமுமென்றபடி. பொருளல்ல - அவனுக்கொருவஸ்துமு மன்று, என்னெஞ்சிலிருப்பொழிய உபயவிபூதியையுமொருவஸ்துமாக நினைக்கிறானில்லையென்றபடி. ஈது - என்பக்கலித்தனை அபிநிவேசமாக அவனநுபவிக்கிறவிது, இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்றுதீர்க்க மிடுகவும் ப்ரயோகமுண்டு, மருள்தானோ - ப்ரமத்தானோ, மாய - ஆச்சர்யங்களான, மயக்கு - மோஹ னங்களாலே, ஒகாரத்தைபநுஷங்கித்து மயக்கோவென்றவயிப்பது. மோஹிப்பிக்கைக்காக வவன்தா னேசெய்வதென்றபடி, கநவரதஸாவதாரத்வதோஷத்தா லெனக்கிப்படி தோற்றுகிறதோ, அன்றிக்கே மாய க்கூத்தனி னென்னுடைய ஸ்நேஹத்தை நிறுத்துகைக்காக அவன்தானென்னை ஸ்நேஹிப்பிக்கிறானோ வென்றபடி. ॥ ௩ ॥

மூ—மாயமயக்குமயக்கானென்னைவஞ்சித்* தாயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான்* தூயச்சுடர்ச்சோதித்தனதென் னுள்வைத்தான்* தேசந்திகழுந்தன்றிருவருள்செய்தே* ॥௫॥
திகழுந்தன்றிருவருள்செய்துலகத்தார்* புகழும்புகழ்தானதுகாட்டித்தந்தென்னுட்* டிகழுமணிக்குன்ற

ஆ— பார்த்தென்றிறத்துப்பொய்செய்தருளான், ஆதலால் ஹேயப்ரத்யநீகமான வன்றிருவடியை யென்னுள்ளே ஸர்வலோகமுமறியும்படி மெய்யேவைத்தருளினனென்கிறார். ॥௫॥

(திகழும்) லோகமெல்லாமறியும்படி என்னுள்ளேயிருந்தருளின வத்தனையேயோ, இப்புகழையே லோகமெல்லாம்புகழும்படியாகவு மிருந்தருளினன், இருந்தருளுகிறான் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மென்னுடையநிகர்ஷத்தையும் பார்த்து "நானத்தைவிட்டகலுகிறேன்" என்னும்பயத்தாலே நான்தன்னைவிடமாட்

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஹேயக்ராதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோக முமறியும்படியென்று) மயக்கானென்கிறவித்தால் ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (மெய்யேயென்று) ॥௫॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு ✻

திகழுந்தன்திருவருள்செய்தென்றது கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஜ்ஞானத்திற்காட்டில் அதிகமான ஜ்ஞானஞ் சொல்லுகைக்காக வத்தைப்ரகாசிப்பித்தபடியென்று நினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமி த்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும். உலகத்தாரித்யாதி தந்து வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (இப்புகழையேயித்யாதியால்) பாட்டிலே நின்றுனித்யை ஏகவாக்யமாயிருந்தாலும் லோகமெ ல்லாம்புகழும்படியிருந்தருளுகையும் தன்னழகைக்காட்டி வசீகரிக்கையுமாகிற வர்த்தி லுமிவ்வாக்யத் துக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வ்யாக்யானத்திலே இருந்தருளினனென்றிங்கே வாக்யபேதம் பண்ணியருளினார். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இருந்தருளுகிறானித்யாதி கொண்

ஈ— அமரர்க்கு- நித்யஸூரிகளுக்கு, அரியேறு- ஸிம்ஹச்ரேஷ்டனை, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு- வ்ருஷபம், ராஜாதிராஜனை யென்றபடி. ஆயன்- இப்படி ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து அறிவில்லாத விடையர்க்கு ஸஜாதீயனாயவதரித்தவனை, எனதம்மான்- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வெனக்குந்த ஸௌசீல்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தென்னை வசீகரித்தடிமைகொண்ட ஸ்வாமியானவன், என்னைவஞ்சித்து- தன்திருவடிகளிலே த்ருஷ்ணனானவென்னை வஞ்சித்து, மாயமயக்கு- ஆச்சர்யங்களான சௌஹஸாயநங்களாலே, மயக்கான்- ஸ்மரிப்பியான், அவன் ஸௌசீல்யநிதியாகையாலும் நான் தன்னைநம்பினவனாகையாலேயுமென்னைவஞ்சித்துஸ்மரிப்பியா னென்றபடி. ஆச்ரிதவிரோதிகளான ஊடெயராயநாதிகளையிறே வஞ்சித்துஸ்மரிப்பிப்பது என்று கருத்து. தேசந்திகழும்- தேசமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படியான, ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமாம்படியான வென்றபடி. தம்திருவருள்செய்து- மற்றொருவர்க்கன்றிக்கே தனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்பக்கலிலே செய்தருளி, தனது- தனக்கஸாதாரணமான, தூய- பரிசுத்தமான, ஹேயப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. சுடர்ச்சோதி- சுடரையுடைத்தான ஜ்யோதிஸ்ஸை, ப்ரகாசாதிசயவத்ரூபம். சுடர்- ப்ரபை, ப்ரபாச்ரயமாய் ஸ்வப்ரகாசஜ்யோதிர்மயமான திவ்யவிக்ரஹத்தை, என்னுள்ளே வைத்தான்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசிப்பித்தருளினான். ॥௫॥

திகழும்- ஸர்வலோகங்களிலும் ப்ரகாசிக்கும்படியான, தன்திருவருள்செய்து- தனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்விஷயத்திலே செய்தருளி, உலகத்தார் புகழும்- என்பக்கல் தான்செய்தருளின ஸந்நிவேசத்தைக்கண்டு லோகத்தார் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, அது- அநந்யஸாதாரணமான, புகழ்- ஸ்தோத்ரத்தை, தான்- என்பக்கல்ஸந்நிவிஷ்டனானதான், காட்டித்தந்து- எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, ஸர்வேச்வரனுக்கொரு சேதநன்பக்கலித்தனை யஸந்நிவேசமுண்டாவதேயித்தென்ன வாச்சர்யமென்று லோகத்தாரெல் லாம் நானறியக்கொண்டாடும்படி செய்தருளியென்று பதார்த்தம், என்னுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, இதுக்கு நின்றானென்கிறத்தோடே அந்வயம். திகழும்- விளங்காநின்றுள்ள, மணிக்குன்றமொன்றேயொத்து- ஒரு ரத்நபர்வதத்துக்கு ஸத்ருசனாய், ஒன்றேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், ரத்நமான ரத்நமாகிற ஸமானஜத்தைப்பெற்று அபூர்வலாபம்பெற்றாற்போலே அத்யந்தஜோதமான விக்ரஹஸாஹி யங்கொண்டு ப்ரீதியத்தாலே அத்தைவிட்டு ஸரிக்கமாட்டாமல் நிற்கையாலே ஸம்ப்ரீதனாய

ஞூ— மொன்றேமொத்துநின்றான்* புகழும்புகழ்மற்றெனக்குமோர்பொருளே* ॥ரு॥
பொருண்மற்றெனக்குமோர்பொருடன்னிற்சீர்க்கத்* தருமேற்பின்னையார்க் கவன்றன்னைக்கொடுக்கும்*
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத்தாமரைபோற்* றிருமார்புகால்கண்கைசெவ்வாயுந்தியானே* ॥சு॥

ஆ— டாதபடியாகத் தன்னைக்காட்டி யென்னைவஶீகரித்துக்கொண்டருளின புகழல்லது மற்றவனுடையபுக ॥ரு॥
ழையொருபுகழாகமதியேனென்கிறார்.

(பொருண்மற்றெனக்கும்) தானாகிறவஸ்துவைத்தையொழிய வேறேசிறியதொருவஸ்துவைத்தை யெனக்குத்தந்தால் நிரவதிகவஸ்துவைத்தையுடையனான தன்னை வேறுகொள்வாரில்லையென்று இப்படிதன்னையெனக்கு

இ— டருளினவென்னுமளவாலே) இருந்தருளுகிறானென்றது - இருந்தருளுகிறவென்றபடி. இதுக்குககாட்டி ॥ரு॥
வஶீகரித்துக்கொண்டருளின இரண்டிடத்திலுமந்வயம்.

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

மற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானாகிறவித்யாதியால்) சீர்க்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிறியதென்று) ஓர்பொருள்என்கிறதற்குத் தருமேலென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவஸ்துவைத்தையித்யாதியால்) உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிக்கித்யாதியால்) பின்னையார்க்கித்யாதிவாக்யம் க்ஷேபவமென்றுநினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இவ்வாக்யம் க்ஷேபவமன்றிக்கே யதாஶ்ருதமாகில்இப்பாட்டி லெம்பெருமானுக் கொருகுணம்சொல்லிற்றாகாமையாலிது ப்ரகரணத்துக்குச்சேராதொழியும். தம்மையொழிய ஸமஸ்தகுண

ம— ஸந்நிஹனுப் என்றபடி. நின்றான்- ஸ்திரனுபிராநின்றான். மற்று- இதல்லது, இப்படி யென்னெஞ்சிலே யிருந்தருளின விம்ஹாகுணமல்லது என்றபடி. எனக்குமென்கிற (வகாரத்தை) உம்மை) புகழும்புக ழென்கிறதோடே அந்வயிப்பது. புகழும்புகழும்- ஸ்லாகிக்கப்படுகிற குணமும், லோகத்தாராலே ஸ்லாகிக்கப்படுகிற வேறொருகுணமுமென்றபடி, புகழுமென்கிறவிடத்தில் வகாரம் புகழுக்கு அதிக்ஷேபகவ்யாவர்த்தநார்த்தம், எனக்கு- இக்குணத்தை யறிந்தவெனக்கு, ஓர்பொருளே- ஒரு வஸ்துவோ. ॥ரு॥

பொருள் தன்னில்- பதார்த்தங்களுக்குள்ளே, பொருள்- பதார்த்தம், தன் ஸ்வரூபம் ஸாக்ஷாத்கம், மற்று- ஸவ்யதிரிக்தமான, தானாகிற பதார்த்தத்திற்காட்டில் வேறானவென்றபடி. ஓர் பொருள்- ஒரு பதார்த்தத்தை, வைஸ்ரவணாதிகளிலே யொருபதார்த்தத்தை யென்றபடி. எனக்கும்- அநந்யப்ரயோஜநனான வெனக்கும், இதற்குத்தருமென்கிறதோடே யந்வயம். சீர்க்க- சீர்மையாக, பாஹுல்யமாக வென்றபடி. தருமேல்- தந்துவிட்டானாகில், பின்னை- ஸ்வபதார்த்தத்யாகம் தான் நிராகாங்க்ஷனபின்பு, கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல்- நீலரத்னமயபர்வதத்தில் உண்டான தாமரைப் பதார்த்தங்கள்போலே, திருமார்பு- லக்ஷ்மீகளஸஹகாரம்கிரஞ்ஜிதமான வக்ஷஸ்ஸையும், கால்- அத்திருமார்பிலழகை யநுபவித்து வெறுப்பரானவர்கள்விழும் திருவடிகளையும், கண்- அவர்களை அநந்த ஸ்வஸ்தாதநாராம ஸந்தோஷமாக கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையும், கை- அவர்களை முதுகைத்தட்டி ஆநந்திப்பிக்கும் திருக்கைகளையும், செவ்வாய்- ஸ்மேராதரத்தையும், "ஸஹாஸயாபயாரஸ்ஸ வந்தஹஸ்த யஸ்ஜநம்" என்கிறபடி மேல் அவர்களைநோக்கி ஸம்பாஷணம்பண்ணும் திருவதரத்தையுமென்றபடி. உந்தியான்- அவர்களுக் காஸ்ரயமாய் ஸகலலோகஜநக ஸ்ருஷ்டிஹேதுமான திருநாபியையுமுடையவனான, உந்தி- நாபி, திருமார்வுதுடங்கி உந்தி ஈறாகவும் அம்பரஸங்க்ஷேபம். உந்தியுடையவன்- உந்தியான் என்று அதின்மேல் ஸர்வஜகத்காரணத்வமும், நாபிநாளவிகாஸ விட்டாலித்தனை விரகுவனையிருக்கிற வின்ன யினியாரநுபவிக்கக் கொள்ளுவரென்று ஸர்வஸமாவேசமாக க்ஷேபிக்க இவ்விஶேஷணங்கள், இத்தன்மையானுவனைவிலை யாசைப்படாதாருண்டோ வென்றபிப்ராயம். அவன் - ஸ்வயமேவ ஸ்வநாயகனான வன், தன்னை - இப்படி நிரதிஶயபதார்த்தஸ்வரூபனான தன்னை, யார்க்குக்கொடுக்கும் - எவர்களுக்குக்கொடுக்கப்போகிறான் இனியிவனை யநுபவிப்பாருண்டோவென்றபடி. யார்க்குக்கொடுக்குமென்கிறதினுடைய வைசிஷ்ட்யத்தாலே தன்னையநுபவிப்பார் நித்யஸூரிகள் ஸஜாதீயருண்டாயிருக்கச்செய்தே யென்பக்கலபிநிவேசத்தாலே தன்னையெனக்குத்தந்தருளினானென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. ॥சு॥

மூ— செவ்வாயுந்திவெண்பற்சுடர்க்குழைதன்னொடு* எவ்வாய்ச்சுடருந்தம்மின்முன்வளாய்க்கொள்ளச்*
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த* அவ்வாயன்றியானறியேன்மற்றருளே* ||௭||

ஆ— ஸாத்ம்யமாகத்தந்தருளினானல்லனிறே, என்பக்கலுள்ள அபிநிவேசமிறேயென்கிறார். ||௬||

(செவ்வாயுந்தி) இன்னமுமிவ்வபிநிவேசத்தையே விஸ்தரிக்கிறது, என்னோடுகலந்தருளின கலவியிலுள்ள நிரவதிகப்ரீதியாலே திருப்பவளத்தினழகையும் மற்றுமுள்ளதிவ்யாவயவ திவ்யாபரணாதிகமான நிரவதிகதேஜஸ்ஸையு மெல்லாம்வளைந்து கொண்டுவைத்து என்முன்னே திருமுகத்தொளிவெள்ளம்பெருகப்புறப்படும்படியாகச் செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த அவ்வபிநிவேசமல்லது மற்றொருகுணத்தை குணமாகமதியேனென்கிறார். ||௭||

இ—ஸௌந்தர்யாதிகளில்லையென்று அபேக்ஷிக்கையாலே நித்யஸூரிகளோடொக்க விஷயத்தை ஆஸ்வாதிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. இத்தாலுமிவ்விடத்தில் ப்ரீதியாலேசெய்தருளினானென்கிறது தீர்த்தனை கொண்டாடலாவது, ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே செய்தருளினானோவென்ன? இதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ||௬||

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

மணிக்குன்றமொன்றேயித்யாதியாலே ஐந்தாம்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்தாலே சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யாநாபேக்ஷிபன்றேயென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) விஸ்தரிக்கிறதென்றது - ப்ரகாராந்தரேண வர்ணிக்கிறதென்றபடி. கீழேதம்மை உபகரிக்கைக்காகத் தன்னழகைக்காட்டியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறார், இங்கேதம்மோடுகலந்த ப்ரீதிஸமயத்தாலே யவனுக்குண்டான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்கை. வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதி படியாகவென்னுமளவாலே) அதில் செவ்வாயுந்தி வெண்பலென்று ஸாமாந்யமாக விருந்தாலும் செவ்வாய்முறுவலோடித்யாதியாலே இப்பாட்டு ஸ்மிதவிஷயத்வேந ப்ரதாநமாகையாலே உந்திமுதலான அவயவாந்தரங்களிற்காட்டில் திருப்பவளத்தில் ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக செவ்வாயைத்தனித்து நிர்தேசிக்கிறார் (திருப்பவளத்திலழகையுமென்று) உந்தியித்யாதி சுடரித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) சுடர்தம்மிலுமென்றதைப்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) முன்வளாய்க்கொள்ளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்முன்னேயித்யாதியால்) திருமுகத்தொளியென்று செவ்வாய்முறுவலோடென்கிறவிடத்தில் ஸ்மிதார்த்தகதநம் தாத்பர்யவாசித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வபிநிவேசேத்யாதியால்) ||௭||

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

எம்பெருமானுக்குத் தம்பக்கலுள்ள ஆஸக்தியதிசயத்தைப்பேசி யநுஸந்திக்கவந்தவிவர் இப்பாட்டிலே.

ஶ— செவ்வாய் - சிவந்ததிருப்பவளம், உந்தி- திருநாபி, வெண்பல்- வெளுத்ததிருமுத்துக்கள், சுடர் குழை- சுடரையுடைத்தானகுழைகள், காந்திமான்களான கோகர்ணபூஷணங்களென்றபடி. தன்னொடு- தன் என்று ஸ்வார்த்தே ப்ரயோகம். இவைகளோடேயென்றபடி. சுடருமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தை தம்மிலென்கிறத்தோடேயன்வயிப்பது. எவ்வாய்ச்சுடர்தம்மிலும் - எவ்வெவ்விடத்திலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்களிற்காட்டிலும், வாய்- இடம் - தம்என்று ஸ்வார்த்தே ப்ரயோகம். செவ்வாயுந்திமுதலான அவயவங்களோடேகூட மற்றுள்ள திவ்யாவயவங்களிற்காட்டிலுமென்று பதார்த்தம். முன் - என்னுடையமுன்னே, வளாய்க்கொள்ள - வளைத்துக்கொள்ளும்படி, ஸர்வாவயவ தேஜஸ்ஸைக்காட்டிலு மதிகமாக விஜ்ரும்பித்தென்முன்னே ஸர்வாவயவத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு ஸாகல்யமாக முறுவல்காந்தி புறப்படும்படியென்று தாத்பர்யம். செவ்வாய்முறுவலோடு - என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்த நிரவதிகப்ரீதியாலுண்டான சிவந்ததிருப்பவளஸ்மிதத்தோடே, எனதுள்ளத்திருந்த - என்னெஞ்சிலே யெழுந்தருளியிருந்த, அவ்வாயன்றி - அவ்விடமொழிய இப்படி என்னெஞ்சிலேயெழுந்தருளியிருந்த அவ்வர்த்தமொழியவென்றபடி. அவ்வபிநிவேசமொழியவென்கை. மற்றருள் - மற்றுள்ளகுணங்களை, யானறியேன் - நானொருகுணமாக நினைக்கேனென்றபடி,

மூ—அறியேன்மற்றருளென்னையாளும்பிரானார்* வெறிதேயருள்செய்வர்செய்வார்கட்குகந்து* சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்மூவுலகுந்தன்* நெறியாவயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரே* ॥அ॥
வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாருமியவரும்* வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுந்தம்* வயிற்றிற்

ஆ—(அறியேன்மற்றருள்) இப்படியஸந்நிவிஷ்டனாய்க்கொண்டு தன்னுடையஸௌஹார்த்தத்துக்குங்கூட வென்னுள்ளே புகுந்திருந்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்றால் ஒருஹேதுவின்றியே வெறிதேசெய்தருளினானென்கிறார். ॥அ॥
(வயிற்றிற்கொண்டு) ஸத்வங்களையும், ஸமஷ்டிகளான ப்ரஹ்மாதிகளையும் ப்ரஹ்மாதிவா

இ— சிலருக்கு நிர்ஹேதுகமாக க்ருபைசெய்தருளுவனென்கிறதைச்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) அதில் ஸந்நிவிஷ்டனாய்க்கொண்டேனென்கிறவித்தால் ஹ்ருதயவாஸமும் தன்னுடைய விச்வாதிவாக்யத்தாலே உத்தராயத்தினவஸமும் ஸங்க்ரஹீதமாயிற்று. இப்பாட்டிற்கு த்விதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமாய் மற்றெல்லாம் அநுவாதமாயிருக்குமென்று காட்டுகைக்காக அவற்றை இச்சப்தவாக்யத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தது. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஹேதுவிதியால்) எனக்கென்றுவிசேஷித்துச்சொல்லாதே செய்வார்கட்கென்று ஸாமாந்யேந சொன்னது தம்மைப்போலே ஸ்வத்வப்ரதரான சிலர்பக்கலவனுக்கு இதுஸ்வபாவமாகையாலிது உபலக்ஷணமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக என்றுகருத்து. இவ்வாக்யஷ்டகஸௌரவத்தைப்பார்த்தால் தம்பக்கலுள்ளஹேது ஸத்வவிஷயமாகையாலே இதொருவ்யாஜமாத்ரமென்றுகருத்தாலே ஒருஹேதுவுமில்லையென்கிறாரென்று திருவுள்ளம். ॥அ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்வங்களையுமென்று) வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்று மூவுலகுக்கு விசேஷணஞ்சொன்னத்தால் ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸமாஷ்டிகளானவென்று) இதுப்ரஹ்மாதிவனுக்கும் ஜந்துக்களுக்கும் ஸாதாரணவிசேஷணமாகையால் பஹுவசநவும். வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிவனையுமென்று) பாட்டிலே பஹுவசநமாயிருக்கையாலே ப்ரஹ்மாதிவனையு

ஈ—என்னை- ஸத்வநிஷ்டனான வென்னை, ஆளும் பிரானார்- அடிமை கொண்டருளுகிற உபகாரகர், சிறியேனுடை- ஸத்வஜ்ஞனான வென்னுடைய, சிந்தையுள்- மநஸ்ஸிலே, இதுக்கு நின்றொழிந்தாரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மூவுலகும்- த்ரிவித சேதநங்களையும், த்ரிவித விசித்ரவஸ்துக்களையு மென்றபடி. நெறியா- முறையாக, சேஷசேஷிகள் முறைதப்பாமலென்றபடி. நம்முடைமையென்கிற ஸம்பந்தமுடையவராயென்கை. தம்வயிற்றிற்கொண்டு என்றநுபிப்பது. தம்முள்ளே தரித்துக்கொண்டென்றபடி. அவற்றையும் கூடக்கொண்டென்கை. நின்றொழிந்தார்- ஸ்திரமாக வெழுந்தருளியிருந்துவிட்டார். ஒழிந்தாரென்கிறதற்கு ஸத்வநிஷ்டனான வென்பக்கல் ஸஸம்ஹாவிதமான விதையும் செய்தருளிவிட்டாரென்று கருத்து. செய்வார்கட்கு- தாம செய்யவேண்டினவர்களுக்கு, தாம் க்ருபைசெய்தருள நினைத்த ஜநங்களுக்கென்றபடி. வெறிதே- நிர்ஹேதுகமாகவே, அருள் செய்வர்- க்ருபைசெய்தருளுவர். ஆதலாலென் பக்கலுமிப்படி செய்தருளினானென்று கருத்து. மற்றருள்- ஸஹேதுகமான க்ருபையை, அறியேன்- ஒருக்ருபையாக நினையேன். ॥அ॥

வயிற்றில்கொண்டுநின்ற - குக்ஷிக்குள்ளே நிறப்பித்துக்கொண்டிருந்த, நிறைவென்கிறவிடத்தில் அகாரம்ஸம்பியிலே ஈவ்யுமாயிருக்கிறது. ஒரு - ஸாமாந்யமாசரங்களான, ஸகிவிஸ்தாரவநங்களானவென்றபடி. மூவுலகும்- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும், ப்ரஹ்மாதிஸ்தாநாதிகங்களான ஸத்வங்களையும் என்றபடி, வயிற்றிற்கொணடு நின்றொழிந்தாரும் - தேவநாஷ்யாதிரூபேண வ்யஷ்டிபாகக்கடவ ஜீவஸமஷ்டியெல்லாம் தங்கள்சரீரத்துக்குள்ளே நிறம்பியிருக்கும்படிநின்று அதனாலே ஸமஷ்டிரூபரா க்ருதக்ருத்யராயிருந்த ப்ரஹ்மாதிவர்களையும், ப்ரஹ்மாக்கள் நாபீகமலத்தில் ஜநிக்கும்போது வ்யஷ்டிஜீவராகக்கடவ ஜீவஸமஷ்டிதவிர ஹராயிறே ஜநிப்பது. ஒழிந்தாரென்கிறவஸத்தாலே க்ருத

மூ—கொண்டுநின்றவண்ணம்நின்றமாலை* வயிறறிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே*
வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே* எய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போது* மொய்த்தேய்
திரைமோதுதண்பாற்கடலுள்ளாற்* பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனையே* ய॥

ஆ—ஜ்ஞாநவஸ்துக்களான ஸ்தாவரஜங்கமாத்மக ஸமஸ்தஜந்துக்களையும் ஸ்வஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே நிபத்தித்தருளுகிற எம்பெருமான்படியை யறிந்துகொண்டேனிறேயென்கிறார். ய॥
(வைத்தேன்மதியால்) அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்றால், ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிவேசனமிருக்கை

இ—மென்கிற வனகவசனம் ஜாத்ரூயபிப்ராயம். யவா— ஜ்வசவஸ்துநகரதமாய் ஸதாஸ்துவர்களையுமென்று வாமோகவுமாம் இவ்விடத்தில் வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்கிறவித்தால் ஹவித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸதாஸ்துவாஜ்ஞதரூநியால்) யவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜீவஸ்தாநியால்) த்ருதீயவாக்கத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பதூநியால்) சதுர்த்தவாக்கத்துக்குத். தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிந்துகொண்டேனிறேயென்று) இத்தால் எட்டுபாட்டாலும் ப்ரதிபாதித்தவஸ்துத்தை ஸாரார்த்தமாவஸாயமாகிறதென்று ஸங்கதிஸூசிதமெத. ய॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

வைத்தேன்மதியாலென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்துத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு வாநராக்கியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனிதரூநியா ல்) கீழ்ப்பாட்டில் ஜமஹிபத்ரூகம் அவன்படியாகத்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஆழ்வார் தம்பக்கலவனுடைய ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யநுஸந்திக்கிற விப்ரகாரணத்திலே ஜமஹிபத்ரூகாநுபவத்தை ஸநாஸயிக் கைஸமதமல்லாமையாலே அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்று ஸம்சயிக்கை உபபந்நமாகையால் அதைவெளியிடுகிறதிப்பாட்டென்றுகருத்து. அங்கு வாக்யஞ்சொன்னது இப்படி வாக்யமிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிவேசமவனுக்கு ஸஹஜமென்று கொண்டாடுகைக்காகவென்று திருவுள்ளம். திருவனந்தாழ்வானோடு ஸம்ச்லேஷஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசே

யா—ஷத்ருகம்தோற்றுகிறது. ஸ்ரீதரூமஹாஸதாஸ்துவஜீவஸதாஸவந. யவரும் - எல்லாரையும், ஜீவ சேதநாஷ்டாநிகளையுமென்றபடி. தம்வயிறறிற்கொண்டு- தம்முள்ளேயடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே யடக்கிக்கொண்டென்றபடி. நின்றவண்ணம்நின்ற - பூர்வத்தானிருந்தப்ரகாரமே யிருந்தவனை, இத்தால் ஒருஆயாஸமுந்தோற்றாமல் நிர்வ்யாஜனுயிருந்தவனையென்றபடி. மாலை-ஸர்வேச்வரனை, மதியாலே- ஸத்ஜ்ஞாநத்தாலே, கொண்டு- ப்ரஹித்து, வயிற்றில்- என்னுடையஹ்ருதயத்திலே, மன்னாஸ்திரனுயிருக்கும்படி, வைத்தேன் - வைத்துக்கொண்டேன், ஸ்பஷ்டமாகஅறிந்துகொண்டேனென்றபடி. ய॥
மொய்த்து- நிபிடமாய், ஏய்- ஸதாஸ்வங்களான, ஏயென்று ஸதாஸ்வவாசகம், திருவனந் தாழ்வான் திருவுடம்புக்கு ஸதாஸ்வங்களானவென்றபடி. திரை- தரங்கங்களானவை, மோது-மோதா நிற்கிற, ஸ்பர்சம்பண்ணுகிற வென்றபடி. தண்- சீதளமான, பாற்கடலுள்- க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, உள்ளென்று வாக்யபூரணம். பைத்து- பசைத்து, பசை- ஸ்தணம்விரிக்கை. நீமொத்தஸ்ர்ாஜமஹிஷீஸ ஸஹித ஸம்ச்லேஷாதிசயஹாஸ்ய விகஸிதஸ்தணாஸஹஸ்ரனையென்றபடி. ஏய்சுடர்- ஏற்றசுடரையுடையவனை, ஸ்ம்ருதிவாவநஸம்ஸ்காரேணைவாஸ்ரயமாய்க்கொண்டு திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸ்பர்சத்துக்கு உசிதமானகாந்தியை யுடையவனையென்றபடி. பாம்பு- திருவனந்தாழ்வானை, அணை- சயநமாக வுடையவனை, நம்பரனை- நம்முடையஸ்வாமியை, எல்லாருங்காணத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நித்யாகக்கண்வளருகையாலே நமக்கு ப்ரகாசிதமான ஸ்ரீசௌசீல்யஸ்ரேஷ்ட ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யுடையவனை யென்றபடி. எனது- மதீயமான, உள்ளத்து- மனஸ்ஸினுடைய, அகத்தே- உள்ளே, மதியால்— ஸமீசீநஜ்ஞாநத்தால், வைத்தேன்— நிதிபோலே நிக்ஷேபித்துக்கொண்டேன், அறிந்துகொண்டேனென்றபடி. என்றும்- இனி ஸர்வதிநமும், எப்போதும்- ஸர்வக்ஷணத்திலும், எய்த்தே ஒழிவேனல்லேன்- விச்லேஷித்து விடுவேனல்லேன், எய்த்து- விச்லேஷித்து, ஏகாரம் வாக்யாலங்கா ரம், ஒருநாளும் ஒருக்ஷணமும் விடேனென்றபடி. ய௦॥

மூ— சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத்திருமாலை* படிச்சேர்வகைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முடிப்பான்சொன்ன வாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்* விடத்தேய்ந்தறநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பவன்படியென் றறிந்துகொண்டேன், இதவன்படியானபின்பு அவனை ஒருநாளும் விடேனல் லேனென்கிறார். ॥ம॥

(சுடர்ப்பாம்பணை) இத்திருவாய்மொழி ஸமஸ்த ஸம்ஸார நிவர்த்தகமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— (ஆதியாய்) ஸ்வீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதவன்படியிதாதியாய்). ॥ம॥

நிகமனம்.

சன்மம்விடவிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாதியால்) ॥கக॥

ஈ— சுடர்ப்பாம்பணை - தேஜிஷ்டனை திருவனந்தாழ்வானை படுக்கையாகவுடையனை, நம்பரனை - நமக்குஸ்வாமியான, திருமாலை - ஸ்ரீபதியை. இதுக்குச் சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்திருவாய்மொழியிலே ஸம்ஸாரபயங்களையுமவர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞன் அநந்யமோக்ஷஸ்ரீபாஸஹாஸீநனென்று கருத்து. வண் - ஸம்ருத்தமான, குருகூர் - திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், அடிச்சேர்வகை - திருவடிகளிலேசேரும்படியை, முடிப்பான் - முடித்துக்கொள்ள உத்யுக்தையுடையவராய், தமக்குநிறைவேற்றிக்கொள்ள விச்வமுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. சொன்னவாயிரத்து - அருளிச்செய்தவிஸ்ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டும், பாட்டுகளுக்கு அதிகாரத்வமும் வசுரமும். இத்திருவாய்மொழியானதென்றபடி. இதற்குநோக்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். சன்மம் - ஜந்மமானது ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. அறத்தேய்ந்து - மிகவும்க்ஷயித்து, விட - விட்டுப்போம்படியாக, தன்கண்கள்சிவந்துநோக்கும் - கோபத்தாலே தன்நேத்ரங்கள் காரணங்களாய்ப்பார்க்கும், தன்னுடைய ஸர்வாதிகாரத்தாலே நசிப்பிக்குமென்றபடி. இது ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமென்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய பக்திஸ்ரீ நிதயே ஸ்ரீவேதாந்தாசார்ய ஜகதாசார்யாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(இருத்தும்வியந்து)

ஸம்ச்லிஷ்டாஸ் ஸ்ரீ ஜநந்தகாரணத்வோ தாரமோஹாஸ்
நீலாஸ்மாத்ரி ஸ்ரஹஸாஸ் ஸ்வஜநக்ருத நிஜாத்ருஷ்டநஷ்டோர்த்வஸாஸ் ।
த்ருஷ்ட்யா ஸ்ப்ருஷ்டி ஸ்மகாஸ் ஸ்ருதிஸ்ருதி ஷட்வாதகித்தாநாஸ் ஹாஸ
ஸ்வாத்மாவிதாநவாய்யாஸ் ஸ்வஜநஹ்ருதிரமா தாஸவஸ்யோ த்வேவஸ் ॥கஅ॥

(ஸம்ச்லிஷ்டாஸ்) இருத்தும்வியந்தென்னையிதாதி - ஆச்ரிதர் இஷ்டத்தபடியே செய்யுமவனகையாலும், (ஸ்ரீஜநந்தகாரணத்வ) பெருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ரக்ஷகனாகையாலும், (ஸ்ரீஜநந்தகாரணத்வ:) அருள்தானினியானறியேனிதாதி - ஆச்ரிதர்க்கு ஔதார்யமே ப்ரயோஜநத்தைக்காட்டிலு மதிகமாக ஆவேசப்பண்ணுமவனகையாலும், அபவா- தான் ஆச்ரிதஹ்ருதயத்திலேயிருந்து ஆவேசப்பண்ணுமதுவே தனக்கு ஔதார்யமே ப்ரயோஜநமாக வெண்ணுமவனாகையாலும், (மோஹாஸ) ஆயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான் - அமரர்களுக்கு அதிபதியானதான் மோஹமுனுக்கொண்டு மோஹர்களோடே பொருத்தியிருக்கையாலும், (நீலாஸ்மாத்ரிஸ்ரஹஸாஸ) திகழுமணிக்குன்றமொன்றே யொத்துநின்றான் - நிரவதிகதேஜோரூபமான நீலரத்நமயம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநக்ருத நிஜாத்ருஷ்டநஷ்டோர்த்வஸாஸ) பொருள்மற்றெனக்கிதாதி - ஸ்வாச்ரிதர்க்கு ஸர்வதத்வந்தை வல்லவனாகையாலும், (த்ருஷ்ட்யா ஸ்ப்ருஷ்டி ஸ்மகாஸ்ருதி) செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்து த்ருஷ்டித்தோடே யாச்ரிதஹ்ருதயத்திலேயிருக்கையாலும், (ஸ்ருதிஸ்ருதி ஷட்வாதகித்தாநாஸ்ஹாஸ)

ரு — ரா — வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குகந்து - தனக்கு ஸாதனீயராம்படியான ஸாத்ருஷ்டிகளிடத்திலே யவிசிஷ்டமாகவந்து கலப்பேப்பண்ணுமவனுகையாலும், (ஸாநாம்ஸித்தாந்வயாக) மன்னவைத்தேன்மதியாலே - வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே - ஸ்ரீகருடைய அநந்யதாத்தாலே யவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்நின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீவரோடேகலந்து அவர்கள் ஹ்ருதயத்திலேதானே நிரதனுயிருக்கிருனென்று "இருந்தும்வியந்து" என்கிற உபாகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினுரென்கிருர். ‖கஅ‖

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— கண்கள்சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கனிந் துள்ளே* வெண்பலிலகுசுடரிலகு விலகு மகரகுண்டலத்தன்*

ஆ—(கண்கள்சிவந்து) என்னோடேஸம்ஸ்லேஷித்த ஸம்ஸ்லேஷத்தினுடைய வைலக்ஷண்யமாகத்தன்னுடைய நிரவதிகமான வழகைக்காட்டி என்னைவசீகரித்துக்கொண் டென்னுள்ளேயிருந்தருளினுனென்கிருர். ‖க‖

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— முதற்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என்னோடேயித்யாதியால்) அதில் நிரவதிகமானவழகையென்கிறவித்தாலே ஆழியானுருவனித்யஸம்ஹஸீதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

என்னைவசீகரித்துக்கொண்டென்கிறவித்தாலே அடியேனென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்ருயிற்று. சிழ்த்திருவாய்மொழியிற்காட்டி லித்திருவாய்மொழிக்கு அவைஷம்ஸம்கதியும் இரண்டரைப்பாட்டுக்குமேல் வ்யாக்யானத்திலேகண்டுகொள்வது. ‖க‖

ஸ— கண்கள் சிவந்து- மாயக்கூத்தனிலென்னோடு விஸ்லேஷத்தாலே விவர்ணங்களாயிருந்த திருக்கண்கள் இருத்தும் வியந்திலென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெற்ற ப்ரீதிவிஷயத்தாலே ஸாவர்ணராஜீவங்கள்போலே ஆதாம்ரங்களாய், பெரியவாய்- பெரியதுகளாய், என்னைக்கண்ட ஹர்ஷாதிசயத்தாலே உத்புல்லங்களாயென்றபடி. வாயுஞ்சிவந்து- திருக்கண்கள் மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்மிதவிகஸிதமான திவ்யாதரமும் அதிகாருணமாய், கனிந்து- பழுத்து. அத்யுஜ்ஜ்வல ஸ்நிக்த கோமலமாயென்றபடி. உள்ளே- இந்த திவ்யாதரத்துக்குள்ளே, அதிரமணீய திவ்யாதர காந்திப்ரவாஹச் சுழியிலே யகப்பட்டுள்ளே புகமாட்டாதே வெளியிலேநின்று பின்னையும் திருமுகத்தின்னொளியை யநுபவிக்கையில் ஆவலத்தாலே கையை நீட்டிக்காட்டுகிருர் உள்ளேயென்று. வெண்பல்- வெளுத்த தந்தங்களுடைய, அதிநவிதாகாரமான திவ்யாதரத்துக்குப் பாஸ்மமாம்படி உபலாலவத் ரோபாலேயிருந்துள்ள திருமுத்துக்களுடைய வென்றபடி. இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, சுடர்- காந்தியையும், இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, கவோலமோபைக்கு நீராஜநார்த்த தீபங்கள்போலே விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. விலகு-அம்பா நின்றுள்ள, ஹர்ஷாதிஸயத்தாலே வர்ணிலாவி தவமநோஹரமாய ஸம்ஸ்லேஷ ரஸங்களாகா நின்றுள்ளவென்றபடி. மகரகுண்டலத்தன்- மகரகுண்டலங்களையுடையவனுன, குண்டலத்தையுடையவன் குண்டலத்தன், இலகுசுடர் பதத்துக்கும் இலகு விலகுமகரகுண்டல பதத்துக்கும் ஸமாஸமா யதின்மேல் மதுவாத்யம் பிறந்திருக்கிறது. வாயுஞ்சிவந்து கனிந்து விலகு மகரகுண்டலத்தை யுடையவனுனவென்று ஸம்பந்திக்கிறது. திருக்கண்கள் திருவதரங்கள் திருமுத்துக்கள் திரு மகரகுண்டலங்களென்றிப்படி சந்நிதியும்வர்ணிக்கிற விப்ரலம்ப ஸ்த்துக்கு ஹர்ஷாதிரேக திவ்யகவோலங்களினுடைய காந்தியானது வர்ணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று வ்யஞ்ஜிக்

மூ— கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன்நான்குதோளன்குனிசார்ங்கன்* ஒண்சங்கதைவாளாழியானொருவனடியேனுள்ளானே*

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்* படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன்பரம்பரன்* கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை*

ஆ—(அடியேனுள்ளான்) ஸர்வவ்யாபகமான வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாய், நிரவத்யனாய் ஸதாவ்யாப்தியுடையவனாய் நிரவதிகானந்தத்தையுடையவனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரபேக்ஷனாயிருந்து

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— அண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷாத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷத்வாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாவ்யாப்தத்வாதியால) ஒடியாவின்பப்பெருமையோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) உணர்விலும்பர் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) இவ்விஶேஷணங்களாலே ஸித்தமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷனித்யாதியால) இருந்தவை

ஈ—பிகையிலே தாத்பர்யமென்று வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தருளுவர். ‘நாசசிமாகளுக்கு மீமாம்ஸிலக்ஷணங்கள் போலேயிருக்கிற திவ்யாவயவங்களைப்பாராதுமணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று கணகளசிவந்த பெரியவாய்வாயுஞ்சிவந்து கனிந்துள்ளேவென்பனிலகுசுடரிலகுவிலகு மகரகுண்டலத்த” னென்று சுற்றடிக்கொள்வதென்று பரமவைதேஶிகர் அருளிச்செய்தருளினாரிறே. கொண்டல்வண்ணன்- மேகவர்ணனென, வர்ஷாகாலமேகம்போலே திருமேனியும்பபோது குளிர்ந்துகொடுத்ததென்று கருத்து. சுடர்முடியன் - காந்தியுக்தமான கிரீடத்தையுடையவனென, அவனுக்காயிராஜ்யம் ப்ரதிஷ்டிதமானதென்றே ஸம்ஶ்லேஷித்த பின்பாகையாலே கிரீடமும்பபோது உஜ்ஜ்வலமாய்த்தென்றுகருத்து. நான்குதோளன்- சதுர்ப்புஜனென, என்னையணைத்தபின்பு திருத்தோள்கள் ஸம்ஶ்லேஷஜமாய்த்தென்றுகருத்து. குனிசார்ங்கன்- நமிந்தமாயிருந்துள்ள ஶ்ரீஶார்ங்கத்தையுடையவனென, வீரர்கள்கையில வில்லு ஸஜ்யமல்லாதபோதும நமிந்தமாயேயிருக்குமிறே. “திவ்யாஸ்த்ரபூஷித தநுர்த்தரஜ” மென்கிறபடியே மகரகுண்டலம்போலே பிறைவெல ஆபரணங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. ஒண்சங்கு- ஒள்ளியசங்கு, ஸ்வதீப்தமான திருமேனிக்கு ஸாத்ருஶ்யம்போலே அலங்காரமான ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. சங்குகதை யென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியில வகாரலோபம் ஸாந்தஸமாய் சங்கதையென்று கிடக்கிறது. கதை- தண்டு, கௌமோதகீ என்றபடி. வாள்- ஶ்ரீநந்தகம், ஆழி ஸுதர்ஶநம், ஸஹேதுகம் அம்ஸ:, அதின்மேல் ஸர்வபூஷாதத்வமாய் ஒண்சங்கதை வாளாழியா னென்றிருக்கிறது, இவைகளை யுடையவனாமவென்றபடி. ஒருவன்- அத்விதீயன், இந்த லாவண்யத்தாலே ‘ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத:’ என்றபடி நிரூபகனானவன், அடியேனுள்ளான்- இவ்வழகுக்குத்தோற்று பரவஶனாய் “தாஸ்யம்ஸாஸ்வதம் ந ஸஹ்யதே” என்கிறபடியே அடிமைப்பட்டவனான வென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே யிராநின்றான், உள்ளம்- ஹ்ருதயம், உளனேயிருக்குமவன்- உள்ளான்.

அண்டத்தகத்தான் – ஸம்யாஜதனென, அகம் - உள்ளு, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான், ஸம்யாஜதஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கு ஆதாரபூதனானவனென்றபடி. புறத்துள்ளான்- ஸம்யாஜவ்யதிரிக்தங்களுக்கும் ஆதாரபூதனென்றபடி. ஸர்வாத்ம பூதஸமஸ்தஸம்ஸாராதிகளுக்கு மாதாவான என்றபடி. இதுபடியேயென்று - இது ஸத்ருஶமென்று, ஏ என்றது வாக்யாலங்காரம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் – சொல்லலாம்படியிருக்குமவனல்லாதவனென, ஸத்ருஶரஹிதனென வென்றபடி. பரம்பரன்- பரஶ்ரேஷ்டனென, சர்வாதிஶயிதனென வென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்று புதுமை, நூதனமான வென்றபடி. நாற்றத்துள் - பரிமளத்திலே, ஆலை யென்றுபேர், ஸாரவ்யாப்யமான பூர்ணபரிமளத்திலே யென்றபடி. ஆலை – தேன், தேனுக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ஸ்வாதத்தினுடைய, பூர்ணபரிமளத்திலும் [illegible]முள்ள ஸ்வாதத்தினுடையவென்றபடி. பூர்ணபரிமளபோதரஸத்தால்வரும ஸ்வாதத்தினுடைய[illegible], இதுக்கு நேர்மையென்கிறத்தோடே அந்வயம். துன்பக்கழி- துக்கம்கழிந்ததான

மூ—ஒடியாவின்பப்பெருமையோனுணர்விலும்பரொருவனை* ॥௨॥
உணர்விலும்பரொருவனையவனதருளாலுறற்பொருட்டென்* னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவன தின்னருளே*

ஆ—வைத்து என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து தன்னோடுகல ந்துபரிமாறுகைக்கு நானீடல்லேனென் றகலுகிறேனென்னுமளவத்தாலே யென்னால்தன்னைவிட முடியாததொரு படி தன்னழகைக்காட்டிக்கொண்டு என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகையன்றியே என்னுடம்பினுள்ளேயும் புகுந்த ருளினனென்கிறார். ॥௨॥

(உணர்விலும்பர்) இப்படியெம்பெருமான் செய்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்? என்னிர்ஹேதுகமே காரணமாகச்செய்தருளினன், அதுதானென்னாலேவந்ததொன்றன்று, அதுவுமவனுடையப்ரஸாதத்தாலே

இ—த்தென்கிறதற்குபுகுந்தருளினனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தனைஸௌலப்யனானவன் அடியேனுள் ளானுடலுள்ளானென்கிற வித்தனைஸம்ஶ்லேஷிப்பது க்ருதஜ்ஞதாஸக்தியுண்டானாலல்லது கூடாமையாலே அடி யேனிக்ருதஜ்ஞதாஸக்தியில் ஸம்ஶ்லேஷிக்கிற ப்ரகாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிக்ருதஜ்ஞதையென்றபடி யென்னுமளவாலே) அடியேனுள்ளானென்று கீழ்ச்சொன்னதை யநுஸந்திக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (தன்னழகையிக்ருதஜ்ஞதையன்றியேயென்னுமளவாலே) இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஆயிற்று. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

என்னெஞ்சிலிருந்தருளினனென்று கீழ்ச்சொன்ன ப்ரகாரத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ப்ரகரணம் ஸாநுஸந்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்ப டியிக்ருதஜ்ஞதையால்) இருத்தினேனிக்ருதஜ்ஞத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிஷ்க்ருதஜ்ஞதையால்) அதுவு மிக்ருதஜ்ஞதைக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுதானிக்ருதஜ்ஞதையால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேவெறிதே

ஈ—துன்பம்- து:க்கம், ஸுகஸ்வரூபனாயிருக்கிற நிரதிஶயானந்தமானவென்றபடி. நேர்மை- ஸாரஸ்யம்போலி ருக்கிற, ஸுகஸ்வரூபனாயிருக்கிற தோஷரஹித நிஷ்க்ருஷ்டஸாரஸ்யம்போலிருக்கிறவென்றபடி. இது பெருமைக்கு விஶேஷணம். ஒடியா- ஒடியாததான, ஸாவதிகமல்லாததானவென்றபடி. நித்யமானவென்கை. இன்பப்பெ ருமையோன்- ஆநந்தோத்கர்ஷத்தையுடையவனான, பெருமையுடையவன் பெருமையோன், உணர்வில்- ஜ்ஞா நத்தில, உம்பரொருவன்- உபரிஷ்டர்க்குள்ளே அத்விதீயன், ஸர்வஜ்ஞத்திலே நித்யஸூரிகளைக்காட்டி லும் அதிகனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இவனுடையஜ்ஞாநம் அநந்யாதீநமிறே. அடியேனுள்ளான்- எ ன்னுள்ளிராநின்றான், இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தோஷாதிகனானவன் கிடீர்! என்பக்கலாஸக்தியாலே என்னெஞ்சி லேவந்திருந்தருளினனென்று வடிதாத்பர்யம். உடலுள்ளான்- அவ்வளவன்றிக்கே என்னுடையஶரீரத்தி லுமிராநின்றானிதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. உடல்- ஶரீரம், என்னுள்ளென்றுசொல்லாதே அடியேனுள் ளானென்றருளிச்செய்கையால் ஆத்மஜ்ஞாநவாநதுவாதிகளிற்காட்டில் ஸ்வவஶ்யமநஸ்கமாயிருக்கை யே ஶுத்தஸ்வபாவகமாய நித்யநிரவாயிக ஸாரதா நிரதிஶயகல்யாணமான ஸ்வரூபவிரூபவக யதார்த்த கைங்கர்ய விவ்வாத்மாவை யெப்போதும் அடியேனென்றே அநுஸந்திக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ॥௨॥

உணர்வில்- ஜ்ஞாநத்தில், உம்பர்- உபரிஷ்டர்களுக்கும், ஜ்ஞாநவத்தாக ஸர்வோத்க்ருஷ்டரான நித்ய ஸூரிகளுக்கு மென்றபடி. ஒருவனை- அத்விதீயனை, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகதயா ப்ரதாநனானவனை யென்றபடி. இத்தால் ப்ராப்யாகாரஞ்சொன்னபடி. "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று கொலோ" வென்றிறேயிவர் ப்ரார்த்தித்தது. அவனதருளால்- ததீயக்ருபையாலே, ப்ராபகமுமவன் க்ருபை யென்றபடி. உறல் பொருட்டு- கிட்டுகிறத்தின் பொருட்டு, உறல்- கிட்டுகை, ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி. என்னுணர்வினுள்ளே- என்னுடைய ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே, உதாரதீவஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே யென்றபடி. இருத் தினேன்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக் கொண்டேன், மிகவுமிஷ்டித்தேனென்றபடி. 'என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத் துமென்றநத்தி" த்தென்று கீழ்த்தாமபேக்ஷித்தபடியை யிங்கே யநுஸந்திக்கிறதென்கையுசிதமாகையாலே யென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினே னென்கிறதற்கு உஹித்தேனென்று பொருளாகை உசிதமும். அது வும்- இந்த உஹதானும், அவனது- ததீயமான, இன்னருளே- ஸௌஹ்ருதமான க்ருபையே, "க்ருப

மூ— யுணர்வுமுயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயா* முணராமைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானா யொழிந்தானே* ||க||

ஆ— வந்ததென்றுகொண்டு இப்படி "இருத்துமவியந்து இற"சொன்ன பொருளை அநுஸந்தித்துப் பின்னையும் இவ்வளவோ அவனெனக்குச் செய்தருளிற்று, வ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷமாகத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே யென்னை வஶீகரித்து வைத்ததுவும் போராமே யென்னோடு பண்ணின ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு, ஸம்பந்தமுண்டென்னும்படியாலே ஒன்றையெனக்குச் செய்யவொண்ணாததொருபடி ...

இ— யருள்செய்வாரென்றதும் தம்முடைய ஔதார்யாதிகளும் ... ஸம்பந்தமாயிற்று. அவனுக்குத் தன்பக்கலுள்ள அபிநிவேஶத்தை அநுஸந்திக்கிறவர் ... யானுந்தானாயென்று ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளை அநுஸந்திக்கை ... மன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தும்வியந்திறாதி ஶப்தத்தாலே) அநுஸந்தித்துப் பின்னையுமென்கிறதற்கு ஶப்தார்த்தத்தால் ... ஆனைவிரோதிநிரஸனம் பண்ணி ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றுப் பெறும்பேறு பெற்றாளாகத் தான் அநுக்ரஹித்தருளிருக்கச்செய்தே "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்" என்று ஆழ்வார் தம்முடைய நிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்தவாறே அகிதனுய் வளவேமூலகிற்படியே யிவர்நம்மை உத்கர்ஷராயும் தம்மை நிகர்ஷராயும் அநுஸந்தித்துத் தாமெயொழ்ந்திறென்று, நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தவிர்த்தா(ரா)ர்) கில் என்செய்க்கடவோமென்று விசாரித்தருளி, இவர் தம்மை யகலாமைப்பதும் ... நிரதிஶயபோக்யமான ... ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதிகளான ... தம்முன்றென்கிற விருடையவயஸ்யாலே வருகிறதாகையாலிதை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி இவருடைய ஸ்வரூபத்துக்குள்ள தமோமொழிக்கவொழிபாத ... ஸம்பந்தத்தையு மிவர்திருவுள்ளத்திலே ஸ்படிகமணிபோலே ப்ரகாஶிப்பித்தருள, அவற்றைக்கண்டு நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ... ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கைக்காக அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் ... ஸம்ஶ்லேஷத்தைக்கு மிரண்டரைப்பாட்டாலே

ஈ— "வேதவ்யாத" மென்னுமாப்போலே காரணவிபர்யாஸோபசாரம். அவனுடைய கூர்மையாலே வந்ததென்றபடி. அவயாரணத்தாலென்னாலே, வந்ததன்றென்கை. உணர்வு- ஜ்ஞாநமும், தேஹமென்றஜ்ஞாந முடையண்படி. உயிரும்- வஸ்துவ்யக்தியும், உடம்பும்- ப்ராக்ருதஶரீரமும், மற்றுலப்பிலனவும்- மற்றுள்ள அநந்தவஸ்துக்களும், உலப்பு- அந்தம், உலப்பிலன- அநந்தங்கள், ... பழுதேயாமுணர்வை- வ்யர்த்தங்களேயாயிருக்குமென்கிற ஜ்ஞாநத்தை, ... என்றென்கிற ஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. பெற- ... தானடையும்படி, ஸ்வரூப... தானடையும்படியென்கை. ஊர்ந்து- நடந்து, வ்யாபரித்தென்றபடி. இறவேறி- முடியப்போய், இறக்கை- முடிகை, ப்ராக்ருதப்ராக்ருதவஸ்துக்கள் ... எல்லாமையை யறிவிப்பித்ததோடு மன்றிக்கே மேலுமேறிப்போயென்றபடி. அதாவது;— ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனை ஸ்வரூபத்வத்தினுடைய ஸாக்ஷாத் ... வ்யாபரித்தென்றபடி, தாம ஸ்வரூபாநுஸந்தாநம்பெற்றபடியை யருளிச்செய்யவந்த ... ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷமாகத் தாம்காண்கையாலே "ஸம்பந்தநாம" மென்கிற ... ஶேஷத்வத்தை ... வ்யவஸ்தாபிக்கிறாராகையாலே ... ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை ... தென்கையிலே தாத்பர்யம். இதுபெற ... க்கு, யிப்படி ... கண்டுகொள்வது. யானும்- அஹம்ஶப்தவாச்யனும், தானாயொழிந்தா ன்- தானேயாயினான், ... அபேதமாகையாலே ... தானேயாயினானென்றபடி.

மூ— யானுந்தானாயொழிந்தானையாதும்யவர்க்கு முன்னோனைத்* தானுஞ்சிவனும்பிரமனும்மாகிபணைத்தனி

ஆ—ஸ்ரீஅன தானே ஸ்வரூபவான்னென்று தோற்றும்படி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மாவுக்குண்டான நிரவயிகவாசாரத்மையாய் ஸாக்ஷாத்காரமவமாயிருந்த ஶேஷத்வகாஸ்த்ரத்தையுந் தந்தருளினானென்கிறார்.

(யானும்) நான் ஸ்வதந்த்ரனென்றுகொண்டென்னுடைய விநாஶகாரணமாகத் தன்னையெனக்குகலவொண்ணாதபடி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மா ஶேஷமதென்னுமிடத்தைக் காட்டித்தந்தருளுகையன்றியே தன்திருவடிகளை நானே யகல்வேனலேனென்றிருக்கும்படியாக ஸஶேஷத்வமான இவ்வாத்மா நமவாதி இவ்வஸ்துஷணம்போலே யிருக்குமென்னுமிடத்தையுங் காட்டித் தந்தருளினா

இ—ஸ்வநாஶாவித்துப்பின்பு அநந்யமான ஸாத்மஸமாவஸ்வைத்தை ஸ்வந்தம்பாட்டுக்களாலே ஸ்வநாஶவிப்பதாகவும் அந்தவத்தாலே யவனுடையவிந்த ப்ரக்ருதிஸாரம்ஸ்ரீ ப்ரகாஶநத்வதயத்தை வ்யஜிப்பிப்பதாகவும் உபக்ரமித்து ஸாத்மாவுக்கு ஸாரத்மகல்யாணமான ஸமவத்வஸ்வபத்தை முற்படஸ்நாஶவித்து அவனுடைய ஔதாயத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸ்வாஸ்வஸ்வ்யக்ஷகம்" என்கிறமவஸ்வணம் ப்ரதிவாதமென்று ஸாத்விதமாயிற்று. மயததாலே என்கிறதற்கும் ஒண்ணாதொருபடி என்கிறதற்கும் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே யவயம். தன்னையேஷமென்றறிந்தால் ஶேஷிக்குத்தான் ஸ்வரூபனென்றுமினைக்கையும் ஶேஷியைவிட்டகலநினைக்கையும் வெஸ்ரவியும் முதலானவை பொன்றுஞ் செய்யவொண்ணாதிறே. தன்னைக்குறித்தென்கிறதற்கு ஶேஷத்வகாஸ்வமென்கிறத்தோடே யவயம். உண்டானதென்றது- ஸாஸ்விகமானதென்றபடி. இவ்வஸாரிகாரமயத்திலே பாட்டினுதாரத்தினைமும் ஸம்ப்ருஹீதம். ஸ்வரூபமத்வாதியாலே யானுந்தானாயென்கிறதின் ஸமிதாமும் நிரவயிகவாஸாரமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தில் ஸமிதாமும் ஸாக்ஷாதித்வாதியாலே இறவேறியென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஶேஷித்வாதியாலே யானுந்தானாயென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஸம்ப்ருஹீதமாயிற்று.

* நாலாம்பாட்டு. *

யானுந்தானாயொழிந்தானையென்கிற ஸ்வநாவாதத்துக்கு ப்ரயோஜனங்காட்டுகைக்காக அதைவிவரிக்கிறார் (நானிதாதிதந்தருளுகையன்றியேயென்னுமளவாலே) தந்தருளுகை ஶாத்மமன்றியென்றபடி. தாமநமஸ்ரேன்றகலாமைக்கு ஶேஷத்வத்திற்காட்டில் ஸமிகொவயோமி இவ்வாத்மாவினுடைய ஸமவஸ்வாரூப்ஸமென்று வ்யஜிப்பிக்கை யிவ்வநாவாதத்துக்கு ப்ரயோஜனமென்றதாயிற்று. இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. உத்தராத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதிஶேஷவாக்யஶேஷத்தாலே) அதில் ஸமஶேஷத்வகாஸமென்றது- நின்றவொன்றையென்கிற ஜீவவிஷயவாதத்துக்குத் தனிமுதலையென்கிறதோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யிவனுக்குவுசித்த வாகாரத்தைச்சொன்னபடி, தேனும்பாலுமித்யாதியாலே ஸாரஸ்யமருளிச்செய்கிறவிடத்தில இன்னார்க்கென்றுவிஶேஷியாமையாலே ஸம்ஸாரனுக்குங்கூட ஸாரஸ்யம்விவக்ஷிதமென்று நினைததருளிச்செய்கிறார் (நமவாமேஸ்வாதியால்) காட்டித்தந்தருளினானென்றது- உணர்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. நின்றவொன்றையென்கிறது ஜீவஸாரமன்றிக்கே இவ்வாத்மாஸமவாமாநாலோவென்னில? தானாயொழிந்தானை யவர்க்கும்முன்னோனையென்று. உபக்ரமத்திலே வாஸ்ரீமப்ரயோஜனத்துக்கநாஶமாக ப்ரயோஜிக்கையாலே இச்ஸ்வரூபம் தமது

ஶ—யானுந்தானாயொழிந்தானை- ஸ்வப்ரகாரகதயா ஸ்வரூபவான்னும் தானேயாய்விட்டவனை, யாதும்- ஸவவேதநங்களுக்கும், யவர்க்கும்- ஸவேதநருக்கும், முன்னோனை- வாஸ்வகியான், ஸாரப்ரஸ்ரீ ஸவேதநாவேதநகாரணமதனை வென்றபடி. தானும் சிவனும் பிரமனுமாகி- ஸ்ரீவைகாரமதனானும் சிவனும் ப்ரஹ்மாவுமாய், பணைத்த- கிளைத்தவனை, பஹுமானவனை வென்றபடி. காரணமானாயில் ஸ்ரீமமவ விஷ்ணம்ஸப்ரதயா ஸகாமவனைதான் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறேபவிஷ்ணவே, இவ்வுமஸ்வீர ஸ்ரீஸ்வனும் வகநில ஸவ ஸமவவசிஷ்ட ஶரீரகனும் விஷ்ணுவென்கை. தனிமுதலை— அத்விதீய காரணமதனை, ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிவாம்ந ஸமாரமதனை

மூ— முதலைத்* தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்தென்* ஊனிலுயிரிலுணர்வினினின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே* ||ச||

ஆ— என்கிறார். ||ச||

‘உணர்வுமுயிருமுடம்பும்” என்றுதொடங்கி இதுவாம்பாட்டளவும் ஸ்துதிகாத்யமாய் நிர்தேசத்தை ஸமந்வயத்தமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோந்தது, இனி யிதன்நிர்தேசமும் ஸ்துத்யமேயாகிறது.

இ— ஸர்வஸ்வாமமாக வேண்டுகையால் யானுந்தானாயென்று ப்ரஸ்துதமான ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமாய் வாசகத்விஷயஸப்தங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ப்ரகாரப்ரகார ஸம்பந்தமென்றுகருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே இது கேவலஜீவாத்மஸ்வரூபமாகில் மணகூலமற பாட்டிற் போலே யிங்கேயும் ஸாமாந்யமாக நிர்தேசிக்கலாமிறே. ஆனாலும் உணர்வில் நின்றவென்கிறவளவும் ஜீவாத்மஸ்வரூபமாய் ஒன்றையென்கிறமேல்வகையொன்றுமாத்திரம் ஜீவஸரீரகவாசகத்வமாகலாமே யென்னில்? அப்போது “யானுந்தானாயொழிந்தானை” யென்கிறதைக்கொண்டு ஸாதநமாக்கிடாம். தேனும் பாலுமித்யாதிகளான கீழ்வகைகளோடேகூட விப்வகையும் ஜீவஸரீரகவாசகத்வமென்னும்வகைத்திலும் இப்ஸாதநாக்தி தாத்பர்யமன்றோவென்னில்? ஸாமாநாதிகரண்யஸ்துதாவினுடைய நிரதிஸயஸௌந்தர்யத்திலே வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸாதநாக்தியில்லையென்று திருவுள்ளம். ||ச||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

மேற்பாட்டுக்களில் நிர்தேசங்களில் ஸாமாந்யமன்றிக்கே கேவலஸ்வாநுஸந்தாநங்களாயே யிருக்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ந்யாயம் ஸமானமையாலிவை ஸமந்வயத்தங்களாகக்கூடாதே ஜீவாத்மஸ்வரூப வாசகங்களென்னில் ஜீவஸரீரகவாசகநாம ப்ரகரணத்துக்கு இப்பாட்டுகள் சேராதொழியுமேயென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (உணர்வுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் நிர்தேசம் ஸமந்வயத்தமானாலும் தாத்பர்யம் ஸமந்வயத்தமின்றிக்கே ஸ்துதிநித்திலேயாகையால் ப்ரகரணத்துக்கு இவைசேராமையில்லையென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டில் நிர்தேசித்தது ஸாத்விகவிஷயகேவலஸ்வாநுஸந்தாநமாகையாலே மேல் விலக்ஷணாகாரங்களை அநுஸந்திக்குமிடத்தில் அப்படி நிர்தேசித்தது நவேக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஸாமாந்யவிஷயத்தில் ஸாஸ்த்ரீயஸப்தங்கள்போலே வாசகத்விஷயத்தில் வேதநாவேதநவாசிஸப்தங்களெல்லாம் வைவக்ஷிகநிர்தேசங்களாகைபாலே யதாவிவக்ஷம் நிர்தேசிக்கக்குறையில்லை,

மூ— வென்றபடி. இங்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதி வைசாக்யத்தைச் சொன்னது; ஸமஸ்தசேதநர்களுக்கும் விஸேஷித்து அவர்களில் ப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அவர்களுடைய ஸ்வாநுஷ்டாநமாக ஸாக்ஷாத்தான ஐஸ்வர்யாதிகாரத்தைக் கொடுத்துநடத்துகிறவன், அங்ஙனன்றிக்கே; என்னையொருவனையும் விஸேஷண கடாக்ஷித்து நான் தன்னோடு ஸாயுஜ்யமென்கிற ஸாம்யத்தையும் தனக்குங்கூட நிரதிஸயபோக்யனென்கிற கல்யாணகுணத்தையு மெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினனென்கைக்காக. தேனும்பாலும்- ரஸமும் க்ஷீரமும், கன்னலும்- இக்ஷுவிகாரமும், மாவமுமென்றபடி. அமுதுமாகி- அம்ருதமுமாய், தித்தித்து- ரஸித்து, அத்யந்த போக்யமாயென்று ஸாத்பர்யம். இன்னார்க்கென்று விஸேஷியாமையாலே ஸர்வருக்குங்கூட போக்யனென்றபடி. இவ்வாக்யம் “ரஸோவை ஸ:” மென்கிற ஸ்ருதியினுடைய ஸ்தநஸ்வரூப வாக்யத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறது. இதற்குநின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். என்னூனில்- என்னுடைய ஸரீரத்திலே, ஊன். மாம்ஸம், இங்கே ஸரீரபரம். உயிரில்- ப்ராணனுக்குள்ளே, உணர்வினில்- பரசியிலே, யதாவஸ்தித ஜ்ஞானத்திலேயென்றபடி. நின்ற- ஸம்பந்தித்திருக்குமதான, இங்கு ஊனில உயிரிலென்று அந்நமய ப்ராணமயங்களைச் சொல்லுகையாலும் மேல் நின்றவொன்றையென்று விஜ்ஞானமயனைச்சொல்லுகையாலும் நடுவே உணர்விலென்று ஜ்ஞானஸாதநமான மநோமயனைச்சொல்லுகிறதென்று வுசிதமாயிருக்கும். இதுமேல்பாட்டில், அந்நமய ப்ராணமய மநோமயங்களுக்கும் அந்தர்யாமியென்று ஆசார்யர்களருளிச்செய்ததற்கும் சேரும். ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ப்ரத்யாத்மஸ்வரூபத்தையென்றபடி. ப்ரகாரப்ரகாரவிஸேஷணை யென்கை. உணர்ந்தேனே- அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே கண்டுகொண்டேனே. ||ச||

மூ—நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்ணேர்மையதுவிதுவென்* றொன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது* சென்றுசென்றுபரம்பரமாயயாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று* நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே* ॥ ௫ ॥

ஆறா—(நின்றவொன்றை) இப்படி யெம்பெருமானுடைய காருண்யத்தாலே என்னால் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்கரஹிதமாகையாலே தேவாதிரூபவ்யபதேசரஹிதமாய் ஸர்வாதிவிஷயஸ்வரூப அத்யந்தவிஸ்மித வைலக்ஷண்யமாய் தத்ஸ்வபாவமறியவரிதாயிருந்த விவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை யொருவர்க்கறிகையுமரிது யோகத்திலே த்ருஷ்டிக்கையுமரிதென்கிறார். ॥ ௫ ॥

இ—தமக்கு ஈச்வரன் தந்தபேற்றை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ப்ரஸ்துதமான ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய தௌர்லப்யத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸாதிக்கைக்காக (இப்படியென்கிறஸூத்ரம்) உணர்ந்தேனுக் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) சென்றுசென்று பரம்பரமா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) இவ்வாக்யத்தில் தேஹப்ராணமனோவிஷயங்களிற்காட்டில் வைலக்ஷண்யஞ் சொல்லுகிறதேயாகிலும் அவற்றில் அத்யந்தவிஸ்மிதத்வமும் அத்ர ஹ்ருதிஸ்தமாகையால் தலைவைலக்ஷண்யமும் ஸ்வீதமென்றுகருத்து. யாதுமின்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்வபாவேத்யாதியால்) ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) காண்பதரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யோகத்திலே இத்யாதியால்) ॥ ௫ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஸாத்விகனுடைய ஸம்ச்லேஷத்தை யநுஸந்தித்துநின்றுகொண்டு அம்சாவத்தாலே அவனுடைய ஔதார்யத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரிவ் விப்பாட்டிலே பசையற்றவித்யாதியாலே வைராக்யமுண்டானால் மோக்ஷமுண்டென்றப் படிபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக

ஈ—நின்ற- ஸ்திரமான, தேஹாதிப்ரபஞ்சங்களழியும்போது மழியாதே ஸ்திரமாயிவற்றுக்கு நியந்தாவாய் நின்றவென்றபடி. ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. உணர்ந்தேனுக்கு- பகவத்காருண்யத்தாலே யறிந்தவெனக்கு, இதுக்கொருவர்க்கு முணரலாகா வென்கிறதோடமையும். என்னொழிக்கு இதொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்றே தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அதின்- அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய. நுண்- அதிஸூக்ஷ்மமான, துர்ஜ்ஞேயமான வென்றபடி. நேர்மை- வைலக்ஷண்யமானது, ஒன்றும்- லேசத்தும், ஒருவர்க்கும்- எத்தனையேனும் அதிசயிதஜ்ஞானராயிருப்பார்க்கும், அது இதுவென்று ஸத்ருசம் வஸ்த்வந்தரமென்று, அதீதவஸ்துஸஜாதீயமென்றுதல் வஸ்த்வந்தர ஸஜாதீயமென்றுதல் என்றபடி. உணரலாகாது- ஜ்ஞாதும் ஸக்யமன்று, ச்ரவணமநநங்களா லறியப்போகாதென்றபடி. உணர்ந்து- ச்ரவணமநநங்களாலே அறிந்து, மேலும்- ஸதாபிவ்யக்தமாக த்யானஞான வளவிலும், காண்பு- ஸாக்ஷாத்கரிக்கை, அரிது- அரியது, அசக்யமென்றபடி. நீரறிந்தபடி தானென்னென்னில், சென்றுசென்று- போய்போய், தேஹப்ராணாதி மனோமயங்களையெல்லாம் அதிக்ரமித்தென்றபடி, பரம்பரமாய்- உத்தரோத்தரஸ்வாதந்த்ரங்களான, ப்ராணமய மனோமயங்களைக் காட்டிலும் பரமாய் அவையொன்று மின்றிக்கே அவையெல்லாவற்றையு மதிக்ரமித்திருந்துள்ள ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயென்று பாவம். யாதுமின்றி- அவற்றினுடைய ஸ்வபாவங்களொன்று மின்றிக்கே, விகாராஜ்ஞாநாதிக ளொன்றுமின்றிக்கே யென்றபடி தேய்ந்து- அதிஸூக்ஷ்மமாய், அற்று- அவற்றோடு ஸம்பந்தமற்று- ஸ்வஸ்வரூபாகாரமே ஸ்வபாவதஸ்ஸ்வதந்த்ரவைலக்ஷண்யமாய் என்றபடி. நன்றுதீதென்று- நல்லது பொல்லாததென்று, அறிவு- அறிகைக்கு, அரிதாய்- அசக்யமாய், காலஸம்ஸர்க்க ஸாகல்ய நிர்வசநாதிகளைப்போலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபாதிகளை யிட்டு சோபநம் அசோபநம் என்று நிர்தேசிக்க அசக்யமாயென்றபடி. நன்றாய்- கல்யாணதமமாய், ஆநந்தஸ்வபாவமாய் அவிலக்ஷண போக்யமாயென்றபடி. ஞானங்கடந்தது- ஜ்ஞாநத்தையதிக்ரமித்தது, ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாதி ஸ்வபாவமான வைஷயிகஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமல்லாததென்றபடி. இங்ஙனேயிராநின்றதென்று ஆத்மஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கும்படி. ॥

மூ—நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்* தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலத னையுணர்ந்துணர்ந்து* சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்று* அன்றேயப்போதேவீடு

ஆ—(நன்றாய்) பொறத்தறைலே சுத்தஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையிலருமையென்னென்னில்? ஶப்தாதிவிஷயங்களினுடைய வஸ்த்ராதிதோஷாநுஸந்தாநத்தாலே ஸம்பந்நமாக ஸகலேந்த்ரியங்களையு மாத்மவ்ருத்திசித்த ஸகலவிஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்தால் இவ்வாத்மஸ்வரூபம் கைவருவது, ஆகையாலே காண்கையரிதென்கிறார். ।கூ।

இ— வகுசிப்பிக்கிறார் (பொறத்தறைலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தாதித்யாதியால்) இப்பாட்டில்சொல்லுகிற விஷயவைராக்யாதிகளெல்லாம் இந்த்ரியஜயஶேஷமாகை யாலேயிதுவேபாட்டுக்கு ப்ரதானவிஷயமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த் தென்கிறதை யிவையெல்லாத்துக்கும்மேலே ஆகர்ஷித்து பசையற்றாலென்கிறத்தோடே யந்வயித்து இதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்நமாகவித்யாதியால்). ஸஹோபாஸம்: "விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே பரமநிவ்ருத்தியினுடைய துஷ்கரத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்பாட்டிலே நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்துப்பசையற்றென்று இந்த்ரியஜயம் வக்ஷ்யமாணநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவாகத் தோற்றுகிறதேயாகிலு மிந்த்ரியநிவ்ருத்தியும் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரோபயோகியாகத்தக்க இந்த்ரியஜயத்துக்கு ஶேஷமாகையால் இந்த்ரியஜயத்துக்கே ஸாக்ஷாதுபாயத்வமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வ்யாக்யானத்திலே யிதை ப்ரதாநமாக நிர்தேஶித்தது. சதுர்த்தபாதத்துக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) கைவருவது- வஶ்யமாவது, ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரமாவதென் றபடி. பாட்டுக்குப் ஸங்க்ரஹார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதியால்) ।கூ।

ஸா— ஒன்றாய்க்கிடந்த- ஸங்கோசித்தமாய்க்கிடந்ததான, தேவமநுஷ்யாதிதேஹவிஶிஷ்டவேஷமாய்க்கொண் டதுவோடே அநாதியாக ஸம்ஸ்ருஷ்டமாய்க்கிடந்த வென்றபடி. அரும்- அருமையான, "துர்ஜ்ஞேயா துர்த்தர்யா" வென்கிறபடியே துர்லபமான வென்றபடி. பெரும்பாழ் - சேதநஸூக்ஷ்மமான ப்ரக்ருதிதத்வமாகிற, மஹதஹங்காராதிவிகாரோபாதாந காரணமாகையாலே ஸமஸ்தகாரணமும் விளைபாத நிலமாகையாலிதைப் பாழென்கி றார். உலப்பிலதனை- அழிவில்லாத வந்த வஸ்துவை யென்றபடி. உணர்ந் துணர்ந்து- ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்தாலே நிரூபித்து, அநுகாரவஸ்த்ராதி தோஷாவஹமாகத் தெளிந்தென்றபடி. ஞானம் கடந்துபோய்- ஶப்தாதிவிஷய ஜ்ஞாநங்களை யதிக்ரமித்துப்போய், அவைகளிலே யகப்படாதே தப்பிப்போயென்றபடி. விஷய வைராக்யம் பண்ணியென்கை, நன்றாயென்கிற முதல்பதத்தை த்ருதீயபாதத்திலே ஆங்கென்கிற பதத்தோடே கூட்டி ஆங்கு நன்றாகச்சென்றென்றந்வயிப்பது. ஆங்கு- அந்த ஶப்தாதிவிஷயத்திலே, ஸூக்ஷ்மதர்ஶிதாநிரூபணமான ப்ரக்ருதிதத்வத்திலேயென்றபடி. நன்றாய்ச்சென்று- ஸாவதானமாய்ப் போய், தத்விஷயத்திலகப்படாதே யிழியாதே ஸாவதானப்போயென்றபடி. வைராக்யம்பண் ணிப்போரச்செய்தே யதார்த்தஜ்ஞானியாய் மதைபநந்தவியாதே ஸாவதானுய்த்தப்பிப்போயென்கை. இன்பத்துன்பங்கள்- ஸுகதுக்கங்களை, இன்பம்- ஸுகம், துன்பம்- துக்கம், செற்று- ஜயித்து களைந்து- கழித்து, மிகவும்வைராக்யத்தென்று பதத்தாத்பர்யம். ஶாஸ்த்ரத்தாலே அநுஷ்டேயமான இவ்விஷயங்களை யநுபவித்தாலும ஜீர்ணாஹாரநிவ்ருத்திமாக ஸங்கமேஷங்களில்லாதவனாயென்றபடி. நல் லிந்திரியமெல்லாம்- நல்லவிந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், நல்லவிந்த்ரியமென்று- நல்லபாம்பென்னுமாப் போலே "புத்தீந்த்ரியமனோ விஷயாவஹம்" என்னும்படி பஞ்சத்துக்களான இந்த்ரியங்க ளெல்லாவற்றையுமென்றபடி. இதுவென்கிறதற்குத் தனென்று ப்ரயோகிக்கிறபடியே இந்த்ரியமென்கிறத த்து தந்திரியமென்று ஆக்ஷேபகத்வமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு. ஈர்த்து- ஜயித்து, ஜயித்தென்றபடி. ப சையற்றால்- ஸம்பந்தமும், பசை- ரஸம், ஆதாரமான ஸம்ஸ்காரமும் நஶித்தாலென்றபடி. அன்றே- அவ் விதத்திநத்திலேயே, அப்போதே- அந்தக்ஷணத்திலேயே, காரணத்தாலதுக்குமுன்பு ஒரு காலிலும்மோக்ஷத்திலும் ஸித்தியாதென்றபடி. வீடு- மோக்ஷம், உண்டாமிதிஶேஷ:, ஸாத்யமாக ஆத்மப்ராப்தியும் விரோதமுண்டாமென்றபடி, ஆத்மப்ராப்தி நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவதென்க் ஆத்மஸாக்ஷாத்

மூ— துவேவீடுவீடாமே* ॥௬॥

அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறி* எதுவேதானும்பற்றின்றியாதுமிலிகளாகிற்கில்* அதுவே
வீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறா* எதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரே* ॥௭॥

ஆ—(அதுவேவீடு) இந்த ஆத்மஸ்வரூபாவிர்பாவமே மோக்ஷமாகிறது, மோக்ஷம்பெற்றால் பெறும்ஸுகமாவது மதுவேயென்று ப்ரகாசித்துக்கொண்டு ப்ரக்ருதிஸங்கவிஷயஸம்பந்தத்தை யெல்லாம்விடில்

✱ ஏழாம்பாட்டு ✱

இ— அதுவேவீடென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவாக்யத்தாற்பால்) ஆவிர்பாவஸப்தத்தாலே "ஸம்பத்யாவிர்பாவஸ்ஸ்வேநசப்தாத்" என்றது ப்ரஹ்மஸூத்ராதிகரணம். கைவல்யமும் மோக்ஷம் ஸதப்ராப்திக்குமென்கிற ஸாதாரண்யவ்யவஹாரம். விசேஷ்யமான ஆத்மஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரத்திலேயல்லது தத்விசேஷணமான ஸ்வரூபஸ்வபாவாநுபவம் ஆவிர்பாவமாகையால் இவ்வாத்மஸ்வரூபாவிர்பாவத்தையே மோக்ஷமாக வ்யவஹரிக்கக் குறையில்லையிறே. வீடுபெற்றின்பந்தானுமது தேறியென்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷம்பெற்றால் இத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருத்திரித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் அதுவேவீடு வீடுபெற்றின்பந்தானும் என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளி

ஈ— கரந்தையிறே சொல்லவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல். அதுவே வீடு- அந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியே ஸ்வஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரரூபமோக்ஷம், ஸாமாந்யமேயிறே கைவல்யமென்றுகருத்து. இதைமுற்பட ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்தியென நிர்தேசித்தது; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துடைய அநிஷ்டத்வப்ரகாசநம். ஸுகாநுபவம் மோக்ஷமாயிருக்க விதை மோக்ஷமென்னக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல், வீடாமே- ஸகலப்ரகாரத்தாலும் விலக்ஷணமான ஸ்வரூபாநுபவமும் ப்ராப்யமாகையாலே யிதுவும் மோக்ஷமாமென்றபடி. இங்கு பொருளையிலாதாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறதேயாகிலுமிது மோக்ஷமைய யிலாதாநுபவத்தோடு தாதாத்ம்யமென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காகவதை மோக்ஷமாக அநுவதித்துச்சொன்னபடி. இப்படி கேவலாப்ரபாவேந பொருள்களுக்குங்கூட ஹேயமான வஸ்துவஸ்துவையெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தருளினரென்று அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக்கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யம், ॥௬॥

அதுவே அந்தஸ்வரூபாவிர்பாவமே, வீடு- வீடாக, மோக்ஷமாகவென்றபடி. வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- வீடினுடையபேற்றாலே யுண்டாமின்பந்தானும், மோக்ஷலாபத்தாலுண்டாகக்கடவ ஸுகந்தா னுமென்றபடி. அது- அதுவாக, அந்தஸ்வரூபாவிர்பாவமேயாக, தேறி- தெளிந்து, அத்யவஸித் தென்றபடி. அந்தஸ்வரூபாவிர்பாவமே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் அதுவே இஷ்டப்ராப்தியுமென்று நிஸ்சயி த்தென்றுவ்யாக்யாநம். எதுவேதானும்- எந்தெந்தவஸ்துக்களிலும், ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களான ப்ராக்ருதவஸ்துக்களிலுமென்றபடி. பற்றின்றி- ஸம்பந்தமில்லாமல், ஸங் கத்தைவிட்டென்றபடி. யாதுமிலிகள்- ஒன்றுமில்லாதவர்கள், அவற்றிலே ராகாதிஸம்பந்தங்களு மில் லாதவர்களென்றபடி. ஆகிற்கில்- ஆகமாட்டினால், ராகாதிஸூந்யராகப் பெற்றாலென்றபடி. யத்ராபி ஸந்தாநே இது அத்யந்தது-ஷ்கரமென்றுகருத்து. ஆகிற்கிலென்கிறவிடத்திலே சங்கையென்கிறவிடத்திற்போ லே வைகல்பிகமான ப்ரயோகம் ஆகிற்கிலென்று ஸம்சயமிருக்கிறது. வீடு- மோக்ஷமும், வீடுபேற்றின்ப ந்தானும்- மோக்ஷலாபத்தால்வரும் ஸுகமும், அதுவே- அந்தவிஷயாஸக்தராகமே, அநாவ்ருத்திமென் னுமாப்போலே ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிஸமேதமவாப்ய, ஸத்ருக்காதி விஷயவைராக்யத்தைப் பெற்றால் மோக்ஷஸௌக்யநிவ்ருத்திரேவ" என்றபடியே அதுவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திரூப ஸ்வாத்மாவி ர்பாவலக்ஷண மோக்ஷஸாதநமாமென்று வ்யாக்யாநம். உபாஸநநிஷ்டையாராதநமாமென்று விவக்ஷி தம். அதுதேறாது- அதைத்தெளியாதே, பரமாத்மப்ரகாரஸ்வரூப ஸ்வாத்மாவிர்பாவம் மோக்ஷமே ன்று நிரூபிக்கமாட்டாதேயென்றபடி. எதுவேயென்கிறவிடத்தில் ஏ என்றது ஓவென்றபடி. இத்தை யேதுவென்கிற மேல்வாக்யத்தோடேயும் அந்வயிப்பது. எதுவேவீடு- ஏதேஇன்பமென்றபடி. எதுவோமோக்ஷம், மோக்ஷம்பெற் றால்வரும் ஸுகந்தானேதோவென்கை. என்று- இப்படிஸம்சயித்து, எய்த்தார்- இளைத்தவர்கள், விஷய ஸம்ஸர்க்கத்தில் ஈராண்டிக்கே ஹேயபுத்தியராயிருந்தவர்களென்றபடி. எய்த்தாரெய்த்தாரே- இளைத்தும்

மூ — எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்றில்லத்தாரும்புறத்தாரு* மொய்த்தங்கலந்தழுமங்கத்தாழபோது

ஆ — ஸர்வேச்வரனுடைய ஸமாச்ரயணம் ஸுலபமாயிருந்த தேசிகமாய் வைதிகர், இப்படிசெய்யாதார்க்குக் கைவாராது, அவர்களாலே வரத்துக்கு ப்ரமித்தமையென்கிறார். ।௭।

(எய்த்தார்) இவ்வாழ்வார் ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக ஸர்வேச்வரனுடைய ஸமாச்ரயணமென்றது வேதத்தாலே கைவார

இ — ச்செட்கேறார் (ஸர்வேச்வரனுடைய ஸமாச்ரயணம் ஸுலபமாயிருந்த) கைவரமென்றது ஸுலபமாயிருக்குமென்றபடி. வ்ருத்தி விஷயமற்றால உபாயாநுஷ்டானமாகும் இதுமாமென்று வட்டாதுபடும். அதுக்கு ருசித்தார்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்யாதார்க்கு) இத்தால் "ஜ்ஞானாதேவ து கைவல்யம்" என்கிறது ச்ருதியிலே ஐந்தாம்பாட்டிலே ஸ்வரூபாநுரூபம் ஸாம்ஸ்காரிகம் தந்தென்னுமிடத்தையும், ஆறாம்பாட்டில் பொருந்தாதுவென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்தவ ஈடுபாட்டிலே உபாயமனவரதம் வேதவேதியருடைய ப்ரவேசத்தை வெளியிட்டபடி. ஸர்வேச்வரனுடைய வாத்ஸல்யத்தைச் சிலர்க்கு ஸாக்ஷாத்தருளினானென்ற வனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். ।௭।

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸாதனத்துக் கபிகாரிகளையுபபாதித்துக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு சேஷமாகிறதென்று ஸங்கதிகாட்டாநின்றுகொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் தாத்பர்யம்) இதில் அதிரோமேயிலே என்கிறவித்தாலே பொழியும்போது ஜகத்

ஸ — பேரானவர்கள்தானே, "அகேந ஜந்துநா ஸம் ஸம்ஸாரஸ்வப்வ ஜந்து । தோஷஸம்பந்தயா சாபலா" என்கிறபடியே ஜந்துக்களெல்லாம் வரிவ்ருத்தியாலே ஞானாய்க்கிடப்பர்களென்றபடி. நிவ்ருத்தியாலே யாவதாமும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி பண்ணுகை, இப்படி ஸாதனத்தை யுடைய பரமமான வாத்ஸல்யத்தை க்கிடரெனக்கு ப்ரத்யக்ஷிப்பித்தருளினானென்றுகருத்து. ।௭।

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று- இளைத்தாரிளைத்தாரிளைத்தாரென்று, ஐயோ இவர்முடிந்தார் முடிந்தாரென்று என்றபடி. இதுக்கு அலற்றி என்கிறதோடே ஸம்பம். ஆவிருத்தி அநேகாரத்துக்குக் கருத்தேதென்னென்னில்? பாந்தவாதிகளான ஸம்பந்திகள் வருணனைவன் முடிவதுதங்களுக்குநெஞ்சிலே பிடிபா யிருக்கையாலே யிவனுக்கு மரணகாலத்தில் ஸம்ஸ்காரம்பண்ணுவதர்க்குமுன்னே ஸம்ப்ரமம் பண்ணி முடிந்தான் முடிந்தானென்றுபலகாலும் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் கலங்சப்பண்ணுவர்கள் ளிதத்தைபோக்கி மரணவேதனையாலே இவன்கலங்கின தசையிலே நெஞ்சுதெளிந்து பகவத்விஷயமான வார்த்தைகளை நினைக்கவல்லனும்படி பண்ணுவார் ஒருவருமில்லை யென்று கருத்து. இல்லத்தாரும் - க்ருஹத் திலேயிருக்கிற ஸம்பந்திகளும், இல்லம் - க்ருஹம், இவன்தானிருந்தநாளிவர்களுச்கு ஒன்றுங்கூடாமையாலே யினியிவன் முடிந்தாலிந்த க்ருஹம் நமக்கு ஸ்வாதீநமென்று இருக்கிற ஸம்பந்திகளுமென்றபடி. புறத்தாரும் - க்ருஹத்துக்குப் புறம்புள்ளவர்களும், இவன் க்ருஹத்துக்குப்புறம்பாய் மற்றவ்வூரிலிருக்கும் ஜனங்களுமென்றபடி. இவனும் ஸம்பந்திகளான ஸமுதாயமும் பொறுமையாலே யிவன் முடிந்தாலாகாதோ வென்றிருக்கிற பந்துஜனங்களுமென்கை. மொய்த்து- ஸம்ஹதமாக ஸம்ஹவித்து, கூப்பிட்டுசக்கழைத்தாலும் வாராதாரிதுக்குத் தாங்களேவந்துவிழுவர்களென்று கருத்து. ஆங்கு- அந்த தசையிலே, இவனுக்கு ஜ்ஞானங்கலங்குகிற உத்க்ராந்திதசையிலே யென்றபடி. அலறி- இவனுக்குள்ள தெளிவும்போம்படி கோலாஹலமாக வோயாதே கூக்குரல்பண்ணி, இன்னம் ஜீவிக்கஸம்பாவனையுண்டான தசையிலே பயத்தாலே ப்ராணன்போம்படி யாக்ரந்தம்பண்ணு கிற்பர்களென்றுகருத்து. மொய்க்க- மேலேவிழ, மேல்மேல் விழுந்துகட்டிக்கொள்ள வென்றபடி. அந்த ஆக்ரந்தத்துக்குத் தப்பியிருந்தகுறை ப்ராணனும்போம்படி மக்ஷிகள்போலே விழுந்து கட்டிக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. தாம் போகும்போது- தாங்கள் போகிறபோது, இந்த ஸம்பந்திகளையும் தனதான்யத்தையும் விட்டுப்போகிறோமேயென்று நெஞ்சிக்கேயிழுக்கத் தங்களால் மீளவொண்ணாமையாலே தாங்கள்போதும் சரீரத்தைவிட்டு

மூ— உன்மத்தர்போல்* பித்தேறியநுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானோ* டொத்தேசென்றங்குள்ளங் கூடக்கூடிற்றாகினல்லுறைப்பே* ‖ அ ‖

கூடிற்றாகினல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினால்* லாடற்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனாவததுவதுவே*

ஆ— அ, ஈத்ருஶதஶையிலே ஸமவஸ்தாநாகாராநுஸந்தாநமும் வேண்டுமென்கிறார். ‖ அ ‖

(கூடிற்றாகில்) பரஸ்பரஸாதர்ம்யாகாரதயா ஸ்வஸ்வரூபவைநாஶமேயமென்று சொல்லுவானேன்? ததஸித்தமன்றோவென்னில், பரமாத்மாவுக்கு மிவ்வாத்மாவுக்கும் ஐக்யங்கூடுவது ஸாவர்ண்யங்களுக்கைக்யங்கூடிலன்றோ, ஆகலால் அவனுமவனே இவனுமிவனே அவனிவனாகக்கூடாது,

---

இ— ஸம்க்ருஹீதம். ஸமவஸ்தாநாகார இத்யாதியால் எம்பெருமானோடொத்தேசென்று என்கிறது வ்யாக்யாதம், ஶேஷேண ஶேஷம் வ்யாக்யாதம். ‖ அ ‖

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஶேஷத்வத்தையும் ஈஶ்வரஸ்வாமித்வத்தையு மநுஸந்தித்து அம்ஶேஷத்தாலே இவனுடைய ஶேஷாஶேஷித்வத்தைக் கொண்டாடாநிற்கிற வாழ்வார் இப்பாட்டிலே ஜீவபரயோரைக்யங் கூடாதென்று பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பரசேத்யாதியால்) எம்மாயனாவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமாத்மாவுக்குமித்யாதியால்) கூடாமையைக் கூடினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேத்யாதியால்) ஸாவஸாவர்ண்யாபாவதயா ப்ரமாணப்ரஸித்திவஶாத் ஜீவபரயோரைக்யங் கூடாதென்றுகருத்து. அதுவதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ப— ப்போகிற தஶையிலே யென்றபடி. உன்மத்தர்போல்- உந்மாதம்கொண்டவர்களைப்போலே, பித்தேயேறி- ஶோகமே அதிகமாய், எத்தனையேனும் விகாரமருங்கூட உந்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டென்றபடி. அனுராகம் பொழியும்போது- அநுராகம் வர்த்திக்கும்போது, ஸம்வரணம் வடியாதபடி தாங்களாக்ருதங்களைப்பண்ணின ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே இளையாளை பொன்னையும் பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னேநிற்குமவர்களாகையாலே இவனுக்கு ஸாத்த பரோத்தஸாரணங்களில்லாதேபோன ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே விபரீதமாக அநுராகமவ்ருத்தியுமுண்டாய்விடுகிறதென்று கருத்து. எம்பெம்மானோடு- ஸ்வஸ்வாமியான பரமேஶ்வரனோடே, ஒத்தேசென்று- ஸமானமாகவேநடந்து. அவனோடு ஸமானமாகவே அநுபவித்து என்றபடி. அவனைப்போலே இவனையும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாக அநுபவித்துக்கொண்டென்கை. அங்கு- அந்த ப்ரத்யக்வஸ்துவிலே, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, கூட- சேருகைக்கு, ப்ரவ்ருத்திக்கைக்கு என்றபடி. கூடிற்று கில்- வடிக்குமாகில், அநுராகம் பொழியும்படியான அந்த தஶையிலே சித்தம்தெளிந்திருந்து இப் படி மநஸ்ஸு ஸ்வவிஷயமாக வடிந்ததாகிலென்று வடிதாத்பர்யம். இத்தனை அநர்த்தத்திலே யிதுகூடுகை அதிதுர்லபமென்று கருத்து. நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, நல்ல ஸாரமென்றபடி. ஸ்வாத்மாவின் ஸ்வரூப முண்டாமென்று கருத்து. ‖ அ ‖

கூடிற்றாகில்- ஸ்வபராத்மநோ: ஸாரூப்யைக்யம்வடிந்ததாகில், நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, ஸமீசீநமென்றபடி. பரமாத்மாவோடு ஸம்பந்தமே பரமாஶ்சர்யமென்றிருப்பார்க்கு அவனோடு ஸாரூப்யைக்யந்தானே ஸித்தித்துவிட்டால் ஶேஷத்வரூபமன்றோவென்கை. இது ஸாஸ்ஸமானமான உபாஸம். ஆடற்பறவை- ஆடாநிற்கிறபக்ஷியை, ஸர்வேஶ்வரனுக்குவாஹநமான ஸ்வரூபமாயிருக்கப்பெற்ற ஸகல திசையத்தாலே யாடாநின்றுள்ள பெரியதிருவடியையென்றபடி. உயர்கொடி- உச்ச்ரிதத்வஜமாகவுடையவனை, தான்ஸர்வேஶ்வரனென்று தோற்றும்படி ஸ்வதந்த்ரனான பராபவனத்தனக்கு விஹகேந்த்ரத்வ ஜிகாரமாக வுடையவனனென்றபடி. எம்மாயனாவது- நம்முடையவாஶ்சர்யசேஷ்டிதனாவது, ஜீவஸ்வரூபமானது ஐக்யபோஷ:, இஜ்ஜீவஸ்வரூபமானது ஆஶ்ரிதரான நமக்கநுபாவ்யனாய் ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதஸ்வரூபரூப குண விபூதிகளையுடைய ஸர்வேஶ்வரனாய்விடுவதென்றபடி. கூடாமையை- ஸம்பவியாதவஸ்துத்தை, ஸாவர்ண்யாபாவயோரைக்ய ஶ்ருதிவிஷாண ககநகுஸுமாதிகளையென்றபடி. கூடினால்- வடிக்கப்பெற்றால், எம்மாயனாவதென்று மீண்டேஸம்பவியிக்கிறது. இவை ஸம்பவியாதாப்போலே ஜீவபரயோரைக்யமும் ஸம்பவியாதென்றுகருத்து. அது வதுவே- அந்தஸ்வஸ்வரூபம் ஸ்வஸ்வரூபமே, வேறொருஸ்வரூபமாக மாட்டாதென்றபடி.

மூ—விடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுங்கழிவுமா * யோடித்திரியும்யோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே ||

ஆ— இங்ஙனே யிவற்றைச்சொல்லுவார் சிலருளரோவென்னில், ஸூக்ஷ்மவிஷயத்தில் ஸநகாதிகளான காலத்ரயவர்த்திகளென்றுமுளரென்கிறார், ||௧௦||

(உளரும்) இப்படி தேஹாத்மாபிமானமாய் ஸர்வஜ்ஞதைகாரமாய் விலக்ஷணமுமான வஸ்துஸ்வரூபத்தை

இ— (விடைப்பண்ணி இத்யாதியால்) ஜீவபரயோரைக்யம் நிரஸிக்கவந்த இவ்வுத்தராயத்திலே சிலயோகிகள் காலத்ரயத்திலு முளரென்றிதைப்பேசுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன அவதாரிகையில் அதற்சொன்னது ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஷயமென்கிற ஸம்ஸாராவரணாக்ஷேபமாகையாலே ஸம்மதமென்றுகாட்டுகைக்காக வந்த ஸம்கையைக்காட்டுகிறார் (இங்ஙனே இத்யாதியால்) இங்ஙனேயென்றது- கீழினுமாகவென்றபடி. இவற்றையென்றது- ஜீவபரஸ்வரூபவங்களையென்றபடி. ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்தகாலத்துக்கு ஸம்ஸாரிகள் காலாந்தரஸாக்ஷிகளாகையாலே அப்போது ஜீவபரயோரைக்யவாதமில்லாமையால் தாமதைநிரஸித்தது ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஷயமென்று தாமேஸம்கித்து பரிஹரிக்கக்குறையில்லையிறே. விடைப்பண்ணிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மதீ இத்யாதியால்) அதில் நிதர்சனஸூசகத்தாலே ஒருபரிசேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. யோகிகளென்றது உபாஸகமென்று நினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (காலத்ரயவர்த்திகளென்று) எதிர்வித்யாதிமேலுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமுளரென்று) ||௧௦||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

உத்தராயத்தில் ஸமாதிவிசாலத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி தந்தருளினைப்போதுஎன்னுமளவாலே) "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" என்னும்படி நிரதிசயமோஹதமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைக்கண்ட ப்ரஸங்கத்தாலே இவர்தானிதுவே பராபரஸ்வரூபமென்றிருக்கும் ஸ்வபாவமான. ஸாம்ப்ரதத்திலே புகாதபடிபண்ணியருளினானென்று இப்ப்ரபந்தத்திலே ஸமாப்திக்கிறார

ஈ— "பராத்பரதரோ யோ ஹ்யஸௌ ப்ரஹ்மணோதீஷ்வதே । திவ்யந்தர்ஷ்ட்ருபோயம் ஹி தேநைகதமூர்த்தய" என்கிற ஸ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. இப்படிநீர் நிஷேதிக்கைக்கு இப்போது ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார்மேல. ஒருபரிசே- ஒருப்ரகாரமாகவே, பரிசு- ப்ரகாரம், ஸாக்ஷாத்துமன்றிக்கே ஸூக்ஷ்மவிஷயமான வேதேனுமொருப்ரகாரமாக வென்றபடி. ஜீவப்ரஹ்மணோ: ஸ்வரூபைக்யாவஸ்திதித்வமாகவென்றபிப்ராயம். விடைப்பண்ணி- மோக்ஷத்தை ஸூக்ஷித்து, இதற்குத் திரியுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். இங்கே "உக்தஸ்ருஷ்டிஸ்தவஸம்ஹாராதி த்ரைகால்யயோகி:" என்கிறஸூத்ரஉக்தம். எதிர்வும்- பவிஷ்யத்காலத்திலும, நிரஸநீயமான வித்யாதிகம் பவிஷ்யத்காலத்தில் ஸம்கராதிகளாலே ப்ரகோபிக்கப்புகுகிறதாகையாலே இதுக்கப்போது ப்ரஸங்கமுண்டோ ப்ரஸக்தியுண்டென்றுகருத்தாலே வர்த்தமானகாலங்களுக்குமுன்னே பவிஷ்யத்காலத்தை நிர்தேசித்தது. நிகழ்வும்- வர்த்தமானகாலத்திலும், கழிவும்- பூதகாலத்திலும், ஆய்- உளராய், காலத்ரயத்திலும் ஸம்ஹவிதராரென்றபடி. ஓடித்திரியும்- தாங்கள்கட்டின மோக்ஷமொருவர்க்கும் கிடைப்பதொன்றல்லாமையாலே "ஸர்வேஜநாஸ்ஸம்ஸாரஹீநா:" என்கிறபடியே ஜநநவடிவீஜம்ஸாரராய் ஓடித்திரியாநிற்கிற, யோகிகளும்- யோகிகளும், ஔபசாரிகப்ரவ்ருத்திகளான ஜ்ஞானயோகிகளுமென்றபடி. இது உபாஸநம், காலதிகளென்கை. உகாரத்தாலே இத்தனை ஸநாதனமான வித்யாஸத்தைச்சொல்லுவாரும் சிலருண்டாயிருந்ததென்றுகருத்து. உளர்- உண்டாயிருப்பார்கள், இவ்விடத்தில் உகாரம்வாக்யாலங்காரம். இல்லையல்லர்- இல்லாதவர்களல்லர், வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கிறபடி. யதா - ஒருபரிசேவிடைப்பண்ணித்திரியும் யோகிகளும்கழிவுமாய் நிகழ்வுமுளரும் எதிர்வுமில்லையல்லரென்றந்வயிப்பது. தயாவியரான காலத்ரயவர்த்திகள் பூதகாலத்திலுமுளராய் இப்போதும் வித்யமானருமாம். பவிஷ்யத்காலத்திலு மில்லாதவர்களல்லரென்றபடி. ஆக காலத்ரயத்திலுமுளரென்றதாயிற்று. இந்தயோஜனை காலத்ரயவர்த்திகளென்று முளரென்கிற வ்யாக்யானவாக்யஸ்வாரஸ்யத்தாலே தோற்றுகிறது. இப்பக்ஷத்தில் உளருமென்கிற உகாரத்துக்கு ஸமுச்சயமும் கைக்கொள்ளுகிறது, இந்த உகாரத்துக்கு பவிஷ்யத்காலத்திற்போலே ப்ரஸங்கமாயில்லையாகிலும் ஸ்வதோஷ்(?) ஸம்ஹாவிதராகையால் ஸத்ஜநாவித்யாநதல்லரென்றுகருத்து. ||௧௦||

மூ—உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே* யுளரெம்மொருவரவர்வந்தென் னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்* வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசைவுமாக்கமும்** வளருஞ்சுடருமிருளும்போற்றெருளுமருளுமாய்த்தோமே* ॥௰॥

ஆ—வ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷரூபமாக கேவலமநுமேயமானபாலே யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினானிப்போது, முன்பு இஸ்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷரூபமாக நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகுமார்யலாவண்யயௌவனாத்யநந்தகுணவிஶிஷ்டனாய்ச் ஸ்வரூப கல்யாணதிவ்யமஹிஷீ திவ்யாபரணாயுதவைகனான தன்னைக்காட்டிக்கொண் டென்னுள்ளேபுகுந்தருளினான், ஆதலால ஸம்பந்தாநுஸந்தான ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவ்ருத்தி க்ஷயாதி ஸம்ஸாரதோஷவிரோதிகளெல்லாம் போகத்தேனென்கிறார். ॥௰॥

இ—கையாலே இவ்வாத்மவைலக்ஷண்யதர்ஶநமு மிப்படிப்ப்ரவாஹத்திலே ஸித்தமென்னவேணுமிறே. இப்படியென்றது- உணர்வுமுயிருமுடம்புமென்று துடங்கி எட்டாம்பாட்டளவாக உக்தரீத்யாவென்றபடி. இதுக்குத் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே ப்ரபம். இத்தால் கீழநுஸந்தித்ததெல்லாவற்றையும் ஸ்ரீத்ருஶ்யத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதாநுஸந்தயிக்கிறா ரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது. தேஹஸம்பந்தமென்றது- ஐந்தாம்பாட்டுதுடங்கி நாலுபாட்டுகளாலே அநுஸந்தித்த ஜ்ஞாநதஶாநப்ராப்தி தோஷகங்களைச்சொன்னபடி. ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷமா மென்றது- யானுந்தானாயொழிந்தானே யென்றதைச்சொன்னபடி. விலக்ஷணமாமென்றது- தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்து என்றதைச்சொன்னபடி. அவர்வந்து இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி புகுந்தருளினானென்னுமளவாலே) முன்பென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழி பேசிக்கொண்டநுபவிக்கும்போதென்றபடி. ஸௌந்தர்யாதிகளெல்லாம் கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தங்களா யிந்த த்விதீயபாதத்தி லொருவரென்கிறபதங்களிலே ஸித்தங்கள். உளரெம்மொருவரென்கிறத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரீஶ்வரேத்யாதியால்) இது ஸௌஶ்வரஸாம்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம். உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஸம்பந்தாநுஸந்தாநஜ்ஞாநமென்றது- ஸம்பந்தாநுஸந்தாந

ஶ—இல்லையாகியே உளராய்- நிரீஶ்வர ஸாங்க்யதத்திலே இல்லையாயே இருக்குமவராய், அவர்கள்பக்ஷத்தில் ஸத்பாவநாயில்லாதவரா யென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனில்லையென்று அவர்களாலே ஹஸிக்கப்பட்டவரான வென்றபடி. இல்லையல்லராய்- ஸத்யஜ்ஞமில்லாதவரல்லராய், உளரும்- வித்யமாநருமான ஸேஶ்வரஸாங்க்யதத்திலே ஸர்வேஶ்வரனில்லையென்னாதே ஸாக்ஷிமாத்ரேண வித்யமாநருமான வென்றபடி. ஸத்நிபந்தநாதி வைபவங்களொன்று மின்றிக்கே ஈஶ்வரனென்றொரு வஸ்துவுண்டென்றிப்படி யவர்களாலே ஹஸிக்கப்பட்டவருமானவென்கை, வகாரம்கீழ்ச்சொன்ன ஹஸித்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம், எம்மொருவர்- நம்முடைய வொருவிலக்ஷணர், நமக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்வதந்த்ரஸத்ய ஸத்ய விலக்ஷண ஸர்வேஶ்வரத்வ குணவிஶிஷ்டி வேஷிதங்களை யுடையவர், உளர்- வித்யமாநராயிராநின்றார், இப்போது எனக்கு ப்ரகாஶிக்கிற விவ்வாத்மாநுஸந்தாநத்தையே ப்ரத்யக்ஷமாக நிஶ்சயித்திருக்கிற நிரீஶ்வர ஸாங்க்யதத்திலேயாதல் அப்படியேயாயிருக்கிற ஸேஶ்வரஸாங்க்யதத்திலேயாதல் நான்புகாதபடி அநந்தகல்யாணகுண விஶிஷ்டாதிவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டெனக்கு ப்ரகாஶித்தாரென்றபடி, அவர்- அப்படி ப்ரகாஶித்தவர், வந்து- க்ருபையாலேதாமேவந்து, என்னுள்ளத்துள்ளே- என்னெஞ்சுக்குள்ளே, உறைகின்றார்- நித்யவாஸம் பண்ணாநின்றார், வளரும்பிறையும்- வ்ருத்திபாகிற்கிற சந்த்ரகலையும், தேய்பிறையும்போல- க்ஷயிபாகிற்கிற சந்த்ரகலையும்போலேயிருக்கிற, அதுகளைப்போல் மாறிமாறி வாராநிற்கிறவென்றபடி. ஆக்கமும் அசைவும் என்று மாறியநயிப்பது. வ்ருத்தியையும் க்ஷயத்தையுமென்றபடி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அசைவு- க்ஷயம். ஶரீரஆதாரங்களான வ்ருத்திக்ஷயங்களையென்றபடி, இதுக்குமாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வளரும் சுடரும்- ஸித்தமாகாநிற்கிற தேஜஸ்ஸும், ஒருநாளும் க்ஷயமில்லாதவனான ஆதித்யனுமென்றபடி, இருளும்போல்- அந்தகாரமும்போலேயிருக்கிற, ஆதித்யாந்தகாரங்களைப்போலே மாறிமாறி வாராநிற்கிற வென்றபடி, தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ஸம்பந்தாநுஸந்தாநரூப ஜ்ஞாநத்தையும், மருளும்- அஜ்ஞாநத்தையும், அதத்வாரோத்பாதகாத்மஜ்ஞாநத்தையு மென்றபடி, மாய்த்தோம்- போக்கினோம்,

மூ—தெருளுமருளுமாய்த்துத்தன் திருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ்* அருளியிருத்துமம்மானு மயனுஞ் சிவனுந் திருமாலால்* அருளப்பட்ட சடகோப னோராயிரத்து ளிப்பத்தா* லருளியடிக்கீழிருத்து நம்மண்ணல் கருமாணிக்கமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(தெருளும்) உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹார ஸமஸ்த ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாக்களுக்கும் நியந்தாவாய் ஸ்ரிய:பதியாயிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதி ஸாதநஸம்பவிரோதிகளைப்போக்கி ஸ்வாஸ்ரிதரைத்தன் திருவடிகளிலேசேர்ப்பிக்கும் ஸ்வபாவனுமிருந்த வெம்பெருமானுடைய வருளுகளே வாத்யரான சடகோப னோராயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லாரை யருளியவன் அடிக்கீழிருத்து மென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—ஸர்வஜ்ஞனமென்றபடி. ॥௰॥

நிகமனம்.

அயனுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்பத்த்யாதிபால்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) ஸ்வாஸ்ரிதரையென்றது அத்யாஹரித்துச்சொன்னபடி. ஶேஷம்- ஸ்பஷ்டம். ॥௧௧॥

ஈ—பரத்வமும் ஸ்வரக்ஷகத்வமாகையாலே அநர்த்தாநர்த்தஸம்பந்தத்தைப் போக்கினும், பரவஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே இதவ்வளவும் நமக்கு ப்ரதிக்ஷேபாதிகளுமில்லை, ஸர்வேஸ்வரன் ஸகலாஸ்ரித ஸம்ஸாரநிஷ்டராகப் பெற்றோமென்று ஸர்வதாத்பர்யம். ॥௰॥

தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ப்ராக்ருதவிஷயத்தில் ஸ்வீயகாதிஜ்ஞாநத்தையுமென்றபடி. மருளும்- அதில் ஸமஸ்தார்த்தகதாத்யஜ்ஞாநத்தையும், மாய்த்து- நஶிப்பித்து, ஆஸ்ரிதர்க்கென்று சேருத்து. தன்- தன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். திருந்து- திருந்தாநின்ற, லக்ஷணங்களாயிராநின்ற வென்றபடி. திருத்தம்- லக்ஷணம், ஸ்வாஸ்ரிதருக்கு வேறொருவர்காலில் குனியவொண்ணாதபடி ஸம்ஸ்ரேநாஸ்யவஸ்தரண லக்ஷணங்களாயிராநின்ற வென்கை. இது திருவடிகளுக்கு விஶேஷணம். செம்பொற்கழல்- சிவந்த பொன்னாலான கழல்களையுடையதுகளான, கழல்- வீரகடகம். அத்யாஜ்ஞாநகஜயமான ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷண விசேஷகடகத்தை யுடையதுகளான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, அருளியிருத்தும் அம்மானும்- க்ருபைபண்ணி ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக்கொள்ளும் நிரவதிகஸ்வாமியாயிற்கிற, ஸ்வாஸ்ரிதரை இதி ஶேஷ:. அயனும்- அஜனாகாநிற்கிற, உத்பத்திவஶரீரகனாகாநிற்கிற வென்றபடி. சிவனும்- ருத்ரஶரீரகனாகாநிற்கிற, திருமாலால்- ஸ்ரிய:பதியாலே, அருளப்பட்ட- 'மயர்வற மதிநல மருளின' னென்கிறபடியே க்ருபைபண்ணப்பட்டவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தால்- இத்தஶகத்தால், தஶகாப்யாஸ நிமித்தமாகவென்றபடி. இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே அந்வயம். நம்மண்ணல்- நம்முடைய ஸ்வாமியான, கருமாணிக்கம்- நீலரத்தம்போலிருக்கிற எம்பெருமான், அருளி- நிரவதிக க்ருபையைப்பண்ணி, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதச்சாயைத்திலே, இருத்தும்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கியருளும். இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை யிதிஶேஷ:. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ர ராமாநுஜஸ்வாமிதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(கண்கள்சிவந்து.)

ப்ராப்யாயித்வாத் ஹாநாத் ச்ருதிவிஹிததயா ஸம்ஸ்ருதிவ்யாபகத்வா
ந்நாயாந்தப்ராப்ய தேஹ ஸம்பந்தஹீநாத் ஸ்வஸ்வாமிபாவப்ரகாசாத்।
ஸத்யஸ்யாத்மாவ்யபாவா ஸ்வாமிபாவாந்வயேஷு க்ருஹ்யாஸ்வரூபத்வாத்
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரதர்ஶநப்ரதிபத்திஹாநி: ஸாம்ஸித்திகஸ்வாம் ஸ்வரூபம் ॥ அஅ॥

(ப்ராப்யாயித்வஹாநாத் ச்ருதி) கண்கள்சிவந்தி த்யாதி- தன்னுடைய திவ்யாவயவ திவ்யாபரணதிவ்யாயுத ஶோபைகளோடேகூட ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசியாநிற்கையாலும், (விஹிததயா ஸம்ஸ்ருதி) அப்பெனுள்ளானி த்யாதி- விஹிதகர்மாநுஷ்டாநசீலராகையாலே கர்மங்களிலும் தத்ஸம்பந்திகளையும் தத்ஸம்பந்திகளாயிருக்கிற ஸாதநஸாத்யங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்கையாலும், (வ்யாபகத்வாத்) உணர்விலும்பெரியவனை- ஜ்ஞாநாதிகரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளும் தன்னதீநமாம்படி அதீனனாயிருக்கையாலும், (நாயாந்தப்ராப்ய தேஹஸம்பந்தஹீநாத்) தேனும்பாலுமித்யாதி- தேன்போலேயும பால்போலேயும் கன்னல்போலேயும் போக்யனாகையாலும், ஶரீரஜீவஸம்பந்திகளிலே யிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்வாமிபாவப்ரகாசாத்) இச மூன்றுபாட்டிலர்த்தம். நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு- நன்றாய் ஞானங்கடந்துபோய்- அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பம்- ஸ்வாதந்த்ர்யத்தன்னை ஸ்வாதந்த்ர்யமுடையனான ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையாலும், (ஸத்யஸ்யாத்மாவ்யபாவாத்) எய்த்தாரெய்த்தாரித்யாதி- ஶரீராவஸ்தையில் ஸம்பந்தத்தாலே வ்யாபிக்கையாலும், (ஸ்வாமிபாவாந்வயேஷு க்ருஹ்யாஸ்வரூபத்வாத்) கூடிற்றாகிலித்யாதி- ஜீவனுக்கும் ஸ்வாமிபாவத்தை தனக்கு சேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரதர்ஶநாத்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே- தன்னுடைய ஸ்வபாவத்துக்கு விரோதியான அஜ்ஞானத்தையும் உத்தரவிஷயமோஹ காஜ்ஞாநத்தையும் போக்குகையாலும், எம்பெருமான்தன்னைக்குறித்து தாஸ்யமேவ தனக்கு ஸ்வரூபமென்று ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறனென்று "கண்கள்சிவந்து" என்கிற தசகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ அஅ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கருமாணிக்கமலை) எம்பெருமான் நிரவதிகபோக்யமாகத் தன்னழகைக்காட்டித் தம்மைவசீகரித்துக்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வரிவண்ணர் ஸ்வரூபரையராயிருக்கிற ஆழ்வார் விரஹதசையிலபோலே இத்திருவாய்மொழியிலே அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) விரஹதசையாகவுமாம், ஸம்ஶ்லேஷதசையாகவுமாம, ஏதேனுமொருதசையில் அவன்பக்கல் ஆஸக்த்யதிசயத்தாலே "நவிவ்வேதாத்மநாமாத்ரம்" என்கிறகணக்கிலே தம்மைத்தாம் மறக்கும்படியான வைவஶ்யமுண்டாகும்போது இவர் அந்யாபதேசத்தாலே இழிவரென்கை உசிதமாகையாலே இங்குமதிசயத்தாலே அந்யாபதேசமாகப் பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இது கீழ்மேலொருவிடத்திலும் இபபடி கண்டதில்லையேயாகிலும் இத்திருவாய்மொழியிலே "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்றும் "கண்ணபிரான் திருவருள்களும் சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந்தவுள" என்றும் இப்போது வரிவண்ணர் ஸம்ஶ்லேஷமும் தத்க்ருதமான அவயவகாந்த்யாதிகளும் உண்டாகச்சொல்லுகையாலே இதில் விரஹமுள்ளதாகச் சொல்லக்கூடாமையால் இததிருவாய்மொழியில் அந்யாபதேசம் ஸ்திதிநிபந்தநமென்றே அங்கீகரிக்கவேணு

ஆ—கொண்டு தம்மோடுகலந்தகலவியால் தமக்குவந்த நிவ்ருத்தியை தோழி வசநமுகத்தாலேபேசுகிறார். இப்பிராட்டி திருப்புளிங்குடியிலேயிருந்தருளுகிற வெம்பெருமானோடே யியற்கையாலே புணர்ந்தருளின புணர்ச்சியை யறியாமையாலும் "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்" என்றிருக்கும்ஸ்வபாவத்தை யறியாமையாலும் இவளுடைய தாயாரும் உறவுமுறையாரும் தேசாந்தரத்திலே இவளையொருவனை ஸங்கல்பித்து அவனுக்குக்கொடுக்கையிலே உத்யுக்தராகிறபடியைக்கண்டு இவள்ஸ்வபாவத்தையும் இவளெம்பெருமானோடு கலந்தகல

இ—மென்று திருவுள்ளம். நிஷேதகமாக என்றது- ஸமாஸ்ரயணவ்யாபாரசேஷத்வத்துக்கு ஒன்றும் ஸஹகாரியன்றென்கிறகருத்தாலே. யதா- தன்காருண்யத்தையொழிய ஒன்றும் உபாயாந்தரஸஹகாரியன்றென்னவுமாம். தன்னழகைக்காட்டியென்றது- இவருடைய ஸ்வரூபத்தின் ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டினதுக்கும் உபலக்ஷணம். யதா- திவ்யமங்கள விக்ரஹம்போலே ஆழ்வாருடைய ஸ்வரூபமும் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" என்கிறபடியே இவன்திருமேனியாகையாலே இதினுடைய ஸௌந்தர்யமும் அவனுக்கே அழகாகை யால் தன்னழகையென்கிறவதத்தாலே இதுவுங்கூட விவக்ஷிதமாகவுமாம். அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையும் ரக்ஷகத்வாதிகளையும் அவனுக்குங்கூட கதிஸ்தாயகமாம்படியான ஸ்வஸ்வரூபஸௌந்தர்யத்தையும் "கந்தர்ப்பகோடிலாவண்யம் ஸாக்ஷான்மந்மதமந்மதம்" என்கிறகணக்கிலே அவனுக்குத்தாம் ஸ்வரூபஸௌந்தர்யவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு நித்யஶேஷமாயிருக்கிறபடியையும் அவனுடைய காருண்யத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்று "தாஸ்யமைஸ்வர்யவாதேந ஜ்ஞாதீநாம் ச கரோம்யஹம் । அர்தபோக்தா ச போகாநாம் வாக்துருக்தாநி ச க்ஷமே" என்னும்படி ஸாமாந்யமாய் "தேஹிஸேவாமஹம் தேவி" மென்கிறபடியே அவனுக்கு ஶேஷபூதராயிருக்கிற தம்பக்கல் அவன் ஸாதாரமியாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடியைக்கண்டு பதிவ்ரதையாய் ஸ்ரவிரஹிணியாயிருந்த உத்தரராஜகுமாரிக்கு உத்தரராஜகுமாரனை உத்தரநாயகன் உகந்து கொண்டுவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றபோது தன்னுடைய பதிவ்ரதாத்வம் ஸபலமாகையாலே இப்படி ஸபலமான பதிவ்ரதாத்வத்தைப்பெற்று நிரவதிகநிவ்ருத்தியுண்டாமாப்போலே தமக்குமவனுடைய மாதாபிதாஸர்வஶ்லேஷத்தாலே தம்முடைய ஶேஷத்வம் ஸபலமாகப்பெற்றதென்று மிகவும் நிவ்ருத்தியுண்டாய் இந்த ரஸாதிக்யத்தாலே பரவஶராய் ஸ்வஸ்வபாவத்தைமறந்து "ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய தத்தேவகியஸ்ததோ நாபி நந்திதம் ஸ்த்ரீபாவமேதநஸ்ய பிரம்மாண்டம்" என்கிறபடியே நாயிகாபாவபாவநராய் இந்த ஸம்பந்த ஸௌஹார்த்தாலே உத்தீபிதகாமாதிகாஷித ஸர்வதாவயவராயிருக்க இந்த ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு இவருடையபரிவரான ஸாதாரணமிகளும் பார்ஶ்வஸ்தரான மற்றுள்ள ஜநங்களும் இந்தஉத்ஸவத்துக்கு ஹேதுவேதென்று ஜிஜ்ஞாஸுக்களாயிருக்க; ஸ்ரீபராங்குசமுதலான ஸஜ்ஜநர் இப்போது பரவஸ்துஸம்ஶ்லேஷஸம்பந்தஸ்வபாவத்தாலே ஸம்பந்தஸம்பாதகநிவ்ருத்த ஸர்வாவயவராயிருக்கிறாரென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தபடியை "ஸாக்ஷாத்கரிஷ்யாமி" என்னும்படியிருக்கிற ஒருராஜகந்யகைக்குத் திருப்புளியூர்நாயனாரோடே ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாய் அத்தாலேஇவள் உஜ்ஜீவிதையாயிராநின்றாளென்று இவளுடைய ஸகியானவள் அன்னைமாருக்கறிவிக்கிற வாக்யவசநத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய க்ருதார்த்ததையை ஸாதித்துப் போதாகிறாரென்றபடி. இப்படி இத்திருவாய்மொழி தாஸ்யரஸிகத்தையைச் சொல்லுகிறதென்கையாலே "தாஸ்யநிஷ்டாஸ்படகம்" மென்கிற ஸங்க்ரஹம் இத்திருவாய்மொழிக்கு உசிதமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இப்படிஸ்வவசநம் ஸங்கரஹமாகும் இவ்வஸ்த்ரவசநத்திலே பிராட்டிக்கு ஸாரம்யமான ஸகியானவள் இந்தஸம்ஶ்லேஷாஸத்தை யன்னைமார்க்குவெளியிடுகை யஸாமதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதி) இயற்கையாலே- பாஹ்யவ்யாபாரமுந்தாநமனோதிவ்யாபாரசேஷயிலே, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், (மானிடவர்க்கித்யாதி) தேசாந்தரிலே யொருவர்க்கிவள் என்கிறவார்த்தையுஞ் செவிப்பட்டாலென்றபடி. வாழகில்லேன்- ஜீவிக்கமாட்டேனென்றபடி. இவள்ஸ்வபாவத்தையுமித்யாதி இவள்உத்யோகத்தை யிப்பிராட்டியறியில் ஜீவியாளாகையாலே நாமிவளையிழந்தோமாவோமென்று பயத்தாலே யவர்களுக்கித்தை வெளியிடவேண்டிவந்ததென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் விரஹவ்யஸநஞ்சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷரஸம்சொல்லுகிறதாகில் இதற்கென்செய்கேனோவென்று விஷண்ணையாய்ப்போலே சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்

மூ— கருமாணிக்கமலைமேல்மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்* திருமார்வுவாய்கண்கையுந்திகாலுடை
யாடைகள்செய்யபிரான்* திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயற்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* அருமாயன்பேரன்றிப்

ஆ—ணியையும் அறிந்திருந்த இவளுடைய தோழியானவள் தான்சொல்லிற்றை இவர்கள் அங்கீகரிக்கைக்காக அவர்களோடேகூடத் தானும் ஸந்தேஹித்தையாய்க்கொண்டு இவள் திருப்புலியூரிலிருந்தருளின எம்பெருமானுடைய குணங்களாலே வசீக்ருதையாய் அவன்திருநாமமல்லது மற்றொன்றறியாள், இனிநாம் கோலினவை முடியா அவனையே வரனாகப்பார்க்கவேணுமென்று கொண்டு அவர்களை நிவர்த்திப்பிக்க, அவர்களும் இவளுக்

இ— செய்கிறார் (தாஞ்சொல்லித்தையித்யாதி) ஸந்தேஹித்தையாயென்றது- அவர்களைப்போலே தானுமிவளை யந்யனுக்குக் கொடுக்கையாலே யாத்ருச்சிகவிசேஷையாயென்றபடி. தான் ஸந்தேஹித்தையல்லளென்னுமிடத்தை யவர்களறிந்தார்களாகில் தான்சொன்னத்தையெல்லா மிவர்கள் அநாதரிப்பார்களென்று பார்த்து தன்னுடைய அபிப்ராயத்தை மிகவும் விஶ்வஸிப்பிக்கைக்காக அவர்களோடு ஸந்தேஹிதையாயிருந்துகொண்டெல்லாருங்கூட யிவளைப்போருந்தாதஷ்ட்ரு ராஜகுமாரனுக்குக் கொடுப்பதாக உத்யோகித்து அதற்கு வேண்டிய ஸம்பாதனைகள் பண்ணுவிக்கச்செய்தே இத்தோழியானவள் இப்பிராட்டியினுடைய ஸ்வபாவவிசேஷத்தையும் அவயவசோபாவிசேஷங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இவள் திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் அதிசயபக்தையாய் அந்யஷ்ட்ருக்கு யோக்யையல்லாதவளாயொழிந்தாப்போலே இராநின்றாள், இதுக்கென்செய்யக்கடவோமென்று விஷண்ணையைப்போலே சொல்லுகிறாளாகையாலே இதுஸம்மதமென்றதாயிற்று. ஸந்தேஹித்தையாய்க்கொண்டு என்கிறதற்கு நிவர்த்திப்பிக்கப்புக என்கிறத்தோடே அந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

இவள் திருப்புலியூரையாதிஸம்பந்தியாகும். இவளென்றது- இந்தராஜகந்யகையென்றபடி. கோலினவை- யத்நம்பண்ணின வ்யாபாரங்கள், முடியாவென்றது- நிறைவேறாதென்றபடி, இப்படி திருப்புலியூர் எம்பெருமான்பக்கல் தனக்கு பக்ஷபாதம்தோற்றும்படி அபிநிவேஶயாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லுகிற இவளிம் முதற்பாட்டின்வாக்யார்த்தத்திலே இவனுடைய ஸௌந்தர்யஸாமுதாயங்களை அதிஶயமாகவர்ணிக்கை அஸம்மதமன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுமித்யாதியால்) அவனுக்கு இவளைக்கொடுக்கையிலே ஸம்மதிப்பதாக அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிசயவைபவத்திலே யீடுபடும்படி இவர்களுக்கிவ்வளவு அநுராகமும்பிறந்தவாறே "ஜிதஸ்ஸ்வாமி:" என்றுகொண்டவனுடைய ஸௌந்தர்யஸாமுதாயங்களை அதிஶயமாக

ப— கருமாணிக்கமலைமேல்- இந்த்ரநீலரத்நத்தின்மேலிருக்கிற, மணித்தடம்- ஸுந்தரமான தடாகத்திலே மணி- ஸௌந்தர்யம், ஸ்வச்சஜலவிசேஷமான தடாகத்திலேயென்றபடி. தாமரைக்காடுகள்போல்- அரவிந்தவநங்கள்போலே, இதற்குச் செய்ய என்கிறத்தோடே அந்வயம். திருமார்வு- லக்ஷ்மீஸ்வாஸஸம்பந்தமான வக்ஷஸ்தலமும், வாய்- திவ்யாதரமும், கண் கை யுந்தி கால்- லோசந நாபி பாணி பாதங்களும், உந்தி- நாபி, உடையாடைகள்- திருவரையில் திவ்யபீதாம்பரமும், உடை- அரை, ஆடை- வஸ்த்ரம், திருமார்வித்யாதி ஆடையித்யந்தத்துக்கு ஸமாஸமாகையாலே ஆடைகளென்று பஹுவசநம், செய்ய- இவையெல்லாம் சிவந்திருக்கிறவனை, இந்த்ரநீலரத்நம்போலே நீலரத்நஸந்நிபமான திருமேனியையும், அந்த ரத்நத்தில் ஸ்வச்சஜலதடாகம்போலே ஸுந்தரமான காந்திப்ரவாஹத்தையும், அந்த தடாகத்தில் பத்மவநங்கள்போலே சிவந்திருக்கிற வக்ஷஸ்தலவதநநயநாதிகளையும் உடையவனையென்று பாவார்த்தம். பிரான்- உபகாரகனை, இந்த ராஜகந்யகைக்கு இப்படி ஸுந்தரனான நாயகனைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே உபகாரனென்றும் எம்மானென்றும் கொண்டாடுகிறாள். திருமால்- ஶ்ரிய:பதியான, "அஸ்யாதேவ்யா மநோஜ்ஞஸ்ய ராஜபுத்ரஸ்ய" என்கிறபடியே ஸர்வோத்தமனையென்றபடி. அழகுக்குத் திருமன்றிக்கே பேரழகுடையனென்றபடி. எம்மான்- என்னையாண்டவனை, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரீதியாலே கொண்டாடுகிறபடி. செழுநீர்வயல்- ஸ்வச்சஜலபூர்ணமான கேதாரங்களையுடைத்தான, செழு- ஸ்வச்சமான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- குட்டநாடென்கிற திவ்யஜநபதத்திலே திருப்புலியூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், அருமாயன்- அருமையாய் ஆஸ்ரிதஸுலபனானவனுடைய, விஸ்மயநீயாசிந்த்யரூபமான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடைய எம்பெருமானுடையவென்றபடி. பேரன்றிப்பேச்சிலள்- கல்யாணகுணவாசகங்களான திருநாமங்களை

மூ— பேச்சிலளன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனே* ।௪॥
அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனணிமேருவின்மீதுலவுந்* துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறுமன்றியும்பல்சுடர்களும்
போல்* மின்னுநீண்முடியாரம்பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான்* புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்

ஆ— ஸ்வனழகு தொங்குமோ என்று கேட்க அவனுடைய அழகிலேயிறே இவளகப்பட்டதென்கிறார். ।கூ
(அன்னைமீர்)அவன் ஒப்பித்தருளிநிற்கும் அழகைச்சொல்லி அவ்வழகிலேயிறே இவள் விழுந்ததென்கிறாள்.॥

இ— வணிக்கிறதென்றதாயிற்று. வ்யவஸாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகிலேயித்யாதியால) உத்தரவாக்யத்தினர்த்தம் இவள் திருப்புலியூரி லித்யாதிவாக்யத்திலே ஸங்க்ருஹீதம். அதில் குணங்களாலேயித்யாதியாலே அருமாயன்பேரன்றிப்பேசிலள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று
ஆயிற்று. நாம் கோவினவை இத்யாதியாலே அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்
சொல்லிற்றாயிற்று. ।கூ௪

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

வார்த்தியாஸத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளிநிலென்றது- அலங்கரித்து
க்கொண்டாலென்றபடி. தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகிலேயித்யாதி) அவ
னுக்கு ஸௌந்தர்யவிஷயமுண்டோ என்றவர்கள்கேட்டதற்கு உத்தரமாகக் கீழ்பாட்டிலே திவ்யாவயவ
ஸௌந்தர்யங்களைச் சொல்லி இப்பாட்டிலே திவ்யாபரணஸௌந்தர்யத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிசொ
ல்லிற்றாயிற்று. ।உ௪

ஸ— யொழிய ஒருவார்த்தையுமில்லாதவள் கல்யாணகுணவாசகங்களான அவன்திருநாமமேயொழிய வேறொ
ருவார்த்தையும சொல்லுகிறாளில்லையென்றபடி. அவன்குணங்களிலே அத்யாஸக்தையாயிராநின்றாளெ
ன்கை, அன்னைமீர்? தாய்மார்காள், இதற்கென்செய்கேன்- இதற்கென்னவ்யவஹாரத்தைச் செய்யப்புகுகி
றேன், ஓ என்று விஷாதத்யோதகம், இவளை மற்றொருராஜகுமாரனுக்குக்கொடுக்கிறது அசக்யமாய்த்தோ
ற்றுகிறதென்றுகருத்து. ।உ௫

அணி- அழகியதான, மேருவின்- ஸுமேருபர்வதத்தினுடைய, மீது- மேலே, உலவும்- உலவாநிற்கிற
ஸஞ்சரியாநிற்கிற, உதியாநிற்கிறவென்றபடி. இது ஆதித்யனுக்கும் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் விசேஷணம். துன்
னு- துற்றுக்கொண்டிருக்கிற, நிபிடங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. லோகத்தில் காண்கிறவளவன்றிக்கே அ
தோவிஸ்ம்ருதகுணங்களானவென்கை. சூழ்- ஸர்வதோவ்யாப்தங்களான, சுடர்- கிரணங்களையுடையவ
னான, ஞாயிறு ஆதித்யனும், அன்றியும்- அவ்வளவன்றிக்கே பின்னையும், பல்- அநேகங்களான, சுடர்களும
போல்- தேஜஸ்ஸுகளும்போலே, ஸமநக்ஷத்ரமண்டலமென்றபடி. மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, ஸ்வாபாஸ
கிரணராஜிவிராஜிதமானவென்றபடி. நீள்- உத்துங்கமான, முடி- கிரீடத்தையும், ஆரம்- ஹாரத்தையும், ஆரம்-
பதக்கமென்றுஞ்சொல்லுவர், பல்கலன்- மற்றுமுள்ளபஹுக்களான ஆபரணங்களையும், கலன- ஆப
ரணம், தான- ஸ்வயமேவ, ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. உடை- உடையவனான, மேருமேருப்போலே தப்த
தேஜஸ்ஸ்வரூபமாய் ஸ்வர்ணமான திருமேனியையும் ததீயசிரஸ்ஸுத ஸமுத்யுக்தாதிசோபிதமான ஸூர்ய
வ்யூஹமான கிரீடத்தையும் ததீயகடகஹார நிரஞ்ஜனவர்ணாதிராஜ ஸமநக்ஷத்ரஜாலஸதுசி
ஹாஸ்யாதிஸௌபாக்ய குணங்களையுமுடையவனானவென்று வடிதாத்பர்யம். எமபெருமான்- என்நா
தனுடைய, இதுவே தாத்பர்யம், இவர்களுக்கு வாயழிககவொண்ணுதபடி இத்தனையும் மெய்யாகவுடைய என்ன
ப்பனென்று உகந்துகொண்டாடுகிறபடி. இதுக்குத் திருப்புலியூரென்கிறதமேதாடே அந்வயம். அம்புன்னைப்பொ
ழிலென்று மாறிபதிப்பது. அழகிய புன்னைப்பொழில்களாலே- ரமணீயவ்ருக்ஷவநங்களாலே என்றபடி.
சூழ்- வ்யாப்தமான, திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, இவள்- ஸௌந்தர்யமான இப்பெண்பிள்ளையானவள்
புகழும்- ஸ்தோத்ரம்பண்ணாநிற்கிறாள், இவள்வார்த்தை சோலையில்கலந்தார்வார்த்தைபோலேயிராநின்றது. அத்யந்த
ஸௌந்தர்யமான இவள் அவனை எங்கேகண்டாளென்று நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோள், ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்த
மாகப்போய் ஸாந்நித்யத்திலே அவனைக்கண்டு அவனுடைய ஆபரணசோபையிலும் அவனூரில்சோலை
களுடைய ரமணீயகத்திலும் நிமக்நையாயிருக்கிறாளாகத்தோற்றுகிறதில்லையோ இவள் வார்த்தையிலே

மூ—புகழுமிவளை* ॥௨॥

புகழுமிவணின்றிராப்பகற்பொருநீர்க்கடற்றீப்பட்டெங்கும்* திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்கதிராழிமுதற்* புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்* திகழுமணிநெடுமாடம்நீடுதிருப்புலியூர்வளமே* ॥௩॥

ஆ—(புகழுமிவள்) அழகியனுஞ்ஜீலனா? ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையனாக வேண்டாவோவென்னில்? அந்தஸ்ஸ்த ப்ரஸிபாதிமாணங்களையேகாண் இவள் இராப்பகல்புகழாநின்றதென்கிறார். ॥௩॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ— திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் ஆஸக்தையாயிராநின்றாளென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாநராக்ஷநிராஜமன்றோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அழகியனித்யாதியால்) போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான் என்கிறதிநைஸ்த்திலே பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அந்தஸ்ஸ்மையத்யாதியால்) ஸாம்யம்- ஸத்ருமோஜஸ்ரீமவப்ரவேஸ வாஸஸ்யம், வீபம்- ப்ரவிஷ்டஸ்யாவஸிஷ்வநஸாஸஸ்யம், பாட்டிலே திருப்புலியூரினழகை ஸ்ராவியாநிற்கிறாளென்று ஸம்பாஷமாகிறதேயாகிலும் 'ப்ரஸவிஸ்ஸாஸாஜ்ஞாயஷவிவயாஸீஸகாஸகயநம்'' என்கிறபடியே அதற்கும் அவனுடையமாணஸ்ராவணத்திலே தாத்பர்யவிஸ்ராந்தியென்றுகருத்து. ॥௧॥

ஸ—என்றுகருத்து. அன்னைமீர்- இவளைச்சேமித்துவளர்த்த தாய்மார்காள், இதற்கு- அவனுடைய ஆஸாரணஸௌஸீல்யத்திலும் அதுகாணப்பெற்றஇடமான திருச்சோலையிலும் ஆஸக்திதேயாயிருக்கிற இதற்கு, வளர்த்தஉங்களாலும் காத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னாலுமன்றிக்கே வந்திருக்கிறவிதற்குஎன்று அன்னைமீரென்கிற ஸம்போதநஸங்கிவ்யாஹாரத்தால் தோற்றுகிறது. என்செய்கேன்- என்னவரிஹாரஞ்செய்யக்கடவேன், இது ஒருவராலும் ஸாஷ்ப்ரிஹாரம்என்றபடி. ॥௨॥

பொருநீர்- கலஹாயித ஜலங்களையுடைத்தான, பொரு- கலஹாயிதம். தரங்கஸம்ஹணத்தாலே வாஸ்வ ப்ரதிஹத ஸமீபவர்த்தி ஸாமியான என்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரமானது, தீப்பட்டு- அக்நிவ்யாப்தமாய், கஸந்திகேலவை அருளிச்செய்கிறபடி. இதுக்குச்செல்வதென்கிறதோடே அந்வயம். எங்கும் திகழும்- தன்னுடைய ஸவப்ரதேஸங்களிலும் விளங்காநின்றுள்ள, எரியொடு- ஜ்வாலைகளோடே. செல்வது- நடந்து போவதற்கு, ஒப்ப- ஸத்ருஸமாக, இதுக்கு ஏந்திப்போர்புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். செழுங்கதிர்- ஸ்ரீதகிரணஸாலிகளான, செழும்- ஸ்ரீதம், ஆழிமுதல்- சக்ரப்ரப்ருதிகளான, புகழும்- ஸ்லாகிக்கப்படுமவையான, ஸத்ருக்களும்கூடக்கொண்டாடும்படியிருக்கிறவையான வென்றபடி. பொரு- யுத்தஸாதநங்களான, படை- ஆயுதங்களை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, ஸ்ருஷ்தகநகஸமிரி வரிதிஸஷ்டியஸ்யாமளவிஸாலஸ்ரீமானான திருமேனியிலே ஜாஜ்வல்யமாநங்களான திவ்யாயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு யுத்தஸ்த்தம ஓடியருளுகிறபோது எங்கும் தீப்பட்டு அக்நிஜ்வாலாவங்களோடே ஸமுத்ரமோடுகிறாப்போலே உல்லேகமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. போர்- யுத்தத்தில், புக்கு- ப்ரவேஸித்து, அசுரரை- அஸுரர்களை, பொன்றுவித்தான்- நஸிப்பித்தவனுடைய, இதுக்குத் திருப்புலியூரோடே அந்வயம். பொன்றுதல்- நாஸம், திகழும்மணி- ஸ்ராவ்யஸாஸாரங்களான மணிகளையுடையவைகளான, நெடுமாடம்- உத்துங்கங்களான க்ருஹங்களையுடைத்தான, நீடு- விஸாலமான, ஆயாம விஸ்தாரங்களையுடைத்தான, திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தினுடைய, வளமே- அழகையே, அவதாரணத்தாலே தம் திருநகரிவ்யவச்சேதம். பிராட்டி ஸ்ரீமிதிலையைவிட்டு 'ராகவஸ்ய நிவேஸநே' என்று திருவயோத்யையையே கொண்டாடுமாப்போலே இவளும் அவனூரையே கொண்டாடுகிறாளென்று கருத்து. இவள்— 'தஸ்யாஷா ஸத்ருஹந்தாரம்' என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே மாணஸாரவெதிநியான இப்பெண்பிள்ளையானவள், இராப்பகல்- நக்தம்திவம், நின்று- ஸ்திரமாய், அவிச்சிந்நமாயென்றபடி. இவள் அவனைக்கண்டறியாளாகிலும் காதல்கேட்டுச் சொல்லுகிறாளத்தனை யென்கைக்கு இவள்ஒருகால் சொல்லிவிட்டாளோ; அவிஸாராதம் இதுவே வாய்புலற்றாநின்றாளிறே யென்றுகருத்து. புகழும்- ஸ்ராவியாநிற்கிறாள், நெஞ்சால்நினைத்து ஸஹிக்கமாட்டாயிராநின்றாளோ; நாணம் குடிப்போய் வாய்விட்டு அலறாநின்றாளிறேயென்று கருத்து. ॥௩॥

மூ—ஊர்வளங்கிளர்சோலையுங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலுஞ்சூழ்ந்* தேர்வளங்கிளர்தண்பணைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்ச்* சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்* பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலளின்றிப்புனையிழையே* ॥௪॥

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பு*

ஆ—(ஊர்வளம்) ஆண்பிள்ளைத்தனமேஅமையாதிறே, குணவானுமிருக்கவேணுமிறேயென்னில், அவனுடைய ஸௌலப்யாதிகுணங்களிலேயிறே அகப்பட்டதென்கிறாள். ॥௪॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ— "அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவர்த்தத்தையே ஏர்வளமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆண்பிள்ளையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதார்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இப்படியிவள் அந்யனுக்கு யோக்யையல்லாதபடி அவன்பக்கலிலே ஸம்ஸ்லேஷயோக்யையென்று உபபாதி

ஈ— ஊர்வளம்- ஊரினுடைய ஸம்பத்தானது, கிளர்- விஜ்ரும்பிக்கும்படியான, ஊரினுடைய ஸம்பத்தெல்லாம் தங்களைக்கண்டவளவிலே தோன்றும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. சோலையும்- உத்யாநவநங்களும், பெரும்ஸம்பத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந கீழேயும் அந்வயிப்பது. பெருங்கரும்பும்- அவ்வுத்யாநங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படி அதிஸ்தூலங்களான இக்ஷுவநங்களும், பெருஞ்செந்நெலும்- ததோவிஷ்வக்ஸங்களான ஸாலிவநங்களும், சூழ்ந்து- வளிதோவ்யாப்தங்களாய், ஏர்வளம்- ஏர்களினுடைய அழகானது, ஏரென்று கலப்பையில்பூட்டப்பட்ட எருதுகள், வளம்- அழகு, கிளர்- விஜ்ரும்பியாநிற்கிற, க்ஷேத்ரக்ருஷிஸமாஸக்த மண ஸம்ருத்தயா ரமணீயங்களானவென்றபடி. தண்- ஜலஸம்ருத்தியாலே நித்யசீதளங்களான, பணை- கழனிகளையுடைத்தான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்தந்திவ்யநகரத்தில், இதுக்குத் தேவபிரானென்கிறதோடே அந்வயம். சீர்- கல்யாணகுணங்களுடைய, ரக்ஷகத்வாவபாஸக குணங்களுடையவென்றபடி. வளம்- ஸம்ருத்தியானது, கிளர்- கிளரும்படி, ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாசிதமாம்படியென்கை. மூவுலகு- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்கிற த்ரிவிதங்களானலோகங்களை, உண்டு- ப்ரளயாபத்தில் கொண்டுபோகாதபடி தான்வயிற்றிலேவைத்து, இத்தால் ஸௌலப்யம் வ்யஞ்ஜிதம். உமிழ்- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கிரணம்பண்ணுமவனை, அவற்றைத் தன்வயிற்றில்நின்றும் வெளியேவிட்டுக் காரணவைபவப்ரகாசநம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனையென்றபடி. தேவபிரான்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு உபகாரகனானவனுடைய, தைத்யவீயாதிஸமயங்களிலே அவர்களுக்கு ஸௌலப்யவானானவனுடையவென்றபடி. யத்வா- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாநுபவப்ரதாநாதிகளாலே உபகாரகனானவனுடைய என்றுமாம். பேர்வளம்- திருநாமங்களுடைய ஸம்ருத்தியை, ஸௌலப்யாதிகுணங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையென்றபடி. கிளர்ந்தன்றி- ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லியல்லது, கிளர்க்கை- ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லுகை, இன்று- இன்றைக்கு, நேற்றைக்கில்லையோ? இவளுக்கிந்த வைலக்ஷண்யமென்றுகருத்து. இப்புனையிழை- இந்தபுனையிழையானவள், புனையப்பட்ட இழைகளையுடைய இப்பெண்பிள்ளையானவள் என்றபடி. புனைகை- பூட்டுகை, இழை- ஆபரணம், அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல அதிகாபரணம்பூண்டாப்போலே யிராநின்றாளென்றுகருத்து. பேச்சிலள்- மற்றொருபேச்சுடையவளல்லள், திருநாமங்களை ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லுகிறவத்தனைபோக்கி மற்றொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்று வாக்யார்த்தம். ॥௪॥

புனையிழைகள்- புனையப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய, புனைதல்- பூட்டுதல், இழை- ஆபரணம், நாமிவளுக்கு முன்புபூட்டிவைத்த ஆபரணங்களுடையவென்றபடி. அணிவும்- அழகாகப்பூணுகையும், முன்புபூட்டினதிற்காட்டிலும் இப்போது அழகாகப்பூண்டிருக்கிறபடியையுமென்றபடி. ஆபரணங்கள் முன்பு நாமபூட்டிவைத்தாப்போலே யிருந்ததோவென்றுகருத்து. ஆடைஉடையும்- பரியட்டம் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற வழகென்றபடி, புதுக்கணிப்பும்- இவள்வடிவில்பிறந்த உஜ்ஜ்வல்யமும், புதுக்கணிப்பு- உஜ்ஜ்வல்யம், இவளுக்கிது-

மூ— நினையுநீர்மையதன்றிவட்கிது நின்று நினைக்கப்புக்கால்* சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்டிருப்புலியூர்*
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்றிருவருண்மூழ்கினளே* ||௫||
திருவருண்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* திருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையாளத்திருந்

ஆ— (புனையிழைகள்) அவன் ஸௌந்தர்யலக்ஷ்ம்யாதிகுணங்களையுடையவனானாலென்? அவனையேற்கவே அறிய
ப்பெற்றிலோம் வேறேயொருவனைப்ரஸவித்து அவனுக்குக்கொடுக்கக்கடவதாய்ச் செல்லாநின்றபின்பு இனிச்
செய்யலாவதில்லையென்று தாயார்சொல்ல, தோழியானவள் இயற்கையிற்புணர்ச்சியைச்சொல்லுகை யீடன்
றியேபி நக்கச்செய்தே இவளை இழக்கிறோமென்னும ஸயத்தினாலே முன்னமே திருப்புலியூர்முனைவனான ஸர்வே
ஶ்வரனோடே புணர்ந்தருளினாளென்கிறாள்.
(திருவருள்) இப்புதுக்கணிப்பும் புனையிழைகள் அணிவும் இவளுடையபருவத்தாலும் வேஷாந்தரவைஶிஷ்ட்ய ||௫||

இ— த்தானபின்பு பகவத்ஸம்ஶ்லேஷத்தை இனிச்சொல்லவொழியலாயிருக்க சந்தேஹம்ஶேஷமான
அதை "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்று இப்பாட்டிலே அன்னைமாருக்குவெளியிடுகை ப்ரஸங்கமன்
றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அவனி த்யாதியால்) இருக்கசசெய்தேஎன்கிறதற்கு உபவ்யாக்யாநத்தில்
க்ரியையோடேயன்வயம். (இவளையிழக்கிறோமித்யாதி) மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேனென்
றிருக்குமவளாகையாலே என்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரதமத்திலே யிருந்ததே
யாகிலும் அதைப்ப்ரஸ்தாவஸரேஸம்ப்ரிப்பிக்கிறதாகையாலே புநருக்திதோஷமில்லை. ஸயத்தினாலேஎன்
கிறதற்கு உபவ்யாக்யாநத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். ஸமீபவாக்யார்த்தம் இப்பாட்டிற்கு ப்ரயோஜநமென்
னும்கருத்தாலே அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே புனையிழையித்யாதியாலே ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடையாளஞ்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுஞ்
சொல்லுகை புநருக்திதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்புதுக்கணிப்புமித்யாதியால்) புதுக்கணிப்பு
பருவத்தாலும் அணிவு வேஷாவிஶேஷத்தாலுமென்று யதாஸங்க்யமன்வயம். பருவம்- வயஸ்ஸு, இங்கே

ஈ— இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிற இந்தஶ்ருங்காரப்ரஸவமானது, அணிவும் உடையும் புதுக்கணிப்புமாக இவ
ளுக்குண்டாயிருக்கிற இதுவென்று பதார்த்தம். நின்றுநினைக்கப்புக்கால்- காரணமுள்ளதனையும் நின்றுவிமர்
ஶித்து அறியப்பார்த்தாலும், நினையும்நீர்மையதன்று- நினைக்கலாம்ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று, நீர்மை- ஸ்வப
வம், நீர்மையுடையது நீர்மையது. வாசிவெஸ்வபாவமன்றென்றபடி. "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" என்
கிறவிஷயம்போலே அவாங்மநஸமாயிருக்கிறதென்கை. இது பகவத்ஸம்பந்தமாய் அப்பன்திருவருள்மூழ்கின
ளென்று ஸூசிக்கிறது. சுனையினுள்- ஸரஸ்ஸுக்களுக்குள்ளே, சுனை- ஸரஸ்ஸு, தடந்தாமரை- விஶாலமான
தாமரஸபுஷ்பங்கள், ஒருபுஷ்பமே தடாகமெல்லாமமறைக்கும்படி விஶாலமென்கைக்காக வசுவசநம்
மலரும்- மலராநிற்கிற, தண்- ஶீதளமான, திருப்புலியூர்- அந்தநகரத்திற்கு, முனைவன்- ப்ரதாந
னான, நாயகனென்றபடி· மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநாதன, அப்பன்- என்னப்பனுடைய, ஸம்பந்தவ்
தன்மீதியாலே என்னப்பனென்று ஶ்லாகிக்கிறாள், திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷமெனுமதில், மூழ்கினள்- நிமக்
னையாய்விட்டாள், பரிபூர்ணக்ருபைக்கு விஷயமாய்விட்டாளென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரஸம்ஶ்லேஷமும் பண
ணப்பெற்றாளென்கை. பெற்றனள்என்னாதே மூழ்கினள்என்றது "சுத்தஸ்நாநமாசரேத் ஸர்வாவயவ
என்னும்படியிருக்கிறாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். கடலகொண்டாப்போலே இனிநமக்குதவாளென்று
வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம்.

செழுநீர்நிற- ஸம்ருத்தஜலதரஶ்யாமவர்ணனான, செழுமை- ஸம்ருத்தி, தாம்ஷிதஶீதளஶ்யாமளவிக்ரஹ ||௫||
காந்திவிராஜிதனானவெனறபடி. கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ப்பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் உபகாரி
த்தவனுடைய, திருவருள்- ஔதார்யத்திலே, வைகலும்- ப்ரதிதிநமும், மூழ்கி- மக்நையாய், ஸம
ஶ்லேஷாநந்தாநுபவ ஔதார்யத்துக்கு பரிபூர்ணவிஷயமாயென்றபடி. திருவருள்களும்- ப்ரஸாதாங்
ஸம்ஶ்லேஷஸமயில் அவன் செய்தருளின ப்ரஸாதவிஶேஷவாஸஙகளையும், சேர்ந்தமைக்கு-
இவள் அடைந்தமைக்கு, அடையாளம்- சிஹ்நங்கள், திருந்த- ஸ்பஷ்டமாக, உள- உண்டாயிருக்கிறன, அவற்றுள்

மூ—தவுள* திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்டிருப்புலியூர்* திருவருட்கமுகொண்பழத்ததுமெல்லியல் ॥ ௯ ॥
செவ்விதழே*
மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்* மல்லிலை

ஆ—விசேஷத்தாலும் ஸம்ஸவியாதோ திருப்புலியூரெம்பெருமானோடு கலந்தகலவியால்வந்த தென்றுமிடத்
துக்கடையாளமென்னென்ன? திருப்புலியூர் வாராவரங்களுக்கெல்லாம் ஸூசநம்பண்ணுகைக்காக அவ்வூரி
லே புகுந்துநின்றருளின எம்பெருமானுடைய திருவருளாலேவளர்ந்த கமுகினுண்பழம்போலேயன்றோ இ ॥ ௯ ॥
வள்திருப்பவளமிருப்பதென்கிறாள்.

(மெல்லிலை) இவளுக்குத்திருப்பவளத்தில் அழகுதான் ஸ்வாபாவிகமன்றோ, இதவனோடுகலந்தமைக்கு அடை
யாளமல்ல, அவன்தான்இவளோடு கலந்துபரிமாறுகைக்கீடான ஸௌந்தர்யமுடையவனென்ன தன்பக்கல்

இ—யளவநம்பிவக்ஷிதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்புலியூர்வாராவரெத்யாதி
யால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவருளாலேவளர்ந்தவித்யாதியால்) ॥ ௯ ॥

ஏழாம்பாட்டு

திருவருள்மூழ்கினளென்று கீழ்ச்சொன்னஸம்ஶ்லேஷத்தையே இப்பாட்டிலும் தானடைந்தனளென்று
சொலுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரி
ப்பிக்கிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) (அவன்தானித்யாதி) அவன் ஸௌந்தர்யமுடையவனென்கிறேறிவளு
க்குத்திருப்பவளத்திலழகு ஸஹஜமென்றறியலாம். அவன் ஸௌந்தர்யமுடையவனல்லாமையாலே

ப—ஒன்றைச்சொல்லென்ன? சொல்லுகிறாள்மேல். மெல்லியல்- ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுடைய, இயல்-
ஸ்வபாவம், செவ்விதழ்- ரக்தவர்ணமானது, இதழ்- அதரம், இது ஏகவசநப்ரயோகம், உபயஸாத்ருஶ்யமா
ன ஸ்வரூபமானதென்றபடி. இதுக்குப் பழத்ததுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். திருவருள்- ஸ்ரீஜக்ருபையை
அதாவது:— ஸாபம் கவாபம் என்றும் ஸகுணம் நிர்க்குணம் என்றும் பாராதே அநாதிகாலவிஶேஷாஶே
ஷ ஸர்வகாருண்யமான க்ருபையையென்றபடி. அருளால்- அருளுகையின்நிமித்தமாக, செய்தருளுகைக்
காகவென்றபடி. அவன்- அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், சென்று- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் எழுந்தருளி,
சேர்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலமான, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமானவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அவன்
க்ருபாஸ்வரஸத்தாலே நித்யவ்யாப்தமானவென்படி. திருப்புலியூர்- அந்தஷேத்ரத்திலே, திருவருள்கமுகு-
அவனுடைய திவ்யக்ருபாவ்யாப்தக்ரமுகங்களுடைய, அருள்கமுகென்று வ்யதிரேகஸமாஸம். ஜலங்க
ளாலேவளருகையன்றிக்கே “வ்ருக்ஷா வம்ஸவ தாக்ருஷ்ண மாக்ஷிக க்ஷரிணா । ஸாமோத்வாயுதாம் வா
ஸ்ருஷ்டி” என்கிறபடியே அவனுடையகாருண்யாம்ருதவர்ஷதாரைகளாலே தானேவளர்ந்து, “அநாந
ரஜீவம் தநாரஜீவ ஸீம்” என்கிறகணக்கிலே லோகவிலக்ஷண ஸ்ப்ருஹணீயஸ்வாதுக்களான திவ்யக்ரமுகவ்ரு
க்ஷங்களுடையவென்றபடி. ஒண்பழத்தது- ஒள்ளியபழம்போலேயிராநின்றது, பழத்துக்குஸாத்ருஶ்யமான அ
பழத்தது. வரிவஸ்ப்ருஹணீயபலம்போலே யிராநின்றதென்றபடி. யௌவநத்தால்வந்த அழகாகில் லோகத்தில்
க்ரமுகபலம்போலே யிருக்குமத்தனைபோக்கி காருண்யாம்ருதவர்ஷித க்ரமுகபலஸாத்ருஶ்யமாகக்கூடுமோ?
ஆதலால் இவ்வழகு அவனுடைய காருண்யாம்ருதவர்ஷத்தாலே வந்ததேயாமத்தனையென்றுகருத்து. ॥ ௯ ॥

மெல்லிலை- ம்ருதுவான இலைகளையுடையவையான, செல்வ- ஸ்ரீமத்துக்களான, உத்ஸாஹங்களான
வென்றபடி. வண்- உதாரங்களான, “ஜளவாஹாஜதாரம் கோணீ ஹரீ ஸ்பாநிவாதிந:” என்கிறபடியே
ஸமர்த்தங்களான க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுக்கு ஸஹாத்யஸ்தாநவிகங்களான வென்றபடி. கொடி-
லதைகளானவை, தாம்பூலவல்லிகளானவை யென்றபடி. புல்க- பரிஷ்வங்கம்பண்ண, வீங்கு- வ்ருத்தங்
களாகாநின்றுள்ள, கோமளவல்லிகள் பரிஷ்வங்கம்பண்ணப் பண்ண ஜநிதஸ்வவ்ருத்தாலே ஸ்தம்பஸாம்ய
த்துக்களானவென்றபடி. இளந்தாள்- ஸ்த்ரீபரிஷ்வங்கஸ்வவ்ருத்தாலே நாளுக்குநாள் இளகாநின்றுள்ள தாள்
களையுடையவையான, தாள்- ஸமாஸாந்தப்ரதேஶம். கமுகின்- க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுடைய, க்ரமுகவ்ருக்ஷ
ஸம்பந்திகளான வென்றபடி. தாம்பூலவல்லீ க்ரமுகதோரணங்களுக்கு பரிவாரிகைகள்போலே தத்வி
ஸ்வாஸகளான வென்கை. இதுவாழைக்கு விஶேஷணம். மல் இலை- விஶாலதளங்களையும், மல்-

மூ— மடல்வாழையீங்கனிசூழ்ந்து மணங்கமழ்ந்து* புல்லிலைத்தெங்கினூடு காலுலவுந்தண் திருப்புலியூர்*
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்றாளடைந்தாளிம்மடவரலே* ௭ ॥
மடவரலன்னைமீர்கட்கென் சொல்லிச் சொல்லுகேன் மல்லைச்செல்வ* வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்

ஆ— அடங்காமை அவ்வூரில் ஸ்தாவரங்களிலுங்கூட வெள்ளங்கோத்து அவையும் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷபரமாயிருக்கும்படியைப்பெருக்குகிற இவனுடைய ப்ரணயித்வவெள்ளத்திலேயிறே இவளழுந்திற்றென்கிறாள். ௭

(மடவரல்) ப்ரணயஸ்வபாவம்போலே வ்ருத்தாந்தமெத்தையுமுண்டாகவேணுமிறேயென்ன, அவன் வ்ருத்தாந்தமெத்தையிருக்கும்படி பார்க்கலாகாதோ, மிக்கிருந்துள்ள ஸம்பத்தையுடையவரான வடமொழிமறைவாணர்

இ— இவ்வழகு விலக்ஷணஸ்வபாவவிஷயமென்றே சொல்லவேணுமென்றபடி. பாதத்வயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கல் அடங்காமையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ப்ரணயித்வேத்யாதியால்) ௭ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

"அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வசனத்தையே "நாமமல்லால்" இத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ப்ரணயேத்யாதியால்) மல்லைச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வ்ருத்தாந்தமெத்தையித்யாதியால்) மறைக்குமென்றது க்ரியாபதமன்று, திருப்புலியூருக்கு விஶேஷணம், மறைக்கும்படியிருக்கிற திருப்புலியூரென்று ஸம்பந்திக்கிறது. அவனூர் வைதிகஸம்பந்ந

ஶ— விஷயம். மடல்- பத்ரங்களையும் உடையவையான, கோமலஸ்வபாவமான அங்கங்களுக்கு ஶிஶிரோபசாரமாம்படி அவிரலஸ்பர்ஶகரபத்ரவிருஷ்டவ்யஜநங்கள்போலே ரூபகவிஶேஷ பதார்த்தங்களையும் ரத்நபீதாம்பராதிகளான ப்ரஹ்மாதிகள்போலே பூமடலையும் தரித்துக்கொண்டு நிற்குமவையானவென்று பட்டர் தாத்பர்யம். வாழை- கதலிகளுடைய, ஈம்- இனியவையான, நிரதிஶயபோக்யங்களானவென்றபடி. கனி- பழங்களை, சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, மணங்கமழ்ந்து- அத்தாலே பரிமளித்து, மணம்- பரிமளம், கமழ்கை- பரிமளிக்கை, மணங்கமழ்ந்தென்று ஒருபதமாக பதத்ரயமாயோஜநம். பதார்த்தபரிமளஶாலியாயென்றபடி. இதுக்கு உலவுமென்கிறதோடே அந்வயம். புல்லிலை- புல்லிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையான, புல்லுகை- தழுவுகை, ஸகிகளைப்போலே அந்த வாழைகளைத்தழுவிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையான வென்றபடி, தெங்கினூடு- நாரிகேளதருக்களுடைய மத்யத்திலே ஊடு- மத்யம். கால்- மாருதமானது, உலவும்- உலாவாநிற்கிற, ஸௌரபஸமாக ஸஞ்சரியாநிற்கிறவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, இப்படி ஸ்தாவரஜங்கம விஶேஷமின்றிக்கே அந்யோந்யஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஶீதளமானவென்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தில், மல்லல்- உதாரமான, அநவதிகமானவென்றபடி. அம்- அழகியதான, செல்வ- ஸம்பத்தையுடையவனான, கண்ணன்றாள்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை, இம்மடவரல்- மௌக்த்யஸ்வபாவையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், மடம்- மௌக்த்யம். மடம்வருகிற தஶையாயிருக்கிறவள் மடவரல்- மௌக்த்யஸ்வபாவையென்றபடி. அடைந்தாள்- அவனுடைய ப்ரணயித்வத்திலே ஈடுபட்டு ததேகஶரணநிஷ்டையாய்விட்டாளென்றபடி. ॥௭॥

அன்னைமீர்கட்கு- தாய்மார்களான உங்களுக்கு, என்சொல்லிச் சொல்லுகேன்- என்னபாசுரத்தைச்சொல்லி இவனுடைய வ்ருத்தாந்தத்தை அறிவிக்கக்கடவேன், "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்னும்படி அவாங்மநஸகோசரமாகையாலே அவனுடைய வ்ருத்தாந்தத்துக்கு வாசகஶப்தமில்லையென்றபடி. ஆனாலும் அதை ஒருபா வத்தாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறேனென்கிறாள்மேல். மல்லைச்செல்வ- உதாரஸம்பத்தை உடையர்களான, மல்லை- உதாரம், ஶ்ராயநோபயுக்த நிரவதிகைஶ்வர்யஶாலிகளான வென்றபடி. இது வாணருக்கு விஶேஷணம். வடமொழி- ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைக்கும், வடம்- ஸம்ஸ்க்ருதம், மொழி- பாஷை, மறை- வேதங்களுக்கும், வாணர்- நிர்வாஹகரான ப்ராஹ்மணர்களுடைய, பாஷைக்கு நிர்வாஹகராவது:— வ்யாகரணாதிகளிலும் ஶப்தஶாஸ்த்ரங்களிலும் அதிநிபுணரென்றபடி. புராணாதிகளில் பண்டிதரென்றும் சொல்லுவர். வேள்வியுள்- ஸோமஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளான யஜ்ஞங்களிலே, வேள்வி- யஜ்ஞம். நெய்யழல்- ஆஜ்யாஹுதிகளான வஹ்நி

மூ—நெய்யழல்வான்புகைபோய்* திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்குந்தண்டிருப்புலியூர்ப்* படவரவணை யான்றன்னாமமல்லாற்பரவாளிவளே* ॥அ॥
பரவாளிவணின்றிராப்பகற்பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* விரைவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையினின் றொலிப்பக்* கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைக்கயந்தீவிகைநின்

ஆ—வேள்வியுள்நெய்யழல் வான்புகைப்போய் திடவிசும்பில் அமரர்நாட்டைமறைக்கும் நிரதிசயபோக்யமான திருப்புலியூரில் திருவனந்தாழ்வானை படுக்கையாகவுடையவனுடைய திருநாமமல்லது சொல்லுகிறிலளென்கிறாள். ॥அ॥

(பரவாளிவள்) வ்ருத்தமுண்டானாலும் தந்நாமாக்ஞான முண்டாகவேணுமேயென்ன? அதுவுமுண்டு, நிரதிசயபோக்யமான பூமியையுடைய ஸாத்விகர்களுடைய ஸம்யநுஷ்டானமும், தத்ஸம்ருத்தியை

இ—ஸமருத்திமாகையாலே அவனுக்கு வ்ருத்தத்தைக் கேட்கவேணுமோ என்கிறாளென்றுகருத்து. தண்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமென்று) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன திருப்புலியூர்வைலக்ஷண்யத்தையே வ்யதிரேகமாக சொல்லுகிறதாகையாலே இது வாக்யார்த்தமன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (வ்ருத்தமித்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவாக்யத்தை ஆச்ரயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவாக்யத்துக்கு ஸம்பந்தம் ஸ்வாபதேசத்திலேகண்டுகொள்வது. இசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமேத்யாதியால்) மறைவேதியரொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்)

பூ— களுடைய, அழல்- வஹ்நி, உஜ்ஜ்வலதீப்த ஸாத்விகம்: ஆஜ்யாஹுதி விசிஷ்டங்களான வஹ்நிகளுடைய வென்றபடி. வான்புகை- ப்ரவ்ருத்தமான தூமமானது, வான்- ப்ரவ்ருத்தம், போய்- ஊர்த்வலோகத்திலேபோய், திட- த்ருடமான, வ்ருஷ்டிவ்யாதிகளைப்போலே ப்ரதிக்ஷணவரிணாமியன்றிக்கே வ்யவஸ்திதஸ்வபாவமானவென்றபடி. விசும்பில்- ஆகாசத்தில், அமரர்நாட்டை- தேவலோகத்தை, மறைக்கும்- ஆச்சாதிக்கும்படியிருக்கிற, தண்- சீதளமான, போக்யமானஎன்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தில், இப்படி ஸஞ்ஜதயாயஜூகரான வைதிகர்பக்கல் நிரவதிகப்ரீதியாலே அவ்வூரில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான என்றபடி. இப்படியிருக்கிறவினுடைய வ்ருத்தவைத்தச்சொல்லவேணுமோ என்றுகருத்து. படவரவு- ஸணாசாலியான நாகத்தை, ஸாகாரதரவரவேர்ஷ தநுஸம்ஸ்பர்ச ஸுகாநுபவ ஸணாசாலியான சேஷனையென்றபடி. அணைபான்தன்- படுக்கையாகவுடையவனுடைய, அணை- படுக்கை, தன்என்றுவாக்யாலங்காரம். ஸர்வேச்வரனெய்யில் படுக்கைஅழகையே நினைத்துச்சொல்லாநின்றாளென்றுகருத்து. நாமம்அல்லால்- திருநாமங்களையல்லது, மடவரல்- ஸௌந்தர்யசாலியான, இவள்- இப்பெண்பிள்ளையானவள், பரவாள்- உச்சைஸ்ஸாகப்பேசாள், பரவுகை- உச்சைஸ்ஸாகப்பேசுகை, உச்சைஸ்தப்பும்படி அத்யாஸக்தியோடே சொல்லாளென்றபடி. திருநாமத்தையே ஸவர்த்ர ஆஸக்தியோடே சொல்லாநின்றாளென்கை. ॥அ॥

விரைவார்- பரிமளம்ப்ரவஹியாநிற்கிற, விரை- பரிமளம், வார்தல்- ப்ரவஹிக்கை, நிரதிசயபோக்யமானவென்றபடி. ச்ரவ்யதமமான கானத்துக்குப் பரிமளஞ்சொல்லவொண்ணாதிறே. விரைவாரென்று வரமேனபோது- விரவிஆர்ந்ததானவென்று பொருள், அதாவது:— எங்கும்பரவி ஸம்ருத்தமாயிருந்துள்ள தென்றபடி. இசை- கானங்களையுடைத்தான, மறை- வேதத்தினுடையவும், கானவிசிஷ்டமென்கையாலே ஸாமவேதம்விவக்ஷிதம். வேதியர்- வைதிகர்களுடையவும், அந்தவேதங்களை சிக்ஷிக்கிறவர்களுடையவும் என்றபடி. ஒலி- கோஷமானது, வேலையில்- ஸமுத்ரம்போலே, வேலை- ஸமுத்ரம், இங்கேஸவ்ருத்தவிவக்ஷித உவமாவாசகமென்று உறையில்நிர்வாஹம், நின்று- ஸ்திரமாக, ஒலிப்ப- கோஷியாநிற்க, இத்தால் அவன் திருவிதரம்வரிஷ்டமென்ன ஸூசிதமாகிறது. இதற்கு மருமென்கிறத்தோடே அந்வயம். கரவு- முதலைகளாலே, கரவு- முதலை, ஆர்- பூர்ணங்களான, இத்தால் கம்பீரமுஜலஸம்ருத்தி ஸூசிதம். தடந்தொறும்- தடாகங்கள்தோறும், தாமரைக்கயம்- தாமரைஸ்ஸமுத்ரமானது, கயம்- ஸமுத்ரம், தீவிகை நின்று- தீபிகைகள்போலேநின்று, நிலவிளக்குகள்போலே ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைக்கொண்டுநின்ற இடத்திலே

மூ—றலரும்* புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புலியூர்புகழன்றிமற்றே* ॥௯॥

அன்றிமற்றோருபாயமென்னிவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல்* குன்றமாமணிமாடமாளிகைக்கோலக்குழாங்கள் மல்கித்* தென்றிசைத்திலதம்புரைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* நின்றமாயப்பிரான்றிருவருளாமிவ ணேர்பட்டதே* ॥௰॥

ஆ—பண்ணுவார்கோஷமும் கடல்போலே கோஷியாநிற்க; முதலை மிக்கபொய்கைகள்தோறும் தாமரைகள் நிலவிளக்கெரியுமாப்போலே மலராநிற்பதுஞ்செய்து தலைத்தரமான கழனிகளையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்புலியூரில் பனிநீர்நிறக் கண்ணபிரானுடைய புகழன்றி மற்றொன்றுபராவாளிவளின்றிராப்பகலென்கிறாள். ॥௯॥

(அன்றி) ஸஹ்ய பர்வத ஸமீபஸ்த்தமாயிருக்கிற ஸ்தலமாதலால் ஸம்ஸ்லேஷம் நடந்ததேயாகிலும் இந்த வ்யவஸ்த்தமான மணத்தைத்தவிர்க்கை யீடல்லவென்ன; அன்றி மற்றொருபாயமென் இவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல் என்று அவர்களுங்கூட இசைவதாரடையாளத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு திருப்புலியூர்நின்றமாயப்பிரானோடே இவள்புணர்ந்தருளினாளென்றுந் செல்லுகிறாள். ॥௰॥

இ— வேலைபில்லலிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதியால்) கரவார்தடந்தொ றும் என்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (முதலையித்யாதியால்) தாமரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைகளித்யாதியால்) புரவார்என்கிறதைஅருளிச்செய்கிறார் (தலைத்தரமானவென்று) உத்க்ருஷ்டமான வென்றபடி. ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இவளுக்குஅவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே பிரான்திருவருள்உத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸஹ்யேத்யாதியால்) மணம்- விவாஹாங்கஸவம். ஈடல்லவென்றது- யாக்கமன்றென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழேஸவி சொன்னது விவாஹாபாவமாகையாலே தொஷாவஹமன்றென்று ஸ்வகாயப்ரிவாஹணாபாவமாகச்சொன் னது அந்ருதமென்று நினைத்து இவர்கள்இப்படி சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. ஆனால் இப்பாட்டில் சொல் லுகிறதும் அப்படி அந்ருதஸம்காஸங்கிதமாகையாலே அவர்களுக்கிது உத்தரமாகக்கூடுமோஎன்ன? வ்யவ ஸாயத்தில் விஹ்வவிஶேஷாத்யாலே இது ஸத்யோத்தரமாமென்கிறார் (அவர்களுங்கூடவித்யாதியால்) ॥௰॥

ஸ—நின்றென்றபடி. அலரும்- விகஸியாநிற்கிற, இது நமாத்துக்குவிஶேஷணம். புரவார்- அத்யுத்க்ருஷ்டங்க ளாயிருக்கிற, கழனிகள்- க்ஷேத்ரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்புலியூர்- அந்தஷிவ்யநகரத்தில், இதுக்குப் பிரானோடேயந்வயம். பனிநீர்நிற, ஶீதஜலம்போலே ப்ரஸாதமாய் ஶ்யாமமானவர்ணத்தை யுடையவனை, பனி- ஶீதளம், கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய்அவதரித்து ஸர்வோபகாரகனானவனுடைய, புகழ்அன்றி- கல்யாணகுணங்களையொழிய, மற்று- வேறொன்றை, இவள்- அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்தை அறிந்தஇவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- அவிச்சின்னமாய், பராவாள்- அபிமாகச்சொல்லாள், அதிவ்ருத்தியாலே அடவுகெடச்சொல்லாளென்றபடி. ॥௯॥

அன்றி- வக்ஷ்யமாணத்தையொழிய, அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தொழியவென்றபடி. இவள்- இந்தப்பெண் பிள்ளையானவள், அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதளமான, துழாய்கமழ்தல்- திருத்துழாய்வாஸிக்கைக்கு, மற் றுபாயம்- வேறொருஉபாயம், என்?- எது, இதுக்ஷேபார்த்தம். அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததொழிய இவளு டம்பு திருத்துழாய் வாஸிக்கைக்கு வேறொருஸாதநமில்லையென்றபடி. இதுஸாதநமஹத்வம். ஆதலில் இவ ள்நேர்பட்டதாம்என்று ஸம்பாவிக்கிறது. குன்றமாமணிமாடமாளிகை- கிரிஸத்ருஶங்களாய் ரத்நமயங் களான ப்ராகாரஸவநங்களுடையவும், குன்றம்- கிரி, மாடம்- இங்குப்ராகாரம், மாளிகை- ஸவநம், கி ரிஸத்ருஶமாக்ருஷ்டங்களாய் அதிஶயரத்நமயங்களான ப்ராகாரங்களுடையவும் ஸவநங்களுடையவும் என்றபடி. கோலக்குழாங்கள்- தர்ஶநீயமானஸங்கங்கள், குழாம்- ஸங்கம், மல்கி- பஹுளமாய், தென்திசை- தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதம்புரை- திலகஸத்ருஶமான, புரை- ஸத்ருஶம், இது நகரத்துக்குவிஶேஷணம். குட் டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, நின்ற- நித்யவாஸியாயிருக்கிற, மாயப்பிரான்- ஆஶ்சர்ய குணஸாலியாய் உபகாரகனானவனுடைய, திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷமென்கை, இவள்- இப்படி திருத்துழாய்

மூ—நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்குநாயகன்றன்னடிமை* நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்
சடகோபன்சொல்* நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவைபத்து* நேர்பட்டாரவர்நேர்பட்டார்நெடுமா
ற்கடிமைசெய்யவே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நேர்பட்ட) ஸகலவித ஸமஸ்தஸௌஹார்த்தயுக்த ஸர்வாநுஸந்தானநிரத ஸ்ரீயாலே ஸமஸ்தவைஷ்ணவ ஸ்வரூப
ஸ்வரூபரான சடகோபன்சொல் நேர்பட்டதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிவைபத்தும் நேர்பட்டவர்கள் நெடுமாற்க
டிமைசெய்யப்பெற்று வாழ்வரென்கிறார். ||௪க||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— அடிமைநேர்பட்டஉத்ஸவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிதேத்யாதியால்) ஸுஹ்ருத்வத்
த்தாலே ஸ்வாத்மபர்யந்தஸர்வஸமர்ப்பணம்பண்ணுகையும் சேஷபூதரான தம்பக்கலவனுக்கு அநுராகமும்
தமமோடு ஸம்பந்தமுடையவர்களும் முதலாகக் கீழ்ச்சொன்னவை விவக்ஷிதங்கள். ஸ்ரீயாலேயென்றது-
இது ஸௌஹார்த்தமென்றுகருத்தாலே சொன்னபடி. தொண்டரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸமஸ்தவைஷ்ணவேத்யாதியால்) ||கக||

ப— ஸாஸியாநிற்குமிவள், நேர்பட்டதாம்- கிட்டினதாகவேணும், அடைந்தாளாகவேணும், இதில் ஸம்சய
மில்லையென்றபடி. ||ய||

நிறைமூவுலகுக்கும்- பரிபூர்ணங்களான த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும், உலகு- லோகம்,
லோக்யந்தஇதிலோகா:, ஸர்வவித ஸசேதநாசேதநங்களுக்கு மென்றபடி. நேர்பட்டநாய
கன்தன்- நன்றாகவாய்த்தஸ்வாமியுடைய, "பதிம்விச்வஸ்யாத்மேச்வரம்" என்கிறபடியே
காரணகாரியகவஸ்தாபன்னமாய்க்கொண்டு வாய்ந்திருக்கிற ஸ்வாமியுடையவென்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஸம்பந்த
ஸம்பந்தத்தைக்காட்டி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுமாப்போலே வாய்ப்பாகச்சொன்னது அவனுடைய சீர்மையயறிந்து
அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு இது புதிதாய்இருக்குமென்னும்
கருத்தாலே. தன்என்று ஸ்வாமித்வம். அடிமைநேர்பட்ட- கைங்கர்யத்துக்குவாய்த்தவரான, இது சடகோப
னுக்குவிசேஷணம். லோகங்களுக்கு அவன் சேஷியாய்வாய்த்தாப்போலே அவனுக்கிவர் சேஷமாகவாய்
த்ததுமென்றுகருத்து. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்- அத்தால் தாஸதாஸதாஸருக்கும் தா
ஸபூதரான, தொண்டர்- பக்தர், ஸமஸ்தவைஷ்ணவரான தாஸரென்றபடி. தாம் சேஷமாயிருக்கிற
து அவனுக்குப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு புதிதாய்வாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு
ஸ்ரீ த்ருஷ்டத்தாலே சேஷத்வகாஷ்டை ப்ராப்தரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, சொல்-
ஸூக்தியான, நேர்பட்ட- வாய்ந்ததான, புதிதுபோலே ஜகத்துக்கெல்லாம் அநுபோக்யமாக உதித்த
தானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடபாஷையாலே மாலைபோலே சேர்க்கப்பட்டதான, ஆயிரத்
துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்ததசகத்தை, நேர்பட்டார்- கிட்டினவர்கள், அநுபவிக்கப்
பெற்றவர்களென்றபடி. அவர்என்றிருக்கையாலே 'யவர்' என்றொருபதம் அத்யாஹார்யம். யவர்நேர்பட்டார்?
அவர்என்றபடி. ஜாதிகுணாதிவிசேஷம் இதில் ப்ரயோஜகமன்றென்று கருத்து. யதா:- நேர்பட்டாரவ
ரென்று ஸம்பந்தமாய் அநுபவித்தஜநங்களென்றபடி. நெடுமாற்கு- ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோ
ஹத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், அடிமைசெய்யநேர்பட்டார்- கைங்கர்யம்
பண்ணுகைக்கு வாய்த்தவர்கள், அவனுக்கநுபோகம்போலே ப்ரியாபகாரகமாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப்
பெறுவரென்றபடி. ||கக||

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கருமாணிக்கமலைமேல்.)

ஸௌலக்ஷண்யாஸ்வாதநீதே ஹாடகோத்பாஸிஹாராபூஷணைர்பூஷிதத்வாத்
ஸ்வாஸ்த்ரைர்நேகாயுதாயதத்வாத் ஸ்ருஷ்டயவஸிதயோ ஜீவநேதுஷ்டிதத்வாத் ।
ஸத்யாஸேதுஸ்ஸம்பந்நிரவதிகதயா ஸ்ஸ்ரூபர்பேதையோகாத்
நிஷ்டாம் தாஸ்யே ஸ்வகீயே ப்ரகடயதி ஹரிஸ்ஸ்ருத்யாஜ்ஞாயிதேந ॥௮௦॥

(ஸௌலக்ஷண்யாஸ்வாதநீதே:) கருமாணிக்கமலைமேலித்யாதி- நிரதிஶயஸௌந்தர்யயுக்தங்களான திவ்யாவயவங்களையுடைய திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஹாடகோத்பாஸிஹாராபூஷணைர்பூஷிதத்வாத்) மின்னுநீண்முடியாயித்யாதி- தீப்யமானங்களாயிருக்கிற திருவபிஷேகம்முதலான திருவாபரணங்களாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வாஸ்த்ரைர்நேகாயுதாயதத்வாத்) செழுங்கதிராழிமுதலித்யாதி- மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழிமுதலான திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்ருஷ்டயவஸிதயா) மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்- ப்ரளயகாலத்திலே ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஸவாஸநைப்போலே ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவநேதுஷ்டிதத்வாத்) முனிவன்மூவுலகாளியப்பன்- லோகஸ்ருஷ்டிநிவர்த்தநஸமனுஜீவநத்திலே க்ருஷிபண்ணுமவனாகையாலும், (ஸத்யாஸேதுஸ்ஸ்வ)] செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஸ்ரீதருக்கு ஸத்யனாயிருக்கையாலும், மேல் எட்டாம்பாட்டிற்சொல்லுகிற அநந்தஶயநமும் இங்கு அநுஸந்தேயம். படவரவணையான்- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாக உடையவனாகையாலும், இங்கே அநுஸந்தேயமன்று. (ஸம்பந்நிரவதிகதயா) மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன் நிரவதிகஸம்பத்தை யுடையவனாகையாலும், விரைவாரிசைமறைவித்யாதி- அவ்வூரில்வர்த்திக்கிற ப்ராஹ்மணர்களெல்லோரும் வேதார்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டு வைதிகங்களான யாகாதிகளை அநுஷ்டிக்கும்படி அத்யுதாரஶீலனாயிருக்கையாலும், ஆறும்பாட்டின் முதலடியிலே செழுநீர்நிறக் கண்ணபிரானென்று ஸத்யமும் மேலடியிலே ஸூரவராதிகளுக்குமுட்பட ஆதாரம்பண்ணுகையாகிற உதாரதாரமும் அநாதிரவிதவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்யமும் சொல்லுகிறதாகையாலே இவையேயிங்கு அநுஸந்தேயம். எட்டாம்பாட்டில் வேள்வியுள்நெய்யழல் என்று வைதிகஸம்பத்தும் விரைவாரிசைமறைவென்று வேதார்த்தஜ்ஞாநஸம்பத்தும் நிரவதிகமென்னப்பட்டதென்று பதினெண்ணாயிரம். (ஸ்ரூபர்பேதையோகாத்) நின்றமாயப்பிரான்- ஸ்ரூபங்களான ஆகாரங்களை யுடையவனாகையாலும், திருப்புலியூரில் எம்பெருமான் வேதநருக்கு ஸ்வீயதாஸ்யத்திலே நிஷ்டையை ப்ரகடீகரிப்பாநிற்கிறானென்று "கருமாணிக்கமலைமேல்" என்கிறதஶகத்திலே காரிஸூநுவாலே அநுக்ரஹித்தருளப்பட்டதென்கிறார். ॥௮௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய் மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்* தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள்முற்றுந்தவிர்ந்த சதிர்நினைந்தால்* கொடு மாவினையே

ஆ— (நெடுமாற்கடிமை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மை ஸம்ஸ்லேஷமாம்படி அடிமைகொண்டபடியை அநுஸந்தித்து மிகவும்ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே அவ்வளவில்பர்யவஸியாதே அவனுடைய ஸௌலப்யசீலாதிகளிலே யீடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷமாகையாலே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று அத்யவஸித்து ஸர்வேச்வரபர்யந்தமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் தனித்தனியும் திரளவும் இப்பாகவதசேஷத்வ புருஷார்த்தத்தோடொவ்வாதென்கிறார். ஸ்ரீதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தையுடைய வெம்பெருமான்தனக்கு அடிமைசெய்கையில் எனக்குள்ள ஐஹ்வாத்ம்யமே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸம்ஸ்லேஷத்திலே மிகவும்ரஸியாநின்ற ஆழ்வார் அதைவிட்டு பாகவதசேஷத்வத்தை இத்திருவாய்மொழியிலே அநுஸந்திக்கிற இது அஸாமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே என்கிறதற்கு அத்யவஸித்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்கிறவித்தாலே பாகவதசேஷத்வம் பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையென்று பர்யவஸிக்கையாலே ஸ்வாநுரூப ஷாட்குண்யகாசத்வமென்கிற பகவச்சரணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரமேயமென்று ஸூசிதமாகிறது. ஸர்வேச்வரபர்யந்தமான என்றது- ஆறாம்பாட்டை நினைத்துச்சொன்னபடி. ஒவ்வாதென்றது- ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்றபடி. இத்தால் பயிலும்சுடரொளியில் பாகவதசேஷத்வம் இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியாக உளதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியில் பாகவதசேஷத்வமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

நெடுமாற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதரித்யாதியால்) அடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) காரணமாகஎன்கிறதற்குப்

வ— நெடுமாற்கு- ஸ்ரீதவிஷயத்தில் தீவ்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், தன்னளவேயன்றிக்கே அடியார்களுக்குங்கூட என்னையாள்படுத்தும்படியான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸ்வாமிக்குஎன்றபடி. அடிமைசெய்வேன்போல்- அடிமைபுகுகிறவன்போலே, போல்என்கிறதால் அது ஔபசாரிகமென்றுகருத்து, அவனைக்கருத- அவனை ஸங்கல்பித்தமாத்ரத்திலேயே, இதற்குத் தவிர்ந்த என்கிறத்தோடே யந்வயம். தடுமாற்றற்ற- தடுமாறுகைபன்றிக்கேயிருந்துள்ள, தடுமாறுகை- வ்யாகுலபாவம், சேதநாசேதந ஸாங்கர்யத்வேஷமுமில்லாமையாலே நிஸ்ஸந்தேஹமாக அநாதிகாலமாக அவ்யாகுலங்களாயிருந்துள்ள என்றபடி. தீ- தூர்ஸ்வாதுவங்களான, அதிகோரதுஃகஜநகங்களான என்றபடி. கதிகள்- ஜாதிகள், புண்யபாபாநுரூப ஸம்ஸாரிகசரீரங்களென்றபடி. முற்றும் ஸூக்ஷ்மமும், தங்களுக்கு ஹேதுவான அவித்யாவாஸநா ருசிகளோடேகூட என்றபடி. வஞ்சித்து- வஞ்சித்து, கள்ளரோடிப்போமாப்போலே தாங்கள்போனபடி ஒருவருக்குந்தெரியாதே என்றபடி. தவிர்ந்த- நிவ்ருத்தங்களாயிற்றன, இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் என்றந்வயிக்கிறது. சதிர்நினைந்தால்- உசிதத்தைப் பார்த்தால், சதிர்- உசிதம், இவ்வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமான புருஷார்த்தத்தை நிரூபித்துப்பார்த்தாலென்றபடி. அவனடியாரடியே - ஸ்ரீவத்ஸலனான அவனுக்கு தாஸராயிருக்கிறவர்களுடைய திருவடிகளையே, அவதாரணத்தாலே பாகவதசேஷத்வமேயெனக்கு புருஷார்த்தமல்லது அவர்களோடு ஸாத்ருச்யாதிகள் ஹேயமென்றபடி. கூடுமிதுவல்லால்- அடைகையாகிற இம்மஹாபுருஷார்த்தமொழிய, வியன்மூவுலகு- விஸ்மயநீயமான த்ரைலோக்யத்தை, நாநாவிதபோக ஸம்ருத்தயா ஸ்ரீயுக்தமான த்ரைலோக்யைச்வர்யத்தையென்றபடி. வியன்- விஸ்மயநீயம், பெறினும்- பெற்றாலும், பெறினும்என்கிறவிடத்தில் உகாரத்துக்கு எதிர்நிகழ்கழிவிலும் என்கிறவிடத்திற்போலே அ.காரார்த்தம், கொடுமாவினையேன்-

ஞ—னவனடியாரடியேகூடுமிதுவல்லால்* விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே* ॥கா॥
வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும்* புயன்மேகம்போற்றிருமேனியம்மான்புனைபூங்
கழலடிக்கீழ்ச்* சயமேயடிமைதலைநின்றார்திருத்தாள்வணங்கி

ஆ—காரணமாகப்பதற்ற மற்றுநின்றநலிகிற ஸம்ஸாரஸம்பந்த கஷ்டங்களையெல்லாம் போனபடி தெரி
யாமேபோக்கி என்னையடிமைசெய்வித்துக்கொண்டருளின இவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லது விஸ்பஷ்ட
மான த்ரைலோக்யம்பெறிலும் அல்லனென்கிறார். ॥கா॥

(வியன்மூவுலகு) சிறப்புடைய ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம்பெறிலும்- கைவல்யாநுபவம்பண்ணப்
பெற்றாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யகைவல்யகம்போலே இருக்கிறவடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரதிசய

இ—போக்கியென்கிறத்தோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற என்கிறதைபுரைக்கிறார் (பதற்றமற்றுஎன்று) பதறுகையி
ல்லாமலென்றபடி. பதற்றம்- பதறுகை, ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டென்கை. தீக்கதிகள்முற்றும்என்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலிகிறவி த்யாதியால்) வஞ்சித்துத்தவிர்ந்த என்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (போனபடியித்யாதியால்) இதில் ஸ்ரீகாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) வியன் என்
கிறதையுரைக்கிறார் (விஸ்பஷ்டமானவென்று) விடுமாறென்பதென் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (அல்லன்என்று) மாட்டேனென்றபடி அதை அங்கீகரியேனென்கை. ॥கா॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வியன்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (சிறப்புடையஎன்று) சிறப்பு- வைலக்ஷண்யம், போய்த்தானேதானேயா
னாலும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாமாந்ய
விசேஷத்துக்கு ஸ்வரூபம் ஸத்ருஶமன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ஸ்வரூபகைவல்யங்கள் இரண்டு
ங்கூடினாலும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. புயல்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார்
(வர்ஷுகஎன்று) புனையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) இம்மையே

ஶ—க்ரூரங்களான ஸ்வபாவங்களையுடையவனான நான், கொடு- க்ரூரம், ஸ்வரூபம் அதிக்ஷுத்ரமா
யிருக்க அது ஸாமாந்யவிசேஷஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்று ப்ரதிஷேதிக்கவேண்டும்படி
அதுக்கு இத்தோடே ஸாத்ருஶ்யப்ரஸங்கமுண்டாவதே என்கிற உத்வேகத்தாலே கொடுமாவினையேனென்கிறார்.
விடுமாறென்பது- அந்தஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கைக்காக இந்த ஸாமாந்யவிசேஷத்தைவிடும் ப்ரகாரு
மென்கிறது, ஆறு- ப்ரகாரம், என்- ஏது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அந்த ஸ்வரூபத்தையே ஸரித்விஜி
புனல்லது இந்தஸாமாந்யவிசேஷ ஸ்வபாவஸாக்ஷாத்காரத்தை விடேனென்கை, அந்தஸ்வரூபம் கொ
டிதமாஸத்தாலும் இங்கு ஸத்ருஶமன்றென்றுகருத்து, அந்தோ- அய்யோ! இதைவிடுவன் என்னும்ப்ரஸங்
கதானு முண்டாவதேயென்று விஷாதிக்கிறபடி. ॥கா॥

வியன்- விஸ்தீர்ணமான, ஸர்வஶ்ரேஷ்டமான வென்றபடி. மூவுலகு- த்ரைலோக்யத்தை,
பெறினும்- பெற்றாலும், போய்- வைஷயிக ஸுகங்களில் ஸங்கமற்றுப்போய், தானேயானாலும்- ஸ்வஸ்வரூ
பதிரோதாயகப்ரக்ருதிஸம்பந்த விசேஷம் கழிந்து ஶுத்தஸ்வரூபவனான தான் ஏகாந்தமேயாய் ஸாக்ஷா
த்காரவமின்றிக்கே ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்வஸ்வரூபவைகாந்தனான தானேயானாலும், கைவல்யாநுபவம் பெற்
றாலுமென்றபடி. தானேதானே யென்கிற அவதாரணபதத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப திரோதாயகப்ரக்ருதி த்ரிகுண
ஸம்பந்தங்களும் த்ரிகுணஸம்பந்தவிசேஷமும் ஸாக்ஷாத்காரவம் க்ரமேண வ்யாவர்த்யங்கள். ஸ்வரூ
பகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலுமென்று பரிதாத்பர்யம். இதுக்கு உறுமோஎன்கிறதோடே அந்வயம்.
புயல்- வர்ஷுகவமான, மேகம்போல்திருமேனி- ஜலம்போலேயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
யுடையவனான, அம்மான்- ஸ்வாமியுடைய, புனைபூங்கழல்- புனையப்பட்ட ஸ்வர்ணங்களையும் கழல்களையுமுடைய
வையான; புனைகை- தொடுகை, கழல்- வீரகடகம். ஸ்வர்ணஸாரங்களாலும் வீரகடகங்களாலும் அலங்
க்ருதங்களான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, சயமே யடிமை- ஸ்வயமாயே இருக்கிற அடிமை
யையுடைய, சயம்- ஸ்வயம், ஸ்வப்ரயோஜநமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தினுடைய என்றபடி. தலை-
தலையிலே ஸர்வஶ்ரேஷ்டகைங்கர்யத்திலே யென்று பரிதாஸம். நின்றார்- நிஷ்டையை யுடையவர்களான

மூ—யிம்மையே* பயனேயின்பம்யான்பெற்றது றுமோபாவியேனுக்கே* ॥௨॥
உறுமோபாவியேனுக் கிவ்வுலகமூன்று முடனிறைபச்* சிறுமாமேனி நிமிர்ந்த செஞ்செந்தாமரைக்கட்டிருக்குறளன்* நறுமாவிரைநாண்மல

ஆ— ஸௌலப்யமான திருவடிக்கீழே சுபமேபடிமை தலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி இந்தலோகத்திலே நான் பெற்ற ஸாக்ஷாத்பகவதநுபவத்துக்கொக்குமோ, இவைசொல்லவேண்டிற்றென்னும் வெடித்தாலே "பாவியேன்" என்கிறார். ॥௨॥

(உறுமோபாவியேனுக்கு) வடிவுசிறித்து தேஹாதிஹீநங்களையுடையராய் என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இங்கேதிரிய அவர்களைத்தவிர்ந்து இவ்வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச்சிறுமாமேனி நிமிர்த்தருளின

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயென்று) பயனேயின்பமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கூராதிபால்) பரமபதத்திலே பேரனுபவன்றிக்கே இந்தலோகத்திலேதானே நான்பெற்ற ஸாக்ஷாத்பகவதநுபவமான என்றபடி. "ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வே பலே ஹ்யம்ருதோபமே। காவ்யாம்ருதரஸாஸ்வாத ஸங்கஸ்ஸஜ்ஜநை ஸஹ" என்றதிறே. ॥௨॥

✳மூன்றும்பாட்டு.✳

சிறுமாமனிசர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவுஉத்கூர்ஷியால்) வடிவுக்குச்சிறுமையாவது ஐதரேகநாஷ்யஸஜாதீயமாயிருக்கை. அன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைத்தவிர்ந்துஎன்று) நாட்டூ- அபிநவபாஷம், திருவடிக்கீழ்புகுகையென்கிறது மோக்ஷஸாமத்தைச்சொன்னபடி.

ஈ—ஸாத்வதர்களுடைய, திருத்தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, வணங்கி- ப்ரணாமம்பண்ணி, இம்மையே- இந்த ஶரீரத்திலேதானே, மை- ஶரீரம். யான்பெற்றது- நான்பெற்றதான, ஶரீராந்தரமின்றிக்கே இந்த ஶரீரத்திலேதானே நான்பெற்றதான என்று தாத்பர்யம். பயனே- ஸமமேயாயிருக்கிற; அவயாரணத்தாலே ஸாதநஸம்பந்தமும். எனக்கு ஸாதநமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஸாத்வதர்கள்திருவடிகளை வணங்கி ஆநந்திக்கிறவிது "நஸம்ஶயோத்ர தத்பக்த பரிசர்யாரதாத்மநாம்" என்கிறபடியே சிலருக்கு ஸாதநமாகவற்றாகிலும் எனக்கு ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. இன்பம- ஆநந்தத்தை, பாவியேனுக்கு- பாபியானவெனக்கு, உறுமோ- அநுபவமாகச்சேருமோ, அந்த வைகுண்டமும் கைவல்யமுமதிஶேஷ:. என்பாபிக்கு அந்த வைகுண்டகைவல்யங்கள் ஸாத்வதபரிசரணாநந்தத்துக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டாதென்று பட்டர் தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரிகள் பகவானுக்கு ஸத்ருஶனன்றென்று சொல்லுமாப்போலே இப்படி ப்ரஸஜ்ய ப்ரதிஷேதம் தமக்கு துஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே தம்மைப்பாவியாக வெறுக்கிறார். ॥௨॥

சிறுமாமனிசராய்- சிறிய தேஹாபாஷர்களாய், மனிசர்- பாஷர், ஐதரேகநாஷ்ய ஸஜாதீய விக்ரஹவிஶிஷ்டதயா சிறியவர்களாய் ப்ரபாவங்களாலே நித்யஸூரிகளிற்காட்டில் உத்க்ருஷ்டர்களாயென்றபடி. என்னையாண்டார்- தங்களுடைய இந்த பரகல்யாண குணங்களாலே என்னையடிமைகொண்டவர்களான, அவனடியார்- அவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இங்கே திரிய- இந்த லோகத்திலே ஸஞ்சரிக்கச்செய்தே, அன்றி- அதன்றியே, அவர்களுக்கு இங்கே அடிமையாயிருக்கிறதல்லதென்றபடி. இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இவ்வுலகமூன்றும்- தன்னுடைய வைலக்ஷண்யங்களை யறியமாட்டாத இந்தலோகத்ரயமும், உடன்- கூட, யுகபதேவ என்றபடி. நிறைய- வ்யாப்தமாம்படி, இதுக்கு நிமிர்ந்த என்கிறதோடே அந்வயம். சிறு- சிறியதான, பால்யஸுகுமாரியான என்றபடி. மா- உதாத்தமான, ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களாலே அதிஶயிதமான என்றபடி. மேனி- திருமேனியை, நிமிர்ந்த- உந்நதமாக்கினவனான, த்ரிவிக்ரமவேஷனாம் வளரும்படி பண்ணினவனான என்றபடி. என்- என்னுடையவனான, எனக்கு ஸௌலப்யனானவென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன்- அருணதாமரஸலோசநனான, கண்திரு என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய தகாராதேஶோ உபயோ: டகாராதேஶ:. திருக்குறளன்- ஸ்ரீவாமநனுடைய, இதுக்கு அடியென்கிறதோடே அந்வயம். நறு- நல்லதான, மாவிரை- மஹாபரிமளத்தையுடையதான, விரை- பரிமளம். நாண்மலர்- அபிநவபுஷ்பம்போலேயிருக்கிற, நாண்- அபிநவம்.

மூ — ரடிக்கீழ் புகுதலன்றியவனடியார்* சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே* ||௩||
இங்கே திரிந்தேற் கிழுக்குற்றென் னிருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த* செங்கோலத்த பவளவாய்ச் செந் தாமரைக்க ணென்னம்மான்* பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள் வடிவென்மனத்ததாய்*

ஆ — செந்தாமரைக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீவாஸுதேவனுடைய நல்லவிலக்ஷணத்தையுடைய நாட்டுப்போலே யிருக்கிற திருவடிக்கீழ்புகுகையுறுமோ பாவியேனுக்கென்கிறார். ||௩||

(இங்கே) பாகவதகைங்கர்யபர்யந்த ஸ்வரூபாநுரூபமான பகவதநுபவம் ஸம்ருத்தமாகக் கிடைக்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப் போகவேண்டாவோவென்னில்? அவ்வநுபவம்

இ — இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமான புருஷார்த்தத்துக்கு ஸத்ருஶங்களன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ததேகாவ்யபிசாரமான மோக்ஷமும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ||௩||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இது பாகவதஶேஷத்வமே புருஷார்த்தகாஷ்டையென் றநுஸந்திக்கிற ப்ரகரணமாயிருக்க இப்பாட்டிலே பகவத்கைங்கர்யங்கள் நடக்கப்பெற்றால் ஒருகுறையுமில்லையென்றநுஸந்திக்கை சேருமதன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பாகவதைக்யாதியால்) உத்தாரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவ்வநுபவ

ப — இத்தனை ரமணீயமானாலும் இது பாகவதஶேஷத்வத்துக்கு ஸத்ருஶமாக மாட்டாதென்கைக்காகச்செந்தாமரை யித்யாதியான விஶேஷணங்கள், அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, புகுகை- ப்ரவேஶிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன் திருவடிகளிலே ஸேவித்தாப்போலே இருக்கையாகிற மோக்ஷஸாம்யமென்றபடி. பாவியேனுக்கு- பாபியானவெனக்கு, உறுமோ- அநுரூபமாமோ, ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமொழிய கேவலபகவச்சேஷத்வம் உசிதமன்றென்று கருத்து. புருஷார்த்தத்தில் ப்ரதமாவதியான பகவச்சேஷத்வத்துக்கும் சரமாவதியான பாகவதஶேஷத்வத்துக்கும் தாரதம்யமுண்டாகிக்கவேண் டிற்றேயென்னும் நிர்வேதத்தாலே தம்மைப்பாவியேன் என்று வெறுக்கிறார். ||௩||

இரு- விஸ்தீர்ணமான, மா- மஹத்தரமான, மோக்ஷஸாதநாநுஷ்டாநோபயோகிதயா ஶ்லாக்யமான என்றபடி. நிலம்- ப்ருதிவியை, முன்- பண்டு, ப்ரளயகாலத்துவந்தவளவிலே யென்றபடி. உண்டு- வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்த- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே போகமோக்ஷங்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி வெளியிலேவிட்டவனான, இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, லோகத்தில்காண்கிற வளவன்றிக்கே அத்யுஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. கோலத்த- கோலமுடையதான, கோலம்- அழகு, கோலமுடையது கோலத்தது. கோலத்தபவளமென்று ஸமஸ்தபதம். பவள்வாய்- ப்ரவாளம்போலேயிருக்கிற திருவதரத்தை உடையவனான, ப்ரளயத்திலே ரக்ஷிக்கையன்றிக்கே அந்த ப்ரளயார்ணவத்திலே தள்ளினாலும் தன்னைவிடவொண்ணாதபடி மநோஹரமான திருவதரத்தை யுடையவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்- அதன்மேலே சரணாரவிந்தங்கள்போலே விஶாலஸ்நிக்த ரக்தாந்தங்களான திருக்கண்களை யுடையவனான, என்னம்மான்- இந்த அழகுகளாலே என்னைவஶீகரித்து அடிமையாக்கிக்கொண்ட ஸ்வாமியுடைய, பொங்கேழ் புகழ்கள்- பொங்கி எழாநிற்கிற கல்யாணகுணங்கள், [illegible] என்கிறபடியே ஸூக்ஷ்மபதத்தில் அடங்காதென்னும்படி அதிவ்ருத்தமாய் உதாரதம [illegible] ப்ரகாநுகுணமாக ததீயஶேஷித்வ விஜ்ரும்பணங்களான கல்யாணகுணங் களென்றபடி. வாயவாய்- வாயிலே இருக்குமவையாய் என் வாயாலேசொல்லி அநுபவிக்கும்படி யென் வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. வாயிலேயிருக்குமவை- வாயவை, ஸப்தமியிலே வாயவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. புலன்கொள்- இந்த்ரியக்ராஹ்யங்களான, புலன்- இந்த்ரியம், கொள்ளுகை- க்ரஹிக்கை, 'த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடியே அதிமநோஹரமான வென்றபடி. வடிவு- திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது, என் மனத்ததாய்- என்நெஞ்சிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. 'நாவயாம்

மூ—யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளிலே* ॥ச॥

வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்* சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற் றிருந்தாலும்* இழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சீர்யான்கற்று* மொழிபட்டோடுங்கவியமுதனுகர்ச்சி

ஆ—இங்கேகிடைக்குமாகில் இங்கே வஸிக்கத்தால் ஹேதுவென்னென்கிறார். ॥ச॥

(வழிபட்டோட) விரோதிரஹித ஸம்ஸாரஸ்தலவஸிகளான ஸூரிகளுக்கு ஸாமயிகஶேஷகை ங்கர்யாநுஸந்தாநவ்ருத்தி ஸித்திக்குமோவென்னில்? அந்த ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திவரவஸக ஸமயஸந்தாந

இ—மித்யாதியால்) இங்கேயிருந்தேற் கிழுக்குற்றென் என்றதை உரைக்கிறார் (இங்கேயிருத்யாதியால) ॥ச॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இந்தலோகத்திலே ஸாமயிகர்க்கு ஶேஷமாயிருக்கையே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்று நாஹவிக் கிற இப்ப்ரகரணத்தில் இப்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் திருவாய்மொழிபாடுகிற ஆநந்தத்துக்கு ஸத்ருஶமன் றென்றுபேசுகை ஸுஸம்மதமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (விரோதீத்யாதியால்) இங்கு ஶேஷத்வம் ஶேஷவ்ருத்தி, கைங்கர்யமென்றபடி. ஸாமயிககைங்கர்யஸாத்யமென்றிறே கீழேசொல்லிற்று. காரண த்ரயத்தாலும் ஸமயஸந்தாநம் நடக்கப்பெற்றாலும் விரோதி யிருக்கையாலே அதில் ஸாமயிககைங்கர்ய ஸாத்யமாம்படி பரிபூர்ணவ்ருத்தி ஸித்திக்கமாட்டாமையாலே அது ஸித்திக்கைக்காக விரோதியைக் கழித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போக வேண்டாவோஎன்றபடி. இப்பரிவாரத்திற்குத் தாத்பர்யமருளி

ரு— யதாவித்தாக” என்கிறபடியே நிரந்தரஸ்ம்ருதிஶேஷமாயென்றபடி. அங்கேய்மலர்கள்- அவ்விடத்துக்கே ய்ந்தமலர்கள், ஏய்கை- ஸம்பந்தமாகை, அவ்வடிவுக்கு ஸம்பந்தங்களான வர்ண ஸௌகந்த்யாதிவி ஶேஷங்களென்றபடி. கையவாய்- கையிலே யிருக்குமவையாய், திருமேனியிலே ஸேவிக்கும்படி கையிலே ஸந்நிதாநங்களாயென்றபடி. கையிலேயிருக்குமவை- கையவை. ஸம்ஹிதாகாலத்தில் கையவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. இவ்வளவால காரணத்ரயத்துக்கும் விஷயம் சொன்னபடி. வழிபட்டு- இப்படிஸ்த லத்திலேஇழிந்து, ஸாமயிகர்களெல்லாரும் நடக்கிறதான இந்தஸந்தானத்திலே நானும்இழிந்தென்றபடி. ஓட- காலஸங்கோசமின்றியே உத்தரோத்தரமதிகமாகநடக்கும்படி, அருளில்- அவன் க்ருபைசெய்தருளி னானாகில், இங்கேயிருந்தேற்கு- இந்தலோகத்திலே வஸிக்கிறவெனக்கு, இழுக்குற்றுஎன்?- தாழ்வுஎது? இழுக்குற்று- தாழ்வு, ஒருதாழ்வுமில்லையென்றபடி. ஸாமயிககைங்கர்யஸாத்யமான ஸமயஸந்தாநத்தை இங்கேதானே பரிபூர்ணமாகப்பெறலாமென்றபடி. ॥ச॥

வழிபட்டு- ஸ்வரூபாநுரூப கைங்கர்யமார்க்கத்தைப்பெற்று, ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருப்பதிறே வழி யாவது, ஓட- உத்தரோத்தரமின்றிக்கே நடக்கும்படி, அருள்பெற்று- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான அவன் ப்ரஸாதத் தைப்பெற்று, மாயன்- ஆஶ்சர்யகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனானவனுடைய, கோலமலர்- ரமணீயமான போக்யமாயிரு க்கிற, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இதுக்கு இருந்தாலும் என்கிறதோடே அந்வயம். சுழிபட்டோடும்- ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே ஆவர்த்தங்களை உடைத்தாய்க்கொண்டு ப்ரவஹியாநிற்கிற, சுடர்- ப்ரபைகளை யுடைத்தான, சோதிவெள்ளத்து- ஜ்யோதிஃ ப்ரவாஹத்திலே, அப்ராக்ருததேஜோமயமான பரமபதத்திலே யென்றபடி. இன்புற்று- ஆநந்தத்தை அடைந்து, இன்பு- ஆநந்தம். உறுகை- அடைகை, பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவாநந்த ஸஹிதனாயென்றபடி. இருந்தாலும்- ஸர்வகாலம், முழுதும்- ஸகலமும், கீழ்ச்சொன்ன வைஶிஷ்ட்யாதிகளுமென்றபடி. பரிபூர்ண மோக்ஷாநந்தமும் வைஶிஷ்ட்யாதிகளும் கூடினாலும் என்று ஸமுதாயார்த்தம். இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இழிபட்டு- நிக்ருஷ்டமாய், ஓடும்- நிக்ருஷ்டத் துக்கோரவதியிலே நிறுத்தவொண்ணாதபடியோடுமதான, அத்யந்தநிக்ருஷ்டமான வென்றபடி. உடலினில்- ஶரீரத்திலே, பிறந்து- ஜநித்து, ஶரீரத்தோடேபிறந்து என்றபடி. தன்சீர்- தன்னுடைய கல்யாணகுண ங்களை, யான்கற்று- ஞானாநுபவத்துக்கு அத்யந்தாயோக்யனான நான் அப்யஸித்து, நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்து என்றபடி. மொழிபட்டு- அவ்வநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே. வாக்ஸக்திகளைப்பெற்று, மொழி- உக்தி, ஓடும்- உத்தரோத்தரம் நடவாநிற்கிற, கவி அமுதம்- கவிகளாகிற அம்ருதத்தை, கவிகள- பாட் டுகள், நுகர்ச்சி- பரமபோக்யமானவைகளை, அநுபவிக்கையை யென்றபடி. உறுமோ- ஸதாராதமாய்ச்

மூ—புறமோ முழுதும்.*

॥ரு॥

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்* புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம்மான்* நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகணீண்டவசுரருயிரெல்லாம்* தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன்பெரியதனிமாப்புகழே*

॥கூ॥

ஆ—வீத்தான் இங்கே திருவாய்மொழியைக்கொண்டு எம்பெருமானை அநுபவித்தால் வரும் ஸ்ரீதிக்குப் போருமோஎன்கிறார்.

॥ரு॥

(நுகர்ச்சி) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவதநுபவஸித்தியும் ஸ்வாமிநாவிநியோக பகவதாநந்தமும் கூடினால்தான் திருவாய்மொழியாலே எம்பெருமானை யநுபவித்தாலுள்ள ஸித்திக்குப்போருமோஎன்கிறார்.॥கூ॥

இ—ச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஸாரோதாஹரியால்) தன்சீர்உதாஹரிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கே திருவாய்மொழியைபிதாஹரியால்) போருமோஎன்றது- ஸத்ருசமோஎன்றபடி. இழிபட்டோடுமுடலினில் பிறந்து என்கிறதின் அர்த்தம் விரோதிபூர்வகதாஹரியாலே ஸம்க்ருஹீதம். ஸம்ஸாரம் பகவதநுபவஸித்திக்கு விரோதியேபோகிலும் திருவாய்மொழியாகிற ஸ்ரீகஸாஜீவிநியாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறக்குஞ்ஸித்தி இங்கே உண்டாகக்கூடும், ஆகையால் இக்குற்ற பாகவதகைங்கர்யமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றுகருத்து.

॥ரு॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

வீடுமூவுலகின்பேறு என்றநயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரோதாஹரியால்) நுகர்ச்சியுறுமோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியாலேயிதாஹரியால்) கூடினால்தான்

ஶ—சேருமோ, அதுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோ என்றபடி.

॥ரு॥

தன்கேழில்- தனக்கு ஸத்ருஶமில்லாததான, கேழ்- ஸத்ருஶம். நிருபமஸௌந்தர்யமான வென்றபடி. புகர்ச்செம்முகத்த- புகரையும் சிவந்தமுகத்தையும் உடைத்தான, புகர்- தேஜஸ்ஸு, ஶத்ருநிரஸந ஸமுசிதமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும் க்ரோதவேகத்தாலே சிவந்த வர்ணத்தையுமுடையதான வென்றபடி. களிறு- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அட்ட- அடித்ததான, ஸம்ஹாரம்பண்ணினதான வென்றபடி. பொன்னாழிக்கை- ஸ்வர்ணமயங்களான ஆபரணங்களை உடைத்தான திருக்கையை யுடையவனான, ஆழி- ஆபரணம். குவலயாபீடத்தை ஸமரத்திலே அடித்தபோது கையும் திருவாழிமோதிரமுமாயிருந்த அழகைச்சொன்னபடி. என்னம்மான்- கையும் திருவாழிமோதிரமுமான அழகைக்காட்டி என்னை வஶீகரித்த ஸ்வாமியான, நிகர்- அநுரூபமான, அஸுரஜாதிக் கநுரூபமான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, அக்நிவர்ணமான வென்றபடி. பங்கி- முன்னும்பின்னும்தொங்குகிற கேஶங்களை யுடையவர்களான, பங்கி- தொங்குகிறமயிர். எரிவிழிகள்- ஜ்வலநஸத்ருஶ நேத்ரங்களான, நீண்ட- அதிதீர்க்கமான, அசுரருயிரெல்லாம்- அஸுரர்களுடைய ப்ராணன்களையெல்லாம், தகர்த்து- பேதித்து, உண்டு- அநுபவித்து, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தென்றபடி. உழலும்- இதுவேபாதேயமாய் ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்- பக்ஷிக்கு, வைநதேயனுக்கென்றபடி. பாகன்- நியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பாகன்- நியந்தா, பெரிய- அபரிச்சிந்நமான, தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, நிரதிஶயமஹத்வமான என்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களை, நுகர்ச்சி- பாநம்பண்ணுகை, திருவாய்மொழியாலே அநுபவிக்கையையென்றபடி. வீடு- மோக்ஷாநந்தமும், மூவுலகின்- த்ரைலோக்யத்தினுடைய, பேறு- பெறுகையும், ஸம்ருத்தியுமென்றபடி. ஸகல லோகஸாம்ராஜ்ய ஸர்வேஶ்வரத்வ வைபவமுமென்கை, உறுமோ?- அநுரூபமாகச்சேருமோ, அதன் நுகர்ச்சி ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோஎன்றபடி. இப்பாட்டை பாகவதகைங்கர்யபரமாக யோஜிக்கும்போது நுகர்ச்சியென்கிறபதத்துக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உகப்பாம்படியாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கையென்று தாத்பர்யங்கொள்வது. இப்பக்ஷத்தில 'தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன்" என்கிறபடியே திருவாய்மொழிபாடுகையே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாலே ஸம்பாவியமான பாகவதகைங்கர்யத்துக்கு மோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேஶ்வரத்வாநந்தமும் கூடினால்தான் ஸத்ருஶமாகமாட்டுமோஎன்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் வ்யவஸிதமாயிற்று.

॥கூ॥

மூ—தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாய்த்தான்தோன்றி* முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன்றும் முளைப்பித்த* தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்*

(தனிமாப்புகழே) இங்கேஇப்போதே நான்பெற்றநுபவிக்கிற பாகவதசேஷத்வத்திற்கு பாதகமான ஸ்வாநுபவமும் இங்கே லபித்தபின்பு இதுக்கு விரோதியான ஸ்வாநுபவமும்வேண்டா இதுக்குபாதக

இ— என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதையே ப்ரகாராந்தரேண ஸ்வீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதி ஸூசிதமெ. இத்திருவாய்மொழியின் அவதாரிகையிலே ஸர்வேஶ்வரவைபவமும் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்றிவர் ஆறாம்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கையாலே இங்கு இத்திருவாய்மொழி அநுபவத்தால்வரும் ப்ரீதிக்கு ஸத்ருஶமன்றென்றிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தது யோஜநாந்தரமாக அருளிச்செய்தபடி. இந்த யோஜநாபக்ஷமும் ஸ்வாரஸ்யத்திலே ஸூசிக்கிறது. அந்த ப்ரதமயோஜனையான பக்ஷத்தில் மூன்றாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்றருளிச்செய்தவர் நடுவே இரண்டுபாட்டுகளாலே சிலஸங்கைகளைப் பரிஹரித்து அநந்தரம்இப்பாட்டிலே அந்தமோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேஶ்வராநந்தமும் கூடினால்தான் இதுக்கு ஸத்ருஶமாமோவென்கிறாரென்றிப்படி இப்பாட்டுக்கு மூன்றாம்பாட்டோடே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥ எ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பாகவதசேஷத்துக்கு பாதகமாக ஸ்வாநுபவமும் வேணுமென்று நாலாம்பாட்டிற்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே அடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றி என்கிறதாலே ஸ்வாநுபவநிஷேதப்ரஸக்தமான பாகவதஶேஷத்தை ப்ரார்த்திக்கை விரோதமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக கீழ மூன்றுபாட்டுகளினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தத்தை யநுவதிக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால்) அநந்தரம் பாகவதசேஷபாதகமான ஸ்வாநுபவமும் அபேக்ஷிக்கையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்வாநுபவம் வேண்டாவென்று நிஷேதிக்கிறதாகையாலே இதுநாலாம்பாட்டுக்கு அவிரோதமென்றதாயிற்று. சேஷத்வத்துக்கென்றது- சேஷவ்ருத்திக்கென்றபடி. யதா- சேஷத்வம் சேஷஸ்ய. அத்தைவஸிப்பிக்கையாவது- கைங்கர்யமாக்குகையும் பாகவதர்கள்பக்கல் உள்ளகுணங்களை அறியப்பண்ணி குண க்ருதஸாம்யத்தையுமுண்டாக்கி அம்பாவத்தாலே அந்த சேஷத்வத்தை நிர்வஹிக்கையும். தெய்வதத ளிரடிக்கீழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவிரோதியித்யாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்

மூ— தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, அதிஶயமானவென்றபடி; புகழே- கீர்த்தியையே, நாமரூபங்களை இழந்து தமோபூதமாய்க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவற்றையுண்டாக்கின மஹாகீர்த்தியையென்றபடி எஞ்ஞான்றும்- ஸர்வகாலமும், நிற்கும்படியாய்- வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்திரமாயிருக்கும்படியாக, தான்- ஸ்வயமேவ, ஸ்வாபராதங்களாகையாலே ஜீவஜாதங்கள் தன்னை அபேக்ஷிக்கவும் அறியாதேகிடக்க காருண்யப்ரேரிதனாய் தான்தானேயென்றபடி. தோன்றி- "ப்ராதுராஸீத்தமோநுத:" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய்த்தோற்றி, முனி- மநநம்பண்ணுமதான, "பஹுஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பிக்குமதானவென்றபடி. மாப்பிரமம்- மஹாப்ரஹ்மமான, பரப்ரஹ்மபூதமானவென்றபடி. பரப்ரஹ்மமென்று வேதாந்தங்களிலே ஓதப்பட்டிருந்துள்ள பகவானென்கை. முதல்வித்தாய்- முந்தினவீஜமாய், வித்து- வீஜம், ஸகலத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமாயென்றபடி. உலகமூன்றும்- லோகத்ரயத்தையும், ஸகலலோகத்தையுமென்றபடி. முளைப்பித்த- "யதாவ்யபிவ்ருக்ஷோயபீஸம்பவதி" என்கிறபடி தன்னிடத்திலே ஸங்கல்பிப்பித்ததான, உத்பாதநம்பண்ணினதானவென்றபடி. தனி- நிஸ்ஸமாப்யதிகமான, மாத்தெய்வம்- மஹாதேவத்தினுடைய, "நதைவம்கேஶவாத்பரம்" என்றுசொல்லப்பட்ட பரதேவதையினுடையவென்றபடி. தளிரடிக்கீழ்- பல்லவம்போலே அநுபவஸுகுமாரமான ஶிஶிரபாவநீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, தளிர்- பல்லவம், புகுதல்- ப்ரவேஶிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன்திருவடிகளிலே ப்ரவிஷ்டனைப்போலே பிரியாமல் அடிமைசெய்கையென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், அதெனக்கு வாராமலென்றபடி.: இங்குள்ள பாகவதர்களுக்கு அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியாகையாலே அதெனக்கு வேண்டாவென்றுகருத்து. இதுக்கு வாய்க்கவென்கிறத்தோடே அந்வயம். வேதநருக்கிந்தமோக்ஷம் ஜஹிக்கைக்காக

மூ—நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கே* ॥எ॥

நாளும்வாய்க்கநங்கட்குநளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத்தன்* தாளுந்தோளுமுடிகளுஞ்சமனிலாதபலபரப்பி* நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவு நிறைபன்னாயிற்றின்* கோளுமுடையமணிமலைபோற் கிடந்தான்றமர்கள் கூட்டமே* ॥அ॥

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்

ஆ—மானஸாநுபவ மாத்ரமன்றிக்கே பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கென்கிறார். ॥

(நாளும்வாய்க்க) அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷமேவேணுமோ ஸஹவாஸமாத்ரமே என்றும் ஸித்திக்கவமையுமென்கிறார். ॥அ॥

இ—ஸமஸ்த அநுபவமென்றபடி ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்புகும்போது இங்குள்ள பாகவத கைங்கர்யம் விச்சின்னமாய் விடுமாகையாலே அது இதற்கு விரோதியாயிற்று. ஸமஸ்த அநுபவமுமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தாலே இது ஸர்வ புருஷார்த்தமானாலுமென்று தோற்றுகிறது. நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸுந்தரத்வ ஸமஸ்த அநுபவம் உபாயமாகையாலே அவனடியாரித்த்வதிசயத்திலே அதுவும் அவஸிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (இதுக் த்வயத்தின் சரம சூர்ணிகையால்) அவன் அடியார் உத்தேசிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாகவத சேஷத்வ சூர்ணிகையால்)॥

எட்டாம்பாட்டு.

தமர்கள்கூட்டம் நங்கட்குநாளும்வாய்க்க என்றநயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடு சூர்ணிகையால்) இதுவே ஸங்கதியுமாயிற்று. ஸம்ஶ்லேஷம் அநந்யாநந்தோபமுமாம். ॥அ॥

ஈடு—ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரம்பண்ணுகிறதென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காக இங்கு காரணகாரண ஸ்ஸ்வலக்ஷணித்தது. அதுதானும் ஸம்ஸாரவ்யாபாரத்துக்கெல்லாம் ஹேதுமாயிருக்கிற ஸாக்ஷம்பும் பாகவத கைங்கர்ய விரோதியாகில் எனக்குவேண்டாவென்றபடி. பாகவத சேஷத்வத்தினுடைய சீர்மையை வ்யக்தமாக்குகைக்காக, அவனடியார்- இத்தகாரண ஸ்வாதி கல்யாணகுணங்களாலே வஶீக்ருதராய் தாஸ்யரஸிகராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, நனிமாக்கலவி- மிகவும் ஶ்லாக்யமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில், நனியென்று அதிஶயம். மா என்று மஹத்தாய் ஶ்லாக்யமென்றபடி. இன்பமே- ஸுகமே, நங்கட்கு- இதுவே நிரதிஶய புருஷார்த்தமென்றறியப்பெற்றநமக்கு நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது, ப்ராப்யாந்தரம் ஜோடுந்தீர்ந்து போறம், ஸித்திக்கவேணுமென்றபடி. ॥எ॥

நளிர்நீர்- ஶீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான, நளிர்- ஶீதளம், ஸ்வரூபகார்யமாகையால் ஸம்பந்தாதவாதிதேஜஸ்ஸம்பந்தமில்லாமையால் அத்யந்தஶீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான என்றபடி. இத்தால் காரணத்வப்ரஸங்கமிதமாயிற்று. கடல்- ஸமுத்ரத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, சமனிலாத- ஸத்ருஶ ரஹிதங்களான, ஸௌந்தர்யாதிகளால் நிஸ்ஸமங்களான என்றபடி. பல- "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:" இத்யாதிகளில்படியே அநந்தங்களான, தன்- தன்னுடையவையான, தனக்கு அஸாதாரணங்களான என்றபடி. தாளும்- திருவடிகளையும், தோளும்- புஜங்களையும், முடிகளும்- ஶிரஸ்ஸுக்களையும், பரப்பி- ஸ்தலமெல்லாம் நிறையும்படி ப்ரஸாரணம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுக்குக் கிடந்தான் என்கிறதோடே அந்வயம். நீளும்- உத்துங்கமாயிருக்கின்றுள்ள, படர்- விஸ்தீர்ணங்களாம்படி தழையாநின்றுள்ள, பூம்- ரமணீயங்களான கற்பகக்காவும்- கல்பவ்ருக்ஷங்களையும், காவு- உத்யானம், இது தாள்களுக்கும் தோள்களுக்கும் உபமானம். நிறை- பூர்ணங்களான, ஸஹஸ்ரகிரணஶாலிகளானவென்றபடி. பல- அஸங்க்யாதரான, நாயிற்றின்- ஆதித்யர்களுடைய, நாயிறு- ஆதித்யன், கோளும்- தேஜஸ்ஸுக்களையும், இது திருமுடிகளுக்கு உபமானம். உடை- உடைத்தான, மணிமலைபோல்- ரத்னபர்வதம்போல், இது திருமேனிக்கு உபமானம். கிடந்தான்- அந்தஸமுத்ரத்தில் கண்வளர்ந்தருளின ஸ்வாமியுடைய, தமர்கள்கூட்டம்- தாஸர்களோடு சேர்த்தியான து. கூட்டம்- சேர்த்தி, ஸஹவாஸமென்றபடி. கண்வளர்ந்தருளின அழகுக்குத்தோற்றடிமைப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸஹவாஸமென்றபடி. நங்கட்கு- இதுவே புருஷார்த்தமென்றத்யவஸிக்கப்பெற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது. ॥அ॥

தமர்கள்கூட்ட- தாஸஜந ஸங்கத்தினுடைய, வல்வினையை- ப்ரபல துஷ்கர்மங்களை, நாசஞ்செய்யும்-

மூ—சதி (து) ர்மூர்த்தி* யமர்கொளாழிசங்குவாள்விற்றண்டாதிபல்படையன்* குமரன்கோலவைங்கணை வேடதைகோதிலடியார்தந்* தமர்கடமர்கடமர்களாஞ்சதிரே வாய்க்கதமியேற்கே* ॥கூ॥

வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழிமா காயாம்* பூக்கொண மேனிநான்குதோள்பொன்னாழிக்கையென்னம்மா* னீக்க

ஆ—(தமர்கள்) அவர்களோடு ஸஹவாஸந்தான்வேணுமோ, அவர்கள் அடியாரடியாரடியாராஞ்சதிரே வாய்க்கவமையுமெனகிறார். ॥கூ॥

(வாய்க்க) இப்ப்ராவ்யமேயெனக்கு மென் வம்ஶ்யத்துக்குமென்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். ॥ரு॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ—பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் தாத்பர்யமும் அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடி த்யாதியால்) ॥கூ॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

அவர்க்கே குடிகளாயிசெல்லாதி தமியேற்குவாய்க்கவென்றபித்துத் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்ப்ராவ்யமேயித்யாதியால்) இப்ப்ராவ்யமென்றது- அவர்களுக்கே வாவயிதாஸனபிருச்கையாகிற சேஷாவஷாவமென்றபடி. என்வம்ஶ்யத்துக்குமென்றது- குடிகளாய்ச்சொலலும் என்கிறதின் ஸவி தாஸம். வம்ஶ்யத்துக்குமென்றது- ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதிகளான ஸந்தாநயிகளுக்கு மென்றபடி. இத்தால் கீழேதமக்கிதை ப்ராயித்தவர் இப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸந்தானயிகளுக்குங்கூட ப்ராயிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெகெ. ॥ரு॥

ஸ—நாஶம்பண்ணுமவனை, சதிர்மூர்த்தி-அதுக்கு உபயுக்தமாக வாஸுதேவாதி வ்யூஹங்களான சதுர்மூர்த்திகளையுடையவனை, சதுர்மூர்த்தியென்று வாமோனபோது சதுர்வ்யூஹவிக்ரஹமானவனான வென்றபடி அமர்கொள்- யுத்தத்தைக்கொள்ளுமவையான, அமர்- யுத்தம், விரோதிநிரஸநமாத்ரமாக யுத்தோத்யுக்தராய்நின்றுள்ள என்றபடி. ஆழி சஙகு வாள் வில் தண்டாதி- ஸுதர்ஶந பாஞ்சஜந்ய நந்தக ஶார்ங்க கதாதிகளான, வாள் வஜ்ரம், தண்டு- கதை, பல்- ஸாவ்யாதங்களான, படையன்- ஆயுதங்களையுடையவனை, குமரன்- நித்யயுவாவான, குமரன்- யுவா, இது க்ருஷ்ணனுக்குவிஶேஷணம். கோல- ஸுந்தரனை இது காமனுக்கு விஶேஷணம். ஐங்கணை- பஞ்சபாணனை, கணை- பாணம், வேள்- காமனுடைய, மவமன்று காமனுக்குப்பெயர், தாதை- பிதாவான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, காமனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கோதில- ஸ்வதந்த்ரரஹிதரான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதரான வென்றபடி. யத்வா- சைதந்யரூபிரும் கதிஶமெகெயுமாகிற பழுதில்லாதவர்களான வென்றபடி. அடியார்தம்- தாஸஜநங்களுடைய, தம்மென்று ஸ்வாமித்வப்ரயோகம், தமர்கள்தமர்கள்- தாஸருக்கு தாஸபூதர்களுடைய, தமர்களாம்சதிரே- தாஸபூதராகிற வாதாந்யமே, இந்த வாதாந்யமாவது ஸகல பகவத நிரதிஶயவ்யாஷாவாஷாஸம், தமியேற்கு- ஸம்ஸாரத்தில் தாத்ருஶரான கிடையாமையாலே ஸஹாயனெனக்கு, தமியன்- ஸஹாயி, இச்சமூத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியனென்று ரூபமாயிருக்கும், தமியேற்கென்று ஷஷ்டீ. வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥கூ॥

மா- ஶ்யாமளமான, ஸ்நிக்தமான என்றபடி. காயாம்பூ ஸதஸீபுஷ்பங்களை, காயாவென்று ஸதஸீ. கொள்- கொள்ளாநிற்கிறதான, புஷ்பங்களைக் கொள்ளுகையாவது புஷ்பகாந்திகளைக் கொள்ளுகை. ஸதஸீபுஷ்பகாந்திஶாலிகளான வென்றபடி. யத்வா:— "கொண்டானேழ்விடை" என்கிறவிடத்துபோலே வெல்லுகை, ஜயிக்கையாய் ஸதஸீபுஷ்பங்களை ஜயிக்கையாவது ஸதஸீபுஷ்பாதிக காந்திஶாலியான வென்றபடி. மேனி- திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவனை, நான்குதோள்- ஆஶ்ரிதர்க்கொதுங்க நிழலாம்படி கற்பகத்தருபணைத்தாப்போலேயிருக்கிற நாலுபுஜங்களை யுடையவனை, பொன்னாழிக்கை- கற்பகத்தரு பூத்தாப்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியையும் திருக்கையையும் உடையவனை, பொன் ஸ்வம் இங்கே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸ்ப்ருஹணீயவாசம். என்னம்மான்- இவ்வழகுகளாலே என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியுடைய, இதுக்கு அடியார் என்கிறதோடே அந்வயம். நீக்கமிலலா- விஶ்லேஷமில்லாதவர்களான, நீக்கம்- விஶ்லேஷம், ஸார்வபௌமிகளைப்போலே ஒருநாளும் ஶேஷிகைங்கர்யவிஶ்லேஷமில்லாதவர்களான

மு— மில்லாவடியார்தம்மடியார்தம்மடியாரடியரெங் கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே* ௧௦

ஸா—வென்றபடி. இத்தால் அந்யதேவதாஸம்பந்தமும் ஆத்மாபிமானமும் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமானமுமில்லாதவர்களான என்று ஸூசிதம். அடியார்- தாஸபூதர்களுடைய, தம்- மென்று ஸ்வார்த்தம். அடியாரடியார்- தாஸர்க்கு தாஸபூதராயிருக்குமவர்கள், எங்கோக்கள்- எங்களுக்கு ஸ்வாமிகள். கோன்- ஸ்வாமி கோக்கள் என்று பஹுவசநமும் எனக்கும் என் ஸம்பந்திகளுக்கும் நித்யஶேஷிகளென்றபடி. அவர்க்கே- அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே, தேவதாந்தரஶேஷத்வத்தையும் பாகவதஶேஷத்வ வ்யதிரிக்தமான ஸ்வஶேஷத்வத்தையும் வ்யாவர்த்திப்பிக்கைக்காக அவதாரணம். குடிகளாய்ச்செல்லும்- ஶேஷவ்ருத்தி பண்ணும் காலமாய் நடக்கும்படியான, குடியென்று ஶேஷவ்ருத்தி பண்ணும் காலத்துக்குப்பேர். நல்லகோட்பாடு- ஶ்லாக்யமான ஸ்வீகாரமானது, கோட்பாடு- கொள்ளப்படுகை, ஸ்வீகரிக்கையென்றபடி. பாகவததாஸரானவர்கள் நம்மைத்தங்களுக்கு ஶேஷமாக ஸ்வீகரிக்கையென்கை. ஊழிதோறு- ஜந்மாந்தரந்தோறும், ஊழி- கல்பம், ஊழி- அதிலுள்ள அவாந்தரகல்பங்கள்தோறும், ஸகலகாலமுமென்றபடி. பாகவதஶேஷத்வரஸத்தில் வ்யாப்தியாலே காலத்தை பஹுவிதமாகப்பெருக்கி இவை இத்தனைகாலமுமெனக்கிது ஸித்திக்கவேணுமென்று பேராசையாகச்சொல்லுகிறபடி. தமியேற்கு- அஸஹாயனானவெனக்கு, பாகவதஶேஷத்வரஸமறிவார் ஒருவருமில்லாமையாலே இதையாசைப்படுகையில் நான் ஒருவனுமேயாயிருக்கிறவெனக்கென்றபடி. வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியில்சொன்ன பாகவதரில் சயமேயடிமை தலைநின்றாரென்று ஸ்ரீமாலாதாழ்வான்போல்வாரை, கோதிலடியாரென்றது- ஸ்ரீபராங்குஶதாஸரான அனந்தாழ்வான்போல்வார்களை, இப்பக்ஷத்தில் கோதுஶப்தம் முன்பு சொன்ன அவாப்தவ்யாவ்ருத்திவாரமன்றிக்கே நிஸ்ஸாரதைச்சொல்லுகிறதாய் பாகவதஶேஷத்வவ்யதிரேகமல்லாத ஸ்வஶேஷத்வத்தை விவக்ஷிதது கோதிலடியாரென்று தத்ரூஸரான பாகவதர்களைச்சொல்லுகிறது. நீக்கமில்லாவடியாரென்றது- இளையபெருமாள்போல்வார்கள், இது நம்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. ॥௰॥

“ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ... ஸ்வாமிந் ... ஶேஷித்வ ...” என்கிற ஶ்லோகம் இத்திருவாய்மொழியில் ஸாரார்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கிறது. (ஶ்ரீமந்) என்றது- முதற்பாட்டிற்சொன்ன வைஶிஷ்ட்யத்தை, (நாராயண) என்றது- இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸௌலப்யத்தை, இரண்டாந்தரம் (நாராயண)என்றது மூன்றாம்பாட்டிற்சொன்ன மோக்ஷத்தை,(சரணௌ) ஶப்தம் அநந்யஸாத்யஸாதகமாய் ஆறாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்ப்ரதாநத்தைக் காணிக்கிறது. (ஶரணம்) ஶப்தம் ஸர்வோபாயமாய் அநந்யமான ஸாத்யத்துக்கு ஸாதநமாய் வைஶிஷ்ட்யவிஶிஷ்டத்தில் ஸௌலப்யத்தைப்போலே இவற்றின் ஸாத்யத்தையும் பாவியாமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால் இரண்டாம்பாட்டில் வைஶிஷ்ட்யஸௌலப்யயோ ஸ்வரூபஞ்சொன்னதும் ஆறாம்பாட்டில் மோக்ஷாநுபவ ஸம்ப்ரதாநமென்ற ஸ்வரூபஞ்சொன்னதும் இவையெல்லாவற்றினுடைய ஸாத்யத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று ஸூசிதமாயிற்று. (ப்ரபத்யே) என்றது- பாகவதஶேஷத்வாவஸானமான வைஶிஷ்ட்யாதிகளுக்கு நிஷ்டைசொல்லுகிற இப்பாட்டில் ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்தபடி. யதா:— ஏழாம்பாட்டில் கீழ்ப்புகுதலன்றி என்று மோக்ஷத்தைநிஷேதித்தது கைங்கர்யரூபமாதல் உபலக்ஷணமாயாதல் வைஶிஷ்ட்ய ஸம்பந்தாவிஶேஷ நிஷேதமென்று நினைத்தருளிச்செய்ததாகவுமாம். (ஸர்வஸாதாரண) என்றது- பொங்குசெழுபுகழ்கள்வாய்வாய் வழிபட்டோடுங் கவிபாடுதற்சி என்னும் நாலாம்ஐந்தாம் பாட்டுகளிற்சொன்ன ஸர்வோபாயஸ்வரூபவிஶேஷ கவிதாஸம்பந்தத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. (சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே) என்கிற விஶேஷணத்தாலே நாமிவரும் பாகவதஶேஷமாகப்பெறுதேகேவ ஸ்வஶேஷமாய் பகவத்கைங்கர்யத்துக்காவஸரமாகையாலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் கலசியிருக்கிறதென்றும் தம்முடைய திருப்பவளம் பாகவதகைங்கர்யம்பண்ணப்பெற்று தேவதாந்தரஸம்பந்தமில்லாமல் ... யாக யிருக்கிறதென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பித்தவிது அவர்க்கேகுடிகள் என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தின் தாத்பர்யத்தை

மூ— நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்மூன்றினுள்ளுந்தானிறைந்த* அல்லிக்கமலக்கண்ணனையந்தண்குருகூர்ச்சட கோபன்* சொல்லப்பட்டவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்* நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர்கொண்ட பெண்டிர்மக்களே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நல்ல) இப்படி ஸாம்ஸாரிகஸம்ருத்திஹேதுக்களான ஆழ்வார் இருந்தருளின லோகத்திலே புகுந்தருளப் பெற்றவீதிபாலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுடையனான எம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸாம்ஸாரிகஸம்ருத்தியைத் தங்கேபெற்று வஸிஷ்டமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம் ✳

இ— நல்லகோட்பாட்டுலகங்களென்கிறதற்குச் சாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தானிறைந்த அல்லிக்கமலக்கண்ணனையென்கிற ஸந்நிவேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்தருள இத்யாதியால்) புதுக்கணித்த நவீக்ருதமான, நல்லபாசுரத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகஸம்ருத்தியைத்தங்கேபெற்றென்று) கொண்டபெண்டிர்மக்களேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவாஸிஷ்டமாகவென்று) ॥கக॥

ஸ— வெளியிட்டருளினபடி. (தா) என்றது முதற்பாட்டுதொடங்கி வெளஸ்பர்யாதிகளிற்காட்டில ஸாம்ஸாரிக ஸம்ருத்தி ஸாரஸ்யத்துக்குச்சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. (ஸர்வஜநாஸ்ரயிபாம்) என்றது கோதிலடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸர்வஜ்ஞஸர்வஜ்ஞிநாம்) என்றது நீக்கமில்லாவடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸர்வேஷ்வாஸ்வத்ருஷ்டாஸ்வஸ்வபாவஸ்தம்) என்றது நல்லகோட்பாடென்கிறவிடத்தில் நல்லஎன்கின்றவசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. (வ்யவஸ்தம்) என்றதால் கோட்பாடு என்றது வ்யவஸாயவத்வத்தை ஸ்வீகாரவரமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. ஏழாம்பாட்டுதொடங்கி அருளிச்செய்த ஸம்ஸ்லேஷவஸ்த்வாஸ ஸாரஸ்வஸ்தீகவஸ்துக்களும் இப்வத்திலே விவக்ஷிதங்கள். (ஸ்வஹ்ருதி) என்றது நாளும் ஊழிதோறூழி என்கிறதின்ஸம்க்ரஹம். (ஆவஸ்வஹி) என்கிறது வாய்க்க என்கிறதற்கு வ்யாக்யாநம். இங்கு பக்ஷ்யவசநத்திலே என் சநாவாய்களுக்கும் இதுவே அபேக்ஷிக்கவேணுமென்கிற ஸர்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இனி இத்திருவாய்மொழியிலே 'தீக்க திகளமுற்றுந்தவிர்ந்த'இத்யாதிகளாலே சொன்ன ஸர்வேஸ்வரனுடைய ரக்ஷணப்ரகாரங்களெல்லாம்(நாமேபந்தம்) என்கிறதால ஸம்க்ருஹீதங்கள் ஆக இச்லோகத்தால்இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரோத்ஸாரோர வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்றாயிற்று. ॥ம॥

நல்லகோட்பாட்டு- ஸ்ராவ்யமான ஸ்வீகாரத்தையுடையவையான, ஸாம்ஸாரிகஸம்ருத்திஹேதுக்களான ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற விடமானவென்றபடி. இந்த டகாரஸ்வம் ஸம்பந்தமாத்ரம்- உலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்- லோகத்ரயத்திலும், ஆழ்வார் ஒருவராலே லோகத்ரயமும் ஸநாதமாய் ஸமரமாயிற்றென்றிருக்கிற ஸம்ஸாரவாஸியிலே நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் என்றருளிச்செய்தது. தான்நிறைந்த- தானே யாம்படி ஸர்வவ்யாபினை, தானே ஸ்வயமாகப்பொண்டு வ்யாப்தனானவென்றபடி. ஆழ்வார்- நெடுமாற்கடிமை பாடத்தொடங்கினவாறே இனி ஜகத்தெல்லாம் ஸாம்ஸாரிகஸம்ருத்தி மிருத்தப்படுமென்று ப்ரீதியாலே உஜ்ஜ்வலனைக்கொண்டு லோகத்ரயத்திலும் வ்யாபித்தவனானவென்கை. அல்லிக்கமலக்கண்ணனை- விகஸிதசுஸ்ப்ரபாவநனே, அல்லி- விகஸிதம், ஆழ்வாரிருந்தவிடத்தில் வ்யாபிக்கப்பெறுகையால்வந்த ப்ரீதியாலே உத்ஸாஹ்மெரவதனனைக்குறித்து என்றபடி. இதற்குச்சொல்லப்பட்டஎன்கிறதோடே அந்வயம். அம்- ரமணீயமான, தண்- சீதலமான, ஸர்வப்ரஸித்தமான வென்றபடி. தாம் நெடுமாற்கடிமை பாடினவாறே ஊருக்கு ஸகலகல்யாணகுணங்களும் ஸ்விய்ஜங்களாயிற்றனவென்றுகருத்து. குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லப்பட்ட- திருநகரியில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்அருளிச்செய்ய உண்டானதான, கடலிலே முத்துப்பட்டதென்னுமாப்போலே பட்டஎன்றது ஜநித்தவென்றபடி. சடகோபன்சொல்லுகையாலே ஜநித்ததானவென்று வஸ்துஸ்திதி. வாக்யம்போலே தான்தோன்றியாயிருக்கிற வேதம்போலே அபௌருஷேயமாயிராதே "தயரதற்குமகன்" என்னும்படியான அவதாரம்போலேஆழ்வாரால்சொல்லப்பட்டு ஸவிசேஷமானவென்றபடி.

ம— ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்- இப்படி ஒருவிலக்ஷணங்களான பத்து பாட்டுகளையும் அப்யஸித்தவர்கள், நல்லபதத்தால்- ஶ்லாக்யமான அதிகாரஸாமத்தோடே, பதம்- அதிகார ஸாமம் ஸமஸ்தசேஷவஸ்தைராஜ்யத்தையுடையவராயென்றபடி. கொண்டபெண்டிர்மக்கள்- ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட களத்ரபுத்ராதிகளையுடையராய்க்கொண்டு ஸமஸ்தசேஷபாவத்திலே அவர்களும் அந்வயிக்கப்பெற்றவர்களாய் என்றபடி. மனை- க்ருஹத்திலே, க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்திலேயென்றபடி. வாழ்வார்- போகங்களை புஜிக்கப்பெறுவார்கள், ஸமஸ்தவைஷ்ணவ ஸம்பந்தங்களை அநுபவிக்கப்பெறுவார்களென்றபடி. ॥௧௧॥

ஶ்ருத்யக்ஷய்யாத்ருஶ்யஶோபோ ஜ்ஞாநமணிநிபஸ்ஸம்பதாஹ்லாதஹம்ஸவிஶேஷகாகீர்த்திதவிஹிதவைலக்ஷண்யவிபவ: ।
அபேக்ஷாஸாபேக்ஷஸ்ஸ்வவிதரணஸம்ஜ்ஞாஹ்ருதிரத: ஸ்வதாஸ்யஜ்ஞப்திஷ்டாஜநயிதவீ ஸம்ப்ருதகடாக்ஷ: ॥
ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயி ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யநாராயணமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(நெடுமாற்கடிமை.)

வ்யாமோஹாத் ஸ்வாஶ்ரிதேஷு ஸஜலஜலதராபாத் வாமநத்வாத்
ஸ்வோதரஸ்தாபிதாஶாதஹிதநிரஸநால்லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே: ।
ஸ்வச்சாம்போராஶிஶாயித்வத: ஶ்ரிததுரிதஹ்ருதேரதஸீபுஷ்பகாந்த்யா
ஸாக்ருஷ்டேஸ்ஸ்வீயதாஸ்யாவதி விஶதயதி ப்ராஹநாய: ஸ்வதாஸ்யம் ॥௯௰॥

(வ்யாமோஹாத் ஸ்வாஶ்ரிதேஷு) நெடுமாற்கடிமை. ஆஶ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தை உடையவனாகையாலும், (ஸஜலஜலதரா) புயல்மேகம்போல் திருமேனி அம்மான்- வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (வாமநத்வாத்) உலகமூன்றுடனிறையச் சிறுமாமேனிநிமிர்ந்த- சிறிய வாமநரூபத்தைக்கொண்டு த்ரைலோக்யமும் நிறையும்படி த்ரிவிக்ரமனாய் வளருகையாலும், (ஸ்வோதரஸ்தாபிதாஶாத்) ஒருமாநிலமூன்றுண்டுமிழ்ந்த- மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்- ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையாலும், ஆஶ்ரிதவிரோதிகங்களையுடையவனாகையாலும், (அஹிதநிரஸநாத்) புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட- கம்ஸனாலே ப்ரேரிதமாய் அதிக்ரூரமாய்வந்த குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே:) உலகமூன்றுமுளப்படுத்த- லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளில் ஸமர்த்தனாகையாலும், (ஸ்வச்சாம்போராஶிஶயநாத்) தளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து ஶ்ராதி- நிரதிஶயதேஜஸ்ஸையுடைய நீலரத்நபர்வதம்போலே ஸமுத்ரத்திலே சாய்ந்தருளுகையாலும், (ஶ்ரிததுரிதஹ்ருதே:) தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும்சதிர்மூர்த்தி- ஆஶ்ரிதருடைய பாபங்களை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (அதஸீபுஷ்பகாந்த்யாக்ருஷ்டே:) மாகாயாம் பூக்கொள்- காசாம்பூபோலே ஶ்யாமமான திருமேனிகாந்தியாலே எல்லாரையும் ஆகர்ஷிப்பாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வதாஸ்யத்தை ஸ்வாஶ்ரிததாஸ்யாவதிகமாக விஶதீகரிப்பிக்கிறானென்று 'நெடுமாற்கடிமை' யில ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ॥௯௰௧॥

இத்தம் ஸம்ப்ரீதிப்ருஷ்டேக்ஷாத்ருஶி விஷயதயா வைதுஷ்யமேவைவஸ்யம்
ஸாநந்தம் விஶேஷதோ ஹ்ருத்யம் ஸ்ரீதவிஹிதஸமுத்ர ஸமஸ்தப்ரதிம் ஸமஸ்தி: ।
ஸாபேக்ஷாஸக்தபேக்ஷாஸ்வவிதரணபரம் ஸம்பஜத்ஸம்ஸ்தயஜ
தாஸ்யம் ஸ்வம் தஸ்ய நிஷ்டா: கதயதி ஶடஜித்ஸ்வாப்யதேஹைர்தஸ்யம் ॥௯௰௨॥

இப்படி அஷ்டமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். (இத்தமிதி)

தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுகிறபேர்களாலே காணப்படுமவனாய், இதரவிஷயங்களிலே பற்றற்றபேர்களாலே தானேஸஹ்யனுமாய், விஶ்லேஷஸமயத்தில் தனக்காஶ்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான மேன்மையையுடையவனுமாய், ஆஶ்ரிதர்நிமித்தமாக ஸமுத்விக்நனுமாய், ரக்ஷகத்வமிடத்தில் அபேக்ஷாப்ரதீக்ஷனுமாய், ஸ்வவிதரணத்தில் ஸக்தனுமாய், ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலேதானே நிரதனுமாய், தன்னைக்

த்ரு—கா— குறித்துவேதநருக்குண்டான ப்ராஸ்த்யர்கையும், அதிலே நிஷ்டையையும், அதனுடையபலமிலைத்தையும், ப்ரகாசிப்பிக்குமவனுடாயிருக்கிற வெம்பெருமானை ஸூக்ஷ்மதகத்திலே ஸ்ரீதேவநாகடியாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧0௨॥

ஸ்ரீமதேஸ்ரீவேங்கடேசாய மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் பததாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நாவளீ.

ஸ்வாமித்வ வாத்ஸல்யபூர்வ ஜிஹீர்ஷுணவிவாஸ்
த்திவாம்போமேஹ்யுஷ ப்ரசமயிஷ காமகர்ஸபராக: ।
நிஜஜ்வாலம்பிஸித்ரிவிபவிஷ்விந்த ஸ்த்விதி
ஸ்ரீதேஜ்வரவேஷ்டிதீ வகஸஇதிவுதந்த்யஷ்டமஸே ॥ ॥௧௯॥

ஷிதயபாரஷ்யப்ருச்ச்ரமணிநிஸ்தம்பஸ்தம்பாவஹ:
ஸ்வவிமேஷகாஸ்ரீதவிதிதவளஷக்வ்யிமவ: ।
அவேக்ஷாவேக்ஷ்யவிதரணஸஜ்ஞானாதித்ரா
ஸ்வாதாஸ்யம்தநிஷ்டாந்தயிபவீமஹப்ரகடயந்॥ ॥௧௮॥

எட்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி - ஒன்பதாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

மூ—கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்* கண்டதோடு பட்டதல்லால்

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்ய பாதாரவிந்தாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். *

ஆ— (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸமஸ்தஸம்பந்திஸ்வபாவத்தைத் ஸமஸ்தஸம்பந்திகளை யிருப்பாரோடே ஸ்ருஜிக்கையிலே ஸங்கல்பமுடையவரான ஆழ்வார் தமர்விபரை இந்த லோகத்திலே காணாமையாலே இந்தலோகத்திலுள்ளாரையே ஸமஸ்தஸேஷ்டித்வாதிகளாகக்கொண்டாலும் அவர்களோடே இப்பிரமத்தை ஸ்ருஜிக்கைக்காக ஸமஸ்தஸேஷ்டித்வாதிகவத்துக் குவாபமாக அவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்கு லௌகிகஸ்நேஹரான கலத்ராதிகளோடுள்ள வுறவைவிட்டு ஸகாரணஸாஹ்யத்தாய்-

* ஜ்ஞாநவைராக்ய பூர்ணாய ஸேவ்ய ஸ்ரீமதேரங்கநாதராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:. *

ஒன்பதாம்பத்து.

ஸ்ரீஜாயாபாஸ்த்யஸாத்யம் ஸ்வயமுபதிஸாயாஸ்ரீஸாம்

வேதஸ்தூபவிதாராத்வராவ பமுகுஞாநுஸாவநுணீம் ।

கும்பாநம்ஸஞ்ஜாம்ஸமுமமுராஸாஸ்ரீ ரம்மநாயம்மாராம்

ஸ்வம் ஸ்வம் ஸம்ஸ்வம் ஸர்வதஸாஹ்ருதம் ஸர்வஸர்வேஸ்வரம் ॥*॥

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்தஸேம்பந்தமே நிரதிஸயபுருஷார்த்தமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் ஸம்பந்திகளுக்கும் ஸர்வகாலமும் இதுவேலபிக்கவேணுமென்று கேவலம்ஸமஸ்தவிஷய நிஷேதவிஷயமாக அதைப்ரார்த்தித்தருளின ஆழ்வார் அதையேயெல்லாருக்கும் உபதேசியாதே இத்திருவாய்மொழியிலே "பிரான்தொண்டரோமா" யித்யாதியாலே ஸமவேஷகஸாத்தைத்தை உபதேசிக்கை ஸம்மதமென்றேயென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இந்தஸமஸ்த.தத்யாதியால்) இப்ப்ரமத்தையென்றது- இந்த ஸமஸ்தஸம்பந்த ப்ரமத்தையென்றபடி. ஸ்ருஜிக்கைக்காக- உபாயமாகவென்கிற இரண்டுக்கும் ஸமாவாக்யத்தில் கிரியையோடேயன்வயம். உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறத்தோடேயன்வயம். இத்தால் ஸாஹ்யஸம்பந்தமென்கிற ஸமஸ்தஸங்க்ரஹம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம்.

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் ஸாரமும் ஸம்ப்ருஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்தமும் (கலத்ராதிகளித்யாதியால்) ப்ரதமபாதார்த்தமும் ஸம்ப்ருஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) த்விதீயபாதஸூசிதார்த்தம். (ஸகாரணஸாஹ்யத்தாயென்று) த்ருதீயபாதத்தின் ஸாரவி

ஸா—கொண்ட- ஸ்வீகரிக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடையஸ்வரூபத்திலே மிகவும் ஸம்பந்திக்களாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டவர்களான வென்றபடி. இது ஸர்வத்ராதிகளெல்லாருக்கும் விசேஷணம். பெண்டிர்- ஸபத்நிகளும், மக்கள்- புத்ரர்களும், உற்றார்- ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்- ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும்- ஸதஸ்ம்ருதிஸித்தரான ஸதாசாரஸம்பந்திக்களும் மித்ரர்களும், கண்டதோடுபட்டதல்லால்- உங்கள்கையில் தாணப்பட்ட ஸாரத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, ஸாரமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருந்தமையும்

மூ—காதன்மற்றியாதுமில்லை* யெண்டிசையுங்கீழும்மேலு முற்றவு முண்டபிரான்* றொண்டரோமாயுய்யல் லாலில்லை கண்டீர்துணையே* ॥௧॥

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரு*மணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்*

ஆறு—ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்துப் பரி* ஹரித்தருளி உபகாரகனா மெம்பெருமானுக்கடியோமாயுய்கையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லையென்கிறார். ॥௧॥

(துணையும்) ஸப்ரயோஜநரானவர்களைப்போலே வர்ஜிக்கின்று நிஷ்ப்ரயோஜநராயிருக்கிறவர்

இ—ஸம்ஸாரம். (ப்ரளயகாலத்திலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதமும், (அடியோமித்யாதியாலே) சதுர்த்தபாதமும் வ்யாக்யாதம். பரிஹரித்தருளியென்றது- ஆபத்தைப்போக்கியருளியென்றபடி. இப்படி யிப்பதத்தின் ப்ரக்ருதத்திலே உபகாரகத்வாதிகளைச் சொல்லுகையாலே அவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தமிப்பதத்துக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேச்வரன் ஸகலப்ரயோஜநங்களையும் தன்னிடத்தில் தான்வினைத்தபடியன்றிக்கே ஸாமர்த்த்யாநுரூபமாகக் கொடுத்தருளுமென்னுமிடத்தைக் கீழ்ப்பத்திலே ஸாதித்தருளி அதுக்குமேலேயும் அவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தமென் றிப்பத்திலே ஸாதிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை "ஸ்ரீ ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்று ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹாயாதியால்) அட் டைகள்போல சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரயோஜநேத்யாதியால்) இத்தால்

ஸ—அத்தோடுகூடே உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்குமத்தனையொழியவென்றபடி ஸம்பத்துள்ளதனையும அந்த ஸம்பத்துக்காக ஸ்நேஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று- ப்ரகாராந்தரேண, அந்த ஸம்பத்தில்லாவிடில் பிரிந்துவிடுகையென்றபடி. காதல்- ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல் அவர்களுக்கு ஸ்நேஹ மானதென்றபடி. யாதும்- ஒன்றும், லேசமுமென்றபடி. இல்லை- இது ஸர்வாத்மநா, ஆதலால வேறு ரக்ஷகரில்லையென்று மேலேஸம்பந்திக்கிறது. எண்டிசையும்- எட்டுதிக்குக்களையும், எண்டிசையென்கிறவிடத் தில ணகாரஸ்வரம் தகாரஸ்தகாராதேசம். கீழும்மேலும்- அதோலோகங்களையும் ஊர்த்வலோக ங்களையும், முற்றவும- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவுபகா ரகன- உபகாரகனுக்கு, தொண்டரோமாய்- நாம்தாஸபூதராய், நிருபாதிகமாயுள்ள தாஸ்யத்தை நம்மைப ரிபூர்ணமாகவுடையவர்களாயென்றபடி. அவனுக்கு நம்மதாயிருப்பதொன்று கொடுக்கவேண்டுவதில்லையென்று கரு த்து தொண்டர்- தாஸர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோமென்று பஹு வசநமாயிருக்கும். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தொண்டரேனவேண்டியிருக்கத் தொண்டரோ மாயென்றுசொன்னது அவர்களை ஸ்வீயர்களாக பரிக்ரஹித்து ஸஹவாஸத்தாலே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை- வேறொருஸஹாயமானது, ஆபத்தில் ஸஹாயமாகத்தக்கதென்றபடி இல்லைகண்டீர்- ஒருகாலத்திலுமில்லைகிடீகோள்? கண்டீரென்றது- இதிலேஸம்சயமில்லையென்கைக்காக. ஆதலால அவனுக்கே அடிமையாகுங்கோளென்று கருத்து. ॥௧॥

துணையும்- ஸர்வதேசங்களில ஸஹாயரும், சார்வும்- ஆபத்தில ரக்ஷகரும், ஆகுவார்போல்- ஆகிறவர்களைப்போலே, "ஸகலதேவோஸர்வ ஜநா" என்கிறபடியே நம்முடைய ஸர்வதேசங்களிலே தாங்களும ஆதுவனை நம்மோடொக்க ஸஹவஸிப்பாரும்போலும் ஆபத்துவந்தால் அதைநீக்கிரக்ஷிப்பாரும்போலு மென்றுபடி தாத்பர்யம். இதற்குச்சுவைப்பர் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். சுற்றத்தவர்- பந்துக்களாயிருக்கிறவர் களும், பிறரும்- சுற்றத்தவரல்லாத அந்யஜநங்களும், ஸாமாந்யாதிகாரத்தாலே பந்துக்களோடும் அந்யரோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. அணைய- அணையும்படி, அதைத்தாங்கள் கைக்கொள்ளலாம்படி வந்தவாக்கம்- உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம்- ஸம்பத்து, உண்டேல்- உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல்- ஜலூகைகள்போல, சுவைப்பர்- பக்ஷிப்பர், சில வ்யாதிவிசேஷமுடையார் தங்க ளுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது சரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள் ஸாதகமாக.

மூ— கணையொன்றாலே ஏழ்மராமரமெய்த எங்கார்முகிலைப்* புணையென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் பொருளே* ||௨||

பொருள்கையுண்டாய்ச் செல்லக்காணில் போற்றியென்றேற்றெழுவர்* இருள்கொள்துன்பத்தின்மை

ஆ— கணைவிட்டு ஸகலப்ரயோஜநவானான தஸரதாத்மஜனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றப்பாருங்கோள்? வேறொருவரைப்பற்றி யொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார். ||௨||

(பொருள்கை) இப்படி ஸர்வப்ரயோஜநவானாகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ளபோதுபற்றி தாரித்ர்யாவ

இ—கீழ்ப்பாட்டில் ஸாதிகவாக்யங்கள் ஸௌலப்யமுள்ளவரென்றவர் இப்பாட்டில் அதுவும் ஸுநாதமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. எங்கார்முகிலை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவ ஸேத்யாதியால்) தஸரதாத்மஜனென்றது கணையொன்றாலே இத்யாதியாலே ஸூசிதம். தாத்பர்யவாக்யத்தில் ஸ்வீகாரமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாக இத்யாதியால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவரையித்யாதியால்) ||௨||

✷ மூன்றாம்பாட்டு ✷

கீழ்ப்பாட்டில் பந்துவரானவர் ஸர்வப்ரயோஜநவானரென்றவரிப் பாட்டில் அத்தாலுண்டான தோஷாந்தரத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாபாவத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதித்யாதியால்) விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்ய

ஸ—வாதம்பண்ணுமாப்போலே இந்த பந்துவர்களானவர்கள் உங்களுக்கு ஹிதஞ்செய்வதாக ப்ரஸித்தித்துக்கொண்டு தாங்கள் ஸாதித்துப்போவரத்தனை யென்றபடி. இது ஹேதுஸமம், ஆகையால் இல்லைகண்டீர் பொருளென்று ஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே- பாணமொன்றாலே, கணை- பாணம். ஓரே பாணத்தினாலே என்றபடி. ஏழ்மராமும்- ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த- பேதநம்பண்ணின, எங்கார்முகிலை- என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்- மேகம். என்னுடைய ஸர்வப்ரயோஜநவானான ஸர்வேஸ்வரனை யென்றபடி. எம்மென்று ஸூதநிஷேதாவதம். ஸுக்ரீவராஜர் தமையனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தரித்ரராய் நிர்த்தநருஷ்யமுகமாட்டிலே இருக்கிற ஸ்வதஶையிலே தாம்வந்துதவி "ஸர்வஸ்ரீஶங்கித ஸ்ரமணீஸுக்ரீவம் ஶரணம் ராகவம்" என்கிறபடியே அவர் அதிஶங்கைபண்ணியிருக்க "ஸஸ்வயங்கேஷைவ ஹேஷணா" என்கிறபடியே ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும் பேதநம்பண்ணி அவருடைய அதிஶங்கையை நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடைய எல்லாகார்யமும் நாம் நிர்வஹித்துத் தரவல்லோமென்றவரை விஶ்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படி ஸர்வகார்யகரனானவனை யென்னுடைய ஸர்வேஸ்வரனையென்கை. ஸுக்ரீவராஜருக்குச் செய்தருளினதை 'எங்கார்முகிலை' யென்று ஸ்ரீஸூக்திஶயத்தாலே தம்பேறாகச்சொல்லுகிறார். புணையென்று- உபாயமென்று, புணை- ப்லவம், ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாத ஸந்த்ராணரூபமென்றபடி ப்ரஸித்தமென்றபடி. அவனுக்கிடவேண்டுவதொருபச்சையில்லை, இங்ஙனேவே யமையுமென்றுகருத்து. உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப்ப்ரவ்ருத்தாலல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தா லொழியவென்றபடி. பொருள்- ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஆஶ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- கண்டீரென்கிறஹித்தாலே இதில் ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த தஸரதாத்மஜனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ||௨||

கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்செல்லக்காணில்- ஐஶ்வர்யமுண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று- மங்களாஶாஸநவாக்யங்களான ஶப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது மங்களாஶாஸநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள மங்களாஶாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே ப்ரதர்ஶநார்த்தமாய் இருக்கிறது. ஸௌஹ்ருதஸந்தர்ஶநாதிகளாலே அவனை அதீநனாக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- தநதாநம் அவன் ஸ்ரீத்யாலேகொடுத்த தநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- ப்ரயாணமுகம்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, பாபியைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- து:க்கத்தையுடையதான, து:க்காவஹமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமையை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. பந்துக்களுக்குக்கொடுத்தே தநமெல்லாம்போய் தரித்ரனைவிட்டபடியை

மூ— காணிலென்னேயென்பாருமில்லை* மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்* கருள் கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லைகண்டீரரணே* ॥௩॥

அரணமாவரற்றகாலைக்கென் றென்றமைக்கப்பட்டார்* இரணங்கொண்டதெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே* வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே*

ஆ—த்தில் விடும்ஸ்வபாவரான அவர்களைவிட்டு ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடையக்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல்லால் வேறொருரக்ஷையில்லையென்கிறார். ॥௩॥

(அரணமாவர்) தேவதாந்தராதிகளாலே ஆபத்துக்கு பந்துக்களை ஸம்பாதித்துவைத்தால் அவர்களும் ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்நராய், சதுர்வக்த்ரரைப்போலே யுதவார், ஆதலால் அவர்களைவிட்டு உபகாராபேக்ஷையன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து ஆபத்ஸரைரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய கல்யாண

இ—த்ருஷ்டியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகனித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருபைக்கித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பூர்வபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்பத்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஸ்நேஹித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையும்சொல்லாரென்றவர் இப்பாட்டிலே தேவதாந்தராதிகளாலே நீங்கள் அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்துவந்தாலித்யாதியால்) வருணித்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இன்றி இட்டாலு மஃதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொன்னதாகவுமாம். இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வடமதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத்

ய—யென்கை. காணில்- கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை- என்னசெய்கிறாயென்றொருவார்த்தை சொல்லுவாருமில்லை, அஹங்காரத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்த்தைசொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம் நடக்குமென்றாலும் வாக்வ்யயமிவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்க ளெவ்வளவும்செய்யகில்லையாரென்றுகருத்து. ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள்- அஜ்ஞாநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்கு நெஞ்சுகலங்கும்படி ஸம்ஹாரமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நசிக்கைக்கு, வடமதுரை- உத்தரஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு- அவதரித்தருளின க்ருஷ்ணனுக்கு, வாக்வ்யாபார ஸம்பாவநம். அருள்கொள் ஆளாய்- அருள்கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபா பாத்ரமான ஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண்- வேறொருரக்ஷையானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. ॥௩॥

அற்றகாலைக்கு- கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென்றென்று- நமக்குரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார்- வ்யவஸ்திதமாக்கப்பட்டார், வ்யவஸ்திதராக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் அபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்வரென்று தேறியிருக்கும்படி தேவதாந்தராதிகளாலே வஶீகரிக்கப்பட்ட பாந்தவாபாஸர்களென்கை. இரணம்கொண்ட- ருணம் வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர்- த்ரோஹராவார்கள், தெப்பர்- த்ரோஹர், க்ருதக்நரென்றபடி. தாங்கள் ருணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்பவாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந்தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணகில்லையாதே க்ருதக்நராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்- இல்லாமல்போனாலும் நீங்கள் தநங்களைக்கொடுத்து ஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே- அதுவே, அவர்கள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிஶ்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசியில்லையென்கை. வருணித்து- வர்ணித்து, என்னே- என்னப்ரயோஜநம், க்ருதக்நருடைய ப்ரகாரங்களை விஸ்தரித்தென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களை விடுங்கோளென்றுகருத்து, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- எல்லோர்க்கும் ஆபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே-

மூ— சரணென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் சதிரே* ॥ச॥

சதிரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்தின்மொழியார்* மதுரபோகந்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவ* ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்* கெதிர்கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லை கண்டீரின் பமே* ॥ரு॥

ஆ—ஸாதனங்களை ஸாதனமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவேசதிரென்கிறார். ॥ச॥

(சதிரமென்று) சதிராகவாழாநின்றோமென்று தங்களைத்தாங்களேபிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய ஸௌந்தர்யமானபோகங்களை ஸேவித்தவர்களே ஸேவிக்கைக்கீடான யௌவநமுடைத்தாய்த்தோன்றினவாறே அவர்களாலே மிகவும் பரிபவிக்கப்படுவர், லோகமெல்லாமதிரும்படியான ப்ரவ்ருத்திகளையுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதனத்ருஷ்டியால்) ॥ச॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இசைந்துஎன்கிறதற்குப் ஸேவித்தவர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். வைகிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேவிக்கைக்கீடானவித்யாதியால்) யௌவநமுடைத்தாய்- யௌவநஸம்பத்த்யாதிகள், தோன்றினவாறே- ஸம்ஸாரிகமானவாறே, மற்றொன்றுறுவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களாலேயித்யாதியால்)

ரு—ஸௌந்தர்யபோகங்களே, வண்- ஸௌந்தர்யம், புகழ்- போகம், உபாஸநாதிஸாதனங்களென்றபடி. சரணென்று- ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கவுபக்ரமித்தாலல்லது, சதிர்- சாதுர்யமானது, அநாயாஸேந ப்ராப்யத்தைப்படைகையாகிற சாதுர்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடீர். ॥ச॥

சதிரமென்று- சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர்- சாதுர்யம், சதிரையுடையவர் சதிரர், இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்று.ரூபம். ஸ்வேதரவிஷயத்தை வஶீகரித்துக்கொண்டு ஸேவிக்கும்சாதுர்யத்தை யுடையவராயிராநின்றோமென்று என்றபடி. தம்மைத்தாமேசம்மதித்து- தங்களைத்தாங்களே ஸ்லாகித்து, "ஸஸ்த்ரவரிவாதிகாதப்ரிகரோதிஶப்தம்ஶரிதா" என்கிறபடியே இதுவஸ்துமல்லாமையாலே தாங்களேதங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே ஸந்தோஷித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிது ஹாஸ்யமாயிருக்குமிறே. இதுக்குத் துற்றவரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்மொழியார்- ஸௌந்தர்யோக்தியையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்- ஸௌந்தர்யம், மொழி- உக்தி, "ஸௌந்திஷ்திவாரியோஷிதாம் ஸூக்திஸாரஸௌ ஸேவகேவலம்" என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் ஸௌந்தர்யமாகச்சொல்லி வஶீகரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. மதுரபோகம்- ஸௌந்தர்யங்களானபோகங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்கொண்டவர்களே, துற்றுகை- பூர்ணமாகஸேவிக்கை, பூர்ணமாக அநுபவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்திலுடைய ஸம்பாவித ஸௌலப்யதந்த்ரவேந அத்யந்தாஸ்வாதஸம்பவாரம். வைகி- காலம்கழிந்து, வைகை- காலம்கழிகை, யௌவநாதிதர்மங்கள் அதீதமானவாறே என்றபடி. மற்றொன்று- வேறொருஸம்பத்தை, கீழ்ச்சொன்ன ஸௌந்தர்யாதிகளைப்போகங்களுக்கு விபரீதங்களான வ(ள)ரூக்ஷபாஷணாதி தக்க்ருதபரிபவ ப்ரஸங்கதோஷங்களை யென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் வாசாமகோசரமென்கைக்காக வேறொன்றென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶித்தது, உறுவர்- அடைவர்கள், அதிவ்ருத்தஶரீரங்களாய்க்கொண்டு போக்யதமதேஶகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே விஷஸத்ருஶராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலாலின்பமில்லைகண்டீரென்று மேலோடே ஸம்பந்தம். அதிர்கொள்- அதிர்க்கையைக்கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவரான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நஶிக்கும்படி, வடமதுரை- உத்தரமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு- ஸர்வலோகமும் ஸாக்ஷாத்காரமாக ஸ்ருஷ்டிக்குக்கொண்டு ஸர்வருக்கும் ஸுத்ரநம்பண்ணுகைக்காக அவதரித்தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள்ஆளாய்- எதிர்கொள்ளும்தாஸராய், "அநந்யகாமஸஞ்ஜநஸம்ப்ராப்தஹ்ருதநதாந:" என்னும்படியிருக்கிறவனுக்கு, ஸாமந்தகாமஸாத்ருஶ்யாதிகளோடே அபிமதநம்பண்ணும் தாஸர்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இங்குஉஜ்ஜீவநம் பரமாநந்தஸம்பத். ஸாக்ஷாத்ஸமாப்ரவருஷமாரஸம்பத்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி. இன்பம்- ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடீர், ஆதலால் அவன்பக்கலிலேயே நீங்கள் அபிமதநர்பு

மூ—இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுநினையாதே* தொல்லையார்களெத்தனைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்* மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* சொல்லியுய்யப்போகிலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே* ॥௫॥

ஆ—சுஸார்மயக்குப்படி வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு ஸ்வாமித்வாதிகளைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாராயுய்ப்பி லல்லால்வேறு ஸாதநமில்லையென்கிறார். ॥௫॥

(இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறு புருஷார்த்தமில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதே யெத்தனைவரிங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நசியாதே ஆஸ்ரிதர்க்கா ஸுலபம்பண்ணுகைக்காக வந்துபிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லியுய்யுங்கோள், வேறுப்பவிரகில்லை இது ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்கிறார். ॥௫॥

(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார். வேறுவக்தவ்யமில்லாதபடி ஸங்க்ஷே

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே லௌகிகஸம்பந்திகள் ஆபத்திலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வள வேயன்றிகேக ஆபத்திலே பரிஹாஸமும் பண்ணுவார்களென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெ. யதா— கீழ்நாலுபாட்டாலும் அவர்களை ப்ராபகாபாஸர் என்றவர் இப்பாட்டில் ப்ராப்யாபாஸரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம் எதிர்கொள்ளவா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௫॥

ஆறும்பாட்டு.

உள்ளதுநினையாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஸாத்யத்துக்குப் ஸமிதாஸமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வேஸ்வர புருஷார்த்தநம் ஸத்ருஷார்த்தமாகையாலே நீங்கள் அதிகரிதஸ்ருஷ்டராகுங்கோளென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெ. சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்று) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௫॥

ஏழாம்பாட்டு.

அவன்கல்யாணகுணமே அநுஸந்தேயமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே குற்றமில்சீர்க் கற்றித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாநுவாத்யமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இச்சுருக்கையித்யாதியால்) சுருங்கச்சொன்னோமென்றிருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (மிகப்பரவாமேஎன்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால் ஸர்வத்ரவர்த்தத்தை

ஸ—ப்ரவசிகராம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து. ॥௬॥

இன்பமில்லைகண்டீர்- எம்பெருமானல்லது வேறுஸாத்யவஸ்து இல்லைகிடிகோள், உள்ளது- அவனை யொழிய வேறு ஸாத்யமில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான அர்த்தத்தை, நினையாதே- அநுஸந்தியாதே, பராமர்சித்துத்தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள்- அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை- அநாதிகாலம், எத்தனைவர்- அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி- பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார்- அதீதராய் விட்டார்கள். ஸர்வேஸ்வர புருஷார்த்தநம் பெருமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணமாத்ரமே பரிஶேஷித்ததென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ!, இப்படி வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களேயென்று ஶோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். மல்லை- ஸர்வஸம்ருத்தமான, மல்லை- ஸம்ருத்தம். மூதூர்- பழைய ஊரான, மூது- பழையது, ஸ்ரீவராஹநாயநாராய்ப்பின்பு ஸ்ரீமத்ராமாழ்வான் நசியாய் இப்படி அநாதியாக ஸ்வபதிஸம்பந்தமுடைய ஊரானதென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே- ஸ்பஷ்டம். சொல்லி- கீர்த்தனம்பண்ணி, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவர்த்தித்தால் அல்லது, மற்றொன்றில்லை- வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனையே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. சுருக்கு- இதுஸங்க்ஷேபம், ஸத்ருஷ்டஸாராம்ஸத்தையெடுத்து ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லை யென்றுகருத்து. ॥௫॥

மூ—மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோமாநிலத்தெவ்வுயிர்க்குஞ்* சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்கள் அந்தோ* குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்தான்* குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே* ||எ||

வாழ்தல்கண்டீர்குணமிதந்தோமாயவனடியரவிப*

ஆ—வேண்டாதொழியவேண்டுவதொன்றோடுமுபாயத்தை எல்லாருக்கும்சொன்னோம், இதுக்கதிகாரிநியமமும் காலநியமமும் தேசநியமமுமில்லை, இவ்வுபாயந்தான் ஸாத்யமென்று குறைவுபடவும்வேண்டா ஸுகரமுமெளிமையும் இதுநிஷ்டமாகிலோவென்னில் இதுசெய்தால் முன்னம் ஸந்தோஷமில்லையிறே, ஆதலால் ஆச்ரிதர்க்காக வடமதுரையிலேபிறந்தவனும் பசுமேய்க்கும் ஆயனுடைய ஸௌலப்யாதிகளான கல்யாணகுணங்களை ஸதாநுஸந்தித்துக்கொள், இதுதானேயமையுமென்னும்படி போக்யமுமாய் ஸுகருமாயிருக்குமென்கிறார். ||எ||

இ—அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கதிகாரிஇத்யாதியால்) சிற்றவேண்டாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயந்தானித்யாதியால) ஸுகரமுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க ஸுகரமாயிருக்கிற வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுமாப்போலே குற்றமில்லையென்றுசொல்லுகை ஸம்மதமன்றோவென்ன இது ஸாரஸ்வாதுமென்று காட்டுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இதுநிஷ்டமித்யாதியால) அப்படியேகாட்டுகிறார் (இதுசெய்தாலித்யாதியால) இது ஸாதகமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள்வடமதுரைப்பிறந்தானென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால) குற்றமில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதி யால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே ஸமுச்சயமான ஸந்தர்ப்பத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸதாநுஸந்தியுங்கோளென்று) குணமேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுதானேயித்யாதியால்) ||எ||

ரூ— மற்றொன்றில்லை- இனிவக்தவ்யம் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- ஸமாப்யாயிவியில், விஸ்தீர்ணமான ஸப்தலோகத்திலென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்- ஸர்வாத்மாக்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவைஷம்யம்பாராதே எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம்- ஸங்க்ஷேபமின்றிக்கே சொன்னோம், இது சிலருக்குச்சொன்னோமென்றிருக்கவேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்றவேண்டா- சிதறவேண்டாம், சிற்றுதல- சிதறுதல, ஆயாஸப்படவேண்டாமென்றபடி. சிந்திப்பே- விசந்தநமும், சிந்திப்பு- சிந்தநம், ஸ்மரணம வாசிகக்காயிக வ்யாபாரவ்யவஹிதமென்றபடி. ஏகாரத்தாலிது ஸ்வதந்த்ர ஸாதநமுமென்றபடி. அமையுங்கண்டீர்கள்- பர்யாப்தம்கிடீர்கோள், கண்டீர்களென்றது ப்ரஸித்தப்ர ஸிதநாமம். “ஆபாஸ்ஸோபாரணாகோஸ்யப்ரதாபஞ்சிப்ரோஸநம்” இத்யாதிகளிலே இது ப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! இத்தனைஸுகமான உபாயத்திலே ப்ரவ்ருத்தியாதொழிவதே என்று நிர்விண்ணராகிறபடி. குற்றமன்று- தோஷமன்று, இந்த ஸாதநாநுஷ்டானத்தில உங்களுக்கு ஸம்ஸயமுண்டானாலும் இதுசெய்தால ஸந்தோஷமலலவே என்றுகருத்து. ஆனால ஸாத்யமேதென்னச்சொல்லுகிறார். எங்கள்- எங்களுடையதான, ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபனானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனை, ஆச்ரிதர்க்காக வந்தவதரித்தருளினவனை என்று வடதாத்பர்யம். பெற்றத்தாயன்- பசுக்களையுடைய கோபாலனுடைய, பெற்றங்கள்- பசுக்கள், பெற்றங்களையுடையவன்- பெற்றத்தான், பெற்றத்தாயன் என்று ஸமாஸவதம். குற்றமில- தோஷமில்லாதவையான, ஸௌலப்யாதிகுணங்களான வென்றபடி. சீர்- கல்யாணகுணங்களை, கற்று- அப்யஸித்து, உபதேசாதிகளாலே அறிந்து என்றபடி. வைகல- ஸர்வகாலமும், வாழ்தலகண்டீர்- குணாநுபவஸௌக்யத்தை ஸாதிக்கைகிடீர்கோள், குணம்- குணம், போக்யமும ஸுகமுமென்றபடி. ||எ||

வாழ்தலித்கண்டீர்குண மென்றருளிப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும குணமாவது, வாழ்கை- போகங்களை ஸாதிக்கை, கண்டீரென்கிறதால் இது லோகப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! அந்த போக்யத்துக்குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று நிர்விண்ணராகிறபடி. அதுதானெதென்னில்? சொல்லுகிறார். மாயவன்- ஆச்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனுடைய, அடி- திருவடிகளை,

மூ— போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு*வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே*
வீழ்துணையாப்போமிதனில்யாதுமில்லைமிக்கதே* ॥அ॥
யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றதுகருதி* காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கை

ஆ—(வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநமே காலயாபநரான சிறியருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநத்துக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தோபாயமில்லையென்கிறார். ॥அ॥

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும்மேற்பட்ட புருஷார்த்தமென்றே ஸாம்ஸாரிகதுக்கநிவ்ருத்திரூபமான கைவல்யமென்று அதைப் புருஷார்த்தமென்றுபற்றில் காதுபெருக்கவென்றுபுக்கு பண்டுள்ளதையும்

✱எட்டாம்பாட்டு.✱

இ— மாயவனி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சிறியருக்கு- ஸூரவ்யருக்கு அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸ்வகுணாநுஸந்தாநம் எல்லாருக்கும் வஸிக்கைக்காகவாகையாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேயமென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதே. வீழ்துணையாப்போமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநத்துக்குமேல்ப்பட்டவித்யாதியால்) ॥அ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்) ஸாம்ஸாரிகதுக்கநிவ்ருத்திரூபமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்ப்பட்டதென்று கருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதையித்யாதியால்) அதுகருதியென்று ஸாரஸ்யமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழே பந்தங்களுடையவும் ஸ்ரீஹோமங்களுடையவும் ஹேயதைஞ்சொன்னத்தாலே வைஷ்ணவர்மெல்லாமென்று பர்யவஸிதமாகையால் இது கைவல்யபரமாகை உசிதமென்றுகருத்து.

ப—பரவி- ஸ்துதியாலே ஹர்ஷம்பண்ணி, போழ்துபோகஉள்ள- காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை- நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று உத்ஸாஹிக்கைக்கென்றபடி. கிற்கும- வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே உத்ஸாஹிக்கமாட்டினவர்களானவென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு- பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரூப தோஷரஹிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா- குணாநுபவ ரூபபோகத்துக்குபாயமாக, துணை- ஸஹாயம் இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- உத்தரஸ்ரீமதுராபுரியில் அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே- கல்யாணகுணங்களே, வண்- கல்யாணம், வீழ்துணையா- ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், புருஷார்த்தோபாயமாகவென்றபடி. வீழ்- ஆசைப்படும்படியானது, ஸ்ராவ்யமானதென்றபடி. போமிதனில்- நடக்கிற இதில்காட்டில், ஸதா அநுஸந்திக்கிற இதில்காட்டிலென்றபடி. மிக்கது- அதிகமான புருஷார்த்தோபாயம், யாதுமில்லை- ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிசயமான உபாயமென்றபடி. ॥அ॥

அதனில்- அந்த கைவல்யத்தைக்காட்டில், மிக்கு- அதிகமாய், யாதுமில்லை- ஒரு புருஷார்த்தமுமில்லை, என்றென்று- இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக பகவதநுபவமுமுள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வபாவதௌர்ப்பல்யத்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி- அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப்பலமாக அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்தென்றபடி. கருதிஎன்றது "ஸாக்ஷாத்ரூபாயணம்வதே" என்கிறவிடத்தில் ஸார்வத்ர்யம போலே அநுவாதமாய் கருதினுமென்று கருத்து. காதுசெய்வான்- காதுகளைச்செய்ய இச்சையுடையவனும், கூதைசெய்து- மூளியாக்கினவனும், கார்யாகாரணபாவம் கணபூதத்தைப் பெரியதாக்கப் ப்ரவர்த்தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனுமென்று வ்யாக்யானம். காதைவளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப் போலேயென்று கருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென் றநுபிப்பது. முறை- பூர்வாநுக்ரமதமான, பூர்வமுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்- நிக்ருஷ்டமான போகமும், ஸாம்ஸாரிகபோகமுமென்றபடி. போம்- போய்விடும், ஏகாந்திகநிவ்ருத்தியில்லாதேபோகிற ஆத்மாந்தக்கே இருந்த ப்ராக்ருத

மூ—பும்போர்* மா துகிலின்கொடிக்கொண்மாட வடமதுரைப்பிறந்த* தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர்சரணே* ‖ கூ‖

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து* மண்ணின்பாரநீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்*
திண்ணமாநும்முடைமைபுண்டேலவனடிசேர்த்துய்ம்மின்* வெண்ணவேண்டாநும்மதாதுமவனன்றிமற்

ஆ—கெடுத்துக் கூதையாக்கினப்போலே பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகது:க்கத்தையு மிழக்கும்தனை ஆகையால் ஸ்ரீமதுராயிலே திருவவதாரம்பண்ணுகைபாலே புதுக்கணித்த வழகையுடையனான கண்ணனே ஸமாஶ்ரயணீயமென்கிறார். ‖ கூ ‖

(கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத் துகைக்காக ஸ்ரீமதுராயிலேவந்துபிறந்தருளி பூபாராவதாரணம்பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆகையால் அவனேரக்ஷகன் ஆனபின்பு உங்களுக்காக ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறவஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்

இ—இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லிற்றுபிற்று. கூதை- மூளி, கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் என்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுள்ளஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) து:க்கத்தையும்என்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தாலே ஸாம்ஸாரிகது:க்கோத்பத்திநிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிறதுமன்றிக்கே அத்தையுமிழக்குமெ ன்றபடி. கைவல்யம்பெற்றவனுக்கும் ஸ்வர்க்காதிக்ஷயமில்லாமையாலும் ஜந்மப்ரஸங்காவகாஶமில்லாமையாலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமுடைமையாலும் ஸாம்ஸாரிகது:க்கோத்பத்திநிவ்ருத்தியில்லையிறே. கைவல்யமெனு வம் ஸித்திக்குமேயாகிலும்- ஜந்மநிமித்தஸ்வர்க்காதிகளைப்பார்த்தால் இதொரு க்ஷத்ரரூபமாக வைகையாலே- அதை ஸூசிப்பித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர்தோள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (புதுக்கணித்தவித்யாதியால்) ‖ கூ ‖

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) வந்தித்யாதியாக, த்வி தீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுராயிலேஇத்யாதியால்) இதில் ஶேஷார்த்தமருளி ச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காகவித்யாதி ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே) இத்தால் அவனல்லது ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமில்லையென்று உபதே ஶித்த ஒன்பதுபாட்டுக்களிலும் ஸமஷ்டமாயிருந்த தத்ஸமாஶ்ரயணத்தை இப்பாட்டிலே கண்டோக்தியாலே

ய—து:க்கமும் போய்விடுமென்றபடி ஆதலாலில்லைகண்டீர் என்றுமேலே ஸமயிக்கிறது. மாதுகிலின்- பெரிய வஸ்த்ரங்களுடைய, துகில்- வஸ்த்ரம். கொடி- த்வஜங்களை, விஶாலவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள்- கொண்டிருக்கிற, உடையவையாயிருக்கிறவென்றபடி. மாட- ஹர்ம்யங்களையு டைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர்- நித்யஸேவ்யமாயிருக் கிற, தாது- தாதுசேகரம், லக்ஷணமாலையைச்சொல்லுகிறது, வைஜயந்த்யாதி மாலாலங்க்ருதங்க ளானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனான, கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண்- ஶரணபூத னது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆகையால் அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற் றுங்கோளென்றபடி. ‖ கூ ‖

கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கே என்கிற விடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே ஸமயிப்பது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷக த்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- பூபாரத்தை, நீக்குதற்கு- நிவ்ருத்திப்பிக்கைக்காக, வந்து- பரமவ்யோமத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு ஶேஷபூதமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், யத்யப்யநந் தால் வஸ்துவ்ருத்தியில் உங்களுக்கு ஶேஷமல்லாதவற்றை நீங்கள் ஸமர்ப்பிக்கிறதுமத்தனையென்றுகரு த்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- த்ருடமாக, சேர்த்துய்ம்மின்- சேரப்பண்ணுங்கோள்- ஸமர்ப்பியுங்கோளென்றபடி. நும்மது- யுஷ்மதீயங்களான, ஆதும்- வஸ்துவும், அவனன்றி- அவனல்லது, மற்றில்லை- வேறொன்றில்லை, ஸர்வஸ்யாபி ஶேஷத்வதயா அவனுக்கே ஶேஷமாயிருப்பதொழிய ஸ்வநிஷ்ட

மூ— நில்லையே* ।ம॥

ஆதுமில்லையற்றவனிலென்றதுவே துணிந்து* தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன*
தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* ஓதவல்லபிராக்கணம்மை யாளுடையார்கள்
பண்டே* ।கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— திருவடிகளிலே ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநத்தையுடையீர்காள், உங்களுக்காக ரக்ஷிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கேஶேஷம், இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ॥ம॥

(ஆதுமில்லை) ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அவனுக்கே ஶேஷமென்று துணிந்திருந்தசடகோபன் தாதுசேர் தோட்கண்ணனைச்சொன்ன நிரவத்யமாய் ஶ்ராவ்யமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்லவைஷ்ணவர்கள் நமக்குபண்டே ஸ்வாமிகளென்கிறார். ॥சக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதியை விமர்சிக்க. நம்பிதாதுமஹத்வாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காக ரக்ஷிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களுமித்யாதியால்) எண்ணவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

ஶ்ரியஃபதித்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாத்மீயாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ஈ— மாயிருப்பதொன்றில்லையென்றபடி. எண்ணவேண்டா- சிந்திக்கவேண்டாம், இதில் ஒரு ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥கO॥

அவனில் ஆந்த க்ருஷ்ணனில்காட்டில், மற்று- வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று- ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் ஸ்வரூபஸ்வபாவ விஶேஷணதயா அவனுக்கே ஶேஷபூதங்களல்லது ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றபடி. அதுவே- அந்த அர்த்தத்தையே, துணிந்து- அத்யவஸித்து, தாதுசேர்- மதுஸம்ருத்தமான, தாது- வாஸ்திகஸாரமாய் மதுவாம், தோள்கண்ணனை- ஸ்ரஜங்களையுடையவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸ்பஷ்டம், தீதிலாத- அவத்யரஹிதமான, தீது அவத்யம், ஶப்ததோஷார்த்ததோஷ ரஹிதமானவென்றபடி. ஒண்- ஒள்ளியதான, லக்ஷணஸம்பன்னமானவென்றபடி. தமிழ்கள்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடங்களான, இவைஆயிரத்துள்- இந்தபாட்டுக்களாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டையும், ஓதவல்ல- அர்த்தாநுஸந்தானம்பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள்- உபகாரகரானவர்கள், "அப்ருஷ்டேதவஜம் யத்நாத்ஸ்வோபதேஶகயோ: । நவதத்வார்த ஷத்யம் கஶ்சித்பரிபாலயேத்" என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரகரென்றபடி. பண்டே- இதுஓதுகிறதற்குமுன்னமே, ஜந்மப்ரப்ருத்யநாதிமான ஶரீரஸம்பந்தம் வந்ததுமுதல் தொடங்கியென்றபடி. நம்மையாளுடையார்கள்- நம்மைத்தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள், நமக்குநாயகரென்றபடி. அல்லேனென்னுதே பால்குடிக்கவேணுமென்று ஶிஶுவைத் தாய்கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணாய ஶ்ரீமதே வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நமஃ ✳

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கொண்டபெண்டிர்.)

ஸர்வஸ்மாத்ஸ்வகீயாத் அதிஶயித ஜநநாதிஷு த்ராணஸாமர்த்யஹீநே
ஜாதக்ஷாந்தாபராத்ரே ஸ்வசிரமுபகார ஸங்க்ருதாயாஸ்வயம் ச ।
ஸம்யோக்க்ருஷ்ணஸ்வபாவா அப்ருதக்பணதி ஸம்வித்தா நாதஸம்ஸ்தான ஸ்வபாவா
ரக்ஷாஸம்ஸ்த்யாஹாநே நஹி நஜதிஹி தம் காரிஸங்கா ஸமேஷ ॥௮௧॥

(ஸர்வஸ்மாத்ஸ்வகீயாத்) எண்டிசையுங் கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான- ஶ்ரியஃபதித்திலே

ஸ்ரீ — கா — எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப்படுகையாலும், (ப்ரதிஜ்ஞாநாத்) கரைகொன்றிலே பேழ்மரமுமெய்த வெங்கார்முகிலை- வஸுதேவர்த்திருமகனைப் பெருந்திருச்சரதத்தாலே ஸர்வஸ்வங்களையும்போக்கித்து "ஸம்க்ஷிப்தாஸீக" என்றிருந்த ஆஸ்ரிதருக்கு 'ஜயந்து பாண்டுபுத்ரா:' என்கிறபடியே ப்ரீதிஸ்ரவஸத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (தேவகீநந்தநஸஜ்ஜைஜாத காடோத்தரஸ்யாம் வாஸிகிஜயாவாராமங்க்ருதாயாம் உபாஸ்ய:) மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தாக நருள்கொளாளா யுய்பிலல்லால்- ஸாத்ரநாஸகஸ்த்ருஷ்யா நிரவஸரமாகத் தன்வாத்ஸல்யதெ யாலே வடமதுரையிலே க்ருஷ்ணனுபவந்தவதரிக்கையாலும், மேலில்பாட்டுக்கள்தோறும் 'வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசரணென்றுய்ப' 'அதிர்கொள்செய்கை யசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசொல்லியுய்ப' 'பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்' 'வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்' என்று விசேஷித்ரவசனமாக வடமதுரையிலே வந்தவதரித்தருளினதையே ப்ரஸம்ஸிக்கையாலே இவைத்தாலேதானே அநந்தரமாகவும் வ்யாவ்ருத்தங்களாயிற்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸவஜநங்களுக்கும் வாத்ஸல்யமான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தாலொழிய 'ஸ்ரக்ஷணை வ்யஸ்தஸ்ய கோஷ்டாம்பாரக்ஷணே' என்னும்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு வேறுஸஹாயமும் வ்யாஷ்டிதமுமில்லையென்று வாசேஷிதமான அர்த்தத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என்றுபக்ரமத்திலே காரிஸூநு அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||௧௦௯||

"ஆவக்ஸவ்யப்ரஸித்ய:" என்று ஒன்பதினாயிரத்தில் பாடம். 'போகாரஜாமங்க்ருதாயாம்' என்று சிலர்பாடம், திருவாய்மொழிக்கு உபாவார்ரீ என்றும் திருநாமம் உண்டாயிருந்ததிறே; திருவவதாரத்திற்கு ப்ரயோஜநம் ஸாதுபரித்ராணாதி த்ரயமுமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக்குமாப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' வித்யாதியாலேசொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாத்பர்யதேஷங்கொள்ளுகையுசிதம். ஜாதஸ்வாகு- பிறந்தவன், அஜனானதான், 'ஸம்பவாமி' என்று பிறக்கையாலும், ஸஜ்ஜைஜாதகவாக்- முதூர்பிறந்தவன், சந்த்ரவம்சஸஜ்ஜியில் வந்துபிறக்கையாலும், தேவகீநந்தநஜாதகவாக்- அசுரர்மங்க, துஷ்டநிக்ரஹமாகப் பிறந்தருளுகையாலும், உத்தரஸ்யாம்வாஸிஜாதகவாக்- வடமதுரை, ஸப்தமோக்ஷப்ரதக்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், உபாராயாமங்க்ருதாயாம்ஜாதகவாக்- திருநாமமே ஹேமம்யமானஇடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும், உபாஸ்ய:- வாழ்துணையா, நிரவதிகமான தன்க்ருபையாலே அவதரிக்கையாலும், பம்போ:- பெற்றத்தாயன் உகவாதநம்பண்ணின காதாபோலே பரியுமவனுகையாலே ப்ரயாநபம்பாவாகையாலும், க்ருஷ்ணஸ்ய- கண்ணன், ஸவ்யனுயிருக்கையாலும் என்று பொருள்கொள்ளவடுக்கும்என்று நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதத்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ — பண்டைநாளாலேநின்றிருவருளும்பங்கயத்தாட்டிருவருளுங்* கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற் குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்*- தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்துன்றாமரைக்கண்களாலேநோக்காய்*

ஆ — (பண்டைநாளாலே) இப்படியெம்பெருமானுடைய உறவுடைமையையநுஸந்தித்து இவ்வுறவுடையவனானவனோடே கலந்துபரிமாறவேணுமென்று மநோரதித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாமாந்யகடாக்ஷமல்லது வேறொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக்காணாமையாலே சாலவின்னாதாராய் என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணும். திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்-

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — இருத்தும்வியந்திலேபெற்ற பரிபூர்ணஸம்ச்லேஷத்திற்கு விச்லேஷமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே சேஷவ்ருத்திகாமராய் அந்தப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே கொண்டபெண்டிரிலே ஸர்வாவசேஷம்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரமாகஸந்துஷ்டராயிருக்கிற ஆழ்வார் விச்லேஷவேளையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'கண்களாலேநோக்காய்' என்றும் 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும் இப்புடைகளிலே அலற்றுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன. ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாக்ஷியால்) உறவுடைமை- ஸம்பந்தமுடையவனாயிருக்கை, கலந்துபரிமாறவேணுமென்றது- ஸர்வதேசகாலாவஸ்தைகளான பாஹ்யஸம்ச்லேஷம்பண்ணி ஸ்ப்ரசிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வவிதபந்துத்வத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி யாவது இப்போது பிறந்ததென்றுகருத்து ஸம்பந்தமென்றறிந்தாலிப்படி செய்தாலல்லது தரித்திருக்கமுடியாதிறே, இங்கு ஸாமாந்யகடாக்ஷமாவது- ஸ்ரீமத்ரெல்லார்பக்கலிலும் ஸர்வஸாதாரணமாக ஸம்லாபாதிகளன்றிக்கே ஸாந்நித்யமாத்ரமும் செய்தருளுகை, விசேஷகடாக்ஷமாவது- தாமபேக்ஷித்தபடியே ஸம்லாபாதிகளெல்லாம் செய்தருளுகை, சாலவென்றது- மிகவுமென்றபடி. இன்னாதாரென்றது- நிர்விண்ணராயென்றபடி. மநோரதங்களையுடையவென்றது- மநோரதங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் ஸம்பந்தஸ்வ

வி — தெண்டிரை- தெளிந்ததிரைகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், தெண்டிரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸவர்ண்யம், தகாரஸ்ய டகாராதேசம்; விமலதரங்கசாலிநியானவென்றபடி. திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக்கநுகுணமாக ஜலஸம்ருத்தியையுடையதானவென்றபடி. பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததானவென்றபடி. தண்பணை- குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை- நீர்நிலம், சூழ்ந்த- பரிவ்ருதமான, திருப்புளிங்குடி- திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேசத்திலே, கிடந்தானே- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, [illegible] ஸம்பந்தத்தாலேயிறே எவ்விடத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகையெனக்குக்காட்டிற்று, அப்படியே இன்னமும் நானபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. நின்திருவருளும்- நிருபாதிகபந்துவான உன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள்திருவருளும்- பங்கஜவாஸிநியினுடைய க்ருபையையும், உன்னுடையக்ருபைக்கும் நிதாநமான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையுமென்றபடி. உன்கருணையினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோவென்றுகருத்து. பண்டைநாளாலேகொண்டு- ப்ராசீநகாலத்திலேபெற்று, பண்டை- ப்ராசீநம், நாளாலேயென்று ஸப்தமீஸ்தாநே த்ருதீயா, முன்பு நெடுநாளே தொடங்கியென்றபடி. நெடுநாள்க்ருபைபண்ணி ஸமயத்திலே கைவிடலாமோபிரானே என்றுகருத்து. நின்கோயில்- உன்னுடையதிவ்யாயதநத்திலே, சீய்த்து- ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யம் பண்ணி, சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி, பல்படிகால்- ஸந்தாநக்ரமமாக, வம்சாநுக்ரமமாகவென்றபடி, குடிகுடி- குடிகுடியாக,

மூ— தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழ்ந்த திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||௧||
குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின் தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்துன்பொன்* னடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற

ஆ—தென்னை திரே வந்தருளவேணும், என்றிப்புடைகளிலே தம்முடைய மநோரதங்களையடைய ப்ரகாசிக்கிறார். பிராட்டி ஸந்நிஹிதையாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதராய் ஸர்வவிதகைங்கர்யநிரதருமாய் என்றுங்குடியாக வடிமைசெய்துவர்த்திக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகியநீர்நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே?‘யென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ||௧||

(குடிக்கிடந்து) ஸர்வஸ்வரூபத்ருஷ்டப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு உனக்கநவரதமான வடிமைசெய்துஉன்திரு

இ—த்தாலும் ப்ரமாணபலத்தாலும் பங்கயத்தாள்திருவருளுமென்றது ஸமஸ்தஸ்யவைக்குங்கூட வேதாந்தவிவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) பிராட்டிக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஆத்மஸ்வரூபாநுகுணமான ஸம்ப்ரதாயத்தாலும் வேதநிர்பக்கல் ஸ்நாநபோகாவஸரத்திலே அவளுடையகடாக்ஷம் ப்ரயோஜனவியாய் ‘தஸ்மிந் நிவர்த்ததே கிஞ்சித்விஷம்’ என்கிறபடியே தஸாநஸாநந்த அவனுடையகடாக்ஷம் ஸநாதநவியாயிருக்குமென்று கருத்து. இத்திருவாய்மொழியினுடைய ப்ரதமமான முதற்பாட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே விஷயீக்ருதஸ்யமென்கிற ஸமஸ்தம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில்சீய்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிதேத்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௧||

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து என்கிதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வரூபீத்யாதியால்) குற்றேவல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உனக்கநவரதமித்யாதியால்) உன்பொன்னடிக்கடவாதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ப—வாத்ஸல்யஸ்பர்ஹிதமாகவென்றபடி. வழிவந்து- ஸாக்ஷாத்காரத்திலேவந்து, ஸாக்ஷாத்காரமும் தப்பாதபடி தனிஷ்டராய்என்றபடி. ஆட்செய்யும்- அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- சேஷபூதரான வெங்களுக்கு, தம்ஸம்பந்திகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அடிதுடங்கி உனக்கேகுடிகளாகையாலே அநந்யபந்திகர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய் திறந்து- உஜ்வலமானதிருப்பவளம் திறந்து, வித்ருமம்போலே ரமணீயமான திருப்பவளத்தை தத்திறந்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும்போதுள்ள திருப்பவளத்தினழகைக் காணவேணுமென்றுகருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன்தாமரைக்கண்களால்- என்னுடைய தாபஸம்போலே ஸ்தாபவிஸ்ராமஸ்தலங்களான உன்னுடையவிலோசநங்களாலே, நோக்காய்- கடாக்ஷித்தருளவேணும். ||௧||

கொடிக்கொள்- கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற,. கொடி- த்வஜம், த்வஜங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொன்மதிள்- கநகமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- வேஷ்டிதமான, இதுபுளிங்குடிக்கு விசேஷணம். குளிர்வயல் சோலை- குளிர்ந்தவயல்களையும் உத்யாநங்களையும் உடைத்தான; திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- திருப்புளிங்குடி திவ்யதேசத்திலே ஸ்ரீசயநாஸநமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். குடிக்கிடந்து- குடியிலேகிடந்து, சேஷத்வாநுரூபத்தைத்தப்பாதேநின்று என்றபடி. ஆக்கம்செய்து- ஸம்ருத்தியைப்பண்ணி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அந்த சேஷத்வாநுரூபமாக ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. தீர்த்த நின் அடிமையென்று சுருப்பது. தீர்த்த- தீக்ஷ்ணமான, பாவநமானவென்றபடி. தன்னுடைய ரஸ்யதையாலே உதாரவ்யாபாரமாக ஸம்பந்திதமான வென்றபடி. நின்னடிமை- உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்க கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன்னடி- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே- அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது மற்றொருவ்யாபாரத்தை அறியாதேயென்றபடி. வழிவருகின்ற- அடிமைமுறைதப்பாதேகடக்கிற, வழுவ

மூ—வடியரோர்க்கருளிநீயொருநாட்* படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்* கொடிக்கோள்
பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||௨||
கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன்றிருவுடம்பசையத்* தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடி-
மைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித்*தடங்கொடாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்றாமரைமங்கையுநீயு*

ஆ—வடிகளல்லதறியாதே ஸம்பந்தமொழியாதிருக்கிற வடியோமுக்குக்க்ருபைபண்ணிஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான நின்பாதபங்கயமே ஒருநாள்தலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயற்சோலைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனேயென்கிறார். ||௨||

(கிடந்தநாள்) இங்ஙனேயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன் திருவுடம்பு நோவாதோ, உன் திரு

இ—ய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) தலைக்கணியாய்என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித்தருள வேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்தது. ||௨||

* மூன்றாம்பாட்டு. *

கிடந்தநாள்கிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) பிரானேயென்றுஸம்போதநமாக நிர்த்தேசித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே என்றதும் வ்யாக்யாதம். எத்தனை காலமித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுடம்புநோவாதோஎன்று) இதற்குளமூந்திருந்துஊத்யாதி

ஈ—ஸம்பந்தமொழியாக சேஷமாய்க்கிடக்கிறவென்றபடி. அடியரோர்க்கு- அடியாரானவெங்களுக்கு, இப்படி உன்னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, நீ- ஸர்வேச்வரனான நீ, படிக்கு- ஸ்ருஷ்டிக்கு, படி- ஸ்ருஷ்டி, அளவாக- ஸமப்ரமாணமாக, நிமிர்த்த- உஜ்ஜ்ரும்பித்த, த்ரிவிக்ரமதசையிலே ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் வ்யாப்யமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்டவென்றபடி. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமானவென்கை. நின்பாதபங்கயமே- உன்னுடையபாதபங்கஜத்தையே, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தமொருநக்கால் நாகதூணைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு- என்னுடையசிரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்- அலங்காரமாக்கியருளவேணும். ||௨||

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- ஆச்ரிதர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே, இப்படியே ஆச்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தருள வேண்டாவோ என்றுகருத்து. கிடந்தநாள்கிடந்தாய்- நீ கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆச்ரிதர்க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறநாளெல்லாம் இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு- அதிஸுகுமாரமான உன்திருமேனியானது, அசைய- அசையும்படி, அசைவு- நோவு, ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படியென்கை. எத்தனைகாலங்கிடத்தி- இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை, நீ எல்லாம் ஆச்ரிதர்க்காகச்செய்யுமவனாகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. தொடர்ந்து- அநுஸரித்து, 'யயாயாந்தம்ராஜாநம் யயாவத்தமநுவ்ரஜந்' என்கிறபடியே தத்தவஸரங்களிலே 'ஸாதநேநாநுகாதஸ்ய' 'அலங்காரஸம்பாத்ருயித்வா' நிவேதநம்நிவேத்யம் ஸ்வீகாரார்த்ததுர்ப்ரியம்வதே" என்னும்போலே உன்னைப்ப்ராபித்து அநுவர்த்திக்கிக்கொண்டேனென்றபடி. குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்ககைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல்- அநாதியான, அடிமை- சேஷத்வத்தினுடைய, வழி- க்ரமத்தாலே, அநாதிவ்ருத்தியிலேயென்றபடி. வரும்- வராநின்ற, தொண்டரோர்க்கு- தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, இப்படிஉனக்கே அடிமையாகையாலே அநந்யகதிகளான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தாமடிமைசெய்கிறோமென்று ஸ்வாபதேசம்சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொருவர்ரக்ஷிப்பாரென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, தடங்கொள்- தடாகத்தைக் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்- தடாகம், கொள்ளுகை- ஸ்வீகரிக்கை, அதிவிஸ்தாரமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூக்கள்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள், விழித்து- அவ்வழகுகளையெல்லாம் நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, நீ- ஸிம்ஹாஸநஸ்தனானநீ, எழுந்து- சேஷசயனத்தில்நின்றும் உத்திதனாய், உன்தாமரைமங்கையும்நீயும்- உனக்கநுரூபைதிவ்யமஹிஷீ

மூ—இடங்கொண்மூவுலகுந்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥௩॥

புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று* தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே
என்னையாள்வாயெனக்கருளி* நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்பநாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்பப்*

ஆ—உடம்புநோவாதே உன்னடியேனை யெனக்காகநீயொருநாள் தாமரைத்தடாகம்மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களைவிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும் நீயும் இந்தலோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளாயென்கிறார். ॥௩॥

(புளிங்குடி) உன்னுடையகாருண்யத்தினாலே எனக்காகப் புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே என்னை யடிமைகொண்டருளினாப்போலே இன்னமும் உன்னுடைய பரமகாருண்யத்தினாலே சோதிவாய்திறந்து தாமரைக்கண்களாலேநோக்கித் திருவடிகளையென் தலையிலேவைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி ஆழ்வாரபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளினானென்று இந்த கல்யாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள்கூத்தாடிநின்றாரவாரப்பட

இ— யோடேயன்வயம். அதீதவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (உன்னடியேனித்யாதியால்) தம்முடைய ஸம்பந்திகளையுங்கூட்டி தொண்டரோர்க்குஎன்று பஹுவசநமாயிருந்ததேயாகிலும் தாமே ப்ரதாநராக விவக்ஷிதரென்னுங்கருத்தாலே அடியேனை எனக்கென்று ஏகவசநமாகநிர்தேசித்தது. யத்வா— கீழ்ப்பாட்டுக்களிற்போலே இப்பாட்டில் குடியைநிர்தேசியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது ஸ்வார்த்தே பஹுவசநமென்று கருத்தாகவுமாம். சேஷம் ஸ்பஷ்டம். (தாமரைமங்கையும்நீயும்) இத்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே உன் திருவடிகளைத் தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும்நீயு மிருந்தருளுமழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

வ்யாக்யானத்தில் விசேஷணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்களாகைக்காக இது த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (அருளினாப்போலேயென்று) எனக்கருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) நளிர்ந்தசீரென்கிறதற்கு வ்யாக்யாநாபிப்ராயமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோதிவாயித்யாதிவாக்யத்தையென்னுமளவாலே) உலகம்மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோக

ப—யான லக்ஷ்மீபதியும்நீயுமாக, மங்கை- யுவதி, கீழே 'நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்' மென்றிருவருக்கும் ஸம்வலிதவேஷமுபாயத்வஞ்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. இடங்கொள்- இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமான வென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரிலோகமும், தத்ஜநங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ- உங்களைஸேவித்துவாழும்படி, இருந்தருளாய்- "தம்மேவ ஸர்வலோகஸ்ய ஸம்ஸ்ருதம்" என்கிறபடியே திவ்யாஸநத்திலேயாக இருந்தருளவேணும். ॥௩॥

புளிங்குடிக்கிடந்து- எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை இருந்து- வரகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேசத்திலே திவ்யாஸநத்திலெழுந்தருளி, வைகுந்தத்துள்நின்று- ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த- நான் ஸமஸ்தனென்றகலாதே கண்கள்சிவந்திலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கண்டு தேறினவனை, என்சிந்தையகம்- என்னுடைய ஹ்ருதயாந்தர்ப்ரதேசத்தை, சிந்தை- ஹ்ருதயம், அகம்- உள், கழியாதே- விட்டுப்போகாதே, என்னையாள்வாய்- என்னையடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம், எனக்கருளி- இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காகக்க்ருபைபண்ணி, நளிர்ந்த- சீதளமான, ஸகலஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஹ்ருதயம்குளிரும்படியான வென்றபடி. சீர்- உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யஸௌசீல்யாதிகளை யென்றபடி. உலகம்மூன்று- லோகத்ரயமும், விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. உடன்- கூட, ஏககண்டராயென்றபடி, வியப்ப- விஸ்மயப்படும்படியாக, நாங்கள்- உன்னுடையழகைக்காண ஆசைப்படுகிறநாங்கள், கூத்தாடி- நீநடந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணி, நின்று- ஸ்திரமாய், ஸந்நிஹிதமாயென்றபடி. ஆர்ப்ப- ஆரவாரம்பண்ணும்படியாக, இதுக்கு வாராயென்கிறதோடே அன்வயம்.

மூ—பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே* ॥ ச ॥
பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்துநின்பன்னிலாமுத்தம்* தவழ்கதிர்முறுவல்செய்துநின்றிருக்கண்
டாமரைதயங்கநின்றருளாய்* பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருனற் றண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்*
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே*. ॥ ரு ॥

ஆ—நிறமழகிதான ஜீவத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில் சிவப்பேறக்காணலா
ம்படி நீவரவேணுமென்கிறார். ॥ ச ॥
(பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்காகப் பெரியதிருவடிமேலேறி வந்தருளினாப்போலே

இ—ம்(த்ருஷ்டியால்), காணலாம்படியித்ருஷ்டியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவ
கீப்பாட்டிலே 'ஜகத்ஸாக்ஷம்மாருதம்' என்னும்படியான நடையழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி:
ஸாரமிதி. ॥ ச ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

காரீயவாஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வாரியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில்

ஈடு— பளிங்குநீர்- ஸ்படிகம்போலே ஸ்நிக்தோஜ்ஜ்வலத்தையுடைத்தான, பளிங்கு- ஸ்படிகம், ஸ்நிக்தோஜ்ஜ்வலத்
தைப்ராதம்பண்ணி அத்தாலே ஸுவர்ணவர்ணனானவென்றபடி. முகிலின்- ஜீவத்தினுடைய; பவளம்போல்-
ப்ரவாளம்போலே, ஸமுத்ரவாஸரூபத்தில் ஸமுத்ரஜலஸம்பந்த ஜீவாதீப்ரதிஷ்டமாயிருந்து ஜீவத்தின்
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டத்திலே படர்ந்ததொரு நவஸமுத்ரம்போலேயென்றபடி. கனிவாய்- கனிந்தவாயானது, ஸ்நி
க்தகோமலமான உன்னுடைய திவ்யாதரமானதென்றபடி. சிவப்ப- சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷங்க
ளைக்கண்டு ஸபரிதமானமாகையாலே மிகவும் ஆரணாதோற்றும்படியென்கை. காண- நாங்கள்காணும்
படி, நீவாராயே- நீநடந்தருளவேணும். ॥ ச ॥
நன்பவளவென்று கஷிப்பது. ஸ்ரவங்களான விஷ்ருதலதைகளினுடைய, படர்க்கீழ்- தூறுகளின்கீ
ழே, படர்- தூறு, சங்கு- ஸங்கங்களானவை, உறை- வதிக்கும்படியான, பொருனல்- தாம்ரவர்ணியை
யுடைத்தான, நீயிருக்கிறவூரில் சங்குகள்எல்லாம் பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து ஸாவியாநிற்க; நான் உன்னு
டைய திவ்யாதரமாகிற ப்ரவாளத்தைக்காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிரானே?' என்றுகருத்து. திருப்பு
ளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்- கவளப்ராஸ
யான ஸேநாமஜத்தினுடைய, களிறு- மஜம், கவளமாகளிறென்று ஸத்ருஸவடிவோஸஸாரஸ:. கவளக்ராஸ
நமீஜமென்கையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் க்லேசமறியாதே நித்யஸுகிதமான- வென்றபடி.
இடர்- து:க்கமானது, திவ்யவஷ்டஸஹஸ்ர ஸம்வத்ஸரமேவபாலுண்டான து:க்கமானதென்றபடி. கெட-
நிவ்ருத்தமாகைக்காக, தடத்து- தடாகத்திலே, தடம்- தடாகம், அந்தயானையானது அகப்பட்டுக்கிடக்கிற
ஸரஸ்தடாகத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு ஊர்ந்தானேயென்கிறத்தோடே யன்வயம். காய்சின- காயாநிற்கிற கோ
பத்தையுடையவனான, சினம்- கோபம், ஸத்ருவிஷயஜனககோபனான வென்றபடி. பறவை- பக்ஷி
யை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்ந்தானே- நடத்தினவனே; 'ஸாம்காராஸுரநாகஸ்ய ப்ரஸாதிஷ்ட
யதிம்ஸாக்ஷ்யத்ருஷ்டிஸவஸம்" என்கிறபடியே அவன்வேகம்போராதென்று தள்ளிநடத்திக்கொண்டு வந்தவ
னேயென்றபடி. ஸம்போதநம், பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே காரணமான, கனி- ஸ்நிக்தகோமல
மான, வாய்- திவ்யாதரமானது, சிவப்ப- சிவக்கும்படி, என்னைக்காணப்பெற்றஸந்தோஷத்தாலே ஸ்மிதகாரண
மாம்படியென்கை. நீ- நிரவதிகவைபவனான நீ, காண- நான் கண்ணாலேகாணும்படியாக, வந்து- என்
முன்னே எழுந்தருளி, நின்பல்- உன்னுடைய தந்தங்களாகிற, லகாரஸ்வரகாரவேவர னகாரஸ்ஷேஷ:,
நிலாமுத்தம்- ஜ்யோத்ஸ்நாஸாமிகளான ஸுக்தாபலங்களுடைய, விஸ்த்ருதரசியவஸ்தாதிகளான முத்து
க்களுடையவென்றபடி. கதிர்தவிழ்என்று கஷிப்பது. கதிர்- கிரணங்களானவை, தவிழ்- உள்ளடங்காமல்
வெளியிலேதவிழும்படியாக, ஸஸ்மிதம் விகஸிதமாகையாலே காந்திப்ரஸாரணமும் ஸஹமென்கைக்காக ஓடு
ம்படியென்னாதே தவிழும்படியென்றது, முறுவல்செய்து- ஸஸ்மிதம்செய்தருளி; நின்திருக்கண்தாமரை-
உன்னுடைய ஸ்ரீஸம்பதாரவிந்தங்கள், கண்தாமரையென்கிறவிடத்தில் [illegible]

மூ—காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல* மாசினமாலிமாலிமானென்றங்கவர் படக்கனன்றுமுன்னின்ற* காய்சினவேந்தே கதிர்முடியானே கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய்* காய்சினவாழி சங்குவாள்வில்தண்டேந்தி யெம்மிடர்கடிவானே* ௧௰

ஆறா—கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவந்து நின்பன்னிலாமுற்றம் தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்கிறார். ௨௰

(காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடையஇந்த ஆபந்நாஶங்களுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ ஸஹஸா முடியுமோவென்னில்? என்னுடைய ஆபந்நாஶங்களுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஸம்வதக்ஷ மஹாஸம்ஹாரதி திவ்யாயுதங்களையேந்தியருளியிருக்கிறது. ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போலக்காய்சினப்பறவையூர்ந்து மாலிஸுமாலிமால்யவதாதி ப்ரப்ருத்யஸுரநிரஸநம் பண்ணியருளினாப்

இ—நான்காணும்படிவரவேணுமென்றது- ஆஶ்ரிதவத்ஸலதரத்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீமஜ்ஜகந்நாதர்க்குப் போலே ப்ரஸந்நவக்த்ரராய் காணும்படிவரவேணுமென்றபடி. ப்ராப்தவிஷயமாக வௌபசாரிகளோடேகூட நின்றருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று ஸம்க்ஷேபிதத்தை. ௰௨

* ஆறும்பாட்டு *

அவன்நமக்கு நிரூபாதிகபாந்தவென்னுமவஸ்திதியாலே அவனுடைய ஸௌஹார்த்தாநுராக ஸஹ்ருதங்களான சுவஸ்ரோகநாஶாதிகளைப் பெறவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே இப்பாட்டிலே அவனுடைய ஸௌலப்யத்தைவனிக்கை யதாமதமன்றோவென்ன வயக்தீபிக்கிறார் (உம்முடையவிரோதியால்) முடியுமோஎன்றது- விரோதிகள் கிழைவேறுமோஎன்றபடி. தாதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஸ—ராஷேஸ: தயங்க- ஸ்திரகடாக்ஷத்தாலே தாமேஜ்ஜ்வலங்களாக, தயங்குகை- தாமேஜ்ஜ்வலமாகை, நின்றருளாய்- நாலடிநடந்துவந்தருளின நீ ஸம்ப்ரமத்தாலே நடக்கவும்மாட்டாதே ஸ்வஸ்தனாய் என்முன்னே நின்றருளவேணும். ௰௧

காய்சின- காயாநிற்கிற சினத்தையுடையவையான, சினம்- க்ரோதம், ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் தவிபாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவையானவென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு - ஸம்வதக்ஷ வஜ்ர நாமாயுதங்களை, தண்டு- கதை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, எம்மிடர்- எங்களுடையவாபத்தை, கடிவானே- நிரஸிக்கக்கடவனான, எம்மென்று ஸாதநிவேஸாதநம் என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நிரஸிக்கக்கடவனானவென்று பர்யாயம். இது புளிங்குடியாயென்கிறதற்கு விஶேஷணம். பொன்மலையின்- கநககிரியினுடைய, மீமிசை- மேலேயிருந்ததான, கார்முகில்போல- காளமேகம்போல, காய்சின- ஶத்ருக்களைக்காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனான, பறவை- பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி. ஊர்ந்து- நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்றுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மாசின- மஹாக்ரோதருடைய, மாலிமான்மாலிஎன்றவர் என்று அந்வயிப்பது. ஸுமாலிமாலிஎன்கிறவர்கள், மான்- மஹான், ஜ்யேஷ்டனான மாலி என்றது ஸுமாலியென்றபடி. இது மால்யவானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலி ஸுமாலி மால்யவான் என்று ப்ரஸித்தர்களான அஸுரராக்ஷஸர்களென்றபடி. அங்கு- அந்தயுத்தபூமியிலே, பட- படும்படி, வாஜிநாம்படியென்னுகைபடுகை- நஶிக்கை. ஆனாலும் நஶித்தவன் மாலிஒருவனேயொழிய மற்றையிருவரும் அப்போது நஶித்தவரல்லாமையாலே படஎன்றது ஸாமாந்யாபிப்ராயம். கனன்று- ப்ரகோபித்தனாய், கனறுகை- ப்ரகோபிக்கை, முன்நின்ற- அவர்கள்முன்னே நின்றருளினவனான, முன்நின்றநிலையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கிஓடினார்களென்றுகருத்தாலே முன்நின்றவென்றது. காய்சின- "கோபமாஹாரயத்தீவ்ரம்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப் ப்ரதவிபாநிற்கிற க்ரோதமானத்தையுடையவனான, வேந்தே- ஸ்வாமியான, வேந்தன்- ஸ்வாமீ, கதிர்முடியானே- கிரணஶாலியான கிரீடத்தையுடையவனான, கதிர்- கிரணம், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநஸம்ஜாத வீரஶ்ரீயாலே ஜாஜ்வல்யமாந திவ்யகிரீடஶாலியானவென்றபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வயல்களையுடைத்தான, கலியென்றுஸம்ருத்தி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கித்துக்கொள்வது. ௧௪௰

மூ—எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானேயிமையவர்தமக்குமாங்கனேயாய்* செம்மடன்மலருந்தாமரைப்பழனத்தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்துநாங்களித்துளநலங்கூர* இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாளிருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே* ।௭।

ஆ—போலே இந்த்ரஸ்ரீவிஶ்லேஷகத்தையும் நீபோக்கி என்னுடைய பூர்வாஶயத்தையும் முடித்தருளவேணுமென்கிறார். ।௬॥

(எம்மிடர்) உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நீயல்லது வேறுரக்ஷகருண்டோ ஆனபின்புனக்கு நல்லராயிருப்பார், நீயிருந்தருளுமிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள்வாழும்படியாக இந்தலோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி எங்கள்கண்ணெதிரே நீயொருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ।௭॥

(எங்கள்) நீர்சொல்லிற்றெல்லாம் திருநாட்டிலேசெய்கிறோமென்றே பேசாதிருந்தருளுகிறது, அங்ஙனே செய்தருளவமையாது, எங்கள்கண்ணெதிரே லௌகிகரெல்லாரும் உன்திருவடிகளிரண்டையும் ப்ரமாணமாகத்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிருத்யாதியால்) ஸம்வாதத்தில் கஷ்டரூபதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்ணியநுளிறைப்போலேஉத்யாதியால்) முடித்தருளவேணும்- நிறைவேற்றியருளவேணும். ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு ✳

ப்ரயோஜனவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டைஉத்யாதியால்) ஆனபின்பு என்கிறதற்கு எங்கள்கண்ணெதிரே உத்யாதியோடே அந்வயம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு நல்லரித்யாதியால்) உகந்து உத்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என்முன்னேவந்து நின்றருளவேணுமென்றவர் ஆறும்பாட்டில் ப்ரஸக்தமான ஶங்கையைப் பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டிலே என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. மூன்றும்பாட்டுக்கு நீ ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணுமென்கையிலே ப்ரயோஜனதாத்பர்யமாகையாலே இப்பாட்டு ஸாதநாந்தரமென்றென்று கருத்து. ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஸம்வாதத்தில் கஷ்டரூபதாத்பர்யம் மருளிச்செய்கிறார் (நீர் சொல்லிற்றெல்லா மித்யாதியால்) இத்தால் இப்படி ஸம்ஸாராபிப்ராயமாக ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. ப்ரயோஜனவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களித்யாதியால்) தங்களன்பாரவென்கிறதற்குத்

ஸ— எம்மிடர்- எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகது:கங்களையெல்லாம், கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- ஸம்ஸாரத்திற்கு அநுகூலமல்லாத இந்தலோகத்திலே, என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வென்னை, ஆள்வானே- அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்- அநிமிஷர்க்கும், நிக்ருஷ்டனான எனக்குமன்றியே உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு மென்றபடி. ஆங்கனையாய்- அங்ஙனேயாயிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே ஸர்வரக்ஷகனுமிருக்கிறவனே யென்றபடி. செம்மடல்- அருணதளங்கள், மலரும்- விகஸியாநிற்கிற, தாமரைப்பழன- தாமரஸங்களையுடைத்தான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரப்ரஶமநமான என்றபடி. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே, நம்முடையடியர்- நம்முடையவரென்னும்படி உனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரான நித்யஸூரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு- ஆநந்தஜநித கோலாஹலத்தைக்கண்டு, கவ்வை- கோலாஹலம், நாமுகந்து- நாங்கள்ஹ்ருஷ்டராய், களித்து- உத்கோதரஸநஶீலகளாய், உளம்- மநஸ்ஸிலே, நலம்- ஸௌஹார்த்தம், கூர- வர்த்திக்கும்படியாக, இம்மடவுலகர்- இந்த அஜ்ஞானரான லௌகிகர்கள், காண- தங்கள்கண்ணாலேகாணும்படி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் கண்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தம் காருண்யத்தாலே யருளிச்செய்தபடி. நீ- நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனாயிருக்கிற நீ, எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்- விஶ்வாஸமாகயாக ஒருநாளிருந்தருளவேணும். ॥௭॥

மூ—எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாமிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சித்* தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்
தால்தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்பத்* திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா*
இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே* ‖௮‖

ஆ—தொழுது க்ருதார்த்தராய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகத் தங்களுடைய ஶக்த்யநுரூபமான சொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட இந்தலோகத்திலே இத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டியும்நீயுங்கூட ஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ‖௮‖

(வீற்றிடங்கொண்டு) என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்து குளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப்போலேயிருக்கிற திருமேனியையோவாதே பருகும்படியாக விஷயநீபமான ஸம்ஸாரத்தில் உன்னுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய வித்யாதியால்) தமதுசொல்வலத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய ஶக்த்யாதியால்) தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் நீயுமென்று) ‖௮‖

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதியால்) பாட்டிலே தம் ஸநாபிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று பஹுவசநமிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ராதாந்யவிவக்ஷயா வ்யாக்யாநத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேசித்தது. புதுமலராகத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய செவ்வியித்யாதியால்) செவ்வி- வெளஶம். பருகும்படியாகவென்கிறதற்கு இருந்தருளவேணுமென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசியறியமாட்டாத ஸம்ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்? அதில்மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. வியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத்

ஈ— திங்கள்சேர்மாட- சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற க்ருஹங்களையுடைத்தான, அத்யுந்நதவுளயமாயான வென்றபடி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே? திருவைகுந்தத்துள்ளாய்- அவ்வளவன்றிக்கே ஆஶ்ரிதர்க்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேசத்திலுமிருந்தருளுகிறவனே? தேவா- தேவ?, பரமபதத்தில்காட்டிலும் ஸௌலப்யாதிஶீலாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம்- லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி- பரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே அத்யந்தஸௌந்தர்யங்களாம்படி த்வந்த்வமாயிருக்கிற வுன்திருவடிகளை, இணை- த்வந்த்வம். தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுது- எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி- அதிஶயம். இறைஞ்சி- ஆஶ்ரயித்து, உன்னைத்தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு- உன்பக்கல்தங்களுக்கு ஸ்நேஹமானது, ஆர- பரிபூர்ணமாகாநிற்க, பரிபூர்ணமாம்படி வர்த்தியாநிற்க வென்றபடி. தமது- தங்களுடையதான, சொல்வலத்தால்- உக்திவைபவத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்யாநுகுணமாகவென்றபடி. இதற்குப்பூசிப்பவென்கிறதோடே அந்வயம். தலைத்தலைச்சிறந்து- ஒருவர்க்கொருவர் அதிவ்ருத்தராய், சிறப்பு- அதிவ்ருத்தி, அஹமஹமிகயாமேல் விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப- பூஜிக்க, ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக வென்றபடி. இதற்கு இருந்திடாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். இங்கண்மாஞாலத்து- இந்தகண்ணுடைத்தான மஹாப்ருதிவியிலே, கண என்று இடம், மாஎன்றுஶ்ரைஷ்ட்யம், நல்லஇடங்களையுடைத்தாய் நீஅவதரிக்கும்படி ஶ்ரேஷ்டமான இந்த ப்ருதிவியிலேயென்றபடி. இதனுளும்- இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில் போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு- திவ்யமஹிஷிக்கு உசிதமான ஒருதிவ்யஸ்தாநத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், அதாவது:— "தயாஸஹாஸீநஸ்ஸீதம், அதீவராஜஶுஶுபே" என்கிறபடியே பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலேஉண்டான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனேயென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷார்த்தன் ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய்- திவ்யமஹிஷியோடே இருந்தருளவேணும், இடாயென்றது ஸ்வார்த்தேஉபஸர்க்கம். ‖௮‖

மூ— வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம* போற்றியோவாதேகண் ணிணைகுளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருகச்* சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளுஞ் செழும்பணைத்திருப்புளிங் குடியாய்* கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகள்வல்லானே* ॥கூ॥

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய்* கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதே

ஆ—வ்யாவ்ருத்திதோற்றும்படி ஒருநாளிருந்தருளவேணும், ஆஶ்ரிதருடைய து:க்கத்தைப்போக்கவல்லபாயி ருந்து அவைசெய்யாதொழியலாமோவென்கிறார். ॥கூ॥

இ— காத்வயம் அருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயநீய சரித்ராதியால்) வீற்றுக்கொண்டு இருந்திடாயென்றநயித்துத் காத்வ யம் அருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி சரித்ராதியால்) ஶ்ரிய:பதித்வத்துக்குத் காத்வயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடைய சரித்ராதியால்) ॥கூ॥

ஈ— செந்நெலூடு- சிவந்தநெற்பயிர்களின் மத்யத்திலே, ஊடு- மத்யம், பாகவிஶேஷங்களான கேதாரங்க ளிலேயென்றபடி. சேறு- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலுள்ள கர்த்தமங்களிலே, இளவாளைகள்- பால்யமத்ஸ்யங்கள், வாளை- மத்ஸ்யம், ஸம்ஸாரிகளான சேதனரைப்போலே நித்யபோகாக்ருதிகங்களான மத்ஸ்யங் களென்றபடி. உகளும்- உல்லாஸத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுகை- தலைக்குமேலே கிளம்புகை, அவ்வூரில் வஸ்துக்களெல்லாம் ஸம்ருத்திபெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென்னமாத்ரம் பெறவேண்டாவோ பிரா னேயென்றுகருத்து. செழும்பணை- அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழுமென்று அழகியது, திருப்புளி ங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, கூற்றமாய்- ம்ருத்யுவாய், கூற்றம்- ம்ருத்யு, அசுரர்குலம்- ஆஸுரவர்க்கத்தை, முதலரிந்த- மூலத்திலே சேதித்தவனான, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தவ னென்றபடி. இது ஸம்பத்திவிஶேஷணம். கொடுவினை- ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்க ளான, வினை- கர்மம், படைகள்- ஆயுதங்களை, ஸ்ரீஸுதர்ஶநாதிகளையென்றபடி. வல்லானே- ஆளவல் லவனே, அதுகளை யதாபேக்ஷிதமாக உபயோகிக்க ஸமர்த்தனானவனே யென்றபடி. அடியோம்- ஶேஷபூதரான நாங்கள், போற்றி- மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, கண்ணிணை- உன்னைக்காணவேணுமென் று விடாய்த்த எங்களுடைய நயநயுகமும், குளிர- ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஆஹ்லாதயுக்தங்களாகும் படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை- அபிநவபுஷ்பம்போலே ஸுகுமார ஸௌரபமான உன்திருமேனியை, ஆகம்- ஶரீரம், ஓவாதே- அவிச்சிந்நமாக, பருக- பாநம்பண்ணும்படி யாக, "பிபந்நிவசக்ஷுர்ப்யாம்" என்கிறபடியே அதித்ருஷ்ணத்தோடே கண்களாலே புஜிக்கும்படியா கவென்றபடி. வியன்கொள்- விஸ்மயத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வியன்- விஸ்மயம், விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனாய் நிரதிஶயபோக்யனுமாயிருக்கிற வுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமை யாலே விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. மாஞாலத்து- மஹாப்ருதிவியிலே, இதனுளும்- இதுக்குள்ளேயும், இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயுமென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாசியறிவாரில்லாத இடத்திலுமென்று பாவம். இடங்கொண்டு- ஸ்தானத்தை ஸ்வீகரித்து, வீற்று- வீறுபெற்று; வீறு- உத்கர்ஷம், உன்னுடைய உத்க ர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்திடாய்- நீ இருந்தருளவேணும். ॥கூ॥

கொடுவினை- கொடிதானவினைகளையுடையவர்பக்கல், கொடிது- க்ரூரம், வினை- கர்மம், உன்னு டைய ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான ஆஸுரரிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய்- ஆயுதமெடுக்க ஸமர்த்தனே, மற்றையிடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே, "[illegible]" "[illegible]" என்று ரக்ஷிக்காநிற்குமிறே, "ஶஸ்த்ராணி ... ஜீவாதவேவிஸ்ருஜ ... " என்று அவன்ஸ்வபாவத்தைப் ப்ராக்ருதகவிகளும் சொன்னார்களிறே, அமரர்க்கு- ஆஶ்ரிதரானதே வர்களுக்கு, இடர்கெட- ஸர்வாத்மகமான து:க்கம் நஶிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு- ஆஸுரர்களுக்கு, இடர்செய்- து:க்கங்களைப்பண்ணும்ஸ்வபாவமான, கடுவினைநஞ்சே- ஶீக்ரகாரியானவிஷமே, கடியது- வே கமுடையது, கடியதானவினையையுடையது கடுவினையது, ஶீக்ரகாரியென்றபடி. ஆஸுரர்க்கு விஷமென்றத் தால் ஆஶ்ரிதவிரோதிநாஶகனுக்கு ஸ்வபாவமென்றதாயிற்று. என்னுடையமுதே- என்னுடைய போக்யமே.

மூ— கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய்* வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியைக்*
கொடுவினையேனும் பிடிக்க நீயொருநாள் கூவுதல் வருதல் செய்யாயே* ||௰||
கூவுதல் வருதல் செய்திடாயென்று குரைகடல் கடைந்தவன் தன்னை* மேவி நன்கமர்ந்த வியன்புனல் பொருநல்

ஆ— (கொடுவினை), ஸர்வவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தனுமாய், ஸர்வவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாய் எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனாய், திருப்புளிங்குடியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் ஸ்பர்ஶிக்கவேண்டும்படி ஸௌகுமார்யமான உன்திருவடிகளை அதில் போக்யதையையறிந்துவைத்து இழக்கைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னையொருநாள் அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ||௰||

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்), அமரர்க்கித்யாதி நஞ்சேத்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயென்று) மெல்லடியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகுமார்யமானவித்யாதியால்) கொடுவினையேனும் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அதில்போக்யதையையித்யாதியால்) பிடிக்கும்படி யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவர் இப்பாட்டிலே ‘‘ஸவ்யம்பாதம்ப்ரஸார்ய’’ என்று ப்ரஸாரிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிவிசேஷம். ||௰||

ஈ— நிரதிஶயபோக்யமான உஜ்ஜீவகமேயென்றபடி. அவ்விஷமே இவருக்கம்ருதமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்ருத்தமான கேதாரங்களையுடைத்தான, கலி- ஸம்ருத்தம், திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே, இவர் அம்ருதத்துக்குக் கடல்கடைதல் ஸமுத்ரத்திலேபோதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்கம்ருதம். வடிவிணையில்லா- ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶமில்லாதவளான, வடிவு- ஸௌந்தர்யம், இணை- ஸத்ருஶம், அவன் ஸௌந்தர்யத்திலே அஸத்ருஶனானாப்போலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே அஸத்ருஶை, ஸாம்யாபத்திவிதாவஸரியும் ஸௌந்தர்யத்திலிவளுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டான், ‘‘தஸ்யாநுரூபாஸிதேக்ஷணா’’ என்றேற்றமாய்நின்றதிறே. மலர்மகள்- பத்மத்தில்பெண்ணானவள், ததேவபத்மத்தினுடைய ஸௌந்தர்யஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணாகப் பரிணமித்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டிக்குமென்றபடி, மற்றைநிலமகள்- மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப் ஸத்ருஶமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. பிடிக்கும்- ஸம்வாஹநம்பண்ணுமதான, மெல்லடியை- ஸுகுமாரமானதிருவடியை, மெல்- ஸுகுமார, கொடுவினையேனும்- க்ரூரங்களான பாபங்களையுடையனாலும், திருவடிகளினுடைய போக்யதையையறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாதபடியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. உம்மையாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க- ஸம்வாஹநம்பண்ணும்படி, நீ- எனக்கு ஸௌலப்யவானநீ, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல், வருதல்- நீஇங்கேயெழுந்தருளுதல், செய்யாய்- செய்தருளவேணும். ||௰||

குரைகடல்- அதிகோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை- கோஷம், ஶப்தவாசகஶப்தம். கடையவொண்ணாதபடி உத்துங்கதரங்கவிஷமமான ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்தவன்தன்னை- ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ஆயாஸம்பண்ணினவனை, தன்னென்று ஸ்வார்த்திகப்ரயோகம். இப்படி ஸர்வரெல்லாருக்கும் ஸுலபனானவனையென்றபடி. மேவி- ஆஶ்ரயித்து, பரமப்ராப்யமாக அத்யவஸித்தென்றபடி. கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று- என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல், நீ நான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த- கிட்டினவரான, ஆஶ்ரயித்தவரானவென்றபடி. இது சடகோபனுக்கு விசேஷணம். வியன்புனல்- விஸ்தீர்ணமான ஜலத்தையுடைத்தான, வியன்- விஸ்தீர்ணம், பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான

மூ—வழுதிநாடன்சடகோபன்* நாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்க* ளோவுதலின்றி யுலகமூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(கூவுதல்) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை வாஸஸ்தாவ்யமாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்று ஸேவித்த வியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் நாவியல்பாடலாயிரத்தி லித்திருவாய்மொழி யைவல்லார் த்ரிவிக்ரமனான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுஸந்திக்கப்பெறுவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸேத்யாதியால்) நன்கமர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேவித்தவென்று) இது சடகோபனுக்குவிஶேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீமதேத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||கக||

ஈ—வழுதிநாடன்- வழுதிநாட்டையுடையவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நாவியல்- ஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமான, நா- ஜிஹ்வை, இயல்- வ்யாபாரம், உபந்யாஸகரிக்கையன்றிக்கே கேவலஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமானவென்றபடி. அதாவது:— கவிதாப்ரவணத்தில் ப்ரயத்நமின்றிக்கே இவருக்கு ஸ்வபாவமாக ஜிஹ்வையிலே ஸ்புரிதமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், முந்தினஶப்தமும் கீழ்த்திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் ஃபலவிஶேஷமுண்டென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, த்விதீயஶப்தமும் இப்பாட்டுக்களினுடைய அந்யோந்யஸமுச்சயார்த்தம். வல்லார்கள்- அப்யஸிக்கஸமர்த்தரானவர்கள், உலகம்மூன்று- லோகத்ரயத்தை, அளந்தான்- த்ரிவிக்ரமரூபியிலே அளந்தவனான ஸ்வாமியுடைய, அடியிணை- சரணயுகத்தை, உள்ளத்து- ஹ்ருதயத்தில், ஓவுதலின்றி- விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்- விச்சேதம், ஓர்வார்- த்யானிக்கப்பெறுவார், நிரந்தரஸ்மரணஸந்தாநம் பெற்று வாழ்வார்களென்றபடி. ||கக||

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஶ்ரீமத்வேதாந்ததேஶிகாய நம:. ✳

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பண்டைநாளாலே)

அக்ஷீணஸம்பந்தஸம்ருத்தே: த்ரிதயசரணிதயா வக்த்ரநேத்ராப்ஜயோகாத்
ஸுப்த்யாஸ்யாஸ்திதிபி: ஸ்வஹ்ருதயஹரணாச் ஶ்ரீமத்கஜேந்த்ராவநாத் ।
தார்க்ஷ்யாம்ஸாதிரோஹாத் ஸ்மரணநிரஸநா தேவதாஸ்யாவதாராத்
துர்லக்ஷ்யத்வேக்ஷணாத்யுபஜநாத் ஸாமிரக்ஷ்யத்வயோ ஸ்வாயவஶ்யத்வோதக: ||க௦ச||

(அக்ஷீணஸம்பந்தஸம்ருத்தே:) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோடே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனாகையாலும், (த்ரிதயசரணிதயா) நீ ஒருநாள் படிக்களவாகநிமிர்த்த- த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு ஸம்ருத்தியையெல்லாம் அளக்கையாலும், (வக்த்ரநேத்ராப்ஜயோகாத்) தடங்கொள் தாமரைக்கண்விழித்து- ஸரஸிஜஸத்ருஶநயநனாகையாலும், (ஸுப்த்யாஸ்யாஸ்திதிபி: ஸ்வஹ்ருதயஹரணாத்) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் ஶயநாஸநஸ்தாநங்களாலே ஆஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஶ்ரீமத்கஜேந்த்ராவநாத்) கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்து- ஸரஸ்ஸந்நிதமாயிருக்கவும் ஸ்வல்பமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஶ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தார்க்ஷ்யாம்ஸாதிரோஹாத் ஸ்மரணநிரஸநாத்) காய்சினப்பறவையூர்ந்து- த்ருஷ்டி... ஆஶ்ரிதவஸ்துக்களின்மேலே காயாநிற்கிற பெரியதிருவடிமேலேயேறியருளி

ஈ—தா— ஶேஷாவதாரத்திலே நீஜசேவைபிருந்தாப்போலே ஸௌலபானனுய்க்கொண்டு ராமீ ஸாராமீ ராஜ்யாதிமுதலான ஸமஸ்த ஸம்பத்துகளை நிர்வஹிக்கையாலும், (தேவதாஸ்ய தாஸேஷு:)இமையவர்தமக்கு மாங்களையாய்- தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனுமத்தனைபோக்கி அவர்களாலும் ஸ்வபத்தத்தாலே ஆஶ்ரயிக்க வுசிதனானாகையாலும், ஆஶ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டுக்களின் அர்த்தங்களான தீவ்ரத்த திவ்யாபதானங்கள் ஸம்ஹ்ருதங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா- வாஸஸ்தலத்திற்காட்டிலும் இவ்வஸ ஸாரத்தில் நிலையாதே மிக்கதேஜஸ்ஸை யுடையவனானாகையாலும், கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே- விரோ திகளிடத்திலே க்ரூரவேஷிதங்களைப் பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ஜாதஜ் ஸேநா ஸுமநாஸ்ஸேஷு:) கடுவினைநஞ்சேயிதரதி- ஆஶ்ரிதருடைய ஜாஜ்ஜல்யங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்குமவனாகையாலும், திருப்புளிங்குடி யெம்பெருமான் இச்சேதநனிடத்திலே நெடுநாளேதுடங்கி க்ருபை பண்ணுகின்றானென்று பண்டைநாள்" என்கிற ஸமகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்* பேராயிரங்கொண்ட

ஆ— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க நீரிங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக்குடற்று வக்கறியீரோ? என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை யநுஸந்தித்தினியாரா கிறார். ஓரொருதிருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும்பேராயிரமுடையனாய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ காருண்ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய ஸ்வாதந்த்ர்யஸௌந்தர்ய கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யாதிகளையுடையவனாய்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தாம் அபேக்ஷித்த மநோரதங்களிலொன்றும் இன்னும்ஸித்தியாதிருக்க இத் திருவாய்மொழியிலே 'நங்கள்பிரானவனே' 'என்புகழ்கோவுஞசீலம்' என்றாப்போலே அவனுடையகுணங்க ளைக் கொண்டாடுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அபேக்ஷிக்கஎன் றது- அபேக்ஷித்தவாறேஎன்றபடி. இதற்கு எம்பெருமான் அருளிச்செய்ய என்கிறதோடே யந்வயம். குடல் துவக்கு- ஒழிக்கவொழியாத அநாதிஸம்பந்தம், நம்மோடு குடல்துவக்குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை அநுஸந்திக்கை உமக்கு ப்ராப்தமன்றோ வென்றுகருத்து- அத்தையென்கிறது- அந்தகுடல்துவக்கையென் றபடி. இனியாராகிறாரென்றது- ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த மநோரதங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவி ல்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் இவையெல்லாமுமக்கு ப்ராப்தமாய் மேல்வரப்புகுகிறது, என்றரு ளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யார்த்தத்தாலே ஹ்ருஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய தாத்பர்யார்த்தங்களாலே அவஹ்ருதவித்தருமாய் அந்தஸ்வாமிஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார் என்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஓர்பேருடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத் தில் நன்ஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஸ— ஓர்- ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமாய்- ஸஹஸ்ரஶாகமாய், "ஸம்ஹிதைகைகவிஸ்தாஸதைகா" "வேதஸ்வதீஸ்ஸ்ய ஸஹஸ்ரஶேஷ' த்யாதிநிர்வசனவிஶேஷத்தாலே அநேகப்ரகாரமாயென்றபடி. உலகு- லோகங்களை, திரு நாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஓரொருத்தராகவன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ்- ஏழுகளை யும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. அளிக்கும்- ரக்ஷி க்கும் ஸ்வபாவங்களான, சேதநர்பண்ணின பாபங்களைப்பார்த்து 'க்ஷிபாமி' என்கிறதும் ஒருபோது உண் டாயிருக்குமவனுக்கு அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது- நாமஸஹஸ்ரங்களையுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி.

மூ—தோர் பீடுடையன்* பீகாராயின காளநன்மேனியினன்* நாராயண னங்கள்பிரானவனே* ॥௧॥

அவனேயகன்ஞாலம் படைத்திடந்தா* னவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தா* னவனேயவனு மவனு* மவனு* மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே* ॥௨॥

ஆ—பளவநாஷ்) வஸிஷ்டதமாணவிஸிஷ்ட நீலமேவமிஹஷ்வ்யாஷவனுயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரன் ஏதப்பெறுவதே என்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தில இன்னும்பெல்லாம்தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை-அநுஸந்திக்கிறார். ॥௧॥

(அவனே) ப்ரஹ்மாதிகளும் ஸம்ஸாரரல்லரோ, நாராயணனே- ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் எங்ஙனே அறிந்தபடியென்னில்? அவனே ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதி ஸர்வேஶ்வராஸாதாரண திவ்ய சேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகையாலும் வதாவதாவஶாவதி ஸகலவேதாந்தி ஸ்தாவரஜங்கம ஸர்வத்ரக்களுக்கும் ஶரீரஆத்மபூதனாலும் ஸர்வேஶ்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தேனென்கிறார். ॥௨॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனேபி த்யாதியால்) இன்னும்- நிர்வஹம். ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அவனேடுதமக்குள்ள நித்யஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய வரகுணத்தை ப்ரதிபாதிக்கை அஸம்பாவிதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) வாருவலாப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (ஸ்ருஷ்ட்யாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவளவாலே) உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வதாவதாவேத்யாதியால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனே ஐத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

பூ—ஓர்- அத்விதீயமான, பீடுடையன்- ஐஶ்வர்யத்தையுடையவன், பீடு- ஐஶ்வர்யம், "தேவோநாம ஸஹஸ்ரவான்" என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரநாமங்களையும் தத்ப்ரதிபாத்யங்களான கல்யாணசேஷ்டிதாதிரூபமான ஐஶ்வர்யத்தையுமுடையவனே என்றபடி. ஸர்வாதிஶயம்பண்ண ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்ணீரும் ஸம்ருத்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷணதீக்ஷிதனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் அதுக்குருபமாக ஆயிரம்திருநாமங்களும் கல்யாணகுண சேஷ்டிதாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று கருத்து. காராயின- மேகமான, கார்- மேகம். திருமேனி மேகமாயிருக்கிறதென் றபேதசாதருபகம் சொன்னபடி, காள- நீலவர்ணமான, நல்- நல்லதான, ஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான வென்றபடி. மேனியினன்- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, இனமென்று ஐகத்யப்ரத்யயம். நாராயணன்- அந்த ஸஹஸ்ரநாமங்களிலும் ப்ரதாநமான நாராயணஶப்தவாச்யனான, அவனே- அந்த ஐஶ்வர்யோபேதனே, நங்கள் பிரான்- நமக்கெல்லாருக்கும் ரக்ஷகன், ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிரவதிகஸ்வாமியாகப்பெற்றோமென்றபடி. ॥

அவனே- அந்தநாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம்- விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான்- ப்ரளயார்ணவத்திலே மக்நமாய்அண்டபித்தியோடே ஒட்டிக்கிடந்ததை வராஹரூபியாய் உத்தரித்தான், அவனே- அந்தநாராயணனே, இங்கும்ஏவகாரம் ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யபரம், அஃது- அந்தப்ருதிவியை, உண்டு- ப்ரளயாவஸ்தையிலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்கிரணம்பண்ணினான், யதாபூர்வம் ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான்- மஹாபலிகொண்டுபோகாமே அளந்துமீட்டுக்கொண்டான். அவனே- அந்தநாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும்- ப்ரஹ்மாவும் ஶிவனும் இந்த்ரனும், "ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. அவர்கள் ப்ரகாரபூதராய் அவனே ப்ரஹ்மாத்ராதிஶப்தங்களுக்கும் ப்ரதாநவாச்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வநிஷ்டத்வவ்யவச்சேதம் விவக்ஷிதம், அவனே- அந்தநாராயணனே, மற்றெல்லாமும்- மற்றுமுள்ளஸர்வவஸ்துக்களும், "ஸர்வம் நாராயண:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. ஸர்வவஸ்துக்களும் ப்ரகாரதயா அவனே தச்சப்தங்களுக்கு ப்ரதாநவாச்யனாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் ஹேதுகதநம். அறிந்தனம்- ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி, ॥௨॥

மூ— அறிந்தனவேத வரும்பொருணூல்கள்* ளறிந்தனகொள்க வரும்பொருளாக* லறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி* யறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே* ௩॥

ஆ— (அறிந்தன) ஸ்வாராத்யமாகையாலே நிரதிசய போக்ய போஜநரூபமான ஸம்பத்தாய் வாச்யவாசக யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாபகமான ப்ரஸித்தமான ஸகலவேதங்களாலும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸம்பூர்ணரான தத்வஜ்ஞாநவான்களாலே ப்ரஸித்தமானபடி தன்திருவடிகளிலே ஸமாச்ரயிக்கைக்கு ஸகல ஸம்ஸாரிகளுக்கும் அறியப்படுகிற அவனைதான் நிர்ஹேதுகமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

மூன்றாம்பாட்டு.

இ—வேதரூபத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாராத்யேத்யாதியால்) அரும்பொருள் என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) நிரதிசயமும் அர்த்தவிசேஷணம். நிரதிசயாநந்த போஜ்யபோஜநரூபார்த்தவஸ்துநிஷ்டாபாசம். நிரதிசயஸுகத்வ வத்துக்களென்றுகருத்து. ஸ்வாராத்யம் நிரதிசயம் ஸாக்ஷாத்காரமும் அர்த்தவிசேஷணமாயாகவும் ஸமர்த்திக்கிறது. யதா:— நிரதிசயாநந்த நிரதிசய போஜநம்' இதிகாபாசம். இப்போது ஸ்வாராத்யமாகையாலே என்கிறதற்கு அர்த்தவத்தையென்கிறத்தோடே பர்யவஸாநமாகவென்றுகருத்து. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டில் அநுஸந்தத்தில் நிரதிசயம் அர்த்த விசேஷமாகிறதென்றுகருத்து. கொள்கவரும்பொருள் அறிந்தவென்றநுபித்து நூல்களுக்குவிசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாச்யேத்யாதியால்) த்விதீயபக்ஷத்தில் ஆதல்என்றது சிலவிடத்தில் லாக்ஷணிகம்போல் ஸந்தர்ப்பார்த்தகமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கி என்கிறவிடத்தில் அர்த்தவிலாஸத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியால்) அரியைவணங்கிஎன் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாச்யராலுமென்று) த்விதீயபக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ப்ராப்யதயாஎன்றது— அதில்ஸமி தாத்பர்யம்சொன்னபடி. 'மேஷஜம்ஸ ஸப்ராப்தி ரேகாந்தாத்யந்திகீ த்ரா" என்கிறதை ப்ரதிஜ்ஞாவிக்கிறதாகையாலே மருந்துரூபத்திலே ப்ராப்யத்வம்ஸமிக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையோடேகூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இததால்கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்று வாச்யவாசகயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமாம் ப்ரஸ்தாவமானவாறே ஸ்வக்ருதிரூபத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விஸ்தரேண கொண்டாடி அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதை. *

ரூ— கொள்க- கொள்ளுகைக்கு, க்ருஹிக்கைக்கு, யதாவஜ்ஜ்ஞாதம்என்றபடி. அரும்- அருமையான, ஸூக்ஷ்மானஎன்றபடி. பொருள்- அர்த்தத்தை, வாச்யவாசகயாதாத்ம்யத்தையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்தகளாயிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. வேத- வேதங்களாகிற, அரும்பொருள்நூல்களாதலென்றநயிப்பது. அருமையான பொருளையுடையவையான ஶாஸ்த்ரங்களும், பொருள்- அர்த்தம், நூல்- ஶாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது ஸந்தர்ப்பார்த்தகம், இது மேல்சொல்லப்புகுகிற ஜ்ஞாநிகளோடு வேதங்களுக்குஸமுச்சயார்த்தம், நிரதிசய போஜநரூபமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாதி ஶாஸ்த்ரங்களுமென்று பர்யவஸாநம், அறிந்தன- வாச்யவாசகயதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல்ஶப்தத்தை ஸந்தர்ப்பித்து அறிந்தனரெல்லாமதல்என்று அந்வயிப்பது. ஸத்வஜ்ஞாநிகளான ஸ்ரீவால்மீகிபராஶரவ்யாஸாதிகளான ஸத்ஸம்ப்ரதாயிகளும்என்றபடி. அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, ஸர்வேஶ்வரனை அவன்பக்கலிலே ஸக்தராயென்றபடி. நோய்கள்- வ்யாதிகளை; ஸம்ஸாரிகதுக்கங்களையென்றபடி. அறுக்கும்- சேதிக்கத்தக்கதான, மருந்து- ஔஷதமாக, அறிந்தனர்- அறிந்தார்கள். 'பேஷஜம் பவரோகாணாம்' என்கிறபடியே அவனையே ஸம்ஸாரிக துக்கநிவர்த்தகனாயும் ப்ராப்யனாயும் அறிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை யநுஷங்கிப்பது, அப்படிப்பட்டவனை நாம்அறியப்பெற்றோம், இதென்ன! ஆஶ்சர்யமென்றபடி.

மூ—மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கென்று* பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்* கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன் விண்ணுலகந்* தருந்தேவனைச்சோரேற் கண்டாய் மனமே* ௪

ஆ—வேதங்களாலும் வைதிகர்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிர்ஹேதுகமாக உள்ளபடியே அறியப்பெற்றேனென்னுமாம். ௩

(மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள் போகத்துக்கு ஸாதகனானவனேயென்று பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரானாயிருந்துவைத்து இங்கேவந்துபிறந்தருளி ஆஸ்ரிதஸுலபனைப் தன்னையாஸ்ரயித்த நம்போல்வாருக்கும் நித்யவிபூதியான ஸ்வாநுபவத்தைத்தந்தருளும்ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம்பெற்றோம் இனிபவனைச்சோரவிடாதேகிடாய் என்னெஞ்சேயென்கிறார். ௪

(மனமே) ஸர்வேஸ்வரனைத்தன்னோடொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதேகிடாய்நெஞ்சமே,

---

இ— ஸ்வாரஸ்யத்துக்கிந்தயோஜனையிற்சொன்ன ப்ரஸங்கமேயில்காட்டில் அதிகப்ரஸங்கமே விசேஷித்ததென்றுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமித்யாதியால்) அறியவொண்ணாதவனையென்றது- த்விதீயபாதத்தில் அறிந்தனஸப்தத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும்பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உத்தரார்த்தத்தில அறிந்தனரென்கிறத்தோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. இங்கே அறியவொண்ணாமை அவாப்தவ்யேதை. ௩

* நாலாம்பாட்டு. *

ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகம்தரும்தேவனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்கு மென்றது அஸ்மதாதிகளுக்கு மென்றபடி. சோரேல் கண்டாயென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றோமென்று) 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸம்ஸ்லேஷாநுஸந்தானத்தைக் கொண்டாடினவர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணு மென்னுமாகையாலே இப்பாட்டிலே தம்மனஸ்ஸை அதிலே ஸாகாங்க்ஷமாக்குகிறாரென்று ஸங்கதிஸித்திவ்வை. ௪

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இனமேதுமிலானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடொப்பாரித்யாதியால்) இரந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிற

த்விதீயயோஜனைக்கு ஸப்தார்த்தம்.

ரு— அரும்பொருளாதல்- உதவேச்சுக்காத்ஸம்யமல்லாத பொருளானமையை, ஆதலென்றது ஸாவதாரிவகத்யமாய் பொருளாதல்என்றது பொருளானமையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்ததுகள், "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்றதிறே; அரிவையவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, தவிஸ்தோஹகுத்ராயென்றபடி. நோய்களறுக்குமருந்து- ஸர்வேஸ்வரனையே ஸம்ஸாரரோகபேஷஜனாக, அறிந்தனரெல்லாம்- அறிந்தவரான ஸனகாதிமஹர்ஷிகளும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர்- ஸ்வஷ்டம், இப்படி ஸுரவமானாக வேதங்களாலும் வைதிகர்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம்அறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியையோடேயந்வயம். ௩

நங்கள்- எங்களுடைய, போகமகிழ்ச்சிக்கு- போகாநந்தத்திற்கு, மகிழ்ச்சி- ஆநந்தம். ஆநந்தாவஹ விஷயமஜ்ஞாநத்திற்கென்றபடி. மருந்தேயென்று- விசேஷியபோலே ஸாதகனானவனே யென்று, பெருந்தேவர்- உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள்- ஸங்கங்கள், பிதற்றும்பிரான்- அக்ரமமாகச்சொல்லி அநுபவிக்கும்படி உபகாரகனை, பிதற்றுகை- அக்ரமமாகச்சொல்லுகை. கருந்தேவன்- நீலவர்ணனைக்கொண்டு தேஜஸ்வீனை, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனை, எம்மான்- அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியை, விண்ணுலகம்தரும்தேவனை- பரமபதத்தைத்தந்தருளும் ஸ்வபாவனனதேவனை, மனமே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய்- விடாதேகிடாய், கண்டாயென்றது வாக்யாலங்காரம். ௪

மூ—மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து* கனமேசொல்லினேனிது சோரேற்கண்டாய்* புனமேவியபூந்தண் டுழாயலங்க* லினமேதுமிலானை யடைவதுமே* ॥௫॥

அடைவதுமணியார்மலர்மங்கைதோள்* மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே* கடைவதுங்கடலுளமு தமென்மன* முடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே* ॥௬॥

ஆ—உனக்கடியேனாபிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ॥௫॥

(அடைவதும்) 'அவனைவிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடையசெய ல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்று தம்முடைய

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிதி-வ்யாக்யயால்) "பின்னையும்" இதிவ்யாக்யயால் கீழ்ச்சொன்னதையே அநுவாதமுகத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிப்ரதர்சனம். ॥௫॥

✱ ஆறாம்பாட்டு ✱

த்ருதீயபாதத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிதிவ்யாக்யயால்) இத்தால் கீழ்த்தாம் பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சையுகக்கிறாரென்று ஸங்கதிப்ரதர்சிதமாயிற்று. பா தத்ரயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனுடையவிதிவ்யாக்யயால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சானதிதிவ்யாக்யயால்) கடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது- ஸாஹஸமாய்க்கொண்டு பஹுவிதமாகப் ப்ரவஹித்துப் பின்பு ஒருவராலும்மீட்கவுமொண்ணாதே தானும்

மூ—புனமேவிய- புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்- ஸ்வக்ஷேத்ரம். மேவுகை- ஆச்ரிக்கை, ஸ்வக்ஷேத் ரத்திலே நன்றாகவளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, துழாயலங் கல்- திருத்துழாய்மாலையை யுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, இனமேதுமிலானை- உபமானமொன்று மில்லாத வனை, இனம்- உபமானம், ஸௌலப்யத்தில் நிஸ்ஸமனானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். தாத்பர்யம். நிரந்தரமாக அநுபவிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் உகாரம் 'கிணு' சுவிப' என்னு மாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸம்பந்தமாயிருக்கிறது. இதைச்சொல்லினே னென்கி றதோடேபாதல் இரந்து என்கிறதோடேயாதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, இது- இந்த அர்த்தத்தை, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல்கண்டாய்- விடாதேகிடாய், உன்னை- ஸமவிஷயத்தில் ப்ரவணமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- ஸமவிஷயத்தில் ப்ரவண மான உன்னையும் அந்யரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந் து- ப்ரார்த்தித்து, கனமே- த்ருடமாகவே, சொல்லினேன்- சொன்னேன். ॥௫॥

அடைவதும்- தனக்குப்ரத்யக்ஷமாக ஸம்ச்லேஷிப்பதும், பாதிவ்ரத்யவிசேஷ:. அணி- ஆபரணங்களாலே, ஆர்- பூர்ணமான, மலர்மங்கைதோள்- ஸர்வோத்தமாவஸியாய் நித்யானபாயினியா ன பெரியபிராட்டியார்திருத்தோளே, தோளழகிலே மனதைப் மற்றொருவிஷயாபலம்பனத்துக்கும் காணமாட் டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்றுகருத்து. மிடைவதும்- நிரந்தரமாகச்செய்தருளுவதும், மி டைதல்- நிரந்தரமாகச்செய்கை, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, வெம்போர்களே- உக்ரங்களானயுத்தங்க ளே, வெம்என்று உக்ரம், போர்- யுத்தம், அவன்செய்தருளுவதும் "ஹதாரம்பரிஷ்வஜே" என்கிறபடி யே அவள்திருத்தோள்களை உத்தேச்ய ஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆச்ரிதஜநஸம்ரக் ஷணவிரோதிநிரஸநவ்யாபாரங்களே யென்றபடி. கடைவதும்- மதநம்பண்ணுவதும், கடலுள்- ஸமுத் ரத்தில், அமுதம்- அம்ருதம், அவன்மதநம்பண்ணுவதும் 'ஸ்ரீ தசடக்ஷரேது தேவாஸ்ரோர் ரோ ஸம்பவிஷ்யதி மாயம்ப்ரயத்நேநாஸ்மாசு ... ஸ்ரீ திதபநவ பாமிஷணீயம்ஷ்கேவ" என்கிறபடியே அவளுடைய கடாக்ஷவிசேஷம்பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீ ராணவத்தில் அம்ருதத்தையென்றபடி. என்மனம்- என்னுடையமநஸ்ஸானது, ஒருங்காக, ஏகாக்ரமாக, விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. உடைவதும்- வேகவாவஸ்ருத்தாலே ப்ரசிதிலமாவதும், அவற்கே- அ ந்தவிசேஷங்களையுடையவனான பாரவேசஷனுக்காகவே, அவனை அநுபவிக்கைக்காகவேயென் றபடி. அவதாரணத்தால் மற்றொருவிஷயாந்தரங்களிலும் கண்ணோட்டமில்லையென்றபடி. அவன் ஸம்

மூ— ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியோர்* ஆகம்வள்ளுகிரால்பிளந்தானுறை* மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனம்* ஏகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே* ॥௭॥

ஆ— நெஞ்சைப்புகழுகிறார். ॥௬॥

(ஆகஞ்சேர்) இந்தஸ்வரூபத்தை அநுபாஷித்துப் பின்னையும் அவதாரவிசேஷங்களைச் செய்தருளின அவன்தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலேசென்று காணவேணுமென்றாசைபடாநின்றது, அதுவோ அதிதுர்லபமாயிராநின்றது, என்னெஞ்சைக்கொண்டென்செய்கேனென்று நோகிறார். ॥௭॥

இ— மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ॥௬॥

* ஏழாம்பாட்டு *

ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் கீழ்சொன்னதை அநுபாஷிக்கிறார் (இந்தஸ்வரூபத்தை அநுபாஷித்ததென்று), இதுக்கு ஆசைப்படாநின்றது என்கிறத்தோடே பர்யவஸாநம். இத்தால தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்பாட்டிலபிறந்த ஆஸக்தியுதிர்ந்ததென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்க்ஷேபித்தவிதை. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிருக்கிறவித்யாதியால்) அதில் மாகவென்கிறவிடத்தில மாஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவோவித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் ஸங்க்ரஹமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண்டித்யாதியால்) ॥௭॥

* எட்டாம்பாட்டு *

தம்முடையமநஸ்ஸுக்கு ஸர்வவிஷயத்திலபிறந்த வைராக்யாதிஶயத்தை அருளிச்செய்யாநின்றவரிப் பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்றுசொல்லுகை பகவத்தமன்றோவென்ன அவதாரிப்

ஸ— ஸ்ரீகாரத்தாலு மாஸக்திபண்ணுவதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே என்மநஸ்ஸுமிகவும் ஆஸக்தி பண்ணுமதும் அந்தவராஹவதாரஷன் பக்கலிலேயே, இவையிரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில இலவென்று நாலுவகாரங்களாலும் ஸூசிதமாகிறது; அவன்பிராட்டிபக்கல எப்படி ஆஸக்தனாயிருக்கும் அப்படி என் மனம் வராஹவதாரஷன்பக்கல் ஆஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ॥௬॥

ஆகம்சேர்- ஒருஶரீரத்திலேசேர்ந்திருக்கிற, ஆகம்- ஶரீரம், நரசிங்கம்- நரத்தையுமஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஸாவயவயோநிர்தேஶம். நரஸிம்ஹாவயவங்களையுடைத்தானவென்றபடி. அதாகி- அந்தவஸ்துவாய், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷணவஸ்துவாகையாலே அதாகியென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶம்பண்ணித்தது. ஓராகம்- ஒருஶரீரத்தை, ஸர்வலோகைகவீரனான ஹிரண்யாஸுரதேஹத்தையென்றபடி. வள்ளுகிரால்- வளர்ந்தஉகிராலே, வஜ்ரஸமானவாயுதத்தாலேயென்றபடி. பிளந்தான்- விதாரணம்பண்ணினவன், காணவேணுமென்றெல்லாருக்கும் ஆசைபிறக்கும்படி அவதாரவிசேஷங்களுமுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. உறை- வஸியாநிற்கிறவிடமான, மாகம்- ஊர்த்வமான, மா- மஹத்தான, கம்- ஆகாஶம், பரமவ்யோமஶப்தவாச்யமாய் பரமவ்யோமமென்று ஶ்ருதிகளாலே ஓதப்பட்டதானவென்றபடி. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு- காணகைக்கு, என்மனம்- என்னுடையமநஸ்ஸானது, இராப்பகலின்றி- அஹோராத்ரவிபாகமின்றிக்கே, ஏகம்- ஏகாக்ரமாக, ராத்ரி ஒருகாலமும் பகலொருகாலமுமாயிருக்கிற நாட்டார்க்கு, என்னெஞ்சுக்கெப்போது மிதுவேகாலமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும் ஆலோசியாநிற்கும், இததனைவஶமான நெஞ்சைக் கொண்டு நானென்னசெய்யக்கடவேனென்று நோகுறபடி. ॥௭॥

இருவினையும், புண்யபாபரூபங்களான அவித்யாகர்மங்களையும், இன்றிப்போக- இல்லாமல்போக, நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படியென்கை. கெடுத்து - நஶிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வானென்கிறத்தோடே அந்வயம், ஒன்றி- ஸங்கல்பித்து, தேஹவியோகாநந்தரம் பரமபதப்ராப்தியென்றபடி. ஆக்கை- ஶரீரங்களிலேவ்யவஸியாதபடி, இந்தவுடலைவாய்ந்த தேஹஸம்பந்தங்களை யடையாதபடியென்கை, உய்யக்கொள்வான்- உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கிட்டுபுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், நின்ற- ஸர்வஸுலபனாய் தீக்ஷையோடு நின்றருளுகிறஸ்தலமான, வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது- ஸர்வஸுலபமான

மூ—இன்றிப்போகவிருவினையுங்கெடுத்து* தொன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்கொள்வா* னின்றவேங்கடநீணிலத்
துள்ளது* சென்றுதேவர்கள்கைதொழுவார்களே* ॥அ॥
தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டெழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலிற்* பழுதிறொல்புகழ்ப்பாம்பணை
ப்பள்ளியாய்த்* தழுவுமாறறியேனுனதாள்களே* ॥கூ॥

ஆ—(இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத் திருநாட்டிலே போகவேணுமோ, இங்கே அணித்தாகத்திரும
லையிலேயன்றோ அவன்நின்றருளுகிறதென்னில்? அததால் என்னெனக்கு, அங்குச்சென்றடிமைசெய்வார் அயர்
வறுமமரர்களல்லரோவென்கிறார். ॥அ॥

(தொழுது) உமக்குத்தானங்கேசென்றடிமைசெய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில், ஹேயப்ரத்யநீககல்யா
ணகுணவிஶிஷ்ட ஶேஷஶேஷாஶந பர்யங்கநிவாஸ நித்யஸூரிகளாலே பரிசர்யமாண
னான உன்திருவடிமலர்களிலே அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான நானடிமைசெய்கைக்கு அர்ஹனேனோவென்கிறார். ॥கூ॥

(தாளதாமரையான்) தம்முடைய அநர்ஹதாநுஸந்தாநத்தாலே அவன் திருவடிகளி லடிமைசெய்கையில்

இ—பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக- ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயம
ருளிச்செய்கிறார் (அத்தாலென்னெனக்கென்று) துரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குச்
சென்றித்யாதியால்) ॥அ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக்கு அர்ஹரன்றென்று கீழ்ச்சொன்ன அ
ர்த்தத்தையே தழுவுமாறித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன
அவதாரிப்பிக்கிறார் (உமக்குத்தானித்யாதியால்) தாம் அநர்ஹரென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸூசிதமாயிருக்
கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறாரென்றதாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) ஶேஷனைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஶேஷாஶநாதி
க்ரஹணம். பதத்வயத்தினர்த்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பரிசர்யேத்யாதியால்) துரீயபாதத்துக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தேத்யாதியால்) ॥கூ॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

இப்படித்தாம் அநர்ஹரென்றநுஸந்தித்தால் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே
இப்பாட்டில் அவனைஸ்துதிக்கை அஸம்பவிதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்),

பு—ஸந்நிதியிலே இராநின்றது, நீட்சி- ஔந்நத்யமாய் ஸர்வஸ்வத்தைக்காட்டுகிறது, திருமலையையுடைத்தாகையாலே
ஸர்வஸ்வமானஸந்நிதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக்கென்ன ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. செ
ன்று- அத்திருமலையிலேபோய், கைதொழுவார்கள்- கைங்கர்யஞ்செய்தருளுவார், தேவர்கள்- நித்யஸூரி
களன்றோ, ஆதலாலவ்விடத்துக்கு நாமாரென்றபடி. ॥அ॥

பழுதில்- பழுதில்லாத, பழுது- தோஷம், ஹேயப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. தொல்- அநாதியான,
புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனே, பாம்பு- ஶேஷனாகிற, அணை- ஶய்யையில், பள்ளியாய்- கண்
வளர்த்தியையுடையவனே? பள்ளி- ஶயநக்ரியை, பள்ளியையுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்
போதநம், மாமலர்- ஶ்ரேஷ்டபுஷ்பங்களையும், ஸர்வஸ்வமான ஶ்ருங்காதிபுஷ்பங்களையு மென்றபடி, நீர்- அ
ர்க்யபாத்யாதிஜலங்களையும், சுடர்- தீபாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம்- தூபத்தையும், கொண்டு- எடுத்துக்கொ
ண்டு, தொழுது- ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. எழுதுமென்னுமிது- எழுவோமென்
கிறவிது, கைங்கர்யஸமஜநிதஹர்ஷத்தாலே உஜ்ஜீவிப்போமென்கிறவிதென்றபடி. மிகை- அதிபா
ரம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அதிநிவிஷ்டர் ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளாக அஸங்க்யாதரென்றபடி. ஆத
லில்- இப்படி ஸர்வாதிக்ருஷ்டநித்யஸூரிகள் உனக்கடிமைசெய்கையாலே, உனதாள்கள்- உன்னுடை
ய திருவடிகளை, தழுவுமாறு- ஆஶ்லேஷம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தை, ஆறு- ப்ரகாரம், கைங்கர்யம்பண்
ணும்ப்ரகாரத்தையென்றபடி. அறியேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், நானடிமைசெய்கைக்கு அநர்ஹனே
னென்றபடி. ॥கூ॥

மூ— தாளதாமரையானுனதுந்தியான்* வாள்கொணீள்மழுவாளியுன்னாகத்தான்* ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள்* நாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே* ॥௰॥

சீலமெல்லையிலானடிமேலணி* கோலநீள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்* மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத்தினின்* பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே* ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

ஆ—நமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம்போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய நிரவதிகஸௌசீல்யகுணத்தைக்கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ॥௰॥

(சீலம்) சீலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த இத்திருவாய்மொழிப்பாடே ஒருஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்தமேறுகை ஸ்வபாவமென்றென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— இப்படி ஸௌசீல்யகுணத்தையநுஸந்தித்து உபஸம்ஹரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று, ॥௰॥

✻ நிகமனம். ✻

திருவணிகலம்- திருவாபரணம், பத்தினின்பாலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிபோடிதாதியால்) பான்மை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபாவமென்றென்று) ॥௧௧॥

ஈ— தாளதாமரையான்- தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள்- நாளம், அப்போது வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியில்லாமையாலே தான்பிறக்கைக்கு ஒருஸாதநம் ஒருகிழங்குமின்றிக்கே நாபிஸரோஜமான நாபீவஷத்தை ஸாதநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவரென்றபடி. இப்படி ப்ரயோஜனுப் ஸ்ருஷ்டயதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவரென்கை. உனதுந்தியான்- உன்னுடைய நாபியிலேயிருக்கிறவன், வாள்கொள்- காந்தியையுடைத்தான, வாள்- காந்தி, தேஜிஷ்டமானவென்றபடி. நீள்- தீர்க்கமான, மழுவாளி- மழுவையாளுமவன், மழு- பரசு, ஸம்ஹாராதிகாரந்தோற்றும்படி பரசுபாணியாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத்தான்- உன்னுடைய திருமேனியிலேயிருக்கிறவன், ஆகம்- சரீரம், "ப்ரமேஸ்ரகாதிசபரோரூத்ரோ தக்ஷிணம்ஸாமபாஸ்ரிதா" என்கிறபடியே உன்திருமேனியில் தக்ஷிணபார்ஸ்வமென்றபடி. ஆளராய்- தாஸபூதராய், தொழுவாரும்- ஸேவிக்கிறவர்களும், அடிமைசெய்கிறவர்களுமென்றபடி. வஸ்வும் நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்கள்ஸ்வாமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக்காக. அமரர்கள்- அமரத்வம்ஸமாகப்பெற்றிருக்கிற இந்த்ராதிதேவர்கள், உனசீலம்- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் தேவதாதிகாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளோடும் நீரந்த்ரஸம்ஸ்லேஷசாலிகளான உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை, நாளும்- ஸர்வகாலமும்கூடினாலும், என்புகழ்கோ- எதுவாகஸ்தோத்ரக்கக்கடவேன், காலமெல்லாம்கூடினாலு மின்னபடியென்று என்னால் சொல்லமுடியாதென்றபடி. ॥௰॥

சீலம்- ஸௌசீல்யகுணம், எல்லையிலான்- அவதியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல்- திருவடிகளிலே, அணி- அலங்காரமாயிருக்கிற, இது பத்துக்குவிசேஷணம், கோலநீள்- ஸௌந்தர்யவிஸ்தாரமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், அபிரமணீயமானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை- ஸூக்திஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தினின்பாலர்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களின் ஸம்பந்திகள், பால்- ஸம்பந்தம், பாலிலேயிருக்குமவர் பாலர், 'தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்' என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஸ்ரவணபடநபாராயணதேவநாதிகளாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஆரோஹிப்பது, பான்மை- ஸ்வபாவம், பாத்ரனுக்குப் பிதாவினம்போலே இவர்களுக்கிது ஸ்வதஸ்ஸித்தமென்போக்கி ஸ்வபாவமென்றென்றபடி. 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்' மென்று தாம் அபேக்ஷித்தஸம மித்திருவாய்மொழிதேவத்தாலேதம்முடைய ஸம்பந்திகளாகப்பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் ஸுப்ரதமாய் வருமென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

✻ ஆத்ரேயவராத்ரநாத ஸம்ஸேவிதஸ்ரீமதிராமாநுஜமுநிதேசிகாய நம:. ✻

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(ஓராயிரம்.)

நைகஸ்ரீநாமதத்தஜ்ஜகதுதயஸம்ஸ்ராவணாநேத்ரஸம்பரிஷ்கார:
தாநாதேநாகஸ்வஸ்வைஸ்வர்யதஸ்ஸ்வபதகமேஷுணிஸம்பத்தித்த: ।
ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதகாரீ வ்ருஷகிரிகடகே ஸந்நிதாநாதிக்ருத்யை
ஸ்வ பூஷே ஸாமாந்ய ஸம்பந்தாதிபதிஸ்ஸர்வாத்மகம்ராராம: ॥௧௦॥

(நைகஸ்ரீநாமதத்த:) பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்- ஸகலபமாணவிஷயவெஷிதாதி ஸ்து திவாதகங்களாய் ஓரொன்றுதானே ஸஹஸ்ரகாரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான அநேகந்திருநாமங்களையுடையவனாகையாலும், (ஜகதுதயஸம்ஸ்ராவணாநேத்ர:) அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்- லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸம்பரிஷ்கார:) அரியையவணங்கியறிந்தனர்- ஆஸ்ரிதருடைய கர்மங்களை ஸஹிக்குமவனாகையாலும், (தாநாதேநாகஸ்வ) விண்ணுலகந்தரும் தேவனை- ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (✕ஸைஸ்வர்யதஸ்) புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்கலித்யாதி- ஸ்வதேஸ தாஸத்யேதேஷாஸ்வதயா நிரவத்யனாயிருக்கையாலும், (பத்மகேஹ்ணிஸம்பத்தித்த:) அடைவதுமணிபார் மலர்மங்கைதோள்- தன்னோடேபிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும், ஸம்பத்திகளையும் ஸ்வாதீநகாரமாக வுடையவனாகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரியபிராட்டியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். (ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதகாரீ) ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியித்யாதி- நரஸிம்ஹாவதாரத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்து ஸக்தரான ப்ரஹ்லாதரிடத்தில் ஆஹ்லாதத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (வ்ருஷகிரிகடகே ஸந்நிதாநாதிக்ருத்யை:) உய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம்- ஸர்வஸ்ரீஜீவநார்த்தமாகத் திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், ஆதிஸப்தத்தாலே மேலிற்பாட்டில் பழுதில்தொல்புகழ் பாம்பணையென்றுசொன்ன ஶேஷஶாயித்வம் ஸங்க்ருஹீதம். (ஸ்வபூஷே ஸாமாந்ய ஸம்பந்தாத்) தாளதாமரையானுந்தியானித்யாதி- ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குந் தன்திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனாக 'ஓராயிரம்' என்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வாராலே உபபாதிக்கப்பட்டானென்கிறார். ॥௧௦॥

*பத்மகேஹ்ணிஸம்பத்தித்த:" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.

✕ இனமேதுமிலானை- ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம்- ஸவத்யம், என்று ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளம்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மைபார்கருங்கண்ணி) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸௌஸீல்யாநுஸந்தானத்தாலே நிர்வ்ருத்தராய்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியவனுடைய ஸௌஸீல்யகுணாநுஸந்தானத்தாலே ஸக்தராயிருக்கிற வாழ்வார் தேவகிபெருமாயிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'காணக்கருதுமென்கண்ணே' 'கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்ச' மித்யாதியாலே கண்ணோடே தம்முடையநெஞ்சு மவனையாசைப்படாநிற்கிறதென்று அலற்றுகை ஸம்ஸாதமன்றோவென்ன அவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸகலேந்த்ரியகரணராகையாலே ஜ்ஞாநஸ்வாதந்த்ர்யமும் கலங்கிப்போயிற்றென்றுகருத்து. *

மூ— மைபார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்* செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே* வெவ்வாய்சுடராழிசுரிச ங்கமேந்தும்* கையாவுன்னைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே* ||க||

ஆ— உபாஸநத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய் அதுக்கையாறாமையாலே தாமவஸந்நராய் அவஸந்நகரணருமாயிருந்த ஆழ்வார் ஸ்ரீகடாக்ஷஸம்ஸ்லேஷைகபோகனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸௌந்தர்யாதி விஸிஷ்டனான உன்னழகை என்கண்ணானது காணவாசைப்படாநின்றதென்கிறார். ||க||

(கண்ணே) என்னெஞ்சமுன்னைக் காணவாசைப்படாநின்றது ப்ரஹ்மாத்யாதிகளுக்கும் காணவரிதா

முதற்பாட்டு.

இ— ப்ரஸ்தாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்யாதியால்) இதில் கடாக்ஷமும் "மைபார்கருங்கண்ணி' என்கிற விஸேஷணத்துக்கும் ஸம்ஸ்லேஷமும் 'மார்பினிற்சேர்' என்கிறதற்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக. கடாக்ஷஸ்ய ஸம்ஸ்லேஷஸ்ய ச உபலக்ஷணம். ஸர்வேஸ்வரனென்று திருமாலென்கிறதுக்கும் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ஸேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||க||

* இரண்டாம்பாட்டு *

உன்னையித்யாதிபாக ப்ரஸ்தாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) அபாவத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப்படாநின்றதென்றவ ரிப்பாட்டிலென்னெஞ்சமாசைப்படாநின்ற தென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக

மூ— மையார்- அஞ்ஜநத்தாலே பூர்ணமான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸ்நிக்தமானவென்றபடி. கருங்கண்ணி- 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகநைல்யாதிஸயஸாலியான திருக்கண்களையுடையவளான, 'ஸ்ரீநேத்ராஞ்ஜந ஸ்ரீஸகவாஸியாஸ்தே ஸதாபஸ்ரீ... ஸ்வாஷ: ...' என்னும்படி அவன்திருமேனிக்கு நைல்யாதிஸயாபாதகமாம்படி யதிநீலங்களான திருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி. கமலமலர்மேல்- தாமரைப்பூவின்மேலிருக்கிறவளான, செய்யாள்- சிவந்த நிறத்தையுடையவளான, ஜாம்பூநதவர்ணாஸாலிநியான ஸ்ரீயானவளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேஸியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸாமாந்யநிர்தேஸித்தது அந்தப்பூவினுடைய ஸௌரப்யாவகாஹய ஸம்ஜாதமான காந்தியானதொருபெண்ணாய் பரிணமித்ததென்னும்படி விஸ்வவிலக்ஷணஸௌந்தர்யஸாலிநியாகையால் அநிர்வாச்யையென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காக. திருமார்பினில்- ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்- சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனான, வஸிக்கும்படியென்னாதே சேரும்படியென்றதனால் இறையும் விஸ்லேஷித்திருந்து சேர்ந்தக்ஷணம்போலே தோற்றுகிறதிவளுக்கு ஸம்ஸ்லேஷமுமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வாதிகையான ஸ்ரீயும் அநிலஸம்ஸ்லேஷத்திலேபோலே அநுக்ஷணம் நூதநப்ரேமையாம்படியான திருமார்பில் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனானவென்றபடி. திருமாலே- ஸ்ரீயப்பதியான ஸர்வேஸ்வரனே, மார்பிற்சேரென்றுபோலே இங்கொருவிஸேஷத்தை நிர்தேஸியாதே திருமாலேயென்கையாலே அவளுடைய ஸர்வவிதவ்யாபாரங்களிலுமிவன் வ்யாமுக்தனாயிருக்குமென்று கருத்து. வெவ்வாய்- வெய்யாலேயார்ந்திருக்கிற, வெவ்வென்று தீக்ஷ்ணம், உங்களிருவருடைய சேர்த்தியழகில் ப்ரதிகூலநிரஸநார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தியாய்க்கொண்டு விரோதிவிஷயத்தில் க்ரௌர்யத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சுடராழி- ப்ரகாஸமான திருவாழியையும், சுடர்- தேஜஸ், ப்ரகாஸமாநஸ்வஸாதாஸ:. உங்களிருவருடைய சேர்த்திக்கு மங்களநீராஜநம்போலே ஸோபாதிஸயகரமாம்படி ஸ்வாகாரமான ஸ்ரீஸுதர்ஸநத்தையுமென்றபடி. சுரிசங்கம்- ஸுழியையுடைத்தான ஸங்கத்தையும், சுரி- ஸுழியமைப்பு. ப்ரஸ்தாவஸங்கத: ஸர்வதீப்யஸ்ஸிலஸோஸ்மியான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமென்றபடி. ஏந்துங்கையா- தரியாநின்ற திருக்கைகளையுடையவனே, சங்கமுடையாயென்னாதே சங்கமேந்துங்கையா என்கையாலே அவளிவனுக்கு ஸௌந்தர்யமாகைக்காக ஆபரணங்களைப் பூண்டு போலே இவனுமவளுக்கு ஸௌந்தர்யார்த்தமாக வழங்குவதான திருக்கைகளிலே திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்திருக்குமென்றுகருத்து. உன்னை- இப்படி 'ஸர்வகந்தமய: ஸர்வரஸ:' ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:' என்கிற ஸம்பத்தெல்லாவற்றையுமுடையவனான உன்னை, என்கண்- என்னுடைய கண்ணானது, காணக்கருதும்- காணுகைக் குறித்ததாயிருக்கின்றது. ||க||

மூ—கண்ணைப் புன்னைக்காணக் கருதியென்னெஞ்ச*மெண்ணை கொண்ட சிந்தையதாய் நின்றியம்பும்* விண்ணோர் முனிவர்க்கென்றுங்காண்பரியாயை* நண்ணுதொழியேயென்றுநானழைப்பனே* ॥௨॥
அழைக்கின்றவடிநாயேனுப்கூழைவாலாற்* குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழைபு*

ஆ— பிரக்கச்செய்தே எனக்கு த்ருஷ்டிஸஞ்சநைந்த வுன்னைப் பெறுபேறெனக்குச்செல்லாமையாலே யுன்னைக்காணுதொழியில் தரியேனென்று நான்கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ॥௨॥

(அழைக்கின்ற) என்னுடையநெஞ்சானது தன்னுடைய யோக்யதையையும் ஸாமீப்யத்தையும்பாராதே தன்னுடைய வாவுத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை, இப்படி என்னுடைய ஸர்வகரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே பேசாதிருந்த நுனைகையாலே உபாயமஸம்ருத்ராயவனாயி

இ—னி த்யாதியால்) கண்ணையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி த்யாதியால்) த்ருஷ்டிஸஞ்சநைன்றது- எனக்கு ஸர்வகாரணஸ்ய ஸாதகனைப் உபகரணமபோலே விடியபனையென்றபடி. நண்ணுதொழியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பெறுபயித்யாதியால்) நானழைப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கிடந்தித்யாதியால்) ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு *

நாய்கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோலென்று நாய்த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி வாலுத்தாலென்னுமளவாலே) அதில ஸாமீப்யத்தையுமென்றது- கூழைவாலாலென்றதுக் கபிப்ராயஞ்சொன்னபடி. குழைபுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதி) ஸர்வகாரணத்துக்கெல்லா மபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இருந்தநுனைகையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியு

ஸ— கண்ணை- எனக்குக்கண்போலே ஜ்ஞாநப்ரஸாதகமாய் உபகரணவஸ்தியனைப் அவிகாரஸம்பந்த ஸாக்ஷனைப் ப்ரதிபந்தகனைப் ஹிஸன்னென்றுசொல்லும்படியாய் இவையித்தனையும் ஸஹஜமாக வுடையவனை, உன்னை- ப்ரத்யக்ஷமாநுஜனவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாகவநுபவிக்க, கருதி- அபி ஸந்திபண்ணி, ஆசைப்பட்டென்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னிலும்வலியமான வென்னுடையமநஸ்ஸானது, என்கொண்டசிந்தையதாயே என்று ஏகாரத்தை மேலேசரிப்பது, எண்கொண்ட- ஸங்கல்பத்தைஜயித்த தான, எண்- ஸங்கல்ப, கொள்ளுகை ஜயிக்கை, ஸங்கல்பத்தை யதிக்ரமித்ததானவென்றபடி. அஸங்கல்ப யங்களானவென்கை. சிந்தையதாயே- விசேஷங்களையுடைத்தானதேயாய், மநோரதங்களை ஸர்வகாலமு முடையதாயென்றபடி. நின்று- ஸ்திரமாய், விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. இயம்பும்- கூப்பிடாநிற்கும், ஆக்ரந்தங்களை யுண்டாக்காநிற்குமென்றபடி. விண்ணோர்முனிவர்க்கு- ஸூரிகளான உபாஸகங்களி லிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநநசீலரான ஸநகாதிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்பரியாயை- காண்கையிலருமையானவுன்னை, காண்பு- காண்கை, அரியாயென்கிறஶப்தத்தாலே அவிஷயவனைச்சொல்லும்போது அரியாயென்றுஸ்வமாயிருக்கும், நான்- அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநஸ்வீகாரமான விலக்ஷணஸாதநமும் அநந்யநின்றிக்கே அத்யந்தபீபனாநான், நண்ணுது- கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணாமலென்றபடி. ஒழியேனென்று- உபாஸநனேனென்று, க்ஷோபந்தோர்ந்து பரித்திருக்கமாட்டேனென்றுஎன்றபடி. அழைப்பன்- ஆக்ரந்தம்பண்ணுகின்றேன். ॥௨॥

அழைக்கின்ற- ஆக்ரந்தம்பண்ணுகின்றவனான, அடிநாயேன்- அடியனானநாயேன், அநந்யரக்ஷ்யனாய்ப டிதித்யஸம்ஸஞ்சனைய கிட்டவரிலுனக்கவத்யாவஹமாம்படி யத்யந்தநிஹீநனாயிருப்பேனான வென்றபடி. என்- என்னுடைய, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, நாய்- நாயானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல- தன் னுடைய கூழைவாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல, குழைகை- ஸாஹித்யஸூசகமான க்ருபணவ்ருத்தி கூழையானாலென்கைபாலே பிதுக்கு ஸாஹித்யஜநத்தில் ஸாயகவிகமுக்கும்சொல்லிற்று, நாயானது தன் னுடையவனுக்கு வாலாலேயிற்ற ஸாஹித்யத்தைப்ரகாஶிப்பது. அது கூழையானால் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கமுடியா திறே. இத்தால் ஸம்ஶ்லேஷிகத்தில் ஸாமீப்யமும் ஸம்பவிசப், நாயானது ஸாஹித்யத்தை யப் பிட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்மேலவத்தைப்பார்த்து கூழைவாலையசைத்து ஸாஹித்ய ப்ரகாஶநம் க்ருபணவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப்போலே யென்றபடி. குழைபும்- நெகிழ்ப்படாநிற்கிறது,

மூ—மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்* பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே* ॥௩॥
உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டு நின்கண்* பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையென்னெஞ்சம்* மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்கென்றும்* அறிவதரிய அரியாயவம்மானே* ॥௪॥
அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானைப்* பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை*

ஆ— ருப்பாரை ரக்ஷிக்கக்கடவதான உன்னுடைய நிரவதிககாருண்யவெள்ளத்திலும் நானகப்பட்டேனோவென்றஞ்சாநின்றேனென்கிறார். ॥௩॥

(உறுவது) நீ ஆஸ்ரிதஸுலபனுமாய் நிற்கச்செய்தே சிலருக்கரியையாயிருக்கையாலே எனக்குமரியையாயிருக்கில் செய்வதென்னென்று என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ॥௪॥

(அரியாய) உம்முடைய அபேக்ஷிதந்தானென்னென்ன? ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே ப்ரஹ்மாவுக்குங்காரணபூத

இ—மூன்றாம்பாட்டு. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயே த்யாதியால) தரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥௩॥

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

அரியாயவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலருக்கித்யாதியால்) இத்தால் நாமாஸ்ரிதஸுலபனுமாயிருக்க நீரிப்படி பயத்தாலே கலங்குவானேனென்ன அதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. நின்கட்பெறுவதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமித்யாதியால்) ॥௪॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

இரண்டாம்பாட்டில் பூர்வார்த்தத்திலேசொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு பூர்வார்த்தபுனருக்தியன்றோவென்ன அதனிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய வித்யாதியால்) கீழ்பாட்டிலே பெறுவதெது கொலென்று ஸாமாந்யேந சொன்னவாறே, உம்முடைய அபேக்ஷிதந்தானேதென்று ஶங்கைபிறக்கவதுக்

ஸ—அன்று- அந்தகாலத்திலே, இந்த்ரன் க்ரோதத்தைப் ஸம்வர்த்தகமேகங்களை யேவினகாலத்திலே, மழைக்கு- அந்தமேகவர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து- பர்வதத்தையெடுத்து, ஆநிரை- கோஸமூஹங்களை, ஆவென்று கோவுக்குப்பேர், ரக்ஷாபேக்ஷைபண்ணவுமறியாத பஶுக்களையென்றபடி. காத்தாய்- ரக்ஷித்தருளினவனே, அருள்- ஸர்வவிஷயமான வுன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று- தப்பாநின்றதென்று, இப்படி ஸர்வஸ்வாமிஸாதாரணமான வுன்னுடைய க்ருபையானதென்னை விஷயீகரியாதே விடப்பாராநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்- கலங்காநின்றேன், பேது- மோஹம், உறுகை- அடைகை, பயத்தாலே கலங்காநின்றேனென்றபடி. ॥௩॥

வானவர்தானவர்க்கு- தேவதாநவர்களுக்கு, என்றும்- ஸர்வகாலமும் அறிவது- உள்ளபடியறிகைக்கு, அரிய- அஶக்யனான, அரியாய- ஹரியாய, ஹரி- ஸிம்ஹம், நரஸிம்ஹரூபனாய் ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமீ, இதுஉறுவதென்று- இந்தஶேஷத்வமே நம்ஸ்வரூபத்துக்குசிதமென்று. உறுவது- உசிதம், உனக்காட்பட்டு- உனக்குதாஸனாயிருக்கையை யங்கீகரித்து, நின்கண்- உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸப்தமீவிபக்திரூபம். கண் பெறுவதென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரூபகாரமே வொழிய டகாராதேஶ:. பெறுவது- நானடையப்புகுகிறது, எதுகொலென்று- எதுவோவென்று, உன்னைக்கண்டுஸம்ஶ்லேஷிக்கைபோகாதே கேவலம் ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்திதியோவென்று என்றபடி. பேதை- விவேகரஹிதமான, நாமதிஸம்யிபண்ணினபடியே ஸித்திக்குமென்னுமறிவில்லாததான என்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னுடையநெஞ்சானது, மறுகல்செய்யும் மோஹம்செய்யாநிற்கும், மறுகல்- மோஹம், மலங்காநிற்குமென்றபடி. இந்த ப்ரஹ்மாதிகோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதாநவகோடியிலே கூடுகிறேனோவென்றஞ்சிக் கலங்காநின்றதென்கை. ॥௪॥

பிரமனை- ப்ரஹ்மாவை, முன்- “யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்” மென்கிறபடியே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே. படைத்தானை- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை- ஸர்வேஶ்வரனை, அமரர்பிரானை- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாதீநஸேவைநாதிவுபகாரகனை, அரியாய- ஸிம்ஹமான, “நரஸிம்ஹவபு: ஸ்ரீமாந்” என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்காக வழக்கியசிங்கமான, அம்மானை—இந்த ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலேயென்னை வஶீகரித்

மூ— வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற* கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே* ॥௫॥
கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி யென்னெஞ்சத்* திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்* விருத்தா
விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதியுயரத்* தொருத்தா வுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே* ॥௬॥

ஆ— ஐகையாலே ஸர்வேச்வரனும், அபர்வமமர்களதிபதியாய், ஸகலஜகதேகநாயக ஸ்வாமித்வ ஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனும், ஆச்ரிதர்களுக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற கரியான்கழல்காண வாசைப்படாநிற்கு மென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௫॥

(கருத்தே) இப்படி நானுன்னைக்காண விச்சிக்குமளவில் திருநாட்டிலிருக்கும்படியே வந்தென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென்னெஞ்சுகந்து ஸ்வீகரிக்கின்றதென்கிறார். ॥௬॥

இ— சூத்ர மருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வமித்யாதியால்) அரியாயவம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ॥௫॥

✱ ஆறாம்பாட்டு. ✱

உன்னைக்காணக்கருதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளங்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இத்தால் தா மிச்சிக்குமளவில் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் ப்ரத்யக்ஷீக்ருதனைப்போலே வந்து ப்ரகாசிக்க வவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. உன்னையுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுகந்தித்யாதியால்) ॥௬॥

ப— தெனக்கு ஸாதியான, வரிவாளரவின்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாகத்தினுடைய, வரி- அழகு, வாள்- காந்தி, அணை- சய்யையிலே, நாகத்தினுடைய சய்யையாவது- சேஷனுடைய சரீரம் ஸ்வரூபமாகிற சய்யையென்றபடி. பள்ளிகொள்கின்ற- சயநக்ரியையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான்- நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி லுப்தையாயிருக்கிறது. 'கரியான்கழல் காண' என்கிற பாடமன்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாடமுமுண்டு. அப்போது த்விதீயாவிபக்தி ஸாவகாசை. இதெல்லாமுரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம். ரஜதகிரியின்மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி நீலவர்ணனான ஸ்வாமியை யென்றபடி. கழல்- திருவடிகளிலே, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கைக்கு, அவனைத்திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது அவனுடையதிருவடிகளை யநுபவிக்கையென்றபடி. கரியான்தனைக்காணவென்று பாடமானபோது தனையென்றது ஸார்த்தகம். கரியானை யநுபவிக்கைக்கென்றபடி. கருத்து- ஆசயமானது, என்னுடைய மநஸ்ஸானதென்றபடி. கருதும்- ஸங்கல்பி பண்ணாநிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிறதென்றபடி. ॥௫॥

கருத்தே- எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவனுஜ்ஞாதபடி எனக்கு மநோவிஷயமானவனே என்றபடி. எனக்கு ஸ்வாநுபவாதிசக்திப்ரதனே என்கை. தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம், விருத்தா- வ்ருத்த, ஜ்ஞாநாதிசேஷியானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ்சுடர்- ஜாஜ்வல்யமான ப்ரகாசமாகியான, சோதி- ஸ்வப்ரகாசகமாய ஜ்யோதீரூபமான, உயரத்து- ஊர்த்வலோகத்தில், "விச்வத: ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷ்வநுத்தமேஷூத்தமேஷு லோகேஷு" என்றுசொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலிருக்கிற வென்றபடி. ஒருத்தா- அத்விதீயனே, உன்னை- ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷ ரஸிகனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, கருதி- இச்சித்து, என்னெஞ்சத்து- என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக- ஸ்திரப்ரதிஷ்டனும்படியாக, இருத்தினேன்- வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு இச்சாமாத்ரத்திலே உன்னை யென்னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று பாவம். நானிச்சித்தமாத்ரத்திலே நீயென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகப்புகுந்தருளினையென்று தாத்பர்யம். என்னுள்ளம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது, உகந்து- ஸந்துஷ்டமாய், உன்னை- இப்படி ஸௌலப்யனானவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கும், உள்ளுகை- சிந்திக்கை, அநுபவியாநிற்கிறதென்றபடி. ॥௬॥

மூ—உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பா* லகந்தானமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா?* மிகுந்தானவன் மார்பகலமிருகூறா* நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே* ॥எ॥
உருவாகியவாறுசமயங்கட்கெல்லாம்*

ஆ—(உகந்தே) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வுன்னழகையும் செயலையுமென்னெஞ்சுகந்துகொண்ட அநுஸந்திக்க; இதுகாரணமாக நீ மிகவும் ஸ்ரீதனாய் உன்னைக்காணப்பெறாமையாலே கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படி யென்னெஞ்சை பெற்றைக்குமிடமாகக்கொண்டருளினையென்கிறார். ॥எ॥
(உருவாகிய) வேதவாஹ்யமான ஷட்ஸமயங்களில் நான்புகாதபடி வரிஹரித்து ஸர்வேச்வரனான தன்னை

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

ஈ— நரசிங்கமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமென்று) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வென்றது- கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயலையுமென்று) உகந்தேயுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இவ்வநுவாதத்துக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இதுகாரணமித்யாதியால்) இத்தால கீழ்பாட்டிலே யவனைக்காணப்பெறாவ ரிப்பாட்டிலே யவன் தன்பக்கல் மிகவும்ஸ்ரீதனாயிருக்கும்படியைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) என்னுள்ளத்தகமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைபெற்றைக்குமித்யாதியால்) ।

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அவனித்யுக்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) எல்லாப்பொருட்கு மருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) காணவுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலேகீழ்ச்சொன்ன ஜாநஸாத

வ— நரசிங்கமதாய- நரஸிம்ஹமுமாய் கலந்துவந்தவிலக்ஷணமான, உருவே- ரூபத்தையுடையவனே, மிகுந்தானவன்- மிகாநின்றுள்ள தாநவனுடைய, ப்ராதிகூல்யத்திலே பாஞ்சுடனுமிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலமென்றபடி. தன்பக்கல் ப்ரஹ்லாதனுமன்றிக்கே 'ஜாநீஹி ஸாந்த்வமேவ சக்தம்' என்கிறபடியே தனக்கும் ஹிதமாக ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்பிறே அவன்வீபித்தது, மார்பகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய குமோடம் மானது. கடினமான வக்ஷஸ்ஸானதென்றபடி. இருகூறுநகந்தாய்- இரண்டுகூறும்படியான நகத்தை யுடையவனே. கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதாபாதம் ரூபமாயிருக்கிறது. நகத்தையுடையவன் நகத்தன், இச்சப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது நகத்தாயென்றுரூபம், நகத்தாயென்கிற ரூபம் நகந்தாயென்று ஸந்திகாரணமாயிருக்கிறது, இத்தைத்தமிழர் வலவொற்றுமெல்லொற்றாயிருக்கிறதென்பர்கள், ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது அயாவிதாரிதமாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்று வசனம். உகந்தே- ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, ஏவகாரம் அயோகவ்யவச்சேதார்த்தம், ஸர்வகாலமும் ஸந்தோஷயுக்தமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிசயமோக்ஷஜ்ஞனவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கிற, அநுஸந்திக்கிறவென்றபடி. என்னுள்ளத்து- என்நெஞ்சினுடைய, அகம்பாலகம்- உட்ப்ரதேசத்தினுள்ளே, அகம்- உள்ளு, பால்- ஸாதம், ப்ரதேசமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்டவென்கிறத்தோடே யந்வயம். தான்- ஸர்வேச்வரனுமான ஸ்ரீசிவாரவமனென்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே- ப்ரீதிகளைக்கொண்டே, அவ்யாரணத் தாலினி பொருகாலும் விபாதவனுக்கொண்டென்றபடி. இடங்கொண்ட- இருந்தருளினவனை, அமலா- நிர்மலனே, கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படியாக விருந்தருளினவனேயென்றபடி. இப்பாட்டிவனுடைய கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லியேத்துகிற ஜாதுமாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மண்யதேவ' குர்ரிதசக்ஷு' வாசுதேவாநுமோஷாந்து' என்னுமாப்போலே கேவலஸம்போதனமாய் முடிந்திருக்கிறது. ॥எ॥

உருவாகிய- சிலவடிவங்களான, உரு- வடிவமும், ஆவாதவ்யக்தியிவிவையுமொருவடிவாக வென்று தோற்றுவிக்கிறவையானவென்றபடி. ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்- ஷட்ஸமயங்கட்கெல்லாம், வாவாக்யஸாமான்யமான வெவெஸஷிக வாஸநாதவ்யு ஷட்ஸமயங்களுக்கெல்லாவற்றிற்குமென்றபடி. அவன்- அத்து வர்ஸ்வரன்; பொருவாகிநின்றான்- துடையாய்நின்றான், அவைற்றில் நான்புகாதபடி வரிஹரித்து

மூ— பொருவாகின்றானவனெல்லாப்பொருட்கு* மருவாகியவாதியைத்தேவர்கட்கெல்லாம்* கருவாகிய கண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே* ॥அ॥

கண்டுகொண்டென்கண்ணிணையாரக்களித்துப்* பண்டைவினையாயினபற்றோடறுத்துத்* தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்* அண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே* ॥௯॥

அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்* நெடியானைநிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்* கொடியானைக்

ஆ —யெனக்குக் காட்டியருளினவனை நான்காணவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥அ॥

(கண்டுகொண்டு) இப்படிகண்ணாரக்கண்டுகொண்டு அவனை யேத்தவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥௯॥

(அடியானிவன்)பெரியதிருவடிதன் திருவடிகளில்செய்யும் வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையும் என்னையிட்டு கி[illegible]

இ— ஸங்கல்பமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றேனென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷேபித்தேத, அந்த ஸங்கல்பமே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச் செய்கிறாரென்றுகருத்து. ॥அ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

பாட்டுக்கு த்ருதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியிவ்யாக்யையால்) இதுவே ஸம்மதியுமாயிற்று. ॥௯॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

நிறைபுகழ்வ்யாக்யைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவ்யாக்யையால்) வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையுமென்றது- கைங்கர்யங்களை யெல்லாமென்றபடி. ஆத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டிவ்யாக்யையால்) அதில் நிஷேத்யாம்சமாகவென்றது- குன்றுமலிவ்யாக்யைக்குத் தாத்பர்யம். கரு-

---

யம் —னென்றபடி. எல்லாப்பொருட்கும்- ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், அருவாகிய- ஸூக்ஷ்மமான, அந்தராத்மாவா னவென்றபடி. ஆதியை- ப்ரதாநஹேதுவானவனை, தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம், கருவாகிய- காரணபூதனான, கரு- காரணம், கண்ணனை- ஆஶ்ரிதர்க்குத் தன்னைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, கண்டுகொண்டேனே- காணப்பெற்றேனே. ॥அ॥

என்கண்ணிணை- காணக்கருதுமென்கண்ணென்றுசொல்லப்பட்ட வென்னுடைய நேத்ரயுக்மமும், இணை- யுக்மம், ஆர- த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டுகொண்டு- ஸர்வேஶ்வரனைக்காணப்பெற்று, ந்யாயவிஸ்தரவ்ருத்தியிலருளிச்செய்தபடியே பூர்ணாக்ஷத்ருஷ்டிஸ்ஸாக்ஷாத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை, உரையிற்சொன்னபடியே ஜ்ஞாநநேத்ரேண ஸாக்ஷாத்க்ருதமாபதி மிக்கு விவக்ஷிதமென்னவுமாம். களித்து- ஆநந்தித்து, பண்டை- ப்ராசீநங்களான, வினையாயின- கர்மங்களாயிருக்கிறவைகளெல்லாவற்றையும், பற்றோடு- வாஸநையோடேகூட, அறுத்து- சேதித்து, அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர்- தேவர்களுக்கு, பெருமான்- ஸ்வாமியானவனுக்கு, அம்ஸங்களுக்கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஈஶ்வரனாயிருக்கிறவனுக்கென்றபடி. அடியேன்- தாஸனான நான், அந்த ஸர்வேஶ்வரனாலே விஶேஷ விஷயீக்ருதனான நானென்றபடி. தொண்டர்க்கு- ஸமஸ்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர்- பக்தர், அமுதுண்ண- அம்ருதம்போல் ஆஸ்வாதிக்கலாம்படியான, நிரதிஶயபோக்யமாய் அநுபவிக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள்- ஸூக்திமாலைகளை, சொன்னேன்- சொல்லப்பெற்றேன்; என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரகனாகப் பெற்றேனென்றபடி. நானும் போகங்களைப் புஜித்து என்வரிகாரமும் ஜீவித்து பாகவதர்க்களுக்கும் விருந்திட வல்லனானேனென்னுமாப்போலே எம்பெருமானைக்கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடைய கண்களும் த்ருப்தங்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போகங்களுண்டாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது ஸர்வேஶ்வரன் தம்மைக்கடாக்ஷித் தருளினபடிகளைக்கொண்டாடுகிறபடி. ॥௯॥

நிறைபுகழ- நிறைந்த புகழையுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, பரிபூர்ணகீர்த்தி ஸௌஶீல்யாதிகுணவத்தையை யுடையவனையென்றபடி. அஞ்சிறை- அழகிய சிறையையுடையவனை, சிறை- பக்ஷம், ஸுபர்ணனென்றபடி. புள்ளின்- பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீவைநதேயனுடைய வென்றபடி. அவனுக்கு வாஹநமான வென்கை. கொடியானை- த்வஜத்தையுடையவனை- அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும்

மூ— குன்றாமலுலகமளந்த* வடியனையடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே* ॥மி॥
ஆறுமதயானையடர்த்தவன்றன்னைச்* சேறார்வயற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்* னூறேசொன்னவோராயிர
த்துளிப்பத்து* மேறேதரும்வானவர்தம்மின்னுயிர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— தாஸ்யமாகச் செய்வித்துக்கொண்டருளினான், ஒருவனை யாஶ்ரயித்து நானுய்ம்படியேயென்கிறார். ॥மி॥
(ஆறுமதயானை) ப்ரதிகூல நிரஸநம்பண்ணினாப்போலே யென்னுடைய து:கத்தையெல்லாம் போக்கி யருளினவனைச் சொன்னவிப்பத்தும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கேறானவனைத் தருமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— பொராமிப்ரஸஹதாவின்றியே யென்றபடி. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தருளினாப்போலே யென்னையும் ஸம்ஶ்லேஷைகபரமாக விஷயீகரித்தருளினானென்கிறாரென்று வ்யாக்யாநம். இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் ஸர்வதேசகாலம்பண்ணப்பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வளவன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷைகபரமாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம், தாத்பர்ய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனையித்யாதியால்) ॥மி॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதியால்) ॥கக॥

ப— விஷயீகரித்தானென்கைக்காக த்ருஷ்டாந்தாபிப்ராயக மிவ்விஶேஷணம். அடியானிவனென்று- நமக்கு தாஸபூதனிவனென்று, எனக்கு- க்ருதஜ்ஞனான வெனக்கு, ஆரருள் செய்யும்- பரிபூர்ண க்ருபையைப் பண்ணுமவனான, ஸம்ஶ்லேஷைகபரமாக விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனான வென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்திலிப்படி யருளிச்செய்கையாலே ஸம்ஶ்லேஷைகபரத்வ மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுவாய ரருளிச்செய்தருளுவர். நெடியானை- பெரியவனான, இதுசெய்தது போராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபைசெய்தருளும்படி மஹாமனஸ்கனான வென்றபடி. குன்றாமல்- குறையாமல், ஒருப்ரதேஶமும் குறைபாமலென்றபடி. உலகமளந்த- லோகங்களையளந்ததுகளான, அடியனை- திருவடிகளையுடையவனான ஸ்வாமியை, என்னை விஷயீகரித்தருளுமிடத்தில் ஸர்வலோகமாதிப்ரஸ்வஹேதுபூத ஸர்வஜநங்களுக்கும் த்ரிவிக்ரமதஶையிலே ஸ்பர்ஶஸ்வஸம்பந்தம் கொடுத்தருளினாப்போலே ப்ரஸஹதா நிரபேக்ஷமாகவே விஷயீகரித்தருளினானென்றிங்கே பவித்ரதம். அடைந்து- ஆஶ்ரயித்து, அடியேன்- நிரவதிகதாஸனான நான், உய்ந்தவாறே- உஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரமென்னவாஶ்சர்யம், ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகார மாஶ்சர்யத்யோதகம். ॥கo॥

ஆறுமத- ஆறுதஶத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத மதத்தையுடைத்தான வென்றபடி. யானை- மஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை- முறித்தவனை, தன்னை யென்று ஸ்வாதந்த்ர்யம். உக்திவைசித்ர்யம். சேறார்- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலே கர்தமப்ராசுர்யமான பூமிகளான, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், நூறேசொன்ன- நூறுநூறாகவே யருளிச்செய்ததான, ஸ்வயாரணம் ந்ருநாயக ஸம்ப்ரதாயவைதவாரம். ஒன்று நூறும் ஒன்றெண்பதுமென்னுப்போலே சொல்லாதே எல்லாப்பத்துக்களும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண பாரதாதிகளில் காண்டபர்வாதிபேதம் போலே யபிப்பார்க்கெளிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறவென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டும், வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸ்வாதந்த்ர்யம். இன்னுயிர்க்கு- ஸௌஹ்ருமான ஸாத்ஸாத்வத்துக்கு, ஏறே- ப்ரதானனானவனைத்தானே, ஏறு- ஸாம்யமாயிக்கு ப்ரதாநவாசம். ஸத்தாதி நிர்வாஹகனான ஸர்வேஶ்வரனைத்தானே, ஸ்வயாரணத்தாலே தத்விஷய ஜ்ஞாநப்ரதாதிரோதத்தையன் றென்றபடி. தரும்- ப்ரஸாதித்தருளும், இத்தை யப்யஸித்தவர்களுக்கிதிஶேஷ:. ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதாநமேஸமஸ்ரீமதேஶாஜ்ஞாநாநந்தஸாமதேஶிகாயநம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மையார்கருங்கண்ணி.)

லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸ்தலவாஸ: ஸுஜநவசகத: வ்ருஷ்டித்ராணைகதக்ஷ:
துர்ஜ்ஞேயோ பக்ஷஸாராதிக: ஸவிதா பதிதயா நாகிநாம் ஸம்ராட்ஸ்வபாவ: ।
ஸ்வேஷாம் ஹ்ருத்வாஸிதாயா: ஸுஜநவசதயா தத்த்வாஸக்திமந்த்ர
ஸ்வஸ்வாத்யாதீசமாயா ஜகதவதிகுணிர்க்ருஷ்ண ஸ்வார்ணீமாரிபி: ॥௧௦௯॥

(லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸ்தலவாஸ:) கமலமலர் மேல் செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே- பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸுஜநவசகத:) கண்ணே யுன்னை...நண்ணித் தொழுவேன்- பக்தர்க்கு வசவர்த்தியாம் மானுப்போலே ஆஶ்ரிதருக்கு ஸுலபனாகையாலும், (வ்ருஷ்டித்ராணைகதக்ஷ:) மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரை காத்தாய்- இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே வர்ஷிக்க மலையையெடுத்துப் பசுக்களையு மிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், (துர்ஜ்ஞேயபக்ஷஸாராதிக:) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவதரிய- தைவதைகளுக்கு அஸுரர்களுக்குமென்று மொக்க அறிய அரியனாயிருக்கையாலும், (ஸவிதா பதிதயா) அரியாய அம்மானை இத்யாதி- ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (நாகிநாம்ஸம்ராட்ஸ்வபாவ:) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா- அமரவருமமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வேஷாம்ஹ்ருத்வாஸிதாயா:) உள்ளுமென்னுள்ளத் தகம்பாலகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- ஆஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கையாலும், (ஸுஜநவசதயா) கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே- அவர்களுக்கு வசவர்த்தியாகையாலும், (தத்த்வாஸக்திமந்த்ர) கண்டுகொண்டு இத்யாதி- அடியானிவ னித்யாதி- அதிலு மவர்களிடம் த்ருடம் ஆஸக்தியாலே யவர்களபேக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனாகையாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை ஸ்வஸ்வாமிபாவாதி ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷித்தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி' யிலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௦௯॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விசதமாக அநுபவித்து பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடு கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியைப்போலே பரவசராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடைய த்ருசாநத்தைப்பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கிற ஸமயத்திலே சிலகுயில்களுடைய கூக்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்துஷ்டராயிருக்கிறவாழ்வா ரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை யுக்தமன்றோவென்ன வததரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே யத்யந்தவிசதமாக அநுபவித்தவாறே பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே யபேக்ஷை பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் ஸம்ருத்திகளான கோகிலஸாரஸாதிகளைக் குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயிரவன் கையதே' இத்யாதியாலே- என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு முங்களுக்கித்தனை யத்நம் வேணுமோவென்னும், என்னுயிரவன்கையி லகப்பட்டதானபின்பு நீங்களேதுக்கு யத்நம்பண்ணுகிறீர்களென்னும், இப்புடைகளிலே சில ஸம்பாவிதார்த்தங்களைப்பேசுகை யுக்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதா னித்யாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முத

ரூ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீருங்கூவிக்கொண்டிங்கெத்தனை*யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்குயிற்பேடைகா*

ஆ—குரலைக்கேட்டுத்தனியேசிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னைமுடிக்கவேண்டும்' என்றுகோலி முடிக்குமிடத்தில் ஸவிஶ்லேஷத்தாலல்லது முடிக்கவொண்ணாமையாலே விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யொழியக் கூடாமையாலே விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பின்னை விஶ்லேஷிப்பதுஞ்செய்து 'இந்தவிஶ்லேஷத்தாலும் முடியாதொழியிலோ' வென்னும்ஶங்கையாலே 'இவிஶ்லேஷத்திலுங்கொடிதான வென்ஸாதனங்களை யுவனுடையஸந்நிதியிலேசொல்லி யவளைமுடியுங்கோள்' என்றுசொல்லி யிக்குயில்களைப் போரவிட்டானென்று தன்னிலேவிஷித்து இக்குயில்களைநோக்கி அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூவி என்னைநோவுசெய்யாதே

இ—லானவைகளுக்கு முலக்ஷணம். இப்படியாயிருக்க கொகிலஜ்ஜீவிதத்தைக் கணாரவென சொன்னது முதற்பாட்டின் சுவதாரிகையுமிதிலே தமெத்ருணவிலிக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு ஶாத்தக்கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு மவதாரிகையென்னுமிடம் தனியேஉலிக்கிறளென்றிங்கே வாக்யஷேபம்பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விஷிக்கிறவாகாரமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதாதிபரல்) ஒண்ணாமையாலேயென்கிறத்துக்கு பதாம் விஶ்லேஷத்தையுண்டாகக்கோலியென்றயாஹரிப்பது. ஸம்ஸ்லேஷத்தை யத்யாஹரித்து ஒண்ணாமையாலேயும் கூடாமையாலேயும் விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துஎன்று யொஜிப்பது. ஶங்கையாலேயென்கிறதற்குப் போரவிட்டானென்கிறத்தோடே யன்வயம். போரவிட்டானென்றது- வரவிட்டானென்றபடி. விரஹார்த்தையான பிராட்டி தன்னுற்றமையாலே ஜாதிகங்களான வக்ஷ்யாதிபதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் போதுபோக்கவேணுமென்று தன்னுத்யானத்திலேயெழுந்தருள; அங்குள்ள கொகிலஸாரஸாதிபதார்த்தங்களெல்லா மிவளுக்காஶ்வாஸஹேதுவன்றிக்கே தங்களுடைய உபாரகுஜிதவேஷ்டிதாதிவேந வுத்தீபகங்களாகையாலே ஸஹாவஹேதுக்களாகையாலே மிகவும் ஸஹவெவ்யாய் அத்தாலேபறிவுகலங்கி இநதகொகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றோடுநமக்கொரு பகையில்லாமையாலிதுக்குமூலமேதென்று விஷித்து ஸர்வஶக்தியாய்க்ருதஜனவனிப்போது நம்மைஸம்ஹரிக்கக்கோலியிவற்றை வரவிட்டானாகவேணுமென்றிப்படி யத்யவஸாயஶங்கித்துச்சொல்லுகிறாளாகையாலே யிது ஸம்மதமென்றதாயிற்று. இத்தால் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறாதே மிகவு முவஸன்னரானவாழ்வார் ஜாகிகபதார்த்தாநுஸந்தானத்தாலே ஹ்ருதயத்தைபர்யாவரமாகக்கித் தரிக்கவேணுமென்றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக, அவையுமெல்லாம் 'ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணு' ரித்யாதிப்ரக்ரியையாலும் தத்ஸ்வஸாதிருஶ்யாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தைவிளைக்க வவற்றாலேதாம் நலிவுபடுகிறபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. என்றானங்களையித்யாதியாலே ஸாதாரணாஸாதாரணவ்யாஜமென்கிற ஸமுதாயார்த்தமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்றுஸூசிதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

கூவிக்கொண்டுகோவமிழற்றேன்மி னென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) 'அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்' என்கிற தவன்வாஸநையாலே கொகிலங்கள்கூவுகிறதெல்லா மவன்திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத்தோற்றுகிற திவளுக்கென்றுகருத்து. இங்கெத்தனையென்கிற.

ஈடு— குயிற்பேடைகாள்?- கொகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை- ஸ்த்ரீவசனம், ஸ்த்ரீகேநமெனக்கு ஸஜாதீயரான நீங்கள் ஸம்ஶ்லேஷ விஜாதீயனான அவனைப்போலே ஸந்தகராகலாமோவென்றுகருத்து. இன்னுயிர்- ப்ரீதிவ்யாணங்களான, இன்- ஸௌக்யம், ஸஹசரப்ராணங்கள்போலே யுங்களுக்குப் ப்ரியதமங்களுமாய் ஸதாநுபாயகங்களுமாயென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போய் பாதகமாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே நித்யஸஹசரப்ராணங்கள்போலே கண்வட்டத்திலேநின்று ஸௌக்யமாய் யாலுமான சேவலுமுண்டாயிருப்பீர்களென்றுகருத்து. சேவலும்- புருஷபக்ஷிகளும், நீரும்- சேவல்களுக்கு ஸப்ராணப்ராணவ்ரீதிகளான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி யழைத்துக்கொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறத்தோடேயன்வயம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹவ்யஸநத்தாலே நோவுபட்டு ஸ்வல்பாவஶிஷ்டப்ராணனுடைய சேதநனாம்படியாக, மிழற்றேன்மின்- ஸ்வரபகுதிகளிட்டு

மூ— என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர் வரக்கூவுகிலீர் * என்னுயிர்க்கூவிக்கொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டுமோ ॥
இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோவன்றிற்பேடைகாள் * எத்தனைநீரு நுஞ்சேவலுங்கரைந்தேங்குதிர் *

ஆ—கொள்ளுங்கோள் இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோ என்ன? இக்குயில்கள் உன்னை நோவுசெய்கைக்காகக் கூவோ அவனை நாங்கள் கூவுகிறது என்ன? அன்றாகில அவனை வரக்கூவுகிறிகோளா என்னை முடிக்கவிறே கூவுகிறது என்னை முடிக்கும்போதித்தனை பாரிப்புவேணுமோ வென்கிறாள். ॥௧॥

(இத்தனை). அன்றிற்பேடைகாள்? நீரு நுஞ்சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர், என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கத்தனைக்கித்யாதியால்) தன்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறனவென்றுதானெண்ணி கோகிலங்களைக் குறித்து நீர்வரக்கூவுகிலீரென்கை பஹுஸங்கதத்விஷயமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றாகிலித்யாதியால்). சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கும்போதித்யாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

இப்படி குயிலுமிவளுமாய்க்கூடி நீங்கள்கூவாதேயென்பது அவைபின்னையு மயக்கூவுவதாய் வ்யவஹரிக்கச்செய்தே நடுவேஅன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாப்போலே யுமிகைப் புரிந்துபார்த்து 'குயில்களமையாதோ நீங்களும்வேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கரர்களாகவும் தனக்கு வைரிகளாகவுந் தான்நினைத்திருக்கிற வன்றில்களோடே வித்தகனித்யாதியாலே வயன்பக்கல் குற்றம்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார்

ரா— த்தைப் பண்ணுதிருங்கோள், மிழற்றுகை- த்வனிபத்தாலே அவ்யக்தமதுரமாக வார்த்தைசொல்லுகை, ஸ்வயம்வருகிறதென்றால் அந்தவ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோவெனறுகருத்து. இங்கெத்தனை- இங்கே எவ்வளவுவிஷயமிருக்கிறது, காலாக்நிக்கு த்ருணகம்போலேயன்றோ நானுங்களுக்கென்றபடி. வாதகரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றவை ஸங்கித்தனவாகவெண்ணி உத்தரஞ்சொல்லுகிறாள்மேல். என்னுயிர்- எனக்குப்ராணனான, எனக்கு தாரகவஸ்துவானவனென்றபடி. தாரகமானது வஸ்துதோறும் வ்யவஸ்திதமாயிறேயிருப்பது பசுக்களுக்குத் த்ருணம், மநுஷ்யர்களுக்கன்னம், தேவர்களுக்கம்ருதம், இவளுக்குக்ருஷ்ணன் 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே!' கண்ணபிரானை- க்ருஷ்ணனாகிற வுபகாரகனை, க்ருஷ்ணனுபவதரித்துப் பெண்களுக்குத்தன்னை சேஷமாக்கின உபகாரகனையென்றபடி. நீர்- பெண்பிறந்தார்க்குப் விப்ரலம்பதசையிலுண்டாம் வ்யஸனங்களையறியும் நீங்கள், வரக்கூவுகிலீர்- வரும்படி அழைக்கிறிகோளில்லை, அவனையழைக்க வஸிப்ராயமுண்டாயிருந்ததாகில் அவன்கண்முன்னேயேபோயிறே கூவவேண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னேநின்று கூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவே கூவுகிறிகோளென்றுகருத்து. என்னுயிர்- முன்பே விரஹாநலதக்தமான வென்னுடையப்ராணனை, கூவி- அழைத்து, ஸ்வீகரித்தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும்- அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும், வஸூபம் ஸ்பர்ஶோத்ஸவபயா ஸங்காஸஂவிதஶஸத்ராதநாதிகம். இத்தனைவேண்டுமோ— இத்தனைப்ரயத்நங்களவேண்டியதுண்டோ, நீங்கள் ஸஹஸ்ரங்களாய்வந்துநிற்கையு மவன்திருநாமங்களைக்கூவுகையும் ப்ராணபரித்யாகத்தைப் பண்ணுகைபுமாகிற விவையெல்லாம்வேணுமோ, உங்களுடையஸந்நிதியமையாதோ வென்றபடி. ॥௨॥

அன்றில் பேடைகாள்- ஸஹவாஸிகாள், நீங்கள் ஸஜாதீயராயிருக்க கோகிலஜாதீயங்களிற்காட்டிலுங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம் என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றிகோளென்றுகருத்து. நாங்களென்னசெய்தோமென்ன சொல்லுகிறாள். நீரும்- நாயகஸ்வபாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நுஞ்சேவலும்- உங்களுடைய பாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் தருகிற வுங்களுடைய வல்லபர்களும், எத்தனை- மிகவும், கரைந்து- ஸ்வாபாவிகமான ஸல்லாபத்தாலே த்ருவிகர்ஷாய், ஏங்குதிர்- ஏங்காநிற்கிறிகோள், ஷட்ஜஸ்வரம் பண்ணுகின்றிகோளென்றபடி. விரஹதசையான வென்க

மூ—வித்தகன்கோவிந்தன்மெய்யனல்லனொருவர்க்கு* மத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே* ।உ।
அவன்கையதேயெனதாருயிரன்றிற்பெடைகாள்* எவஞ்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே* தவஞ்
செய்திலாவினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ*

ஆ—மித்தனைவேண்டுவதில்லையென்று சொல்ல, அவையும் உன்னோடுள்ளகலவியே யாரகமாயிருக்கிறவனொரு
க்ஷணமுன்னைப் பிரியுமளவில்லவனை யிங்ஙனேநொடுமைசொல்லவேணுமோ தானேவருகிறானிறே யென்ன, அவ
னங்ஙனே ப்ரணயஸஹநைப்போலே யிருக்குமத்தனைகாண், அவனொருவர்க்கும் மெய்யாகஸ்வபாவியல்லன்
ஆனபின்பு அவன்வருகையென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு யென்னுயிரானது முடிந்ததிறே யெ
ன்கிறாள். ॥உ॥

(அவன்கையதே) எம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாமக்ரீயான வென்னுயிர் நம்மேங்கு

இ— (அவையுமித்யாதியால்) அவையிப்படி கடாக்ஷமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஸங்கித்து அதுக்குத்தரம்
சொல்லுகிறானென்றுகருத்து. வித்தகன் கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனங்
ஙனேயித்யாதியால்) மெய்யனல்லனொருவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவர்க்கு
மித்யாதியால்) இதுக்கு ஸ்வாபமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) தாரீயவாக்யத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ।உ।

மூன்றாம்பாட்டு.

தவஞ்செய்திலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானோடித்யாதியால்) இங்கு

ஸ—இவையெல்லாம் தபஸ்ஸாத்யங்களன்றோவென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவதன்று- என் ப்ரா
ணனை பரிஹரித்து அவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு மித்தனை யாயாஸரூப வ்யாபாரங்களபேக்ஷிதங்களன்று,
நீங்களிது செய்யாதொழியவேணுமென்று தயநீயமாக பாவிக்கிறபடி. அந்தோ- அய்யோ! தானிப்படி பா
வித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயும் ஜ்வலிக்கத்துடங்கினவாறே ஸாரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறை
ப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்களாகவேணுமோ என்னு கருத்தாலே அய்யோவென்று
சொல்லுகிறாள். ஸ்வைகஜீவிதனானவன் ஸம்ஷிப்ஷேபித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண்டுன்னை நலிகிறானாக
ச்சொல்லுகை யுசிதமோவென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனான, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸாரஸ்யனைப்
போலேயிருந்து தாஸ்யமனுகத்தக்க வாத்ஸல்யஸம்பந்தனான வென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனாயிருந்த
வனிப்போ தாஸ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானானென்றுகருத்து. கோவிந்தன்- மொக்களைக்காத்துரக்ஷித்த க்ரு
ஷ்ணனானவன், இது உபலக்ஷணம், ரக்ஷகன்போலேயிருந்து பாதகனுமவனென்றபடி. ஒருவர்க்கும்-
ஸநகாதிகளோடு ப்ரதிகளோடு வாசிபற வொருஜநங்களுக்கும், மெய்யனல்லன்- ஸத்யஸந்தனல்லன்,
ஸத்யமானஸ்வபாவந்தை யுடையவனல்லனென்றபடி. ‘ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே’ ‘ஸத்யஜேபரவ்ரதம்’
என்ற ராமாவதாரம்போலே நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோளித்தை, பகலையிரவாக்குவது ஸூர்யமொடே
னென்றுயர்யமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு ஸ்வபாவம், இனி- இப்படியிவன் ஸஹஜனையொழிந்த
பின்பு, என்னுயிர்- ஏகரஸஸ்வபாவனையான வென்னுடைய ப்ராணனானது, அவன்கையதே- அவனுக்குக்க
ரஸ்தமாயே, ஆமத்தனையென்று மாறியக்கிப்பது, ஆய்விடுமத்தனை- அத்தனையென்றது உதாரவ்ருத்தஸூசகம்,
ப்ராணனுக்கிது வொழிய வேறுகதியில்லையென்றபடி. ॥உ॥

அன்றிற்பெடைகாள்- ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது- உதீயமான, ஆருயிர்- தாரணப்ராணனானது, என்
னுடைய ஸ்வஸ்வப்ராணனுமென்றபடி. அவன்கையதே- அவனுக்கு கரஸ்தமாயேயிருக்கிறது ஏகாரம் ப்ர
ஸித்திரூபமெனாதகம். காதிநியென்ற லவளுடைய ப்ராணன் காந்தனுடையகையிலேயிறே யிருப்பது. இவ்
வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வாஸஸமன்றோவென்றபடி. தவம்- தபஸ்ஸை, செய்திலா- செய்ததில்லாதவளா
ன, அவனோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஸாதநம்பண்ணாதவளான வென்றபடி. வினையாட்டியேன்-
கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலேயிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான தாஸ்கர்மங்களையுடை
யவளான வென்னுடையவென்றபடி. உயிர்- ப்ராணனானது, நும்- உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்- ஏங்கா
நின்றுள்ளகூக்குரலை- கூக்குரல்- ஆஹ்வானகண்டத்வநி, ப்ரணயவ்யாபாரத்தாலே மதீயவத்தாய் கதெது.

மூ— வெவஞ்சொல்லிநிற்றிரு நும்மேங்குகூக்குரல்கேட்டுமே* ॥கூ॥
கூக்குரல்கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்* மேற்கிளைக்கொள்ளேன்மி னீரும்நுஞ்சேவலும்

ஆ— கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக்கிடக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஏதேனுஞ்சொல்லிக்கொண்டு என்குடைந்தாடுகிறீகோளென்னருகே நின்றென்கிறாள். ॥கூ॥

(கூக்குரல்) கோழிகாள் நீரும்நுஞ்சேவலும் மேன்மேலுமவனை யென்செய்யக் கூவுகிறீகோளென்ன? நாங்களவனை வரக்கூவுகிறோம் என்று அவைசொல்ல, அவன்வருகைக்குக் கூவுகிறீகோளாகில் அவன்வாரா

இ— ண்டோவெவஞ் சொல்லிநிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மயங்கியித்யாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்டவென்னைப் பின்பாதேகொள்ளுங்கோளென் றவ்வன்றில்களைமீளவும் பாதிக்கிறாளென் று ஸங்கதிஸூசிதை. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதியால்) ॥கூ॥

✲ நாலாம்பாட்டு. ✲

உங்களுடையகூக்குரல் எனக்கு பாதகமாகாநிற்கிறதென்கை ப்ரகரணத்துக்குசிதமாயிருக்க வப்படிச்சொல்லாதே யித்தைக்கேட்டவன்வருகிறிலனென் றிப்படிச்சொல்லுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன; இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (கோழிகாளித்யாதியால்) இத்தாலன்றிலோடு பேசாநிற்கச்செய்தே நடுவே மயூரங்கள் கோலாஹலம்பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை. மேன்மேலுமென்றது- உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீகோளென்கிறததோடே பந்தம். த்வீதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வருகைக்கித்யாதியால்)

வ்யா— த்யாஜ்யதரமான கண்ட்வநியையென்றபடி. கேட்டும்- அநேககாலம்பண்ணியும், சவிஸ்தாரம் ஸ்ரவண வித்தியினுடைய வத்யந்தாஸம்பாவிதத்வஸூசகம். இங்குண்டோ- என்பக்கலிருக்குமோ, சுவடமாய்விட்டதின்றேயென்றபடி. எவம்சொல்லி- எத்தைச்சொல்லி, நிற்றும்- நிற்போம், எந்தவஸ்துவைநத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு யபிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. வாக்ஸாதநத்தாலே சொல்லுகைக்குமொரு சுவஸ்துவைநமில்லையென்றுகருத்து. நீர்- நீங்கள், எவம்சொல்லி- ஏதேனுமொரு ப்ரணயஸாரஸ்யோக்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, குடைந்து- ஸுஸூக்ஷ்மத்வத்தாலே வாழ்வாம் ஶரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேஸிப்பாரைப்போலே சுதேஹாந்தரங்களை சுதேஹாந்தரைகதேஸாவயவங்களுக்குள்ளே நுழைத்துக்கொண்டு ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பண்ணியென்றபடி. புடைசூழவே- பார்ஶ்வமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படியாகவே, புடை- பார்ஶ்வம், என்னுடைய பார்ஶ்வத்தைச் சுற்றிலுமென்றபடி. ஆடுதிர்- ஸஞ்சரியாநின்றீகோள், உங்களுடைய ப்ரணயகலஹ தாதகாலதந்த்ரத்திலே நான் விஷண்ணயாயிருக்க; அதின்மேலே யித்தனைஸம்ஸாரவைஷம்யதர்ஶநம் பண்ணுமென்கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ, தீயதுபானவென்பக்கல் தயைபண்ணி யித்தைத்தவிரலாகாதோவென்றுகருத்து. ॥கூ॥

கோழிகாள்- மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். உபசாரவ்ருத்தியாலென்றபடி. இதெல்லாம் ஸ்வபக்ஷிகளையிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல் நீரும்நுஞ்சேவலும் என்று நிர்தேசித்ததிறே. கூக்குரல் கேட்டு- கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படானென்கிறததோடே அந்வயம். மாயன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸமயத்தில் மெய்போலேயிருக்கவல்ல வாஸ்தவசேஷ்டிதனை யென்றபடி. நங்கண்ணன்- ஆஸ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணன், நமமென்று ஆஸ்ரிதர். வடபக்ஷபாதிபோலே ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனென்று ஆஸ்ரிதரையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வெளிப்படான்- ஆவிர்பவியான், "தாவஸதாவிரபூத்" என்று ப்ரகாஸித்தாப்போலே ப்ரகாஸியாநிற்கிறானில்லை யென்றபடி. இத்தால் கோபிகளுக்குப்போலே யெனக்கு ஸ்வஸ்வரூபத்தைக்கொண்டே திரோஹிதனாயிருக்கிறானென்று ஸூசிதம். நீரும் நுஞ்சேவலும்- நீங்களுமுங்களுடைய பார்யாவ்யக்திகளும், மேல்கிளை- மேலானகிளையை, உச்சமான த்வநியை யென்றபடி, கிளையென்று வக்ஷ்யமாணத்துக்குப்பேர். ஆந்தை கிளைக்கூடிற்றென்றக் கடவதிறே. கொள்ளேல்மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன்ப்ராணனைபவஹரிக்கைக்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென்றவற்றுக்குக் கருத்தாகநினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாள்:

மூ— தோழிகாள்* வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே* யாக்கையுமாவியுமந்தரநின்றுழலுமே* ॥சா॥
அந்தரநின்றுழல்கின்றயானுடைப்பூவைகாள்* நுந்திறத்தேதுமிடையில்லைகுழறேன்மினோ* இந்திரஞாலங்கள்

ஆ—தொழுகிறதென்? ஆதலால் அவன்வரக்கூவுகிறீரல்லீர் என்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தானே, முன்னமேயென்னுடைய ஸகலகரணங்களும்முடிந்தன, இனியென்செய்ய வருந்துகிறீர்கோள் என்ன, கரணங்கள்முடிந்தனவாகில் உன்னுடையபேச்சு மிச்சவெஷிதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், முடியச்செய்தே யென்னுடையவாக்கையுமாவியும் நடுவேநின்று பழையவ்யஸநவாஸநையாலே யுழைக்கிறனவத்தனை யென்கிறாள். ॥சா॥

(அந்தரநின்று) உங்களுக்குநானென்னவநிஷ்டம்பண்ணினேன் நீங்கள்நடுவேநின்று அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லி என்னை யபாயாதேகொள்ளுங்கோள் என்று பூவைகளைநோக்கிச்சொல்லி, பண்டிந்தவொகத்தைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகைக்குச் சிலபொய்செய்தாப்போலே என்னோடேகலந்து பரிமாறுகிறானைத் தோற்

இ— பாட்டுக்குப் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) வருந்துகிறீர்கோளென்றது- ப்ரயாஸப்படுகிறீர்கோளென்றபடி. அவற்றினுடைய கூஜிதத்தை ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு நாலாம்பாதத்தில் ஸரீரப்ராணாநுவ்ருத்திகதந ஶங்கையநமாகையாலே யஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (கரணங்கள்முடிந்தனவாகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முடியச்செய்தேயித்யாதியால்) ॥சா॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அந்தரநின்றென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) மயில்களோடே வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே நடுவே தன்னுடையபூவைகள் தானப்யஸிப்பித்த வவன்திருநாமங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினவாறே 'நீங்களும்நலியவேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை, த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதியால்) நம்பிநுமார்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— வாக்கும்- வாஹ்யேந்த்ரியோபலக்ஷித ஸகலபாஹ்ய கரணங்களு மென்றபடி. மனமும்- அந்தக்கரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதநமான ஶரீரமுமென்றபடி. நமக்கு- விரஹார்த்தைகளான நமக்கு, ஆகதிஸம்பாவநம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவேயென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் செஷ்டிதமுமெங்ஙனேயென்ன; சொல்லுகிறாள். ஆக்கையுமாவியும்- ஶரீரமும் ப்ராணனும், ஶரீரோபலக்ஷித ஸகலகரணங்களு மென்றபடி. அந்தரம் நின்று- அந்தராளத்திலே நின்று, முடிந்துபோகாநிற்கச்செய்தே நடுவேசிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும்- யாதனைப்படாநிற்கிறது. ॥சா॥

அந்தரம் நின்று- அந்தராளத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யாதிருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில் ப்ரவர்த்தித்து என்றபடி. உழல்கின்ற- உழலாநிற்கிற, க்லேஶப்படாநிற்கிறவென்றபடி. இத்தனைக்கு ஸாத்ருஶ்யமிங்கில்லாதிருக்கச்செய்தே வ்யர்த்தமே க்லேஶப்படாநிற்கிறவையான வென்கை, யானுடைப் பூவைகாள்- என்னுடைய ஶாரிகைகாள், பூவை- ஶாரிகை, வநஸ்தயா ஸகலஸாதாரணங்களான கொக்கிநாய் முதலிகளைப் போலன்றிக்கே, எனக்கு ஸம்மாயிருக்கிற நீங்களுமென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென் றபிமாநிக்கை யபாயகமாயிற்றே. 'ஶத்ருதிஷ்யஶோராத்யா:' என்னதே யிங்கு ஸலித்துவிட்டதோவென்று கருத்து. நும்திறத்து- உங்கள் ஸம்பந்தத்தில், திறம்- ஸம்பந்தமுமாம்- ஸம்ஶத்தும், இடையில்லை- அவகாஶமில்லை, இடை- அவகாஶமாய் அந்தராளத்தைக் காட்டுகிறது, உங்கள் ஸம்பந்தவிஷயமாக வென்பக்கலிஷ்டத்து மவகாஶமில்லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தஸம்பந்தங்களைக்கொண்டித்தனை யத்நம்பண்ணுகைக்கிங்கு ஸாத்ருஶ்யம்போராதென்கை, குழறேன்மினோ- குழறாதிருங்கோள், அவ்யக்தமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லாதிருங்கோ ளென்றபடி. இந்திரஞாலங்கள்- ஐந்த்ரஜா

மூ— காட்டியிவ்வேழுலகுங்கொண்ட* நந்திருமார்வனம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினன் ||௫||
நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தசிறுகிளிப்பைதலே* யின்குரல்நீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த* னின்செய்யவா
யொக்கும்வாயன்கண்ணன்கைகாலின* னின்பசுஞ்சாமநிறத்தன்கூட்டுண்டுநீங்கினன்* ||௬||

ஆ—றும்படி சிலபொய்களைச்செய்தகன்றுபோனவிது என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிரகுபார்த்தான், என்னவதாரமே! என்று தன்னிலேநொந்துசொல்லுகிறாள். ||௫||

(நன்கெண்ணி) அவன்பிரிந்தவிதசையிலவன் திருநாமங்களையுஞ் சொல்லாமைக்கன்றோ வுன்னைநான்வளர்த்தது, ஆனபின்பு அவன் திருவடிவுபோலேயிருக்கு முன்வடிவைக்காட்டி அதின்மேலே யவன் திருநாமங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை நோவுசெய்யாதேகொள்ளா யென்று தன் கிளிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். ||௬||

இ—(என்னைமுடிக்கைக்கித்யாதியால்) ||௫||

* ஆறும்பாட்டு. *

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பிரிந்தவித்யாதியால்) திருநாமங்களையுமென்கிறவிடத்தில் சுவிசேஷத்தால் சகோரவத்துவமும் பண்ணுமைக்கு நானுன்னைவளர்த்திருக்க, நீ யநவோரவத்துவங்களைப் பண்ணத்துடங்கினாயென்றுகருத்து, ஸம்ஜ்ஞ: வஃரிவஃவஷஃரிஹஸ்ர, இப்படிமேல்பாட்டுக்களிலுமூஹிப்பது. நின்செய்யவித்யாதி நிறத்தனித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடிவித்யாதியால்) இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயித்யாதியால்) ||௬||

ஸ—ஜங்களை, இந்த்ரஜாலங்கள்போலே மெய்யென்று ஹ்ருதிக்கும்படியாய் சுதிவிசித்ரகரணீயங்களான ப்ராணவிரஹ வெஷிதாதிகளை யென்றபடி. காட்டி- ஸ்நேஹவஷிக்குக்காட்டி, ஏழுலகும்- ஸகலலோகங்களையும், கொண்ட- சுவஸரித்தவனான, நம்- நம்முடையவனான, நம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கிறப்போலே நம்மை வஞ்சித்தவனானவென்றபடி. திருமார்வன்- ஸ்ரீவத்ஸம். நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண- க்ரஸிக்கைக்கு, நன்கு- நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினன்- விஷித்தான், நாமிவளை விஸ்லேஷிக்கை இவள் ப்ராணனைக்ரஸிக்கைக்கு நல்லவுபாயமென்று விஷித்தானென்றபடி. ||௫||

நன்கெண்ணி- நல்லதையெண்ணி, ஸம்ஸ்லேஷதசையில் தீபமாலாவரிதாதிகளையெல்லாம் சொல்லுகையும் விஸ்லேஷதசையி லவன்திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத்துணையாயிருக்கையுமாகிற நன்மையை உத்தேசித்தென்றபடி. நான்வளர்த்த- ஸகலவாத்ஸல்யையானவள் பிள்ளையைத்தானேவளர்க்குமாப்போலே யாத்ரீகவத்தாலன்றிக்கே நானேவளர்த்ததான, மாத்ருவஸம்ரக்ஷணயிலும் ஸ்ருஷ்டிப்பாருண்டோவென்றுகருத்து. சிறு- பால்யவயஸ்ஸமான, கிளிப்பைதலே- ஶுகஶிஶுவே, பைதல்- பாலகம், இங்குசோஸ்வரம், சோஹமான ஶுகமேயென்றபடி. பைதல்கிளியேயென்று மாறியநுபிக்கவுமாம். பாலமானுலு முள்ளவயஸ்ஸாக்குத்தக்க பாஷிவனிவாகமுமில்லையென்று கருத்து. நின்- உன்னுடைய, செய்யவாயொக்கும்- ஸுவர்ணவர்ணத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநிற்கிற, தத்த்ரணாரவிந்தங்களானவென்றபடி. வாயன்கண்ணன்கைகாலினன்- வதநநயநவாதிங்களையுடையவனான, வாயையுடையவன் வாயன், கண்ணையுடையவன் கண்ணன், காலையுடையவன் காலினன், நின்- உன்னுடைய, பசுஞ்சாம- ஸ்நிக்தஶ்யாமளமான, பசுமை- ஸ்நிக்தமெத, இங்கு ஸ்நிக்தத்தைபைக்காட்டுகிறது. நிறத்தன்- காந்தியுடையவனான, உன்னுடைய வதநகரபதாதிகள் தத்ஸத்ருஶவயவகாந்திஸாரகங்களாய்க்கொண்டென்னை நலிகின்றன, ஒருடம்பிலே யெனக்கித்தனைஸாத்ருஶ்யங்களைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்றுகருத்து. என்- எனக்கு, ஆருயிர்- ஸமாஸ்ப்ராணனான, ப்ராணனைப் போலே விஸ்லேஷத்தில் தரித்திருக்கவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனானவென்றபடி. 'தயரதற்குமகன்தன்னையன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாக' வென்றிறே ஆழ்வாருடைய விஶ்வாஸம், காகுத்தன்- காகுத்ஸ்தன், கூட்டுண்டு- ஸம்ஸ்லேஷத்தை யநுபவித்து, என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தென்றபடி, நீங்கினன்- விஸ்லேஷித்துப்போனான், அந்தவிரஹதாபத்தாலே நான் கணமதஜீவித்தேயிருக்கின்றேனென்றபடி. நீ- அவ்வாபத்துக்குத்துணையாக நானவிசாரித்திருந்த நீ, இன்குரல்- போக்யமானகண்டத்வனியை, இன்- போக்யம், மிழற்றேல்- மிழற்றாதேகொள்

மூ—கூட்டுண்டுநீங்கியகோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்* வாட்டமிலென்கருமாணிக்கங்கண்ணன்மாயன்போல்*
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்* காட்டேன்மினும்முரு வென்னுயிர்க்கதுகாலனே॥எ॥
உயிர்க்கதுகாலனென்றும்மையானிரந்தேற்குநீர்* குயிற்பைதல்காள் கண்ணனுமமேகுழறிக்கொண்டீர்*

ஆ—(கூட்டுண்டு) என்னோடுகூட்டுண்டுநீங்கி அதினாலொருவாட்டமின்றியே ஆஶ்சர்யமான வழகையுடையவனாய் ஸாமுத்ரிகாதி திவ்யாவயவோபேதனாய் ஹாரகேயூராதி திவ்யாபரணபூஷிதனாயிருந்த கண்ணனைப்போலேயிருந்த 'கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்' இந்தவ்யஸநத்தின்மேலே காட்டேன்மின் நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். ॥எ॥

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லில் நான்முடிவன்; அவற்றைச்சொல்லாதொழிய

✻ ஏழாம்பாட்டு ✻

இ— உபமாநபூதமானமேகத்திற்கு 'கோட்டியவில்லொடுமின்னு' என்று விஶேஷணம்சொன்னத்தால் உபமேயத்துக்கு ஸம்பந்தயோக்யமான வஸ்துக்களையருளிச்செய்கிறார் (ஶாங்கசக்ராதியால்) பக்ஷ- கோலக்கண்ணனென்றவிடத்து கோலஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ॥எ॥

✻ எட்டாம்பாட்டு ✻

உயிர்க்கதுகாலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனுடையவித்யாதியால்) இதில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) என்றும்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— கபோலகல்பிதமாகச் சொல்லாதே கிடாயென்றபடி. இது என்காதுக்கிஷ்டமெனமயிலே தவ அநாவஶ்யகமென்றபடி. ॥கூ॥

கூட்டுண்டு- என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷத்தையநுபவித்து, நீங்கிய- நீங்கினவனை, விஶ்லேஷித்துப்போனவனையென்றபடி. வாட்டமில்- அத்தாலொருவாட்டமில்லாதவனை, மாயன்- ஆஶ்சர்யபூதனை, ஸம்ஶ்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிஶயிதஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனையென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத்தாமரைக்கண- ரமணீயதாமரஸவிஶேஷநயனனை, கோலம்- ரமணீயம், கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வஸம்ஹிதாபர டகாரலோபஶ்சாந்தஸ:. செவ்வாய்- அருணாதரனை, என்கருமாணிக்கம்- விஶ்லேஷித்தாலு மெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நீலரத்னம்போலே உஜ்ஜ்வலகாந்திராஶியான, என்- என்னுடையவனை, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே கையைக்காலைப்பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனாயிருந்தவனையென்றபடி. கண்ணன்போல்- க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக்கண்ணன்போலென் றருளித்தபக்ஷத்தில் ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுத திவ்யபூஷணங்களான அலங்காரங்களையுடைய க்ருஷ்ணனைப்போலேயென்பது, கோலம்- அலங்காரம், கோட்டிய வில்லொடு- வளைந்திருக்கிற இந்த்ரதநுஸ்ஸோடே, கோட்டியது- வளைந்தது, மின்னு- மின்னுநின்றுள்ள, ஐந்த்ர நீலமையும் ஸௌதாமிநீதேஜஸ்ஸையு முடையவனையென்றபடி. மேகக்குழாங்கள்காள்- மேகஸங்கங்காள்?, குழாம்- ஸங்கம், நும்முரு- உங்களுடையரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டாதிருங்கோள், ஏனெனில்? அது- அந்தரூபமானது, ஸஜாதீயமான வவன்திருமேனிக்கு ஸத்ருஶமான வுங்களுடைய ரூபமானதென்றபடி. மேகங்களுடையவடிவைப் பார்க்கமாட்டாதே பராங்முகையாயிருந்து 'அது' என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு- விரஹஜ்வரதப்தமான வென்னுடைய ப்ராணனுக்கு, காலன்- ம்ருத்யு. அத்தைக்கண்டால் என்ப்ராணனானது விரஹாக்நியாலே ஸாஷ்பிகமாய்விடுமென்றபடி. ॥எ॥

குயில்பைதல்காள்- கோகிலஶாவகங்காள், பைதல்- ஶாவகம், உங்கள்ஶாப்த்தையென்ப்ராணன் விஷயத்திலே காட்டிவிட்டீர்களென்றுகருத்தாலே ஶாவகங்களென்கிறாள். அது- அந்த திருநாமமானது, உயிர்க்கு- என்ப்ராணனுக்கு, காலனென்று- ம்ருத்யுவென்றுசொல்லி, யாசிக்கிறதாந்முன்றிக்கே ஸம்போதித்து சொல்லியென்றபடி. உம்மை- நீங்களாகப்ப்ரார்த்தித்து என்காரியஞ் செய்யக்கடவீர்களென்ன அங்கீகாரம் பண்ணிக்கேற்கு- நாநுபாவித்தவெனக்கு, யானென்றது ஜாத்யுசிதவ்ருத்தி ... த்தைத் தாழ்ந்தின்றிகொண்டு மறக்கவொண்ணாமையை ஜ்யோதிப்பிக்கிறது. நீங்களாகச்செய்யவேண்டிய

மூ—தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்துசொற்* பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர்பண்புடையீரே* ॥அ॥
பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின்* புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்குநும்மின்குர*

ஆ— வேணுமென்று உங்களை நானிரக்க, பின்னையுமவற்றையே சொல்லிக்கொன்றிகோள், நானுங்களைவளர்த்த ப்ரயோஜநமழகிதாகப்பெற்றேனென்று தன்குயில்களை யின்னாதாகிறாள். ॥அ॥

(பண்புடை) பண்புடைவண்டொடு தும்பிகாள்? அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தின்மேலே அவன்திருநாமங்களைப் பாடுகிற விதுவொன்றும் பொறுக்கலாயிருந்ததில்லை, பண் மிழற்றேன்மின் என்ன? 'அவன் திருநாமங்களைப்பாடுகை உனக்கு த்ருஷ்டிபமல்லவோ' என்ற, அவைசொல்ல; அவன் தன்னழகைக் காட்டியென்னை

இ—(என்றுங்களையபிக்ஷிபால) உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுங்களையபிக்ஷியால்) முதற்பாட்டிலே சந்த்ரோதயங்களைக்குறித்துச்சொன்னாள், இங்கேதான்வளர்த்த குயில்களைச்சொல்லுகிறாளாகையாலே புநருக்தியில்லையென்னுக் கருத்து. இன்னாதாகிறாளென்றது- வெறுக்கிறாளென்றபடி. ॥அ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தாம்ஸத்தால் ஸாத்யாம்ஸிகத்து லக்ஷிதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையிஸ்ரீயால்) நும்மின்குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிக்ஷியால்) வேல்கொடுகுத்தாலொக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமிக்ஷியால்) காட்டேன்மின் நும்முருவென்கிறவிடத்திற்போலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென்றிவ்வளவேயமைந்திருக்கையாலே உத்தரவாக்ய மநபேக்ஷிதவசநமன்றோவென்ன வதைப் பிப்பிக்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைப்பாடுகைபுனக்கிக்ஷியால்) அவைசொல்லவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத்தோற்றினவாறேயென்

ஈ—தாத்பர்யத்தை நான்தானே யாசித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன்திருநாமங்கள் என்ப்ராணனுக்கு த்ருப்திகளாகையாலே அவற்றைநீங்கள் சொல்லாதொழியவேணுமென்று யாசித்தவெனக்கென்று பாவார்த்தம். இதராவாகையாலே நிபஜிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயுமுங்களைப்ராணப்புகுந்தவளான வெனக்கென்று பாவநவை ஸ்ரீஹோமத்துக்குத் தாத்பர்யம். இதுக்கு குழறியென்கிறத்தோடே யந்வயம். எனக்குக் குழறியென்றது- என்னைக்குறித்துக் குழறியென்றபடி. நீர்- நிபாதுர்ஜ்ஞாநீங்கள், கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, வசகாரத்தால் நானெத்தை ப்ரதிஷேதித்தேன், அதனையேயென்றபடி. குழறி- அவ்யக்தமதுரமாகச்சொல்லி, கொன்றீர்- என்னைக்கொன்றிகோள், நிபாதுர்ஜ்ஞாநீங்கள் ப்ராணாபஹாரகரானிகோளென்று பாவார்த்தம். தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு- தயிருமான பாதகநளாதநத்தோடே, பாலடிசிலும்- க்ஷீரான்னமும், உங்கள்பருவத்துக்கு அநுரூபமாக ப்ராதக்காலத்திலே தயிருவாதநமும் மற்றைக்காலத்துக்கு க்ஷீரான்னமுமாக விப்படி தத்தவஸரங்களுக் குசிதங்களான வபேக்ஷிதங்களையெல்லாமென்றபடி. தந்து- உங்களுக்குக்கொடுத்து, சொல்பயிற்றிய- சொல்லுகளைப்பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை- அப்யாஸம்பண்ணுகை, அவன்திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரமாக வென்னுக்கருத்து. நல்வளம- நல்லஸம்பத்தை, வளம்- ஸம்பத்து, ஊட்டினீர்- போஜிப்பித்திகோள், என்னையிதிஸேஷ: இது உபாலம்பமென்றபடி, பண்புடையீர்- நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பகர்ப்பமான ஸம்போதநம், பண்- ஸ்வபாவம், ப்ரதக்ஷவிஷயத்தில் நிஷ்டுரராயிருந்திகோளென்று கருத்து. ॥அ॥

பண்புடை- நல்லஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, வண்டொடு- அவைகளோடேகூடின, தும்பிகாள்- ப்ருங்கவிசேஷங்காள், வண்டு- ஜம்பை ஷட்பதஸாமாந்யம், தும்பி- க்ருஷ்ணப்ருங்கவிசேஷாகாரமாந்யம், நும்- உங்களுடைய, இன்- இனிதான, குரல்- கண்டத்வநியானது, இதுக்குக் குத்தாலொக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். புண்புரை- வ்ரணத்தின்விவரத்திலே, புரை- விவரம், வேல்கொடு- வேலென்கிறவாயுதத்தைக்கொண்டு, குத்தாலொக்கும் குத்தினால் ஸத்ருசமாகாநிற்கிறது, குத்தினாலெப்படி துஸ்ஸஹமாயிருக்கும், அப்படிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கிறதென்றபடி. விரஹவ்யதையின்மேலே உங்கள்மதுரமுமுதுனது வ்ரணத்தின் மேலே தீக்ஷ்ணாயுதத்தால குத்தினபோலே யிருக்கிறதென்று பாவார்த்தம். பண்- ராகத்தை, ஸ்வரஸ்தாநத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன்மின்- மிழறுதிருங்கோள், அவ்யக்தமதுரமாக ஸஞ்சரியாதிருங்கோள்

மூ—தண்பெருநீர்த்தடந் தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்* கண்பெருங்கண்ணன் நம்மாவியுண்டெழநண்ணினான் ॥கூ॥
ஏழநண்ணி நாமும் நம்வானநாடனோடொன்றினோம்* பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி*
இழைநல்லவாக்கையும் பையவே புயக்கற்றது* தழைநல்ல இன்பந் தலைப்பெய்தெங்குந் தழைக்கவே* ॥ய॥

ஆ—மாய்த்துப் போனான்காண் என்கிறாள். ॥கூ॥

(ஏழநண்ணி) அவன்கருத்துப்படியே நானும் முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கையுங்களர்ந்தது, பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி என்றுசொல்லி பின்னையும் நான்பட்டபாடொருவரும் படாதொழிக என்றுசொல்லிக்கொண்டு முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டு. ॥ய॥

இ—றபடி. உதாஹரணத்தில் கண்ணனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனனழகைக்காட்டியென்று) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்). ॥கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால) பழனநன்னாரையித்யாதியாலே ஸஹவாஸமாயிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கைக்கு உசிக்கிறனவாகவெண்ணி அவற்றைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்), வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸாதகநிர்தேசஸாமர்த்யத்தாலே இவ்வர்த்தாநுஸந்தானமே இவள்முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே பாவிதநவார்த்தங்களைச்சொல்லுகை பந்தவமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (என்றுசொல்லிக்கொண்டித்யாதி) ஒன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸாதகநிர்தேசம் இவ்வுபாவிதநவார்த்தாநுஸந்தானம் விளம்பஸஹமாயமாய்க்கொண்டு அநந்தரபாவியான முடிவைக் காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிற இப்பாட்டென்றது- கஸமாப்தி: வ்ருத்திவாசியாநிற்கிறதென்றபடி ॥ய॥

ஶ—ன்றபடி. தண்- சீதளமான, பெருநீர்- ஸம்ருத்தமானஸலிலத்தில், தடம்- பெரியதான, தாமரை- பத்மமானது, மலர்ந்தாலொக்கும்- விகஸித்தாலதுக்கு ஸத்ருசமாயிராநின்றுள்ள, பெருங்கண்ணென்று மாறியவசிப்பது, தீர்க்கவிசாலலோசநஸாலியான, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனானவன், நம்மாவி- நம்முடையப்ராணனை, ஸாதநிவ்ருத்தபாவநம், உண்டு- புஜித்து, அபஹரித்துக்கொண்டென்றபடி. எழ- போகைக்கு, நண்ணினான்- கிட்டினான், ஸகாயனானானென்றபடி. விஸ்லேஷித்துப்போனானென்கை. ॥கூ॥

நாமும்- இங்கேயிருந்தவனைஸாக்ஷிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழ- போகைக்கு, நம்மைமுடிக்கக்கோலியிருக்கிற அவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக இந்தஸரீரத்தை விட்டுபோகைக்கென்றபடி. நண்ணி- கிட்டி, ஸகாயராயென்றபடி. நம்வானநாடனோடு- நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபதமாகிற நாட்டையுடையவனோடே, வானம்- பரமபதம், நாட்டையுடையவன் நாடன், ஒன்றினோம்- ஸங்கல்பித்தோம் அவனுடைய அபிப்ராயாநுகுண ராயினோமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று வக்தாத்பர்யம். இழைநல்ல- இழைபோலே நல்லதான, இழை- ஆபரணம், அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. ஆக்கையும்- என்னுடையஸரீரமும், பையவே- க்ரமத்திலே, புய- புயத்தலே, கைவிட்டுப்போகையையென்றபடி. கற்றது- அப்யஸியாநின்றது, ஸரீரம்போகத்துடங்கிற்றென்றபடி. பழன- கேதாரங்களில், பழனம்- கேதாரம், நல்- நல்லவையான, கேதாரங்களிலே ஸமீபங்களாயிருக்குமவைபான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரைவகுப்புக்காள், இனி- இப்படிநான்முடிந்தபின்பு, பயின்று- ஸஹவாஸம்பண்ணி, பயிலுகை- கூடுகை, என்- என்னப்ரயோஜநம், நீங்கள் ஸஹவாஸம்பண்ணிக்கொண்டு இத்தேசத்தை வர்த்திப்பிக்கிறதற் கென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்கநினைக்கிறவவனபிப்ராயாநுகுணமாக நான்முடியாதபோதன்றோ உங்களுக்கு இனிக்கவேண்டுவதென்றுகருத்து இப்படி வ்யஸநம்மிகுத்து முடியாநிற்கிறவள் தன்னுடைய மென்பொறையாலே நான்பட்டதுக்கமொருவரும் படாதொழியவேணுமென்கிறாள்மேல். எங்கும்- எல்லாதேசமும், தழை- தழைத்ததான, புஷ்கலமானவென்றபடி. நல்ல- துக்கமிஸ்ரமல்லாததான, இன்பம்- ஸுகத்தை, பரஸ்பரஸம்ஸ்லேஷஜநிதஸுகத்தையென்றபடி. தலைப்பெய்து- அடையப்பெற்று, தழைக்க- ஸம்ருத்தமாகக்கடவது. ॥ய॥

மூ—இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்தபல்லூழிக்கு* தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனை* தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை* ஒன்பதோடொன்றுக் குமூவுலகுமுருகுமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(இன்பம்) பின்னையும் "விரோதிவர்க்கம் ப்ரத்யக்ஷம்" என்னும்படியாலே தாமுளராய் மேலருளிச்செய்கிறார். அநுஸந்திதாக்களுக்கு நிரவதிகஸுகாவஹமாய் லோகமெல்லாம்நிறைந்த தன்புகழை ஸர்வகாலமுமேத்தனும் தனக்கருள்செய்தமாயனை தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்னவாகிய்யை அநுஸந்திப்பார் என்பவர்களேயென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— இப்படி ஈச்வரவைலக்ஷண்யத்தில்சொன்ன முடிவு ஸர்வதேசத்திலும் ஸித்தமாகையாலே மேல்பாடக்கூடுமோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இன்பந்தலைப்பெய்தென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்திதேத்யாதியால்) ஸ்ரீபவாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவாகிய்யையித்யாதியால்) ॥கக॥

ம— இன்பம்தலைப்பெய்து- ஸுகத்தைபடைந்து, அநுஸந்திப்பார்க்கு நிரவதிகஸுகஜநகமாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த- லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான, தன்புகழ்- தன்னுடையகல்யாணகுணத்தை, பல்லூழிக்கு- பஹுகாலங்கள், பல்- பஹு, ஊழி- கலம், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த- ஸ்தோத்திக்கும்படி தனக்கருள்செய்த- இங்கு தனக்கென்றது ஸம்போதனைச்சொல்லும், 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே தமக்கு க்ருபைபண்ணினவனை, மாயனை- ஆச்சர்யபூதனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இப்படிப்பட்டவையான, ஈச்வரவைலக்ஷண்யத்தைச் சொன்னவையானவென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும்- ஒன்பதுபாட்டோடே கூடினவொருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையோடேநோவுபட்ட ஒன்பதுபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையறுத்து நோவுபட்ட பத்தாம்பாட்டுக்குமென்றபடி. மூவுலகும்- விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸர்வலோகஜநமுமென்றபடி. உருகும்- ஆர்த்ரத்தாலே த்ரவீபூதமாம். ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்ய பக்தி விஶேஷ ஸ்ரீமத்வரவரமுநீந்த்ர ஸமர்ப்பிதாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயவத்நிஷ்க்ருதப்ரபந்தவ்யாக்யா:.

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

ப்ராணத்வாத் ஸூததவாத் விவஸவாதிதம் ஸர்வரூபேண ஹார
லக்ஷ்மீ வக்ஷஸ்ஸ்வாவாஸத்வாத் லாகஜநநா நீலரத்நாபாங்கதநேத்ராத் ।
க்ருஷ்ணத்வாத் ஸ்வாயத்ய * வ்யக்தத்வோபகதயா வேதநைஸ்த்வார்த்த
த்ருதீயேதாமுநிஸ்ஸர்வாமுநிஸ்வாமிநம் ஸ்வாம்யஸ்த்வத் ॥கஉ॥

(ப்ராணத்வாத்) என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை- ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு ப்ராணபூதனாயிருக்கையாலும், (ஸூததவாத்) விதுரகன்கோவிந்தன்- விஷயநீபனாயிருக்கையாலும், (ஸவிவஸவாதிதம்). அவன்கையதேசங்கிலவிதனாகையாலும், (ஸர்வரூபேணஹாஸ) நங்கண்ணன்மாயன்- ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு ஸர்வருக்கையாலும், (லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸ்வாவாஸத்வாத்) நம்திருமார்வன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவனாகையாலும், (லாகஜநநாத்) என்னுருபிர்க்காகுத்தன்- ரகுவம்சத்திலே சக்ரவர்த்தித்திருமகனாயவதரிக்கையாலும், (நீலரத்நாபாங்கதநேத்ராத்) வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறுத நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும், (க்ருஷ்ணத்வாத்) கண்ணன்னாமமே- க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும். (ஸ்வாயத்யத்வாத்) தடந்தாமரைமலர்ந்தாலொக்குங்கண்பெருங்கண்ணன்- ஸ்வாபாவிகமான திருக்கண்மலர்...

[* 'ஸ்வாயத்வாத்' நேத்ரஸ்வாதந்த்ர்யோபேத்யநேகஸ்ரீநி ஸ்தாநம். என்று பதினோராயிரம்.]

த்ரு—அ. — யுடையவனுக்காலும், (வாஸுதேவஸர்வமிதி) நம்மாழ்வாரென்னும் பேர் பெற்றார்— வாஸுதேவஸர்வமிதி ஞானத்தை யுடையராய், எம்பெருமான் ஸ்ரீ கீதையில் அருளிச்செய்தபடி ஸகலபதார்த்தங்களை ஸ்வரூபமாக அனுஸந்திக்கிறவனுக்கு "இன்னுயிர்ச்சேவலும்" என்கிற திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௦௰௪

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—உருகுமால்நெஞ்சமுயிரின்பரமன்றிப்* பெருகுமால்வேட்கையுமென்செய்கேன்றொண்டனேன்*

ஆ—(உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் நெடும்போது கூடவ்யஸநாதுரராயிருக்க வாழ்வார், திருக்காட்கரையம்மான் பண்டென்னோடு கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றங்களை நினைக்க நினைக்க ஸ்ம்ருதிவிஷயத்தாலே நன்னெஞ்சழிந்து நீராயுருகாநின்றது இப்படி படாநின்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வரிசவஷ்ராயிருக்கிற வாழ்வாரிப்போது தமக்கொரு ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்பந்மன்றிக்கேயிருக்க வ்
த்திருவாய்மொழியிலே சிறியவென்னுருயிருண்ட திருவருளென்றும், தானென்னை முற்றப்பருகினானென்றும்
மிப்புடைகளிலே அவன் குணங்களைச்சொல்லி ஸங்கோசிக்கை யஸமதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறு
(இப்படியி க்ருத்யபால) திருக்காட்கரையென்று— ஒரு உகந்தருளினதிவ்யதேஶம், பண்டென்றது— இருத்தும்வியந்
த்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில ஸம்ஶ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரவதிகமாக ஸம்ஶ்லேஷி
த்தது இருத்தும்வியந்திலேயாகையாலே அதுவேயிறே 'ஸுகஸம்ஸ்பர்ஶஸம்ஸ்பர்ஶ' என்கிறகணக்கிலே ய
முவாருக்கு விஶ்லேஷித்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. ஶ்லோகவதியெகையில் பிராட்டி ராமவிஶ்லேஷ தசையி
லிருக்கச்செய்தேயும் திருவடியைக்கண்டவாஸநத்தாலே 'ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே* புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ' என்று திருவடியோடேயிலே பெருமாளுந்
தானு மொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டு கலந்தகலவியை ஸ்மரித்து ஸ்ம்ருதியானாற்போலே ஆழ்வாரு
மிப்போ தொருஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்பந்மன்றிக்கே விஶ்லேஷதசையாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஸ்ம்ருத்யா ஸ்ம்ருத்
யாஸ்யா ஸ்வ்ருதிக்ஷாபிஜஸ்ர்யுவோயகா:" என்கிறபடியே விஷாத்யாதிகளாலே இருத்தும்வியந்தில் ஸம்
ஶ்லேஷத்தைஸ்மரித்து ஸ்ம்ருதியாலே யவனுடைய குணங்களைச்சொல்லி ஸங்கோசிக்கிறாகையாலே யிது
ஸமதமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகைகையில் முதற்பாட்டினர்த்தம ஸங்க்ரஹம். அதில் திருக்காட்கரையித்யாதியாலே உத்
தரார்த்தமும், ஸ்ம்ருதிவிஷயத்தாலே யித்யாதியாலே பூர்வார்த்தமும், இப்படி படாநின்றாலித்யாதியாலே

ஈ— தெருவெல்லாம்— குறுந்தெருவோடு நெடுந்தெருவோடு வாசியற ஸகலவீதிகளிலும், காவி— கருநெய்தல் புஷ்பங்கள், காவியென்று கருவளைக்கும் கருநெய்தற்கும் பெயர். கமழ் வாஸிக்கிற, நகரத்தைச்சுற்றிலும் திவ்யஸரஸ்ஸுக்கள் வாஷிகளாயிருக்கையாலேயென்று கருத்து. திருக்காட்கரை— திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, மருவிய— ஸாதரமாக வஸிக்கிறவனை, வாஸுதேவனைப்போலே தேஶவிப்ரகர்ஷமும் காலவிப்ரகர்ஷமுமின்றிக்கே யிருந்தவனை யென்றபடி. மாயன்தன்— ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனுடைய, தன்னென்று ஸாத்விகம். ஆஶ்சர்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையவனென்றபடி. மாயம்— ஆஶ்சர்யங்களை, தானவற்றை நினைந்திருப்பா ரநுபவிக்குமாப்போலே தென்னை யநுபவித்துப் பண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸாஶ்சர்யங்களை யென்றபடி. நினைதொறும், நினைக்குந்தோறும், நெஞ்சம்— ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆஶ்ரயமான நெஞ்சானது, உருகும்

மூ— எறருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்காட்கரை* மருவியமாயன் றன் மாய நினைதொறே* ॥௧॥

நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறு நெஞ்சிடிந்துகும்* வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்* சுனைகொள் பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா*

ஆ— மாயங்களை நினைக்கை தவிரலாமிறே; என்னுடைய நிரவதிகமான வஸ்திதெஸம்மானது தவிர வொட்டுகிறதில்லை. நானென்செய்கேனென்கிறார். ॥௨॥

(நினைதொறும்) எல்லாருடைய துக்கங்களையும் போக்கக்கடவதான வுன்னுடைய விக்ரமணங்களைநினைத்தல் சொல்லுதல் பாடுதல்செப்பில் என்னெஞ்சு மிவ்வாத்மாவும் மாயாகின்றன, நீரிங்ஙனேயிடுபடுகைக்கு உம்மு

இ— விதீபவாத தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. தவிரவொட்டுகிறதில்லை யென்றிவ்வுக்த்தத்தில் சோன்னவித்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு விஸ்லேஷகைகர்யமென்கிற ஸங்க்ஷணம் ஸுதிவாக்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ॥௧॥

❋ இரண்டாம்பாட்டு ❋

வினைகொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருடையவித்யாதியால்) இனி வசூவ்யாபத்திலுள்ள பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தலித்யாதியால்) நினைவுசொல்லுக்கவிலே நெஞ்சுக்கும் பாடவிலே ஆத்மாவுக்கும் விகாரம் பாட்டில்தோற்றுகிறதேயாகிலு மஸமஸ்வபாவத்தாலே இவைஇரண்டுக்கும் மூன்றுகிரியைகளிலும் ஸமானயெநவிகாரம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மாயாநின்றனவென்றது- மிகவும் வ்யாகுலப்படாநின்றனவென்றபடி. அவன்குணங்களைக் கொண்டாடினாப்போலே நினைகிலேனித்யாதியாலே தாம் செங்கைபண்ணினதைக் கொண்டாடுகை யநுசிதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (நீரிங்ஙனேயித்யாதியால்) திறத்தில்- விஷயத்தில்,

---

ஸ— ஸ்ருதிஸபத்தாலே த்ருவியாநின்றது. ஆல்- விஷாதத்யோதகம். நெஞ்சைகிறுத்துபதானுபவிக்க முடிகிறதில்லையென்று விஷாதப்படுகிறபடி. ஆனால் ஸ்மரணத்தைத் தவிர்ந்தாலோவென்றில்? வேட்கையும்- அபிநிவேஸமும், அநுபவஸாமஸ்யத்தாலே பிறந்த வுத்தரோத்தராபிநிவேஸமு மென்றபடி. உயிரின் பரமன்றி- ஆத்மாவின் ஸ்வமன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்குமளவன்றிக்கே பதிருவ்யஸமாயென்றபடி. பெருகும்- ப்ரவஹியாநிற்கிறது, வேட்கையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் அநுபவிக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சுருகி வாயிக்கிற ஸாதனமன்றிக்கே அபிநிவேஸமு மதிப்ரவ்ருத்தமாய் மறந்திருக்கவொட்டாதபடி வாயிக்கிறதென்றபடி. ஆல்- விஷாதாதிஸயத்யோதகம். தொண்டனேன்- ஸம்வாதணவிஷயத்தில் அவனுனை நான், தொண்டன்- அவனன், இச்ஸப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ஈமிவம். என்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன். நெஞ்சையுருகாமல் நிறுத்தவோ, அபிநிவேஸ ப்ரவாஹத்தைமட்டுப்படுத்தவோ, அவன் குணங்களை அநுபவவிஷயமாகாதபடி விலக்கவோ, என் ஸ்வரூபத்தைத்தவிரவோ வென்றபடி. இவையொன்றும் ஸக்யமன்றென்று கருத்து. ॥௧॥

சுனைகொள்- ஸரஸ்ஸுக்களைக்கொண்டிருக்கிற, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸ்ஸுக்களையுடைத்தானவென்றபடி பூஞ்சோலை- தர்ஸநீயமான உத்யாநத்தையுடைத்தான, பூம்- தர்ஸநீயம், தென்- ஸுந்தரமான, காட்கரை- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனை, என்னப்பா- என்னுடையஸ்வாமியே, வினை- எல்லாருடைய துக்கங்களையும், வினைஸப்தமிங்கே துக்கபரதுக்கவரம். கொள்- கொள்ளுமவையான், கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, நஸிப்பிக்கத்தக்கவையான வென்றபடி. எல்லார்க்கும் துக்கங்களைப்போக்குமவை யென்னையொருவனையும் வ்யாகுலப்படுத்துகிறன வென்றுகருத்து. சீர்- ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களை நினைதொறும்- ஸ்மரிக்குங்காலமெல்லாம், நெஞ்சு- என்மனஸ்ஸானது, இடிந்து- ஸிதிலமாய், சொல்லுந்தொறும்- சொல்லுங்காலமெல்லாம், உகும்- உருகும், நீராயுருகாநிற்கும், பாடிலும்- அந்தகுணங்களைகாநம்பண்ணிலும், எனது- மதீயமான, ஆத்மாவிஷ்ணோரவஸிஷ்யதே: ஆர்- ஸ்லாக்யமான, ஆர்தல்- ஆபிமுக்யமாய்ஸ்லாக்யத்தெகைக்காட்டுகிறது, உனக்கு ஸேஷதமானவென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- ஸந்தாபி

மூ— நினைகிலேனுனக்காட்செய்யுநீர்மையே* ॥௨॥

நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை* யீர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்* சீர்மல்கு
சோலைத்தென்காற்கரையென்னப்பன்* கார்முகில்வண்ணன்றன் கள்வமறிகிலேன்* ॥௩॥

ஆ— டையதிறத்தில் நான்செய்ததென்னென்னில்? நான் உன்னையடிமைகொள்ளுகிறேம என்றுகொண்டுவந்து நீயென்திறத்துச்செய்தருளின செயல்களை நினைக்கலாமோவென்கிறார். ॥௨॥

(நீர்மையால்) உம்மையடிமைகொள்கைக்கு மேற்படச்செய்ததுண்டோவென்னில்? அடிமைகொள்வாரைப்போலே யென்னெஞ்சை வஞ்சித்துப்புகுந்து தன்குணங்களாலும் செயல்களாலு மென்னைமாய்த்து என்னுயிராய் என்னுயிரை பூஜித்தருளினன், முந்தறமெய்யரைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச்செய்த

இ— அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையடிமையித்யாதியால்) காமுகன் காதிநீவிஷயத்திலபோலே எம்பெருமான்தம்பக்க லத்யந்தஸ்நேஹத்தைக்கொண்டு உபகாரமெய்யழிந்து ஸம்ச்லேஷித்தபடியைத் தாமதர்க்கிசைந்திருந்தவளவைக்கண்டு தாமாள்ச்செய்ததென்று விநயொக்தியாலேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. நினைக்கலாமோவென்றது- நினைக்கஸக்யமோவென்றபடி. யத்வா:— ஸுஸக்யதிசயத்தாலே நீ உபகாரமாகச்செய்தாலும் நானதைநினைக்கை யுசிதமோவென்றபடி. ஆதலாலதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டேனென்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாமநுஸந்தித்த ஸம்ச்லேஷத்தை வீதக்ருதிஸத்துரலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே யிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்தோத்ருகச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைகொள்வாரையித்யாதியால்) என்னைநீர்மையா லீர்மைசெய்தென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்குணங்

ஈ—ளையமாற்றமாட்டாமையாலே தவ்யமாகாகிற்கிறது, அப்படிநாமுமக்குச் செய்வதென்னென்னில்? நான்— உனக்கத்யந்தவியனானான், உனக்காட்செய்யுநீர்மை. உனக்கடிமைசெய்யும்ப்ரகாரத்தை, நீர்மை. ப்ரகாரம். பண்டுநீ உபகாரமாக ஸம்ச்லேஷிககும்டிசெய்யில் உனக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹனு யிருந்தபடியையென்றபடி. நினைகிலேன்- நினைக்கமாட்டேன், நீசெய்தது கரைகடைந்ததாகையாலே யதை நினைக்கமாட்டுகிறிலேனென்றுகருத்து. ॥௨॥

நெஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸை, வஞ்சித்துப்புகுந்து- நம்மை யடிமைகொள்ளவருகிறானென்று ஹ்ருஷ்டத்தமீகரிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்துபுகுந்து, என்னை- சேஷசேஷிபாவமுறை தப்பாமே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிறவென்னை, நீர்மையால்- நல்லஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலும் தகாரமாய் சேஷசேஷிபாவமுறையழியும்படி யத்யந்தஸ்நேஹமான வெஷிகத்தாலுமென்றபடி. ஈர்மைசெய்து- த்ரவ்யெப்படுத்தி, ஈர்மை- சைத்யக்கை, இங்குத்ரவ்யெப்படுத்துகிறதைச் சொல்லுகிறது. அந்த குணாநுஸந்தாநஸாதிசயம் பொறுக்கமாட்டாதே த்ரவ்யெப்படும்படிபண்ணியென்றபடி. என்னுயிராய்- எனக்குப்ராணனாய், எனக்குத்தன்னைப்பிரியில் பரிக்கவொண்ணாதபடியாயென்றபடி. என்னுயிர், என்னாத்மாவை, உண்டான்- பூஜித்தவனை, உசேராபவபவஸாடிப்ரவகிர் விபவஸ்தாவைப்பெற்றாப்போலே பநுபவித்தவனனென்றபடி. சீர்மல்கு- ஸ்ரீப்ருவஹியாகிற்கிற, மல்குகை- ப்ருவஹிக்கை, உபாரவஷஸவசுஸஉ்ஸமாகாநின்றுள்ள, வென்றபடி. என்னை யநுபவிக்கப்பெற்றவனுடைய ஹர்ஷத்தாலே யவனூருக்குங்கூட சோஸதிசயமுண்டாயிற்றென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- அழகியதான, கார்க்கரை- அந்தவித்யநகரத்தையுடையவனை, என்னப்பன்- எனக்கு நிரவாயிகவைபவனை, கார்முகில்வண்ணன்தன்- காலமேகவர்ணனுடைய, என்னையநுபவித்து திருமேனியும் சோஸதிசயம்பெற்றதென்றுகருத்து. கள்வம்- க்ருத்ரிமங்களை, முந்தறசேஷிபமுறை தப்பாமல்வருவானைப்போலே வந்து நான் உபீக்ருதனானபின்பு சேஷசேஷிபமுறை மாறுடி யக்ருமமாக வென்னைபூஜித்தவிந்த க்ருத்ரிமங்களையென்றபடி. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், யதாஸ்த்தமோ கயாஸ்த்தமோவென்று

மூ—அறிகிலேன்றன்னுளனைத்துலகுநிற்க* நெறிமையாறானுமவற்றுணிற்கும்பிரான்* வெறிகமழ்சோலைத் தென்கார்க்கரையென்னப்பன்* சிறியவென்னாருயிருண்டதிருவருளே* ௪

ஆ—படியும், ஒருவன்வஞ்சித்தபடி யொன்றுமறிகிலேனென்கிறார். ௩

(அறிகிலேன்) உம்முடையபக்ஷத்தில் அவனங்ஙனே ஸ்வநிர்வாஹனால் சிகளுண்டோவென்னில், ஸ்வநிர்வாஹனால்தான் மற்றுள்ளவரோடு நெறிகெடாமை கலந்துபரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவமையாதோ, தானென்னை ஸ்வீகரித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாறவேணுமோ, இவ்வதிநிர்வஸமத்துக் கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார். ௪

(திருவருள்) திருவருள்செய்பவன்போலே யென்னுள்ளேபுகுந்து என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகையன்றியே என்னுருவமுங்கூட ஸ்வீகரித்தருளினான், ஒருவனதிநிர்வஸமிருக்கும்படியே இது முந்துறவந்துபுகுந்தருளினபடி.

இ— களாலுமித்யாதியால்) கள்வமறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முந்துறவித்யாதியால்). ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவஸ்துத்தையே 'என்னாருயிருண்டதிருவருளறிகிலேன்' என்றுசொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாஜ்யாநாக்ஷயன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) சிகளுண்டோவென்றது- செய்யலாவதுணடோவென்றபடி. அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வநிர்வாஹனால்தானித்யாதியால்) நெறிகெடாமையென்றது- தான்ஶேஷியான முறைதப்பாமேயென்றபடி. அதீயவாக்யஸமுதிவ்யாஹாரத்தால் தாதீயவாக்யத்துக்கு அபித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (தானென்னையித்யாதியால்) அறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வதிநிர்வஸமத்துக்கித்யாதியால்) ௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்தருளுகையித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸமதியுமாயிற்று. கணன்கள்வங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுமுந்த

ஶ—நிரூபிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஸர்வாத்மகனுனவனிப்படி யென்பக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணக்கூடாது, ஸத்யஸங்கல்பம் த்ருஶ்யமாயிருக்கையாலே யிதுபொய்யென்னவுங்கூடாது, ஆதலால் நான் ஸந்தித்தேனோ வென்றபடி. இருத்தும்வியத்தில் 'மருள்தானீதோ யாயமபக்குமயக்கே' என்கிறதையிங்குஞ்சொல்லுகிறார். ௩

தன்னுள்- தன் ஸங்கல்பத்திலே, அனைத்துலகம்- ஸகலலோகங்களும், நிற்க- ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்க, ஸங்கல்பாயத்தமாய்க்கொண்டு ஶேஷஶேஷிபாவாநுகூல்யமாக முறைதப்பாமலிருக்க வென்றபடி. தானும்- ஶேஷியான தானும், வஸ்துவும் அவை முறைதப்பாதிருக்குமாப்போலே தானும்முறைதப்பாதிருக்கிறானென்கைக்காக. நெறிமையால- உபாயமையால், நெறி வழியாய் உபாயமையைக் காட்டுகிறது. ஶேஷித்வ உபாயமை தப்பாமலென்றபடி. அவற்றுள்- அந்த லோகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும்- வர்த்திக்குமவனுன, பிரான்- உபகாரகனுன, வெறி- வாஸனைமானது, கமழ்- வ்யாபிக்கிற, ஓதநவாகம வநதீவஸ ப்ரபோதம். சோலை-- உத்யானங்களை யுடைத்தான, தென்கார்க்கரை- அழகியகார்க்கரையை யுடையவனுன, என்னப்பன்- என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய- க்ஷுத்ரனுன, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன் போக்யமாய் பூர்ணமான, ஆர்த்தலாயிரமாய் பூர்த்தியைக்காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யதிக்ஷுத்ரவஸ்துவாக நினைத்திருக்கச்செய்தே அவன் தனக்கு பூர்ணமான போக்யவஸ்துவாக நினைத்திருக்கிறானென்று கருத்து. உயிரை- ஆத்மாவை, உண்ட திருவருள்- ஸ்வீகரித்தருளின விந்த பூர்ணமான ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷாதிநிர்வஸ உபகாரத்தை, அருள்- க்ருபை, இங்கு அஸங்க்யாஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷாதிநிர்வஸத்தைக்காட்டுகிறது. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், பரிச்சேதிக்க முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்பாட்டில் சிறியேனுடைச்சிந்தையுள் மூவுலகுந்தன்னெறி யாவற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே என்று இருத்தும் வியாதம் சொன்ன வஸ்துத்தை யிங்கு ஸங்க்ரஹித்தபடி. ௪

மூ—திருவருள்செய்பவன்போலவென்னுட்புகுந்* துருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்* திருவளர்சோலைத்
தென்கார்க்கரையென்னப்பன்* கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே* ௫
என்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கு* மங்கண்ணனுண்டவாருயிர்க்கோதிது*

ஆ—அது பின்னைநின்றுசெய்தருளினபடி; இதுஒருவன் கள்வங்களேயென்கிறார். ௫

(என்கண்ணன்) ஒருநாளிங்ஙனே யவன்கையிலகப்பட்டால் பின்னையதில் அகப்படாதே வாசிஹ ரிக்கவொண்ணுதோ என்னில்? நாடோறுமிவ்மெய்யேயென்னை யடிமைகொண்டருள வருகிறானென்றெனக் குத்தோற்றும்படிவந்து ஆச்சர்யவும் என்னுத்மாவை யறிவழியும்படி ஸ்வீகரித்துப்போம். போனவாறே பின்னைபு

இ—(வித்ருஷ்யமாஸ்) இதுஎன்றது- சேஷிஸ்வத்தாலேகுலையாதே யடிமைகொள்வாரைபோலே வந்ததென் றபடி. அதுஎன்றது- தேஹமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூடத் தனக்கு ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமாக வநுபவித்ததென்றபடி. ௫

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

அவன்செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தாமறிந்துசொல்லாநிற்கச்செய்தே அவன்க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வையாய்த்தோற்றுமென்றுசொல்லுகை யஸம்பத்மன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளித்யாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதேயாகிலும் அவன்முகத்தைக்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸம்பத்மென்றதாயிற்று. ப்ரச்னவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாடோறுமித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்சர்யமித்யாதியால்) ஆச்சர்யமென்றது- க்ரியாவிசேஷணம். இது தேவகீகோஷமாய் ஆச்சர்ய

ப—திருவருள்- ஸ்ரீக்ருபையை, 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' என்று நானாசைப்பட்டபடியே அடிமைகொள்ளுகையாகிற உபகாரத்தையென்றபடி. செய்பவன்போல- செய்யப்புகுகிறவன்போலே, தனக்கொன்று மபேக்ஷிதமன்றிக்கே யெனக்கேயுபகாரமாக வெழுந்தருளுகிறவன்போலே யென்றபடி. என்னுள்- என்நெஞ்சிலே, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உருவமும்- ரூபத்தையும், என்சரீரத்தையு மென்றபடி. ஆர்- அதிகமான, தனக்கு ஸ்வாஸ்யமானவென்றபடி. உயிரும்- ஆத்மாவையும், உடனே- கூடவே, தேஹபோகவிபாகமன்றியேயென்றபடி. உண்டான்- ஸ்வீகரித்தவனை, உபாதேயமபெற்றதாக வநுபவித்தவனையென்றபடி. திருவளர்- ஸ்ரீவர்த்திக்கின்றுள்ள, என்னை யநுபவிக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவனூர்ச்சோலையும் தழைத்ததென்றுகருத்து. சோலை- உத்யானங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, கார்க்கரையென்னப்பன்- திருக்கார்க்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடைய வென்ஸ்வாமியான, கருவளர்- கறுப்புவளராநின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே காந்திவர்த்திக்கின்றுள்ளவென்றபடி. மேனி- திருமேனியையுடையவனை, என்கண்ணன்- எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே- க்ருத்ரிமங்களென்ன வாஸ்சர்யங்கள், கள்வங்களேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரத்தாலே விஸ்மயம்விவக்ஷிதம். வரும்போதொருபடியும் பின்பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திகளென்ன வாஸ்சர்யங்களென்றபடி. ஸஹவாஸநத்தால் அடிமைகொள்வானைப்போலேவந்து தானென்பக்கல ப்ரயோஜநங்கொள்ளுவானாயிருக்கையும் விரோதியான சரீரத்தை நிவர்த்திப்பானைப்போலேவந்து அதைத்தனக்கு ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமாக ஸ்வீகரிக்கையும் தானெனக்கு போக்யமாக வருவானைப்போலே வந்து என்னைத்தனக்கு போக்யமாக ஸ்வீகரிக்கையும் என்பேறாக வருவானைப்போலே வந்து தன்பேறாகத்தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையுமாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபாரவிசேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ௫

என்கண்ணன்கள்வம்- என்பக்கல த்ருஷ்டவ்யாபாரமான க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு- அவன்பாவத்தைக்கண்டவாறே பரவசனுயிருக்கும் ஸ்வபாவனானவெனக்கு, செம்மாய்நிற்கும்- ருஜுவாயிருக்கும், செம்மென்றுருஜு, க்ருத்ரிமமென்றுதோற்றாதே மெய்யென்றுதோற்றுமென்றபடி. அங்கண்ணன்- ஆச்சர்யவானவன், அங்கண்ணனென்று ஆச்சர்யவானுக்குப்பேர். உண்ட- அநுபவித்ததான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன்போக்ய ஸ்வாஸ்யமான, இதுஉயிர்கோது- இந்தஉயிர்க்கோதானது, கோது- உச்சிஷ்டம், நிஸ்ஸாரமாய்விட்ட த்ரவ்யமானதென்றபடி. அவனிதை யநுபவிக்கும்போது ரஸாதிசயத்தாலே யறிவழிந்த [illegible]தென்கை. புன்கண்மை- புல்லிதானகண்ணுடைத்தாகுகையை, புல்லியது- அல்பம், கண்-

ஸ்ரீ—புன்கண்மையெய்திபுலம்பிராப்பக* லென்கண்ணனென்றவன் கார்க்கரையேத்துமே* ॥சு॥
கார்க்கரையேத்து மதனுட்கண்ணா வென்னும்* வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகும்* ஆட்கொள்
வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனால்* கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர் கோளுண்டே* ॥எ॥

ஆறு—யிவ்வாத்மாவானது நெடும்போதுகூட வ்யவஸாயமாய் அவனையாசைப்பட்டு என்கண்ணா! என்கண்ணா!
என்றலற்றி அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை ஏத்தாநிற்குமென்கிறார். ॥சு॥
(கார்க்கரையேத்தும்) இப்படி யவனைக்காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத்தலற்றி, ஸவ
ஸந்நமானவாறே, பின்னையும் பண்டுபோலே யென்னை யடிமை கொள்வாரைப்போலே வந்து புகுந்து, என்
னுயிரைமாள ஸாஜித்துப்பின்னையும் ஸாஜிபாதானாயிருக்கு மென்கிறார். ॥எ॥

இ—ஒன்றென்று வாமொகவுமாம். அறிவழியும்படியென்றது- கோதுஸவு தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ஈஸாதி
ஸபத்தாலே தொஷிகமாம்படியென்கை. பாட்டெல்லா மேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாவ்ருத்தில் ஸாஜித்துப்
போமென்று இங்கேவாக்யபேதம்பண்ணினது- அவன்க்ருதிதமும் அவன்ஸெவத்தைக்காணும்போது மெய்
யு கவேதோற்றுமென்றும் க்ருத்ரிமென்றிப்படிமெஸிலு மவன்பக்கலென்னுதாவுக் காசைபோகாதென்று
மிவ்வபிப்ராயத்திலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக. புன்கண்மையெய்தி யென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (நெடும்போதிதயாதியால்) புலம்பியென்கிறதி லக்ஷ்யவிஷயத்தை யருளிச்
செய்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டுஎன்று) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு

மேலொரு ஸம்ஶ்லேஷிஶேஷம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப் வ்யாக்ய வாக்ய
மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம்.
யதா:— கீழ்ப்பாட்டில் ஶோகபர்யந்தமான வ்யவஸாயம் ஸம்ஶ்லேஷமன்றாகிலும் ஸூசிதமாகையாலே யதுவு
மிங்கநுவதிக்க யோக்யமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு ஸவஸந்நமான வென்கிறதோடே ஸம்பந்தமாக
வுமாம். இவ்வநுவாதத்தாலே யிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே யவாந்தரஸங்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. த்விதீய
வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவஸந்நமானவாறே யென்று) என்னுயிரிதிஶேஷ:. த்ருதீய
வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (பின்னையும் ஸாஜிபாதானாயிருக்குமென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னுடைய ஆத்மாவையும் ஶ
ரீரத்தையும் தனக்கு போக்யமாக வநுபவிப்பானென்றவ ரிப்பாட்டிலே அப்படி யநுபவித்தானும்

ஸ—ஜ்ஞாநம், எய்தி- அடைந்து, இப்படிதொஷிகமாயிருந்தது அவனநுபவித்துப்போய் நெடும்போதானபின்
புதியதொரு வ்யவஸாயமாயென்றபடி. இராப்பகல்- நக்தந்திவம், என்கண்ணனென்று- எனக்கு ஸுலபனா
க்ருஷ்ணனென்று, புலம்பி- வ்யவஸித்து. அவன்கார்க்கரை- அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்-
ஸ்துதியாநிற்கும், அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே
கொண்டாடாநிற்குமென்றபடி. ॥சு॥

என்- என்னுடைய, ஆர்- அவனுக்கு ஸ்வாப்யமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, கார்க்கரை- அவனெழுந்
தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- அவனைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே ஸ்துதியாநிற்கும்,
அதனுள்- அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணாவென்னும்- க்ருஷ்ணா? என்றழையாநிற்கும், வேட்கை நோய்- ஸங்கதி
ஶேஷ வ்யாதியானது, நோய்- வ்யாதி, கூர- கூரும்படி, வர்த்திக்கும்படி யென்கை. நினைந்து- அவனை ஸ்மரி
த்து, கரைந்து- ஶிதிலமாய், உகும்- நீராயுருகாநிற்கும், இப்படி யாசைப்பட்டவாறே யிதுக்குவகாரகமாக
வருமாப்போலேவந்து ஸாக்ஷாத்திலே வ்யவஸிதனைப் போவதெனன்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வானொத்து-
என்னை யடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருஶனாய், என்னைக்கொண்டு ஶேஷியான தனக்கடிமை
செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி என்னுயிருண்ட- என்னாத்மாவைத்தனக்கு போக்ய
மாக வநுபவித்தவனான, மாயனால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே, இது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றாதபடி யிருக்கிற
ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே யென்றபடி, கோளுண்டு- கொள்ளப்படுகையை யநுபவித்து, ஸநுபவிக்கப்படுகை
யைப் பெற்றென்றபடி. கோட்குறை பட்டது- கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. வருணமாக ஸாஜிக்கய்,

மூ— கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்* நாளுநாள்வந்தென்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்* காளநீர்மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்* காளன்றேபட்டதென்னாருயிர்பட்டதே* ॥அ॥

ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது* பேரிதழ்த்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்* காரெழில்மேகத்தென்கார்க்கரைக்-

ஆறா— (கோளுண்டான்) இப்படியென்னுயிரை மாளபுஜித்தே பின்னையும்புஜிப்பதாகப் வந்துபுஜிக்கும், இப்படி நாளுநாளும்வந்து என்னைபுஜித்தருளினான், நான்தனக்கடிமையானவித்தனையன்றோ, என்னையிங்ஙனேபடுத்தவேணுமோவென்கிறார். ॥அ॥

(ஆருயிர்) அவன் உம்முடையதிறத்தில் விசேஷமாகச்செய்ததுண்டோ தன்னோடுபரிமாறுவாரை யெல்லாரையு மப்படியன்றோபடுத்துவதென்னில்; அவனால் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார்தாம்பட்டாரோ,

இ— த்வநுத்தியில வென்கிறாரென்றிப்பாட்டுக்குப் வ்யாக்யானஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்றகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்தனக்கித்யாதியால்) என்னாருயிர்பட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிங்ஙனேயித்யாதியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை அநுபவியாநின்றாலும் பெரும்பேறுபெற்றாப்போலே புஜிக்கிறவிவனுடைய, பாவத்தையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஸம்க்ஷேபஸ்வரூபவ்யாகரணத்திலே 'ஆருயிர்ப்பட்டதெனதுயிர்ப்பட்ட' தென்று ஸ்வரூபநம்பன்னுக்கு யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதி யால்) வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனால்நானித்யாதியால்) மேல்வாக்யத்துக்குத்-

ஸூ— பட்டதன்றிக்கேயிராநின்ற தென்றபடி. அவனிதை யநுபவித்தும் பின்னையும் பூர்ணமாக வநுபவியாதாரைப்போலே அத்ருப்தனாயிராநின்றானென்று தாத்பர்யம். ॥எ॥

கோளுண்டானன்றிவந்து- கொள்கையுண்டானன்றியேவந்து, உபநயவத்தை யொருங்காலும் பெற்றவனல்லாதவனாய் வந்தென்றபடி. தானென்னையொருக்காலும் அநுபவித்தறியாதே அபூர்வமாகவநுபவிக்கப்பெற்றாப்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர்- என்னாத்மாவை, தான்- அத்ருப்தனாயிருக்கிறவன் தான், உண்டான்- அநுபவித்தான், நாளுநாள்வந்து- இதுதானொருநாளன்றியே நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம் இருக்கும்படி யிதுவென்றுகருத்து. என்னை- நிரதிசயபோக்யனானவென்னை, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்ஸ்வரூபத்தோடு குணங்களோடு சரீரத்தோடு வாசியற வெல்லாவற்றையுமென்றபடி. தானுண்டான்- ஸ்வயம்புஜித்தான், தன்பேறாகவே யநுபவித்தானென்றபடி. காளநீர்மேக- காலவர்ஷமாய் ஜலபூர்ணமான மேகம்போலிருக்கிறவனை, தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்கார்க்கரையில்வஸிக்கிற வென்னுடைய நிரவதிகபோக்யமான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது- அடிமையன்றோபுக்கது, அன்றேயென்றது- அன்றோவென்றபடி. அடிமைபுகுந்ததத்தனையொழிய ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்புகோத்ததோவென்றபடி. என்னாருயிர்பட்டதே- என்னுடைய ஆத்மாவானது பட்டதென்னவாச்சர்யம், பட்டதேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே விஸ்பஷ்டம் விவக்ஷிதம், இப்படியடிமைபுக்க விவ்வாத்மாவை யித்தனைபடுத்தவேணுமோ, ஸர்வஜ்ஞம்பொறுக்கலாம் இந்தபாவத்தைப் படுத்துகிறபாடொன்றும் பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. ॥அ॥

பேரிதழ்- பெரியவிதழையுடைத்தான, இதழ்- தளம், ஸௌகுமார்யத்தாலே விஸ்தீர்ணமானதென்றபடி, தாமரைக்கண்- தாமரைப்புஷ்பம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியிலே டகாராதேசம். கனிவாயது- கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடைத்தான, கனி- பழம், அதிஸ்வாதுவானவென்றபடி. வாயையுடைத்தானது- வாயது, ஓர்- ஏகவிலக்ஷணமான, அத்விதீயமென்று சொல்லுகிறபடி. காரெழில்- கறுத்தவெழிலையுடைத்தான, எழில்- ஔஜ்ஜ்வல்யம், மேகம்- மேகம்போன்ற, நீலமேகஸத்ருசனென்றபடி. தென்கார்க்கரை- அழகிய திருக்கார்க்கரையை

மூ—கோயில்கொள்* தெய்வமெல்லாந்தொழ* ... சீரெழினாற்றடந்தோள் தெய்வவாரிக்கே* ।௰।
வாரிக்கொண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்* றார்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்* பாரித்துத்
தானென்னைமுற்றப்பருகினான்*

ஆ—தனக்கென்ன குறையுண்டா யிப்படிச்செய்தருளினானென்கிறார். ॥௰॥.

(வாரிக்கொண்டு) "நீர் தாமவனை ஸ்பர்சியாதே உம்மை ஸ்பர்சிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்?
உன்னைக்காணில் வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன் என்று நான்ஆநோரதித்துக்கொண்டிருக்க எனக்குத்தன்னை

இ—காதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதிபால) என்னகுறையென்றது- அழகில்குறையோ வைச்
ஸ்வபர்த்தில்குறையோவென்றபடி. ஸ்வஸ்வாதிசயிக பேஹ்யமான வஸ்துவிலேயிறே யெல்லாருமாஸக்திபண்
ணுவது, ஸர்வஸ்வரூபஸங்கல்பத்தாலும் தானேயதிசயிகனாயிருக்க வென்பக்கலித்தனை பாஸக்திபண்
ணுவதென்னவாஸ்வர்யமென்கிறாரென்றுகருத்து. ।௰॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

அவனுடைய வஸிநிவேசாதிசயத்தைச் சொல்லவந்த விப்ரகரணத்திலே 'வாரிக்கொண்டு" ஐத்யாதி
யாலே தம்முடைய வஸிநிவேசத்தைச்சொல்லுகை யஸம்கமன்றோவென்ன வங்கரிப்பிக்கிறார் (நீர்தாமித்
யாதியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநோரதித்துக்கொண்டிருக்கவென்று)
என்னையொழியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்னையித்யாதியால்)' காரொக்கு;

மூ— கோயில்கொள்- கோயிலாகக்கொண்டவனை, தனக்கு நித்யவாஸஸ்தானமாக வுடையவனைவென்றபடி.
சீரெழில்- சீரையுமெழிலையுமுடையவனை, சீர்- ஸ்ரீ, வீரஸ்ரீயையு லாவண்யத்தையுமுடையவனை வென்றபடி.
நால்- ஒருகல்பதருவுக்கு நாலுஸாகைகளிருக்குமாப்போலே நாலாயிருக்கிற, தடம்: பெரியதுகளான,
"ஆஜாநுலம்பிபாஹவ: வலிநோவேவரவ:" என்கிறபடியே வ்ருத்தாயதபீவரங்களான தாதங்கமஸம்
ஸ்மீரங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, தெய்வவாரிக்கு- தைவஸமுத்ரத்துக்கு, வா
ரி- ஸமுத்ரம், பதார்த்தங்களுக்கு ஸமுத்ரம்போலே தைவதைகளுக்கு உத்பத்திஸ்தாநபூதஸமுத்ர
மான ஸாகரியென்றபடி. ஸாகரிக்கு ஸௌதர்யமாயென்கை. எனதுயிர்பட்டது- என்னாத்மா பட்டபாடுகளை,
ஆருயிர்பட்டது- ஆநடையவாத்மாபட்டது, நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாதான் பட்டதோவென்றபடி. என்
னாத்மாவானது அவனாலே ஸ்பர்சிக்கப்படுகிறதசையிலே யவனுடைய வக்த்ராத்யவயவஶக்திகளைக்கொண்டு
தூநதாதிசயத்தாலே தௌர்பல்யாதிகளையடைந்து வ்யாகுலப்பட்டாப்போலே நித்யஸூரிகளுடை
யவாத்மாவும் பட்டதில்லையென்றபடி. நவோதயமான தாருணிக்கு நாயகஸம்ஸ்லேஷத்திலே ஸர்வவிகாரங்
கள் ப்ரௌடநாயகியிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமாப்போலே அநாதிஸம்ஸாரியாயிருந்த விவருக்கு பாகவ
தஸம்ஸ்லேஷம் புதியதாய்வந்ததாகையாலே ரஸாதிசயக்ருதமான வைலக்ஷண்யம் நித்யஸூரிகளி
ற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமென்று நஞ்சீயாருளிச்செய்தார். ।௰।

காணில்- காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை- ஸர்வஶேஷியானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு- பிறர்க்கொன்றும்
ஶேஷியாதபடி க்ரஹித்துக்கொண்டு, விழுங்குவன்என்று- புஜிப்பனென்று, அநந்தவைநதேயாதி
களுக்கவகாசமில்லையாம்படி 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே நானே ஸர்வவித கைங்கர்யங்க
ளையும்பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென்றென்றபடி. ஆர்வு- அபிநிவேசத்தை, உற்ற- அடைந்தவனை, என்
னையொழிய என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை ஸ்பர்சிக்கவொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில்முன்
னம்- தன்னை ஸ்பர்சிக்கவுத்யமிக்கிற வென்னிலும்முன்னமே, பாரித்து- ஸாரித்து, மநோரதங்களையென
ன்றபடி. தான்- விலக்ஷணனான தான், என்னை- அணுவான ப்ரகிருதியென்னை, முற்ற-
காத்ஸ்ன்யேந, நிஶ்ஶேஷமாகவென்றபடி. ரஸாதிசயத்தாலே சேஷபாவமாகையாலே இவ்வாத்மா மாய்ந்
துபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான்- பானம்பண்ணினான், "அவஸாநம் கப்ரேகாந்தம் வோ
வதாஸ்ரவிபெனிவ" என்கிறபடியே தன்ஸௌஶீல்யங்களைக்காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பானம்ப
ண்ணினானென்றபடி. என்னைமுற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடிசொன்னார்கீழ், உண்டவனுக்குத்
தண்ணீருமவேக்ஷிதமாகையால் தண்ணீர்குடித்தபடி சொன்னாரிதில், இத்தாலவனுடைய உண்ணுஞ்சோறு

மூ—காரொக்குங்கார்க்கரையப்பன் கடியனே* ॥௰॥
கடியனைக்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னைக் கொடிமதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* வடிவமை யாயிரத்திப்பத்தினாற் சன்ம* முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸாதிக்கவொண்ணாதபடி யென்னில் முன்னம்பாரித்துத்தானென்னை மாளஸாதித்தருளினான், தன்னுடைய விளைபக்கடவ ஸஸ்த்ரத்தளவும்பாராதே ஸர்வஸ்வமான சைவம் தன்னளவிலேவஷித்தாப்போலே யென்னுடைய சிறுமைபாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே ஸாதிசயமாகச் செய்தருளவேணுமோவென்கிறார். ॥௰॥

(கடியனைப்) ஆஸ்ரிதர்க்காக வேதேனுஞ்செய்யிலு மிங்ஙனே யதிசயமாகச்செய்தருளும் ஸர்வேஸ்வரனைச் சொன்னவிப்பத்து, ஸர்வதாவஸவிரோதியான நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப் போக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—மென்கிற ஐஸ்வர்யோத்காரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ஆஸ்ரயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) சன்மம்முடிவெய்தியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—பருகினீர் இருக்கும்படி சொல்லிற்றாயிற்று. காரொக்கும்- சைத்யத்துக்கு ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள, காரென்றுமேகம், மேகம்போலே வோஷ்யஸகிலைப்பாராதே ஸாதிசயமௌதார்யவிஷயனான ஸ்வாமியென்றபடி. கார்க்கரையப்பன்- திருக்கார்க்கரையில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவன், கடியன்- ஸீக்ரகாரீ. ஸ்வார்த்தில்தானே மேற்கொள்ளுமவனென்றபடி. ॥௰॥

கடியனைப்- ஸீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுடைய அதிக்ரமத்திற்காட்டில் முற்பட ஸம்ரம்பனாயென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்ற- ஸம்ஹரித்தவனான, பிரான்றன்னை- அத்தாலே ஆஸ்ரிதருக்கு உபகாரகனானவனை, தன்னையென்று ஸ்வார்த்தம். கொடிமதிள்- த்வஜவிராஜித ப்ராகாரஸாலியான, கொடி- த்வஜம், உபஸ்ரீ ரேகாவிஸரம். தென்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, வடிவமை- அழகுவடிவமாயிருக்கிற, வடிவு- அழகு. அமைவு- வடிவு, ஸர்வாலங்காரஸோபிதமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்ததஸகத்தினாலே, சன்மம்- ஜந்மமானது, ஜநநமரணப்ரவாஹமென்றபடி. முடிவு- ஸமாப்தியை, எய்தி- அடைந்து, விநஷ்டமாமென்றபடி. எங்கானல்- நம்முடைய உபமத்யமேஷயான ஆ, கானல்- உபமத்யமேஷ, நம்முடைய ஸர்வஸாக்ஷ்யமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. எம்மென்று ஸம்பந்திகளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸம்பந்திகளாக ஸ்வீகரித்துநிர்தேசித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள்- நாஸமாம்கிடிகோள், நிஸ்ஸேஷமாக நசிக்கும் கிடிகோளென்றபடி. கண்டீர்களென்றதாலே இதில்ஸம்ஸயமில்லையென்றபடி. ॥௧௧॥

✳ ஆநந்தவர்த்தநாய நமஸ்ஸ்ரீமதே வாதிகேஸரிணே ஸ்ரீகாந்தஜீயர் ஸ்வாமி தேஸிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

ஆஸ்ரிதஸ்யாதிகவ்யாஸவிஷயதயாவதாராந்தகஸ்ஸ்ரீதர
ஸர்வஸ்ஸக்ஷமஸ்ரீதரஜநதநத்யாஸத்ரகஷ்டகவ்யாஸ ।
ஔதார்யாத்தேவிஸ்ஸிஷ்டாதவிவஸத்ரஸாரஸ்ணேகிவஸம்ஹா
திஷ்டத்வம்தேவஸர்வஸ்ரீமாஸிதிஸம்ஜிதகஸவ்யம்ஜதாரஸ்ஸ ॥௬௦॥

(ஆஸ்ரிதஸ்யாதிகவ்யாஸ) மருவியமாயன்றன்- ஆஸ்ரிதவத்ஸலத்வங்களை யுடையவனுகையாலும்,

ஸ்ரீ — ந — (ஸர்வேஶ்வர:) தென்காட்கரையென்னப்பா— ஸர்வேஶ்வரனாகையாலும், (ஸஹாராத்மா ஸமுத்ர:) என்னுயிராயென்னுயிருண்டான்— ஆத்மாவாயிருக்கையாலும், (ஸமஸ்தாத்மா ஸமுத்ர:) தன்னுள்ளனைத்துலகும்நிற்கநெறிமையால் தானுமவற்றுள்நிற்கும்பிரான்— ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தான் ஆதாரமாய் அவற்றை வ்யாபாரமுமாகவுடையனும் இவ்வுபய ஸம்பந்தமும் உள்ளவனாகையாலும், (ஜலதநீலாபா) கருவளர்மேனி— கறுப்புவளராநிற்கையாலே நீலமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸத்ய ஸங்கல்ப:) என்கண்ணன்கள்வம்— கார்க்கரையேத்துமதனுட் கண்ணனென்றும்- ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸத்யனுமாய் இவர்களுடைய ஸங்கல்பத்தை ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஔதார்யாதிஶயவிஶிஷ்ட:) காளநீர்மேகத்தென்காட்கரையென்னப்பற்கு— காளமேகம்வர்ஷிக்குமாப்போலே எல்லார்க்கும் அபேக்ஷிதங்களை வர்ஷிக்கும் ஔதார்யாதிஶயத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆஶ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே பேரிதழ்த்தாமரைக்கண்" இத்யாதிகளான ஸௌஶீல்யாதி குணவிஶேஷங்களும் ஸூசிக்கப்படுகிறது. (ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்ட:) என்னில்முன்னம்பாரித்து— ஸம்ஸாரிகளைக் கடாக்ஷத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னே யுபகாரமவனாகையாலும், எம்பெருமான் விஷயத்துக்கு ஸக்தனென்று "உருகுமால்நெஞ்சம்" என்கிற பாஸுரத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ௧௦.௪

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ— எங்கானலகங்கழிவாயிரை தேர்ந்திங்கினிதமருஞ்*

ஆ— (எங்கானல்) இந்தவஸ்தாவஸ்த்ரமத்யமான ஸந்தாநஸம்யாநஜநிதவ்ருத்தியானது மாறி ப்ராப்யஸம்யோகமே தலையெடுத்து அநந்யப்ரயோஜநத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸர்வேஶ்வரராயிருக்கிறவாழ்வார் அநந்யபரிதாபத்திலே மயில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வததரிப்பிக்கிறார் (இந்தவஸ்தாவத்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் விஶ்லேஷாதிஶய ஸம்ஸ்மரணாதத்தாலே ஸ்ரீ கிடந்ததேயாகிலும் அப்ராப்திப்ரேம ஸித்தமாய்க்கொண்டு அநந்யஸாத்தமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் ஸம்ஸ்லேஷாநுகாரமில்லாமையாலே பின்னையும் ப்ராப்யஸம்யோகமே உஜ்ஜ்வலமாய்விட்டதாகையாலே மிகவுமாதுரராகையாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றது- வடிவழகாலே ஸாபிநிவேஶத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வடிவழகுவிஷயமென்கிற ஸமஸ்தார்த்தம் ஸங்க்ரஹமென்றதாயிற்று. *

ஈ— எங்கானல்- எங்கள்கானலுடைய, கானல்- ஸமுத்ரதீரவநம், இங்கு ஸம்பந்தோக்தி உத்ப்ரேக்ஷாவாசம், உங்களுக்குபயோகமாம்படி எங்களுக்கொரு உத்யாநமுண்டாகப் பெற்றதேயென்றுகருத்து. அகம்- உள்ளில், இப்படியுள்ளே ஆஶ்ரிதராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களை ஸம்பந்தமாகப் பெற்றோமேயென்று கருத்து. கழிவாய்- கழியினிடத்திலே, கழி- ஸமுத்ரத்ருஷ்டிகளுடைய ஜலப்ரவாஹஸம்ப்ராவிஶேஷம்- வாயென்று இடம், இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடி, "ஸ்ருஹ ஸம்ஸ்லேஷாஸம்ஸக்தம்" என்கிறபடியே எங்கள் ஸம்ஶ்லேஷ விஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் ஸம்பந்தம்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இங்கு- இந்த ஸமீபப்ரதேஶத்திலே, தன் ஸௌந்தர்யத்தாலே யென் நெஞ்சை அபஹரித்துக்கொண்டு என்னை விஶ்லேஷித்துப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிற வவனைப்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதராகப்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இனிது- போகமாக, ப்ரணயஸரஸமாக வென்றபடி. க்ரியாவிஶேஷணம். அமரும்- ப்ரதிஷ்டிதராகாநிற்கிற, என்பக்கல் ஸௌஹார்த்தத்தாலே இங்கே நித்யவாஸரஸிகராகாநிற்கிற.

மூ— செங்காலமடநாராய் திருமூழிக்களத்துறையும்* கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக் கூத்தர்க்கென் றூதாய்* நுங்கால்களென்றலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே* ||௧||

ஆ— தன்னைப்பிரிவில நான்தரிக்கமாட்டாததொருபடி, தன்னழகாலும் தன்செயல்களாலும் என்னைத்தோற்பித் தடிமையாக்கி என்னோடுகலந்தருளிப்போய் திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென்திறம் சொல்லவேணும், உங்களுக்கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்று நாரைகளை யிரக்கிறாள். ௧௯

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரிவில் த்ருஷ்டியால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது- கொங்கார்பூந்துழாய்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. தன்செயல்களாலுமென்றது- குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. என்னைத் தோற்பித்தடிமையாகச்சொன்னது- எம்மென்கிறவசத்தில் விவக்ஷிதார்த்தஞ்சொன்னபடி. என்றூதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறஞ்சொல்லவேணுமென்று) திறம்- ப்ரகாரம், என்விரஹக்லேசத்தையென்றபடி. கார்யவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கடிமையாக) தன்னழகாலுமென்றதாலும் நாரைகளையென்றதாலும் இப்பிராட்டி எம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு அவனோடே ஸம்ச்லேஷித்து விச்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே க்ருஹத்திலநின்று ஆராமப்ரதேசத்திலேசென்று அங்கேயிருந்தன சிலபக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடையஸகிகளும் தன்னோடு ஸமாநது:க்கைகளாகையால் அவர்கள் கார்யக்ஷமைகளல்லாமையாலும், தான் வ்யஸநாதிசயத்தாலறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அவையறியா' என்று விவேகிக்கமாட்டாமையாலும், அவற்றைத் தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று கருத்து. தன்னைப்பிரிவில த்ருஷ்டியாலே விச்லேஷித்து என்னை யரித்திருக்கவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தையுடையவளென்கையாலே ஸ்வாபதேசத்தில் அஞ்சிறைமடநாரையில் ஆசார்யஸாம்யமும் பற்றாசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில ஸௌசீல்யஸௌலப்யம் பற்றாசாகவும்,

...வென்றபடி, செங்கால- சிவந்தகாலை யுடையீர்களான, என்மடியிலிருக்கும் கால்போலே யிராநின்றது நான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய்- ஸுந்தரங்களான நாரைகாள்?, நாராய் என்று ஜாத்யேகவசநம். திருமூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸிக்கிறவனை, தூதுபோவார்க்கு ஸுலபனென்படி. ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே வாக்யத்திலும் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார்- ஸௌரப்யபூர்ணமான, கொங்கு ஸௌரப்யம், பூம்- தர்சநீயமான துழாய் முடி- திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான. எங்குடக்கூத்தர்க்கு- என்னுடைய குடக்கூத்தர்க்கு, எம்மென்று ஆத்மநிபஹுவசநம். இங்கு வாக்யவிசேஷணஸமர்த்யவ்யாபாரத்தால தன்னுடைய திவ்யாலங்காராதி ஸௌந்தர்யங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலுமென்னை வசீகரித்தவனை யென்றபடி. குடக்கூத்தாவது- இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிசேஷம், குடக்கூத்துடையவர்- குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. என்றூதாய்- என்னுடைய தூதிலேயாய், தூது- உக்திக்ருத்யம், ஸந்தேசமான உக்திக்ருத்யத்திலே ஸ்வீகரித்தென்றபடி. இதுசெய்கிறோமென் றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அங்கீகாரமாத்ரத்தாலே நானுங்களுக்கு ஸ்வம்மாகையாலே நீங்களெனக்கு நித்யஸேவ்யர்களென்று கருத்து. நுமரோடே- பாந்தவர்களோடே, உங்களுடைய தாரபுத்ராதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸ்வாபதேசத்தில் 'ஆசார்யபதாச்ரயணே ப்ரவ்ருத்தி:' 'ஆசார்யபதாச்ரயஸம்பந்திஷு ப்ரவ்ருத்தி:' "ஸமாநஜாதீயஸம்ச்ரேயோவ்ருத்தி:" என்றது விவக்ஷிதம். நுங்கால்கள்- எங்களுக்குபகாரகரான வுங்களுடைய திருவடிகளை, என்தலைமேல்- உங்களையாச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே, தலையென்று உத்தமாங்கபர்யாயம், ஸமவிஷயத்தில் வடிகரானவர்களுடைய சரணாம்போஜத்தை வஹிக்கப்பெறுகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்சிரஸ்ஸைக்கொண்டாடுகிறபடி. அழகியமயிரையுடையார் பூச்சூடவாசைப் படுமாப்போலே ப்ரீதியாலேசொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ- சேரீர்களோ, கெழுமை- சேர்க்கை, சேர்த்தருளவேணுமென்றபடி, வையுங்கோளென்னாதே சேருங்கோளென்றதாலே யென்தலையும் நுங்கள்திருவடிகளும்

மூ— நுமரோடும்பிரியாதே நீருநுஞ்சேவலுமாய்* அமர்காதற் குருகினங்காளணிமூழிக்களத்துறையும்* எமராலும் பழிப்புண்டிங்கென்றம்மா லிழிப்புண்டு* தமரோடங்குறைவார்க்குத்தக்கிலமேகேளீரே* ௨

ஆ—(நுமரோடும்) 'அவனுக்குச்சொல்லும் வார்த்தையைக்கேளுங்கோள்' என்று குருகுகளை யழைத்து வைத்து நடுவே தன்னாலே 'தமராலுபேக்ஷிதையாய் என்பந்துக்களாலும் கர்ஹிதையாயிங்கேயிருக்குமிவ்விருப்பென்செய்ய? இவ்விருப்பில் முடிகைபோந்தும்' என்று தம்மிலே சொல்லி யின்னுதாய், பின்னையும் அவனை விடமாட்டாமையாலே 'தாமும் தம் ஆச்ரிதங்களுமாயிருந்தவிருப்பைக் காண்கைக்கு நான் அநர்ஹையாயிழந்துபோயித்தனையோ' என்று கேளீரென்றுகொண்டு தான்சொல்லப்புக்க வார்த்தையை யவற்றுக்குச் சொல்லி முடிக்கிறாள். ௨

ஒ— பொன்னுலகாளீரிலே ஸ்ரீதூதரோடே ஸஹவாஸமும் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர் 'இத்திருவாய்மொழியிலே தன்னழகைக்கண்டனுபவித்தவர்கள் விச்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவர்களோ' என்று அறிவிக்கவே எழுந்தருளும் என்றிப்படி ஸாரூப்யம்பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்க்ஷிப்தமாயிற்று. இப்படி இந்நாலு திருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள ஸம்பந்தவிசேஷங்களை "ஸ்வாராத்ய ஸ்வஸ்வாம்ய விச்லேஷஸம்பந்த தூதீக்ருத ஸாரூப்யத்வ..." என்று உரைக்காரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். ௩

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ஸம்வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவருக்கிதீதியால்) கீழேநாரைகளைப் ப்ரார்த்தித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும்வார்த்தையை வ்யஸநாதிசயத்தாலே வந்தகலக்கத்தாலே குருகுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதியபிப்ராயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுவேயிதீதியால்) தன்னாலேயென்கிறதற்கு இன்னுதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்செய்யவென்கிறதற்குக்கீழோடே அந்வயம். இதென்னப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிறதென்றபடி. இன்னுதாய்- கிலேசிப்பாய், சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதீதியால்) மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ௨

ப— பிரிகை நுக்கையிவையிரண்டுக்கும் ஸாமாநாதிகரண்யமென்றுகருத்து. ஓகாரத்தால் இதுமெய்களுக்கு ஸ்வபாவமன்றோ? இது ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. ௩

நுமரோடும் ஸஜாதீயரோடும், உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. ஸமமும் உத்தரவாக்யத்தோடே ஸம்பந்தம். பந்துக்களோடும்பிரியாதே தம்பதிகளாக ஸம்ச்லேஷித்துமிருக்கிறவென்று வாக்யஸம்பந்தப்ரகாரம். பிரியாதே- விச்லேஷியாதே, நீரும்நும்சேவலுமாய்- ஸதிவிதாநபதிகளான நீரும் ஸஜாதீயதாநபதிகளான பதிகளுமாய், சேவல்- ஸாமாந்யபக்ஷி, அமர்- அமர்ந்திருக்கிறவையான, விச்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ச்லேஷித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி ஸர்வதாஸம்ச்லேஷஸம்பந்திகளான நீங்கள் விச்லேஷதுக்கிதையான வென்துக்கங்களைப் போக்கவேண்டாவோ வென்றுகருத்து. காதல்குருகினங்காள்- காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள்?, காதல்- ப்ரேமம், காதல்குருகென்று ஸமஸ்தவாக்யவஸஸ்வரஸம். குருகு- நாரையிலே ஜாதிவிசேஷம், இனம்- ஸமூஹம், பரஸ்பரப்ரேமசாலிகளான குருகுஸமூஹங்காளென்றபடி. அணி- அழகியதான, மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறையும்- வஸிக்கும்வரான, தம்மால- அங்குள்ள ஆச்ரிதங்களோடே ஸம்ச்லேஷிதரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு- உபேக்ஷிக்கப்பட்டு, இழிப்பு- உபேக்ஷை, ஸக்ருச்சம்ச்லேஷமாத்ரமே உபேக்ஷிக்கப்பட்டென்றபடி. எமராலும்- ஸஜாதீயராலும், என்பந்துக்களாலுமென்றபடி. பழிப்புண்டு- கர்ஹையையநுபவித்து, பழிப்பு- கர்ஹை, இங்கு- இந்த ஸம்ஸாரத்திலே. என்?- என்னப்ரயோஜநம், தமரோடு- ஸஜாதீயரோடு, தமக்கந்தரங்கரான ஆச்ரிதங்களோடே கூடவென்றபடி. அங்கு- அந்தத்திருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே- தக்கவரல்லோமே, யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. ஆகூதஸமாசநம், கேளீர்- கேளுங்கோள்; தாமும் தம் ஆச்ரிதங்களுமாயெழுந்தருளியிருக்கிறவழகை யநுபவிக்கைக்கு நான் அர்ஹையல்லேனோவென்று நீங்கள் கேட்க்கவேணுமென்றபடி. ௩

மூ—தக்கிலமேகேளீர்கடம்புனல்வாயிரைதேருங்* கொக்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறை
யுஞ்* செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்கைகால்செங்கனிவா* யக்கமலத்திலைபோலுந்திருமேனியடிகளுக்கே ।
திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்* திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்கா*
டிருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலும்மைத்தன்*

ஆ—(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நானபேக்ஷியன்றியே அவ்வழகையுங் காணப்பெறாதே யிழந்துபோ
யித்தனைபோவென்று கேளீரென்கிறாள். ௩

(திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்? 'திருமேனியவர்க்கருளீர்' என்றித்
தனையுஞ்சொன்னாலு முங்களுக்குப் பரமபதமான திருமேனியொளியை யுங்களையிழப்பித்து அவ்வூரில்நின்றும்

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— செக்கமலத்தித்யாதி அடிகளுக்குத்தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றநயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (தன்னைபித்யாதியால்) அவ்வழகையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் இப்பாட்டிற்சொன்ன வரிஜந
ஸௌலப்யைக் காணப்பெறாதவளவன்றிக்கே அவன்திருமேனியழகையும் காணப்பெறேனேவென்கிறாளென்
று ஸம்பதிஸூசிதம், ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுஞ்சொன்னாலுமென்று) ஸமுதாயிவ்வு
க்திமாத்தாலு முங்களை ஸம்பிக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

[illegible]

ப— தடம்புனல்வாய்- தடாகஜலப்ரதேசத்திலே, தடம்- தடாகம், புனல்- ஜலம், வாய்- இடம், இரை-
ஆஹாரங்களை, தேரும்- தேடாநிற்கிற, நான் உபவாஸக்ருசையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே பாஹாரவா
ராயிருக்கை யுசிதமோவென்றுகருத்து. கொக்கினங்காள்- பகஸமூஹங்காள், குருகினங்காள்- நாரை
பக்ஷிவிசேஷஸமூஹங்காள், என்னஷிநிவேசாநுரூபமாகத் தூதுபோகைக்குத் திரள்திரளாகக் கா
ணப்பெற்றேனென்றுகருத்து. குளிர்- ஶீதளமான, ஸஞ்சாரயோக்யமானவென்றபடி. என்விரஹதாபம்போ
கைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநக
ரத்திலே, உறையும்- வஸிபாநிற்கிறவனுடைய, செக்கமலத்து- செந்தாமரையினுடைய, அலர்போலும் வா
த்துக்கு ஸாத்ருஶ்யமாகாநிற்கிற, கண்கைகால்செங்கனிவாய்- நயநகரசரண பிம்பாதரங்களையுடையவ
ரான, செங்கனி- சிவந்தபலம், பிம்பபலமென்றபடி. வாய்- அதரம், அக்கமலத்து- அந்தசெந்தாமரை
யினுடைய, இலைபோலும்- இலைக்குஸாத்ருஶ்யமாகாநின்றுள்ள, திருமேனி- அந்தவிவ்யாவயவங்களுக்குப் ஆஶ
ரயமாம்படி ஶ்யாமளமான திருமேனியையுடையவனுடைய, அடிகளுக்கு- ஸ்வாமிக்கு, பரிஜாயாஸஹவா
நம். தக்கிலமே- நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவவ்வழகை நாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோ
வென்றபடி. கேளீர்கள்- நீங்களங்கேசென்று கேட்கவேணும். ௩

திருமூழிக்களம்என்னும்- திருமூழிக்களமென்றுப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய்- ரமணீயநகரப்ரதேச
த்திலே, செழு- ரமணீயம், நகரத்துக்குஸந்நிஹிதமான ஆகாஶப்ரதேசத்திலே வர்த்திக்கிறவென்றபடி.
அணி- ஸுந்தரங்களான, முகில்காள்- மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு- திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிரு
க்கிறவருக்கு, "யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே
ஸகலரையும் வஶீகரித்தடிமைகொண்டிருக்கிறவருக் கென்றபடி. இதுக்கு தூதாயென்கிறத்தோடே யந்வயம்,
தீவினையேன்- அவ்வழகை யநுபவிக்கப்பெறாதே யிழந்து உங்கள்காலிலே விழவேண்டும்படியான க்ரூரக
ர்மங்களையுடையவளானநான், விடுதூது- விடுகிறதூதிலே, நான்விடுகிற தௌத்யக்ருத்யத்திலேயென்றபடி.
ஆய்- ஸ்வீகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி. இதுக்கு என்னக்காலென்கிறத்தோடே யந்வயம்.
திருமேனி- "ஸகாநாம் ஸர்வகாமவ" என்கிறபடியே பரமபோக்யமாயிருக்கிற வும்முடையதிருமேனியைப்
[illegible] இத்தையாசைப்படுகிற அவளுக்கு, அருளீர்- க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும், உமக்கவள்பக்கல்
[illegible]னாலும் நிரபேக்ஷமான க்ருபையிலேயோ வென்றுகருத்து. என்றக்கால். இப்
[illegible]சொன்னக்கால், "வாசாயுக்தர்" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உக்திமாத்ரமன்றோ வேண்டு

மூ—திருமேனியொளிபகநற்றித்தெளிவிசும்புகடியுமே* ।சு।

தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகு*மொளிமுகில்காள்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்கு*
தெளிவிசும்புதிருநாடாத்தீவினையேன்மனத்துறையுந்*துளவார்கட்குழலார்க்கென்தூதுரைத்தல்செப்புமினே॥

ஆ—போகவடிக்குமோ, இத்தனையுஞ்சொன்னாலன்றோ செப்புமென்கிறாள். ।சு॥

(தெளிவிசும்பு) அவனுக்கருளீரென்னவமையுமோ, இன்னுமக்கருளீரென்னவேண்டாவோ வென்னில், யாவளொருத்திபுடையநெஞ்சை யுமக்குத்திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிறீர், அவளுக்கருளீரென்று சொல்லி போரென்கிறாள். ॥ரு॥

(தூதுரைத்தல்) தூமொழிவாய்வண்டினங்காள், என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையு மிழந்தேனென்று

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கு வாமதேஹாதிபதல்) தெளிவிசும்புகடியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலநின்றும் தூதிபால்) கீழ்ச்சொன்னவடியிகள் போகாதிருந்தவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு ஸஹிதங்களாயிருக்கிற மேவங்களோடேக்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. ।சு॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டில் சேல இப்பாட்டிலுடமேவங்களைத்தூதுவிடுகிறதா யிருக்கையாலே யிது வாசகமாக்கியன்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனுக்கு தூதிபால்) அவனுக்கென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னாலவனறியுமோ விஶேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்ருதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவளொருத்தியி தூதியால்)॥

✳ஆறாம்பாட்டு✳

சுடர்வளையுங்கலையுந் தூதுரைத்தல்செப்புமின்களென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஶ—வதென்றுகருத்து. தன்திருமேனியொளி- உங்களுக்குத்தந்த நளின ஸ்வரூபஸ்வரூபவிக்ரஹகாந்தியை யொளி- காந்தி, உம்மை- உங்களை, அகற்றி- விஶ்லேஷிப்பித்து, ஶிகஶேஷம், உங்களுடையகாந்தியை நஶிப்பித்தென்றபடி. தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶததில்நின்றும், விசும்பு- ஆகாஶம், உங்களழகு எல்லாருக்குந்தெரியும்படி நீங்கள்வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாஶத்திலேநின்று மென்றபடி. கடியுமே- சடியுமோ, கடிகை- துரத்துகை, உங்களைத்துரத்துமோவென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஶ்யமாத்ரமன்றிக்கே வாஸஸ்தானத்தைத்தந்து ஆகாஶமாத்ரவ்ருத்தியன்றிக்கே வாஸாகாஶவ்ருத்தியு முங்களுக்குத்தாராநோவென்றுகருத்து ।சு।

தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்திலே, கடிது- ஶீக்ரமாக, ஓடி- யாவநம்பண்ணி, சிறுத்திருவடிக்குப்போலே ஶிவந்றின்வேகவமும் ஆகாஶவாஸிகமும் தன்காபத்துக்கு ஸாதகமென்றிருக்கிறாள், தீவளைத்து- சக்ரவபத்துக்குஸத்ருஶமான, தீ- சக்ரம், வளை- ஶங்கம், வளைத்துஎன்று வளைக்குஸத்ருஶமானதுக்குப்பேர், சக்ரதங்கஸத்ருஶங்களானவென்றபடி, மின்னிலகும்- மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுத்ஸஹசரங்கள் விளங்காநிற்கிறவென்றபடி. இலகுதல்- விளங்குதல், ஒளிமுகில்காள்- காந்தியையுடைய மேகங்காள், அந்த வித்யுத்துக்களாலே வாஸாமம்பெற்ற வடிவழகையுடைய மேகங்காளென்றபடி. திருமூழிக்களத்து- அந்ததிவ்யநகரத்திலே, உறையும் வஸியாநிற்கிற. ஒண்சுடர்க்கு- ஒள்ளியசுடரையுடையவரான, அவ்வூரில நித்யவாஸத்தாலே பத்யாஜ்வமான காந்தியையுடையவரானவென்றபடி. தீவினையேன்- நெஞ்சிலேவ்யக்தமாகச்செய்தே கண்ணாலேகாணவொட்டாதபடி கடினங்களான கர்மங்களையுடையேனுடைய வென்னுடைய, மனத்து ஹ்ருதயத்திலே, தெளிவிசும்பு- விரஜாகாஶஸத்ருஶமான, வ்யக்தாகாஶவாஸவ்யாவ்ருத்தமானவென்றபடி. திருநாடா- திவ்யதேஶமாய். சாத்ருஶ்யதிவ்யதேஶத்திற்போலே யாதராதிஶயயுக்தனென்றபடி. உறையும்- வஸியாநிற்கிறவரான, துளவார்- துளித்துவாராநிற்கிற விருவிருவாய் ஸுவாஸியாநிற்கிறவென்றபடி. கள்- மதுவைத்தையுடைத்தான, கள்ளென்று ஸுவயமாய் இந்தூரஸத்தைச்சொல்லுகிறது, குழலார்க்கு- குழலங்களையுடையவர்களுக்கு, குழலங்கள் கமாவமஹிஷங்களாயிருக்கைபாலே ஹ்ருத்யஸ்யங்களென்றுகருத்து. குழல- குழலம், குழலையுடையவர் குழலார், வருஜாயாவைஸாவநம் என் தூதுரைத்தல்- தலைபில்பூவெல்லாம் சருகாம்படி விரஹாக்னிதப்தையான வென்னுடைய தவாக்யத்தை, ஶேஷமான வுடைவாக்யத்தையென்றபடி. செப்புமின்- சொல்லுங்கோள். ।ரு।

மூ— தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள்தூமொழிவாய்வண்டினங்காள்* போதிரைத்துமதுநுகரும்பொழின்மூழிக்களத்துறையு* மாதரைத்தம்மார்பகத்தேவைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றம்* தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல்சுடர்வளையுங்கலையுமே* ॥கூ॥

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன்தோடுறந்த* படர்புகழான்

ஆ—சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில் அவனுங்கள்வார்த்தையை அநாதரியாமே பிராட்டிஸந்நிதியிலே வைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ॥கூ॥

(சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள், உன்னழகாலே யவளை ஸ்வீகரித்து அவனோடே—

இ—விச்லேஷியால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல போதிரைக்கு ச்லேஷமாதரையிச்லேஷிசெப்புமின்களென்ற நிர்ப்பந்தமெனாகரித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலிச்லேஷியால்) வண்டுகளையேகீழ்ச்சொன்ன சேஷங்களாகரூபித்தாதல் சேஷங்கள்சொல்லாதொழிந்தவாறேயாதல வண்டுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பங்கயக்கட்சுடர்பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலேயிச்லேஷியால்)

வ்யா— தூமொழிவாய்- தோஷரஹிதங்களான வாக்குகளுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது ஸர்வதோஷ ராஹித்யத்தைச்சொல்லுகிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு. ஸாமர்த்யமென்றபடி. "நாஸாவேத விதுஷஸ் சக்யமேவம் ப்ரபாஷிதம்" என்கையாலே ஸர்வஜ்ஞனானவனுக்கு வசீகரணங்களான வார்த்தைகள் உண்டாமாகிலும்; அவன் வருவோமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள் வாக்ஸாமர்த்யத்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று கருத்து. வண்டினங்காள்- ஸ்ரமஸங்கங்கள், சுடர்வளையும் காந்திமத்துக்களான வென்னுடைய வளையங்களையும், கலையும்- வஸ்த்ரத்தையும், பட்டுடைபழுகையும், தூதுரைத்தல்- ஸந்தேசமாக, செப்புமின்கள்- சொல்லுங்கோள், ஸந்தேசமாகச் சொல்லுகையாவது விரஹக்லேசத்தாலே தன் வளையங்களையும் பட்டுடையழுகையு மிழந்தேனென்றுசொல்லுகை, என்- என்னுடைய, வாய்- உக்தியினுடைய, மாற்றம்- ஸந்தேசரூபமான, மாற்றம்- ஸந்தேசரூபம், தன்வளையங்களையும் பட்டுடையழுகையு மிழந்தேனென்றிப்படி யென்னுடைய வார்த்தை ஸந்தேசரூபமானதென்றபடி தூதுரைத்தல்- ஸந்தேசத்தை, செப்புதிரேல்- சொல்லுகிறீர்களாகில், இதுக்கு செப்புமின்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். போது- புஷ்பங்களிலே, வாஷ்பங்கள்விகஸிக்கிற புஷ்பங்களிலேயென்றபடி. ஸ்ரீவாஸமுதலிகளுக்குப்போலே ஸமாராதனம் மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நிர்ப்பந்தமுங்களுக்கில்லை, ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விலக்குவாருமுங்களுக்கில்லையென்றுகருத்து. இரைத்து- ஹர்ஷத்தாலே கோலாஹலம்பண்ணிக்கொண்டு, மது- ரஸங்களை நுகரும்பொழில்- உங்களுக்கு வாஸம்பண்ணும்படியான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, நுகர்கை- பானம்பண்ணுகை, திருமூழிக்களத்து- அந்ததிவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸிக்குமவரான, இது ஸ்வாமித்வவிசேஷணம். மாதரை- நாரீணாமுத்தமையான பெரியபிராட்டியை, மாதர்- உத்தமஸ்த்ரீ, தம்மார்பகத்தே- தம்முடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்துள்ளே, வைத்தார்க்கு- வைத்துக்கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்களென்ற நிர்ப்பந்தம் பிராட்டி ஸந்நிதியிலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥கூ॥

படர்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநப்ரதேசத்தில், குருகினங்காள் குருகு ஸமூஹங்காள், குருகு- நாரையில் ஜாதிவிசேஷம். இனம்- ஸமூஹம், சுடர்வளையும் காந்திமத்துக்களான வென் வளையங்களையும், கலையும்- பட்டுடையழகையும், கொண்டு- அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத்துறந்தென்கிறதோடே அந்வயம். இவைகளைத்தானிழந்தது தத்விச்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தானென்கிற அரு- அருமையான, துஸ்தரமானதென்றபடி. வினையேன்- துஷ்கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, ஒருத்தோடேவந்து ஸம்ச்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான ஸ்வபாவத்தை யுடையவளான வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்த- தோளைத்யஜித்தவனை, "வனமேகங்கொலிந்துவாஸமயிவ ஸஹவாஸ ஸமுபஸ்த்திதே" என்கிறகணக்கிலே யென்தோளொன்றிலுமே யாச்லேஷித்துஷிதனாயிருந்தவன் இப்போதத்தைக் கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான்- படர்ந்தபுகழை யுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, என்னைக்கைவி

மூ— திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கட்* சுடர்ப்பவளவாயனைக்கண்டொருநாளோர்தூய்மாற்றம்* படா தொழிலெனப்கருநிறவண்டுகாள் எனக்கொன்றுபணியீரே* ௭

எனக்கொன்றுபணியீர்களிரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து* மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காடும்பிகாள்* கனக்கொள்திண்மதிள்புடைசூழ்திருமூழிக்களத்துறையும்* புனக்கொள்காயாமேனிப்பூந்துழாய்முடியார்க்கே* ௮

ஆ—கலந்து பின்னைப்பிரிந்தவளைத்துறந்து அதுவே புகழாகக்கொண்டிருக்கிறவருடைய உனக்குப்போருமோவென்று சொல்லீரோளென்கிறாள். ௭

(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள்தும்பிகாள், உன்னழகைக்காணப்பெறாதே யவனிழந்துபோயிற்றென்று போமென்று சொல்லீரோளென்கிறாள். ௮

இ— ஆறாயிரப்படியில் வ்யாக்யானத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனோடே கலந்தென்று) ஆறாயிரப்படிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபிரிகையாலே) துறந்துபோர்புகழாளென்கிற ஸம்ஸ்காரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயிருக்கையால்) ஒர்தூய்மாற்றமெனக்கொன்றுபணியீரென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குப்போருமோவிருக்கையால) ௭

❋ எட்டாம்பாட்டு. ❋

த—ரீயவாசுத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (உன்னழகையிருக்கையால்) ௮

ஶ—ட்டதே தனக்கு ஸௌகுமார்யமான கீர்த்தியாகவுடையவனை யென்றபடி. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யதேசத்திலே வஸியாநிற்கிறவனை, பங்கயக்கண்- பங்கஜநேத்ரனை, ஸௌகுமார்யமுள்ள டகாரமெனி. சுடர்பவளவாயனை- உஜ்ஜ்வலித்ரதாயானை, என்னை வஶீகரிக்கும்படியான திவ்யாவயவங்களைப்படைக்கை யுடையவனை யென்றபடி. கண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்து. நாநுசைப்படுகிற திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாத ரஸௌந்தர்யத்தையும் காண்கையாகிற பாக்யமெனக்கு முன்னேயுங்களுக்கு வாய்த்ததென்று கருத்து. எனக்கு- விரஹவ்யதை ஸஹிக்கமாட்டாதேயிருக்கிற எனக்காக, இதுக்குப்பணியீரென்கிறதோடே யுகபம் ஒருநாள்- பலநாள்வேண்டா, ஓர்- ஶுத்தமாய் ஸாக்ஷாத்ப்ராப்தியாலே ஸுதீயமான, தூய் பரிபூர்ணமான, ஸகலஸௌவபாவ்யமான வென்றபடி. மாற்றம் வார்த்தையை, ஒன்று ஒன்றாக இனியொன்றுஞ்சொல்ல வேண்டாதபடி. ஸாரகர்மாக வென்றபடி. பணியீர- நீங்கள்சொல்லவேணும், பணியீரென்று ஸமவதிஷ்டவ்யங்களாகையாலே அவற்றை பஹுமாநிகரித்துச் சொன்னபடி. ௭

இரும்- விஸ்தீர்ணமான பொழில்வாய்- உத்யாநத்திலே, இரை- ஆஹாரத்தை, ஸஞ்சாரத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து தேடிக்கொண்டு, மனக்கு- உங்களுடைய மனோரதஜ்ஞானஸ்ஸுக்கு, இன்பப்பட- ஆநந்தமுண்டாம்படி, படுகை- உண்டாகை, மேவும் அநுபவித்து வர்த்திக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேஶம் பிறவாதபடி பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற வென்றபடி. வண்டினங்காள்- ஷட்பதஸமூஹங்காள், தும்பிகாள்- ப்ரமரவிஶேஷங்காள், கனக்கொள்- கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கநகாத்பமாகையாலே பகிராஶ்ரயிகளான வென்றபடி. திண்- த்ருடங்களான. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, புடை- சுற்றிலும், சூழ் பரிவ்ருதமான, இப்படி ரக்ஷைபுடைத்தான தேஶத்திலவன் வஸிக்கையாலத்யந்தஸௌகுமார்யமான வவன்திருமேனிக்கென்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற ஶங்கைதீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேஶமாறும் தீரவேணுமென்று கருத்து. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யதேசத்திலே வஸிக்கிறவனை. புனக்கொள- ஸம்க்ஷேத்ரத்தில கொள்ளப்பட்டதான, புனம்- ஸம்க்ஷேத்ரம். ஸம்க்ஷேத்ரவஸிதமாய் அழகாலே ஸாரோஹமான வென்றபடி. காயாமேனி- காயாம்பூ ஸத்ருஶமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா- காயா, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- ஸௌரப்யமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவருக்கு, பூம- ஸௌரப்யம். திருமேனியழகுக்கு மேலே திவ்யாபரணஸௌந்தர்யமுடையவரானவர்க்கென்றபடி. எனக்கு- நீங்களொரு வார்த்தைசொல்லாவிடில் முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று- ஒருவார்த்தையை, பணியீர்கள்- நீங்களருளிச்செய்யவேணும். ௮

மூ—பூந்துழாய் முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையார்க்கு* ஏந்துநீரிளங்குருகே திருமூழிக்களத்தார்க்கு* ஏந்துபூண் முலைபயந்தென் இணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத்* தாந்தம்மைக் கொண்டகறல் தகவன்றென்றுரையீரே* ||கூ||
தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாய் இரைதேர்ந்து* மிகவின்பம்படமேவும் மென்னடைய அன்னங்காள்*
மிகமேனிமெலிவெய்தி

ஆ—(பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே, ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத் தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடைய க்ருபைக்குப் போராதென்று சொல்லிக்கோளென்கிறாள். ||கூ||

(தகவன்றென்று) மென்னடைய அன்னங்காள், தாம் தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள் சொல்லவேணும். சென்றவிடத்தில் என்னுடையமேனியும் மிகமெலிவெய்தி, மேகலையுமீடழிந்து, என்னுயிரும் முடிவதற்கு முன்னே சென்று சொல்லவேணுமென்கிறாள். ||ம||

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவிச்வாஸிடால்) ||கூ||

பத்தாம்பாட்டு

இப்பாட்டிற் பதங்களை வ்யாக்யானம் பண்ணுகிறார் (தாதிக்ருஷிபால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யானத்தில் 'சொல்லவேணும்' என்றிங்கு வாக்யபேதம்பண்ணி 'மேனிமெலிவெய்தி' ஐ த்வாதிபைத தனித்தொரு வாக்யமாகச்சொன்னது ஸ்வதந்த்ரமாகச்சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குப்ரதானதாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. அகமேனியொழியாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுதாவுமிக்ருஷியால்)

ஈ— நீ ஏந்து என்று மாரிபசுபிப்பது. நீராலேயேந்தப்படுகிற, நீருக்கஞ்சவேண்டாதபடி யதுதானேயுன்னை தரிக்கும்படியாயிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையானாலும் ஸ்ரீவானரமுதலிகளைப் போலே புணைக்கஞ்சவேண்டாவிறேயென்றுகருத்து. இளங்குருகே- தூதவாக்யத்துக்குறுப்பாக தாரு ண்யபக்ஷமானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- ஸௌகுமார்யமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்னென்றும் மாணிக்யத்யாஸ்ப்ருஹணீயமாம். திருவாழி ஸுபரமாகையன்றிக்கே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அத்திவ்யதேசத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர்க்கு, விரஹவ்யாகுலங்கள்போலே திவ்யாத்ராவவிடத்துக் கலங்காரங்களான ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளை யுடையவர்க்கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூண்ணேந்து என்றுமாறிபசுபிப்பது. ஆபரணங்களையணிக்கக்கடவையான, முலை- என்னுடைய ஸ்தநங்களானவை, பயந்து- வைவர்ண்யங்களாய், பயக்கை- வைவர்ண்யமாகை, என்- என்னுடைய, இணைமலர்க்கண்- அழகியதாயிருக்கிற பத்மங்கள்போலேயிருக்கிறகண்கள், ஸம்ச்லேஷதசையிலேயிப்படி வர்த்திக்குமென்னுடைய கண்களானவை யென்றபடி. நீர்ததும்ப- பாஷ்பஜலங்களாலேவ்யாப்தமாம்படி, ததும்புகை- நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்தலென்கிறத்தோடே யந்வயம். தாம்- கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் நிரதிசய ஸௌந்தர்யரானதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல்- தம்மைக்கொண்டு விச்லேஷிப்பது, தாம்போம்போது தம்மை வைத்துப்போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விச்லேஷித்துப்போவதென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால் வந்த கலக்கத்தாலேசொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று க்ருபையன்றென்று, தகவு- க்ருபை, ஸ்வயத்துக் குற்றஞ்செய்தாரையும் அநுபவிப்பார் செய்யும்க்ருத்யமென்று, உரையீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ||கூ||

தடம்புனல்வாய்- விசாலஜலங்களிலே, தடம் விசாலம், புனல்- ஜலம், தடாகஸரஸ்ஸுக்களிலேயென்றபடி. இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மிக சுபிக்ஷமாக, இன்பம்பட- ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேவும் ஆச்ரித்துவர்த்தியாநிற்கிற, வாஸ்தம்ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்ப டியானந்திகளாயிருக்கச்செய்தே யானகவேஷகாதிகளில் ரூபிபற்று விரஹவேதனையாயிருக்கிற வென் னுடைய தசையைத்தீர்க்கவேண்டாவோ ஸஹவாஸிகளான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய- மெல் லியநடையையுடையவையான ஸ்வபாவச்லேஷதசையிலே மிதமானவழகியவிக்ஷேபங்களானவென்றபடி. அ ன்னங்காள்- ராஜஹம்ஸங்காள், மேனி- என்சரீரமானது, மிக- அதிசயம், மெலிவு- கார்ச்யத்தை, எய்தி-

மூ— மேகலையுமீடழிந்தென் அகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே* ||௰||

ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை* யொழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாளலற்றிய சொல்* வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த* வழுவில்லாவாயிரத்திப்பத்துநோயறுக்குமே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொருபிராட்டி அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே தத்ஸத்ருஶஸ்வபாவரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப்பிரிந்தலற்றின விப்பத்து, தத்விஶ்லேஷாஸஹத்வவ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஒண்சுடரை யொழிவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைவிஶ்லேஷியால்) அலற்றியசொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைவிஶ்லேஷியால்) பாசுரத்தாலேயென்கிறதற்கு அலற்றினவென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸத்ருஶஸ்வபாவரானவென்று) ||கக||

ஈ— அடைந்து, மேகலையும்- மேவலையும், ஈடழிந்து- கட்டுக்குலைந்து, ஈடு- இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீரக்ருஶமாகையாலே மேவலையும் விஶ்லிஷ்டமாயென்றபடி. என்- என்னுடைய, அகமேனி- உள்ஸ்வரூபமும், அகம்- உள்ளு, மேனிஶப்தம் இங்கு ஸ்வரூபவாசி, ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே- உவாதமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்கு முன்னேயென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்ததிவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறஸ்வாமிக்கு, தகவன்றென்று- தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யஸ்வபாவதைக்கு விருத்தமன்றென்றபடி. உரையீர்கள்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ||௰||

ஒழிவின்றி- விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்ததிவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான, அவ்வூரில் ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யிங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை- ரமணீயஜ்யோதிஸ்ஸை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ஒழிவு- ஒழிகையிலே, பிரிகையிலேயென்றபடி. இல்லா- இல்லாதவளான, ‘‘நவஸீதாஸுபாஹீநா” என்கிறபடியே அவனைப்பிரியி லிவளில்லையென்னும்படி யிருக்குமவளானவென்று பாவம். இதுக்கு மொழியாளென்கிறத்தோடே அந்வயம். அணிமழலை- அழகியமழலையையுடைத்தான, அணி- அழகியது, மழலையென்று அநக்ஷரரஸமான வுக்திவிஶேஷம். கிளிமொழியாள- கிளியினுடைய வுக்தியை யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள், அலற்றியசொல்- ஆலபித்த பாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றினபிராட்டி வாக்யாவேஶத்தாலே யென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுவில்லா- வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவரான, வழுவு- வ்யாவ்ருத்தி, அந்தபிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றும்குறையில்லாதவரானவென்றபடி. வண்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார். வாய்ந்து- கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே பாரவஶ்யத்தையுடையவராயென்றபடி. உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். வழுவிலலா- வ்யாவ்ருத்தியில்லாததான. தன்ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்ததஶகமானது, நோய்- வ்யாதியை, தத்விஶ்லேஷாஸஹத்வவ்யாதியை யென்றபடி. அறுக்கும்- சேதிக்கும், நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையப்யஸித்தார்க்கிதிஶேஷ:. ||கக||

✳ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:,

(எங்கானலகம்.)

ஸ்ரக்வத்வாத் ஸ்ரீதுளஸ்யா ஸ்ரிதஜநஸஹிதத்வேந பத்மாக்ஷதாயா:
ஸாதிக்யாத் * ஸத்வரம்ஜ்யோதிதிதயநத: ஸ்ரீயா காந்திகீர்த்த்யா
பாஷ்பஸ்ராவஹந்த்ரா ரயவாரணத்வஸாயாயுதாட்யாதிஹேதோ
ஸ்ரவண்யே ரம்யஹர்ம்யோ ஸ்ரீவரங்கஸ்தேவஸ்தேவிஸ்வ ஸ்ரீபக்ஷஹேதோ ॥ ௩௦௯ ॥

(ஸ்ரக்வத்த்வாத் ஸ்ரீதுளஸ்யா) கொங்கார்பூந்துழாய்முடி- மிக்கவரிமளத்தையுடைத்தாய் திருத்துழாய் மாலையாலே பரிஷ்க்ருதமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரிதஜநஸஹிதத்வேந) தமரோடங்குறைவார்க்கு- பரிஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (பத்மாக்ஷதாயா:) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்- சிவந்ததாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரை யுடையவனாகையாலும், (ஸாதிக்யாத்) திருமேனியடிகளுக்கு- வடிவழகாலேதானே ஸர்வாதிகம் தோற்றமிருக்கையாலும், (ஸத்வரம்ஜ்யோதிதிதயநத:) திருவாழிக்களத்துறையு மொண்சுடர்க்கு- திருவாழிக்களத்திலே வஸிக்கையாலே பரஞ்சோதித்திறகாட்டிலும் மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனானென்று சொல்லப்படுகையாலும், (ஸ்ரீயா) மாதரைத்தம் மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு- பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், (காந்திகீர்த்த்யா) படர்புகழான்- திரவியக்கீர்த்தியை யுடைத்தாகையாலும், (பாஷ்பஸ்ராவஹந்த்ரா) புனக்கொள்காயாமேனி- செவ்விப்பெற்றிருக்கிற காயாம்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ரயவாரணத்வஸாயாயுதாட்யாதிஹேதோ:) பொன்னாழிக்கையார்க்கு- இதுஉபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக்கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழிதிருச்சங்குகளை திவ்யாயுதங்களாக வுடையவனாகையாலும், ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே திருவாழிக்களத்தார்க்கு என்று ஸகஜமாவெயிலேசொல்லுகிற ஆஸ்ரயணமும் ஸம்ப்ருஹீதம் இப்படிகளாலே திருவாழிக்களத்தெம்பெருமானை வடிவ்யக்ரான ஸாவாஸபாவத்தாலே விஸ்லேஷிணீபனாக "எங்கானல்" என்கிறதஸகத்திலே, ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௩௦௯ ॥

[* "ஜ்யோதிராத்யம்வராதிதிகயநாஸ்ஸ்ரீயாஸ்வாதுகீர்த்யா" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை* நிறுத்துமனத்தொன்றியசிந்தையினார்க்கு* வெறித்தண்

அ— (அறுக்கும்வினை) இப்படி ப்ரதீக்ஷணம்பண்ணி பின்னையு மெம்பெருமானைவரக்காணாமையாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஈ— இப்படி ப்ரதீக்ஷணம்பண்ணினவாழ்வார் அவன்வரவுபார்த்திராதே இத்திருவாய்மொழியில் தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தைச் செல்லவேணுமென்றலற்றுகை ப்ரஸங்கதப்ராப்தமென்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) அவன்வருமளவும் பொறுதபடி வ்யாவ்ருத்தில் ஸ்வாதிஸயம்பிறக்கையாலே

ஸ— அகத்து- தங்கள்ஹ்ருதயத்திலே, அவனை- நிரதிஸயபோக்யனை ஸம்ஸ்லேஷானை, நிறுத்துமனத்து- நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்திலே, மனமென்று லக்ஷணயா ஸவ்யவஸாயவாம். ... ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்கவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே யென்றபடி, ஒன்றிய- ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு- சிந்தையுடையவர்களுக்கு, ஈடுபாட்டையுடையவர்களுக்கென்றபடி. இதுக்கு அறுக்கும் ... பாபம். வினையாயின- பாபமென்றுபேர்பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், லக்ஷணயா ... யுமென்றபடி. அறுக்கும்- சேதிப்பதான, இத்திவ்யநகரத்துக்குவிசேஷணம், வெறித்தண்

மூ— மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* குறுகக்கும்வகையுண்டுகொலோகொடியேற்கே* ॥ க ॥
கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள்கேள்வன்* வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்* நெடியானுறைச்
சோலைகள்சூழ்திருநாவா* யடியேனணுகப்பெறுநாளெவைகொலோ* ॥ உ ॥

ஆ— ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகராயிருப்பாருடைய தேசங்களைப்போகத் திருநாவாயைநமக் கொருக்கால் குறுகக்கூடுமோவென்கிறார். ॥ க ॥
(கொடியேரிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும் நப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடுங்கூட அவன் எழுந்தருளியிருக்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோவென்கிறார். ॥ உ ॥

இ— தாமங்கேபோகவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாரென்றுகருத்து இம்முதற்பாட்டினர்த்தமு மிதில் ஸங்க்ரஹீதம் அதில (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகராலே) 'ஆகத்தவனை' உதாஹரிபாக விதீயவாக்யார்த்தமும் (தேசங்களைப்போகக்குமென்கிறவிதத்தாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறத்தினர்த்தமும் (நமக்குமித்யாதியாலே) தாத்பர்யத்தினர்த்தமும் சொல்லிற்றாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

குறுகைக்கென்றது- கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணம் அயோக வ்யவச்சேதார்த்தம் உபாயமில்லாமற்போகாதே கிடைக்குமோவென்றபடி. ॥ க ॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியால்) உதாஹரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குபாயமுண்டாகுமோவென்றவரிப்பாட்டிலே புகுவதென்றோவென்று ஆசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ உ ॥

✱ மூன்றாம்பாட்டு ✱

கவையில்மனமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏகாக்ரசித்தனாயென்று) கவையிலெ

ஈ— மலர்ச்சோலைகள்- வர்ஷஸ்வபாவமாய் ஶீதளமான வ்ருக்ஷவாடங்களாலே, வெறி- பரிமளம், ஶாகவாயில் வெவ்வேவாஸம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தை, கொடியேற்கு க்ரூரகர்மங்களையுடையவனை யெனக்கு, கொடியன்- க்ரூரன், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேற்கென்று ரூபமாயிருக்கும், ஆகாரமுடையார்க்கு விரோதியிவர்த்தகமான தேசத்தையுங் கிட்டப்பெறாதபடி க்ரூரஸ்வபாவத்தையுடையவனை யெனக்கென்றபடி. குறுக்கும்வகை- கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குமென்றது அத்தேசஸமீபஸ்தராய் குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்கு உபாயமென்கை. உண்டுகொலோ- உண்டோ, லபிக்குமோவென்றபடி. ॥ க ॥
கொடியேரிடை- கொடிபோலே தநுதரமாய் ஸுந்தரமான மத்யத்தையுடையவளான, ஏர்- ஸௌந்தர்யம், கோகனகத்தவள்- கோகநதவாஸிநிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக்கென்றபடி. கேள்வன்- காந்தனானவனை, கேள்வனென்று காந்தனென், காந்தனானவனென்றபடி. "நகஸ்ரீநாவாஜ்ஞதி" என்பாரும் ருகேயிருக்க நானவ்லூரைக்காணப்பெறாதே யிழக்கவோவென்று கருத்து வடி- வடிந்ததான, கூர்மையானவென்றபடி. வடிகை- கூர்மையாகை, தீக்ஷ்ணமானவென்கை. வேல்- வேலுக்குஸத்ருஶங்களான, வேலென்கிறவாயுதவிசேஷம்போலே தீவிரங்களானவென்றபடி. தடம்- விஸ்தீர்ணங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மடப்பின்னை- ஸ்வஸ்வமாவையான நீளைக்கு. பின்னை- நீளாதேவி, மணாளன்- நாயகனை, நெடியான்- ஸர்வோத்க்ருஷ்டனானவன், இன்னுமுள்ள உபயவிபூதிகளாலே அபரிச்சின்னனானவனை. ன்றபடி உறை வஸிப்பாநிற்கிற, "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஸர்வேஶ்வரோ..." என்கிறபடியே திவ்ய மஹிஷிகளோடேகூட வவன் வஸிக்கிறவிடமானவென்று பதார்த்தம். சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்ததிவ்யதேசத்தை, அடியேன்- ஶேஷபூதனானநான், "ஸம்ஸாரவர்த்தமாநேஷு" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரிகளுக்கு மிட்டுப்பிறந்தவனான நானென்றபடி. அணுகப் பெறுநாள்- கிட்டப்பெறும்படியானதினங்கள், அணுகுகை- கிட்டுகை, எவைகொலோ- எதுகளோ, அந்நாளிப்போதே வரவேணுமென்று ஆசிக்கிறபடி. ॥ உ ॥

மூ— எவைகொலணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* கவையின்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்* நவையிற் ‖ங‖
றிருநாரணன்சேர்திருநாவாய்* அவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே*
நாளேலறியேனெனக்குள்ளனநானும்* மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்* நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் ‖ச‖
திருநாவாய்* வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா*

ஆ—(எவைகொல) யெனக்குத்திருநாவாயை யணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் தடுகவித்துநய் கண்ணீர் சோரவிருக்கிறநான் ஸமஸ்தஹேயப்ரத்யநீகனான திருநாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யவஸிஷத் ‖ங‖
திலே போய்ப்புகுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார்.

(நாளேலறியேன்) நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்வாமியானவுனக்கு மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன் அடிமைசெய்யும்நாளென்றென் றறிகிலேனென்கிறார். ‖ச‖

இ— னகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஹேயப்ரத்யநீகனானவென்று) அவையுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிவ்யவஸிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுகவாசைப்பட்டவ ரிப்பாட்டிலே யங்குள்ளதிவ்யவஸிஷத்திலேபுகவாசைப்படுகிறாரென்றுஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று.‖

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தையால்) ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (அடிமைசெய்யும்நாளித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யவஸிஷத்திலேபுகவாசைப்பட்டவ ரிப்பாட்டிலே கைங்கர்யமபண்ண ஆசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று.‖ச‖

மூ— அணுகப்பெறுநாள்- திருநாவாயைக்கிட்டப்பெறத்தக்கநாள், எவைகொலென்று- எதுகளோவென்று, எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது ஸந்தோஷிக்கப் போதுபோக்கப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து. கவையில்- வ்யாபாராந்தரத்தில், கவை- வ்யாபாராந்தரம், மனமின்றி- ஆசையில்லாமல், ஆசைப்ரவர்த்திக்கிறபோதே யிதிலேகாமாதிகள்தோன்றாதென்றபடி. கண்ணீர்கள்- பாஷ்பஜலங்கள், கலுழ்வன்- ப்ரவஹியாநிற்பன், கலுழ்கை- ப்ரவஹிக்கை, நான்சொன்னகண்ணீர்கள் ப்ரவஹிக்கவிருப்பனென்றபடி. நவையில- நவையில்லாதவனான, நவை- குற்றம், துஷ்டஸம்ஸ்பர்சதோஷரஹிதனான வென்றபடி. திருநாரணன்- ஸ்ரீஸஹிதனான நாராயணன், சேர்- வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள்- அந்த திவ்யநகரத்தில்திவ்யவஸிஷத்திலே, அவையென்று வஸிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது- நான்ப்ரவேசிக்கும்படியான, ஓர்நாள் அறியேன்- ஒருதினத்தையறிகிலேன், அந்ததினமின்னதென்றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அத்தாளொப்போ வரப்புகுகிறதென்று ஆசைப்படுகிறபடி. ‖ங‖

நீள்- நீண்டவையான, ஸதாநுவர்த்தனங்களானவென்றபடி. ஆர்மலர்- ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, வர்ஷணாத்யாதிகளான வென்றபடி. சோலைகள்சூழ- உத்யாநங்களாலே வரிவ்ருதமான, அடிமைநாம்செய்கைக்கு ஸாதநமான அந்தமையுடைத்தான தேசமென்றுகருத்து. திருநாவாய்- இது மேலோட்டமாய் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனேயென்றபடி. வாளேய்- வாளுக்குஸத்ருசமான, வாள்- வளம், ஏய்கை- ஸத்ருசமாகை, உஜ்ஜ்வலங்களான வென்றபடி. தடம்- விசாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மட- ஸௌந்தர்யையான, நாவிதமாணங்களையன்றிக்கே ஆத்மகுணங்களாலுமுன்னை வசீகரிக்க வல்லவளானவென்றுகருத்து. பின்னைமணாளா- நீளைக்கு நாயகனானவனே, தேசாந்தரம்போயிருந்து தன்னூருக்குவருகிறவர்கள் ஸர்க்கிட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும்நினைக்குமாப்போலே ஆழ்வார் தேசம் கிட்டினவாறே பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமார்களையநுஸந்திக்கிறார். நானும்- அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரியாயிருந்தநானும், அநுவைத்தால் நித்யஸூரிகள்போலே நானுமென்றபடி. மீளா- மீளாவ்ருத்தியில்லாததான, அடிமைப்பணி- கைங்கர்யங்களான க்ருத்யங்களை, பணி- க்ருத்யம், செய்ய- பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன்- ப்ரவர்த்தனானேன், எனக்குள்ளன- கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உன்னாலேயெனக்கு வரிகணப்படுத்தப்பட்டவைகளாயிருந்தவையான, நாளேல்- நாள்களையானால், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்களெனக்கெப்போ

மூ— மணாளன்மலர்மங்கைக்குமண்மடந்தைக்கும்* கணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்* விணாளன்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்* கணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டே* ॥௫॥

கண்டேகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்கள்* தொண்டேயுனக்காயொழிந்தேன்றுரிசின்றி* வண்டார்

ஆ— (மணாளன்) லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், தேவாதிஸர்வாத்மநிர்வாஹகனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனான எம்பெருமான் விரும்பியுறையுந்திருநாவாயை இப்ப்ரக்ருதியோடே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥௫॥

(கண்டே) எனக்காகத்திருநாவாயைக் கோவில்கொண்டுநிற்கிற கோவலர்கோவே? உன்பக்கலிலே ஸந்த்ய

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

இ— இப்பாட்டிலே லக்ஷ்மீபூமிகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னுங்கருத்தாலே (நீளா) ஸர்வும். இப்படி பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமாரை யநுஸந்திக்கையாலே ஸாநுஜாநிகமென்கிற ஸமஸ்தாமிந்த்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரக்ருதியென்றுஸூசிதம். 'ஸாநுஜ ராமாயணஸ்யவஸாநுஜாநிதி:' என்று உபநிஷத்பாஷ்யத்திலே "விச்வாவீஸப்ரஸாதநஸ்யசீநா" என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யானத்திலே நாராயணமுநிகள் வெளியிட்டருளினாரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸாதநத்வம் கணோகமன்றாகிலும் ஸ்வபாவத்தாலே ஸித்திக்குமிறே. த்ரிதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதி த்ருதியால்) இங்கென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரக்ருதியோடேஎன்று) இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணாரக்கண்டிதாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே த்வாரகாதிவைகுண்டத்தை யபேக்ஷித்தவரிப்பாட்டிலே தத்ஸ்தியான திவ்யநகரத்தினுடைய ஸந்நிதத்தை யாசைப்படுகிறாரென்று ஸம்மதிசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் வைகுண்டஸ்தம் திவ்யநகரப்ரவேசாதும் ப்ரார்த்திதாகையாலே யிங்கு ஸாதநாக்கியில்லை. ॥௫॥

✻ ஆறாம்பாட்டு. ✻

திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) த்ரிதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலேயித்யாதியால்) ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— வரப்புகுகிறதென்றறியேனென்றபடி. ॥௪॥

மலர்மங்கைக்கும்- பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டிக்கும், மங்கை- யுவதி, மண்மடந்தைக்கும்- பூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, மணாளன்- நாயகனான, உலகத்து- லோகத்திலுள்ள, உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்- மநுஷ்யாதிப்ராணிகள் தேவர்களென்கிற ஸமுதாயங்களுக்கும், கணாளன்- நிர்வாஹகனான, விணாளன்- பரமவ்யோமத்தையுடையவன், விண்- பரமவ்யோமம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனானவனென்றபடி. விரும்பி- ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலுமாதரித்து, உறையும்- வஸிக்கும்ஸ்தலமான, திருநாவாய்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கணார- கண்கள்விடாய் தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு- கண்ணாலேகாணப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ? அதிப்போதேவரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி. [கண்ணாளன் விணாளன் கண்ணார என்பவை இடைகுறைந்துகிடக்கிறது.] ॥௫॥

வண்டார்- வண்டுகளாலே ஆர்ந்தவையான, ஸேவ்யதேசங்களானவென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள்சூழ்- ஸாதநத்யாநங்களாலே வரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, தொண்டே- ஸ்வீகரியாநின்றுகொண்டே, ஸ்வயாரணமயோமவ்யவஹேதுவாம். இது ஆழ்வாரை வசீகரிக்கைக்கு யோக்யமானதேசமென்று திருவுள்ளத்தாலே நித்யஸாதிரியாநின்றுகொண்டென்றபடி. உறைகின்ற- அங்கேவஸியாநிற்கிறவனான, எம்- எங்களுடையவனான, ஆச்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாமஹனானவென்றபடி. கோவலர்கோவே- கோபாலநாயகனே, கோவென்று நாயன், துரிசு- ஸ்வத்வம், ப்ரயோஜநாந்தரபரமாகிற வஸ்துவென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், தொண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை உனக்குஎன்கிறத்தோடே கூட்டிப்பது. உனக்கே- நிரதிசயபோக்யனானவுனக்கே, ஸ்வயாரண மந்யபோமவ்யவஹேதுவாம், தொண்டாயொழிந்தேன்- வஸ்துவைப் விட்டேன், ஒழிந்தேனென்று "வரிதிதஸாவப்ராவைத்ய்க்ருத்யம்ப்ரவீண" மென்கிறகணக்கிலே

மூ—மலுக்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* கொணடேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே* ௧௬௧.
கோவாகியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்* தேவாசுரஞ்செற்றவனே திருமாலே* நாவாயுறைகின்றவெனு.
ரணநம்பி* யாவாவடியானிவனென்றருளாயே* ௭॥

ஆ—ஸர்வேச்வரனாய், ஸௌலப்யத்தையுடையேனை, என்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலேயுன்னைக்கண்டுகளி.
ப்பதென்றோவென்கிறார். ௧௬௫

(கோவாகிய) ஸ்ரீ஧ஜலஷ்மீஸஹிதனாய், ஸ்ரீஜநார்தநநிர்வாரணஸ்வபாவனுமாய், ஸ்ரீதவஸ.
லனுமாய், ஸ்ரீஸ்ஸுலபனாகத் திருநாவாயிலே யுவதீனனுமாயிருந்த, நாராணநம்பி, ஆவா.
வடியானிவனென்றருளாயென்கிறார். ॥௭॥.

(அருளாதொழிவாய்) ஜ்ஞானமயமில்லாததொருபடி உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி
விஷயமியஜ்ஞானத்தை யுன்க்ருபையாலே யெனக்குத்தந்தருளினநீ, இன்னமுமுனக்ருபையாலே 'நமடி

இ—(என்னுடையவிருத்தியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சதீயவிஷயிபழகை யநுஸவிக்கவேணுமென்றவ.
நிப்பாட்டிலே விஷயீநனை வவனை யநுஸவிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று.
நாலாம்பாட்டில் கொக்கடத்தையவெகுவித்தார். இங்கே அநுஸவத்தை யவெகுவிக்கிறாராகையாலே வுநந.
ருக்கியில்லை. ௧௬௮

* ஏழாம்பாட்டு *

ஸ்வாமித்வத்துக்குத் காதபரியமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜலஷ்மீஸஹிதத்யாதியால்) தேவாசுரஞ்செ
ற்றவனேயென்கிறதற்குத் காதபரியமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜநார்தநத்யாதியால்) நாராணஸ்ரூவிவக்ஷி
தாசயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதவஸ்லனுமாயென்று) அருளாயென்கிறத்தால் கீழ்தாம்நோபயித்த
வஸ்துக்களெல்லாம் வஸிக்கைக்காகத் திருநாவாயெம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று, ஸங்கதியுஞ்,
சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௭॥

* எட்டாம்பாட்டு *

மருவேயின்றியென்கிறதற்குத் காதபரியமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானநித்யாதியால்) உன்னைப்ரத்யாதிக்குத்
காதபரியமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸ்வரூபவித்யாதியால்) அருள்செய்தித்யாதிக்குத் காதபரியமரு.
ளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) அருளாதொழிவாயென்கிறதற்குக காதபரியமருளிச்செய்கிறார் (வைத்.

ரு—ஸர்வேச்வரனாஞானாஸ்யவ்யாபாரங்களுடைய உபாயத்தை விவக்ஷிக்கிறது. கணடேயென்கிறவிடத்தில்
ஏவகாரத்தை இங்குஎன்கிறத்தோடே கூயிக்கிறது. இங்கே- இதத்திருநாவாயிலேதானே; ஈசயாரணம் ஸ்ரீ
வைகுண்டாதிவேசகாலமா, வருவவெக்கம். கண்கள்- நயநங்கள், கண்டு- உன்னை யநுஸவிக்கப்பெற்று,
களித்தின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ, அந்தநாளிபபோது, வாராதோவென்றபடி. ௧௬௧
கோவாகிய- ஸ்வாமியான, ஐச்வர்யத்துள்ளி தெந்தவொருத்துக்கும் தானேஸ்வாமியென்று தன்னைபவி
அபிஷேகம்கொண்டவனனவென்றபடி, மாவலியை- மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய்- பூமியைவாங்கின
வனே,- இங்கு அந்தச்சேவும் ஸ்ரீஸ்வாமித்வ்யாத்ஸவம். மஹாபலிபவஹரித்த பூமியைவாங்கி இந்
த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனை-வென்றபடி. தேவாசுரம்- தேவாஸுரவிரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தேவா
ஸுரவிரோதத்துக்குப்பேர். செற்றவனே- நிரஸித்தவனை, அஸுரரைநிரஸித்து தேவாஸுரவிரோ.
தத்தைப் போக்கினவனைவென்றபடி, திருமாலே- லக்ஷ்மியினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனே, மால்-
வ்யாமோஹம், லக்ஷ்மீநா, ஸ்ரீஜநார்தனத்துக்கும் ஸர்வாதிகத்வநிரூபணத்துக்கும் நிரூபகமான லக்ஷ்மீஸம்.
பந்தத்தையுடையவனை-வென்றபடி. இத்தாலேயவனுடைய ஸௌலப்யமும் ஸௌசீல்யமுமாயிற்று, நாவாய்-
திருநாவாயென்கிறதிவ்யதேசத்திலே, உறைகின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே, என்நாரணநம்பி- எனக்கு
[illegible] ஸ்ரீஸ்வாத்மஸம்பந்தத்தையுடையனனா வாசிவருணனே, நம்பி-- பூர்ணனே, ஆவாவடி
[illegible] அ! ஆ! நம்முடைய பாக்கியனிவனென்று, ஆ ஆ என்கிறவிடத்தில் ஸம்போதனாகாரமிதி. ஆய்
[illegible] நமக்கு ஸ்வதந்த்ரனனிவனென்றபடி. அருளாய்- க்ருபைபண்ணவேணும்,
[illegible] செல்வம், தலைக்கட்டித் தந்தருளவேணுமென்றபடி. ௧௬௨

மூ—அருளாதொழிவாயருள்செய்தடியேனைப்* பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்* மருளேயின்றியுன்னையென்னெஞ்சகத்திருத்தும்* தெருளேதரு தென்றிருநாவாயென்றேவே* ॥அ॥

தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்* மூவர்முதல்வனொருமூவுலகாளி* தேவன்விரும்பியுறையுந் திருநாவாய்* யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தோ* ॥கூ॥

ஆ—யானிவன்' என்று விஷயீகரித்தருளி, அடியேனையுன பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைத்தருளுவாய், வைத்தருளாதொழிவாய், திருவுள்ளமானபடிசெய்தருள, என்றுகொண்டு எம்பெருமானையின்னதாகிறார் ॥அ॥

(தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கும் அகோசரனாய், ப்ரஹ்மாதிஸர்வராக ஸ்ருஷ்டி ஜகந்நிர்வாஹணத்ராண ஸம்ஹாரணனான வெம்பெருமான் விரும்பிக்கொண்டு ஸவிலாஸமாகவுறைகின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்னஸாத்ருச்யம்பண்ணினார்களோ, நான் ஸாத்ருச்யமில்லேனாயிழந்தே.

இ—அருளாதொழிவாயென்று) ஷஷ்டிகாஷைமருளிச்செய்கிறார் (திருவுளம்பிடித்தாதியால்) இன்னதாகிறாரென்று வெறுக்கிறாரெனறபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே தாமபேக்ஷித்தபடி பெறாமையாலே திருவுள்ளங்கலங்கி யிப்பாட்டிலே எம்பெருமானைவெறுக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ஆத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிஸர்வரோக்தாதியால்) இனி என்கிறபதத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நானிதாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம்வெறுத்துச்சொன்னவிடத்திலும் அவனொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணிற்றிலனாகவே யிப்பாட்டிலே வ்யஸிதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று ॥கூ॥

ஈ—மருளேயின்றி- அஜ்ஞானமேயில்லாமல், மருள்- அஜ்ஞானம், ஏகாரம் ஸகலதோஷநிவ்ருத்திவ்யவச்சேதகமாய்க்கொண்டு க்ருத்ஸ்நநிவ்ருத்திபரம், அஜ்ஞானலேசமுமில்லாமலென்றபடி. உன்னை- ஸர்வேஸ்வரனுமான ஸர்வசக்திகளாலே அவரிஷ்டரானவுன்னை, என்னெஞ்சகத்து- என்நெஞ்சிலே, இருத்துந்தெருளே- ப்ரதிஷ்டிக்குகிற ஸம்யக்ஜ்ஞானத்தையே, தெருள்- ஸம்யக்ஜ்ஞானம், உன்னை நிர்ப்பரமாக விஷயீகரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தையேயென்றபடி. ஏகாரம் ப்ராக்ருதவிஷயஜ்ஞானவ்யவச்சேதபரம். தரு- தந்தருளினவனே, மயர்வறமதிநலமருளினனென்றதை யநுஸந்தித்தபடி. தென்திருநாவாய்- ஸாரமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற, தென்னென்று ஸாரம், என்தேவே- என்னுடையதெய்வமே; தேவு- தெய்வம், எனக்குப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமானவனேயென்றபடி. அருள்செய்து- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அடியேனை- உனக்கு நித்யசேஷபூதனானவென்னை, பொருளாக்கி- ஒருவஸ்துவாக்கி, பொருள்- வஸ்து, த்ருணாதிகளைப்போலே உபேக்ஷியாதே ஸாபேக்ஷ விஷயீகரித்தென்றபடி. உன்பொன்னடிக்கீழ்- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, பொன்ஸப்தம் ஸ்ப்ருஹணீயபரம் புக- ப்ரவேசிக்கும்படி, வைப்பாய்- வைத்தருள, அருளாதொழிவாய்- அப்படி க்ருபைபண்ணாதே தானொழிந்துவிடு, உனக்குத்திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாயென்றபடி. வெறுப்பாலே அருளிச்செய்கிறபடி. ॥அ॥

தேவர்முனிவர்க்கு- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ஸநகாதிமுனிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு- சக்ஷுராதிகரணங்களாலே காணுகைக்கு, அரியன்- அசக்யனான, ஸ்வயத்நத்தாலே காணவசக்யனானவென்றபடி. மூவர்முதல்வன்- ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனான, ஒரு- அத்விதீயனான, மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநிர்வாஹகனான, க்ருதகாக்ருதகாதிபேதபிந்ந த்ரிவிதங்களான ஸர்வலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவென்றபடி. தேவன்- தேவநசீலன், வ்யூஹாதிலீலாசீலனான ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. விரும்பி- ஆதரித்து, உறையும்- வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸவிசேஷகாரநிகேதனனான ஸர்வேசன் ஆதரம்பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசமானவென்று பாவம். திருநாவாய்- அந்தவிவ்யதேசத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவாரென்கிறதோடே அந்வயம். இனி- நான்காணப்பெறாதேமுடிந்தபின்பு, அந்தோ- அப்போ! தாங்காணப்பெறாமையாலே சோகிக்கிறபடி, அணுகப்பெறுவார்- கிட்டியநுபவிக்கப்பெறுவார், அணுகை- கிட்டுகை; யாவர்- ஆர்களோ! எந்தஸாத்ருச்யவான்களோவென்றபடி. அவர்கள் உதாஸீநர்; நித்யஸூரிகளென்றுகருத்து ॥கூ॥

மூ— அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதுஞ்* சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்* கொந்தார்மலர்ச்
சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா* ||ம||
வண்ணம்மணிமாடநன்னாவாயுள்ளானைத்* திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணார்தமிழாயிரத்
திப்பத்தும்வல்லார்* மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

ஆ—னென்று சோகிறார். ||கூ||

(அந்தோ) இப்படியுன்னை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயொழிந்தாலும் நிராசனாய்விடமாட்டாதே பின்னையும் என்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து என்னை உன்னைநானணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையா நிற்பனென்கிறார். ||ம||

(வண்ணம) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இ— இப்பாட்டில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸம்மதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறத்துக்கு அழையாநிற்பன் என்கிறத்தோடே அந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகவித்யாதியால்) ஆர்த்திவாக்யத்தில் விவக்ஷிதமான அர்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பித்து போஜிக்கிறார் (என்றேவித்யாதியால்) ||ம||

✱ நிகமனம். ✱

பலவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஹிகேத்யாதியால்) ||கக||

ஈ— ஹாதேவாஹோ என்று சக்ரவர்த்தி விலபித்தாப்போலே விலபிக்கிறபடி. ||கூ||

கொந்தார்மலர்— புஞ்ஜீபூதமென்னும் எங்கும் பரிமளமுடைத்தாயிருக்கிற புஷ்பங்களை யுடையவையான, கொந்து- புஞ்ஜீ- நித்யவஸந்தமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, வந்தேஉறைகின்ற- ஸ்ரீவைகுண்டமாக ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ப்ராப்யத்வ ஸ்வரூபஸாத்ருச்யேந ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாதாரிக்க நிவாஸஸ்தாந வ்யவச்சேதகம். எம்- அஸ்மதீயனான, என்னோடு ஸம்ச்லேஷார்த்தமாக விருக்கிறவனான வென்றபடி. மாமணிவண்ணா- மஹாமணிவர்ணா, நிரதிசயபோக்யமான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனேயென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள்- உன்னை நான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோ! வென்றொருவத மயூரலாபம், விரஹவ்யஸநாதிசயத்தாலே அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறது. அந்தோ! என்று- அய்யோவென்றிப்படி விலபித்து. எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி- சோகத்தாலே ஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமாலென்று- ஸ்ரீபதியென்று, ஹா தேவ்யா ஸஹ ராகவ! கைகேயிபேரைச்சொல்லிக் கூப்பிடுமாப்போலே யென்றுகருத்து. அழைப்பன்- ஆக்ரந்தம்பண்ணுகிறபன் ||ம||

வண்ணம்மணிமாட- நாநாவர்ணமணிபவநங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று ஷஷ்டீ தத்புருஷஸமாஸம். நன்னாவாயுள்ளானை- நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிசயபோக்யமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற ஸ்ரீபதியைக்குறித்தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். திண்- த்ருடமான, அம்- அழகியதான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். பண்ணார்- ஸ்வரஸம்ருத்தமான, பண்- ஸ்வரம், தமிழ்- த்ராவிடஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண்- ப்ருதிவியை, ஐஹிகைச்வர்யத்தையென்றபடி. ஆண்டு- உபாதாநமாக அநுபவித்து, ஸர்வோத்தமவகதவிஷயத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டநுபவித்தென்றபடி. மல்லிகையே- மல்லிகைபோலே, ஏகாரம்ஐவதாரணம், மணங்கமழ்வர்- பரிமளம்பரிமளிப்பர், ஓதநவாஸம்வதீக்ஷுவாமோதம், பரிமளஸஹிதர்களாவரென்றபடி. நித்யஸூரிகளிலேபோய் ஸஹ்ருதயஸம்ஸக்திபோலே மல்லிகைபோலேபரிமளமாய் பரமஸாம்யாபத்திகாஸஹிதர்களாவரென்றபடி.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம் ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே ஸடகோபாய நம:

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அறுக்கும்வினையாயின.)

ஶ்ரீமத்வல்லீமத்யமா * ஜகதிஸ்வாஶ்ரிதாநாம்

ஸம்ருத்த்யை ஸ்பர்தமாநா ஸ்வதரணஶரணாஸாதநாபத்ஸஹாயா:।

ஸம்யா த்ருக்ஷாஸ்ஸ போஷ்யப்ரதிஹதிஹராத்ருக்ஷாஸ்ஸ்தைவஸம்பந்நஸேவா

இத்யுக்தா: ஶ்ரீஸம்ஸாரி: ப்ராப்யபதிஸஜ்ஜாநிஹாவேத்நாயம் ॥௧௧௦

(ஶ்ரீமத்வல்லீமத்யமாஸ்) உ* கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள் - கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையையுடையவளாகையாலும், (ஸ்வாஶ்ரிதாநாம்) ந* திருநாரணன் - கீழ் ஸ்வாமித்வம் சொல்லப்பட்டது. மேல் நாராயணத்வமும் சொல்லுகிறது. "ஶ்ரீயதே ஶ்ரயதே ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி ஶ்ருணாதி ஶ்ரீணாதி" என்கிற நிருக்திகளையுடைத்தாய் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஶ்ரீஶப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும், (ஸம்ருத்த்யை ஸ்பர்தமாநா) கூ* மஞ்சளன்மலர் மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும் - மண்மடந்தையென்றது கீழும் மேலும் சொல்லும் நப்பின்னைக்கும் உபலக்ஷணம் ஸம்ருத்தியாதிகளை விஸம்ருத்தியாகவுடையவளாகையாலும், (ஸ்வதரணஶரணாஸாதநாபத்ஸஹாயா:) எ* அரவணையிலங்கொண்டாய் திருமாலே - ஸ்வதாரமேயிலே "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே அவதாரத்துக்கு அநுரூபமாக எம்பெருமானோடே அவதரிக்கையாலும், (ஸம்யா த்ருக்ஷாஸ்) கூ* திருமாலென்று - எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களைப் பாராதே அங்கீகரிக்கைக்குப் புருஷகாரமாயிருந்து வடிப்பிக்குமவளாகையாலும், (ஸாம்போஷ்யப்ரதி) அ* தெருளேதரு - வேதனுக்கு ஜ்ஞாநாதிகளைப் போஷிக்குமவளாகையாலும், (ப்ரதிஹதிஹராத்ருக்ஷாஸ்) எ* தேவாசுரஞ்செற்றவனே - ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப் போக்குமவளாகையாலும், (ஸ்தைவஸம்பந்நஸேவா) கூ* அணுகப்பெருநாள் - எப்போதும் ஸந்நிஹிதையாயிருக்கையாலும், "ஶ்ருதயே ஶ்ரியம்" "வேஶ்ரயந்தோஷாரமதிம்" இத்யாதிகளிற்படியே நிரவதிகபோக்யஸேவாதிகளையுடையவளாகையாலும், ஸர்வஸாம்ய ப்ராட்டிக்கு வல்லபனான எம்பெருமானை ப்ராப்யனான ஜ்ஞாநமுடையவனாக "அறுக்கும்வினையாயின" வென்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியிலே ஐந்துபாட்டுக்களிலே பிராட்டிஸம்பந்தம்சொல்லுகையாலே

ஐந்துபாட்டுகளிலும் இதுவே விவக்ஷிதமென்றுதிருவுள்ளம்.

[*ஜகதிஸ்வாஶ்ரிதாநாம்' 'ஸாகம்' என்றுபாடம். முதற்பாட்டில் குறுக்கும்வகையென்று ஸம்ஶ்லேஷமும் ஆறாம்பாட்டில் கோவலர்கோவேயென்று அவதாரணஶ்லாகநீயஸம்ஶ்லேஷமும் விவக்ஷிதம். இது பதினெண்ணாயிரத்தின்படி. ஸா என்பதை ஸாவதாரமாகக்கொண்டு அதையுடையவளானது கொண்டு ஸாதிநீ என்று ஸமஸ்தமாக்கி மேலே பஹுவ்ரீஹியாயிருக்கிறதென்று ஶ்ரீவேங்கடேஶாசார்யர் திருவுள்ளம். ஸமாஸாந்தவின்மேல் ஸாவேகிப்பண்ணி ஶோபநாஸ்யஸ்யாஸாஸாஸாதிகை, என்றுதல் ஶோபநம் த்ருஷ்டிஸமர்த்திப்பண்ணி ஸாதிகை என்றுதல், வைத்து தாத்பர்யஜாயாயஸ்ய என்று ஆஶ்ரிதர்திறத்தில் ஸமஜமான விசேஷமுடையவளென்றுகருத்து. "ஸாஜ்ஞாநயேவிஷயே" என்னுமிடத்தில் ஶாயவன்இவ்வாறே வ்யாக்யாநம்பண்ணினான். ஸாஷ்டாங்கத்ருஷ்டிகிதயாமேதா: ஸமஷ்டிஸ்ரீதநாமாநாஸ் ஸமர்த்திக்கிவிஷாதிஸம்ஷ்டிஷ்ஷேவேந கல்யாணகுணங்களைவிவக்ஷித்து ஸ்ரீதநத்தையும்விவக்ஷித்துப் பொருள்கொள்ளிலுமாம் என்று நம்பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ— மல்லிகை கமழ்தென்றலீருமாலோ

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்யஸநமக்நராமானவர் தம்முடைய ப்ராவண்யத்தாலே தம் தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப்பெருமானோடே கலந்தாளொரு பிராட்டி, அவன் பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்திப்போதானது வந்து அவனுடைய வாராமையாலே த்ருஷ்டிகோசரமாய் மல்லிகைகமழ்தென்றல்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— அறுக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற இவ்விரண்டு திருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்யஸநம் உண்டாயிருக்கக் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலில்லாத வ்யஸநாதிசயம் இத்திருவாய்மொழியிலுண்டாவானேனென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார் ப்ரஹ்மோபாஸகராகச் சொன்னாயித்துப் ப்ராப்திக்கச்செய்தேயும் ஸாக்ஷாத்கம்பெருந்தொழிந்த விம்லேவத்தாலேயென்றபடி. அவ்வ்யஸநாதிசயப்ரகாரந்தானென்னென்ன? அதைக்காட்டாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு அவதாரிகை செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரையித்யாதியால்) அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதென்கிறதால விஶ்லேஷாவஸரமென்கிற ஸமயத்தை ஈண்டுதிருவாய்மொழிக்கு விஷயமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வாராமையாலென்றது— க்ஷணம்விளம்பிக்கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தனம்போலே இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கை ஜாத்யுசிதவர்த்தமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் “க்ருஷ்ணபக்ஷவாஸஹீநநம் த்ருப்யமாயதேகாவஸ்யம்” என்றிருக்கிற மஹாவதாரணிக்கு அந்தப்பகலெல்லாமொருபடிகழியப்பெற்று க்ருஷ்ணன்மீண்டுவரக்கடவிய ஸாயம்வேளையும்வந்து க்ருஷ்ணனோடுவரக்கடவிய பசுக்களும்வந்துபுகுந்து க்ருஷ்ணஸஹசாரரான கோபகுமாரர்களுடைய வேணுநாதவிநோதகோஷங்களும் நெடும்போதுதுடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிஶ்சயித்து அலங்கரித்துத் தயாய்த் தான்கவிதையையாயிருக்கிற தசையிலே அதின்மேலே உத்தீபகங்களான ஸந்த்யாராகாதிகளும் ஸாயந்தநங்களும் ஸாரஸ்யவிசேஷங்களும் லக்ஷணவிகவிதவிபாவஸாதநங்களும் வீதாம்பரமுக்தக தீபவிக்ரஹத்துக்கு ஸ்மாரகங்களான வாத்ஸல்யாதிகளும் மற்றுமுள்ள உத்தீபநபதார்த்தங்களுமெல்லாம் ஸந்நிஹிதங்களானவளவில அவன் க்ஷணமாத்ரம்விளம்பித்தாலும் விரஹஸஹிஷ்ணுவல்லமை ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் க்ஷணமாத்ரம்விளம்பத்திலே க த்ருஷ்டவ்யஸநென்பாளொன்றகருத்து. இந்த வ்யஸநத்தில் ஸம்ஶயமாவது:— எம்பெருமான்தம்மை விஷயீகரிப்பதுக்கு முன்னுண்டானகாமம். அக்காலத்தில பாதகவஸ்துக்களாவன:— தம்மை விஷயீகரிக்க வந்திருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யாதிவிசேஷங்களும் பெரியதிருவடியுடைய பக்ஷவிசேஷங்களும் அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களான உத்தீபகாதிநிமித்தங்களும், இவை பாதகங்களாகைக்குக்காரணம்— இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களாயிருக்கச்செய்தே அப்போதே அவனைக்காணாமை, இது நஞ்சீயரருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இந்த வ்யஸநப்ரகாரத்தை ‘ஸமஸ்தவஸ்துஸந்நிதிரேவ ஸம்பந்நிதி தேவகீநந்தநப்ராப்திவிஷயோத்ஸுகஸ்ய ஸ்வப்ராப்தவேளாயாம் தயா விஶ்லேஷத்ருஷ்டாரஸ்யஸூசிதா. உக்தம்:— வ்யஸநம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணமதிஸ்ம்ருதிர்வஸந்தே நாகஸ்ய ப்ரதிபத்தே தேவநந்தநே ஸாவஸாநமாஸீர் விலக்ஷணத்வம். ஸுரப்ராஞ்சிதஸம்ஸ்ம்ருதிஃ க்ருஷ்ண வேணுநிநாதைஃ ஶ்ருதேவ ராஜ்யபாரிஷி ராகிவாஹிகமனே. ராதிஸ்ருதவஸ்திஃ” என்று ஸங்க்ஷேபத்தில உபோத்காத்திலே விஷ்ணுஸஹஸ்ராக்ருத்தாலே ஆசார்யர்நம் ஸூசிப்பித்தருளினார்*

ப— மல்லிகைகமழ்- ஶ்ரீகெளரிதமிழ்பாகிறகிற, கமழ்கை- வாஸிக்கை, ஶ்ரீசாகாதைவரத்து, ஸ்பர்ஶம். ஸுகுமாரிகையானவென்றபடி. வஶீகரணமான. க்ருஷ்ணபாதோக்கு மருந்ததெனப்போலே யிருக்கிறது, அந்தசீர்த்துக்கு ஶ்ரீகரஸஹ்யம்நமென்றுகருத்து. ஸ்வாமித்வத்துக்கும் பாதகமாய் ஸ்வரூபத்தையும் அழிக்கின்றதென்றபிப்ராயம். தென்றல- ஶைத்யமானது, ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, என்னை உகிமோஷீ. ஈருகை- வெய்யீகரிக்கை, ஆல்- ஓ- கஷ்டம்! ஆலென்றும் ஓ!

மூ— வண்குறிஞ்சியிசைதவழுமாலோ* செல்கதிர்மாலையுமயக்குமாலோ செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ* அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மானாயர்களேறரியேறெம்பாயோன்* புல்லியமுலைகளுந்தோளுங் கொண்டு புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ* ॥௩॥

ஆ—முதலான வஸ்துக்கள் என்னைவாயிபாதின்றன, ஸூர்யஷ்டமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடையனுமிருந்த வெம்பெருமானைப்புல்கி அதுவேயாரகமாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலோம், முடிவதோமென்று கூப்பிடுகிறாள். ॥௩॥

முதற்பாட்டு

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூர்யஷ்டமி த்ருஷ்டிபால்) புகலிடமறிகிலமென்கிறதோடு ஸம்பந்தமாகையால் புல்லியவென்கிறத்தில ஸஹித்தவஸ்துக்கைபருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயாரகமாயிருந்தவென்று) புகலிடமறிகிலமென்கிறதற்கு ஸஹிதாஷ்டமருளிச்செய்கிறார் (முடிவதோமென்று) ॥௩॥

ஶ—வென்றும் உத்தீபகங்களான வஸ்துக்கள், இவைஇரண்டாலும் ஆத்ருதீபம் ஸம்ரக்ஷமாகிறது, த்ராணத்துக்கொருபுறம் பாதுகையாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே உபசாரத்துக்கெங்கும் பாதுகையாகின்றதே என்றுகருத்து. "யாநிஸ்ம ரமணீயாநி தயாஸஹரவஸிதை। தாந்யேவாரமணீயாநி ஜீவதோமே தயாவிநா ॥ ஸஷ்டவஷ்டவஹோவாயூ ஸுவஸ்வஸ்ஸுதிதவஹா: । தாம்விதிஜய தங்காஸஹா வாகவஹகிஹோ"" என்கிறகணக்கிலே தக்ஸம்ஸ்லேஷதஶையிலே ஆநந்தஹேதுவாயிருந்தவஸ்துவே இப்போது ஊஹகமாவதேயென்றபிப்ராயம். வண்- ஸௌந்தர்யமான, குறிஞ்சியிசை- குறிஞ்சியென்கிற ஶப்தவிஶேஷமானது, ஸ்ரீதிருஷ்டர் ஸம்ப்ராகாசத்திலே யாதோமிகமாகப்பண்ணுகிற மாதவிஶேஷமென்றபடி. தவழும்- ஶரீரத்தைத்துளையாநின்றது, தவர்தல்- துளைத்தல், உபாதம்போலே ஶரீரத்தைத் துளையாநின்றதென்கிறார். ஆலோ! ஹாகஷ்டம், செல்கதிர்- செல்லாநிற்கிற கதிரையுடைத்தான, கதிர்ஶப்தம் ஸாதாரணம்போலே கிரணத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும்பேர். அஸ்தமியாநின்றுள்ள ஆதித்யனையுடைத்தானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும். மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பெயர். மயக்கும்- மோஹிப்பியாநின்றது, வாய்விட்டுவிலவிக்கவும்மொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம்! செக்கர்- சிவந்தவையான, ஸாந்த்யராகரஞ்ஜிதகதேஶங்களானவென்றபடி. நல்- நல்லவையான, ஊத்ருநீலஸ்நிக்தங்களானவென்றபடி. மேகங்கள்- மேகங்கள், சிதைக்கும்- ஶரீரத்தைச் செதுக்காநின்றது, சிதைக்கை- தக்ஷணம்பண்ணுகை, பீதாம்பராலங்க்ருதமான வவன்திருமேனிக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ! ஹாவத, இங்கு உபயோகாதிகள்தோறும் தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவைபோரொன்றின்பீடையே து:ஸஹமென்கைக்காக. அல்லி- விகஸிதமான, அம்- அழகியதான, ரமணீயஸஹிவேஶ காந்திமேகஸ்ராதி கு:ணஶாலியானவென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- பத்மம்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான, எம்மான்- அக்கண்ணாலேநமக்கு ப்ராணநாயனான, ஆயர்களேறு- கோபாலஶ்ரேஷ்டனான, ஏறு- வ்ருஷபம், ஶ்ரேஷ்டனென்றபடி. "பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோபாலர்களையும் வஶீகரித்துக்கொண்டவனான வென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் அபலைகளை வஶீகரிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. அரியேறு- ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டமான, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, இப்படிதன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸர்வஸம்வாதமற வெல்லாரையும் வஶீகரிக்கையாலே த்ருப்தஸிம்ஹம்போலே உத்தானதராயிருக்குமவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, ஸம்ஸ்லேஷதஶையிலே நம்பக்கல் த்ருஷாஸபரமாயிருந்தவனான வென்றபடி. பாயோன்- ஸூர்யதேஜஸ்ஸினன், புல்லிய- ஆலிங்கநம்பண்ணின, புல்லுகை- ஆலிங்கநிக்கை, தத்ஸம்ஶ்லேஷமே தாரகமாயிருந்தவையானவென்றபடி. முலைகளுந்தோளுங்கொண்டு- ஸ்தநங்களையும் தோள்களையுங்கொண்டு, நாமெந்தபடியாறியிருக்கிலுமவன அத்யர்த்தம்பண்ணிப்போன விவ்வவயவங்களுடைய ஆதாரத்துக்கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகலிடம்- ஒதுங்குமிடம், உபயோகாதிகள் நலியாதபடியொதுங்குகைக்கொரு ஸ்தலத்தையென்றபடி. அறிகிலம்- அறிகிறோமில்லை, ஆதநிவஹதவத்தம், அவனைப்பிரிந்திருக்கிற நமக்கு உபயோகாதி பாதகவஸ்துக்களெங்கும் வ்யாப்தங்களானபின்பு இனி யொதுங்கவிடமில்லை

மூ—புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ புலம்புறுமணி தென்றலாம்பலாலோ* பகலொடுமாலைவண்சாந்தமாலோ டஞ்சம முல்லைதண்வாடையாலோ* வகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந் தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோ*

ஆ—(புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ளவிவையும் பாதிக்கின்றன, ஸம்ஶ்லேஷவேளை

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

இ—புலம்புறுமித்யாதி ஸர்வேஶ்வரன் வரவு தாழ்த்ததுக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார்) புலம்புறுமணியித்யாதி ப்ரத்யுபகாரம்) இவைபுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ்ச்சொன்னபதார்த்தங்கள் மாத்ரமன்றிக்கே பின்னையுஞ்சில பாதிக்கின்றன, இப்படியிருக்கச்செய்தேயு மவன்வருகிறானில்லையென்று விஷமிக்கிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதமித்தி. இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரத்யுபகால)

ஈ—பென்று பதார்த்தங்களுக்கு நிமித்தம். தமியம்- இத்தலையிலஸஹாயராரேனும், தமியர். ஸஹாயர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியமென்று ஸங்கமாயிருக்கும். இவை யித்தனைபாதகபதார்த்தங்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனானதான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ ஸதஸ்ரமெக்ஷ்யானவென்னை யிவற்றின்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்துத் தான் ஸந்நிஹிதனுமிருக்கலாமோ வென்றுகருத்து. ஆலோ! ஹாஹா, '"ராக்ஷஸர்க்கிதி ஸங்கதாவிஜயாவாகஸ்மே கிரியா''' என்று அவர்தாம் விரஹார்த்தராய்க் கூப்பிடும்போதொரு தம்பியாகிலுமுண்டு தம்மைப்பரிபாலிக்கைக்கு, அப்படியுமொரு துணையில்லை யெனக்கென்றுகருத்து. ||க||

தமியம்- ஸஹாயரஹிதராம், புகலிடமறிகிலம்- ரக்ஷணோபாயமாகை யுமாகத்தைத்தப்பியோதுங்குகைக்கு ஸ்தலமும் காண்கிறிலோம். ஆலோ! ஹாஹா. ஸ்வதத்வஜ்ஞனைவ னித்திலையிலுதவாதொழிவதே யென்று கருத்து. புலம்புறு- த்வநிக்கிற, மணி கண்டைகள், பலவகைமந்தைகளான காமதேனுக்களைத்தொடருகிற காமதேனு வ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலே த்வநிக்கிற கண்டைகளென்றபடி. தென்றல்- மந்தமாருதம், மந்தஸ்வாஸ ஸமஸ்தாஞ்சேவண்டா, சேதநஸ்வரமேயமையுமென்னை முடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல்- இலைக்குழல், ஆம்பலென்று கோபாலர்கள் கைத்தொழில் பரிதங்களாலே ரசித்து வாயிலேவைத்துக்கொண்டு ஊதுகிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ! ஹாகஷ்டம். சுடுமாலோ, சிதைக்குமாலோ வென்றாப்போலே அவை பாதிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லி 'ஆலோ' என்றது- புலியின்கையிலேகப்பட்டவர் புலிபுலியென்றுகதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, வாசாமகோசரமான ஸப்ழம் ஆதிக்யமிகுதியாகையாலே மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது பகலடு- ஸஹஸ்ரையை நலிப்பியாநின்ற, அடுகை- நலிப்பிக்கை, மாலை- ஸாயம்ஸந்த்யாவேளை, பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்துநின்றாப்போலே நாநாவதார்த்த ஸம்பந்தஸமத்தாலே கிஞ்சித்ப்ராஸஹகானான பகலை முடித்துக்கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வண்சாந்தம்- தத்காலோசிதமாய் ஸ்ரவ்யமான ஸம்ராமம, ஆலோ! பஞ்சம, பஞ்சமம். பஞ்சமமென்கிற ஸ்வர விஶேஷம், தக்காலத்திலே மீதிரஸிகருடைய கண்டகோணோத்பந்தமான பஞ்சமஸ்வரமென்றபடி. முல்லை- முல்லைவ்ருக்ஷங்கள், தண்- ஶீதளமான, வாடை- உதீசீநமாருதம், ஆலோ! ஸம்ஹாரகரு, ப்ராதஸ்ஸஞ்சாரியான வாடையை ஸாயம்ஸஞ்சாரியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது ஒருக்ஷணமே ஸங்கஸமமாய்த் தோன்றுகையாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறிவருகிறதாய்த் தோற்றுகிறவிவள் பாதிப்பாலேயவையும். இங்கு கீழ்ப்பாட்டில்போலே ஸமுதாயார்த்தாதிகளோசொன்றுக்குத் தனித்தனியே ஆலோ! என்னாதே மணிதென்றல் ஆம்பல் ஆலோ! இத்யாதியாலே இரண்டு மூன்றைக்கூட்டி ஆலோ யென்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அவைதனித்தனியே தன்னை நலிந்தபடியைச்சொன்னவளிப் பாட்டிலே தனக்கு பலஹானிவாதாலே அவை திரள்திரளாகக்கூடி நலியத்தொடங்கிற்றனவென்று விஷமிக்கிறபடி தோற்றுகிறது, இகலிடத்து- யுத்தபூமியிலே, இகல்- யுத்தம், அசுரர்கள்கூற்றம்- ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ஸஹாரருக்கு ம்ருத்யுவானவனை, கூற்றம்- ம்ருத்யு, மாயோன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஆஸ்ரிதரக்ஷணோபாயங்களாலே ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹியான வென்றபடி. அகலிடம்- ஸர்வாவகாஶமாம்படி விஸ்தீர்ணமான

ரூ— ணிகவிடத்தசுரர்கள் கூற்றம்வாரானினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்* ௧௨॥

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெனிணைமூலகமாக நுண்ணிடை நுடங்கத்* துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்

ஆ— களையும்போக்கிக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் பலபடியால் ரக்ஷிக்கிற ஸர்வேச்வரனை யெம்பெருமான் வருகிறிலன், இனியிருந்து நானுஜ்ஜீவிக்கைக்குவாயமென்றென்கிறாள். ௧௨॥

(இனியிருந்து) தன்னுடையவாஸ்வரூபமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே யென்னைவசீகரித்து தன்னை யொருக்ஷணம்விஸ்லேஷிக்கில் நிரவதிகது:க்கத்தைவிளைக்கு உத்க்ருஷ்டஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பண்ணி ஒரு

இ— த்ருதீயபாதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிசேஷத்ருஷ்டியால்) ௧௨॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு ✻

கள்வுத்தனியிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்ருஷ்டியால்) ருசி ஸத்தாலே ஸௌந்தர்யவாத்ஸல்யஸௌசீல்ய ஸௌஹார்த்தாநந்த ஸ்ரீதராதிகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். துனிஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையிதராதியால்) இருங்கலவியிதராதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டத்ருஷ்டியால்) உத்க்ருஷ்டஸத்திலே இணைமூலையித்யாதியினர்த்தமும்.

ஈ— ஸ்ருஷ்டியை, இடம்- ஸ்ருஷ்டி, படைத்து- லோகஹிதார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயார்ணவத்திலே மெய்யாய் ஸம்ஹிதியிலே யொட்டிக்கிடந்தவத்தை வராஹரூபியாயுத்தரித்து, உண்டு- ப்ரளய காலத்திலே, வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, பாநஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்கீரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித் தென்றபடி: அளந்து- அத்தைமஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாயளந்துமீட்டுக்கொடுத்து, எங்கும்- ஸர்வவிஷயத்திலும், நீ வேறுவிதமாம்பாராதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அளிக்கின்ற- ரக்ஷகனாகாநிற்கிற, ஆயன்- ஸௌலப்யனானவன், வாரான்- என்னுடையவிந்தஶாபத்திலும் வருகிறானில்லை, இனி- ஸர்வரக்ஷகனானவன் வாராதொழிந்தபின்பு, இருந்து- இவற்றின்ஸந்நிதானத்திலேயிருந்து. என்னுயிர்- என் ப்ராணனை, காக்குமாறென்?- ரக்ஷிக்குமுபாயமேது; ஆறு- உபாயம், ஒருஉபாயமுமில்லையென்றபடி. ௩॥

கள்வு- வஞ்சகனை, ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளான பாரோக்நாரவசேஷ்டி தங்களையுடையவனையென்றபடி. தனி- அத்விதீயனை, "ஸத்ருசோயம்ஹிதசித்ஜோ யஸ்யாஸாஜநகாத்மஜா" என்கிறகணக்கிலே என்னோடுஸம்ஸ்லேஷத்தாலே நிரதிசயாநந்தஹிதனைப் அத்விதீயனென்று தோற்றும்படி யிருந்தவனையென்றபடி. இளஞ்சிங்கம்- பாலஸிம்ஹமானது, ஸௌகுமார்யஸௌந்தர்யௌதார்யஸௌ ஹார்த்தாதியுக்தனாகையாலே பாலஸிம்ஹம்போலே அப்ராக்ருததிவ்யதேஹனையென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, விசித்ரசேஷ்டிதங்களான விக்ரஹங்களாலே நம்மைவசீகரித்து நமக்கு ப்ராணநாயகனானவனென்றபடி. மாயன்- ஆச்சர்யபூதனை, விஸ்லேஷதசையிலே யென்னைப்பிரியமாட்டாதே அநவதிக ஸௌஹார்த்தானந்த ஸம்ப்ரவலோகநாதிகளாலே யென்பக்கல் அதிவ்யாமோஹத்தை யாவிஷ்கரித்த வாஸ்ரூபஹ்ருதயனையென்றபடி. இதுக்குக் கண்ணனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இணைமூலை- அம்சமான ஸ்தநங்கள், இணை- அம்சம், உத்க்ருஷ்டாதிகளுக்குப்ரவேசாவகாசமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தரஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாயிச்சேர்த்தியழகைச் சொல்லிச்சொல்லியாற்றாதே ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண்டநுபவிக்கும்படி அம்சாதிவெண்மிகவும் ஸௌந்தர்யங்களான வென்னுடையஸ்தநங்களானவை யென்றபடி. இணைமூலையென்றது- அவன்ஸ்லாகிக்கும்படியைத் தானநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிசய போக்யமாகப்பெற்றதென்று ஸ்தியாலு மின்னுமவனுக் காகவேணுமென்னுமாசையாலும் தான்கொண்டாடுகிறதாகவுமாம். நமுக- தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தோடே திவ்யாவயவஸம்ஸ்லேஷ ஸாத்மிக்யத்தாலே நைஸர்க்கிகமான காடிந்யமும் குலைந்துகுழையும்படி, நமுகுகை- குழைகை, நுண்- ஸூக்ஷ்மமான, இடை- என்னுடையமத்யமானது, நுடங்க- தளரும்படி, நுடங்குகை- தளருகை, ஸாத்மிகத்தாலே ஸ்வயம்வசமாம்படியென்கை. இதுக்குக் கலவிசெய்தென்கிறத்தோடே யந்வயம். துனி- து:க்கமாய், துனி- து:க்கம், தன்னையொருக்ஷணம்பிரியில் அநவதிகது:க்கத்தை விளைக்கும்படியானவென்றபடி. இருங்கலவி- பெரியஸம்ஸ்லேஷத்தை, இரும்- பெரியது, பஹுப்ரகாரமான ஸம்ஸ்லேஷத்தையென்றபடி. செய்து- என்பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகம்தோய்ந்து- என்தேஹத்திலே அவகாஹித்து, ஆகம்- தேஹம்,

மூ—தோய்ந்தறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன்* றனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்றாமரைக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுநீலப்* பனியிருங்குழல்களுநான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ* ௩

ஆ—த்ருணத்தைப் பரித்யஜித்தாப்போலே யென்னைப்பரித்யஜித்தகன்ற கண்ணன்வருகிறிலன்; அவனுடைய, தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும், நீலப்பனியிருங்குழல்களும, நான்குதோளும், என்னெஞ்சையீராநின்றன, இனியிருந்தென்னுயிர்காக்கைக்குபாயமென்னென்றலற்றுகிறாள். ௩.

இ—விவக்ஷிதம். துறந்தெம்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு த்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ணனித்யாதியாலே. பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதை. கீழ்ப்பாட்டிலே பஹிர்வஸ்துக்களாய் பாதிக்கிற பதார்த்தங்களைச் சொல்லியலற்றினவளிப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்கள் அந்தர்வஸ்துக்களாய்நின்று பாதிக்கிறபடியைச்சொல்லி விலபிக்கிறாளென்றுஸங்கதி. ௩.

ஈ—தோய்க்கை- ஸ்பர்சிக்கை, இந்தஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களாலே யென்னைநோக்கி தீக்ஷ்ணகாலத்திலே மடுவிலே முழுகிக்கிடப்பாரைப்போலே அத்யந்தாபிநிவேசத்தாலே யென்தேஹத்திலே ஸம்ச்லேஷித்துயிருந்தென்றபடி. ஸாதுபொழி ஸர்வசேஷஸாதாரமாய் ஸாதுகம்பாணதமாய் அதிசயஸௌந்தர்யஸௌரப்யாதி ஸாத்வாதிஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுணகணமான ஸதேதகமானது ஒருபொருள் ஸ்வரூபமேயான. தன்சரீரத்திலே யித்தனைஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டில். ஸாக்ஷாத்காரமில்லாமையாலும் அதையொருக்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் துஃகமில்லாமையாலு, மதை வாய்விட்டுச் சொல்லிச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்மை- இப்படிஸாக்ஷனுபிருந்த தன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்கிற நம்மை, ஸ்வதந்த்ரஸம்பந்தம். துறந்து- த்யஜித்து, ஸம்ச்லேஷிதவஸ்தனாம் என்னைவிச்லேஷிக்கநினைத்து என்றபடி. இட்டு- எறிந்துவிட்டு, இடுகை- எறிகை, கல்லெறிந்தானென்கிறஸ்தானத்திலே கல்விட்டானென்னக்கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தையெறியுமாப்போலே நிர்தயமாக வென்னைவிட்டுவிட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன்- விச்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமானக்ருஷ்ணன், அகலுகை- விச்லேஷிக்கை, அகன்றகண்ணனென்னாதே அகல்கண்ணனென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வபாவமென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்குஸம்ச்லேஷம் காதாசித்கம், அகலுகையே நிராபேக்ஷம். ஸம்ச்லேஷத்தாலல்லது விச்லேஷங்கூடாமையாலே ஸம்ச்லேஷித்தானத்தனையென்றுகருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை, தாமரைக்கணணும்- விச்லேஷிக்கிறபோதென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிலாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாமரஸஸத்ருச விலோசனங்களும், செவ்வாயும்- அப்படி பார்த்தருளினவநந்தரம் போய்வருகிறேனென்று சொல்லவுபக்ரமித்து வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே விஶ்லேஷஸஹிஷ்ணுதையாலே துடியாநின்று அத்தாலேமிகவும் சிவந்துதோற்றின திருவதரமும், நீல- திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பனி- சீதளங்களான, அத்யந்தஸாந்த்ரங்களானவென்றபடி. இரும்- விசாலங்களான, ஸம்ச்லேஷதசையிலே விஶ்லேஷங்களாய்ப்பின்பு விச்லேஷவ்யஸநத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவையானவென்றபடி. குழல்களும்- அவனுடையகுந்தளங்களும், நான்குதோளும்- ஸம்ச்லேஷகாலத்தில் கரசரணாதிகளாலே அணைத்ததோள்களான நாலுதிருத்தோள்களும், தான்வருந்தனையும யரிக்கிருக்கைக்காக வென்னை நெருக்கியணைத்த நாலுபுஜங்களுமென்றபடி. ஸுகம்ஸ்வயம்புஜம் திவ்யஸ்தமென்றது. சேஷாசேஷவ்யாபாரஸாதாரண விஷயம், சேதநங்களை வாரியணைக்கைக்காக நாலுபுஜங்களு மவர்களுக்குப் ப்ரகாசிதமாயேயிருக்குமிறே. பாவியேன்- இவ்வழகுகளைஅநுபவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறாதபடி பாபத்தைப்பண்ணின வென்னுடைய, மனத்தே- ஹ்ருதயத்திலே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கணணுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தாலிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழியலாகாதோ, தான்போகிறவனவற்றை யின்னேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஆலோ- கஷ்டம், இனி- எனக்கு ஸுகஸம்ஜீவநமான வவனுடையஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியாநின்றபின்பு, இருந்து- அதிசயமாயிருந்துகொண்டு, என்னுயிர்- என்ப்ராணனை, காக்குமாறு- ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆறு- உபாயம், என்?- எது, உபாயமொன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ௩.

மூ—பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோவாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ *மேவுதண்மதியம்வெம்மதியாலோ மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ* தூவியம்புள்ளுடைதெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மை

ஆ—(பாவியேன்) திருக்கண்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களுமாகும் என்னெஞ்சை நின்றீராநிறகச்செய்தே, அதின்மேலே தண்வாடைமுதலாயுள்ள விவையும் ஶத்ருக்கள்போலே என்னை நலியா நின்றன, வண்டுகள் பூமாலையை ஸ்பர்ஶித்தாப்போலே பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளிவந்து ஸ்பர்ஶமாம்படி

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

இ— பாவியேன் மனத்தேநின்றீருமாலோவென்றது இந்தவாஸநவிஶேஷயின்மேல் பாஹ்யவஸ்துக்களி னவிஷயும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களுமித்யாதியால) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. வெவ்வாடை வெம்மதியம் வெம் பள்ளி என்கிறவிடங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶத்ருக்கள் போலேத்யாதியால்) ஸ்பர்ஶவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுகளித்யாதியால்) அதில் ஸ்பர்ஶித்தாப்போலேயென்னுமளவாலே தெய்வவண்டு

ஈ— பாவியேன் மனத்தே- ஸர்வருக்கும் மநோரமங்களாயிருக்கிறவையும் ஸ்ருஷ்டிரமங்களாம்படியான ஸ்வபாவத்தையுடைய வென்னுடைய நெஞ்சிலே, ஸர்வாபஸப்பட்டாகிலு மிவ்வழகைத்தங்கள் நெஞ்சிலேநிறுத் திக்கொண்டிறே யெல்லாரு முஜ்ஜீவிப்பது. அதுவே எனக்கு நாஶஹேதுவாயிற்று விட்டதென்று கருத்து. நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநின்றது. என் நெஞ்சையென்று கருத்து தாம ரைக்கண் செவ்வாய் முதலானவை யிதிலே விஶேஷ்யம். ஆலோ! பகாரம். தண்வாடைவாடை— குளிர்ந்த வாடையான வாடை, வாடை- உதீசீநமாருதம். குளிர்த்தியையும் வாடைத்தனத்தையு முடைத்தானவாடை யென்றபடி. முதல் வாடைஶப்தம் த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். தனக்குள்ள வாடைத்தனம்போலே குளிர்த்தியும் ஸ்வாபாவிகமாகவுடைத்தான வாடையானதென்கை. வெவ்வாடை- வெவ்விய வாடையாயிற்று. "ஸஹாவாஸேந ஸம்ஸிந்த்யா பாவஸாரஸ்யஸ்த்ய: । சீதாஸ்ந்திவாஸிதாம் ஸோகஸஞ்ஜநநோபி" என்கிறபடியே ஸம் ஶ்லேஷதஶையிலே ஸாத்ம்யமாயிருந்த வாடையான திப்போதெனக்கு பாதகமாகாநின்ற தென்று பாவம். ஆலோ- ஸங்கடம், மேவு- ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்ற, எல்லாராலும் ஸாதாரண மாக ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்றதானவென்றபடி. தண்- அவர்களுக்கு ஶீதளமான, மதியம்- சந்த்ரனானது; மதியம்- சந்த்ரன், வெம்மதியம்- வெவ்விய சந்த்ரனாயிற்று, நாட்டார் ஸம்ஶ்லேஷ்டராய் ஸுகிக்கு மாலையிலே யொதுங்கக்காண்கையாலே தானுமதிலே யொதுங்கப்பார்த்தாள், தனக்கது ஶத்ருவாயிருந்தவாறே. அவர்களுக்கு ஶீதளமாயிருக்கிற சந்த்ரன் எனக்கு ஶத்ருவாவதேயென்று விஷாதிக்கிறாள். ஆலோ- அய்யய்யோ, வ்யுத்பந்நஸாதாரணமாய் அம்ஶம் ஸ்ருஷ்டியிவனுக்கும் வந்துவிட்டதென்று கருத்து. மெல்- மென்மையான, மெல்லென்கிற லகாரத்துக்கு ஸ்வபாவ வகாரம். மலர்ப்பள்ளி- புஷ்பஶயநமானது, பள்ளி- ஶயநம், வெம்பள்ளி வெவ்விய பள்ளியாயிற்று. புறம்புள்ளவஸ்துக்கள் பாதகங்களானவாறே அவற்றுக்கஞ்சிப் படுக்கையிலே போய்விழுந்தாள், அது ஸம்ஹாரஶயநம்போலே தஹியாநின்றது. இதுவுமிங்ஙனே ஶத்ருஸ்தாநமாயிற்றென்று விஷாதிக்கிறாள், ஆலோ- அய்யய்யோ, தூவியம் என்கிறதை அம்தூவியென்று மாறி யந்வயிப்பது. அழகிய தூவியையுடையவனை, அம்- அழகியது, தூவி- பக்ஷம், கருத்மதிநீபக்ஷபாம்ஸவிராஜிதனென்றபடி. புள்ளுடை— பக்ஷியையுடைத்தான, ஸ்ரீவைநதேயனை வாஹநமாகவுடைத்தானவென்றபடி. தெய்வவண்டு- திவ்யமாகிறவண்டானது, ஸ்ரீமு ராமாநுஜருப்பக்கையாலே பரதேவதையென்றெனக்கறியவான க்ருஷ்ணனென்ற ஸ்வரூபமானதென்றபடி. அவனை வண்டாகநிரூபித்தவித்தால் அவனுடைய காந்திவிஶேஷமும் ஸாரக்ராஹித்வமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்தாநாந்தரஸஞ்சாரித்வமும் ஒருதாரவ்ரதமின்மையும் தன்னைபரிஷ்வஜித்துக்கொண்டு தானிருந்தவிடத்தி லேவந்து கிட்டினபடியும் ஶத்ருஸக்திபோலே ஸ்பர்ஶமாம்படி தன்னைஸ்பர்ஶித்தபடியும் போகாநந்தரம் த ன்னைவிட்டு வநத்திலே ஸஞ்சரிக்கப்போனபடியும் ஸஞ்சாரஸ்வபாவமும் தனக்கஸாதாரணமாயிராதே மற் றுமுள்ள மொட்டுகள்பக்கல் போகத்திரிகிறபடியும் விவக்ஷிதம் எம்பெண்மை- நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வமாகிற ஸம்மென்று ஸ்த்ரீத்வஸாமாந்யம், இக்குஸ்த்ரீத்வமாவது ஸ்த்ரீகளுக்கஸாதாரணமான ஆகாரம். அதாவது:—

மூ—ம்பூவிதாலோ* வாவியின்பரமல்லவகைகளாலோ யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ* ௩௪।
யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ வாபுகுமாலையுமாகின்றாலோ*

ஆ—யென்னை ஸம்ச்லேஷித்தருளின வ்யாபாரம்நின்று பாதிக்கின்றது, இவ்வாத்மாவினளவன்றியே யிப்படி கவ பதார்த்தங்கள் பாதிக்கின்றன, இவையெல்லாம்பொறுக்கலாமிறே ஒருதுணையுண்டாகில், என்னெஞ்சுங்கூடத் துணையன்றியே போயிற்றெனகிறாள். ௪।

(யாமுடைநெஞ்சநதுணையன்றாலோ) என்னுடையநெஞ்சு துணையன்றிக்கேயொழிவது, அவனோடே

இ—பெண்மை பூ வென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஸம்ச்லேஷித்தாப்போலே யென்கிற துக்கு ஆத்மாராமமபடியெனகிறத்தோடே யஃயம பெரியவித்யாதியாலே தூவியம்புள்ளுடையெனகிறதுக குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. க்ருஷ்ணாவதாரம விவித்தவர்த்தமானமாகையாலே யொருமெய்யான ஸ்வாமிநிக்கு மாஸ்பாரியுமவருகை ஸம்பாவிதமென்றுகருதது, என்னையித்யாதியாலே எம்பெ ண்மையம்பூதுதைந்தவித்து என்றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாயிற்று. ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ வென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினித்யாதியால) யாமுடைநெஞ்சமெனகிறவி டத்தில் பஹுவசனம் ஸ்வாதந்த்ர்யாபாவமெனறுநினைத்து அத்தாலே த்வநிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கி றார் (இவையெல்லாமித்யாதியால்) ௫।

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேயித்யாதியால்)

ஈ—ஸந்த்யைகளும் ஸம்ச்லேஷகாரமான ஸம்போகபரம்பரைவிசேஷமும், அம்பூ- அழகியவா ஸத்தை, இந்து ... ஸநவைகவருணுஃ। ஸ்ரீரங்கராஜஸ்யமெளலௌ ... என்கிறஸ்லோகநயாயம், ஸநாதிப்ரஸித்தமான ஸீதத்தை வ்யாஜமாகப்ரஸித்தவித் தால் அவற்றினுடைய ஸாவஸரத்வமும் ஸௌரப்யமும் காந்திவிசேஷமு மிவை ஸ்வாபமாகப்ரஸித் த்தவனுக்கே சேஷமானபடியும் அவனுக்கு பாரகவொஷகஸ்ரோத்ங்களெல்லா மிதுவேயாயிருந்தபடி யும் தாபாஸஹிஷ்ணுத்வமும் விவக்ஷிதம். துதைந்தவித்து என்றதுயிப்பது. விச்லேஷத்துஸம்ச்லேஷித்தவித்து, தூதத க்கை- மிதிக்கை, இங்கு ஸம்ச்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. ... விச்லேஷித்துக்கொண்டு ஸம்ச்லேஷித்தருளினவிதத சௌஹநவைஷ்ணவமானவென்றபடி இந்து ... ... என்கிறஸ்லோகமநுஸந்தேயம். ஆலோ- ஹா கஷ்டம, அதுஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு பாதிக்கிறதென்றபடி. வகைகள்- ப்ரகாரங்கள, கீழசொன்னவி வையெல்லாமென்னைப்பாதிக்கிறப்ரகாரங்களென்றபடி ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்ஸாமர்த்த்யமன்று, என்னு டைய்வுக்குப் பொறுக்கவரிதாவதென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம், யாமுடைநெஞ்சமும- நமமுடையமனஸ் ஸ்ஸுங்கூட, பஹுவசனத்தாலே வேறொருதுணையில்லாமை ஸித்தமன்றோவென்றுதோற்றுகிறது. துணையன்று- நமக்கு ஸஹாயமன்று, அதுவுமவன்பின்னே போயிற்றென்றுகருத்து ஆலோ- ஹா ஹா. ௪।

யாமுடைநெஞ்சமும் நம்முடையமனஸ்ஸானது, நம்மதானைபோலே நமக்குத்துணையாகைக்கு ஸஹ்ருதயமான மனஸ்ஸென்றபடி. துணையன்று- நமக்குத்துணையன்றிக்கேபோயிற்று. நெஞ்சமுமெனகிறவிட த்தில் பஹுவசனத்தால நமக்குஸ்வாமியானவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நமமதானவிதுவும் துணையாகா தொழிந்ததெனறபடி. ஆதலால நம்மதென்றபிமாநிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதொழிகைக்குப ஹேது வமிதாநமாயிற்றேவெனறுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுவாயமே யவாடமாய்முடிவதே யெனறபடி. ஆபுகு- ஆககள்புகுமபடியான, ஆககள்- பசுக்கள, பசுக்கள் வநததிலிருந்துவநது மூ ஊரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யாவேளையும், ஆகின்று- ஆகன்றது, உண்டாகாநின்றதென்றபடி. மாலையுமென்கிறவிடத்தில் பஹுவசனத்தால் நெஞ்சுதுணையாகாதொழிந்தவளவன்றிக்கே ... மிப்போதுவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, ... யானவெனபக்கல

மூ— யாமுடையாயன்றன்மனங்கல்லாலோ அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ* யாமுடைத்துணையென்னுந் தோழிமாருமெம்மின் முன்னவனுக்குமாய்வராலோ* யாமுடைய்ருயிர்காக்குமாறெனவனுடையருள் பெறும்போதரிதே* ||௫||

ஆ—வரக்கடவ பசுக்களும் மாலையுமவனையொழிய வருவது, ஒருக்ஷணமும் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவனுடைய நெஞ்சானது இப்போது நம்மைப் பிரிந்திருக்கவும் வற்றுவது, அவனுடைய வக்த்ர ஸ்வரமான குழலோசையானது ஸூக்ஷ்மமாய்ப் பின்னீர்கிற்பது, நமக்கு ஸர்வாவஸ்தையிலுந் துணையாகக்கடவ தோழிமாரும் நாமவனைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமை நமக்குமுன்னே தளராநிற்பது அவனுடைய க்ருபைபெறுகை நமக்கரிதாவது, இனிஎங்ஙனே நம்முயிரைக் காக்கும்படியென்கிறாள். ||௫||

இ—யாமுடையாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) மனங்கல்லாலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சானதித்யாதியால்) வற்றுவதென்றது- ஸமர்த்தமாவதென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்குஸர்வாவஸ்தையிலுமித்யாதியால்) தளராநிற்பதென்றது- சோகத்தாலே ஸ்வஸ்திதமாத்ராகாநிற்பதென்றபடி. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ஒழிவது வருவது வற்றுவது இத்யாதியானவையெல்லாம் ஸாவதாரணங்கள். இனியித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஸந்தர்ப்பிகளான சிலபதார்த்தங்கள் ப்ரதிகூலங்களாம்படியைச் சொன்னவளிப்பாட்டிலே ஸ்வாநுகூலமென்றிருக்கும் பதார்த்தங்களான ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவானபின் எங்ஙனே நான்ஜீவிக்கும்படியென்கிறாளென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ||௫||

ஈ—நிலையைப்பண்ணியொருக்ஷணமாகிலும் விளம்பித்தாலாகாதோவென்றபடி, யாமுடை- நம்முடையவனான நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி நமக்கு ஸர்வஸ்வமானவனென்றபடி. ஆயன்தன்மனம்- கோபாலனுடைய ஹ்ருதயமானது, தன்னென்று ஸ்வரூபகம். கல்- வஜ்ரக்கல்லாய்விட்டது, நம்மைப்பிரிந்தும் ஸ்வயமாய் உஜ்ஜீவகவஸ்துக்களாலும் கரையாதிருக்கக்கற்றதென்றபடி. இல்லையாகில் விஸம்ஶ்லேஷத்தைக்கண்டால் அவனென்னைப்போலே நீராயுருகிப்பதறிக்கொண்டுவந்து விழானோவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ! கோமளமான நெஞ்சு வஜ்ராதிகளிலுங்கடினமாய்முடிவதே, கல்லைப்பெண்ணாக்கினவன் நெஞ்சுகல்லானால் அதைத்ரவீகரிக்க வல்லாரில்லையேயென்றபடி. அவனுடை- அந்தகோபாலனுடைய, தீங்குழல்- மதுரமான வேணுகானமானது, தீம்என்று மதுரம், கண்டகமான வேணுநாதமானதென்றபடி. பகலெல்லாமுன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தைக்கொண்டே நான்வகொரம்போலே தரித்திருந்தேன், இத்தனைபோது விளம்பிக்கையாலே உன்னுடைய ஸர்வஸ்வாதிவிஶேஷத்தையுமிழக்கப்புகுகிறேனோவென்றஞ்சாநின்றேன், ஸ்ரீ ராமாயணத்திலே ஸூர்ப்பணகையும் ஸஹ்ருதயஹீனனை யென்பக்கலிலே ஸர்வஸ்வத்தை யபஹரிக்கவேணுமென்றாப்போலே சிலபாசுரங்களைவைத் தூதிக்கொண்டு வருகையாலே யெனக்கு கண்டகமாயிருந்துள்ள வேணுநாதமானதென்கை. ஈரும்- தேஹத்தை விதாரணம்பண்ணாநின்றது, ப்ரதிகூலமவனூதிக்கொண்டுவரும் வேணுத்வநியானது இப்போது ஸூக்ஷ்மவிஷயமாய்க்கொண்டு வீசியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நாம் நெடுநாள்ப்ருதகாவஸிக்கும்படி யவன்மனங்கல்லென்று நிரூபிக்கவுமொட்டுகிறதில்லையேயிதுவென்றபடி. யாமுடை- நம்முடைய, துணையென்னும்- ஸர்வாவஸ்தையிலஸஹாயமென்று தாங்களே அபிமானித்துக்கொண்டிருக்குமவர்களான, தோழிமாரும்- ஸகிகளும், அவனுக்கு- அவன்பொருட்டு, இவளுக்கவன்வரவேணுமென்றே கக்ஷமாகவென்றபடி. எம்மின்முன்- அவனைப்பிரிந்து வ்யசனிக்கிற நமக்குமுன்னே, மாய்வர்- முடியாநின்றார்கள், மாய்கை- முடிகை, தனித்து சோகவேகத்தால் ஸ்வதந்த்ரபராகாநின்றார்களென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நெஞ்சுதுணையன்றிக்கே யவனுமுதவாதபோதும் துணையாகக்கடவவிவர்களுந் துணையாகமாட்டாதொழிவதே யென்றபடி. அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, பெறும்போது- நாமடையும்க்ஷணம், அரிது- அரிதாயிராநின்றது, துர்லபமாயிராநின்றதென்றபடி. யாமுடை- அநந்யகதிகளானநம்முடைய, ஆருயிர்- ஸ்வாபகர்ஷமான வுயிரை, ஆத்மாவையென்றபடி. காக்குமாறு- முடியாதபடி ரக்ஷிக்கும்ப்ரகாரம், ஆறு- ப்ரகாரம், என்- எது, ஒன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ||௫||

மூ— அவனுடையருள்பெறும்போதரிதாலவ்வருளல்லனவருளுமலல* வவனருள்பெருமளவாவியில்லாதடு பகன்மாலையுநெஞ்சுங்காணேன* சிவனொடுபிரமன்வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகமெம்மாவியீரு* மெவமி

ஆ—(அவனுடையருள்) அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுகிலேன், அவனுடையகடாக்ஷமல்லது மற்றொருகடாக்ஷமில்லை, அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுமளவு மிவ்வாத்மா தரித்திருக்கிறதில்லை, பகலுமாலையுந்தது அவனுடைய ஸௌசீல்யகுணமென்னை யீராநின்றது, இனிநானெங்ஙனேபுகுவேன! என்செய்வேன்!

ஆறாம்பாட்டு.

இ— ப்ரதீபவாதத்துக்குத் தாதபர்யம்நளிகசெய்கிறார் (துணைபானவிதூஷியால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே

ஈ— அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, இது ஸஜாதீயத்தை, க்ருபையையும் க்ருபாவாஸ்ரீ வாஸமான வாமொகநாயவ வாஸிஷ்டாதி ஸம்ப்ரூஷவிஶேஷங்களையுமென்றபடி. இதெல்லாம் நமக்கு அவனுடைய க்ருபையாலே ப்ராவண்யங்களென்றுகருத்தாலே அவனுடையருளென்று ப்ராயாந்யம்தோற்ற உஜ்ஜ்வலக்ஷணயாநிர்தேசித்தது. பெறும்போது- நாமடையும்போது, அரிது- அரியதாகாநின்றது, துர்லபமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ப்ரகாஶஸ்ய ஸம்ப்ரமான க்ருஷ்ணனுடையவருளை பெற்றதரித்தாலன்றோவென்றபடி. அவனருள்கிடைக்குமளவும் வையாதிகளுடைய ஸாங்கத்யங்களைக் கொண்டாகிலும் தரித்திருந்தாலோவென்னில்? அவ்வருளல்லன- அவன் க்ருபையல்லாதவை, ஶரீரபக்ஷாதிகளாய் ஸம்ஸ்லேஷ வ்ருத்திகளானவையென்றபடி. வையாஜாதஸாங்கதிகளெல்லாமென்கை அருளுமல்லல்- எனக்கு ப்ராணரக்ஷணஸாதனங்களல்லவென்றபடி. அருளுமெனகிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலவ்வ யர்ஶா ஸங்கங்களல்லாத ஶாத்ரமன்றிக்கே-விடாய்த் தவனுக்கு கழிகணங்களைக்கொண்டு விடாயைப் போக்கப்பார்த்தாலவ்வழிகணங்களவனுக்கு பயிகராவதைப்போலே பயிகராவதாக்களாமென்றபடி, அவனருளவஸாமாவியாகைபாலே பெருமளவுமாறிருந்தாலோவென்னில்? அவனருள்பெறுமளவு- அவன்க்ருபை லபிக்கிறவளவும், ஆவி- ஆத்மாவானது, நில்லாது- தரித்திருக்கமாட்டாது, பகலு என்றுமொறியப்படுவது. பகலைப்பட்டதான, அடுகை- நலிப்பிக்கை, கஷ்டதாஸ்ரவஸகரமானயகலையும் நலிப்பித்ததனவென்றபடி. மாலையும்- ஸாயமும் வந்தது. ஸம்ஶ்லேஷ: நெஞ்சுங்காணேன்- ஸஹாயமாயிருக்கக்கடவ நெஞ்சையுங்காணேன், இங்கு வாக்யத்தில் ஸம்பந்தங்கள் வாக்யபேதங்களாக வாக்யாகங்கள், சிவனொடுபிரமன்- ஶிவனோடேகூட ப்ரஹ்மாவும், வண்- விலக்ஷணையான, ஸத்வருபாணை தாணநிலையானவென்றபடி. வண்ணென்கிற ணகாரதத்துக்கு தகாரவமொடைஸ்ருதிஶம:, திருமடந்தை ஸ்ரீயாகிறபெண்ணும், மடந்தை- பெண், அவனுக்கு நிரதிஶயஸௌந்தர்யையாய் நாரீணாமுத்தமையான ஶக்தியுமென்றபடி. சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, ஸமஸ்தகல்யாணநிலயான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸமஸ்தப்ராக்ருதரான ப்ரஹ்மாதிகளும தங்களுக்கு வாஸஸ்தாநமாக வாஶ்ரயித்திருக்கிறதென்றபடி. திருவாகம்- திருமேனியானது, ஆகம- ஶரீரம், எமமாவி- எம்முடையவாத்மாவை, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, "காவஸந்ராணிக்ருஷ்ண தேவ ஸலக்ஷ்மீபவைவ: । ஶரவதேவதேவது வேஷ்டிதம்ருணாக்ருதம்" என்கிறபடியே ஸகலத்துக்கும் வாஸஸ்தானமாயிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மிருப்பிடமானபடியாலே பவனுடைய வைலக்ஷண்யஸௌலப்யங்களைக் கொண்டு விலக்ஷணதேஹமானவென்னை மிகவும் வீரியாநிற்கிறவென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்குங்கூட ஸாதாரணமாக தேகப்ரயோஜநமான வெனக்கு துர்லபமாவதேயென்று நான் தவியாநின்றேனென்றுகருத்து. ஆகில ஸாரகவடிவில்லாதவிடத்திலே பொறுத்திருந்தாலோவென்னில்? இனி- ஶரீரத்தில் துணையாகக்கடவ ஸௌசீல்யமும் பாதகமாய்விழுந்தபின்பு, புகுமிடம்- ப்ரவேஶிக்குமஸ்தானம் இந்த[illegible]தைக் கப்பிடிபோகுங்குகைக்கு ஸ்தலமென்றபடி எவம் எது ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ஆனால் [illegible]த்தைப்பற்றி தரித்தாலோவென்னில்? எவம்செய்கேன்- எதைச்செய்யக்கடவேன, ஓ!வென்றவி [illegible]. ஒருவ்யாபாரத்தாலும் மித்தைமற்று தரிக்கவழிகாண்கிறிலேனென்றபடி. ஆனாலும் [illegible]கடநதாவெக சிலரோடே ஸஹ்யித்துக்கொண்டு தரித்தாலோவென்னில்? அன்னை மீர்காள்- [illegible]க்கிற வஸ்துதீக்கை பதியாட்டாமையாலே பென்னை மிகுக்கிற தாய்மார்காள்!

மூ—ணிப்புகுமிடமெவஞ்செய்கேனோ வாருக்கென் சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* ।கூ।

ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காளாருயிரவனிக்கூர்த்தவாடை* காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்
கள்வங்கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே* சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்புபஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணை

ஆ—ஆருக்குச்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்? என்றலற்றுகிறாள். ।கூ।

(ஆருக்கென்சொல்லுகேன்) அவனழைக்கும் செயல்களுக்குத்தோற்று எனக்குத்துணையானநெஞ்சுமவன் பின்னேபோயிற்று. என்னுயிரவனிவ்வாடை வையிக்கிறபடி. அதெங்ஙனேயென்னில்? சீருற்றவகிற்

இ—ஐநாகப்ருவஷ்டாவை–ங்களெல்லாம் வ்யதிரேகங்களாயிற்றனவென்றவிப்பாட்டிலேயவன் க்ருஷிபண்ணினவளவிலும் வ்யதிரேகமாய்க்கொண்டு துணைபாகக்கடவ ஸலமிஞ்ஞயிப்போது பாதகமாயிற்றென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதியுமாம் ஸுஙிதிதே. ।கூ।

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

காரொக்குமேனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (அவ்வழைக்குமென்று) கள்வங்கவர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயல்களுக்குத்தோற்றென்று) இதுக்கு போயிற்றென்கிறத்தோடேயந்வயம். அவன்கணஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பின்னேபோயிற்றென்று). வாடைபாளைது வீசிக்கிறதென்று வருவத்யாயத்திற்சொன்ன வாக்யத்தையே பேருற்றவாடையிக்ருதியாலே உதாஹரித்திலுஞ்சொல்லுகை யனுஸந்திபன்றோவென்ன வதாரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலென்று). சத்ருவஸ்யமநாவ்யாஜமாக வாடைக்கு ஸமுபிஷ்டவஸ்துகாரபத்யங்காரத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையினாலே யனுஸந்திப்பில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸாபகவஸ்துக்களெல்லாம் ஸவிமுதமாய்க்கொண்டு வீசிக்கிறதென்கிறவிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸுஙிதிதேயா

மாட்ஸிகள் ஒருவர்த்தமருபாரானார்கள். காட்டாதருவார், வசிமெலஷித்தவர் நீங்களேயென்று ஓதருஜ்ஞ ஸம்ஸ்ரயிக்குமக்கு நத்து. ஆருக்கு- வந்தஸயிகாரிகளுக்கு, வடுகர்க்குத் தமிழ்வார்த்தைசொன்னாப்போலே நான்சொல்லும்வார்த்தைக்கு அதிகாரிகளாரென்றபடி. வஸ்துமஸம்ஸ்லேஷரஸிகர்களான ஸ்ஹ்ருதுக்களான ஸகிகள் முடிந்தார்கள். இனிஇதில் ரஸமறியாதவர்களுக்குச்சொல்லவோ? விஷயாந்தரவ்யாஸக்தரான பிறருக்குச்சொல்லவோ? என்றுகருத்து. என்சொல்லுகேன்- எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், வ்ருத்தாந்தங்களோ நான்என்னெஞ்சிலே படாததவிக்குமத்தைப்போக்கி யத்தாலவஸாதத்தை ஸமிப்பிக்கைக்கொரு பாசுரமுண்டோவென்றபடி. ।கூ।

காரொக்கும்- நீலஜீமுதஸங்காஸமான, கார்- நீலஜீமுதம். காரொக்குமென்கிறவிடத்தில் மகார ஸவிதாப்யாமேவ. நங்கண்ணன்- நம்க்ருஷ்ணனுடைய, நமக்குஸுலபனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய வென்றபடி. கள்வங்கவர்ந்த- கள்வங்களாலே கவரப்பட்ட, க்ருத்ரிமவ்யாபாரங்களாலே அபஹரிக்கப்பட்ட வென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷதஸையிலே யத்நவ்ருவணனுப்கொண்டு செய்தருளின வெவ்ஷ்டிதங்களாலும் உபசாரவசனங்களாலும் அபஹ்ருதமான வென்கை. தனி அந்நெஞ்சமென்றபடிப்பது. தனி- நம்மைவிட்டுத்தனியேபோன, அந்நெஞ்சம்- அந்த ஒநஸ்யமானது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனஸ் ஸானதென்றபடி. அவன்கணஃதே- அவனிடத்திலதே. கண்ணென்றுஇடம். கண்ணிலேயிருந்தது- கணஃது. அவன்பக்கலிலே போயிராநின்றதென்றபடி. கூர்தண் இவ்வாடையென்றபடிப்பது. கூர்- தீக்ஷ்ணமான, தண்- எல்லாருக்கும் ஸீதளமாயிருக்கிற, இவ்வாடை- இந்த உத்தரமாருதமானது ஆருயிரளவன்று- என்னுடைய ஆவியளவன்று. ஆருயிர்- ஸர்வஸமர்ஹமானவுயிர். அருமையென்றபடி. அருமைக்கொல்லுகைக்கு வேண்டுமளவன்றிக்கே அத்யர்த்தமாக ஹிம்ஸியாநின்றதென்றபடி. அதெங்ஙனேயென்னில் விவரிக்கிறார். சீருற்ற- ஸாவேத்யமான, சீர்- ஸௌரப்யம். உற்றவை- கூடுகை. அசிலே ஸம்பந்தமான வென்றபடி. அகில்புகை- அகருதூபத்தையும், யாழ்நரம்பு- வீணாதந்த்ரியினுடைய, யாழ்- வீணை, நரம்பு- தந்த்ரி. பஞ்சமம்- பஞ்சமஸ்வரத்தையும், தராஜுமந்த ரஸிகமாயகஜந்த வாஸ்யாந்த வீணாதந்த்ரியுக்தமான பஞ்சமஸ்வரத்தையு மென்றபடி. தண்- ஸீதளமான, பசும்- குழுமமான, ஹரிதவர்ணவென்றபடி. சாந்து- சந்தனத்தையும், அணைந்து- பரிஷ்வங்கித்துக்கொண்டு, ஸாரஸாரவாவி மதரிக்கைப்போலே தனக்கு

மூ—ந்து* போதுற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ* ௭॥
புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ பொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ* அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன
கள்வமகளைனிறமொடிதினியதனிலும்பர்* மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை

ஆ—புகைபாஹாம்பு பஞ்சமந்தணபசுஞ்சாந்தணந்து, இப்படி பொருகக்கோலங்கொண்டு போதுற்றவாடை, காமஃஷிஜாதிணைபோலேயிருந்த தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணத்தை முகந்துகொண்டெறியாநின்றது, ஆருக்கென்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்! என்று திரவயீக்ஷ்யஸநத்தோடே கூப்பிடுகிறாள். ௬॥

(புதுமணமுகந்துகொண்டு) இப்படி பொங்கிளவாடை புதுமணமுகந்துகொண்டெறியா நிற்கச்செய்தே

இ—யிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்கு ஷஷ்டாகாவர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) போர்கோலம்- யாஸஹாஸவேஷம், பொரக்கோலங்கொண்டென்று வாமோஜ்ஜல் மிகவும் ஸீஷணவேஷயாக்கமாயென்றபடி. தாரீயபாதத்தி லவிவெஷ்தாகாவர்மருளிச்செய்கிறார் (காவெதத்யாதியால்) ௭॥

✻ எட்டாம்பாட்டு ✻

வெயிபாநின்றது என்றது ஆலோவென்கிறதற்குக் தாத்பர்யம்சொன்னபடி. அதின்மேலே யென்கிறதுக்கு

ஶ—ஸஹகாரிகளாகக் கூட்டிக்கொண்டென்றபடி. போதுற்ற- யாஸத்தைக்கிட்டின, போர- யாஸம், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஹிணீஸம்ஹார ஸந்ராஸஸமானவென்றபடி. வாடை—உதீசீமாருதமானது, தண்- ஸீதளமான, நாட்டாருக்கு ஸுகஹமாயிருந்துள்ளதென்றபடி. மல்லிகைப்பூ- மல்லிகாகுஸுமங்களுடைய, புதுமணம்- அபிநவபரிமளத்தை, ஸாயந்தநஜ்ரும்பித நவபரிமளத்தையென்றபடி. மணமென்கிறவிடத்தில மகாரமஸ்ய ஸம்ஹிதாயாமாதேஶ:. முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்திலே நீர்முகக்குமாபபோலே நடுவே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, முகந்துகொண்டென்கையாலே ஸாயம்ஸமஜ்ரும்பித்தமலிகா வபரிமளமும் வநமெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கக்கண்டு சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறதென்றுதோற்றுகிறது. எறியும்- வீசாநின்றது, விரஹாக்நிஜ்வாலாவெமம் தன்மேலேதட்டாதபடி தான் உபரோதின்று தவசாரரமங்களை ஶத்ருக்கள்மேலே எறிவாரைப்போலே பெறியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ! ஹாகஷ்டம், அன்னைமீர்காள்- என்னுடைய வித்தக்லேஶங்களை ஒன்றுமறியமாட்டாத தாய்மார்காள், ஆருக்கென்சொல்லுகேன்- மதவிஷயமஸமறியாத ஜனங்களுக்கு கநாஸவேகவெஷ்யமான வென்னுடையவ்யஸநங்களை யென்னாலசொல்லமுடியாதென்றபடி, ஆகலாலிந்தவ்யஸநங்களை யொருவரோடுசொல்லியலற்றியறிக்கவும் வழியில்லையென்றுகருத்து. ௮॥

பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, உத்ரோத்தரம் உஜ்ஜ்ரும்பிதாநிற்கிறவென்றபடி. ஞ்லேஷயென்றால் ஶத்ருக்களும் ஸாகஷியார்களோ? இதனைஸம்ராமம் பண்ணுவாருண்டோவென்றுகருத்து. இளவாடை— இளகாநின்றவாடையானது, ஞீஜநஹிம்ஸாவாதகத்தாலு மாயாகேஷயமின்றியே ஸ்வதந்த்ரமாயிளநம் ஸஞ்சரியாநின்றவாடையானதென்றபடி. புதுமணம்- ஸாயம்ஸமய ஸம்ஜ்ருஷ்டமல்லிகாதி குஸுமங்களுடைய அபிநவபரிமளத்தை, முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்தில் நீர்முகக்குமாபபோலே வநமெல்லாம வ்யாப்தமான ஸௌரபத்தில சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, எறியும்- வீசாநின்றது, ஆலோ- ஹா! கஷ்டம், புன்செக்கர்- புல்லியசெக்கர், புல்லியது- க்ஷுத்ரம், செக்கர்- ஸந்த்யை, எல்லாங்கழிந்த க்ஷுத்ரவஸ்துவென்னவே ஸம்ஸமயமென்றபடி. ஆலோ— ஹாஹா, வீசாநின்றதென்றபடி. அதுமணந்து- அப்படிஸம்ஸ்லேஷித்து அணைக்கை- ஸம்ஸ்லேஷிக்கை, இன்னபடியென்று விஶ்லேஷித்துச்சொல்லவொண்ணாதபடி வாஸரம்பவான்களிலே ப்ரணயம்வஷிகங்களைப்பண்ணி ஸம்ஸ்லேஷித்ததென்றபடி. அகன்ற- விஶ்லேஷித்தவனான நங்கண்ணன்- நமக்குஸ்வாமியாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வம்- கபடசேஷ்டிதம், ஸம்ஸ்லேஷதசையில அவன்பண்ணின ஜோபநசேஷ்டிதமென்றபடி. அவனிப்போது விஶ்லேஷித்துப்போருகையாலே யவற்றைக்கள்வமென்கிறாள், கண்ணனில- க்ருஷ்ணனைக்காட்டிலும், கொடிது- க்ரூரம், ஸ்வாத்விஷயமாய்க்கொண்டு ஶமிக்கிறவிடத்தி லவனைக்காட்டிலும பாதிபாநின்றதென்றபடி. இனி- இன்னமும், இதுவென்றபடி. அதனிலும்பர்- அதுக்குமேலே, உம்பர்என்றது உபரியென்றபடி. மதுமணமல்லிகை- தேனையும் ஸௌரபத்தையுமுடைய மல்லிகாகுஸுமங்களுடைய, பாகவாதிலக்ஷணஸம்ஸர்க: மந்தக்கோவை- நிபிடஸந்தர்பமான

மூ—வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்* அதுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கேயூதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேனான்॥

ஆ— அதின்மேலே புன்செக்கர்வந்து வ்யாபியாநின்றது, அதின்மேலே சொல்லவல்லமல்லாதபடி க்ஷிப்ரமாக வென்னுடனே கலந்தகன்ற தங்கண்ணனுடைய அக்கலவி அவன்றன்னிலும் கொடிதாய்நின்றென்னை யீராநின்றது; இனி அதுக்குமேலே 'மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவையும் வண்பசுஞ்சாந்தும் வந்து வ்யாபியாநின்றன; அதின்மேலே நம்மோடே அங்ஙனே குரவை கோத்துக்கலந்து பரிமாறுகைக்குத்தன்பாடே நான் வருகைக்காக ஆய்ச்சியரான நமக்கேகேட்கும்படி வஞ்சித்தனைவைத் தூதுமத்தீங்குழலோசையான தொன்றுமே நின்றென்னை மாயாநின்றது என்கிறாள். ॥அ॥

இ— ஈராநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம். அதுமணந்தகன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லவல்ல மித்யாதியால்) கள்வமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கலவியென்று) கொடிதென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நின்றென்னை யித்யாதியால்) பசுஞ்சாந்தினில் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்றநுபித்து இதில் ஸூசிதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுஞ்சாந்தும் வந்து வ்யாபியாநின்றதென்று) அதுக்குமேலே யென்கிறதற்கு மாயாநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம் அதுமணந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யித்யாதியால்) அங்ஙனே என்றது ஸாவியமாக வென்றபடி, வாவரீ மோஹமாக வென்கை. ஆய்ச்சியர்க்கே யூதுமென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்பாடே யித்யாதியால்) பாடே- ஸமீபத்திலே. தீங்குழற்கேயுய்யேன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீங்குழலோசையித்யாதியால்) மாயாநின்றது என்றது- கொல்லாநின்றதென்றபடி. இங்கு அதின்மேலே அதின்மேலேயென்று உத்தரோத்தரஞ்சொல்லுகையாலே பாதகபதார்த்தங்கள் தனித்தனியேயும் ஸம்பூயமிதங்களையும் பாதித்தபடியைக் கீழெல்லாஞ்சொன்னவ ஸிப்பாட்டிலே ஸஹஸ்ரயதிகைபோலே இவையொன்றுக்கொன்று முற்கிக்கொண்டு மேல்விழுந்துவந்துபாதிக்கின்றனவென்று விலபிக்கிறாளென்று ஸங்கதியிலிதை. ॥

ப— மாலிகை, மந்தமென்று நிஷ்பந்நமானது, கோவை- மாலிகை, வண்- ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே உபகாரகமான, பசும்- ஸ்நிக்தமான, சாந்தினில்- ஸம்ஸர்க்கத்தில்காட்டிலும், மந்தக்கோவைக்கும் சாந்துக்கும் அந்வயம். மந்தக்கோவையென்ன வண்பசுஞ்சாந்தென்ன இவற்றிற்காட்டிலுமென்று அத்யாஹாரம். இதுக்குத் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்கிறதோடே அந்வயம். இந்த பாதகபதார்த்தங்களுக்குத் தப்பிஜீவித்திருக்கக் கூடிலுங்கூடும், இவற்றைக்காட்டி லந்தக்குழலோசைக்கே நான் ஜீவிக்கமாட்டேனென்றதாகிறது. இவைபாதிக்கிற வாசியிற்காட்டிலு மதுவே அஸாதாரணபாதகமாக பாதியாநிற்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது, அதுமணந்து- அப்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணி, ஸாவதாநமாக ராஸக்ரீடையில் ஸம்ஶ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணியென்கை. காவ்யப்ரயோகமான பொருளிலே 'பரித்யஜ்ய' என்றதுக்கு 'பரித்யாஜ்ய நஸம்ஶய' என்று பொருளானாப்போலே இங்கும் மணந்துஎன்றதுக்கு மணத்தை யபிஸந்திபண்ணி யென்றுபொருள், யத்வா:— மணந்துஎன்கிறவிடத்திலே பூர்வகாலத்துக்கு தாத்பர்யார்த்தத்திலே லக்ஷணையாகவுமாம். நம்மோடு ராஸக்ரீடையிலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வென்றதாயிற்று. இதுக்கு ஊதுமென்கிறதோடே அந்வயம். இன்னருள்- உதாரமான க்ருபையைப் பெற்றிருக்கிறவர்களான, இன்- உதாரம், இன்னருளென்று ஸஞ்ஜீவஸமாஸ்ரூஹி, உதாரமான தன்க்ருபைக்கு விஷயமாயிருக்குமவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்க்கே- கோபிகளுக்கே, ஆயன்- கோபன், ஸ்த்ரீத்வப்ரயோகமே ஆய்ச்சியென்று ரூபமாயிருக்கும், இடைச்சியென்னுமாப்போலே ஆய்ச்சியர்க்கேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தால் மற்றொருவர்க்கும்கேளாதே கோபீஜநங்களுக்குக் கேட்கும்படியாகவென்றபடி. இன்னாரைக்குறித்தென்று ஸம்போதநம்பண்ணப்பட்ட ராகபேதம் மற்றொருவரைத்தொடாதே அவளையேகொல்லுமாப்போலே யிவன்குழலோசையும் கோபிகளையே கொல்லுமென்று கருத்து. ஊதும்- அவனாலே யூதப்படுகிற, அத்தீங்குழற்கே- ஆநந்தஉதாரமான வேணுவுக்கே, தீமென்று உதாரம், அந்தஸ்தாரிகளிலே உதாரமாயிருந்த வேணுநாதத்துக்கேயென்றபடி. அவதாரணத்தால பாதகாந்தராதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்தாலும் ஜீவிப்பேனென்றபடி. நான்- விரஹஸஹிஷ்ணுவல்லாத நான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன். ॥அ॥

மூ—மதுமத்தீங்குழற்கே உய்யேன் அதுமொழிந்திடையிடைத் தன்செய்கோலத்* தூமுறுவல்செய்கண்கள் கொண்டு ஒன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்று நோக்கிப்* பேதுறுமுகஞ்செய்து

ஆ—(மதுமத்தீங்குழற்கே) மதுமத்தீங்குழற்கே உய்யமாட்டுகிறிலேன்; அதின்மேலே அங்ஙனே நட்சைக்கு அழைத்துத் தூமுறுவல்செய் கண்களைக்கொண்டு பணிமொழிகளாலே ஸாந்த்வநம்பண்ணி தூமொழியிசைகள்

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஈ— அதுமொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயென்று) இதுக்கு என்னை யழைத்திருக்கிறபடி யென்கிறதோடே ஸ்வயம் ஸ்ரீதீபவாக்யத்தில் வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே நம்மையழைத்தென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் தங்களை அழைக்கைக்காகவூதின குழலோசையை ஸந்தாபவிஷயமாய்க்கொண்டு வாயிப்பதின்றதென்றவளிப்பாட்டிலே யழைத்த ஸந்தானமங்கே சென்று சேட்டிதங்கள் விஷயத்திலவன்பண்ணின ஜ்ஞாநஸந்தேசங்கள் ஸந்தாபவிஷயங்களாய் நலிகிறன வென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிகை. ஒன்றுபேசி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (பணிமொழிகளாலே யித்யாதியால்) பணி (னி) மொழிகள்- வேதவாக்யங்களான உக்திகள். பேதை நெஞ்சறவறப்

வ்யா— மதுமத்தின்குழற்கே- நம்மையழைக்கைக்காக அவனூதுகிற மதுரமான குழலோசைக்கே, நான்- உய்யேன், பொருந்தவம்பிரிவில் தரிக்கமாட்டாதநான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன், குழற்கே யென்கிறவி டத்தில் ஏகாரம் ஸகலகரணத்தை வ்யவச்சேதித்துக்கொண்டு அவதாரணார்த்தத்துக்கே நான் தப்புஜீவிக்கமாட் டாதிருக்க அதின்மேலே யிவையும் ஸந்தாபவிஷயமாய்நலிந்தால் நானெங்ஙனே ஜீவிப்பேனென்கைக் கருத்தாயிருக்கிறது, அதுமொழிந்து- அதுவுமொழிந்து, அதுவுந்தவிரவென்றபடி. அந்தக்குழலூதின நாந்தா ஸ்த்ரீக்கே அதின்மேலேயுமென்கை. அதுமென்கிறவிடத்தில் உம்மும். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸமுச்சயத் தோடு ஸமுச்சயம். அதிகாரணாநாந்தாரத்துக்கே யதின்மேலே குழலூதினதும் வாயாகின றது, அதுநாந்தத்துக்கே யதின்மேலும் இவ்வியாதின்றனவென்றிப்படி யிரண்டுபாட்டாலுமாகச் சொல் லுகிறது. இடையிடை- நடுவே நடுவே, தான் குழலூதாநிற்கச்செய்தே யதினடுவே நடுவேயெ ன்றபடி. இதுக்கு ஒன்றுபேசியென்கிறதோடே அந்வயம். தன்- தன்னுடையவையான, "ஸ்வேச்சயாகல்பித ஸ்வாம்ஸ்ரீக" மென்கிறபடியே தனக்கஸாதாரணங்களான வென்றபடி. செய்- சிவந்தவைகளான, ஜக தேகரஜநகமான ஸமர்த்தஸ்த்ரீசேஷத்வ வஹஸஹநீய தாமரைஜதங்களான வென்றபடி. கோலம்- அபி ராமணீயங்களான, தூமுறுவல்- ஆச்ரிதக்ருதம்செய்பாகிற்கிறவையான, வண்பொலிவியாதகளான போ க்யங்களுக்கு அவன்நெஞ்சிலுள்ள வாத்ஸல்யவிசேஷங்களெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகவுஜ்ஜீவித்து விருத்த ஸ்வாபநம்பண்ணி யவர்கள்கால்களிலேவிழுந்து அவர்கள்நெஞ்சை த்ரவமாக்கியிப்படி வசீகரணமுமாக வும் ஸ்மேரீபமாகவும் வ்யாபரியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. கண்கள்கொண்டு- கண்களைக்கொண்டு, ஒன்றுபேசி- ஒருவார்த்தைசொல்லி, வாவாதேவ்ராமான லேநவ்யாவஷ்டத்தைச் சொல்லியென்றபடி. ஆத்மைத்தன் வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஒன்றென்று ஸங்க்ஷேபமாகச்சொல்லுகிறாள், அவனுடைய வசீ கரிதமெல்லாமவன்வாயால் சொன்னதில்காட்டிலும் கண்களாலவகாசியிலே மிகவும் ஸ்பஷ்டமாகாநின்ற தென்றகருத்தாலே. கண்கள்கொண்டு பேசியென்கிறாள், தூமொழி- ஸர்வஜ்ஞங்களான ஸூக்திகளையுடைய வையான, தூ- ஸாரம், இந்த ஸர்வஜ்ஞமென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞங்களாப் பொலிந்ஜநதாமஸகங்களான ஸகலஸ்வரங்களோடே கூடினவையானவென்றபடி. இசைகள்கொண்டு- வேணுகாநங்களைக்கொண்டு இசை- காநம், ஒன்றுநோக்கி- ஒருபடிபார்த்தருளி, வீணாதேர்வமாம்படி நிரவதிகஸௌந்தர்யமாக ஜோவிதனைப்பார்த்தருளியென்றபடி. கவலைகநவர்த்தித்தாலே அவர்கள்நெஞ்சை யுருக்குமாப்போலே வேணுகாநமகத்தாலும் நெஞ்சுருக்கப்பண்ணுகிறானென்று, கருத்தாலே யிசைகள்கொண்டு நோக்கி

[illegible] ன், பேதுறுமுகஞ்செய்து- ஸௌந்தர்யமாகின்றுள்ள ஸௌந்தர்யத்தைச்செய்து, பேது- ஸௌ

[illegible] கெட்டுக்க, ஆவிர்க்கையென்றபடி, வரவீஜநமண்டலந ரமிப்யமாகத்தான் பவ

[illegible] த்தைக்குக் கண்டாரு கமாயிருக்கையாலே த்ருஸ்யமஸமஜ்நித ஸௌகுமார்யம் ப்ரஸ்தாப

[illegible] ருசிதாகஷ்பிதமாய் ஸம்ஹாரஸ்கலிதவேஷமான ஸௌந்தர்யத்தைப்பண்ணியென்றபடி.

மூ— நொந்து நொந்து பேதைநெஞ்சறவறப் பாடும் பாட்டை* யாதுமொன்றறிகில மம்மவம்ம மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான்* ௯௯

மாலையும்வந்ததுமாயன் வாரான் மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த* கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ கொடியன குழல்களுங்குழறுமாலோ*

ஆ— கொண்டும் வ்ருஷபங்களாக நோக்கியும், பேதுறுமுகஞ் செய்துநொந்துநொந்தும், ஊடலைத்தீர்த்துக்கொண்டு எம்மோடே குரவைகோத்து, கேட்டார்நெஞ்சுகளெல்லாமழியும்படி பாடினபாட்டு என்னை நின்றீருகிறபடி பேரான்றுந் தெரிகிறதில்லை அதின்மேலே மாலையும்வந்தது! மாயன் வாரா! னென்றலற்றுகிறாள். ௯

(மாலையும்) மாலையும்வந்தது, மாயன்வருகிறிலன், மாமணிபுலம்ப வல்லேறணைந்த கோலநன்னாகுகள் களித்துக்கொடு வாரா நின்றன; வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திருத்தோழன்மார் குழல்களையூதிக்கொடு வந்து-

இ— வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊடலையித்யாதியால்) ஊடல்- ப்ரணயரோஷம். தீர்த்துக்கொண்டென்றது திவத்திப்பியாமின்றுகொண்டென்றபடி. யாதுமொன்றறிகில மென்கிறதோடு. ஸந்தர்ப்பாவதாரத்தால் பாடும்பாட்டென்கிறவிடத்தில் ஸூசிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கேட்டார்நெஞ்சுகளித்யாதியால்) யாதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைநின்றித்யாதியால்). ௯

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

உகளு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (களித்தித்யாதியால்) குழல்களுங்குழறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரை யித்யாதியால்) இத்தெய்வி யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டில்

ஸ்— நொந்துநொந்து- வ்யதிகவ்யதிதனாய், கல்நெஞ்சனுன வென்னையும் நீராயுருக்கின விந்த மாநதாய பாட்டைக்கேட்டால் ஸம்வேதிகளான ஜீவிகளெங்ஙனே ஸஹிக்கப்புகுகிறார்களென்று மிகவும் வ்யதிதராகின்றாரென்றபடி. பேதைநெஞ்சறவு அற- ஸம்ப்ரீதர்களுடைய ஹ்ருதயில் விஶேஷமானதுதிர, பேதை- ஸம்ப்ரீதர். அறவு- விஶேஷம், ஸம்ப்ரீதிகளுடைய ஹ்ருதயில் ப்ரணயரோஷஜநிதமானதென்றபடி. அற- அற்றபின்பு, விவிமதி ஸ்த்ராநாயகர்களாலே அவர்களுடைய ப்ரணயரோஷஜநிதமிருந்திருந்து ஸாலக்ஷ்யாஸம்பெற்றபின்பெண்பறபடி. பாடும்பாட்டை- அவன்பண்ணுகிறமா நத்தை. யாதுமொன்று- ஏதேனுமொருவ்யகாரத்தாலும், அறிகிலம்- அறியமாட்டுகிறிலோம், ஸுக்ருதிவஸ்மாவநம், வரிமேவிக்கமாட்டுகிறிலோமென்றபடி. அதுநம்மை பாதிக்கிறப்ரகாரங்கள் நம்மால்பரிமேவிக்க முடியாதென்கை. அம்மவம்ம அம்மே! அம்மே! விஷாதாயித்யத்தால் விலபிக்கிறபடி. மாலையும்வந்தது- இதின்மேல் "ஸகீஸ்மோத்ராத்ரிः ஸர்வத்ராப்ராணஹாரிணீ" என்கிறபடியே ப்ராணஹாரிணியான ராத்ரியும்வந்தது. மாலை- ராத்ரி. மாயன்- தன்னை விஶேஷித்தவிரஹிணிகள் ஜீதரம்படி பண்களிற்காட்டில் ஸஹஸ்ரமான வரிதவ்யனுங்கொண்டுவருமவனான வாஸுதேவகன், வாரான்- வருகிறானில்லை. ௯௮

மாலையும்வந்தது- அவன்தான் வருகிறவளமாகச் சொல்லிவைத்துப்போன ராத்ரியும்வந்தது, உபாயத்தால் தான்சொல்லிவைத்துப்போன ஸமயம்வந்தும் வாராதொழிந்தானென்றால் ஸஹிக்கமுடியுமோவென்றபடி. மாயன்வாரான்- தன்னைக்காணவே ப்ரதிக்ஷிக்களெல்லா மநாக்ஷிக்களாம்படி தோற்றுமவனுன வாஸுதேவகன் வருகிறிலன், மாமணி- கண்டாஹாரமாய்க்கட்டின உத்தமபாசைகள். புலம்ப- ஶப்திக்க, புலம்புகை- ஶப்திக்கை; இதுக்கு உகளுமென்கிறதோடே அந்வயம். வல்லேறு- வஶமாலிகளான வ்ருஷபங்களாலே. வல்- பலிஷ்டம், ஏறு- வ்ருஷபம், அணைந்த- அணைப்பட்டவையான, ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோல- அந்தவ்ருஷபஸம்ஶ்லேஷ ஸம்ருத்திகளான, நல்- நல்லவையான; அந்த வ்ருஷபங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிகளானவென்றபடி, நாகுகள்- கிடாரிகள்; நாகு- கிடாரி, உகளும்- உகந்து உகளித்துக் கிளம்பாநின்றன, உகளுகை- உயரக்கிளப்புகை, ஹர்ஷத்தாலே ஸஞ்சரிக்கப்பண்ணுகின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஐயோ! இவையெல்லாம் [illegible] [illegible]களாகிறகத்தே யென்னுடைய [illegible] [illegible]த்தொழிவதேயென்றபடி. கொடியன- க்ரூரமான, அவன்குழலோசைக்கு ஸாதகங்களாய் [illegible] [illegible] ளாகின்றவென்றபடி. குழல்களும்- க்ருஷ்ணனுக்கு ஸகாக்களான கோபர்களுடைய வேணுநாதங்களும், குழறும்- குமுறாநின்றன; [illegible] [illegible]

மூ— வாலொளிவளர்முல்லை கருமுகைகள் மல்லிகையலம்பி வண்டாலுமாலோ வேலையும்விசும்பில் விண்டலறுமாலோ வென்சொல்லியுய்வ னிங்கவனை விட்டே* ௧௦।

அவனைவிட்டகன்று யிராற்றகில்லாவணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசல்*

ஆ— புகராநின்றன, சுத்ரவர்ணமான வொளிவளருகிற முல்லைக்கருமுகைகள் மல்லிகைமுதலான பூக்களின் பரிமளங்களைப்பருகி வண்டுகளாலாநின்றன, கடலும் கிளர்ந்துகொண்டு வாராநின்றது, இந்நிலையிலே அவனைவிட்டு நானெத்தைச்சொல்லி யுய்வதென்கிறாள். ௧௦।

(அவனைவிட்டு) வண்டுவரைப் பெருமானைப்பிரிந்து தங்களைக்கொண்டு தரிக்கமாட்டாமையத்தியம்போ

ஈ— மாயன்வாரானென்றவளிப்பாட்டிலே ராத்ரியும்வந்தது அவன் வாராதொழிந்தாலிந்த வாயுவைகல்?ய அவஸ்தையிலே நானெங்ஙனே ஜீவித்திருக்கும்படியென்று விலபிக்கிறாளென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. ௧௦।

✳ நிகமனம். ✳

"உயிராற்றகில்லா" வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களையித்யாதியால்) அணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தியம்போதித்யாதியால்) த்விதீய த்ருதீய

ஸ—நின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! திருத்தாய்மார்களெல்லாரும் வந்தும் தான்வாராதிருப்பதே யென்று சோகிக்கிறபடி. வால்- சுத்ரமயமான, வாலென்று சுத்ரமயம், சுத்ரவர்ணமானவென்றபடி. ஒளிவளர்- காந்திவளராநிற்கிற, முல்லைக் கருமுகைகள் மல்லிகை- இந்தவிவிதபுஷ்பங்களை, கருமுகையென்று முல்லையோடு ஸாத்ருச்யமான வொருபுஷ்பவிசேஷம், அலம்பி- ஸம்மர்தித்து, அலம்புகை- ஸம்மர்திக்கை, இவற்றினுள்ளேபுக்கு முழுகி பரிமளங்களைப் பானம்பண்ணியென்றபடி. வண்டு- ப்ரமரங்கள், ஆலும்- ஆலாநின்றன, சப்திக்கின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! வேலையும்- ஸமுத்ரமும், வேலையென்று ஸமுத்ரம், விசும்பில்- ஆகாசத்திலே, ஆகாசபர்யந்தவ்யாப்தமாய் என்றபடி. விண்டு- வாய்விட்டு, தாரமாருவென ஸர்வகோஷிதமாயென்றபடி. அலறும்- அலறுகின்றது, கூப்பிடாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! இங்கு- இந்நிலையிலே, அவனைவிட்டு- அவனையொழிய, என்சொல்லியுய்வன்- எத்தைச்சொல்லி யுஜ்ஜீவிப்பன். ௧௦।

அவனைவிட்டகன்று- க்ருஷ்ணனைவிட்டுப்பிரிந்து, உயிர்- தங்கள்ப்ராணனை, ஆற்ற- பொறுக்குகைக்கு, கில்லா- மாட்டாதவர்களான, அணியிழை- அணியப்பட்ட இழைகளையுடையவர்களான, அணிகை- அலங்கரித்துக்கொள்ளுகை, இழை- ஆபரணம், ஸம்ச்லேஷம் ஸந்நிஹிதமானவாறே விவிதாபரணங்களாலே தங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு அவன்வருகிறானென்று வழிபார்த்திருந்தவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்- கோபிகைகளுடைய, மாலைப்பூசல்- ஸாயங்காலத்திலாக்ரந்தனத்தை, பூசல்- ஆக்ரந்தனம், ஸமாகமித்துவருமவன் ஒருஸமயத்தில் விளம்பித்தவாறே விரஹதுக்கம் பொறுக்கமாட்டாதே அவர்களாக்ரந்தனம்பண்ணினபடியை யென்றபடி. இதற்கு உண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். இதனால் கோபிமாரெல்லாருமாகப்பட்ட க்லேசங்களெல்லாவற்றையு மாழ்வாரொருவருமே அநுபவித்தாரென்றதாயிற்று. ஆய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்தாலே இத்திருவாய்மொழியிலிப்பத்துப்பாட்டும் கோபிமார்தனித்தனியே யலற்றினபாசுரமாயாதல், விரஹவ்யஸந மாற்றமாட்டாமையாலே ஸந்த்யாகாலம் வந்துகூடின கோபிமாரெல்லாருக்குமாக வொருத்தியலற்றின பாசுரமாயாதல் இருக்கிறதென்று தோற்றுகிறது. இது உரைப்பிரசொன்ன நிர்வாஹம், ஆத்யபக்ஷத்தில் நிமைநத்தி லாய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்துக்கும 'என்னுயிர்க்காக்குமாறென்' 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே' இத்யாதிகளிலேகவசநங்களுக்கும் ஸங்க்ரஹமுண்டு, ஆகிலும் 'தமியமாலோ' 'தெய்வவண்டு துதைந்தவெம்பெண்மை' 'யாமுடைநெஞ்சமும்' இத்யாதிகளில் பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை, த்விதீயபக்ஷத்தில் ஏகவசநங்களுக்கு ஸங்க்ரஹமும் நிமைத்து பஹுவசநத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு, 'என்னுயிர்' இத்யாத்யேகவசநவ்யபதேசங்களான கதிபயவாக்யங்கள் விலபிக்கிறவள் தன்னைத்தானும்சொல்லிக்கொண்ட பாசுரமானாலே ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு; இப்படி பஹுவசநவ்யபதேசவாக்யங்கள் ஸமுதாயகோபீவிஷயங்களாயும் ஏகவசநவ்யபதேசவாக்யங்கள் விலபந்தீவிஷயங்களாயும் நிர்வஹிக்கும்போது இப்பத்துப்பாட்டுக்களும்

மூ—அவனைவிட்டகல்வதற்கே யிரங்கியணிகுருகூர்ச் சடகோபன்மாறன்* அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்த ஆயிரத்துளிவைபத்துங்கொண்டு* அவனியுளலற்றிநின் றுய்ம்மின் றொண்டீர்சொன்னமாலை நண்ணித் தொழுதே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—தனியிழையாசிரியர் திரளநின்று கூப்பிட்டாப்போலே, ஆழ்வாருமவனைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாமை கூப்பிட்டலற்றின இத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அலற்றியுய்யப்பாரமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—வாதாபங்களை ஸம்ஹரிக்கிறா (ஆழ்வாரு மிதாரதிபால்) ॥கக॥

ஈ—மொவிமாரெல்லாருங் கூடினவிடத்தில் தனித்தனியே பாசுரங்களென்றிப்படியொரு த்ருதீயவக்ஷாஸ்ரயித்தா லிவ்வெகவசனவ ஸமாஸவசனங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் ஸங்க்ஷேபமுண்டு, அவனைவிட்டகல்வதற்கு- ஸர்வேச்வரனைவிட்டு விச்லேஷித்திருக்கைக்கே, ஷஷ்டீ ஸம்பந்தஸாமாந்யவசனமாகையாலே இங்கே ஹேதுவிபக்தியாகை, விச்லேஷித்திருக்கையாலே யென்றபடி. காரணத்தால் ஸாவஸாரிகதாவங்களாலே யன்றென்றபடி. ஸாவஸாரிகதாவங்களிறகாட்டில் ஸர்வேச்வரவிரஹமே யதிகமாய் நலிந்ததென்றுகருத்து. இரங்கி- கரைந்து, வ்யஸனப்பட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே யன்வயம். அணி குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. மாறன்- மாறனென்கிற குடிப்பேரையுடையவரான, சடகோபன்- ஸ்வஷ்டம், அவனி- ஜகத்தை, உண்டுமிழ்ந்தவன் மேல்- ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்காரணம்பண்ணினவன் விஷயமாக, உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்குவிசேஷணம், ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்துங்கொண்டு- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையுங்கொண்டு, தொண்டீர்?- பகவத்விஷயத்தில் வ்யாமோஹமுடையவர்காள், அச்சொன்ன- அப்படி சொல்லப்பட்டவனை, அப்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தாவென ரக்ஷகனாகச்சொல்லப்பட்டவனை யென்றபடி. மாலை- ஆச்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், நண்ணி- கிட்டி, தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, அவனியுள்- ஜகத்துக்குள்ளே, அலற்றி- ப்ரீதியாலேவிஸ்தாரம் உச்சைஸ்ஸ்வரமாக ஸங்கீர்த்தித்து, உய்ம்மின் - உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஸ்ரீவேதாந்தாசார்யமஹாதேசிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ பகவத்விஷயத்ராவிடோபநிஷத் ஸாரஸ்வதம்

(மலவிகை)

ஸ்ருதாக்ஷவக்த்ரவிஶ்ராந் ஜநிதவநதயா ஸ்வர்தஸௌந்தர்ய ஸாரா
ஸ்ராஹகாரோணதாதை ஸம்ஸ்ருஷ்டி தஜநதயா ஸ்தந்தாநாதிஜாதை:।
ஸ்வாதகா ஸ்வஜோரஸ தஉ தஸாரஸ ஸ்வஸ்வதேஷ்டக ஸம்ஹித
நக்ஷத்ரபூர்வாஸ்த் வஸ்ய நிர்வஸாதயதயா வ்யாவயாதாஸ க்ருஷ்ண ॥கக॥

(ஸ்ருதாக்ஷவக்த்ரவிஶ்ராந்) அலர்பந்தாமரைக் கண்ணனெம்மான்- "தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ" என்கிறபடியே, ஸம்ஸாரஸ்வேதாத்ருத ஸம்ஸ்ருஷ்டநாள ரவிகரவிகஸித புண்டரீகதள ஸ்தாயதேக்ஷணனாகையாலும், (ஜநிதவநதயா) அகலிடம் படைத்திடந்துண்டுமிழந் தளந்தெங்குமளிக்கின்றலோகங்களெல்லாம ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வர்தஸௌந்தர்ய) கண்ணன்கள்வம்- தனியிளஞ்சிங்க மெம்மாயன்- க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும், ஆதிசப்தத்தாலே ரஞ்ஜகமும் சொல்லப்படுகிறது. (ஸாரஸ்ராஹகாரோ) தாவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டுதுதைந்த வெம்பெண்மையம்பூவிதாலோவண்டானது புஷ்பத்தை ஆதாரமாக்குமாப்போலே யாஸ்ரிதருடைய ஸ்ம்ருத்யாதிகளையவலம்பித்து ஆதாரமாக்க வல்லனாகையாலும் (வேணுநாதைஸம்ஸ்ருஷ்டிதஜநதயா) அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ-

ஈடு—தா— "ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய வாத்ஸல்ய" இத்யாதிகளிற்படியே ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களையுடையனாயும் ஸம்ஹநநத்தாலே விஸ்த்ருதராக்கவல்லனாகையாலும், (ஸாம்யநாதிஜாதேஷு) சிவனொடுபிரமன் வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகம்— ஸத்ருவரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடு நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியோடு வாசியறத்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்யாமளாங்க) காரொக்குமேனி— வர்ஷாகாலமேகம்போலே, ஸ்யாமளமான வடிவையுடையவனாகையாலும், (ஶ்ரோத்ரவர்த்ம) அதுமணந்தகன்ற நங்கண்ணன்கள்வம் கண்ணனிற்கொடிது— தன்னைக்காட்டிலும் மாக்ஷிகமான நவநீதசௌர்யாதிகளை யுடையவனாகையாலும், (ஸாக்ஷாத்கர்த்ரு) தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித்— தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி— மாலையும்வந்தது மாயன்வாரான்— தனக்கு ஸம்வாதங்களான கண்களாலும் குழலோசையாலும் ஸாக்ஷாத்கராதிகளைச் செய்யவல்லனாகையாலும், மற்றும் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளை யுடையவனாகையாலும் வண்டுவரைப்பெருமாளை வருகைக்கு யோக்யமானஸமயத்தை யுடையவராக, "மல்லிகைகமழ்" என்கிறதஶகத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸரான வாழ்வார் ஸ்ரீகிவாதித்தருளினாரென்றருளிச்செய்கிறார். கசுகஉ

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாலைநண்ணி) 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டு' என்றுகிடந் தலற்றாநிற்கச்செய்தே அவனும்பக்ஷேப்த்துவந்துபுகா அவர்களவனோடே கலந்துபரிமாறினாப்போலே தம்முடைய வ்யஸநமும்தீரும்படி திருக்கண்ணபுரத்திலே அவனைக்கண்டு அவனோடேகலந்துபரிமாறி தம்முடைய ஸ்ரீத்ருதியத்தாலே ஸம்ஸாரிஜநங்களைக்குறித்து ஸர்வஸமாச்ரயணீயனைக்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவெம்பெருமானை ரக்ஷகனாகப்பற்றி அவன்றிருவடிகளைக் கமலமலரிட்டு நீர்வினைகெடத்தொழுதெழுமின்? இதுக்கொரு

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹார்த்தராய் அலற்றினவாழ்வார் ஸந்தோஷமெய்திற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே உபதேசம்பண்ணுகை பலமஹாகமன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (என்சொலஷியித்யாதியால்) கலந்துபரிமாறியென்றது— ஸாநுஸம்ஸ்லேஷங்களைப்பெற்றென்றபடி. அறுக்கும்வினையிலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷங்களை ஸஹாஸ்ரீகாரமாக ஸந்நிதித்துஸ்ராயித்துப் பெருமையாலே வ்யஸநம்சமிதாத்மாய் அததாலே ஸாநுபாந்தமம்கலங்கி மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே விலம்பாக்ஷராய் வ்யஸநபட்ட வாழ்வாருக்கு இவர்பட்ட வ்யஸநமெல்லாந்திரும்படி ஸர்வேஶ்வரன்தான் திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினபடியைக் காட்டியருளி 'நாமன்றோவும்மை யிழந்திருக்கிறோம் இச்ஶரீராவஸாநத்திலே நீரபேக்ஷித்தபடியேசெய்கிறோ' மென்றருளிச்செய்ய, இத்தாலே மிகவுப்ஸ்ரீதராய் ஸாநுபாந்தமமிழந்திருந்த தம்முடைய வ்யஸநம்தீரும்படி யவனோடேகலந்துபரிமாறி அந்தப்ஸ்ரீதிஸ்ரீகத்தாலே உபதேசம்பண்ணுகிறாரென்றருத்து. 'சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரானை' என்று இத்திருவாய்மொழியி லருளிச்செய்கையாலே இச்ஶரீராவஸாநத்திலே அபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்தானென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதிறே. இத்தால இத்திருவாய்மொழிக் கவஸரஸ்ரீதீக்ஷமென்கிறஸம்வத்ஸரணம் ஸ்ரீகிவாக்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று குறித்துஎன்கிறதற்கு ஸமாவாக்யாநத்தில் கிருபையேபோடேயமயம்.

முதற்பாட்டு.

ஸ்ரீதிபவாதித்துக்குக் காதபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸமாச்ரயணீயனித்யாதியால்) மாலை

மூ— மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோ வினைகெடக்* காலைமாலைகமலமலரிட்டுநீர்* வேலைமோதுமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்* தாலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே* ௱௩

கள்ளவிழுமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* னள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை* வெள்ளிவேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுர*

ஆ— காலநியமோபேக்ஷையுமில்லையென்கிறார். ௱௩

(கள்ளவிழும்) அவன்றிருவடிகளைக் கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமிடத்தில் அவற்றைநெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு நாளுமிறைஞ்சுமினென்கிறார். ௱௨

இ—நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க 'காலைமாலை' யென்றது 'ஸாயம்ப்ராதஜுஹோதி' த்யாதிவத் காலநியமவாமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக வ்யாக்யாத்தாலே யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) "ப்ராதர்நிஶிததாஸந்த்யா மத்யாஹ்நாதிஷு ஸம்ஸ்மரந் । நாராயணமவாப்நோதி ஸத்யஃ பாபக்ஷயாந்நரஃ" இத்யாத்யநுஸாரேண 'காலைமாலை' யென்றது ஸர்வகாலோபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ௱௩

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோஜநம் இதின்மேலொரு ஸர்வவிஶேஷம்வியிக்கைக்காகக் கீழ்ச்சொன்னதுக் கநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாமீப்யவர்த்தத்தை யுபதேஶித்தவரிப்பாட்டிலே த்யாநத்தையுபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ௱௨

ஶ— வேலை- ஸமுத்ரமானது, மோதும்- தரங்கங்களாலே ஶ்லாகநம்பண்ணுகிற்கிற, மோதுகை- ஶ்லாகிக்கை. ஸமுத்ரம் கத்ருஸஸந்நிதமாகையாலே ப்ராகாரத்திலே ஶ்லாகிக்கிறதென்று கருத்து. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடைய, ஆலின்மேல்- ஜலத்தின்மேலே, ஆல் என்றது ஜலத்துக்குப்பெயர், ஜலக்கட்டியை ஆலங்கட்டி யென்னக்கடவதிறே. ப்ரளயார்ணவஜலத்தின்மேலே யென்றபடி. ஆலமர்ந்தான்- ஆலிலே அமர்ந்தவனுடைய, வடதளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனை யென்றபடி. இத்தால் ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவனாக ஸ்வபித வடபத்ரஶயநத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. மாலை- ஸர்வேஶ்வரனை, நண்ணி- கிட்டி, ரக்ஷகனாய்ப்பற்றியென்றபடி. அடியிணைகள்- அவன் திருவடிகளிரண்டையும், இணை- இரண்டு, இதுக்குத்தொழுது என்கிறதோடந்வயம். காலை மாலை- ப்ராதஃகாலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும், மாலை- ஸாயங்காலம். இது உபலக்ஷணம். உங்களுக்குத் தக்கதான வேதேனுமொரு காலத்திலே யென்றபடி. கமலமலர்- பத்மபுஷ்பங்களை, இது ஸர்வபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம், பவித்ரமான புஷ்பங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸம்ஸாரதுஃகார்த்தரான நீங்கள், வினைகெட- துஃகங்கள்நஶிக்கும்படி, வினை- கர்மகார்யமாய் ஶிக்ஷணீயதுஃகரூபம், தொழுது- ஸேவித்து, "நித்யாஞ்ஜலிபுடாஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவவாதிநஃ" என்கிறபடியே ஶேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப் பண்ணியென்றபடி. எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஓ! என்று ஸம்போதநம், ஓ ஜநங்காளென்றபடி. ௱௨

ஓ தொண்டரே- வாரீர் ஶேஷத்வவிஷயத்தில் ஆரவமுடையவர்காள்?, தொண்டர்- ஶேஷர், ஓ வென்றதோ? ஶப்தம்போலே ஸம்போதநத்யோதகம், கள்ளவிழும்- தேன்கள் ஸ்ரவிக்கிறவைகளாகிற, அவிழுகை- ஸ்ரவிக்கை, மகரந்தஸம்ருத்திகளானவென்றபடி. மலர்- புஷ்பங்களை, இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஶேஷத்வஜ்ஞாநமுடைய நீங்கள், இறைஞ்சுமின்- ஆஶ்ரயியுங்கோள், நள்ளி- நண்டுஸ்த்ரீகள், நள்ளியென்று நண்டுஸ்த்ரீகளுக்குப்பேர், சேரும்- சேர்க்கிருக்கிற, இத்தால் நித்யஸம்ருத்திஸூசிதம். வயல்- க்ஷேத்ரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, கிடங்கின்புடை- அகழின்பார்ஶ்வத்திலே, கிடங்கு- அகழ்- இதுக்கு மதிள்சூழ் என்கிறதோடே யந்வயம். வெள்ளியேய்ந்த- ரஜதத்தைக்கிட்டின, வெள்ளி- ரஜதம், ஏய்கை- கிட்டுகை, ரஜதமயமானவென்றபடி. மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து-

மூ— முள்ளி நாளுந்தொழுதெழுமினோதொண்டரே* ॥ உ ॥

தொண்டர்தந்தந்துயர்போகநீரேகமாய்* விண்டுவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* வண்டுபாடும்பொழில்

சூழ்திருக்கண்ணபுரத்து* அண்டவாணனமரர்பெருமானையே* ॥ ந ॥

மானைநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்* தேனைவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்*

ஆ—(தொண்டர்) ஸர்வேஶ்வரனை அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸம்ஸாராச்ரயணீயனாகைக்காகத் திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவனுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ॥ ந ॥

(மானைநோக்கி) எல்லாருக்குமினியனாய்க்கொண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கண்ண

☀ மூன்றாம்பாட்டு. ☀

இ— அண்டவாணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாராச்ரயணீயனித்யாதியால்) நீரேகமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸமாச்ரயணத்துக்கு அநந்யப்ரயோஜநத்வம் அங்கமாகச்சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥ ந ॥

☀ நாலாம்பாட்டு. ☀

தேனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமித்யாதியால்) நீரிறைஞ்சுமினென்றது

ஈ— அந்தரிக்ஷமாந்தை, இது சுஜஹூக்ஷணே, அவ்வூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமான் திருவடிகளை யென்றபடி. உள்ளி- விக்ஷித்து, உள்ளுகை- விக்ஷிக்கை, த்யானித்துக்கொண்டென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதிநமும், அவைஷ்ணவி கடலைத்தீண்டலாகாதென்னுமாப்போலே இதுக்கொரு நியதிகாலநியமமில்லையென்றபடி. தொழுது- ஸேவித்து, எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥ உ ॥

தொண்டர்- பகவத்விஷயத்தில ஆவலுமுடையவர்காள், வண்டுபாடும்- உபாதாநதங்களாய்க்கொண்டு வண்டுகள்பாடாநிற்கின்ற, 'ஸாமகாநமாயனாவே' என்கிற நாதத்தைப்போலே வண்டுபாடும்தேசமென்றுகருத்து. பொழில- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்குமவனான, அண்டவாணன்- அண்டத்துக்குநிர்வாஹகனான, வாணன்- நிர்வாஹகன், லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகனானவென்றபடி. அமரர்பெருமானை- நித்யஸூரிநாயகனை, நும்தம்துயர்போக- உம்முடைய துயர்போம்படி, தம்மளவு ஸ்வாமிகைங்கர்யமும், துயர்- து:க்கம், உங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகக்லேசங்களெல்லாம திரும்படியென்கை. நீர்- ஸ்வதேஹஸம்ருத்தரானநீங்கள், ஏகமாய்- ஐகமாய், அவிச்சிந்நமாயென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமாயென்கை. ப்ரயோஜநாந்தரபரனாகில் ஐகாந்த்யமும் தத்ஸாமயிகமாய் விச்சிந்நமாமிறே, இதுக்கு இறைஞ்சுமினென்கிறத்தோடே அந்வயம். விண்டு- விகஸிதமாய், வாடா- வாடாததான, மலரிட்டு- புஷ்பங்களைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறைஞ்சுமின்- நீங்களாகவே சூராயியுங்கோள், ஐகாந்த்யமே யுங்களுக்கு ஸாதுவுந்தாயபாதாமுமென்று அவதிகரும்படி யுங்களுடைய ஶேஷத்வத்தை யதாஸம்பாதித்துக்கொண்டே சூராயியுங்கோளென்றபடி. 'யோஹஸவிஸஸூயஜே' என்னுமாப்போலே நீங்கள்நீங்களாயிருந்துகொண்டாராயியுங்கோளென்று இரண்டுநீங்களாஸ்வத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ ந ॥

தேனை- தேனான, 'ரஸோவைஸ:' என்கிறபடியே தேன்போலே ஸமாஸ்வாத்யனான, இது கேள்வனுக்குவிஶேஷணம். மானைநோக்கி- மானையுமபடியான நோக்கையுடையவளான, ஹரிணியானது ஸ்ரீஜிக்கிறபடியான கண்ணழகையுடையவளானவென்றபடி. மானை யென்கிறவிடத்தில ஸம்ஹிதாபக்ஷ னகாரநகாரயோ: னகாரோநந்தரநகாரஸ்யாதேச:. மடப்பின்னைதன்- ஸௌந்தர்யவையான நீளையினுடைய, மடப்பம்- ஸௌந்தர்யம், பின்னை- நீளை, தன்னென்றுஸ்வாமிகம். கேள்வனை- கந்தாவை, கேள்வன்- கந்தா, கந்தாவானவனையென்றபடி. வாடாமலரிட்டு- சூத்ரபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, சூத்ரபுஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீர்- ஸமவஸநாதிகளான நீங்கள், இறைஞ்சுமின்-

மூ—வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரந்* தானயந்தபெருமான்சரணாகுமே* ॥௪॥
சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* மரணமானால்வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்* அரணமைந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தரணியாளன் றனதன்பர்க்கன்பாகுமே* ॥௫॥

ஆ—புரத்திலே பெருந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுக்கிப்படி அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்யவே தன்றிருவடிகளில நித்யஸித்தமான வைகுண்ட ப்ரவேசத்தை யுங்களுக்குத்தந்து ரக்ஷித்தருளு மென்கிறார். ॥௪॥

(சரணமாகும்) இப்படி யுக்தி ப்ரகாரத்தாலே அவனையாச்ரயிக்கவேண்டியே தன்றிருவடிகளையே யுபாயமாகப்பற்றினார்க்கு ஒருபடியாலன்றியே யெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகனாய் அப்போதேயவர்களை யிப்ப்ரக்ருதியைவிடுவித்து திருநாட்டிலேகொண்டுபோய் திவ்யப்ரக்ருதிகளாக்கி அவர்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதிருக்கச்செய்தே அவர்களுக் கிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் மநோவிரஸமாகையாலே ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே கனவுகாலத்திலே யிப்ப்ரக்ருதிதானேவிட்டால் திருநாட்டைக்கொடுத்தருளி பின்னையு

இ—ஸமஞ்சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யகுணத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சரணாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்றிருவடிகளிலித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்நாலுபாட்டிலும் ஸௌலப்யமதனையுபதேசித்து இதில் பக்தியில்லாதார்க்குப் ப்ரபத்தியையுபதேசிக்கைக்காகப் ப்ரபத்திவிஷயத்திலவன்பண்ணு மாச்வாஸங்களைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. சரணமெல்லாமாகுமென்றபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலித்யாதியால்) மரணமானாலென்கிறவிடத்தில் பரிஹாஸத்தாலே ஸவாஸநத்யாகம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயவர்களையித்யாதியால்) வைகுந்தங்கொடுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—சூழுமியுங்கோள், சூராயியுங்கோளென்றபடி. வானை- ஆகாசத்தை, உந்தும்- உந்தாநிற்கிற, ஊர்த்வமாகத்தள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. உந்துகை- ஊர்த்வமாகத்தள்ளுகை, உந்தும் என்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாகாரமொரவம். ஆகாசத்தைத்தள்ளுகிறாப்போலே யத்யுந்நதமானவென்றபடி. மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- அந்ததிவ்யநகரத்தை; தான்- ஸ்வயம், தானென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாகாரமொரவம். நயந்த- ஆசைப்பட்டவனான, நயக்கை- ஆசைப்படுக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு பொதுவானஸமமென்று மிகவுமாதரிக்கிறவனான வென்றபடி. பெருமான்- ஸர்வேச்வரனானவன், சரணாகும்- ரக்ஷகனானவன், உங்களுக்கு வைகுண்டப்ரவேசத்தைத் தந்தருளுவனென்றபடி. ॥௪॥

தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கு- உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, தன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தரானவர்களுக்கென்றபடி. சரணமெல்லாமாகும்- எல்லாச்சரணமு மாகாநிற்குமவனான, ஸர்வவிதரக்ஷகனாகு மவனானவென்றபடி. அவர்களபேக்ஷித்த ஸர்வரக்ஷைகளையுஞ் செய்யுமவனான வென்கை. மரணமானால்- அவர்களுக்கு சரீரவியோகமானால், அவர்களுக் கிந்தசரீரம் ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே தானித்தை யிப்போதே நிவர்த்திக்கமாட்டாதே ஸவாஸநத்யாகமுண்டாக்கும் ப்ராரப்தத்தின் அவசாந கடாக்ஷத்தாலே அந்த சரீரவியோகம் அவர்ஜநீயமாக ப்ராப்தமானாலென்றபடி. வைகுந்தங்கொடுக்கும்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கொடுத்தருளு மவனான, பிரான்- இப்படி உபகாரகனான, அரணமைந்த- அரணாகவமைந்ததான, அரண்- ரக்ஷை, சத்ருபயமகலாமையிலே யிருப்பாரிவனுக்கென்ன வருகிறதோ வென்றஞ்சாதபடி நல்ல ரக்ஷையாயிருக்கிற தென்றபடி. மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்தரணியாளன்- திருக்கண்ணபுரத்திலேயிருக்கிற தரணீநாயகனானவன், லோகத்தில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷகனானவன், தனதன்பர்க்கு- ஸ்வகீயரான பக்தர்களுக்கு, அன்பர்- பக்தர்கள், தன்பக்கல் ஸ்நேஹமுடையவர்களான வஸ்துக்களுக்கென்றபடி. அன்பாகும்- ஸ்நேஹமாவன். அன்பு- ஸ்நேஹம், ஸ்நேஹத்துக் காச்ரயமாகிறவளவன்றிக்கே ஸ்நேஹமொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்குமென்றபடி.

மூ— அன்பனாகுந் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாஞ்* செம்பொன்னாகத்தவுணனுடலிடந்தவ* னன்பொனேய்ந்த
மதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தன்பனாநனமெய்யர்க்குமெய்யனே * ॥௬॥
மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்* பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாஞ்*

ஆ— மவர்கள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே தானென்றுஞ்செய்யாதாநுப் இவர்களுக்கேத்தைச்செய்வே னென்றிருக்குமென்கிறார். ॥௫॥

(அன்பனாகும்) இப்படிதன்றிருவடிகளிலே யநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவரானவர்கள் பக்கல் தானுமென்று மநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையனாய் ஸாம்ஸாரிக விரோதிகளையும் தானேபோக்குமென்கிறார். ॥௬॥

(மெய்யனாகும்) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழுவார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடியே காட்டிக்

இது— (திருநாட்டையித்யாதியால) அன்பாகுமெனகிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்) ॥௫॥

* ஆறாம்பாட்டு *

கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தின்மேலே ப்ரதிபந்தகநிவர்த்தநரூபமான வுபகாரத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக விப்ரதமபாதம் வ்ருத்தகீர்த்தநத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. அநந்யப்ரயோஜநஸ்நேஹங்களாலே தனமெய்யர்க்கு மெய்யனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ॥௬॥

* ஏழாம்பாட்டு *

ப்ரதமபாதம் கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தை வ்ருத்திரேகேண த்ருடீகரிக்கைக்காக வநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயபாதத்

மூ— அவர்கள்பக்கல் வாவாமொவாஸ்நேஹஸாலி யாவனென்கை. ॥௫॥

தனதாள்— தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்— உபாயமாகப் பற்றினவர்களெல்லாக்கும், அவர்களுடைய ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதிதாரதம்யம்பாராதே ஸ்நேஹிக்குமென்கைக்காக எல்லாமென்கிறவடிம், அன்பனாகும்— ஸ்நேஹியாயிருக்குமவனை, அன்பன்— ஸ்நேஹி, இது திருக்கண்ணபுரத்தன்பனுக்கு விசேஷணம். செம்பொன்னாகத்து— சிவந்தபொன்போலேயிருக்கிற சரீரத்தையுடையவனை, ஆகம்— சரீரம், அவன்தேஹம் ஹிரண்யவர்ணமாகையாலேயிறே யிவனுக்கு ஹிரண்யனென்று பேராயிற்று. ஆகத்தையுடையவன்— ஆகத்தன், ஆகத்தவுணனென்று ஸமாஸவடிம். அவுணனுடல— ஹிரண்யாஸுரனுடைய சரீரத்தை, அவுணன்— ஹிரண்யாஸுரன், கீண்டவன்— நகங்களாலே விதாரணம்பண்ணினவனை, நன்பொன்— நல்லபொன்னாலே, ஏய்ந்த— செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்— ப்ராகாரத்தாலே வரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து— திருக்கண்ணபுரததிலே, அன்பன்— ஸ்நேஹத்தையுடையவன், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக் கநுகூலமானதேசமென்றிங்கே மிகவுமாதரித்து வஸிக்கிறவனென்றபடி. தனமெய்யர்க்கு— தன்பக்கல்ஸத்யவான்களுக்கு, தன்பக்கல் யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தை யுடையவர்க்கென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவர்களுக்கென்று பர்யவஸிதார்த்தம். ப்ரயோஜநாந்தரபரனுடைய ஸமவஸ்த்ரமணிகாஞ்சநாதிமாலையாலே கயதார்த்தமிறே! நாளும— ஸர்வகாலமும், மெய்யன்— யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தையுடையவன். ॥௬॥

விரும்பி— ஸாத்யபுத்திபண்ணி, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னையேஸாத்யமாக வரித்துக்கொண்டென்றபடி. தொழுவார்க்கெலலாம்— ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், மெய்யனாகும்— யதார்த்தனானவன், ஸ்வஸ்வரூபத்தை தன்னை யுள்ளபடியே ப்ரகாசிப்பித்தருளுமென்றபடி. எல்லாமென்கிறதால் அவர்களுடைய ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதிதாரதம்யம்பாராதே செய்யுமென்றபடி. புறமே— பஹிர்விஷயமாக, ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தமாக வென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்— ஆஸ்ரயிப்பார்க்கெல்லாம். அவர்களைத்தம்பனுமுக்ஷுக்களாகிலுமென்கைக்காகவெல்லாமென்கிறவடிம். பொய்யனாகும்— அயதார்த்தனானவன்,

மூ.—செய்யில்வாளையுகளுந் திருக்கண்ணபுரத்து* ஐயனாகத்தணைப்பார்கட்கணியனே* ॥௭॥
அணியனாகுந் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* பிணியுஞ்சாராப் பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிபொன்னேய்ந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரம்* பணிமினும்பரமேட்டிதன் பாதமே* ॥௮॥

ஆ—கொடுக்கும், அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடி காட்டான், அநந்யப்ரயோஜநமாக வோராஜ்ஞோத்ரத்தைப் பண்ண வவனிப்படி ஸாதனனோமோவென்னில்? தானே ப்ராப்யன் என்றிருப்பார்க்கவன் ஸாதனமும், இவ்விடத்திலொரு ஸந்தேஹமில்லையென்கிறார். ॥௭॥

(அணியன்) இப்படி தன் திருவடிகளே ப்ராப்யம் என்று பற்றினவர்களுடைய து:க்கங்களையும் து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தையும்போக்கி அவர்களுக்கு ஸாதனமும், ஆதலால் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே-

---

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாமித்யாதியால்) த்விதீயபாதம் ப்ரதமபாதத்தின் அர்த்தத்தையே உபபாதிக்கச் சொல்லுகிறதாகையாலே புநருக்தியன்றோ வென்ன? வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகவோராஜ்ஞேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேப்ராப்யமித்யாதியால்) செய்கிறதோராஜ்ஞாதிக்ரமமானாலும் தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றினார்க்கு ஸாதனமென்கையினாலே தாத்பர்யமாகையிலே புநருக்தியன்றென்றதாயிற்று. ॥௭॥

*. எட்டாம்பாட்டு. *

ப்ரவ்ருத்தியைப்பண்ணுங்கோளென் றுபதேசிக்கைக்காக இப்பாட்டில் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களை ப்ரகாசிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இது ஸாதனமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) இதுக்குப் பற்றுங்கோளென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால் கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ப்ரவ்ருத்தி விஷயத்தி லவைலக்ஷண்யோக்தி செய்தருளும்படிகளை யுபபாதித்து இப்பாட்டிலே தத்விஷயமான ப்ரவ்ருத்தியைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென் றுபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அதில் "து:க்கங்களையு"மென்கிறத்தாலே பிணியுஞ்சாராவென்றதும் 'து:க்கஹேது' வித்யாதியாலே பிறவிகெடுத்தாளுமென்றதும் 'ஸாதனம்' மென்றத்தாலே அணியனாகும் என்கிறதுவும் வ்யாக்யாதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

ப—ப்ராப்யஸாதனமான தன்னை யதாவத்ப்ரகாசிப்பியானென்றபடி. செய்யில்- கேதாரங்களிலே, வாளை- மத்ஸ்யங்களானவை, உகளும்- உகளாநிற்கிற, உகளுகை- உபரக்கிளம்புகை, ஜலஸம்ருத்திஜநித ஹர்ஷாதிசயத்தாலே துள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. திருக்கண்ணபுரத்து- அந்த திவ்யநகரத்திலிருக்கிற, ஐயன்- ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன். ஆகத்து- உள்ளிலே, ஆகம்- உள்ளு, தங்கள் ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. அணைப்பார்கட்கு- ஆச்லேஷிக்குமவர்களுக்கு, ப்ராப்யமாக அநுஸந்திப்பார்களுக்கென்றபடி. அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன், அத்யந்தஸாதநனென்றபடி. ॥௭॥

தனதாள்- தன்திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- ப்ராப்யமாகப்பற்றினவர்களெல்லாருக்கும், அணியனாகும்- ஸந்நிக்ருஷ்டனவன். அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன். ஸாதனனாவனென்றபடி. பிணியும்- வ்யாதியும், பிணி- வ்யாதி, இது உபலக்ஷணம். வ்யாத்யாதிது:க்கமெல்லாமென்றபடி. "ந ரோகம் நோத து:க்கதாம்" என்று ச்ருதியில் ரோகத்தை முற்படச்சொல்லுகையாலே பிணியையெடுத்தது. சாரா- சாராது, அவர்களை ஸ்ப்ருசியாது. நிச்சேஷமாக விட்டுப்போமென்றபடி. பிறவி- ஜநநத்தை, ஸம்ஸரிக்கையை யென்றபடி. கெடுத்து- நசிப்பித்து, ஆளும்- ஆளுமவன். ஸ்வசரணகமல கைங்கர்யத்திலே நியோகித்துக்கொண்டு ரக்ஷித்தருளுமென்றபடி. ஸாதநஸாத்ய விசேஷ:. இது ஸாதனமும். ஆதலால் பணிமினென்றதுயிக்கிறது. மணிபொன்- ரத்னங்களாலும் ஸ்வர்ணங்களாலும், ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- ஸௌரிராஜபுரம். திருக்கண்ணபுரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவனை யென்றபடி. பரமேட்டிதன்- பரமேஷ்டியினுடைய, தன் என்று ஸ்வார்த்திகம். பரமேஷ்டீதி பரமேஷ்ட்டீ. ஸ்ரீபரமபதநிலயனுடைய வென்றபடி. பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடையவென்று பததாத்பர்யம். பாதம்- திருவடிகளை, நாளும் ஸர்வகாலமும், இதுக்கொரு காலவிசேஷம் தேடவேண்டா, எல்லாக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக்கூடினபோதாகவுமென்றபடி. பணிமின்- ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள். ப்ரணிபாதநமஸ்கார

மூ—பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி* யேதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை* வேதநாவர்விரும்புந்திருக் கண்ணபுரத்* தாதியானை யடைந்தார்க்கல்லலில்லையே* ॥ ௯ ॥

ஆ—எழுந்தருளியிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானைப்பெறுகைக்கு அவன்றிருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றுங்கோள், இதுக்கொரு காலநியமமில்லை, வேண்டினபோதாச்ரயிக்க லாமென்கிறார். ॥ அ ॥

(பாதநாளும்) இப்படியவன்றிருவடிகளை யாச்ரயிக்கவே ஸமஸ்தது:கஹேதுவிரோதியான ஸர்வபாபங்களுமெல்லாம்போம், அதிலொருஸம்சயமுமில்லை யென்றுசொல்லி அவன்றிருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றப்பெற்றேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்டு என்றுகொண்டு ஸந்தோஷத்தைப் பேசுகிறார். ॥ கூ ॥

(இல்லையல்லல்) அவன்றிருவடிகளையாச்ரயித்து நிரஸ்தஸமஸ்தது:கனானேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்

இ— (எம்பெருமானைப்பெறுகைக்கென்று) பாதம்பணியினென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையிது த்ருஷ்டியால்) (ப்ராப்தி ஸகலக்லேச நிவ்ருத்தியென்று ப்ராஸம்செல்லுகைபாலே நாளுமென்றது ப்ராப்தைபப்ரமாணங்கள் காலநியமமில்லையென்றும் ஸர்வகாலமுமாச்ரயணீய மென்றுகாட்டுகிறார் (இதுக்கொருவித்ருஷ்டியால்) ॥ அ ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஏதஞ்சாராவித்யாதி கீழ்ச்சொன்ன வுபாயவுபேயங்களுக்கெல்லாம் மூலமதாமென்று காட்டுகிறார் (அதிலொருவித்ருஷ்டியால) எனக்கேலினியெனகுறை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்ருஷ்டியால்) ப்ராப்திப்ராபகத்வஸம்பந்தத்தாலே தமக்கேவம்விதப்ராப்தி ஸந்தோஷத்தை ஸ்புரித்து ஸந்தோஷிக்கிறாரென்றுகருத்து ॥ கூ ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்ருஷ்டியால்) கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிற

ஸ— ஸ்ரவணத்தாலே உபாயமாக்கிக் கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ॥ அ ॥

பாதம்- அவன்திருவடிகளை, பாதமென்கிறவிடத்தில். மகாரஸ்ய, ஸம்ஹிதாயாம்லோபஸ்ச, நாளும்- ஸர்வகாலமும், இன்னகாலமாகவேணுமென்று விசேஷித்துத்தேட வேண்டா, ஏதேனுமொருகாலத்திலேயென்றபடி, பணிய- ப்ரணிபதநம் பண்ணினவாறே. ப்ரபத்தியாலே யாச்ரயித்தவாறே யென்றபடி. பிணி- வ்யாதியானது, லக்ஷணயா ஸம்ஸாரமூலத வாபமென்றபடி. ஸம்ஸாரமாவதென்கை. தணியும்- ஸாந்தமாம். ஸமூலநாஸமாமென்றபடி. நஸிக்குமென்னாதே தணியுமென்றது ஸம்ஸாரம் நிவ்ருத்தமாவது ஸரீரவியோகஸமயத்திலே யென்றுகருத்தாலே. ஏதம்- தோஷமானது, ஏதம்- தோஷம். உத்தரமானதென்றபடி. இங்கு ப்ராரப்திகமான ஸம்ஸாரம் விவக்ஷிதம். சாரா- ஆச்ரயியாது, ப்ரபன்னர்பக்கல் ஸ்லேஷியாதென்றபடி. வேதநாவர்- வேதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள், நாவென்கிறது- ஜிஹ்வை. "வேதே ஜிஹ்வாக்ரே" மென்கிறபடியே வேதாத்யயநாதிகளில் நிரதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. விரும்பும்- ஆதரிக்கும் ஸுமனா, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஆதியானை- ஜகத்காரணபூதனை, அடைந்தார்க்கு- ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு, அல்லல்- து:க்கங்கள், து:க்கஹேதுவான ப்ராரப்தபாபங்கள் இல்லையென்றபடி, இங்கு ஸர்வவிதபாபங்களுமெல்லாம் விவக்ஷிதங்கள். இல்லை- நஷ்டப்ராயங்களாய்ப்போமென்றபடி. ஸந்தேஹமில்லை யென்கைக்காக, எனக்கேல்- எனக்காகில், இனி- அவன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றினபின்பு, என்குறை- என்னகுறையுண்டு, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ஏல்- என்கிறது ஸம்பாவநாரூபம். எனக்குக்குறை ஸம்பாவிதமோவென்று ஸங்கித்து நிஷேதித்ததிலே போகவிது நிஷேதிக்கவும் ப்ரஸக்தியில்லையென்கைக்காக. இது ஸாமான்யமாய் ஸர்வஜநங்களிற்காட்டில் தமக்கு வ்யாவ்ருத்தியை த்யோதிப்பிக்கிறது. எனக்கேல் உங்களைப்போலன்றிக்கே யவிசேஷமாக வவன்றிருவடிகளை யவலம்பிக்கப் பெற்றவெனக்கோவென்றபடி. ॥ கூ ॥

மூ—இல்லையல்லலெனக்கேலினியென்குறை* யல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்* கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரஞ்* சொல்ல நாளுந்துயர்பாடுசாராவே* ||ய||

'பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்* மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாடலானதமிழாயிரத்துளிப் பத்தும்* பாடியாடிப்

ஆ—டென்று ஸ்ரீஸூக்திமயபத்தாலே பின்னையுந்தம்முடைய ஸாம்யத்தைச்சொல்லி 'அவனே ரக்ஷகன்' என்று விஶ்வஸிக்கமாட்டீராகில் 'திருக்கண்ணபுரமென்று சொல்லுங்கோள், சொல்லவே ஒருநாளும் து:க்கங்கள் வாராவென்கிறார். ||ய||

(பாடுசாரா) ஸம்ஸாரப்ரவமானவுபாயபத்தாலே நிரஸ்தஸமஸ்தது:க்கராய்க்கொண்டெம்பெருமானைப்பெறவேண்டுவீர்? திருவாய்மொழியைப் பாடுங்கோளென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தாகையாலே இது ஸம்ஸாரக்ஷேபன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீஸூக்திமயபத்தாலேயித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்தி லத்தியந்தாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனேரக்ஷகனித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||ய||

✳ நிகமனம். ✳

பாடுசாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்வேதத்யாதியால்) வினைபற்றறவேண்டுவீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) ||கக||

ஈ— அல்லல்- து:க்கங்கள், ஹேயப்ரத்யநீகனுபயலக்ஷணவாய தூஷணங்களாலுண்டாம் து:க்கங்களெல்லாமென்றபடி. இல்லை- நிரஸ்தங்களாயிற்றன, எனக்கு- இப்படியவன்திருவடிகளைப்பற்றினவெனக்கு எனென்றது ஸூசிப்பவனுக்கு, இனி- இப்படிது:க்கங்கள் நிரஸ்தமானபின்பு, என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அல்லிமாதர்- புஷ்பத்திற்பெண்ணானவள், அல்லி- புஷ்பம், மாதர்- பெண், பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரானவளென்றபடி. அமரும்- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்பினன்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தையுடையவனான, ஸ்வரூபணத்தில் குறைவுபார்த்து நம்மையவனநாதரியாதபடி 'நம்பக்கலுள்ள வ்யாஜமாத்ரத்தை விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவையான ஜகந்மாதாவோடு நித்யஸம்ஶ்லேஷமாயிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதுக்குத் திருக்கண்ணபுரத்தோடே அந்வயம். கல்லில்- கல்லுகளாலே, த்ருதீயாஸப்தமீ, கல்லு- ரத்நம், ஏய்ந்த- ரசிதமான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ- பரிவ்ருதமான், திருக்கண்ணபுரம்- திருக்கண்ணபுரத்தை, சொல்ல- சொன்னக்கால், திருக்கண்ணபுரமென்று அவ்வூரின் திருநாமத்தைக் கீர்த்தநம்பண்ணினாலென்றபடி. நாளும்- ஒருகாலத்திலும், துயர்- து:க்கங்கள், பாடு- உங்கள்ஸமீபத்தை, பாடு- ஸமீபம், சாரா- கிட்டா, சாராதுஎன்கிறதற்கு பஹுவசநத்தில் சாராவென்றுரூபம். உங்கள்ஸமீபத்தைவிட்டு தூரதோநிரஸ்தங்களாய்ப்போமென்றபடி. ||ய||

பாடுசாரா- க்லேஶம்கிட்டாதே, பாடு- க்லேஶம், காயக்லேஶாதிகள் கிட்டாதபடி ஸம்ஸாரப்ரவமான வுபாயபத்தாலேயென்றபடி. வினைபற்று- கர்மஸம்பந்தமானது, பற்று- ஸம்பந்தம், பரிஹாரகர்மமயதுபாஸவத்யகவ்யாவ்ருத்தக கர்மஸம்பந்தமானதென்றபடி. அற- அற்றுப்போக, நிஶ்ஶேஷமாக நஶித்துப்போகவென்றபடி. வேண்டுவீர்?- அபேக்ஷிக்கிற ஜநங்காள், இது ஸாகூதஸம்போதநம். இப்படி அபேக்ஷிக்கிறீர்களாகிலென்றபிப்ராயம், மாடநீடு- மாடங்கள்நீண்டிருக்கிற, மாடம்- ஹர்ம்யம், ஹர்ம்யங்க ளுந்நதங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரானவாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி சொல்- அருளிச்செய்ததான, பாடலான- கானஸஹிதமான, 'அவாவிலந்தாதிகளால்' என்கிறபடியே ஸ்ரீதிவ்யவாஸஹ்யமாகப்பிறந்ததாகையாலே கானயோக்யமாய்க்கொண்டு பிறந்ததானவென்றபடி. தமிழ்- த்ராவிடரூபங்களான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், பாடி- ஸ்ரீதிவ்யரூபமாக ஸங்கீதம்பண்ணி, ஆடி-

மூ—பணிமினவன்றாள்களே* ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ௧௧॥

ஸ—ஸ்ரீ த்ருதியபத்தாலே பிறந்தவிடத்திலிராதே ஸஞ்சரித்து, ஆர்கைக்கு – ஸஞ்சரிக்கை, அவன தாள்கள் – ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை, பணிமின் – ஸ்ரீதியாலே ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள், ஸர்வஸ்ய திவ்யதேசங்களிலும் நிவ்ருத்தமாயுங்களுக்கு [illegible] ॥௧௧॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(மாலைநண்ணி)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௧௧௨॥

([illegible]) மாலைநண்ணி - ஸர்வ ஸர்வ [illegible] விஶ்வேதிகளெல்லாவற்றாலும் பெரியனா யிருக்கையாலும், ([illegible]) திருக்கண்ணபுரமுள்ளி னானைத்தொழுதெழுமினோ- ஸாந்நித்யத்தாலே லோகமெல்லாம் திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணுமவனாகையாலும், ([illegible]) அண்டவாணன்- அநேககோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கு அதிபதியாகையாலும், ([illegible]) மானேநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை- மான்தோற்றோடும்படி அழகிய நோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு நாயகனாகையாலும், ([illegible]) தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்- தன்திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றினார்க்கு சரீராவஸாநத்தில பரமபதத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், ([illegible]) அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரிதருக்கு பக்ஷபாதியாகையாலும், ([illegible]) மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு மெய்யையே பண்ணுமவனாகையாலும், ([illegible]) அணியனாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு ஸத்யஸங்கல்பனாகையாலும், ([illegible]) ஆதியானை- லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாகையாலும், (ஸ்ரீமாந்) அலர்மிசைமாதரம் நம்திருமார்பினன்- ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ஸார நிவர்த்தநத்திலே ஸர்வஸ்வதீக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாலைநண்ணி" என்கிற ஶதகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினான் என்கிறார். ॥௧௧௨॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத் ஸாரம்:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௧௯॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௧௦॥

ஒன்பதாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே வேங்கடநாத ராமானுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

அ— (தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ப்ரகாஶிப்பித்துப்போது திருமோகூரிலெம்

* [illegible] *

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

இ— இப்படி திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமா னாழ்வாருடைய ஸஹோக்திகளெல்லா மிவருடைய தேஹாவஸானத்திலே செய்தருளுகிறோமென்று ஸங்கல்பஞ்செய்தருள வத்தாலே ஸந்துஷ்டராயிப்படித்தம்மை ஸங்கல்பம்பண்ணின விதத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்துவ த்யானத்தை ப்ரகாஶிப்பித்து தஜ்ஜனித நிரவதிகப்ரீதி யுள்ளடங்காமையாலே ஜனங்களைக்குறித்து நீங்களிப்படி ஸம்ஸாரிகளுக்கு இவனை யாஶ்ரயிங்கோளென் றுபதேஶித்தருளி எனக்கேதினியென்குறையென்று தம்முடைய க்ருதக்ருத்யதாநுஸந்தாநாதிகளாலே நிர்பரராய் ஹ்ருஷ்டமநஸ்கராயிருக்கிற வாழ்வார் பின்னையுஞ்சில ஸந்தேஹமுண்டானாப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே" என்றும் 'நணுகுதுநமதிடர்கெடவே' என்றும் 'இடர்கெடவடிபரவுது' மென்றுமிப்படிகளிலே தம்முடைய நைச்யாநுஸந்தானத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவனை யாஶ்ரயிக்கப்பார்க்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன? ஸமாதிப்பிக்கிறார் (திருக்கண்ணபுரத்திலித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானுடைய வுக்தியாலே தேஹாவஸானத்திலே தமக்கு ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியும் நிஶ்சிதமாய் அந்த தேஹாவஸானமும் ஸந்நிஹிதமாகத் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே காணப்படுகையாலே ஹ்ருஷ்டராய் தத்ஸ்வாமிநியான திருவயோத்யை யைக்குறித்து எழுந்தருளுகையிலே உத்யுக்தரானவாழ்வார் பிறந்தகத்தினின்று புக்ககத்துக்குப்போம் பெண்பிள்ளைகள் ஸ்வயமாக்களிருந்தவிடமெங்கும்புக்கு ஸம்ப்ரீதிகாயஸங்களைக் நடத்திப்போமாப்போலே இங்குள்ள திருப்பதிகள்தோறும் புகவுத்யமித்து அவைத்திலபண்டுபுகுந்த திருப்பதிகளைவிட்டுப் பண்டுபுகாத சிலதிருப்பதிகளிலே இப்போதுபுகுந்த நாஸ்திக்கிற ரத்தனைப்போக்கி யுபாயமாக வாஶ்ரயிக்கிறதல்லாமையாலே இது ஸங்கதமென்றுகருத்து. "மற்றொன்றிலங்கதியே" இத்யாதிகளும்தம்முடைய நைச்யாநுஸந்தானத்தைவெளியிட்டுக்கொண்டுபாயமாக வாஶ்ரயிக்கப்பார்க்கிறபடியன்று, தமக்குப்ரயாணம் ஸந்நிக்ருஷ்டமானபடியைக்கண்டவிவர் அந்தப்ரயாணம்வரும்போது விரவஸிதமாயிருந்த தேஹத்தையும் முதும்பழகின பந்துஜனங்களையுமிழந்து முகமறிவாரொருத்தரையுங்காணாதே தாமபோகப்புகுகிறவிடமெல்லாம் கண்டறியாததுமாய் போகக்கடவவழியும் நெடுந்தூரமாயிருக்கிறபடிகளை ப்ரஸவயித்து அத்திறமெயிலே அவ்வழிக்குத்துணையாவான் 'ஸாதாவிதாஸ்தா' வென்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவாய் நிஸர்கஸௌஹ்ருத்தாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனாய் நிரவதிகவாத்ஸல்யாதிகுணங்களாலே நிரதிஶயஸௌஹ்ருதனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனேயல்லது மற்றொருவரில்லையென்றவனை வழித்துணையாக ஸங்கல்பித்துக்கொண்டதுக் குபயோகமான ஸ்வஸ்வாமித்வனுடைய மதிப்ரகாரத்தை ப்ரகாஶிக்கும்படியென்று திருவுள்ளம் இங்கு மதிஸமாவது - ஸாதுர்யவனுடைதான் ஸாதுர்யமதிஸம்பந்தமுடையவனுக்கு உசிதமான ஸஹாயம் வழித்துணையாக ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கு,

மூ— தாளதாமரைத்தடமணிவயற்திருமோகூர்* நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்கும்* தோளு நான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்க்*

ஆ—பெருமானை யநுபவிக்கிறார். பண்டுசெய்த வாஞ்சிதவிரோதிநிரஸநரூபமான வ்யாபாரங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையு மழகாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யமாயிருந்த திருக்குழல்களையுந் திருக்கண்களையுந்

இ—“ஸாத்ரநாத்ரீ கஸ்ம தாபிகயா” நயாதிவாஸாம்மதிம்' என்று வாஸவதத்துக்கவிரோதிகள் வழிநடத்துமிடத்தில் வாஸவாநாஷனை ப்ராபகனுக்ஷசொலவிற்றிறே! இப்படியாழ்வார் வாஸவதத்தேநத்திலே உத்தாரரயிங்குள்ள திருபபதிகளில் எம்பெருமானை யநுபவிக்கப்புகுந்து தமக்கவன் வழித்துணையாகக்கொண்டு ப்ராப்யனுதிற ப்ரகாரத்தை இப்பத்திலுவக்குமோன வித்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கிப்பித்தருளிச்செய்தால் “ஸங்கஷ்வ்ராஸதாபகு' மென்கிற ஸமவஸரண மிப்பத்துக்கு ப்ரகிவாக்யமென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே யவனுடைய நிரவாதிகஸௌஹார்த்தத்தை யநுபவித்தவரிப்படி வாஸவாஸாஹாத்தானவனை யிப்போது காணவேணுமென்று மிகவுத்கண்டிதராயவனை வழித்துணையாக ஸமாஸாயித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக்கு எழுந்தருளவுதேர்மிகிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இபபதுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதெபாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை “உதவெனிதேஷம்நிரவதிகஸௌஹார்த்தவிஸேஷெநெ ராஜநூரேவெஸரேவஜிதவஷம்திஜவதெ । திவ்யர்திகப்ராதேஷ்வரந ரவம்டாவயமதெ ஷணாயிசாவர்ணஸுமுஷ தகெவிஷதிரேநிஃ” என்று ஜீயரருளிச்செய்தருளினார்.

முதற்பாட்டு.

அசுரரைநிரஸிக்குத் காதபமருளிசசெய்கிறார் (பண்டுசெய்தவிரஸியால்) சுரிகுழலிநிரஸிக்குத் காதபமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயிரஸிபால) ஸௌந்தர்யமாயிருந்தவென்றது- திருக்குழல்கள்முதலான

ய— தாளதாமரை- தாளையுடையவையான தாமரைகள், தாள்- நாளம், தாளையுடையதாமரை- தாளதாமரை, சுதிஷீகதயா கநகமிரிவஷதஸம்மவிஸாலங்கான தங்களுடைய ஸாரஸநக்ஷத்ரங்களாம்படி உரதகருணிஸம்ஸங்கள்போலே வ்ருக்ஷங்களான நாளங்களையுடையவையான வருங்களென்றபடி. தடம்- தடாகத்தை, அணி- அலங்கரியாநிற்கிற, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, வஜ்ரஸ்தமான தடாகஸாதிஷோரஸோவிதமான என்றுவடாஸம். திருமோகூர்- திருமோகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே, இதற்கு அமர்ந்துநின்று என்கிறத்தோடே யவயம். நாளும்- ப்ரதிதினமும், நாளுமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸமுஸ்சயாபாரௌவஃ, மேவி- ஆஸரித்து, அவ்வூரின் ராமணீயகத்தாலே ப்ரதிதிநம் நவநவமான வஸத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவ்வூரில் விடிவுதோறுமவனுக்கு 'ஸுப்ரபாதாவெதஸா' என்னும்படி இருக்கிறதென்றுகருத்து. நன்கு- நன்றாக, அவ்வூரில்வாஸமே தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக என்றபடி. அமர்ந்து- எழுந்தருளியிருந்து, நின்று- ஸ்திரனாய், திருநாட்டிலும் ராஜிபன்றிக்கே இங்கே ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனென்றபடி. இதுக்கு தோளுநான்குடை யென்கிறத்தோடே யவயம். அசுரரை- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான ஸஸுரர்களை, தகர்க்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவையான, ஜ்யாகிணககிஸதயோஷிதவீரஸ்ரீயாலே திவ்யவ்யாபாரஸ்வேவலஸதஸகங்களானவென்றபடி. இத்தால ஸங்கஷ்வ ஸஹாயத்வாவயாஸமான ஸயஸஸங்சொன்னபடி. நான்கு- சதுஸ்ஸங்க்யங்களான, வழிபோம்போது நமக்கு நிழல்ச்செய்யும்படி கற்பகச்சோலைபோலே வஸாக்களானவென்றபடி. தோளுமுடை என்றதயிப்பது. திருத்தோள்களையுமுடையவனுன, தோளுமென்கிறவிடத்தில வாவும் அமர்ந்துநின்றுஎன்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடு ஸமுஷ்சயாஸ்டம். ரமணீயமான ஆரைபுமுடையனும் ஸவஸஸ்ஸங்கிரதக ரமணீயஸஜங்களையு முடையவனுனென்றபடி. சுரிகுழல்- கடிலகுந்தளனை, குழல்- குந்தலம், வழியிலே பின்னேபேயபோது நிரஸாரநாஸாராமாய் நமக்கு ஸநஸோஷிதாமாம்படி ஸாமயிமீஸவஸாஸவாஸிஜ குடிலகுந்தளஸோவிதனுனவென்றபடி. கமலக்கண்- பின்னேவருகிறதமை ஸ்நேஹத்தாலே இங்ஙனே திரும்பி கடாக்ஷித்தருளக்கடவ கமலஸத்ருஸநயநங்களை யுடையவனுன, கண் என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்தகாரோவிர டகாராதெஸஃ. கனிவாய்- பிம்பஸஸம்போலே சிவந்ததிருப்பவளத்தை யுடையவனுன, கனி- பழம், வழியிலே ஸிதவாருவகஸம்ஸாஷணம்பண்ணக்கடவ திருப்பவளத்தை யுடையவனுன

மூ—காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே* ॥௧॥
இலங்கதிமற்றொன் றெம்மைக்குமீந்தண்டுழாய்* அலங்கலங்கண்ணி ஆயிரம்பேருடையம்மான்*
நலங்கொளுன் மறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்* நலங்கழல

ஆ— திருப்பவளத்தையும் காளமேகத்தைப்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடையனாய் திருநாட்டில்க்காட்டிலுந்திருமோகூரிலே அதிப்ரீதியோடே வாஸத்தைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானல்லது நமக்கொரு ப்ராப்யமில்லையென்கிறார். ॥௧॥
(இலங்கதி) நமக்கெத்தைக்கும் ஸ்வகல்யாணகுணசேஷ்டிதபான வவன்றிருவடிகளின்னிழலாகிற

இ— மூன்றுக்கும்விசேஷணம். நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலிதியாதியால்) ப்ராப்யமில்லையென்றது- ப்ரயாணாநந்தரம் வழிக்குத்துணையாம்படி ப்ராப்யமில்லையென்றபடி. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

யாமெம்மைக்குமென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கிதியாதியால்) எத்தைக்குமென்றது ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ஸாரிக்கு யவனொழிய ஸஹாயமில்லையென்றவிப்பாட்டிலே ஸர்வதேசத்திலு மவனொழிய நமக்கு ஸஹாயமில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. இதீயவாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதேவ்யதயாதியால்) அவனடியிதியாதிக்குத் தாத்பர்ய

ம—வென்றபடி. “காமத்யேதி காமரூபிகாமசாரீதி தேவதேதி தேவநாமோமேதி” என்று நரகஸமான க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே நெடுங்காலமகப்பட்டுக்கிடந்த நம்முடைய தேஹங்களையெல்லாம் திரும்படி தேவஸஞ்ஜீவநமான வாமோகிதஸ்ரீகாதி திவ்யாவயவஸமுதாயஸௌந்தர்ய முடையனான என்று பட்டதாத்பர்யம். காளமேகத்தையன்றி- காளமேகத்தையொழிய, ரூபமகாதிஸ்யோக்த, காளமேகஸத்ருசனான, பரமபுருஷனையொழியவென்றபடி. மற்றொன்று- வேறொன்றான, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம் இங்கு கதியென்றது கந்தவ்யவஸ்து, ஸ்ரீவைகுண்டநமஸ்காரத்துக்கு ஸஹாயபூதமான கந்தவ்யவஸ்துவையுடையோமல்லோமென்றபடி. ॥௨॥

யாம்- நாம், எம்மைக்கும்- எல்லாஜந்மத்திலும், மை- சரீரம், ஸர்வதேசத்திலுமென்றபடி. இதற்கு கதியிலமென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈன்- இனியதான, போக்யமானவென்றபடி. தண- ஸுசீதளமான, துழாயின்- தாளவியினுடைய, இதற்கு கண்ணியோடேயந்வயம். அலங்கல்- அலங்காரமான, அம்- அழகியதான, கண்ணி- மாலையையுடையவனான, ஆயிரம்பேருடை- கல்யாணகுணவாசகங்களான ஸஹஸ்ரநாமங்களுடையவனான, தோளுந்தோள்மாலையுமான வழகைக்கண்டு ப்ரீதிவாரவச்யத்தாலே ஸ்தோத்திக்கப் ப்ரவ்ருத்திப்பார்க்கு பஹுமானமாக ஸ்தோத்திக்கலாம்படி அநந்தகுணங்களையும் அநந்தநாமங்களையுமுடையனனவென்றபடி. அம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியான, அழகைக்கண்டு ஸ்தோத்தித்தால் “யோவண்ணத்துவிணவுபொநமணிதஃ” என்கிற ச்லோகத்தின்படியே வாக்குக்கவச்யமாம்படி யப்ராப்யவிஷயமாயிராதே “நவநாயதிவேதவளநஜிஹ்வா” என்கிறபடியே ஸ்தோத்தியாதார்வாக்குக்கு அத்ருச்யமாம்படி ஸர்வாயிகமாக ப்ராப்யவிஷயமாயிருக்கிறவனென்றபடி. நலங்கொள்- நலங்களைக்கொண்டிருக்கிற, நலம்- கல்யாணகுணம், ஆந்ருசம்ஸ்யாதி கல்யாணகுணசாலிகளானவென்றபடி. அவ்வூரிலாச்ரயிக்கச்சென்றார்களை “அஸாஹஸாமெத்ரவத” என்னுமவர்களானவென்கை. நான்மறைவாணர்கள்- நாலுவேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணமே பரமயோகமென்று எம்பெருமானுக்குங்கூட வோதிவைக்கும்படி வேதார்த்தநிர்வாஹகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ- வாழாநிற்கிற, ஹமவதநாமவத்தாலே ஆநந்திதராகிற ஸ்தலமானவென்றபடி. திருமோகூர்- ஸாக்ஷாத்ஸ்தீகம்வதம். அவ்வூரிலிருக்கிறவனான வென்றபடி. நலங்கழல்- குணசாலிகளான திருவடிகளையுடையவனான, நலம்- குணம், சாகவாயிபவஸத்ஸ்வாஸஃ. ஆச்ரிதருடைய குணதோஷநிரூபணம்பண்ணாத திருவடிகளையுடையவனான வென்றபடி. அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ராஜ்யராய் அவ்வூரிலாச்ரயிக்க வந்தார் பக்கல் தோஷமிதெனயிலே வப்ரீதாமென்றாலும் நத்யஜேயமென்று அவர்களுக்கு ஸாஹமாகக்காட்

॥ உ ॥

ஆ—வணடிகிழற் றடமன்றியாமே*
அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்றுநான்முகனரனொடுதேவர்கணுட* வென்றிம்மூவு,
॥ க ॥
லகளித்துழல்வான் றிருமோகூர்* நன்றுநமினிநணுகுது நமதிடர்கெடவே*
இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்*சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்*

॥ உ ॥

ஆ—குளிர்ந்ததடாகமல்லது மற்றொருஸாதநமிலலையென்கிறார்.
(அன்றியாம்) ஆதலாலயிக்கஷணுயிருந்தவவனை திருமோகூரிலேசென்று, நம்முடைய க்லேசமெல்லாம்
॥ க ॥
போம்படி ஸாஜிப்போமென்கிறார்.
(இடர்கெட) ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வவெகஷிதங்களை, ப்ராயிக்கைக்கெளியனுகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே

॥ உ ॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிதர்ஷியால்)

மூன்றாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிலே தத்வாதஸ்வாயையொழிய ஸாதநமிலலையென்னவர் ஆதலாலங்கேபோயவனை பஜ
ஸிப்போமென்கிறா ரிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதிஸம்பவிப்பிக்கிறார், (ஆதலாலென்று) இதற்கு ஸாஜிபபோமென்
கிறத்தாடேயமயம். உழல்வானென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (சுயீக்தர்ஷியால்) திருமோகூரி
॥ க ॥
தர்ஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிதர்ஷியால்)

நாலாம்பாட்டு.

ஸம்பவாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிதர்ஷியால்) தர்சீயவாதத்துக்குத்

ஸா—திருவடிகளையுடையவனுனவென்கை. அவன்- அந்தஸ்வாமியினுடைய, அடிநிழல்- வாதஸ்வாயையாகிற, தடமு
ன்றி- தடாகத்தையொழிய, ஸவஸஙாவநிவர்த்தகமா தடாகஸம்ரம்பவணம், மற்றொன்று- வேறொன்
றுண, கதியிலம்- மதியுடையோமல்லோம், இங்கு மதியென்று, மஹ்யஸ்ஸாஸஹாயதயா மஹ்யமானஸா
॥ உ ॥
ஸவ யுடையோமல்லோமென்றபடி.

யாம்- நாங்கள், உன்னையென்றொருவடிஉஸ்ராஸாயம், உன்னையன்றி உன்னையொழிய, ஒருபுகலிடமிலம்-
ஒரு ஶரணஸ்வாநத்தையுடையோமல்லோம், புகல்- ஶரணமும். சுஸாஹபத்ரரான தங்களுக்கு விருத்த
ஸமென்று கருத்தாலே ஶரணஸ்வாநமாக ரக்ஷித்தபடி, என்றென்றலறறி- ஆகர்ஷிமயத்தாலே இப்
படி நிரஸாரமாகச்சொல்லி விலவித்து, நின்று- ஸாஹீஸம் ஸஹிக்குமளவுந்தனனைவிடாதேநின்று, நான்மு
கனரனொடு- வதாஸவ ருத்ரர்களோட்கூட, தேவர்கள்- தேவதைகள், நாட- தன்னைத்தேட, நாடு
கை- தேடுகை, தன்னைத்தேடிககொண்டு வந்தாஸ்ரயித்தவளவிலே யென்றபடி. தேவர்கணுட என்கிறவிடத்
திலே ஸகாராஸ்வரெ நகாரெ ணகார உலயொரெகாதஶ: வென்று- ஜயித்து, ஶத்ருக்களை நஶி
ப்பித்து என்றபடி. இம்மூவுலகு- இந்த த்ரிலோகத்தையும், அளித்து- ரக்ஷித்து, உழல்வான்- அதுவே யா
த்ரையாய்த் திரியுமவனை, இதற்கு நணுகுது மென்கிறத்தோடே யமயம். இனி- அவனை ஸவஸ்வஸ்ஸ
யிலும் நமக்குத்துணையென்று நாமறிந்தபின்பு, திருமோகூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, இதுக்கும் நணுகுது
மென்கிறத்தோடேயமயம். நாம்- அநந்யகதிகரான நாம், நமது- ஸமீபமான, இடர்- க்லேசமானது, வழித்து
ணைக்கென்செய்வோமென்கிற க்லேசமானதென்றபடி. கெட- நஶிக்கும்படி, நன்று- நன்றாக, அநந்யஸாதந
ஜந வைராக்யமாக என்றபடி. நணுகுதும்- கிட்டுவோம், கிட்டியநாஸவிப்போ மென்றபடி. ॥ க ॥

இடர்கெட- வெதாவஸாஸாதி துஃவங்கள்போமபடி, எம்மை- அநந்யரக்ஷகரான எங்களை, போந்
தளியாய், வந்து, ரக்ஷித்தருளவேணும், நீ அவதரித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி. என்னென்று- ஆகர்ஷி
மயத்தாலே இப்படி நிரஸாரமாகச்சொல்லி, ஏத்தி- ஸ்தோத்ரித்து, சுடர்கொள்- சுடரைக்கொண்டிருக்கிற
சுடர்- காந்தி, இப்படி நம்மைச்சில ரக்ஷிக்கப்பெற்றோமென்று ஹர்ஷத்தாலே காந்திப்ரசுரமான என்
றபடி. சோதியை- ஜ்யோதிஸ்வரூபமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை, தேவரும்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளும், முனி
வரும்- ஸநகஸநந்தநாதி தவஸாபண்ணுகிற ரிஷிகளும், தொடர- அநுஸரிக்கைக்காக தங்களுக்கு
வேண்டின்போதெல்லாம் வந்தாஸ்ரயிக்கைக்காக, இதற்குபள்ளிகொள்வா னென்கிறத்தோடே யமயம், படர்
கொள்- படரைக்கொள்ளாநிற்கிற, படர்- படருகை, வாத்ஸல்யாதிஷாட்குண்யஸம்ப்ரதாநஸ்வஸமஸ்ஸ

மூ—படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்வான் திருமோகூர்* இடர்கெடவடிபரவுதுந்தொண்டீர்வம்மினே ॥ ௪ ॥
தொண்டீர்வம்மினஞ் சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்* அண்டமூவுலகளந்தவனணிதிருமோகூர்*
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்விளைய* கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதுங்கூத்தே ॥

ஆ—புகுந்தருளின வவனப்படியே நமக்கும் நம்முடையபவவ்யஸநத்தை ப்ராயச்சித்தைக்கெளியனாய்க்கொண்டு திருமோகூரிலே புகுந்தருளினான், அவன்திருவடிகளையே ஸேவிப்போம் வாருங்கோளென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(தொண்டீர்) ஜகத்துக்கு த்விதீயகாரணமுந்தானேயாய் ஸ்வப்ரகாசமான வடிவையுடையனுமாய் ஸ்வாபாவிகமான ஐச்வர்யத்தையுமளந்துகொண்ட வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கையாலே ஸகலவ்யமான திருமோகூரை யாச்ரயிக்கவாருங்கோளென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(கூத்தன்) மஹாவாயனாய், உபநாஸாமியவஷிகங்களையுடையனாய், பிறக்குசெய்யும் வல்லியரான ஸஸார

இ— காதயமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலி த்யாகியால்) திருமோகூரிடர்கெடவென்கிற ஸஜீவப்ரஸாரத்துக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேநமக்கும் த்யாகியால்) அடிபரவுதுமித்யாதிக்குத் காதயமருளிசசெய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையி த்யாகிபால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே தாமவனை ஸேவிக்கவுத்யோகித்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங்கூட வழைக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஒருதனிமுதல்வனென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கித்யாகியால்) சுடரொளியென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரகாசேத்யாகியால்) அளந்தவனெண்டிசையுமென்றுதுடங்கி ஸூசயித்துத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாகிபால்) வலஞ்செய்தித்யாதிக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயிக்கவித்யாகிபால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிகளை ஸேவிப்போமென்றவரிப்பாட்டிலே யவனிருந்தவூரை யாச்ரயிப்போமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ ௫ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

கூத்தனென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (உபநாஸாமீத்யாகியால்) குதற்றுவல்வினைத்யாதிக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (பிறக்கித்யாகியால்) பிறக்கு- வீபநம். த்விதீயவாக்யத்துக்குத் காதயமருளிச்

ஸ—ஹோமதயா ஸகலஜவிஸாரமாகாநின்றுள்ள என்றபடி. பாம்பணை- காமசயநத்திலே, பள்ளிகொள்வான்- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய, திருமோகூர்- ஸ்வஸ்தலம், நமக்காகவவன் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரிலே என்று வட்டாயம். இதற்கு, பரவதுமென்கிறதோடே யந்வயம். இடர்கெட— நம்முடைய க்லேசமெல்லாம்போம்படி, அடி- அவன் திருவடிகளை, பரவுதும்- ஸ்துதித்துக்கொண்டாஸேவிப்போம், பரவுகை- ஸ்துதிக்கை, தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் ஸாபலமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொண்டர்- பவர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். வம்மினே- வாருங்கோள், ॥ ௪ ॥

ஒரு- ஸஹகமான, ஸவிஷாஸநாஉபாதிமாய்க்கொண்டு உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, நிமித்தாந்தரஸஹிதயா ஸயமேவநிமித்தமுமானவென்றபடி. முதல்வன்- காரணபூதனான, நம்- நம்முடையவனான, நமக்கநாஸாதனானவென்றபடி. சுடரொளி- ஸ்வாஸாதாரணதேஜோரூபவிக்ரஹவானான, சுடர்- தேஹம், ஒளி- தேஜஸ்ஸு, அண்டமூவுலகு- அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிற ஐச்வர்யத்தை, அளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமனாயளந்துகொண்டவன், காரணபூதனாய் ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்துவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே இவைத்துக்கு உபவஸி ப்ரஹ்ஸ்திகளாலே பாவத்துவந்தால் ஸம்ஸாஸஹிவிசுத்ராதனான தான்வந்து அவதரித்து அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவித்தை ரக்ஷித்தருளுமவனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. இதற்குக் கொண்டஎன்கிறதோடே யந்வயம். எண்டிசையும்- எட்டுதிக்கிலும், ஈன்கரும்பொடு- உபாரமான கரும்புகளோடேகூட, ஈன்- இனியது, உதாரமென்றபடி. பெருஞ்செந்நெல்- பெரியசிவந்தநெல்லுகள், கரும்புக்கு நிழலசெய்யுமபடி அதரஸ்தலீ சம்பளான ஸாலிபங்களென்றபடி. விளைய- விளையும்படி, கொண்ட- கோயிலை- ஸ்வீகரித்தவாஸஸ்தாநமான, அவன்ஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூருக்கு அந்தஸம்ருத்திகள் உண்டாயிற்றென்றுகருத்து. அணி- ஸாத்விகாலங்காரமான, திருமோகூர்- திருமோகூரை, இங்கு- இந்தவிஸஹிதிநிலே, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கூத்தாடுதும்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுவோம், தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் ஸாபலமுடையவர்காள், வம்மின்- வாருங்கோள். ॥ ௫ ॥

மூ— கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்* ஏத்துநங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்* வாய்த்த தண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்* ஆத்தன்றாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே* ॥௬॥

மற்றிலமாண்வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாச்* சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்* முற்றுந் தேவரோடு லகுசெய்வான்திருமோகூர்*

ஆ— ருக்கு [illegible], [illegible]க்கு மின்றுறுபக்கிற நமக்குமோக்கவினியனாய், மிகவுமழகியதாண நீர்நிலங்களையுடைய வள்விதானவயல்சூழ்ந்த திருமோகூரிலே [illegible]னாயெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லையென்கிறார். ॥௬॥

(மற்றிலமரண்) பெரியதாயொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற [illegible]யை காரணமாகக்கொண்டாவரணஜலத்தைப்படைத் தவ்வழியிலே [illegible]முதலான தேவர்களோடுகூடின வெல்லாலோகங்களையு முண்டாக்கு

இ— செய்கிறார் ([illegible]யால்) வாய்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவும[illegible]யால்) (எம்பெருமானுடைய[illegible]யாலே) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்தவர்களுக்கு [illegible]மாக [illegible] [illegible]த்தை யவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறாரென்று [illegible]. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பெருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பெரிய[illegible]யால்) தனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பின்றி[illegible]யால்) பாழ்முதலாமென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யால்) சுற்றுநீர்படைத்து யென்கிறதையுரைக்கிறார் ([illegible]யால்) தொல்முனி என்கிறதையுரைக்கிறார் ([illegible]த்தாலே) உலகுசெய்வானென்னுமளவால் [illegible]த்தை யருளிச்செய்கிறார்

ப— கோவலன்- [illegible]னை, [illegible]த்தைப்பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனை வென்றபடி. கூத்தன்- கூத்தையுடையவனை [illegible]ம்போலே [illegible]மான [illegible]களையுடையவனை, குதற்று- குதறுமவர்களான, குதறுதல்- [illegible] [illegible]த்தையுடையவரா னவென்றபடி. வல்- [illegible]மான, அசுரர்கள்- [illegible]ர்களுக்கு, கூற்றம்- [illegible]வான, அமரர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், முனிவர்க்கும்- முனிவர்களுக்கும், வைகுந்தத்தமரர் முனிவரென்று சொல்லப்பட்டவர்களாய் [illegible]ரயும் [illegible]ராயுமுள்ள [illegible]ரெல்லாருக்கு மென்றபடி. ஏத்தும்- ஏத்தாநிற்கிற, இன்றுதன்னையாச்ரயித்து [illegible]யாநிற்கிறவென்றபடி, நங்கட்கும்- நமக்கும், இன்பன்- [illegible]னை, வாய்த்த- [illegible]யான, [illegible]ங்களானவென்றபடி. தண்பணை- [illegible]ங்களான நீர்நிலங்களையுடையவையான, பணை- நீர்நிலம், வளம்- [illegible]ங்களான, வயல்சூழ்- கழனிகளாலே [illegible]மான, திருமோகூர்- திருமோகூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆத்தன்- [illegible]னுடைய, வேதநன்தானும் தனக்குதவமாட்டாத [illegible]த்திலே "[illegible]" என்கிற [illegible]னுடையவென்றபடி. தாமரையடியன்றி- [illegible]ங்களான திருவடிகளையொழிய. [illegible]ன்றென்றும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிசய[illegible]ங்களான திருவடிகளையொழியவென்றபடி. மற்று- [illegible]மான, அரண்இலம்- ரக்ஷாஸாதநமுடையோமல்லோம், அரண்- ரக்ஷாஸாதநம். ॥௬॥

வான்- [illegible]னை, '[illegible]' மென்கிறபடியே [illegible]மானவென்றபடி. தனி- [illegible]மான. பெரும்பாழ்- பெரியபாழானது, பாழென்று- விளையக்கடவநிலம், "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible]மாய் [illegible]களைவிளைவிக்கைக்கு நிலமான [illegible]யானதென்றபடி. முதலா- காரணமாக, சுற்றுநீர்- ஆவரணஜலத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வழி- [illegible] "[illegible]" மென்கிறபடியே [illegible]வென்றபடி. இதுக்கு உலகுசெய்வானென்கிறத்தோடே [illegible]. தொல்- [illegible]னை, தேவாதிகளுக்கெல்லாம் முற்[illegible]றபடி. முனி- [illegible]ன், [illegible]னை [illegible]வென்றபடி. முதலா- முதலாக, தேவரோடு- தேவதைகளோடேகூட, உலகு முற்றும் லோகமெல்லாத்தையும், செய்வான்- ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுடைய, திருமோகூர்- திருமோகூரை,

மூ— சுற்றிநாம்வலஞ்செய்யநந்துயர்கெடுங்கடிதே* ॥எ॥
துயரகெடுங்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்* உயர்கொள்சோலையொண்டடமணியொளிதிருமோகூர்*
பெயர்களாயிரமுடையவல்லரக்கர்புக்கழுந்தத்* தயரதன்பெற்றமரதகமணித்தடத்தினையே* ॥அ॥

ஆ— கையாலே நம்முடையரக்ஷணம் தனக்கவர்ஜ்ஜனீயமாம்படியான வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரைச்சுற்றி நாம்வலஞ்செய்ய வப்போதே நம்முடையஸகலது:க்கங்களும் கெடுமென்கிறார். ॥எ॥

(துயர்கெடும்) ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரேநமக்கு ரக்ஷகமும், ஆதலால் ஆஸ்திகரெல்லாரும் து:க்கஸமாப்திக்காம்படி தயரதன்பெற்ற ஸகலகல்யாண குணவிசிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே யீண்டச்சென்று ஸேவியுங்கோளென்கிறார். ॥அ॥

இ— (நம்முடையரக்ஷணமித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுபபாதிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயபாதத்தில் விசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இத்தால் கீழிரண்டுபாட்டுகளாலே திருமோகூரிலெம்பெருமானையொழிய வேறுரக்ஷகமில்லை என்றநர்த்தத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே யவனையொழிய வேறுரக்ஷகமில்லையென் றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஆதலாலென்கிறதற்கு ஈண்டச்சென்றித்யாதியோடே யந்வயம். வல்லரக்கர்புக்கழுந்த என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்திகரித்யாதியால்) பெயர்களாயிரமுடைய என்றதை மணித்தடத்துக்குவிசேஷணமாக்கி யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) கடிதடைந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டவித்யாதியால்) ॥அ॥

ஸ— நாம்- ப்ரபந்நரானநாம், சுற்றி- ப்ரதக்ஷிணித்து, ஸஞ்சாரேணேத்யர்த்த வென்றபடி. வலஞ்செய்ய- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணினால், நமதுயர்- நம்முடைய து:க்கங்கள், நம்முடைய ஸம்ஸாரப்ரயுக்த து:க்கங்களென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, கெடும்- நசிக்கும், மற்று- இப்படிரக்ஷகனானவனையொழிய வேறொன்றான, அரண் இலம்- ரக்ஷாஸாதநத்தை யுடையோமல்லோம். ॥எ॥

வல்- வலியரான, பலிஷ்டரானவென்றபடி. அரக்கர்- ராக்ஷஸரானவர்கள், புக்கழுந்த- புகுந்தழுந்தும்படி, விபீஷணாதிகளைப்போலே துறையறிந்திழியமாட்டாமையாலே "காகா:ஸ்வஸ்வார்தாலஜ்ஜா வைவதந்யஸ:" என்கிறபடியே புகுந்து நிர்ஜ்ஜரராய் நசித்துப்போம்படியென்கை. இதுக்குப் பெற்றவென்கிறத்தோடேயந்வயம். ஸர்வஜீவநமான தடாகமும் துறையறியாதிழிவார்க்கு நாசகமாயிறே! தயரதன் பெற்ற- தசரதன்பெற்றதான, பெயர்களாயிரமுடைய- நாமஸஹஸ்ரங்களையுமுடைத்தான, தத்ஜ்ஞாபகப்ரவ்ருத்திநிமித்தபூதாநந்த கல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. ஆயிரமுமென்கிறவிடத்தில் ஸஹஸ்ரபத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸஹஸ்ரத்தோடே பின்னையு மநந்தகல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. மரதகமணி- விஷயஸாரூப்யமாய் ஸௌந்தர்யமான மரகதத்தின்போலேயிருக்கிற, அதாவது:— ஆஸ்திகர்களுக்கு ஸ்வஸ்வேதரவஸ்துவிஶ்லேஷநாஶகமுமாய் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிஶயாஹ்லாதஜநகமுமாய் ஶீதளஸ்பர்ஶமுமானவென்றபடி. தடத்தினை- தடாகத்தை, ராகவகாதிஶயோக்தி:. ஸர்வஜீவஸ்வபாவனான தசரதாத்மஜனையென்றபடி. இதுக்குத் தொழுமினென்கிறத்தோடே யந்வயம். உயர்கொள்- உயர்த்தியைக்கொண்டிருக்கிற, உந்நதங்களானவென்றபடி. சோலை- உத்யாநங்களையும், ஒண்- ஒள்ளியதான, ரமணீயங்களானவென்றபடி. தடம்- தடாகங்களையும், அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, ஒளி திருமோகூர்- ஒளியையுடைத்தான திருமோகூரிலே- ஒளி- காந்தி, ஶாகவாபீஜலாஶ்ரயாஸ:. மற்றுமுள்ள ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திகளாலே உஜ்வலமான திருமோகூரிலேயென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, வந்தடைந்து- வந்துகிட்டி, அடியவர்?- தாஸ்யைகரஸஜ்ஞாநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், துயர்- து:க்கங்கள், உங்களுடைய ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிமித்த து:க்கங்களென்றபடி. கெடும்- நசிக்கும். ॥அ॥

மூ— மணித்தடத்தடி மலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய்* அணிக்கொள் நாற்றடந்தோள் தெய்வ மசுரரை யென்றும்*
துணிக்கும் வல்லரட்டனுறை பொழிற்றிருமோகூர்* நணித்து நம்முடை நல்லரணமடைந்தனமே* [illegible]
நாமடைந்த நல்லரண நமக்கென்று நல்லமரர்*

ஆ— (மணித்தடத்தடி) நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையும் ஆச்ரிதரக்ஷணஸாமர்த்யத்தையு முடையவனு மிருந்த வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த ஸௌலப்யமாய் பரமப்ராப்யமான திருமோகூரை நாமும் ப்ராபிக்கப்பெற்றோமே யென்று தம்முடைய ஸந்தோஷத்தைப் பேசுகிறார். [illegible]

(நாமடைந்த) திருமோகூரே நமக்கெத்தைக்கும் ப்ராப்யமாக நாமடையப்பெறுவதே யென்று பின்னையும் ஸந்தோஷத்தைச்சொல்லி யநுஸந்தித்து ஸூரிகளுடைய விலக்ஷணமான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஈ— தடந்தோளென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகத்வாதியால்) அசுரஸம்ஹர்த்ருத்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரக்ஷணத்வாதியால்) நணித்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்வாதியால்) நம்முடை நல்லரணென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமப்ராப்யத்வாதியால்) நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ் நாமுவமித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்திக்கப்புகுகிறப்போலே நாமும் அநுஸந்திக்கப்பெற்றோமென்கிறாரென்று ஸமுச்சயமாகையாலிப் [illegible] ப்ரஸ்தாவத்தாலே ஸந்தோஷத்தைப்பேசுகிறாரென்கிறது இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி [illegible] [illegible]

பத்தாம்பாட்டு.

நாமடைந்த நல்லரணமக்கென்றும் என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிலேயித்யாதியால்) அநுஸந்தித்தின்றியித்தால் [illegible] [illegible] இதுக்கு, [illegible] [illegible] யமும். நல்லமரித்யாதியாக விதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிகளுடைய

ரு— மணித்தடத்தடி— நீலரத்ந தடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனென, மணியென்று நீலரத்நம், தடம்போலிருக்குமது தடத்து, தடத்தடியென்று ஸ்வஸ்வரூபம், நீலரத்ந தடாகம்போலே ஸுகாவஹமாநங்களான திருவடிகளையுடையவனென்றபடி. மலர்க்கண்கள்— விகஸிதபுண்டரீகம்போலே நயநங்களையுடையவனென, பவளச்செவ்வாய்— ப்ரவாளம் [illegible] ப்ரபலமாயிபான, அணிக்கொள்— ஆபரணங்களைக்கொண்டிருக்கிற, அணி— ஆபரணம், கடகாங்கதாதி [illegible] திவ்யாபரணங்களானவென்றபடி. நால்— சதுஸ்ஸங்க்யைகளான; தடந்தோள்— அங்கங்களினி ஸ்தம்பங்கள்போலே பெரியவைபான புஜங்களையுடையவனென, தெய்வம்— தெய்வமான, இவ்வழகுகளாலே தேஜஸ்ஸானென்றபடி. தேவயாநசௌந்தர்யத்திலே யவன்வழித்துணையாக நாம்போம்பொழுது ப்ரஸாதமானவடிவும் தன்னுகப்புத்தோற்றும்படியான வீக்ஷணவிசேஷங்களும். "நாராயணஸ்ஸாகூ்ஸாத் ப்ரஹ்மாத்ருஷ்ட்வாஸம்ப்ரீதோ" என்கிறபடியே வழியிலே நமக்கவாஸ்யமாகக்கடவன்றுதிருந்தோள்களையு முடையவனென்று பாதுதாத்பர்யம். அசுரரை— ஆஸுரப்ரக்ருதிகளா யவஸ்வாக்களை, என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், ஸர்வர் ஸூரிகளுக்கு ஆச்ரிதவிரோதிகளெல்லாமென்றபடி. துணிக்கும்— வாளிக்கும்வனென, வல்— வலியனென; வலிஷ்டனென்றபடி. அரட்டன்— மிடுக்கன், [illegible] நான்வீரனென்றபடி. நமக்கவிரோதிகளாயிருக்கிறவர்களையெல்லாம் வநாசிக்க வல்லவனென்று தாத்பர்யம். உறை— நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸுலபமான, நணித்து— நணுகினதான, ஸமீபஸ்தமானவென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டம்போலன்றிக்கே ஸௌலப்யமுடையதானவென்கை. நம்முடைய நல்லரண்— நமக்கு நல்ல ரக்ஷகமான; அரண்— ரக்ஷகஸ்தானம், பொழில்திருமோகூர்— உத்யானங்களையுடைத்தான திருமோகூரை— நாம்— அவனை வழித்துணையாக [illegible] நாம், அடைந்தனமே— அடையப்பெற்றோமே.— [illegible]

என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், இந்த [illegible] [illegible] நமக்கு— [illegible] [illegible] நமக்காக, நாமடைந்த— இத்தலத்துக்கு நாமடைந்தான, நல்லரண— நல்ல [illegible], திருமோகூரிலே [illegible] இத்தலத்தை [illegible] யநுஸந்தித்தபடி. நல்லமரர்— [illegible] [illegible]

மூ—தீமைசெய்யும்வல்லவுணரையஞ்சச்சென்றடைந்தால்* காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பானதிருமோகூர்*
நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினமர்காள்* ॥௰॥
ஏத்துமினமர்காளென்றுதான்குடமாடு* கூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்* வாய்த்தவா
யிரத்துள்ளிவைவண்டிருமோகூர்க்* கீத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே* ॥௧௧॥

ஆ—விரோதிகளைநிரஸித்து ரக்ஷித்தருளுமவனெழுந்தருளியிருந்த திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தைச்
சொல்லி யவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥௰॥
(ஏத்துமின்) என்னுடைய திவ்யமான வேஷ்டிதங்களை யுகந்திருப்பாரெல்லாம் வந்தேத்திவாழுங்கோளென்
று தானகுடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்தில் திருமோகூரைச்சொன்ன வித்தி
ருவாய்மொழியைக்கொண் டவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வி த்ருஷியால்) ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே நல்லடியாசென்றடைந்தால என்கிறதின்தாத்பர்யமும் உதாஹரணமானவடிவென்றதுதாலே காருண்யஸௌலப்யமும் விரோதிஸௌலப்யத்தாலே திமைசித்ருஷியினுடைய தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. (திருநாமத்தையி த்ருஷியால்) கீழேயவ்வூரைவந்து ஸேவியுங்கோளென்றவ ரிப்பாட்டிலேயதற்கு ஸக்தியில்லாதார் அதின்திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்துதியுங்கோளென்கிறாரென்றுஸம்மதிஸந்திதை. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

எமர்காளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ருஷியால்) ஸேஷ்யஸ்பஷ்டம். ॥௧௧॥

ஸ— தேவர்களென்றபடி. இதுக்கு அடைந்தாலென்கிறத்தோடே யந்வயம். தீமைசெய்யும்- அஸ்ரேயஸ்ஸைச் செய்கிறவர்களான, வீபாகரரான வென்றபடி. வல- வலியரான, அசுரரையஞ்சி- அஸுரர்களுக்கு பயப்பட்டென்றபடி. சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், அடைந்தால்- ஸரணம்புக்கால், காமரூபங்கொண்டு- அவர்களுடைய விநாஸஹேதுவான விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, எழுந்து- புறப்பட்டு, அளிப்பான்- ரக்ஷிக்குமவனுடைய, அஸுரர்களை நிரஸித்துத் தேவர்களை ரக்ஷிக்குமவனுடைய வென்றபடி. திருமோகூர்- அவனுக்கு திவ்யநகரியான திருமோகூருடைய வென்றபடி. நாமமே- திருநாமத்தையே, அவதாரணத்தால் ஸங்கீர்த்தனங்கள் வ்யவச்சேத்யங்கள். எமர்காள்?- ஆஸ்ரீயர்காள், நம்மோடே தேனுமோர ஸம்பந்தமுடையவ ஸஜாதீயர்காளென்றபடி. நவின்று- வாயாலேசொல்லி, நவிலுகை- சொல்லுகை, எண்ணுமின்- உநஸ்ஸிலும் த்யானியுங்கோள், ஏத்துமின்- அவ்வளவிலே பர்யவஸியாதே ப்ரீதியாலே ஸ்துதியுங்கோள். ॥௰॥

எமர்காள்?- ஆஸ்ரீயர்காள், நம்முடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையுகந்தநுபவிக்கும் ஸஜாதீயரான என்றபடி. ஏத்துமினென்று- ஸ்தோத்ரம்பண்ணுங்கோளென்று, ஸ்துதிப்ரவீணராயிருக்கிறீர்கள் இந்த விசித்ரதிவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்துதித்து ரஸியுங்கோளென் றருளுபமுடையவனென்றபடி. தான்- ஸ்வயம், ஸர்வேஸ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும் தீர்வாஷவிஸாமமன்றிக்கே பரஸ்வரவர்த்தனாக ஆஸ்ரிதரஞ்ஜகனானவனென்றபடி. குடமாடு- குடத்தாலேயாடின, பால்க்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டாடின வென்றபடி. கூத்தனை- கூத்தையுடையவனைக்குறித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்- ஸாராகரநகரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாருடைய, குற்றேவல்கள் அந்தரங்ககைங்கர்யங்களான, வாசிககைங்கர்யங்களான வென்றபடி. வாய்த்த- வாய்த்தான, ஸ்ருஷ்டிபுனவனுக்கு ஸம்பத்ததானவென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்த பத்துப்பாட்டுக்குள், வண்- உதாரமான, ஸகலஸம்பத்தும்நிறைந்தவென்றபடி. திருமோகூர்க்கு- ஸ்பஷ்டம். ஈத்தபத்து- ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதசகம், ஈகை- ஸமர்ப்பிக்கை, இவை- இந்தபாட்டுக்களை, ஏத்தவல்லார்க்கு ஸ்துதிக்கவல்லவர்களுக்கு, ப்ரீதியோடே சொல்லவல்லவர்களுக்கென்றபடி. இடர்- து:கமான து, ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே வழித்துணையில்லாத து:கமானதென்றபடி. கெடும்- நஷ்டமாம், அந்த காடேறுகைக்கு வழித்துணையாமென்றபடி. ॥௧௧॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(தாளதாமரை.)

சத்ரூணாம் நாசகத்வாத் வ்யபகததுலஸிகாதாமவத்த்வாஜ்ஜயித்வாத்
ஸர்ப்பேசே சாயகத்வாந் நிரவதிகமஹஜ்ஜ்யோதிஷ: ஸூத்ரவத்த்வாத் ।
லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத் ஸ்வஜநபரவசதா ஶ்ரீஸகீமாரிகாப்தே:
ராகாச்சேத்ஸூசிதஸ்ஸ்ரீஜநதநுஸ்த்ரிதேசநாதாயி ௯௨॥

(சத்ரூணாம் நாசகத்வாத்) நன்கமர்ந்துநின்றஅசுரரைத்தகர்க்கும்- விரோதிகளானவஸுரரை நிரஸிக்குமவனுகையாலும், (வ்யபகததுலஸிகாதாமவத்த்வாத்) ஈன்றண்டுமாய் அலங்கலங்கண்ணி- ஈரமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே திகழாநிற்கிற திருவபிஷேகத்தை யுடையனுகையாலும், (ஜயித்வாத்) தேவர்கள்நாடவென்றிம்மூவுலகு- தேவர்களாஶ்ரயிக்க ப்ரதிபக்ஷத்தை வெல்லுமவனுகையாலும், (ஸர்ப்பேசே சாயகத்வாத்) படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்- தன்னுடைய ஸம்ஸ்பர்சத்தாலே வளராநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மேலே பள்ளிகொள்ளுமவனுகையாலும், (நிரவதிகமஹஜ்ஜ்யோதிஷ:) சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்- நிரவதிகமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடையனுகையாலும், (ஸூத்ரவத்த்வாத்) கூத்தன்கோவலன்- க்ருஷ்ணுவதரித்து குடக்கூத்துமுதலான சேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுமவனுகையாலும், (லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத்) வான்பெரும்பாழ் தனிமுதலாவித்யாதி- ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காராதி ப்ரஹ்மாதிதேவர்களோடேகூட வெல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனுகையாலும், (ஸ்வஜநபரவசதா) தமர்தம்பெற்ற- ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வஸுதேவக்ருஹத்திலே திருமகனாக வவதரிக்கையாலும், (ஶ்ரீஸகீமாரிகாப்தே:) மணித்தடம்- நீலரத்நகாந்தியுடைய தடாகம்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனுகையாலும், லாவண்யத்தாலே மேலிற்பாட்டில் 'காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்' என்றுசொல்லப்படுகிற ஸௌந்தர்யவைபவமும் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே திருமோகூர் காளமேகப்பெருமாளே யிச்சேதநர்க்கு வழித்துணையென்று "தாளதாமரை" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ௯௨

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேகூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயு மவர்களோடேகூட வநுபவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவைகுண்டவிமாநமாநத்துக் கெழுந்தருளவுத்யுக்தரான வாழ்வாரிங்குள்ள சிலதிருப்பதிகளை யநுபவிக்கிறாரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலச்சொன்னத்தாலே யித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதிஸித்தமாயிற்றென்று ஸங்கதிப்பியாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அநுபவிக்கைக்காக என்னுமளவும் ஸங்கதிஸங்க்ரஹமாம். *

முதற்பாட்டு.

அடியரவுதும் தொண்டர்வம்பினையித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸம்போதித்துக்கொண்டவனை யநுபவித்ததே யவர்களோடேகூட வநுபவித்ததென்றுகருத்து. அநுபவிக்கைக்காக என்கிறதற்கு உபஸ்காரவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்த

மூ—கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்னநாளுங்* கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின்றமர்களுங்குறுககில்லார்*
விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றும்* தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே* ॥க॥
இன்றுபோய்ப்புகுதராகிலெழுமையுமேதஞ்சாரா* குன்றுநேர்மாடமாடேகுருந்துசேர்செருந்திபுன்னை*

ஆ—போய்ப்புகுகைக்கு ஸாதிவ்யகம் போகைக்கு கேசவா என்னும் திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்கிறார். ॥க॥

(இன்றுபோய்) ஸாதிவ்யகம்போகைக்கு கேசவாவென்னுந் திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்றும் நியமமுண்டோவென்றில் அதிலலே. அவனுடைய வாயிரந்திருநாமத்திலே வேண்டித்தொருதிருநாமத்தை நினைக்க

இ—புரத்திலேயித்யாதியால) புகுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுவோமித்யாதியால) ॥க॥

✷ இரண்டாம்பாட்டு. ✷

திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானை யநுபவிக்கவந்த விவர் அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே மாயன்னுமித்யாதியாலே திருநாமவைபவத்தைச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸாதிவ்யகமித்யாதியால்) திருவனந்தபுரத்திலே போய்ப்புகுகைக்கு ஸாதிவ்யகமென்றபடி. நாராயணன் க்ருஷ்ணனென்றுப்போலே விசேஷித்துச்சொல்லாதே நாமமொன்றுமென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதில்லையித்யாதியால்)

ஸ— கேசவாவென்ன- கேசவாவென்றுசொல்லவே, கேசிஹந்த்ருத்வாதிவாசகமான கேசவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி. இடராயவெல்லாம்- இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்- ஸாதிகாதுக்கம், கெடும்- கெட்டுப்போம், போனவிடந்தெரியாதே நசித்துப்போமென்றபடி. நாளும்- ஸாதிநமும், கொடுவினை- க்ரூரகர்மங்களை, சேதநர்களுக்கு பாபாநுரூபமான யாதநாவ்யாபாரங்களை யென்றபடி. செய்யும்- செய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்- ம்ருத்யுவினுடைய ப்ருத்யர்களும், கூற்று- ம்ருத்யு, யமனென்றபடி. குறுக- கிட்டுகைக்கு. கில்லார்- மாட்டார்கள், "ஹரி ர்ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத: । அநிச்சயாபி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ தஹத்யேவ ஹி பாவக:" என்கிறபடியே அக்நியைக்கண்டாப்போலே கிட்டமாட்டாதே ஸபந்தோடிப்போவாரென்றபடி. விடமுடை- விரோதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையுடைத்தான, விடம்- விஷம், அரவில்- நாகத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே யென்றபடி. பள்ளி- சயநத்தை, விரும்பினான்- விரும்பினவனுடைய, விரும்புகை- ஆதரிக்கை, ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷாபிநிவேசத்தாலே மிகவு மாதரித்திருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. இதற்கு அநந்தபுரத்தோடே அந்வயம். சுரும்பு- வண்டுகள், அலற்றும்- உச்சைர்கோஷமாக பண்ணுமாப்போலே போகாதிஜநிதஹர்ஷத்தாலே சப்தமாகமலற்றும்படியான, தடமுடைவயல்- தடாகங்களையுடையவையான வயல்களையுடைத்தான், அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை, இன்றே- இன்றைக்குததானே, மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே உத்தேச்யமான இக்காலத்திலேயே யென்றபடி. புகுதும்- ப்ரவேசிப்போம், நீங்கள் நாங்களெல்லோருமாய்க் கூடப்போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி. ॥க॥

குன்றுசேர்- பர்வதஸத்ருசங்களான, மாடமாடே- ப்ருஹங்களுடைய பார்ச்வத்திலே, மாடம்- க்ருஹம், மாடு- பார்ச்வம், குருந்துசேர்- குருந்தவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து- குருந்தம், செருந்திபுன்னை- செருந்தியென்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷங்களையும் புன்னாகவ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்றலர்பொழில- பரிமளம்ப்ரவஹியாநிற்கிற வுத்யாநங்களையுடைத்தான, மன்று- மன்றல், பரிமளமென்றபடி. இங்கு அலருகை- ப்ரஸரிக்கை, அனந்தபுரநகர்மாயன்- திருவனந்தபுரநகரமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஆச்சர்யசேஷ்டிதனுடைய, "ஸகலபாபவ்யாதிவிஷ்வக்ஸேந தேவாதிதேவேசா ஸுக்ருதிகியர்சமே பஃ ஸ்ரீரமேயாத்ரிதிவௌகஸ:" என்கிறகணக்கிலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு தேவஞ்கொடுக்கலான ஸுபமென்று திருவனந்தபுரத்திலே வைகுண்டத்திறகாட்டிலும் முகந்துவதிக்கிற ஆச்சர்யசேஷ்டிதமுடையவனுடைய வென்றபடி, நாமமொன்றும்- ஒருதிருநாமமென்றபடி, ஸஹஸ்ரமும் திருநாமமொன்றுலும் ஆயிரமாமென்கைக்காக,

மூ—மன்னலர்பொழிலனந்தபுரநகர்மாயனுக்கம்* ஒன்றுமோராயிரமா முள்ளுவார்க்கும்பரூரே* ॥உ॥
ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்* சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்*
திருநோய்வினைகளெல்லாந் திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்* பேருமோராயிரத்து

ஆ—. வமையும், நினைக்கவே ஸர்வஸ்வாஸ்த்ய ப்ரதிபந்தகங்களை யெல்லாம் போக்கவல்லவன் திருவனந்தபுரத்திலே புகுராலாம் போய்ப்புகுதிராகில் ஒருநாளுமொருது:க்கமுமில்லையென்கிறார். ॥உ॥

(ஊரும்புள்) ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வசேஷியுமாய் ஸர்வஜகத்காரணனுமாயிருந்த எம்பெருமானுக்கு ஸ்தானமான திருவனந்தபுரத்திலே யநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு புகுதிராகில் நீங்களுடைய ஸமஸ்த து:க்கங்களும் இது நிஸ்சிதம், இஸ்தானத்தைப்பெறுகைக்கும் ப்ராப்யம்போகைக்கு மாயிரந்திருநாமத்திலே யொருநாமத்தைச்சொல்லவேணுமென்று நியமமில்லை, அவனுடைய

இ—ஆயிரந்திருநாமத்திலேயென்றது- ஓராயிரமாமென்கிற வடசொல்வ்யாக்யான ஸாமர்த்யமானவர்த்தத்தைச் சொன்னபடி. உள்ளுவார்க்கும்பரூரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவேயித்யாதியால்) ஆதில் ஸர்வஸ்வாஸ்த்ய ப்ரதிபந்தகா யென்கிறவிததாலே ஓராயிரமாமென்றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுதிரித்யாதியால்) ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகனித்யாதியால்) உலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசேஷீத்யாதியால்) சேருமோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தானமானவித்யாதியால்) சிக்கெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) தாற்பர்யத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தானத்தையித்யாதியால்) தாற்பர்யத்தையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ஆயிரத்துளென்றது— 'ஸதஸஹஸ்ர ப்ரதம் ஸர்வஸ்ரோத்ரு

வ—ஓராயிரமாம்- ஒருஸஹஸ்ர நாமம், ஸஹஸ்ரஸ்தாமாக ரக்ஷகமாமென்றபடி. ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகநிவர்த்தகமாமென்கை, உள்ளுவார்க்கு- ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு, உள்ளுகை- ஸ்மரிக்கை, ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்குமென்றபடி. உம்பரூரே- உபரிஸ்திதமானவூரே, உம்பரென்றது- உபரியென்றபடி. ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருவனந்தபுரம் ஸாக்ஷாத்பரமமென்றபடி. இன்று- ஐஸ்வர்யங்குறைந்தவிப்போதே, போய்ப்புகுதிராகில்- போய் திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்- ஏழுஜந்மங்களிலும், இனியொருகாலத்திலுமென்றபடி. ஏதம்- தோஷமானது, து:க்கமானதென்றபடி. சாரா- சாராது, உங்களைஸ்பர்ஸியாதென்றபடி. ॥உ॥

புள்- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனை யென்றபடி ஊரும்- நடத்தாநிற்கும், வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும் விஸ்ரக்ஷணத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும், அஃதே- அதுவே, அந்த புள்ளுதானே, என்றபடி, இது, ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கெல்லா முபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாத்தையும், உண்டு- ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்தான் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உமிழ்ந்து பண்ணின, ஸர்வேஸ்வரன், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, தனக்குத்தகுந்த ஸ்தானமென்று வந்துசேர்ந்திருக்கிற விடமானவென்றபடி. தண்- ஸாத்விகமான குளிர்த்தியையுடையதான வென்றபடி. அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, சிக்கென- த்ருடமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யவலம்பித்துக்கொண்டதை விட்டுவிடாமலென்றபடி, அநந்யப்ரயோஜநராயென்று-வ்யவஸிதம். புகுதிராகில்- போய் ப்ரவேசிப்பீர்களாகில், நோய்- து:க்கங்களும், வினைகள்- து:க்கஹேதுக்களான கர்மங்களும், எல்லாம்- நிஸ்ஸேஷமாக, தீரும்- நிவ்ருத்தங்களாம், திண்ணம்- த்ருடம், இது நிஸ்சிதமென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாமலோபஃ. அறிய- ஸர்வஸம்மதமான, விருத்தாந்தத்தை யெல்லாருமறியும்படி. நாம் சொன்னோம்- ஸாக்ஷாத் ஸம்ஸாரிகளாயிருப்பார் நாம்சொன்னவார்த்தையை அறியமாட்டாதே க்லேஸப்படுகிறார்களத்தனை. நம்மேல் குற்றமில்லாதபடி நாம் சொன்னோமென்று கருத்து. பேரும்- இத்தேஸப்ராப்திக்கும்- ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கும்- சொல்லவேண்டும். திருநாமமும், இங்கு உபலக்ஷணம் ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கநிவ்ருத்திக்கு, தேஸப்ராப்தியும் ஸாதநமானாப்போலே தேஸப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திக்கு ஸாதநமான திருநாமமும் மேதேனுமொன்றாகலாமென்றிப்படி. ஸ்ர்வதர்ப்யாஸ்வாதநம். ஓராயிரத்துள்-

மூ—ளொன்றுநீர்பேசுமினே* ।௩।

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து* வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியனந்தபுரம்* நேசஞ்செய்துறைகின்றானைநெறிமையால்மலர்கடூவி* பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியஞ்செய்தவாறே* ।௪।
புண்ணியஞ்செய்துநல்ல புனலொடுமலர்கடூவி*

ஆ—பரமபோக்யமான திருநாமத்திலே வேண்டிற்றோ திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்கிறார். ।௩।

(பேசுமின்) நாம் நமக்கென்று கூசாதே யவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றுசொல்லி அடிமைசெய்கையிலே யவர்களுக்கு ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திக்காக திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டடிமைசெய்கிறவர்களென்னபுண்ணியஞ்செய்தாரோவென்றவர்களுடைய ஸ்வரூபஸாரஸ்யத்தாலே ஸ்வரூபமான வடிமையினுடைய உத்கர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறார். ।௪।

(புண்ணியஞ்செய்து) நீங்களுமங்ஙனே பரமபோக்யமான திருநாமத்தைச்சொல்லி நிரவதிகஸ்வ

இ—ரூபக” மென்கிறபடியே ஸம்ப்ரதாயமென்றுகருத்து. இதனால் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் ஸாதநங்களைக் கழிக்குச்சொல்லுகிற திப்பாட்டென்று ஸங்கதியுமிதியாயிற்று. ।௫।

✳நாலாம்பாட்டு.✳

கூசமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (நாமிதஸ்ரீதியால்) திருவனந்தபுரத்துக்குப்போவோம் வாருங்கோளென்று அநந்யார்க்கு ஹிதஞ்சொல்லாநிற்கிறவிவர் நடுவே நெறிமையாலித்யாதியாலே வேறேகொண்டாடுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வததரிப்பிக்கிறார் (அடிமைசெய்கையிலே யவர்களுக்கு ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திக்காகவென்று) சொல்லியென்கைக்கும் பிறக்கைக்காகவென்கிறதற்கும் சொல்லுகிறாரெனகிறத்தோடே யந்வயம். நெறிமையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநரித்யாதியால) மலர்கடூவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கிறவர்களித்யாதியால்) ।௪௰।

✳ஐந்தாம்பாட்டு ✳

புண்ணியஞ்செய்துஎனகிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) நீங்களுமென்கிற

ஈ—கஸ்ஸீதியமான ஸம்ஸாரத்தில ஸம்ஸாரவைலக்ஷண்யவான்களாய் அநந்யர்களான திருநாடர்களுக்குள்ளே யென்றபடி ஒன்று- ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை, நீர்- திருவநந்தபுரத்தைப் பெறவேணுமென்றிருக்கிறநீங்கள், பேசுமின்- பேசுங்கோள், ஸந்நிதாநகாரமில்லையாகிலும் வாசாமாத்ரத்தாலே அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி. ।௧।

கூசமின்றி- ஸங்கோசமில்லாமல், நாம நமக்கென்று ஸங்கோசப்படாமலென்றபடி, பேசுமின்- அவன்திருநாமத்தையுதிப்ரேஷை, பெரியநீர்- விஸ்தீர்ணமான; வேலை- ஸமுத்ரத்தாலே, சூழ்ந்து- சூழப்பட்டு, சோலையின்வரிசையும் புறம்போகாதபடி மதிளிட்டாப்போலே ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்டிருக்கிறதென்றுகருத்து. வாசமேகமழும்- வாஸனையையே வாஸியாநிற்கிற, வாசம- வாஸனை, கமழுகை- வாஸிக்கை, ஓடுநவாகாவத்ரிகஸ்ஸ்யோமஃ, வாஸனைதனை ஸ்வயமியாநிற்கிறவென்றபடி. வாசமே யென்கிறவிடத்தில ஏவகாரத்தாலே வாஸநாந்தரவ்யவச்சேதம், சோலை- உத்யானங்களாலும், வயலகழனிகளாலும், அணி- அலங்க்ருதமான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, நேசஞ்செய்து- மிகவும் ஸ்நேஹித்து, நேசம- ஸ்நேஹம், உறைகின்றானை- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறகிற ஸ்ரீபத்மநாபனை, இதற்கு பூசனை செய்கின்றார்களென்கிறத்தோடே யந்வயம் நெறிமையால- அவன்சேஷி- இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்குசேஷமென்கிறமுறைபாட்டு, நெறிமை- முறை, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, நிரவதிகப்ரீதியாலே அவன் திருவடிகளிலே புஷ்பங்களைவஷித்து, பூசனைசெய்கின்றார்கள்- ஸமாராதனை பண்ணுகின்றார்கள், கைங்கர்யம்பண்ணுகின்றார்களென்றபடி. அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களித்யுப்ரேஷை. புண்ணியஞ்செய்தவாறே! ஸுக்ருதம்பண்ணினபாகாரமென்று வாஸ்யார்த்தம், ஆறென்றுபகாரம், ஏகாரமாஸ்சர்யார்த்தம் ஸகாத்யமாகைங்கர்யம் ஸித்திக்கும்படி யிவர்கள்பண்ணின ஸாத்ருஷ்டத்ருஷ்டார்த்தமென்றபடி. ।௪।

புண்ணியஞ்செய்து- ஸுக்ருதமான நாமஸங்கீர்த்தனத்தைப்பண்ணி, திருவனந்தபுரத்தில் புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம்போகைக்குத் திருநாமத்தைச்சொல்லியென்றபடி. நல்லபுனலொடு- ஸுவாஸம்ஸ்பர்சந்த்ரோபேதமாய் ஸங்க்ருஷ்டமான ஸாத்விகத் தீர்த்தத்தோடே, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, திருவடிகளிலே வஷித்தென்றபடி.

மூ— எண்ணுமினெந்தைநாமமிப்பிறப்பறுக்குமப்பால்* திண்ணநாமறியச்சொன்னோஞ் செறிபொழிலனந்தபுரத்* தண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமரராவார்* ॥ ௫ ॥

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்* தமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்* நமர்களோசொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய்நணுகவேண்டும்*

ஆ— ஸ்ருக்வோபகாரம் திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப்புக்கு பாஹ்யாப்யந்தரகரணங்களாலும் எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யுங்கோள் அவருங்களுடைய விந்த ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கும் இப்போது தன்திருவடிகளையாச்ரயிக்கிற வுங்களைப்பின்னையுமமரராக்கும், இதற்குநிஸ்ஸம்சய முமக்குத்தெரியச்சொன்னோமென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(அமரராய்) திருநாட்டிலேபோய் எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்கையன்றோ ஸ்ராவ்யமென்றிங்குள்ளாருந்திருவனந்தபுரத்திலேவந்தன்றோ வடிமைசெய்கிறது, ஆதலாலிங்கே யடிமைசெய்யுமிதுவே ஸ்ராவ்யம். ஆனபின்பு நாமிங்கேபோ யடிமைசெய்யவேணுமென்கிறார். ॥ ௬ ॥

இ— யிடத்தில் ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலுள்ளாரை ஸ்ரூமவிருத்த இப்பாட்டிலே நீங்களுமப்படி அடிமைசெய்யவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்குபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். இதற்கு புண்ணியஞ்செய்து என்கிறதற்குப் ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறார் (நிரவேஷத்வாதியால்) நல்லபுனலித்யாதிக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாஹ்யத்வாதியால்) இப்பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுங்களுடையவித்யாதியால்) அண்ணலார்கமலபாதமணுகுவார் அப்பால் அமரராவாரென்றநபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ ௫ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

பூசனைசெய்கின்றார்களித்யாதியாலே முன்பே ஸ்ரூரவணம்பண்ணியிருக்கையா லிப்பாட்டில் வ்யதிரேகத்திலே ப்ரஸ்துதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) அனந்தபுரத்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குள்ளாருமித்யாதியால்) நாமும்போய் நணுகவேண்டுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

ப— எந்தைநாமம்- ஸ்வாமியினுடைய திருநாமங்களை, எண்ணுமின்- எண்ணுங்கோள், ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. அதவா ஸங்க்யாநபூர்வகமாக ஜபியுங்கோளென்றபடி. இப்பிறப்பு- இந்தஜந்மத்தை, அநர்த்தஹேதுவிஷயா ஸக்திமூலமான இந்த ஸம்ஸாரபந்தத்தையென்றபடி. அறுக்கும்- நிச்சேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தருளுவன், செறிபொழில்- பாஹ்யவஸ்துவாசிவ்ருக்ஷங்களான உத்யானங்களையுடைத்தான, செறிவு- ஸம்ருத்தி, அனந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலிருக்கிற, அண்ணலார்- ஸ்வாமியினுடைய, கமலபாதம்- கமலஸத்ருசங்களானதிருவடிகளை, அணுகுவார்- கிட்டுவார், ஆச்ரயிக்கிறவர்களென்றபடி. அப்பால்- சரீரபாதாநந்தரம், அமரராவார்- நித்யஸூரிகளைப்போலே யாவதாத்மபாவி கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யபாகிகளாவார், திண்ணம்- த்ருடம் இதில்ஸம்சயமில்லையென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாபாவமார்ஷம். நாம்- இதில் அபிஜ்ஞரானநாம், அறிய- உங்களுக்குத்தெரியும்படி, சொன்னோம்- ஸ்பஷ்டம். ॥ ௫ ॥

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு- தேவராய்த்திரிகின்றவர்களுக்கு, மநுஷ்யரில்க்காட்டில் நாலுநாள் ஜீவிக்கப்பெற்றவாறே தங்களை அயர்வறுமமரர்களோடொக்க வமரராகவபிமாநித்துத் திரிகிறவர்களுக்கென்றபடி. ஆதி- காரணபூதனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், சேர்- வந்துசேர்ந்திருக்கிறவிடமான, அனந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலே, அமரர்கோன்- நித்யஸூரிகளுக் கதிபதியான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான், கோன்- அதிபதி அர்ச்சிக்கின்ற- ஸமர்ப்பிக்கிறவிடத்தில கைங்கர்யம்பண்ணும்போதென்றபடி. விண்ணோர்- ஸ்ரீவைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகள், அங்கு- அத்தேசத்தில், அகப்பணிசெய்வர்- அந்தரங்ககைங்கர்யம்பண்ணுவார்கள், அகம்- உள்ளு, பணி- கைங்கர்யம், உள்ளில் கைங்கர்யமாவது அந்தரங்ககைங்கர்யமென்றபடி. அந்தரங்ககைங்கர்யமாக எடுத்துக்கைநீட்டுவார்களென்கை. ஓ நமர்களென்றழைப்பது- ஊன்றது ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாதநவ்யயம் ஹோ? ஸ்வகீயர்காளென்றபடி. சொல்லக்கேண்மின்- நான்சொல்லக்

மூ— குமரனார் தாதை துன்பந் துடைத்த கோவிந்தனாரே* ॥சு॥

துடைத்த கோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவுமற்றும்* படைத்தவெம் பரமமூர்த்தி பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்* மடைத்தலைவாளைபாயும்வயலணியனந்தபுரம்* கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றாற்கடுவினைகளையலாமே* ॥ கடுவினைகளையலாகுங் காமனைப்பயந்தகாளை*

ஆ—(துடைத்த) ஆஶ்ரித து:க்காபநோதந ஸ்வபாவனாய் ஸர்வகாரணமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் நம்முடைய து:க்கமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிறார். ॥எ॥

இ— துடைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) உலகுயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பரமமூர்த்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனா இத்யாதியால்) கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சென்றித்யாதியால்) கடுவினையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய இத்யாதியால்) து:க்கமெல்லாமென்றது ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான து:க்கமெல்லாமென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்று சொன்னவர்த்தத்தை உபபாதந பூர்வகமாக்குகிறதிப் பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥எ॥

ஈ —கேளுங்கோள், குமரனார் தாதை-ப்ரத்யும்நபிதாவினுடைய, குமரன்- ப்ரத்யும்நன், ஸர்வேஶ்வரிப்ரத்யநாஸ்ம் ப்ரகாஶகம், தாதை- பிதா, தேவஸேநாபதியாகையாலே உபாஸகர்களுக்கு ஸர்வேஶ்வரனான ப்ரத்யும்நனுக்குங்கூட ரக்ஷகனான ராஜாவுடையவென்றபடி. துன்பம்- ஸம்ஸாரது:க்கத்தை, துன்பம்- து:க்கம், துடைத்த- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தன்- கோவிந்தனை, மா: விந்ததீதி கோவிந்த:, பரிஜ்ஞாநஸாபேக்ஷம். பசுக்களுக்குங்கூட ஸுலபனான க்ருஷ்ணனையென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும். நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை- கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. ॥சு॥

துடைத்த- ஆஶ்ரிதது:க்கங்களை துடைத்தவனான, ஆஶ்ரிதது:க்காபநோதந ஸ்வபாவனானவென்றபடி. கோவிந்தனார்- கோக்களைரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனான, பரிஜ்ஞாநஸாபேக்ஷம். ஏகாரம்வாக்யாலங்காரம். உலகு- லோகங்களையும், உயிர்- சேதநாதிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்- தேவஜாதியையும், மற்றும்- மற்றுமுள்ள உபகாரிஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, எம்- அஸ்மதீயனான, ஆஶ்ரிதஸுலபனானவென்றபடி. பரமமூர்த்தி- ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, ஸர்வேஶ்வரனாகும், பாம்பணை- ஶேஷஶயநத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே யந்வயம். மடைத்தலை- மடைகளுடைய ப்ரதேஶத்திலே, மடை- கேதாரஜலப்ரவேஶமார்க்கம், வாளை- மத்ஸ்யங்கள், பாயும்- பாய்கிற, ஜலஸம்ருத்தி நிதர்ஶநாதிஶயத்தாலே உத்கர்ஷயோகம் பண்ணுகிறவென்றபடி. வயல்- கழனிகளை, அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை- தலைக்கடையிலே, வெளித்திருமுற்றத்திலேயென்றபடி. சீய்க்கப்பெற்றால்- திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால், சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், ஸம்மார்ஜநோபலேபநாதிகைங்கர்யங்களைப் பண்ணப்பெற்றாலென்றபடி. கடுவினை- கடினமான து:க்கத்தை, வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயாது:க்கவாசகம், ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான து:க்கத்தையென்றபடி. களையலாம்- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம், ப்ராப்யத்திலுண்டாகக்கடவ கைங்கர்யமெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. ॥எ॥

கடுவினை- கடினமான கர்மத்தை, ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாகும்- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம், நாம்சொல்லுகிறத்தைச் செய்வீர்களாகிலென்று கருத்து. அதேதென்ன? சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- மந்மதனை, பயந்த- பெற்றவனான, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிஶயிதனான மந்மதனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யாதி நிதியானவென்றபடி. காளை- நித்யயுவாவான, காளையென்றுயுவாவுக்குப்பேர், காமனைப்பெற்றிருந்தாலும் "ஜந்மவாந்யுவாநம்"

மூ—இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம்* படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன் பாதங்காண*
நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்* ||அ||
நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுநணியவான* சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்*

ஆ—(கடுவினை) ஸௌலப்ய-ஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுணநிதியான எம்பெருமான், எல்லாருக்கும் ஆஶ்ரயணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள். நாமும் அங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிற அவன்திருவடிகளைக் காணப்போமின்கோள், இவ்வர்த்தத்தை நீங்களறிய, மைபாலே பிழைக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். ||அ||

(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென்றெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ— காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) படமுடையித்யாதி உள்ளீரென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமித்யாதியால்) காணப்போமின்கோளென்றது- காணவாருங்கோளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாயுஜ்யத்தை யநுபவியுங்கோளென்றவரிப்பாட்டிலே விஶேஷ்யத்தை யநுபவியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ||அ||

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

தூயநல்வித்யாதி ஏத்தநத்ருஷ்டத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) ; மாய்ந்தறுமித்யா-

ஸூ—என்கிறநீதி காருண்யாவாய் காலாதிவ்யாபகபௌவநஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை- கொடுக்கை, ஆஶ்ரிதர்க்கா ஶ்ரயணம் பண்ணுகைக்காகவென்றபடி, வகை- வகையாக, உபாயமாகவென்றபடி. கொண்டது- பரிக்ரஹித்தருளினஸ்தலமென்றபடி. பதா- இடவகைகொண்டது- இடமாகக்கொண்டது, வகை- ப்ரகாரம், ஆஶ்ரிதர்க்காஶ்ரயணம்பண்ணுகைக் குவித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்வீகரித்தருளினதென்றபடி. எழிலணி- அழகாலேஅலங்க்ருதமான; எழில்- அழகு, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரம், என்பர்- என்றுசொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞாநஸ்வாமிகளிதிஶேஷ:. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் நடமினோவென்று மேலோடேயந்வித மாகிறது, படமுடை- பணங்களையுடைத்தான, ஸஹஸ்ரஶிரஸ்ஸம்பந்தவிஶிஷ்டமஹாஸம்ஸ்தாநத்தாலே விகஸிதமானவென்றபடி. அரவில்- நாகத்தின்மேலே, ஶேஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி- ஶயநத்திலே, கண்வளருகையிலேயென்றபடி. பயின்றவன்- பரிசயம்பண்ணினவனுடைய, நிரந்தரமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீவத்ஸாங்கனுடையவென்றபடி. பாதங்காண- திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர்- நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ- நடவுங்கோள், நாம்- அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிற அபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறியச்சொன்னோம்- அறியும்படிசொன்னோம். ||அ||

செறிபொழில்- நிபிடவ்ருக்ஷங்களான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரமானது, சேமம்- க்ஷேமத்தை, இங்கு வடிவாக்ஷய மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோப:. நன்கு- நன்றாக, உடைத்துக்கண்டீர்- உடைத்தானது கிடீர்கோள், ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸம்ரக்ஷகமானஸ்தலம் கிடீர்கோளென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள் தாமேமாய்ந்தறும் என்றநவயிக்கிறது, தூபம்- தூபத்தையும், இங்கும் வடிவாக்ஷமகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. நல்விரை- நிரதிஶயபரிமளஸ்வாமிகளான, மலர்கள்- புஷ்பங்களையும், துவளற- தோஷமில்லாதபடி, துவள்- தோஷம், ஸ்நாநஸம்பாதநாதிகளும் க்ருதிஸ்பர்ஶாதிகளுமாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை. ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரூபதோஷமில்லாதபடி. யென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு- ஸத்த்வஶோதநபூர்வகமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று- தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனப்படி பரத்வஸௌலப்யாதிகளையுடையவனான ஸ்ரீவாமனன்திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த- ஸ்தோத்ரிக்க, தத்ஸம்பந்தி ஜீவர்களாகவுள்ளவனுடைய ஸ்ரீபாதிகளை ஸ்தோத்ரிக்கவென்றபடி. வினைகள்- பாபங்கள், தாமே- ஸ்வயமேவ,

மூ— தூ (ம)ப நல்விரைமலர்கள்வளரவாய்ந்துகொண்டு*வாமனனடிக்கென்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகடாமே ॥
மாய்ந்தறும்வினைகடாமேமா தவாவென்னநாளும்* ஏய்ந்தபொன் மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடுவிளக்குந்தூபந்தாமரைமலர்கணல்ல* ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினாரே* ௰॥

ஆ— உங்களுடைய து:க்கங்களெல்லாம் தானே போம், ஆனபின்பு அடிமைசெய்கைக்குவகரணமான விப்ரு கூதி முடிவதற்குமுன்னே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னோமென்கிறார். ॥௯॥

(மாய்ந்தறும்) அவன்றிருநாமங்களிலே பேதேனுமொருதிருநாமத்தைச்சொல்ல அடிமைசெய்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் தானேபோமென்று சொல்லி முடித்து திருவனந்தபுரத்திலே போயெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யும் பாக்யவான்களாரோதான், என்றுகொண்டு அவர்களைக்கொண்டாடுகிறார். ॥௰॥

(அந்தமில) ஸ்ரீபக்தர்களுக்கு ஸ்ரீயபதியேகள் ஸௌந்தர்யமாப்போலே திருநாட்டிலுள்ளாறகும்

இ— ஷிககுக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால) ப்ரபதவாக்யத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) முடிவதற்கு முன்னேயென்கிறவித்தால கீழ்த் திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யுங்கோள் என்றவரிப்பாட்டிலே ஸீக்ரமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸம்மதி ஸூசிதமெ. ப்ரதமவாக்யத்தில் ஹிதாகாம்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கித்யாதியால) ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களிலேயித்யாதியால்) சொல்லிமுடித்தெனகிறவித்தால் கீழ்ச்சொன்னஸாதனங்களுக்கு எல்லாமுபஸம்ஹாரமிப்பாட்டென்று ஸம்மதியும்ஸூசிதமெ. முடித்துஎன்கிறதற்கு கொண்டாடுகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். மேல்வாக்யத்வயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தபுரத்திலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

✱ நிகமனம். ✱

உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபக்தர்களுக்கித்யாதியால்) அமரலகில் பைந்தெரு—

ஶ— மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஶேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிறவித்தால் பூர்வ குடிக்கனுப்தி நமாப்போலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக கைங்கர்யரஸத்திலே களிக்கவே து:க்கங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆகலால் அங்கேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. நாமுமக்கறியச் சொன்னனாள்களும் ‘வைற்றனுள்வரையெல்லே குறிகிச்சென்று’ என்று ஸாதனம் நாமுங்களுக்குத்தெரியச்சொன்ன ஶ்ரீமாவஸாநனுள்களும், நணிய- கிட்டினவையாக, நணியவை- கிட்டினவை, ஆன- ஆப்த்தின, ஆதலால் ண்டப்போ யடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரதமவாக்யாதிகளிலே மகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருக்க த்ருதீயவாக்யத்திலே தூபனல்விரையென்று பகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலு மிதுவுமோஷ்ட்யமாகையாலே வர்ணாநப்ரஸாங்காரத்துக்குக் குறையில்லை. தூமனல்விரையென்று இப்படியுமொருபாடமுண்டு என்று ரையில நிர்வாஹம். இப்பக்ஷத்தில் யதேஷ்டவயமான தூமஶப்தமிங்கே யதுவமாம். ॥௯॥

மாதவாவென்ன- ஶ்ரீயபதியென்கிறதிருநாமத்தைச்சொல்லவே, வினைகள்- கர்மங்கள், கைங்கர்யவிரோதிகளானகர்மங்களென்றபடி. தானே- ஸ்வயமேவ, மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஶேஷமாய்விடுமென்றபடி. நாளும்- ஸர்வகாலமும், ஏய்ந்த- ஸமாநரூபமான, பொன்மதிள்- கநகமய ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யதேஶத்தில், எந்தைக்கென்று- ஸ்வாமிக்கென்றுஸங்கல்பித்து, இதுக்கு ஆய்ந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே யந்வயம். சாந்தொடு- சந்தனத்தோடேகூட, விளக்கும்- தீபத்தையும், தூபம்- யதுவத்தையும், தாமரைமலர்கள்- தாமரைப்பூக்களையும், நல்ல- நன்றாக, ஸமஸங்கதாபாதிகளாகிற தோஷமில்லாமலென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு- கெ ஶகீடாதிகளில்லாதபடி ஶோபநவஸ்துவாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்- தாங்கள் ஸம்பாதித்த வஸ்துக்களை பகவான் ஸ்வீகரித்தருளின ப்ரீதியாலே யனுஸந்திக்கவல்லார்கள், அந்தமில்புகழினார்- அந்தமில்லாதகீர்த்தியையுடையவர்கள், புகழுடையவர்- புகழினார், நிரவதிகஶேஷத்வப்ராதிஶாலிகளென்றபடி.

மூ—அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைக்* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்* ஐந்து
னோடைந்தும்வல்லாரணைவர்போயமருலகில்* பைந்தொடிமடந்தையர்தம்வேய்மருதோளிணையே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—இத்திருவாய்மொழிவல்லார் போக்யமாவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மடந்தையரென்று நித்யஸூரிகளுள்ளார் நாயிகாஸ்தாநீயராகவுந் தோற்றும்படி யிப்பாட்டிலே நிர்தேஶமிருந்ததேயாகிலு மவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் ஶேஷஶேஷித்வத்தில் மாறுபட்டமாகிறவ நளவித்யம் ஸ்திபாமைக்காக வத்யந்தபோக்யதாதிஶயமாக ஸ்வாஸ்வாதநம்பண்ணுகை யுசிதமென்றுநினைத்து அவர்களை நாயகஸ்தாநீயராகவு மிவர்களை நாயிகாஸ்தாநீயராகவும் ஸ்வாஸ்வாதநத்திலே நிர்தேஶித்தருளினார். ||கக||

ப— அந்தமில்புகழ்- அந்தமில்லாத புகழையுடையவனான, அநவதிக கல்யாணகுணநிதியான வென்றபடி. இது ஆதிக்குவிஶேஷணம். அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவனான, ஆதிதன்னை- ஸர்வகாரணபூதனை, இதற்கு சொல்என்கிறத்தோடே யந்வயம். கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, அநவரதவிகஸநகுஸுமஸமாஜ விராஜிதங்களானவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்- திருநகரியில், மாறன்- மாறனென்கிறகுடிப்பேரையுடையவரான வாழ்வார், சொல்- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், ஐந்தினோடைந்தும் -கேவலவைராக்யப்ரதிபாதகமான தாயாவ ஞ்ஞத்தோடேகூடத் தம்மையுங்கூட்டிக்கொண்டுபதேஶித்த தாயாவஞ்ஞத்தை, வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், போய்- அர்சிராதிமார்க்கத்தாலேபோய், அமருலகில்- அமர்ந்தலோகத்திலே, காலக்ருதபரிணாமமில்லாமையாலே நித்யநிவ்ருத்திகமான ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்திலே யென்றபடி. பைந்தொடி- பசுத்ததொடியையுடையவர்களான, பசுத்தது- அழகியது, தொடி- ஆபரணம், ரமணீயாபரணஶாலிகளான வென்றபடி. மடந்தையர்தம்- ஸ்த்ரீகளுடைய, தம்- ஸ்வஸம்பந்தியான, வேய்மரு- வேயோடேமருவத்தக்கவையான, வேயென்று மூங்கில், மருவுகை- பரிசயம்பண்ணுகை, ஸௌந்தர்யாதிஶயஶாலிகளாய் ஸ்வாபாவிகங்களுக்கு ஸத்ருஶங்களானவென்றபடி. தோளிணை- பாஹுக்களுடைய யுகத்தை, அணைவர்- ஸம்ஶ்லேஷிப்பர், அவர்களுடைய பாஹுயுக ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பெறும்படிதாங்கள் அவர்களுக்கத்யந்தப்ரீதிவிஷயராவரென்றபடி. நாயிகாநாயகர்களுக்கு பரஸ்பரமுள்ள ப்ரணயாநுபவம்போலே கைங்கர்யம்பண்ணும் ஸ்வபாவமுடையரான நித்யஸூரிகளுடைய ப்ரீதிக்கு பாத்ரபூதராவரென்று தாத்பர்யம், அவர்களுக்கத்யந்தபோக்யராவரென்று பலிதார்த்தம். கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்னஎன்று திவ்யதேஶகதவஸ்துஸம்பந்தங்களெல்லாம் போமென்று முற்பட ப்ராபகத்வோக்திக்கையாலும் அணைவர்போயமருலகிலென்று, அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே திவ்யதேஶப்ராப்தியை ப்ராப்யமாக்குகையாலும் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபம் ஸமர்த்திக்கையால் ப்ராப்யப்ராபகமென்கிற ஸமஸ்தஸ்வரூபமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹார்த்தமென்று ஸூசிதம். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாட்யஶ்ரீமத்வேங்கடநாதகுரவே நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(கெடுமிடராயவெல்லாம்.)

ஊவே ஸ்ரீகேஶவநாம்நா தவரிதவஹாஸம்ஸ்கேதநாபோஹா
த்ராஸஞ்ஞாஸ்வஸ்திகாத்யோபரிஷ்டாதுரோதிதஸூத்ரஸூத்ர ।
ஸ்வாபாயோஷ்ட்யாஷ்டிகைஸ்வ்ராக்ஷிச ஸுஜனாயகைஸ்வ்ர்யஶ்வப்ரஶ்ரிதைஸ்:
ரஸ்ஷ்யஸ்ஷ்ணஸ்த்ர ஸம்ஶிலம்பாநித்யநத்யஸ்ரிரி:. ||௨0௫||

(ஸ்ரீகேஶவநு)கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன- விரோதிநிரஸநஶீலனாகையாலும், (சுஜாதவரித)
அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்- ஸ்வாபாவிகஸ்ரீதங்களையுடையவனாகையாலும், (ஹாஸம்ஸ்கேதநாபோஹாக)

ஈ—டா— ஊரும்புட்கொடியுமஃதே- பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையனானவனாலும். (ஸுகந்தவாஸ) வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமித்யாதி- அணித்தான திருவனந்தபுரத்திலே வர்த்திக்கையாலும் (வர்திஸ்வாஸ) அண்ணலாரகமலபாதம்- எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (ஸ்வாராதிஷ்டாராதிஷு ஸுந்தரத்வாத்) அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்து- ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும், (ஸ்ருஷ்ட்யாத்யைச்வர்யாத்) அடைத்தகோவிந்தனோ யுலகுயிர்தேவும் மற்றும்படைத்த- ஸமஸ்தஜநஜாதத்தோடேகூட லோகங்களையெல்லாமுண்டாக்கி ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வஸஜ்ஜநஸ்ய ஸம்வ்யாஸ்ருதாத்) படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன்- தன்னோட்டைஸம்ச்லேஷத்தாலே விகஸிதபணங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கணவளர்ந்தருளுகையாலும், ஸர்வஸ்வத்தாலே வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறுங்கினைகள்தானே- மாதவாவென்ன என்று மேலிரண்டுபாட்டிற்சொல்லப்படுகிற வாசகஸாமாந்யங்கள் ஸம்க்ருஹீதங்கள். இப்படிகளாலே திருவனந்தபுரத்தெம்பெருமான் தன்னையாச்ரயித்த விச்வஜநருக்கு போம்வழியில்வரும் க்லேசங்களைப்போக்காநிற்கிறானென்று "கெடுமிடராய" என்கிறச்லோகத்திலே காரிகாநந்த அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௰௨-௦௫.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வேய்மருதோளிணை) இப்படியெம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறிச்செல்லாநிற்கச்செய்தே இப்ப்ரக்ருதியிலே தாமிருந்தவிருப்பைக்கண்டு 'இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ' என்றுள்ள அதிசங்கையாலே பயப்படுகிறார், வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்துபரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்கப்போங்காலம் ப்ராப்தமானவாறே 'இவனினிப்பசுமேய்க்கப்போகிலோ' என்றுள்ள அதிசங்கையினாலே அஞ்சின கோபிமார்வசனங்களைப்போலே பயப்பட்டாய் அவர்களுடையபாசுரத்தாலே யலற்றுகிறார், திருவாய்ப்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்தோஷராய்க்கொண்டு தத்வத்ரயங்களி லெம்பெருமானை யநுபவியாநிற்கிற வாழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹீதகோபிகாவிலாபவாக்யங்களைப் பேசிக்கொண்டு பயப்படுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கண்டுஎன்கிறதற்கு அபயப்படாநிற்கிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். 'தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே' என்று தாமுபதேசித்தபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் தாமுமாகத் திருவனந்தபுரத்துக்குப்போக வுத்யோகித்து தத்க்ஷணத்திலே போகப்பெறாமையாலே இதற்கு ப்ரதிபந்தகமேதென்று விமர்சிக்கப்புக்கு தாமிருந்தப்ரக்ருதியிலே யிருந்தவிருப்பைக் கண்டாரென்றுகருத்து. எம்பெருமான் விடிலோஎன்றது- இந்தப்ரக்ருதியில் இன்னமும் நம்மைவைத்தாலோ வென்றபடி. இப்படி அநுபவம் நடவாநிற்கச்செய்தே அதிசங்காதிசயத்தாலே அபயப்படாநிற்கிறாராகில் வண்டுவரைப்பெருமாளோடே ஸம்ச்லேஷியாநிருக்கச்செய்தே ஏதேனுமோரதிசங்கையினாலே அபயமடைந்தான பிராட்டியினுடைய பாசுரத்தைப்பேசுகை பாவிதமாமத்தனை போக்கி 'வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ' இத்யாதியாலே விரஹிணியாய்த் தன்னுடைய ஸமகாலீநாதிகளைச்சொல்லி விலபிக்கிறவளுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை பாவிதமோவென்ன? அவதாரிப்பிக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமாளோடேயித்யாதி) இப்படி கோபிமார்களவனோடேகூட விருக்கச்செய்தே அதிசங்காதிசயத்தாலே பயப்படாநின்றார்களாகில் வேய்மருதோளிணையித்யாதியாலே தங்களை விரஹிணிகளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? அவதாரிப்பிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) வருமளவில்லென்கிறதற்கு கொண்டுஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். போனானாகக்கொண்டுஎன்றது- போனானாக ஸம்பாவித்துஎன்றபடி. அதாவது:— இனியிவன் பசுமேய்க்கப்போகிலோ

மூ— வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிமையும்யாதுநோக்காக்* காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ*

ஆ— பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் வண்டுவரைப்பெருமாளோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனானாகக்கொண்டு பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமெல்லாம்பட்டு வ்யஸநத்தையும் பிரிந்தவவன்கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச்சொல்லுமாப்போலே அவன்றன்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள், உன்னைப்பிரிகையாலே யென்னுடையதோள்கள் மெலியாநின்றன, இவற்றின்மெலிவு மென்தனிமையையு மொன்றும்பாராதே இக்குயில்களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில்களும்

இ— வென்று தங்களுக்குண்டான அதிஶங்காவஸநாஶ்லேஷத்தாலே அவன்போனதாகவே தங்களுக்குத் தோற்றுகையாலே அவன்போனானாக ஹ்ருதித்துஎன்றபடி. இத்தால் ஸ்வாநுஸந்தாநவ்யஸநமென்கிற ஸம ஸமாஸமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இப்படியவன் பசுமேய்க்கப்போனானாக ஹ்ருதித்தார்களாகில் "தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ" இத்யாதியாலே அவனைநோக்கி வார்த்தை சொல்லக்கூடுமோவென்ன? வதரிப்பிக்கிறார் (தோழிமார்க்கித்யாதி) "தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே" என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ப்ரக்ருதிகளான விவர்களுக்கிப்போது அவன்போனானாக நிரூபமிருக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸந்நிஹிதனாகவும் தோற்றக்கூடுகையாலும் லோகத்திலும் ஸ்வப்நத்தில் த்ருஷ்டவிஷயவிசேஷம்போலே யிதுவும் ப்ரபலஸம்ஸ்காரநிபந்தநமாக யிப்படியும் ஒருத்ருஷ்டவிசேஷ முண்டாகையாலும் அவனைநோக்கி வார்த்தைசொல்லக் கூடுமென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

வேய்மருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) மெலிவுமித்யாதியையுரைக்கிறார் (இவைத்தனித்யாதியால்) காமருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால) கோகிலமயூராதிகளான வுத்தீபகங்களைச் சொல்லியலற்றுகிறவிடத்திலே உத்தீபகதேவ ப்ரஸித்தமல்லாத

ப— வேய்மரு- வேயோடேமருவுமவையான, வேய்- மூங்கில், மூங்கிலுக்குஸத்ருஶங்களானவென்றபடி. வீ நவ்ருத்தாயதங்களாகையாலே வ்யாமாத்ரவம்ஶாம்ஶஸத்ருஶங்களான வென்கை. ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடிக்கொண்டு அநுபவிக்குமவையான வென்றுகருத்து. தோளிணை- என்புஜங்களுடைய யுகளமானது, அந்யோந்யமுண்டான சேர்த்திபழகைச்சொலவி நீ வாய்வெருவுமபடி அம்ஶமாயிருக்கிற வென்தோள்களானவை யென்றபடி. மெலியும்- விரஹத்தாலே க்ருஶமாகாநின்றது, ஆல் ஓ- ஹா, கஷ்டா, ஆஶ்சர்யத்தால் விஷாதாதிஶயம் ஸூசிதம் என் என்கிறவதத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந வரு மவ்யாக்ருதங்களிலே யோஜிப்பது. என்மெலிவும்- ஸஹாஸஹாய ஶோகநிமித்தமான வென்னுடைய காருஶ்யத்தையும், என்தனிமையையும்- விரஹஸஹியல்லாத வென்னுடைய விரஹத்தையும், யாதும்- ஒன்றையும், நோக்கா- பார்க்கிறனவில்லை, விரஹிணியாய் அத்தாலே க்ருஶையாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய த்வநிகள் பாதகங்களென்று விமர்சிக்கிறனவில்லையென்றபடி. குயில்களுமென்றதை காகாக்ஷிந்யாயேந மிக்குமவைத்து இவ்வாக்யத்துக்கு ஶேஷபூரணம்பண்ணிக்கொள்வது, காமருகுயில்களும்- அழகிய கோகிலங்களும், காமருஎன்று அழகியது, யத்வா- காவென்று- உத்யாநமாய், உத்யாநத்திலே மருவியிருக்கிற கோகிலங்களுமென்னுமாம். யத்வா- காமருவுதல்- ஸமாநஶீலமாய் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷஸாபேக்ஷங்களான கோகிலங்களுமென்றபடி. ஸ்வபாவத்தால் நீசாத்மனிக்கே யிவையும் பாதகங்களாகாநின்றதென்றபடி. கூவும்- கூவாநின்றன, ஆலோ- ஹா, கஷ்டா, என்றுதசையைக்கண்டாலிவைத்துக்கு வாயைப்புதைக்கவேண்டாவோ என்றுகருத்து. அவைகணமயிலென்று மாறியோஜிப்பது. அந்தககணமயிலானவை பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஸம்மணமாயிருக்கிறவந்த ஸமூஹங்களானவையென்றபடி. "ஸமூஹவசநாம் ஸமூஹநஸமூஹாதயா" என்கிறகணத்திலே பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷஸமூஹங்களானவைத்தைத்தான் கண்டுகொண்டு பாரகமாட்டாமையாலே ஸ்வத்தைமாறிவைத்து அவையென்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். கலந்து- பரஸ்பரம்ஸ்ரீதியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஆலும்- ஸம்ஶ்லேஷித்தஹர்ஷத்தாலே ஸம்ஸாரஸ்ந்ருத்தம்பண்ணுகின்றன, ஆலுகை- நர்த்தனம்பண்ணுகை, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், இவளுடைய

மூ— வாமருவினிரைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ* தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா* ||க||
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா தடமுலைபுணர்தோறும்புணர்ச்சிக்காராச்*

ஆ— கலந்தாலாகின்றன. ஒருபகல்பிரியுமளவில் இங்ஙனேபடவேண்டுமோவென்னில்? நீ பசுமேய்க்கப்போனவாறே அவ்வொருபகற்றானுமாயிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்களாலேயென்னையீராநின்றாய், உன்னைப்பிரிந்து நானிங்ஙனே படாநிற்கச்செய்தே எங்களைப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லையாவதே நீயிருந்தவளவிலும் மில்லையாகாதே க்ருபை, அளவிறந்து சிறிதுக்ருபையுண்டாகிலு முனபக்கலிலொரு க்ருபையிலலையென்கிறாள். ||க||

(தகவிலை) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான நிரவதிகநிவ்ருத்தி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன?

இ— பகலைச்சொல்லுகை பஸம்கமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருபகலிக்யாதியால்) தகவிலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்திக்யாதியால) நீயேதகவிலையென்றதபிதத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவத்திலேசிறிதுவிக்யாதியால்) ||க||

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ என்று விரஹஜநிதகார்ஶ்யத்தைச்சொன்னபோதே தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷரஸவிஶேஷம் ஸ்ம்ருதிவிஷயமாயிருக்க தடமுலையென்றுதுடங்கி கனவெனநீங்கி என்றிப்பாட்டிலே யத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ க்யாதியால்) தடமுலையிக்யாதி கனவென

ஸ— விரஹதஶையிலே நாம் வாஸஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கையும் ந்ருத்தம்பண்ணுகையும் ஸ்வப்னமென்றறிந்து மீளுகிறனவில்லையென்றுகருத்து. மருவினஆநிரையென்றநவயிப்பது. மரு- உன்னோடேமருவினவையான, 'மேய்ந்தபுல்லும்கடவாய்வழிசோர' என்கிறபடியே உன்பக்கலதிவ்யாஸ்பர்ஶிகளான வென்றபடி. இன- ஸம்வீர்த்திதங்களான, அதிராகிரக்ஷணத்தாலே க்ருபைபாகதவுன்னுடைய க்ருபைக்கு வர்த்தனவிஷயமாம்படி பஸம்ஶ்ரயங்களானவென்றபடி. ஆநிரை- ஆக்களுடையநிரையை, ஆவென்று பசுக்கள், நிரை- வரி, மேய்க்க- ரக்ஷணம்பண்ணுகைக்காக, நீபோக்கொருபகல்- நீபோகிறவொரு கல்ஸானது, ஆயிரமூழி- ஸஹஸ்ரகல்பமாகாநின்றது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், எங்களைப்பிரிந்து வுனக்கநேகதுக்கமாயிருக்கிற பகலனங்களுக்கு தர்ஶநீயமாவதென்றுகருத்து. தாமரைக்கண்கள்கொண்டு- தாமரஸஸத்ருஶங்களான வுன்னுடைய திருக்கண்களைக்கொண்டு, ஈர்தி- நீஈராநிற்புதி, நீபசுமேய்க்கப்போனு லென்னெஞ்சைவிட்டுப் போகாதேநிற்கிற வுன்னுடையகண்ணழகாலே யப்பகலெல்லாம் பென்னைநீ வீயிபாநின்றாயென்றபடி. ஆல் ஓ- ஹா கஷ்டா, நீபசுமேய்க்கப்போனு லுன்கண்ணழகை யென்னெஞ்சிலேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. தகவிலை- க்ருபையில்லை, தகவு- க்ருபை, நீயெங்களைப்பிரிந்து யரிககலாவுதே நீயிருந்தவளவத்திலும் க்ருபையில்லையென்றபடி. கண்ணா- க்ருஷ்ண, நீயேதகவிலை- நீயேக்ருபையுடையையல்லை, அவதாரணத்தால் அளவத்திலேசிறிது க்ருபையுண்டானாலும் நீயொருவனுமே க்ருபையுடையவனல்லையென்றபடி. தகவிலாதவன்- தகவிலன், இச்ஶப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொலலும்போது தகவிலையென்றுரூபமாயிருக்கும். ||க||

கண்ணா- பெண்பிறந்தார்க்கு ஸர்வஸ்வமென்று ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ண?, நீ- பெண்களுக்கு ஸர்வஸ்வமாயிருக்கும் ஸ்வபாவனென்று ப்ரஸித்தனான நீ, தகவிலைதகவிலையே- க்ருபையுடையையல்லை, அப்யாஸத்தால் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் க்ருபையுடையையல்லையென்றபடி. அவதாரணத்தால் இது நிஶ்சிதமென்றபடி. தடமுலை- விஶாலங்களான ஸ்தநங்களுடைய, தடம்- விஶாலம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே விஶாலதாஸம்பாதகமான ஸ்தநங்களைச்சொலலிச்சொல்லி நீ பஹுமானிக்கும்படியானவென் ஸ்தநங்களுடைய வென்றபடி. புணர்தோறும்- ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுந்தோறும், புணர்- ஸம்ஶ்லேஷம், நீ ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணும் க்ஷணந்தோறும் என்றபடி. புணர்ச்சிக்காராமத்தோறும், புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காததான, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், ஸம்ஶ்லேஷத்தினளவன்றிக்கே பதிவ்ருத்யமான வென்றபடி. அதாவது ஸம்ஶ்லேஷகாலத்தளவாயிருக்கையன்றிக்கே ஸதைகக்ஷணஜநிதஸ்வபாவமே ஸர்வகா

மூ— சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே* அகவுயிரகமகந்தோறுமுள்புக்காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ* மிகமிகவினியுனைப்பிரிவையாமால் வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போகமே* ।௨॥

வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்*

ஆ— அந்தநிரதிசயஸம்ஶ்லேஷமெல்லாம ஸ்வப்நஸமமாய் உன்பக்கலிலுள்ள நிரதிசயவிஶ்லேஷத்தினாலே பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறாயென்று நான்முடியகிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ।௨॥

(வீவின், உன்பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நான்முடிவன், விரஹாக்நியாலே யென்னுடைய ஹ்ருதயம்

இ—விஶ்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தநிரதிசயேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலுள்ளவித்யாதியால) ஸ்வபாவத்தினாலேஎன்றதற்கு முடியகிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னைப்பிரிவையாம நின்பசுநிரைமேய்க்கபோக்கு என்றந்வயிப்பது. இதற்குஸஹிதாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) வீவன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடியவித்யாதியால்) ।௨॥

✷ மூன்றாம்பாட்டு. ✷

துணையிலலேயென்கிறத்தோடு ஸஹிவ்யாஹாரத்தால் யானிருந்துஎன்கிறதற்குப் ஸஹித்தவதாத்பர்யத்தை

ஶ—ஹூம் ஸந்தோஷிக்கும்படி யதிப்ரவ்ருத்தமான வென்கை. சுகவெள்ளம்- ஸுகஸாகரமானது, வெள்ளம்- ஸாகரம், விசும்பிறந்து- ஆகாஶத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை- த்யஜிக்கையாயிங்கு ஸத்தகுணத்தைச்சொல்லுகிறது, நிரவதிகமாய் என்றபடி. அறிவை- என்னுடைய ஜ்ஞானத்தை, இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மூழ்க- மூழ்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம்போய் நான் மோஹிக்கையாம்படியென்கை. சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, அது- அந்த ஸுகஸாகரமானது, கனவென- ஸ்வப்நமென்னும்படி, நீங்கி- நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற ஸமாநகர்த்ருகத்வத்தாலே ஆநந்தரந்தோற்றுகையால் ஸுகஸாகரமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்விட்டதென்று ஶோகம் தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவுத்யோகித்தவாறே என்றுகருத்து. ஆங்கே- அவ்வவஸ்தையிலே இதுக்கு உள்புக்கு என்கிறத்தோடேயந்வயம். வேழ்க்கை- ஸங்கேதமானது, உத்தரோத்தர ஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶமானதென்றபடி. அகவுயிர்- ஸூக்ஷ்மமான ப்ராணனுடைய, அகமகந்தோறும்- ஸூக்ஷ்மதமப்ரதேஶங்கள்தோறும், ப்ராணவ்யாபித்திருக்கிற ஶரீராதி ப்ரதேஶங்களெங்குமென்று வ்யாக்யானம். உள்புக்கு- உள்ளேப்ரவேஶித்து, ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்பாரமன்று, அதற்காஶ்ரயமான விஷயாந்தரவால்பொறுக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி அந்தோ- அய்யோ! விரஹவ்யஸநமுனக்கு நானுபதேஶிக்க வேண்டுவதே ஸம்ஶ்லேஷரஸமிருவருக்காயிருக்க விஶ்லேஷதுஃக்கமெனக்கொருத்திக்குமேயாவதே என்று கருத்து. இனி- இதின்மேலே, இத்தனை க்லேஶானுபவங்களுக்குமேலே யென்றபடி. மிகமிக- மேலுமேலென, உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. உன்னைப்பிரிவையாம்- உன்னை விஶ்லேஷிக்கையுண்டாம்படியான, பிரிவை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரம் வாக்யாலங்காரம். பிரிவு- விஶ்லேஷம, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணகாரணபூதமான நிமித்தத்தாலே, போக்கென்று த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா. வீவன்- நான்முடிவன், வீவனென்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்வரமங்காரோவதேஶவுரோஷ்ச. வீவுதல்- முடிதல், ஜநகவிஶ்லேஷஜந்யமானவுன்னுடைய கமநமானது யென்னை முடித்துவிடுமென்று வ்யாக்யானம். ஆதலால் காலாந்தரத்திலும் எனக்கு ஸம்ஶ்லேஷமும் காணேனென்று கருத்து. ஆல்- ஹா! ।௨॥

நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடையகோஸம்ரக்ஷணகாரணபூதநிமித்தத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, வீவன்- நான்முடிவன், பசுமேய்க்கை எனக்குஸாத்யமன்றோ அதெனக்குதவிரப்போமோ என்றிராதே அதுஉனக்கு ஸ்வயமாய்க்கிடாய் ஸஹிக்கப்புகுகிறதென்றுகருத்து. அதெங்ஙனேயென்னவத்தை யுபபாதிக்கிறாள்மேல், எனதாவி- என்னுடையாவானது, உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமென்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு- உஷ்ணமானநிஶ்வாஸத்தையுடைத்தாய், வெவ்வியது- உஷ்ணமானது, உயிர்- நிஶ்வாஸம், விரஹதுஃக்கத்தாலே உஷ்ணமாகநிஶ்வஸித்துஎன்றபடி. வேம்- வேவாநின்றது, நிஶ்வாஸவாதவேகங்களாலே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே தஹ்யமானமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, துணை- இத்தசையிலே

மூ—பாவருந்துணையில்லைபானிநந்துன்னஞ்சன மேனியைபாட்டங்காணேன்* போவதன்றொருபகலீயகன்
றாற்பொருகயற்கண்ணிணைநீருநில்லாச்* சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தை
யோர்தனிமைதானே* ௯௬॥
தொழுத்தையோந்தனிமைபுந்துணைபிரிந்தார் துயரமுநினைகிலைகோவிந்தாவுன்*

ஆ—மாகாகின்றது. பின்னைபொருதுணையுமில்லை, உன்வரவுபார்த்துக்கொண்டு 'நான்தனியேயிருப்பன், என்
துணையான உன்னைவரவுகாணேன், நீபகன்றால் யிப்பகலெல்லாம் போவதுஞ்செய்யாது, இக்கண்ணநீருமில்
லாது, இந்தவொருதலைமாத்திரமான ஸ்நேஹமன்று சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ௯௬॥

இ—அருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவித்யாதியால்) உன்னஞ்சனவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்து
ணையித்யாதியால்) பாவீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவொருதலையித்யாதியால்) ஒருத
லைமாத்ரமானவென்றது— உனக்கென்பக்கல் ஸ்நேஹமன்றிக்கே யென்கொருத்திக்குமே யுண்டாயிருக்கி
றதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாதுஎன்றது- மிகவும்பொல்லாது என்றபடி. ப்ராணவ்யயஹேதுவாக்கிவிடுமெ
ன்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடையபசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்றுசொன்னவ ளிப்பா
ட்டிலே முடியும்ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்கிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ௯௬॥

ஸ—வெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை- ஒருவருமில்லை, துணையானநீ கைவிட்டுப்போனாய், என்வ்யஸ
நத்தைப்பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் எனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாநின்றார்கள், குயில்மயில்து
டக்கமானவையெனக்கு உள்பகையாய்விட்டதென்றுகருத்து. யானிருந்து- நான்ஜீவித்திருந்து, நீபிரிந்தால்
வரக்கடவ ப்ராணத்தைத்தான் அக்ஷணத்திலேயடையப்பெற்றேனோ, இன்னமொருக்கால் காணுமோவென்று
நசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷணந்தோறு முன்னைக்காணாமையாலே வ்யஸநமும்
மூடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை- அஞ்ஜநம்போலே உஜ்ஜ்வலமான வுன்திருமேனியை,
ஆட்டங்காணேன்- ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன், ஆட்டம்- ஸஞ்சாரம், இதுக்கு ஆஸ்ரிதஸ்பர்ஸாவ்யாஜ்யவைபவ
மும். உன்னழகியதிருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸஞ்சரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்
றால்- நீவிஸ்லேஷித்துப்போனால், ஒருபகல்- ஒருஸந்த்யாதானும், போவதன்று- போகத்தக்கதன்று, முடி
கிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல்- பொருகிறகயலைப்போலேயிருக்கிற, பொருகை- யுத்தம்பண்ணுகை,
ஸமீபஸ்தங்களான கயல்கள்போலே விரஹவ்யஸநாதிஸயத்தாலே பக்ஷங்களான வென்றபடி. கண்ணிணை-
நயநயுகளத்தினுடைய, நீரும்- ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயம் ஸ்ராவஸ்யவிஷயம். நில்
லா- நில்லாது, என்னாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகிறவுன்னைத்தகைய முடியாதொழியும் பெருகிறக
ண்ணநீரைத்தகைய முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து- இந்தகோபகுலத்தில், ஆய்ச்சியோ
மாய்- இடைச்சிகளாய், ஆய்ச்சியர் இடைச்சியர், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது
ஆய்ச்சியோமென்று ரூபமாயிருக்கும், பிறந்த- ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்- இந்ததொழு
த்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை- கிங்கரி, இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்
போது தொழுத்தையோமென்று ரூபமாயிருக்கும், கிங்கரிகளானவிந்த வெங்களுடையவென்றபடி. தனி
மைதான்- தனிமையானது, தானென்று ஸ்வரூபகம், ஏகாகித்வமானதென்றபடி. அதாவது:— நீயெங்களை
யுபேக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்குண்டான மூன்பக்கலுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவ
து- நசித்துப்போமது, மிகவும்பொல்லாததுஎன்றபடி. ஏதேனுமொன்றைபொல்லாதது என்றுசொல்லப்
புக்கவர்கள் அதுபாழ்த்தது என்று சொல்லுமாப்போலே சாவது என்றுசொல்லுகிறாள். ௯௬॥

தொழுத்தையோம்தனிமையும்- 'உன்னழகுக்குத்தோற் றுனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரஹ
த்தையும், துணைபிரிந்தார் துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையான வுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிற வெங்களுடைய
து:கத்தையும், நினைகிலை- நினைக்கிறாயில்லை, பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்று
மெங்களுக்குவருகிற து:கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதென்றும் பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. அதா
வது:— க்ஷணமாத்ரமேகதம் ஜீவிதவ்யமாகைகளாகையாலே யுன்னைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவி
க்கலாமோ "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்" என்னும்படி நீ ஜநகராஜதநயையை ஒருக்ஷணமும்
பிரிந்தால்வரும் து:கமுமயவிஷயத்தியிலுந் தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா- கோவிந்த,

மூ— தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை [விட்டிட்டி]ட்டவைமேய்க்கப்போதீ* பழுத்தநல் லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்* கழுத்தநின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணி மொழிநினைதொறுமாவிவேமால்* ||௪||

ஆ—(தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள்தனிமையையும் உன்னைப்பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேபுகந்து எங்களைத்துறந்துபோகட்டு அவைமேய்க்கப்போதிஎன்ன, 'உன்னுடையகடாக்ஷமே யாபகமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதென்' என்றாப்போலே ஸாநுராகமாய் ஸ்நேஹகர்ப்பமாய் ஸுகிதமாமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள இவையிறே நினைக்கநினைக்கவென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். ||௪||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— துணைபிரிந்தார்துயரமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) எங்களைத்துறந்தித்யாதியாலே ஸம்பந்தியும் ஸூசிதமெத. எங்ஙனேயென்னில்? கீழொருதலைக்காமமென்று தான் சொன்னவர்த்தத்தை யிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபேக்ஷிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி யாவிஷ்கரிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிக ளநேகங்களிருக்கப் பணிமொழியை விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்ன? வ்யதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையகடாக்ஷமேயித்யாதியால்) ஸாநுராகமாய், ஸ்நேஹகர்ப்பமாய் ஸுகிதமாமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாத தாத்பர்யம் ஸம்க்ருஹீதமாய்த்து. நினைதொறுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவையிறேயித்யாதியால்) ||௪||

ஈ—இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினது கோகோபஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ? கோஜாதிரக்ஷணைகாந்தர்க்கோ வென்றுகருத்து. உன் - உன்னுடைய, இதுக்கும் பசுக்களோடேயந்வயம். உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாபிப்ராயநிர்த்தேசம்; உனக்குரக்ஷ்யவர்க்கமிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகை யுசிதமோவென்றபிப்ராயம். தொழுத்தனில் - தொழுவென்று மாட்டுத்தொழுவம், தன்என்றது ஸாமீப்யம், ஒருவாஸஸ்தாநத்திலே சேர்த்துவைத்த ஜந்துக்களையோரக்ஷிக்கலாவது, உன்னோடேயே யவலம்பநமாகப் பற்றிவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்றுகருத்து. பசுக்களையே - கோக்களைத்தானே, அவதாரணம், தங்களையவஜ்ஞரிப்பமையைக் காட்டுகைக்காக, உன்னைப் பிரிந்தால் வ்யஸநப்பட வறியாதவற்றையோ ஸ்நேஹிப்பது, பிரிந்தால் வ்யஸநப்படுவாரை யாதரிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. விரும்பி - ஆதரித்து, எங்களையணைத்துக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சுபசுக்களின்மேலேபாய்த்திருப்பது, இங்குள்ளது தேஹ்யவிரஹணமே யென்றுகருத்து. எம்மை - எங்களை, துறந்து - பரித்யஜித்து, அவைத்தின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸம்பந்தத்தைவிட்டுஎன்று பாவார்த்தம். இட்டு - எறிந்துவிட்டு, த்ருணங்களைப்போகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்போகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை - அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி - மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக் காமத்தால் பரிதபியாநின்றோமென்றுகருத்து. உங்களையொழிய வெனக்கார்யாந்தரமுண்டோ வென்றாப்போலே சில விநயோக்திகளை யவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச் சொல்லுகிறாள்மேல், பழுத்த - பரிபக்வமான, பரிபாகமுண்டானவென்றபடி. நல் - நல்லதான, நிர்த்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின் - அம்ருதத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம் - இனியசாற்றுவெள்ளம்போலேயிருக்கிற. இனியது - ஸ்வாத்வான்து, ஸ்வாத்வம்ருதஸாரப்ரவாஹம்போலே யிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். நின் - உன்னுடைய, செங்கனிவாயின் - சிவந்தபிம்பபலம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப் பணிமொழியோடே யந்வயம். கள்வ - க்ருத்ரிமங்களான, எங்களுடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரகங்களானவென்றபடி. பணிமொழி - தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி - தாழ்வு, மொழி - உக்தி; விநயோக்திகளை யென்றபடி. பாவியேன் - சத்ருக்களும் விஷமாம்படியான பாபத்தையுடையேனான வென்னுடைய, மனமகந்தோறும் - ஹ்ருதயப்ரதேசங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த - உள்ளேபுக்கழுந்தும்படி பண்ண, எனக்கும் மறக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவைத்து ஸ்வீகரிக்கையாலேயென்றபடி. நினைதொறும் - நினைக்குங்க்ஷணங்களிலெல்லாவற்றிலும், ஆவி - என்னுடைய ப்ராணனானது, வேம் - வேவாநின்றது, உஷ்ணதப்தமாகா

மூ—பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால்பகனிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா* பிணி[மது]அவிழ்மல்லிகைவாடை- தூவப்பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ* மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதென்வனமுலைக்கமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந்* தணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்* ௫

ஆ—(பணிமொழி) ‘பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதென்’ என்ன பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம் முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப் பெருமதமாலையும் வந்ததுகிடாய் ஈண்டபகலெல்லாம் முன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி என்னையொருக் கால்புல்கி உஜ்ஜீவநமாய் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாயதரங்களாலே யென்னை புஜ்ஜீவிப்பித்து என்னுடைய வாதிகளெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளா யென்கிறாள். ௫

✱ ஐந்தாம்பாட்டு ✱

இ— பசுக்களையேவிரும்பி எங்களைவிட்டு அவ்வத்தைமேய்க்கப்போகாநின்றாயென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) பகல்நிரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோவென்று) விதீபவாக்யத்திலர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப் பகலுமெல்லாம்முடிந்ததென்று) மணிமிகுவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்) உன்வாயமுதந்தந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநமித்யாதியால்) தாரீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ௫

௩௫

ஈ—நின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா!

பகல்- திவாவெல்லாம், நிரை- கோவர்க்கத்தை, நிரையென்று வரிசை, இங்கே கோஸமூஹம்விவக்ஷிதம், மேய்க்கிய- மேய்க்கைக்காக, போய்- போய்விட்டவனான, கண்ணா- க்ருஷ்ணா? பணிமொழி- உன்னுடைய வசனங்களை, நினைதொறும்- நினைக்கிறக்ஷணந்தோறும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது, வேம்- வேகா நின்றது, துஸ்ஸஹமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, பிணியவிழ்- கட்டவிழ்கிற, பிணி- கட்டு, முகுளமாய் மொட்டாயிருக்கை விகஸிதமாகிறதென்றபடி. மல்லிகை- மல்லிகைகளை, மல்லிகை வாஸநையாலே விகஸிதமாகிறவென்றபடி. வாடை- உதீசீநவாயுவானது, தூவ- தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி. இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெருமதம்- அதிசயமான, உன்மதம்போன்றபடி. தனக்கு வாசகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறான், மாலையும்- ஸாயங்காலமானதென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா, மணிமிகு- மணியானது மிகுந்திருக்கிற, ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளெங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்- உன்னுடைய வக்ஷஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது- முல்லைபுஷ்பங்களாலே, என்வனமுலை- என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று அழகியது, கமழ்வித்து- வாஸிப்பித்து, கமழ்விக்கை- வாஸிப்பிக்கை, உன்திருமார்பின் முல்லைப்பூ மாலை என்முலைகளைப் வாஸிப்பிக்கவேணுமென்கையாலே ஸம்ச்லேஷமாகியன்றிபே ஸம்ச்லேஷமாகியாலே மா, உன்வாயமுதம்- உன்னுடைய வாதராம்ருதத்தை, உன்னுடைய அதரஸ்பர்சத்தைவெக்ஷித்தபடி. தந்து எனக்குத்தந்தருளி, ஸாம்ருதங்களான வுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னைபாக்கிகளையென்றபடி. அணிமிகு- அணிகள் மிகுந்திருந்துள்ள, அணி- அலங்காரம், ரத்நகடகாதிகளாலே பூஷிதமானதென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைபோலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திவ்யாபரணசோபிதமானவென்றபடி. அடிச்சியோம- உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்கள திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடிச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியென்றால் ளுடைய, அடியான்- கிங்கரன், ஸ்த்ரீத்வத்யாதகமாய் இடைச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியோமென்றும் ஸமூஹமாயிருக்கும், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்னும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும், தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- எங்களுக்கு உஜ்ஜீவநப்ரதனான நீ, அணியாய்- அலங்காரம்போலே வைத்தருள வேணுமென்றும், அந்தோ- அய்யோ! இது க்ருபையைக்கடந்ததொன்று வேண்டும். ௫

மூ—அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாயாழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம்* பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்
பலராதுநிற்கவெம்பெண்மையாற்றோம்* வடித்தடங்கண்ணிணைநீருமில்லாமனமுமில்லாவெமக்கதுதன்னாலே*

ஆ—(அடிச்சியோம்) உன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்ஙனேசொல்லுமளவில் 'ஒருபகல்மாத்திரமேயன்றோ பசுமேய்க்கப்போய் நான்பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனேபடவேணுமோ' என்று அவன்சொல்ல பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீகலந்து பரிமாறுகையிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறே யுனக்கு, அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில நாங்கள்தரிக்கமாட்டோம் இக்கண்ணுநீருமில்லாது நெஞ்சுதளராநின்றது ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகிற தெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ௬

✷ ஆறும்பாட்டு. ✷

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கண்களாலேயித்யாதியால்) அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்கு நிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகிறவளிப்பாட்டிலே உனக்கரிவையரும் பலரித்யாதியாலே நாயிகாந்தரஸம்ஶ்லேஷநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயித்யாதியால்) சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்லஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். அதுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்) அதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்) வெடிப்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால) வேமெமதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுயிரானதித்யாதியால்) ௬

வ—அடிச்சியோம்- தாஸிகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- ஸர்வஜ்ஞனான நீ, அணியாய்- அலங்காரமாகவைத்தருளவேணும், உன்தாமரைக்கையை இதிஶேஷ:. ஆழியங்கண்ணா- ஸமுத்ரம்போலே அழகியகண்களையுடையவனே, ஆழி- ஸமுத்ரம், அம்- அழகியது, க்ருதஸமுத்ரம்போலே கம்பீரவிஶால ஶீதலவத்ஸலகம்பீர ரமணீயகாந்திவிஶிஷ்டங்களான திருக்கண்களையுடையவனே யென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம், அதுநடுவு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்நடுவே, உன்கோலப்பாதம்- உன்னுடைய அலங்காரஶாலியான திருவடியை, பிடித்து- அவலம்பித்து, தங்களுக்கு ஶேஷமாகப்பற்றியென்றபடி. உனக்கு- நிரதிஶயஸௌந்தர்யனான வுனக்கு, அரிவையரும்- அபிமதைகளாயிருப்பார்களும் அரிவையர்- அபிமதைகள், பலர்- அநேகருளர், யத்வா, அரிபர்- அருமையான வைலக்ஷண்யமுடையவர்கள், ஐஶ்வர்யமென்னலாம்படி ஶ்லாக்யமான யௌவநத்தையுடையவர்களானவென்றபடி. உனக்குப்பலர்- உனக்கநேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க- அதுகிடக்கிடு, நீமற்றும்சிலஸ்த்ரீமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ஸம்ஶ்லேஷிப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, நாங்கள் பெண்பிறவியில் பிறக்கையாலேயென்றபடி. ஆற்றோம- பொறுக்கமாட்டோம், உன்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்குஸ்த்ரீத்வம் ஸாதாரணமாகில் ஸாமாந்யவருமளவும் வருந்தியாகிலும் தரிக்கவேண்டாவோவென்ன? எங்கள்நிலையைப் பார்க்கமாட்டாயோவென்கிறாள்மேல், வடி- கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது, கர்ணாந்த தீர்க்கங்களானவென்றபடி. யத்வா- தாடகமாத்ருபவிதாரகமாம்படி தீக்ஷ்ணகடாக்ஷ வீக்ஷணங்களானவென்றபடி. தடம்- விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே யுன்னைப்படி கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. கண்ணிணை- நேத்ரங்களுடையயுகளத்தில், நீரும்- பாஷ்பஜலமும், அஶ்ருபாதஸம்ஹிதாயாமேவ:. நில்லா- நில்லாது, மனமும்- எங்களுடையநெஞ்சம், த்ராவிதமநஸஸ்த்வேவ:, நில்லாது- ஸ்திரமாயிராது, தரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னாலே- இப்படிநெஞ்சழிவுமாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான மநநமானது, எமக்கு- எங்களுக்கு, வெடிப்பு- உபமாரம், ஆ

மூ—வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்கே* ॥௬௯॥
வேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்குவெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ்த்* தூமலர்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத்துணை
முலைபயந்தெனதோள்கள்வாட* மாமணிவண்ணாவுன்செங்கமலவண்ண மென்மலரடிநோவநீபோ*

ஆ—(வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ ஆச்ரயம்முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்றுவீழ உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கணித்தவென்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலைபயந்து என் தோள்கள்வாட அதின்மேலே உன்திருமேனியும் அதிகோமளமான வுன்திருவடிகளும்நோவ நீபோய்

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— வேமெமதுயிரென்றுதொடங்கி வெள்வளையித்யாதியை யநந்தரம்நிஷேதிப்பித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆச்ரயமித்யாதியால) கழன்றுவீழஎன்றதுக்கு தோள்கள்வாடஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். தூமலரெ ன்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) வருவதுமுன்னைக்கண்டு ஸம்ச்லேஷமாயிருந்தவையான வென்றபடி. அதன்மேலேஎன்கிறதற்கு நோவஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மாமணிவண்ணவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருமேனியுமித்யாதியால்) எவன்கொலாங்கே

ஙா— ஹமென்றபடி. வெடிப்பு என்று உபத்ரவமானதுக்குப்பேர், எமதுயிர்- அஸ்மதீயமான ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிகதமான மெழுகிலக்காட்டில், அழல்- அக்நி, உக்கு- உருகி, வேம்- விரஹாக்நியாலே தக்தமாய்விடும். ॥௬௯॥

எமது- அஸ்மதீயமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிகதமானமெழுகில், உக்கு- உருகி வேம்- விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெள்வளை- வெளுத்தவளைகளும், சங்குவளைகளுமென்றபடி. மேகலை- மேகலையும, காஞ்சீதாமமுமென்றபடி. கழன்று- தேஹசைத்யம் க்ருசமாய்விடுமாகையாலே ஸ்கலிதங்களாய், வீழ- விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர்- நிர்மலவிகஸம்போலிருந்தான, தூ- நிர்மலம், வருவதுமுன்னோடு ஸம்ச்லேஷித்திருந்தபோது உஜ்ஜ்வலஸௌந்தர்யமாயிருந்தான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகத்திலே, முத்தம்- முக்தாஸத்ருசமானது, ஸ்ப்ருதிகளிகஸாரமிதே நேத்ரஸலிலஸம்ஸர்க்கஸௌந்தர்யமான பாஷ்பஜலபிந்துஸந்ததியான தென்றபடி. சோர- சேரும்படியாகவும், ஸ்ரவிக்கும்படியாகவுமென் றபடி. துணைமுலை- ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிறமுலைகள், பரஸ்பரஸாத்ருச்யத்தைக்கண்டு ஸம் ச்லேஷிதையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடும்படியான வென்னுடைய ஸ்தநங்களென்றபடி. பயந்து- விவர்ணமாய், பயக்கை- வைவர்ண்யமாகை, எனதோள்கள்- என்னுடைய பாஹுக்களானவை, வாட- வாடும்படியாக வும், இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடே அந்வயம். மாமணிவண்ணா- நீலமணிவர்ணா, மா என்று நீலம், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இத்தனை ஸௌகுமார்யமான திருமேனியைக்கொண்டு கோரமான வநத்திலே போனாலெங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்றபிப்ராயம். உன்- உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந் வயம். காட்டிலே போகவேணுமானால்தான் உனடியாலேபோகவேணுமோ. 'அமருதஹ்ருதயஸ்யாதி ஸ்ரீ ஸ்வஸ்தஸ்யம்பாதி' என்றாப்போல் பேராசைப்படுகிற வென்னடியாலேயன்றோ போகலாவது என்று கரு த்து. செங்கமலவண்ணா- அருணகமலவர்ணமான, மென்மலர்- ஸௌகுமார்யஸ்வபாவமாயிருக்கிற, மெல லென்று ஸௌகுமார்யம், மெலலென்கிறவிடத்தில ஏகாரஸ்வரோச்சாரணமிவர் ஸம்பதஸ்ய. லோகத்தில் ஸௌகுமார்யமெல்லாம் வந்திசிஷ்யமைங்களென்று தோற்றும்படி பதிவாதநிஸஸஸௌகுமார்யஸ்ரோதியாய் எங்களுத்தமாங்கங்களுக்கு அலங்காரார்த்தமாகப்பிறந்ததோ ரு லோகவிலக்ஷணவஸ்துவாயிருக்கிறதான வென் றபடி. அடி- திருவடியானது, நோவ- நோவும்படியாகவும், உன்திருவடி நோவவாவது எங்கள் ப்ராணன் நோவுகைவிறே! என்று கருத்து. "யத்தஸுஜாதசரணாம்புருஹம் ஸ்தநேஷு பீதாஸ்ஸநை: ப்ரிய ததீமஹி கர்க்கசேஷு । தேநாடவீமடஸி தத்வ்யததே நகிம்ஸ்வித் கூர்பாதிபிர் ப்ரமதி தீர்பவதாயுஷாம் ந:" என்கிறச்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம், நீ- அருதுருக்கையானநீ, போய்- வநத்துக்குப்போனாலதா ன் நீபோகலாமோ, ப்ராணாயிகனான வஸுதேவத்திருமகனே தன்வழியேபோய் தன்வழிவருகைக்கு, போன பேனவிடமெங்கும் பூசல்விளைக்குமவனல்லையோ- ஸௌலப்யமான நீ வநத்திலேபோனால் எங்களா

மூ—பாமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னோடசுரர்கட்டலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கே* ௭॥

அசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கென்றாழுமென்னாருயிரான்பின்போகேல்க* கசிகையும்வேட்கையு

முடகலந் தகவின்றிமென்னைகழிப்பேல்* வசிசெய்யுன்றாமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளும்

ஆ—ஆமகிழ்ந்து கந்தவைமேய்க்கின்று உன்னோடசுரர்களதலைப்பெய்யிலென்னாய் விளைக்கடவதென்கிறுள.௭॥

(அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென்விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன் பிரானே! ஆன்பி

ன்போகேல் நீபோனால் உன்பக்கலுள்ளவெல்லாம் அந்தவெல்லாம் வேமா யுன்னைக்கண்டலலது யசிக்க

இ—பெண்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரைப்பிரியாவ) இத்தால் கிழவனுடைய

விரஹத்தால் தன்திருமேனியில்வருகிற தாபங்களைச் சொல்லிப்பறினவளிப்பாட்டிலே பசிலாகாரமா

மான வவனுடைய திருமேனிக்குக் காட்டிலே பவானாகளாலே வெனவருகிறதோவென்று விஷவிக்கிறுளெ

ன்று வமூதியும்வருமிதிதி. ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

ஆழுமென்னருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுங்காநின்றேன்பிரானேயென்று) கசிகை

யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபோனவித்யாதியால) அதில வெறுமுடனென்கிறததாலே க

சிகையுமவாமும் (அந்த வேவெகத்யாதி கவிதிவெமுமை எனவுமனவாலே) வேட்கைமவாமும்

சொல்லிற்றாயிற்று நீபோனால்என்கிறதாகு நவியுமென்கிறத்தோடே யபைய ஆன்பின்போகேல என்கை

கழியேலென்கிறவித்தாலே இப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடததிலே பலாரர்களாலே என்வருகிற

தோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப்போகவேண்டாவென்றுசொலலுகை யநாவடனமன்றோ

வென்னில், ‘தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே’ என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்

கேவைத்தன்றோ போகக்கடவதென்று கலந்தும் வீகூநியானவிவளுக்கு வெருகாலூததாலே வ்யமாவி

மா—லாறிருக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ஆமகழ்ந்து- பசுக்களைமிகவுமவிரும்பி, ஆவென்று பசுக்களுக்

குப்போர், எங்களைப்பேணித்தாப்போலே நீ புந்திருமேனியைமறநது வநததிலேதிருந்தாலென்ன வந்த

உம வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றோமே என்றுகருததது. உகந்து- பசுக்களைமேய்க்கையே

வாஉவாவாஷாவமாக வவிநந்தித்து, அவைமேய்க்கின்று- அந்தப்பசுக்களை மேய்க்கிறவிடத்தில்,

உன்னோடு- கவிலாகாரநநவான வுன்னோடே, அசுரர்கள்- வஞ்சகரோரவராரான வலாரர்கள,

தலைப்பெய்யில்- தலைப்படில், வந்துகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி. ஆங்கே- அவ்விடத்திலே, எதுகளுக்

கோருக்கால் கிட்டவொண்ணாதபடி கதுகோரமான ஊரணவுகததிலே வெனறபடி யவங்கொல்-

எவைகளோ, என்னவநயங்களுண்டாமோ வென்றபடி. அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே யவ

ங்கொலென்கிறுள ௭॥

ஆங்கு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே. அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்- கலாரர்கள்வந்து தலைப்ப

ட்டார்களாகில், யவங்கொலென்று- எவைகளோவென்று, என்னவநயங்கள் விளையுமோவென்று என்

றபடி. என்னுருயிர்- என்னுடைய ஸ்ருமான வாதாவானது ஆர- ஸாவெம், உனக்கு ஸாவநேமான

வென்னுதாவாந்து என்றபடி. ஆழும் ஆழாநிறகிறது, ஆழுகை- ஆழாநிறகை, வெப்லாமுநிமேமாதாகிறதி

றதென்றபடி. ஆன்பின்- பசுக்களின்பின்னே, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர், போகேல- போகாதேகொள்,

கசிகையும்- த்ரவிக்கையும், வீகாஉவாவகாரணமான வுன்பக்கலுள்ள வெவமுமென்றபடி. வேட்

கையும்- சுவிதிவெமும். கூடவிருக்கச்செய்தேயு முதிரொதாமுன்னே யகாஉவிகக்கவேணுமென்கிற

வவிதிவெமுமென்றபடி. உள்கலந்து- கலந்துவிட்டாய் எனகது வலவாவாமிசாவாம யிக்கொண

டென்றபடி. தகவின்றி- வ்ஸேஷமும், நீயும்- என்னைப்பிரிக்கும், என்னைக்கழியேல- என்னை

விட்டுப்போகாதேகொள், நானெத்தனை நீவிட்டுப்போகாதிருக்கவேணு மென்றபடி வசிசெய- வசத்

தாக்கிச்செய்யாநிற்பது, வசி- வமஹிதே, வாவிதீராபவீக்ஷண்வாதமாபியாலே வவாவமாவமானவென்ற

படி. தாமரைக்கண்ணும்- உன்னுடைய தாரீவலவாஸங்களான திருக்கண்களையும், வாயும்- அந்த

விருவணத்தின்மிருந்துவந்த பாவிக்கிறிக்கும் முறுவலிப்புடைத்தான திருப்பவளத்தையும், கைகளும்- அந்த

மூ—பீதகவாடைப்பிரானார் [illegible] பொன்செய்த [illegible] நீயுகந்து நல்லவரோடு [illegible]

ஆ—மெய்யான வருத்தமும் இப்போது கலைக்கிற கலவியும் என்னைக்கழியவேல்லன? பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் உன்னுடைய ஸௌந்தர்ய [illegible] உனக்கு அற்றுத்தீர்ந்தவர்களான நப்பின்னை பிராட்டியார் அவர்களும் நீயும் கூட என் கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்கவமையும் என்கிறாள்.

(உகக்கும்) உனக்கு அனுகூலைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடு திரிந்து உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் இடர்கெடுமளவில் நாங்கள் எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் மிகவும் இனியராவுதோம் [illegible]

இ—பசுக்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும் [illegible] விதங்களாகையாலே இப்போதவன் போனைக நிரூபித்துக்கொண்டு [illegible] போகப்புகுகிறானாகவும் தோற்றக்கூடுகையாலே இப்படியுக்திக்கொண்டு [illegible] எல்லாவற்றிலும், அவர் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப் போங்காலம் வருமளவில் அவன் போனைக நினைத்து வ்யஸநப்பட்டாள் என்றபடியன்று, அப்படியல்லாத இத்தவிசேஷமுண்டாவது, மற்றென்னென்னில்? ராத்திரியெல்லாம் கூட வெழுந்தருளியிருந்து ப்ரீதிக்கச்செய்தே [illegible] காலம் வந்தவாறே அவன் பசுமேய்க்கப்போகச் செய்தேயும் பண்டு போதும் காலத்திலே விஶ்லேஷிக்கக்கடவதாகையாலே இப்போதுமவன் போகாநிற்கிறானென்று வருகிற பயத்தாலே வ்யஸநப்பட்டாள் என்றபடி. இப்பாசுரத்தில் நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாமென்று [illegible] என்னைகழியவேல்லன்று [illegible] பொறுக்கமாட்டாதிருக்கிறவள் இவளிறைவாட்சியாலே உனக்கு அனுகூலைகளான தேவிமாரோடேகூட நீ ஸஞ்சரிக்கவேணுமென்று [illegible] பலமேதுமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று) அவன் பேசாதிருந்தவாறே இவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை [illegible] ஸாக்ஷாத்கரித்து [illegible] ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலே [illegible] என்று [illegible] நீயும் அதுக்கு [illegible] ஸந்தத்திலே போகிறபடிகைக்கு [illegible] அவனுக்கும் [illegible] தேவிகளோடேகூடவாகிலும் என் கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவமையுமென்கிறாளென்று [illegible] பின்னைபுமென்றது அவன் [illegible] பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு [illegible] கிடையாதோ [illegible] நீயுகக்கும் [illegible] தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கு அனுகூலைகளாய் [illegible]) [illegible]

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடர்கெடும் [illegible]) நாங்கள் [illegible] இன்புறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நங்களை [illegible]) எம்பெண்

ஸ—[illegible] முகவிலும் எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வீழ்ந்ததாலே வணங்கினவர்களே. [illegible] திருக்கைகளும், பீதகவாடையும் திருப்பீதாம்பரத்தையும், காட்டி [illegible] இதுக்கு நீயுகக்குமென்கிறதோடே பாபம் உன்னழகைக்காட்டி வஶீகரித்து [illegible] நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களானவென்று [illegible] ஒத்தச் [illegible] போகிற, ஓசினை [illegible] ஸௌந்தர்யத்தாலும், ஸௌஶீல்யத்தாலும், [illegible] என்றபடி. [illegible] இடை [illegible] இசைவாய்ச் [illegible] உனக்கு [illegible] நீயுக்கும் நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களானவ உகக்குமென்கிறவிடத்தில் [illegible] எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கு [illegible] நல்லவரோடும் [illegible] நீயகலாதே கூடவாகிலும், [illegible] நீவந்துக்குப்போகாதிருக்கப் பெறுவோமாகில் [illegible] கூடவாகிலும் எழுந்தருளிநிற்கவமையும், அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையில்லை [illegible] உழிதராய் ஸஞ்சரித்தருளவேணும், உழிதருகை ஸஞ்சரிக்கை, [illegible] என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவேணுமென்கை.

மூ— உகக்குநல்லவரோடுமுழிதந்துன்றன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறுநாங்கள்* வியக்கவின்புறுதுமெம் பெண்மையாற்றோமெம்பெருமான்பசுமேய்க்கப்போகேல்* மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டுநின் றுழிதருவர்கஞ்சனேவ* அகப்படிலவரொடுநின்னொடாங்கேயவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ ||௯||

ஆ— சிலரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாத பெண்மைவேண்டோம், பலவசுரர் கம்ஸப்ரேரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பார், அவர்கள்கையிலேயகப்படில் அவர்களோடுன்னோடுவிடத்தில் பொல்லாங்குகளாவிளையும், ஐயோ! என்சொல்கொள்ளாயென்கிறாள். ||௯||

இ— மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறுசிலரோடேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே நீயுகக்கு நல்லவரோடுமுழிதராயே என்கிறவிடத்தில் தன்திருவுள்ளத்திலே க்ஷிப்தமாயிருந்த தவஸ்தத்தை யவனுக்கு விஸம்ஹஜநநாவ்ருத்தம் கண்ணாக்கியாலே வெளியிடுகிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று கஞ்சனேவவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸப்ரேரிதரித்யாதியால்) உழிதருவாரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரியாநிற்பரென்று) அவத்தங்களென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பொல்லாங்கென்று) ||௯||

ஸ— உனக்குநல்லவரோடும்- நீயுகக்கும்படி நல்லவராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கிற விடத்தில் மகாரஸ்வஸம்ஹிதாயாம்ஶாவஶ், நீயுகந்தருளும்படி ரமணீயமாணஸாரிகளான ஶாவிகளோடேகூடவாகிலுமென்றபடி. ஸர்வதா நீவநத்திலே புகாதொழியப்பெற்றோமாகில் இதரஶாவிகளோடேகூட ஸஞ்சரித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் பர்யாப்தமென்கைக்காக, உழிதந்து- ஸஞ்சரித்தருளி, உன்திருவுள்ளமிடர்- உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் து:க்கமானது, தன்னென்று ஸ்வார்த்தம், இப்போது அவர்களோடு கலக்கப்பெறாமையால் உன்திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற து:க்கமெல்லாமென்றபடி. கெடுந்தோறும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்று உன்திருவுள்ளத்தில் து:க்கமெல்லாந்தீர்ந்து நீவர்த்தனும்போதெல்லாமென்று வ்யாக்யாநம். இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். நாங்கள்- உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதநாங்கள், வியக்க- மிகவும், இங்கு வியப்பு- மிகுதி, எங்களோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிகமாகவென்றபடி. இன்பு- ரஸத்தை, இன்பு- ரஸம், ஆநந்தத்தையென்றபடி. உறுதும்- அடைவோம், உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்சொல்லுகிறது, உறுதுமென்று விதிப்ரயோகஃ, உத்தமபுருஷபஹுவசநம், எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தை, ஸவதிகளோடு நாயகன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பொறாத வெங்களுடைய ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஆற்றோம்- ஸஹிப்போம், அந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவென்றபடி. நீயுகந்த ஜநங்களையொழிய கேவலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களெல்லோலாம் காண்நாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்பா மூக்கறச்சி (ஶூர்ப்பணகை)யன்றோவென்றுகருத்து, எம்பெருமான்- எங்களுக்குஸ்வாமியானவனே, உனக்கு நித்யகிங்கரிகளாயிருக்கிறோம், நீபசுமேய்க்கப்போகா திருக்கவல்லையேயென்றுகருத்து. நீபசுமேய்க்கப்போகேல்- நீபசுமேய்க்கப்போகாதேகொள், பலவசுரர்கள்- அநேகஅஸுரர்கள், கஞ்சனேவ- கம்ஸன்ப்ரேரிக்க, கம்ஸன்ப்ரேரிக்கைக்காலென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே அந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையாலே நங்கேதப்பிப்போனாலுமவன்தண்டிக்குமென்று பயத்தாலே ப்ராணனுக்குத்துணிந்துன்மேல் விழுவரென்றஞ்சாநின்றோமென்றுகருத்து. வேண்டுருவங்கொண்டு- வேண்டினரூபங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு, காமரூபதாரிகளாய்க்கொண்டென்றபடி. நின்று- ஸித்தப்ரதீக்ஷராய்க்கொண்டுநின்று, மிகவுழிதருவர்- மிகவும்ஸஞ்சரிப்பார்கள், வநத்திலேஇதிஶேஷஃ, அகப்படில்- அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென்னுமாம், ஆங்கே- அந்தவநத்திலே, அவரோடு- ஶதகோடிஸஹஸ்ரகணகரான வந்தவஸுரர்களோடும், நின்னோடு- நவநீதஸுகுமாரகாத்ரனான வுன்னோடுங்கூட, அவத்தங்கள்- அநர்த்தங்கள், அவத்தம்- அநர்த்தம், யுத்தமுமாம், விளையும்- ப்ரசுரமாகவுண்டாய்விடும், இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் தேயானைக்குப்பாடினாப்போலே பவனாதரித்திருந்தவாறே சொல்லுகிறாள்மேல், என்சொல்- என்னுடையசொல்லை, கொள்- க்ரஹித்தருளு, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ, எங்கள்ஸௌகுமார்யத்தையறியாவிட்டால் உன்னுடையஸௌகுமார்யத்தையும் நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னை பந்தாகுநின்

மூ—அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொள்ளம்மா அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ* தவத்தவர்மறுகநின்றுழி தருவர்தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும்* உவத்தலையுடன்றிரிகிலையுமென்றென்றூடறவென்னுடையாவி

ஆ—(அவத்தங்கள்) பலவான்களானஸாரரை கம்ஸனேவ 'உனக்கென்வருகிறதோ' என்று ரிஷிகளுங் கூடக்கலங்குவர்கள் அவன்ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணாதென்று இராமனோடேகூட திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று மிகவுமென்னுடைய ஆவேசின்றது, 'நாம்போகிலன்றோ பயப்படவேண்டுவது இதென்னவொரு நந்தான்' என்று முறுவல்செய்ய திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி ஆயர்தேவே? அனைபின்பு போனபே

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

இ—தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதோவித்யாதிபால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றஞ்சினின்றவளைக்குறித்து ரிஷிகளுஸைத்துக்கு ஜ்ஞாதங்களாலென்வருகிறதோவென்றஞ்சுவாரைப்போலே யெனக்கஸாரர்களாலென்வருகிறதோவென்றஞ்சுகை யபஸ்ஸாமன்றோவென்றருளிச்செய்யவதற குத்தரஞ்சொல்லுகிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸமதிஸந்திப்பது. தனிமையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸந்நிதியிலித்யாதியால்) அவன் ஸந்நிதியிலென்றது- அதராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. க்ருஷ்ணனோடேவ ரக்ஷ்யத்வேனதயா பாவிஷ்ணுகை யாலே அவனென்று தஸ்வரூபத்தாலே நிர்தேசித்தது; தீமை- துஷ்டத்தனம், ஊடறவென்னுடையாவிவேமா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவென்று நிஷேதிக்கவேண்டியிருக்க வதுசெய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க்கை விபரீதமானபடியைச் சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நாம்போகிலன்றோவித்யாதியால்) அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலுமித்யாதியால்) ௰॥

ஊ—சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதபடி யுனக்குகப்பார்க்குண்டாவதே என்றுகருத்து. ௬௬॥

அவத்தங்கள்விளையும்- நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள் ப்ரவாஹமாயுண்டாய்விடும், என் சொல்கொள்- என்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரித்தருளு, அநாதரத்துக்குப்ரஸங்கமொன்றில்லை யென்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரிக்கிறதுதுவே வேண்டுவதென்று கருத்து. அம்மா- அய்யோ! என்வார்த்தையைக்கேளா தொழிவதே; கஞ்சன்- கம்ஸனானவன், ஏவ- ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே யந்வயம். வன்கையர்- வலியகைகளையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரரானவர்கள், தவத்தவர்மறுக- தபஸ்விகள் பரிதபிக்கும்படி, தவம்- தபஸ்ஸு, தவத்தையுடையவர்- தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று பரிதபிக்கும்படியென்கை. நின்று- வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொண்டு, உழிதருவர்- ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள், உனக்கு- அத்யந்தஸுகுமாரனானவுனக்கு; தனிமையும்- ஏகாகித்வமும், பெரிது- ப்ரசுரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே அஸுரர்கள் ப்ரதிகூலர்களாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத் தனிமையுண்டாவதேயென்றபடி.; இராமனையும்- ஸ்ரீபலராமனையும், உவத்தலை- அநுவர்த்திப்பவனல்லை, உவக்குமது- உவத்து, உவக்கை- அநுவர்த்திக்கை, உவந்தவுள்ளத்தனாயென்றும், பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்று சொல்லித்திறே! உவக்குமவனல்லாதவன், உவத்தவன், இச்சப்தத்தாலே அநுவர்த்தனஞ்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்ரீபலராமன்ஸந்நிதியிலே தௌராத்ம்யங்களைச் செய்யவொண்ணாதென்று பயப்படுகையாலே அவனோடு ஸஹாயனாயிருக்கிறாயில்லையென்றபடி. இராமனையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே நீயெங்களைக்காட்டிலே நினைக்கிறவனன்றிக்கே விதேயனான வுன்முகத்தையும் முகவாதொழிவதே, இதென்ன வுன்னுடைய வதிக்ரமங்களிருக்கும்படியென்றுகருத்து. உடனுந்திரிகிலையென்று உம்மைத்தை ஸமுச்சயமாகப்பது. அவனோடேகூடவும் திரிகிறாயில்லையென்றபடி. உம்மைத்தால் வநத்திலே பரிசாரியில்லாதொழிந்தாலும் ப்ரதிகூலர்களான ராக்ஷஸர்கள் ஸஞ்சாரத்திலேபுகுந்துகொண்டா லிவர்களிருவராகத் திரிகிறாரென்றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் செய்கிறாயில்லையென்று ஸமுச்சயமாகிறது, என்றென்று- இப்படிபலகாலம் விவேகப்பட்டு, என்னுடையாவி- என்னுடையாத்மாவானது, ஊடறவுள்ளிலும்ஸம்பந்திக்கும்படி, ஊடு- உள்ளு, உறுகை- ஸம்பந்திக்கை, ஸர்வாத்மநாபீடிதமாகவென்றபடி.

மூ—வேமால்* திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே* ।௰।

செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்* சங்கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர்* வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கித்தையல்*

ஆறு—பல்லையோவென்கிறாள். ।௰।

(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல் பொருநல்சங்கணி துறைவனுமிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபனசொன்ன வாயிரததுள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த மாலையவனோடும் பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன்றிருவடிகளைசசேர்விக்குமென்கிறார். ।௧௧।

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✻ நிகமனம். ✻

இரு— அவைத்தின்சார்வுஎன்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) ।௧௧।

மூ—வேம்- ஸ்வஸ்ரூபமாகாநின்றது, ஆல்- ஹா, பசுமேய்க்கப்போகையிலே நினைவுங்கூட நமக்கில்லாதிருக்க வஸ்துக்களுக்கு இதென்னவகாசம்பந்தமென்று அவன் ஸ்வஸ்திகஞ்செய்தருளினவாறே யத்திருப்பவளத்திலே ஆழங்கால்பட்டு ஸம்போதிக்கிறாள், செங்கனிவாய்- காந்தமனோஹராதரனான, எங்களாயர்தேவே- எங்கள்கோபாலர்க்கு தெய்வதமே, எங்கள்குலத்தில கோபாலர்க்கெல்லாம் ஸாம்ராஜ்ய ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனேயென்றபடி, திவத்திலும்- திவதத்திற்காட்டிலும், பரமபதத்திற்காட்டிலுமென்றபடி. பசுநிரைமேய்ப்பு- கோஸம்ரக்ஷணமேய்க்கையை, உகத்தி- உகந்தருளுவதி, ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ திருநாட்டிலுள்ளாரையுங்கூடக் கைவிட்டுப் பசுமேய்க்கையிலே காதலுடையயான நீ எங்களையுமுபேக்ஷிப்பதி என்னுமிடஞ்சொல்லவேணுமோ-வென்றுகருத்து. ।௰।

செங்கனிவாய்- காந்தமனோஹராதரனான, எங்கள்- எங்களுடையவனான, தன்திருப்பவளத்தினழகாலே, "ஸ்மிதவீக்ஷணவஸீக்ருதவ்ரஜாங்கநா" மென்கிறபடியே எங்களைவசீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. ஆயர்தேவ- கோபாலர்க்குதெய்வதையான தன்னுடைய ஸௌலப்யகுணவிசேஷத்தாலே யெங்கள் நெஞ்சையவஸீகரித்தாப்போலே, தனக்கு ஸஜாதீயரான கோபாலர்களுடைய நெஞ்சையுமவஸீகரித்து அவர்களுக்கு ஸர்வஸாம்ராஜ்ய ஸ்வாமியானவென்றபடி. திருவடி- ஸ்ரீமானனஸ்வாமியுடைய, அடியென்று ஸ்வாமிக்குப்பேர், திருவடிமேல்- ஸ்ரீசரணாரவிந்தவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம். பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்குத் துறையோடே அந்வயம். சங்கணி- சங்குகளாலேயணியப்பட்ட ஸம்வங்களினாலே அலங்க்ருதமானவென்றபடி. துறைவன்- துறையையுடையவரான, ஸாக்ஷாத் ஸர்வேச்வரரான பாரிஜாதவிஹாரஜநங்களோடு ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி சாந்தமாய்ப்போருகிற ப்ராஹ்மணஸமுதாயத்தை ஸர்வஸ்ரீமானும் நினைக்கவொண்ணாதபடி பத்ருவிவிக்தமாயதிரௌணீய ஸம்வஸதஸோபிதமான தாம்ரபர்ணித்துறையே திவ்யாவாஸமமறத் தமக்கிருப்பிடமாயிருக்கப்பெற்றவரான வென்றபடி. யதா:- "கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: । க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிஸ: ॥ தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர" என்று ஸ்ரீஸுகப்ரஹ்மருளிச்செய்துவைத்த விஷயங்களிலே ப்ரதமவிஷயமான தாம்ரபர்ணீதீர ஸம்பத்தையுடையவராயிருக்கப் பெற்றவரானபடி, இத்தால் ஸ்ரீஸுகர்கள்கொண்டாடும்படியான தம்முடையவாவதரணமும் சொல்லிற்றாயிற்று. வண்- ஸம்ருத்தஸம்பந்நமான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. வண்- உதாரரான, சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே இதுக்கிவையும்பத்து என்கிறதோடே அந்வயம். மங்கையர்- யுவதிகளான, மங்கையென்று யுவதிக்குப்பேர், ஆய்ச்சியர்- இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமாலை- விசேஷித்தவர்ணித்தஸர்வேச்வரனை, ஸேவித்தஸ்வாமியானவென்றபடி. அவர்கள் ஸேவித்த ஸர்வேச்வரனைக்கொண்டாடித்தானவென்கை, இது * பத்துக்குவிசேஷணம், அவனொடும்பிரிவதற்கு- அந்த க்ருஷ்ணனோடு விச்லேஷிக்கைக்கு, இரங்கி- நெஞ்சுருகி, மிகவும் வ்யாகுலையாயென்றபடி. தையல்- பெண்பிள்ளையானவள், * தையலென்றுபெண்பிள்ளைக்குப்பேர், [illegible]

மூ—அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே* ।கக।

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஈ—குள்ளே ஸ்ரேஷ்டையாயிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தனவென்கிறத்தோடே அன்வயம். கோபிகைகளெல்லோருமாக ப்ரலாபாநுபாஷித்த வசனங்களை ஸஹைபோலே எல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ஸ்ரேஷ்டையாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று ஸங்கதமாயிற்று. ஆங்கு- அந்த ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே, அவன்பசுநிரைமேய்ப்பு- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய கோஸம்ரக்ஷணவ்யாபாரத்தை, ஒழிப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காய், ஒழிப்பானென்றது ஸாத்யமாயுமன்று, ஸாத்யமாய் உத்திஷ்டாவஸ்த்தாலே ஸம்ஶ்லேஷாபாரமான ஸ்வவிஶேஷணமும், உரைத்தன- சொன்னவையான, தைய்யல்சொன்னதாக வாழ்வாரருளிச்செய்தவையான வென்றபடி. இவைபத்துமென்றுமிப்பது, இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைத்தின்சார்வு- அவைத்தினுடைய ஸ்வபாவத்தையுடையனவை, சார்வு ஸ்வபாவம், அந்த கோபீஜநங்களுடைய ஸ்வபாவத்துக்கு ஸமானஸ்வபாவத்தை யுடையவையென்றபடி. அவர்களுடைய வாக்குகளாலே அவன்பசுமேய்க்கப் போகாதொழிபவத்தாலே யவர்களுக்கவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்தாப்போலே யிப்பதத்தை யப்யஸித்தார்க்கும் பகவதாநுகூல்ய ஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்திக்குமென்கை. ।கக।

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதாநபூஷணாய ஸ்ரீஶடகோபஜாமாத்ருமஹாமுநயே நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்பாதஸங்க்ரஹ:
(வேய்மருதோளிணை)

ஸம்போஜாக்ஷஸ்ஸுக்ஷ்ருஷ்யதுக்காம்புஜதயாஸாந்த்ரஸம்ஸாரவைஷா
கோவிந்தஸ்ஸுவிஶேஷோபதேஶதயாதாஸ்ராஜாயமாந:।
ஸ்ரீநீலாஸ்வபாவஸ்வாதுஸம்போகதயா கோப்ஜாநாதாமாக:
ஸாநந்தஸம்ஸார்க்காஸாஸ்த்ரீக: ஸ்ரீஶடகோபஜ: ॥ ௩௦ ॥

(ஸம்போஜாக்ஷஸ்ஸுக்ஷ்ருஷ்) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலேர்- ஸாரஸிஜஸத்ருஶநயனனுகையாலும், (துக்காம்புஜதயா) தகவிலைதகவிலைபேகண்ணா- துக்காவஹத்திலே க்ருஷ்ணனுப்வத்தவதரிக்கையாலும் (ஸாந்த்ரஸம்ஸாரவைஷா) அஞ்சனமேனியையாட்டவோணேன்- மைபோலேகறுத்து ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனாகையாலும், (கோவிந்தஸ்ஸு) நினைகில்லேகோவிந்தா- க்ருஷ்ணவதரித்தவனாகையாலும், (ஸுவிஶேஷோபதேஶதயா) பணிமொழிநினைதொறும்- ஸுவிசேஷாதேஶோபாவ: என்கிறபடியே விஷயங்களைவசனங்களைச் சொல்லுகிறவனாகையாலும், (ஸ்ராஜாயமாந:) ஆழியங்கண்ணா, திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீநீலாஸ்வபாவஸ்வாது) மாமணிவண்ணா நிகரில்லாத நீலரத்னம்போலே யுஜ்ஜ்வலமானநிறத்தை யுடையவனாகையாலும் (ஸம்போகதயா) வசிசேயுன்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமிருக்கை- ஸமஸ்தவிஷயத்தை வஶீகரியாநிற்கிற திருக்கண்மலர் தடிவழிசேஷ்டிதங்களாலே நிராதாரனாயிருக்கையாலும், (கோப்ஜாநாதாமாக:) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்- திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்திச் செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே- கோகுலத்திலே கோபார்களுக்கெல்லாம் ஸ்ரேஷ்டனாயிருந்து- அவர்கள்காரியமெல்லாஞ்செய்து நிர்வஹிக்குமவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஸாந்த்ரஸுகத்தாலே ஸாநந்தஸம்ஸாரக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்கிறார். ।௩௦கூ।

ஸ்ரீஶடகோபஸ்வாமிநே நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி.

ஆ—(சார்வே) இப்படி ப்ராஸங்கிகத்தை முடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ராரப்தமான பக்தியோகஸௌலப்ய

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—தமக்குள்ளபிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாகத் தம்மை யெம்பெருமான்விடிலோவென் றுண்டான அதிசங்கையாலே யிப்படியவஸந்நராய் விஷண்ணரானவநந்தரத்திலே சார்வே தவநெறிக்கித்யாதியாலே த வொபேயத்துக்கு அவன் திருவடிகள் ப்ராப்யமென்று சொல்லத்துடங்குகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன? வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ப்ராரப்தமான பக்தியோகஸௌலப்யத்தை நிகமிக்கிறாரென்கிற விவ்வநுபூக்தியாலே பத்துடையடிவர்க்கு மேலிதுக்குக் கீழ்ப்ராஸங்கிகமென்று தோற்றுகையால் இப்படியென்றது- அஞ்சிறையமடநாரைத் துடங்கி வேய்மருதோளிணையளவாகக் கீழ்நடந்த ப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது- பத்துடையடியவரிலே பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்தவாறே யிப்படி ஸுலபனானவனோடு பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷை பிறந்து அதுகைவாராமையாலே மிகவுமவஸந்நராய் அஞ்சிறையமடநாரையிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாலிரங்கி யவனெழுந்தருளினவாறே யவனுடைய ப்ரகர்ஷத்தைக்கண்டு வள வேழுலகிலே ஸாதநாநுஷ்டாநஸம்பாதநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக அவன் தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌசீல்யகுணாநுபவஜநித ப்ரீதியுக்தியாலே பரிவதில்சனிலே யவனுடைய ஸாராஸ்யத்தை யுபதேசிக்கையுமா யிப்புடைகளிலே உத்தரோத்தரம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாகல்யாணாநுபவ வரிவாஹத்தையென்றபடி. பத்துடையடியவரில ப்ராரப்தமானஎன்றது- நாளுநின்றடுநம்பழமை யென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறைவில்லையென்கிறவாக்யத்திலே ஸங்க்ஷேபேண ஸூசகமான என்றபடி. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்திலுபக்ராந்தமான வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்னக்கூடாதிறே, அது பக்தியோகஸௌலப்ய மன்றிறே! காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸுலபனென்றிறே, பத்துடையடியவர்க் கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப் பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளித்து இத்தால் 'பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய' மென்று சொல்லப்பட்டதாய் பக்தியோகலப்யமான அவதாரஸௌலப்யம் பத்துடையடியவர்க்கு ப்ரதிஜ்ஞையென்றும் பக்தியோகத்தாலே நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸாக்ஷாத்காரம் மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிஜ்ஞையென்று மிவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளுக் கர்த்தபேதமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நிகமிக்கிறாரென்றது- ஓர்குறைவில்லையென்று ஸங்க்ஷேபேண ஸூசிதத்தவத்தை யவஸரஸங்கதமாக விஶதீகரித்துச்சொல்லி யுபஸம்ஹரிக்கிறாரென்றபடி. இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக அவன் நம்மைவிடிலோ வென்கிறவதிசங்கையாலே யந்யாபதேசத்தாலேயும் வேய்மருதோளிணையிலே விஷண்ணராகின்ற தம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளு முன்மைப்பிரியேனென் றுஸ்வஸிப்பித்தருளுகைத்தாலே யாஶ்வஸ்தராயினியொரு பேக்ஷையுமில்லாமையாலே பரிபூர்ணமநோரதராய்நின்ற வாழ்வாரிவ்வளவாக ப்ராஸங்கிகங்களாய்ப்போந்த அர்த்தவிஶேஷங்களெல்லாம் முடிந்து பத்துடையடியவரில் ஸங்க்ஷேபேண ஸூசகமாயிருந்த பக்தியோகஸௌலப்யத்தை விஶதமாகச்சொல்லுகைக்காக அவஸரம் ப்ராப்தமானவாறே யத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறாரென்று பட்டர்தாத்பர்யம். உயர்வறவென்கிற முதலத்திருவாய்மொழியிலே பரிபூர்ணாநுபவஜநித ப்ரீதியுக்தியானது ஸமஸ்தலோகோபகாரகமாயிருப்பர் பலரோடேகூட ஸம்ஶ்லேஷங்களைச்சொல்லியும் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷை பிறக்கையாலே பரந்து கிடந்த லோகத்திலுள்ளாரை ஸமஸ்தலோகவிஷயமாகியாகிலு மவர்களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவுமிலே ஸமஸ்தலோகபோக்யமான பக்தியோகத்தையும் அவர்களுக்குபதேசிக்க வேண்டுமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனுடைய ஸௌலப்யத்தையு முபதேசித்துப்போந்த விவர்க்கு அந்தவபேக்ஷையானது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையாலே அப்போதேயதாதமா யஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி யிவ்வளவாக நாநாவிதரஸவிசே

மூ—சார்வேதவநெறிக்குத்தாமோதரன்றாள்கள்* கார்மேகவண்ணன்கமலநயனத்தன்* நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்றநேமியான்* பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே* ॥க॥

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும்காண்டற்* கருமையனே யாகத்தணையாதார்க்கென்றும்* திருமெய்

ஆ—ஸங்கத்தை நிகமிக்கிறார், ஸௌலப்யத்தினாலும், ஸௌந்தர்யத்தினாலும் திவ்யவிக்ரஹத்தினாலும் பரிவத்யானைப்பிரிந்துவைத்து ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணமாக தச்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகள் பக்திமார்க்கத்தினாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ॥கூ॥

(பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குதுர்லபனாய் ஆஶ்ரிதர்க்குப்ரத்யக்ஷனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு

இ—ஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவ்வவைஷம்யமுமில்லாமையால் விவரந்த பக்திமார்க்கத்தைஸபரிக்க ஶக்தியில்லையேயாகிலும் தாமிப்போது பரிவத்யானை ப்ரீதிநாராயணரய் ஸவயஸ்தானவரன்றே 'ப்ரஹ்மதேஹவானஸ்மிஷவாஸ' மென்கிறகணக்கிலே தாம்பெற்ற ஸாக்ஷாத்காரத்தை யெல்லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிவ்யாஜக்ருபையுண்டா'யத்தாலே பண்டுநாமிச்செவதார்க்குப் ஸாக்ஷாத்காரஸாதநமாக பத்துடைபடியவரிலே யாவக்ருதித்துவைத்த பக்திமார்க்கத்தை விஶேஷித்துச்சொல்லி யதினுடைய ப்ரகாரங்களையு மிவர்களுக்குநன்றாக ஸாவதேஶித்துத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

த்விதீயவாக்யத்துக்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தினுமென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தினுமென்று) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யவிக்ரஹாதியால்) தாமோதரன்தாள்களென்று உபேயஸ்வரூபநிரூபணத்தை யருளிச்செய்ததுக்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணமித்யாதியால்) சார்வேதவநெறிக்கு என்கிறதற்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்த்யாதியால்) ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறதற்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாஶ்ரிதர்க்குஎன்று) இப்பாட்டுக்கு

மூ— கார்மேகவண்ணன்- காளமேகவர்ணனென, பத்துடைய்டியவரிலே புயற்கருநிறத்தனனென்றதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித்தபடி. கமலநயனத்தன்- கமலநயநனென, வாத்ஸல்யகாருண்யஸௌஹார்தாதிகுணங்களை வ்யஞ்ஜிக்கவல்லாய்க்கொண்டு ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனெனவென்றபடி. நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்ற- ஸமஸ்தகாரணபூதபஞ்சபூதாத்மகவஸ்துவாய் நின்றவனென, ததவஸ்ரீரகதயா வரிண்டித்துநின்றவனாவென்றபடி, யாவையும் யாவரும் தானாய், அமைவுடைநாரண'னென்றத்தைஸபரிப்பிக்கிறபடி. நேமியான்- சக்ரத்தையுடையவனென, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குஸாதனமான திருவாழியையுடையவனென வென்றபடி. பேர்வானவர்கள்- பெரியவானவர்கள், ப்ரஹ்மருத்ரரான ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஹேயரான தேவர்களென்றபடி. நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே யக்ரமமாகப்பிதற்றும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனென, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோதரனுடையதிருவடிகள், எற்றிறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிமே என்கிறதை ஸ்மரிப்பித்தருளுகிறபடி. தவநெறிக்கு- தபோமார்க்கத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றங்குசொன்ன பக்திமார்க்கத்துக்கெனறபடி. சார்வே- ப்ராப்யமே, ஸாத்யமென்றபடி. அவதாரணமிதில் ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக. ॥க॥

வானத்து- வ்யோமத்தில், உபர்யுபரிலோகத்திலென்றபடி. இமையோர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், ப்ரஹ்மாதிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத் தங்களுடையப்ரகர்ஷம் ஸ்பஷ்டமாம்படி உபர்யுபரிலோகவாஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி. அமைவுடைமுதல்கெடவொடி விடையிதாதியை ஸ்மரிப்பிக்கிறபடி பெருமையனே- பெரியவனென, நிபந்தனாதிஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ரத்யக்ஷனெனவென்றபடி. ஏகாரமிவ்வவதாரத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக ஆகத்து- ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அணையாதார்க்கு- அணைதலுக்கொள்ளாதார்க்கு, ப்ரோபாஸ்யராய்க்கொண்டு நெஞ்சிலே யநுஸந்தியாதார்க்கென்றபடி. காண்டற்கு- காணுகைக்கு, அருமையனே- ஶக்யமல்லாதவனென, பிறர்களுக்கரியவித்தகன் என்றதை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணினபடி. ஏகாரம் உக்தார்த்தத்ருடீகரணார்த்தம், திரு- பெரியபிராட்டியானவள்,

௩—யுறைகின்றசெங்கண்மாலுநும்* இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே* ॥௨॥
ஆள்கின்றாழியானாரால்குறைவுடையம்* மீள்கின்றதில்லைபிறவித்துயர்கடிந்தோம்* வாள்கெண்டையொண்-

ஆ—நித்யஸம்ச்லேஷமாயிருந்த எம்பெருமான், நாளுமிருமைவினைகடிந்திங்கென்னை யாள்கின்றானென்றுகொண்டு, தம்முடைய ஹர்ஷத்தைக்கொண்டுபேசுகிறார். ॥௨॥

(ஆள்கின்றாழியான்) ஆள்கின்றாழியான் ஆரால்குறைவுடையம் இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீளக்கடவதன்று எங்ஙனேயென்னில்? இந்தஸம்ஸாரது:க்கத்தைக்கடிந்தோம் வாள்கொண்டையொணகண் மடப்பின்னைதன்கேள்வனுடைய திருவடிகளைக்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ॥௩॥

இ—ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (தம்முடையவித்யாதியால) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸக்தியாமத்தாலே யவன் ஸர்வஜ்ஞனாவனென்றருளிச்செய்தவர் ஸக்தியோபாயமும் ஸ்வரூபமாய்மயிலலாத வெனக்குங்கூட அவன்ஸ்வாமியாயிருக்க ஸக்தியாமமுடையார்க்கு ஸர்வஜ்ஞனுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று கைமுத்யத்தாலேயத்தை ஸூசிக்கைக்காக தம்முடையஹர்ஷத்தைப் பேசுகிறாரென்றதாய்த்து. சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௨

* மூன்றாம்பாட்டு *

மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்கு த்ராவிடமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இருமைவினைகடிந்தென்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபவ்யாஹத்தை யருளிச்செய்தவர் இப்பாட்டிலே வருவெட்டாதகெட்டுத்ருஷ்டிகாரணமாகவே வ்யாஹவிசேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது. ஆள்கின்றாழியானென்று தமக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் ஊஹித்தபடி சொல்லியிருக்க இவ்வநந்தரத்திலே தலைமேல்புனைந்தேனென்றது, கைங்கர்யவிசேஷத்தைத் தனித்துச்சொல்லுவானேனென்ன? ஸமாதிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மீளக்கடவதல்லாமையை நிரூபித்தபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இசைவிக்கைக்குத்தானுச்சொல்லுகைக்காக என்தலைமேல்புனைந்தேனென்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ॥௩॥

ஈடு—மெய், தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு, என்றும். ஸர்வகாலமும், உறைகின்ற வஸியாநிற்கிற, அகலகில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணும்படி யவளுக்குங்கூட நிரதிசயபோக்யமாயிருக்கிறவனை யென்றபடி. மலர்மகள்விரும்பு, நமரும் பெறலென்னத்தை யருளிச்செய்தபடி. செங்கண்- ஆச்ரிதரோடு நிரந்தரஸம்ச்லேஷத்தாலே ஸர்வாங்கத்தைப்போலே ஆரக்தங்களான திருக்கண்களையுடையவனை, மால்- பெரியவன்; 'ஸத்யஸங்கல்போ ஜ்ஞானஸ்வரூபோ' என்கிறபடியே ஆச்ரிதவிஷயத்தில் நிரவதிகமான ப்ரேமத்தையுடையவனை ஸர்வேச்வரனையென்றபடி. இருமை- புண்யபாபரூபமான ப்ரகாரங்களான, வினை- கர்மங்களை, கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- இந்த லோகத்தில், நாளும்- ப்ரதிதினமும், என்னை- ஸக்தியோபாயமாத்ரஸ்வரூபனானவென்னை, ஆள்கின்றான்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், பரமபதமான தேசத்திலே போனாலல்லது கிடையாதவையான நிரந்தரகைங்கர்யங்களை யிந்தப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று. ஸ்வாபாவிகம், இப்படியானபின்பு ஸக்தியாமமுடையாரைகவன் ஸர்வஜ்ஞனாவனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்றுகருத்து. ॥௨॥

ஆழியான்- ஸுதர்சனத்தையுடையவன், ஆள்கின்றான்- நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், "கைகழலாநேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்"னென்கிறபடியே கையுமதிருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி. ஆரால்குறைவுடையம்- ஆராலே குறைவுடையோம்; குறைவு- கேடு, ஸர்வேச்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொருவராலும் நமக்கொருகேடுயில்லையென்றபடி. மீள்கின்றதில்லை- இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாம் மீளுவதில்லை, இனிநாம் ஸம்ஸாரிகளாகப் புகுகிறதில்லையென்றபடி. பிறவித்துயர்- ஜந்மது:க்கத்தை, இது உபலக்ஷணம் ஜந்மஜராமரணாதிது:க்கங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. கடிந்தோம்- நிரஸித்தோம், வாள்கெண்டையொண்கண்- வாளுங்கெண்டையும்போலே ஒள்ளியவையான கண்களையுடையவளான, வாள்- ஸ்வாம்ய தென்னை... ஸ்ரேஷ்டம், கூர்மையாலும் தைவர்த்தாலும் ஸ்வங்கள்போலவும் ப்ரபல்விதரூபவிசேஷத்தாலும்

மூ—கண்மடப்பின்னைதன் கேள்வன் * தாள்கண்டுகொண்டென் றலைமேற்புனைந்தேனே *
தலைமேற்புனைந்தேன் சரணங்களாலின் * இலைமேற்றுயின்றானிமையோர்வணங்க * மலைமேற்றானின்றென்'
மனத்துளிருந்தானை * நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே * ॥ச॥

ஆ—(தலைமேல) இனியிவனையென்தலையிலநின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். ।ச।
(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவோ என்றிறத்திலவன் செய்யநினைத்திருக்கிறான்,

---

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

இ— இப்பாட்டுகளெல்லாம் ஸ்வயம்ப்ராப்யபாதாரவிந்தங்களிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இனியிவனை யித்யாதியால்) ।ச।

✱ ஐந்தாம்பாட்டு ✱

கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவோவித்யாதியால்) தமக்கு அவனத்யவஸாயமுளனென்று சொல்லுகிறவிதுக்கு. மெச்சப்படானித்யாதியாலே யவனுடைய வஞ்சநாஸ்திக

ஊ—வடிவு அவயவங்களாலும் உபமானங்கள்போலவும் உபகாரகரிகளான திருக்கண்களையுடையவளான வென்றபடி. மடப்பின்னைதன்- ஸௌந்தர்யத்தையுடையவளான நப்பின்னை பிராட்டியுடைய, மடப்பம்- ஸௌந்தர்யத்தை, கண்ணென்று ஸம்பந்திக்கும், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷரஸமநுபவிஶேஷாதிகாரத்வ தவஷயங்களைப் பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன் அந்தவிஶேஷாதிகாரங்களைத்தானிழந்துபோக ப்ரஸங்கிக்குமாகையால் எனக்குப்பராவ்ருத்தியை யுண்டாக்கவல்லனோ வென்றுகருத்து. கேள்வன்- வல்லபனுடைய, தாள்- திருவடிகளை, கண்டுகொண்டு- ஜந்மஸித்தமானவன் உபகாரதியைப்பெற்றுப்போலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணப்பெற்று என்தலைமேல்- ஸ்வம், புனைந்தேன்- தரிக்கப்பெற்றேன், புனைகை- தொடுக்கை, இங்கு தரிக்கையைக்காட்டுகிறது, அதிஸூக்ஷ்மங்களான புஷ்பங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே தரிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யாஜபதக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ப்ரயோகித்தது. நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும், பாதபங்கயமேதலைக்கணியாயென்றும், நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட ப்ராப்யத்தையடையப்பெற்று தரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு ஶிரஸிலேதரிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே புநராவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸாத்யமன்றோவென்றுகருத்து. ॥கூ॥

சரணங்கள்- அவனுடையசரணங்களை; தலைமேல்- என்ஶிரஸின்மேலே, புனைந்தேன்- புஷ்பங்களைத்தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே தரித்துக்கொண்டேன், நிரதிஶயபோக்யமாக தரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. இதுக்கினிச் ஸந்தேஹமில்லையென்று சொல்லவருகைக்காக அவ்வநுவாதம், இதிலாதராதிஶயமும் ஸூசிதம். இப்பேறுபெறுகைக்கு அவன்க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறது மேல், ஆலினிலைமேல்- வடவதளத்தின்மேலே, துயின்றான்- கண்வளர்ந்தவனான; ப்ரளயத்திலே சத்விஶேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஸகலாத்மஜீவஜாதங்களை காரணங்களோடேகூட்டுபித்தாலோடும் உதரமாய்க்கொண்டு தபஸ்ஸாக "கோரமாதவஞ்செய்தனன் கொல்" லென்கிறபடியே உபகாரஸங்கல்பம்பண்ணுகிறவன்போலே உபகாரஸங்கல்பத்தோடே ஒருவடவதளத்திலே நெடுங்காலங்கிடந்தவனான வென்றபடி. இமையோர்- நித்யஸூரிகள், நிர்மலராயிருந்தபடி. வணங்க- வணங்கும்படி, இந்தஜீவஜாதங்களுக்காகத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிபரம்பரைகளைக்கண்டு விஸ்மயவிஶராய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்தாலே ப்ரணிபாதம்பண்ணும்படியென்கை மலைமேல்- திருமலையின்மேலே, தானின்று- தானுகந்துநின்று, தபோரூபமாகப் பண்ணியறியாதிருக்கத்தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்தஉபகாரஸங்கல்பத்திலேபண்ணின தபஸ்ஸு முடிந்தவாறே நம்மைப்பெறுகைக்காக வடவேங்கடத்தில நிற்கையாகிற உபாஸநத்தைப் பண்ணினென்றபடி. என்மனத்துள்ளிருந்தானை- இப்படிதான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் பலமாக வென்னுடையஹ்ருதயத்திலே ஸாவாஸத்யைநிலேஷியாகவிருந்தவனை, நிலைபேர்க்கலாகாமை- என்தலையில்நின்றும் வழிப்பிக்கஶக்யமல்லாதபடி, நிச்சித்து- நிஶ்சயித்து, இருந்தேன்- அத்தாலேக்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். ॥சூ॥

மூ—நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை* கைச்சக்கரத்தண்ணல்களவம்பெரிதுடையன்* மெச்சப்பட்டான்பிறர்க்கும் மெய்போலும்பொய்வல்லன்* நச்சப்படும்நமக்கு நாகத்தணையானே* ॥ரு॥

நாகத்தணையானை நாடோறுஞானத்தால்* ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யுமம்மானை* மாகத்திளமதியஞ்

ஆ—இப்படி பெரியனேவவனென்னில்? ஆஸ்ரிதர்க்குக்காணவரியன் நமக்கெளியன்காணென்கிறார் ॥ரு॥ (நாகத்தணையானை) ஸ்ரீயருடைய நிகர்ஷம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக் கருள்செய்யுமாப்போலே

இ—உபாஸகத்தைச்சொல்லுகை யநுபவயோக்யமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) பரத்வஸௌலப்யங்களிரண்டும் கூடின ரக்ஷகனைச்சொல்லிற்றில்லையோவென்றபடி. த்ருதீயார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால) நச்சப்படுமநமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

மாகத்தித்யாதி வைத்தானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயருடையவித்யாதியால்) நாகத்தணையானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்) ஶேஷம்

ப—என்னெஞ்சங்கழியாமை- அவனென்னெஞ்சைவிட்டுப்போகாமையை, நிச்சித்திருந்தேன்- நிஶ்சயித்திருந்தேன், தபஸ்பண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும் வடமதுரையிலேநின்றும் நெடுங்காலம்வருந்தி என்னெஞ்சிலே யிருக்கப்பெற்றானாகையாலே யினியொருக்காலும் விட்டுப்போகானென்று நிஶ்சயித்து வஸூவிருவித்தனேனென்றபடி. கைச்சக்கரத்தண்ணல- கையிலே வசுத்தையுடையவனான ஸ்வாமி, கைகழலா நேமியானென்கிறபடியே வசுத்தையொருக்காலும் கைவிடாதாப்போலே யாஸ்ரிதரையொருக்காலும் கைவிடாதஸ்வாமியானவென்றபடி. பெரிது- பெரியதான, களவம்- சோரநாவ்யாபாரத்தை, உடையன்- உடையவன், என்னெஞ்சைக் கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றிக்கே என்னெஞ்சில தானிருக்கச்செய்தேயும் என்னாலறியமுடியாத பஹுவிபரீதலக்ஷண ஸாமர்த்யத்தையுடையவனென்று பர்யாயம். பிறர்க்கு- ஆஸ்ரிதர்க்கு. மெச்சப்பட்டான்- கொண்டாடப்பட்டான, அவர்கள் தன்குணங்களையறிந்து கொண்டாடும்படியிரானென்றபடி. அவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்ருபிரானெனகை. மெய்போலும்- மெய்போலேயிருக்கிற, பொய்வல்லன்- பொய்களைச்செய்யவல்லன், அநாஸ்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறாப்போலேயிருந்து பொய்யைச்செய்யவல்லனென்றபடி. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவன், நாகத்தினுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தையுடையவென்றபடி, ஶேஷனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்கை. திருவனந்தாழ்வானோடுபோலே யாஸ்ரிதரெல்லாரோடும் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷரஸிகனானவனென்று தாத்பர்யம். நமக்கு- ஸ்ரீதரானநமக்கு, நச்சப்படும்- ஆசைப்படும், நச்சுகை- ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸௌலப்யஸ்வபாவனாயிருக்குமென்றபடி. ॥ரு॥

மாகத்து- மஹாகாஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்- வம், ஆகாஶமென்றபடி. இளமதியம்- பாலசந்த்ரனானவன், மதிஸ்வத்தின்மேலே சந்த்ரஸ்ய ஸோமேதிநக்ஷத்ரம்; நவோநவோபவதிஜாயமாந; சந்த்ராமஸூர்யஸௌ ஸூர்யஸாரவ:; சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, சடையானை- ஜடையையுடையவனான ருத்ரனை, விஶாலமான ஆகாஶத்திலேயிருக்கையாலே ஸந்நிரோகவாஸிகளான தேவர்ஷ்யாதிகளோடு ஸுஹ்ருத்ஸோகவாஸிகளான தேவமநுஷ்யாதிகளோடு வாசியற எல்லாரும் ஸேவிக்கும்படியிருக்கிற ஸம்ருத்தன் தனக்கொருவனுக்குமே ஸேவ்யனாம்படி தன்தலையிலேவந்திருக்கையாலே ஆகாஶத்விஷயமஹாஶத்திலே சந்த்ராஸக்தமும் தாபஸவேஷமான ஜடையைதரிக்கையாலே ஈஶ்வரநிஷ்டமும் வ்யக்தமாயிருக்கிற ருத்ரனையென்று தாத்பர்யம். பாகத்து- பாகத்திலே, தன்திருமேனியிலொரு பாஶ்வத்திலேயென்றபடி. வைத்தான்தன்- அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனை. தன்னென்றுஸ்வாமித்வம், ஸ்ரீயருடைய நிகர்ஷம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்குமஸ்வபாவனானவென்றுகருத்து. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவனான, நாகராஜனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தைப் படுக்கையாகவுடையவனானவென்றபடி. ஞானத்தால- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தாலே, ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்- உள்ளு, அணைப்பார்க்கு- ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு, ப்ரீதியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே

மூ—சே நஞ்சடையானைப்* பாகத்துவைத்தான்றன் பாதம்பணிந்தேனே* ॥௬॥

பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனைப்* பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிநின்றசோதி மதுசூதனென்னம்மான்* அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே* ॥எ॥

ஆ—அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்யுமம்மான்றன் பாதம் பணியப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௬॥

(பணி) ஆஶ்ரிதஸௌஹ்ருதனாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தனாய் ததநந்தரணதிவ்யாயுதோபேதனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானை நெஞ்சே வணங்கு, வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு து:க்கமும் வாராது து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மை யடிமைகொண்டருளுமென்கிறார். ॥எ॥

இ—ஸங்க்ஷேபம். தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழ்ஸமஸ்தாவஸ்தாநஸாமான்யத்தைத் தமக்கவாந்தர ஸம்வஸிஸ்வாபதேஶமாகவருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே யத்தையே ப்ராப்யமாக ஸந்நிஹிக்கிறாராகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

மணிநின்றசோதியென்கிறவிடத்தில் ஸௌந்தர்யாதிகளாலே புநிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்யாதியால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) அடலாழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ததநந்தரணேத்யாதியால்) பரமபரம்பரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பணியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வணங்குஎன்று) பிணியொன்றுஞ்சாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கிலித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். இப்பாட்டு ப்ராஸங்கிகமென்றுகருத்து. ॥எ॥

ஸ—நிரஹங்காரம் நம்பண்ணி யநுஸந்திப்பார்க்கென்றபடி. நாடோறும்- நாளதோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. அருள்செய்யும்- நிரவதிகஸௌஹார்த்தமுமிருந் துவகரிக்குமவனை, திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் ஸௌஹார்தனாயிருக்குமாப்போலே யாஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலினு மத்யாஸக்திபண்ணும் ஸ்வபாவனனென்று பாவதாத்பர்யம். அம்மான்- ஸ்வாமியினுடைய. அணையானை அம்மானை என்கிறவிடத்தில் வைகாரங்கள் விஸர்க்கப்ரதிபந்தங்களான ஸ்வரூபங்கள், இது உரையிற்சொன்னநிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்களாதல் விஸ்பஷ்டார்த்தப்ரயோஜநங்களாதலாகக்கடவன. பாதம்- திருவடிகளை, பணிந்தேன்- ஸேவிக்கப்பெற்றேன். ॥௬॥

நெஞ்சே- என்னுடையமனஸ்ஸே. பரமபரம்பரனை- ஸர்வர்க்கும் ஸர்வராயிருப்பார்க்குப் பரனானவனை, இந்த்ராதிஸர்வேஶ்வரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வதாருண நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகாரஸம்பந்திகளானவனையென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதிநமும், பணி- ப்ரணாமம்பண்ணும், ப்ரீதியாலே நிரந்தரமாகஸேவித் தநுஸந்தியென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்- லேஶத்தும், சாரா- நம்மைபாதியா, மணிநின்றசோதி- நீலரத்நத்திலே ஸ்திரமாயிருந்த ஜ்யோதஸ்ஸைப் போலிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, சேவாதிகளைச்சொல்லாதே மணியைச்சொன்னதாலே மணிபோலே முந்தாணியிலே முடிந்தாளலாம்படியாஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது, மதுசூதன்- மதுஸூதனனை, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தனையென்றபடி. அணிநின்ற- அணியாநின்றதான, அணி- ஆபரணம், வலத்திருக்கைக்காபரணமாக நின்றதானவென்றபடி. செம்பொன்- சிவந்தபொன்போலிருக்கிற, கையுந்திருவாழியுமான அழகையநுபவிக்கவல்லார்க்கு ஸுலபமானவென்றபடி. அடலாழியான்- ஸமரகர்மாவான திருவாழியையுடையவனை, அடல- ஸமரகர்மம், யாகவாயிஸர்வஸ்ஸஸமஸ்த: ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸாதநமான திருவாழியையுடையவனை வென்றபடி. ஆஶ்ரிதருடைய ஸௌஹார்த்ததுக்குத் தானேயாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்துக்குந் தானேயான திருவாழியையுடையவனைவென்று பாவதாத்பர்யம். என்னம்மான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. கெடுத்து- நஶிப்பித்து, ஆளும்- நம்மையடிமைகொண்டருளுவன், நடைமயிட்டு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்கொண்டருளுவானென்றபடி. ॥எ॥

மூ— ஆழியானழியமரர்க்குமப்பாலான்* ஊழியானூழிபடைத்தானிரைமேய்த்தான* பாழியந்தோளால்வரை,
பெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழகண்டாய்* ॥அ॥
கண்டேன்கமலமலற்பாதங்காண்டலுமே* விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்* தொண்டேசெய்

ஆ—(ஆழியான்) அபர்வருமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஸஜாதீயமான ஸர்வேஶ்வரத்வஸூசக ஸவிஶேஷதிகளையுடையனாய் நித்யஸித்தனாய் காலதத்வமுள்ளதனையும் ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாயி ருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய் தத்ஸந்நிதிஷ்டனாய் எல்லாரு க்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலேவரையையெடுத்து ஆஶ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணியருளினவன் திருவடி களை என்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். ॥அ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இ—ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லா முபலக்ஷண மென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அபர்வருமித்யாதியால்) ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்) ஊழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (நித்யஸித்தனாயென்று) ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வேத்யாதியால்), நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸந்நிதேத்யாதியால்) பாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனைவிடவென்று ... வருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே மறவாதித்யாதியாலே வ்யதிரேகத்தை ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமேத். ॥அ॥

மூ— ஆழியான்- திருவாழியையுடையவனை, திருவாழியாழ்வான்முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. ஆழி- சமாயமான், ஆழி- சமாயம், கம்பீரஸ்வபாவனானவென்றபடி. அமரர்க்கும்- நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான்- அப்பால்பட்டவனை ஸர்வேஶ்வரத்வஸூசகவிஶேஷதியாலே யத்யந்த விஸஜாதீயமான, ஊழியான்- ஊழியிலேயிருக்குமவனை, ஊழி- காலம், ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்தாயியாயிருக்குமவனை என்றபடி. ஊழி- காலத்தை, இதுஉபலக்ஷணம் காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையு மென்றபடி. படைத்தான்- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, நிரைமேய்த்தான்- க்ருஷ்ணனாய் வதரித்துப் பசுக்களைமேய்த்தவனை, பாழி- விஸ்தாரமான, பாழியென்று விஸ்தாரம், மொமொவிகளெல்லார்க்கும் வ்யஷ்டியத்துக்கொதுங்கியிருக்கலாம்படி யதிவிஸ்தாரமானவென்றபடி. அந்தோளால்- அழகியதிருத் தோள்களாலே, வரையெடுத்தான்- கோவர்த்தனத்தைபெடுத்தவனுடைய, பாதங்கள்- திருவடிகளை, இதுக்கு மறவாதென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னெஞ்சே- என்னுடையமனஸ்ஸே, "மனோதுர்நிக்ரஹம்" மென்கிறபடியே விஷயாந்தரவிஷயங்களிலே மூண்டபிறகு ஸம்ஸாரஹேதுவாகிறுப்போலன்றிக்கே யென்னக் குநுகூலமாயிருக்கிற மனஸ்ஸேயென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத் தநடுவே மங்களாஶாஸனம்பண்ணுகிறார், மேற்சொல்லப்புகுகிறவார்த்தையை நன்றாயாதரிக்கைக்காக, மற வாதுவாழ்கண்டாய்- ஒருக்காலும் மறவாதேயநுஸந்தித்து வாழப்பார்கிடாய்? கண்டாயென்றது கவர்யகர்த்தவ்யமென்றபடி. ॥அ॥

பண்டே- பண்டைக்காலத்திலேதானே, பரமன்- பரமபுருஷனானவன், பணித்த- அருளிச்செய்த்தான பணிவகையே- ஸ்ரீகீதாசார்யத்திலே, கீதாசார்யனருளிச்செய்த, ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய... த்திலே யென்றபடி ஸர்வதர்ம... ஶரணமகியாலேயென்கை. இதுக்கு கண்டேனென்கிறதோடே யந்வயம், தொண்டேசெய்து- தன்பக்கல ப்ரீதியைப்பண்ணி, தொண்டு- ஸரவஞ்ம். இங்கு ப்ரீதியைச்சொல்லுகிறது, காரணத்தால் ப்ரீதியினுடைய வைராக்யம் விவக்ஷிதம். என்றும்- ஸர்வகாலமும், தொழுது- ஸேவித்து, ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி. வழியொழுக- வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த ஸ்ரீஸர்வஶேஷவ்ருத்திரூபவ்யாபாரத்திலே யாதொராதாரம்தடையின்றியே நடக்கும்படியென்கை.

மூ—தென்னுந்தொழுதவழியொழுகப்* பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே* ॥௧௰॥
வகையால்மனமொன்றி மாதவனைநாளும்* புகையால்விளக்கால்புதுமலரால்நீரால்*

ஆ—(கண்டேன்) என்னை ஸாரஸ்மாதநாளுடைய கைவல்யமெல்லாம் நானே செய்வேனென்று எம்பெருமான் பண்டே பரிச்செய்த நாளொடுபே அவனுடைய ஸ்வாஸத்தாலே நிரவதிகஸந்தோஷிதரான வஸ்துவிஶேஷவ்ருத்தியையும் ஸவகாஶமும்பண்ணலாம்படி யவன்திருவடிமலர்களைக்கண்டேன், கண்டவாறே என்னுடைய ஸகலதுஃகங்களும் போயினவென்கிறார். ॥௧௰॥

(வகையான்) ஸித்தோபாயத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிஷ்டைக்காகவாக நானெம்பெருமானுக் கடிமை செய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தமமுடைய ஸௌஶீல்யைப்பேசி பின்னையும் ஸங்கோசத்தை நியதித்து ஸமவேதகவிஷயமாக்கி தத்ஸாராயனோவிகமான ஸ்வரூபவிஶேஷங்களைக்கொண்டு

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

இ— தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்ரத்யுஷிபால்) ஸ்வஸாஶ்த்தாலேயென்கிறத் தோடேயவயம். இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய உபாயாப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளெல்லாம் மீதாவரயன் ஸாக்ஷாத்காரத்திலருளிச்செய்தருளின ஸ்வபக்தியால் வஶீக்ருதனானவனுடைய ஸ்வஸாஶ்த்தாலே ஜனித்தவென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதிஸம்ஜ்ஞிதை, இத்தால் பத்துடையடியவரில் மாளுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமொள்வதுவல்' மென்று ஸாரோக்தஸாஸகாதமாயிருந்த ஸ்வபக்திஸாமாந்யத்தை யிங்கேஸாதநாஷ்டாநமாகவே விஶேஷித்துச்சொல்லி நிப்பதித்ததாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரியவியோகத்யுஷிபால்) வாக்யவிஷயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியைத்யுஷியால்) ॥௧௰॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

தகையான்சரணமித்யுஷியாலே ஸித்தான்களுக்கவன்திருவடிகள் ஸ்வாவ்யமென்றிப்பாட்டிற் சொல்லுகிறவித்து சார்வேதவனெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு ஸாதாரக்யபன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸித்தோபாயத்தையித்யுஷியால்) ஸித்தோபாயத்தைச்சொல்ல ஸாவகாஶித்துஎன்றது- ஸித்தோபாயத்திற்கவன் ஸாவ்யாவனென்னுமிடத்தைச் சொல்லஸாவகாஶித்துஎன்றபடி. இவ்வளவிருந்தாலும் பத்துடையடியவரில் ஸ்வாரஸ்யமான ஸித்தோபாயஸாமாந்யத்தையென்று பத்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச்செய்திருக்க வித்திருவாய்மொழிலே உபக்ரமித்ததாக விங்குசொல்லுகை விரோதமன்றோவென்னில்? இங்கு உபக்ரமித்துஎன்றது- பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாமாந்யேந உபக்ரமித்தத்தை ஸித்தோபாயத்துக்கு ஸமவதாரணம் ஸாவ்யாவமென்றிங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியிலே விஶேஷித்துச்சொல்ல ஸாவகாஶித்துஎன்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் ஸ்வாரஸ்யமென்று கீழ்ச்சொன்னதற்கு மித்திருவாய்மொழியிலுபக்ரமித்ததாக விங்குசொன்னதற்கும் விரோதமில்லை, நிஷ்டைக்காகவாகஎன்றது- ஸித்தோபாயஸாத்ய ஸாதநாந்தரவ்யாபாரமன்றிக்கே யென்றபடி. நடுவேயித்யுஷி ஸித்தோபாயஸாத்ய ஸாதநாந்தரவ்யாபாரமில்லாதவெனக்குங்கூட விப்ரஸாதஸாமாந்யம் ஸ்வாப்யமாகையாலே யக்ஞாதஸாதநாந்தரவ்யாபாரமுடையார்க்கு இது ஸௌகர்யஸித்தமென்று வ்யஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற ஸங்கல்பம்பாஸ்ஸுமிப்படி ஸமாஸ்யாஸவாஸ்மான ஸமாஸாதஸாமாந்யத்தை ஸ்வயத்நத்தாலே பெற்றேனென்கிற ஸந்தோஷத்தாலும் நடுவேதம்முடைய ஸௌஶீல்யைப்பேசியென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடேயவயம். வகையால்மனமொன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கோசத்தைநியதித்யுஷியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸாராயனோவிகத்யுஷியால்) த்ருதீயவா

ம—மலர்ப்பாதம்- ஸுகஸாஷ்யம்போலே நிரதிஶயபோக்யமானதிருவடியை, கண்டேன்- காணப்பெற்றேன், தமக்கு வரிவாக்யணாஸந்தாநம் ஸத்யாவஸ்தமாகையாலே கண்டேனென்று விஸஜாதீயமாக நிர்தேஶிக்கிறார். காண்டலுமே- கண்டவளவிலேதானே, வினையாயினவெல்லாம்- ஸகலங்களாயுள்ளவையெல்லாம், ஸ்வாபாவாஸுவவ்யக்திகள் என்றபடி. விண்டேபொழிந்த- விடவிட்டுக்களாய்ப்போயிற்றின. ॥௧௰॥

வகையால்- ஸாஸ்ஸாஶ்ராத்தாலே, ஸ்வநஸ்காரயோக ஶாஸ்த்ரங்களிலுக்தரீதியே பெற்றபடி. மனம். ஒன்றி- ஸதாகாரமாய், ஸமவேதகவிஷயமாயென்றபடி. தங்கள் ஒன்றின் ஸமவேதகவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று வபவஸாயம், அதுக்கு இறைஞ்சயென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மாதவனை- மாதவனுறைந்தனை, ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியோடேகூடிய பெரியபிராட்டியாரோடு கூடினவனாகிய ஸர்வேஶ்வரனை

மூ—திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற* தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே* ।௰।

பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரனை* மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன்* சொற்றொடையந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும்* கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங்கண்ணன்கழலிணையே* ।௧௧।

ஆ—அநந்யஶரணமாக ஐந்த்ராதிகளவனையாஶ்ரயிக்க அவர்களுடையவபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளுகிறவன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடைய வபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமே அதிலொருஸம்ஶயமில்லை யென்று கொண்டு அந்த பக்தியோகத்தினாலே ஸாத்யனாமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். ।௰।

(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான்றிருவடிகள் ஸாதநமாமென்கிறார். ।௧௧।

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— உத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யஶரணமாகவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தரபரமாக என்றபடி. அநந்யஶரணமாகவென்றது- அமரருடைய அநந்யஸாதநத்வாநந்யஶரணம், த்ருதீயபாதத்துக்கு ஸாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தமர்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயித்யாதியால்) தன்திருவடிகளேப்ராப்யமென்றிருக்கிற பக்தியோகநிஷ்டருடையவென்றபடி. ஓர்பற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமித்யாதியால) ।।௰।।

✳ நிகமனம். ✳

பற்றாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதநமாமென்று) ।।௧௧।।

கையாலே ஸாதநனான தன்னை யென்றபடி. இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறத்தோடே அந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், அமரர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், திசைதோறு- திக்குகள்தோறும், க்ஷீராப்தி- பதரிகாஶ்ரம, ஸாகேத- ஶ்ரீரங்க, வ்ருஷகிரி- ஸத்யவ்ரத, புண்டரீக ப்ரப்ருதிகளான திவ்யதேஶங்கள்தோறுமென்றபடி. சென்று- பெரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய், புகையால்- தூபத்தாலும், விளக்கால்- தீபத்தாலும், புதுமலரால- அபிநவபுஷ்பங்களாலும், நீரால்- அர்க்யாதிஜலங்களாலும், இறைஞ்சநின்றதகையான்- ஆஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்- ஆஶ்ரயிக்கை, தகை- ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்- தகையான், தேவர்கள் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யர்த்தமாக வாஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌஹார்த்தஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணஸாகரமான பரத்வஸ்வரூபனுடையவென்றபடி. சரணம்- திருவடிகள், தமர்கட்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, தமர்கள்- ஸ்வகீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவர்ஜிதராய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்தையே பரமப்ராப்யமாகப்பற்றின பக்தியோகநிஷ்டர்க்கு என்றபடி. ஓர்பற்று- அத்விதீயமான ஆஶ்ரயம்- அவர்களுடைய ப்ராப்யமான ஸமஸ்தகல்யாணகுணப்ராப்திக்கத்விதீயஸாதநமென்றபடி. பக்தியோகநிஷ்டர்க்கு அந்த பக்தியோகத்தாலே பரமப்ராப்யபூதஸாக்ஷாத்கார ப்ரயோஜநாய ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்கள் ஸாத்யங்களென்று தாத்பர்யம். ।௰।

பரமபரனை- பரேஷாம் பரர்க்கும் பரரான ஐந்த்ராதிஸ்ரேஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹனனென்றபடி. மல்- ஸ்வபாவத்திலே; மல்லென்று ஸ்வபாவத்துக்குப்பேர், திண்- த்ருடங்களான, வாணயுத்தாதிஸமரஸம்பந்தப்ரஸித்த வடிவுக்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, மாலை- ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், பற்றென்றுபற்றி- ப்ராப்யமென்றபேக்ஷிதது, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுதிவளநாடன- திருவழுதிஎன்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம்- ஸம்பத்து, வளநாடென்று பாகவாதிப்ரவிஶேஷணம். நாடுடையவன்-நாடன், அந்ததேஶத்துக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, தொடை- ஸந்தர்மமான, 'யாதவமோக்ஷாவஹ' என்கிறபடியே மாயாஸந்தர்ப்ரபவமான வென்றபடி. அந்தாதி- அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினந்த மெல்லாப்பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகிற ஶப்தவித்தத்தையுடைத்தான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்றார்க்கு- அப்யஸித்தவர்களுக்கு, கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடையசரணயுகளமானது, ஓர்பற்றாகும்- அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம, பத்து- அபேக்ஷணீயப்ராப்யமென்றபடி. ।௧௧।

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணஶ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(சார்வேதவனெறி.)

ஸ்ரீதாமோதரநாமகோதர வரிஷ்டார்த்தப்ருதுத்வாக்ருதி
சக்ராயீசாயாயுதக: வடதலசயநோ நாகேந்த்ரசய்யாசய: ।
ஸ்வக்ஷஸ்ஸம்ஸ்திதநாவகாச: பரதேவசாஷ்டா தாயவகாதியோமராக:
த்ராஷ்ட்ரோபாயவ்ருஜிநதம் தத்யஜத்யாஸாஸ்ரயம் ஸ்வாம்யஹ்ருயுக்த ॥ ௧௦௭ ॥

(ஸ்ரீதாமோதரநாமக:) தாமோதரன்றாள்கள் - ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாயவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலேகட்டுண்டு அவற்றையேநிரூபகமாக வுடையவனாகையாலும், (ஸுதரவரிஷ்டார்த்தப்ருதுத்வாக்ருதி) பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும் - அப்படி கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும் எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும்' என்னும்படியிற்கையாலும், (சக்ராயீசாயாயுதக:) ஆள்கின்றாழியான் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (வடதலசயநோ:) ஆலினிலைமேல்துயின்றான் - ப்ரலயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நாகேந்த்ரசய்யாசய:) நாகத்தணையானே - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுகையாகவுடையனாகையாலும், (ஸ்வக்ஷஸ்ஸம்ஸ்திதநாவகாச:) நாடோறும்ஞானத்தாலகத்தனைப்பார்க்கருள்செய்யும் - தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு ஸுஸ்தானமுண்டுபண்ணுமவனாகையாலும், (பரதேவசாஷ்டா) இது மூன்றுபாட்டிலும் - பரமபரம்பரனே - அமரர்க்கும்பாலான் - பண்டேபரமன்பணித்த - ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் பரனாகையாலும், (தாயவகாதியோமராக:) மனமொன்றிமாதவனைநாளுமித்யாதி - ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகளானதேவர்கள் ஸ்வபாவிகமாகவந்து ஸேவிக்கும்படியிற்கையாலும், எம்பெருமான் எத்தனையேனும் மதிஸயிதஜ்ஞாநராலும் த்ராஷ்ட்ரவனாயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்திபண்ணினபேர்களாலே ஸாத்யனாகிறானென்று "சார்வேதவனெறிக்கு" என்கிறதசகத்திலே மாறன்கொண்டருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௦௭

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(கண்ணன்) பக்தியோகத்தைச்சொல்லுகிறது, எம்பெருமான்திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார்க்கு.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பக்தியோகத்தாலே ஸமாச்ரயணீயனைங்கள் ஸாத்யனாகிறானென் றுபதேசித்தவநந்தரமந்த பக்தியோகப்ரகாரத்தை யுபதேசிக்கவேண்டியிருக்க 'எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே' என்றும் "பாடீரவன்னாமம்' மென்றும் 'மாதவனென்றென்றோதவல்லீர்' ரென்னும் 'போமோதுவர்' ரென்னுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தை யுபதேசிக்கை ப்ரயோஜநமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பக்த்யாதி யால்) பக்தியோகப்ரகாரங்களைச்சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமேத்யாதிகளும் 'த்ராஜீமாணஸ்ஸதா' என்கிற யஜநதநாதிகளைப்போலே 'ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்' ஸ்ரோத்ரம் ஸம்ஸ்ரிதா தேஜஸோமவேஷம்' இத்யாதிகளிற்படியே பக்தியோகஸ்ரீராங்கமுவிஷ்டமான திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல், திருமந்த்ரஜபத்தையாதல், பக்தியோகவ்யதிரேகமான திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலே யதுவும் பக்தியோகத்தினுடைய ஒருப்ரகாரவிசேஷகமென் றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விவிபஜநப்ரக்ரியகமென்கிற ஸமஸ்தாணம் ப்ரதிவாத்யமென் றுஸூசிதமாயிற்று.

மூ:— கண்ணன் கழலிணை * நண்ணும் மனமுடையீர் * எண்ணும் திருநாமம் * திண்ணம் நாரணமே * ॥௧॥

ஆ:— திருமந்த்ரத்தையே சொல்லுங்கள் அவன் திருவடிகளைப் பெறுகை நிஸ்சிதமென்கிறார். ॥௧॥
(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தினுடைய ப்ரதிபாத்யனான நாராயணனாகிறானென்னில்? ஸர்வேஶ்வரனாய்.

முதற்பாட்டு.

இ:— ஸங்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) எண்ணுமித்யாதிக்கு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடிகளையித்யாதியால்) இங்கு திருமந்த்ரத்தையென்றது - நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணும் திருநாமமென்று திருநாமமிறே பாட்டிற்சொல்லிற்று, இது திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதானமான திருநாமமாகையாலே மற்ற திருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரதானமென்றும் இதுக்கு திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இதுதன்னையே திருமந்த்ரமாக உபசரித்தருளினார். இதுதன்னையே, ஸ்வரவ்யஞ்ஜநபேதத்தாலே எட்டுத்திருவக்ஷரமாக பாவிக்க திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று வ்யாக்யாதாக்களருளிச்செய்தருளினாரிறே. அதவா திருமந்த்ரத்தையென்றது - ஸாக்ஷாத் திருமந்த்ரத்தையே சொன்னபடி. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டிலே திருநாமமென்றது - திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே சில நியமங்கள் குறைந்தாலும் நிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன்ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமஶப்தத்தாலே உபசரித்தருளிச்செய்தபடியென்று கருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் குறைந்தாலும் அவைகூடினவுள்ள ப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம். ப்ரதமபக்ஷத்திற்கு, பாட்டில் ஶப்தஸ்வாரஸ்யமும் 'நாராயணேதி மந்த்ரோऽஸ்தி' என்கிற தாத்பர்யசந்த்ரிகாவசனமும் ஸாக்ஷாத்ஸம்ப்ரதாயமுமுண்டு, த்விதீயபக்ஷத்திற்கு ஆறாயிரப்படி திருமந்த்ரஶப்தஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படிகளோடே ஐகாந்த்யமுமுண்டு. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸங்க்ஷேபமப்ரகாரஞ்சொல்வந்த விப்ரகரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவித்யாதியாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தைவணிக்கை யஸாமாந்யமென்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (திருமந்த்ரேத்யாதியால்) ஆரென்ற. அ:- கேஶவஸ்ஸமாநப்ரஸ்தம், க்ருஷ்ணன்றே என்றபடி. திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யம பரத்வமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்வமல்லாமையால் க்ருஷ்ணத்வத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ரஜபஸம்பயமாக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க, திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யத்திலே விசேஷித்து விநியோகமாயிருந்தாலுமிது ஸர்வேஶ்வரஸாதாரணமாகையாலே க்ருஷ்ணத்வஸாமாந்யமாமென்றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று, கீழ்ப்பாட்டுத் திருநாமஸங்கீர்த்தனபரமானபக்ஷத்தில் திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன் திருவடிகளன்றோ. ப்ராப்யாக்களுக்குப்ராப்யம், கண்ணன் கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று, கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸர்வேஶ்வரஸாதாரணமாகையாலே திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யன், கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லையென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கி.

ப:— கண்ணன் கழலிணை - க்ருஷ்ணனுடைய சரணாரவிந்தத்தை, சார்வேதவனெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்களென்று. ஸங்க்ஷேபத்துக்கு ப்ராப்யமாக நாம்கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி. நண்ணும் மனமுடையீர் - சேரவேணுமென்று நெஞ்சையுடைய ஜனங்காள், நண்ணுகை - சேருகை, ஸங்க்ஷேபத்திலே சேரவேணுமென்கிற இச்சையுடைய ப்ராப்யாக்காளென்றபடி திருநாமம் - திருநாமமான, அவனுக்கு ப்ரதானநாமதேயமானவென்றபடி, நாரணம் - நாராயணஶப்தத்தை, யதா, நாரணமே - நாராயணஶப்தமான உச்சாரணத்தால், ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் வ்யவதேதங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ரபாவத்துக்குக் குறையில்லையென்று கருத்து. திருநாமம் திருநாமத்தை, மனனத்ராண திருமந்த்ரத்தை யென்றபடி, எண்ணும் - எண்ணுங்கோள், அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி, திண்ணம் - த்ருடம், ஸர்வஸ்வாமி ப்ரயோஜனத்தை நிஸ்சிதமென்றபடி.

மூ—நாரணனெம்மான்* பாரணங்காளன்* வாரணந்தொலைத்த* காரணந்தானே* ||உ||
தானேயுலகெல்லாம்* தானேபடைத்திடந்து* தானேயுண்டுமிழ்ந்து* தானேயாள்வானே* ||ங||

ஆ—ஸகலலோகரக்ஷகனாய் ஸகலஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன் தானேயென்கிறார். ||உ||
(தானே) நிகிலஜகதுதய ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதிகளைப்பண்ணுவானும் அந்த வாரணந்தொலைத்தருளினவன் தானேயென்கிறார். ||ங||

இ—நாரணன்றிருநாமமே ஸம்மதிக்கண்டுகொள்வது. எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) பாரணங்காளனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகேத்யாதிபால்) ஸகலஜகதித்யாதிவாக்யம். ||உ||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதிபால்) படைத்தென்கிறதினர்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிசப்தத்தாலே) ஆள்வானென்பதினர்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ரக்ஷணசப்தத்தாலே) ஆதிசப்தத்தாலே இடந்துஉண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகதுத்தரணஸம்ஹாராதிகள் விவக்ஷிதங்கள், தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாரணமித்யாதிபால்) இத்தால்திருநாமம் ஜகதுதயஸ்ருஷ்ட்யாதிகளான காரணாகாரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே காயத்ரிஸ்ருஷ்டமான வஸ்தாரதம் தந்த்ரமிவாக மாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஆக்ஷேபம்பிறக்க ஸ்வஸ்வஸ்ஸவதபா ஸ்வதாரம் ஸகலகாரவிசிஷ்டமாகையாலே திருநாமத்தில் சவி ஜகதுதயாதிகத்ருத்வத் த்யாகவனை வதாவதாரவிசிஷ்டனை க்ருஷ்ணனாகத் தட்டி வில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ||ங||

ப—நாரணன்- திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனான நாராயணன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்த காரணந்தானே-யென்கிறத்தோடே யஜயம். எம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியானவன், ஸர்வேச்வரனாகிய ஸகலவேதாந்தவேதநங்களுக்கு ஈச்வரனென்றபடி, பாரணங்கு- பூமிப்பிராட்டியை, பார்- பூமி, அணங்கு- பெண், இங்குபூமியைச்சொன்னது ஸ்ரீபூமிப்ரதிகளெல்லாத்துக்குமுபலக்ஷணார்த்தம், அதில்பாரென்று பூமியைமாத்ரம்சொல்லாதே பாரணங்கென்று பூமிஸ்த்ரீரூபையான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம், ஆளன்- ரக்ஷிக்குமவனென, ஸகலலோகரக்ஷகனென்றபடி. வாரணந்தொலைத்த- கஜத்தைஸம்ஹரிம்பண்ணினவனென, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனென்றபடி. காரணந்தானே- ஜகத்காரணபூதன்தானே க்ருஷ்ணாவதாரம்பண்ணினவன் தானேயென்றபடி. ஸ்வயாரணத்தாவிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ||உ||

உலகெல்லாம்- ஸகலலோகங்களும்; இச்சப்தமிங்கே ஸ்வதாத்பர்யவாசகம், தானே- கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, இந்த ஸாதநாயிகாரணமும் க்ருஷ்ணஜகதே ராத்ரராஜ்யஸாவதிவாபநமாகையாலே ஸகலலோகநிபந்தகத்ர அந்த க்ருஷ்ணன்தானேஎன்று வ்யபதேசார்த்தம், ஸ்வயாரணத்தாலவன் ஸ்வஸ்வஸ்ஸவனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. தானேபடைத்து- ஸகலமும் ப்ரளயதசையிலே விதிலிசேஷிதமாய்த் தன்னைபெக்ஷிக்கவு மறியாதேகிடக்க தயமாநமனாய்க்கொண்டுதான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- இதிலுந்தானேயென்கிறவது மஸ்பிக்கிறது, ப்ரளயார்ணவமக்நமாய்க்கிடக்க அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபியாய் வ்யாபித்து, இந்த உலகெல்லாமென்று ஸகலலோகமும் ஸ்வாமித்வமாயிருந்தாலும் ஸாராஜ்யஸம்ஸாரஸ்தம் என்கிறவிடத்தில் ... லோகங்களையும் ... இடந்தென்கிறது ... தானேயுண்டு- எங்களையும் உன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென் றபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத் தான்தானே ப்ரளயத்திலே தன்வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு, உமிழ்ந்து- பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுவதே ... ஸ்ருஷ்டித்து, ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸகலரக்ஷகங்களாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன், தானே- கீழ்ச்சொன்னக்ருஷ்ணன்தானே, ஸகாத்யுபாகாரவிசிஷ்டதயா திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன் அந்தக்ருஷ்ணன்தானேயென்று வ்யபதேசார்த்தம். ||ங||

மூ— ஆள்வானாழிநீர்க்* கோள்வாயரவணையான்* தாள்வாய்மலரிட்டு* நாள்வாய்நாடீரே* ௪।
நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவர்நாமம்* வீடேபெறலாமே* ௫।

ஆ—(ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருநாமத்தைக்கொண்டு நாடோறும்மலரிட்டவன்திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென்கிறார். ௪।

(நாடீர்) திருநாமத்தைச்சொல்லி யவன்திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாறவவன்திருவடிமலர்களைப்பெறலா மிதுநிஸ்சிதமென்கிறார். ௫।

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) ஆழிநீரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாள்வாய்மலரிட்டென்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) திருநாமத்தைக்கொண்டென்றது- ஸ்ரீகரணத்ரயஸாத்யகமநம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸக்ஷேபமாகஸமர்த்தமான திருநாமஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் அருளிச்செய்தவர் நடுவே ஸ்ரீவஸங்களான ஸம்சேககளை யிரண்டுபாட்டாலே வரிஹரித்து சுநஞ ரம் இப்பாட்டில் 'ஜீவ்யாஜீ' என்ற ஸக்ஷேபமாகஸமர்த்தமாக விதிக்கப்பட்ட வாஷஸமர்ப்பணாத்யாராதநத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதை, நாடீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால் ௪।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) இங்கும் திருநாமத்தையென்றது- ஸ்ரீகரணஸாத்யகமநம், தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியித்யாதியால்) இதுநிஸ்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாஷஸமர்ப்பண மெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ஸ்ரீபகரமென் றுதாராதிஸயத்தாலே யத்தையே ஸ்வீகரிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்கதிஸூசிதை. ௫।

ஈ— ஆள்வான்- ஆளுகைக்குரியவுடையவனுப், ஆளுகை- ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸர்வரக்ஷகத்வம், ரக்ஷிதாவாய்க்கொண்டு என்றபடி. ஆழிநீர்- க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி- ஸமுத்ரம், கோள்வாய்- காந்திமான்களான தேவங்களையுடையவனை, கோள்- காந்தி, ஸஹஸ்ரணி ஸ்ரீபாதபத்மங்களான ஸஹஸ்ரதேவங்களை யுடையவனையென்றபடி. அரவு- நாகத்தை, திருவனந்தாழ்வானை யென்றபடி. அணையான்- ஸயநமாகவுடையவனுடைய, அணை- ஸயநம், தாள்வாய்- திருவடிகளிலே, தாள்கள்- திருவடிகள், வாயென்பது- இடம், நாள்வாய்- நாளிடத்திலே, திநங்களிலேயென்றபடி. ஸ்ரீதிநமுமென்கை. மலரிட்டு- வாஷங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாடீர்- தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப் பாருங்கோளென்றபடி. ௪।

நாடோறும்- நாள்தோறும், க்ஷீரஸாகரத்தில்போலே வாஷஸமர்ப்பணத்தில் ஸ்ரீதாத்பர்யத்தாலே நாடோறுமென்கிறார், வாடாமலர்கொண்டு- வாடாதவாஷங்களைக்கொண்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவராய் சுத்தஸாத்விகாஹாரங்களான வாஷங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி. நாடீர்- தேடுங்கோள், அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டவனை யாஸ்ரயியுங்கோளென்றபடி. அவர்நாமம்- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை, பாடீர்- பாடுங்கோள், 'ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம்' என்று கீதோக்த ஸாதநம்பண்ணுமாப்போலே ஸ்ரீவைஷ்ணவராய் ஸாதநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, அவன்திருவடிகளையேயென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறத்தோடே யநுபிப்பது, தாத்பர்யார்த்தத்திலிருக்கிற ஏகாரம் ஸ்ருதிஸ்வபாவத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றாகையாலே பதுவாக்யாலங்காரார்த்தமிறே, பெறலாமே- நிஸ்ஸம்ஸயநிவ்ருத்திரூபகமாகவுடை[illegible]பாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஸயமில்லையென்றபடி. ௫।

மூ— மேயான்வேங்கடம்* காயாமலர்வண்ணன்* பேயார்முலையுண்ட* வாயான்மாதவனே* ॥௬॥
மாதவனென்றென்று* ஓதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையா* ஏதஞ்சாராவே* ॥௭॥

ஆ— (மேயான்) அதஸீஸுமஸமாநவர்ணனாய் ஶ்ரிய:பதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்டவாயான் நம்முடைய ஸகலகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிறவனே யவன்திருவடிகளிலடிமைசெய்யலாவதென்னில்? அவனன்றோ ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனாய் ஸர்வஸுலபனாய்க்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகிறானென்கிறார் ॥௬॥

(மாதவன்) இந்தபக்தியோகத்தில் அநதிகாரிகள் மாதவனென்னுந் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள். சொல்லுமிடத்தில் அபரிபூர்ணராய்ச் சொல்லவமையும், சொல்ல ஸமர்த்தரல்லாதவிடத்திலேயாய் ஸாரா

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ— பக்தியோகப்ரகாரமொன்றுஞ்சொல்லாத விப்பாட்டு இப்ப்ரகரணத்திலே ப்ரஸ்தமன்றோவென்ன பரிஹரிக்கிறார் (அதஸீத்யாதியால) இவ்வவதாரிகையிலே அதஸீத்யாதியாலே அதீயவாக்யமும் ஶ்ரிய:பதித்வத்தாலே மாதவனென்றதும் வ்யாக்யாதம், இப்பாட்டுக்கு ப்ரஸ்துதவாக்யமொன்றுமே விஷயமென்றுகாட்டுகைக்காக ததிதரவாக்யரூபத்தைப் பிற்பாஸங்காவாக்யத்திலே சேர்த்தருளிறது, ப்ரஸ்துதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றோவித்யாதியால) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்தீத்யாதியால்) ஓதவல்லீரேலென்று திருநாமஸங்கீர்த்தனத்திலுங்கூட ஸாமர்த்யத்தை யபேக்ஷிதமாய் நிர்தேஶிக்கையாலே பக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளும் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இங்கு அநதிகாரிகளென்றது- பரிபூர்ணபக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளென்றபடி. இத்தால கீழ்பக்தியோகப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அதில பூர்ணாதிகாரிகளல்லாதார்க்கு தஸ்ய்யாபத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. பேசவல்லீரென்னாதே ஓதவல்லீரென்று நிர்தேஶித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலித்யாதியால) ஓதளென்றது- பாடபேதாநாம் ஸமவாயநவரமாகையாலே பரிபூர்ணதஸம்ஶ்லேஷாதிதமாகிறது என்றுகருத்து. இங்கு பரிபூர்ணராய்ச்சொல்லுகையாவது- ஸ்வரஸமாஸீயான ஸாங்கபக்தி தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் பரிபூர்ணராய் ஸ்வயமேவசொல்ல ப்ரவ்ருத்தியாதிருக்கத் தயாவிபக்திமான்கள சிலர்சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில ருசிபிறந்து தாங்களுமவர்களோடேகூடி யவர்களை யநுகரித்துச்சொல்லுகை. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லஸமர்த்த

ஶ— காயாமலர்வண்ணன்- அதஸீபுஷ்பவர்ணனான, காயாவென்று அதஸீ, மாதவன- ஶ்ரிய:பதியான நீலமேகநிபமான திருமேனிக்குப் பரபாகமுண்டாம்படி விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்தாயினியான லக்ஷ்மியோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருக்குமவனென்றபடி. ஶ்ரீஶப்தரூபமான நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யஸம்பன்னனென்கிறது, பேய்- பூதனையினுடைய, ஆர்- பூர்ணமான, விஷபூர்ணமானவென்றபடி. முலையுண்டவாயான்- ஸ்தநத்தைபாநம்பண்ணின வாயையுடையவன், பூதனையினுடைய விஷபூர்ணமான ஸ்தநத்தை நிர்விஷமாக்கினாப்போலே பக்திப்ரதிபந்தகமான ப்ரக்ருதியை நிர்விஷமாக்கவல்ல வாத்ஸல்யாதிஶயத்தையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வேங்கடம்- ஶ்ரீவேங்கடகிரியிலே, மேயான்- மேவியிருக்கிறவன், மேவுகை- ஆஶ்ரிதரை, எல்லாரையும் தன்திருவடிகளையாஶ்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப் பொருந்தியிருக்கின்றானென்றபடி இப்படி க்ருஷ்ணன் ப்ரத்யக்ஷவிஷயனாயிருக்கையாலே நிரதிஶய பக்திபூர்ணமாக வுங்களுக்கு அவன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்யக் குறைவில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

மாதவனென்றென்று- மாதவனென்றென்று நிரந்தரமாக, ஓதத்துகைக்கு, ஓதுகை- வர்ணஸ்வரானுபூர்வ்யாதிகளை ஸம்பூர்ணமாகச் சொல்லமாட்டிகோளாகில பரிபூர்ணராகிலும் சொல்லுகைக்கு என்றபடி. வல்லீரேல- வல்லீர்கோளாகில, யதிஶப்தத்தால பரிபூர்ணபக்தியோகத்துக்குங்களுக்கதிகாரமில்லையாகில ஶ்ரீயபதிநாமத்தையாகிலும் நிரந்தரமாகச்சொல்ல வல்லீர்கோளாகிலென்றபடி. தீது- பாபங்கள், பரிபூர்ணபக்திப்ரதிபந்தகங்களான பாபங்களென்றபடி. ஒன்றும்- ஏகதேஶத்தும், அடையா- உங்களைக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நஶித்துப்போமென்றபடி. ஏதம்- பாபங்கள்

மூ—சாரார் வேதங்கள்* நீரார்முகில்வண்ணன்* பேரோதுவார்* ஆரானாரே* ‖ அ ‖

ஆ— ஸார்வபௌமரான ஸர்வேச்வரனுடைய நம்பிக்குமென்கிறார்.

(சாரா) கலுகண்டரான நாங்கள் அதிகாரிகளோவென்னில்? யாவர் சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லார், அவர்களிறேயித்திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான லுகண்டராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுவார் யாவர்சிலர் அவர்கள், நிரவதிகாத்ஸல்ய கல்யாணகுணராய் என்றுமவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்றுமாம். ‖ அ ‖

இ—(சாரா வேதங்களென்று தொடங்கி யாழ்விபால்) வேதங்களுக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாலும் வேதங்களுக்கு அதிகாரிகளான ப்ரதிபாத்யனாகவும் வேதங்களிலே ப்ரதிபாத்யனென்றது. ஸர்வவேதங்களும் ப்ரதிபாத்யனாகவும் சொல்லப்படுகிறானென்றபடி. ஸர்வ- இங்கு ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமான வேதங்களுக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாலும் வேதங்களுக்கு அதிகாரிகளான ப்ரதிபாத்யனாகவும் விசேஷியென்றபடி: அதிகாரிகளான ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமானாலும் பரம்பரையாலும் ஸர்வ வேதங்களையும்போலே அதுவும் வேதங்களுக்கு ஸம்பந்தமாகக் குறையில்லை, ப்ராப்யப்ராபகனென்றது- அதிகாரிகளான ப்ரதிபாத்ய ஸம்பந்தமுள்ள ஸகல வேதங்களாயும் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமுள்ளவையான என்றபடி. ‖ வ ‖

எட்டாம்பாட்டு.

பேராரோதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தைச் சொல்லுகை ப்ரதானமாகியன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கலுகண்டரித்யாதியால்) திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிற ஸம்சயத்தை அதிகாரிக்கையிலே 'இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே அர்த்தமிதில்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென்று நம்பித்துக்கொண்டு உதாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் '(யாவர்சிலரித்யாதியால்)' இதுவொருஸம்பந்தமில்லா ப்ரயோஜனத்துக்கு ப்ரயோஜனமில்லையென்கிற "அஸ்வாரஸ்யத்தாலே 'யோஜனாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகரித்யாதியால) கல்யாணகுணம் அதிகாரி நிரவதிகவாத்ஸல்யகல்யாண அமரரென்கிறதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமவன் இத்யாதியால்); ‖ அ ‖

ஸ—ஸர்வவிஷயாத்திலப்போது ப்ரவ்ருத்தங்களன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்திலே ப்ரவ்ருத்திக்ஷணமானவை என்றபடி. சாரா- உங்களைப்பற்றிக்கமாட்டார், விசேஷமாக நம்பித்துப்போமென்றபடி. ‖ ள ‖

ஆர்- யாவர், சிலஜநங்கள், நீரார்முகில்வண்ணன்- கல்யாணமான ஜலத்தின் ஸ்வபாவமுடைய, வுண்மை- ஸ்வபாவம், ஜலஸம்ருத்தமான வர்ஷிக்கும்மேகம்போலே உலகுக்ககாவலுக்காகவுமன்றியே ஸர்வஜநாவஸ்த்வேக்கவஸ்துவமான பரமபதத்தையுடையவென்றபடி. பேர்- திருநாமத்தை, ஓதுவார்- ஓதவல்லவர்கள், ப்ரவ்ருத்திகராயினும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி. ஒருகாலிக்கே திருநாமஞ்சொல்லும்படி வாய்ப்பவ்ருத்தி யுடையராயிருப்பாரென்கை, அவர்களென்றோர் விசேஷம். அவர்கள்- அந்தத்திருநாமமோதவல்லஜநங்கள், ஆரார்- எவர்களெவர்களாகிலும், எத்தனை க்ருஷ்டமான ஜந்மவ்ருத்திகளையுடையவர்களானாலுமென்றபடி. அமரரே- தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப் பூர்ணாதிகாரிகளான லுகண்டரே என்றபடி. வேதங்கள்- வேதங்கள், ஒருதேவதைகளுமென்றபடி. சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அதீப்ரயோஜனக்கு ஸ்வாமித்வம். நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்- வடிவுடைய, ஓதுவார்ஆர்- ப்ரவ்ருத்திகராயினும் சொல்லுவாராயார்சிலர், அவர்களிதுகாரணம், ஆரார்- வடிவுடைய, அமரரே- நித்யஸூரிகளே, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படியைப்பெறுவாரென்றபடி. வேதங்கள்- அந்தவேதங்களுக்கு ப்ரதிபாத்யங்களாயுள்ள பாவங்கள், சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா; அவர்களுக்கு வேதங்களுக்கு ப்ரதிபாத்யவிஷயங்களெல்லாம் நிஷ்ப்ரயோஜநங்களாமென்றபடி. ‖ ஶ ‖

மூ — அமரர்க்கரியானைத்* தமர்கட்கெளியானை* அமரர்த்தொழுவார்க்கு* அமராவினைகளே* ௰
வினைவல்லிருளென்னும்* முனைகள்வெருவிப்போம்* சுனைநன்மலரிட்டு* நினைமின்னெடியானே* ௰௧

ஆ — (அமரர்க்கு) அநாஶ்ரிதரான தேவாதிகளுக்குங்கூடவரியனாய் ஆஶ்ரிதர்க்கெளியனாயிருக்குமவனை அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுமவர்க்கு, கொடியவினைகளெல்லாம் போமென்கிறார். ௰

(வினை). திருவாய்மொழியைச்சொல்லி அழகியமலர்களைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே பணிமாறி அவனை ஸேவ்யமாக நினையுங்கோளென்று ஸர்வஸமான ஸங்க்ஷேபத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறார். ௰௧

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

இ — அமரத்தொழுவார்களுக்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநராயாகில்) இத்தால் இதுவரை வசிஷ்டனாக்கு அநுஷ்டிக்குமவராகத் திருவாய்மொழிக்குத்தை அருளிச்செய்தவிடத்திலே ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களை தனியாகவருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியாகவே. அமரர்வினைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொடியவினைகள்யாயில்) இங்கும் வசிஷ்டனாக்கு அநுபவிக்கப்படாதவையானவை அநுபவிக்கங்களானை என்றபடி. ஸௌகர்யம். ௯

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

சுனைநன்மலரிட்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியைச்சொல்லி) திருவாய்மொழியென்றது- ப்ரகாரணவைபவம், தாஸ்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைஸேவிக்க) நாடீரென்கிறபாட்டைக்கொண்டு இப்பாட்டு ஸாதநாந்தரபரமன்றேவென்ன இத்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறதாகையால் ஸாதநாந்தரஸம்பந்தமில்லையென்று காட்டுகிறார் (ஸர்வஸமானவிஷயால்). ௰

✱ நிகமனம் ✱

அடியார்ககருள்பெறுமென்கிறதற்கு சடகோபனருள்செய்தபடியானென்கிற விஶேஷணத்தோடு ஸங்கதி

ஸ — அமரர்க்கு- தேவர்களுக்கு, மேலேதமர்களென்கையாலே இங்கு அநாஶ்ரிதரான தேவர்களுக்கென்று விவக்ஷிதம், அரியானை- ஸாக்ஷாத்கரிக்க அநாஶ்ரிதராகில் "யஞ்ஞாய மஹவாந் ப்ரஹ்மா ஜாநாதி வா ந வா" என்கிறபடியே அதிஶயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட துர்லபனானவனென்றபடி. தமர்களுக்- கு- ஸக்தர்க்கு, ஆஶ்ரிதருக்கென்றபடி. எளியானை- ஸுலபனை, ஆஶ்ரயிக்குமவர்களாகில் "ஸர்வ ஸமாஶ்ரணம் ஸௌலப்யம் ஸர்வேஷாம் ஜகதாம் பதிம்" என்கிறபடியே உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகமின்றி அவர்களுக்கு ஸுலபனானவனை, அமர- ப்ரக்ருஷ்டமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநமாக என்றபடி. தொழுவார்கட்கு- ஸமாஶ்ரயம் பண்ணுமவர்க்கு, வினைகள் கர்மங்களானவை, வசிஷ்டனாக்கு அநுபவிக்கப்படாதவையான பாபங்களென்றபடி. அமரா- நில்லாது, அதிஶயமாக நஶித்துப்போமென்றபடி. ௰

வினை- ஸாம்ஸாரிகக்லேஶங்கள், வல்- ப்ரபலமான, இருள்- அஜ்ஞாநம், அஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களென்றபடி. என்னும்- என்றுசொல்லப்படுமவையான, கர்மங்களைச்சொன்னது ஸாதநாந்தரப்ரஸக்த்யவிஷயங்களுக்கு முகலக்ஷணம், முனைகள்- கூட்டங்கள், முனையென்று கூட்டம், வெருவிப்போம்- பீதங்களாய்ப்போம் பீதரோடிப்போமாப்போலே அதிஶயமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. இதுவே ஸாதநம், ஆதலால் நினைமின்னென்று மேலேயுபதேசிக்கிறது. சுனைநன்மலர்- ஸாரஸ்யமானவைகளிலுண்டான நலஸ்வாஹுங்களை, சுனை- ஸரஸ், ஸாரஸ்யபரமாத்மாதிகளான தடாகங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நெடியானை- நெடியவனாயுள்ளவனை, ஆஶ்ரிதரளவிலே வ்யாமோஹமுடையவனை, நீங்களொருக்கால் நினைத்தால் பின்னை பாவகாலமும் மறவாதே உங்களை நினைத்தபடியேயிருக்கும் வ்யாமோஹமுடையவனென்றபடி. நினைமின்- ஸேவ்யமாக நினையுங்கோள், ப்ரீதிகாரிதமாக த்யானம் பண்ணுங்கோளென்றபடி. ௰௧

மூ—நெடியானருள்சூடும்* படியான்சடகோபன்* நொடியாயிரத்திப்பத்* தடியார்க்கருள்பேறே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழிவல்லா ராழ்வாரைப்போலே நெடியானருள்சூடும்படி யாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வ்யாஸாரததால ஹிததவமத்தைஅருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரைப்போலேயித்யாதியால) ॥கக॥

ஈ— நெடியான்- ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீபக்தியினுடைய, அருள்சூடும்படியான்- க்ருபையை ஸிரஸா வஹிக்குமஸ்வபாவரான, படி- ஸ்வபாவம், அவனுடையக்ருபையைப்பெற்று அதுதன்னையே வாஷாதிகளை ஸிரஸாவஹித்துக்கொண்டு சந்தமிக்குமாப்போலே நிரதிசயபோக்யமாக வந்தாஸவிக்கும் ஸ்வபாவரா னவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நொடி- உக்தியான, நொடியென்று உக்திக்குப்பேர், ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இத்தசகம், அடியார்க்கு- இதைஅப்யஸித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, அருளபேறு- க்ருபாலப்தம், இப்பத்தால் ஸர்வேச்வரக்ருபாலப்தம் பலஸித்தியென்று வ்யஞ்ஜிக்கைக் காக ஸததஸதாரோக்யஸாரம், இது ஸதஸ்யங்காரம், 'ஸதஸதாரோக்யம் ஸதாங்கதிஸ்வகத' இதிஸூணாத். ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானஸேவதி ஸ்ரீவேதாந்தாசார்ய ராமாநுஜஸ்வாமி தேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கண்ணன்கழலிணை.)

நாமஸங்கீர்த்தநஸ்வர்ஸ்யதயாஸ்வநாதநாம

ஸம்ஸ்ப்ருஹாஸ்ஸாயநிவஹந:ஸ்வாத்மந்ருத்யாதிகோத:।

யத்பத்மாக்ஷஸ்ரீ பக்தஸ்ஸாவிஹஜநப்ருதி யோஜிகஸ்ஸம:

ஸ்ரீநாராயணஸ்ஸத்யதவிஜ்ஞாநவிரஹித்ததேவோ ॥கoஅ॥

(நாமஸங்கீர்த்தநேத்யாதி) எண்ணும்திருநாமம்- நாரணனென்னம்மான்- தானேயுலகெல்லாம்- தாள்வாய்மலரிட்டு- வாடாமலர்கொண்டுபாடீரவனாமம்- பேயார்முலையுண்டவாயன்மாதவனே- மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்- பேராதேராதுவார், அமரர்தொழுவார்கட்கு- சுனைநன்மலரிட்டுநினைமின்- நாராயணனிதிருநாமஸங்கீர்த்தநத்தாலும், ஸமாஸ்ரயணநாத்தாலும், ப்ரதிக்ஷணஸ்மரணத்தாலும், ஸர்வாங்கஸேவநத்தாலும், திருநாமங்களுடைய வக்யநத்தாலும், ஸ்தவநத்தாலும், ஸோத்ரநத்ருத்யாதிகளாலும், மற்றும் நித்யநைமித்திகாதி வணாச்ரமகர்மங்களாலும், ஸமஸ்த கர்மங்களிலே சிலவற்றையருளிச்செய்தது மற்றுமுண்டான கர்மங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம், இவைகளிலே எம்பெருமான்தன்னை ஸஜ்ஜிகைக்கு ஸமாச்ரயணங்களை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "கண்ணன்கழலிணை" என்கிற தசகத்திலே த்ராவிடவேதயுக்தி யருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கoஅ॥

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகராமாநுஜஸ்வாமி தேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்காழியான்* அருள்தருவானமைகின்றானதுநமதுவிதிவகையே*

ஆ—(அருள்பெறுவார்) இனிதன்திறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன்திருவுள்ளத்தோடேகூட

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஆழ்வார் அஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தங்களாய்ப்போந்த ஸம்ஶய விபர்யயங்களெல்லாம் நீங்கி ஸுஸ்திதராய் தாம் பரிபூர்ணமநோரதராய் அவ்வளவிலேநில்லாதே முன்புதான் வீடுமின்முற்றிலே பரக்கவுபதேசித்துவைத்த பக்தியோகத்தினுடைய ப்ரகாரவிசேஷங்களை ஸாங்கஜீவநாஸஹமாக தம்முடைய கௌரக்த்யத்தாலே விஸ்தாரமாக உபதேசிப்பதும் செய்தருளின பின்பு மேற்சொல்லவேண்டுவதொன்றுமில்லாமையாலே இவ்வளவிலே 'உபதேசம் தலைக்கட்டலா'யிருக்க; அருள்பெறுவாரடியாரிலே பின்னையுஞ்சிலவற்றைப் பேசவுபக்ரமிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தன்திறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியையென்றது) தம்மைத்திருநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக ஈஸ்வரன் த்வரிக்கிறபடியையு மிப்படி தான் த்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஸுஜ்ஞாநவ்யாஸவ ஸிநாம்' என்கிறபடியே யிவர்தாமாக தன்னைப்ரார்த்திக்கவேணுமென்று தம்முடைய ப்ரார்த்தநாப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு பார்த்திருக்கிறபடியையு மென்றபடி. இத்பக்தியோகப்ரகாரங்களை உபதேசித்துக்கையொழிந்து ஸம்ஸாரத்தை நிர்வஹநதர மாழ்வாருக்குத்தம்பக்கல் விடாய்மிஞ்சிவருகிறபடியைக்கண்டு பரமேஸ்வரனிவர்திறத்திலும் தான்விடாயுடையனாய் இவரையிப்போதே திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வேணுமென்றுபதறி யிப்படிதான் த்வரிதனாகிலும் இவராகத்தன்னை ப்ரார்த்தித்தபின்பு தானிவரைக் கண்டுகொண்டு போகவேணுமென்றிங்ஙனே யிவர்பக்கலிலே தனக்கொரு கிங்கரப்ரார்த்தநத்தை ஆசைப் பட்டவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறபடியைக்கண்டு மிகவும் ப்ரீதராய் இப்படியவன் தன்திறத்தில்செய்தருளுகிற வ்யாபாரங்களையெல்லா மநஸ்ஸிலே ப்ரத்யக்ஷிக்கை யுள்ளடங்காமையாலே தம்திருவுள்ளத்தோடேபோ ப்ரஸம்விக்கிறாரென்றபடி. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு [illegible]மென்கிற [illegible] ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

ப— அருள்பெறுவார்- க்ருபையைப்பெறுமவர்களான, பரமேஸ்வரனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையைப்பெறுகையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையவர்களான வென்றபடி. அடியார்- சேஷத்வஜ்ஞாநவிசிஷ்டரான பாகவதர்க்கு, தம்மடியனேற்கு- தங்களுடைய சேஷபூதனானவெனக்கு, தங்களுக்கே ஸ்வாதீநசேஷபூதனான வெனக்குஎன்றபடி. அடியேனென்கிற ஸ்வரூபத்துக்கு அடியனேனென்று ரூபமுமுண்டு, ததீயசேஷத்வமே நிரூபகமாகவுடையனாயிருக்கிற வெனக்குஎன்றபடி. அருள்தருவானென்று மேல் ப்ரஸ்தாவமானவர்த்தத்துக்கு ஸாக்ஷியாக தம்பக்கலுள்ள சேதநவைச்சொன்னபடி, "நீக்கமில்லாவடியார் தம்மடியார் அடியாரடியாரெங்கோக்கள்" என்றும், தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரே வாய்க்க", என்றும், நான்சொன்னவற்றையே நினைத்திருக்கிறானவனென்றுகருத்து. ஆழியான்- திருவாழியாழ்வானை தனக்குநிரூபகமாகவுடையவன், திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடிலன்றோ ஆஸ்ரிதரைநான் கைவிடுவதென்று காட்டுமாப்போலே கையுந்திருவாழியுமாய்நிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. அருள்தருவான்- ஸ்வாதிஸயத்தைத் தரக்கடவனாக, திருநாட்டில் ஸ்வாநுபவரஸமாகிற ஸாம்யாபத்தியைத் தந்தருளக் கடவனாகவென்று ப்ரபந்தமாகும், அமைகின்றான்- யத்நம்பண்ணாநின்றான், ஸ்வாதந்த்ர்யனானாநின்றானென்றபடி. அருள்பெறுவார் தம்மடியனேற்கென்று பாகவதர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யவர்களுக்கடியேனானவெனக்கு அருள்தருவானமைகின்றா னென்கிறவித்தால் என்னுடைய ஸ்வாமிகள்பக்கலவன்செய்தருளின க்ருபை யென்னளவாக வெள்ளமிடாநின்றதென்று கருத்து. அதிலடியாரென்கிற பாகவதர்த்துமவர்களெல்லார்பக்கலும் பண்ணுமருளை யென்னொருவன்பக்கலிலே செய்தருளாநின்றானென்றபடி. அது- அந்தஸம்ருத்தியைத் தந்தருளுகையானது, நமதுவிதிவகையே- நம்முடைய பாக்யப்ரகாரமே,

மூ— இருடருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான்வேண்டேன் மருளொழிநீமடநெஞ்சேவாட்டாற்றானடிவணங்கே॥

ஆ—வநுஸந்திக்கிறார், எம்பெருமான்றன் னருள்சூடும்படியான வடிவார்க்கடியேனுபிருக்கும்துவே படியா பிருந்தவெனக்கு ஆழியான் நிரவதிகஸம்ருத்திபைத்தருகையிலே சமைந்திராநின்றான், அதுவுநான்சொன்னபடியே செய்தருளக்கடவனுயிராநின்றான், ஆனபின்பு இனியிந்தஸம்ஸாரத்தை நான்வேண்டேன, நீயு மிந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு அவன்நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்திருவடிகளாகிற ஸம்ருத்தியைக்கொண்டு அநுபவித்து ஸம்ருத்திபைபநுஸந்தியென்று தம்முடையநெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார். ௧௬

(வாட்டாற்றான்) வாட்டாற்றானுடைய திருவடிகளையநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரத்தைப்போக்

முதற்பாட்டு

இ— ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றன்னிகரீதிபால்) இங்கு தனனென்றதுவும்படிக்கும், இதுவேபடியாயிருந்தவென்றது- இதுவே ஸ்வபாவமாயிருந்த வென்றபடி அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகைகரீதிபால்) சமைந்திராநின்றானென்றது- வரிவகுத்தபடியுயிராநின்றானென்றபடி. அதுநமதுவிதிவகையே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவும்ரீதிபால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிரீதியால்) மருளொழிநீஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயும்ஐரீதியால்) வாட்டாற்றானடிவணங்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்நமக்கிரீதியால்) ॥ ௦௧

இரண்டாம்பாட்டு

வாட்டாற்றானடிவணங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டாற்றனுடையரீதியால்) மாஞாலப்பிறப்பறுப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்தைபிரீதியால்)

ப— நமது- ஸ்வகீயம், விதி:- ஆஜ்ஞாவசநம், ஸ்வதந்த்ரனைதான் நினைத்தபடியன்றியே நாமாஜ்ஞாபித்தபடியே செய்தருள்வானுயிரானென்றபடி. நமதுசொல்வகையே யென்னாதே நமதுவிதிவகையே யென்றத்தால் "ஐஸ்வர்யாதிராதிகருமை கிங்காரஸவுஸ்ரிகா! ஆஜ்ஞாவெயாஷம் கவஸ்நாம்" என்கிறகணக்கிலே நம்பக்கல் பாரதந்த்ர்யவிசேஷத்தைக்கொண்டு ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனுயிராநின்றானென்றுகருத்து. இனி- அவனிப்படி நமக்கத்யந்தஸௌலப்யனானபின்பு, இருள்தரு- அஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளுமதான, இருக்கவிருக்க அஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குமதான வென்றபடி இது ஹேதுகர்ப்பவிசேஷணம் இது உத்தராத்தஜ்ஞாஸாதகமாகையாலே இதில் பிறவிவேண்டேனென்றதைப்பிக்கிறது, மா- மஹத்தான, ஸவர்த்திகளுக்கொதுங்கி வசிக்கும்படியாயிருக்கும்படியாயிருக்கையாலே போதுமிடமில்லாததவிடம் பார்த்தொதுங்கி வசிக்கவொண்ணாதபடி பந்நாயாஸவிஸ்தாரமானவென்றபடி. ஞாலத்துள்- ஜகத்திலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே யென்றபடி. பிறவி ஜந்மத்தை, இந்த ஸம்ஸாரத்தி லிருப்பையென்றபடி. யான்- அவனுடையவிஷாதபத்தையறிந்த நான், வேண்டேன்- அபேக்ஷிப்பேன், 'இழிபட்டோடுமுடலினிற்பிறந்து தன்சீரையான்கற்று' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீஸூக்திப்படியாலே முன்பிறந்த ஸம்ஸாரத்திலிருப்பை யபேக்ஷித்ததுண்டேயகிலும் ஸம்ஸாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸத்துக்குப்பாகாதே பாதகமானாத்மஜ்ஞாநத்தையு பேக்ஷகாவாவண்யத்தைபு முண்டாக்குவதொன்றாகையாலே இனியிதிலிருப்பை யபேக்ஷியேனென்றபடி. மடநெஞ்சே- எனக்குவஸ்யமானமநஸ்ஸே, மடம்- ஸௌம்யம், நீமருளொழி- நீ அஜ்ஞாநத்தையொழித்துவிடு, மருள்- அஜ்ஞாநம், '.தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்று மென்சிந்தனை" என்றுனக்கஸாமாந்யமாகவுள்ள வ்யாஸக்தமான அஜ்ஞாநத்தை யினியொழிந்துவிடுவென்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்பங்கப்பண்ணினதானைப்போலே ஸர்வாநிர்வாஹமான விஸம்ஸாரத்திலே ஸம்ஸாரஸம்ஸாரம மடியாகவிருக்கவிளைக்கை வம்விக்யக்மன்றெனுகருத்து வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாறென்கிற திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய, அடி- திருவடிகளை, வணங்கு- ப்ரஹ்விபவித்துஸேவிக்கப்பார், அதாவது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவிட்டவன்திருவுள்ளத்தை யநுஸரித்தவன்திருவடிகளை யநுஸந்திக்கப்பாரென்றபடி. நம்மை திருநாட்டிலேகொண்டுபோகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவன்திருவடிகளை யநுஸந்திக்கப்பாரென்றபடி. ௧௬௧

மூ—வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்* கேட்டாயேமடநெஞ்சே கேசவனெம்பெருமானை* பாட்டாயபலபாடிப்பழவினைகள்பற்றறுத்து* நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே* ॥௨॥
நண்ணினநாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி* மண்ணுலகில்வளமிக்கவாட்டாற்றான்வந்தின்று*

ஆ—குணங்களாக அவனைப் பலவேக்ஷித்தும் அபேக்ஷித்தபடியே ப்ராப்யபக்ஷத்தைப் போக்கி ஸம்ஸாரநாசியாய் இருந்த நாட்டாருடைய ஸ்வபாவத்தை யொழிந்து ஸம்ஸாரிகள் பரிஹாரராய் அவனைவந்து ப்ராபிக்கப் பெற்றோமே நெஞ்சே, நமக்குள்ள வினைகள் தீர்ந்தவா கேட்டாயே யென்கிறார். ॥௨॥
(நண்ணினம்) நாமங்களைப் பலசொல்லிக்கொண்டு அபேக்ஷித்து நாராயணனை ப்ராபிக்கப்பெற்றோம்

இ—பாட்டாயபலபாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைப் பலவேக்ஷித்ததுஎன்று) பழவினைகள் பற்றறுத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷித்தபடியே ப்ராப்தி ஸித்தியால) நாட்டாரோடியல் பொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரநாசிதயால) நாரணனைநண்ணினமென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிபரிஹாரியால்) இதனால கீழ்ப்பாட்டிலே கரிஷ்யே யென்னவே காரணங்களைச்சொல்லி ப்ராபிக்கத்தவரிப்பாட்டிலே கீழ்வந்தநித்யச்செய்தருளின அபகாரபரம்பரைக ளை ப்ராபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது. ॥௨॥

✱ மூன்றாம்பாட்டு ✱

சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கொண்டவேக்ஷித்தென்று) இன்னுஎன்கிற

ஸூ— வாட்டாற்றானடிவணங்கி- திருவாட்டாற்றிலெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு, அவன் திருவடிகளை ப்ராபித்துக்கொண்டென்றபடி. மாஞாலப்பிறப்பு- மஹாப்ருதிவியிலே ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரபந்தத்தில் ஸ்திதியை என்றபடி. அறுப்பான்- சேதிக்கைக்கு உபாயமுடையவனும், அறுப்பானென்றது ஸாத்யாபாஸமும். இதற்குப்பாடியென்கிறதோடே அந்வயம் கேசவன்- கேசிஹந்தாவான, கேசியை நிரஸித்தாப்போலே நம்முடைய விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்று கருத்து எம்பெருமானை- ஸ்வஸ்வாமியை, பாட்டாயபலபாடி- பாட்டாயுள்ளவை பலநெகங்கள்பாடி, ஸ்துத்யேஷு ஸ்த்ருத்தாலும் ஸம்ஸேக்ஷ்ய தாலும் ஸம்ஸாரிகளாக ஆஸ்ரயண ரூபங்களான பாட்டுகள் பலவற்றைப்பாடியென்றபடி. ஜீவிதை ஸௌசம்பண்ணியென்னுமாப்போலே எம்பெருமானை பாட்டாயபல்பாடியென்று த்விதீயைக்கும் ஸஹார்த்தமாவதே, எம்பெருமானை பாட்டுகளாலே ஆராதித்துஎன்றபடி. ரதணீயங்களானவை யுக்திகளாலே பயன்நம்முடைய அபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்கையிலே ஸம்பவேண்டும்படி பண்ணியென்கை. பழவினைகள்- அநாதிகர்மங்களை, பற்றறுத்து- ஸம்பந்தமறும்படிபண்ணி, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸவாஸநமாகப்போக்கியென்றபடி. நாட்டாரோடு- ஸம்ஸாரிகளான லௌகிகரோடு, இயல்பு- ஸ்வபாவத்தை அபராதிகாரேகூட்டத்தாலும் ஸம்ஸாரிகளிலே ப்ரயோஜநமாகச் ஸ்வீகரிக்கையை யென்றபடி. ஒழிந்து- மறுவிடாதபடி கைவிட்டு, நாரணனை- நாராயணனாகலேமை நிருபாதிகமான உபாயமும் உபேயமுமாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம் ஸம்ஸாரிகளோடே கூட்டாதே அபேக்ஷித்தபடியே ப்ராப்தமாக ப்ராபிக்கப்பெற்றோம். மடநெஞ்சே- எனக்கு விதேயமான மநஸ்ஸே, கேட்டாயே- அவன்செய்தருளின விஷயங்கள் அபராதங்களை விடுதபடி கேட்டாயோ, அங்கு கேட்டாயேயென்றது கேட்டாயோ வென்றபடி. இது தாம்சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் மஹத்வத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறபடி. ॥௨॥

நாமங்கள்பலசொல்லி- வாக்ஸாகல்யமுள்ள பக்தர்களான அவர்களுக்கு ப்ரகாசகங்களான திருநாமங்களைப் பலவற்றைச்சொல்லி, தத்கமாவஸ்திவாதகங்களான சொல்லியபேக்ஷித்தென்று தாத்பர்யம், நாராயணனை- ஸர்வாதிகாரபரிக்ஷிப்தமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம் கண்டனுபவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில்- ஸம்ஸாரத்திலே, வளம்மிக்க- ஸம்பத்தும்மிக்கிருக்கிற, வளம்- ஸம்பத்து, ஸம்ஸாரமாகையாலே திருநாட்டிற்காட்டிலும் ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஸம்பத்து மிகுந்திருக்குமதான வென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு திவ்யதேசமாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரன், வந்து- நாம்கடந்துபோகவேண்டும். தேசமெல்லாம் தாம்கடந்துவந்து

மூ—விண்ணுலகந்தருவானாய்விரைகின்றான்விதிவகையே* யெண்ணினவாறாகாவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே!*
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து*

ஆ—அதின்மேலே அவன்தானேவந்து நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு திருநாட்டைத்தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம் 'இத்தைச்செய்' என்றுசொல்லுமிதுவே தாழ்வாகவிருக்கிறனதனே, ஆனபின்பு இனியவனை நண்ணினோமேயல்லோமோ நெஞ்சே இங்ஙனேயிருப்பதொரு ஸம்ருத்தி நமக்கு விளையக்கடவதாக ஸ்வப்நத்திலேதான் நினைவுண்டோவென்கிறார். ௩

(என்னெஞ்சத்துள்) ஸநகாதிவாக்யோபிவாங்மநஸாவதிதூரமான திருநாட்டை நம்முடையசிறுமைபாராதே நமக்குத்தந்தருளுமோவென்னில்? என்னுடைய நிகர்ஷமும் சிறுமையும்பாராதே யென்னெஞ்சுள்

இ— வடிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) ஸக்ருதேவாதிமாத்ரமாவாயமன்றிக்கே யென்றபடி. விரையாநின்றானென்றது- த்வரியாநின்றானென்றபடி. இத்தால் முதற்பாட்டிலே திருநாட்டைத்தருகையிலே வ்யவஸாயமுடையனானானென்றவ ரிப்பாட்டிலேயதற்கு த்வரியாநிற்கிறானென்று ஸ்ரு ஷ்டராகிறாரென்று ஸமதிஸந்திமெத. விதிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமித் தைச்செய்த்யாதியால்) இதுக்கு ஸ்ரீதாஸமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிங்ஙனேயித்யாதியால்) ௩

✵ நாலாம்பாட்டு. ✵

நமக்கருடான்செய்வானை என்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகிறவிது அருள்தருவானமைகின்றான் என்று முதற்பாட்டிற்சொன்னத்தைக்கொண்டு வாநராக்ஷபன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸநகேத்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஊத்யாதியால்) இங்கு என் என்கிறவிடம் ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநபரமென்று கருத்து, நிகர்ஷம்- தோஷாநுபந்தம், சிறுமை- ஸாதநாபாவம், இங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து

வ்—இன்று- இதுக்குமுன்பு நாம்ஒரு ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணியறியாதிருக்க ஸவிஷேசமாக அன்றைக்கு, விண்ணுலகம்- பரமபதத்தை, அங்கேயொரு குடியிருப்புமாத்ரத்தையன்றிக்கே அந்தலோகத்தை யெல்லாமென்றபடி. விதிவகையே- விதிப்ரகாரமாக, நம்முடைய பாக்யாநுஸாரத்திலேயென்றபடி. தருவானாய்- தாதாவாய், விரைகின்றான்- த்வரியாநின்றான், விரைவுகை- த்வரிக்கை, என்னெஞ்சே- எனக்கநுகூலமாய் உபகரணமானநெஞ்சே, நீயெனக்குபகரணமாயிருந்தநுகூலிக்கையால்வந்த ஸம்ருத்தியன்றோவிதெல்லாமென்றுகருத்து. இக்கருமங்கள்- இந்தகார்யங்கள், நாமவனையிங்கே நிரந்தரமாக வநுபவிக்கப்பெறுகையும் நாம்செல்லவேண்டும் தேசமெல்லாமவன்கடந்துவருகையும் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரிக்கையும் அதுநம்முடைய பாக்யாநுஸாரமாகையுமாகிற விக்கார்யங்களென்றபடி. எண்ணினவாறு- நாமெண்ணினப்ரகாரமாக, ஆறு- ப்ரகாரம், ஆகா- ஆகிறனவல்ல, நாமெண்ணினபடி வருகிறனவல்ல என்கை- இக்கார்யங்களிங்ஙனே ஸித்திப்பனவாக ஸ்வப்நத்திலேதான் நமக்குநினைவுண்டோவென்று கருத்து. ௪

என்னெஞ்சத்து- ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸர்வஸ்வமான ஸ்ரீவத்ஸமார்பனாய் ஸாத்யமான அவனுக்கு ஸஹவாஸஞ்செய்யுமவனாயிருந்த என்நெஞ்சிலுடைய, ஸம்பந்தத்தால் ஸம்ராஜ்யம்போலே என்ஸம்பந்தத்தால் என்னெஞ்சவனுக்கு ஸ்வராஜ்யமென்றுநானிருக்க அவன் என்ஸம்பந்தமேஹேதுவாக என்னெஞ்சை ஆதரியாநின்றானென்று கருத்து. உள- உள்ளுக்குள்ளே, விடாய்ப்பட்டவன் சீதளமான ஸரஸ்ஸிலே மேல்நீரைநீக்கி ஆழமுழுகிக்கிடக்குமாப்போலே என்னெஞ்சினுள்ளுக்குள்ளே புகுந்தானென்றுகருத்து. இருந்து- ப்ரதிஷ்டிதனாய், தன்னோடு ஸம்பந்தியையும்நினையாதே இங்கே ஸ்திரவாஸியாயிருந்து என்றபடி. இதுக்கு மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம், வாத்ஸல்யரதிஸ்தா ஸ்ரீஸாரதிர்ஸம்பந்தமே ஸகலஸம்ஸாரஜநநம்ஹேதுவானவனைப்போலே அவன் எனனெஞ்சுள்ளிருந்தே என்னைக்கொண்டு தான்கவிபாடுகைக்கு ஹேதுவாய்விட்டதென்றுகருத்து, இங்கு- இந்தலோகத்தில், இதற்கும் மொழிந்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம், திருநாட்டிலும் இல்லாததான திருவாய்மொழியாகிற ஸம்பத்தை இங்குண்டாக்கினானென்று கருத்து. இரும்- விஸாலங்களான, கேட்டாரார் வானவர்களென்னும்படி நித்யஸூரிகளிலுமடங்காததான மாஹாத்ம்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி. தமிழ்நூல்- த்ராவிடஶாஸ்த்ரங்களான, நூல்- ஶாஸ்த்ரம், 'பரக்கவீநாராயண'மென்கிற

மூ— வன்னெஞ்சத்திரணியனைமார்விடந்தவாட்டாற்றான்* மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப்படை தொட்டான்* நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருடான்செய்வானே* ||ச||

ஆ— புகுந்திருந்து என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லி ஆச்ரிதவிரோதிகளான ஹிரண்யாஸுராதிநிரஸநத்தையும் எனக்கு ஸாத்ம்யமாகச்செய்தருளின நிரவதிகஸௌசீல்ய காருண்யௌதார்யாதி குணங்களையுடையவனாயிருந்தவன் இனித்திருநாட்டை நமக்குத்தந்தருளுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவிக்கையாகிற விந்தஸந்நிதியிற்காட்டிலும்

இ— என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணமித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதத் திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதிகளித்யாதியால்) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸாத்ம்யமித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யஸ்வபாவத்தாலே) இருந்தமிழ்நூலித்யாதி நம்பெருமானித்யந்தமாக ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யேத்யாதியால்) நமக்கருள்தான்செய்வானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனித்திருநாட்டையித்யாதியால்) பாட்டுக்கு பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைக்கொண்டித்யாதியால்)

ஸா— கணக்கிலே பின்புள்ளகவிகளுக்கெல்லாம் இத்தைக்கொண்டு லக்ஷணங்காட்டலாம்படி ச்ருதிபகவிதைகளுக்கு ப்ரதிஷ்டாபகங்களான வென்றபடி. நானென்னுற்றமையாலே யலற்றுநிற்கத் தானந்தப சுரங்களை ஸலக்ஷணவேதங்களாம்படி பேசுவிக்கிறானென்றுகருத்து. பதா- தமிழ்நூலென்றது- ச்ருதிஸாரங்களாய் ஸகலவேதார்த்த நிர்ணாயகசாஸ்த்ரங்களான வென்றபடி. இவை- இப்பாட்டுக்களை. இவற்றின்ஸாம்யத்தை ஸவிஸ்தரமாயிருக்கையாலே மேல்போகமாட்டாதே தம்மாலும் விசேஷித்துச் சொல்லவொண்ணாதபடியான ஸாம்யதையினுடைய ஆநந்தவைலக்ஷண்யமும் தோற்றும்படி யிவையென்று ஸாபிப்ராயமாக நிர்தேசித்துக்கொண்டு அநுஸந்திக்கும்படி மொழிந்து தானருளிச் செய்து '.வஸுதேவாத்மஜோ ஜஜ்ஞே தேஷு தேஷு அஸௌ பாஜ: । ஆநந்தப்ரவிஷ்டகாரு தே யஸஸீஸித்வதா:" என்கிறபடியே இப்ப்ரபாய மருளிச்செய்தவனவனே, நானவனுடைய ஆநந்த ப்ரவேசத்துக்கு விஷயமாயிருந்தேனித்தனையென்று பாவதாத்பர்யம். இதில் நம்முடைய வ்யாபாரமும் ஸஹகாரியாயிருக்கிறதேயாகிலும் அதெல்லாம் ப்ரயோஜகதாவான அவனுடைய தாம்ஸ்வார்த்த வ்யாபாரதந்த்ரமென்றுகருத்து. 'ப்ராவ்ருஜஜ்ஞவ:" மென்கிறவிடத்தில் ப்ராவ்ருஷென்றது ப்ராவ்ருஷகாலே:, என்று வ்யாவ்ருத்தமானபோலே இவ்விடத்திலும்மொழிந்தென்றது மொழிந்திருக்கிறவனை என்றபடி. வல்- வலியதான, வல்லென்றுவலியது, லகாரஸ்ய நகாரோவாதேச நகாராதேசஸ:. ஆச்ரிதவ்யமில்லாதவளவன் றிக்கே ப்ரசேஷாவஜ்ஞாவமேவகர்மபோதாமான என்றபடி. நெஞ்சற்று- நெஞ்சையுடையவனை, நெஞ்சையுடையவன் நெஞ்சத்தான், நெஞ்சத்திரணியனென்று ஸமாஸம், இரணியனை- ஹிரண்யாஸுரனை, மார்விடந்த- வக்ஷஸ்ஸை நகங்களாலே கீண்டவனை திகர்மகத்வம்ச்ருதிஸ்வாஸாவ்யாதேவலம், அந்த வன்னெஞ்சுகிடக்கிறவிடமான வக்ஷஸ்தலத்தை விதாரணம்பண்ணினவனையென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனை, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸமயத்திலே ஒளிந்திருந்துதவினப்போலன்றிக்கே நித்யம்ப்ரக்ருதிகனாயிருந்தெல்லாற்குமாவத்திலே யுதவுகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கி றவனையென்றபடி. மன்- க்ஷத்ரஜாதிட்னது, மன்- க்ஷத்ரஜாதிக்குப்பேர், ஸாரதபாரதஸமஹீபதஸம ஸாராஜலோகமுமென்றபடி. அஞ்ச- அஞ்சும்படி, கௌரவஸம்பந்திஸேனாசமுத்ரத்தைக்கண்ட நரிக்கூட்டம் போலே பயித்ருஸமாம்படியென்கை. இதற்கு தொட்டானென்கிறத்தோடே யன்வயம். பாரதத்து- பாரத த்திலே, பாரதயுத்தத்திலேயென்றபடி. பாண்டவர்க்காய்- பாண்டவர்களுக்காக, படை- ஆயுதத்தை, தொட்டான்- தொட்டவனை, ஆயுதந்தொடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் ஆச்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக தன்ப்ரதிஜ்ஞையைகுலைத்து வக்ஷத்தையெடுத்தவனை வென்றபடி. நம்பெ ருமான்- நம்முடையஸ்வாமியானவன், இச்சரித்ரங்களையெல்லாம் நமக்கு ஸாத்ம்யமாய்ச்செய்தருளின ஸ வேச்வரனானவனென்றபடி நல்- நல்லதான, லகாரஸ்யநகாரோவாதேச நகாராதேசஸ:. ஸமயவிஷயமென் றால அநுகூலப்ரவணமேதகஸ்வபாவனை வென்றபடி. நெஞ்சே- என்நெஞ்சே நமக்கு-இப்படி திருவாய்மொ ழிபாடும்படி தான்விஷயீகரித்தருளினநமக்கு, தான்- நம்பக்கலித்தனை பாவஸ்தபண்ணினதான், அருள்செ

மூ— வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றான்பணிவகையே* நானேறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தைநகு நெஞ்சே* தேனேறு மலர்த்துளவந்திகழ்பாதன் செழும்பறவை* தானேறித்திரிவான தாளிணையென்தலைமேலே* ||ரு||

ஆ— ஸ்ரீயதோ திருநாடென்கிறார்.

(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்ற அபேக்ஷையுடையார்க்கெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கீடான உபாயத்தைக்கொடுத்தருளினான், அவனுடைய ஆஜ்ஞையாலே தேனேறுமலர்த்துளவத்தினாலே அலங்க்ருதமாயிருந்தவனுடைய தாளிணை பெரியதிருவடிமேலேறுமாபோலே என்தலைமேலே நானேறப்பெறுகின்றேன், இனியவனைப்பிரிந்திருக்கையாகிற நரகத்தை வென்றிருப்பேனென்கிறார். ||ரு||

ஈ— ஸ்ரீயதோ என்றது- ஸ்ரீவல்லபனானதோ என்றபடி.

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

வானேறவழிதந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடு த்வாரயால்) வாட்டாற்றான் பணிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாரயால) துளவந்திகழ்என்றது தாளிணையென்கிறதற்கு விசேஷணமன்றிக்கே பாதமென்கிறதற்கு விசேஷணமாயிருந்தாலும் உக்தவிசேஷணவிசிஷ்டமான பாதத்தையே அத்தாளிணையென் றநுவதிக்கிறதாகையாலே இவ்விசேஷணம் அதுக்கு மங்களமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தேனேறி த்வாரயால்) செழும்பறவைபித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாரயால்) தாளிணையென்தலைமேலேற நான்பெறுகின்றேனென்றபடியம், நரகத்தைநகுநெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியவனைபித்யாரயால்) இத்தால மூன்றாம்பாட்டிலே நமக்குத் திருநாட்டைத்தருகையிலே கவியாநின்றானென்றவ ரிப்பாட்டிலே பெரியதிருவடிக்குஸமமாக நம்மை யாதரியாநின்றானென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ||ரு||

பசுப்பவான்- க்ருபைசெய்தருளுவான், வாஸயோமிவாஞ்ஸநலா வரிஷ்டமான திருநாட்டையுந்தருவானுமவன், இத்திருவாய்மொழியிற்காட்டில் கவிகமோ திருநாடென்றுகருத்து. ||சா||

வானேற- பரமபதத்தைப்பெறுகைக்கு, வழி- உபாயத்தை, ஸத்ப்ருவத்திகளையென்றபடி தந்த- அபேக்ஷிப்பாரெல்லார்க்கும் கொடுத்தருளினவனை, உபதேசாதிகளாலே அறிவித்து அநுஷ்டானதசையிலே ஸஹகாரியாயிருந்து ஸம்ருத்திநிஷ்பாதனம் பண்ணிக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றான், திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, பணிவகையே- அருளிச்செயல்படியே, அவனுடைய ஆஜ்ஞாநுஸாரமாக என்றபடி. நான்- அவனுக்கு க்ருதஜ்ஞவிதிஷபனானநான், இதற்கு தலைமேலே பேறப்பெறுகின்றேனென்று மேலேயந்வயமாகிறது. தேனேறு- தேன்ஏறுகிற, பரமாநந்தஸம்ஹமுல்லஸத்தாலே நாள்செல்லநாள்செல்ல போக்யதைகள் வர்த்திக்கிறவென்றபடி. மலர்துளபந்திகழ பாதம்- பாதங்களோடேகூடின திருத்துழாய்விளங்காநிற்கிற (திருவடிகளையுடையவனை, திகழ்பாதமென்று வரமொழியும் இதுவேபொருள்) இதற்கு திரிவானென்கிறதோடே அந்வயம், செழும்பறவை- செழித்த ஜ்ஞானவக்ஷியை, பறவை- பக்ஷி, ஸமஸ்தவஸ்து ஸௌவிஷய ஸம்ஸ்லேஷபாவத்தாலே குளிர்ந்து உபசரிபமானவேஷத்தையுடையவனை ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி, தானேறி- தானதனையேறி, ஸ்ரீவைநதேயனுகப்புக்காக வேறுகையன்றிக்கே யவனுடைய ஸம்யாரோஹணம் தனக்கு நிரதிசயஸ்வபாவமாயிருக்கையாலே ஸ்வபாவமாயேறிக்கொண்டேறியென்றபடி, திரிவான்- ஸஞ்சாரமாகஸஞ்சரிக்கிற ஸ்வாமியுடைய, அத்தாளிணை- அந்தசரணயுகளமானது, அ என்றது ஸௌலப்யஸ்வாமித்வ, கீழ்ச்சொன்ன உபகாரகத்வ பாவஸம்ஜ்ஞித தௌஸீல்யஜபரிஷ்க்ருத சரணநகிரயுகளமான தென்றபடி. என்தலைமேலே- ஸ்பஷ்டம், ஏறப்பெறுகின்றேன்- ஏறியிருக்கப்பெறுகின்றேன், நெஞ்சே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, நரகத்தை- நரகத்தை, அவனை விஶ்லேஷித்திருக்கையாகிற நரகத்தையென்றபடி. நகு- பரிஹஸி, நகுகை- பரிஹஸிக்கை இத்தனைகாலமும் நம்மைப்பாதித்த இந்த விஶ்லேஷநரகமினி நம்மைக்கிட்டமாட்டாமையாலே நாம் ஜயித்தோமாகையாலத்தை நீ பரிஹாஸம்பண்ணிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டமாயிரு என்றபடி. ||ரு||

மூ—தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கண் என்னம்மான்* நிலைபேரான் என்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும் எம்பெருமான்*
மலைமாடத்து அரவணைமேல் வாட்டாற்றான் மதமிக்க* கொலையானை மருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள் குறுகினமே॥
குரைகழல்கள் குறுகின நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான்*

ஆ—(தலைமேல) திருவடிகளை என்தலைமேலே வைத்தருளினான், அழகிய திருக்கண்களாலே என்னைக் குளிரப் பார்த்தருளாநின்றான், ஒருக்காலும் என்னெஞ்சிலநின்றும் நிலைபேரான், இங்ஙனே அவன் திருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோமென்கிறார். [௬]

✻ ஆறும்பாட்டு ✻

இ— தாமரைக்கண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதிபால்) விசேஷம் ஸ்பஷ்டம், கீழ்ப்பாட்டில் பெரியதிருவடிக்கு ஸமீபமாக தன்னையாதரிப்பாநின்றானென்றவர் இப்பாட்டிலே தம்மை குளிர நோக்காநின்றுகொண்டு தம்நெஞ்சைவிடாதே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று ஸ்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. [௬]

ஈ— அத்தாளிணைகள்- அந்த வரணபாரமுமானது, அ என்று அழகியதாகவுமாம், இணைகளென்று வாஞ்சாபாரஸ்பரமாவநம் தலைமேல்- என்தலைமேலே, ஸ்வஜீவாதுயவத்தாலே தலையிலிராநின்றதென்று ஸமிக்கும், 'நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைச்சேர்த்'தென்றும், "பாதபங்கயமே தலைக்கணியா"யென்றும், நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே தன்னுடையவழகிய பாதபங்களாலே என்தலையை அலங்கரித்தருளினானென்று கருத்து. தாமரைக்கண்- அத்தால்வந்தவுகப்புத்தன்னதாகையாலே விகஸிதஸாரஸிஜ விக்ஷவிலோசநனான, என்னம்மான்- அக்கண்ணழகாலேயென்னை வசீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து- என்நெஞ்சிலே, எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், நிலைபேரான்- ஸ்திதியை யொழியான், என்னெஞ்சில்தான் நின்றநிலையையொருக்காலும் விடுகிறானில்லையென்றபடி. அநேகம்பெண்களுக்காக ஸஹஸ்ரமநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே என்னுடைய ஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்திகளான வநேகாவயவங்களுக்காகத்தானுமநேகம் வடிவுகொண்டானென்று கருத்து. எம்பெருமான்- என்னெஞ்சிலிருக்கப்பெற்றபெருமையாலே ஸர்வாதிகனான, இது மருப்பொசித்தானுக்கு விசேஷணம். மலைமாடத்து- பர்வதம்போலே உத்துங்கமான கோயில், மாடம்- ப்ராஸாதம், இங்கு கோயில விவக்ஷிதம். அரவணைமேல- ஸ்ரீசேஷசயநத்தின்மேலே, அரவு- ஸர்ப்பம், வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனான, உத்துங்கமான கோயிலில் சேஷசயநத்தின்மேலே, திருவாட்டாற்றிலிருக்கிறவனென்பது- திருவாட்டாற்றில கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனானவென்றபடி. அவ்வூரிறகாட்டிலும் கோயிலழகும் விஞ்சியிருக்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மலைமாடத்து ஐத்யாதியாலே ஊருக்குமுன்னே கோயிலையும் திருவனந்தாழ்வானையும் நிர்தேசித்தது, மதமிக்க- உந்மத்தப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கிற, கொலையானை- ஸம்ஹாரோத்யுக்தமான கஜத்தினுடைய, கொலை- ஸம்ஹாரம், யானை- கஜம், பாகவாயிர்வசஸ்ஸு. கம்ஸப்ரேரிதத்தினுடையவென்றபடி. மருப்பு- தந்தங்களை, ஒசித்தான்- முறித்தவனுடைய, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தாப்போலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நசிப்பித்தவனுடையவென்று கருத்து. குரைகழல்கள், ரஜ்ஜீராத்யாபரணங்களாலே த்வநிக்கிறதிருவடிகளை, குரையென்று த்வநிக்குமதுக்குப்பேர், ஆபரணத்வநிகள் தமக்குப்போது செவிப்படுகையாலே யருளிச்செய்தபடி. குறுகினம்- கிட்டப்பெற்றோம், 'தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ' என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றோமென்றுகருத்து. [௬]

குரைகழல்கள்- சிறுசதங்கைகளாலும் கடகநூபுராதி ஆபூஷணங்களாலும் த்வநிப்பிக்கிறவன் திருவடிகளை, குறுகினம்- கிட்டிவிட்டோம், ப்ரத்யக்ஷமாகத்தை ஸவிஷ்யஸாமீப்யத்தாலே ஸம்பாவித்துச்சொல்லுகிறேனல்லேன், ஸத்யமானவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறேனென்று கருத்து. இது கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலநுவதித்ததற்கு ப்ரயோஜநம், நங்கோவிந்தன்- நம்முடைய சௌலப்யனானவன், ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபமாக ப்ரவஸிப்பனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. குடிகொண்டான்- தனக்கு ஸகல ஸாம்ராஜ்யமாக ஸ்வீகரித்தருளினான், என்னெஞ்சைஎ த்விசேஷ்ம். குடியென்று ஸகலபோகமாக வஸிக்கும் ஸ்தாநத்துக்குப்பேர். தானுமாத்மன்றிக்கே தன்னுடைய ஜீவிதபரிஜந பரிச்சதாதிகளுடை

மூ— திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னாட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழுவுமணிமாடவாட்டாற்றான்மலரடிமேல்*
விரைகுழுவுநறுந்துளபமெய்ந்நின்றுகமழுமே* ௭
மெய்ந்நின்றுகமழ்துளபவிரையேறுதிருமுடியன்* கைந்நின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்*

ஆ—(குரைகழல்கள்) இப்படி நெஞ்சே நாம் குரைகழல்கள் குறுகினம் நங்கோவிந்தன் ஸ்வப்ரகாஶமாக வந்தென்னுள்ளே புகுந்தருளினான், இதுக்கடையாளமென்னென்னில்? வாட்டாற்றான் திருவடிகள் திருத்துழாய் என்னுடம்பெல்லாம் கமழ்கிறபடி பாராயென்கிறார். ௭

(மெய்ந்நின்று) திருத்துழாய்த்தடக்கமாக வபயலக்ஷணவிக்ரஹங்களையுடையவனுக்ஸ்வஸ்தானவியாயிஸ்வரூபவ

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— குடிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரகாஶமித்யாதியால்) அவனே ஸ்வப்ரகாஶனாகவந்து தம்நெஞ்சிலே புகுந்திருக்கச்செய்தே ஸ்வாரஸ்யஸ்பர்ஶ தாஸ்யவிஶேஷணம் தமக்கொருவாஸ்யமல்லாமையாலென்றுந் துளவமித்யாதியாலே யத்தை யொருபாஸமாகச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இதுக்கடையாளமென்னென்னிலென்று) தாளிணையென்தலைமேலேயித்யாதியாலே சொன்னவிவையெல்லாம் மானஸிகமாவதாவிஶேஷமாத்ரமன்றோ அவனும்முடையவுடம்பிலே ஸந்நிஹிதனானென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்காத்ரயத்துக்கு அபிப்ராயம், இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பாவங்களையெல்லாம் ஸ்வப்நஸித்தானந்தப்ரமேந ப்ரீகரித்துக்கொண்டநுபவிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. இங்கு மானஸமாவமாத்ரமன்றிக்கே பாவநாப்ரஸஞ்ஞனவனுடைய திவ்யமங்கலவிக்ரஹ மாழ்வார்திருமேனியிலேவந்து ஸந்நிஹிதமாயிருக்குமென்றும் இப்படி ஸந்நிஹிதமானாலும் அது வக்ஷ்யமாணாதிஶாவமன்றிக்கே யொமப்ரத்யக்ஷவிஷயமாயே யிருக்குமென்றும் திருவுள்ளம். ஆனாலும் பரிமளாதிகதிவ்யவிஹாமாத்ரம் பாஹ்யப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகக் குறையில்லையிறே. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரஶ்னோத்தரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயித்யாதியால்) கருதுமிடம்பொருது கைநின்றசக்கரத்தனென்று கமயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஹஸ்தித்யாதியால்) புனலித்யாதிக்குத்

ஶ— ந்யாயாதிகளோடே வந்து என்னெஞ்சிலே நிலைநின்றருளினானென்றபடி. திரைகுழுவு- தரங்கபங்க்திகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், குழுவு- பங்க்தி, திரைகுழுவு கடலென்று ஶாகவாயிவகஸ்ஸோஸ:, ஶுக்லாஸ்யாத ஸமுத்ரஹஷ்டராவதம்போலே பஹுதரங்கமாலியான வென்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரத்தாலே, புடை- பார்ஶ்வங்களிலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இது வாட்டாத்துக்கு விஶேஷணம். தென்னாட்டுத்திலதமன்ன- தக்ஷிணதேஶத்துக்கு திலகம்போலேயிருக்கிற, அன்ன என்று உபமாவாசகம். வரைகுழுவுமணிமாட- கநககிரிபங்க்திபோலிருக்கிற மணிபவநங்களையுடைத்தான, வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய, மலரடிமேல்- பத்மஸத்ருஶங்களான திருவடிகள்மேலே, விரைகுழுவுநறுந்துளபம்- பரிமளம் ஸமுஹீபூதமாய் பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானது, விரையென்று பரிமளம், சரணகமலஸம்ஸர்க்கத்தாலே யதிஶயிதபரிமளமாய்க்கொண்டு பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானதென்றபடி. மெய்- என்ஶரீரத்திலே, மெய்யென்று ஶரீரம், நின்றுகமழும்- ஸ்திரமாகநின்று பரிமளியாநின்றது, ஆதலால் அவன் ஶரீரத்திலே ஸந்நிஹிதனென்றுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றுகருத்து. ௭

மெய்- திருமேனியிலே, நின்றுகமழ்- ஸ்திரமாய்நின்று பரிமளியாநிற்கிற, துளபவிரை- தாஸீ பரிமளமானது, ஏறுதிருமுடியன்- ஏறுகிற்கிற திருமுடியையுடையவனான, ஸம்ஸர்க்கத்தாலே திருத்துழாய்க்குங்கூட பரிமளாதிஶயித்துவருகிற திருவபிஷேகத்தை யுடையவனானவென்று பாவம். கருதுமிடம்- தான்நினைக்கிறவிடத்திலே, பொருது- யுத்தம்பண்ணி, தான்நினைத்து ப்ரேரிதவிடத்திலே போய் ஶத்ருக்களை த்வஸ்தாக்கியென்றபடி. கைநின்ற- 'ஸ்தரணீம்வாநராவிஶத' என்னுமாப்போலே மீண்டு திருக்கையிலேவந்துநின்றதான, ஸ்வஸங்கல்பாநுவியாயியானவென்று தாத்பர்யம், சக்கரத்தன்- சக்ரத்தையுடையவனான, புனல்- ஜலமென்ன, மைநின்றவரை- நெருப்பும் ஸ்திரமாய்நின்ற பர்வதமென்ன,

மூ— மைநின்றவரைபோலுந்திருவுருவவாட்டாற்றாற்* கென்னன்றிசெய்தேனாவென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே*॥
திகழ்கின்றதிருமார்பிற் றிருமங்கைதன்னோடும்* திகழ்கின்றதிருமாலார்சேர்விடந்தண்வாட்டாறு* புகழ்கின்ற

ஆ— ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ் திவ்யரூபயோவை தனைப் நிரவதிகஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாயிருந்த வாட்டாற்றார்க்கு நானென்ன வநாதிகாலம் அநுவ்ருத்திபண்ணினேனாகக்கொண்டு தானென்னுள்ளேபுகுந்து திகழ்கிறதென்கிறார். ॥அ॥

(திகழ்கின்ற) தனக்கு திவ்யமஹிஷீ ஸகலலோகேஶ்வரியான பெரியபிராட்டி, சேர்விடந்திருவாட்டாறு, தன்திருவடிகளில் செங்கமலபொற்கோலத்திருவுமே புகழாகவுடையனாயிருந்த பெரியதிருவடி தனக்கு திவ்யவாஹநமும் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநவகரணமும், இங்ஙனேயிருந்துவைத் தென்னுடைய நிகஷைத்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பூர்வபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னவித்யாதியால்) பண்ணினேனாகக்கொண்டு என்றது- பண்ணினேனாக ஆஶ்ரயித்துஎன்றபடி. நான்பண்ணினதாகவோர் அநாதிகாலாநுவ்ருத்தியையுங் காணேனென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்தம்முடைய ஸம்ருத்திகளைச் சொல்லியிருந்தவ ரிப்பாட்டிலே யவற்றுக்கடியான ஹேதுவென்பக்கல் காணேனென்றுகொண்டு அவற்றினுடைய நிரதிஶயஸ்வாபாவ்யதையை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளித்யாதியால்) போரரக்கர்குலங்கெடுத்தானென்கிறதற்குப் புள்ளூர்திஎன்கிறத்தோடு ஸாஹசர்யத்தால் ஸித்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) இகழ்வின்றியென்கிறதற்கு இப்பாதத்வயத்தோடு ஸாஹசர்யத்தால் ஸித்தவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருந்துவைத்தித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்பக்கல் காரணமுண்டாகவின்றியே யிருக்கச்செய்தே யெனக்கு மஹாஸம்ருத்தியையுண்டாக்கினானென்று ஸூசிதனவ ரிப்பாட்டிலே தனக்கு நிரதிஶயகல்யாணங்களான வஸித்தங்களிருக்கச்செய்தே யதிஹேயனானவென்

ப— ஸ்ரீரமேஶ்வரியான வஸ்தமென்றபடி. போலும்- ஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள. நீலாம்புதமணிவர்ணமென்ன, ஐந்த்ரநீலமணிவர்ணமென்ன, இவைகளுக்கு ஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள என்று வடிவம், திருவுருவு- திவ்யரூபத்தையுடையவனான, வாட்டாற்றார்க்கு- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிற வெம்பெருமானுக்கு, என்னன்றிசெய்தேனா- என்னநன்மைசெய்தேனாக, என்னவாநுகூல்யாவரணம் பண்ணினேனாக, பெரியவுடையாரைப்போலே ப்ராணவ்யயமாக வடிமைசெய்தேனாகவோ சிறுத்திருவடியைப்போலே 'த்ருஷ்டா ஸீதா' வென்று வந்தேனாகவோ என்றுகருத்து. என்னெஞ்சிற்றிகழ்வது- என்னுடைய நெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகிறது, திகழ்கை- விளங்குகை, இப்படி என்னெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகைக்கடியாகவாக நான்தனக்குப்பண்ணின வாநுகூல்யாவரணம் ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ॥அ॥

திகழ்கின்ற- ஸாமாவிகஸௌந்தர்யத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமார்பில்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், திருமங்கைதன்னோடும்- ஶ்ரீயென்கிற யுவதியோடேயுங்கூட, மங்கை- யுவதி, தன்னென்றுஸாயிக்கம், திகழ்கின்ற- விளங்காநிற்கிறவனான, திருமங்கைதன்னோடுமென்கிறவிடத்தில் உபமாநத்தால் 'சகிரேவாவசாஹமனே நாவி ஶ்ரேயஸே நகாமுகாஸதே' என்கிறகணக்கிலே ஸஹஸௌந்தர்யலக்ஷணீயனாயிருக்கிறவன் லக்ஷ்மீஸாஹித்யத்தாலும் விளங்காநிற்கிறானென்றுகருத்து. திருமாலார்- லக்ஷ்மீவிஷயத்தில் வ்யாமோஹனான ஸர்வேஶ்வரன், மாலென்றுவ்யாமோஹன், சேர்விடம்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலம், நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமென்றபடி. தண்வாட்டாறு- ஶீதளமான திருவாட்டாறு, சுதிரஜணீயமான திருவாட்டாறென்றபடி. சேர்விடமாவது தண்வாட்டாறுஎன்று காரகக்ரியாஸமாக விங்கு வாக்யஸமாஸமாகிறது, லக்ஷ்மீஸாஹித்யஸம்பந்நனானவனுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணும்படி விமானயோக்யமாயிருக்கிறது திருவாட்டாறென்கையாலே லக்ஷ்மீவதியத்தோடு ஸமாநவாஸஸ்தானமாயிருக்கிறது அவனுக்குத் திருவாட்டாற்றிலிருப்புமென்று கருத்து. இப்படி காரகக்ரியாஸமாஸமாக ஸ்வாஸ்வாதகமான விப்வாஸவைபவ ஶஹிஷ்ணுத்வமாயிப்படி தனக்கு கல்யாணகுணவிஸித்தங்களிருக்கச்செய்தே ஹேயனானவென்னெஞ்சிலே ரஸிகாநின்றானென் றுந்தாத்பர்யத்தோடு ஸூசிக்கிறது, புகழ்கின்ற- கீர்த்திகளெல்லாம் தன்னிடத்திலே நின்றிருக்கிறவனான 'ஶ்ரீவஸுவாவாஹந'

மூ—புள்ளூர்திப் போரரக்கர் குலங்கெடுத்தான்* இகழ்வின்றி யென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும் பிரியானே* ॥௯॥
பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத் தாளறக்கொண்டான்* அரியாகி யிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று*

ஆ—த்தைப் பார்த்தென்னை யிகழாதே ஒருக்ஷணமும் என்னைப் பிரியில தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்தையுடையனும் க்கொண்டென்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்தருளினான், ஒருவனுடைய பாக்யத்தை யிருக்கும்படியே யிது வென்கிறார். ॥௯॥

(பிரியாது) இனியொருக்காலமும் தன்னைப் பிரியாதே ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணென்றுகொண்டென்னை யநந்யார்ஹசேஷமாகக் கொண்டானின்று, அரியாகி யிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று, பெரியார் தங்களை யாச்ரயித்தவர்களுடைய சிறுமையையும் கொடுக்கப்படுகிறபொருளின சீர்மையையும் பாராதே

இ—பக்கல் இத்தனை பரவசனாகின்றானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸமதியும் ஸங்கதியே. இகழாதே என்றது - உபேக்ஷியாதே யென்றபடி. என்னெஞ்சத்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) ॥௯॥

❋ பத்தாம்பாட்டு ❋

ஆளறக்கொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையநந்யார்ஹசேஷ இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியாரித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தனக்குப் பெரியபிராட்டியார் முதலான நிரதிசயகல்யாணகுணவிசிஷ்டர்களிருக்கச்செய்தே சக்திஹீனமானவென்னெஞ்சிலே பரவசனாகின்றானென்றுகொண்டு ஸௌசீல்யத்தைப்பேசி யநுஸந்தித்தவிப்பாட்டிலே 'ஸஹாத்தா ஸம்ப்ரதாய... நராவஸீதத்யதிபோதசா' என்று விரகாரமாக கூறித்தமாயிருந்த ஸஹா

ஸு—தி இத்யாதிகளிற்படியே லோகஸ்வேசாதிகளுக்கெல்லா மிருப்பிடமானவென்றபடி. புள்ளூர்தியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்தி ஊர்ப்பண்ணுமவனை, நடத்துமவனையென்றபடி. அவனை யிவ்வாஹநமாகவுடையவனான என்கை, போரரக்கர் - யுத்தோத்யுக்தரான ராக்ஷஸர்களுடைய, போர் - ப்ரதாநம், ப்ரகாசாயித்வலக்ஷணம் குலம் ஸமூஹத்தை, கெடுத்தான் - நசிப்பித்தவன், அந்த ஹ்ராஸ ஸாமர்த்யத்தைக் கொண்டு ஸ்வஸ்தமாக்கினவனென்றபடி. இகழ்வின்றி - உபேக்ஷையில்லாமல், இகழ்வு - உபேக்ஷை, என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பார்த்து உபேக்ஷியாதானென்றபடி. எப்பொழுதும் - ஸர்வகாலமும், என்னெஞ்சத்து - என் ஹ்ருதயத்திலே, பிரியான் - விச்லேஷிக்கிறானில்லை. ॥௯॥

பிரியாது - இனியொருகாலமுமென்னைப்பிரியாமல், ஆட்செய்யென்று - எனக்கு சேஷவ்ருத்தி பண்ணென்றருளிச்செய்து, எனக்கே ஆட்செய்யென்றருளிச்செய்ய வேணுமென்று எம்மாவீட்டிலே நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருளினானென்று கருத்து. பிறப்பு - ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரத்தை யென்றபடி. அறுத்து - சேதித்து, என்பக்கல் ஸம்பந்தமில்லாதபடி பண்ணியென்றபடி. அற ஆளக்கொண்டான் - மிகவுமடிமைகொண்டான், அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டானென்றபடி. எனை அதிசேஷ:. "தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளு"மென்று எம்மாவீட்டில் நாம் ப்ரார்த்தித்தபடி தலைக்கட்டினானென்று கருத்து. அரியாகி - ஹரியாய், நரஸிம்ஹரூபனாயென்றபடி. இரணியனை - ஹிரண்யனை, ஆகங்கீண்டான் - தேஹத்தைப்பிளந்தான், ஆகம் - தேஹம், கீண்டானென்றது நகங்களாலே பிளந்தானென்றபடி. அன்று - அவதாரகாலத்திலே, அன்றென்றிங்கு சொல்லுகையாலே ஆளறக்கொண்டானென்கிறவிடத்திலே இன்றென்றொருபதம் அத்யாஹார்யம், இன்றைக்கு என்னை அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான், அன்றைக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளினான் இப்படி ஸர்வகாலத்திலும் எனக்குபகாரங்களை யுண்டாக்கினானென்று வாக்யதாத்பர்யம், இன்றைக்கென்னை சேஷமாகக்கொண்டருளினான் அன்றைக்கு ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தருளினானென்கிற இவ்வநுவ்ருத்தியாலே ஹிரண்யஸம்ஹாரமும் தமக்காகச்செய்தருளினதென்று நினைத்தபடி தோற்றுகிறது, இவர் ஸாமாந்யஸம்பந்தியை ஸ்வஸம்பந்தியாயிருக்குமவராகையாலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகச்செய்ததே தமக்குச்செய்ததாகவிருக்கக் குறையில்லையிறே, இப்படி உபகாரகனாய், ஆதலால் வாட்டாற்றான்காட்டினானென்று உத்தரவாக்யத்தோடே யந்வயிக்கிறது.

மூ-பெரியார்க்காட்பட்டக்கால்பெறுதபயன்பெறுமாறு*வரிவாள்வாயரவணைமேலவாட்டாற்றான்காட்டினனே*
காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த* வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* கேட்டாரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே*॥ ௧௧॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பவர்களுக்கினியில்லையென்றுஞ் சிறியபேறுகளைக் கொடுப்பனென்னுமிடம் வரிவாள்வாயரவணைமேல்
வாட்டாற்றானென்பக்கலிலே காட்டியருளினனென்கிறார். ॥ ௰ ॥
(காட்டி) அபர்வருமமரர்களித்திருவாய்மொழியைக்கேட்டா லென்படுவாரோவென்கிறார். ॥ ௧௧ ॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ஸ்ரீதாக்களுடைய ஸ்வபாவஸேவாதிசயஸம்ஸ்லேஷாஹத்தாலே யெனக்கிப்போது ப்ரத்யக்ஷிதமாயிற்றென்று ஸ்ரீ
தராசாரென்று ஸமதியும் ஸந்நிவிதையாயிற்று. விரக்ஷேதரனுக்ஷமாயிருந்த ஸந்நிதாநம் ப்ரத்யக்ஷ
ஷிகளாலே ஆநந்தவாரநிதமாகுகை ஸ்வாவஸாநமாயிற்று. ॥ ௰ ॥

✳ நிகமனம். ✳

கலியவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வருமித்யாதியால்) ॥ ௧௧ ॥

ஸ—பெரியார்க்கு- ஸ்ரீதாக்களுக்கு, ஆட்பட்டக்கால்- ஶேஷமாநிதரானால், பெறுதபயன்பெறுமாறு- ஊர்
ஜ்ஞாநமானஸுகத்தைப்பெறும்ப்ரகாரத்தை, ஸ்ரீதாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டால் ஊர்ஜ்ஞாநமான ஸுகத்தை
யெல்லாம் பெறுவாரென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற வகைத்தையென்றபடி. இதற்குக் காட்டினனென்கி
றத்தோடே யந்வயம். வரிவாள்வாயரவணைமேல்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாமஸய நத்தின்மேலே,
வரி- ரேகை, வாள்- காந்தி, வரிவாள்வாயென்று அம்அஸாவமாய் இதுக்கு ஆரவுரைத்தோடே ஸா
கவாய்விவக்ஷேதரமாயிருக்கிறது, ஸர்வஜ்ஞத்வநாமமாகத் திருவுடலிலே ரமணீயரேகாஜ்வங்களை
யும் ஜ்யோதிஸ்ஸ்வாவிதாநக்ஷநீய ஸந்நிவேஸத்தையு முகங்களையுமுடைத்தான திருவனந்தாழ்வா
னாகிற ஶயநத்தின்மேலேயென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவன், அரவணைமேலே
வாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனாவது- திருவாட்டாற்றிலே அரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. கா
ட்டினன்- என்பக்கலிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளினான், ॥ ௰ ॥

தன்கனைகழல்கள்- தன்னுடைய கனைக்கிறகழல்களை, கனைக்கை- த்வநிக்கை, கழல்- திருவடி, நூ
புராதிஸந்நிஷ்டமஶிஞ்ஜிகமாஞ்ஜிதமான தன் திருவடிகளை யென்றபடி. காட்டி- எனக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்த
ருளி, கடுநரகம்- கடுநரகத்தை, விவேகிகளுக்கு ஸாதகமஹாவ்யாஜநமஸ்ஸ்வஸமமான ஸம்ஸாரமா
கிற நரகத்தையென்றபடி. புகல்- ப்ரவேஶிக்கையை, ஒழித்த- உபரதமாக்கினவனை, எனக்கு ஸம்ஸா
ரநிரயப்ரவேஶத்தை நிவர்த்திப்பித்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றம்பெருமானை- திருவாட்டாற்றிலே
யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியைக்குறித்து, இதுக்குப் பாட்டாயவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வளங்குருகூர்-
அழகிய திருநகரியையுடையவரான, வளம்- அழகியது; திருநகரிக்கு நிவர்த்தகரானவென்றபடி.
சடகோபன்பாட்டாய- ஆழ்வாருடையபாட்டுக்களான, அவருடைய பகவத்விஷயஸ்ரீதிவரிஸமாய்க்கொ
ண்டு மாநஸாக்ஷமாயாநுபவங்களாய் 'வாசொஹமெயவுடியமம்' என்னும்படி யிருக்குமவையானவென்ற
படி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடஸந்நிஸம்நாமஸந்தர்பமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, செவிக்கினிய-
கர்ணாம்ருதங்களான, இனியது- ஸ்வாதுவானது, செஞ்சொல்- செவ்வியசொல்லான, ஸரணத்ருபமும் ஸா
காரவமாய்ச்சொன்னவையானவையாலே ஶுத்தவாக்யஸந்நிக்ஷிகளான என்றபடி. ஸாவதாரப்ரவாஹமான
என்கை, இப்பத்தும்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வானவர்கள்- நித்யஸூரிகள், கேட்டாரார்- கேட்டு
த்ருப்தராகார், இத்தையவர்கள் கேட்கத்தொடங்கின் னின்னஞ்சொல்லின்னஞ்சொல்லென்னே யிருப்பாரத்தனை-
யொழிய ஒருக்காலும் த்ருப்தராகாரென்றபடி. ॥ ௧௧ ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஶ்ரீமதே ஶடகோபாய நம: (?) ஶ்ரீவைஷ்ணவராமாநுஜதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:

த்ருதிமோவதிஷ்த்ராதபத்ரநாவளீ:

(அருள்பெறுவார்.)

சக்ரீ கேஶவ கீர்த்திரவதி ததா ஸ்ரீஶ நாராயணஶ்ச

ஸேநாநீஸ் ஸாரதீநாம் ஸுரபித துளஸீ ஸேவநீய ப்ரஸூநஶ் ।

கஞ்ஜாக்ஷோ கோவிந்த தஸாயஶ: ஸ்ரீவத்ஸாங்கஶாலீ

ஸ்ரீஶோ நத்யேஷு ஸம்ஶ்ரய விதரணே தீவ்ர நாராயணோஸ்தி ॥௧௦௯॥

(சக்ரீ) ஆழியானருள் தருவான் - திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனாகையாலும், (கேஶவ கீர்த்திரவதி) கேசவனெம்பெருமானை - விரோதிநிரஸநஶீலனாகையாலும், சப்தஸாம்யத்தாலே ஸாதிகஸம்ஸ்ருஷ்டம், (ததா ஸ்ரீஶ நாராயணஶ்ச) நண்ணினம் நாராயணனை - கீழ்ச்சொன்ன ஸாதிகத்துக்கு விவரணம், ஸ்ரீமானாய் ஸர்வாதாரனாய் ஸர்வநியந்தாவுமாகையாலும், (ஸேநாநீஸ் ஸாரதீநாம்) பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காய்ப் படைதொட்டான் - பாரதயுத்தத்திலே ஆயுதமெடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன் ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞையையழித்து ஆயுதமெடுக்கையாலும், (ஸுரபித துளஸீ ஸேவநீய ப்ரஸூநஶ்) தேனேறுமலர்த்துளவந்திகழ்பாதன் - ஸௌகந்த்யமுடையதான திருத்துழாய்மலராலே விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையவனாகையாலும், (கஞ்ஜாக்ஷ) தாமரைக்கண்ணனெம்மான் - ஸரஸிஜஸத்ருஶங்களான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (கோவிந்த:) கோவிந்தன் குடிகொண்டான் - ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாகையாலும், (ஸாயஶ:) துளப்விரையேறு திருமுடியன் - ஸுரபிததுளஸீதாமாலங்க்ருத திவ்யகிரீடத்தாலே ஸம்ஶ்ரிதமான வைலக்ஷண்யத்தையுடையனாகையாலும் (ஸ்ரீவத்ஸாங்கஶாலீ) திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் - பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையனாகையாலும், சப்தஸாம்யத்தாலே 'வரிவாள்வாயரவணைமேல்' என்று மேலிற்பாட்டிற்சொல்லுகிற ஶேஷஶாயித்வம் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது, இப்படிகளாலே திருவாட்டாற்றெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸமாஶ்ரயணத்திலே மிகவும் த்வரையையுடையனாயிருக்கிறானென்று "அருள்பெறுவார்" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௦௯॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (செஞ்சொற்கவிகாள்) தான்சொன்னபடிசெய்யக்கடவனாகச் சமைந்துகொண்டு தம்முடைய திருவுள்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே ஶ்வரிதஹ்ருதயனாய்த் தமக்கு வாரிதந்தானாய்த் தம்முடைய வாஞ்சாவ்ருத்தீக்ஷணப்ராபிக்ரானென் றவனுடைய ஹைவிதாரணதீவ்ரஸ்தவநத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் தமக்கு விரகாங்க்ஷிதமாயிருந்த மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யாத்ராக்ஷணத்திலே கைகொண்டவிரோதிநிரஸநத்திலே புறப்படுகை யாவிதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே செஞ்சொற்கவிகாளித்யாதியாலே கவிகளைக்குறித்துச் சிலவாவஶ்யம்பண்ணுகை யஸம்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தான்சொன்னபடியேபித்ராதியால்) சமைந்துகொண்டுஎன்றது - உரிவஶ்ஹ்ருதயனாய்க்கொண்டென்றபடி. தம்மோடுகலந்தகலவியாலேயென்றது - இவர்திருமுடியிலே தன்திருவடிகளைவைத்துத் திருவுள்ளத்திலே வாஞ்சையாகப்புகுந்திருந்து 'விரைகுழுவநறுந்துளபம்மெய்நின்றுகமழு' மென்னும்படி இவருடைய ஶரீரத்தோடு அந்த:கரணத்தோடு மற்றுமுள்ளவவயவங்களோடு வாசியற வத்யந்தாபிநிவிஷ்டனாய்க்கலந்த விலக்ஷணஸம்ஶ்லேஷத்தாலேயென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரன்தனக்குச் விரகாங்க்ஷிதமான ஶரீரவைலக்ஷண்யத்தைத்

மூ—செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்

ஆ—ளத்திலே புகுந்தருளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீத்யதி ஶயத்தாலே எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக்குறித்து நீங்களவனுக்கடிமைசெய்யுமிடத்தி லுங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை யஸாத்ம்யமாம்படியதிமாத்ரஸம்ஶ்லே

இ—தருகையிலே ஸர்வேஶ்வரனைத் தனக்கு ஸஹ்யனுமாயிருந்தானேயாகிலு மிவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே யிப்போது சிலவற்றைப்பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாதவரா யிவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தை யெம்பெருமானுக்குக் கவிகளாயிருப்பாரைக்குறித்துப் பேசத்துடங்குகிறாரென்றுகருத்து. ஆறு இவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷாதிஶயத்தை வானேறவழிதந்தவித்ருத்தியாக மூன்றுபாட்டாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுபவித்தாரேயென்னில்? அதிறநாட்டிலிதற்கு விஶேஷமுண்டு, எங்ஙனேயென்னில்? 'தாளிணையென் தலைமேலே' யென்றும், 'நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்' என்றும், 'நறுந்துளவம்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்று, மவனுடைய திருமேனி தம்முடைய திருமுடியிலும் திருவுள்ளத்திலும் திருவுடம்பிலும் ஸம்ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கப்பெற்றபடியை ஸாமாந்யமாகப்பேசி யநுபவித்தார்கீழ், இத்திருவாய்மொழியிலே 'என்னெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு' என்றும் 'என்னை முற்றுமுயிருண்டென் மாயவாக்கையிதனுள்புகுந்து' என்றும் 'நன்கென்னுடலங்கைவிடா' னென்னுமிப்புடைகளிலே தம்முடைய வாத்மாவையும் நெஞ்சையும் திருமேனியையுமவன் ஜநநாதிஸம்பந்திரஹிதமான ஸம்யக்ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெற்றாப்போலே ஸுகிஶ்வவனைப் மாஜஸம்ஶ்லிஷ்டனைக்கொண்டு யநுபவியாநின்றுமென்றிங்ஙனே யவனுடைய ஸாமக்ர்யைப்பேசி ப்ரீதராகிறாரென்றுகருத்து. இவரைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே ஸர்வேஶ்வரனான வாஸுதேவனு க்கினிவர்பக்க லதிவ்யாமோஹத்தாலே யிவருடைய திருமேனியிலு மத்யந்தவ்யாமோஹம் பிறந்த வ்யாமோஹாதிஶயத்தாலே இவரையித்திருமேனியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோகையிலே மிகவு மபிநிவிஷ்டனாயிருக்கிறபடியை யறியிலிவரிசையாரென்று பார்த்திவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவிப்பாரைப்போலே புகுந்திவர்திருமேனியிலே யத்யந்தாபிநிவிஷ்டனாய் அவன்படுகிறக்லேஶங்களைக்கண்டு இதென்னவாஶ்சர்யமென்றத்தை யவஶராய்ப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று திருவுள்ளம், இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸஜாதீயாந்தரங்கப்ரீதிப்ரகாரமென்கிற ஸமஸ்தகல்யாணம் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே என்கிறதற்கும் குறித்து என்கிறதற்கும் உபவாக்யானத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

உயிர்காத்தாட்செய்மின் என்கிறவிடத்தில உயிர்காத்துஎன்கிற வம்ஶம்விஶேஷமென்றுகாட்டுகிறார் (நீங்கள் விதிதமாயால) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனக்கிதமாயால்) செய்வாரை யென்கிறதற்கு வாயிக்குமென்கிறத்தோடேயந்வயம், அவனுடைய வாஶ்ரிதவ்யாமோஹாதிஶய ஶோமாணத்

ஈ—செஞ்சொல்- செவ்வையான ஸூக்திகளையுடையவர்களான, ப்ரயோஜநாந்தராபிஸந்தியாகிற கள்ளமின்றிக்கே ஸுநந்த ப்ரயோஜநங்களான ஸமவிஷயஸூக்திகளை யுடையவர்களான என்றபடி. கவிகாள்?- எம்பெருமானுக்குக் கவிபாடுகிறவர்காள்? "மாயவனையல்லது வாழ்த்தா"தென்று ஸுநந்த்ப்ரயோஜநக விஶாரதிகரான முதலாழ்வார்களுளளிட்டாரை நினைத்தருளிச்செய்கிறபடி. உயிர்காத்து- உங்களாத்மாவைக் காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்மின்- கைங்கர்யம்பண்ணுங்கோள், இங்கு கைங்கர்யம்பண்ணுகையாவது- கவிபாடுகையைச்சொன்னபடி. உங்களாத்மஸ்வரூபம் மாறுபாடுடையதாய்ப்போகாதே ரக்ஷித்துக் கொண்டடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி அவனடிமைகொள்ளுவானைப்போலேவந்து ஸ்வரூபத்தையழித்துவிடும், அதாவது:— ஶேஷியைப்போலேவந்து தான் ஶேஷபூதனாய்நின்றுங்களைத்தனக்கு ஶேஷிகளாக்கி ஶேஷத்வைகரூபமாகிறவுங்களுடைய ஸ்வரூபத்தையிங்ஙனேயழித்துவிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே யுங்களைரக்ஷித்துக்கொண்டு கவிபாடுங்கோளென்கை. அதாவது:—அவன் தன்னுடைய ஶீலாதிகுணங்களிலே யிழிவாரையாய்த்திங்ஙனே படுத்துவது, நீங்களிதிலேயிழியாதே அவனுடைய பரத்வத்தையே யனுஸந்தித்துப் போருங்கோளென்றபடி. யத்ர- உயிர்காத்தாட்செய்மின்- தன் ஶீலாதிகுணங்களை யநுஸந்திப்பார்பக்கலிலே யவனதிமாத்ர ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணித்தன்னுடைய ஶீலாதிகுணங்களையும் ஸத்ருஶமாக ப்ரகாஶிப்

மூ—திருமாலிருஞ்சோலை* வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்தென்* நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து
நின்றாரறியாவண்ணமென்* நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே*. ௧௱

ஆ—ஷத்தைப்பண்ணி, பாதிக்குமே, அவர்களுடைய விநாசமாக வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனல்லனோவென்னில்? அவன் பாதிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்துவைத்தே பாதிபாதானைப்போலேயிருக்கும் ஸ்வபாவனாகக்கொடுகோள், எங்ஙனேயென்னில்? என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லுகையென்னும் வ்யாஜத்தினாலே, என்னுள்ளேவந்துபுகுந்து கலந்து "இன்னபடிசெய்தருளினான்" என்றயர்வறுமமரர்க்குமறியு நிலமல்லாததொருபடி யென்னெஞ்சையுமுயிரையுந் தன்னுள்ளேயடக்கித்தானேயாம்படி ஸ்வீகரித்து, பரிபூர்ணனானானென்கிறார். ௧௬

இ—கைச்சொல்லவந்த ப்ரகரணத்திலே வஞ்சக்கள்வனென்றவனை உங்களுக்குச்சொல்லுகை ப்ராப்தமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுடையவிநாசாதியால்). ஆஸ்ரிதவிநாசமாகவுத்தேசிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்று ஸங்காபரிஹாரம், வஞ்சக்கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பாதிக்குமித்யாதியால்) கவிகளாயிருப்பார்க்கு உசிதஞ்சொல்ல அபேக்ஷித்து. மாயக்கவியாயித்யாதியாலே தன்பக்கல் அவன் ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியைப்பேசி ப்ரகாஸிக்கை ப்ராப்தமன்றோவென்ன, அவதாரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இப்படியவன் பாதிக்குமென்னுமிடம் எங்கேகண்டதென்னிலென்றபடி. மாயக்கவியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகரணமித்யாதியால்) கலந்துஎன்கிறதற்கு அடக்கியென்கிறதோடே ப்ரபம், நின்றாரறியாவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) மாளஎன்றது- நிஸ்ஸேஷமாகவென்றபடி

ஈடு—பித்தருளி "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையர் என்னும்படிசெய்து நீராயுருக்கியாத்மாவை யழியும்படிசெய்துவிடும். நீங்களந்த ஸ்ரீகுணத்தில் அகப்படாதே பரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையேபாடி, ப்ரகாஸியுங்கோளென்றபடி, இப்படி நீர்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன? அந்தஹேதுவைச்சொல்லுகிறார்மேல். திருமாலிருஞ்சோலைவஞ்சக்கள்வன்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலிருக்கிற, வஞ்சக்கள்வனை- வஞ்சித்துக்கள்வஞ்செய்யுமவனை வென்றபடி. பாதியாதே அநுகூலரும்பண்ணுவானைப்போலேவந்து பாதிக்கும்ஸ்வபாவனை என்கை, மாமாயன்- ஆஸ்ரயிதன், ஞானாநந்தாதிகள்பக்கல் தான்-ஸேஷமாக நிற்கும் தன்ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களையாவிஷ்கரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு பவ்யமாம்படி பதிவ்ரதாஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பண்ணுமவனை வாஸ்சர்யசேஷ்டிதனென்றபடி. மாயக்கவியாய்வந்து- ஆஸ்சர்யமான கவியாய்வந்து, உம்மையுபகரணமாக்கிக்கொண்டு நான்சிலகவிகள்பாட நினையாநின்றேனென்றிப்படி யொருவ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு என்பக்கலிலேவந்தென்றபடி. தண்ணீர்வேணுமென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு தருணியிருந்தவிடத்திலே தருணன்வந்து புகுமாப்போலே, வந்துபுகுந்தானென்றுகருத்து. என்னெஞ்சுமுயிருமுள் என்கிறத்தை என்னெஞ்சுள்ளும் என்னுயிருள்ளுமென்றநுயிப்பது, என்தேஹத்தினுள்ளேயு மென்னாத்மாவினுள்ளேயுமென்றபடி. நெஞ்சைச்சொன்னது தேஹத்துக்குமுபலக்ஷணம், கலந்து- ஸம்ஸ்லிஷ்டனாய். நீரத்தில்கலந்த க்ஷீரம்போலே-ஸம்ஸ்லிஷ்டனாயென்றபடி. விஸ்ராந்தரவ்யாவ்ருத்தமன்றிக்கே. தன்வ்யாமோஹாதிஸயத்தாலே விஶ்லேஷமும்ஸ ஹித்தாலு மென்தேஹத்திலு மென்னாத்மாவிலு மஸம்ஸ்லிஷ்டநீரக்ஷீரங்கள்போலே அத்யந்தஸம்ஸ்லிஷ்டனாயென்கை, அவை- அந்தவென்னுடைய தேஹதேஹாத்மாதிகளை, உண்டு- பூஜித்து, தனக்கு நிரதிஸயபோக்யமாக அநுபவித்து என்றபடி, நின்றாரறியாவண்ணம்- தன்பரிஸரத்திலே நின்ற பெரியபிராட்டியார் திருவனந்தாழ்வானுள்ளிட்டாருமறியாதபடி. தன்னோடு ஸம்ஸ்லேஷ ஸம்ஸ்லேஷரஸங்களையும் நித்யமாக அநுபவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவர்களு மென்பக்கல் தான்பண்ணுகிற ஸம்ஸ்லேஷ ப்ரகாரத்தை இதென்னபடிசெய்தானென்றறியமாட்டாதே விஸ்மிதராய்நிற்கும்படியாக என்றபடி. என்னெஞ்சுமுயிருந்தானேயாகி- க்ஷீரத்திலே கலந்த நீரத்தை வேறுகாணவொண்ணாமையாலே க்ஷீரமேயாயிருக்குமாப்போலே தன்பக்கலப்படிகலந்தவென் தேஹாத்மாக்களை வேறுகாணவொண்ணாதபடி இவையெல்லாந்தானேயாய், நிறைந்தான்- பரிபூர்ணனானான், என்னோடிப்படிகரைகடந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பெத்தவாஸ்வாதவான்களை

மூ— தானேயாகி நிறைந்தெல்லாவுலகு முயிருந் தானேயாய்* தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானே துதித்தெனக்குத்* தேனேபாலே கன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலைக்* கோனேயாகி நின்றொழிந்தானென்னை முற்று முயிருண்டே* ||௨||

ஆ—(தானேயாகி) இப்படியென்னுயிரை முற்றுமுண்டு தானேயாகி ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்தாலே ஸர்வஶரீரனுமாயென்னுயிரை மாஶ்ரயித்தும் த்ருப்தனாகாதே நான்சொல்லுஞ்சொற்களைக்கொண் டநுபவிக்கைக்காக வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்து இப்படியேயென்னோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷந்தனக்கினிதாகைக்காக வெனக்குத்தன்னையே நிரவதிகபோக்யமாக்கியருளினான், திருமாலிருஞ்சோலைமலை நாயனாய் நின்ற நிலையவனுக்கு ஸபலமாயிற்றென்றுகொண்டு ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே சொல்லுகிறார். ||௨||

(என்னைமுற்றும்) என்னையாஶ்ரித்தருளுகிறானிந்த தேஹமான ஶரீரத்தினுள்ளேபுகுந்து

இ—அதாவது:— என்னுடைய தேஹேந்த்ரியப்ராணாதிகளிலே ஓரவயவமும் விடாதென்றபடி. ||௧||

✳இரண்டாம்பாட்டு.✳

என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறதை அடியிலே பரக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) எல்லாவுலகுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதனாலேயித்யாதியால்) அதீதபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையித்யாதியால்) எனக்குத்தேனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடுள்ளவித்யாதியால்) ஒருத்தலைஸ்நேஹமாய்விட்டால் தனக்கு ரஸாவஹமாகாதொழியுமென்று பார்த்து அதற்காகவெனக்கும் தன்பக்கலிலே நிரவதிகஸ்நேஹமுண்டாம்படி தன்னையெனக்கு நிரவதிகபோக்யமாக்கினானென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனாயித்யாதியால்) நாயன்- நாதன், ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேயென்றது- ஹர்ஷாதிஶயத்தாலேயென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தகலவியைப்பேசி அநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே தம்மோடு கலந்தவநந்தரம் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்து க்ருதக்ருத்யனாயிராநின்றானென்று ப்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ||௨||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

என்மாயவாக்கையித்னுட்புக்கு (புகுந்து) என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையாஶ்ரித்தருளுகி

ஶ—றானென்றபடி. ஆதலால் உயிராகத்தாட்செய்மினென்று ஶ்லோகமேபரக்கிறது. ||௩||

என்னை- தனக்கு நிரதிஶயபோக்யனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, அகசேஷரஸம், என்னாத்மாவையென்றபடி. யதா- "ஆத்மாநீஸ்வாத்தேவபோக" மென்கிறபடியே தனக்குப்ராயிருக்கிறவென்னையென்றவிகக்ஷம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, விஸ்வான பாஶாத்தவுக்கு அணுவானவிவர் ஸ்வரூபமும் போக்யதாதிஶயத்தாலே அவரிவேஷமாய்க்கொண்டு, தன் ஸ்வரூபத்திற்காட்டில் பெருப்புத்தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலே முற்றுமென்கிறபடி. உண்டு- அநுபவித்து, தானேயாகி- ஸம்ஶ்லேஷம் அதிஶயமாயிருக்கச்செய்தேயும் தானேயிதற்கு போக்தாவாய் ஸம்ஶ்லேஷம்தனக்கே ஸஃபமென்றிருக்குமவனென்றபடி. நிறைந்து- அத்தாலே ஸர்வபூர்ணனாய், ஸர்வவ்யாபகனாய் என்றபடி. எல்லாவுலகும்- ஸகலலோகங்களும், உயிரும்- தத்ஸ்தித ப்ராணிகளும், தானேயாய்- ஸர்வஶரீரகனாய் என்றபடி. என்னையநுபவிக்கப்பெறுகையாலேயிப்போது ஸர்வேஶ்வரனானவனென்றபடி. யானென்பான்- நானென்றுசொல்லப்படுகிறவன், தானேயாகி- தான்தானேயாய், அஹம்பதவாச்யவஸ்துவும் தானேயாம்படி ஶரீரகனென்றபடி. தன்னை- உபயவிபூதிவிஶிஷ்டனான தன்னை, தானேதுதித்து- ஶரீரகனான தானே துதித்து, வேதநர்செய்கிறவ்யாபாரத்திலும் ப்ரயோஜகர்த்ருத்வம் இவனேயிறே. எனக்கு- தன்னாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவெனக்கு, தேனே- தேனாகவே, இதற்கு ஆகியென்கிறதோடே அந்வயம். ஸவபாரணத்தால் தேன்போலேயிருக்கையன்றிக்கே தேன்தானேயாய் என்றபடி. பாலே- பாலாகவே, கன்னலே- இக்ஷுரஸமாகவே, அமுதே- அம்ருதமாகவே, ஆகி என்றநுஷங்கித்ததைப்பது. திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலைக்கு நாயனேயாகி, நின்றொழிந்தான்- நிலைநின்றுவிட்டான், என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு நாயனாய்நின்றநிலை ஸஃபமாய் க்ருதக்ருத்யனானென்றபடி. ||௨||

மூ—என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு[புகுந்து]* என்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாய
வம்மான்சேர்* தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்* இன்னம்போவேனேகொ
லோவென்கொலம்மான்திருவருளே* ॥௩॥

ஆ—என்னை ஸாஜித்து என்னைமுற்றவுந்தானேயானான், இப்பேறுபெறுகைக்கு ஹேதுவென்னவென்னில்? அவன்சேர்தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலைத்திசை கைகூப்பப்பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்துபரிமாறியும் பின்னையுங்கலந்து பரிமாறுதானு யடிதொட்டுங்கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்தநாளாநின்றான், இன்னமிதற்குமேலொருஸம்ஶ்லேஷமுண்டோ திருவுள்ளமென்தானென்கிறார். ॥௩॥

இ—(ஜநிக்ருதியால்) ஆக்கையினுள்ளேயென்கிறது- ப்ரக்ருதிபரிணாமமான ஶரீரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை ஸாஜித்துஎன்று) கீழ்மேலுள்ள பாட்டுகளில்போலே யிப்பாட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளுகிறானவனென்றிவ்வளவும் சொல்லாதே திசைகைகூப்பினத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்பேறித்யாதியால) சேர்ந்தயானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடனிப்படியித்யாதியால்) இன்னம்போவேனேகொலோ வென்கொல்லென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால) அடிதொட்டுமென்றது- அடிதொடங்கியென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டு க்ருதக்ருத்யனானென்று ப்ரீதனானவரிப்பாட்டிலே பின்னையு முத்தரோத்தரஸம்ஶ்லேஷத்திலே வ்யாமோஹிக்கிறானென்று ப்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதற்குமேலுமித்யாதியால்) ॥௩॥

ஈ— என்- என்னுடையதான, எனக்கு அஜ்ஞாநாதிகளையுண்டாக்குகைக்கு ஹேதுவான வென்றபடி. மாய- ஆஶ்சர்யமான, ப்ரக்ருதிபரிணாமரூபமான என்றபடி. ஆக்கையிதனுள்- இந்த ஶரீரத்துக்குள்ளே, ஆக்கை- ஶரீரம், ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாய் ஹேயமான ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. புகுந்து- விடாய்த்தவன் அம்ருதஸரஸ்ஸைக்கண்டால் ப்ரவேஶிக்குமாப்போலே ப்ரவேஶித்து. என்னை- தனக்குஶேஷபூதனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, என்னுடைய ஆத்மாவையென்றபடி. 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்'மென்கிறபடியே தனக்குயிரானவென்னை யென்றுமாகவுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, உண்டு- அநுபவித்து, என்னை- ஸதஶரீரவிஶிஷ்டனானவென்னையும், முற்றவும்- ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், யென்னதென்றபிமானிக்கப்படுகிற தேஹாதிகளையும், குறித்து என்றொருவசனமத்யாஹார்யம். தானேயாய்- தானே அபிமானியாய், இவ்விரண்டையும் தான் மாயமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே தன்னில்காட்டில் ப்ருதக்காகக்காணவொண்ணாமையா லிவையிரண்டும் தானேயாமென்றபடி. நின்ற- இத்தாலே விடாய்கெட்டு ஸ்வஸ்தனான, மாயவம்மான்- இப்படியாஶ்சர்யசேஷ்டிதனான ஸர்வேஶ்வரன், சேர்- தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகவந்து சேர்ந்திருக்கிற, தென்னன்- தக்ஷிணதேஶத்துக்குநல்லதான, தக்ஷிணதேஶாலங்காரபூதமான என்றபடி. நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரலோபஸஹிதமாக னகாரப்ரயோகம். யத்வா—தென்னனென்று தக்ஷிணதேஶத்து ராஜாவைச்சொன்னபடி. தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை- தக்ஷிணதேஶராஜாவினுடைய திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அவனாலே பரிபாலி[பாலி]தமான திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய என்றபடி. திசை- திக்கைக்குறித்து, கைகூப்பி- அஞ்ஜலிபண்ணி, சேர்ந்தயான்- அவனையிப்படிக்கிட்டப்பெற்றநான், இன்னம்போவேனேகொலோ- இதற்கு மேலும்போவேனோ? நானிவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இதற்குமேலுஞ்சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவ்யாமோஹிக்கிறவன்தானேயோ இதற்குமேலுமொரு ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரமுண்டோ என்று கருத்து. அவதாரணத்தால் என்னை யெம்பெருமானிதுக்குமேலும் சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவ்யாமோஹிக்கிறவனாயே நிர்மித்தானே என்றபடி. இதுக்குமேலில்லாதபடியான ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெற்று நான் பரிபூர்ணனாயிருக்க இவனிதற்காகவிங்ஙனே உத்தரோத்தராபிநிவேஶிக்கிறானென்கிறார்மேல். அம்மான்திருவருள்- நிரவதிகஸௌஹார்தயுக்தனானவனுடைய க்ருபையானது, அவனுடையவபிநிவேஶமானதென்றபடி. என்கொல்- என்னவாயிருக்கிறது, இனியெதற்காக இவ்வபிநிவேஶமென்றபடி. ॥௩॥

மூ—என்கொலம்மான்றிருவருள்களுலகு முயிருந்தானேயாய்* நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கித்* தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை* நங்கள்குன்றங்கைவிடான் நண்ணுவசுரர்நலியவே* ௪

ஆ—(என்கொல்) என்னுடைய ப்ரக்ருதியினுள்ளேபுகுந்திவ்வாத்மாவை ஸ்வீகரித்தருளுகையுமன்றியே ஸவாஸநமாக ஸர்வேச்வரனுமிருந்தான், என்னுடைய ப்ரக்ருதிதன்னையுங்கூட தனக்குபோக்யமாகக்கொண்டொருக்ஷணம் கைவிடுகிறிலன், இப்படியென்னோடுள்ள ஸம்ச்லேஷம்பெறுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று தேடிக்கொண்டு திருமலையிலேவந்துபுகுந்துதான் கருதினபடியே யங்கேஸம்ச்லேஷித்து ஸ்ரீதனை யிந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைவித்தது திருமலையிறேயென்றுகொண்டு திருமலையையு மென்னுயிருமுடலும்போலே தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டு கைவிடுகிறிலன், என்னுயிரையுமுடலையுந் திருமலையையுமநுபவித்தது ஸ்ரீதனானென்று ப்ரதிகூலரிந்தஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தறைப்படும்படி ஸ்ரீதனானென்கிறார். ॥ ௪ ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

இ—உலகுமுயிருந்தானேயாய் நன்கென்னுடலங்கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அன்றியேயென்கிறதற்கு விடுகிறிலனென்கிறத்தோடே யந்வயம், இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே போக்யமான தம்முடையசரீரத்திலே புகுந்தானென்று ஸ்ரீதரானவரிப்பாட்டிலே யப்படியதிலேபுகுந்த தாத்ரமன்றிக்கே யதைத்தனக்கு போக்யமாகப்பத்திபொருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் வாத்ஸல்யத்துக்கு நிதாநமாயிற்றென்கிற ஸ்ரீதியாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையையும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் சொல்லியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாயிற்று. ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னோடுள்ளவித்யாதியால்) நங்கள்குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தான்கருதினபடியேயித்யாதியால்) கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால்) வாக்யத்ரயத்துக்கும் ஸமுதித தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையுமித்யாதியால்) நண்ணுவசுரர்நலிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

ப—உலகும்- லோகங்களும், உயிரும்- அந்தலோகங்களிலேயிருக்கிற ப்ராணிகளும், தானேயாய்- தத்ஸ்வாமிஸம்பந்தங்களுக்குத்தானே ப்ரயோஜநவிஷயனும்படி தத்ஸ்வப்ரகாரகனென்றபடி. ஸ்வயாரணத்தாலவனுக்கு ப்ராயாந்யம்விவக்ஷிதம், ஸர்வேச்வரனு யிருந்துவைத்துஎன்றபடி. நன்கு- நன்மையான, ஏரம போக்யமானவென்றபடி. என்னுடலம்- என்சரீரத்தை, கைவிடான்- விடமாட்டுகிறிலன், ஞாலத்தூடே- ஸமஸ்தஜகத்திலே, நடந்து- ஸஞ்சரித்து, உழக்கி- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்த்து, உழக்குகை- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்க்கை, ஆழ்வாரோடு ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று தேடிப்பார்த்துஎன்று பாவம், இதுக்கு நங்கள்குன்றங் கைவிடானென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ரிவிக்ரமனாய் ஸமஸ்தலோகத்தைத் தம்மைப்பெறுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று ஸர்வத்ரமிதித்துப்பார்த்தபடியாகவினைத்தருளிச்செய்தபடி. தென்கொள்- தெற்காகக்கொள்ளப்படுகிறதான, திசைக்கு- திக்குக்கு, தெற்கென்று ப்ரஸித்தமானதிக்குக்குஎன்று பாவம், திலதமாய்நின்ற- திலகமாய்நின்றதான, நிரதிசயாலங்காரமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, நங்கள்குன்றம்- நம்முடைய பர்வதத்தை, அவன்கருதினபடியே அவனுக்குநம்மோடு ஸம்ச்லேஷத்தையுண்டாக்கினதான திருமலையையென்றபடி. நண்ணுவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், நண்ணுகை- கிட்டுகை, தன்பக்கல்வாராதவரான ப்ரதிகூலஜநங்களென்றபடி. நலிய- நசிக்கும்படி, நலிகை- நசிக்கை, இவனுடைய ஸம்ருத்திகளைக் (கண்டு) கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே தங்கள் ப்ரபாவத்தாலே நசிக்கும்படியென்கை, கைவிடான்- ஒருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறானில்லை, ஆழ்வார்திருமேனிதனக்கு ப்ராவண்யமடைகையாலே விடமாட்டுகிறிலன், திருமாலிருஞ்சோலைதுக்கு ப்ராவண்யமடைகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் என்றதாயிற்று, அம்மான்திருவருள்- ஸ்வாமியினுடைய க்ருபையானது, அவனுடையஸௌசீல்யமானதென்றபடி, என்கொல்?. என்னாயிருக்கிறது, என்னவாச்சர்யமாயிருக்கிறது வென்றபடி. ॥ ௪ ॥

மூ.—நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த* எண்ணாதன [னக]ளெண்ணும்நன்முனிவரின்பந் தலைச்சிறப்பப்* பண்ணார்பாடலின்கவிகள்யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித* தென்னாவென்னுமென்னம்மான்

ஆ.—(நண்ணாவசுரர்) ப்ரதிகூலர் தறைப்படும்படியாகவுந் தனக்குநல்லரானவமரர்கள் ஸம்ருத்தராம்படியாகவும் ஸ்ரீவைகுண்டமாயும் ஸம்ஸாரமாயுமிருந்த நிரவதிகஸம்ருத்திக ளெம்பெருமானுக்குளவாயிருக்கச்செய்தே, யிவையொழியவேயதின்மேலே ஸத்வஸ்தராயிருந்த வெம்பெருமான்றன்னுபயோகம் வர்ஷிக்கவொண்ணாதே வாங்மநஸாகோசரமான வைபவஸம்ருத்திக ளெம்பெருமானுக்குளவாகவேணுமென்று. அபேக்ஷிப்பாதிற்கும் நன்முனிவர் நம்முடைய அபேக்ஷாப்ரவர்த்தியான நிரவதிகஸம்ருத்திகளெம்பெருமானுக்கு விளையப்பெற்றோ மினிநமக்கொருகுறையில்லையென்றுகொண்டு நிரவதிகநிர்வ்ருதியை யுடையராம்படியாகவும் பண்ணார்பாடலான வின்கவிகளை யென்னையிட்டுப்பாடுவித்து இக்கவிகளாகிற ஸம்ரு

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ.—ஸம்ருத்தராம்படியாகவுமென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யன்வயம். எண்ணாதனகளெண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்யாதியால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு அபேக்ஷிப்பாதிற்குமென்கிறத்தோடே யன்வயம். இவையொழியவென்றது- நிரதிசயகல்யாணசேஷ்டிதங்களே இவற்றிற்காட்டிலு மத்யந்தவிலக்ஷணங்களாக வென்றபடி. இதின்மேலேயென்கிறதற்கு உளவாகவேணுமென்கிறத்தோடே யன்வயம், நன்முனிவரென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யன்வயம், இன்பந்தலைச்சிறப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையஅபேக்ஷாப்ரவ்ருத்த்யாதியால்) யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டுப்பாடுவித்துஎன்று) தென்னாவென்னுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுதிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இக்கவிகளாகிறவித்யாதியால்) பரிகின்றது

வ்யா.—நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான ஸம்ஸாரிகள், பரமபுருஷபராங்முகராயிருக்கிற ஸம்ஸாரப்ரக்ருதிகள், நலிவு- நாசத்தை, எய்த- அடையும்படியாக, பகவத்பக்தர்களுக்குண்டான திருவாய்மொழியாகிறவிந்த நிரவதிகஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே, நசித்துப்போம்படியாக என்கை. இதற்குப் பாடியென்கிறத்தோடே யன்வயம். நல்லவமரர்- பகவதநுகூலரான தேவப்ரக்ருதிகள், பொலிவு- ஸம்ருத்தியை, ஜ்ஞானவைராக்யபகவத்ப்ரேமாதி ஸகலகல்யாணஸம்ருத்திகளை யென்றபடி. எய்த- அடையும்படியாகவும், இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யன்வயம். 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம்' என்கிறபடி ஸாதுக்களுடைய ஸம்ருத்தியும் துஷ்க்ருதிகளுடைய நாசமும் என்று ஸத்தாத்பர்யமாயிற்று. எண்ணாதனகள்- கீழைக்கொருவரு மெண்ணாதவைகளை, ஸத்வஸ்தருடைய ஸங்கல்பத்தாலும் ஸம்பாதிக்கவொண்ணாமைபாலே பொருவாலும் அநுஸந்திக்கப்படாதவைகளை யென்றபடி. அதாவது:— ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகண விசிஷ்டனான பரமபுருஷனுக்கு ஏதாவத்ப்ரதிபந்நமான கல்யாணகுணவிசிஷ்டஸம்ருத்திகளையென்றபடி. எண்ணும், ப்ரீத்யதிசயத்தாலே நித்யம் அபேக்ஷியாநிற்குமவர்களான, நன்முனிவர்- நல்லமுநிகள், சநகஸநந்தநாதிகளாய் பகவத்குணாநுஸந்தாநபரராயிருக்கிற திவ்யயோகிகளென்றபடி. இன்பந்தலைச்சிறப்ப- ஆநந்தமதிஶயமாயிருக்கப்பெறும்படியாக, இன்பம்- ஆநந்தம், தலைச்சிறக்கை- அதிஶயமாகை, எம்பெருமானுக்குத்தாங்கள் அபேக்ஷித்த ஸம்ருத்திகளெல்லாம் பரிபூர்ணமாகப்பெற்றோமென்று நிர்ப்பரராம்படியென்கை, இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யன்வயம். ஸ்ரீராமாயணம்போலே ப்ரபந்தமுண்டானதே எம்பெருமானுக்கு ஸர்வாதிஶயமான நிரதிசயகல்யாணகுணகண ஸமாவிஷ்டத்வஸம்ருத்திகளிற்காட்டிலு மதிசயிதமஹாஸம்ருத்தியென்று திவ்யயோகிகளாநந்தநிர்ப்பரராகிறார்களென்றுகருத்து. பண்ணார்பாடல்- கீதிபரிபூர்ணமாயுள்ளன, பண்- கீதி, ஆர- பூர்ணம், ப்ரீதிபரீவாஹமாய் ஜநிக்கையாலே ஜநிக்கச்செய்தே கீதிவிஶிஷ்டமாய் ஜநித்தவையானவென்றபடி. இன்கவிகள்- இனியகவிகளை, இன்- மதுரம், 'மதுரம் மதுரம்' என்கிறபடியே கீதமாத்ரத்திலன்றிக்கே கேவலம்வசநத்திலும் மதுரங்களான கவிதைகளையென்றபடி. யானாய்- மத்த்வாரகனாய், தன்னைத் தான்பாடி- ஸ்வயமாய்ஸ்வவிஷயனை தன்னைக்குறித்துத்தானே ஸ்தோத்ரவாய்ஙின்றுபாடி. திருமாலிருஞ்சோலை,

மூ—திருமாலிருஞ்சோலையானே* ॥ரு॥

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச்செழுமூவுலகுந்தன்* ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்தூழியூழிதலையளிக்குந* திருமாலென்னையாளுமாற் சிவனும்பிரமனுங்காணாது* அருமாலெய்தியடிபரவ வருளையீந்தவம்மானே*॥

ஆ— ச்சத்தைப் பருகிக்களித்தஸ்ரீகவாநம்பண்ணின வண்டுகள்போலே தென்னாதெனாவென்று திருமலையிலே நின்றுபாடியருளாநின்றானென்கிறார். ॥ரு॥

(திருமாலிருஞ்சோலையானே) மற்றுமெல்லாந் தன்சிறுவயிற்றிலேவைத்து யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளும்ஸ்வாமியைப் ப்ரியபர்வதியாய் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளால் அநவாதாஷி தவாணபாதுவைப் தத்ஸம்ஸ்லேஷமுற்றவை ஸமாச்ரயணம் பிறந்த திருமாலிருஞ்சோலையானனைக்குப்பித்தன பென்னையறிகிறிலனென்கிறார். ॥ரு॥

இ—வாநமபண்ணியென்றபடி. களித்துஎன்கிறதற்குப பாடியருளாநின்றானென்கிறத்தோடே யமயம், தாரீய வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸ்ரீகவாநதிதாதிபால) இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே தமமுடைய திருவுடம்பை விடமாட்டாதிருக்கிறாரென்று ஸ்ரீகரானவரிப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸாஸகவிதாவா ராவரதத்திலே உதத்வசிதவடிவேதிவஷிகளுங்கொண்டு பாடியருளினானென்று ஹஷ்விஸயவாரவ மராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

ஒருமாவயிற்றிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (சிறுவயிறறிலென்று) ஊழியூழிதலையளிக்குமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (யுகந்தோறுமித்யாதியால்) காணாதருமாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவரதேத்யாதியால்) அருளையீந்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ஸ்லேஷேத்யாதியால்) திருமாலிருஞ்சோலையான் மாலாகியென்னையாளுமென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்), நான்தனக்கு அநந்யனென்றறியமாட்டுகிறிலனென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸாஸஸாதீவியாஸத்தாலே உக்தனைப்பாடத்துடங்கினானென்று ஸ்ரீகரானவரிப்பாட்டிலே தன்பக்கலுண்டானயிட்டானென்று மிகவும்ஸ்ரீகராகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று, ॥ரு॥

ப—லையான்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே நின்றவனைக்கொண்டு, என்னம்மான்- என்னுடைய ஸ்வாமியானவன், தென்னாவென்னும்- தென்னாவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும், இந்த ஸாஸகவிதாஸ்ரீகவாநத்தைத் அநதமமேஷிபூஸமுள்ளடங்காமையாலே தென்னாதெனாவென்று பாடத்துடங்காநிற்குமென்றபடி. ॥ரு॥

செழு அழகியதான, விவித்ரஸஞ்சிவேஸமானவென்றபடி. மூவுலகும்- மூன்றுலோகத்தையும், தன்- ஸ்வஷிதவடிநாஸஸம்கல்பனை தன்னுடைய, ஒருமாவயிற்றினுள்ளே- ஒருசிறுமான ஜடரத்துக்குள்ளே, அத்புதமான ஜடரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. மா என்று அத்புதமானத்துக்குப்பேர், வைத்து- ப்ரளயாவஸ்தையிலே ஸாரக்ஷிதமாயிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வடதளஸாயியான தன்வயிற்றிலேவைத்து என்றுதாத்பர்யம், ஊழியூழி- கல்பந்தோறும், தலை- தலையாக, உத்க்ருஷ்டமாகவென்றபடி. வரிவனமாகஎன்கை, அளிக்கும்- ரக்ஷிக்குமவனை, திருமால்- ஸ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமோஹனை, இந்த ஸவரக்ஷணயஜ்ஞதீக்ஷையில் ஸஹயோகவாரிணி விஸிஷ்டனைவென்றபடி. பிரமனும்- ப்ரஹ்மாவும், சிவனும்- ருத்ரனும், காணாது- காணாதே, தன்னைக்காணமாட்டாமலென்றபடி. அருமால்- அருமையான வ்யாமோஹத்தை, உத்க்ருஷ்டமானவ்யாமோஹத்தையென்றபடி ஒருவருக்குங்கிடையாத நிரதிசயபக்தியையென்கை, எய்தி- அடைந்து, நிரதிசயபக்தியுக்தராயென்றபடி. அடி- தன்திருவடிகளை, பரவ- ஸ்தோத்திக்க, ஸ்தோத்திக்கவாறேயென்றபடி பரவுதல்- ஸ்தோத்திதல, அருளையீந்த- க்ருபையைக்கொடுத்தவனை, ஈதல்- கொடுத்தல, அவர்கள்பக்கல் க்ருபைசெய்தருளினவனையென்றபடி. அவர்களபேக்ஷிதங்களைச் செய்தருளினவனை யென்கை, அம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியை, திருமாலிருஞ்சோலையான்- அந்ததிருமலைக்கு நாயகனை ஸர்வேஸ்வரன்; இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைக்கூட்டிக்கொண்டு மாலேயாகியென்றநயிப்பது, எனபக்கல் வ்யாமோஹனேயாய் ஸவயாரணத்தால் என்பக்கலிவன் பித்தேறினானென்னுமிடத்தில் ஸம்ஸயமில்லையென்று கருத்து. என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனைவென்னை, ஆளும்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஆளுமென்கிறவிடத்தில் கேஷாஸாவ்யஸமைத்தாபாடமென்பர். ॥ரு॥

மூ— அருளாழீயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்* தெருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந் தேவரும்* இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்றிருமலை* மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ் சோலைமலையே* ௮॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்றலையே* திருமால்வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே

ஆ— (அருளாழி) இஸ்ஸூரியெல்லாந் திருமலையையாச்ரயித்தேறே வந்ததென்றுகொண்டு திருமலையையநுஸந்திக்கிறார். ௮॥

(திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) விளைந்தஸம்ருத்திதானேதென்னிலென்கிறார், திருமாலிருஞ்சோலைமலை- திருப்பாற்கடல- திருநாடு- திருமலைத்தொடக்கமாகத் தானெழுந்தருளியிருக்குந் திருநகரிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள

✱ஏழாம்பாட்டு.✱

இ— தம்மோடவன் ஸம்ச்லேஷித்தப்ரகாரங்களைச் சொல்லி யநுபவியாநின்றவ ரிப்பாட்டிலே திருமாலிருஞ்சோலையை யேத்துகை பரமப்ரயோஜநமென்றே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸூரியெல்லாமித்யாதியால்) ௭॥

✱எட்டாம்பாட்டு.✱

அவன் தம்முடைய திருமேனியில்பண்ணும் வ்யாமோஹாதிசயப்ரகாரங்களை யநுபவிக்கவந்தவ ரிப்பாட்டிலே ஜ்ஞாநாதிகதிவ்யதேசங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிசயத்தை யநுஸந்திக்கை பரமப்ரயோஜநமென்றே யென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (விளைந்தவித்யாதியால) இப்படி நீர் திருமலையைக்கொண்டாடுகைக்கு அதனால்விளைந்த ஸம்ருத்திதானேதென்னிலென்றபடி. இது-என்று வக்ஷ்யமாணத்தை நிர்த்தேசித்தபடி, ஜ்ஞாநாதிகதிவ்யதேசங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிசயத்தைச்சொன்னது த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால) பாட்டிலே ஜ்ஞாநாதிகளைக்

ப— என்னம்மானே- என்னுடையநாயகனே, அருளாழீ- க்ருபையைத்தந்தருளும், ஈகை- தருகை, என் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளுமென்றபடி. என்னும்முக்கணம்மானும்- இப்படிச்சொல்லி யாச்ரயிக்குமவனான த்ரிநேத்ரஸாக்ஷியும், இப்படி ஸர்வேச்வரனையாச்ரயித்து தத்ப்ரஸாதத்தாலே ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவான த்ரிநேத்ரனுமென்றபடி. தெருள்கொள்- ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ருத்ராதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதனாம் படி ஜ்ஞாநாதிகனானவென்றபடி. ஒருகல்பத்திலேகலங்கி ஸர்வேச்வரனோடே எதிராடும் த்ரிநேத்ரனைப் போலன்றிக்கே "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதி" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனாலே லப்தஜ்ஞாநனாயிருப்பானென்கை. பிரமனம்மானும்- ப்ரஹ்மாவாகிற ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவும், தேவர்கோனும்- தேவேந்த்ரனும், தேவரும்- த்ரயஸ்த்ரிம்சத்கோடிஸங்க்யரான தேவர்களும், இருளகள்- அஜ்ஞாநங்களை, ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸாக்ஷாத்காரவிஷயஜ்ஞாநாபாவ, அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாந, மிவையாகிற அஜ்ஞாநங்களை யென்றபடி. கடியும்முனிவரும்- பகவத்ஸமாராதநாதிகளாலே நிரஸிக்குமவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரேஷ்டர்களான திவ்யஸூரிகளும், கடிகை- நிரஸிக்கை, ஏத்துமம்மான்திருமலை- ஸ்துதிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வாமியுடைய திருமலையான, அவனுக்கு ப்ராப்யபூமியானவென்றபடி. மருள்கள்- ஸந்தேஹங்களை, ஸம்ஸாரஹேதுக்களாய் தேஹாத்மாபிமாநாதிகளான விபரீதங்களையென்றபடி. கடியும்மணிமலை- நிரஸிக்குமதாய் நிரதிசயபோக்யமானமலை, திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்கிற திவ்யஸ்தலமே, தத்ஸம்பந்தத்தால் ஸம்ஸாரிகளான மற்றுள்ளவஸ்துக்களொன்றுக்கு மிவ்வதிசயமில்லையென்றபடி.॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையைத்தானே, திருப்பாற்கடலே- க்ஷீராப்தியைத்தானே, என்தலையே- என்னுடையசிரஸ்ஸைத்தானே, ஒருமாநொடியும்- ஒருக்ஷணமும் மாத்ரை யாகத்தில விம்சதிஸஹஸ்ரபாகஸம்க்யைப்பேர், நொடி- க்ஷணம், க்ஷணத்திலொரு விம்சதி ஸஹஸ்ரபாகமுமென்றபடி. பிரியான்- விச்லேஷிக்கிறானில்லை, இங்குத்தைதூரஸ்தாநங்களால ஜோபஸம்ஸாரஸம்பந்தரான திவ்யஸூரிகளுடைய திருமாளிகைகளிற்போலே தத்தத்தேசங்களிலே ஸந்நிதிபண்ணின வஸிஷ்டாகின்றானென்றுதோற்றும்படி பரிகரித்து ஆதரித்துப்பண்ணி தத்தத்ஸ்ர ஸ்தாநம்பண்ணுகிறானென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது, திருமால்வைகுந்தமே- ஸ்ரீதேவியினுடைய வைகுண்டத்தைத்தானே, "ஸ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரும்தானுமாக நித்யமாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானே யென்றபடி. தண்டிருவேங்கடமே- ஸீதளமான

மூ—பெண்ணுடலே* பருமாமாயத்தெனதுயிரே மனமே வாக்கே கருமமே* ஒருமாநொடியும்பிரியானென்னூழி முதல்வனொருவனே* ॥அ॥

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னுமொருவனுலகெல்லாம்* ஊழ்தோறுந்தன்னுள்ளே படைத்துக்காத்துக்

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷத்தினால் ஸ்ரீ தனுமாப்போலே யென்னுடையவவயவங்களிலே போரப்ரவணத்தோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஸ்ரீதனைப் என்னை யொருக்ஷணம்பிரிவில் பரிக்கமாட்டுகிறிலன், ஒருவனுடைய ஸந்நிதிவைஶம்நக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ॥அ॥

(ஊழிமுதல்வன்) நமக்கிந்தஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலையாலேவந்த ஸம்ருத்திகிடாய்நெஞ்சே? யினித்திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாயென்று நெஞ்சைக்குறித்துச்சொல்லி யிவ்வாத்மாவினுடைய நிகர்ஷம்

இ— கண்ணாவண த்ருஷ்டாந்தமாக நிர்தேஶித்தத்தாலே தார்ஷ்டாந்திகத்துக்கு தந்நாகாரிகம்தோற்றி பத்தாலே வாத்ஸல்யநாவந்திந்த்ராதிகளிற்போலே த்ருஷ்டாந்தாபேக்ஷயாகிஞ்சித்வைஷம்யம் தோற்றுமென்றுபார்த்து அப்படி வைஷம்யம்தோற்றாமே பத்ருத்வஸாம்யம் தோற்றுகைக்காக "ஶரீரஸம்ஶ்லேஷஸாமீப்ய ஸம்பந்தாத்யோர்ஹிதா। லோகவாஸோபமேஶீ ஸ்ரீதரஸ்ய ஸந்நவநீ" என்கிற தாத்பர்ய த்ராலங்காரயோக்யதையாலே த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகங்களை ஸாம்யமாக நிர்தேஶித்திருக்கிறதென்று கருத்து. இப்ப்ரகரணத்திலே திவ்யதேஶங்களிரண்டையும் தம்மவயவங்களிலொன்றையும் நிர்தேஶிக்கையாலே பலபல நகரங்களிலுண்டாம் ஸ்ரீதிவ்யவேபோதொன்றிலே யுண்டாகிறதாக விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஒருமாநொடியும் பிரியானென்கிறவிடத்தி லர்த்தாந்தரவிஶேஷிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலேஸ்ரீதனையென்று) தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

என்னம்மான்தண்டிருமாலிருஞ்சோலையென்கிற ஸந்நிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) உடலுமுயிருமங்கொட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவனுக்குத்தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தை ப்ரஸம்ஸித்தவ ரிவன் நம்முடையவிஷயத்திலே இத்தனைவ்யாமோஹம் பிறக்கையாலே நம்மைஇவ்விஷயத்தோடே

ஶ—ஸ்ரீவேங்கடகிரியைத்தானே, ஸம்ஸாரவர்த்தகமான ஸ்ரீவேங்கடகிரியைத்தானே யென்றபடி, எனது- மதீயமான, உடலே- ஶரீரத்தைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியானென்று ப்ரத்யக்ஷநிர்தேஶிப்பது அரு- அருமையான, "மமமாயாதுரத்யயா" என்கிறபடியே துரத்யயமானதென்றபடி, மா- மஹத்தான், அநந்தாபாரவிஸ்தாரமான, மாயத்து- ப்ரக்ருதியில், எனதுயிரே- மதீயாத்மாவையே, திரோதானவஸ்துவ்யவஹாரவிஶேஷமாய்க்கொண்டநாதியாக ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து அஹங்காரமமகாரதூஷிதமாயிருந்த வென்னுத்வஸ்தவத்தைத்தானே என்றபடி. மனமே- என்மனஸ்ஸைத்தானே, வாக்கே- என்வாக்கைத்தானே கருமமே- என்க்ரியையைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியான்- திவ்யமங்களவிக்ரஹவிஶிஷ்டவேஷணவென்கிரியைகளுக்கு நிரந்தரம் விஷயமாயிராநின்றானென்றபடி. என்னூழிமுதல்வன்- என்னுடையவனான ஸத்திற்கு காரணபூதனானவன், ஊழி- கல்பம், இது ஸர்வபதார்த்தோபலக்ஷணம், என்னைப்பெறுகைக்காக கல்பாதிஷ்வாத்மாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனான ஸர்வேஶ்வரனென்று ஸ்பஷ்டம், ஒருவன், லோகவிலக்ஷணன், அத்யாஶ்சர்யமான வாத்ஸல்யஸம்ஶ்லேஷாதிநிவேஶத்தையுடையவனென்றபடி. ॥அ॥

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்றும்- காலோபலக்ஷிதஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனொருவனேயென்று "ஏகமேவாத்விதீயம்" இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே சொல்லப்படுமவனான, ஒருவன்- விஶ்வவிலக்ஷணனான, காரணாவஸ்தையில் விசித்துக்களுடைய ஸத்தைதன்னையிடமாம்படி யிருக்குமிவனிப்போது ஸத்தையென்னையிடமாம்படி யிராநின்றானென்று கருத்து. உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாவற்றையும், ஊழ்தோறும்- கல்பங்கள்தோறும், தன்னுள்ளே- ஸ்வஸங்கல்பைகதேஶத்துக்குள்ளே, படைத்துக்காத்துக்கெடுத்

ரு—கெடுத்துழலும்* ஆழிவண்ணனென்னம்மான் தண்டிருமாலிருஞ்சோலை* வாழிமனமே கைவிடேலுடலு
முயிருமங்கவொட்டே* ॥௯॥

மங்கவொட்டுன்மாமாயைத் திருமாலிருஞ்சோலைமேய [வ]* நங்கள்கோனேயானே நீயாகி யென்னையளித்
தானே* பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்துங் கருமேந்திரியமைம்பூதம்* இங்கிவ்வுயிரேய்

ஆ—பாரதே யித்தோடேகலந்தருளினாயேயாகிலு மென்னுடைய ஹேயமானவிந்த ப்ரக்ருதியிலஸம்ப்லேஷத்
தை விட்டருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ॥௰॥

(மங்கவொட்டு) தாமிப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் தம்முடைய ப்ரக்ருதியிலுள்ள ஸ்நேஹத்தினாலேயெம்
பெருமான் தம்முடைய சொல்லை யாதரியாதிருக்க வவனுக்கிதினுடைய ஹேயதையை ப்ரகாசிப்பித்தருந்த

இ— திருநாட்டிலே கொண்டுபோகப் பார்த்தருளுகிறானென்றவனுடைய ஔதார்யத்தையறிந்து இவ
ளிப்படி இதேஹத்திலே ஸம்ப்லேஷிக்கில் நமக்கிந்த ஹேயஸம்பந்தம் ஒருக்காலும நிவர்த்தியாதொழியு
மென்று பார்த்ததற்காகவவனை நீயிந்தஸம்ப்லேஷத்தை விட்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று
ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ॥௰॥

பத்தாம்பாட்டு.

மங்கவொட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரார்த்தித்தவத்தையே இப்பாட்டிலும் ப்ரார்த்திப்பானேனென்
னுமவதாரிப்பிக்கிறார் (தாமிப்படி யித்யாதியால்) இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின்வ்யாவ்ருத்தம் ஸூசிதம்,
ஆதிலிதினுடைய வித்யாதியாலே உத்தரார்த்தின் தாத்பர்யமிந்த ஹேயமானவித்யாதியாலே ஸூசிதா

ரு—உழலும்- ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷித்து ஸம்ஹரித்து இதுவே யாத்ரையாய் நடக்குமவனை, ஆழிவண்ணன்-
ஸமுத்ரஸ்வபாவனை, ஆழி- ஸமுத்ரம், வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஸமுத்ரம்போலே காம்பீர்யஸ்வபாவனையென்
றபடி. என்னம்மான்- என்னேடிப்படி பஹுப்ரகாரமாக ஸம்ச்லேஷித்தருளின ஸ்வாமியுடைய, இதற்குத்
திருமாலிருஞ்சோலையோடே யபயம் அம்- அழகியதான, தண்- சீதளமான, அவனுக்குங்கூட நிரதி
சயபோக்யமானவென்று பாவம். திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையை, ம
னமே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, கைவிடேல் - ஒருநாளும் கைவிடாதே கொள், நித்யமாக அநுஸந்தியென்றபடி. வா
ழி- உனக்கும் மங்களமுண்டாகவேணும், இத்திருமலையை யநுஸந்திக்கையாகிற ஸம்ருத்தியே யுனக்கு நித்யமா
யிருக்கவேணும், இப்படி நெஞ்சைக்குறித்து அருளிச்செய்து ஸந்நிதானமவனைப் பார்த்து, விண்ணப்பஞ்செய்கி
றார், உடலும்- என் சரீரத்தையும், உயிரும்- என் ப்ராணனையும், மங்கவொட்டு- நசிக்கும்படி நீ ஸம்
கல்பித்தருளவேணும், என்தேஹத்திலுனக்குள்ள ஸம்ப்லேஷத்தாலே இத்தை நீ நசிக்கவொட்டவொண்
ணாதே யுன் ஸம்ப்லேஷத்தைவிட்டு தேஹப்ராணாதிஸம்பந்தரூபமான விந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிநா
சத்தை நீ ஸங்கல்பித்தருளவேணுமென்றபடி. ॥௯॥

• திருமாலிருஞ்சோலைமேய- திருமாலிருஞ்சோலை மேவாநின்ற, மேவுகை- ஆச்ரயிக்கை, திருமாலிருஞ்சோலை
யிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. நங்கள்கோனே- எங்களுடைய நாயகனே, பரமபதமிருக்க
நீ திருமாலிருஞ்சோலையிலே வந்து நின்றருளுகிறது நாங்கள் யாசித்தபடி செய்கைக்காகவன்றோவென்று க
ருத்து. நீயேயானுகி- என் ரக்ஷணத்திற்கு நான் யத்நிக்கவேண்டாதபடி, நீயேநானுய் என் ரக்ஷணத்துக்கு
நான் பண்ணவேண்டும் யத்நங்களையெல்லாம் நீயே பண்ணினவனே யென்றபடி, என்னையளித்தானே- என்னை
ரக்ஷித்தருளினவனே, நானபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கச்செய்தே யநாதியாகத்துடங்கி ஸயத்நம்
பண்ணி யென்னை இவ்வளவாக ரக்ஷித்தருளின நீ இப்போதென்னபேக்ஷையை ப்ரதீக்ஷித்திருக்கவேணு
மோபிரானே என்றுகருத்து. பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, ஸ்வஸஜாதீயாநந்தமான தத்வாந்தராயிகளாய்க்
கொண்டு விஜ்ரும்பிதங்களாயிருக்குமவையான என்றபடி. ஐம்புலனும்- சப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்
களும், புலன்- விஷயம், பொறியைந்தும்- அவ்விஷயங்களிலே யாகர்ஷித்து ஸம்ஹரிக்கும் ஜ்ஞாநேந்த்ரிய
பஞ்சகமும், பொறி- இந்த்ரியம், கருமேந்திரியம்- அவ்விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கு ஹேதுக்களான கர்மேந்
த்ரியங்களும், ஐம்பூதம்- இந்த சப்தாதிவிஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுக்கு ஆச்ரயமாய் சரீராரம்பக
மஹாபூதங்களாயிருக்கிற பஞ்சமஹாபூதங்களும், இங்கு- இந்தஸம்ஸாரதசையிலே, இவ்வுயிரேய்- இவ்வுயிரை

மூ— பிரகிருதிமானாங்காரமனங்களே* ।ம।

மானாங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்க* தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை*
தேனாங்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்*

ஆ—ஹேயமானப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைபவாந் விட்டருளவேணுமென்றுமின்னையுமபேக்ஷிக்கிறார். ம।

(மானாங்கார) நான்சொன்னபடியே செய்தருளும் ஸ்வபாவனானவாறே தனக்கதுநிஷேதமாயிருந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைவிட்டருளி பெரியசெருக்கோடேகூட வென்னுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளின வெம்பெருமானென்னோடேகலந்து பரிமாறுகையாலவனுக்குள்ள ஹர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறதா யெம்பெருமானைப்ரதிபாதித்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்தவித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். ।கக

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— யர்த்தின்தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ।ம।

நிகமனம்.

ப்ரமேயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாம்சொன்னவிதர்சீபால்) ஸ்வபாவனானவாறேஎன்றது- ஸ்வபாவனுகையாலே என்றபடி. தானாங்காரமாய்ப்புக்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரிய செருக்கோடேயிதர்சீபால்) செருக்கு- ஹர்ஷம், தானேதானேயானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுகலந்திதர்சீபால்) சொல்லுகிறதாயென்கிறதற்கு எழுந்த என்கிறதோடே அந்வயம். மானாங்காரத்திலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியகிளர்த்தியோடே எழுந்தவென்று) ।கக

ஶ—மேய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- சேருகை, தேஹவியோகாதிதோஷங்களிலும் இவ்வாத்மாவைவிடாமல் தொத்திக்கிடக்கிறவென்றபடி, இது ப்ரக்ருதிதத்வத்துக்கும் விஶேஷணம் பிரகிருதி- மூலப்ரக்ருதியும், மான்- மஹான், மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனங்கள்- அபிமாநத்திலே அஹம்புத்தியைப்பிறப்பிக்கும் அஹங்காரதத்வமும் மநஸ்ஸும், உன்மாமாயை- இவையித்தனையுமாகிற வுன்னுடைய மஹாமாயையானது "மமமாயா துரத்யயா" என்கிறபடியே அத்யந்தகடினம். வுன்னாலே ப்ரவர்த்திதமாய் துஸ்தரமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியானதென்றபடி, காரணாவஸ்தமே அவ்யக்தாவஸ்தமாய்க்கொண்டு கார்யமென்றுசொல்லப்படுமத்தனையாகையாலே இவையித்தனையும் ப்ரக்ருதியென்னக்குறையில்லைபிறே, மங்க- நஶிக்கும்படி, ஒட்டு- நீ அநுக்ரஹிக்கும்படி பண்ணியருளவேணும். ।ம।

மான்- மஹானும், என்னைப்பற்றிக்கிடக்கிற மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனம்- அஹங்காரமநஸ்ஸும், கெட- நஶித்துப்போம்படி, ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காரதத்வாத்மகமான ஶரீரமென்னைவிட்டுப்போம்படியென்று. வடார்த்தம், வன்கையர்- வலியகையையுடையவரான, அதிப்ரபலரான வென்றபடி. ஐவர்- பஞ்சேந்த்ரியங்களும், ஶத்ருக்களைப்போலே துர்ஜயங்களாயிருக்கிறவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. வேதநஶாஸ்த்ரமென நிர்தேசித்தபடி, மங்க- மங்கிப்போம்படி, என்னைவிட்டுப் போம்படியென்கை, இதற்குப் புக்குஎன்கிறத்தோடே அந்வயம், தானாங்காரமாய்- ஸாபிமானமாய், ஆழ்வார் நெஞ்சிலே புகுறப்பெற்றோமென்று ஹர்ஷாதிஶயமுடையிருக்கிற வளவன்றிக்கே ஹர்ஷந்தானொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யாயென்றபடி, புக்கு- என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளி, என்னுடைய தேஹஸம்பந்தமும் ஸமாப்தம்போம்படி. புகுருகையாவது- தானவற்றில்பண்ணின ஸம்பந்தத்தைவிட்டவனைக்கொண்டு புகுந்ததென்றபடி. தானேதானேயானானை- தானேதானாயிருக்குமவனாகவேயானவனை, புகுந்தவநந்தரமென்னோடு கலந்தகலவியாலே அத்யந்தஹர்ஷமுடையனானவனைகுறித்து என்றபடி, ஸ்வாபாவிகத்தாலிந்தஹர்ஷத்துக்கினி யாதொருவழியில்லையென்றுகருத்து, இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம், தேனாங்காரப்பொழில்- ப்ரமரஹங்காரங்களான வண்டுகளையுடைத்தான, தேனென்று ப்ரமரத்திற்குப்பேர், மதோந்மத்த ப்ரமரங்களுடைய ஶப்தமிஶ்ரிதமான விராஜிதங்களான வண்டுகளையுடைத்தான வென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி, சொல்- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், ஆயிரத்துள்-

மூ—மானுங்காரத்திவைபத்துந் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ப— ஸஹஸ்ரத்துக்குளளே, மானுங்காரத்திவைபத்தும்- உதாஹங்காரத்திலிப் பத்துப்பாட்டுகளும், மான்-உதத்து, இங்கு அஹங்காரமென்றது- அபிமானத்தைச்சொன்னபடி, ஸர்வேஸ்வரன் ஆழ்வார்பக்கல்பண்ணின நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரத்தாலே யாழ்வாருக்குப்பிறந்த உதாஹஷத்திலுண்டான விப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே, அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே மலைக்கேயென்றது ஸப்தம்யர்த்தம், திருமாலிருஞ்சோலைமலைவிஷயமாகச்சொன்னவையென்றபடி. ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவும்ப்ரியங்களாயிருக்குமென்றுகருத்து. தத்ஸ்தல ஸம்ருத்தியை யஹ்யவிபுங்கோளென்று வாசகாத்பர்யம், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ஸம்ருத்திகளெல்லாமெம்பெருமானுக்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையா யித்திருவாய்மொழியிலவனுடைய ஸம்ருத்திகளைச்சொன்னவிடமெல்லாம் 'தக்ஷிணபூர்வஸம்ஸாரக்ஷணிஜமஹ' என்கிறகணக்கிலேதிருமாலிருஞ்சோலையிலே வர்த்திக்குமென்றுகருத்தாலே யித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைவிஷயமென்கிறார். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதி ஸ்ரீரங்கேஸ்வரஹாராஹோநுஜஹரிதவிகாயநம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(செஞ்சொற்கவிகாள்.)

ஆத்மப்ராப்திஸ்வபாவாத் ஸ்வயமுபஸதநாத் ஸ்வாத்மதாநாத் ஸ்வதாநாத்
ஸர்வேஷாமாஸ்ரயத்வாத் ஸ்வயமுபகரணாத் ஸ்வாத்மதாநாத் ஸ்வதாநாத்
ஸ்வஸ்மிந்ஸர்வஸ்ய போகாத் ஸ்வஸ்தாநவைபவாதந்தஸ்ய ஸ்தாநவைசேவாத்
ஸ்ரீஸாநந்தாதநாத் ஸ்வாம்ஸஜநவரிதவம்ஸஜ ஸ்வயோதஸம்ஜஹாக ॥௧௧௦॥

(ஆத்மப்ராப்திஸ்வபாவாத் ஸ்வயமுபஸதநாத்) மாமாயன்மாயக்கவியாய் வந்தென்னெஞ்சமுயிரு முள்கலந்து- ஆத்மப்ராப்திஸ்வபாவங்களையுடையவனைக்கொண்டு ஆழ்வாருடைய ஸ்வயமுபஸதநமிருக்கையாலும், (ஸ்வ தாநவைசேஷ்யாத்) தானேயானென்பானாகித் தானேதுதித்து- ஸ்விஷயஸ்தோத்ரத்திலே ஆழ்வாரைவிரித்திக்குமவனுகையாலும், (ஸர்வேஷாம்) நின்றமாயவம்மான்சேர்- எல்லாருக்கும் நிராபாயிகஸ்வாமியாகையாலும், (ஸ்வயமுபகரணாத்) உலகுமுயிரும்தானேயாய்- ஸர்வபூதங்களுக்கு உபகாரகனாய்நிற்கையாலும், (ஸ்வாத்மதாநாத்) யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி- அப்படியே ஆழ்வாருக்கு உபகாரகனாயிருந்து தன்னைத்தானே ஸ்தோத்ரிக்குமவனுகையாலும், (ஸ்வஸ்மிந்ஸர்வஸ்ய போகாத்) செழுமூவுலகும் தன்னொருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும்- ப்ரளயந்தோறும் எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனுகையாலும், (பஹுவிதஸ்தாநவைசேஷ) அம்மான்திருமலை மருள்கள்கடியும் மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயித்யாதி- பஹுவிதங்களான ஸ்ரீவைகுண்டக்ஷீராப்தி வேங்கடாசல ஸ்ரீமதிரங்கஸ்தாநோபவநங்களிலே ஸந்நிதிபண்ணுமவனுகையாலும், மேலிரண்டுபாட்டிலும் 'ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும் தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்து' என்றும் 'நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்தானே' என்றும் ரக்ஷகஸ்வாமிகளைத்தானே யருளிச்செய்கையாலே இவைகிழேயும்வ்யாக்யாதமாகையாலே ஸம்க்ரஹிக்கப்படவில்லையென்று திருவுள்ளம், ஸர்வஸம்பூர்ணனை ஸ்ரீவைகுண்டயிலெம்பெருமான் ஆழ்வாருடைய ஸர்வஸம்ருத்திகளிலும் அத்யந்தாதரம்பண்ணுகின்றுனென்று "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்கிறதஸகத்திலே ஸ்ரீநிவாஸர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௦॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படி ப்ரீதிவிஷ்டனாய்க்கொண் டென்னோடேகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னென்றெம்பெருமானைக்கேட்டால் அங்ஙனே ப்ரீதிவிஷ்டனாயிருந்த வளவிலும் வரிகளவுமா-ன ஹேதுக்களில் ஒருஹேதுவுமென்பக்க லுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனி என்பக்கலில்லாதஹே-துவை யென்பக்கலிலே யத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று மிச்சொல் லைச்சொன்னேனென்று மேற்படச்சொல்லலாவதொருஹேது வென்பக்கலிலேயில்லை, இச்சொல்லித்தனையு

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஈ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸவிசேஷதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி த்யாதிசொல்லப்பார்க்கிலென்னுமளவாலே) அதில் இப்படி ப்ரீதிவிஷ்டனாய்க்கொண் டென்னோடேகலந்துபரி மாறுகைக்கு ஹேதுவென்கிறவளவாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது. எங்ஙனேயென் னில்? அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையி லே த்வரிதனாயிருக்கிறபடியையும் தான்த்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ருஜுர்வ்யாஹந்தவஸ்தாநம்' என்கி றபடியே தமக்குப்ராப்யாந்தரத்தையுங்கொண்டு தம்முடைய ருஜுப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும் செஞ்சொற் கவியிலே தன்திறத்தில் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே தம்முடையதிருமேனியிலும் நிரதிசயப்ரேமமாக க்கலந்தருளித் தம்மை இத்தேஹத்தோடே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவபேக்ஷிக்கிற வதிவ்யாமோஹாதிசயத்தையும் தா னித்தனை ப்ரீதிவிஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'மங்கவொட்டுன்மாமாயை' யென்று தாமபேக்ஷித்தவாறே த ன்னபிநிவேசத்தைத்தவிர்ந்து தாமருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிசயபாரதந்த்ர்ய த்தையு மநுஸந்தித்து மிகவும் விஸ்மிதரானவாழ்வா ரநாதியாக வஸிஷ்டாகர்ஷவாஸநாதி ஸாம்ஸாரிகதா ரித்ரஸஹஸ்ர ஜீர்ணநாய்க்கிடந்த வென்திறத்திலே வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே ஸர்வேச்வரனான ஸர்வேச்வ ரனித்தனை ப்ரீதிவிஷ்டனாயிப்படி கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விமர்சி த்தபத்தாலே நிரூபித்துப்பார்த்தவிடத்தில தம்பக்கலுள்ள ஸாதகதயாவிவக்ஷயத்தாலே யத்ருச்சிக மாயிருப்பதொரு ஸாதககணிகாமாத்ரமாய் மேலுள்ள ஸாதகவாரவமெல்லா மித்தை ஸ்வீ காரித்துக்கொண்டு உத்தரோத்தரஹேதுவாவதொன் றவன்தானேயுண்டாக்கினவையாயந்த 'யாத்ருச்சிக ஸாதகந்தானும் ஸர்வஸ்யவாஸநாத்த யத்ருச்சாஸாதகஞ்சர' என்கிறபடியே தம்முடைய வ நாதிகர்மப்ரவாஹத்தி லவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருந்த வவனுடைய கேவலஸௌஹார்த்தாலே ஜநிதமாயி ருந்தபடியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொரு தோஷமென்னும்படி யதிப்ரவ்ரு த்திவிஷயகாரணமாகநிர்ஹேதுராய் பொய்யின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவாகத்தன்பக்க லவன்செய்தருளின வாத்ஸல்யாதிசயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தாலே செய்தருளினதென்ன வாச்சர்யமெ ன்றந்த விஷயாதிசய முள்ளடங்காமையாலே பாவித்துக்கொண்டு அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யத்ருச்சாதாஸுக்ருதமென்கிற ஸமவகாரணம் ப்ரதிபா த்யமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது என்பது- 'யத்ருச்சாஸாதகதயா' விசேஷா கடாக்ஷ' மென்கிற வாத்ஸல்யகடாக்ஷத்துக்கு முந்தினகாரணத்தல்ல என்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச் சொல்லவொ ண்ணாதென்றபடி. என்பக்கல் கர்மயோகாதிகள் ஸாதநவேஷமெனவயில்லை யாத்ருச்சிகஸாதகாதிகள். ஸ்வ ப்ரநமாகவில்லையென்றுகருத்து. அத்யாரோபித்துச் சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது- 'மேஷவஞ்ஞவாஸவஞ ஞ' மென்கிறபடியே ஜ்ஞாநிகளை யென்னுடையகர்மாவாகையாலே ஜன்மிஷ்டனை வவன்பக்கலிலே ஜ நித்திருந்த ஹேதுவை விசேஷ்யஸூசிதனானவவன்பக்கல் தாத்பர்யமன்றிக்கே விசேஷணஸூசிதனானவெ ன்பக்கலிலே யத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸவிசேஷத்தாலே ஸூசிக்கிறவர்த்தத்தையரு ளிச்செய்கிறார் இதற்குமேலப்பட்டவித்யாதியால்) என்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இச் சொல்லித்தனையுமித்யாதியால்) சொன்னேனென்றது- சொன்னேனாகவென்றபடி. தான்ஹேதுவாயென்றது-

மூ.— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத்* திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* குருமாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்* திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்திருப்பேரே* ||க||

ஆ.— மெய்யேசொன்னேனு தான் ஸஹ்ருதயா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரை

இ— தான் ஸஹ்ருதயராகவென்றபடி. இந்த ஸஹ்ருதயனானது ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதத்தை த்யாகமின்றிக்கே ஸ்வரூபானுரூப ஸ்வீகாரகாரணமே வொழி லவலேஸப்ரதீக்ஷணை தன்னுடலிலதெதன்றுகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால் வஸ்துநிவ்ருத்தியில்தானே ஸாத்யஸஹ்ருதயாகவென்றபடி. யதா— தானென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீயஃபதி காரணமேயொழி யானது வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே ஸகாரஸஹிதமாகவும் வாசிக்கவேணுமாகையால் தான் ஸஹ்ருதயாவே— ன்று, வாமனாகக்கடவது, அப்போது தாமென்னெஞ்சு நிறையப்புகுருகைக்கு இந்த பாஷூஹிகவாக்யம் விசேஷஸஹ்ருதயாகையாலே தனக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யம் ப்ரஸங்கியாதபடி. தான்ஸாதாரணஸஹ்ருதயா யிருக்கிறவத்தனைபோக்கி தல்லக்ஷணத்வாரவிரோதம் விஸ்ஸ்லேஷத்வாரவ்யயம் என்கிறபடியே இதில்விசேஷஸஹ்ருதயல்லாதவனாகவென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந்வயம். இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிதற்குமேல்

ப.— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று ஸர்வேஸ்வரனான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஸாத்ராகாரம் விஸ்ருஜித்திவ்வாக்யத்தை பாவிக்கத்தால் அந்த ஸ்வரவிசேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழிப்பதின்னையொன்றும். செய்திலேனென்றுஸாவிகரும் என்னனென்றவாறே- இப்படிநான் யாத்ருச்சிகமாகச் சொன்னவாறேயென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந்வயம். திருமால்- ஸ்ரீயிடத்திலேவ்யாமோஹமுடையவன், திரு- ஸ்ரீ, மால்-வ்யாமோஹன், இதுஸாஹசர்யநிபந்தனம், ஸ்ரீவிசிஷ்டனைப்பக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றபிப்ராயம், வந்து- வருகிறவுத்திலேவந்து, அதாவது:— இந்த வ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டுஞ்ஸஹகாரிகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து, என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறைய- ஸர்வஸ்வரணஸ்வரணமாயின்றிக்கே ஏகதேசமாகப்பாழ்கிடந்த வென்னுடைய நெஞ்செங்கும்நிறையும்படி, புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினார், ஸகிஸமவாநாஸத்தில் நான்மாவென். இவள்மெய்யிலே இவன்லக்ஷணமென்று நிலைசித்துக்கொண்டு 'ஸோஹபுஷ்ஸகாரணம் நீவேநஸேநதேஜஸா' என்கிறதனைக்கிலே ஸஹகாரணமதில் பாழெல்லாம்திரும்படி வந்துபுகுந்தப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம் தீர்ந்து தங்களிருவருடைய திருவழகாலும் என்னெஞ்சு வரிவறுமாம்படி வந்துபுகுந்தானென்று வ்யாத்யம், திருமால்- ஸ்ரீவ்யாமோஹனவன், வந்துவியத்திலே ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது திவ்யதம்பதிகளிருவரும் வந்துபுகிரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில ப்ரவேசமாவ கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இந்தஸ்தலத்தில் ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது. 'த்வயாஹம் ப்ரியஜநகோஜநந்ய திபம் ஸ்ரீராமவரீவாஃ' என்கிறஸ்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும், மணவாளப்பிள்ளையையுங்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, யதா- ஸாத்ரததிலபோலே ஹிதாவ்யாதிமையிலும் ப்ராவ்யாதிமையிலுமுள்ள ஸ்ரீவிசிஷ்டத்தை இப்பாட்டுத்வராதிகளிலே பட்டேவயருளிச்செய்தபடி, சென்றுசேர்விடம்- ஸர்வேஸ்வரனானவன்தானும் பிராட்டியுமாய் ரமணீயதேசந்தேடிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கிறவிடம், இதற்குத் திருப்பேரென்று மேலசொல்லுகிறதோடேயந்வயம். குரு- மஹாக்களான, ஸஹாவநங்களானவென்றபடி. மா- ஸஹத்துக்களான, விலக்ஷணாதிராணிகளானவென்றபடி. மணி- மாணிக்கங்களை, உந்துபுனல்- உந்துகிற்கிற புனலையுடைத்தான, உந்துகை- ஊயுக்தமாகத்தள்ளுகை, புனல்- ஜலம், 'ஸஹாமாணிக்யஸ்ரோதாஸ்காராந் காவேரீஸஹரீகவெரவிக்ஷயதீ' என்கிறபடியே தன்பெண்ணை ஸ்ருஷிக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று மாணிக்கங்களைச் கைகளிலேயேந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிற ஜலங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொன்னி- கநகாவேரியினுடைய, தென்பால்- தக்ஷிணபாகத்தில், பாலென்று ஸாமம், தென்- ஸுந்தரமான. திருப்பேர்- திருப்பேரென்கிறதிவ்யதேசம், இவ்வாக்யத்தால் ஸாபிப்ராயம், தான்சேர்ந்திருக்கிறவிடமித்தனை ரமணீயமாயிருக்கச்செய்தே கிடாவஃனென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயஸமுத்துக்கொண்டு ஸேமோசேயவிக்கிறது.

||க||

மூ— பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* காரேழ்கடலேழ்
மலையேழுலகுண்டும்* ஆராவயிற்றானையடங்கப்பிடித்தேனே* ||உ||
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன்*

ஆ— த்திருநகரியாக வுடையனாகவிருந்த வெம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடே கூடவந்தென்னெஞ்சுநிறை யப்புகுந்து இப்படியென்னோடே கலந்துபரிமாறுவதே யென்னவனுடைய ஸௌசீல்யமிருக்கும்படியென்கிறார்.
(பேரே) ஸகாரணமாகநின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்று நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான், இதற்குமுன்னி ப்படி என்னெஞ்சில் புகுந்தநாளப்பெறாமையாலே ஸர்வஜகத்ஸ்ராணாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவ னின்றென்றனுள்ளப்புகப்பெற்று நிரபேக்ஷனானானென்கிறார். ||உ||

இ— வேண்டினநன்மைகளெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றுகருத்து. பாட்டுக் குப் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடே பிரிக்ஷாஷிபால) ||க||

இரண்டாம்பாட்டு.

இன்றுவந்தென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸகாரணமாகவென்று) ஸகாரணமாக வென்றது- ஸர்வேச்வரனுடைய க்ருபையாலே தன்காரணத்வமொழிய வேறொரு ஸ்வயம்காரணமன்றிக்கே என்றபடி. இப்ப்ரஸங்கத்தோடு ஸம்பந்தமுள்ள உத்தரார்த்தத்தில் விவக்ஷிதமான ஸந்தர்ப்பத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்னிப்படியால்) பெறாமையாலேயென்கிறதற்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென் கிறத்தோடே யவயும் உலகுண்டுமென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜகத்ஸ்ராணாயால்) ஆரா வயிற்றானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று) அடங்கப்பிடித்தே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றென்றனுள்ளேயிருக்கியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யெ ன்பக்கலுள்ள ஸ்வவ்யாஜத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகு ந்தருளினானென்றவ ரிப்பாட்டிலே யப்படிச்செய்தருளினவதுவும் ஸ்வலாபமாகநினைத்து ஸ்வாப்தனுபிரானின் றானென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமே. ||உ||

ஸ— பேரேயுறைகின்ற- திருப்பேரிலேதானே வஸியாநிற்கிற, ஸ்வயாரணத்தாலத்தூஹரணீயமாகையாலே யங்கேதானே நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிறவனென என்றபடி. பிரான்- மஹோபகாரகன், இன்றுவந்து- நான் நாஸியாக ஸம்ஸாரியாகிறக்கச்செய்தே நம்மேல் நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குயென்றது யாத்ருச்சிகஸாக்ருதத்துக்கப்பால்பட்ட காலத்திலேயென்றபடி. பேரேனென்று இந்த நெஞ்சைவிட்டினிச்வ லியேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்குமிகவும் ஸ்ரீயமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச் வலிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி. அகலகில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன் விஷ யத்திலசொல்லும் வார்த்தையை இவனென் விஷயத்திலே சொல்லாநின்றானென்று கருத்து, என்னெஞ்சு நிறைய- விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாசமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம் தானேயாய் நிறையும்படி. புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினான், காரேழ்- ஸப்தவாதஸ்கந்தத்தையும், காரென்று- ஜலம், கடலேழ்- ஸப்தஸமுத்ரங்களையும், மலையேழ்- ஸப்தகுலபர்வதங்களையும். உலகு- ஸப்தலோகங்களை யும், உண்டும்- ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும், ஸர்வஜகத்ஸ்ராணாயிருந்து வைத்துமெ ன்றபடி; ஆராவயிற்றானை- த்ருப்தமாகாத ஜடரத்தையுடையவனை, என்பக்கல் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணு வதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலே புகப்பெறாமையாலே க்ஷுபிதரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த ஸர்வ காரணிகனை யென்றபடி. அடங்கப்பிடித்தேன்- ஸர்வாங்கஸம்பூர்ணமாகும்படிபற்றினேன், அடங்குகை- ஸர்வாங் கை, ஸவாத்மநாயக ஸர்வாங்கணாகும்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பெற் றேனென்றபடி. ஸாகாங்க்ஷமாக வர்த்தனுபிருந்தவென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே ஸர்வகு ணபூர்ணனாயனானென்று தாத்பர்யம். ||உ||

பிடித்தேன்- எம்பெருமானையினியொருநாளும் விச்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாக ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்றேன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸாரநாதியமாதி நாநாவிதஸம்ஸாரவேச ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. கெடு த்தேன்- நசிப்பித்தேன், இனியெனக்குவாராதபடி பண்ணினேனென்றபடி. பிணிசாரேன்- ஸர்வதுஃக

மூ—மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோர்மாயைக்* கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* அடிச்
சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே* ௩.
எளிதாயினவாறென்றென்

ஆ—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானையிநிபொருநாளும் பிரியாதபடிபற்றினேன், ஸாம்ஸாரிகமாகி நாநா
விதக்லேசங்களான ஜந்மத்தையும் ஜந்மஸம்பந்தநத்தையும் போக்கினேன், ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்
மாயநாளிகாலந்தொடங்கி யின்னளவுஞ்செல்லுகிறவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் நிவர்த்திப்பித்தேன், இப்
படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கெளிதாவதேயென்று களிக்கிறார். ௩.

(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானைப் பெறுகிறவன்னுடைய ஸகலகரணங்களோடுங்கூட நான்களிக்கின்

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ—பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பிறவிகெடுத்தே
னெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகமித்யாதியால்) பிணிசாரேனென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மஸம்பந்தேத்யாதியால்) மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) மாயைமடித்தேனென்றதைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்
தப்ரக்ருதீத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால்
கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பவன்நிஷேதமாகத் தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியைய மத்தையவன்தன்னு
டைய வாஸமாகவுகந்திருக்கிறபடியையும் பேசியநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகவந்து புகுந்தவ
னாலே தாமநுபவிக்கப்பெற்ற ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த்யாதிகளைப்பேசி யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸம
கதியும்ஸாதிகை. ௩.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

எளிதாயினவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(திருப்பேரித்யாதியால்)என்கண்களித்யாதிக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) எளிதாயினவென்கிறத்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தால்

ப—லௌகிகஸம்பந்தமான வ்யாதியை யினியடையேன், இது உபலக்ஷணம், ஒருதுக்கங்களையுமென்றபடி.
'நரோபாமோநா துக்கலே' மென்றத்தையருளிச்செய்தபடி, மனைவாழ்க்கையுள்- மனையில்வாழ்க்கையிலே, ம
னை- க்ருஹம், வாழ்க்கை- போகங்களைபுஜிக்கை, ஒருக்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலேகிடந்து ஸம்ஸாரத்து
க்கத்து க்ருதக்ருஷ்ணாவிஷ்டஹ்ருதயனுக்கொண்டு ஜாஜ்வல்யமானங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களை
ஸம்ஸாரஸம்பந்தாலே யநுபவிக்கையிலேயென்றபடி. நிற்பது- நிற்பதான, அநாதிகாலத்துமதா
னவென்றபடி. ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே காரணமாகக்கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞனைவிடாதே அ
நாதிகாலமதானவென்றபடி. ஓர்- விலக்ஷணமான, அஸங்க்யாதஜ்ஞாநாநந்தநித்யமுக்தஸமூஹரான வா
க்களை யதத்யாகரிக்கும்படியான விசித்ரஸநமுக்தியை யுடைத்தானவென்றபடி. மாயை- ப்ர
க்ருதியை, மடித்தேன்- என்னைத்தொடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்வநிஷ்டநிவர்த்தநத்தில் கர்த்ருத்வ
மெம்பெருமானுயிருக்கக் கெடுத்தேன், மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிர்தேசித்தது 'அதனை
தவிர்த்வனைகையே' என்கிறபடியே தாம்ஸ்வப்ரயோஜநகர்த்தாவாம்படி 'ஜ்ஞாநப்ரதஸ்வயம்' மென்கிறகணக்
கிலே அவன்தமக்கு கிங்கரஸாதனுயிருக்கிறானென்று ஸந்துஷ்டராய் அருளிச்செய்தபடி. கொடிக்கோபுர
மாடங்கள்- த்வஜவிராஜிதங்களான கோபுரங்களாலும் க்ருஹங்களாலும், கொடி- த்வஜம், கொடிக்கோபுர
மென்று ஸாகூதவாக்ஸவஸ்வாரஸ்யம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தினி
ருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய, அடிச்சேர்வது- திருவடிகளையடைவது, எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த
வெனக்கு, எளிதாயினவாறே- ஸாக்ஷாத்காரமே, ஆறு- ப்ரகாரம், ஸாகாரஸ்மரணப்ரத்யக்ஷ, இப்படி
ஸர்வாநிஷ்டங்களும் நிவ்ருத்தங்களாகையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்குஸாக்ஷாத்காரமாய்
விட்டதே இதென்னவாச்சர்யமென்று ஸர்வோத்தராயத்துக்களுக்கு ஆசயம். ௩.

எளிதாயினவாறென்று- ஸௌலப்யமானப்ரகாரமென்று, இங்குஎளிது- ஸௌலப்யம், ஸாத்யமான
விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதேயென்று விஸ்மிதனையென்றபடி. இதற்குக் களித்தேன்கிறத்தோடேயந்வயம்;

மூ—கண்கள்களிப்பக்* களிதாகியசிந்தையனாய்க்களிக்கின்றேன்* கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான்*
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே* ॥ ௪ ॥
வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி* ஊனேய்குரம்பையிதனுட்

ஆ—பின், இப்படி திருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக்காட்டித்தந்தருளின விவனி னித்திருநாட்டையுந் தந்தருளுமென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத்தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ வென்னில்? திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானைப் "நானுன்னைவிடேன்" என்னிலுமென்னைவென்று

இ— த்ருதீயபாதத்திலவிக்கிற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படி திருப்பேரித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குபாதபூர்விகமாகப் பிறந்த வநிஷ்டநிவ்ருத்திகளை யநுஸந்தித்து விஷ்டத்தரான்வரிப்பாட்டிலே யப்படிபாதபூர்விகமாகவருகிற விஷ்ட ப்ராப்திகளையநுஸந்தித்துவிஷ்டத்தராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவாநாந்தியன்றோ வென்னப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (நமக்கவனித்யாதியால்) இத்தால் த்ருதீயபாதாம்சத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வாநாந்தியில்லையென்றதாயிற்று. என்னோ டொட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னைவிடேனித்யாதியால்) நான்தன்னைப் புகிறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி. வென்றுஎன்றது- ஜயித்துஎன்றபடி. ஒட்டிக்கொண்டுஎன்றது- ப்ரதி

ஈ— என்கண்கள்- காணக்கருதுமென்கண்ணே" யென்று விடாய்த்தவையான வென்கண்கள்; களிப்ப- ஆநந்திக்கும்படி, களிதாகியசிந்தையனாய்- களித்ததான சித்தத்தையுடையவனாய், நெடியானேயென்று கிடக்கு மென்னெஞ்ச' மென்கிறபடியே விடாய்த்திருந்தவென் ஹ்ருதயமாநந்திக்கும்படி பெற்றவனாயென்றபடி. களிக் கின்றேன்- கூவியுங்காணப்பெறேனென்று விடாய்த்தநான் ஆநந்தியாநின்றேன், முடியானிலே கரணங்க ளும்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங் கதகரணங்களும் தாமுமாய்க் களியாநின்றோமென் றருளிச்செய்கிறபடி, கிளிதாவிய- கிளிகள்தாவாநின்றுள்ள, ஸவாஸநாஸம்ருத்தி ஜநிதஹர்ஷப்ரகாரஸஹத்தாலே ஶா காவலிகள் உத்பதநாவரோஹணம் ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களால் பரி வ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமேச்வரன், தெளிதாகி ய- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின்றிக்கே ஶுத்தஸத்வமயமாகையாலே தெளிந்ததான், இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக் கே தான்ஸ்வப்ரகாசமாய்த தன்னையடைந்தார்க்கு நிரங்குசஜ்ஞாநப்ரஸாரணஹேதுவானவென்றபடி. சேண்- உத்க்ருஷ்டமான, 'ப்ரஹ்மஸநாதநமுவ்யயம் தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மேசாதிகளு க்கெல்லா மவிஜ்ஞாதமானவென்றபடி. விசும்பு- ஆகாசத்தை, பரமவ்யோமத்தையென்றபடி. தருவான்- இனிதந்தருளுவான். ॥ ௪ ॥

தேனேய்- மதுக்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம். ஏய்கை- சேருகை, மகரந்தபரி பூர்ணங்களான என்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, திருப்பேர் நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியான்வென் க்கு, வானேதருவானென்றாயிப்பது. பரமபதத்தையே தரக்கடவனாய்க்கொண்டென்றபடி. ஸ்வயாரண ஸம்ஸ்லேஷத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய லோகத்தையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது, என்னை ஸம்ஸாரத்திலே வைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற கைங்கர்யங்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "ஸநகேயநிரய ஸாத" என்னும்படியான ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிவருக்குவிதங் களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே பரமபதத்தையே தந்தருளக்கடவனாயென்றபடி. என்னோடொட்டி- என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஒ ட்டுகை- ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, ஹேயமானவென்னுடம்பிலே யுன்னைப்புகரவொட்டேனென்று நான் ப்ர திஷேதித்தாலும் நான் புகராதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி. ஊனேய்- ஊன்கள் ஏய்ந் திருக்கிற, ஊன்- மாம்ஸம், மாம்ஸஜாலவ்யாப்தமான வென்றபடி. குரம்பையிதனுள்- இந்தக்குரம்பைக்குள்ளே,

மூ—புகுந்தின்று* தானேதடுமாற்றவினைகள்தவிர்த்தான்* தேனேய்பொழிற்றென்திருப்பேர்நகரானே* ॥ ௫ ॥

திருப்பேர்நகரான்றிருமாலிருஞ்சோலைப்*. பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* திருப்பேனென்றென்

ஆ—ஸர்வஜ்ஞனாகிலும், புகிரக்கடவனையொட்டிக்கொண்ட க்ருதஜ்ஞனான வென்னுடையவிந்த ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து, தானேயந்த ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கியருளினானென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையையுந் தனக்குகோயிலாகவுடையவன் தனக்கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே இன்றுவந்திருப்பேனென்றென்னை யிரந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான், பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய், நானுமவனுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தைப்புஜித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥ ௬ ॥

இ—செஜ்ஜூபண்ணிக்கொண்டுளென்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதஜ்ஞதையயி த்யாதியால்) ஹ்ருதயத்திலேயென்றது- ஹ்ருதயவிசிஷ்டமான ஶரீரத்திலேயென்றபடி, த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேயந்தவித்யாதியால்) ॥ ௫ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே. யுறைகின்றபிரானின்றுவந்து என்கிறவதிலஸூசிதவ்யாபாரத்தால் தோற்றுகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்யாதியால்), இத்தால், என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று. முதற்பாட்டில ஸம்ஶ்லிஷ்டவர்த்ததை- ஸிம்ஹாவலோகித ந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விஸ்திரராய் தனக்கிருப்பிடமானகோயில்கள் அநேகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லதாரைப்போலே என்னையிரந்துகொண்டு வந்தென்னெஞ்சுநிறையப். புகுந்தானிதென்னவாஸ்சர்யமென்று, விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸமஸ்தமும் ஸங்கதியாயிற்று. திருப்பேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணைதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) திருப்புப்பெற்று என்கிறவதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) அமுதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

ஸ—குரும்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ஹ்ருதயஸம்ஸமாய்க் கூண்டுபோலேயிருக்கிற வென்னுடைய, தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இன்று: அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே, நடுவே இன்றைக்கு, அதாவது:— யாத்ருச்சிகஸாக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. புகுந்து- ப்ரவேஶித்தருளி, தானே- திருநாட்டத்தரக்கடவனாயிருக்கிற தான்றானே, தடுமாற்றவினைகள்- தன்னைக்காணவொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணுவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை- வ்யாகுலப்படுத்துகை, அவைகளை ப்ரதிபந்தகங்களாய்க்கொண்டு க்லேஶப்படுத்துகை, வாஸனாவாஸனைகளையுமென்றபடி, தவிர்த்தான்- நிவர்த்திப்பித்தருளினான், தானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணைத்தால் வாஸவசாஸ்த்ரமர்த்தக்கடவனாயிருக்கிறவவன்தானே தன்ப்ரதிபந்தகங்களையும் நிவர்த்திப்பித்தருளினானாகையாலே நமக்கிதில் விதேனீயமில்லையென்று கருத்து. ॥ ௫ ॥

திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேஶத்தையுடையவனான, திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு- மலை, ஸப்தமீயர்த்தமயிது, உறைகின்றவஸியாநிற்கிறவனான, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணைத்தாலிதரஸமஸ்தஸ்தலவ்யாவ்ருத்தியும் தோற்றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோத்யைபோலேயாய் 'சயிதம்வாஸவாஸாஸ்தேஷு வநே' என்கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும். திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்குமிகவும் ப்ரியதமமான திவ்யதேஶமென்று தோற்றுகிறது. பிரான்- உபகாரகனானவன், இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களானவாஸஸ்தானங்களை யநாதியாகவுடையவனாய் அத்தாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே, ஓரிடமில்லாதவனைப்போலேயின்றைக்குவந்து, இருப்பேனென்று- நானிங்கேயிருக்கப்பெறவேணுமென்று 'உஷ்யதாமித்யாதிவாஸ்யதாம்' எத்ர ஸர்வகாமேதநவககின்' என்கிறபடியே நம்மய்யர்தாள் நிழலின்கீழே வதிக்கப்பெறுவதெல்லாமதிருப்படி இனிமேலுள்ளநாள் இவர் சிறகின்கீழேயொதுங்கி வதிக்கப்பார்த்திருந்தேனென்று பெரியவுடை

மூ—னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான் * விருப்பே பெற்று அமுதம் உண்டு களித்தேனே * ௬௫[illegible]

உண்டு களித்தேற்கு உம்பர் என் குறை மேலைத் * தொண்டு உகளித்து அந்தி தொழும் சொல்லுப் பெற்றேன் *

ஆ—(உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப் புறப்படுகிற பரமஸுகாஸ்வாதவானாய் இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான சேஷவ்ருத்திவாசகமான திருமந்த்ரத்திலே நமச்சப்தார்த்தமாயிருந்த ஸ்வரூப கைங்கர்யத்தைப்பெற்ற நான் கண்களாரளவும் நின்று கண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்பேரானென்

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— மேலைத்தொண்டு உகளித்து என்று வடிவிலாமபாக்கி உகளித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனனுள்ளிக்ரியால்) மேலைத்தொண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாரஹஸ்வதாலே) அநந்திஸ்வத்தை புரைக்கிறார் (ஈவவா நாவமாபென்று) பாரமஹாஸ்வாதவானாவமாயென்றது- பாரஹஸ்தியயவவா நாவமாபென்றபடி. பாட்டில் தொண்டென்றது- தாஸ்யரஸத்தைச்சொன்னது தக்ஷஸம்பவமிதமான பாரஹஸ்திக்குவக்ஷணமென்றுகருத்து. அதாவது:— பாரஹஸ்தியினுடைய ஸம்பந்த ஸ்ருஷ்டவாணிணாதயமெயில பரிவாஹமாவமாயென்றபடி. இதற்கு நமச்சப்தார்த்தமாயிருந்த என்கிறதோடே யந்வயம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவிக்ரியால்) தொழுஞ்சொல்லென்றது- நமஸ்ஸுவாராமாகையால திருமந்த்ரத்தால நமச்சப்தமென்றது திருமந்த்ரத்திலே நமஸ்ஸுவத்தால் நமச்சப்தமென்றபடி. நமஸ்ஸுவாத்ம விசேஷணமக நமச்சப்தவிஷய மாகையாலத்தலேயாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபகைங்கர்யம் நமச்சப்தமென்னக் குறையில்லையிறே! பாட்டிலே மேலைத்தொண்டென்று துடங்கி சொல்லுப்பெற்றேனென்றுமளவாலே ஸ்வரூபகைங்கர்யத்வனஸ்வபரிவாஹமாய் 'நம இத்யேவவாதிந:' என்று சொல்லப்பட்டதான நமஸ்ஸ்வோச்சாரணத்தைப் பெற்றேனென்று ஸ்வதஸ்ஸித்தியாக கைங்கர்யத்தைப்பெற்ற நானென்றிங்ஙனே வ்யாக்யானஞ்செய்தருளினது பரஸ்பரமான வாசிகவ்யாபாரத்திற்காட்டில் ஸூக்ஷ்மமான மானஸிகவ்யாபாரம் ப்ரதானமாகையால். வாசிகபரிவாஹமாய்வரும்படி பூர்ணமான ஸங்கல்பாகாரத்திலே யிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்தாலே. ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈடு—பாரிப்பு தாம் பாரித்தபடியாகக்கொண்டு வக்கைகையை பெருமாயித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ளநாள் நானுமுடைய நெஞ்சிலேயிருக்க வேணும்கீடென்று பேறாசைபாகவென்னை புஜித்துக்கொண்டு என்றபடி. என்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்- நெடுங்காலம்வயிறுபாய்ப்போந்தவனுக்கு மடிநிறையபபிள்ளையுண்டாயிற்றென்றுமாபபோலே என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தானென்று மாஹாத்ம்யஸ்வாதிசயத்தாலேயருளிச்செய்கிறபடி. விருப்பேபெற்று- விரும்பப்படுகையைத்தானே பெற்று, விருமபபடுகை- ஸ்லாகனீயனாயிருக்கை, சுவயாரணத்தால் ஒருநாளும வெறுப்பின்றிக்கே யொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கு, நான் ஸ்லாகனீயனாயிருக்கையே பெற்றேனென்றபடி. அமுதமுண்டு- அவனுடைய குணங்களாகிறவம்ருதத்தை ஸாஜித்து, களித்தேன்- ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், "பந்தஸ்வருதிவஷாவஸம்வரிணாமேவ" என்கிறபடியே உடகத்தில் ஜாமாதாபாதிகாவ்யத்திலே தாங்கள விழப்புகாமிற்கவிபபோதமருதம்போலே தோற்றிஸம்வலிக்கிற கூடாவிஷயங்களை ஸாஜித்துககளிக்கும் பொவ்யரைப்போலன்றிக்கே உடகத்தில் நிரதிசயஸ்வாவாதகமாயிப்போதும் நிரதிசயஸ்வாவவமான பரஸ்வரூபகுணாம்ருதத்தை ஸாஜித்துக்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ௬௫[illegible]

மேலை- மேலப்பட்டதான, சுதிவ்யாவ்ருத்தமானவென்றபடி. தொண்டு- தாஸ்யரஸமானது, உகளித்து- உஜ்ஜ்ரும்பித்து, உகளுகை- உபரககிளம்புகை, அந்தி சுதத்தில், அந்தஸ்யாஸ்வோஜ்ஜ்ரும்பண பர்யவஸானத்திலேயென்றபடி. தொழுஞ்சொல்லு- தொழுகையைச்சொலலுகிறசொல்லை, நம:என்கிறஉக்தியை, என்றபடி. அந்தஸ்யாஸ்வோஜ்ஜ்ரும்பண பர்யவஸானவரிவாஹமாகப்பிறக்கும் நமஉக்தியையென்று வாக்யார்த்தம், பெற்றேன்- அடைந்தேன், ஸ்வரூபகைங்கர்யநமஉக்தி வ்யாவ்ருத்தமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்தஸ்வரூபகைங்கர்யவ்யாவ்ருத்தமான நமஉக்திப்ரீதிபரிவாஹமாகச் சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படி நமஉக்தியானது வசிகமானபடி, பரிவாஹமானபாஷை ஸ்வரூபகைங்கர்யத்தில்

மூ—வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்* கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே* ॥எ॥
கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன்* எண்ணினுண்பொருளேழிசையின்சுவைதானே* வண்ண
நன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* திண்ணமென்

ஆ—கண்ணுள்நின்றகலான், இப்படியவனை லாபித்துக் களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமே லுபேயமாயிருப்பதொரு ப்ராப்யமுண்டோவென்கிறார். ॥எ॥

(கண்ணுள்நின்றகலான்) ஆச்ரிதஸர்வஸ்வபூதனான ஸர்வேச்வரன் ஸந்நிதானம்பண்ணியிருந்த திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான், தன்னாலும் விச்லேஷிக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலே புகுந்து செறிந்தான்,

இ—(இப்படியித்யாதியால்) ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரன் ஸ்வாமியாயிருந்தாலும் "ஸ்வஸ்மை ஸ்வாமிநே தாஸ: ஸ்வாமிநோ ந்யாயக:" என்கிறகணக்கிலே அந்தரங்கமெல்லாமிப்போதுள்ள ஸம்பந்தத்திலும் தமக்குக்குறைவற்றிருக்கையாலே உத்தரோத்தரவ்ருத்தியில்லையென்கிறாரென்று கருத்து. இததால கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தமக்குச்செய்தருளின ஸுக்ருதங்களை யனுபவித்தவரிப்படி தாம் ஸர்வேச்வரனை நிரூபிக்கையால் வந்ததம்முடைய நிரபேக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எண்ணினுண்பொருள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷித்யாதியால்) ஏழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலுமித்யாதியால்) 'ஈச்வரஸ்யாபி ஸ்வதந்த்ர' என்கிறவிடத்தில் 'வ்யாப்தாய' என்று ஸகலமாயிருந்தாலும் ஈச்வராதீநஸம்ஸ்லேஷமாநஸம்பந்தமாயிருக்கிறாப்போலே புகுந்தான், செறிந்துஎன்கிறவிடத்தில செறிந்துஎன்றதும் ஸகலமானது ஸ்வஸாமர்த்யாதிசயஸஹத்தாலே ஸம்ச்லேஷ ஸம்பந்தமாநஸம்பந்தியான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்று நினைத்தருளுகிறார் (புகுந்துசெறிந்

ப—ஸம்பந்தத்தைப் பெற்றேனென்று பர்யவஸிதார்த்தம், வண்டுகளிக்கும்- மதுபாநமத்தங்களான வண்டுகளாலே ஸம்பந்தங்களாநந்திக்கும்படியான, பொழில்- உத்யானங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- அவ்வூரிலிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், கண்டுகளிப்ப- நான்தன்னை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டாநந்திக்கும்படி, கண்ணுள்நின்று- கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரந்தரவிஷயமாயிருந்தென்றபடி. அகலான்- விச்லேஷிக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விச்சேதமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரந்தரவிஷயமாகாநின்றானென்று பாவார்த்தம், "ததோ யோ ஸௌ தஸ்ய ஸ்ருக்ஷ்ம ப்ரக்ருதிஷு விசேஷஜம் தத்ப்ரகாரஸ்யாபி தேநாத்மஜநம் வ்யாப்தாஸ்யா ப்ரஹ்மஜநமேவ" என்று ந்யாயபரிபாஷையிலருளிச்செய்தபடியே யாழ்வாருடைய திருக்கண்கள் ப்ரத்யக்ஷாதிஸாக்ஷாத்தங்களாகையாலே விப்ரக்ருஷ்டமான ஸம்ச்லேஷங்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தங்கண்கள்நின்றும திருப்பேர்நகரான் விச்லேஷிப்பானென்னக்குறையில்லையிறே. உண்டு- இப்படிதன்னை லாபித்து, களித்தேர்க்கு- ஆநந்தித்தவெனக்கு, உம்பர்- உபரி, இதுக்குமேலென்றபடி. என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ॥எ॥

எண்ணில்- எண்ணப்பார்க்கில், ஸஹாத்ம்யத்தாலே யவனையறியநினைத்தாலென்றபடி. இங்கு ஜ்ஞாநஸ்வாதிகாயாம்ஸேவ:, நுண்பொருள்- ஸூக்ஷ்மபதார்த்தபூதமான, நுண்- ஸூக்ஷ்மம், மனோஜ்ஞம் அஸ்ஸஸலாதவனென்றபடி. தானேஏழிசையின்சுவை- தான்தானே ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனென, சுவை- ரஸம், ஸப்தஸ்வரஸம்பேபோலே ஸ்வாதுவான நிரதிசயபோக்யபூதனென்றபடி. வண்ணநன்மணி- வர்ணசோபிதங்களாய் நல்லவையான மணிகளையுடையவையான, நானாவர்ணங்களாய் ஸ்ரேஷ்டங்களான ரத்நங்களையுடையவையானவென்றபடி. மாடங்கள்சூழ்- ஸௌதங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரன், கண்ணுள்- என்னுடையகண்ணுக்குள்ளே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்து, அகலான்- விச்லேஷிக்கிறானில்லை, ஒருக்ஷணமும் விச்சேதமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸாக்ஷாத்விஷயபூதனாகாநின்றானென்றபடி. திண்ணம்- த்ருடமாக, இனி

மூ—மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே* ॥அ॥
இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்*

ஆ— இன்னமிவ்வளவன்றவனுடைய பாரிப்பென்கிறார். ॥அ॥
(இன்றென்னை) திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞானவானாக்கித் தன்னையென்னுள்ளேவை

இ—த்தானென்று) கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) பாரிப்பு - ஸம்ரம்பம், இத்தலைக்கீழ்ப்பாட்டிலே பாஹ்யமாகத்தாமவனுக்கு பலவஸ்துக்களை நிரூபரானபடியை பநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரவகாசராயிருக்கச்செய்தேயு மவனுடைய ரக்ஷணஸம்ரம்பங்கள மஹாந்தங்களாயிருக்கிறனவென்று வீதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிக்கை. ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

பொருளாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயேத்யாதியால்) 'அஸந்நேவ ஸ பவதி, அஸத்ப்ரஹ்மேதி வேத சேத்' என்கிறவாக்யார்த்தமிங்கே பவிஷ்டமென்றுகருத்து. ப்ரபந்தத்தில் இன்றென்கிறவிடத்துக்கு நானநாதியாக ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாக வின்றைக்கென்றர்த்தமாகையாலே என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நானொருஹேதுவை க்காணேனென்று ஹேதுவைநிஷேதிக்கிறதாக ஸங்கைகையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவித்யாதியாலே இதுக்கொருத்தர மருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரஸ்னம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலு மிப்ரபந்தத்தில் ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரஸ்னமபேக்ஷிதமென்று நினைத்தந்த ப்ரஸ்னப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னை

ஸ—தன்னாலும் விஸ்லேஷிக்கமுடியாதபடியாக வென்றபடி. என்மனத்து- என்னுடையஹ்ருதயத்திலே, இன்று- அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவேயின்றைக்கு, செறிந்துபுகுந்தான்- ஸமிவ்ருதனாய்க்கொண்டு புகுந்தான், செறிவு- ஸமிவ்ருதி, என்ஹ்ருதயத்தில் புகுறத்தொடங்கினவாறே ஸமிவ்ருதமான ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி தாபாதிகளையுடையவனாய்க்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி. கருத்தின்கண்- ஸங்கல்பத்திலே, கண்ணென்று ஸப்தமீவ்யயம், பெரியன்- அதிகனானவன், என்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்னம் பஹூவிதரக்ஷணாபிஸந்திகளை யுடையவனுமாகின்றானென்றபடி. ॥அ॥

குன்றென்ன- ஜங்கமபர்வதங்களென்றுசொல்லலாம்படி, திகழ்- விளங்காநிற்கிற, மாடங்கள்- திவ்யமாளிகைகளாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேஸ்வரன், இன்று- அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தேநடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்கு, பாஹ்யவிஷயாஸக்தத்தில் கிப்பாலப்பட்டகாலத்திலென்றபடி. என்னை- 'அஸந்நேவஸபவதி' என்கிறபடியே ஸவிஷயஜ்ஞானமுமில்லாமையாலே அஸத்கல்பனாய்க்கிடந்தவென்னை, பொருளாக்கி- ஸத்தாவாக்கி, 'ஸந்தமேனந்ததோவிது:' என்கிறபடியே ஸவிஷயஜ்ஞானப்ரதானத்தாலே ஸத்வஸ்துவனாக்கியென்றபடி. தன்னை- ஸகலார்த்தங்களுக்கும் நித்யஸம்ஸேவனீயனான தன்னை, என்னுள்- அதிஹேயமான வென்னெஞ்சிலே, உள்- ஸ்தானம், வைத்தான், 'யத்ருவிகேதவிநிவேசயதி' என்கிறபடியே யோகிகள் ப்ரயத்நஸாத்யமாக ஸாதனங்கள்பண்ணுகிறாப்போலே நானொன்றும்பண்ணாட்டாதே அஸத்கல்பனாய்க்கிடக்கச்செய்தே தான்தானே கொண்டுவந்துவைத்தருளினான், தான்புகுந்தானென்னாதே தான்வைத்தானென்கிறவித்தால் ஓர் நிதியை நலலவிடந்தேடிவைத்தாப்போலே தானென்னெஞ்சிலேபுகுந்தது தனக்குக்ஷேமமாக நினைத்திருந்தானென்றபடி. பொருளாக்கியென்கிறவிடத்தில் ஸவிஷயஸத்தாப்ரதானாதிஜ்ஞானப்ரதானமும் என்னுள்வைத்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயபோக்யப்ரதானமும் நிர்ஹேதுகஸம்ஸாரஸ்காரமும் விவக்ஷிதமாகையால ஸாதனாந்தரமில்லை, இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவித்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினதன்னைப்போலே யிதுக்கு நானொருஹேதுவும் காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிற ஸந்நிவேசத்தாலே ஸம்ஸாரதுடைய ஸரவமிதப்ரவணஹேது சொலலித்தாய்த்தாகையாலே யவனுடைய ஸாவநிதப்ரவணகாரணமான காரணாந்தரமொழிய வேறொருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு பரமவிதாத்பர்யம், இக்கு திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்

மூ—அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான்*

ஆ—க்குகைக்கு ஹேதுவென்? இதற்குமுன்பிப்படிச் செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்றவனை நான் கேழ்க்கிறேன், இதற்கோருத்தரம் வல்லனாகில்சொல்லுவானென்கிறார், ஒருக்ஷணம்பிரியிலயரிக்கமாட்டாதே-

இ—(பிரிதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிச்செய்யாதிருக்கியால) உணர்த்துலுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநான்கேழ்க்கிறேனென்று) ஒன்றெனக்கருளிச்செய்ய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கொருத்தரமிருக்கியால்) வல்லனாகிலென்கிறவிதத்தால ஸர்வஜ்ஞனானவனாலும் இதற்குத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று. இந்தஹேதுவென்னவென்றது- வ்யாஜஹேதுவென்னென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே ஹேதுமாத்ரபரமாகில பாட்டிலே ஸம்ஸாரவ்ருத்திபிரதிபந்தகஹேதுக்களையும் ப்ரதிக்ஷேபித்ததாக வ்யவஹரிக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தானென்கிற வாக்யத்தோடு விரோதமும் ஸம்ஸாரிக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யதோஷமும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே; ரக்ஷணத்திற்கு வ்யாஜஹேது ஸம்ஸாரியுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸர்வாபராதரை ஸம்ஸரிப்பிக்கைக்கு வ்யாஜஹேது அவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை ஸவிஷயப்ரஜ்ஞானவானாக்கி தன்னையென்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு, தன்காருண்யமொழிய வேறுவ்யாஜஹேதுவேது முன்பிப்படிச்செய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறுவ்யாஜஹேதுவேது என்று வாக்யதாத்பர்யம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுகளிலே ப்ராதுர்ப்பூதமாகவவன் தம்பக்கலபண்ணின வாத்ஸல்யங்களையெல்லாமநுஸந்தித்தவர் மிகவும்விஸ்மயபாதின்றவாறே நீர முன்பநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்து தம்முடையகர்மங்களாலே வந்ததானப்போலே யிப்போதுமக்குண்டான ஸுக்ருதிகளும்முடைய ஸாக்ருதங்களால் வந்தவையத்தனையன்றோ, ஸம்ஸாரவைத்துக்கு ஸாதாரணகாரணமாத்ரமன்றோ, தத்தங்கர்மவைஷிகள் தத்தத்பீஜஸ்வாமிவிசேஷ வ்யாபாரங்களாகையாலே அவைத்தில ஸாதாரணகாரணமான ஜகத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்கப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் கார்யமாத்ரத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈஶ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே, யிங்கும் கார்யமாத்ரத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈஶ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று ஶங்கிக்க வென்பக்கலுள்ள ஸாக்ருதத்ருஷ்டாந்தங்கள் வைதிகஸாமிகளல்லாமையாலே ஹேதுப்ராதுர்பாவங்களல்லாமையாலும் கார்யத்துக்கஸஹிதகாரணங்களல்லாமையாலும் இவைத்தின் ஸ்வாபாவிகஸௌலப்யநிஶ்வரஸம்பந்தங்களாகையாலும் இவை ப்ரத்யேகவகாரணமாத்ரமாகையால்ப் பண்டென்னை வாராதேசெவனாக்குகைக்கு மின்றென்னை சஹ்ருதயனாக்கி யித்தனைஸுக்ருதிகளை யெனக்குத்தந்தருளுகைக்குமுன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் க்ருபையுமொழிய வேறொரு ப்ரயோஜநகாரணங்கண்டிலேன், எனக்குக்காட்டாதே ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதியுமஸம்பந்தியாயிற்று, அன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னைஸம்ஸாரியாக்கினது என்னசெய்யக்கடவனாயென் றபிப்ராயமாயிருக்க பண்டென்னை ஸம்ஸாரியாக்கினதற்கு ஹேதுவெனனவென் றபிப்ராயம்பண்ணும்போது என்செய்வானென்கிறவாக்யம் க்லிஷ்டமாகிறதென்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷண

ம—டூறேனென்கிற வாக்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழிபவும தம்பக்கல் ஒருகாரணமும் கலிஜமாகையாலே அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பரசாத்பர்யம், அன்று இந்த யாத்ருச்சிகஸாக்ருதாகஸத்திக்கு முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னை- தனக்கு நித்யபாரதந்த்ரனானவென்னை, புறம்போக- ஸ்வஸ்வரூபத்திலேபோரம்படி, ஸவிஷயஜ்ஞானமின்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயாநுபவத்திலே நிரதனும்படியென்கை, புணர்த்தது- ப்ராக்ருதியோடே ஸம்பந்திப்பித்தது, தேஹாத்மாபிமானிபான ப்ராக்ருதவாஸனைக்குவைத்தது என்றபடி, என்செய்வான்= என்னசெய்யக்கடவனாய், என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸஹமாகக்குகைக்காக என்றுவட்டாபம், இது க்ஷேபஸாமர்த்யம், ப்ரஶ்நம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலேனென்று ஶேஷம், என்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும் கண்டிலேனென்று ஶேஷம், என்னைபுறம்போக புணர்த்தது என்கிற வாக்ய-

மூ—குன்றென்னத் திகழ்மாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான்* ஒன்றெனக்கருள் செய்ய வுணர்த்தலுற்றேனே* ||௯||
உற்றேனுகந்து பணிசெய்துனபாதம்* பெற்றேன் ஈதேயின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்*

ஆ— உக்தமான ஸ்வரூபத்தையுடையனாயிருக்கிற இவனிதுக்கு முன்பு அநாதிகாலமெல்லாமென்னைவிட்டிடவ்வண்ணே யொளித்திருந்தானென்று கேழ்க்கிறேரென் றுமாம். ||௯||

(உற்றேன்) எம்பெருமானொருத்தரக்காரணமும் உம்முடைய திறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் நீர்செரன்

இ—(த்ருதீயார்த்தம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அதில் யாரோகனுமிருக்கிறவிவனென்னுமளவாலே ஸம்பந்தமுமிதுக்கு முன் த்ருதீயாலே த்விதீயவாதமும் கேழ்க்கிறேனென்கிறவித்தாலே த்ருதீயவாதமும் ஸ்பஷ்டம், இந்தயோஜனையில் கீழ்ப் பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின ஸாங்கேதிகஸுக்ருதம் தந்து விலைபெத்தவரிப்பாட்டிலே யென்பக்கலிதத்தை யாஸக்தனுமிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமெல்லாமென்னைவிட்டிடவ்வண்ணே யொளித்திருந்தானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ||௯||

பத்தாம்பாட்டு.

இப்படியவனுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே ஸகலஸம்பத்துக்களையும் பெற்றேனென்று தாம்போது ஸரிவஸிலைத்தாராய் நாராயணராயிருக்கச்செய்தே 'ஈதேயின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்' என்றும் ப்ராப்திக்கை ய ஸம்பந்தமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானிருதூலிகையால்). காணுமைமென்றது- காணுமையாவே

ஸ—வ்யக்திபாலே யவனுடைய நிரங்குஸஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொல்லிற்றாகிறதாகைபாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யதாத்பர்யம், தடுமாற்றவினைகளென்கிற ஸாவகாஸத்தாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழியவும் தம்பக்கலொரு காரணஸம்பந்தமாகையாலே யவனுடையஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணம் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பரமதாத்பர்யம். எனக்கு- இப்படிச்சொல்லாநிற்கிறவெனக்கு, ஒன்றுஅருள்செய்ய- ஒருஉத்தரமருளிச்செய்கைக்காக, உணர்த்தல்- விஜ்ஞாபநத்தை, உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஞாபநம்பண்ண வுத்யுக்தனாகின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒருஉத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனைக்கேழ்க்க வுத்யுக்தனாகின்றேனென்கை. விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறேனென்னுதே விஜ்ஞாபநம்பண்ண வுத்யுக்தனாகின்றேனென்றது இப்ப்ரஸ்நம் ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்கைக்கு ஸக்யமல்லாததாகையாலே யீதையவன்ஸந்நிதியிலே கணார வெணசொல்லுகை யாவத்தமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படிநான் ப்ரஸ்நம்பண்ணினல் ஸர்வஜ்ஞனானவனுமிதுக்குத்தரமருளிச்செய்ய முடியாதென்றபிப்ராயம். இது ப்ரதமயோஜனை. த்விதீயயோஜனைக்கு ஸம்பந்தம், குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்- வடிவழகன், இன்று- யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்குப்பால்பட்ட விக்காலத்திலே; என்னைப்பொருளாக்கி- வடிவழகன் தன்னையென்னுள்வைத்தான்- தானென்னுள்புகுந்தானென்னுதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்னத்தால் புறம்போகிடத்திலும் ஸ்திதியற்றுத்தடுமாறுகிறதன்னை யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து கிலேநிறுத்தினனென்றபடி. என்னையொருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனுப் என்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்து ஸாத்ம்யனானனென்கை, அன்று- முன்புள்ள அநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்ததென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். என்னை- இப்படிதனக்கத்யந்தவிஷயனுமிருக்கிறவென்னை, புறம்போகப்புணர்த்தது- தன்னோடுகலவாதே விஷயாந்தரங்களிலே போம்படி பண்ணிவைத்தது. புணருகை- ஸ்ருஷ்டிக்கை, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவானுப், எப்படி பாத்யாரணம் பண்ணக்கடவானுயென்றபடி. என்னோடுதான்ஸம்ஸ்லேஷியாதே என்னைவிஷயங்களுக்கு எங்ஙனேயொளித்திருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி, த்ருதீயவாதவ்யாக்யானம். ||௯||

உற்றேன்- கிட்டினேன், உன்திருவடிகளை ப்ராப்திக்கப்பெற்றேனென்றபடி. உகந்துபணிசெய்து- ப்ரீதியுக்தராய் கைங்கர்யம்பண்ணி, ப்ரீதியுக்தராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிற வாசிககைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி. உனபாதம்- உன் திருவடிகளை, பெற்றேன்- அடைந்தேன், ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், ஈதே- இதுவே, இந்தவுன் திருவடிகளை ப்ராப்திக்கையேயென்றபடி. இன்னம்- மேல்யாவதாத்மபாவியும், வேண்டுவது- எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் ஏவ

மூ—கற்றார்மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேரார்க்கு* அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே* ௰
நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்* நல்லார்பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லார்தமிழாயிரத்

ஆ—னபடியே நிர்ஹேதுகமாகவே செய்தேன், அதுநிற்க இனிநான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திருவடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவடிகளிலடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்குவேண்டுவதென்றாரென் றாழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியே செய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய ஆழ்வாருந் திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப் பற்றினார்க்கொரு துக்கமில்லையாகாதேயென்கிறார். ௰

(நில்லாவல்லல்) அவன் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இதுநிஶ்சிதமென்றுகொண்டு இத்

இ—என்றபடி. இதற்குவேண்டுவதென்னென்ன என்கிறத்தோடேயன்வயம். நிர்ஹேதுகமாகவென்றது- என்காருண்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணமன்றிக்கே யென்றபடி. உற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவித்யாதியால்) இவ்வர்த்தத்தையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னையுஞ்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ஸ்ரீதிவ்யப்ரபந்தவாக்யவிவரண விஶ்வாஸாநுஸந்தாநமென்றுகாட்டுகிறார் (பெறுகிறேனித்யாதியால்) பெறுகிறேனென்றது- க்ரியாபதமன்று பெறுகிறநானென்றபடி. என்தாயென்றுஸம்போதித்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறதாயிருக்கையாலே யுனக்குத்தாரடியார் தமக்கென்றுநிர்தேஶிக்கை யுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்று பரோக்ஷமாகநிர்தேஶிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்) இப்படிநிர்தேஶிக்க அவனப்படிச்செய்கிறோமென்றவாறே மிகவும்ஸ்ரீதராயந்த ஸ்ரீதிஶயத்தாலே யவனுடையகுணத்தை ஸ்வகதமாக வநுஸந்திக்கிறாராகையாலே பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாரென்றதாயிற்று. இல்லையாகாதேயென்றது- இல்லையன்றோவென்றபடி. ௰

✳நிகமனம்.✳

அநுஸந்தித்துஎன்கிறதற்கு உபோவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு

ஈ—யாரணத்தால் மற்றொருஸாதநாந்தரமும்வேண்டா என்றபடி. அப்படியே செய்கிறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய ஸ்ரீதராயவனுடைய கல்யாணகுணத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுஸந்திக்கிறார்மேல், கற்றார்- அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யஸேவத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையு மப்யஸித்தவரானவென்றபடி. மறைவாணர்கள்- வேதநிர்வாஹகர்கள். மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ப்ரதர்களான வேதார்த்தங்களையெல்லாம் வ்யாக்யாநரூபேண தத்தத்க்ஷேத்ரங்களாகத்தபடி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, ஸம்வதநுஸந்தத்தாலே ஆநந்தியாநிற்கிற என்றபடி. திருப்பேரார்க்கு- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அற்றார்- அற்றவர்களான. ஸ்வஶேஷத்வ ஏனகிறவாதத்தையும் தேவதாந்தரஶேஷத்வத்தையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று தீர்ந்திருக்குமவரான என்றபடி. அடியார்தமக்கு- ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸ்வார்த்தம். அல்லல்- துக்கங்கள், ஸம்வதநுஸந்தானதுக்கங்களென்றபடி. நில்லாவே- நிற்கமாட்டாவே, உபாயத்தாலிதில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ௰௦

அல்லல்- துக்கங்கள், ஸர்வேஶ்வரஸாக்ஷாத்காரபாதநிமித்த துக்கங்களென்றபடி. நில்லா- நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தார்க்கிதிஶேஷ:, கீழ்ச்சொன்னதை ஸ்ரீதிஶயத்தாலே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி. நீள்வயல்- நீண்டவயல்களாலே. அதிஶயதயா ஸ்ப்ருஹணீயங்களான கழனிகளாலேயென்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேர்மேல்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தின்விஷயமாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயன்வயம். நல்லார்- கல்யாணகுணாஶ்ரயரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பலர்- அநேகம்பேர், வாழ்- வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக் கேட்டநுஸந்தித்தாநந்தியாநிற்கிற என்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாருடைய, சொல்- உக்தியான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். ஆர்- பூர்ணமான, ரஸபுஷ்டியையுடைத்தான என்றபடி. தமிழாயிரத்து- த்ராவிடமான

மூ—துளிப்பத்தும்* வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தைப்பே பின்னையுபகாரஸ்மரணமாக்கித் திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—சொல்லென்கிறத்தோடேயங்கமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்தவென்று) தாத்பர்ய வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லாரித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஶ—ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-அப்யஸிக்கவல்லவர்களான, தொண்டர்-தாஸவர்களானவர்கள், ஆள்வது- ஶாஸநம்பண்ணுமது, சூழ்- வ்யாப்தமான, அபரிச்சின்னமான என்றபடி. பொன்- அப்ராக்ருதமான, பொன்ஸமமென்கிற மஹாவ்ருத்த உஜ்ஜ்வலம். விசும்பு- ஆகாஶம், பரமவ்யோமஶப்தவாச்யமான பரமபதமென்றபடி. இந்த ப்ரக்ருதஸம்பந்தத்தை த்யஜித்து பரமபதத்தை ஶாஸநம்பண்ணும்படி பரமைகாந்திகளுக்கு ஸ்வதந்த்ராவரென்று பலதாத்பர்யம். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய ப்ரதாநஶேஷ ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபதிஷ்டதாத்பர்யரத்நாவளி:.

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை.)

ஶ்ரீகாந்தஸ்ஸோமாந்விதஸவிதபாதிவ்யதேஶஸ்ஸ்திதஶ்ச
ஸௌரக்ஷோத்ப்ரதர்ஶநஸம்ப்ருதபரவஸுதஸாஸதத்வஞ்சபாநாக்யா।
த்ருஷ்ட்யாத்வஸஞ்சிவாஸாதிதிவிதரணதஸ்ஸஸ்வஹாவப்ரகாஶாக்ய
ஸ்வாதிகார்த்தோஷ்யதீஶஸம்ஸ்வயநாபிதஶ்ரீவதிஶ்ருத்யமாயி ॥௧௧॥

(ஶ்ரீகாந்தஸ்ஸோமாக்ய) திருமால்வந்து- பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும், (ஸவிதஸவிதபா) காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்- அவ்யாஸக்தனாகையாலும், (திவ்யதேஶஸ்திதவாக்) கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்- கொடிகளாலே அலங்க்ருதங்களான கோபுரப்ராஸாதங்களாலேசூழப்பட்ட திருப்பேரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸௌரக்ஷோத்ப்ரமாக்ய) சேண்விசும்புதருவானே- பரமபதத்தைத்தர உத்யுக்தனாயிருக்கையாலும், (தர்ஶநஸம்ப்ருதஸம்பதா) வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி- ஸுநிஶ்சிதாக ஸம்பந்தம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸவத்வஞ்சபாநாக்) திருப்பேர்நகராநித்யாதி- திருப்பேர் திருமாலிருஞ்சோலை ஆஶ்ரிதஹ்ருதயம் இதுகளிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (த்ருஷ்ட்யாத்வஸஞ்சிவாஸாக்) கண்ணுள்நின்றகலானே- அவர்களுடைய கண்வட்டத்திலேநின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், (அதிவிதரணத:) கருத்தின்கட்பெரியன்- அவர்களுக்குபாஸ்ஹாயிகமாகத்தன்னை பநாஹவிக்கக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸஸ்வஹாவப்ரகாஶாக்) இன்றென்னைப்பொருளாக்கியித்யாதி- இஸம்ஸாரிசேதநனை தானநாதிகாலமநாதரித்து இன்றுதரிக்கைக்குத் தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யகாருண்யங்களொழிய வேறு உபாயநகாரணமில்லையென்று தன்ஸ்வபாவத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாதிகாக்) ஈதேஇன்னம்வேண்டுவதெந்தாய்- ஸர்வருக்கும் நிர்வாஹகஸ்வாமியாகையாலும், திருப்பேர்நகரானிச் சேதநவிஷயத்திலே ஸௌஶீல்யபாலே தானேஸந்தோஷிக்கிறானென்று "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே தெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௧௧॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சூழ்விசும்பு) இப்படி நிர்ஹேதுகமாக எம்பெருமானோடே ஸம்ஸ்லிஷ்டரான ஆழ்வார் தாம் திருநாட்டேற எழுந்தருளும்படியையும் தாமெழுந்தருளும்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக் கொண்டாடும் ———

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி யாத்ருச்சிகமாக எம்பெருமான் தம்மோடு கலந்தருளினபடிகளைக் கண்டு பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே அத்தைப் பேசிக்கொண்டு அநுபவித்த ஆழ்வார் அநந்தரம் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டு தேவஸேனாதிகளும் ஸர்வலோகங்களும் இவர்களுடைய ஆகமனப்ரகாரமாக உபசரித்தார் என்னும்படிகளிலே விசித்ரமாகச் சிலவற்றை உத்தேசிக்கைக்குடலாக அஸம்பந்தமன்றே என்ன வ+ா (இப்Xல்) திருநாட்டேறவிருந்த தாமினிய நந்தாவிளக்கிலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புகிறபடியையு மப்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக் கொண்டாடப்புகிறபடியையு மப்போது தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி. இப்படி ஸவிஷயத்துக்களான விவக்ஷைகளை தூரியமுழக்கின என்றும தொழுதனருலகர் களென்றும் இருப்பிடம்வகுத்தனரென்றும் கீதங்கள்பாடினரென்றும் வியந்தனரென்றும் வந்தினரென்றும் இப்படிகளிலே ஸம்பாவிதங்களாக நிர்தேசித்தது தமக்கிவைற்றிலெப்பிறந்த ஸாக்ஷாத்கார வைஸத்யத்தாலே யிவையித்தனையும் போதே தாமபெற்றதாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே சொன்னதென்றுகருத்து. அநுபவ ப்ரகர்ஷத்தாலேயென்றது- தம்மைவிசேஷித்து நிர்தேசியாதே நாரணன்தமரையித்யாதியாகச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹ நிர்தேசத்தாலேயென்றபடி, இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிற கல்யாணஸம்பத்துகளிற்குக்கீழ தமக்குநடந்த நாநாகல்யாணாநுபவவிசேஷங்கள் போலே தமக்கொருவருக்கே நியதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தம்முடைய ஸம்பந்திகளுக்குங்கூட ஸாதிகளாயிருக்கிறபடியை தாமிப்போது ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே தம்மைப்பொருவரையே நிர்தேசியாதே நாரணன்தமரையித்யாதியாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமுதாயத்தை நிர்தேசித்தருளுகிறாரென்றுகருத்து. செஞ்சொற் கவிகாளிலே பேசியல்லது யறிகவொண்ணாதபடி தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியாலேயவன் தம்முடைய திருமேனியிலுங்கூட வ்யாமோஹத்தைக்கொண்டு கலந்தருளினபடியையும் திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருவாய்மொழியில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸம்பவிக்குமவையான உபாஸநாபல கல்யாணஸம்பத்துகள் தமக்கவனுடைய ஸஹஜகாருண்யோதத்தாலே ஸுலபங்களாயிருக்கிறபடியையும் பேசி அத்தாலேயதி த்துகின்ற ஆழ்வாரருள்பெறுவாரில்லப்படியே தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே ஸ்வரிதனாய் தம்முடைய அபேக்ஷிதமிருக்கிறவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கநுகுணமாகத் தாமினியிப்போதே திருநாட்டேறப்போகவேணுமென்று ஸங்கல்பிக்கவத்தாலே வாஞ்சிதஸந்தேயனான ஸர்வேஸ்வரன் திருநாட்டிலுள்ள ஸமாநாபவத்திற்கீடாக அவர்க்குமிகவும் விடாய்ப்பிறக்கைக்காக ஸாக்ஷாத்கரிப்பிக்கத்திற்கு எழுந்தருளுகிற ஸமயத்துக்கு மங்களமாக வேதங்களிலே ப்ரஸித்தமாய் அதிஸங்கோசமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையு மங்குள்ள ஆதிவாஹிகஸத்காரப்ரகாரங்களையு மந்தராமார்க்கத்தாலேபோனார்க்கு ப்ராப்யமாய் ‘அதிவிரஜாம் ததிரேவ ஸங்க்ரஸஹாத’ மென்னும்படியான ஸம்ஸாரத்தையும் நித்யஸூரிகள் வந்தாதரிக்கும்படியையும் பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனுதானும் எதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும் “ஆநந்தநிந்யாண தஸ்ரீ ஸ்ரீபகவதியாமப்யாஸாஸாநந்தம்” என்கிற திவ்யஸ்தானத்திலே அதிஸங்கநாஸமான ஸந்தஸமயபர்யங்கத்திலே ராஜதபீடியின்மேலே ஸகாதபீடிபிருந்தாப்போலே ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளி யஸம்க்யேயதிவ்யபரிஜந பரிச்சதஸங்குணாதிபரிஸம்ஸிதனுப் ஸ்ரீபூமிநீளாதி திவ்யமஹிஷீஸமஸேவிதனைக்கொண்டு தமக்குப்ராப்யனைப் புகிறபடியையும் “அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ” என்று ஸம்ஸாரப்ராப்யரான நித்யஸூரிகளநடுவே தாமாநந்தநிமக்னராயிருக்கப் புகிறபடியையும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ப்ரத்யக்ஷமாம்படி ப்ரகாசிப்பித்தருளக்கண்டு மிகவும் ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே அந்த அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திலுள்ள கல்யாணஸம்பத்துகளைப் பேசி அநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் அர்ச்சிராதிகதிப்ரதிபாதகமென்கிற ஸமஸ்தகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமாயிற்று.

மூ— சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கின* ஆழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின* ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்* வாழ்புகழ்நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே* ॥க॥

நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்துநன்னீர்முகில்* பூரணபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்*

அ—இப்படி திருவுள்ளத்தாலே ப்ரத்யக்ஷித்த அர்ச்சிராதிகதியைப் பேசுகிறார், திருநாட்டேறப்போகையிலே உத்யுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டுகந்து அசேதநமான மேகங்களுங்கூட இவர்கள் போகக்கடவ ஆகாசத்தையெல்லாம் அலங்கரித்துக்கொண்டு நின்று தூர்யகோஷத்தைப்பண்ணின, கடல்களாகிறவை திரைகளாகிற கையையெடுத்தாடின, இப்படி ஸமஸ்தபதார்த்தங்களும் உத்ஸவமான செயல்களை செய்தனவென்கிறார். ॥க॥

முதற்பாட்டு.

இ—நாரணன்தமரைக்கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேற இத்யாதியால்) வழிபித்து வைத்தார்க்கு என்று மேலே சொல்லுகையாலே திருநாட்டேறப்போக உத்யுக்தரென்றபடியிலே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. சூழ்விசும்பணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களை இத்யாதியால்) தூரியமுழக்கினவென்னுமதையுரைக்கிறார் (தம்மை இத்யாதியால்) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்திய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இத்யாதியால்) ॥க॥

அ— எனப்பன்- எனக்கு உபகாரகனான, வாழ்புகழ்- வாழ்விக்கும்புகழுடையவனான, ஆஸ்ரிதரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கும் கல்யாணகுணங்களை யுடையவனானவென்றபடி. நாரணன் தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய அஸாதாரணசேஷபூதரைக்கண்டு, தமரென்று- ஸ்வகீயர், பரமபதத்திற்குப் போகவுபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு என்றபடி. ராஜவல்லபன் புறப்பட்டால் ராஜகீயரெல்லாருமாதரிக்குமாப்போலே இவர்கள் நாராயணனுக்கு அஸாதாரணசேஷபூதராகையாலே இவர்களைக்கண்டால் ஸமஸ்தமான ஸ்தாவரஜங்கமத்திற்குமாதரிக்கவுசிதமிறே என்று கருத்து. உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்து, இதற்கு முழக்கின என்கிறதோடே அந்வயம். ஆதரியாதொழியில் நம்மை ஸர்வேஸ்வரன் கொல்லுமென்றும் பீதியாலே செய்தனவல்ல, இவர்கள் ஸம்ருத்தியைக் கண்டு ஸந்தோஷித்து மிகவுமுகந்து செய்தனவென்று கருத்து. சூழ்விசும்பணி- வ்யாப்தமான ஆகாசத்திற்கு ஆபரணங்களான, விசும்பு- ஆகாசம், அணி- ஆபரணம், இந்த ஸமஸ்தரைக்கண்டு களிப்பாலே பக்திவிசேஷமான ஆகாசமெங்கும் மேகங்கள் அலங்கரித்துக்கொண்டு நிற்கின்றனவென்று கருத்து. முகில்- மேகங்கள், தூரியம் வாத்யங்கள், இங்கு வர்ஷஸமகாலத்திற்கு ஸம்ஹிதாயாம்ஸ்வம். வாத்யஸமூஹவாத்யங்களையென்றபடி. முழக்கின- கோஷீகரித்தன, முழக்குகை- கோஷீகரிக்கை, வாத்யஸமூஹகோஷத்தைத் தாங்கள் பண்ணினவென்றபடி. ஆழ்- அகாதங்களான, கடல்- ஸமுத்ரங்கள், அலைதிரை- ஹர்ஷஸம்ப்ரமத்தாலே அலையாநிற்கிற தரங்கங்களாகிற, திரை- தரங்கம், அகாதங்களான ஸமுத்ரங்களுமிந்த ஸமஸ்தரைக்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே கூத்தாடத்தொடங்கினவென்று கருத்து. கையெடுத்து- ஹஸ்தங்களை உத்க்ஷேபமாக உத்க்ஷேபித்துக்கொண்டு, ஆடின- நர்த்தநம்பண்ணின. ஏழ்பொழிலும்- ஸப்தத்வீபங்களும், பொழில்- த்வீபம், வளம்- ஸம்பத்தை, உபஹாரரூபங்களான ஸமஸ்தவஸ்துக்களையென்றபடி. ஏந்திய- ஏந்திற்றன, இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காக தரித்துக்கொண்டு நின்றன என்றபடி. "[illegible]" என்கிறகணக்கிலே இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட அசேதநங்களுங்கூட ஹர்ஷவிகாரங்களையடைந்தனவென்று கருத்து. பொழிலென்று த்வீபஸ்தஜநங்களை லக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ॥க॥

நாரணன்தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய ஸ்வகீயரைக்கண்டு, நிருபாதிகசேஷியான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அஸாதாரணசேஷபூதரானவர்களைக் கண்டென்றபடி, இங்கும் பரமபதத்துக்கெழுந்தருளவுபக்ரமித்தவர்களையென்று விவக்ஷிதம், நல்- நல்லவையான, அகாரவாச்யனுக்கே சேஷமென்று நகாரார்த்தநிஷ்டராய், ஸ்லாக்யங்களானவென்றபடி. நீர்முகில்- ஸலிலபூர்ணமேகங்கள், ஸாகரவாரிபூர்ணஸஜலஜலதங்கள். உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்து, இதற்குப் பூரித்ததென்கிறதோடே அந்வயம், ஒருக்கால் தூரியமுழக்கினதினவில்லை, உத்தரோத்தரம் ஸந்தோஷியாநின்றனவென்றுகருத்து. உயர்- உன்னதமான, மேகஸஞ்சாரத்திற்கு மேற்பட்டதானவென்றபடி, விண்ணில்- ஆகாசத்திலே, பூரண- பூர்ணங்களான, தீர்த்தபூர்ணங்களான

மூ—நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தனநெடுவரைத்* தோரணநிரைத்தெங்குந்தொழுதனருலகே* ॥உ॥
தொழுதனருலகர்கள் தூபநன்மலர்மழைப்* பொழிவனர்பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே*

ஆ—(நாரணன்) நாரணன்தமரைக்கண்டு வைஷ்ணவர்களுகந்தன, ஆகாஶவாஸிகளான தேவாதிகளாகாஶத்திலே பூர்ணகும்பங்களைப் பூரித்தார்கள், நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தன, நெடுவரைப்போலேயிருந்த தோரணந்நிரைத்தெங்கும் தொழுதன ருலகர்களென்கிறார். ॥உ॥

(தொழுதனர்) பூமியன்றளந்தவந்தமர்முன்னே தூபநன்மலர்மழைபொழிவனர், ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போவார்கு வழிபிதுவென்று எதிர்வந்து இங்ஙனேயெழுந்தருளவொண்ணுமோ வென்றிருமருங்கும்

✻ இரண்டாம்பாட்டு.✻

இ— உகந்துநன்னீர்முகிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவர்களுகந்தனவென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாஶவாஸ்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்கு பூர்வோக்தவ்யவஹாரங்கள்செய்யுமுபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றிப்பாட்டுக்கனுவாஸிகளான வைகுண்டவாஸிகள்செய்யுமுபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுமனுஸந்தேயமாயிற்று, இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥உ॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு.✻

பொழிவனரென்றது- பொழிவனராய்க்கொண்டென்றபடி. எழுமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) முனிவர்களித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அனுவாஸிகள்செய்யும்

ப—பூர்ணகும்பங்களானவென்றபடி. பொற்குடம்- கநககலஶங்கள், இங்கு குடமென்கிறவசநம் ஜாத்யேகவசநம், பூரித்தது- பூரிக்கப்பட்டன, எங்கும் நிறைக்கப்பட்டனவென்றபடி. அாவெங்களில்ப்போலே ஆகாஶதேஶத்திலெங்கும் நிவேசங்களாக வைக்கப்பட்டனவென்கை. ஆகாஶவாஸிகளான தேவாதிகளாலென்றுகருத்து. இங்கு பூரித்ததுஎன்கிற க்ரியையை உகந்துஎன்கிறத்தோடு ஸமாநகர்த்ருகமல்லாமையாலே உகந்துஎன்று க்த்வாப்ரத்யயமாயிருக்கக்கூடாதாகிலும் த்ராவிடத்தில்கவிப்படி பிந்நகர்த்ருகத்திலும் க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகமுண்டாகையாலே இங்குமிந்த க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகமுபபந்நம், 'ஸரெல்லாந்துஞ்சி யுலகெல்லாம்நல்லிருளாய் நீரெல்லாந்தேறியோர் நீளிரவாய்நீண்டதால்' என்று த்ராவிடத்தில் பிந்நகர்த்ருகத்திலும் க்த்வாப்ரயோகமுண்டிறே, நீரணி- நீராலேயணியப்பட்டவையான, அணிகை- அலங்கரிக்கை, ஸமுத்ரங்கள் ஸம்பந்தத்தாலே ரமணீயங்களானவென்றபடி, கடல்கள்- ஸமுத்ரங்கள், நின்று- ஸ்திரமாக, அவிச்சிந்நமாகவென்றபடி. ஆர்த்தன- கோஷித்தன, ஆர்த்தல்- கோஷித்தல், உலகு- லோகங்கள், ஊர்த்வலோகவர்த்திகளான தேவர்களென்றபடி. நெடுவரைத்தோரணம்- உந்நதபர்வதங்கள்போலிருக்கிற தோரணங்களை, நெடியது- உந்நதம், வரை- பர்வதம், உந்நதபர்வதங்கள்போலே பதாகாத்வஜாதிஸம்ஶோபிதங்களான தோரணங்களையென்றபடி. நிரைத்து- பங்க்தியாக நிவேசித்து, எங்கும்- ஸர்வதேஶத்திலும், ஊர்த்வலோகங்களெங்குமென்றபடி. தொழுதனர்- ப்ரணாமம்பண்ணினார்கள். ॥உ॥

உலகர்கள்- லோகஸ்தஜநங்கள், ஸத்யாதிலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களென்றபடி. தொழுதனர்- தங்களுடைய ஶேஷத்வாநுரூபமாக அஞ்ஜலிபந்தம்பண்ணினார்கள், அன்று- பூர்வகாலத்திலே, என்னதென்று பூமியை மஹாபலியபஹரித்தகாலத்திலேயென்றபடி. பூமி- பூமியை, அளந்தவன்றமர் முன்னே- த்ரிவிக்ரமனாயளந்துகொண்டவனுடைய ஸ்வகீயர்முன்னே, ஸ்ரீவாமநவேஷதாரியாய்ப்போய் மஹாபலியைவஞ்சித்து பூமியையளந்துகொண்டுவந்த விசித்ரசரித்ரத்தாலே வஶீக்ருதசித்தராய்க் கொண்டவனுக்கஸாதாரணஶேஷபூதராயிருந்துவைத்து திருநாட்டுக்கு நடவா நிற்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸந்நிதானத்திலே என்றபடி. தூபநன்மலர்மழை- தூபத்தையும் நல்ல புஷ்பங்களுடைய வர்ஷத்தையும், நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேஶஃ. நல்ல புஷ்பங்களாவன மந்தாரபாரிஜாதாதி திவ்யபுஷ்பங்கள், பொழிவனர்- வர்ஷியாநிற்கிறவர்களாய்க்கொண்டு, இங்ஙனே எழுமின்

மூ—எழுமினென் றிருமருங்கிசைத்தனர் முனிவர்கள்* வழியிது வைகுந்தற்கென்று வந்தெதிரே* ॥௩॥

எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்* கதிரவரவரவர்கைந்நிரைகாட்டினர்* அதிர்குரல்முரசங்களலை கடல்முழக்கொத்த* மதுவிரிதுழாய் முடிமாதவன்றமர்க்கே* ॥௪॥

ஆ—முனிவர்கள்நின் றிசைத்தனரென்கிறார். ॥௩॥

(எதிரெதிர்) மதுவிரிதுழாய் முடிமாதவன் தமர்க்கிவர்களொருகாலிங்கே வஸவஸிக்கப்பெறுவது காணென்றுமாசையாலே யிமையவாஎதிரெதிரிருப்பிடம்வகுத்தனர், ஸூர்யாதிகளான ஆதிவாஹிகமணங்கள் பார்த்

இ—ஸத்காரங்களை யநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே தத்வாதிவாஹிகலோகங்களிலுள்ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்றுமென்று ஸாமதியும்ஸங்கதி. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

தமர்க்குஎன்கிறதற்கு வகுத்தனர்என்கிறத்தோடே அந்வயம். ஊர்த்வலோகத்தில் வ்ருத்தாந்தமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களொருகாலிக்கா ஷியால்) வஸவஸிக்கஎன்றது- விஸ்ரமிக்கஎன்றபடி. அதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூர்யாதிகளால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகலோகத்திலுள்

அ—வந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். பரமபதத்தை ப்ராப்திக்கையாவது வஸிஷ்டம்போலே ஸுகாஸ்வாஸமெல்லாமிருக்கும்படி பரிஷாம்ஸமாக ஊர்த்வம்மிக்கை வைகுந்தற்கு- வைகுந்தத்தாற்கு, ஸ்ரீவைகுந்தத்தை பெறப்போகிறவற்கு என்னாதே ஸ்ரீவைகுந்தத்தாற்கு என்றத்தால் ஸம்ஸாரத்தில் பிறந்துவளர்ந்து பாஹ்யனாயிருந்த கர்மவஸ்யர்கள் ஊர்த்வகர்களாய் பெருமாளதிருவடிப்பு வஸிக்கும்தாங்கள் நெடுங்காலமிருந்தவிடமானவாஸ்யமும் வாஸஸ்தானமாய் திருவயோத்யை தங்களுக்கு ஸ்வதேசமாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு மநாதிவஸதியாயிருந்த விரஜாக்கரைவரம் தாங்கள்வழிதப்பிப்புகுந்துதிரிந்த ஸம்ஸாரமாய் ஸ்ரீவைகுந்தமேதங்களுக்கு ஸ்வதேசமாய்போருகிறார்களென்று கருத்து. வழியிதுஎன்று- ஸேமமிதுவாயிருக்குமென்று, ஸ்ரீவைகுந்தத்தையேறப்போகுகைக்கு ஸேமம் வஸிஷ்யமானதாயிருக்கிறவிந்த ஸேமமன்றோவென்று ஊநஸ்ஸிலநுஸந்தித்துக்கொண்டு என்றபடி. பரமபதவிஷயத்தில் ஸம்ப்ரீத்து நாம் க்ருதார்த்தராகவேணுமென்றுமாசையாலே அவர்கள்போம்வழியைப்படி ஊநஸ்ஸாலே யுபாஸித்துக்கொண்டு என்கை. எதிரேவந்து- தந்தாமுடையலோகங்களைக்கடந்து எதிரேவந்து, முனிவர்கள்- மநநிஷ்டர்களான ருஷிகள், இதற்கு இசைத்தனர் என்கிறத்தோடேயந்வயம். மௌநிகளாயிருப்பாருமிந்த பரமபதத்திறத்தில் ஸம்ப்ரமத்தாலேயந்த மௌநவ்ரதத்தை தவிர்ந்தார்களென்றுகருத்து. எழுமினென்று- இங்ஙனேயெழுந்தருளவேணுமென்று, இருமருங்கு- உபயபார்ஶ்வத்திலும், மருங்கு- பார்ஶ்வம், இசைத்தனர்- பாடினார்கள், பாடினாப்போலே உபசாரமாகச்சொன்னார்களென்றபடி. ॥௩॥

மதுவிரி- உபலாவனது விஸ்த்ருதமாகாநிற்கிற, சேதநாசேதநாதிஸ்வரூபம் ஸஞ்சரிக்கிறவென்றபடி. துழாய்முடி- திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவனான, மாதவன்- ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, இவர்களையெதிர்கொள்ளுகைக்காக பெரியபிராட்டியாரோடே திருத்துழாய்முதலான ஸிம்ஹாஸநங்களாலே தன்னையலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. தமர்க்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, அஸாதாரணஶேஷபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. இதற்கு வகுத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம், இமையவர்- அநிமிஷரான தேவர்கள், இங்கு அநிமிஷரென்றது ஸ்வாபாவிகமாயுமன்று, இவர்களை ஸத்கரிக்கையிலுள்ள ஔத்ஸுக்யத்தைப்பற்றச்சொன்னபடி, எதிரெதிர்- இவர்கள்போகிறவழிக்கு முன்னே முன்னே, இருப்பிடம்- விடுதிகளை, வகுத்தனர்- தனித்தனியே நிர்மித்தார்கள், கதிரவர்- கிரணவான்களான, கதிர்- கிரணம், கதிருடையவர்- கதிரவர், அவரவர்- அந்தந்த தேவர்கள், கிரணஶாலிகளான ஸூர்யாதித்யசந்த்ராதிதேவர்களென்று வ்யாக்யானம், இதுக்கு ஆதிவாஹிககணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம், அதவா- கதிரவர்- ஆதித்யாதிகர்கள், கதிரவனென்று ஆதித்யருக்குப்பேர், அவரவர்- தாங்கள்தாங்கள், தனித்தனியேஎன்றபடி. கை- ஹஸ்தங்களை, நிரைகாட்டினர்- பங்க்தியாகக்காட்டினர், பார்த்தெழுந்தருளவேணும் பார்த்தெழுந்தருளவேணுமென்றடைவடைவே வழியிலே கைகாட்டினார்களென்றபடி. அதிர்குரல- அதிராநிற்கிற குரலையுடையவையான, அதிகம்பீரமாகஸப்திக்கிற த்வநியையுடைத்தானவென்றபடி. முரசங்கள்- பேரிகங்கள், டக்கைகளென்றபடி. அலைகடல்முழக்கு- அலையெறிக்கிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, கோஷத்திற்கு, முழக்கு- கோஷம், ஒத்த- ஸத்ருஶங்களாயிற்றன, ஸகோஷ

மூ—மாதவன்றமரென்றுவாசலில்வானவர்* போதுமினெமதிடம்புகுதுகவென்றலும்* கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கருடர்கள்* வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடுத்தே* ।ரு।

ஆ—தருளீர்பார்த்தருளீரென்று கைநிரைகாட்டினர், கடலிரைத்தாப்போலே உபஜவணவாதிவாத்யங்கள் ஸர்வலோகங்களுமதிர புரிந்தாம்படி முழக்கப்பட்டனவென்கிறார். ।சு।

(மாதவன்றமர்) இவர்கள்போகிறவழியில் வர்த்திக்கும்தேவர்களிவர்களை மாதவன்றமரென்றுகந்து தந்தமுடைய ஸ்தானங்களையும் ஐச்வர்யங்களையும் இவர்களுக்கிவைத்தைகொள்ளவேணுமென்று ஸமர்ப்பித்தார்கள், கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள் வேதநல்வாயவர் ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகமஹிமான தங்கள்ஸம்ருத்தியைகொடுத்தார்களென்கிறார். ।ரு।

இ—ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுஸந்தித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் தாங்கள்செய்யும்ஸத்காரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று. ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ।சு।

ஐந்தாம்பாட்டு.

வாசலில்வானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதியால்) 'தேவாஸ்ச தைந வந்த்ய ஸஹஸ்ராம்சுர்' என்கிறபடியே ஸூர்யன் வழிநடத்த வத்தாலே மேலேபோகிறவிவர்களுடைய ஸஹகாரிகளாய்வருகைக்கு வர்த்திக்கும் தேவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் வாயுலோகாதிஜாவசிகள். இத்தால் விஷ்ணுஸ்வாரோஹணத்தவர்களான ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுஸந்தித்தவ ரிப்பாட்டிலே யவர்களுக்குமேல்வருகிற வாயுலோகாதிஜாவசிகள்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. எமதிடமென்று ஸ்தானத்தைச்சொன்னது ஐச்வர்யத்துக்குமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) இவர்களுக்கென்கிறதற்கு ஸமர்ப்பித்தார்களென்கிறத்தோடேயந்வயம். எமதிடம்புகுதுகவென்னலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைக்கொள்ளவித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ।ரு।

பஉ—ஆராதஸத்ருசங்களாயிற்றனவென்றபடி. க்ஷீராப்திமதனகோலாஹலஸத்ருசமாக வாத்யங்களுண்டாயிற்றனவென்று வடதாத்பர்யம். ।சு।

வாசலில்வானவர்- வழியில்தேவர்கள், வாசல்- வழி, ஸூர்யனுக்குமேல் தேவத்யாதன்வழிநடத்தவத்தாலே ஸஸஹாயராயிவர்கள்போகிறவழியில் தாங்களும் ஸஹகாரிகளாய் வழிநடத்துகைக்குநிற்கிற வாயுலோகாதிஜாவசிகளென்றபடி. இதற்கு என்னலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாதவந்தமரென்று- ஸ்ரீயபதியனுக்கு ஸமீபரென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குப்போகிறவிவர்கள் லக்ஷ்மீசனுக்கு ஸமாராதனசேஷபூதரென்று மிகவும்ப்ரீதராயென்றபடி. இதற்கும் என்றலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், போதுமின்- வாருங்கோள், இங்கேநீங்கள் எழுந்தருளவேணுமென்றபடி. எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தானத்தை, ஸத்யலோகாதி ஸ்தானத்தையென்றபடி, புகுதுக- தேவர்கள்ப்ரவேசித்தருள, இந்தஸத்யலோகாதிபதத்தை தேவர்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றலும்- என்றுநிற்குமளவில், இப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தே யென்றபடி; இதற்கு மடுத்துப்பாடினரென்கிறத்தோடே யந்வயம், வேதநல்வாயவர்- வேதோச்சாரணத்தாலே நல்லதான வாயையுடையவர்கள், ஸர்வாத்ம லோகங்களிலே வைதிகராய்க்கொண்டு யாகாதிநிரதரானவென்றபடி. வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் தத்ஸமாராதனமாக வநுஷ்டிக்கிற யாகாதிகர்மங்களையென்றபடி. உள்மடுத்து- உள்ளேஸமர்ப்பித்து, உளென்று ஸப்தம்யர்த்தம், மடுக்கை- ஸமர்ப்பிக்கை, உபஹாரமாக ஸமர்ப்பித்துவென்றபடி. ஆதரத்தோடே திருவடிகளிலேஸமர்ப்பித்ததன்மை, இவர்கள் நிரபேக்ஷராய்ப்போகச்செய்தேயும் 'ஸ்வீகுர்வந்தி...' என்கிறகணக்கிலே யிவர்களிவர்பக்கலனுராகாதிசயத்தாலே தமக்குள்ளவித்தை ஸமர்ப்பித்தார்களென்றுகருத்து. இங்கு யாகங்களைஸமர்ப்பிக்கையாவது- யாகபலங்களாக ஸாதிகளான தத்லோகைச்வர்யங்களை ஸமர்ப்பிக்கை, கின்னரர்கருடர்கள்- கின்னரர்களும்கருடர்களும், கீதங்கள்- கீதங்கள், பாடினர்- பாடினார்கள், மாநஸிகேஷ்டியில் நிபுணராயிருக்கிறவர்களாகையாலே கின்னரகருடாதிகள்கானங்களாலேஇவர்களுக்கு ஸத்காரம்பண்ணினார்களென்றபடி இங்கு, பாடினரென்கிற க்ரியையை வினையெச்சமாயிருந்தாலும் உள்மடுத்து என்கிறவிடத்தில் காலத்ரயவ்யத்யயமும்

மூ—வேள்விபுள்மடுத்தலும்விரைகமழ்நறும்புகை* காளங்கள்வலம்புரிகலந்தெங்கும்இசைத்தனர்* ஆழியந்தமர்வானகமாள்மின்றாமென்று* வாளொண்கண்மடந்தையர்வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே* ॥௯॥

மடந்தையர்வாழ்த்தலும்மருத்தருமவசுக்களும்* தொடர்ந்தெங்குந்தோத்திரஞ்சொல்லினர்தொடுகடல்* கிடந்த

ஆ—(வேள்வியுள்) இவர்சிலர் ஸக்ருத்ஸமாஸாமமாத்ரத்தைச் சொன்னவில வேறேசிலர் யக்ஞவஸ்துக்களாலே ஸமாராதனம்பண்ணினார்கள். சிலர்காளங்கள் வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர், வாளொண்கண்மடந்தையரிவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீக்ருதஸம்பத்தாலேயிவர்கள் தாங்கள்பெறப்புகுகிற ஸம்பத்திற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஸம்பத்தில்லாமையாலே ஆழியந்தமராநீங்கள் ஆண்மின்கள்வானகமென்று இதுதன்னையே ஸம்பத்தமாக வாழ்த்தினார்களென்கிறார். ॥௯॥

ஆறாம்பாட்டு.

இ— வேள்விபுள்மடுத்தலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்சிலரிக்ருதியால்) விரைகமழ்நறும்புகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறேசிலரிக்ருதியால்) ஸ்ரீக்ருதஸம்பத்தாலேயென்கிறதற்கு ஆராதித்தார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஸேஷவஸ்துக்கள், வாளொண்கண்மடந்தையரிக்ருதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்தித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர்களுடைய ஸத்காரங்களையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுமநுஸந்தேயம். ॥௯॥

ஸ—ஸர்வலோகந்துஞ்சியுலகெல்லாம்நல்லிருளாயிக்ருதியிலேபோலே அர்ச்சிராதிமார்க்கவர்ணனம். ॥௫॥

வேள்வி- யாகங்களை, தாங்களநுஷ்டித்த யாகங்களுடைய ஸுக்ருதங்களையென்றபடி. உள்மடுத்தலும்- உள்ளாலே ஸமர்ப்பிக்குமளவில் ஸமர்ப்பணமாக ஸ்ரீத்யோடே ஸமர்ப்பிக்குமளவிலென்றபடி. இதற்கு ஆராதித்தார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். விரைகமழ்- பரிமளம் பரிமளிக்கிற, விரை- பரிமளம், நறும்புகையென்கிறத்தோடே அந்வயம். விரைகமழ்- பரிமளிக்கை, பரிமளம் ஸுவாஸியாகிற தென்றபடி. நறும்புகை- ஸாம்ப்ராணிகளான யக்ஞவஸ்துக்களை- பரிமளிக்கை, பரிமளம் ஸுவாஸியாகிறதென்றபடி. நறும்புகை- தூபவிசேஷத்தாலே யாகஸாதனங்களை ஸமர்ப்பித்தவளவிலே வேறேசிலர்யக்ஞவஸ்துக்கள், வேள்வியுள்மடுத்தலும் நறும்புகையென்கிற ஸமுச்சயத்தால் ஸம்பாதித்தவளவிலே யக்ஞவஸ்துக்களுண்டாயிற்றனவென்றுஸாதிக்கும், ஸமர்ப்பித்தவளவிலே வேறேசிலர்யக்ஞவஸ்துக்களைக்கொண்டாராதனம் பண்ணினார்களென்று தாத்பர்யம். காளங்கள்- காஹளங்களையும், வலம்புரிகளைக்கொண்டாராதனம் பண்ணினார்களென்று தாத்பர்யம். காளங்கள்- காஹளங்களையும், வலம்புரிகளை- ஸம்வேவோஷநஸாம காஹள ஸங்கங்களையும், இதற்கு இசைத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். கலந்து- ஸம்வேவோஷநஸாம ஸம்மிஸ்ரமாகவிப்படிகலந்து என்றபடி. எங்கும் ஸமஸ்தக்குகளிலும், இசைத்தனர்- த்வநிப்பித்தார்கள், சிலரிதிசேஷம். வாளொண்கண்- காந்தியையுடையவையாய் ஒள்ளியவானகண்களையுடையவர்களான, வாள்- காந்தி, இந்த ஸாதகர்களைக்கண்ட ஸ்ரீக்ருதஸம்பத்தாலே உத்தரோத்தரவிவ்ருத்தியையுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கீழ்ச்சொன்னவர்களாய் உபஸ்தீபங்களானவொவதங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், மகிழ்ந்து- ஸந்தோஷம்போயிருந்துவந்த வத்தூர்களைக்கண்டவர்களாய், ஆதிவாஹிகர்களுடைய ஸ்த்ரீகளென்றபடி. மகிழ்ந்து- ஸந்தோஷம்போயிருந்துவந்த வந்தூர்களைக்கண்ட ஜநங்களைப்போலே மிகவுமாநந்திகளாய், இதற்கு வாழ்த்தினரென்கிறத்தோடேயந்வயம். ஆழியந்தமர்- ஆழிசேஷஸசான நீங்கள், வானகம்- பரமபதமாகிற ஸ்தானத்தை. அகம்- ஸ்தானம், ஸ்ரீகூபானுக்கஸாயரான ஸேஷஸசான நீங்கள், வானகம்- பரமபதமாகிற ஸ்தானத்தை. ஆள்மின்களென்று- ஆளுங்கோள், ஸ்தானம்போலேயுங்களுக்குஸாயீநமான பரமபதத்தைபென்றபடி. ஆள்மின்களென்று- ஆளுங்கோள், மங்களாஸாஸநம்பண்ணியருளவேணுமென்று. வாழ்த்தினர்- ஸம்போதநமாக யாவதாத்மபீங்கள் ஸுபரமஸநம்பண்ணியருளவேணுமென்று. வாழ்த்தினர்- ஸம்போஷமாக மங்களாஸாஸநம்பண்ணினார்கள். ॥௯॥

ஸாஸநம்பண்ணினார்கள். தொடர்ந்தெங்குந்தோத்திரஞ்சொல்லினர்தொடுகடலென்கிறது,

தொடுகடல்- ஸமாயமானக்ஷீராப்தியிலே. தொடுகடலாப் ஸமாயத்தையக்கிக்கிறது, கிடந்த- கண்வளர்ந்தருளினவனை, எங்கோன்- நம்முடையகேசவனை, ஆச்ரிதவாத்ஸல்யமாக. கிடந்து- கண்வளர்ந்தருளினவனை, எங்கோன்- நம்முடையகேசவனை, ஆச்ரிதவாத்ஸல்யமாக. கிளரொளி- ஜ்வலிக்கிற கௌஸ்துபமணிமுடி- கேசியை ஸம்ஹரித்தவனையென்றபடி. கிளரொளி- ஜ்வலிக்கிற யஜ்ஞோபவீதமான, மணிமுடி- கேசியை ஸம்ஹரித்தவனையென்றபடி. குடந்தையென்கோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடையஸர்வாத்மனுக்கு, ரத்நகிரீடத்தையுடையவனை, குடந்தையென்கோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடையஸர்வாத்மனுக்கு, ஸ்ரீவைகுண்டத்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைப் ப்ரத்யக்ஷித்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைப் குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்குக்களோடும் மருவும்படி ப்ரத்யக்ஷஸாம்யநுனவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்குக்களோடும் மருவும்படி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்தால் வசீகரிக்கிற, நமக்குக்கூடஸாம்யஸநம்படி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின இந்த ஸாதகர்களுக்கென்றபடி. இவர்களைக்குறித்து ஸ்துதிராய்க்கொண்டு, ஸஹஜமாகவடிமையாயிருக்கிற இந்த ஸாதகர்களுக்கென்றபடி. இவர்களைக்குறித்து ஸ்துதிராய்க்கொண்டு,

மூ—வென்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக* குடந்தையெங்கோவலன்குடியடியார்க்கே* ॥௭॥
குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள* கொடியணி
நெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்* வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே* ॥௮॥

ஆ—(மடந்தையர்) ஶ்ருதிகவர்ணாநுஸாரமாகத் திருப்பாற்கடல் திருக்குடந்தைதொடக்கமாகவுள்ள தே
ஶங்களிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின வெம்பெருமானுக்குக்குடியடியாரான விவர்களைமடந்தை
யர்வாழ்த்துமளவிலே மருத்துக்களும்வஸுக்களும் தந்தாமுடையலோகங்களன்றியே லோகாந்தரங்களிலு
ந்தொடர்ந்து தொடர்ந்து ஸ்தோத்ரித்தார்களென்கிறார். ॥௭॥

(குடியடியார்) குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று இவரை ஶேஷத்வஸாம்ராஜ்யத்திலே யபிஷி
க்தராயதுக்கு முடிசூடிநிற்பவர்வருமமரர்கள் முறைமுறையெதிரெதிர்கொள்ள வடிவுடைமாதவன்வைகுந்
தம்புகுவதற்காட்டில் மேலப்பட்டதொரு ஸம்ஶயமில்லாமையாலே யாழியான்தமரான நீங்களெல்லீர்களெ

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ—என்கேசவனென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதிகத்வாதியால்) கேசவன்கோவலனென்று
க்ருஷ்ணவர்ணிதனுக்காலலுகையாலே ஸ்ரீவைபவாதிதேஶங்களும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளுகிறார்
(தொடக்கமாகவுள்ளவித்யாதியால்) எங்குந்தொடர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய
வித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாகிறது. ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இவரையென்கிறதற்கு எதிர்கொள்ளவென்கிறதோடே யந்வயம். முடியுடைவானவரென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்வாதியால) இவர்களென்கிறதற்கு குறுகினர்களென்கிறதோடே யந்வயம்.

ஸ—என்று தாத்பர்யம், மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், அஷ்டவஸுப்ரப்ருதிகளுடைய தேவிகளென்றபடி.
வாழ்த்தலும்- மங்களாஶாஸநம்பண்ணுமளவில, மருதரும்- ஸப்தமருத்துக்களும், வசுக்களும்- அஷ்டவஸுக்
களும், எங்கும்- ஸர்வலோகங்களிலும், தங்களெல்லையளவேயன்றிக்கே தத்ஸமீபலோகங்களிலுமென்
றபடி. தொடர்ந்து- 'காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ' என்று விரோதிக்ஷீணராயிருந்தவர்களாகையாலே யிவர்கள்
நிகர்ஷத்ருஷ்டிலே ஸ்வலோகங்களை யதிக்ரமித்துப்போவார்களாகையாலே தங்களெல்லைக்குள்ளே
ஸ்துதித்தவளவால தங்களுக்கு பர்யாப்திபிறவாமையாலே உபரிதநலோகங்களிலும் தொடர்ந்துஎன்றபடி.
தேத்தினர்- ஸ்தோத்ரங்களை, சொல்லினர்- சொன்னார்கள். ॥௭॥

இவர்- இந்தஸாதவரானவர்கள், கோவிந்தன் தனக்கு- க்ருஷ்ணயவதரித்து மோக்ஷோபாயத்தரு
ளினவனுக்கு, கோவிந்தனுக்கு என்றுதே கோவிந்தன்தனக்கு என்றது தனக்கேயல்லது மற்றொருவனுக்கு
மின்றியே யென்றநந்யார்ஹத்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, குடியடியாரென்று- காலக்ரமத்தாலே ஶேஷ
பூதராயிருக்கிறவர்களென்று மிகவுமுகந்தென்றபடி. இதற்கு எதிர்கொள்ள என்கிறத்தோடே யந்வயம். மு
டியுடை- கிரீடங்களை யுடையவர்களான, ஶேஷத்வஸாம்ராஜ்யலக்ஷணமான திவ்யகிரீடஶோபிதரானவென்
றபடி.வானவர்- பரமவ்யோமவாஸிகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. முறைமுறை- பர்யாயம்பர்யாயமாக, எதிர்
கொள்ள- ஸ்த்ரீஸமயத்தாலே ப்ரத்யுத்தாநம்பண்ணினவளவிலே, இதற்குகுறுகினர் என்கிறத்தோடே
யந்வயம். வடிவுடை- வடிவையுடையவனான, ஸ்ரீஸாமாந்ய ஸ்தவஸ்வரூபம் இவர்கள் வருகிறார்களென்கிற
ஸந்தோஷத்தாலே ஒப்பனவந்தொரு ஸ்வரூபஸௌந்தர்யமுடையனான என்றபடி.
மாதவன்வைகுந்தம்- ஶ்ரியபதியுடையவைகுண்டத்தை, மூலப்பிரியமாட்டாத ஸம்ஶ்லேஷமுண்டாயிருக்கையாலே நி
ரவதிகஸௌந்தர்யத்தோடே யிவர்களைக்காண்கையி லுண்டான ஹர்ஷத்தைக்கொண்டு தன்னிறகாட்டிலும் வாத்ஸல்ய
மேரயான ஸ்வருபுந்தானுமாயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை யென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்
டமென்று திவ்யநகரத்துக்கும திருநாமமுண்டிறே, புக- ப்ரவேஶிக்கைக்காக, இதுக்கும் குறுகினரெ
ன்கிறத்தோடே யந்வயம், கொடியணி- கொடிகளாலேயலங்க்ருதமான, இவர்கள்வருகிறார்களென்று முன்ன
மேயுஜாதிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. நெடு- உத்துங்கமான, மதிள்கோபுரம்- ப்ரா
காரத்தில் கோபுரத்தை, திவ்யநகரத்வாரகோபுரத்தையென்றபடி. குறுகினர்- கிட்டினார்கள், 'இது

மூ—வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்* வைகுந்தன்றமரெமதிடம்புகுதென்று* வைகுந்தத்தமரரும்முனி
வரும்வியந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே* ॥கூ॥

ஆ—வானகமென்று இதுதன்னையே ஸம்ஸாராவஸாநத்திலாகவாஸக்கைக்காக விவர்கள்முன்னமே ப்ரஜவதாகாதிக
ளாலேபரிஷ்க்ருதமான பெரியதிருமேவாரத்தைசசென்று குறுகினர்களென்கிறார். ॥அ॥

(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகுமளவில் வாசலில்வானவர்வைகுந்தன்தமராகையாலே எங்களுக்கு ஸ்வாமிக
ளானநீங்கள் எங்களுடைய ஸமஸ்தகைங்கர்யநிஷ்டமான ஸம்ருத்திகளைக்கைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸ
விஷ்த்து ஸமஸ்தமாணாநாஸவஜநித நிரதிசயப்ரீதிகாரித ஸவிஷ்வ ரிவியேஷ்கஹோமரான வமரரும் ஸம
வஸ்தமாணாநாஸவஜநித நிரதிசயப்ரீதியாலே அநுக்ருதிமைதாரப் ஒருஅநுவ்ருத்திபண்ணுகைக்கு க்ஷமரன்றி
யேயிருக்கும் முனிவரும் ஸம்ஸ்ருதியுள்ளேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டிலேவருகைக்கு நாமெந்தஸாதநம்
பண்ணினோமோவென்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார். ॥கூ॥

இ—கொடியணிஎன்கிறதத்தைபுணர்க்கிறார் (முன்னமேபித்ருஷியால்) இத்தாவிவ்வளவாக அநுக்ருதிஸம்ஸஜத்தி
ஞண்டாம் ஸத்காரங்களையருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே அநுக்ருதிஸம்ஸஜத்தபதிக்ஷித்து வாஸவஷத்தி
லேபுகுந்தவநந்தரம் நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையு மவ்வுபசாரங்களோடே ஸ்ரீவைகுண்
டதிவ்யநகரத்தைப்போய்க் கிட்டினபடியையுமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிகை. ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

வைகுந்தன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகுந்தன்தமராலேயித்ருஷியால்) எம
திடம்புகுதென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவித்ருஷியால்) ஸவிஷ்த்தென்
கிறதற்கு விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறதோடே யபம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநக
ரோபகண்டத்தில் நடந்தவுபசாரங்களை யநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே திவ்யநகரப்ரவேசாநந்தரம் ஆஸ
வாஸாதிகளான நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசி
கை, முனிவருமென்று மநநசீலரைச்சொல்லுகையாலே தமாணாநாஸவாஸிகதாவஸியால் தகிதரகேவந
நிஷ்டரானவமரர் கைங்கர்யாவஸிகராகை யுசிதமென்று நினைத்தருளுகிறார் (ஸமஸ்தமாணத்ருஷி
யால்) மண்ணவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருதியுள்ளேயித்ருஷியால்) விதியேயென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமெந்தஸாதநமித்ருஷியால்) ॥கூ॥

ய—வாஸவஷஸோபாநத்திலருளிச்செய்தநிர்வாஹம், ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யஜநவஷத்திநெல்லையில்த் திரு
மோவாரத்தைக்கிட்டினார்களென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. ॥அ॥

வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை, புகுதலும்- ப்ரவேசித்தவளவிலே, வாசலில்வானவர்-
அந்ததிவ்யநகரஆரத்தில் சேவர்கள், ஆஸவாஸகராகவுள்ள நித்யஸூரிகளென்றபடி. இதற்கு வியந்தன
ரென்கிறதோடே யபம், வைகுந்தந்தமர்- வைகுண்டநாதனுடையஸ்வீயர், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக் கநந்ய
ஸேஷஸூத்ரானவர்களென்றபடி, எமர்- ஸ்வீயர், நமக்குஸ்வாமிகளென்றபடி, எமது- ஸ்வீயமான,
இடம்- ஸ்தானத்தை, புகுதென்று- சேவர்கள்ப்ரவேசித்தருளவென்று, புகுதுஎன்றது புகுதகஎன்றபடி.
எங்களுடையஸ்ரீத ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆஸ்ரவாஸகவஸாயிகாரத்தை நீங்களங்கீகரித்தருளவேணுமெ
ன்று ஸவிஷ்த்துஎன்று வாடகாத்பர்யம், வியந்தனரென்கிறவஷத்தை யிங்கேயநுஷஂஙிப்பது, வியந்தனர்-
விஸ்மயப்பட்டார்கள், வைகுந்தத்து- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலே, அமரரும்- ஸமஸ்தநாவதஷ்நாவஸி
கரும், கைங்கர்யபரநிரதரான ஸூரிகளென்றபடி, முனிவரும்- மநநசீலரும், ஸமஸ்தகல்யாணகுணா
நாஸவைகநிரதரான ஸூரிகளுமென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்று மேலேசொல்லப்புகிறதோ
டேயபம், மண்ணவர்- மண்ணிலேயிருக்குமவர், ஸம்ஸாரத்திலேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி.
வைகுந்தம்புகுவது- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவந்து ப்ரவேசிப்பது, விதி- ஸாதநம், என்றுஎன்றொருவஷஸேஷ
ஸமாபம், நாமபண்ணின்ஸாதநமெதுஎன்றபடி. வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள். ॥கூ॥

மூ—விதிவகைபுகுந்தனரென்றுநல்வேதியர்* பதியினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள்கழுவினர்* நிதியுநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும்* மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே* ।௰

ஆ—(விதிவகை) நம்முடையஸௌபாக்யத்தினாலே இங்கேபுகுந்தனரென்று ஸர்வஜ்ஞரான வைதிகருமமரர்கள் தங்கள்திருமாளிகையிலே யதாவிதமாகவிவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கினார்கள்; விரகாலவிரஹிதவாத்ஸல்யாதிசயத்தினாலே ஜநநீஸ்நேஹத்தைப்போலே இவர்களைக்கண்டு ஸ்நேஹித்தவர்களாயந்த ஸ்த்ரீஸமூஹத்தினாலே ஸாகல்யத்தில் பரிபூர்ணஸௌந்தர்யமான திருமேனியையுடையரான. பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைப்பிராட்டியுந் தன்னுடைய திவ்யபரிவாரமெல்லாரோடேகூட தங்களுக்குவாரமுமான ஸ்ரீகோசம் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்களாஹரண ஸத்காரோபகரணங்களையெல்லா மேந்திக்கொண்டுவந் தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார். ।௰

(வந்தவர்) ஸர்வேச்வரனைப் ப்ரீதிபூர்வகமாயிருந்த வெம்பெருமான்தானும்வந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணி

பத்தாம்பாட்டு.

இ— நல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிகளித்யாதியால்) பதியினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரகோபுரத்வாரகை ர்செய்யு உபசாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆவரணப்ராகாரத்தைக்கடந்து, மாளிகைப்பெருந்தெருவீதி நடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யு உபசாரங்களைச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை, பாங்கினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதாவிதமாக வென்று) மதிமுகமென்கிற விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரகாலெத்யாதியால்) மடந்தையரென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்யாதியால்) நிதியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (தங்களுக்குமித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ।௰

நிகமனம்.

அவரென்கிற ஸ்வவிசிஷ்டவிசேஷ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அந்தமில்பே,

ஈடு— விதிவகை- பாக்யவசத்தாலே, நம்முடையஸௌபாக்யவைபவத்தாலே யென்றபடி. புகுந்தனரென்று- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிங்கே வந்துபுகுந்தார்களென்று இருள்தருமாஞாலமாய் விஷயங்கள்நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து ஸ்வஸ்வரூபயோக்யராய் பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணப்பெற்றவர்களாய் விண்ணுளாரிலும் சீரியரென்கிறவிவர்களிங்கேவந்து புகுறப்பெற்றது நம்முடையபாக்யமன்றோவென்று ஸந்தோஷித்துக்கொண்டென்றபடி. இதற்குக் கழுவினரென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்- நல்லவர்களான, ஸூரிகளானவென்றபடி. வேதியர்- வேதப்ரதிபாத்யர், 'யத்ரர்ஷய꞉ ப்ரதமஜா யே புராணா꞉, யத்ர தேவா꞉ ஸாத்யா꞉ ஸந்தி தேவா꞉ । தத்ராஸ்வாத்யவிபவம், ஸதாபச்யந்தி ஸூரய꞉" இத்யாதிவேதவாக்யப்ரதிபாத்யரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. பதியினில்- தங்கள்திருமாளிகையிலே, பதி- வாஸஸ்தாநம், பாங்கினில்- உசிதப்ரதேசத்திலே, அதாவது:— இவனுநஸம்ஸாரியாய்க்கிடந்த சேதநன் நாமநாதியாக வஸ்துஸ்வரூபஸம்ஸாரமாயென்று தாரதம்யம்பாராதே இவனைஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்சேஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி. ஸர்வவிதமான க்ருத்யத்திலேயென்றபடி. பாதங்கள்- இவர்களுடையதிருவடிகளை, கழுவினர்- திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள், மதிமுக- உஜ்ஜ்வலமுகிகளான, மதிவத்ரான், மடந்தையர்- பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தத்பரிவாரங்களும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, வந்து- விரஹார்த்திதனாயிருந்துவருகிற புத்ரனுக்கெதிர்வருமாப்போலே உகப்போடேகளாய்க்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து, நிதியும்- நிதியையும், தங்களுக்குவாரமுமான ஸ்ரீகோசத்தையும், நிதியுமென்கிறவிடத்தில் சேஷவஸ்துஸமூஹதாபரம்மொழியு꞉, நற்சுண்ணமும்- நல்லசூர்ணத்தையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய திருமேனியோட்டைஸம்பந்தத்தினாலே நிரதிசயஸௌரப்யமான திவ்யசூர்ணாதிகாரத்தையுமென்றபடி. நிறைகுடவிளக்கமும்- பூர்ணகும்பங்களோடே கூடின தீபங்களையும், தீப்யமானஜ்யோதிர்களான கநககும்பங்களையும், மங்களதீபங்களையுமென்றபடி. ஏந்தினர்- இவர்களுக்கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்தினார்கள். ।௰

மூ— வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொ[illegible]* சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே* ॥கக॥

ஆ— மண்டபத்திலே சென்று [illegible] மிக பேரின்பம் விளையும்படியாக அடியார்களோடேகூடத் தாமிருந்தமையைச் சொன்ன இத்திரு[illegible]மொழியை வல்லாரந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— நின்பத்தடியரோடிருக்கத் [illegible] பலமருளிச்செய்கிறார் (அந்தமில் இத்யாதியால) ॥கக॥

ஈ— அவர்- அந்த ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன். வந்து இவர்களைக் காண்கையில் ஔத்ஸுக்யத்தாலே பிராட்டிமார்களோடே தானும்வந்து எதிர்கொள்ள- இவர்களையெதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்கு இருந்தமை யென்கிறத்தோடே அந்வயம், மா- மஹத்தான, "தஸ்யாணுகதஸ்த்ர்யாவத்ஸ்ரமயிஜநகாவிஸ்ரூதோ ஹர்ஷப்ரகர்ஷ" மென்கிறபடியே அபரிச்சேத்ய ஆனந்தாவஹமான வென்றபடி. மணி மண்டபத்து- ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதி வாக்யங்களாலே போதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே, அந்தமில்- ஸங்கோசமில்லாததான, உத்தரோத்தரமபிவ்ருத்தமானதானவென்றபடி. பேரின்பத்து- பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான, ஸஞ்ஜாதஸ்னேஹாஸநமென்கிறதற்கு எதிர்தட்டாக வந்ததமதுவஸ்நேஹநதுமாமிகளான வென்றபடி. அடியரோடு- ஸமஸ்துஸுரஸேவிதே ஸ்ரீமதே ஸ்வாமிகரான நித்யஸூரிகளோடு, இருந்தமை- 'அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம், கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, உத்புல்லபுஷ்பங்கள் விகஸியாநிற்கிறதென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடையதான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, சடகோபன்சொல்- ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸூக்திகளான, இது இவையென்கிறதற்குவிசேஷணம், * சந்தங்கள்- ஸ்தோத்ரரூபங்களான, ஸ்வரூபங்களன்றிக்கே 'வாக்யவிஸ்தாரஸாரஸ:' என்கிறபடியே வக்த்ரரூபங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், முனிவர்- மநநஸீலர், அந்த நித்யஸூரிகளோடேகூட வரிவஸ்யாபர ஸமஸ்தகல்யாணகுண ஸநாதந ஸ்ரீதராவாரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீமதேஷ்டாதரஸாதநாஜமஹாமுநிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.
(சூழ்விசும்பு.)

ஸர்வேஸ்வர ஸ்ரீமந்நாராயண உதயஸ்வாமிக த்ரிவிக்ரமாவதாரம்
ஸ்ரீதரஸ்வாமிகஜநிமயநாஸ்வாவ மதிவிந்தராமாஸ !
வைகுண்டஸ்வாமிநாம ப்ரவபிஜஜநாமசிஸ்ரூஸ்யாஸ்தம்ஸ
ஸம்ஸேவ்யமுநிமயாவமநஸ்ரீஸ்ரீதிரிவிக்ரமம் ஸ்ரீஸாரிஸதஸாதவ ॥கக॥

(ஸர்வேஸ்வராஸ) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்- ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும் (ஸ்ரீமந்நாராயண உதயஸ்வா) நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்து- ஸர்வநிபந்தவாகையாலும், (த்ரிவிக்ரமாவதாரம்) பூமியளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமரூபத்தைக்கொண்டு எல்லாலோகங்களையு மளக்கையாலும், (ஸ்ரீதராஸ) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்- மாதவன்றமரென்று ஸ்ரீயப்பதியாகையாலும், (ஸ்வஸ்வாஸ) ஆழியான்தமரென்று திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஜநிமயநாஸ) தொடுகடல்கிடந்த- ஸம்ஸேவ்யமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (கோவிந்தாஸ) கோவிந்தன்றனக்கென்று- எல்லார்க்கும் ஸுலபனாயும்படி க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும், (வைகுண்டஸ்வாமிநாஸ) வைகுந்தன்றமரெமர்- விதிவகைபுகுந்தனரென்று- பரமபதத்துக்கும் அவற்றிலுள்ள ஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும்- எம்பெருமானுஸ்ரிதஜநங்களை யர்ச்சிராதிகதியாலே தன்னுடைச்சோதியை யடைவிப்பிக்கிறானென்று "சூழ்விசும்பணிமுகிலிலே" ஸர்வேஸ்வரனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முனியேநான்முகனே) இப்படி அந்தமில்லாப்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தவாழ்வார் தாமிந்த ப்ரக்ருதியிலேயிருந்தவிருப்பைக் கண்டுமெயெங்கிக் கூப்பிடுகிறார், நிவிஷ்டஹேவநமிசிதாண ச்ரோண ஸம்ஹரணா

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படித்தமக்கு ஆவிர்பூதமான கல்யாணஸம்பந்தங்களையெல்லா மிப்போது ஸாக்ஷாத்கரித்து மிகவும் ஹ்ருஷ்டராயிருக்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே மாயஞ்செய்யேலென்னையென்றும் கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோவென்றும், உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோவென்றும், உன்னையென்னுள்வந்து கூடுவனென், என்று மிப்படிகளிலே மிகவும் ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) இப்படி அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வாரென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயத்தில் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஆவிர்பூதமான கல்யாணஸம்பந்தங்களில் தமக்குப்பிறந்த ஸாக்ஷாத்காரமெல்லாம் ஜ்ஞாநத்ருஷ்டியாய் ஸேநாபதித்தாலும் இந்த கல்யாணகுணங்களி லத்யாஸக்தியாலும் 'நவிஷ்டநாதமேநமநா' மென்கிறக் கணக்கிலே தாமிப் ப்ரக்ருதியிலேயிருக்கிற விருப்பைமறந்த தவ்விஷயாநுபவத்தியாலே யந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்ததாகவே தம்மையெண்ணியிருந்த வாழ்வாரென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பதிசெநாஸமான விஷயாநுபவத்தையும் ஆதிவாஹிகப்ரக்ருதி ஸகலஸம்ஸாரநி வர்த்தகவிஷய விவிதம் ஸம்ஸாரங்களையும் திருமாமணிமண்டபத்தை பதிக்க ஜித்து ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கிட்டினவாறே நித்யஸூரிஸம்பந்தங்களை எதிர்கொண்டுவந்து செய்தருளும் உபசாரங்களையு மதிவ்ய நகரப்ரவேசாநந்தர மங்குள்ள நித்யஸூரிகளாதரிக்கும்படிகளையும் ஸ்ரீஸேநாபதி முதலிகளும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுமெழுந்தருளி யுபசரித்தருளும்படிகளையு மத்திருமாமணிமண்டபத்திலே அந்தமில்பேரின்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளுடைய வழக்காலக்கத்திலே தாமநுபவிப்பவராயிருக்கும்படியையு மதிவ்யரூபத்தில் நிரதிசயஹ்ருஷ்டராய் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யநுபவித்து பரவசராய்த் தாமிந்த ப்ரக்ருதியிலிருக்குமிருப்பைமறந்து நித்யஸூரிகள் நடுவே யிருக்கிறதாகவே தம்மைய நுஸந்தித்திருந்த வாழ்வார் தாமுமவர்களைப்போலே ஸஹஸ்ரசங்கபடங்களிலே ப்ரவ்ருத்தராயத்தைகையாமையாலே வசித்தராய்த்தமைப பரம்பரித்துத் தாமப்ரக்ருதிலஸ்தராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஸம்ஸாரத்திலேயொருவன் நித்யஸூரிஸம்போதநுபிருந்துவைத்து ஊர்வசிஸமாநமாய் உதஸ்தமாய் ஓரிடத்திலுமிங்கிலலாதபடி பத்நதாமாயமான ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலே தள்ளுண்டால் நோவுபடுமாப்போலே மிகவும் ஸேவனராய் ஸம்ஸாரஸ்தர்தான் நிரவதிகஸம்பந்தாயாஸ்வாத கநகவிதத நிவிஷ்டஸுதஜாதயா த்ருணப் ஸந்தோஷணுப் ஸம்ஸாரிகளுப் ஆஸ்ரிதரணுப் ஸகிசதகளுப் நிவிஷ்டஸுஜாதஸா ணூரு பிருக்கத்தன் திருவடிகளொழிய வேறுகதியில்லாதநம்மை யிங்ஙனே ப்ராதாஸமைய ப்ரக்ருதியினகையிலே காட்டிக்கொடுத்துவைப்பதேயென்று மிகவும் ஆர்த்தராய் பசியாலும் தாஹத்தாலும் வசிதரமாய ஸாத்ருஸத்தையும் காணப்பெறாத ஹஸ்தரப்ப ஸம்ஜ்யாத்ருதிஸம்பத்தாலே கதறுமாப்போலே நிவ்ருத்தமாயிருப்பாருடைய ஆர்தபங்களுக்கூட விரங்குப்படியாகவு மவனுக்குத்தம்மைரக்ஷித்தல்லது ஸாந்நிததிருப்ப தரிதாம்படியாகவு மத்யதஶநீயமாயதின்மேலே முன்பு பலவிடங்களில தனனுடைய கல்யாணகுணாவிஷ்காராதிகளாலே இவர் திருவுள்ளத்தைத் தேறப்பண்ணி யநுஸரமாக்கி உணித்தாப்போலே யினியவனுக்குத்தம்மை வஞ்சிக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிட்டுக் காட்டுந்திலகப்பட்டாரைப்போலே போக்கடியறுத்து 'ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் நித்யம் ஶரண்யம் ஶரணம் வ்ரஜே' எனகிறகணக்கிலே அவன் திருவடிகளைப்பூண்டுகொண்டிப்படி நான்ஶரண்யனுப் ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற விருப்பைப்பார்த்து ஸர்வேஶ்வரனான நீ இனிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தென்னைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோ யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென நெங்கிக் கூப்பிடுகிறாரென்றுகருத்து.

*

முதற்பாட்டு.

கருமாணிக்கமேஎன்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஷ்டஸ்யாதியால்) அதில் என்பொ

மூ— முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்*

ஆ— ஸ்ரீயஃபதியாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்யயௌவநாத்யபரிமிதகல்யாணகுணஸாகரனாயிருந்தவுன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைக்காட்டி என்னைத்தோற்பித்தடிமைபாக்கி எனக்கொருவனுக்குமுன்

இ— ல்லாவித்யாதிவிசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) என்கள்வாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) தனியேனாருயிரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால்) என்தலைமிசையாய் வந்திட்டுஎன்கிறதற்குத்

ஈ— முனியே- ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனே, "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேசாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி நாபோ நாக்நிர்ந ஸோமோ ந ஸூர்ய:, ஆஸீதிதம் தமோபூதமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம் அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத:" இத்யாதிகளில்படியே ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேமுன்பு ஸதஸத்விபாகமற்றொன்றாயிருந்து நாமரூபங்களையிழந்து மூச்சடங்க அஸத்கல்பராய் போகமோக்ஷசூந்யராய் ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு அவகாசமில்லாதபடி கரணகளேபரங்களையுமிழந்து "தமஸ்யேகீபவதி" என்னும்படியாய்த்தங்களுக்கு விசேஷித்தொரு பேரிடவொண்ணாதபடி ஸூக்ஷ்மதசையிலே பிறம்புண்ட நீர்போலேயிருக்கச்செய்தே அசித்விசிஷ்டங்களாய்க்கிடக்கிற சேதநரைக்கண்டு தயமாநமநாவாய் இவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணுகைக்காக "ஸதேவ ஸோம்ய! ததைக்ஷத! பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி, ஸோऽகாமயத, பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" இத்யாதிகளில்படியே பஹுபவநஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநவிசேஷரூபமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸங்கல்பத்தை ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனான ஸர்வேச்வரனேயென்றபடி. காணவங்கணுக்கிடந்தவன்றைக்கு நிர்வ்யாஜமாகவென்பக்கலிலேதேயபண்ணி இவ்வளவாகவரும்படியென்னையுண்டாக்கின நீ இப்போது நானுன்னையபேக்ஷித்து நோவுபடாநின்றுழுதவலாகாதோ பிரானே? நீ நினைத்தவன்றேவுதவலாவது நான் நினைத்தவின்று உதவலாகாதோவென்று கருத்து. நான்முகனே- சதுர்முகசரீரகனாயிருக்கிறவனே, ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிகளான ஸரீரவர்க்கங்கள் ஸரீரபூதங்களாகையாலே இங்கு சதுர்முகசப்தத்தாலே ததுபாதியான ஸர்வேச்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிபண்ணியுபகரித்தாருமுண்டாயிருக்க ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிகர்த்தாவானவென்னை கூப்பிடுகிறதென்னென்ன? ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியாலேயுபகரித்தவனும் ஸரீரகனான நீயேயன்றோ சதுர்முகனும் உனக்கு ஸாதாரணாதிவ்யாபகாரணமாத்ரமன்றோ பிரானே என்றுகருத்தாலே இப்படி ஸம்போதித்தது. முக்கண்ணப்பா- த்ரிநேத்ரனானவுபகாரகனே, இங்கும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ததுபாதியான ஸர்வேச்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, அப்பன்- உபகாரகன், ஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுபகரிப்பவனும் நீயேயல்லையோவென்றுகருத்து. "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதாந்த ஸம்யாநாதிரோபிதும்ஜகத: ரக்ஷா ஸம்ஹாரகாலே ப்ரதிஸம்ஹாரகேஷ்வபி" என்கிறபடியே உத்தரோத்தரவிஸர்த்தாவான ஸாதநாநுஷ்டாந ஸாதகமாகையாலே ஸ்ருஷ்டியிற்காட்டிலும் உபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, எனக்கு நிரதிசயபோக்யமானென்று தாத்பர்யம், இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறதோடே அந்வயம், கீழ் என்ஸப்தம் அந்வயியாதே யிங்குமந்வயித்தருளினத்தால் நான்முகனேமுக்கண்ணப்பா என்கிறவிடத்தில் விசேஷணங்களாய்த்தோற்றின ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் தமக்கநபேக்ஷிதரென்றும் கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் விசேஷணமாய்த்தோற்றுகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹமே முனியேயென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் நிரதிசயபோக்யதயா தமக்குப்ரியமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோற்றுகிறது, கனிவாய்- பிம்பம்போலிருக்கிற அதரத்தையுடைத்தான, "அவாக்யநாதர:" என்றுசொல்லப்படுகிற அநாதரத்துறைக்கண்டால் ஸ்மிதத்தாலே ஆதரிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூவம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, "ஸர்வலோகைகநேத்ரம் ஸர்வேசம்" என்றிருக்குமவர்களை பரமபதிகஸௌஹார்தகர்மாக ரக்ஷணம்பண்ணும் திருக்கண்களைச்சொன்னபடி, கண்கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் ணகாரலுப்தகாரோபமோ டீகாராதேசம், பொல்லாக்கருமாணிக்கமேயென்றந்வயிப்பது, பொல்லா- பொல்லாததான, பொல்லுதல்- துளைத்தல்

மூ— கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா* தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு* இனிநான்போகலொட்டேனே

ஆ— னுடையகுணங்களையே யாராகமாக்கி என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான்போகவொட்டேன்; இனிபண்டுபோலே உன்னுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை யென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னையொன்றும் மறப்பிக்கவொண்ணாது இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தமமுடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட விருக்கவொண்ணாதபடியொருபடி பெரியவார்த்தியோடே

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிபண்டுபோலேயித்யாதியால்) இதுக்குப் பாசுரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— துளையாமையாலே யொருவராலும்வாயொழிக்கப்படாமல நித்யாபிநவமாயிருக்குமதானதென்றபடி. கருமாணிக்கமே- ஐச்வர்யநீலரத்நமாணிக்கமே, 'ஸஹஸ்ரவஸ்ஸுரகோமெ பரிஷ்வஜ்ஞமோஹநாகா:' என்றுமுநிகட்கு ஸஹஸ்ரவர்ணபரிஷ்வங்கமாயிபான திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி, தாமரைப்பூத்தாப்போலே வாஸிதமாயிருப்பதொரு நீலரத்நம் வடிவம்பண்ணினாப்போலே யிருக்கிறது திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்று வடிவுதாத்பர்யம், இங்கு ப்ரஹ்மருத்ரஸஹவாசத்தால் 'ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமிசமாத்யாயவதார:' என்கிற விஷ்ணுவதாரவிக்ரஹத்தைச்சொன்னபடி, 'ரக்ஷாரத்தம்ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந்' என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கே யிட்டுப்பிறந்திருக்கிறநீ நிருபாதிகவ்யஸநவாமராக்ஷஸிதேஹாத்ம வென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து. த்ரிமூர்த்திஸாம்யகமான விவ்வவதாரத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேபாவிபாதொழிந்தது ப்ரஹ்மருத்ரமூர்த்திகளில்போலே இந்தமூர்த்தியில் ஜீவஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸாக்ஷாத்வமாகையாலும் சுதவாக நமக்கு நிரதிசயவாத்ஸல்யஸௌலப்யாதிகுணையோகமாகையாலும் என்று கண்டுகொள்வது, என்கள்வா- என்னுடையகளவனே, உனக்குநித்யமாயிருக்கிற விவ்வாத்மாவை யநாதியாக வபஹரித்தவனாயிருக்கிறவென்னை யபஹரித்தவனேயென்றபடி கருமாணிக்கமேயென்கள்வாயென்கிற ஸந்நிவேசத்தால 'பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' மென்கிறபடியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையபஹரித்தவனே யென்றுகருத்து உனக்கு. ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே நித்யஸம்மாயிருக்கிறவாத்மாவை 'திவ்யதேசவஹாராபஹ்ருத' தெனகிறபடியே திசைகாலாகாரத்திலே யொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தவபஹரித்தேன் நான், நீயங்ஙனன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்துகாட்டியேயிப்படி பகாவொரானை வென்னையுங்கூட வபஹரித்தாயென்கை, உன்ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களைக்காட்டி என்னைவசீகரித்துனக் கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே யென்று,தாத்பர்யம், இப்படிஎன்னைவசீகரித்தாகிலு முனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப்ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோ வென்றுகருத்து, தனியேனாருயிரே- அஸஹாயனாயிருக்கிற வெனக்கு தாரகப்ராணனே, ஆர்- தாரகம், உயிர்- ப்ராணன், ஸ்வகுணாநுபவத்தி லொருதுணையன்றியே யகாகியாயிருக்கிற வெனக்குன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிகுணங்களைக்காட்டி எனக்கு பரிவாதகப்ராணனானவனே யென்றபடி. நாட்டார்களைவாநங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்கு முன்னுடையகுணங்களையே யாராகமாக்கினவனேயென்கை, தமக்கு ஸமரிவிஷ்வாஸரான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்கசோக வனிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே துஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னையறியாதே வஞ்சித்துவசீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே யுன்குணங்களிலே யெனக்கு ரஸாதிசயத்தையுமுண்டாக்கினநீ இப்போது பரிதவிக்கிறவென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து. என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு- எனக்குத்தலைமிசையாக வந்துவைத்து, தலை- ச்ரேஷ்டம், மிசை- மேல், இஞ்சுசுயிக மென்றபடி. ச்ரேஷ்டமான வயிகமாயென்றதாயிற்று, அதாவது:— சுகத்வயிகமாயென்றபடி. பரிவர்தகமாகவென்கை, என்னெஞ்சிலே பரிவர்தகமாக வந்திருந்தருளிவைத்து என்று பதார்த்தம், இனி- உன்னைக்கிட்டினதாமன்றிக்கே சுவீகாரபக்தியினழகையும் பாரவச்யத்திலுள்ள ரஸாதிசயங்களையு மெனக்குக்காட்டினபின்பு, போகல்- போகைக்கு, நீஎன்னை விச்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி. நான்- சுவீகாரபூர்வகமாகத்தைக்கண்டநான், ஒட்டேன்- ஸம்மதியேன், 'ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யா...

மூ—ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே* ௧௧॥

மாயஞ்செய்யேலென்னை யுன்றிருமார்வத்துமாலைநங்கை* வாசஞ்செய் பூங்குழலாடிருவாணை நின்னாணை கண்டாய்* நேசஞ்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே*

ஆ—பெருங்கூப்பாடாகக் கூப்பிடுகிறார். ௧௨॥

(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டுன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸநப்படுமளவில கண்ணுற்கண்டாப்போலே விஶதமாயபடியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக் காணவேணு மென்றவபேக்ஷையைப்பிறப்பித் தென்னுடையவ்யஸநத்தை ஸஹியாநப்பண்ணினப்போலே செய்தருள வொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டிடாதே வஞ்சித்தொளிக்கி லுனக்கு நிரவதிகஸம்பத்தாய் நிரவதிகஸௌந்தர்ய

இ—(இனிமெய்யேயிதர்ஷியால) ௧௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுன்னையிதர்ஷியால்) உன்திருமார்வத்திதர்ஷிவாக்யத்திலே ஸஹிதமாநவயஸத்தைய ருளிச்செய்கிறார் (இனியுன்னையிதர்ஷியால) உன் திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிதர்ஷியால்) மார்வத்துமாலை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌந்தர்யஸம்பத்தையாயென்று) நங்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ—யாவதேநவஶவர்த்தக' என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுவேன், 'ஹாதாஸ்மிஷ்யஸ்ஹாஸஸ்' என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறித்தா லுனக்கென்னை யதிக்ரமித்துப்போக முடியுமோவென்றுகருத்து. என்னை- இப்படி விரஹஜ்வரவீடிதனாய் ஶயநீபடிமாவஶனாய்க்கிடக்கிற வென்னை, 'ஸஹிவஸ்யமரீசாணி' என்னுமாப்போலே விரஹம்தின்ற தம்முடம்பைக்காட்டி ஸூசிக்கிறவென்றபடி. ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்- ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்கு விகாரங்களும், த்ருஷ்டஸாமாந்யாதிவசனம், வசநம்போலே யன்னுடைய விஷ்ணுமாநவேஷிதாநீ ப்ரகாஶநத்தாலே யென்னை ஸாதகனுக்கு யின்னம்ஸம்ஸாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும் ப்ரானேயென்றபடி. ௦௧௪॥

என்னை- முன்புபலவிடங்களிலுண்டான வாக்யேபோலன்றிக்கே யிப்போதொருக்ஷண- முன்னைப்பிரியிலும் முடியும்படியையுடையவனானவென்னை, மாயஞ்செய்யேல்- வஞ்சனம்பண்ணாதேகிடாய், ஸ்வரூபமான ஔநகல்யாணகுணத்தைக்காட்டி யாஹூதிப்பேத்திப்ப்ரக்ருதியைவிட்டுப் போகவேணுமென்கிற வபேக்ஷையை மறக்கப்பண்ணி என்னைமோஹிப்பியாதே ப்ரானேயென்றபடி. இப்படிகீழ்ப்பாட்டில் தாம்ப்ரார்த்தித்தவிடத்தில் அவனொன்று மருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னையுமொருககாலத்தையே யநுபவித்தபடி. இதின்மேலுமொன்று மருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே ஶபதம்பண்ணத்தாலே யாணையிடுகிறார்மேல், உன்திரு- 'விஷ்ணோஶ்ரீ:' என்கிறபடியே உனக்கு ஶ்ரீயாய் 'அஸ்யாஸஹஸ்ராண்யநிதிமீஹித' மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸம்பத்தாயிருக்கிற உமக்குங்கூட ஸம்பாரணநிரதிஶயஸம்பத்தையுடையனவென்றபடி. 'ஸம்பத்ஸ்யாதிரிவிஜயிந:' என்னக்கடவதிறே! மார்வத்துமாலை- வக்ஷஸ்ஸ்தலமாலையான, ஐம்பொன் நீலமணிமாணிக்காதி ஸிம்ஹாஸனமான உன்வக்ஷஸ்ஸ்தலத்துக்கு அநந்யாலங்காரமாயிருக்கிறவளென்றபடி. உனக்கு கேவலஸம்பத்தாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே 'அகலகில்லேனிறையு' மென்கிறபடியே யவனுக்குங்கூட ஸநாதநஸௌஹார்த்த ஸ்தானமான உன்திருமார்வாலே யநவரதம்ஸேவிக்கும்படி யுனக்குங்கூட நிரவதிகஸௌந்தர்ய திவ்யாபரணமாகையானவென்கை, நங்கை- பூர்ணையான, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி ஸர்வகுணங்களும் பூர்ணையான, நிரவதிகாதிஶயாஸம்ஸ்வ கல்யாணகுணமான பரிபூர்ணையானவென்றபடி. வாசஞ்செய்- வாஸனையைச்செய்யாநிற்கிற, மார்வத்துமாலையென்று திருமேனியிலு ஸம்ஶ்லேஷமாயிருக்கையாலே 'ஸர்வகந்த:' என்னும்படியான உன்திருமேனிக்கநவதிகாதிஶய திவ்யஸௌரபஸம்பந்த ஜநகங்களானவென்றபடி, பூம்- ஶோபநீயங்களான, கமலஹிதநீலவைதூர்யாதி ஸமகாரங்களான வென்றபடி. குழலாள்- குந்தளங்களையுடையவளான, திருவாணை- ஶபதம்பண்ணுவேன், நின்னாணைகண்டாய்- உன்னாணைகிடாய், கண்டாயென்றது இவ்வாணைகள் ப்ராமாணிகம்களென்னுமிடம் ஶபாவஸிதஹமேவ ஸம்வோவஸிரவாநந்தந' என்று ஸாதாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்த வுன்திருவுள்ளமேயறியுமிறே! யென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடைய பௌருஷத்தையை

மூ— கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ* ॥ ௨ ॥
கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னல்லாலறி
கின்றிலேனான்* மேவித்தொழும்பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்*

ஆ— ஸர்வேச்வரனுமான ஸௌலப்யமுடைய திருமேனிக்கு ஸாஸஞ்செய்யாநின்றவழகிய திருக்குழல்
களையுடையவளாயிருந்த பெரியபிராட்டி திருவாணை நின் திருவாணைகண்டாய், ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த
வென்னை யருவராதேயென்பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யுன்னோடொன்றென்றுசொல்லலாம்படி
யென்னோடேகலந்தருளினாய்; ஆதலாலதுபெறுவாணையென்று இனிச்செய்கிறேமென்னப்பெறாது ஈண்டென
வந்தென்னைக்கூவிக்கொள்ளாயென்கிறார். ॥ ௨ ॥

(கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்யாதிகளும் ஸ்வா
இ—செய்கிறார் (உன்னுமித்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே மாயஞ்செய்யேலென்றுதாம் ப்ரார்த்திக்கச்
செய்தேயும் எம்பெருமான் "மாசுச:" என்றாப்போலே ஒரு உத்தரமருளிச்செய்யக்காணாமையாலே இப
பாட்டிலே இனிதம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு வல்லபையான
பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிடுகிறாரென்னு ஸங்கதியும் ஸூசிதம்; கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாத்யாதியால்) அருவராதே என்றது ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி. நேச
ஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) உயிர்வேறின்றி உன்
னோடு ஒன்றாகவென்னைகொண்டாயென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடித்யாதியால்) இப்
ப்ரகரணத்திலே தம்முடைய கார்ப்பண்யங்களைச் சொல்லுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்தித்யாதியாலே
முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவதிசயங்களைச் சொல்லுகையஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குப்பரிஹாரதாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) திருவாணையென்றது ப்ராப்தமல்லாதவாணையென்றபடி. அதாவது
ஸார்வபௌமனானவன்தன்னை தேசாந்தரத்திலே கூடிவைக்கப்பண்ணவேணுமென்று ஸாமந்தனானையாணை
யிட்டாலது அதுப்ராப்தமல்லாததாயிருக்குமாப்போலேயிருக்குமாணையென்கை. இத்தால் தாமவனைக்குறித்திட்
டவாணை ப்ராப்தமென்கிறமைக்க முன்பு தமக்கவன்செய்தருளின வதிசயங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாகை
யாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. அந்தோவென்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ௨ ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) மேவித்தொழுமென்று ப்ரஸாத

ஸ—ப்பாராதே நீயென்னையிப்படி யாணையிட்டுவளைக்கை யுசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்மேல, கூசஞ்
செய்யாது- ஸங்கோசம்பண்ணாதே, ஸர்வஸ்வாமியானவுன் னென்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸைப்படாதேயெ
ன்றபடி. நேசஞ்செய்து- ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம்- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாப்
போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்று வஸ்துவான்யஸாம்யாஹாரத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக்
குக் கொண்டாயென்கிறதோடே யன்வயம், உயிர்வேறின்றி- ஆத்மாவேறிலலாமல், என்னாத்மாவானதுவ்யக்
திகமாக வெனக்குத்தோற்றாமலென்றபடி. உன்னோடு சுவிருஷ்யப்ரத்யக்கனான வுன்னோடு, ஒன்றாகவே-
அப்ருதக்ஸித்திபோலே ஸகலப்ரவ்ருத்திவ்யவஹாரவிஷயமாம்படி, என்னை- ஸர்வஸ்வாமியானவென்னை,
கொண்டாய்- ஸ்வீகரித்தருளினாய், உன்னோடேயப்ருதக்ஸித்தி ஸாக்ஷாத்காரத்தை எனக்குண்டாக்கி என்னை
யங்கீகரித்தருளினாயே? யென்றுவபாகரம், இப்படிநீயென்னைப் ஸ்வீகரித்தருளுகையால் நானே உன்னை
விஶ்லேஷமாக உன்னையாணைபிட்டுவளைத்துக்கொள்ளுகை யநுசிதமன்றென்றுகருத்து. அந்தோ- அய்யோ! நீ
தானே ஸ்வீகரிக்கவேண்டிய காலத்துக்கு நானாணை யிடவேண்டியிருப்பதே யென்றுகருத்து. வந்து- ஶீக்ரமாக
வந்து, என்னை- என்பக்கல்நீபண்ணின வங்கீகாரப்ரகாரங்களையெல்லா மறிந்திருக்கிறவென்னை, கூவிக்கொ
ள்ளாய்- ஆழ்வீர் வாரீர்? ரென்று திருமிடற்றோசையைக்காட்டி நீயென்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும்.॥

மேவி- ஆச்ரயித்து, உன்னைவந்துகிட்டிஎன்றபடி. தொழும்- ஸேவிக்குமவர்களான, தந்தாமபேக்ஷி
தங்கள் ஸாதகங்களாகைக்காக உன்னை ஆராதிக்குமவர்களானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவென்ன, சிவன்-
ருத்ரனென்ன, இந்திரன்- இந்த்ரனென்ன, ஆதிக்கெல்லாம்- இவர்கள்முதலான தேவர்களெல்லாம்

மூ—நாபிக்கமல முதற்கிழங்கே யும்பரந்ததுவே* ௩௩
உம்பர்ந்தண்பாழேயோ

ஆ—ஸ்வாதீநம் ஆதலாலென்னுடைய ஸஞ்ஜீவநத்துக்குபாயமும் நீயல்லதுமற்றொன்றுங்காண்கிறிலேன் நீயேயுன்திருவடிகளிலேயென்னைவாங்கியருளி பிரானே? யுன்திருவழகைக் காட்டியருளாயென்கிறார். ௩௩

(உம்பர்) ப்ரக்ருதிஸாமாந்யாஹங்கார வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸஹித ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்ட தேவாதி ஸ்தாவராந்த சேதநாசேதநாத்மக ஸர்வபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்குள் நீயே

இ—ஜகத்வ்யாபாரமிங்கு ஸாதநாந்தராபேக்ஷையாலே ப்ரஸாதாயீநத்வம் ஸித்தமென்றுகருத்து. இதியவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடையவாத்ஸல்யத்தாலே யவனையாணையிட்டு சூக்ஷ்மநம்பண்ணினவரிப்பாட்டிலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுமிருக்க வென்னையாணையிடுகை யநாவிதமன்றோவென்ன வதுக்குத்தாருசொல்லாநின்றுகொண்டு தம்முடைய ஷயநீய ஸாபேக்ஷமான ஸந்நியாஸாவஸ்தையும் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாரென்று ஸமகியும்ஸாதிவிதையா பிற்று. கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயேயுன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானேயித்யாதியால்) ௩௩

* நாலாம்பாட்டு. *

உம்பரந்தண்பாழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே) அதனுள்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டிஶப்தத்தாலே) அம்பரநற்சோதியென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸ்லேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (மஹதஹங்காரவென்று) அம்பரநற்சோதியென்றது ஸஹஸ்ரசோதக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸஹிதனென்று) அவனென்கிறவடித்தைப் மருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டிஶப்தத்தாலே) உம்பரும்யாதவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதி ஸ்தாவரேத்யாதியால்) இச்ஶப்தங்களுக்கு நீயென்கிறஶப்தங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் ஸஹித்த ஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிவேத்யாதியால்) எம்பரஞ்சோதிக்கனுற்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப—முதலென்கிறவடித்தை யிங்கேயமைப்பது, முதல்- காரணமான, ஸமஸ்தஜகத்காரணமான ஸகலதேவஜநகமானவென்றபடி. நாபிக்கமலக்கிழங்கேஎன்றுகூட்டுவது- நாபீகமலத்துக்கு கந்தஸ்தனே, அவர்களுடைய ஸத்தாஸ்திதிநிவர்த்தகனேஎன்று வடதாத்பர்யம், உம்பர்- உபரிவர்த்திகளுக்கு, ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமேலாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிஸ்வேச்சாவ்யாபாரஸ்ருஷ்டன் நித்யஸூரிகளுக்கென்கை, அந்ததுவே- அந்தக்ந்தமானவனே, அப்படி ஸத்தாஸ்திதி நிவர்த்தகனானவனேயென்றபடி. ஆவிக்கு- என்னாத்மாவுக்கு, ஓர்பற்றுக்கொம்பு- ஓரவலம்பநமாயிருப்பை, ஒரு உஜ்ஜீவநோபாயத்தையென்றபடி. பற்றுக்கொம்புஎன்கிறவிதத்தால் கொடியானது உபஷ்டம்பமாயிருப்பில்லாவிட்டால் வ்ருத்திபடமாட்டாதாப்போலே இவ்வாத்மாவுமொருபகவந்தவாஶ்ரயமில்லாவிட்டா லுஜ்ஜீவிக்கமாட்டாதென்றுகருத்து. நின்னல்லால்- உன்னையொழிய, யான்அறிகின்றிலேன்- நான்காண்கிறேனில்லை, என்- என்னுடைய, எனக்கு அநந்யஸாத்யமானவென்றபடி. பொல்லா- பொல்லாததான், துளைப்பாததானவென்றபடி. பொல்லுதல்- துளைத்தல். அஹிநவமானவென்றபடி. கருமாணிக்கமே- இந்த்ரநீலரத்நமே, இந்த்ரநீலரத்நம்போலே ஸ்யாமளமான திருமேனியையுடையவனேஎன்றபடி. வந்து- நீதானேவந்தருளி, கூவிக்கொள்ளாய்- என்னையுன்திருவடிகளின்கீழே யழைத்துக்கொண்டருளவேணும், அந்தோ- அப்போ! உன்காரியம் நான்சொல்லவேண்டுவதேஎன்றுகருத்து. ௩௩

உம்பர்- உபரிவர்த்தமான மஹதஹங்காராதி காரியங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்பட்டதானவென்றபடி. மூலகாரணமாய ஸர்வஶ்ரேஷ்டமானவென்கை அம்- அழகியதான, உனக்கு லீலோபகரணமாம்படி விசித்ரபரிணாமஶக்தியோகமானவென்றபடி. தண்- தணிந்ததான, தாபத்ரயஹேதுவான ஞானத்ரயமெல்லாவற்றையும்பெற்றிருக்க ஞானத்ரயஸாதநாவஸரமாகையாலே யாத்மாக்களை ஜ்ஞானவிஷயத்தைவிஷயமாக்கினமாலே தவிர்பாதிருப்பதானவென்றபடி. பாழ்- ஸத்வஶப்தத்தாலே சொல்லும்படி தேவாதிநாமரூபவிபாகமஸ்தியுமான மூலப்ரக்ருதி, யதா:—

மூ—வதனுள் மிசை நீயேயோ* அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமனரன் நீ* உம்பரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவன் நீ*
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே* ॥௪॥
போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றாற் பின்னையான்*

ஆ—நிவர்த்தகனுமிருந்துவைத் தென்னுடையஸாமர்த்யத்தையும் நானே நிவர்த்திக்கக்கடவேனாகப் பார்த்தருளினாகில் என்னைக்கைவிடாயென்கிறார். ॥௪॥

இ—ச்செய்கிறார் (என்னுடையஸ்வாமி ஸ்ருஷ்டிபால்) இத்தால்கீழே தாமாணையிட்டவநந்தரமே யவன்அவரிதனுத்தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வாஞ்சாமிபாநிற்கச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பம்பொறுக்கமாட்டாதபடியான தம்முடையவார்த்தியதிஶயத்தாலே தம்மையவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்து முறையிடுகிறானென்று ஸங்கதியும்ஸாதுவிகை. ॥௪॥

ஶ—பாழென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே உதகோபாஸம் க்ருஷிபண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் நிலத்துக்குப் பேராகையாலே காரணகஷோதி காயசிஷாவத்தாலே வேதநர்க்கு ஸௌஹார்த்தங்களை விளைத்துக்கொடுக்கவற்றான காரணாவஸ்தப்ரக்ருதியென்றபடி. இச்சப்தமிங்கு கடகசிருஷ்டிவசிருஷ்டவாசகம், நீயென்கிறவுக்தத்தை யநுஷங்கித்து இங்குள்ளவனகாரத்தை யத்தோடேபாவிப்பது, நீயே- நீதானே, ப்ரக்ருதிஶரீரகன் நீதானேயென்றபடி. ஓ!என்றது சூகிசிபாலேகூப்பிடுகிறபடி. க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு ஸம்ஸாரநிதானமான ப்ரக்ருதியுன்னதீநமாயிருக்க வென்தலைமேலே ஸாரத்தைச்சுமத்தி நீயென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. அதனுள்- அந்தப்ரக்ருதிக்குள்ளான, 'த்ரைகுணவிஷாரவஹ்நுகம்' என்கிறபடியேயந்த ப்ரக்ருதியிலவ்யக்தவிஸிஷ்டமாயிருக்கிறவென்றபடி. மிசை- மேலானது, 'ஜ்ஞதஸ்ய ப்ரக்ருதிவிஷிவேஷா'மென்கிறபடியே கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளாலே யந்தப்ரக்ருதியில்க்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டமான ஜீவஸமஷ்டியென்றபடி. நீயே- நீதானே, தச்சரீரகனும் நீதானேயென்றபடி. ஓ- அய்யய்யோ! ஸர்வஜீவஸமஷ்டிவ்யஷ்டிகளும் ஸ்வாதீநமாயிருக்க நீயென்தலையிலே ஸாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதே யென்றுகருத்து. அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லஜோதிஸ்ஸும், ஆகாயமும் ப்ரகாஶநாதிஸ்வபாவகாரகமான தேஜஸ்ஸுமென்றபடி. இது ஸமஷ்டிதங்களுக்குமுபலக்ஷணம், இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்ன காரணாவஸ்தக்ரமம் காயரவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் உபக்ரமகாராதிகளையெடாதே முற்படவாகாஶத்தையெடுத்ததும் தந்நந்தரம் வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்மஸம்ஸ்ருஷ்டிதம்' தத்தேஜஸஸ்ருஜத' என்று தைத்திரீயச்சாந்தோக்யங்களில் ப்ரஸித்தவாதக்ரமமான விவைத்திணுக்கஷத்தை நினைத்தெடுத்தபடி. நீ- தச்சரீரகன் நீயென்றபடி, அதனுள்- அந்தஸமஷ்டிதங்களுக்குள்ளிருக்கிற, ஸமஷ்டிகமான ஸம்ஸத்துக்குள்ளிருக்கிறவனுனவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவும், அவன்- ஸ்ருஷ்டனானவந்த ருத்ரனும், நீ- தச்சரீரகன்நீயென்றபடி, உம்பரும்- மேலானவர்களும், இந்த்ராதிகளுக்குமேல்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி. யாதவரும்- ஸகலரையும், இந்த்ராதிகளான ஸகலதேவதைகளையுமென்றபடி. படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, முனிவனவன்நீ- முனியாகஸ்ருஷ்டிஸங்கல்பவன், நீதானே 'ஸதேவ ஸோம்ய' இத்யாதிகளிற்படியே தத்தத்ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபமாக தத்தத்கர்ருடைய ஸங்கல்பங்களை ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனாக வேதாந்தங்களிலே ஸ்ருஷ்டிகனானவன் நீதானேயென்றபடி. எம்பரம்- சுமசுஸாரத்தை, சாதிக்கல்- ஸாதித்துக்கொள்ளுகை, நானேஸாதித்துக்கொள்ளுவதாகவென்றபடி. உற்று- நினைத்து, உறுகை- இட்டுகை, இங்குநினைவைவுக்ஷிக்கிறது, என்னை- உனக்கத்யந்தபாரதந்த்ர்யனானவென்னை, போர- போரும்படி, என்னைச்சேராதேயின்னும் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படி த்யஜித்துவிட்டிட்டாயே, சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது- சாதிக்கலுற்றாயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லையோவென்றபடி. ॥௪॥

நீ- ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பரிபூர்ணனானநீ, என்னை- அஜ்ஞாநஶக்திகளில் பரமபதியானவென்னை, போரவிட்டு- உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, த்ருணவதநாதரித்து, புறம்போக்கல்- பாஹ்யவிஷயத்திலே போகைக்கு, உற்றால்- ஸங்கல்பித்தால், அதாவது:— என்காரியம்நானேசெய்வேனாகப்பார்த்து நீயென்னையுபேக்ஷித்தாலென்றபடி. பின்னை- ஸர்வஶக்தியானநீ அநாதரித்தபின்பு, யான்- அஶக்தனானநான், ஆரைக்

மூ— ஆரைக்கொண்டெற்றையந்தோ வெனதென்பதென் யானென்பதென்* தீர்விரும்புண்ட நீரதுபோல வென்னுருயிரை* ஆரப்பருக வெனக்காராவமுதானாயே* ।ரு।

ஆ—(போரவிட்டிட்டு) உம்முடையஸத்தை நான்நிவர்த்திக்கத்தவிர்ந்தால் அந்தஸத்தைநீரே நிவர்த்தித்துக் கொள்ளலாகாதோவென்னில் நீயென்னைக்கைவிட்டுவெகுத்தால் பின்னை யாரைக்கொண் டெத்தைச்செய்வது நானென்றொன்றுண்டோ என்னுடைதென்றொன்றுண்டோ அடையமுடிந்ததிரே; ஆனபின் பழிஸஹஸமான விரும்பு தாவந்திரும்படி நீரைப்பருகினாப்போலே யுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய ஸஞ்சாவமெல்லாந்தீரும்படி

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு த்ருதியாலே கீழேபக்ஷிபித்த தம்முடைய வநந்யஶரணத்வத்வைபை யாரைக்கொண்டு த்ருதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்ருதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே சூசிதராய்முறையிட்டவ ரிப்பாட்டிலே பவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாத வாத்ஸல்யபத்தாலேகலங்கி யவ னும்முடையஸத்தை நீரே நிவர்த்தித்துக்கொள்ளுமென் றெண்ணியிருக்கிறானாகஶங்கித்து விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. போக்கனுற்றவித்ருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ என்னைவித்ருதியால்) எனதி த்ருதிவாக்யத்துக்கு வாக்யார்த்வெகுபா ஸஷிஷமானவயக்ஷரத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்ருதியால்) அடையஎன்றது- க்ருஸ்ஸமுமென்றபடி. ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளாயென்கிறத்தோடே யவயம். இருப்புண்டநீரென்கிறவிடத்தி லக்ஷவிஶக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஈழிஸஹஸமானவென்று) தீரஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாவந்திரும்படியென்று) என்னுருயிரையாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தவித்ருதியால்)

ஸ—கொண்டு- எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று வாஷ்யமாகநிஷேதித்தது- ஒருவருடைவெகத னுலல்லது ஸாதாஷாத்வஸியில்லையென்கிறகருத்தாலே இதுவாரவெகுதனுக்கு ஆகிஞ்சியேயாவென் று உபாயஸாஹித்யாயெண நிஷேதித்தபடி. எத்தை- எந்தஸாதாஷத்தை, அந்தோ- அய்யோ! ஸமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ’ என்றுபதேஶித்தவுனக்கு ஸஶங்குணவென்வ்யாபாரங்கள் காபத்ஸாங்களென்று தானுபதேஶிக்கவேண்டுவதே என்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டெத்தை யென்கிறவயெக்கியாலே மேல்சொல்லமாட்டாதே விஷண்ணராகிறபடி. ஆதலால் ஷி யாவஷமின்றிக்கே இருக்கிறது. ஆரைக்கொண்டெத்தைஸாயிப்பதென்று வாக்ய தாத்பர்யம். ஒருகாரயம் ஸாயிக்கமாட்டாதவளவேயோ, யானென்பதென்- நானென்கிறவஸ்துவேது, எனதென்பதென்- என்னுதென்கிறவஸ்துவேது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. ஸஶங்குண நானொன்றுஞ்செய்யமாட்டாமையாலே உன்னையுடையப்பெறுத ஸோஷகாவஷிபாலே என்னுடைய ஸாதீபங்களெல்லாம் முடியுமிரேயென்றுகருத்து. தீர- தீரும்படி, ஈழிஸம்வத்ஸரத்தால்வந்த தாவந்திரும்படியென்கை. இருப்புண்ட- ஸயஸாலேவீதமான, ஈழிதவமான ஸயஸாலேவீதமானவென்றபடி. நீரதுபோல- ஜலத்தைப்போல, அதுஎன்றது ஸ்வாபிதம், இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே யவயம். என்னுருயிர்- என்னுடையஸ்வரூபமான வஸ்துவானது, ஆர்- ஸ்வரூபம், ஸரிவஸுணஸமஸ்தஸ்வபொருமான வென்னுதாவானது என்றபடி. இவ்விடத்திலகாரம் வாக்யபூரணமாதல் விஶிஷ்டவ்யதிரேகவாசமைத்தீயையாதலாகக்கடவது. ஆர- த்ருஷ்ணம்படி, உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸஞ்சாவமெல்லாம்போய் ஸாவிதமாப்படியென்கை. பருக- வாநம்பண்ணும்படி, எனக்காராவமுதானாய் என்கிறத்தோடே ... ... வ்யாபாரத்தால நானுன்னைப் பாநம்பண்ணும்படியென்று தாத்பர்யம். இருப்புண்டநீரால் ... ஸஞ்சாவம்போமாப்போலே என்னுடைய ஸஞ்சாவம்போம்படி யுன்னைநான் அநுபவிக்கும்படியாகவென்று வத் தாத்பர்யம். எனக்கு- ஸகலமோக்ஷகாமிகளையுமெனக்கு, ஆரா- ஆராததான. எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்தி வாராதபடியான வென்றபடி. அமுது- அம்ருதமாக, நிரதிஶயபோக்யமானவென்றபடி. ஆனாய்- ஆனவனே, இதுஸாஹித்யாபஸம்போதநம், இது எனதென்பதென் யானென்பதென்னென்கிறத்தோடே ஸம்பந்திக்கிறது. யாத்ருச்சிகமாகநீயேவந்து எனக்கித்தனை போக்யனானப்போலே யின்னங்குறையும் நீயேசெய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ।ரு।

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியையின்னுயிரை*மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்*

ஆ—புன்னைப்பருகவெனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயேசெய்தருளா? யென்கிறார். ।ரு।

(எனக்காராவமுதாய்) ஸௌந்த³ர்யாதி³ஸகலகு³ணங்களினாலும் உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கு ஸௌஹ்ருதமானாப்போலே எனக்குஸௌஹ்ருதமாயிருந்துவைத்தாயே யன்றியே யென்னுடைய ப்ரக்ருதியையுமென்னுடைய ஆத்மாவையும் நிரவதிகமான வஸிதிவிஸ்ருத்தோடே ஸ்வீகரித்தருளின நீ பிரானேயென்னைப்போகட்டேகொள்ளா? யென்கிறார். ॥சு॥

இ—அமுதானாயென்றது- க்ரியாபதமன்று, ஸம்போ³த⁴நம்; அமுதானவனேயென்றபடி. பாட்டுக்கும் உபக்ரமத்தை வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (இனிக்குறையுமித்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ।ரு।

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

அன்பாவென்னன்பே எனக்காராவமுதானாயென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹ்ருதமானாப்போலேயித்யாதியால்) இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றது- நீஇருந்துவைத்ததேயன்றியே யென்றபடி. இருந்துவைத்தானென்கிறஶப்³த³த்தாலே க்ஷிப்ரவனைச்சொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென்றாற்போலாம், எனதாவியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையப்ரக்ருதியையுமென்று) ஆத்மைகஶரீரமாகிறபடியான ப்ரக்ருதியையுமென்றபடி. மனக்காராமை மன்னியுண்டிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஇத்யாதியால்) இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) போகடாதேயென்றது- உபேக்ஷியாதேயென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யவன்தம்மையுபேக்ஷிக்கிறானாக ஶங்கித்து நீயுபேக்ஷித்தாலென்னுடைய ஆத்மீயங்களெல்லாம் நஷ்டமாய்விடுமென்று விஜ்ஞாபித்தவர் இப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணும்ஆதரத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி என்னைஸ்வீகரித்தருளின நீ இப்போதென்னையுபேக்ஷிக்கை யுசிதமோபிரானே? யென்று விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்று ஸங்க³தியும்ஸாதி⁴தமாகை. ॥சு॥

ஶ— புனக்காயா- புனத்திலிருக்கிற காயாவினுடைய, புனம்- ஸ்வக்ஷேத்ரம், காயாஎன்று கதலீ, ஸ்வக்ஷேத்ரஸ்தயா அத்யுஜ்ஜ்வலமாயிருந்த வ கதலீகுஸுமத்தினுடைய வென்றபடி. நிறத்த- காந்தியையுடையவனான, நிறத்தையுடையவன்- நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணனென்று ஸமஸ்தபதம். புண்டரீகக்கண்ணன்- புண்டரீகவிலோசனனான, கண்ணனென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் டகாராதே³ஶ꞉. செங்கனிவாயுனக்கு- அருணபிம்பாதரனானவுனக்கு, ஏற்கும்- அநுரூபையாகாநிற்கிறவளான, “தவாநுரூபையாவ்ருத்தா”மென்கிறபடியே ஸௌந்த³ர்யலாவண்யஸௌஶீல்யகாருண்யாதி கல்யாணகு³ணங்களாலே அத்யுத்கர்ஷையான என்றபடி. கோல- கோலமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்த³ர்யம், ஸௌந்த³ர்யாஶ்ரயமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸௌந்த³ர்யமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி. மலர்பாவைக்கு- பத்³மத்தில் பெண்ணுக்கு, பாவை- ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலே யத்யுஜ்ஜ்வலஸ்வபா⁴வையான பெண்ணென்றபடி. ஸர்வலோகஜநநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை. அன்பா- ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன்- ஸ்நேஹீ, என்னன்பே- என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே யென்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென்பக்கலில் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே? என்றபடி. ஓ! என்று விஷயாதிஶயத்³யோதகம். இத்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கையுசிதமோபிரானே என்றுகருத்து. எனக்காராவமுதாய்- எனக்கு எத்தனைகாலமநுப⁴வித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவஸ்துவாய், நிரதிஶயஸௌஹ்ருதனாயென்றபடி. எனது- மதீ³யமான, ஆவியை- ப்ராணனை, இது உபலக்ஷணம், ஆத்மைகஶரீரமாகிறபடியான வென்னுடையப்ரக்ருதியை என்றபடி. இன்- ஸௌஹ்ருதமான, உன் ஸாயுஜ்ய உனக்குமிகவும்ஸௌஹ்ருதயான என்றபடி. உயிரை- என்னாத்மாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். மனக்கு- மநஸ்ஸுக்கு, ஆராமை- ஆராமையாலே, எத்தனையநுப⁴வித்தாலு முன்னவிதிவிஶாதிஶயத்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி. மன்னி- ஸ்திரனாய், நிரந்தரமநுப⁴வமாயென்றபடி. உண்டிட்டாய்- ஸ்வீகரித்தருளினாய்,

மூ— புனைகாயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்* உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென் னன்பேயோ* ௭௬

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ* நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்விநிமிர்ந்ததொப்பக்* கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்* நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்

ஆ—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிபக்கலிலும் பண்ணும்வ்யாமோஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு என்னை ஸ்வீகரித்தருளின வுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥

✳ வ்யாக்யானம். ✳

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறவடிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிக்ரஹாதிகளால) இத்யாதிபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபூமிப்ரீதிகளால்) என்னன்பேயென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேப்ரீதியால்) விடுவேனோவென்றது- இனிநானிழந்துபோமிதனைபோவென்று சொல்லிக்கொண்டு, இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே நீயென்னையுபேக்ஷியாதே பரிக்ஷித்தருளவேணுமென்று தாம்சொல்லுகிறவந்தக்ஷணத்திலே தாமேயவர்வரக்காணுமையாலே மிக

ஸா— க்தஸ்ஸாக்ஷாதாக ஸமாச்ரயித்தருளினவென்றபடி. இட்டாயென்று ஸ்வாபேக்ஷிதரஞ்ஜனம். இனி- உதவாய், உன்பொழியாய்- நீ ஸாதித்துவிடவேணும், முனபு ஸாதிக்கத்தொடங்கின நீ உதவாமற்வேக்ஷியாதே ஸாதித்திடவேணுமென்றபடி. ௭௬

நீலக்கடல- நீலமானஸமுத்ரத்தை, 'ஸ்ரீதகடைகதாசெவ்வாயாழியம்' என்கிறபடியே க்ஷீரதமந ஸமயமதோத்தாரகணிஸ்ராத்ஸ ஷிவ்யாதிக்ரவிக்ரஹம் ஸகிரண ஸ்ரீவஸமஸ்தாதிதேஷஸ்த்தாலே கவி ரணாதீதாதிநவ தாவளபஜாதவளாவர் வரிதம்பிதாமெரமதாலுப்போலே ஸமுத்ரநீலமான க்ஷீ ராணவத்தையென்றபடி. யதா- ஸாத்ருமாகையாலே நீலரத்தங்களையுடைத்தான க்ஷீராணவத்தையெ ன்றபடி. ஸாதவாமிஸஸ்ஸாஸ; கடைந்தாய்- ஸமெதநிகதநிதமலாலேஸஸமுத்ரஸ்' என்கிற படியே பிராட்டிலாபிகைக்காக தமநம்பண்ணினவனே? நீலவரை- ஸமுத்ரமாயமானது, இரண்டுபிறை- இரண்டுவம்ஷ்ட்ரங்களை, கவ்வி- வாயிலேகவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ராஸமுத்ர ஸஹாஸிவ்யாபன, வருளிச்செய்தபடி. நிமிர்ந்தது எழுந்திருந்தது, ஒப்ப- ஸத்ருசமாம்படியாக, ஒரு நீலகிரிவதத மிரண்டுவம்ஷ்ட்ரங்களைக் கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தாலதுதன்திருமேனிக்கு ஸத்ரு சமாம்படியாகவென்று ஸதாத்பர்யம். 'ஸமுத்திதாநீலஇவாவலோதரா' என்று ஸ்ரீவராஹபுராணவசனானுபாரமாக வருளிச்செய்ததை யாழ்வார் வண்ணத்துக்ககிரபசேஷ்டிதநாமம் ஸதீவாஸங்கா ரமாக வருளிச்செய்தாராயிற்று இதற்குக் கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறத்தோடேயந்வயம். கோல- தகி ரமணீயமான, கோலமென்று- அழகியது, வராகமொன்றாய்- ஒருவிலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்தில்வராஹம்போலன்றிகே ஸந்நிதாகிவ்யாதிக்ரவிக்ரஹமாயாய் ஸமபதஜுபமாய் ஜைதஸாஸ்ஸஸாவாதி வைபவங்களையுடைத்தான ஸ்ரீவராஹமுபவதரித்து என்றபடி. நிலம்- பூமியை, கோட்டிடை- தம் ஷ்ட்ரயிலே, கோடு- தம்ஷ்ட்ரை, இடையென்றுஸமநாதர்யம், கொண்ட- தரித்தவனே, ப்ரளயா ணவத்திலேமூழ்கி யாஸ்ரிதவனெனவென்றபடி. எந்தாய்- ஜகஸ்வாமிந், அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில்மு ழுகிக்கிடந்த வென்னையுமவ்வளவாக வுத்தரித்தவனேயென்றுகருத்து கோல- நிரதிசயஸௌந்தர்யஸாலி யான, மலர்ப்பாவைக்கு- லக்ஷ்மிப்பெண்ணுக்கு. 'ஸௌம்யவ்யாஸதிஜஜாத ஸர்வபதஸத்ருசோபா யிதெ' என்கிறபடியே வக்ஷத்திலவதிஷ்ட்டிக்கும் காந்திபும ஸௌகுமார்யாதிகளும் ஸமுசிதமாய்க்கொண் டொருபெண்ணைப் வரிணமித்தாப்போலேயிருக்கிற லக்ஷ்மிக்குள்ளென்றபடி. அன்பாகிய- ஸ்நேஹியான. என்ன ன்பே- என்பக்கலில்ஸ்நேஹமே, அவள்பக்கலுனக்குள்ள ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே தத்கடாக்ஷவிஷயீபூதன் னென்பக்கலும் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓஎன்று ஸம்போதனார்த்தம், என்பக்கலித்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்தவுன்னை யினியிழந்துவிடவோ என்றுகருத் து உன்னை- இப்படிபிராட்டிபக்கல் ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல் ப்ரீதிபண்ணின உன்னை. பெற் று- அடைந்துவைத்து, ஸாதஸ்ஸாக்ஷாத்காரவதனமாகக் கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி. இனி- மேல

மூ— போக்குவனோ* ॥ எ ॥

பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னையென்றனிப்பேருயிரை* உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனவையாய்*
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு* முற்றக்கரந்தொளித்தாயென்முதற்றனிவித்தேயோ. அ॥

ஆ—(பெற்றினி) ஸர்வப்ரகாரவிசிஷ்ட ஸகல ஸம்ஸாரகாரணமான ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஸம்ஸாரகாரணமாய் ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கிற நிருப்பையுங்கூட வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு பாரகனாயிருந்தவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥ அ ॥

வ்யாக்யாய் ஏங்கி இப்பாட்டிலே யினி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று ஸம்சயிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸந்நிகை. ॥ ௯ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— இருவினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதநத்வாதியால்) உயிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸத்வாதிபால) பயனவையா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மஃல என்று) முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேமத்வாதியால்) கர்ம ஸகலஜந்து வேதநாதி கர்மஃல ஸம்ஸாரகாரணம் ப்ரக்ருதி; ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ஸாமஸ்த்யதோஷமாஸ்ரயண, முதலதனிவித்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரகாரணமாயென்று) தூற்றில்தூரிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யாபித்வாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் போலேயென்டகதல்வி சிபண்ணின வுன்னையினி யிழக்கவோவென்று ஸம்சயித்தவரிப்பாட்டிலே ஸம்ஸாரகாரணமாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கைக்கு அசக்யனல்லாத உன்னை நிரவதிகமான ஞானஸஞ்சீவனத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கப்பெற்று வைத்தினியிழக்கவோவென்று ஸம்சயிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸந்நிகை. என்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குபாரகனாயிருந்தவென்று) ॥ அ ॥

மூ— ஸ்வரூபஜ்ஞனபின்பு, போக்குவனோ- நானிழந்துபோமித்தனையோ, பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாநுபவமுன்றிக்கேயிழந்துவிடுமித்தனையோவென்றபடி. ॥ எ ॥

உற்ற- ஸம்பந்தத்தான, க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதான வென்றபடி. இரு- ஸாதநஸாத்யவிஷயமான, வினையாய்- கர்மமாய், கர்மங்களுடைய ஸத்தாஸ்தித்வாதிகள் ஸ்வாதீநங்களாம்படி யத்தைத்தனக் கப்ரகாசவிஶேஷணமாக வுடையவனாயென்றபடி. உயிராய்- க்ஷேத்ரஜ்ஞரோக்தாவாயிருக்கிற வஸ்துவாய், பயனவையாய்- ஃலமானவையெல்லாமாய்- ஸாதநஸாத்ய வேண கர்மஃலமாயிருந்துள்ள ஸர்வமுமாயென்றபடி. சதுஸ்ஸரீரகனாயென்கை. முற்ற உபாதாநாதிஸாத்யஸாதநாதிபமாயிருக்கிற, இம்மூவுலகும்- இந்தலோகத்ரயமாயிருக்கிற. பெருந்தூறாய்- ஞானகாரணமாய், இந்த ப்ரமாணவாக்யார்த்தத்திலின்றும் தம்மையவனின்று யெடுத்துவிடாத ஸ்வகத்தாலேயித்தைத் தூறாக்கிவெறுக்கிறார், தஸ்ரீரகனாயென்றபடி. தூற்றில்- தூறுக்குள்ளே, வேதநர்க்கு துஸ்தரமானவிந்த ஜமத்தாகிற தூறுக்குள்ளேயென்றபடி. புக்கு- ப்ரவிஷ்டனாய், முற்ற- ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், ஸர்வப்ரமாண விஷயங்களெல்லாத்தாலுமென்றபடி. கரந்து- ஸர்வஜ்ஞஸாக்ஷிகனாய். துர்ஜ்ஞேயனாயென்றபடி. ஒளித்தாய்- ‘தம்து ர்தர்ஸம் கூடமநுப்ரவிஷ்டம்’ மென்கிறபடியே யொருவருக்குந் தெரியாதபடி மறைந்திருக்கிறவனே, என்- என்னுடையவனை, இப்படி நீ துர்தர்ஸனாயிருக்கு மிருப்பையுங்கூட வெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவனை வென்றபடி. முதல- ப்ரதானமான, தனிவித்தே- அத்விதீயவாதிகாரணமே, வித்து- பீஜம், நிமித்தோபாதாநஸஹகாரியமான ஜகதுத்பாதநகாரணமே யென்றபடி. ஓஎன்றது துர்வாசீபயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. என்- எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறத்தோடேயன்வயம், தனி- அத்விதீயமான, நிரவதிகமானவென்றபடி. பேருயிரை- பெரியவஸ்துவான, அபரிச்சேத்யமான பாரகமானவென்றபடி. அத்யந்தஸங்கமானவிஷயாந்தரத்தாலே எனக்கு பாரகனானவென்று வட்டாயம், உன்னை- நிரதிசயபோக்யஸ்வரூபனான வுன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷங்களாலே கிட்டியநுபவித்து என்றபடி, இனி- இப்படி நீயெனக்கு ஸம்ஸக்தனாயிருந்தபின்பு, போக்குவனோ-

மூ—முதற்றனிவித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் முதற்றனியுன்னையுன்னை யெனைநாள்வந்து கூடுவன் நான் முதற்றனியங்கும் இங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ் பாழாய் முதற்றனி சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ

அ—(முதற்றனி) நான் ஜகத்காரணனாயிருக்கிற உன்படைக்கலங்கோல் நின் பற்றவைக்க சமனமின்னில்; எனக்குதவமையாது; நீ ஜகத்காரணனாயிருக்கிறவிசுப்பன் நீயே யிவற்றொடேருகைப்பின் நீயே திருகாட்டி

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வத்தையும் ஜகதாகாரவிசிஷ்டத்வத்தையுமே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லிக்கூப்பிடுகை புநருக்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நானி ஸ்ரீபால) உன்னுடைய ஜகதாகாரவிசிஷ்டாகாரஹவமெனக்கமையாதென்கைக்காக வநுவதிக்கிறதாகையாலே புநருக்தமன்றதாயிறறு. முதற்றனியுன்னையென்று ஜகத்காரணத்வாதிவிசிஷ்டவேஷணைநுவதித்துவைத்து மேல்திராவவேஷமாக உன்னையென்று நிஷேதித்தவிந்தஸஹாத்தைச் சொற்றுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவனக்கமையாதிகாவி யால்) இரண்டாந்தரமுன்னையென்றது- விசேஷவிசேஷ்யமென அர்த்தம். யதா- முதற்றனியுன்னையென்றவதாரம் அன்றிஎன்றிருவக்ஷத்தை யப்ரஹரித்துக்கொண்டு தேவாகாதாத்பர்யஞ் சொல்லுகிறார்

ஈ—நாளிழந்துபோகவோ, பெண்பக்கல் ஷூஷைசெய்தநாளேயோ பிரானேயென்று வாராக்கிறபடி. ॥அ॥

முழு- முழுமையான, ஏகதேசமும்விகலமாகாத வஸ்துக்களானவென்றபடி. இது ஸர்வசக்தமான மூவுலகிலேயன்விக்கிறது, மூவுலகாதிக்கெல்லாம்- ஜகத்ஸுடம்முதலான ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகளுக்கும், ஜகத்ரூபம்முதலான மற்றுமுள்ள வ்யஷ்டிகார்யங்களுக்கும் தத்த்வாவரணங்களுக்குமென்றபடி. முறபடமு மூவென்றது- ஓரோருலோகங்களிலே ஏகதேசமும் விடாதேயென்றபடி. பின்பெல்லாமென்றது- ஸமஷ்டிகளிலும் ஆவரணங்களிலும் ஓரொன்றும்விடாதேயென்றபடி. முதல்- உபாதாநகாரணமான, ஸ்ருஷ்டிகாரணமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமானவென்றபடி. வித்தே- உபாதாநகாரணஸங்கல்பனே, த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கிறவனேயென்று பாவம். அங்குமிங்கும்- ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிலும் ஸமஸ்டவ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிலும், முழுமுற்று- முழுமையான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும், ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபங்களாய் ஏகதேசமும்விகலமாகாதே வஸ்துக்களான ஸ்தாவரஜங்கமங்களையுமென்றபடி. உறு- ஸம்பந்திக்கிற, வ்யாபிக்கிறவென்றபடி. முதல்- உபாதாநகாரணமான, தனி- உபாதாநாந்தரரஹிதமான. வாழ்- வாழ்ச்சிதான, காரணகாரணாதிராமநிர்வாஹத்தால் ஸர்வத்தையுமுண்டாக்குமதானவென்றபடி பாழாய் மூலப்ரக்ருதியாய் பாழென்று ஸம்பந்தமாய் மேல்சொல்லித்தோயாதமான ஸ்தலத்துக்குப் போகையாலிந்த காரணகாரணாதிவர்ணமுடைய வெதநர்க்கு மஹதாதிகளுக்கெல்லாம்மேவமிதி டாதக்கட மூலப்ரக்ருதியைச்சொல்லுகிறது, தத்வநிரூபகனென்றபடி. முதல்- உபாதாநமான, நிபந்த மஹதாதிகளுக்குப்ரக்ருதியிலக்காட்டில ப்ரதாநமானவென்றபடி. தனி- அவிசேஷமாவஸ்தா உபாதாநாந்தரரஹிதமான, இது ஜீவதத்த்வத்துக்கு விசேஷணம், சூழ்ந்து- ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களை யதார்த்தஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாபித்து, அகன்று- திர்யக்ப்ரதேசத்திலே விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்து- அத:ப்ரதேசத்திலே வ்யாப்தமாய், உயர்ந்து- ஊர்த்வப்ரதேசத்திலே விஸ்த்ருதமான, யதார்த்தஜ்ஞாநதாராவசிக்குக்களிலும் வ்யாப்தமானவென்று பாவம், முடிவிலி- முடிவில்லாத ஸ்வரூபமே; நித்யமானஜீவதத்த்வத்தை அப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரமாக வுடையவனேயென்றபடி. இவ்விடத்திலும் ப்ரதா நவாதாந்தரோன்றது ஸர்வாதிசயத்தாலே யதாக்ருதம்பண்ணுகிறபடி. முதல்- இப்படி ஜகத்காரணத்வத்தாலும் தத்வநிரூபகத்தாலும் ப்ரதாநனான, தனி- நிருபமனான. உன்னை- ஜகதுத்பத்த்யாதிஸங்கல்பனுடைய இதற்குக் கூடுமென்கிறத்தோடே யபம், உன்னை- இதுவிசேஷ்யவிசேஷணம், உன்னுடைய- ஜகத்ஸரீரகனாயிருக்கிற ஆகாரமன்றிக்கே உன்னஸாதாரணாகாரவிசிஷ்டனை யென்றபடி. அதாவது:— ப்ராக்ருதஸாதாரண திவ்யமங்கலவிக்ரஹ லக்ஷ்மீபதித்வவிசிஷ்டனைசென்கை. நான்- மஹா மஹிமாதிவர்த்திகளான் நன்னைக்காணப்பெருமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிறநான், எனைநாள்- எந்நாளிலே, வந்து- திருமணத்தூணாகாரத்திலின்று முன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலேவந்

மூ— சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரநன்மலர்ச்சோதியோ* சூழ்

ஆ— லே ஜீயாயிருக்கும் நப்பைக்காண வேணுமென்கிறார் ॥௰॥

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படி யெம்பெருமானுக்கு மறுக்கநளவொண்ணுகதொருபடி பிராட்டி திருவாணையையுந் தன் திருவாணையையுமிட்டு நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டாதவர்த்தாலே கூப்பிடுமளவில தாம் உபாஸித்தபடியே எம்பெருமானெழுந்தருளவவனைக்கண்டு ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காராதிகளெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்திருக்கு வத்தைக்காட்டிலும் பெரிதான ஸம்ஸாரப்ரக்ருதிதத்துவத்தையும் வ்யாபித்ததிலும் பெரிதான ஆத்மதத்துவ த்துக்கும் அதிலும் பெரிதான வுன்னுடைய ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துக்கும் அதிகாயிருந்ததீ

இ— என்னவுமாய. என்னுள்வந்து கூடுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்று) ॥௰॥

பத்தாம்பாட்டு.*

இப்படி ஆழ்வார் கூப்பிடாநிற்கிற இப்பாட்டிலே என்னவாவரச்சூழ்ந்தாயென்று ஸந்தோஷிப்ப தென்னென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியெம்பெருமானுக்கு தாதியால்) மறுக்கருளவென்றது- இவர் வெறுப்பஞ்செய்யாதிருந்தருளவென்றபடி. தாம் உபாஸித்தபடியேயென்றது- தம்மைப்போலே திருநாட்டிலேயெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போம்படியாகவேயென்றபடி. எழுந்தருளவென்றது- தமக்குத்தத்க்ஷணத்திலே ஸாயுஜ்யப்ரதானம்பண்ணுவதாக ஸங்கல்பித்தாக்கொண்டு ஸந்நாஹப்படுத்துக்கொண்டு ஸாவகாசமாக திவ்யாப்ஸரோகணாபரிவாரத்தை ஸ்வயம் ப்ரதிபாதிக்க தன்னைப்ரகாசிப்பித்தொரு திவ்யதேஹவிக்ரஹத்தையிட்டுக்கொண்டு ஸந்நிதானஞ்செய்தருளவென்றபடி கண்டென்கிறதற்கு உபாஸ்யப்ராப்யத்திலே கிடையாதேயம்பம். சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹதாதியால்) பெரும்பாழேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்திறகாட்டிலும் இத்யாதியால) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதனையும்வ்யாபித்தித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலும்பெரிதானவுன்னுடையவித்யாதியால்) ஸங்கல்பஜ்ஞானத்துக்குமென்றது- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்துக்குமென்றபடி. பரமாத்மஜ்ஞானத்துக்குஎன்கை, ஆதாவாயென்றது- சர்வாபேக்ஷிதவிஷயமாத்மனென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞாநத்தைக்குறித்து ஸர்வஸ்வ வத்துக்காதாரம் லோகவேதங்களில் ப்ரஸித்தமன்றிறே, ஸஜ்ஞாநபூர்வகமாகத்து திவ்யஸரீரகமென்றிறே ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்தி ஸ்வரூபலக்ஷணமருளிச்செய்தது, ப்ரக்ருதியையும் ஆத்மாவையும்பற்ற ஸ்வரூ னுக்காதாரமுண்டேயாகிலும் விசேஷணவாசிரூபத்துக்கு விசேஷ்யவாசிரூபத்தோடு ஸாமாநாதிகர ண்யத்தி லவ்யக்திஸம்பேத ப்ராமாணயாகையா லிங்கவைற்றைப்பற்றவு மவ்யக்திஸம்விசேஷ்யவ

ஸ— து, கூடுவன- க்ட்டியமாஸவிக்கப்புகிறேன். ॥௰॥

சூழ்ந்து- மஹதஹங்காராதிஸகலாயதனங்களை எல்லாம்வ்யாபித்து, அகன்று- விஸ்த்ருதமாய், சூழ்ந்து- ஆத்மஸ்வரூபமெங்கும்வ்யாபித்து, உயர்ந்த ஊர்த்வப்ரதேசத்திலும் வ்யாப்தமாயிருந்ததான, முடிவில- முடிவில்லாததான, ஸர்வதேசஸம்பந்தமில்லாததானவென்றபடி. பெரும்- பெரியதான, அபரிச்சின்னமானவென்றபடி, கீழே தமஸ்ஸாதிப்ரதேசங்களிலே வ்யாப்திமாத்ரஞ்சொல்லிற்று, இங்கத்வ்யாப்தியினுடைய அநவச்சின்னஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே வாசுதேவப்ரக்ருதியிலே இதுகுப்ரக்ருதிக்கு ஊர்த்வப்ரதேசத்திலே வ்யாப்திசொன்னது தமஸ்ஸம்பந்தரூபகளிலப்போலே பரமாப்தியாகான வ்யாப்திசொன்னபடியன்று வ்யாப்திமாத்ரஞ்சொன்னபடி. 'தமஸ:பரஸ்தாத்' தென்கையாலே ஊர்த்வமஹாவிபூதியைவிடில்லையிறே ப்ரக்ருதியிருப்பது, பாழே- வேதாந்தத்துக்கு ப்ரமாணமூலமான ஸம்ப்ரக்ருதியை அவ்யக்தவிசேஷணமாகவுடையவனே, சூழ்ந்து- அந்தப்ரக்ருதியும் பரமாத்மஜ்ஞாநத்வாரா வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தப்ரக்ருதியிற்காட்டில், பெரிய- வ்யாபகதரனே, பரமாத்மஜ்ஞாநத்வாரா நித்யஸம்பந்தத்தையும வ்யாபிக்கையாலே விஸாலமானவென்றபடி, பர- உத்க்ருஷ்டமான, ஸத்வகுணோத்க்ருஷ்டாதி ஸக்திதயா ப்ரக்ருதியிற்காட்டி உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமானவென்றபடி. இதுகு அசேதநத்துக்கு ஸம்யக்தாயாசேதநாசேதநஸ்வரூபசக், மலர்ச்சோதீ- விகாஸஸ்வபாவமான ஜ்ஞாநப்ரபையையுடையதான ஆத்மதத்துவமே, ஸமஸ்தஆத்மதத்துவத்தை அவ்யக்திவிசேஷணமாக வுடையவனே,

சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே* ௰௰
அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி*

ஆ— அந்தஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்திற்காட்டிலும்பெரிதாயிருந்தவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி அந்தஜ்ஞானாகாரமானபடியன்றியே நீயானபடியேவந்துசூழ்ந்தாய், என்னுடையமநோரதமும்ஒருபடிமுடிந்ததென்கிறார். ௰

(அவாவறச்சூழரியை) ப்ரஹ்மாதி ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனைப் ஸமஸ்தஹேயப்ரத்ய

இ— ஶாஸ்த்ரமே விலக்ஷணமென்னக்குறையில்லையிறே! சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவாவற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸங்கல்ப த்யாதியால்) ஸங்கல்பஜ்ஞானத்திற்காட்டிலும் பெரியதென்றது- அதிஶயோக்தி, இதில் அபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தஜ்ஞானாகாரமானித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் ப்ரதிதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையமநோரதமுமித்யாதியால்) முடிந்ததேயென்றது- நிறைவேறித்தென்றபடி. இவ்வாறு ஸம்ஹாரமுத்தர வித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வஸாயுஜ்யப்ரதமென்கிற ஸமஸ்த ப்ரமாணம் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. ௰

✻ நிகமனம். ✻

அயனையரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அயனையரனையென்று ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில் ஶ்ரேஷ்டரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களையெடுத்தது, ஶ்ரேஷ்டவ்யாவர்த்தகோபலக்ஷண ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கு காரணபூதனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, அவாவறச்சூழ்ந்தென்று பரிபூர்ணஸாயுஜ்யப்ரதகஞ் சொல்லுகிறவிதி லக்ஷணங்களான ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநத்வாதிகளை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) அயனையரனையென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீபராவிஷ்ணுத்வமுமஞ்சொல்

மு— வென்றபடி. சூழ்ந்து- அந்தஸங்கல்பத்தையும் வ்யாபித்து, அதனிற்பெரிய- 'ஸர்வாநந்த்யபகல்பதே' என்றிருக்கிற ஸங்கல்பஜ்ஞானவிலக்காட்டிற் பெரியதான, அதற்குங்கூட நிர்வாஹகமாய்க்கொண்டு விஹாவானவென்றபடி, சுடர்- ப்ரகாஶரூபமான, ஞானவின்பமே- ஜ்ஞானாநந்தமே, இன்பம்- ஆநந்தம், ஆநந்தரூபமான ஜ்ஞானமென்றபடி. 'ஸத்யம் ஜ்ஞானமநந்தம் ப்ரஹ்ம' என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞானத்தை யஸாதாரணவிஶேஷணமாகவுடையவனே யென்றபடி. இங்குவாக்யத்தோறும் ஓவென்றது 'ஹாவு ஹாவு ஹாவு' என்று ஸாமகனொலிக்குமாப்போலே பரப்ரஹ்மாநுபவத்தாலே வளர்ந்தவன்னதொலி நடிக்கிறவென்றபடி, சூழ்ந்து- உன்னுடைய ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தையும் வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தஜ்ஞானத்திற்காட்டில், பெரிய- பெரியதான, அத்தைவ்யாபித்துக்கொண்டதோடு ஸமமாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே அதெல்லாமொருகோஷ்டமாம்படி ததேகவ்யாபிதமானவென்றபடி, என்னவா- என்னுடைய ஆகாங்க்ஷையானது, அவா என்றுஆகாங்க்ஷை, அற- அற்றுப்போம்படி, அபேக்ஷிதஸமர்த்தமாலே ஶாந்தமாம்படியென்கை, சூழ்ந்தாயே- வ்யாபித்தாயே, அபரிமிதாநந்தரூபனான வுன்னுள்ளே நானவ்யதமாக ஜநிப்பித ஸமுத்ரபிந்துவைப்போலே, மக்நம்பண்ணும்படி நிரதிஶயகல்யாணஸ்வாவிர்பாவ பரிபூர்ணனான வுன்னை யெனக்கு அத்யந்தவிஶதமாக ப்ரகாஶிப்பித்தருளிக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினாயென்றபடி. ௰௰

அயனை- சதுர்முகனை, ஸதாநர்வஶரீரகனனென்றபடி. அரனை- ருத்ரனை, ருத்ரஶரீரகனென்றபடி. இது ஸ்ரீபராவிஷ்ணுத்வமுடையவர்களுக்கு ஶேஷித்வம் என்கைக்கு ப்ரதர்ஶநம், இது அரியை என்கிறதற்கு விஶேஷணம். அவா- அபிநிவேஶமானது, அற- அறும்படி, சூழ்ந்து- சூழ்மவனை, தன் திருவடிகளை யடையவேணுமென்று தணிகரான் வாஞ்சிகருடையவுமாகாங்க்ஷையெல்லாம் ஸ்வஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஶமிக்கும்படியவர்களோடு பரிபூர்ணமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனை என்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் நிரதிஶயஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யயௌவநாத்யநந்தகுணநிதி திவ்யரூபனாய் ஶங்கசக்ரநீலாதி திவ்யாபரணஸமஸ்தஸேவிதனாய் அத்யுஜ்ஜ்வலதீவ்யாபரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதனாய் நிரதிஶயகல்யாண திவ்யமஹிஷீஸமாஶோபிதனாய் ஶேஷஶேஷாஶநமுக்தநித்யஸூரிபரிஜன ஸேவ்யமானனாய் பரமபதத்தில் தனது அபரிமிதாதுபாரணமாகனாயிருந்த பரவாஸுதேவனையென்றபடி. அலற்றி- இப்போதே ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்று

மூ— அவாவற்றுவீடுபெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்முடிந்த*
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே* ॥௧௧॥

திருவாய்மொழி முற்றிற்று
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஈசனுப் ஸர்வாதிகாரிஸ்வரூப ஸ்வபாவ கல்யாணகுணநிபிடாயவ்யாக்ருத ஸமஸ்தஸ்வாயாரண திவ்யாரூபவ;
ஆபரணாயுத மஹிஷீபரிஜந ஸ்தாந விசிஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானை யலற்றியவாவற்று நிரவத்ய
ஸம்ஸ்திஷ்டயகராயவனைப்பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன அவாவிலந்தாதிகளா லிவையாயிரமும் அவ
ற்றிலே தம்முடையவபேக்ஷிதம்பெற்று விடாய்தீர்ந்த பத்திவற்றையறிந்தார் பிறந்துவைத்தே அயர்வறும
ரர்களுக்கும் மேல்பட்டாரென்கிறார். ॥௧௧॥

ஆறாயிரப்படி முற்றிற்று.
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—விற்றுகையாலே அரியையென்கிறவிடத்திலே நித்யவிஸ்லேஷம் விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செ
ய்கிறார், (ஸ்வாபாவ்யேத்யாதியால்) வீடுபெற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியா
ல்) இவையாயிரமுமென்கிறதற்கு அவாவிலந்தாதிகளாலென்று கீழோடேயந்வயம். இவையாயிரமும் அவாவி
லந்தாதிகளுண்டாயிற்றனவென்று தாத்பர்யம், இப்பத்திலென்கிறவிடத்தி விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (அவற்றிலேயித்யாதியால்) பிறந்தாருயர்ந்தேயென்கிறதற்குத், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (பிறந்
துவைத்தேயித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—பரிபூர்ணமாக வநுபவிக்கவேணுமென்கிறவபேக்ஷா திசயத்தாலே நிரவதமாகக்கூப்பிட்டு, அவா
வற்று அந்தவபேக்ஷைதீர்ந்து "விஸ்வபூர்ணஃ பூர்ணோஸி நாரயஃ" என்கிறபடியே தம்முடைய மநோ
ரதப்படியே பரிபூர்ணமாகையாலே ஸாபேக்ஷரராயென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, ஸம்ஸார
நிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரவதிகமஹாநந்த ப்ரஹ்மாநுபவத்தை என்றபடி. பெற்ற- அடைந்த.
வரான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்
தரான, இவையாயிரமும்- இந்தப்பாட்டுக்களாயிரமும், அவாவிலந்தாதிகளால்- அவாவில்பிறந்தவையானவ
ந்தாதிரூபஸந்தர்ப்பங்களால், அவா என்று ஸத்ரஸக்தி, பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திரூப என்றபடி.
உள்ளடங்காதபடி நிரவதிகமான பரபக்தி பரஜ்ஞாநபக்தியாலே "ஸோகஃ ஸ்லோகத்வமாகதஃ" என்கிறபடி
க்கிலே, பரிவாஹங்களாய்க்கொண்டுபிறந்தவையாய் அந்தாதிரூபங்களான ஸந்தர்ப்பங்களாலே என்றபடி.
இது கரணக்ரியாபதம். இப்பாட்டுக்களாயிரமும், பரபக்தியாதிநிரவதிகபக்தி பரிவாஹங்க
ளாய்ப்பிறந்த ஸந்தர்ப்பங்களாலேயுண்டானவையென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஆகவிவைபக்திஸாதந்த்ரா
ந்யஸாதிகளாய் ஸம்பந்தஸாக்ஷித்ராஜகநேந்களாகையாலே பரமஹம்ஸகர்மஹேதுகர்
களிகரான மோக்ஷஸாதநத்துக்கு பரபக்தியாவென்று பரதாத்பர்யம் முடிந்தவவாவில்- ஸந்தி
யான உபேக்ஷையில், முடிந்தது- ஸந்தியானது, கீழ்ப்பலவிடங்களிலுண்டானவபேக்ஷைகள்போலன்றி
த்தே யிதுக்குமேலுபேக்ஷிதவேண்டாதே உத்தரக்ஷணத்திலே பரிபூர்ணஸாயுஜ்யம் ஸாத்யமாம்படி
யத்யபேக்ஷயாய்ப்பரிணமித்த உபேக்ஷையிலேயென்றபடி. தாத்ருசாபேக்ஷையில்ப்பிறந்ததான்,
தான்தை, தமாவிபோகஸாபரிவாஹமாய்ப்பிறந்ததான என்று தாத்பர்யம், அந்தாதி- அந்தாதிரூப
மான, இப்பத்து- இத்தசகத்தை, அறிந்தார்- அறிந்தவர்கள், அர்த்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக வப்யஸித்தவர்க
ளென்றபடி. உயர்ந்தேபிறந்தார்- உத்கரரயேபிறந்தவர்கள், நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலுமதிகமான வைப
வத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டே பிறந்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்
தால்பிறந்து, சிலநாளைக்குப்பின்புன்றிக்கே "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந:" என்
கிறபடிக்கிலேபிறக்கச்செய்தேயே யிவ்வைபவத்தையுடையராய்க்கொண்டு பிறந்தவர்களென்றபடி, இத்திரு
வாய்மொழியப்யஸிக்கத்தக்க வகல்யாணதமைஹவரிக்ஷாகாலத்திலேதானே ஸாரஸ்யாதிகளுக்கு நித்ய
ஸூரிகளிற்காட்டிலு மத்யதிகபதமராயிருக்கையாகிற மஹாஜ்ஞாதத்தையுடையவர்களாய்த் தொண்டு

ஸம்பந்தித்தருளின உபகாரகாசார்யர்களென்று திருவுள்ளம். ௧௧௧

ப்ரதிவசஸ்ஸ் ... ஸ்வஸம்பந்தாநுபந்தி ஸம்ஸாரஸாகர ... ஸஜ்ஜநஸ்ய ... விஷ்யஸஜ்ஜநஸ்ய ... பரம ... ஸ்வரூப ... விஷயக்ருதாக்ருத ... ஸுஸ்ஸாமணிர் ... நஜ ... ஸுபாஜம் ॥ ஜயம ... ஸ்யாநாம்வா ஸம்ஸ்வாமி ... ஸ்வஸ்வாதுர்ஜநவர்க ... வஹதிஹேதிஹாஜநம் ... த்ர்யாத்மநாமே । ஜீயாத்காஸு பூர்ஷக்காரய ... நேய ... பரமஸம்ப்ரதாம் ... ஸ்ரீரங்கநாயக ... நிர்ஜித ... யே: ... ॥

இருபத்திரண்டாயிரப்படி முற்றிற்று.

ஜ்ஞாநவைராக்யாப்ததாநஸம்பந்த ஸ்ரீமதேஸ்ரீகாந்தாராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(முனியேநான் முகனே.)

ப்ரஹ்மாதீஶஸ்வஸம்பந்ஜலதிஸுதயா ஸம்ஶ்லிஷ்டஸ்வதா

ஸ்ரீவ்யூஹமகராகவித்ரஸநாதபாஉத்ருஷ்ட்வா ப்ரபோஷவாக் ।

வக்ஷஸ்தம்பாஸ்வஸம்பத்ஶாரணகரண ததாண்யவாதேஸ்வாத்ருஶா

நாமோத்யத்தாநாஸ்யவ ... ஸம்ஶ்லிஷ்ட ... ॥ ௧௧௧ ॥

(ப்ரஹ்மாதீஶஸ்வபா) முனியேநான்முகனேமுக்கணப்பா- ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆத்மாவா யிருக்கையாலும், (ஜலதிஸுதயா ஸம்ஶ்லிஷ்டஸ்வதா) திருமார்வத்துமாலைநங்கைவாசஞ்செய் பூந்துழாய் நாள்திருவாணை. திருமார்வுக்கலங்காரமாய் ஸர்வேஶ்வரனுதனக்கும் வாஸனை புண்டாக்கும்படியான திருக் குழற்கற்றையைபுடையவளாகையாலே தனக்கத்ருஶாஸ்ரமிதயான பெரியபிராட்டியார்மேலே மறுக்க வொண்ணுதவாணைபிட்டு இச்சேதநனாலே வளக்கப்படுமவனுகையாலும், (ஸ்வஸ்ரீவிக்ரஹகஸா) என் பொலலாக்கருமாணிக்கமே- விலக்ஷணமான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனுகையாலும், (ஸவித்ரநாதபா) உம்பரந்தணபாழேயோவிகாரி- ஸர்க்கவிகவினை ஸமஸ்த கதாரயவ ஸங்கோ ஸங்கல்பப்ரஹ்மாதி ... ஸ்ஸகல தேஶங்களேபெல்லாம் ஸரீரமாகவுடையனுகையாலும் (உத்ருஷ்ட்வா ப்ரபோஷவாக்) எனக்காராவமுதானுயே- அநுபவிக்கவநுபவிக்க த்ருப்தியாராதபடி நிரதிஶயபோக்யனுயிருக்கையாலும், (வக்ஷஸ்தம்பா) உனக்கேறுங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா- "ஸர்வஸ்ய தாஸ்யேஹம் தவேஹாயஸம்தக்ஷணா" என்கிறபடியே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் தனக்குசேஷபூதையான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனுகையாலும் (ஸம்பத்ஶாரணகரண த:) கோலவராகமொன்றாய் நிலங் கோட்டிடைகொண்டவெந்தாய்- உஸநீபமான வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ஸம்ருத்தியையுண்டாக்கிக்கருளு கையாலும், (வாண்யவாதேஸ்வாத்ருஶா) உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பவனுப்- வாண்யவாண்யகராநுகர ஸேதநஜீவதங்களுக்கு நிர்வாஹகனுகையாலும், ஸம்பத்ருஶா என்கிறவித்தாலேதானே மேலி ற்பாட்டில் 'முதலதனிவித்தேயோ' என்றுசொல்லுகிறகாரணத்வமும் ஸம்க்ருஹீதமாகிறது, (நாமோத்யத்தா) என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே- "ஸம்ஶ்லேஷ தத்ஸம்ஸாரோவ்ய ... தத்பரிஷ்வங்கே" என்கிறபடியே ஸ்ரீமா ஸாழ்வானை மடியிலேவைத்து உச்சிமோந்துகொண்டுகந்தணைத்தாற்போலே தம்முடையசேநாபதியும் ஸம ஸ்ர்மாம்படிவந்துகலந்த வெம்பெருமான்தானே மோக்ஷப்ரதனுமாய் உபேயநுமாகிறனென்னுமிவ் வர்த்தத்தை "முனியேநான்முகனிலே" உபதேஶித்தானவாழ்வார் வெளியிட்டாரென்றுகொண்டு "தேவ நா ... ந்ரத்த்ய ஸ்ரீயபதிஸ்ஸகலஸ்வர்க்கதிஸம் । த்ருஷ்ட்வா ... ஸமஸ்தஸங்கல்ப ... ஸஹ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீஸூக்தீநிதிகளோடேகூட ஶேஷஶேஷாஸநாதிகளான ஸர்வநாராயணபரிஜநபரிவாரிகள் வரிவரிசவரணமாணைப்பாக்கொண்டு ஏழுலகம்தனிக்கோல்செல வீற்றிருந்தருளுகிற வெம்பெருமான்திருவடிகளிலே "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடி மைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றுமநோரதித்தபடியே ஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும்பெற்று க்ருதார்த்தரானாரென்கிறார். ௧௧௨

ஸர்வாஸ்வா நாம தீவ்ருஜ்ஜநாரிதஸாராஸ்யா நஶங்காஸமாம
ஸாந்த்ராவம் ஸக்த்ஜாம்பஸஹவிபஜநத்ரக்தியம்ஸ்ரீஶரண்ணி ।
தீவ்ரா ஶத்ருஸ்வாந்தேநஜநதநக்ருதா த்ராதாஸ்த்ராமவரணே
ஸௌவா ஸாம்ஸ்வாதிர்வாஸாணித்வம் ஶோக்ஷயக்ஷேஸௌவ ॥௧௧௪॥
உதாரம் ஸவ்யம் ஸௌஹார்த்தம் ஶமாஹமாஹதநாம்ஸவஸௌஹார்த்தம் ஸத்க்ருஷ்டம்
ப்ரபஸ்தேதாஹம் த்ருவநஸாஸம்ஸ்யா ஶ்ரீகாந்தஜிஷ்ணும் ।
ஸத்ருநாக்ஷம் நிரவயிஸாஹ்ருதம் ஸகவத வ்யாஸமாயம்
ஸ்ரீஶம்வ்ராஸவஸிதேஸ்வயத்தி ஸகாரணம் ஸர்வம் ஶேஶரண்ணி ॥௧௧௫॥
ஆஶ்ரித்ய ஸ்யபத்ரம்ஶம் ஶஜிதஹிதயேஸம்ஸ்வ்ருத்தே தக்ஷநாஸ்மகம்
தெதீயீ கெஸாநிவாத்ரவிஷயஸமோநஸமக்ஷஸ்ஷ்டத்ருஷ்டம் ।
தாதீர்த்யீ கெஸ்வதீபாம் ஸமவதநாஹவெஸ்வாயயாஶாஸதீவ்ர
ஶாஶாநாயேர்பயேஷ்டம் ஸமவதநாஸவாதாவதக்ஷிம் ஶரண்ணி ॥௧௧௬॥
ஸ்ரீஶாந்யதி ஶாதிஜ-விஷ்ணுதாகாரணஸ்வர்விஸ்வர்ஶக்திஃ
ஸ்வாசீவர்ஸ்யஜதோஃஸ்வாரணயாஹமதஃஸ்வீக்ருதாஸ்ஶாகமாரஃ ।

இப்படி ஸாரஶதகத்திலே பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆஶ்ரிதர்க்கு நல்லதுணையாகவும் பொல்லாவழியில்வரும் க்லேஶங்களைப்போக்குமவனும் கஸ்தூரிநேமியிலே ஶங்கிக்கப்படுமவனும் தன்னையாஶ்ரித்தவர்களாலே ஸாத்யனும் ப்ரஹ்மாதிப்ரஜநத்ரகாயுடையனும், ஆஶ்ரிதருக்கு ஸாந்நித்யஸ்தாநத்திலே க்ருதஜ்ஞதையையுடையனும் அவர்களுடைய ...த்திலே பக்ஷபாதங்களும் அவர்கள்விஷயத்திலே ஸௌஹார்த்தத்தாலே ஸந்துஷ்டனும் ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷணத்தாலே ரயிப்பிக்குமவனும் மோக்ஷப்ரதனும் ஶாஶ்வதனுமான வெம்பெருமானை உபஸமாயனாக ஸாரஶதகத்திலே ஶடகோபர் ஸாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௪॥

இப்ப்ரபந்தத்தில பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான ப்ரதாநார்த்தங்களை ப்ரதர்ஶிக்கிறார்.

ஸர்வேஶ்வரனும், ஸௌக்குமள்ளத்ருஞ்ஜனியனும், திவ்யமங்கள விக்ரஹயுக்தனும், ஸர்வேஶ்வர்யதிஶயயுமம், வாத்ஸல்யதஶாபதத்தனும, ப்ரவதநஸாஹனும், ஆஶ்ரிதநிஷ்டநிவர்த்தகனும், ஆஶ்ரிதேஷ்டஸாதகனும், ஸர்வருக்கும் நிரவதிகஸௌஹார்த்தாயும், ஸர்வஶேஷியனுமான வெம்பெருமானை ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயம்ஶோவாவாயாப்ததனக ஸ்வப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௫॥

இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுதிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தை ஒருஶ்லோகத்தினாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வார ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய துஸ்ஸஹதையையருளிச்செய்தார், த்விதீயமான திருவாசிரியத்திலே எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபாதிகளை ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டநுபவித்தருளினார், த்ருதீயமான திருவந்தாதியிலே எம்பெருமானுடையவநுபவத்தில் தமக்குண்டான ஸமாராமாத்ம்யதத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார், சதுர்த்தமானதிருவாய்மொழியிலே தாமபேக்ஷித்தபடியே அநுபவித்து மோக்ஷத்தையும் பெற்றாரென்கிறார். ॥௧௧௬॥

மேல் இரண்டுஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்த அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஸ்ரீயஃபதியாய ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிககாருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய வெம்பெருமான திருவடிகளிலே ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்பண்ணின நமக்கினி கர்த்தவ்யாம்ஶ

[illegible]

[illegible] இனிவரப்புகுற [illegible] [illegible] திருவா[illegible]

[illegible]

[illegible] இவ்வ[illegible] இ[illegible]

[illegible]

[illegible] ஆழ்வாருடைய [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ[illegible]க்கும்

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ:

[illegible]

[illegible]

முற்றிற்று.